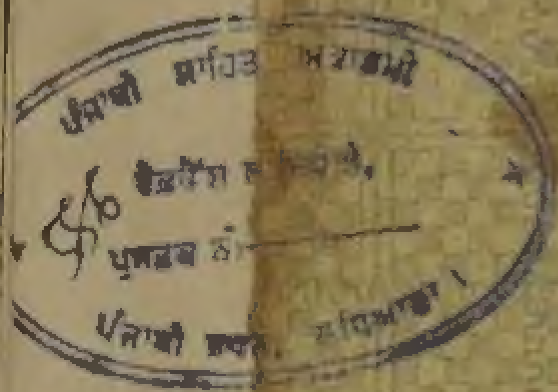

ਪਥੱਰ-ਛਾਪਾ

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ

(ਸਚਿੱਤ੍ਰ)

1890 ਈਸਵੀ
੧੯੪੭ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

586

586

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ

ਪਹਿਲੇ 2 ਪਤਰੇ ਨਹੀ ਹਨ

ਨੋਟ. [illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible], ਉਥੋਂ ਵੇਖੋ।

[illegible]

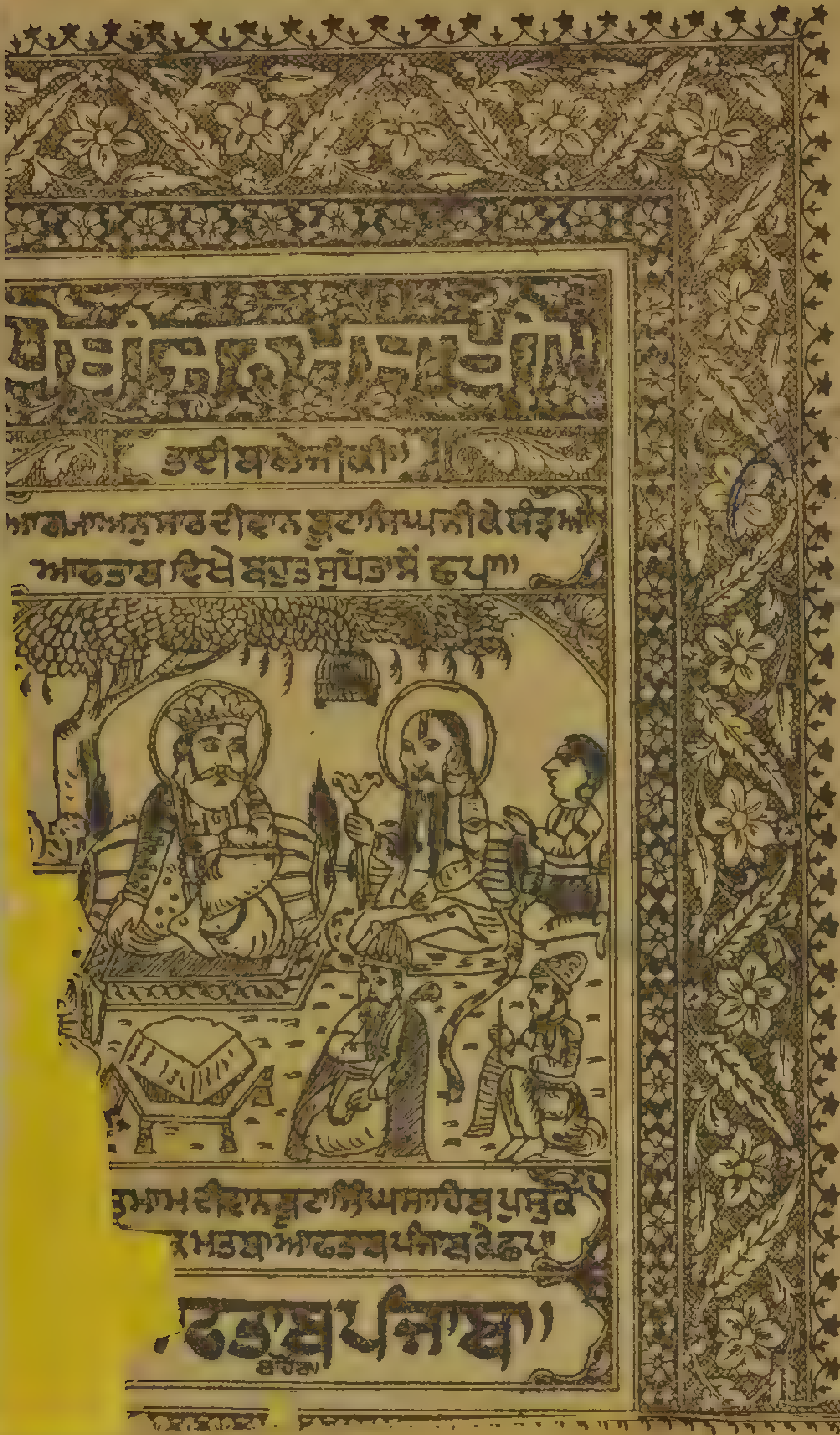
ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਕੀ
ਆਫਤਾਬ ਦਿਖੇ ਬਹੁਤ ਸੁਪੱਤ੍ਰਾਂ ਮੇਂ ਛਪਾ
ਮਤਬਾ ਆਫਤਾਬ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਛਪਾ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਅਬ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਕੀ ਲਿਖੀ
ਸੰਮਤ ੧੫੯੨ ਮਿਤੀ ਵੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਨੂੰ ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ
॥ਪੈੜੇ ਖਤ੍ਰੇਟੇ ਨੇ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਿਖਾਈ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਜਟੇਟੇ ਨੇ ਅਰੁ ਗਾਇ ਕੋ ਏਕ ਭੁਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਅਹੁ ਆਇ
ਆਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਢ ਕੇ ਲਧਾ ਸੀ ਦੁਇ ਮਹੀਨੇ
ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਦਿਨ ਪੋਥੀ ਲਿਖਦਿਆਂ ਲਗੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਹਕੀਕ
ਤ ਆਹੀ ਸੋ ਸਾਹਿਜ ਨਾਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਲਿਖਵਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦੇ ਆ
ਹੇ ਅਤੇ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੇ ਵਖਤ ਭੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੀ ਨਾਲੇ ਸੀ॥
॥ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਮੇ ਉਪਜੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਆਹਾ ਪਰ ਦੇਖਾ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਸ ਰੌਸ ਜਨਮ ਲੀ
ਤਾ ਆਹਾ ਸੋ ਏਹਾ ਚਿਤਵਨੀ ਮਨ ਮੇ ਹੋਇ ਰਹੀ ਆਹੀ ਅਰ ਕਤਕ ਦੀ
ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਨੂੰ ਪਾਹਿਲੇ ਪਖ ਸੰਧੂ ਜਟੇਟਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰ

ਸਨਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਛਪਿਅਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾ
ਲੇਨੂੰ ਏਹੁ ਚਾਹਿ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਇਕ ਖਤ੍ਰੇਟ ਅੰਗਦ ਤ੍ਰਿਹਣ ਹੈ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਪਣੀ ਜਾਇਗਾ ਥਾਪਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀ ਜਾਣੀਦਾ ਜੋ ਕੇਹੜੀ ਥਾਇ ਛਪ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਤਾ ਏਹ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨਨੂੰ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਸਕਤ ਆਹੀ ਸੋ ਭੇਟ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਢ
ਕੇ ਲਧੋਸ ਜਾਂ ਅਗੈ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਬੈਠ
ਹੇਨ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਜਥਾ ਸਕਤ
ਭੇਟ ਰਖੀ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕਿਥੋ ਆਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਂਦੇ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਹਥ ਜੋੜਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਤਾ ਜਟੇਟਾ ਹੂੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੋਤ ਸੰਧੂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋ
ਇ ਭੁਟੀ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨਨੂੰ ਮੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਖ ਕਿਸਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਤੈਨੂੰ
ਗੁਰੂ ਕੌਣ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੌਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਸਿਖ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡਿਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆ-
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਥੋੜੈ ਵਰ੍ਹੇ ਵਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰਦਾ ਸਾਂ ਜਾਂ ਏਹ ਗਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਿਆ ਅਰ ਕਿਥਾਊ ਥੰਮੀ ਏਨਾਹੀ ਜਾਓ ਰਤ
ਗੁਜਰੀ ਤੇ ਫੇਰ ਭੁਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾ-
ਲੇਨੂੰ ਸਦੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇਆ ਆਇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਏ
ਹ ਭੀ ਮਲੂਮ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਸੋ ਕੀ ਕੁੰ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਲੂਮ ਨਾਹੀ ਪਰ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ
ਸੀ ਲੋਕਾ ਦੇ ਮੂਹਿ ਜੋ ਹਰਦਿਆਲ ਮਿਸਰ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈ ਇਨੇ ਮਹੂਰਤੇ
ਅਤੇ ਇਨੇ ਨਛਤ੍ਰੇ ਅਤੇ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜ-
ਨਮਿਆ ਏਹ ਕੋਈ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਅਵਤਾਰੀ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਇਤ

ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੋ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਤਿਤ ਸਮੇਂ ਲਿਖਵਾਈ ਥੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ੩
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਭੀ ਹਥ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾ
ਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਾਣੇ ਪਰ ਖੋਜ ਕੀਤਿਆ ਹਥ ਆਵੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜੇਹਾ ਭੀ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ
ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦਾ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਦੇ
ਹੀ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸੰਧੂ
ਦੇ ਵਸਕੀਨ ਹੋ ਤੁਸਾਡੀ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਹੀ ਕਿਤੇ ਦਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਕਿਰਾੜ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪਾਸ
ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੋਵੈ ਸੁਣ ਜੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਭੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਦੇਵੋ ਓਹ ਭੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਜ
ਾਇਕਰ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਆਖੀਏ ਜੋ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਖਿਰਧ ਹੋਇਆ ਹੈਂ
ਅਰ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦੇਵੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਿਚ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਸਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਢ ਕੇ ਲਧਾ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਸਿਖ ਆਪਣੇ ਨਾਲ
ਲਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੇ
ਜਹੋ ਸੋਈ ਮੈਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਗਤ ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ
ਸੋਈ ਬਚਨ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹਿੰ
ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪੈੜੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸਿਖ
ਹੈਂ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈਂ ਤੁਸੀ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜ
ਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲੈ ਆਓ ਤਾਂ ਲਾਲੇ ਪੈੜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਅਸਾਡੇ ਭਾ
ਗ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਅਸੀ ਦੇਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀ
ਜਾਣਾਂਗੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲਾ ਪੈੜੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾ
ਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲਾ ਪੈੜੇ ਨੂੰ ਦੋਵੇ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਆਏ ਕਾਲੂ

੫ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗੀ ਹੈ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸੈਂ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਕੇ ਗੁਰੂ ਸਿ
ਰੀਚੰਦ ਤੂੰ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੂ
ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਇ
ਕ ਨਲੀਏਰ ਰਖਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਿਸ ਨਾਲ ਕੋਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਢ ਕੇ ਲਧਾ ਹੈ ਅਰ ਸਿਰੀਚੰਦ ਹੋਰੀ ਔਲਾਦ ਕਰਕੇ ਪੂ
ਜੀਅਨ ਰੀ ਤਾ ਲਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਢੂੰਢਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਜੀ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਦਾ ਭਿਰਾਉ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਭੀ ਅਰ ਕਾਲੂ
ਭੀ ਰਲ ਗਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਘਰ ਵਿਚ ਟੋਲੋ ਤਾ ਲਾਲੂ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਟੋਲ
ਦੇ ਟੋਲਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਲਭੀ ਅਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੀ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਲਾਲੇ ਪੂੰਨੂੰ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਲਾਲੇ ਪੂੰਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਨਾਲੇ
ਚਲ ਤੇਰਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਮਰਤਬਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ
ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨ
ਮਪਤ੍ਰੀ ਲੈ ਚਲੇ ਹੋ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੀ ਭੇਟਾ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਭ-
ਲਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਭੇਟ ਤੁਸੀ ਦੇਹੋ ਸੋ ਅਸੀ ਲੈ ਜਾਵੀਏਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਪੰਜ ਪੈ
ਸੇ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਭੇਟ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਅਗੇ ਰਖਣੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਅਤੇ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰ ਭੀ ਆਖਣੀ ਜੇ ਕਦੇ
ਸਿਰੀਚੰਦ ਹੋਰੀ ਬੁਰਾ ਮੰਨਣ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਗਿਣਤੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਣੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਤੇ ਲਾਲਾ ਪੂੰਨੂੰ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਲੈਕਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਜਨਮਪ
ਤ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੇ ਕ-
ਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਲਾਲਾ ਪੂੰਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਅਜ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਂ
ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਹਥ ਲੈਕੇ
ਚੁੰਮੀ ਅਤੇ ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੀ ਤੇ ਖੋਲਕਰ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਹੈ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾਈ ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ ਏਹੇ-
ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮਹਿਮਾ ਖਹਰਾ ਜਟ ਬੋਲਿਆ ਜਿਸਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ

ਖੜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਵਾਚਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕ-
ਹਿਆ ਭਾਈ ਮਹਿਮਾ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਜਰੂਰ ਆਂਵਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਮਹਿਮਾ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੈ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾਲਿਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਸ਼ਬਦੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰੋਂ ਪੈੜ੍ਹੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਸਦਾਲਿਆਇਆ ਪੈੜ੍ਹੇ ਮੋਖੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਆਇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਪੈੜ੍ਹੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਪੈੜ੍ਹੇ ਨੇ ਦੇਖਦਿ
ਆਹੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਤੁਰਤ ਵਾਚ ਸੁਣਾਈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਪੈੜ੍ਹਾ ਏਹ ਅਸਾਨੂੰ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁ
ਖੀ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦੇਹੁ ਤਾ ਪੈੜ੍ਹੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਾਗਜ ਹਛੇ
ਮੰਗਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਿਖ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਸਿ
ਆਹੀ ਹਛੀ ਮੰਗਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਪੈੜ੍ਹੇ ਮੋਖੇ ਨੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਾਈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਨਮ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਕਤਕ ਸੁਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਸੁਭ ਦਿਨ ਸੁਭ ਨਛਤ੍ਰ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਸਦ-
ਪਹਿਰ ਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਥੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਆਨ ਅਵਤਾ
ਰ ਧਾਰਿਆ ਚਤੁਰਭੁਜ ਰੂਪ ਦਿਖਾਯਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਡੰਡੌਤ ਕਰੀ ਤੇਤੀਸ ਕ੍ਰੋੜ ਦੇਵਤਿਓਂ ਨੇ
ਚੌਰਾਸੀ ਸਿਧੋਂ ਨੇ ਨੌਂ ਨਾਥ ਛੇ ਜਤੀ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਇਨ ਸਭਨਾ ਨੇ ਆਨ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਦੇ
ਵ ਦੇਵੀਆਂ ਰਿਖੀ ਤਪੀ ਸਰਾਜਿਤਨੇ ਉਤਮ ਪੁਰਸ ਸੇ ਸਭਨੇ ਆਇ ਡੰਡੌਤ ਕਰੀ ਜੋ ਕਲ
ਜੁਗ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੌਤਕ ਦਿਖਾਇ
ਕਰ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਮੈਂ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਧਾਰਤਾ ਹੋਂ ਸਭ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੋ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਅਰ
ਮਾਯਾ ਕਾ ਜਾਲ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਰ ਡਾਲ ਕਰ ਬਾਲਕ ਕੀ ਤਰਾਂ ਕੌਤਕ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਰੁਦਨ ਕ
ਰਤੇ ਭਏ ਹਰਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਪਰੋਹਤ ਆਹਾ ਦੂਜੇ ਵੇਲੇ ਤਿਸ ਕੋ ਬੁਲਾ

੬ ਵਣ ਗਏ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਆਖੋ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ
ਲੀਤਾ ਹੈ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲ ਕੇ ਲਿਖੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਾਠ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੀ ਆਏ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਕੇਸਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜਾਇਕੇ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਕੇ
ਸ੍ਰ ਲੈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਉ ਜੋ ਬਾਲਕ ਕਿ
ਆ ਸਬਦ ਲੈਕਰ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਖਤ ਭੀ ਸੁਣਾਉ ਜੋ ਬਾਲਕ ਕਿਸ ਵਖਤ ਜਨਮ
ਲੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਅਗੋਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਜਨਮ ਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਜੋ ਇਕ
ਘੜੀ ਅਤੇ ਏਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਆਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬਦ ਦੀ ਤਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਪੁਛ ਦਾਈ ਹਈ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਾਲੂ
ਨੇ ਦਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਦਾਈ ਬਾਹਰ ਆਈ ਤੇ ਦਾਈ ਨੇ ਆਕਰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਹਿ
ਤਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਾਈ ਜੋ ਕੁਛ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਪੁਛਦੇ ਹੈ
ਸੋ ਤੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਕੁਛ ਪੁਛੋ ਪੰਡਿ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਲਕ
ਕੀ ਸਬਦ ਲੈਕਰ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਦਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਬਾਦਿ
ਰ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਬਾਲਕ ਜਨਮੇ ਹੈਨ ਪਰ ਜੀ ਇਹੋ ਜੇਹਾ ਬਾਲਕ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ
ਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਵਾਜ ਇਸ ਤਰਾਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕੋਈ ਸਿਆਣਾ ਹਸ
ਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਰ ਇਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰ
ਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਏਹ ਬਾਲਕ ਸੁਭ ਨਛਤ੍ਰ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪ
ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੰਮਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਅਜ ਬਡੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀ ਰਾਤ ਆ
ਹੀ ਅਰ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਿਆ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋ
ਖਾ ਕੇਹੜਾ ਛਤ੍ਰ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਫਿਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪੰਡਤ ਵਡਾ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆ
ਹਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਲਕ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਅੰ
ਦਰ ਗਿਆ ਜਾਇਕੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲਕ ਮੰਗਿਆ ਅਗੋਂ ਕਾਲੂ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਦੇਂਦੀ ਕਿਤੇ ਦੇਦੇ ਨਿਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿ
ਤ ਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਬਾਲਕ ਦਾ ਕੁਛ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਬਾਬ ਕਰਾਂ
ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪੋਤੜਿਆਂ ਵਿਚ ਲਪੇਟ ਕਰ ਲੈ ਆਯਾ ਲਿਆਇਕੇ ਬਾਲਕ
ਨੂੰ ਪੰਡਿਤ ਅਗੇ ਬੈਠਾਯਾ ਪੰਡਿਤ ਗਿਆਨਵਾਨ ਆਹਾ ਪੰਡਿਤ ਬਾਲਕ ਦੇਖਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ
ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਬਾ
ਲਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਹਿ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲ

ਕ ਛਡਕਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਰ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਸ ਪੰਡਤ ਜੀ ਇਸ ਬਾਲਕ ੭
ਦਾ ਨਾਉ ਕੁਛ ਆਖੋ ਤਾਂ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਮੈ ਇਸਦਾ ਨਾਉ ਸੋਧਕੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾ
ਨੂੰ ਰਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੋਲਾ ਭੀ ਪਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਿਧਮਾਤਾ ਆਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਕਾ ਰੂਪ ਧ
ਰਕਰ ਅਰ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰਸੇ ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੋ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਭਾਗਵਾਨ ਹੋ ਏਹ ਬਾਲਕ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਘਰ ਜ
ਨਮਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਬੜਾ ਤੇਜਸੀ ਭਗਵਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇ ਪਿਛੇ ਕਈ ਜੀ
ਵ ਮੁਕਤ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਕਾਲੂ ਅਰ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ
ਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਨਾਲ ਸਭਨਾ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਹੋਇਆ ਕੇਈ
ਜੀਅ ਜੋ ਬੰਦੀਵਾਨ ਸੇ ਸੋ ਭੀ ਮੁਕਤ ਹੋਇਗਏ ਅਰ ਕੇਈ ਜੀਅ ਜੋ ਦਾਲਿਦ੍ਰੀ ਹੈਸਨ ਸੋ ਧਨ
ਵੰਤ ਹੋਇਗਏ ਅਰ ਕੇਈ ਜੀਅ ਜੋ ਰੋਗੀ ਹੈਸਨ ਸੋ ਅਰੋਗ ਹੋਇਗਏ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਪਿਤ੍ਰ
ਸਭ ਸਰਸੇ ਭਏ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗੇ ਅਬ ਹਮਾਰਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਉਪਜਿਆ
ਹੈ ਅਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਉ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਉਪਜਿਆ ਫੇਰ ਅਠਾਈ ਸਹਜਾਰ ਦੇਉਤਿਆ
ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਨੈ ਭੀ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਰ ਆਇ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਤਾਂ ਫੇਰ-
ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਅਰ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਧਰਮਰਾਜੇ ਸਮੇਤ ਆਇ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਅਰ ਨ
ਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਅਰ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਮਹਾਦੇਉ ਅਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਨੈ ਭੀ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਅਰ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਛਿਅ ਜਤੀ ਚ
ਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਨਉ ਨਾਥ ਨੇ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿਆ ਅਤੇ ਸਰਬ ਦੇਵੀਆਂ ਤੇ ਚਉ
ਸਠ ਜੋਗਣੀਆ ਸਮੇਤ ਆਇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਰ ਸਭਨਾ ਦੇਵਤਿਆ ਨੇ ਆਇ
ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਰ ਪੁਸਪਾਂ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰਕੇ ਉਸਤਤਿ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਰ
ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੁਮਕੋ ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਨਾਲ ਕਿਆ ਪਰਜੋਜਨ ਸੀ ਐ
ਪਰ ਤੁਮ ਨੇ ਜਗਤ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਣੇ ਨਮਿਤ ਏਹ ਖੇਲ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮਾਰੀ
ਗਤਿ ਮਿਤ ਤੁਮਹੀ ਜਾਣੋਜੀ ਅਰ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋਈ ਜਾਣੇਜੀ ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਮਿਲ
ਕਰ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਪੁਰੀਆਂ ਕੋ ਸਿਧਾਰੇ ਤਿਸ
ਤੇ ਉਪਰੰਤ ਬਾਲਕ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਵਧੇਣੇ ਕਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਸਦਾ ਹੀ ਏਹ ਕ
ਹਣੇ ਕਾ ਜੋ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਹੈ ਏ ਪਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਸਕੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਏਹ ਬਾਲਕ
ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਆਵੈਂ
ਅਰ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸੋਹਿਲੇ ਲਗੇ ਗਾਵਨੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਆਵਨ

ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਟਕੇ ਗਊਆਂ ਕਪੜੇ ਅਨਾਜ ਦੇਦੇ ਕਰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਦੈ
ਅਰ ਪਰਵਰਤ ਕੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਆਵੈਂ ਤਾਂ
ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁੜ੍ਹਤੀ ਦਿਤੀ ਅਰ ਛਠੀ ਕਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਜੇਵਣਾ
ਇਆ ਅਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇ
ਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਨਾਏ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਅਰ ਪਿਤ੍ਰ ਮਨਾਏ ਅਰ
ਬਹੁ ਜਗ ਕੀਆ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾ ਸਭ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਣੇ
ਲਗੇ ਏਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਪੰਡਤ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਵੀਚਾਰ ਕਰ
ਦਾ ਰਿਹਾ ਜਾ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਪੰਡਤ ਨੇ ਚੋਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾਉ ਰਖਿਆ ਨਾ
ਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹ ਨਾਉ ਨਾਹੀ ਸੀ ਰਖਣਾ
ਅਰ ਇਹ ਨਾਉ ਜੋ ਹੈ ਸੁ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਸਾਝਾ ਹੈ ਤਾ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹ
ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਅਰ ਏਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋ
ਇਆ ਅਗੇ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚੰਦ ਹੋਇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਾ ਨੂੰ ਇਕੋ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਪੂਜਦੇ ਹੈ
ਨ ਅਰ ਏਹ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਵੇਂ
ਹੀ ਪੂਜਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਾਉ ਜਿਮੀ ਆਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰਵ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਧਰਤੀ
ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਦੋਵੇ ਹੀ ਰਾਹੁ ਦੇਵਨਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵਡਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਜਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣੇ
ਗਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਏਹ ਜੋ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਜਗਤ ਕੈ ਉਧਾਰਨੇ ਕੋ ਜਨਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ
ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਨਮਤ ਹੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ
ਬੈਰਾਗ ਲੈਕਰ ਜਨਮਿਆ ਅਰ ਬੈਰਾਗ ਹੀ ਕਮਾਵੈ ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹੀਨੇ ਕ
ਹੋਇਆ ਤਾ ਧੌਣ ਟਿਕਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਘੂੜੇ ਮੇ ਲਿਟਾ
ਇਆ ਜਾਵੇ ਜਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜਾ ਮਹੀਨਿਆ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਲਗਾ ਬਾਲਕਾ ਦੀ
ਤਰਾ ਬੋਲਣ ਜਬ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੇ ਤਾ ਅਗੋ ਤੇ ਹਸ ਦੇਵੇ ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਾ ਮਹੀਨਿ
ਆਂ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾ ਲਗੇ ਰਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਬੈਠਣ ਜੋਗੀਸਰਾਂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤਾ ਮਾਤਾ
ਜੀ ਓਹ ਰੌਕੜੀ ਖੋਲ ਦੇਵੈ ਜੋ ਮਤ ਇਸ ਦੀਆਂ ਟੰਗਾ ਵਿਖੇ ਵਲ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾ ਜਾ ਤਾਈ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੋਡੇ ਪਗੜੀ ਰਖੇ ਤਾ ਤਾਈ ਬੈਠ ਰਹੇ ਜਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੋਡੇ ਛਡ ਦੇਵੇ ਤਾ ਫੇ
ਰਉ ਸੀੜ ਜੋਗੀਸਰਾਂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤਾੜੀ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾ ਲੋਕ ਕਹਣ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਜੀ

ਇਹ ਬਾਲਕ ਕਿਉਕਰ ਬੈਠਣਤਾ ਹੈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਕੇ ਹੋਇਆ ਤ
ਗੋਡੇ ਪਣੇ ਲਗਾ ਤੁਰਣ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੈ ਤਾ ਹਸਕਰ ਉਸਕੇ ਮੁਖ ਲਗੈ ਜ
ਉ ਮਾਤਾ ਦੂਧ ਪੀਆਵੈ ਤਾ ਹਸਕਰ ਦੂਧ ਪੀਵੈ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜਾਗੈ ਉਸਕੇ ਪੀਛੈ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜਾਗੈ ਬਾਲਕੇ ਕੋ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਵੈ ਆਪ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰੈ
ਅਰ ਨਾਮ ਭੀ ਜਪੈ ਦਿਨ ਦਿਨ ਉਨਕੇ ਘਰ ਮਾਇਆ ਵਧਦੀ ਜਾਵੈ ਅਰ ਦਾਨ
ਪੁੰਨ ਭੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣੇ ਤੇ ਆਗਮਾਨ ਕੀ ਧੁੰਧ ਸਭ ਮਿਟ
ਗਈ ਕਬਰਾ ਕੀ ਮੜ੍ਹੀਆ ਕੀ ਅਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਪੂਜਾ ਮਿਟ ਗਈ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ
ਕੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕਰ ਤਾਰੇ ਛਪ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਇਆ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬੋਲਣੇ ਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਵਲੀ ਸਭ ਛ
ਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਰ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸ ਹੋ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ
ਆਕਾਸ ਬਾਣੀ ਭਈ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪੈਰ ਧਰੇਗਾ ਸੋਈ ਪੂਜਾ ਕਾ ਆਸਣ
ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੋਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਮੁਨੀਸਰ ਰਖੀਸਰ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬ੍ਰ ਓਹ
ਆਸਣ ਭੀ ਪੂਜਣ ਜੋਗ ਹੋਵੇਂਗੇ ਔਰ ਜੌਣ ਸੇ ਪੁਰਾਣੋ ਕੁਰਾਨੋ ਮੇ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬਾ
ਣੀ ਕੀ ਸਾਖਾ ਲਿਖੀਏ ਗੀ ਸੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਵਾਣ ਹੋਵੇਂਗੇ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗੰਗਾ
ਜਗਤ ਮੇ ਵਹਾਣੀ ਹੈ ਗੰਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨੋ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਨਮੁਖ
ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਕੀਆ ਹੈ ਤਿਸ ਗੰਗਾ ਮੇ ਜੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਉਸਕੇ ਪਿ
ਛਲੇ ਪਾਪ ਕਟੀ ਦੇਤੀ ਹੈ ਨ ਆਗੇ ਕੇ ਪਾਪ ਕੀ ਸ੍ਰਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤੀ ਅਰ ਇਸ
ਕੀ ਰਸਨਾ ਸੇ ਜੋ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਮੇਰੇ ਚਰਨੋ ਕੇ ਮੁਖ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਉਸਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੈਗੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾ ਕੇ ਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਂਗੇ ਅਰ ਤਿਨਕੇ ਪਿ-
ਛਲੇ ਪਾਪ ਭੀ ਕਟੇ ਜਾਵੇਂਗੇ ਆਗੇ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਕੀ ਸ੍ਰਧਾ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਗੰ
ਗਾ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਵਗਤੀ ਹੈ ਇਸ ਬਾਣੀ ਰੂਪੀ ਗੰਗਾ ਨੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਗਾਉਂ
ਗਾਉ ਮੇਂ ਘਰ ਘਰ ਮੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਕਰਨੀਆ ਹੈ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰੀ
ਗਾਵਾਵਣੀ ਹੈ ਚਾਰੋ ਕੁੰਟ ਅਰ ਨਉ ਖੰਡ ਕਾ ਉਧਾਰ ਇਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੇ
ਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸਦਾ ਵੇਆ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਜਹਾ ਕਹਾ ਵਰਤਾਵਣਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ
ਹੋਇ ਕਰ ਏਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਏਹ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਧਾਰ ਕੀਯਾ ਹੈ ਮੇਰੇ
ਅਰ ਇਸ ਮੇ ਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਨਣਾ ਏਹ ਬਾਣੀ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਅਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਰ ਗਦ ੨ ਹੋਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬ੍ਰਸਕਿ

੧੦ ਨਾਹੋਇਆ ਤਾਉਨੇ ਬਹੁਤ ਸਰੀਫ ਕੀਤੀ ਬਡਾ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਕੀਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਹੁਤ
ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਆ ਮੰਗਤੇ ਗੁਣੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਭ ਅਘਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਜਬ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਬੈਠਣ ਸਿਖਿਆ ਚਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਸਿਧ ਆਸਣ ਕਰ ਬੈਠੇ ਪਾਣ ਕੇ ਬੀਰ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੇ ਜਬ ਤੇਰਹ ਬਰਸ ਕਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੂਆ ਤਾ ਬੋਲਣ ਸਿਖਿਆ ਜਾ ਬੋ
ਲੇ ਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਦੋ ਬਰਸ ਕਾ ਹੂਆ ਤਾ ਖੇਲਣ ਸਿਖਿਆ ਮੋਤੀਆ ਕੇ
ਸਮਾਨ ਦੰਦੀਆ ਨਿਕਲੀਆਂ ਜਾ ਖੇਡੇ ਤਾ ਦੇਵਤਿਆ ਅਵਤਾਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਿਤਮਾ
ਸਾਥ ਖੇਲਿਆ ਕਰੇ ਅਰ ਧਾਰ ਕੀਆ ਵਹੀਆ ਅਰ ਕਾਗਦਾ ਕੀਆ ਪੋਥੀਆ
ਬਣਾਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੁਮਾਲ ਚੜਾਇ ਜੋ ਬਾਲਕ ਖੇਡਨ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਵਣ ਤਾ ਕਹੇ ਮੈ ਪੋ
ਥੀ ਪੜਦਾ ਹਾਂ ਬ੍ਰਸਕੇ ਬ੍ਰਸ ਮੇ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬ੍ਰਸਗੰਢ ਹੋਵੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਬਹੁਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾ ਤੀ
ਨ ਬਰਸ ਕਾ ਹੂਆ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਆ ਬੈਠਾ ਪੂਛਾ ਤੂੰ ਕੌਣ ਸੀ ਪੋਥੀ
ਪੜਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਪੜਦਾ ਹੋ ਤਾ ਉਨੇ ਕ
ਹਾ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਸੁਨਾਇ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕ ੴ ਇਤ੍ਯੇਕਾਖਰੰ ਬ੍ਰਹਮ
ਵਿਆਹਰਨ ਮਾਮਨੁਸਿਮਰਨ ਯਃ ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਤ੍ਯਜੰ ਦੇਹੰ ਸਯਾਤਿ ਪਰਮਾਗਤਿ॥੧॥ ਸ੍
ਥਤਃ ਪਾਣਿ ਪਾਦੰ ਤਤ ਸ੍ਰਬਤੋ ਖਿਸਰੋ ਮੁਖੰ॥ ਸਰਬਤਃ ਸ੍ਰੁਤਿ ਮਾਲੋਕੇ ਸਰਬਮਾਵ੍ਰਿ
ਤਯ ਤਿਸ੍ਟਤਿ॥੨॥ ਅਰਜੁਨੋਵਾਚ॥ ਸਥਾਨੇ ਰਿਖੀਕੇਸ ਤਵ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿਆ ਜ
ਗਤ ਪਰਹਰਸ਼ਿਅਤ ਅਨੁਰਜਤੇ ਰਖਆਸਿ ਭੀਤਾਨਿ ਦਿਸੋ ਦ੍ਰਵੰਤਿ ਸਰਬੇ ਨਮ
ਸਯੰਤਿ ਚ ਸਿਧਸੰਘਾ॥੩॥ ਕਵਿ ਪੁਰਾਣ ਮਨੁਸਾਸਿਤਾਰ ਮਣੋਰਣੀ ਆਂਸਮਨੁ
ਸਮਰੇਯਾ ਸਰਵਸ੍ਯਧਾਤਾਰਮ ਚਿੰਤਅਰੂਪਮਾ ਦਿਤ੍ਯਵਰਣੰ ਤਮਸਃ ਪਰ
ਸਤਾਤ॥੪॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਮਧਃ ਸਾਖਾ ਮਸ੍ਵਥੰ ਪ੍ਰਾਹੁਰਵ੍ਯਯੰ ਛੰਦਾਸਿਯਸ
ਯਪਰਣਾਨਿ ਯਸਤੰ ਵੇਦ ਸਵੇਦ ਵਿਤ॥੫॥ ਸਰਵਸ੍ਯਚਾਹੇ ਹ੍ਰਿਦਿ ਸੰਨਿਵਿਸ
ਟੋ ਮਤਃ ਸਮ੍ਰਿਤਿਰ ਗਯਾਨਮਪੋਹਨੰ ਚ ਵੇਦੈਃ ਸਰਬੈਰਹਮੇਵ ਵੇਦਯੋ ਵੇਦਾਂਤ
ਕ੍ਰਿਦ ਵੇਦ ਵੇਦਵਚਾਹੰ॥੬॥ ਮਨਮਨਾ ਭਵ ਮਦ ਭਗਤੋ ਮਦ ਯਾਜੀ ਮਾਨਮਸਕੁ
ਰੁ॥ ਮਾਮੇਵੈਸਸਿ ਯੁਕਤੇਵ ਮਾਤਮਾਨਿ ਮਤਪਰਾਇਣਃ॥੭॥ ਤਬ ਕਾਲੂ ਨੇ
ਕਹਾ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣਾਵੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਮੇ ਆਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚ
ਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈ ੴਅੰਕਾਰ ਜੋ ਏਕ ਅਖਰ ਹੈ ਸੋ ਸ
ਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਉਚਾਰਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇ
ਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਤਿਆਗਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮੈ ਜੋ ਸੰਸ੍ਰੈ ਤੈ

ਹਾ ਅਰ ਪੁਰਾਤਨ ਹਾਂ ਸੂਖਮ ਤੇ ਅਤ ਸੂਖਮ ਹੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਜੋ ਮੁਝ ਕੋ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈਂ
ਅਰ ਮੈ ਸਭ ਕਾ ਅਧਾਰ ਹੋ ਅਰ ਨਿਸਚਿੰਤ ਰੂਪ ਹੋ ਸੂਰਜ ਕੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਰੂਪ
ਹੈਂ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਅੰਧੇਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋਂ॥੨॥ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਮੇਰਾ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ
ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਮੈ ਰੱਖਿਆ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਰਾਖਸ਼ ਆਦਿਕ ਉਸ ਸੇ ਭੈ ਮਾਨ ਹੋਕੇ ਭਾਗ ਜਾਤੇ
ਹੈ ਅਰ ਸਿਧ ਆਦਿਕ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥੩॥ ਸਰਬ ਕੇ ਹਾਥ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਹੈਂ
ਸਰਬ ਕੇ ਚਰਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਹੈ ਸਰਬ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈਂ ਸਰਬ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਕਰ
ਨ ਹੈਂ ਸਰਬ ਮੈ ਮੇਰੀ ਚੇਤਨਤਾ ਹੈ॥੪॥ ਏਹ ਜੋ ਬੈਰਾਗ ਰੂਪ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈ ਬੈਕੁੰਠ ਇ
ਸਕਾ ਉਚਾ ਸਿਰ ਹੈ ਅਰ ਤਲੇ ਕੀਆ ਪੁਰੀਆਂ ਇਸ ਕੀਆ ਡਾਲੀਆਂ ਹੈਂ ਵੇਦ
ਇਸ ਕੇ ਪਤ੍ਰ ਹੈਂ ਸੋ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੈਂ ਇਸ ਕੋ ਅਗਿਆਨੀ ਸਤਿ ਕਰ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਵੇਦਾਂ
ਤ ਇਸ ਕਾ ਫਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਅਸਤ ਜਾਨਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਵੇਦਾਂਤ ਕਾ ਵੇਤਾ ਹੈ॥੫॥ ਸ
ਰਬ ਕੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਮੈਨੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਝ ਕੋ ਗਿਆਨ
ਕਰਕੇ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈਂ ਵੇਦ ਭੀ ਸਭ ਮੁਝ ਕੋ ਹੀ ਜਣਾਵਤੇ ਹੈ ਵੇਦਾਂ ਕਾ ਅੰਤਿ ਮੈ ਹੀ ਸਤਿ
ਰੂਪ ਹੋਂ॥੬॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਅਰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਭਗਤ ਹੋ ਅਰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਪੂਜ
ਨ ਕਰ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ ਦੇਖ ਮੁਝ ਹੀ ਸਾਥ ਜੁੜ ਮੁਝ ਹੀ ਕੋ
ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਹੀ ਆਸਰੇ ਹੋ॥੭॥ ਜਬ ਏਹ ਸਪਤਿ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਕਾ ਅਰਥ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸੁਣਾਇਆ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਤਬ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਐਸੇ ਸ
ਲੋਕ ਤੇਰੇ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਅਖੀਆ ਮੀਟੋ ਜਬ ਉਨੋ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦੇ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਲੈਕਰ
ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਅਰ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀਸਰ ਸਭ ਹਾਥ ਜੋੜੇ ਬੈਠੇ ਸੁਣਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਦੇ
ਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਜੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਂ ਇਨ ਕੋ ਬਿਬਾਨਾ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਇ
ਕੇ ਸੁਵਰਗ ਲੋਕ ਕੋ ਲੈ ਜਾਵੋ ਇਨ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾ ਤਾਤ ਕਾਲ ਹੀ ਦੇ
ਵਤੇ ਉਨ ਕੋ ਸੁਰਗ ਮੇ ਲੈ ਗਏ ਭਲੇ ਦਿਬ ਭੋਗ ਉਨ ਕੋ ਭੁਗਾਏ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਤਕ
ਉਨੋ ਨੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਫੇਰ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੋ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੋ ਤਬ ਦੇਵਤੇ ਉਨ ਕੋ ਲੈ ਆਏ ਜਬ ਉਨੋ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰ ਖੋਲ ਕੇ ਦੇਖਿਆ
ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸੀ ਏਕ ਸਲੋਕ ਕਾ ਅਰਥ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਬ
ਡਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਤਕ ਸੁਰਗ ਭੀ ਭੋਗ ਆਏ ਹੈਂ ਤੁਮ ਓਹੀ
ਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕਾ ਅਸਚਰਜ ਕੁਛ ਨਾਹੀ

੧੨ ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਘੜੀ ਕੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਈ ਬਰਸ ਭੋਗ ਭੋਗਤਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨਾਨੇ ਕਹਾ ਅਸਾਂ
ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤਖ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਹ ਜਗਤ ਹੀ ਸੁਪਨਾ
ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਜਗਤ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਤਖ ਕਹਾ ਹੈ ਤਾਤੇ ਤੁਸੀ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਅਰ ਸਿਤਾਕ ਸੰਗ ਕਰੋ ਜਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਚਹੂ ਬਰਸਾ ਕਾ ਹੋਇਆ
ਤਾ ਬਾਲਕਾ ਨਾਲ ਲਗਾ ਖੇਡਨ ਬਾਲਕਾ ਦੀ ਔਰ ਦੇਸਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਔ
ਰ ਦੇਸਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰੈ ਤਾ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ
ਏਹ ਕਹਨ ਜੁ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹ ਤਾ ਅਜੇ ਬਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਸੀਆ ਮਿਠੀ
ਆ ਬਾਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਸਾਦਕ ਯਾ ਪੀਰ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅ
ਰ ਕੋਈ ਸੰਤ ਆਵੈ ਤਾ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਆਵੈ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕਰੈ
ਦਿਨ ਦਿਨ ਉਨ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਧਨ ਸੰਪਦਾ ਵਧਦੀ ਜਾਵੈ ਜੋ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਘਰੋ ਲੈ
ਜਾਵੈ ਸੋ ਬਾਹਰ ਗਵਾਇ ਆਵੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਉਲਾਭਾ ਦੇਣ ਜਾਵੈ ਜੋ ਪੰਡਤ
ਜੀ ਭਲਾ ਛੁਤਾ ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ ਅਗੋ ਪੰਡਿਤ ਕਹੇ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਹੁਣ ਤਾ ਉਲਾਭੇ
ਦੇਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਓਹ ਵੇਲਾ ਆਵਸੀ ਤਾ ਸਿਧਾ ਮੂੰਹ ਭੀ ਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਚੁਪ ਕ
ਰਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠਿ ਆਵਦਾ ॥੧੦॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਪਾਲ ਪਾਧੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥
ਜਦ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੰਜਾ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸਨੂੰ ਪਾਧੇ
ਦੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਾਈਏ ਤਾ ਭਲੇ ਦਿਨ ਨੌਰਤੇ ਆਇਤ ਵਾਰ ਅਰ ਭਲੀ ਥਿਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ
ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਪਟੀ ਬੁਧਕਾ ਬਾਬੇ ਦੇ ਹਥ ਦੇਕੇ ਥਾਲ ਸਕਰ ਦਾ ਭਰਕੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਉ
ਪਰ ਧਰਕੇ ਲੈ ਚਲੇ ਜਾਇਕੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਪਾਧੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਥਾਲ ਸਕਰ ਦਾ ਤੁਲਪ
ਯਾ ਚਾਟੜੇ ਲਗੇ ਚੁਣ ਚੁਣ ਖਾਣ ਤਾ ਪਾਧੇ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਓਅੰ ਨਮ:
ਸਿਧੰ ਸਾਰਦਾ ਸੁਅਸਤ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਪਾ
ਧੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸਾਰਦਾ ਦੇਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ
ਲੋਕ ਸੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਜੁ ਉਸ ਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਕਾ ਉਚਾਰ ਕਰਵਾਈਤਾ
ਹੈ ਤੌ ਆਪ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਉਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀਰ
ਜੇਤੇ ਕੁਛ ਹੈ ਸਭ ਭਸਮ ਰੂਪ ਹੈਂ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਸਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਤਿ ਹੈ ਤਾ ਪਾਧੇ ਕਹਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਕਰੇਗਾ ਏਹ ਵਡਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਤੇਰੇ ਘਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ
ਘਰ ਲੈ ਆਯਾ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥ ਪੰਡਤ ਜੋ ਤਿਲਵੰਡੀ ਰਹਿਦਾ

ਹੈ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਾਇ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਫੇਰ ਬ੍ਰਿ
ਜ ਨਾਥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਸ ਲੈ ਗਆ ਤਾ ਪਾਂਧੇ ਕਹਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸਵਾਣੀ ਕਾਨੀ ਮਗਾਵ
ਉ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਰਾ ਅਖਰੀ ਲਿਖ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਕਾਲੂ ਟਿੱਕਾ ਚਾਵਲ ਸੁਪਾਰੀ ਦਖਣਾ ਕਾ
ਗਦ ਕਾਨੀ ਮਸਵਾਣੀ ਮੰਗਵਾਈ ਪਾਧੇ ਬਾਰਾ ਅਖਰੀ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਪਾ
ਧੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਪਾਧਾ ਜੀ ਤੂੰ ਕਿਛੁ-
ਆਪ ਭੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈਂ ਤਾ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਾਂ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਲਿ ਮੋ
ਹੁ ਘਸਿ ਮਸਿ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਿਖਾਰੀ-
ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾ
ਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋ-
ਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ
ਪਾਧਾ ਜੀ ਉਸ ਅਪਾਰ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅਪਾਰ ਹੀ ਸੋਭਾ ਹੈ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ
ਏਹੁ ਜੁ ਸਚ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣੈ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੈ ਗਤਿ
ਸਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਜਿਤਨਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹ ਹੈ ਸੋਈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨੂੰ
ਪਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਗਨਿ ਨਾਲ ਦਗਧ ਕੀਜੈ ਗੁਰਾ ਦੇ ਬ
ਚਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਸੋਈ ਘਸਾਵਣਾ ਹੈ ਮਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪੀ ਠੰਢੇ ਨਾਲ
ਏਸ ਦੀ ਮਸ ਕੀਜੈ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਜੋ ਸੁਮਤ ਹੈ ਸੋ ਕਾਗਦ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ਜੋ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨੀ ਸੋ ਕਾਨੀ ਕੀਚੈ ਚਿਤ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਭਜਨ ਨਾਲ ਸ
ਾਵਧਾਨ ਰਖਣਾ ਸੋ ਲਿਖਾਰੀ ਕੀਚੈ ਗੁਰਾ ਦੇ ਬਚਨ ਪੁਛ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਤ ਉਪਰ
ਲਿਖੇ ਕਰਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਹੈ ਬਾ
ਬਾ ਪੰਡਿਤ ਜੇ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਆਪ ਭੀ ਲਿਖ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਲਿ
ਖਾਇ ਜਿਥੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇ ਪਾਸ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐਗਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦੇ ਹਥ ਗੁਰਾ ਦੇ ਸ
ਬਦ ਦਾ ਨੀਸਾਣ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਉਨਾ ਦੇ ਅਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਭੀ ਮਥਾ ਟੇਕੇਗਾ ਅਤੇ
ਜੇ ਏਸ ਲੇਖੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾ ਤੂੰ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਸਿਖ ਲੈਇ ਤਾ ਤੇਰਾ ਭਲਾ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਤੇਰਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਜਿਤ ਲਿਖਨੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਰ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐਗਾ ਤਾ ਤੇਰੇ ਹਥ
ਸਚੇ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਨੀਸਣੁ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਅਗੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐਗਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ

ਸਿਮਰਨ ਏਥੇ ਸਿਮਰੀ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਸਚੀ ਦ੍ਰਗਾਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਸੁਣ ਸੁਆ
ਮੀ ਜੇ ਤੂੰ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਛੁਟਿਆ ਚਾਹੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਚ ਕਾ ਲੇਖਾ
ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰ ਅਰ ਭੁਲ੍ਹਾਯਾ ਭੀ ਕਰ ਅਰ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਜਿਸਕੇ ਮਸਤਕ ਲੇਖ ਲਿ
ਖਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਤਿਸਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਪਾਧਾ ਜੀ ਗਲੀ ਤਾ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਪਾਯਾ ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਅਰ ਗਲਾ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਗਲਾਂ ਹੀ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਗਲਾ ਕੀ ਬਾਤ ਝੂਠ ਹੈ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ-
ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੋਈ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਬਿਨਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਥੋ ਹੋਰ ਪੜਨਾ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹ ਪੜਨਾ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜਿਤ ਕਰਕੈ ਛੁਟੀਐ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਦੇਵਤਾ ਮਸ ਦੀਵੇ ਕੀ ਕਾਗਦ ਸਣੀ ਕਾ ਅਰ ਕਲਮ ਕਾਨੇ ਕੀ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮਾਯਾ ਕਾ ਜੰਜਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਿਤ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਹੋ
ਵਨ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਪੜਨਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕਾ ਮੋਹ ਜਲਾਇ
ਕਰ ਮਸ ਕਰੀਏ ਅਰ ਦਇਆ ਕਾ ਕਾਗਦ ਕਰੀਐ ਜੋ ਇਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਡਿਛਭਾ
ਉ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕਲਮ ਕਰੀਐ ਅਰ ਚਿਤ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਕਰੀਐ ਜੋ ਲਿਖੀਐ
ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੀਐ ਅਤੇ ਸਾਲਾਹਿ ਲਿਖੀਐ ਬਿਅੰਤ ਸੋਭਾ ਲਿਖੀ
ਐ ਜਿਸ ਲਿਖੀਐ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਮਿਟ ਜਾਵਨ ਅਰ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖੀ ਹੋਵੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਏਹ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਭੀ ਅਤੇ ਭੁਲ੍ਹਾਉ ਭੀ ਅਰ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਲੇਖ
ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾ ਤੂੰ ਨਾ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏ
ਹ ਬਾਤਾ ਤੂੰ ਕਿਥੋ ਪਾਈਆ ਹੈਨ ਅਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਥੇ ਜੋ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ
ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਿਆ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆ
ਖੀ। ਜਿਥੈ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿ
ਕਲੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆ
ਉ॥੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੇ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਜਾਵੇਗਾ ਉਥੈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਿਮਰਣੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੋਵੈਗਾ
ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸੀਆ ਹੋਵਨ ਗੀਆ ਪ੍ਰ ਜਿਨਾਨੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ
ਸਿਮਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਨਾ ਕੋ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਵਡਿਆਈਆ ਮਿਲਨ ਗੀਆ
ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਏਹ ਗਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਵਡਾ ਭੈਮਾਨ ਹੋਇਆ ਅਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਇਕ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੇਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਕੋਈ ਜਾਨਤਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅਰ ਉ
ਨ ਕੋ ਰੋਟੀਆ ਭੀ ਨਹੀ ਜੁੜਤੀਆ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਤਸਾਹੀਆ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਬ
ਡੇ ਬਡੇ ਸੁਖ ਭੋਗਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਡਰਦੇ ਪਰੇਖਾ ਜੀ ਉ
ਨਕਾ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ ਉਥੇ ਉਨਾਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਸਾਪਾ ਜੋ ਹੋਵਨ ਗੀਆਂ ਜਿਨ ਦੇ ਮ
ਨ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਭਜਨ ਦਾ ਚਾਉ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਲੋਕ ਮੇ ਭੀ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਭੀ ਸੁਖ
ਹੈ ਜਿਨ ਦੇ ਪੂਰਬਲੇ ਕਰਮ ਅਛੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਗਾਲਾ
ਵਾਲੇ ਘਨੇਰੇ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਫੂਕ ਮਾਰੀਏ ਤਾ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਨਿਕ
ਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਆਗਿਆਨੀ ਏਕ ਕਾਨ ਮੇ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨ ਦੂਸਰੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
" ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ" ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹਿ
ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਉ ਸਲਾਰ ॥ ਇਕ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਅਗੈ
ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਸੋ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਉਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਚਲੇ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਸਾਹੁ ਹੈਨ ਇਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈਨ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗ ਮੰਗ ਕਰ
ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਥੇ ਜੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਸੁਖ ਭੋਗਤੇ ਹੈ
ਨ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਸਿਮਰਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲੈਗੀ ਜੈਸੇ ਕ
ਪੜੇ ਕੋ ਧੋਬੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਕੀ ਦਾਣਿਆ ਕੋ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤੇਲੀ ਤਿਲਾ ਕੋ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਐ
ਸੀ ਸਜਾਇ ਕਉ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜਿਨਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੰ
ਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਜਿਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕਨਾ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚੁਣ ਚੁਣ ਨਾਉ
ਚੰਗੇ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗ ਮੰਗ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਉਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ
ਵਡਿਆਈਆ ਮਿਲਣ ਗੀਆ ਅਤੇ ਅਗੇ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐਗਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਨਹੀ
ਜਪਿਆ ਅਤੇ ਵੇਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਰਕਾ ਦੇ ਵਿਚ ਪਵਨਗੇ ॥ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਏਹ ਬ
ਤ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਐਸੀਆ ਬਾਤਾ ਕਿਉ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਤੂੰ ਬਾਲਕ ਹੈ ਅਜੇ ਕੁਛ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸੁਖ ਦੇਖ ਅਜਾ ਤੇਰੀ
ਉਮਰ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ" ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ
ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥ ਨਾਵ ਜਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੁੰਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭ ੧੫

੧੬ ਕੂੜੈਤੂਟੈਨੇਹ॥੪॥ਇਤਿਸਲੋਕਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਹੇਪੰਡਿ
ਤਜੀਮੈਨੂੰਉਸਸਾਹਿਬਕਾਐਸਾਡਰਹੈਜੋਮੇਰੀਦੇਹਖਪਖਪਕਰਪਈਛਿਜਦੀ
ਹੈਜਿਨਾਂਦੇਨਾਮਪਾਤਿਸਾਹਅਤੇਖਾਣਹੈਸਨਸੋਮੈਆਪਣੀਅਖੀਦੇਖਹੋਏਡਿਠੇ
ਹੈਨਇਸਸਰੀਰਅਤੇਪਦਾਰਥਾਂਨਾਲਝੂਠਾਮੋਹਹੈਜਿਸਵੇਲੇਸਦਾਆਵੇਗਾਤੁਰਤ
ਹੀਉਠਜਾਈਏਗਾਨਾਲਕੁਛਨਹੀਲੈਜੈਗਾਇਸਵਾਸਤੇਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਭਉਕ੍ਰ
ਬਹੁਤਾਡਰਹੋਇਆਹੈਸੋਤਿਸਡਰਕਰਕੇਮੇਰੀਦੇਹਅਤਭੈਵਾਨਹੋਇਰਹੀਹੈ
ਜਿਨਕਾਅਮਰਮੰਨੀਦਾਸੀਓਹਭੀਏਥੇਉਠਗਏਹੈਨਸੁਣੇਪੰਡਿਤਜੀਮੈਕੂੜ
ਨੇਹੁਕਿਸਨਾਲਕਰਾਂਅਤੇਅਸੀਭੀਇਸਜਹਾਨਤੇਇਸਜਾਮੇਨੂੰਛੋਡਕੇਛਪਾ
ਇਜਾਵੈਗੇਅਤੇਏਹਜਾਮਾਕਿਸੀਕੇਹਾਥਨਹੀਆਵੇਗਾਅਤੇਸਾਹਿਬਦੀਬੰਦ
ਗੀਐਸੀਹੈਜੋਸਭਸਕੋਛੁਡਾਇਲਵੇਗੀਇਸਕੂੜੇਸੰਸਾਰਨਾਲਨੇਹੁਕਿਆ
ਕਰੀਐਤਾਪੰਡਿਤਨੇਸੁਣਕਰਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀਅਰਕਹਿਣਲਗਾਹੇਨਾਨ
ਕਜੀਤੂੰਧੰਨਹੈਂਅਤੇਹੋਰਕੋਈਕਿਸੀਕਾਕੋਈਕਿਸੀਕਾਅਰਮੈਜੋਹਾਂਸੋਤੇਰਾ
ਹੀਹਾਂਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਬ੍ਰਿਜਨਾਥਤੋਭਗਵਾਨਕਾਨਾਮਹੈਤੂੰਆਪਣਾਨਾਉਕਿ
ਉਂਰਖਾਯਾਹੈਤਾਪੰਡਿਤਕਹਿਆਗਊਆਂਦੇਬੈਠਣਦੀਜਾਗਾਉਸਕੋਬ੍ਰਿਜਕਹੀ
ਦਾਹੈਉਸਦਾਜੋਸੁਆਮੀਸੋਨਾਥਕਹੀਏਤੈਸੇਹੀਸਰੀਰਰੂਪੀਬ੍ਰਿਜਹੈਇੰਦ੍ਰੀਆਂ
ਰੂਪੀਗਊਆਂਤਿਨਾਂਦਾਜੋਪ੍ਰੇਰਕਹੈਸੋਨਾਥਹੈਤਾਤੇਮੈਜੀਵਹੋਂਸਰੀਰਕਾਸਾਖੀਇ
ਸਵਾਸਤੇਬ੍ਰਿਜਨਾਥਕਹਿਤੇਹੈਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਸਭਅਗਮਨਿਗਮਦੀਸੋ
ਝੀਹੈਪਾਧਾਤੇਏਕਬਹਾਨਾਹੈਆਪਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈਹੋਰਲੜਕੇਜੋਸੰਗਕੇਖੇ
ਲਣੇਵਾਲੇਸੰਗੀਹੈਤਿਨਕੋਭੀਏਹੀਅਭਿਆਸਕਰਾਵੈਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਆ
ਬਾਤਾਸੁਣਨੇਕਾਹੋਰਕੋਈਖੇਲਨਹੀਖੇਲਤੇਜੇਕੁਛਖੇਲਕਰਨੀਤਾਪਰਮੇਸ
ਜੀਕੀਬਾਰਤਾਹੀਕਰਨੀਲੀਲਾਕਰਨੀਤੋਂਪਰਮੇਸਰਜੀਅਤੇਓਹਬਾਲਕਪ
ਮੇਸਰਕੇਨਾਮਮੈਮਗਨਹੋਇਰਹੇਹੈਂ॥ ਤਾਪਾਧੇਬ੍ਰਿਜਨਾਥਕਹਿਆਬਾਰਾਅ
ਖਰੀਲਿਖੋਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਆਸਾਰਾਗਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬਏ
ਕੁਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲਭਇ
ਆ॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲਹਿਮੂੜਮਨਾ॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥੧
ਬਾਬੇਨੇਕਹਿਆਸੋਈਕਰਤਾਹੈਜਿਸਨੇਸ੍ਰਿਸਟਸਾਜੀਹੈਸਭਨਾਦਾਸਾਹਿਬ

ਇਕ ਹੈ ਜਿਨਾ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਆਇਆ ਤਿਨਾ ਦਾ ਸਫਲ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿਤ ੧੭
ਨੇ ਪਛਾਨਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਸਭਨਾ ਧਰਮਰਾਇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਏਹ ਮਨ ਭੂਲਾ
ਹੋਇਆ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਖੋਵਦਾ ਹੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਮਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਚ
ਠਹਿਰਾਉ ਹੋਵੈ ਤਾ ਇਸਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਨ ਪਵੈ॥ ॥ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਹੈ
ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋ
ਈ॥੨॥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ
ਤਾ ਹੈ ਸਚਾ ਹੈ ਇਨਾ ਅਖਰਾ ਵਿਚ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬੂਝਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਫੇਰ
ਲੇਖਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ॥ ॥ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ਸੇ
ਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥੩॥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਊੜਾ ਨਾਮ ਓਅੰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਓਅੰਕਾਰ ਬੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਤਪਤਿ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਊੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਉ
ਪਮਾ ਕਰੀਏ ਜਿਨਾ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਸੰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਓਨਾ ਨੂੰ ਗਿਆ
ਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੇ ਹੋਇਕੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋਈ ਖੁਸੀ
ਹੋਇ ਹੈਨ॥ ॥ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ॥ਸਰਬ
ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ॥੪॥ ਙੰਙਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਗੁਰਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬੂਝਦਾ ਹੈ ਪੜਿਆ ਭੀ ਸੋਈ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਭੀ ਸੋਈ ਹੈ ਸ
ਰਬ ਜੀਆ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਤ ਉਸਦੀ ਹਉਮੈ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥
ਕਕਾ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ॥ਜਮਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆ
ਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ॥੫॥ ਕਕਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਾਲਿਆ ਕੇਸਾ ਨੂੰ ਸਾਬੂਣ ਮਲ ਮਲ ਧੋਵੈ ਤਉ ਭੀ ਉਜਲ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਜਿਸ
ਸਮੇ ਚਿਟੇ ਕੇਸ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸਾਬੂਣ ਤੋ ਬਿਨਾ ਉਜਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪਹਿਲੇ ਥੋ
ੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਕੇਸ ਕੰਨਾਂ ਉਤੇ ਚਿਟੇ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਮਾਨੋ ਜਮਰਾਜ ਦੇ ਹੇਰੂ ਹੈਨ ਓਹ ਮਨੁ
ਖਾ ਦੇ ਕੰਨਾ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੈਸੀ ਖੇਤੀ ਪਕੀ ਹੋਈ ਚਿਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅ
ਬ ਤੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਬਤੀਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਸੰਤਾ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰੇ
ਗਾ ਤਾ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਵੈਗਾ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਧੋਤੇ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁ
ਣ ਭੀ ਫਿਸਨਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾ ਜਮ ਤੈਨੂੰ ਸੰਗਲ ਪਾਇ ਕਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅ
ਤੇ ਫੇਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਪਛੋਤਾਵੇਗਾ॥ ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖ

੧੮ ਰੀਦ ਜਿਨ ਖਰਚ ਦੀਆ॥ ਬੰਧਨ ਜਾਕੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕ
ਮੁ ਪਇਆ॥੬॥ ਖਖਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਧਨ ਦੇ ਕਰ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਮੁਲ ਲੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚ ਬੰਧੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮਰਾਇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨ
ਹੀ ਪਉਂਦੇ ਉਨ ਦੇ ਉਪਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਪਉਂਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ਦੇ ਪਰ
ਤਾਪ ਕਰਕੇ ਨਿਰਭੈ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਗਰਬ ਭਇਆ॥ ਘੜ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਨ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ
॥੭॥ ਗਗਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਜਿਤਨੀ ਓਹ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚੇ ਹੈ ਬਣਾਏ ਹੈਨ ਜੋ ਏਹ ਜੀਵ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਲ ਗਰਬ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿ
ਤਨੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਹੈਂ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰੂਪੀ ਆਵੇ ਪਰ ਚਾੜ੍ਹੇ ਹੈਨ ਐਸਾ ਬ
ਹਮ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕ ਜੋ ਘਾਲੇ
ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗ ਰਹੈ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧ ਸਾਹਿਬ
ਰਮਤ ਰਹੈ॥੮॥ ਘੱਘਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾ ਪੁਰਸਾਂ ਨੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ
ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਏਹ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ਹੈ ਗੁਰ
ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਗ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਕਰ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੇ
ਸੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹੈਨ॥ ਚਚੈ ਚਾਰ ਵੇਦ ਜਿਨ ਸਾਜੇ
ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰ ਜੁਗਾ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤ ਆ
ਪ ਥੀਆ॥੯॥ ਚਚਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੀਆਂ ਦੇ ਹਿਤ
ਨ ਵਾਸਤੇ ਚਾਰ ਵੇਦ ਸਾਜੇ ਹੈਨ ਚਾਰ ਖਾਣੀ ਚਾਰ ਜੁਗ ਬਣਾਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਭਨਾ
ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੈ ਸਭਨਾ ਖਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਓਹੁ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਡਿ
ਤ ਹੋਕਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ॥ ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸ
ਭ ਅੰਤਰ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮ ਹੋਆ॥ ਭਰਮ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨ ਆਪੇ ਤੇਰਾ
ਕਰਮ ਹੋਆ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ॥੧੦॥ ਛਛਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਦੀ ਮਾਯਾ ਦੀ ਜੋ ਛਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਤੇ ਵਰਤੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਕਰਿਕੇ ਭਰਮ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਰਮ ਨੂੰ ਉਤਪਤਿ ਕਰਕੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਭੁਲਾ
ਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਸਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥
ਜਜੈ ਜਾਨ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ॥ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵ ਰ

ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ ਜਜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੰਗਤੇ ਦਾਨ ਮੰਗਤੇ ਹੈਨ ੧੯
ਹਰਦਰੀ ਲਖ ਜੋਨਿ ਫਿਰੇ ਅਸਨੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਇਕੋ ਤੂਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਬਿਨਾ ਦੇ
ਣੇ ਲੈਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੂਸਰਾ॥ ਝਝਾ ਝੂਰ ਮਰਹੁ ਕਿਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੋ ਕ
ਛ ਦੇਣਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਆ॥ ਦੇਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆਂ ਕਾ ਰਿਜਕ ਪਾਇਆ
੧੨॥ ਝਝਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂ ਮਨ ਝੂਰਦੇ ਕਿਉ ਹੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤ
ਸਾਨੂੰ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਜਕ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਲਿਖਦੇ
ਤੇ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇਦਾ ਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਾਵਦਾ
ਭੀ ਹੈ॥ ਞੰਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ
ਭ ਥਾਈ ਏਕ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੧੩॥ ਞੰਞਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
ਕਰਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਨਹੀ ਇਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭਨਾ ਥਾਵਾਂ ਵਿ
ਚ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ॥ ਟਟੈ ਟੰਚ ਕਰਹੁ
ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਕੇ ਉਠ ਚਲਣਾ॥ ਜੂਐ ਜਨਮ ਮਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਪ
ਰਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ॥੧੪॥ ਟੈਕਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਪਟ ਨ
ਕਰਹੁ ਘੜੀ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਜਾਣੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਝਗੜਿਆਂ ਤੇ ਵਾਦਾਂ ਵਿ
ਚ ਜਨਮ ਬਾਦ ਨ ਗਵਾਵੋ ਕੂੜ ਕਪਟ ਨੂੰ ਛਡ ਫਿਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਅਤੇ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੀ
ਸਰਣਿ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋ॥ ਠਠੈ ਠਾਂਢ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ
ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤ ਲਾਗਾ॥ ਚਿਤ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
॥੧੫॥ ਠਠਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹੈ ਜਿਨਾ ਦਾ ਮਨ
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਵਿਚ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕਾਗਰ ਮਨ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਗਾਦ
ਹੈ ਤਿਨਾ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਭੀ ਸੋਈ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜਨਮਦੇ ਮ
ਰਦੇ ਹੈਨ॥ ਡਡੈ ਡੰਫ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੋ ਸਭ ਚਲ
ਣਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥੧੬
॥ ਡਡਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਿਸਥਾਰ ਕਿਉ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਸਭ ਚਲਣਹਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੇਵੋ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੋ ਜੋ ਸ
ਭਾਵਿਚ ਸਤਿਆ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਜਿ
ਉ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥੧੭॥ ਢਢਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਸਾਰਿ

੨੦ ਆਨੂੰ ਢਾਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਢਠਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤਿਸਦਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਤਿਵੈਂ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰ ਦਾ ਹੈ॥ ਣਾਣੈ ਰਵਤ ਰਹੈ ਘ
ਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ
ਨ ਹੋਈ॥੧੮॥ ਣਾਣਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਰਬਾਂ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰਵਿਆ ਹੈ
ਜੋ ਹਰੀ ਦੇ ਗੁਣਾਨੁਵਾਦ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪੇ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਤਿ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੋਂਵਦਾ॥ ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭ
ਉਜਲੁ ਹੋਇਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸ ਤਾਰਿ ਲੇਹੁ
ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ॥੧੯॥ ਤਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਭਉਜਲ ਬ
ਡਾ ਤਾਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਨਾ ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਹੈ ਨ ਤੁਲ
ਹਾ ਹੈ ਬਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਡੁਬਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਕੇ ਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ॥ ਥਥੈ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਈ
ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇਆ॥ ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਭਲਾ॥੨੦॥ ਥਥਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਥਾਨਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸਾਰੇ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਹੀ ਵਿਆਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭ
ਰਮ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਝੂਠਾ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਹੈ॥
ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇ
ਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ॥੨੧॥ ਦਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਦੋਸ ਕਿ
ਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਸੋ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਹੋ
ਰ ਸਰਬ ਜੀਵ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਜੰਤ੍ਰੀ ਹੈ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵਜਾਂਵ
ਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਵਜਦੇ ਹੈਨ॥ ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹ
ਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ
ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ॥੨੨॥ ਧਧਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਅਰ ਆਕਾਸ ਦੀ ਕਲਾ ਧਾਰ ਛਡੀ ਹੈ ਸਭ ਜੀਆ ਜੰਤਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਜੇ
ਹੇ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੇਹਾ ਤੇਹਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਛੋਡਿਆ ਹੈ॥ ਨੰਨ
ਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮਾਲਿਆ॥ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰ
ਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ ਨਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਹਿ ਜੋ ਵਾ

ਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਸੋ ਸਰਬਤ ਕਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਸਬਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟ° ੨੧
ਹੈ ਉਸ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਕੋ ਓਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ॥ ॥
ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥੨੪॥ ਪਪਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪ
ਤਿਸਾਹੁ ਸਰਬ ਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖਨ ਵਾਸਤੇ ਲੀਲਾ ਰਚੀ ਹੈ ਸਰ
ਬ ਕਉ ਦੇਖਦਾ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਅਰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਰਵਿਆ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ॥ ॥
ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਹਰਿ ਸਰਨਾਗਤ ਭਜ ਪਾਇਆ॥੨੫॥ ॥ਫ
ਫਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਮਾਇਆ ਕੀ ਫਾਹੀ ਮੇ ਫਾਬਾ ਹੂਆ ਹੈ ਜ
ਮ ਕੇ ਸੰਗਲ ਸਾਥ ਬੰਧੇ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੇਸਿਅਤੋ ਛੂਟੇ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਦੀ ਸਰਨ ਪਏ ਹੈਨ॥ ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਗਾ ਚਉਪੜਿ
ਕੀਤੇ ਚਾਰ ਜੁਗਾ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪ ਲਗਾ॥
੨੬॥ ਬਬਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਅੰ
ਗੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਜੁਗ ਚਉਪੜ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਖਾਨੇ
ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪ ਬਾਜੀ ਖੇਲਨ ਲਗਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆ ਗੋਟਾ ਪਕੀਆ ਪਾਰਿ
ਆਵਦੀਆ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆ ਕਚੀਆ ਹੁੰਦੀਆ ਹੈਨ
ਓਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਉਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾ ਕਰਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਓ
ਨਾ ਦਾ ਕਟਿਆ ਹੈ॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰੇ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜ੍ਹੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰ
ਪਇਆ॥੨੭॥ ਭਭਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਕੋ
ਭਾਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਅਗਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਫਲ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਕੌਂ
ਗੋਪਦ ਵਤ ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕ
ਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਮੈ ਭਰਮਤੇ ਹੈ॥ ॥ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ
ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ॥ ਕਾਇਆ ਭੀਤਰ ਅਵਰੋ ਪੜ੍ਹਿਆ°
ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ ਮਮਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮਧਸੂਦਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਮੋਹ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣ ਲਗਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੋ ਪਛੋਤਾਵਦਾ ਹੈ॥

੨੨ ਯਯੈ ਜਨਮਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦਹੀ ਜੇਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥੨੯॥ ਯਯਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦਾ
ਸਬਦ ਮਰਜਾਣ ਕਰਕੇ ਕਮਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਫੇਰ ਜਨਮ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ
ਮੁਖ ਦਾ ਕਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਛਾਣਦੇ ਹੈਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਰੇ ਇਕ ਰਵਿਆ ਹੋਇ
ਆਜਾਣਕੇ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਸਭੁ ਛਡ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ। ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰ
ਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਇਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ
ਲਇਆ॥੩੦॥ ਰਾਰਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਮੇ ਰਾਮ ਰਵਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੇ ਜਲ ਰਮਿਆ ਹੂਆ
ਹੈ ਜਹਾਂ ਕੂਪ ਖੋਦੀਤਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਹੀ ਜਲ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ
ਕਰਨੇ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਹੈ॥ ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿ
ਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਿਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ
ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ॥੩੧॥ ਲਲਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਨੇ ਧੰਧੇ ਲਾਇ ਛਡਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਖਾਂਦਾ ਹੈ
ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਹਸਦਾ ਹੈ ਸੋਂਵਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਭੁਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਵੈ
ਵਾਸੁਦੇਵੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ॥ ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ
ਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥੩੨॥ ਵਵਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਵਾਸਦੇਵ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਸ ਨੇ ਜਗਤ ਕੌ ਕਉਤਕ ਵੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਮੇ ਸਤਾ ਦੇਇ ਕਰਕੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਾ ਹੁ
ਕਮ ਸਤਿ ਕਰਕੇ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਸ ਹੈਨ। ੜਾੜੈ ਰਾ
ੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਇਆ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ॥੩੩॥
ੜਾੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਰਾੜ ਵਾਦ ਝਗੜੇ ਕਿਉ ਕਰਤੇ ਹੋ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸੋ ਮੰਨੋ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕੁਰ
ਬਾਣ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜ
ਕੁ ਦੀਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਲੀਆ॥੩੪॥ ਹਾਹਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਈਸਰ ਨੇ ਜੀਵ ਉਤਪਤਿ
ਕੀਤੇ ਹੈ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕੋ ਰਿਜਕ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਰਾਮ

ਨਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਅਰ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਉ
ਕਰਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਜਕ ਪਹੁਚਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਨਹੀਂ॥ ਆਇੜੈ ਆਪ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ
ਰਹਿਆ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ॥੩੫॥
॥ ਆਇੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪ ਸਾਰਿ ਸਿਸਟ ਕਰ ਛੋਡੀ
ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਕਰਣਾ ਸੀ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਕਰਣੇ
ਜੋਗ੍ਰੀ ਕਰਣੇ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਮੈ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਇਰ ਹੋਕ
ਦੀ ਸਨਾ ਤੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਮੈ ਤੁਝ ਕੌ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਵਿਖਿਆਨ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਤੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਅਰ ਪੰਧੇ ਦੀ ਟਿਪਿਆਂ ਕੋ ਤਿਆਗ ਦੇਈ ਜੋ ਵਿਦਿ
ਆ ਲੋਕਾਂ ਕੌ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੀਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਆ
ਪਣੇ ਕਮਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੀਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨੋ ਕੇ ਖੋਲਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ ਜ
ਬ ਇਹ ਸੁਖਨ ਸੁਣੇ ਤਬ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਚਾਰੋ ਵੇਦੋ ਕੀ ਵਿਦਿਆ
ਜਗਤ ਮੈ ਲੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚਾਰੋ ਵੇਦੋ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕਈ ਦਿਨ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਮਾਧ
ਲਗੀ ਰਹੇ ਜਾ ਨਦੀ ਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਥਾ ਹੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੀ ਜਾ
ਬੈਠੇ ਤਾਹਾ ਹੀ ਰਹਦਾ ਕਤਿਆ ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਵੇ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈਕਰ ਪਿ-
ਛੇ ਪਿਛੇ ਫਿਰਦਾ ਰਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੰਤਾ ਸਾਧਾ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦੇਵੈ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੁਲਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਫਿਰ ਦਿਨ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਜੇ ਤੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਫਾਰਸੀ ਭੀ ਪੜਾਏ ਤੇ ਕੰਮ ਸਿ
ਖੇ ਤਾਂ ਜਾਗਾ ਹੀ ਮਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਕੁਤਬਦੀਨ ਕਾਜੀ ਪਾਸ ਅਗੇ
ਖਤ੍ਰੀਆ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੜਦੇ ਸੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾ ਜਾਇ
ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੁਲਾ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੜਾਉ ਤਾ ਅਗੋ ਮੁਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹ
ਤਾ ਕਾਲੂ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੜਾਵਾਗਾ ਸੁਭਾਹੀ ਬੁਧਵਾਰ ਹੈ ਤੁਸੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਲੈ ਆਵੀਓ ਸੋ ਜੈਸੀ ਖਿਜਮਤ ਸਾਡੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਸੋ ਅਸੀ ਕਰੀਏਗੇ ਜਾ
ਸਵੇਰਾ ਹੋਈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਆਇਆ ਮੁਲਾ ਦੇ ਅਗੇ ਇ
ਕ ਰੁਪਯਾ ਨਜਰ ਰਖਿਆ ਮੁਲਾ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੜਨੇ ਪਾਇਆ ਮੁਲਾ ਨੇ ਤ
ਖਤੀ ਲਿਖਣ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਅਲਫ ਤੇ ਲੈਕੇ ਯੇ ਤਕ ਕਾਇਦਾ ਲਿਖ ਦਿਤਾ

੨੪ ਲਗਾਭਨੂਉਨਤਾਮੁਲਾਨੂੰ ਬਾਬੇਜੀ ਆਖਿਆਇਸਦੇਮਾਇਨੇਜਾਣਦਾਹੈਮੁ
ਲਾਕਹਿਆਮੈਨਹੀਜਾਣਦਾਤੂੰਜਾਣਨਾਹੈਤਾਸੁਣਾਤਾਂਬਾਬਾਜੀਲਗਾਸੁਣਾਵ
ਣਾ॥ ਅਲਫਅਲਾਨੂੰਯਾਦਕਰਗਫਲਤਮਨਹੁਵਿਸਾਰਾ॥ਸਾਸਪਲਟੇਨਾ
ਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗਜੀਵਨਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ ਬੇਬਿਦਾਇਤਦੂਰਕਰਬਦਮਤਬੇਕਤ
ਰਾਖ॥ਸਭਨਾਅਗੈਨਿਵਚਲੋਮਦਾਕਿਸੇਨਆਖ॥੨॥ ਤੇਤੇਬਾਝਰਆ
ਜਜੀਮਾਈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥ਸਾਬਤਰਲੇਕੁਤਬਦੀਨਤਿਸਦਾਕੀਵੇਸਾਹੁ॥੩॥ ਸੇ
ਸਨਾਇਤਬਹੁਬਕਰਖਾਲਕਨੂੰਕਰਯਾਦ॥ਯਾਦਨਕੀਤੋਕੁਤਬਦੀਨਜਨਮਗ
ਵਾਇਓਬ੍ਰਾਦ॥੪॥ ਜੀਮਜਮਾਇਤਜਮਾਕਰਪੰਜਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰ॥ਬਾ
ਝੋਯਾਦਖੁਦਾਇਦੇਹੋਸੀਬਹੁਤਖੁਆਰ॥੫॥ ਹੇਹਮਾਇਤਦੂਰਕਰਸਾਬਤ
ਚਲਸੀਕੋਇ॥ਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਮਾਰੇਬਹੁਤਖਿਝੋਇ॥੬॥ ਖੇਖਿਆ
ਨਤਮਨਹਿਕਰਕਾਦਰਨੂੰਖਰਚਿਤਾਇ॥ਸਭਕੁਦਰਤਨਨਕਾਤੂੰਕਰਜਾਣਅਖਿ
ਤਾ॥੭॥ ਦਾਲਦਲਾਲਤਮਸਰਦੀਆਵੈਓਥੈਕੀਮਾ॥ਬਦਅਮਲਾਨੂੰਛੋਡਕ
ਰਕਰੋਯਾਦਹਰਦੰਮਾ॥੮॥ ਜਾਲਜਲੀਲਨਹੋਇਤੂੰਜੇਮਨਿਹਕਫਰਮਾਨ॥
ਸੋਈਸਭਪੁਸਤਕਕਹਣਿਸੋਈਕਹੇਕੁਰਾਨ॥੯॥ ਰੇਰਿਆਜਤਜੇਕਰੋਮੋ
ਈਹੋਵੈਸਾਦ॥ਬਾਝੋਯਾਦਖੁਦਾਇਦੇਜਨਮਗਵਾਈਏਬਾਦ॥੧੦॥ ਜੇਜਿਆ
ਨਨਹੋਵਈਜੇਹਰਦਮਚਿਤਕਰੇ॥ਬਾਝੋਸਾਈਆਪਣੇਝੂਠੇਸਭਭਰੇ॥੧੧॥
ਸੀਨਸੀਨੇਮੇਸਿਰਰਹੰਕਜੋਦਮਦਮਹੋਵੀਯਾਦ॥ਜੋਦਮਖਾਲੀਜਾਸੀਆਸੋਕ
ਦੇਨਹੋਸੀਸਾਦ॥੧੨॥ ਸੀਨਸੁਕਰਬਰਹੱਕਦਾਜਿਨਸੋਹਤਬਣਨੀਦੀਨ॥
ਲਖਦਰਉਰਾਸੀਹਜੂਨਦਾਰਜਾਮਾਨਸਕੀਨ॥੧੩॥ ਸੁਆਦਸਬਰਕਰਰਿ
ਤੁਮੈਜੇਪਹੁੰਚੇਰਿਜਕਨਸੀਬ॥ਭੁਖਰੋਗਾਜਿਨਲਾਇਆਸੋਈਹਕੰਤਬੀਬ॥੧੪
॥ ਜੁਆਦਜਲਾਲਤਛਡਦੇਹਦੇਖੀਰਾਇਤਮਾਲ॥ਸਭਕਿਛਰਬਦਾਜਾਣ
ਕੇਹਰਦਮਰਬਸੰਭਾਲ॥੧੫॥ ਤੋਇਤਰੀਕਤਾਦ੍ਰਿੜਕਰੋਮਾਰਫਤਰੇਪਾਇ
ਰਾਖ॥ਏਹਤਨਤੇਰਾਕਬਰਮੈਹੋਸੀਢੇਰੀਖਾਕ॥੧੬॥ ਜੋਇਜਰੀਫਸੋਜਰ
ਤਮੈਂਜੋਸੰਗਤਭਲੀਕਰੇਨ॥ਗੁਰਪੀਰਾਕੇਕਹੇਤੇਸਾਬਤਕਦਮਧਰੇਨ॥੧੭॥
ਐਨਇਨਾਇਤਇਨਕੋਜੋਖਿਜਮਤਕਰਦੇਪੀਰ॥ਬਾਝੋਖਿਜਮਤਰਾਹਿਲ
ਦੇਮਰਸਨਹੋਇਹਜੀਰ॥੧੮॥ ਗੈਨਗਨੀਸੋਈਭਏਹਰਦਮਨਾਮਸੰਭਾਲ
॥ਬਾਝਹੁਸਰੇਨਾਮਦੇਮਦਾਹੋਸੀਹਾਲ॥੧੯॥ ਫੇਫਰਰਗੋਦੇਦੁਨੀਸੋਅਪਣੀ੨੦

ਕਰਜਾਣਾ ਜੇਜਾਣੇਗਾਰਬਦੀਨੋਹੋਵੇਗਾਹੈਰਾਨਾ॥੨੦॥ ਕਾਫਕਨਾਇਤਪ ੨੫
ਕੜੂਤੂਸ੍ਹਮਨਖ੍ਰਿਥਾਜਾਇਆ ਬਦਅਮਲਾਨੂੰਛਡਕੇਚੰਗੇਅਮਲਕਮਾਇਆ॥੨੧
॥ ਗਾਫਗਾਬਰਏਦੁਮਨਹੈਜੇਇਸਨੂੰਵਸਕਰੇਇਆ ਉਪਰਰਾਹਹਕੀਕਤੀਸ
ਰੇਕਦਮੁਧਰੇਇਆ॥੨੨॥ ਲਾਮਲਾਨਤਪੈਤਿਨਾਂਕੇਜੋਜਗਾਤਨਕਢਦੇਮਾ
ਲਾ ਧੱਕਾਪੈਦਾਰਬਦਾਹੋਂਦਾਸਭੁਜਵਾਲਾ॥੨੩॥ ਮੀਮਮਨਾਹੈਖੁਦਰਦੀ
ਕਹੇਪੀਰਦੇਚਲਾ ਦਾਨਨਕੀਤੇਨਨਕਾਤਾਮਾਇਆਜਾਸੀਛਲਾ॥੨੪॥ ਨੂੰਨ
ਨਜਰਕਰਸਰਈਦੁਨੀਆਂਝੂਠੀਜਾਣਾ ਜੇਦੁਨੀਆਂਨੂੰਸਚਜਾਣਦੇਸੋਮਰਦੇਹੋਇ
ਹੈਰਾਨਾ॥੨੫॥ ਵਾਉਵਲੀਸੋਈਭਏਜੋਕਰਦੇਸਤਸੰਗਾ ਜਿਉਜਿਉਸਾਹਿ
ਬਾਚਿਤਕਰਨਤਿਉਤਿਉਚੜ੍ਹਦਾਰੰਗਾ॥੨੬॥ ਹੇਹਰਦਮਨੂੰਚਿਤਰਖਦੇਮਦਾ
ਨਹੀਵਿਸਾਹੁ ਅਵੇਮੂਲਨਆਵਈਨਰਹੀਏਗ੍ਰਾਮਰਾਹੁ॥੨੭॥ ਯੇਯਕੀਨ
ਪੀਰਤੇਕਰੇਂਤਾਪਵੇਕਬੂਲਾ ਨਾਨਕਆਖੇਕੂਤਬਦੀਨਪਹੁੰਚੇਜਾਇਰਸੂਲਾ॥
੨੮॥ ਲਾਫਨਮਾਰੋਬਿਨਾਗੁਣਆਵੈਨਾਹੀਕਾਮਾ ਨਾਨਕਦਮਦਮਮਜਾ
ਦਰਖਮੁਰਸਦਪਾਸਸਲਾਮਾ॥੨੯॥ ਛੇੜਤਕਬੰਰਗੁਮਰਹੀਠਾਢਾ
ਰਬਪਛਾਣਾ ਲੇਖਾਦੇਸੀਨਾਨਕਾਪਉਸੀਦਰਪਰਵਾਣਾ॥੩੦॥ ਜਾਇ
ਤਨੇਸਬਦਬਾਬੇਜੀਕਹੇਤਾਮੁਲਾਨੇਕਹਿਆਹੇਕਾਲੂਏਹਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਜੋਹੈਸੋ
ਕੋਈਵਡਾਵਲੀਹੈ ਇਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੋਹਾਂਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣਾਹੈ
ਅਰਰੰਗਾਬਨਰਸੀਮੇਅਤੇਮਕੇਮਦੀਨੇਮੇਂਇਸਕੀਕੀਰਤੀਹੋਵੈਗੀਜ
ਦ ਉਹਨਾਬਾਲਕਾਨੇਸੁਣਿਆਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੁਲਾਂਕੇਪਾਸਪੜ੍ਹਨੇਬੈਠੇਹੈ
ਤਾਂਜੋਬਾਲਕਬਾਬਾਜੀਪਾਸਰਹਿਨੇਵਾਲੇਸੇਸੋਸਭੀਮੁਲਾਪਾਸਪੜ੍ਹਨੇਬੈ
ਠੇਗੁਰੂਜੀਕੀਪ੍ਰੀਤਕਰਕੇਮੁਲਾਜੋਕੁਛਸਿਖਾਵਦੇਸੋਈਬਾਬਾਜੀਤੁਰਤ
ਸੀਖਲੇਂਦੇਮੁਲਾਹੈਰਾਨਹੋਇਕੇਕਹੇਹੇਸਾਹਿਬਜੀਵਾਹੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਹੈਇ
ਸਤੁਰਕੀਕਾਪੜ੍ਹਨਾਬਹੁਤਮੁਸਕਲਹੈਕਿਤਨੀਆਬਰਸਾਪੜ੍ਹਦਾਰਹੇਤੌ
ਪੜ੍ਹਤਾਹੈਮੈਇਸਨੂੰਇਕਵਰੀਤਖਤੀਲਿਖਦਿੰਦਾਹੋਤੌਤੁਰਤਪੜ੍ਹਲੈਂਦਾਹੈ
ਅਜੇਹਾਫਹਮਮੈਕਿਸੇਦਾਨਹੀਦੇਖਿਆਇਸਕੇਸਾਹਿਬਕੀਵਡੀਇਨਾਇਤ
ਹੈਏਹਥੋੜ੍ਹੇਦਿਨਾਮੇਂਪੜ੍ਹਿਆਹੈਹੋਰਬਾਲਕਾਨੂੰਦਸਦਸਬਰਸਬਿਤੀਤਹੋ
ਕੇਹੈਨਪੜ੍ਹਾਇਆਨੂੰਅਜੇਤਕਨਹੀਪੜ੍ਹੇਇਸਪਰਸਾਹਿਬਕੀਮੇਹਰਬਾਨੀਹੈ
॥ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸਜੋਕੋਈਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਆਵੈਸੋਤਿਸਨੂੰਗੁਰੂਜੀਪ

੨੬ ਮੇਸਰਫਜੀਕੇ ਰਾਹੁਕੀਆਨਸੀਹਤਾਂਵਦੇ ਠਬਾਬੇਕੀ ਸਿਫਤ ਸਾਰਾਹੀਜਹਾਨ
ਲਗਾਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭਕੋਈ ਏਹਕਹੈਜੋਏਹ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਦੀ ਨਿਸਾਕਰੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿ
ਚ ਹਿੰਦੂਆਦੀ ਨਿਸਾਕਰੈ ਜੋਕੋਈ ਮਿਲੈ ਸਭਕੋਈ ਸੰਤੋਖਿਆਜਾਵੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਹਿੰਦਵੀ ਫਰਸੀ ਤੁਰਕੀ ਅਰਬੀ ਸਭ ਬੋਲੀਆ ਮੈ ਜੈਸਾਕੋਈ ਮਿਲੈ ਤੈਸਾਹੀ
ਜਬਾਬ ਦੇਵਨਾ। ਜਾਕਿਤਨੇਕੁ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਬਹੁਤ ਬੇਸੁਮਾ
ਰਕੇ ਘਰਮੈ ਹੋਇਬੈਠੇ ਬੋਲੈ ਕਿਸੇਨਾਲ ਨਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਮੁਲਾਨੂੰ ਸਦਵਾਇ
ਆ ਜਿਸ ਮੁਲਾਪਾਸ ਗੁਰੂਜੀ ਪੜ੍ਹਦੇਹੈਸਨ ਤਾ ਮੁਲਾ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਮੁ
ਲਾਨੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ ਨੂੰ ਝਾੜਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੋਲੈ ਕਿਸੇਨਾਲ ਨਾ
ਹੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਆਵਨ ਅਤੇ ਆਖਨ ਵੇਖੋ ਭਾ
ਈ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸੇਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮੁਲਾਨੇ ਪਾਸ
ਬੈਠਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬਕੇ ਵਾਸਤੇ ਭੋਰਾ ਇਕ ਤਾ ਬੋ
ਲਜੀ ਜਾ ਮੁਲਾਨੇ ਸਾਹਿਬਕਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ
ਮੁਲਾਕੀ ਤਰਫ ਰਸਮਾਲਾ ਇਕਵਰ ਉਠਬੈਠਾ ਤਾ ਮੁਲਾ ਬਹੁਤਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤੈਨੂੰ ਰਖ ਪੀਰਾਦੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕਜੀ
ਤੂੰ ਤਾ ਖੁਦਾਇਦਾ ਬਖਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਤਾ ਖੁਦਾਇਦੀ ਮੇਹ
ਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾ ਬੋਲਨੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਰੰਜ ਹੋਏ ਦੇਹੇਨ ਤੂੰ ਹਿਕ ਬੇਰ
ਹਿਕ ਤਾ ਬੋਲ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਗਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ।
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕ
ਰਤਾਰ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂੰ ਬੇਐਬ ਪਰਵਰਦਗਾਰ। ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰ
ਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਹੇ ਸਾਹਿਬਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਅ
ਰਜ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕੰਨ ਦੇਕਰਕੇ ਸੁਣਜੀ ਤੂੰ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ਜੀ ਅ
ਤੇ ਏਹ ਬੰਦਾ ਐਬ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਬੇਐਬ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪ
ਰਵਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਮੁਲਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਗਮ ਖਾਵਨੇ ਨਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਉਠਕਰ ਬੈਠ ਤਾ
ਸਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮ ਫਾ
ਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਸੁਣੋਮੁ ੨੭
ਲਾਜੀਮੈ ਕਿਸਨਾਲਬੋਲਾ ਦੁਨੀਆਂਤੇ ਫਨਾਹੋਂਦੀਜਾਂਦੀਹੈਇਹਬਾਤਮੈਤਾਹਕੀ
ਕਦਿਲਨਾਲਲਾਇਕਰਦੇਖੀਹੈਇਸਬੰਦੇ ਦੇਸਿਰਦੇਵਾਲ ਫਰੇਸਤੇ ਦੇਹਥਿ
ਚੜਨੇਹੋਏਹੈਨ ਪਕੜਨੂਕਰਲਈ ਖਲਾਹੈ ਬੰਦਾਹਿਕਦਾ ਰਸੇਵਿਚ ਲੈਜਾਵੇਗਾ
ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਜੀ ਇਸਬਾਤਦੀ ਖਬਰ ਇਸਮਾਨੁਖਕੋ ਹਰਗਿਜ ਨਹੀਜੋਮੇਰੇਦ
ਲਾਸਿਰ ਦੇ ਅਜਰਾਈਲਦੇਹਥਾਵਿਚਹੈਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਰਨੇਦੀ ਖਬਰਨ
ਹੀਜੋ ਮੇਰਾਕੀਹਾਲਹੋਵੇਗਾ ਏਹਹੈਰਾਨਗੀਮੈਨੂੰ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋਇਸਬੰਦੇ
ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਛ ਕੀਕੂੰ ਸੁਝਦਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰਮੁਲਾਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰਤਾ ਅਜੇ
ਛੋਟਾਹੈ ਏਨ ਬੰਦਗੀਯਾਂਵਿਚਅਜੇਨਾਪਉ ਜਾਂਤੂੰਪੂਰ ਜਵਾਨਹੋਵੇਂਗਾਜੋਕੁ
ਛ ਤੇਰੇਜੀਅਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋਕਰੀਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਮੁਲਾਜੀਜੋ
ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਸਾਹਿਬਦਾਦਾਸਹੁੰਦਾਹੈ ਭਾਵੇਂ ਓਹਦਿਨਾਂਵਿਚ ਛੋਟਾਭੀਹੋਵੇ ਪਰ-
ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀਹੈ ਤਿਥੋਂ ਤਾਈ ਆਪਨੇਸਾਹਿਬਦੀ ਓਹ ਸੇਵ
ਹੀ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਓਹਖਿਜਮਤਗਾਰ ਆਪਨੇਸਾਹਿਬਨੂੰ ਭਾਵਦਾਹੈ ਸੁਣੋਮੁ
ਲਾਜੀ ਮੈ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣੇਦੀਖਿਜਮਤਵਿਚਨਰਹਾ ਤਾਂ ਮੈ ਹਰਾਮਖੋਰਹੋਵ
ਗਾ ਤਾ ਮੁਲਾਨੇ ਕਿਹਾ ਏਹਬਾਤਤਾ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਠੀਕਕਹੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੋਮੁਲਾਜੀ ਜਦਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਸਮੇ ਅਜਰਾਈਲ ਫੜੇਗਾ ਤਾਂਉਸ
ਸਮੇ ਇਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀਂਕਰ ਸਕਦਾ ਅਰ ਨਾਕੋਈ ਉਸਦੇਲੇ
ਖਾਹੀਬਣਦਾਹੈ ਨਾਕੋਈ ਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਤੋ ਹੋਰਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਛੁੜਾਇਸਕਦਾ ਤਾਮੁਲਾਨੇ ਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀ ਜਿਸਪਰਸਾਹਿ
ਬਮੇਹਰਕਰੇਤਿਸਕੋ ਛੁੜਾਵੇਹੈ ਪਰਤੂੰ ਅਜੇ ਬਾਲਕਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰ ਖੁਦਾਇ
ਦੀਮੇਹਰਹੋਈਹੈ ਜੋ ਤੈਨੇਂ ਮਾਸੂਮ ਉਮਰਾਂਵਿਚ ਸਾਹਿਬਨੂੰ ਪਾਇਆਹੈ ਅਮਲ
ਸਾਹਿਬ ਸਭੈਨੇ ਤੈਨੂੰ ਨੇਕ ਦਿੱਤੇਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਬਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀਹੋਇ
ਆਵਹਿਗੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਜੀ ਨੇਤੀਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਜਾਨਾਪਿਸ
ਰਪਦਰਗਬਿਰਾਦਰਾਨ ਜਨੇਸਦਮਤੰਗੀਰ॥ ਆਖਰਗਬਿਅਫਤਮਕ ਮਨਦਾ
ਰਦਹੂੰ ਜਦਦਸਤਗੀਰਾ ਸਬਰੋਜਗਸ਼ਤ ਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆ
ਲਾਗਾਹੇਨੇਕੀਨਕਰਦਮ ਮਮਈਂਹਾਲਿਆਹਵਾਲਾ॥੩॥ ਤਿਸਕਾਪ
ਰਮਾਰਥ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾਜੀ ਏਹ ਦੁਨੀਆਂ ਅਵਾਈਆ ਗਾਲਾਂਵਿਚਰਹਿੰਦਾਹੈ ਅਨ

੨੮ ਪਾਹੈਰਾ ਵਿਚ ਇਕ ਘੜੀ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਅਰ ਪ
ਰਾਈਆ ਹੀ ਬੁਰੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਘੜੀ ਭੀ ਨੇਕੀ ਨਹੀ ਹੋਇ
ਆਵਦੀ ਅਰ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾ ਜੀ ਮੈਡੇ ਤਾਈ ਏਹ ਨੈਕ ਹੋਂਨ ਏਹੁ ਨੇਹਾ ਮੈ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬ
ਜੇਆ ਕਰਾਂ ਤਾ ਹੈਰ ਮੁਲਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਚੀ ਹੋਇ
ਆਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਉਖੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ [illegible] ਮਹਲੁ
ਬਖੀਲ ਵਾਫਲ ਖੇਨਾ ਰ ਬੇਬਾਕਾ ਨਾਨਕ ਬਲੋਇਦ ਜਨ ਭੂਤਾ ਏਏਨ ਕਹਾ
ਪਾਖਾਕਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹਨ॥ ਸੁਣੋ
ਮੁਲਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਬੂਝ ਕੀ ਬਾਤ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅਸਾਨ ਨਹੀ ਹੈ ਪਰ
ਏਹ ਬੰਦਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਠੇ ਪਹਰ ਗਫ
ਲਤ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹੀ ਚਿਤਵਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬ
ਦ ਨਜਰ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਬੰਦਾ ਗਫਲਤ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾ ਜੀ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿਫਤ
ਨਹੀ ਬੂਝ ਸਕਦਾ ਅਰ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਖਾਸ ਬੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਮਰ
ਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾ ਦੀ ਖਾਕ ਹਾ ਜੇ ਤਾ ਰਬ ਮੇਰੇ
ਉਪਰ ਮੇਹਰਵਾਨ ਹੋਵਨ ਤਾ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਾ ਅਤੇ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇ
ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਅਰ ਇਹ ਬੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਮੈ ਬਾਕੀ ਨਹੀ ਦੇਣੀ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾ ਜੀ ਜਿਨਾ ਨੇ ਬਾਕੀ ਨਹੀ ਦੇਣੀ ਹੁੰਦੀ ਸੋ ਬੇਗ
ਮ ਹੋਇ ਫਿਰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਸਾਹਿਬ ਅਗੇ ਏਹੁ
ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਕਰਾ ਦੀ ਪੈਰਾ ਦੀ ਖਾਕ ਹੋਵਾਂ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ
ਗਰੀਬੀ ਵਸੈ ਤਾ ਮੁਲਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਮਿਲਿ
ਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਖਸਮਾਨਾ ਤੁਸਾ ਹੀ ਕਰਣਾ ਹੈ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ
ਵਿਚ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਮੁਲਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ
ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀ ਭੀ
ਤੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਮੁਲਾ ਨੇ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਿਆ ਚਰਨਾ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਇਆ ਅਤੇ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਕਰ ਮੁਲਾ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਰਫ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ਵਿਸਿਆ ਨੂੰ ਛੋਡ ਕੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮਰਨੇ ਲਗਾ

ਅੰਤਕਾਲਭੁਗਾਵਣਿਨਡੇਧਾਮਕੋਗਯਾ। ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਅਗੋਸਾਖੀਕੁਲਦੇਪ੍ਰੋਹਤਨਾਲਹੋਈ

ਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੌਬਰਸਦਾਹੋਇਆਤਾਜਨੇਊਪਾਵਨਦੀਰੀਤਕਰਨਵਾ
ਸਤੇਕਾਲੂਨੇਪਰੋਹਤਹਰਦਿਆਲਕੋਬੁਲਾਯਾ ਸੁਭਮਹੂਰਤਦੇਖਕਰਪ੍ਰੋ
ਹਤਜੀਨੇਸਭਸਾਮਗ੍ਰੀਮੰਗਵਾਈਜੋਜਾਤਭਾਈਕਾਲੂਕੇਥੇਸਭਕੋਕਹਾਅ
ਰਬ੍ਰਾਹਮਣਜੋਵਿਹਾਰਰਹਿਤੇਥੇਸਭਕੋਨਿਵਤਾਦੀਯਾਸਭਭਾਈਬੰਦਜਾਤੀਕੇ
ਅਰਬ੍ਰਾਹਮਣਭੀਇਕਤ੍ਰਹੋਇਕਰਬਾਬਾਜੀਕੋਜਨੇਊਪਾਵਨੇਲਾਗੇਅਸ
ਥਾਨਕੋਲੇਪਨਕਰਬੇਦਬਿਦਤਚੌਕਪੂਰਨਕੀਆਬੇਦੀਬਨਾਕੇਸਭਭਾਈ
ਔਰਬ੍ਰਾਹਮਣਜੋਬੇਦਬਿਧਕੇਗਿਆਤਾਥੇਸਰਬਤ੍ਰਇਕਠੇਹੋਇਕਰਬੈਠੇਬਾ
ਬਾਨਾਨਕਜੀਕਾਇਸਨਾਨਕਰਵਾਇਕਰਬੁਲਾਇਆਤਾਬਾਬਾਜੀਇਸਨਾ
ਨਕਰਕੇਆਇਬੈਠੇਐਸੇਸੋਭਾਪਾਵਤੇਹੈਜੈਸੇਸਭਤਾਰਾਮੰਡਲਮੇਂਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਸੋਭਾਪਾਵਤਾਹੈਪ੍ਰੋਹਤਨੇਛਤ੍ਰੀਓਂਕੀਰੀਤਬੇਦਬਿਹਤਸਭਕਰਵਾਈਜੋਪ੍ਰੋ
ਹਤਨਰੀਤਥੀਅਰਕੁਲਾਚਾਰਸਭਸਿਖਾਵਨੇਲਗਾਸੰਧਿਆਤਰਪਨਸਿ
ਖਾਸੂਤਧੋਤੀਜਨੇਊਮਾਲਾਤਿਲਕਖਟਕਰਮਗੁਰੂਜੀਨੂੰਸਿਖਾਵਨੇਲਗਾ
ਅਤੇਜਨੇਊਪਾਵਣੇਲਗਾਤਉਸਰਬਸਾਮਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੁਕਤਭੁ
ਗਤਕੇਦੇਣੇਵਾਲੇਪਰੋਹਤਨੂੰਕਹਿਣਲਗੇਹੇਮਿਸਰਜੀਏਸਜਨੇਊਦੇਪਾ
ਏਤੇਕਿਆਅਧਿਕਤਾਹੁੰਦੀਹੈਇਸਜੇਨੇਊਪਾਏਦਾਕਿਆਧਰਮਹੈਅਤੇ
ਕੌਣਪਦਵੀਮਿਲਦੀਹੈਅਤੇਇਸਦੇਨਾਪਹਨਨੇਕਰਕੇਹਾਨੀਨੂਨਤਾਹੁੰਦੀਹੈ
ਤਾਹਰਦਿਆਲਜੀਬੋਲੇਇਸਜਨੇਊਦੇਪਹਰਨੇਬਿਨਾਅਪਵਿਤ੍ਰਹੁੰਦਾਹੈਕੋ
ਈਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੁੰਦਾਨਹੀਅਪਵਿਤ੍ਰਰਹਿੰਦਾਹੈਜਬਬੇਦਕੀਬਿਧਪੂਰਬਖ
ਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਇਸਜਨੇਊਕੋਧਾਰਤੇਹੈਤਬਸਭਕਰਮਧਰਮਦੇਅਧਿਕਾਰੀ
ਹੁੰਦੇਹੈਨਤਾਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣਪੰਡਿਤਜੀਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਹੋਇਕਰ
ਜਨੇਊਗਲਪਾਇਆਅਰਬੁਰੇਕਰਮਕਰਨੇਥੀਨਟਾਲਿਆਖੋਟੇਕਰਮਕ
ਰਦਾਹੀਰਿਹਾਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਖਤ੍ਰੀਜਨੇਊਪਾਇਕੇਬਾਹਰਲੇਧਰਮਨੂੰਕਿਆਕ
ਰੇਗਾਧਨਦੇਵਾਸਤੇਹਿੰਸਾਧ੍ਰੋਹਅਧਰਮਅਤਿਪਤਿਤਦੁਸਟਤਾਝੂਠਚੁਗਲੀ
ਕੀਤੀਤਬਓਹਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਨਹੀਚੰਡਾਲਹੈਅੰਤਕੋਜਮਰਾਜਕੀਸਾਸਨਾਪਾ
ਵੇਗਾਤਿਸਨੂੰਜਨੇਊਪਾਏਕਾਕਿਆਫਲਹੈਈਹਾਜੋਪਾਪਕਰੇਗਾਸੋਨਰਕਭੋਗੇ

੩੦ ਗਾ ਜਬ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾਂ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਸਾਨ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਗਏ ਮਨ ਮੇਂ ਕਹਨੇ ਲਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਜੇ ਤੇ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈ
ਸੀਆ ਬਾਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹ ਕੌਣ ਸਾ ਜਨੇ
ਊ ਹੈ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਤੇ ਇਸ ਪਰਾਣੀ ਦਾ ਧਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੌ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਇਕ
ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ
ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਂਡੇ ਘਤੁ ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਨਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਾ ਧਰਮ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ
ਤੇ ਤੌ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਇਆ ਕੀ ਕਪਾਹੁ ਕਰੈ ਅਰ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਸੂਤ ਕਰੈ ਅਰ ਸਤ ਕਾ
ਵਟ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ਅਰ ਜਤ ਦੀ ਗੰਢੀ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਜ
ਨੇਊ ਪਵੈ ਤਾਂ ਤਰੀਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੰਮ
ਨਾਹੀ ਅਰ ਕਪਾਹ ਦਾ ਸੂਤ ਵਟ ਕੇ ਕਾਹੇ ਕੋ ਗਲ ਦਵਤੇ ਹੋ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤ ਵ
ਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਦਾ ਸੂਤ ਅਗ ਵਿਚ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਜ
ਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਗਲ ਪਾਈਏ ਤੇ ਮੈਲ ਲਗ ਕਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਇ ਕੇ ਟੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਰ ਜੋ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਅਤੇ ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਕਦੀ ਮੈਲ
ਲਗਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਦੇ ਟੁਟਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਧੰ
ਨ ਓਹ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਨਾ ਨੇ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹ ਕਪਾਹੁ ਦਾ ਜਨੇਊ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਏ ਊ ਸਭ ਝੂਠੇ ਹੈਨ ਜੇ ਤਾਂ
ਓਹ ਸਚਾ ਜਨੇਊ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਲ ਪਾ ਓਨਹੀ ਤਾਂ ਨਾ ਪਾ ਤਾਂ ਪੰ
ਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤ ਅਜਾ ਅਜ ਨਹੀ ਬਣਿਆ ਜੇ ਤਾਂ
ਏਹ ਜਨੇਊ ਸਾਡਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਮਨਹ ਕਰ ਜੀ ਪਰ ਏਹ
ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਹੀ ਆਦਿ ਅੰਤ ਹੋਂਦਾ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਅਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀ ਜਾਣ ਕਾ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਹੀ ਸਨਕਾਦਕਾਂ ਤੇ ਆ
ਦਿ ਲੈਕਰ ਪਹਿਨਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਮਨਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੇ ਪਾਇਆ ॥
ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥੀਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪ-

ਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ ਮ:੧ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ੩੧
ਲਖ ਗਾਲਿ ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤ ਦਿਨਸ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥੨॥
ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹ ਐ
ਵੇਂ ਹੀ ਗਲ ਹੈ ਏਹ ਤਾ ਸਭੇ ਗਲਾ ਮਨੁਖਾ ਦੀਆ ਥਾਪੀਆ ਹੋਈਆ ਹੈਨ ਆਪੇ
ਹੀ ਮਨੁਖਾ ਨੇ ਚੌਂਕਾ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਹੀ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਚੌਂਕੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾਇਆ ਤਾ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ ਸਮਝਿਆ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਏਹੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੀਖਿਆ ਦੇਕਰ ਜ
ਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਜਾ ਓਹ ਮਨੁਖ ਮਰ ਗਇਆ ਤਾ ਓਹ ਜਨੇਊ
ਭੀ ਜਲ ਗਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਜੀਵ ਭੀ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਬ੍ਰਾ
ਮਣ ਭੀ ਉਸੇ ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਥਾਪਨ ਜੋ ਜੇਹੜਾ ਜਨੇਊ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਨਾਲ
ਚਲੇ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀਆ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਥਾਪੀਆ ਹੈਨ ਸੁ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵਣ
ਗੀਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਸਤ ਦੀ ਸੋਭਾ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਉਸ ਵਸਤ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਹੀ ਹੋਂਦੀ ਅਰ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ
ਨੇ ਵਸਤੂ ਥਾਪੀਆ ਹੈਨ ਸੋ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਭਾਵਦੀਆ ਸੋ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨਾਲ ਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆ
ਗਲਾ ਵਿਚ ਨੂੰ ਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਅਸਾਡੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਸੁ ਜਿਸ ਨੇ ਤਾ ਏਹੁ ਬਚਨ-
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੁਣੇ ਸਾਹਿ ਸੋਤਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਕੇ ਉਠੇ॥ ਅਰ ਕਹਿਨ
ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਇਤਨੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ
ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਨੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਇਤਨਾ ਦਰ
ਬ ਖਰਚ ਕਰਿਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਭਾਈ ਸਨਬੰਧੀ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਆਇਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਜਨੇਊ ਨਾ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾ ਜਿਤਨਾ ਪਦਾਰਥ
ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਐਵੇਂ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਤਨੇ ਸਨਬੰਧੀ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾ
ਮਣ ਬੇਦਪਾਠੀ ਆਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਭ ਬਿਰਥੇ ਜਾਵਨਗੇ ਅਗੋਂ ਜਿਉ ਤੇਰੀ ਜੀ
ਅਮੇਂ ਆਵੈ ਤਿਵੇਂ ਕਰ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਤਗ
ਕਪਾਹੋ ਕਤੀਐ ਬਾਮਨ ਵਟੈ ਆਇ ਕੁਹ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ ਖਾਇਆ ਸਭ ਕੋ ਆਖੈ
ਪਾਇ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਨਾਨਕ ਤਗ ਨ ਤੁਟਈ
ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰ ॥੩॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ

੩੨ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਵਾਮੀ, ਏਊ ਤਾ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਗਲ ਮੇਂ ਜਨੇਊ ਤਦ ਪਾਊ ਜਾਂ ਇਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤੂਟ ਪਇਆ ਤਾ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਹੋਇਆ ਅਰ ਸੁਣ ਹੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਇਹੁ ਤਗੁ ਭਾਵੇ ਤੂੰ ਕਿਤਨੇਹੀ ਪਾਊ ਪਰ ਇਸ ਤਗੁ ਨਾਲ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਜਨੇਊ ਪਾਵੇ ਤਾ ਆਪ ਹੀ ਪਾਵੇ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਬਰਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਭੀ ਜਗਤ ਦੀ ਚਾਲ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਸ ਜਨੇਊ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਤਗ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸਦੇ ਵਿਚ ਜੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮੈਲ ਭੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੇ ਅਰ ਟੂਟੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਹ ਵਿਚ ਭੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸੋ ਤਗੁ ਕਹੀਐ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ।

॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚ ਸੂਤਾ ਦਰਗਹਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸ ਪੂਤ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ। ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮਾਨੁਖ ਨੂੰ ਏਹੁ ਚਾਹੀਏ ਜੁ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਸਾਲਾਹੁ ਕਰੈ ਅਰ ਸਚ ਕੋ ਧਰਮੇਕ ਹੇ ਅਰ ਸਤ ਕੇ ਸੂਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਸਚ ਕਾਜੇ ਰਹੈ ਸੋ ਓਹੁ ਤਗ ਸਦਾ ਹੀ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਨਣਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਪਹੂ ਉਗਦੈ ਅਰ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤ ਕਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਸਚ ਕਾ ਤਗੁ ਪਾਏ ਸੋ ਤਗਾ ਤੁਟਦਾ ਨਹੀ ਐਸਾ ਤਗ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਤਾ ਇਹ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਏਹ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਉਪਦੇਸ ਹਰਦਿਆਲ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂਹੀ ਜਾਣੇ ਅਰ ਸਭ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਕੋ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾਇਆ ਬਡੇ ਉਤਸਾਹ ਸਾਥ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋ ਕੋ ਦਖਣਾ ਦਈ ਅਸੀਰਬਾਦ ਕਹਿ ਕਰ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹ ਕੋ ਜਾਂਦੇ ਭਏ ਅਰ ਸਭ ਜਾਤ ਭਾਈ ਭੀ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗਊ ਮਹਿਖ ਚਰਾਵਣ ਕੀ ਚਲੀ

ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਕਉ ਲੁਕਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਸਤ ਸੁਭਾਵ ਬਣਿ ਕਰ ਲੀਆ ਉਦਾਸੀਨ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਲੀ ਜਿਸਤੇ ਲੋਕ ਨ ਜਾਨ ਸਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦ

ਲੀਏ ਬਚਨ ਕਹਿਨਹੀ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਤੇ ਦਿਖੀਓ ਜੈਸੀ ਦਸਾ ਹੋਰਹੀ ਰਾਤ੍ਰ ਦਿਨ ੩੩
ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਿਰਤ ਤਾਂ ਦੇਵੀਂਹੇ ਜਹਾਂ ਤੇ ਓਅਸਤ ਦੇ ਖੜੋਤਿ ਸੀ ਕੀ ਇਛਾ ਨਾਹੀ ਕਰ
ਤੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ਦੇਖ ਕਰ ਏਹੁ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਮਤ ਭੁਛੀ ਹੋਰਹੀ ਹੈ ਇਓ ਹੀ ਹੈ ਚੁਪ
ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਇਸ ਕੀ ਪੁਰਸ ਕੀ ਨਜਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿ
ਸਤੇ ਇਹ ਅਸਤ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਾ ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਕੀ ਛਾਇਆ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣ
ਤਾ ਕਹਿਤਾ ਨਹੀ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਕੋਈ ਦਿਹੁੰ ਜਾਂ ਬੀਤ ਗਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਾਸ
ਲੇ ਬੈਠਾ ਬਡੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਬਗਲ ਮੇ ਲੈ ਕਰ ਸਿਰ ਪਰ ਹਾਥ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਕਾ ਮਸਤਕ ਸੁੰਘਿਆ ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸੀ ਦਬਲ
ਬੇਨੂੰ ਬੇਨੂੰ ਕਾਮਕਾਜ ਕਿਰਤ ਘਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਵੇਹਲਾ ਬੈਠਣਾ ਹਛਾ ਨਹੀ-
ਕਿਰਤ ਭੁਗਤ ਕਾ ਪਰਵਾਹੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਘਰ ਮੇ ਹੈ ਕਿਰਤ
ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸਰੇਗੀ ਮਹੀਆ ਗਊਆ ਚਰਾਇਆ ਕਰੋ ਇਸੀ ਕਾਰ ਮੇ ਪਰ
ਚਿਆ ਕਰੋ ਨੌਕਰ ਜੋ ਚਰਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਦਿਹਾੜੀਆ ਦੀਤ ਤਾਂ ਕਿ ਮਕਰ ਦੇਹੈਨ ਤੁਸੀ
ਹਰਿਆ ਘਾਸ ਚਰਾਓਗੇ ਤਉ ਦੂਧ ਬਹੁਤ ਹੋਇਗਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ
ਬਚਨ ਕਹਿਆ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਛਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਉਂ ਤੁਮ ਕਹੋਗੇ ਤਿਉਂ
ਹੀ ਕਰੇਂਗੇ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਊਆ ਮਹੀਆ ਚਾਰਣ ਗ
ਏ ਬਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਛਟੀ ਹੈ ਮਾਨੋ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਸਫਲ ਕਰ
ਨੇ ਲਗੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਯੰਤ ਗਊਆ ਕੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਫਿਰੇ ਹਰੇ ਤ੍ਰਿਣ ਚਰਾਵਤੇ ਰਹੈ ਸ
ਆਂਕੇ ਸਮੇ ਘਰ ਕੀ ਤਰਫ ਕੋ ਮੋੜ ਲਿਆਵੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਤ੍ਹੀ ਐਸੇ ਬਿਵਹਾ
ਰ ਮੇ ਪਰਚੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ
ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕਰ ਬਾਹਿਰ ਜਸ ਘਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠੋ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬੈਨ ਸੁਨ ਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਗਊਆ ਮਹੀਆ ਕਉ ਖੋਲ ਕਰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਚਲੇ ਚ
ਰਾਵਤੇ ਹੂਏ ਬਾਰ ਮੇ ਫਿਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਮੇ ਬੈਠ ਗਏ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਕ
ਸਮਾਥ ਆਪ ਸਮਾਧ ਮੇ ਅਸਥਿਤ ਹੋਗਏ ਅਤੇ ਗਊਆ ਇਕ ਕਣਕ ਦਾ ਖੇਤ
ਸੀ ਤਿਸ ਮੇ ਜਾਇ ਵੜੀਆ ਚਰ ਚੁਗ ਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਈਆ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਮੇ ਲਿਵ ਲੀਣ ਥੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਫਿਰ ਸਾਣ ਨੇ ਆਇ ਕੇ
ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਖੇਤ ਮੇ ਇਕ ਤਿਣਕਾ ਭੀ ਨਹੀ ਗਊਆ ਮਹੀਆ ਬੈਠੀਆ ਹੈ ਦੇ
ਖਕੇ ਬਡਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਸਦੀ ਠਨੇ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਨਿਖਸਮਾ

੩੪ ਜਾਨਕੇ ਚਰਾਇਆ ਹੈ ਮੈ ਪਾਣੀ ਸਿੰਚਦਾ ਹਾਰ ਰਹਾ ਹਾਂ ਐਸਾ ਨਿ ਤੁਰ ਕੌਣ ਪੁਰਖ ਹੈ
ਜਿਸਦੇ ਪਸੂਆਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਖਾਇਆ ਹੈ ਉਸਕਾ ਉਚਾਂ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਗਊਆਂ ਖੇਤ ਥੋਂ ਕਢਣ ਲਗੇ ਤੌ ਕਿਰਸਾਨ ਆਖਨ ਲਗਾ ਮੈ ਤੇਨੂੰ ਜਾਨ ਨਹੀ ਦੇਊਂ
ਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸ ਕਿਰਸਾਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਕੋਈ ਪ
ਸ਼ੂ ਮਹੀਆਂ ਨੇ ਮੂਹ ਪਾਇਆ ਜਿਤਨੀ ਤੇਰੀ ਪਰਾਲਬਧ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਇਸ ਵਿ
ਚ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਬਿਗੜਨੇ ਵਾਲੀ ਬਾਤ ਬਿਗੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਖ਼ੁਦਾਈ ਕੀਤੀ ਸ
ਉਰਦੀ ਨਹੀ ਜੋ ਸਉਰਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਬਿਗਾੜ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਏਹ ਬਾਤ
ਸਭ ਤਨਾਂ ਬਦੇ ਹਥ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਨਕਰ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਛੋੜ ਦਿਹੁ ਜੋ ਬਾਤ ਬੀ
ਤ ਗਈ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿਉਂ ਕਰਤਾ ਹੈ ਬਹੁਤੇਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਪਰ ਓਹ
ਮਾਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਿਉਂ ਜੁ ਖੇਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਉਸਦੇ ਜੀ ਮੇਂ ਲਗੀ ਹੁਈ ਹੈ ਝਗ
ੜਦੇ ਝਗੜਦੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ ਉਸ ਜਟ ਨੈ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈ
ਮੁਠਾ ਹਾਂ ਛੋਰੇ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਕਣਕ ਦਾ ਗਾਈ ਮਹੀ ਨੂੰ
ਖਵਾਇਆ ਹੈ ਅਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ
ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਇਸਦਾ ਉਜਾੜ ਭਰ ਦੇਵੇ ਰਾਇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਲੈ
ਗਏ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਦੇਖ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਕਰਤੂਤ ਭਲਾ ਦਿਵਾਨਾ ਕਰ ਛ
ਡਿਆ ਹਈ ਅਮਕੇ ਰਾਹਕ ਦੀ ਖੇਤੀ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਦਾੜ ਕੇ ਉਜਾੜ ਛਡੀ ਹੈ
ਸਾ ਇਸਦਾ ਉਜਾੜ ਭਰ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤਾ ਤੁਰਕਾਂ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੇਗਾ ਤਾ ਵਡੀ ਖੁਰਾਬੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਓਥੇ ਤਾ ਇਕ ਪਠਾ ਭੀ ਮ
ਹੀ ਟੁਕਿਆ ਏਹ ਜਟ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਦੇਖ
ਇਕਰ ਦੇਖ ਆਵੇ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਖੇਤ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ਭੀ ਨਹੀ ਹਲਿਆ ਤਾਂ ਕੈਸ
ਉਜਾੜ ਭਰਨਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਤਾ ਓਹ ਆਦਮੀ ਓਸ ਖੇ
ਤ ਦੇ ਚਾਰੋ ਤਰਫ ਫਿਰਕੇ ਦੇਖ ਆਏ ਆਨਕਰ ਕਹਿਓਨੇ ਰਾਇ ਜੀ ਓਥੇ ਖੇਤ ਦਾ
ਇਕ ਪਠਾ ਭੀ ਨਹੀ ਟੁਟਾ ਅਤੇ ਪਸੂ ਦਾ ਖੋਜ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਖੇਤੀ ਲ
ਹਿ ਲਹਿ ਕਰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਜਟ ਝੂਠਾ ਹੈ ਟੁਕੜੇ ਖੋਰ ਮਸ਼ੈ ਓਹ ਜਟ ਸੁਣਕੇ ਆਪਦੇ
ਖੇਤ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੀ ਤੋ ਖੇਤੀ ਲਹਿ ਲਹਿ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦੇਖਕਰ ਸ਼ਰ
ਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਕੇ ਆਖਿਓਸ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਏਹ ਆ
ਪ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਲੀ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ

ਮੈਰਾਇਪ ਸਫਰਿਆਵੀਗਇਆਹਾਂ ਖੇਤੀ ਉਜੜੀ ਪਈ ਸੀ ਹਿਥੇ ਅਹਿਰੋ ਤੇ ੜੀ ੩੫
ਹਰੀਭਰੀਹੋਗਈ ਇਸਤੇ ਏਹ ਖੁਦਾਇਹੈ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਸੁਣਕੇ ਪਛੁਤਾਇਆ ਤੇ
ਨਾਨਕਜੀ ਅਗੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਬਾਬਾਜੀ ਤੇ ਮਹਿਤਾ ਘਰਨੂੰ ਆਏ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪਛਾਦੇਵੀ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂੰ ਸਰਧਾ ਦੇਣਦੀ

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨੇਕ ਲੀਲਾ ਕਰਤੇ ਭਏ ਪੰਦ੍ਰਾ ਬਰਸ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਭਈ ਜਿਨਕਾ ਮੁਖ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਿਤ ਹੀ ਗਊਆਂ ਚਰਾਵਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਜਿਸ ਬਨ ਮੇ ਸੁੰਦਰ ਬ੍ਰਿਛ ਫੂਲੇ ਹੂਏ ਹੋਵਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪੰਛੀ ਬੋਲਦੇ ਹੋਵਨ ਫੂਲ ਫੁਲਾਤ ਖਿੜੇ ਹੋਏ ਹੋਵਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਸ ਬਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਤਹਾਂ ਜਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਗਊਆਂ ਚਰਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਬਡੇ ਸੁੰਦਰ ਨਵੀਨ ਪਤ੍ਰ ਕੋਮਲ ਬ੍ਰਿਛੋਂ ਮੇ ਲਗੇ ਹੂਏ ਦੇਖਕਰ ਹਰਿਆ ਘਾਸ ਬਡਾ ਕੋਮਲ ਦੇਖਕੇ ਗਊਆਂ ਚਰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਰ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਮਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਡੀ ਤਪਸ਼ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਬ ਗਊਆਂ ਰੁਖੂੰ ਦੇ ਚਰਾਉਂਦੇ ਸ੍ਰਮਿਤ ਹੋਇ ਹੋਇ ਕੁਛ ਆਲਸ ਆਇ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਦਾਸੀ ਭੀ ਚਿਤ ਸੇ ਮਿਟਦੀ ਨਾਹੀ ਪਵਨ ਜੋ ਸੀਤਲ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਵਹਿਤੀ ਹੈ ਕੋਮਲ ਘਾਸ ਦਾ ਬਿਛੌਨਾ ਅਰ ਬਡੀ ਗਾਹੜੀ ਛਾਇਆ ਦੇਖਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਕੁਛ ਨੇਤ੍ਰ ਵਿਚ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਆਇ ਗਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਹਾਂ ਸੋਇ ਗਏ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਕੇ ਵਸ ਹੋਇ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂੰਦ ਲੀਏ ਸੂਰਜ ਕੀ ਤਪਤ ਕਰਕੇ ਧੂਪ ਪੜਤੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਪਸੀਨੇ ਕਣਕੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਕਮਲ ਫੂਲ ਕੇ ਪਤ੍ਰੇ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕਿਣਕੇ ਪੜੇ ਹੋਇ ਹੋਵੈਂ ਜੈਸੇ ਮੋਤੀਓਂ ਕੀ ਪੰਗਤੀ ਸੋਭਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕਿਣਕੇ ਸ੍ਰਵਤੇ ਹੈਂ ਜਬ ਸੂਰਜ ਦੁਪਹਿਰ ਕੇ ਪੀਛੇ ਢਲ ਗਿਆ ਤਿਸ ਸਮੇਂ ਰਾਇ-ਬੁਲਾਰ ਸਕਾਰ ਖੇਤ੍ਰ ਕਰ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਦੂਰੋਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੋਏ ਹੂਏ ਦੇਖ ਆਏ ਕਰ ਅਚੰਭਾ ਕਿਆ ਦੇਖਤਾ ਭਇਆ ਹੋਰ ਜੋ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈਨ ਸਭ ਕਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਢਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬ੍ਰਿਛ ਦੇ ਛਾਇਆ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੋਏ ਪਏ ਹਨ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀ ਢਲਿਆ ਇਸੀ ਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਬਡਾ ਅਸਚਰਜ ਭਇਆ ਅਰ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਏਹ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਲਾਇਕ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਤੋ ਖੁਦਾਇ ਆਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਾਨਤਾ ਸਮੇ ਮੇ ਕੁਛ ਕੀਟ ਹਿੰਦੀ ਹੈ

੩੬ ਜੋ ਕੋਈ ਪਛਾਨਨੇਵਾਲੇ ਹੈਂ ਸੋ ਛੋਲ ਕਰ ਆਪਨੇ ਸੀਤ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ
ਹੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਜਾਨਨਵਾਲੇ ਕੋਈ ਪਛਾਨਤੇ ਹੈਂ ਅਗੋ ਖੇਤ ਦਾ ਅਰ
ਭੁ ਦਿਖਿਆ ਹੈ ਅਬ ਬ੍ਰਿਛ ਦੀ ਛਾਇਆ ਖੜੀ ਹੈ ਐਸੇ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਨਕ
ਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਿਆ ਅਰ ਘਰ ਕੋ
ਜਾਤ ਭਇਆ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ
ਤਬ ਰਾਇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੜਾ ਆਦਰ ਦੀਆ ਅਰ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਕਾਲੂ ਨੂੰ
ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਵਡਾ ਭਾਗਾਂਵਾਲਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਐਸਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਭਇਆ ਹੈ ਏਹ ਤਾ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹਈ ਇਸ ਕੋ ਕੋਈ ਐਸਾ ਬੋਲ ਕੁਬੋਲ
ਨਾ ਆਖੇ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬਹੁਤ ਕੌੜਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੌੜਾ ਬੋਲ ਨ ਬੋਲੀ ਜਿਸ
ਦਿਨ ਦਾ ਏਹ ਏਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਏਥੇ ਬੜੀ ਬਰਕਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ
ਅਰ ਜਿਤਨੇ ਅਸੀ ਲੋਕ ਏਥੇ ਵਸਦੇ ਹਾਂ ਸਭ ਏਸੇ ਦੇ ਵਸਾਏ ਵਸਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਤੂੰ ਭੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਏਹ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਜਾਣੇ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਣੀ
ਏ ॥੧॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਰਪ ਕੀ ਛਾਂਵ ਕੀ ਚਲੀ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਤ ਹੀ ਐਸੇ ਵਿਹਾਰ ਕਰੈ ਘਰ ਮੇਂ ਰਹੈ ਤਉ ਸਮਾਧ ਅਸਥਿ
ਤ ਰਹੈ ਬਾਹਰ ਜਾਵੈ ਤੌ ਸਿਧ ਆਸਣ ਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠਤੇ ਜਬ ਕੋਈ
ਸੰਤ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਆਇਆ ਸੁਣੈ ਤਬ ਗਾਹ ਕੌ ਤਿਆਗ ਕਰ ਕਬੀ ੨
ਚਲੇ ਜਾਵੈਂ ਸਦਾ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਤੇ ਰਹੇ ਅਰ ਆਪਨੇ ਜਾਤ ਭਾਈ ਉਨ ਸੇ ਨਹੀ ਮਿ
ਲਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਵਾਰਤਾ ਹੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਬਚਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਹਿ
ਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਬਿਰਤ ਸੋ ਗਹਿਤੇ ਹੈਂ ਇਕ ਦਿਨ ਐਸੇ ਹੂਆ ਬਾਹਰ ਜੋ ਗਏ
ਇਕ ਦਰਖਤ ਹੇਠ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧ ਜੋ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਸ
ਰੀਰ ਥਕਤ ਹੋਏ ਤੋ ਲੇਟ ਪੜ ਗਏ ਵਿਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਕਣਕ ਦੀ ਕਛ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੋ
ਏ ਹੂਏ ਸੇ ਤਹਾ ਸੂਰਜ ਕੇ ਫਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ਧੂਪ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਸਰੀਰ ਪ ਆਈ
ਸਰਪ ਸੁਫੈਦ ਰੰਗ ਕਾਬਾ ਜੈਸੇ ਸੰਗ ਊਕਾ ਦੂਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਸ
ਮਝਿਆ ਕਿ ਹਰੀ ਏਹ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਜੁ ਖੀਰ ਸਮੁੰਦਰ ਮੈ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸੇਜ
ਕਰ ਮੁਝ ਪੈ ਬਿਰਾਜਤਾ ਹੈ ਹਰੀ ਲਛਮੀ ਨਾਥ ਅਬ ਈਹਾ ਬਿਰਾਜਿਆ ਹੈ

ਅਬਦਾਲਿ ਲਗੇ ਫਣ ਓਲਾਇਕੇ ਸੀਂਹ ਪਛਾਇਆ ਕਰਕੇ ਗਿਰੇ ਪਏ ਸੋਹਇਬੇ ੩੧
ਨਾਪਾਪਤੀ ਬਹੁਤ ਸੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਦੂਰ ਤੇ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਇ
ਹ ਫਕੀਰ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਥੇ ਪਰ ਸਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਫਣ ਕਢਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ-
ਇਹ ਰਾਤ ਕੀਤੋਸੁ ਜੁ ਜੇਕਰ ਏਹ ਨੀਗੁ ਜੀਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਵਲੀ ਵਡਾ ਹੈ ਅਲੀਆ
ਔਲੀਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਪ ਨੇ ਸਹੁ ਪੀਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਏਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਇਤ
ਨੇ ਜੋਰ ਦੇ ਪੀ ਸੀ ਪਿਛੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਆਇ ਗਏ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਸ ਨੀਗ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਤਾ
ਸਹੀ ਜੋ ਏਹ ਕੌਣ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਤਾ ਓਹਨਾ ਆਦਮੀਆ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਤਿਨ ਜਾ
ਦੇਖਣ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਓਹਨਾ ਆਦਮੀਆ ਨੇ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਕੇ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਏਹ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਪਇਆ ਹੈ ਆਦਮੀਯਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਸਪ ਤਾ ਛਪ ਗਿਆ ਤਾ ਰਾਇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਇਸ ਨੀਗ ਨੂੰ ਉਠਾਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਤੇ ਸਹੀ ਕਿ ਏਹ ਜੀਂਵਦਾ ਹੈ
ਤਾ ਓਹਨਾ ਆਦਮੀਯਾ ਨੇ ਜਾਇਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਦੇਖਨ ਤਾ ਸਿਰ ਪਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਖੜੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਉਠਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀ ਹਥ ਜੋੜਕਰ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਜੀ ਘੋੜੇ ਪਰ ਤੇ ਉਤਰਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋਸੁ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਓਸ ਦੇ
ਖੋ ਭਾਈ ਅਗੇ ਖੇਤ ਦੀ ਖੇਲ ਤੇ ਬਿਰਛ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਅਤੇ ਅਜ ਏਹ ਸਰਪ
ਦਾ ਖੇਲ ਦੇਖਿਆ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬਡਾ ਅਜਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਵਲੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਦੇ ਭੀ
ਬਡੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਏਹ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੇਰਾ
ਜਾਵਿਰ ਸੁਖ ਹੀ ਖੋਹਿਆ ਹੈ ਗਊਆ ਬਹੁਤ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੂਧ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਤੇ
ਪਰਵਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਬਡਾ ਸੁਭਿਖ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਬਡੀ ਸੁਖ ਨਾਲ ਵਸ
ਦੀ ਹੈ ਤਾ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇ
ਸ ਨੀਗ ਉਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਮੇਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਘਰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਰਾ-
ਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਮਾਹਿਤੋ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜੋ ਸਨ
ਕ ਜੋਗਈ ਜੋ ਏਹ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਔਲੀਆ ਹੈ

੩੯ ਇਕੋਪਰਮੇਸਰਦੀਕਲਾਵਾਲਾਹੈਜਿਸਵਿਨਵਾਇਇਹਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ ਅਸੀਂਵ
ਡੇਸੁਖੀਵਸਦੇਹਾਂ ਇਹ ਸੁਣਕਰ ਮਹਿਤੇਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆ ਭਲਾਰਾਇਜੀਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਹੀਜਾਣੇ ਏਹ ਕਹਿਕੇਕਾਲੂਘਰਉਠਆਇਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਸੁਧਾਨਾ
ਆਈ॥ ਅਗੇਸਾਖੀਪੈਲੀਬੀਜੂਦੀ ਇਕਦਿਨਮਾਤਾਤੇਪਿਤਾਜੀਪੁਤ੍ਰਨਾ
ਨਕਨੂੰਦੇਖਕਰਬਹੁਤਚਿੰਤਵਾਨਹੋਈ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਜੀਵੀਚਾਰਕੀਤਾ
ਜੋਨਾਨਕਜੀਪੜ੍ਹਿਆਤਾਂਸਹੀਪਰਕਿਸੇਕਿਰਤਲਗੇਤਾਂਚੰਗੀਬਾਤਹੈ ਅਰ
ਏਹਮਸਤਰਹਿਣਦੀਚਾਲੀਇਸਦੀਕਿਵੇਂਹਟੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰਪਾਸਲੈ
ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇਪੁਤ੍ਰ ਤੂਸੀਂਕਿਸੇਕਿਰਤਵਿਚਲਗੇਰਿਹਾਕਰੋ ਬੈਠਰ
ਹਿਣਾਚੰਗਾਨਹੀ ਤਾਂਅਗੋਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭਲਾਪਿਤਾਜੀ ਜੋਤੁਸੀ
ਕਹੋਗੇ ਸੋਈਮੈਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਕਾਲੂਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਅਰ
ਆਖਿਓਸ ਹੇਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਆਮ ਕੀਜਾਂਗਾ ਜੋਜਿਮੀਨਹੈ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰ ਪੈਲੀਬਿ
ਜਵਾਓ ਜੇਹੜ੍ਹੇ ਤੇਰੇਮਨਆਵੈ ਸੋ ਬੈਲਭੀਲਵੋ ਟਹਿਲੀਏ ਕਾਮੇਨਾਲ ਲੈਜਾਓ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾਜੀਬੀਜਭੀ ਲੈਦੇਵੋ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇ ਸਵਾ
ਮਨਬੀਜ ਲੈਦਿਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਬੀਜਲੈਕਰ ਉਸ ਪੈਲੀਨੂੰ ਦਰੁਸਤਕ
ਰਕੇ ਬੀਜਬੀਜਾਇਆ ਕਾਮਿਆਂਪਾਸੋਂਕਾਰਕਢਵਣ ਲਗੇ ਇਕਦਿਨਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂਦੇਖਨ ਗਿਆ ਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂਖੇਤੀਬਹੁਤ ਭਲੀ ਉਗੀਹੈ ਦੇਖਕਰਮ
ਹਿਤਾਜੀਬਹੁਤ ਪਰਸੰਨਹੋਇਆ ਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇਜੀਅਵਿਚਆਈ ਪਿ
ਤਾਜੀਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥਾਂਦੀਚਾਹੁਹੈ ਅਤੇਸਾਨੂੰਭਗਵੰਤਦੀਬਹੁਤਲੋੜ੍ਹ
ਹੈ ਸੋ ਭਗਵੰਤਤਾਂਮਿਲਨੀਹੈ ਜਾਂਅਸਾਂਕਰਨੀਹੈ ਜਿਸਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਰਸਾਵੇਗ •
ਇਸਖੇਤੀਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਕਪਿਤਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਗਾ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰ ਸਾਡਾਇ
ਸਮੇਂਪ੍ਰਸੰਨਨਹੀ ਜਿਸਮੇਪਰਮੇਸਰਖੁਸੀਹੋਇ ਸੋਈਕਰੀਏ ਇਸਉਦਾਸੀਮੇ
ਬਿਰਲੀਨ ਭਗਵੰਤਕੀਬੰਦਗੀਮੈਹੂਏ ਉਸਖੇਤੀਨੂੰਕੌਣਰਖੇ ਕਿਸੇਦਾ ਢੰਗ
ਕਿਸੇਦਾ ਵਛਾਚਰਜਾਂਦੇ ਬਾਬਾਜੀ ਕਿਸੇਨੂੰਹਟਕੇਨਾਹੀ ਫੇਰਕਾਲੂਨੇਖੇਤੀਜਾ •
ਇਕਰਦੇਖੀ ਤਾਂਓਥੇਕੁਛਭੀਨਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰਕਾਲੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਵਡਾਗੁਸੇ
ਹੋਇਆ ਅਤੇਦੂਰਖੜਨਬੋਲੇ ਕਹੇ ਜੋ ਤੂੰ ਭਲਾਤੂੰਮੇਰੇਘਰਵਿਚਹੋਇਆਹੈ
ਦੋਨੂੰਕਰਨਦੇਵਾਸਤੇ ਉਸਦਿਨਚੰਗੀਖੇਤੀਜਿਮੀਹੋਈਦੇਖਕੇਮੈਜੀਅਵਿਚਆ
ਖਿਆਜਿ ਅਜੇਤਾਂਮੈਨਾਨਕਕਰਜੀ ਤਾਂ ਮੈਂਇਸਨੂੰ ਜਿਮੀਨਲੈਦੇ ਵਡਾ ਇਕਪਿ

ਤੂ ਪੜਾਇ ਦੇਵਾਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਖੇਤੀ ਜੰਮਦੀ ਹੀ ਨੂੰ ਪਸੂਆਂ ਪਾਸੋ ਚਰਾਇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਗੁਸਾ
ਖਾਇਕਰ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਹਰਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪੰਡਿ
ਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੁਲਾ ਛੁੜ ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਐਹੋ ਜੇਹੇ ਤੇਰੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਹੈ
ਨ ਜੋ ਦੇਖ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਉਜਾੜ ਕੀਤੀ ਹੈਸੁ ਅਗੋ ਹਰਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਕਮਾਹੀਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਪਾਸੋ ਹਾਸਲ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਹੇਤ ਕਈ ਜੀਅ ਦਰਸਾਵਨਗੇ
ਅਤੇ ਕਿਤਨਿਆਂ ਹੀ ਜੀਆਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਵਿਚ ਰੋਸਨ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹਿ ਥੀ ਬੇਦ ਕਤੇ
ਬ ਅਚਾਣਕ ਹੀ ਨਿਕਲਨਗੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਇਸ ਦਾ ਧੋਖਾ ਨ ਕਰ ਏਹ ਗਲਾਂ
ਖਨੀ ਬੁਰੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਹੁਧਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨਹੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ
ਫੇਰ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਘਰ ਆਇਆ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਜੋ ਬੈ
ਠੇ ਹੈ ਤਾ ਸੁਸਤ ਹੋਇਕਰ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਜੇ ਬਾਹਰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾ ਓਥੇ ਹੀ ਲਿਵ-
ਲੀਣ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈ ਕਹੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ
ਕੇਹਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਓਂ ਜੋ ਬੁਢੇ ਪੇਈ ਦਰੀ ਤੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬੋੜਿਆ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਦ
ਕੂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਕਾਈ ਆਂਵਦੀ ਹੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਨਾਨਕੀ ਪੈਦੇ ਹੋਈ ਆਹੀ
ਤੇ ਪਿਛੋ ਤੂੰ ਪੈਦੇ ਹੋਇਓਂ ਸੋ ਤੂੰ ਸਾ ਜੀਵਦਿਆ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਡੋਬਿਆ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਮੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਖਪ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਗੋ ਜਬਾਬ ਭੀ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ
ਧੋਖਾ ਮੈਨੂੰ ਖਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਭੀ ਕੁਛ ਸਮਝ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਜੀ ਅਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਤਿਉ
ਹੀ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ " "

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲ ਹੀ ਰਹੀ ਬੋਲੇ ਚਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਲਿਮਾਹੀ ਪਾਇਆ
ਰਹੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਬੇਦੀਆ ਦਾ ਬਹੁਤ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਖਣ ਲ
ਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਕਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ
ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੀ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੈਰ ਹਣਾ ਲਿਖਿਆ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਜੁਆ

੫੦ ਨਉਮਰ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿਰਤ ਕੀਤਿਆਂ ਜਗਤ ਭੀ ਸੋਭਾ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਤ ਦੀਆਂ ਕਮਲੀਆਂ ਗਲਾਂ ਛਡ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋਕ ਆਕ
ਰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖਟੂ ਹੈ ਏਹੀਆ ਗਲਾਂ ਸਭੀਕਾ ਦੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣ
ਕੇ ਬੁਰੀ ਆਲਗਦੀਆਂ ਹੈਨ ਜਾਂ ਏਹ ਗਲ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਿ
ਲ ਕੋ ਇਨ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਿਮੇਹੀ ਪਏ ਰਹਿਣ ਲੋਕ ਭੀ ਆਖਕੇ ਥਕ ਪਏ ਤਦ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇ
ਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਵੇਖੋ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਖ
ਣਾ ਪੀਣਾ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜੀ ਭੀ ਆਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਨਾਨ
ਕ ਤੈਨੂੰ ਪਾਇਆ ਕਿਉਂਕਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖਾਓ ਪੀਓ ਪਹਿਨੋ ਖੁਸੀ ਰਹਿਆ
ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖੇਤੀ ਪਤੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਇਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਭੀ
ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਹੀ ਦਿਲਗੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ-
ਅਤੇ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਫੁਰਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਸੀ
ਤੈਨੂੰ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਫਿਕਰ ਦਾ ਛਿਊ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਚਾ ਰੁਜਗਾਰ ਦਾ ਕਰਨਾ
ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਖੜੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸ ਪੈਸੇ ਹੋਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਓਹ ਰੁ
ਜਗਾਰ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਪਰ ਸੁਣ ਬਚਾਂ ਕਿਰਤ ਬਿਨਾ ਜੀਵਣ ਥੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇ
ਟਾ ਸਾਡੀ ਖੇਤੀ ਬਾਹਰ ਪਕੀ ਖੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਖੇਤੀ
ਕਿਉਂ ਉਜੜੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਆਖਣ ਜੋ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾ
ਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਖੇਤੀ ਖਸਮਾਂ
ਸੇਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਂ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਹਲ ਵਾਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਿਮੀ ਵਤ੍ਰ ਆਈ ਹੈ ਸੁਣਿ ਖੇਤੀ ਅਸੀ ਬਹੁ
ਤ ਤਕੜੀ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਆਪਨੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਹੀ ਰਖਦੇ
ਹਾਂ ਪਰਾਈ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸਾਰ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈਰਾਨ
ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਵੇਖੋ ਲੋਕੋ ਏਹ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਕਦੋਂ ਕਣੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ
ਕਰ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਫਸਲ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹ ਦੇਵਾਂ
ਗੇ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂਕਰ ਪਕਾਇਕਰ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ
ਜੀ ਅਸਾਂ ਹੁਣ ਨਵੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਭਲੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਕਹਿ

ਆਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਾਡੀ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਡਿਠੀ ਨਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ° ੫੧
ਜੀ ਅਸਾ ਹੁਣ ਵਾਹੀ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਖੇਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁ
ਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਵਿਚ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰ
ਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇ
ਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ
ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋ
ਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹ
ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਮਨ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਜੋ ਲਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹਾ
ਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨ ਰੂਪੀ ਖੇਤ ਵਿਚ ਭਲੀਆ ਕਰਨੀਆ ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿ
ਆ ਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਧਾ ਦਾ ਸੰਗ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਣੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਸੋ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੰਤੋਖ ਕਰਨਾ ਏਹ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਭਾਵਿ
ਆ ਕਰਮਾ ਨਾਲ ਭਾਉ ਕਰਨਾ ਏਹ ਪੈਲੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ਜੇਹੀ ਘਰ ਭਾਗਣ ਨੇ ਹੈ ਜਿਸ ਘਰਿ
ਐਸੀ ਪੈਲੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਆਈ ਹੈ ਹੇ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਸੋ
ਧੋਹ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਾਸਿਓ ਓਹ ਭੁਲਾਂਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ॥੧
॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਚਾ ਖੇਤੀ ਨਹੀ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਹਟ ਹੀ ਵਡ ਬੈਠ ਅਸਾਥ
ੜੀਆ ਦੇ ਖੇਤ ਤਾਂ ਹਟ ਹੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਹਾ
ਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ॥ ਤਿਸ
ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਏਹੁ ਹੱਟ ਕਢੀ ਹੈ ਮਾਨੁੱਖ ਦੇਹ ਦੀ ਜੋ ਆਰ
ਬਲਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾ ਹੇਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਰਤ ਦੀਆ ਖੇਰਡੀਆ ਨੂੰ ਪਾਪਾ ਥੀ ਹਟਾ °
ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸਾ ਭਾਂਡੇ ਸਾਫ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਿਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਭ
ਤਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਸੋ ਉਨ ਭਾਂਡਿਆ ਵਿਚ ਵਸਤ ਪਾਇ ਰਖੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸੰਤਾ ਨਾਲ ਜੇਹੜਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਸੋ ਵਣਜ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਲਾਹਾ ਖਟਿਆ
ਹੈ॥੨॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾ ਹਟ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤੇ
ਰਾ ਮਨ ਫਿਰਨੇ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੌਦਾਗਰੀ ਘੋੜਿਆ ਦੀ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਪਿ
ਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਸਉਦਾਗਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੀਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥

੫੨ ਸੁਣ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲਾ ਖਰਚੁ ਬੰਨਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮ
ਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥ ਤਿਸਦਾ ਪਰਮ
ਰਥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਤ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਨਾ
ਏਹ ਤਾ ਅਸਾਂ ਸੌਦਾਗਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਘੋੜੇ
ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਭਲੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਨਾ ਏਹ
ਖਰਚ ਬੰਨਿਆ ਹੈ ਅਰ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਸ
ਭੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾ
ਇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਿਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਮਹਲ ਵਿਚ ਕਿਆ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਪਹੁ
ਚੇ ਹਾਂ ਏਹ ਬਤ੍ਰਾਨਵ ਜਾਨੂੰ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਮੈਂ ਮਗਨ ਹਾਂ ॥ ੩॥
॥ ਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਥੋਂ
ਤਾ ਰਹਿ ਚੁਕੇ ਪਰ ਘਰ ਤਾ ਰਲਕੇ ਬੈਠ ਅਜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਵਣ ਛਡਨਾ ਹੈ ਤੇਰੀ ਉਦਾ
ਸੀ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕੇ
ਨਿਕਲ ਗਿਓਂ ਤਾ ਲੋਕ ਆਖਣਗੇ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਸੀ ਫਕੀਰ ਹੋਇ
ਕੇ ਨਿਕਲ ਗਇਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਮੈ ਬਹੁਤ ਅਸਾਨੂੰ ਬਡੀ ਹਾਣ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਸੁ
ਣ ਬੇਟਾ ਜੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਹੀ ਕਰ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥ ਬੰ
ਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗ
ਣ ਵੰਨੁ ॥ ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਚਾਕਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ-
ਚਿਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਖੇ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਅਸਾਂ ਨੇ ਸੋਈ ਚਾਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰਨਣਾ ਏਹ ਅਸਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਰ ਬਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨਣਾ
ਕਿਆ ਬਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਏਹ ਅਸਾਂ ਧਾਵਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਸਭ ਕੋਈ ਧੰਨ ਧੰਨ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਜਾਂ ਸਾਹਿਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਚ
ਚਉਗਣਾ ਵੰਨ ਕਿਆ ਰੰਗ ਚੜਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਉਪਰ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਦੇਹ ਰੂਪ ਆਕਾਸ ਮੈਂ ਰਿਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੀਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਰਦੇ ਹੈ ਤਾ
ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਨ ਕਰ ਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਦੀ ਨਿਸ
ਚੇ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੁਣਕਰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲ ਰਹੀ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਵੈਦ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਸਤਾਨ ਹੋਇ ਬੈਠ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਲੀਮਾ ਹੀ ਪਾਇਆ ੫੩
ਹੋ ਬਿਰਕਤਤਾ ਦੀ ਰੀਤ ਧਾਰ ਲੀਤੀ ਓਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੰਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਟ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰੂਬੇ
ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਝੂਰਨ ਲਗੇ ਅਤੇ ਏਹ ਕਹਿਣ ਜੋ
ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ ਦਿਵਾਨਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗੀ ਹੈਸਨ ਓਹ
ਆਨ ਕੇ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੁਛਨ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਐਸੇ ਆਖੇ ਤੇ ਮਿਲਨ ਜਿਓਂ ਕਦੇ
ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀ ਓਹ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈ
ਠੇ ਅਰ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸਾਰ ਪਰਵਾਰ ਬੇਦੀਆ
ਦਾ ਓਦਰ ਗਇਆ ਏਹ ਬਿਧ ਦੇਖ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇ ਕ
ਰ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮ ਕੈਸੀ ਦਸਾ ਆਪਣੀ ਕਰ ਰਾਖੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਾਹਰ ਸੇ ਕਮਾਇ ਕਰ ਲਿਆਵਣਾ ਆਪਣੇ
ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਕਰਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਛਡ ਦਿਓ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁ ਬਿਵਹਾਰ
ਕਰੋ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਬਿਰਾਦਰੀ ਮੈਂ ਮਿਲ ਕਰ ਬੈਠਣਾ ਦੇਖੋ ਤੌ ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਦਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਕੈਸੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚ ਅ
ਤੇ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਦਰਬ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਮੇਂ ਸੰਚਹੁਗੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤਾ ਕੋਈ ਖੜ੍ਹੀ ਦੇਖ ਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਗਾਈ
ਕਰੇਗਾ ਤੈਨੂੰ ਕਮਾਊ ਜਾਣ ਕੇ ਆਪਨੀ ਲੜਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਿਵਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਮੇਰੇ ਕੋ
ਭੀ ਬੜਾ ਸੁਖ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਤੇਰੀ ਲੋਕ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਗੇ ਹੁਨ ਤੈ
ਨੂੰ ਐਸਾ ਮਸਤਾਨ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਹਾਸੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਸਾਨਲਾਇਕ ਹੈ
ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਦਾਰਿਦ੍ਰੀ ਹੈ ਮਤ ਹੀਨ ਹੈ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਨਿਰਬਲ ਹੈ ਓ
ਨਾ ਸਰੀਕਾਂ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਬਜੱਰ ਪਥੱਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਜਲਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਮਾਤਾ ਦੀਆ ਸੁਣ ਕਰ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਉਤ੍ਰ ਕੋਈ ਭੀ ਨ ਦੀਆ ਰਾਤ ਭੀ ਦਿਨ ਭੀ ਪਏ ਰਹੇ ਬੋਲੈਂ ਕਿ
ਸੇ ਸੇ ਨਾਹੀ ਅਰ ਨ ਸੁਚੇਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਸੈਂ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਬੜਾ ਉਨਮਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐਸੇ
ਹੀ ਅਬੋਲ ਹੋਇ ਕਰ ਪਏ ਰਹੈਂ ਮਾਤਾ ਬੜੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਕਰਾਵੇ ਬੜੇ ਯ
ਤਨ ਸੇ ਤੌ ਕੁਛ ਖਾਵੈਂ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਭੀ ਖਾਵੈਂ ਤਨ ਬੜਾ ਦੁਰਬਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਦੇ
ਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਕਹੈ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਦਵਾਈ ਹੀ ਕਰ ਤੇਰਾ ਮੁ
ਖ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਭੀ ਸਭ ਨਿਰਬਲ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪਏ

੪੪ ਗਏ ਤੇ ਰੋ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਈ ਜਿਨ ਕਿਧੀ ਦੇਖਨੇ ਕਉ ਅਉਂਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਚੇਤ
ਹੋਵਹੁ ਐਸਾ ਦੇਖਕਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਅਧੀਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਆ
ਗੇ ਡੰਡਉਤ ਬੰਦਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਜਾਚਦੇ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਅਰੋਗਤਾ ਹੋਵੈ ਸੁਚੇਤ
ਹੋਵੈ ਨਿਰੋਗ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਦਾ ਹਥ ਪਕੜ ਕੇ ਬੋਲੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਕਹੁ ਮੈ ਵੈਦ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਤੇ
ਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਗੋਲੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਭ ਜ
ਤ੍ਰਾਈ ਪਖੁਤ ਜੋ ਨਦ੍ਵਾਸ ਤੇ ਆਏ ਜੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸਤਾਨਾ ਦੇਖਕਰ
ਬਡੇ ਦੁਖੀ ਹੂਏ ਸਾਨ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਰੁਦਨ ਕਰ ਰੋਣ ਲਗਾ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਜਾ
ਣਿਆ ਜੋ ਕੌਣ ਰੋਗ ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਤੂੰ
ਅਚਲ ਹੋਇ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕ
ਈ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਹੈਨ ਪਾਇਆ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੈਦ ਨੂੰ ਹੀ ਸਦ ਕੇ ਇ
ਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉ ਕਿਉਂ ਕਿ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਖਰਚਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਰ
ਜੀਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਖਟ ਦਿਆਵੇਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਸਨੇਹ ਅਮ
ਤੇ ਤ੍ਰਿਆ ਰਾਖਤ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆਰਾ ਮਤ ਕਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਜੇ ਜੀਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਝੈ ਸੁਖ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਪੈਸੇ ਕਿਤ
ਨੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਓਹ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਤੂੰ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਮਤ ਕਪੁੰਦੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਣ ਕੇ ਕਾਲੂ ਆਪ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਾਲੂ
ਜੀ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਬੈਠ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਨੇ ਮੁਖ ਪਰ ਕਪੜਾ
ਲੈ ਕੇ ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਹਰਦਾਸ ਨਾਮੇ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਲਿਆਇਆ
ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਏ ਸੇ ਵੈਦ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਆਇਆ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਵੈਦ ਹਰਦਾਸ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਰੋਗ
ਹੈ ਕਿਤਨੇ ਰੋਜ਼ ਤੇ ਆਲਸ ਕਰ ਕੇ ਪਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀ ਵਲੋਂ ਭੀ ਮੂੰ
ਹ ਮੋੜ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮੂੰਹ ਇਸਦਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਤਨ ਖੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਕੇ ਹਰਿਦਾਸ ਵੈਦ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਮੁਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨਾੜੀ ਦੇ
ਖਣ ਅਤੇ ਹਥ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਨਾੜੀ ਦੇਖਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਥ ਵੈਦ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚੋਂ ਖਿਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ
ਉਠ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸਾਡਾ ਹਥ ਤੂੰ ਨੇ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਬੁਰਿਆ ਜਾਣ ਕੇ

ਤੋ ਹਰਿਦਾਸ ਬੋਲਿਆ ਰੋਗ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਤ੍ਰਾਣੀ ਜੈ ਜਾ ਰੋਗ ੪੫
ਹੋਇਗਾ ਤਿਸ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦੇਵਾਂਗਾ ਪਥ ਦੇ ਸਾਥ ਦਵਾਈ ਖਾਵਹੁਗੇ ਤਾ ਅਰੋਗ
ਹੋਇ ਜਾਵਹੁਗੇ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਸੁਖੀ ਹੋਵੋਗੇ ਤੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਦੇ ਪਰਥਾਇ ੦
ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪ
ਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ਵੈ
ਦਾ ਵੈਦ ਸੁਵੈਦ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ
ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆ
ਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਵੈਦ
ਸਦਵਾਇਆ ਸੀ ਵੈਦਗੀ ਕਿਆ ਦਵਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋ
ਤਿਹ ਵੈਦ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜ ਕੇ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਭੋਲਾ ਵੈਦ ਜੋ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੋਗ ਦਾ ਮਹਿਰਮ ਨਹੀ ਜੁ ਕਿਆ ਕਲੇਜੇ ਦੁਖਦੇ ਕਲੇਜੇ
ਵਿਚੇ ਇਸ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਹੇ ਵੈਦਾ ਵੈਦ ਸੁਵੈਦ ਤੂੰ ਉਤਮ ਵੈਦ ਆ
ਸੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਰੋਗ ਤੂੰ ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜ ਲਹੁ ਕਿ
ਆ ਢੂੰਢ ਲਵੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਘਾਣ ਕਿਆ ਮਿਟ੍ਰਾ ਕੋਈ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਵ
ਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾਰੂ ਕਰਕੇ ਰੋਗ ਸਭ ਉਠ ਜਾਵਣ ਅਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਆ
ਇ ਵਸਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਹਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾ ਤੂੰ ਠੀਕ ਵੈਦ ਹੈ
ਅਤੇ ਅਸਲ ਵੈਦ ਤੈਨੂੰ ਤੋ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਆਪਣਾ ਰੋਗ ਤੂੰ ਗਵਾਵੇ ਤਾ ਵੈਦ ਹੈ ਹਰਿਦਾਸ ਜੋ
ਕੂਕਰ ਪਰਾਭਵ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕਿਹੜਾ ਰੋਗ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਲਗੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਰੋਗੀ ਹਾਂ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਹੇ ਹਰਿਦਾਸ ਸ੍ਰਵਣ
ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਾ ਰੋਗ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੋ ਲਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਲੋਗ ਮ
ਹਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਫਿਰਦੇ ਹੈ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੀ ਉਪਚਾਰ ਕਰਕੇ
ਰੋਗ ਨਹੀ ਹਟਦਾ ਇਸ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋ ਦੁਖੀ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਸੋ
ਦੂਜਾ ਰੋਗ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੇ ਹਰਿਦਾਸ ਦਵਾਈ ਕਰਕੇ ਹਉਮੈ ਜ ੦
ਦੇ ਅਰ ਅਚਲ ਸੁਖ ਦੇਹ ਮੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਉਪਾਇ ਕਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਆਪਣੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਗਵਾਵੇ ਸੋ ਵੈਦ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਫੇਰ ਤਿਸ
ਕੋ ਰੋਗ ਨਹੀ ਵਿਆਪਦਾ ਹੇ ਹਰਿਦਾਸ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿ
ਰਤੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ ਉਪਾਇ ਲੋੜੀਏ । ਨਹੀ ਇਹੁ ਰੋਗ ਸਿਰ ਤੇ ਜੋ ਹੈ ਨਾ ਤਿ

੪੬ ਨਾਦਾ ਦਾਰੂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਔਰ ਮਮਤਾ ਰੋਗ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸਕੋ
ਦੂਰ ਕਰੋ ਸਰਬ ਮੇਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਰਵਿਆ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਾ ਕਰੋ-
ਆਤਮਾ ਏਕ ਰਸ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਪੂਰਨ ਹੈ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ
ਹਰਦਾਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਰੋਗ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰ
ਤਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਏਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰੰਗ ਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕ
ਰਨੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕੇ ਹਰਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ-
ਆਪਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ   ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਾਧਾ ਨਲ ਖ੍ਰੇ ਸੌਦੇ ਦੀ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਮਸਤਾਨੇ ਤੌਰ ਪ੍ਰ ਤਾ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਬਾਹਰੋ ਆਇਆ ਸੀ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀ ਛ
ਡੀ ਨਾਹੀ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇਖ ਕਰ ਬੜਾ ਰੰਜ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਧੋ
ਖਾ ਮੈਨੂੰ ਖਾਇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੁਛ ਸਮਝਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਜੀ ਅਗੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖੋਗੇ ਸੋਈ
ਮੈ ਕਰਾਗਾ ਜੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਵਣਜ ਕਰਿਆ ਕਰ ਬਾਬੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤੇ-
ਕੋਈ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਖਰੀਦ ਲੈ ਆਉ ਜੇ ਇਤ ਵਾਰੀ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੁਪਈਏ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ-
ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਮੈ ਕੇਹਾ ਸੌਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੂੰ
ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗ ਜਾਹੁ ਕਿਵੇ ਏਹੁ ਵਣਜ ਕਰਨਾ ਸਿਖੇ ਤੂੰ ਇਸਦਾ
ਸੰਗੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੀ ਉਠਾਇ ਲੀਤੇ
ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਭੀ ਲੈਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗ ਚਲਿਆ ਤਾ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨਗਰ
ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਤਨੀਕ ਦੂਰ ਤਕ ਸਿਖਿਆ ਦੇਂਦਾ ਨਾਲ ਟੁਰਿਆ ਗਿਆ ਕਹੇ ਪੁਤ ਨਾਨ
ਕ ਮੇਰੇ ਜੀਂਵਦੇ ਜੀ ਅਤੂੰ ਸਭੋ ਕੰਮ ਕਾਜ ਤੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਂ ਤਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਬਹੁਤ ਠੰ
ਢਾ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਜੰਮਿਆਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਜੈਸਾ ਕ ਮੈਂ ਪਦਾਰਥ ਕ
ਮਾਂਵਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਥੀ ਏਹ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾ ਚੰਦ੍ਰਮ
ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼
ਸਭ ਖੁਸੀ ਹੋਵਨ ਜੇ ਤੂੰ ਵਣਜ ਕਰਨਾ ਸਿਖੇਗਾ ਪੜੀਆ ਵਾਲੀ ਚਾਲੀ ਤੂੰ ਕਰੇ ਬ

ਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਖਟਕੇ ਘਰ ਲਿਆਵੇਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਠਾਰੇ ਦੇ ਜੋ ਸੁਣਾ ਸੌਦਾ ੪੧
ਕਰੀ ਜੋ ਐਸੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਕਰ ਕਾਲੂ ਪਿਛਾਂ ਹਟਿਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧਾਰੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਹਾਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਦੇਖਦਾ ਹੋਇਆ
ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਤਬਾ ਸੁਣਾਵਦੇ ਭਗਤ ਵੈਰਾ
ਗਆਨ ਨਾਲ ਮਿਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨੇ ਸਨੇ ਤਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬਾ ਜੋ ਸਚ ਪਿਗਰੇ
ਤਾਂ ਇਕ ਬਨ ਮੈ ਓਥੇ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਪਸੀ ਤਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਖੜੂ
ਬਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸੰਤ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਕੋਈ ਪਦਮਾਸਨ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਨ ਕੋਈ ਧੂਣੀਆਂ ਤਪਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸਿਧਾਸਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕਈ ਏਕ ਕਪੀਨ
ਪਹਿਰੇ ਹੋਰ ਕਪੜੇ ਤਿਆਗ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦਿਗੰਬਰ ਇਕ ਜਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਕ
ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਮੋਨਿ ਧਾਰੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖ ਦੀ ਰ
ਹੁ ਹੈ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਇਕੰਤ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਹੈਨ ਸਰਬ
ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੰਤ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਜਿਨ ਦੇ ਹੇਠ ਵਿਛੀ ਹੈ
ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਤੁਚਾ ਜਿਨ ਕੀ ਕਪੀਨ ਹੈ ਸਿਰ ਪਰ ਜਟਾਂ ਦਾ ਮੁਕਟ ਹੈ ਅਰ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਜਿ
ਨਕੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਵਸਦਾ ਪਿਆ ਹੈ ਅਰ ਇਕ ਸਾਧੂ ਪਾਸ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ
ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਲਗੇ ਅਰ ਬਾਲੇ
ਪ੍ਰਤਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ ਇਸ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੌਦਾ
ਚੰਗਾ ਨਹੀ ਇਸ ਅਮੋਲਕ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਮੈ ਨਹੀ ਛਡ ਸਕਦਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਭੀ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਤੇ ਭਲਾ ਵਣਜ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੈ ਏਹ ਰੁਪਏ ਇਨ ਕੇ ਖ
ਰਾਵਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਂਗੇ ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸੁਣ
ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਵਣਜ ਕਰ
ਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਭੀ ਕਠਨ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ
ਮੈਂ ਆਪ ਦਾ ਅਨਸਾਰੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਮੇਰਾ ਨਾ
ਲ ਨਾ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਝਗੜੂ ਮੈ ਆਪ ਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਆਗੇ ਭੀ ਅਤੇ ਹੁਣ
ਭੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਮੈ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਰੁਪ
ਏ ਬੀਸ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਦਿਤੇ ਸੋ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸੰਤ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ
ਕਰਨਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਬਸਤ੍ਰ ਨਹੀ ਪ

੪੮ ਨਿਰਤੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਕਿ ਪਹਿਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਧੁਪ ਪਾਲਾ ਸਹਦੀ ਗ
ਮੀ ਸਹਾਰਦੇ ਹੋ ਬਰਖਾ ਪੜਤੀ ਹੈ ਭੀ ਬਠ ਹੀ ਰਹਿਤੇ ਹੋ ਆਪਦਾ ਸਰੀਰ ਜੋ ਵਿਬ
ਹਾ ਜੋ ਤੈਸੇ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਰਾਖੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਨਕਰ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਹ
ਮ ਨਿਰਬਾਣ ਸਾਧੂ ਹੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਹਿ ਜਾਮਹੀ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਪ
ਰੋਜਨ ਹੈ ਪੂਛਨੇ ਕਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਚਲਕੇ ਸੌਦਾ ਖਰੀਦ ਜੋ ਕੁ
ਛ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ
ਖਰੀਦਨਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਮਸਲਤ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਖਰੀਦਨ ਦੀ ਦੇਹੁ ਮੈਂ ਖ
ਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਖਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਓਹ ਪਿਤਾ ਹੈ
ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਬਸਤ੍ਰ ਤਉ ਨਹੀ ਪਹਿਰਤੇ
ਤੁਮ ਭੋਜਨ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾ ਫੇਰ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਜੋ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਭੇਜਤਾ ਹੈ ਸੋ ਹਮ ਖਾਇ ਲੈਤੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮ ਤੋ ਉਦਾਸੀ ਹੈਂ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ
ਹਮ ਉਜਿਆਨ ਮੇ ਬਸਤੇ ਹੈਂ ਵਸਤੀ ਮੈ ਨਹੀ ਵਸਦੇ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਆਪਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ਸੰਤ ਰੇਨ ਹੈ ਸੁਨਕ
ਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ ਅਰ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਹ ਸੌਦਾ ਮੈ ਨਹੀ ਛਡ
ਸਕਦਾ ਏਹ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਇਸ ਮੈਂ ਤੋਟਾ ਨਹੀ ਵਾਧਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਾ ਏਹੁ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੋਟਾ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਬਾਲੇ ਪਾਸੋ ਮਹੰਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾ ਮਹੰ
ਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਨਹੀ ਤੁਝਕੋ ਬਾਪ
ਨੇ ਬਿਉਪਾਰ ਕੇ ਲੀਏ ਦੀਏ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਫਕੀਰੋ ਕੋ ਕਿਉ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤੇਰੀ ਅਵਸਥਾ ਛੋ
ਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਿਵਹਾਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਤੋ ਬਾਪਨੇ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਕੇ
ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਾ ਹੈ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇਤਾ ਹੈਂ ਤੌ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸੰ-
ਤ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਹੋ
ਰ ਸੌਦੇ ਖੋਟੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਲੜਕੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਕਿ
ਦਾ ਕੋਣ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ
ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਏਹੁ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕ
ਹੀ ਅਰ ਖਤ੍ਰੀ ਕਾ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹੰਤ ਜੀ ਪਹਿ
ਲੇ ਸਤਿਜੁਗ ਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਭਗਤ [illegible] ਸੋ ਤ੍ਰੇਤੇ [illegible]

ਈ ਥੀ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਅਰ ਦੁਆਪੁਰ ਜੁਗ ਮੇ ਅਵਤਾਰ ਜੀ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰੀ ਥੀ ਸੋ ਸੀ
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਤਦ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਥੇ ਅਬ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤੌ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿ
ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗੋਂ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਹੀ ਮਾਂਗਤਾ ਹੋਂ ਤਾ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਤੋ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ
ਇਹਿਤਾ ਹੈਂ ਹਮ ਤੁਝ ਕੋ ਕਿਆ ਦੇਵੇਂ ਪਰ ਏਕ ਕਾਮ ਕਰੋ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮ
ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਸੀਧਾ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਲਿਆਇ ਦੇਵੋ ਜੋ ਏਹੁ ਅਤੀਤ ਭੋਜਨ ਬ
ਨਾਇ ਕਰ ਖਾਵੰਗੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਾ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਇਕਸ ਨਗਰੀ
ਮੈਂ ਗਏ ਆਟਾ ਚਾਵਲ ਖੰਡ ਘਿਉ ਦੁਗਧ ਬਰਤਨ ਸਭ ਕੁਛ ਲੈਕਰ ਸੰਤਾ ਦੇ
ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਕਰ ਰਾਖ ਦੀਏ ਅਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਅਸਾ ਨੇ
ਅਛੀ ਤਰਾ ਖੋਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬ੍ਰਤ ਇਨਾ ਅਤੀਤਾਂ ਕੋ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਂ ਨਸਤਾ ਦਿ
ਨ ਭੁਖਿਆ ਲਿਘ ਗਏ ਹੈਨ ਹੇ ਸਾਂਤਿ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਬਾਲੇ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈਕਰ ਉਠ ਚਲੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ
ਆਏ ਤਾ ਉਸ ਮਹੰਤ ਨੂ ਇਕ ਅਤੀਤ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਮਹੰਤ ਜੀ ਇਸ ਬਾਲਕ ਕੋ
ਤੁਮ ਨੇ ਉਠਾਇ ਕਿਉ ਦੀਆ ਉਸ ਨੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ °
ਸੁਣੋ ਅਤੀਤ ਜੀ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਥਾ ਅਰ ਹਮਾਰੀ ਖਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆ °
ਇਆ ਥਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਥਾ ਹਮ ਤੋ ਆਪਣਾ ਸੀਧਾ ਲੈਣਾ ਥਾ ਅਰ
ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਕਰਾਉਣੀ ਥੀ ਅਰ ਉਸ ਕਾ ਤੇਜ ਹਮਾਰੇ ਥੋਂ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਤਾ
ਥਾ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਵਿਦਾ ਦਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਨਾ ਸਾਧਾ
ਕੋਲੋਂ ਉਠਕਰ ਜਾ ਦੇ ਤ੍ਰਿਨ ਕੋਸ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲ
ਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ-
ਜੀ ਮੈ ਕੁਛ ਰੁਪਏ ਖਾਇ ਨਹੀ ਲੀਤੇ ਤੁਸਾ ਮੰਗੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਢ ਦਿਤੇ ਹੈ ਸਨ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਕਿਉ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੇ ਭੁਲਾ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੇ ਨਹੀ ਭੁਲਾ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੈਸੇ
ਅੱਲਾ ਤੂ ਸੀਹੋ ਤੈਸਾ ਹੀ ਅਲੱਹ ਮੇਰਾ ਅੱਗੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਯਾ ਤੂ ਸੀ ਜਾਣੇ ਐਸੇ
ਬਾਤਾ ਕਰਦੇ ਕ॰॰ਕਰਦੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਦੇ ਪਿੰਡ °
ਪਾਸੇ ਗਾਉ ਮੈਂ ਨਦੇ ਨੇ ਇਕ ਤਲਾਉ ਸੀ ਪਾਣੀ ਉਸ ਮੇ ਨਹੀ ਥਾ ਵਹਾਂ ਬੈਠ ਰਹੇ

੫੦ ਬਾਲਾ ਆਪਨੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਵੜੇ ਨਾਹੀ ਬਾ
ਹਰ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਬਾਲਾ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਫਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ
ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨ ਕਰ ਘਰ ਥੀ ਆਯਾ ਜਦ ਪਾਸ ਆਯਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਰਹੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਕਿਥੇ ਹੈਨੀ ਅਕੇ ਕਿਤੇ ਗੁਸਾਰਿ ਗ
ਈ ਅਕੇ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਰਾ ਕੋਹ ਪੈਂਡਾ ਜਦ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਬਨ ਆਯਾ ਇਕ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਵ
ਹਾਂ ਉਤਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਸੋ ਥੋਂ
ਕੇ ਉਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਮੈ ਜੋ ਤੈ
ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਸੋਈ ਸੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ
ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਆਉ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਖਰਾ ਸੌਦਾ
ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰੀ ਸੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕੀ
ਤਾ ਹਈ ਭਾਵੇ ਬੂਝ ਭਾਵੇ ਨਾਹੀ ਬੂਝ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਦਸ
ਤਾ ਸਹੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਰਹੀ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰ
ਢਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਸੁਨ ਕਰ ਬੜੀ ਸੋਕਾਤੁਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪ
ਛਤਾਵਨੇ ਲਗੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਢੂੰਢਨ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਾਇਆ
ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਭੇਜਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕੋ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ
ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇਖ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਕੁਛ ਦੁਖ ਨ ਦੇਵੇ ਤਾ ਅਗੇ ਦਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਹਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਥੇ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਨਾ
ਲ ਲੈਕੇ ਜਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆ
ਇਆ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਅਵੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਹ ਰੁਪਏ ਜੋ ਤੈ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਸਨ ਸੋ ਕਿ
ਥੇ ਹੈਨੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗੁਸ
ਖਾ ਇਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਸਜੇ ਹਥ ਦੇ ਖਬੀ ਗਾਲ੍ਹ ਉਪਰ ਮਾਰੇ ਅ
ਤੇ ਸਜੇ ਗਾਲ ਤੇ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਖਬੇ ਹਥ ਦੇ ਮਾਰੇ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਬੀਬੀ ਨਾਨ੍ਕੀ ਜੀ
ਪਹੁੰਚੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਬ
ਬਖਸੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਆ ਗਲਾ ਤੇ ਨੀਲ ਪਏ ਗਏ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਨਾਹੀ ਨੇੜ ਤੇ ਜਲ ਵਗਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾ ਇਕ ਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇ

ਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤਾੜੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਛਡਵਾਯਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਕੇ ਮ
ਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਤਾ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈ ਨੂੰ
ਰਾਇ ਜੀ ਬੁਲਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਲੈ ਚਲ ਤਾ ਅਗੋ ਆਖਿਆ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਆਖ ਆਖ ਥਕ
ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਏਹ ਮਨਿਦਾ ਕਾਈ ਨਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈ ਕਿਆ ਲੈ ਚਲਾ ਇਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਛੁਡਿਆ ਹੈ ਪਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਸ ਤਾ ਉਸ ਰਾਇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਆਖਿਆ
ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਚਲੇ ਤਾ ਚਲ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ
ਪਹੁੰਚੇ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੈ
ਰਾਗ ਛੁਟ ਗਇਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਰਾਇ ਨੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁ
ਮਿਓਸ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਫਿਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ
ਨੁ ਕਾਲੂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਾ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਹੈ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਦੁਖੀ
ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਡਰ
ਅਤੇ ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਮੋਹ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕ ਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਕਾਲੂ ਤੂੰ
ਦਸ ਰਾਕਸ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈ ਕਿਆ
ਕਰਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਰਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਅ
ਪਣੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤੂੰ ਇਸ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਜਿਤਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਹਛਾ ਨ
ਹੀ ਕਰਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਤਨਾ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਨਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸਾਰੇ ਦੇ
ਖਸਮੈ ਨੂੰ ਭਾਵਦੇ ਹਨ ਏਹ ਕਲਾ ਵਾਲਾ ਲੋਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਵਲੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਰਾਇ ਦੀ ਅਖੀਆ ਤੇ ਜਲ ਟੁਰਿ ਆਇਆ ਦੇ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਭੀ ਮੀਏ ਨਾਹੀ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮੋਹ ਕਰ ਕੇ ਕੰਠ ਰਾਇ ਦਾ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕਾਲੂ ਦੇ ਖੋਟੇ ਸੁ
ਭਾਇ ਕਰ ਕੇ ਰਾਇ ਜੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਕੇ ਤਨ ਥਰ ਥਰ ਕਾਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਅਜ ਤੀਕਰ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ ਖੋਟਾ ਬਚਨ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਅ
ਜ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣ ਸਈ ਜਾਦਾ ਕੰਬਖਤਾ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਐਸੀ ਮਾ
ਰ ਮਾਰਨੀ ਆਹੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਐਸੇ ਦਾਗ ਪਾਇ ਦਿਤੇ ਨੀ ਤੂੰ ਬੜਾ ਜਲ
ਦਾ ਹੈ ਬੜਾ ਕਠੋਰ ਹੈਂ ਤਾ ਤ੍ਰਾਹ ਕਰ ਕੇ ਕਾਲੂ ਲਗਾ ਆਖਣ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ

੫੨ ਕਿਓਂਤੁਸੀਜਦਕਦਮੇਰੇਨਾਲਹੀਲੜਦੇਹੋ ਮੈਂਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤੇਰਾ ਸਮਝਾਇ ਸਿ
ਖਾਇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕੋਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਸਿਆਣਾ ਹੋ
ਹੁਮੈ ਵੀਹ ਰੁਪਈਏ ਇਸਨੂੰ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨ ਫਰਾਇ ਸਦੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਦਿ
ਤਾਸੀ ਸੋ ਬਾਲਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਆਹੀ ਰੁਪਏ
ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਸਨ ਦੇਖੋ ਕਿਤਨਾ ਹਛਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਂ ਜਿਸ ਦਿਨ
ਦਾ ਏਹ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਰਤਿ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਸਨੇ ਘਰ ਉਜਾੜੇ
ਅਤੇ ਫੇਰ ਰੁਪਏ ਤਾਂ ਦਿਤੇ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲ
ਦਾ ਓਥੇ ਭੁਖੇ ਬੈਠ ਬਾਲੇ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੋ ਉਸਨੇ ਦਸਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁ
ਣਕੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਾਈ
ਜਿਉਂ ਬੀਤੀ ਸੀ ਰਾਇ ਕੇ ਤਾ ਰਾਇ ਜੀ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੇਰੀ ਪ
ਰਾਰਬਧ ਖੋਟੀ ਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਨਾਨਕ ਦਾ ਕਦਰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜਿਉਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਪ
ਰਸ ਹੋਵੇ ਤੇ ਓਹ ਪਥਰ ਜਾਣਕੇ ਸੁਟ ਦੇਵੇ ਅਰ ਕੌਡੀ ਪਾਦੇ ਮਗ ਫਿਰੇ ਜਿਸਤਰਾਂ
ਕਿਸੇ ਅਜਾਣ ਨੂੰ ਜਵਾਹਰ ਮਿਲੇ ਅਰ ਓਹ ਉਸਦੀ ਸਾਰ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਇਸੇ
ਤੇ ਫੈਲਾਸੂਫ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੇਰ ਤਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਏਹ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਇਸ ਨ-
ਅਜੇ ਬਾਤਾ ਕਰਕੇ ਮੈ ਲੜ ਕਰ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਧਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਏਹਨਾ ਦੇ ਸੀਰ ਦਾ ਖਰਚ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਲੈ ਲੀਆ ਕਰ ਇਤਨਾ ਕ
ਹਿਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਨੌਕਰ ਤਿਸਦਾ ਨਾਮ ਉਮੇਦਾ ਹੈਸੀ ਤਿਸਨੂੰ ਰਾਇ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜਾਵੋ ਉਮੈਦਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੀ ਰਾਣੀ ਤਿਸਦੀ ਜਾਤ ਖੇਖਰਾਂ ਸੀ ਤਿਸ ਪਾ
ਸੋ ਰੁਪਏ ਵੀਹ ਜਾਇ ਮੰਗੇ ਰਾਣੀ ਖੇਖਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਸਈਆ ਦਕ
ਲੂਤੇ ਹਥ ਦਿਤੇ ਕਾਲੂ ਲਏ ਨਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਮੋੜ੍ਹੇ ਨਾਹੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੀ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਹਿ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਆਪਨੇ ਘਰ ਰਖਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਘਰ ਰਖਦੇ ਨਾਹੀ ਅਜਕ [illegible] ਨੂੰ ਅਸੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਕਹੇ ਹੇ ਰਾ
ਇ ਜੀ ਏਹ ਰੁਪਏ ਕਿਸ ਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀ ਕਿਸਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸਭ
ਕਿਛੁ ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਕੁਛ ਰੁਪਈਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈ ਨਹੀ ਝੁਰਦਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਕਾਲੂ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਲੈਇ ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ
ਚਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਞਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਿਦਮਤ ਅਸੀ

ਕਰਾਂਗੇ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਰਾਇਜੀ ਛਡੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਉਮੈ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕਾ ੫੩
ਲੂ ਰੁਪਏ ਹੁਣ ਤੂੰ ਲੈ ਲੈਇ ਅਤੇ ਰਾਇਜੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ
ਰੁਪਏ ਲੈ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਕਾਲੂ ਅਜ ਤੇ ਲੈਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਕਾਈ ਭੀ ਅਸੀ ਬਣਾਇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਖਰਾ ਭੀ
ਇਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਘਰੇ ਕੀਤਾ ਕਰ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਲੋਭ ਕਰ ਐਸੇ ਸਤ ਧਰਮ ਵਾਲੇ
ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਨਾਤਾਇਕ ਨ ਆਖੀ ਜਿਤ ਨ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦਾ
ਰਬ ਰਾਖਾ ਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੈਂ ਹਿਸਾਬ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੇ ਲੈ ਲੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਦੇਵੇ ਤੇ ਕਾਲੂ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਬਰੰਬਾਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਏਹੀ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਜਗਤ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਹਟਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਏਹ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ
ਸੰਤ ਹੋਇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖੀ ਕਦੇ ਝਿੜਕਦੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਬਹੁਤਾ ਲਜਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅ
ਪਨੇ ਘਰ ਆਂਦਾ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
ਕ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਟ ਬੂਟ ਸੋ ਸਭ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਆਖਣ ਲਗੇ ਕੋਈ ਸਲਾ
ਹਿ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਐਸਾ ਨਿਰਦਈ
ਹੋਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਚੰਡਾਲ ਦੀ ਤਰਾਂ ਮਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕੌਡੀ ਹੈਜ ਤਾ ਫੇਰ ਅ
ਗਲੇ ਭੁਲਕ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਰ ਆਇ ਕਰ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਰਾਇ ਜੀ ਮੇਰੀ ਜਾਹਰ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਹ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ ਆਪਨੇ ਫੇਰ ਲਵੋ ਜੀ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹ ਰੁਪਏ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਹੀ ਦਿਤੇ ਅਸਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਰੁਪਏ ਦੇਵਣੇ ਆਹੇ ਸੋ ਅਸਾ ਨੇ ਦਿਤੇ ਹਨ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਰੁਪਏ ਕੈਹੇ
ਲਈਏ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਸ ਰੁਪਏ ਕਿਥੋ ਆਹੇ
ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋ ਉਧਾਰੇ ਲੀਤੇ ਆਹੇ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਤ ਦੀ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਇਸ ਜਹਾ
ਨ ਦੇ ਉਪਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸਭ ਏ ਜੇਦੀ ਹੈ ਸਭ ਦੌਲਤ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਏਹੁ ਮ
ਲਕ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਹੈਨ ਘੋੜੇ ਰਬ ਦੌਲਤ ਹੁਕਮ ਏਹੁ ਸਭ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਜਿਰਗ ਜਿਦਕਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ ਮੈ ਏਸੇ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ
ਪਹਿਨਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀ ਛੋਡ ਕੇ ਹੇ ਕਾਲੂ ਸਿਰ ਸਾਡਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਨਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਜੋ ਹਜੂਰ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸਾਨ ਉਨਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇ ਗ

੫੪ ਗਈਤਬਕਾਲੂਘਰਕੋਆਇਆ॥ ਅਗੈਸਾਖੀਜੈਰਾਮਪਲਤੇਦੀ॥
ਇਕ ਵਾਰੀਹੇਤਵਿਸਾਖਦੇਦਿਨਆਹੇ ਅਤੇਜੈਰਾਮਜਿਸਦਾ ਨਾਮਹੈਜਾਤਦਾਪ
ਲਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਦਾਰਹਿਣੇਵਾਲਾ ਸੋਪੈਲੀਆਦੀਕਛੁ ਕਰਨੇਵਾਸਤੇ ਅਤੇਕ
ਣਲੈਣਦੇਵਾਸਤੇਤਿਲਵੰਡੀਵਿਚ ਆਇਆਸੀ ਸੋਕਾਰਕੰਮਕਰਦੇਰਹੈ ਇਕ
ਦਿਨਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇਪਾਸ ਬੈਠੇਹੋਏ ਜੋ ਬਾਤਚਲਪੜੀ ਸਗਾਈਦੀ ਜੈਰਾਮਨੇ
ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂੰ ਆਖਿਆਹੇਰਾਇਜੀ ਏਥੇਖੜੀਆਦੇਘਰਹੈਨਮੇਰੀਸਗਾ
ਈਵਾਸਤੇਕੋਈਘਰਟੋਲੋਤਾਰਾਇਨੇ ਆਖਿਆਹੇਜੈਰਾਮ ਬੇਦੀਆਦੇਘਰ
ਹੈਨਜੇਤੁਹਾਡੀਆ ਅਤੇਓਨਦੀਸ੍ਕ੍ਰਹਾਣੀਆਹੋਦੀਆਹੈਨ ਤਾਮੈਂਆਖਾਂਗਾ ਅਤੇ
ਜੇਕਰ ਨਹੀਹੋਦੀਆਂਤਾਂਮੈਕਿਸਤਰਾਆਖਾ ਤਾਭਾਈ ਜੈਰਾਮਦੇਨਾਲ ਇਕਬ੍ਰਹ
ਮਣਸੋਈਆ ਆਯਾਹੋਯਾਸੀ ਪਰਬਹੁਤਭਲਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈਸੀ ਤਿਸਨਾਲਜੈ
ਰਾਮਨੇਬਾਤਕੀਤੀ ਹੇਗੁਸਾਈਜੀ ਅਸਾਡੀਆ ਅਤੇਬੇਦੀਆਦੀਆਕਹਾਣੀ
ਆਹੋਦੀਆਹੈਨ ਕਿ ਨਾਹੀਹੋਦੀਆਂ ਤਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇਆਖਿਆ ਭਾਈਆਜੀ
ਹੋਦੀਆਹੈਨਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂੰ ਤਿਧੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ
ਬੇਦੀਆਦੀਆਂਜੈਰਾਮਹੋਰਾਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆ ਖਰੀਆਹੋਦੀਆਹੈਨ ਤਾਂਰਾ
ਇਬੁਲਾਰਨੇਕਾਲੂਨੂੰਸਦਕੇ ਪੁਛਿਆਹੇ ਮਹਿਤਾਜੀ ਜੈਰਾਮਜੋ ਪਲਤਾਖਤ੍ਰੀ
ਹੈ ਆਮਲਏਨਾਂਦੀਆ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਹੋਦੀਆਹੈਨਕਿਨਾ
ਹੀ ਜੇਹੋਦੀਆਹੈਨ ਤਾਜੈਰਾਮਨਾਲਕਹਾਣੀਕਰਦਿਓ ਤਾਕਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇ
ਰਾਇਜੀ ਧੀਆਵਾਲੇਤਾ ਆਪਨਹੀ ਆਖਦੇ ਆਪੇਧੀਆਵਾਲੇ ਓਹਆ
ਖਦੇਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦੇਜੀਆਵਿਚ ਕੁਛ ਪਾਪਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਮੈਂ ਆਪਦਾਖਿਜਮਤ-
ਗਾਰਹਾਂ ਆਪਦੀਮਰਜੀਦੇਅਧੀਨਹਾਂ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇਹੀ ਮੈਂ
ਲੈਖਲੂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆ ਨਾਕਾਲੂ ਏਹ ਅਸਾਡੀ ਬੇਟੀ ਹੈ
ਤੂੰ ਤਾ ਆਲਕ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰ ਤਾਫੇਰ ਜੈਰਾਮਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ
ਕਹਾਣੀਦੀ ਕਿਆ ਖਬਰਹੈ ਜੀ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੈਰਾਮ
ਪਲਤਾ ਪਰਾਈਆ ਬੇਟੀਆਦਾਮੰਗਣਾ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਜਾਪਤਾ ਨਹੀਕਿ
ਉਜੋ ਏਹ ਬਾਤ ਅਧੀਨਗੀਦੀਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੁਸੀ ਮਹਿਤੇਕਾਲੂਨੂੰਸ
ਦਕੇ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲਆਖੋ ਅਤੇਮੈਭੀ ਉਸ੍ਰਕਤਜੋ ਕੁਛਆਖਣਾਹੋਵੇਗਾ
ਸੋ ਆਖਾਂਗਾ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆਹੇ ਰਾਇਜੀ ਮੈ ਕਿਰਤਕਾ ਆਖਾ ਅਤੇ

ਤੁਸੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਹੋ ਜਮਾ ਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ
ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਾਹੇ ਕੋ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਿਧਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੋ ਅ-
ਹਾਵੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਧੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਰਾਇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਨਿਧੇ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਚੌਧਰੀ
ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਿਲ ਕੇ ਆਖੀਏ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਤਾ ਛਨਿਛਰਵਾਰ ਨੂੰ ਛਪ
ਰਿਵਾਰ ਨਰਹਿਦੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦੇਖ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ
ਭੀ ਖੜੀ ਹੈਂ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਖੜੀ ਹੈ ਏਹੋ ਭੁਲਾ ਬੈਠੋ ਗਏ ਤੁਸੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ
ਨਾਲ ਕੁੜਮਾਈ ਕਰੋ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਵੋ ਮਿਸਰ ਨਿਧਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆ-
ਖਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਜੈਰਾਮ ਕਿਉਂਕਰ ਆਖੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਠੀਕ ਪਿਆ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਆਖਿਆ ਸਿਰ
ਮਥੇ ਤੇ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਵਦੇ ਵਿਸਾ-
ਖ ਮਹੀਨੇ ਕਾਜ ਹੋਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਰਹਿ ਆਈ ਜੈਰ-
ਮ ਨਾਨਕੀ ਲੈ ਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਚਾ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ ਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਵੇ ਨ
ਹੀ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈ
ਆਉ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ
ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਿਰਜਾਦਾ ਭੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਥੇ ਹੀ ਸੌਂਪ ਛਡੀਏ ਤਾ ਜੋ ਛੁਟੇ ਚਾਹੁ ਰਸਮਸੀ ਸੋਸ
ਭਰੂਛ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ ਤਾ ਬਾਲਾ
ਸੰਧੂ ਭੀ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਲੈ ਕਰ ਚਲਿਆ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸੁਲ-
ਤਾਨਪੁਰ ਵੜੇ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਦੇਖ ਕਰ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਬੜਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਬ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ-
ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਲੈ ਆਵਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ
ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਭੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰ-
ਹੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਅਗੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀਜਾ ਜੀ
ਇਸ ਵਰੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਹੋ ਜੋ ਕਾਲੂ ਭੀ ਰੰਜ ਨਾ ਹੋਵਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ

੫੬ ਭੀ ਰਾਜੀ ਰਹਿਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਭੀ ਮਿਲ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਆ
ਪਨੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਯਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੂ
ਦਾਸ ਹੋਇਕਰ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜੀ ਹੋ
ਇ ਸੋਈ ਭਲੀ ਏ ਅਬਕੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਗਿਆ ਦੇਹੁ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀ
ਬੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਰਾਜੀ ਰਹਿਸੀ ਅਰ ਆਖੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਫਿਰ ਨ ਆਵਾਂ
ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨ ਭੇਜਣਾ ਮੈਂ ਇਸ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਇਸ ਦੇ ਮੂੰਹੁ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋਈ
ਕੁਛ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ-
ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਪਰ ਫੇਰ ਆਵੇ ਗੀ ਕਦੋਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜਦ ਤੂ
ਸੀ ਆਮਲ ਕਰਨੇ ਆਵਸੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਲੀਤੇ ਆਵੀਏ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਅਤੇ
ਮੈ ਆਪੇ ਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਲੈਕਰ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਭਾਈ ਭੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਏ ਆਇਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ
ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁ
ਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਸਦਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅ
ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਸੁਖ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ
ਵਿਚ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਪਣੀ ਹੀ ਰੈਸਰੰ
ਖੇਡ ਰਾਖੀ ਕਰਤਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤਿ ਮੈ ਲਿਵ ਲੀਣ ਹੀ ਰਹੇ ਜਦ ਵੈਸਾਖ
ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਣਕਾਂ ਹੋਵਣ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆ
ਇਆ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਕਣਕ ਕਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਦੇਕਣ ਹੋਰੁਕਾਂ ਕਛਾ ਕਰ ਲਈ
ਆ ਅਤੇ ਤਈਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਵਾਜਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਸਦਕੇ ਪਾਸ ਬਹਾਯਾ ਰਾ
ਇ ਬੁਲਾਰ ਜੈਰਾਮ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਆਪਸ ਮੈ ਬਾਤ ਚੀਤ ਕਰਕੇ ਪਿੱ
ਛੋਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹਾਂ ਕੁਛ ਖਿਜਮਤ ਆਪ ਫੁਰਮਾਵੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਤੇ
ਰਾ ਸਹੁਰਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੁਰਬਲ ਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧੂ ਹੈ-
ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਏਹੁ ਸ
ਹਿ ਬਲੋਕ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ

ਵਡਾ ਖੁਸੂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰ ਕਰਨੀ ੫੧
ਭੀ ਸਿਖ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਬਦਾ ਹੋਰ ਕੀਭ ਤਾ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਆਹੁ ਭੀ ਕਿਤੇ ਚੰਗੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਕਰਦਾ
ਇਵੇ ਦੇਵਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਬ
ਣਦਾ ਪਿਛੋਂ ਦੂਸਰੇ ਮਹੀਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੇਜ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕ
ਰਬਾਰ ਵਿਚ ਲਾਇ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਦਾਣੀ ਕਿਬਾਊ ਉਧਰੇ ਹੀ ਕਰ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈ ਕਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਆਇਆ॥

ਅਗੋ ਸਾਖੀ ਇਕ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਰਸ ਬੀਸ ਦਾ ਹੋਇਆ ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਤਾ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਜੋ ਹੈ-
ਤਿਸ ਦੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਦਾ ਸਮਾਨ ਚਿਤ ਕਮਲ ਨੈਨ ਧਰਮ ਧੁਰੀਨ ਐਸੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਐਸੇ ਸਮਾ ਬਿਤਾਵਤੇ ਹੈਂ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਅਤੀਤ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਇ
ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹ
ਥਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਗੜਵਾ ਆਹਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਛਾਪ ਸਵਰਨ ਦੀ ਹਥਾਂ ਵਿ
ਚ ਸੀ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤ੍ਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਭੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਰ ਹਮ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ ਮੇਂ ਅਰ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਭੇਦ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੇਦ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ-
ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖ ਦਿਤਾ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਏਹ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗ
ੜਵਾ ਹਮਕੋ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰਹਿਣੇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਮੁਖ ਸੋ ਥੂਕ ਜੋ ਡਾਰ ਦੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਫੇਰ ਉਠਾਈ ਤੀਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਅਸਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮ
ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਠ ਆਇਆ-
ਅਰ ਓਹ ਅਤੀਤ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ ਲੈ ਕਰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਆਵੇ ਨਾਨਕ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ
ਕਿਥੇ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਤੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬ
ਹੁਤ ਛਿਥਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਛਿਥਾ ਹੋਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜਾਹਿ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਘ

੫੮ ਰੇਨਿਕਲ ਜਾਹਿ ਮੈ ਤੇਰਾ ਫਰੂਨਾਹੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਝੁਰਿਕ ਝੂਰਿਕ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਮਝਦਾ
ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਮੇਰੀ ਆਖਣ ਦੀ ਬਾਤ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਆਵਦੀ ਨਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਕਹੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿ
ਸ ਵਕਤ ਆਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਵ ਕਾਲੂ ਵਤ ਕਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਭੁਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਛਾਪ ਅਤਿ ਗਡਵਾ ਕਿ
ਤੇ ਦੱਲ ਸਟ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾਣਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕਿਆ ਕੀਤੋਸੁ ਕਿਥੇ ਸੁਟ ਆਯਾ
ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਰਖਣਾ ਨਾਹੀ ਚਾਹੀਦਾ
ਤੂੰ ਲਾਇਕ ਨਹੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਘਲ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਇਕ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਈ
ਸੁ ਏਥੇ ਤੂੰ ਭੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਸਦਾ ਰੰਜ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਜੋ ਬਣੇਗਾ ਸੋ ਓਥੇ ਹੀ ਬਣੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਸਦ ਕੇ ਬਹਾਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਦਸਖਤੀ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ
ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਤਰਫ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੀ ਚਿਠੀ ਮੇਂ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਸੁਧਰਮੀ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਲਿਖਣਾ ਆਹਾ ਸੋ ਸਭ ਕੁਛ ਲਿਖ ਦੀਆ ਅ
ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਸੌਂਪਿਆ ਹਈ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ
ਪਾਸੋ ਹੁਇ ਆਵੇ ਸੋ ਢਿਲ ਨਾਹੀ ਕਰਨੀ ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਪੰਦ੍ਰਾ ਸੌ ਚਉਤਾਲੀ ਮਿਤੀ
ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਤ੍ਰਿਓਦਸੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਤੇ ਪੰਜਵੇ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਮਘਰ ਸੁ
ਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਚਰਣਾ ਪੁਰ ਢਹਿ ਪਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵ
ਡੀ ਹੈਂ ਸਗੋਂ ਮੈ ਤੇਰਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਵਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਵੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਂ ਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕ
ਰ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਅਗੋਂ ਜੈਰਾਮ ਘਰ ਨਹੀ ਆ
ਹਾ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਾ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ
ਅਤੇ ਲਗੀ ਪੁਛਣ ਕਿਓ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਰਤਾ
ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੀ ਆਹੇ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਜਾ ਆਇ ਕਰ ਦੇ
ਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਡਿਠਾ ਜੋ ਜੀਜਾ ਜੈਰਾ

ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਦੇਗੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫੜਿ ਪਿਆ ਅਤੇ ਜੈ ੫੯
ਰਾਮ ਭੀ ਮਹਾਂ ਸਿਆਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਪਕੜ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਆ
ਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੀ ਇਹੁ
ਉਪਠੀ ਰੀਤ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋ
ਗੇ ਜੋ ਏਹੁ ਅਸੀ ਸਾਲਾ ਜੀਜਾ ਆਹੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦਾ
ਹਾਂ ਅਰ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੀ ਅਰ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਕਰੋ ਕੁਛ ਨਾ
ਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਸਾਹਿਜ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਰ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਜੀ ਪਰ ਕੁਛ ਕਿਰਤ ਹੋਇ ਆਵੇ ਤਾਂ
ਬਹੁਤ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਉਪ
ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੋ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਤੁਰਕੀ
ਭੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੀ ਅਸੀ ਹਿੰਦਗੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਬਾਬ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕੇਹੜੇ ਨਬਾਬ ਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੈ ਦੇਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਵੰਡਦਾ ਹੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋ ਜੇ
ਕਰ ਹੋਇ ਆਵੈ ਤਾਂ ਓਹਾ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੈ
ਰਾਮ ਜੀ ਜੇ ਕਰਤਾਰ ਨਿਬਾਹੁ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਓਹੋ ਕਿਰਤ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਭੈਣ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈਂ ਜੋ
ਸਾਡੇ ਰਿਜਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੀ ਬੈਠਾ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਦਿਤੇ ਵਿਚੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਨਾ ਏਸ ਜੰਜਾਲ ਵਿਚ ਪਵੇਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਭਗ
ਤ ਹੈਂ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਦੋਸਤ ਮਿਲਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਸੋ ਤਿਉਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਈਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੱਕ ਹਲਾਲ ਕਰਕੇ
ਖਾਣਾ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮ
ਰਜੀ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਉਪਜੀ ਹੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਆਪ ਮਹਿਰਮ ਹੋ ਕਿ ਨਾ
ਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਅਹੋ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮੈਂ ਮਹਿਰਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ

੬੦ ਨਕੀ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀ ਇਸਦੀ ਕਿਥਾਊ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰੀਐ ਜੀ ਤਾ ਇਸਦਾ ਗ੍ਰਹ
ਸਤ ਨਾਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਇਸ ਪਾਸੋ ਕਿਰਤ ਭੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਏ ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇਗਾ ਤਾ ਕੋਈ ਖਤਰੇਟਾ ਇਸਦੀ ਨ
ਹਣੀ ਭੀ ਕਰ ਜਾਸੀ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲੀ ਨਾ ਹੋਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕ੍ਰਸਤੁ ਛੁਛ ਹੱਛਾ ਹੋਇ
ਜਾਵੇਗਾ ਮਨੁਖਾ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਨਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾ ਇਹ ਕਿਰਤੇ ਲਗੇਗਾ ਚਾਰ
ਪੈਸੇ ਇਸਦੇ ਪਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਜਤ ਇਤਬਾਰ ਬਣੇਗਾ ਤਾਂ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਕਹਾਣੀ
ਭੀ ਕਰ ਦੇਦੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹਛੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ
ਮੈਂ ਤਾ ਤੁਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਸਿਆਣੀ ਨਾਹੀ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖ ਛਡਨਾ ਸੀ ਤਾ ਜੈਰਾ
ਮਨੇ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਚੌਦਸ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ
ਕਰਾਇਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਬਾਬ ਪਾਸ ਗਏ ਜੈਰਾ
ਮਨੇ ਆਖਿਆ ਨਬਾਬ ਜੀ ਆਪ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਸੋ ਏਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਾ ਇਸਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦਾ ਕਾਰਕੀਮਾ ਇਸਨੂੰ ਦਿਓ ਨਬਾਬ ਦੇਖਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹੁ ਬਹੁਤ ਹੁਸੀਆਰ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਾ
ਨਾ ਬਹੁਤ ਹੱਛਾ ਚਲਾਵੇਗਾ ਸੋ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੋਦੀ
ਖਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਇਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ
ਕਿਰਤ ਲਗਾ ਹੈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਬਾਬ ਪਾਸੋ ਪੇਸਗੀ ਇਕ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ
ਲੈ ਦਿਵਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਕੋਈ ਕਾਲ ਮੋ
ਦੀ ਖਾਨਾ ਚਲਾਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁ
ਸਾ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਏਸ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਬਿਦਾ ਦੇਹੁ ਜੋ ਅ
ਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਵਾਹੀ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਵੀਐ ਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ-
ਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣੇ ਕਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਤੀਆ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜੇ ਕੰਮ
ਹੈ ਹੁਣੇ ਜੀਵਦਿਆ ਹੀ ਛਡ ਚਲਿਓ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਤਾ ਖਰੀ ਪੂਤਆਰੇ ਸੋ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ
ਕਿਰਤ ਲਗੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਂਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ
ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਝਟ ਕਢਣ ਦੇਹ ਅਸੀ ਏਹ ਕਸਬ ਕੀ ਕਰਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਕਿ
ਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਿਆ ਕਰ

ਤੂੰ ਹੇਤੂੰ ਅਸਾਹੀ ਨਾਲ ਰਹੁ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ
ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਬਾਲਕਪਣੇ ਬੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁ
ਸਾਰੀ ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪ੍ਰੇਰ ਦੇਵੋਗੇ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਜੰਤ ਜੰਤੀ ਦੇ ਵਸ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਤਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਹਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਖਿਦਮਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹਿਸਾਬ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀ
ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਬਾਬ ਨਾਲ ਕਰ ਆਵੇ ਕੁਛ ਨ ਕੁਛ ਬਾਬੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਭੀ ਜੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲੀ ਸਵਾਲ ਆਇ ਕਰੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕ
ਰ ਦੇਵੇਂ ਕਪੜੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਪੜਾ ਦੇਵੇਂ ਰਸਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਸਤ ਦੇਵੇਂ ਰੋਕ ਵਾਲੇ
ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰੋਕ ਦੇਵੇ ਬੜੀ ਭੀੜ ਲਗੀ ਰਹੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਅਤੇ ਜੋ ਮੋਦੀ ਖਾਨਿਓ
ਨਬਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸੇਰ ਦੀ ਜਾਗਾ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਉਸ
ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੋਲ ਦੇਵੇ ਉਹ ਲੋਕ ਬੜੇ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਵਡੇ ਅਸੀਸ
ਵਾ ਦੇਵਨ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਫੈਲ ਗਈ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਇ
ਕਨਾ ਅਰਬੀਆਨੇ ਜਾਇਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬੜੀ ਕੀਰਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਹਿ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੜੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਾ
ਲੂ ਸੁਣ ਕੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਇਆ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁ
ਰ ਵਿਚ ਭੀ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦਾ ਜਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿ
ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਉਠਿਆ ਅਰ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਪਾਇਆ
ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਤੇ ਗਲ
ਨਾਲ ਲਾਯਾ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਪੌਣਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਲ ਕੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਮਹਿ
ਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਅਤੇ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਜੋ ਰਾਹ ਰਸਮ ਸੀ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਰੋਕ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਦਿਤਾ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੈਠੇ ਅਰ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਮ
ਹਿਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਏਥੇ ਆਇਆ ਸੋ ਕਿਆ ਖਟਿਆ ਅਤੇ ਕਿਆ ਜੋੜਿਆ ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਤਨਾ ਕਰ
ਵਾਇਆ ਹਈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਟਿਆ ਅ

੬੨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਾਧਾਹੈ ਅਤੇ ਲੇਖਾਭੀ ਨਬਾਬ ਨਾਲ ਕਰਦੇਹੀ ਰਹੇਹਾਂ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ
ਪੈਸੇ ਵਧਦੇ ਰਹੇ ਸੋ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋਂ ਲੈਂਦੇਹੀ ਰਹੇਹਾਂ ਪਰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕੋਈ ਦਮੜੀ
ਯਾ ਕੌਡੀ ਟਿਕਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕ
ਰਨ ਅਤੇ ਬੜੇ ਦੁਰਬਚਨ ਲਗਾ ਬੋਲਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾ
ਰਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਚੁਪਕਰ ਰਿਹਾ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਤਾ ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਯਾ ਹੈਸੁ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਖਟਕੇ ਦੇਸੀ ਏਹੁ ਜੇਹੀਆ ਗਲਾਂ ਕਾਲੂ ਲ
ਗਾ ਕਰਨ ਜੇਹੀਆ ਕਾਲੂ ਦੀਆ ਆਹੀਆਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਆਖਿਓਸ ਤੁਸਾਂ
ਕੁਛ ਇਸਦੀ ਖਬਰ ਸਾਰ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤੁਸਾ ਕਿਛ ਕਿਰਤ ਦੀ ਖਟੀ
ਸਭੀ ਨਾ ਇਸਦੀ ਕਿਧਰੇ ਕਹਾਣੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਥੇ
ਜੋ ਏਹ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਛੁ ਗਵਾਯਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਸੁਕਰ ਨਾਹੀ ਕਰ
ਦੇ ਜੋ ਕਿਰਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਪਰਚਿਆ ਹੈ ਯਾਤੇ ਕਿਰਤ
ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਦਾ ਜਦ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਸੇ ਜੋ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨ
ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਖੱਟ ਭੀ ਰਹਿਸੀ ਅਤੇ
ਹੁਣ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਭੀ ਟੋਲ ਹੈ ਹੁਣੇ ਅਜਕਲ ਕਿਤੇ ਵਲ ਹੋਇ ਪੌਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੁਛ ਅਸਾਡਾ ਗਵਾਯਾ ਨਾਹੀ ਅਰ ਅਸਾ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ ਹੋਇਆ ਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਕਰਹੁ ਜੀ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਸ
ਨੂੰ ਦਰਦ ਹੈ ਤੇਹਾ ਅਸਾਥੇ ਦੂਣਾ ਦਰਦ ਤੈਨੂੰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕੀ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਆ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕੀ ਜੇ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਭਲੀ ਥਾਇ ਖੜੀ ਦੇਖਕੇ ਕਰਣੀ ਜੇਹੀ ਕੇਹੀ ਥਾਇ ਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਮਿਨਤ ਨਾਹੀ ਲਾਵਣੀ ਅਰ ਮੂਲ ਚੋਣਾ
ਖੜੀ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਦੇ ਘਰ ਧੀਅ ਹੈਗੀ ਹੈ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵਿਆ
ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੰਨਿ ਅਰਥ ਕਹਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਾ ਓਥੇ ਕ
ਹਾਣੀ ਦੀ ਟੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ ਜੋ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਇਦੀ ਅਰ ਮਹਿਤਾ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿਤ ਥਾਇ ਰਖੋ ਕਰਤਾਰ ਭਲੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾ
ਮ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਿਠਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਭੀ ਸੁਖ ਮੁਰਾ
ਦ ਆਪਨੇ ਜੀਵਦੇ ਜੀਅ ਦੇਖ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ

ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਔਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਏਥੇ ਹੀ ਮੰ ੬੩
ਗਵਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਮੇਰਾ ਏਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀ ਬ
ਣਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਏਥੇ ਹੀ ਬੁਢਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਪਟਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ
ਮੇਰੇ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਪਰਮਾਨਿ
ਦ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਜਾਗਾ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੈਰਾਮ ਜਿਸ
ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਸੋ ਉਸੇ ਵਖਤ ਮੈਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈ
ਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਜਰ ਵਿਚ ਰਖਣਾ ਜੋ ਪੈਸਾ ਟਕਾ ਕਿਤੇ ਵਲ ਲਗਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਸੁਕਰ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੋ ਏਥੇ ਪਗਾਰਿ
ਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਿਤ ਨਿਤ ਏਹੋ ਆਖਦਾ ਆ ਹੈ ਜੋ ਅਜ ਨਾਨਕ ਏਹ ਗਵਾਇ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਅਰ ਅਜ ਏਹੁ ਗਵਾਇ ਆਇਆ ਹੈ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਰੰਡੀਬਾ
ਜੀ ਕਰਕੇ ਧਨ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਅਸੀ ਹਟਕੀਏ ਆਪਣੀ ਖੱਟੀ ਕਮਾਈ
ਵਿਚੋ ਨੰਗੇ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਕਪੜਾ ਰੋਟੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁਭ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕਿਵ ਕ
ਰ ਹਟਾਈਏ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਹਟਾਵਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਫਕੀਰਾਂ
ਨੂੰ ਖਵਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਾਡਾ ਮਨ ਵਡਾ ਡਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਦਰ
ਹ ਫਕੀਰੀ ਫਕੀਰਾ ਦੀ ਭੀੜ ਹੱਟੀ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਜੀਉ ਕੰਬਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨ ਪਾਰ ਜਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਵੀਏ
ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਦ ਜਦ ਲੇਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇਰੇ ਕੁਛ ਏਸੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲ
ਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਜਾਨੀ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਮਨੁਖ ਨਹੀ ਏਹੁ ਤਾ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਏ
ਸੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਜਦ ਫੇਰ
ਲੇਖਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਜੋ ਕੁਛ ਵਧੇ ਸੋ ਤੁਸਾ ਆਪਣੀ ਵਲ ਛਿਕ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਭ
ਲਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਭਾਣੇ ਤਾ ਲਖ ਕਖ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਸਦ
ਕਰ ਸਮਝਾਈਏ ਤੁਸੀ ਭੀ ਆਖੋ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਆਖਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣਾ
ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋ
ਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਖਾਸ
ਹਜੂਰੀਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਇਉ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇਹਾ ਹੀ
ਤੂੰ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਤੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੇ ਮਤ ਟਕਾ ਪੈਸਾ ਐਰ ਗੈਰੇ ਜਾਗਾ ਗਵਾਇ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਭੀ ਏਹੁ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰਹਿਆ ਦੀ

੬੪ ਲਾਜ ਸਰਮ ਏਹੋ ਹੀ ਹਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾਂ ਕਰੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਤਾਂ ਬੁਰੀ
ਲਗੀ ਸੀ ਲਗੀ ਪਰ ਕਾਲੂ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਹ ਆਇ
ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਮਤ ਕੋਈ ਜੀਅ ਵਿਚ ਗੁਮਾਨ ਹੋਵੀ ਜੋ ਬਾਬ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਫਜੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੋਸੀ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅ
ਸਾਡੇ ਭਾਣੇ ਤਾਂ ਘਿਉ ਭੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤ ਹਈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾ ਏਹਾ ਭੁਖ ਹਈ ਜੋ ਸੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸੀ ਅਗੋਂ ਉਜਰ ਨਾਹੀ ਕਰੀਏ ਤੇ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤ
ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪ ਏਥੇ ਆਇ ਬੈਠ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਹਥ ਆ
ਵੀ ਸੋ ਲੈਂਦਾ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾ ਕੋਲੋਂ ਤਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕੁਛ
ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਨਾਹੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਪ
ਰ ਭਲਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਸਿਧਾਵੋ ਅਤੇ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਹੁਕਮ
ਈ ਹੋਈ ਤਿਤੇ ਘੜੀ ਅਸਾ ਸਿਤਾਬੀ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਕ
ਬੀਲੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੋਹੁ ਪੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਯਾ ਆਇ ਤਿਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਵੜਿਆ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਨਾਨ
ਕੇ ਜੀ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁਛੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਾਲੀ
ਤਾਂ ਓਹੀ ਹੈ ਓਹ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀਓਂ ਨਾਹੀ ਹਟਦਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨਦੀ ਉਤੇ ਲ
ਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਆਇ ਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਓਹ ਕੁਛ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਇ
ਸੀ ਤਰਾਂ ਜਦ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਇਕ ਭੁਲੇ
ਆਦਮੀ ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਕਿ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ
ਜੋ ਮੋਦੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇੰਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਵੈਂ ਜੋ ਪਠਾਣਾ ਦੀ
ਥੋਇ ਕੇ ਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਕੁਛ ਦਿਲ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਨਵਾਬ
ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਗਿਰਾਮ ਖਾਧਾ ਅਰ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਆਵਦੇ ਨੂੰ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਕੈ ਜੋ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੈਂ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਇਕੰਤ ਲੈ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਆ
ਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਤੂੰ ਸੁਣ ਅਜ ਫਲਾਨੇ ਸਖਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਹੈ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਮੋਦੀ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮ

ਫਾਇਦਾਕਿਉਂਨਹੀ ਜੇਤੂੰਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਮਸਲਤ ਕੇਹੀ ਸਾਲਾਹਦਸਜੋ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰ ੬੫
ਹੁਣ ਇਸਬਾਤਨੂੰ ਸੁਣਕਰ ਅਗੋਨਾਨਕਜੀਨੇਆਖਿਆ ਜੀਜੇਕੁਛਤੁਸਾ
ਡੇਜੀਅਵਿਚ ਆਵੇਜੀ ਸੋਕਰੋ ਜੀਮੈ ਕਿਆਆਖਣਾਹੈ ਜੀਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀਤੁਸਾ
ਡੇਹੀ ਆਖੇਵਿਚ ਚਲਣਾਹੈ ਜੀਪਰਜੀਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇਪਰਤੀਤ ਨਹੀਆਵ
ਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਭਰਾਉਦੀਰਖਨੀਕਰਦੀਹੈ ਪਰਜਿਥੋਂ ਤੇਰੀ
ਸੰਸਾਰਦੇਵਿਚਆਪਣਾਹੈ ਸੋ ਸਭਸੇਦਾ ਖਾਵੰਦਮਾਲਕ ਨਾਨਕਜੀਹੈ ਅਤੇ ਸ
ਭੋਮਾਯਾ ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਹਥਾਵਿਚੋਨਿਕਲਦੀਹੈ ਇਸਦੇਹੁਕਮਾਵਿਚਕਾਰਕਰ
ਦੀਹੈ ਮਾਇਆਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਦੀ ਪਰਜੀ ਭੁਲਾਤੁਸਾਡੇਜੀਅਵਿਚਵਰਤੀਹੋਤ
ਤੁਸੀਜਾਣੋ ਪਰਤੁਸੀਇਕਵਾਰੀਲੇਖਾਕਰੋਭਾਵੇਂਵਧੇਭਾਵੇਂ ਨਵਧੇ ਘਟੇਕੁਛ
ਨਹੀਤਾਂਤੁਸੀ ਕਿਸੇਦੇਕਹੇਸੁਣੇ ਭੁਟਕਣਾਨਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆ ਨਾ ਬੂ
ਜੀਮੈ ਲੇਖਾਨਹੀ ਸੰਭਾਲਦਾ ਜੇਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂਕਿਆ ਕਹਿਣਾ
ਹੈਤਾਂ ਫੇਰਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀਹੁਣ ਤੁਸੀ ਏਹੀ ਗਲਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਾਈਜੀ
ਨੂੰ ਸਦਾਇਦੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਨੇ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋਤੁਲਸਤੂ
ਮੇਰੇਭਾਈਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇਕਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਅਸਾਂ
ਨੂੰ ਦਰਸਨਦੇਜਾਵੋ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਗਈ ਜਾਇਕਰ
ਸਲਾਮਕੀਤੋਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀਨੇ
ਕਿਉ ਸਦਿਆਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਸੇਵਾਸਤੇ ਸਦਿਆਹੋਸੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਗਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਕਿਸੇਹੁਗਾਲੀਖਾਧੀਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇਉਤੇ ਕਿਸੇ

ਕਿਆ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨੀਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅੰ
ਦਰੋ ਪਤਾਸਿਆਦਾਭਾਂਡਾਕਢਲਿਆਉ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਪਤਾਸਿਆਦਾ ਭਾਂਡਾ
ਕਢਲਿਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੋਲੀ ਕਰਕੇ ਜਿਤਨੇਪਤਾਸੇ ਭਾਂਡੇਵਿ
ਚ ਆਹੇ ਸੋਪਵਾਇਲੀਤੇ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਅਠਈ ਸੇਰ ਪਤਾਸੇ ਆਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਆਹੇਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇਧਾਹਿਆ ਬਾਹੂਜੀ ਭਾਈ
ਜੀਆਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਉਠਖਲੋਤੀ ਅਤੇ ਮੁਖਥੀਕਹਿਆ ਆਉਭਾਈ
ਆਜੀ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾਵਿਛਾਇਦਿਤਾ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀੜ੍ਹੇ
ਤੇ ਬੈਠਗਏ ਅਤੇਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਨਾਲਹੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਬਾਲੇਨੂੰ ਭੀ ਪੀ

੬੬ ਨੂੰ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਭੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਅਗੋਂ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈ ਆਹੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆ ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ
ਸਿਕ ਆਹੀ ਜੋ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਦਿਆ ਸੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿ
ਆਹੇ ਤੁਸੀ ਜਿਉ ਕੀ ਤਿਉ ਹੀ ਆਖੋ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਲੂਮ ਹੈ ਮੈ ਕਿਆ ਆਖਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਹਿਸਾਬ ਆਪ ਲੈ ਲਵੀਏ ਮੈਂ ਭੀ ਇਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ
ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਕੂ ਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈਥੋ ਲੇਖਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦਿਲ
ਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਨ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਲੇਖੇ ਹਿਸਾਬ
ਦੀ ਹੈ ਏਥੇ ਸਰਮ ਦਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁ
ਲ ਭਾਈ ਜੀ ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਸੈ ਤਿਰਤਾਲੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲੇ
ਖਾ ਕੀਤਾ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਹੁ ਮਹੀਨਿਆ ਦੇ ੧੩੫ ਰੁਪਏ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਖਾਇ ਪੀਇਕੇ ਲੋਇ ਦੋਇ ਕੇ ਵਧੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲਵੋ ਜੀਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮੁਖਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋ
ਏ ਹਾਂ ਹੁਣ ਏਹੁ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੋ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾ
ਰਹਈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਏਹੁ ਗਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਅ
ਤੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਭੀ ਰੋਵਨੇ ਲਗੀ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਓਸ ਭਾਈ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਤੁਸੀ ਕਿਧਰੇ ਜਾਵੋ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਘ
ਟ ਵਧ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਜੰਜਾਲ ਵਿਚ ਪਉਦੇ ਹੋ ਅਗੋ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਸਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ
ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਸਿਰੇ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਤੁਸੀ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸੋ ਜੀ
ਮੈ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਕਹਿਆ ਖਾਤਰ ਤਲੇ ਨਾਹੀ ਲਿਆਯ
ਤਾ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਘਟੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਸ
ਬ ਭਰਾਗੀ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾ
ਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਹਰਾ ਪੀਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਅਗੇ ੬੧
ਹੀ ਕਿਉਂਕਰ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਣਵਈ
ਆ ਦੋਵੇ ਪਏ ਮਿੰਨਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਵਲ ਵੇਖੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਮੇ
ਹਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿ
ਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅ
ਤੇ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜ ਤੁਧ ਅਸਾਨੂੰ ਨ
ਵੇਂ ਸਿਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਬਾਬ ਪਾਸੋ ਚੁਕਾ-
ਏ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾ ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ ਪੇਸਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਂਦੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਹਟ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ
ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰ-
ਮੁਮਾਰਖਾਂ ਲਗੇ ਦੇਵਨ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਭੀ ਦੋਵੇ ਬੜੇ ਖੁਸੀਆ ਮਨਾਵਣੇ ਲਗੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ
ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਸ ਮੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿ ਹਮਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਛੋਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮ ਬਹੁਤ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਏ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ
ਭਦੀ ਤਫਤਾਜੀਮ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹੁ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆ
ਨ ਕਰ ਮਾਂਗੇ ਸੋਈ ਦੇਂਦਾ ਜਾਵੇ ਅਟਕਾਵੇ ਨਾਹੀ ਇਸੀ ਬਾਤ ਪਰ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਜਾ
ਵੇ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਚਲੀ॥ ਤਾਂ ਸੰ
ਮਤ ੧੫੪੪ ਮਿਤੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ
ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦੇ ਘਰ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗਾਉਂ ਮੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ ਮੂਲਾ ਪਟਵਾਰੀ ਆਹਾ ਉ
ਸ ਗਾਉਂ ਦਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਸਗਾਈ
ਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਸਭ ਸਰੀਕਣੀ
ਆਨੂੰ ਸਦਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਵਧਾਈ ਦੇਵਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੌਗੁਣੀ ਕਰਕੇ ਮੰਨੇ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀਕੇ ਸਗਣ ਕਰਕੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
ਨੂੰ ਖਬਰ ਘਲੀ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਸਦਵਾਇ ਭੇਜਿਆ ਸਭ
ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਵੋ ਤਾਂ ਰੌਕਣ ਖਰਚੀਏ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਿਕ
ਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜੇਹੜਾ ਖਬਰ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਤਿਸਦਾ ਮੂੰਹ ਖੰਡੂ
ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਪਰਮੇਸ

੬੮ ਸਰਦਾ ਧੰਨ ਵਡ ਕਰੇ ਬਹੁੰਤ ਬਹੁੰਤ ਅਤੇ ਕਹੇ ਧੰਨ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਕੇ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਸਦ੍ਵਾਰਥੁ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਹਾਂ ਉਸ ਮੂੰਹ ਬੀ ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰ
ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਿ
ਤਨਾ ਘਬੀ ਲਾਂਵੇਂਦੀਆਂ ਦਾ ਆਹਾ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਗਾਵਣ ਬਠਾਇਆ ਅ
ਤੇ ਸਭੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਰੀਕਣੀਆ ਏਹੋ ਆਖਣ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੇ ਬੰਸ ਵਿਚ ਨਾਨਕ
ਭੁਲਾ ਜੀ ਉਪੇਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਸੂਰਜ ਜੋ ਰੋਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ
ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
ਨੇ ਆਪਣਿਆ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਵਧਾਈ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਤਾ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਦਾ ਪਿਉ
ਰਾਮਾ ਜਾਤ ਦਾ ਝੰਗੜ੍ਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕੇ ਅਤੇ ਮਧਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਸਾਹੁਰੇ ਤਿਨਾ
ਦੀ ਤ੍ਰਫ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਆਖ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਂਵੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਸੁ
ਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਅਰ ਚਲ ਚੌਕਨ੍ਹ ਖਰਚ ਕਰੀਏ ਤਾ ਓਥੋ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈਅ
ਈ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਕਿਸਨਾ ਅਤੇ ਨਾਨਾ ਰਾਮ ਸਭੇ ਆਏ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪਹੁੰਚੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿ
ਲੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਫੇਰ ਤਿਲਵੰਡੀਓਂ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਦੋਵੇਂ
ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਅਤੇ ਕਿਸਨਾ ਝੰਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਛੇਅ
ਆਦਮੀ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਦੋਇ ਨਫਰ ਰਾਮੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਸਭੇ ਬਾਰਾਂ ਆਦ
ਮੀਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਪਰ ਰਾਮੇ ਝੰਗੜ੍ਹ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਲੀਤਾ ਖਰਚ ਕਰ
ਣ ਵਾਸਤੇ ਜਦ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਵਿਦਾ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਇਆ ਅਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਕਿਉਂ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਚੌਕਨ੍ਹ ਖਰਚਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਸਾਨੂੰ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਈ ਖ
ਬਰਦਾਰ ਹੋਵੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਘਤਿਓਹੀ ਤਾਂ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਕਾਲੂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓ
ਹੁ ਅਗੋ ਸਾਧ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਨੇ ਰਾਇ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇਜਾਖਕੀ
ਤੇ ਹੋ ਸਗੋਂ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਆਖੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ

ਜਾਹੁ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਬਾਰਖੁ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ੬੯
ਰਛੇ ਹੋਵਨਗੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਹਿਤ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਦਮਾ ਤੇ ਹ
ਥਲਾ ਦੀ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੈਕੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ ਦੇਵੇਂ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਬੰਦਗੀ
ਆਖੀਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਹੀਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ ਜਾਇ ਦੀ ਪ
ਨਾਹ ਹਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਛਕੜੇ ਤੇ ਸਵ
ਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਏ ਪਰਮਾ
ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵੜੇ ਅਗੋ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਨ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਾ
ਰਾਮਾ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਕਿਸਨਾ ਅਤੇ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਡੂ
ਮ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਤੇ ਉਠ ਕਰ ਆਇਆ ਅੱ
ਤੇ ਆਵਦਿਆਂ ਹੀ ਕਾਲੂ ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਗੋਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਗਲ ਵਿ
ਚ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਤਾਜੇ ਆ
ਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਹਈ ਰਾਇ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਤੇ
ਰਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਣਾ ਆਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰ
ਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਰ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਚਾਚੇ ਲਾਲੂ ਦਿ
ਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਇਆ ਅਗੋਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ
ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਅਗੋ
ਦੀ ਖਬਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣੈ ਪਰ ਐਥੇ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਪਰ ਗਲ ਵਿਚੋ ਛਡੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਮਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇ
ਧਰ ਉਧਰ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਛਡ ਦੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚੋ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ ਭਿਰਾਈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਜੇ ਮੈ ਥੀਂ ਸਰੂਪ ਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋ ਵਾਰ ਸਟਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੂਰੀ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਵਾਰ ਸੁਟ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਹੈਨੀ ਤੁਲਸਾ ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਹੈਨੀ ਤਾਂ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਦਾਸੀ ਗਈ

੧੦ ਜਾਹਿਰਵਿਚੋਂ ਮੰਗਾਤੁਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਵਣ ਤਾਂ ਢੂੰਢਕਰ ਮੰਗਤਿਆਨੂੰ ਤੁਲਸਾ ਲਿਆ
ਈ ਤਾਂ ਫੇਰਨਾਨਕੀਨੇ ਆਖਿਆਨਾਨੀਜੀ ਬੀਸਰੁਪਏਰੋਕੜਵਰੋਗੇ ਕਿਟਕੇਮੰਗ
ਵਾਇਕਰ ਵਰਹੁਗੇ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਤ੍ਰਿਗੜ੍ਹਨੇਆਖਿਆਬੇਟੀ ਜਿਸਤਰਾਂ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ
ਸੋਤਿਵੇਂਹੀ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀਨੇਆਖਿਆ ਨਾਨਾਜੀ ਟਕੇ ਮੰਗਾਵੋ ਤਾਂ
ਰਾਮੇਨੇਂ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸਨੇਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਿਸਨਾ ਵੀਹਾਂ ਰੁਪਯਾਂਦੇ ਟਕੇ ਲੈਆਉ ਤਾਂ
ਭਿਰਾਈਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਦਸਰੁਪਏ ਮੇਰੇਪਾਸੋਂ ਲੈਕੇ ਮੇਰੇਭੀ ਟਕੇ ਲੈਆਉ
ਅਤੇ ਪੰਜਾਂਰੁਪਯਾਂਦੇ ਟਕੇ ਕਿਸਨਾ ਆਪਣੇਪਾਸੋਂ ਲੈਆਇਆ ਤਾਂ ਸਭੋ ਪੈਤੀ
ਸਰੁਪਈਯਾਂਦੇ ਟਕੇ ਆਏ ਕਿਸਨੇਨੇ ਟਕੇ ਵੀਹਾਂਦੇ ਪਿਤਾਰਾਮੇਨੂੰ ਦਿਤੇ ਅਤੇ
ਦਸਾਂਦੇ ਟਕੇ ਅੰਮਾਂਭਿਰਾਈਦੇ ਹਥਦੇਕੇ ਪੰਜਾਂਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸਰਖੇ ਸਭੋਟਕੇ
ਰਾਮੇਨੇਵਾਰੇ ਅਤੇ ਦਸਾਂਦੇ ਟਕੇ ਨਾਨੀਨੇਵਾਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਂਦੇ ਟਕੇ ਮਾਮੇ ਕਿਸਨੇ
ਨੇਵਾਰੇ ਤਾਂ ਸਭੋ ਪੈਤੀਸਰੁਪਯਾਂਦੇ ਟਕੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਸਿਰਤੋਂਵਾਰੇ ਸੰਮਤ
੧੫੪੪ ਮਿਤੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵੀਰਵਾਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਚਲੇ ਭੁਲੇਮ
ਹੂਰਤਨਾਲ ਲੈਣ ਦੇਣਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਕਿਸਨਾ ਰਾਮਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ
ਭੁਈਏ ਜੈਰਾਮਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਅਤੇਹੋਰ ਨਫਰ ਚਾ
ਕਰ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇਨੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮਨੇ ਨਿਪੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰ ਆਖਕੇ
ਭੇਜਿਆ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗਿਰਾਉਂਵਿਚ ਅਤੇ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਦਾ ਚੌਧਰੀ ਜਿ
ਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਹੈਸੀ ਤਿਸਦੇ ਘਰ ਜਾਇਕਰ
ਨਿਪੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੂਲਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਸੁਖੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਮ
ਹਿਤੇ ਮੂਲੇਨੇ ਆਖਿਆ ਨਮਸਕਾਰ ਪਾਧਾ ਜੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਪਾਂਧਾ
ਜੀ ਆਪਦਾ ਆਵਣਾ ਕਿਉਂਕਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਪੇ ਕਹਿਆ ਮੂਲਾ ਜੀ ਮੈਂ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਾਧਾ
ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਖਬਰ ਕਰ ਆਉ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨਾ
ਜੈਰਾਮ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋ ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਪਾਂਧਾ
ਜੀ ਆਵਨ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਪਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਏਤਵਾਰ ਦਸਮੀ ਨੂੰ ਪਹਿਰ ਦਿ
ਨ ਰਹੇ ਪਖੋਕੇ ਗਿਰਾਉਂ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੋ ਮੂਲੇ ਨੇ ਸਾਮਿਆਨਾ ਕਰ ਰਖਿ
ਆ ਸੀ ਠਾਂ ਜਾਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਆਪ ਨੀ ਹਥੀ ਚੋਂ ਛੂਹਾਰਿਆ
ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦੇਕਰ ਲੈਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੁ ਰੀਜਸੀ ਸੋ ਸਭੋਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੋਈ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਆਪ ਪਰਮ ° ੨੧
ਨੰਦ ਪਲਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਹਾ ਭੀ ਭਾਈ ਏ ਮੂਲੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਮੂ-
ਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਇਕੰਤ ਲੈ ਬੈਠ ਅਤੇ ਸਭ ਸਰੀਕੀ ਦੀਆ ਬਾਰਤਾ ਕੀਤੀਆ ਗਲਾ ਕਰ
ਦਿਆ ਕਰਦਿਆ ਵਿਚ ਏਹ ਭੀ ਗਲ ਕਹੀ ਜੋ ਦੇਖੋ ਮਹਿਤਾ ਮੂਲਾ ਜੀ ਨੀਗਰ ਭੀ ਜੁਆ
ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਭੀ ਸਿਆਣੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਸਾਹੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਭੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਹੀ
ਕਰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮੂਲੇ ਨੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਜੋ ਭਾਈਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖੋ-
ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਸਾਨੂੰ ਮੁਹਲਤ ਦੇਵੋ ਇਕ ਬਰਸ ਦੀ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਹਛਾ ਸਾਹ °
ਸੁਧਾਕਰ ਲਿਖ ਭੇਜਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਸਤ ਪਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆ ਮਿਲਣ ਲਗੀਆਂ
ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਰੀਕਣੀਆ ਸਦ ਕੇ ਗਾਵਣ ਬਹਾਲੀਆਂ ਤਾਂ ਚੋਖੇ ਦਿਨ ਕਾ
ਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡੂਮੇਟੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਛ ਆਪਣੀ ਵਧਾਈ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਲਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਸਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬੜਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਭਲੀ ਵਸਤੂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਲੀ ਵਸਤ ਤੇ ਰਜਿ ਹੋਇ ਜਾਸੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਜਿ ਕਿਉਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮਿਰਾਸੀ ਲੋਕ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਗਲ
ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵ
ਸਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਗਈ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋੜੀ
ਦਾ ਆਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕਰ ਤਾ ਜੀ ਮਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿ
ਥੇ ਤੁਧ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਓਥੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆ
ਪਨੇ ਗਲੇ ਥੀ ਰੋਲਣ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਹਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰੋਲਣ ਆਪਨੇ
ਗਲੇ ਪਾਇ ਲਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਕ-
ਅਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਫੁਰਮਾਈਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ
ਹੋਰਸ ਪਾਸੋ ਮੰਗਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਗਲ ਮੰਨੀ

੭੨ ਹਰਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਡੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕ
ਰਤਾਰ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ
ਸਰਬ ਪਰਵਾਰ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਰਾਹਲੀ ਓਹਾ ਹ
ਰਹੀ ਜੋ ਕਦੀ ਮਦੀ ਆਹੀ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਫਕੀਰ ਆਵੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਆਤਿ
ਥੇ ਕਰੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੁ ਗਲ ਮਸਹੂਰ ਹੋ ਗਈ ਜੋ
ਨਾਨਕ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਸਾਲਾ ਦੇਖੋ ਅਜ ਕਲ ਕਿਧਰੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹੋ ਗਲ
ਪਈ ਆਹੋ ਵਨ ਜੇਥੇ ਕਿਥੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭਬਲੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਧ
ਆਣ ਆਣ ਕੇ ਏਹੋ ਆਖਣ ਕਿ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਸਾਨੂੰ ਏਹ ਖਬ ਸੁਝਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅ
ਜ ਭੀ ਅਤੇ ਕਲ ਭੀ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਿ ਆਖਦਾ ਜਾਣ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮੁਢ ਕਦੀਮ
ਦੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਾਲੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਬਾਬ ਦੀ ਵਲੋਂ ਤੇ
ਰੀ ਪਤ ਰਹੇ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਭਰਨਾ ਨ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਘਰ ਆਇ ਕਰ ਬਾਤਾਂ ਕ
ਰੇ ਦੇਖ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦੀ ਲੋਕ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਧ
ਰਾਹਲੀ ਓਹੋ ਹੀ ਰਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖੇ ਦੇਖਣਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ
ਕਹੇ ਮਤ ਭੁਰਮਣਾ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਅੰਦਰੁ ਅੰਦਰਿ ਗਿਣਤੀ ਆਖਦਾ ਪਰ ਬਾਹਰੋ
ਆਹੁ ਨ ਕਹੈ ਤਾਂ ਏਸੇ ਤਰਾ ਕਿਤਨਾਕ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਣ ਕੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਸਰਕਾ
ਰ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦਿਵਾਈਏ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਲੇਖਾ ਕੀਤਿਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨ
ਬਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਓਸ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਸਲਾਮਤ
ਨਾਨਕ ਆਪ ਕਾ ਮੋਦੀ ਅਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿਸਾਬ ਸਰਕਾਰ ਲਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁ
ਤ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਵੇ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ
ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਿਪੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਭੇਜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲ
ਇ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਹੀਆ ਲੈ ਕਰ ਆਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਅਤੇ
ਨਾਨਕ ਭੀ ਨਬਾਬ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਮੇ ਆਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਨ
ਹੂਏ ਹੂਏ ਹੈਂ ਆਇ ਨਬਾਬ ਰ   ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਹੀਆ ਭੀ ਸਾਬਰੀ ਲੇਖ
ਹੁਏ ਤਾਂ ਅਗੋ ਨਬਾਬ ਬੋਲਿਆ   ਕੇ ਮੋਦੀ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜਾ
ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਮੈਨੇ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਆ ਕਹਿਆ

ਤਾ ਓਹ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਫਰਸੀ ਵੇ ਵਿਚ ਨਬਾਬ ਕੂੰ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਜਿਸਕੋ ਆ ੭੩
ਪ ਬੇਚੂਨ ਬੇਨਮੂਨ ਔਰ ਸੁਬਾ ਜਿਸ ਦਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਮੂਨਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੈ ਉਸ ਕਰਨ
ਹਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੂੰ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕਰ ਹਸਿਆ ਅ
ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਮੋਦੀ ਕਾ ਵਿਆਹੁ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿ
ਆ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਅਬ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆਪ ਕੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਤੋ ਅਬੀ ਬਿਆਹੁ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹਸ ਕਰਕੇ ਹਾਸੀ ਕਰੀ
ਜੋ ਮੋਦੀ ਤਬ ਹੀ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਕਰਨਹਾਰ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੋਂ ਜਿਸ ਕੋ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪ ੦
ਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੋ ਓਹ ਸਭ ਸਿਫਤਾਂ ਕਾ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੋਂ ਰੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਉ
ਤ ਲਾਇਕ ਸਚੀ ਹੈ ਜਬ ਤਕ ਏਹੁ ਵਿਆਹਿਆ ਨਹੀ ਔਰ ਜਬ ਇਸ ਦੀ ਔਰਤ
ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਮੈਂ ਆਵੈਗੀ ਤਬ ਸਿਫਤੀ ਬੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਛੇ ਜਪੀ ਤਪੀ
ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਹੂਏ ਹੈਂ ਜਬ ਔਰਤੋਂ ਕੋ ਅਗੇ ਉਨ੍ਹਨੇ ਦੇਖੇ ਹੈਂ
ਤਬ ਉਨਕੀ ਮਤ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀ ਰਹੀ ਅਣਗਿਣਤ ਹੀ ਐਸੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਕੋ ਉਤਰ ਦੇਤੇ ਭਏ ਕਿ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ
ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਉਨ ਕੀ ਏਹ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰ ਜਿਨਾ ਦਾ ਮਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲੋ ਕਦੇ
ਵਿਥ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਹਰ ਵਕਤ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਲਗੀ ਹੋਈ
ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਦੀ ਦੂਰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਭਲਾ ਵਤ
ਕੋ ਉਨਾ ਦੇ ਮਨ ਕੋ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਔਰਤ ਕੀ ਦੇਹ ਮੈ ਲੋਹੂ ਮਿਝ
ਹਡ ਰਸ ਨਾ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੇ ਭਰੀ ਹੈ ਐਸੀ ਔਰਤ ਕਾ ਬਲ ਓਨਾ ਉਪਰ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਤਾ ੦
ਹੈ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕੋ ਜਪ ਕੇ
ਤਬ ਨਬਾਬ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈ ਦੇਖ ਕਰ ਔਰ ਬਾਤ ਕੇ
ਕਹੇ ਨੇ ਲਗਾ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਸ ਕੇ ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਮੈ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਸੁ
ਣਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਟਕੇ ਬਹੁਤ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਮੁਝ ਕੋ ਮੈਂ ਦੌਲ
ਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਹੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੇਖਾ ਲੀਜੀਏ
ਜੋ ਕੁਛ ਹਮਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਨਿਕਲੇ ਤੋ ਆਪ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਊ ਦੀਜੀਏ ਨਹੀ
ਤੋ ਨਾ ਦੀਜੀਏ ਕੂਠਾ ਸਰਾਸਰ ਦੇਖ ਲੀਜੀਏ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰ
ਮ ਏਹੁ ਮੋਦੀ ਕਿਸ ਜੋਰ ਪਰ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮ

੧੪ ਤ ਮੋਦੀ ਸਰਫ ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਤਾ ਵਾਲਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਦੋ ਰਾਇ
ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਕੋ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵਣੇ ਕੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਆ
ਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਿਸਾ
ਬ ਲੇ ਦੇ ਤੁਮ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾ ਦਾ
ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਦੇਖੀਏ ਕਿਸ ਦੀ ਤਰਫ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਆਮਦਨ ਖਰਚ ਦੇਖ
ਲੀਜੀਏ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲੋਕ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਨ ਲੋਕ ਕਿ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਲੂਟਦਾ
ਹੈ ਅਰ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਨਬਾਬ ਦੀ ਸੁਨਕਰ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਦੀ
ਭੀ ਮਨ ਭਾਵਦੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਕਦੀ ਨਹੀ ਪੁਛਦਾ ਥਾ ਏਹ
ਸੁਨਕਰ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੈਸੇ ਤੁਮਾਰੀ ਤਰਫ ਨਿਕਸੇ
ਗੇ ਤੇ ਉਨ ਨੇ ਤਬ ਦੇਊਂਗਾ ਜਬ ਤੇਰੇ ਸੇ ਲੇ ਲਊਂਗਾ ਔਰ ਫੇਰ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਪਰ ਤੈਂ
ਨੇ ਭੀ ਨਾ ਪਾਵੇਗਾ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਤੁਮ ਨੇ ਕਦੀ ਰਿਸਵਤ ਨਹੀ ਦਈ ਥੀ ਫੇਰ ਇ
ਕ ਆਸਥਾਨ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ਪਾਂਚ ਦਿਨ ਹਿਸਾਬ ਹੋਤਾ ਰਹਿਆ ਕੋਈ ਅਕੂਦ
ਈਆ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਪਾਈਆ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਚ ਨਾਲ ਕੋਈ
ਬਾਤ ਪੇਸ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਰੁਪਿਆ ਨਬਾਬ ਦੇ ਘਰੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਸੋ ਜ
ਭਾ ਲਿਖਵਾਇ ਦਿਤਾ ਪੀਛੇ ਜੋ ਰੁਪਿਆ ਨਬਾਬ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾ ਸੋ ਲਿਖਾਇ
ਦਿਤਾ ਤਉ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ
ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਕਰ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ
ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਜੈਰਾਮ ਹਿਸਾਬ ਹੂਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ
ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਆਇ ਸ-
ਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਦੋ
ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤੋ ਨਬਾਬ ਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਅਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਕਿਉਂਕਰ ਹਿਸਾਬ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ
ਸਲਾਮਤ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜਾਫ ਆਪ ਕੀ ਤਰਫ ਸਰਕਾਰ ਮੈਂ
ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਹਮਾਰੇ ਯਾ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂ ਜਾਦੋ
ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਨਿਤ ਏਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਥਾ

ਜੋ ਨਨਕ ਤੁਮਾਰੀ ਹਟ ਕੋ ਲੁਟਾਵਦਾ ਅਰ ਲੋਕ ਭੀ ਏਹਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਨਨਕ ਤੁਮਾ ੧੫
ਰੇ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੋਕ ਦੁਸਮਨੀ
ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਖਜਾਨਚੀ ਨਾਨ
ਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਜੋ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਬੀ ਅਦਾਇ ਕਰੋ ਅਰ ਤੀਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਆ ਔਰ
ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਨੇ ਤਿਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਪਿਛਲੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਤਿਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਥੈਲੀਆ ਲੈਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ
ਤਿਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਹਟ ਉਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਆ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਬਾਰਖਾਂ ਮਿ
ਲੀਆ ਜੈਰਾਮ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਅਗੋ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ
ਜੀ ਕਿਉਂਕਰ ਹਿਸਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆ
ਰੀਏ ਮੈ ਤਾਂ ਅਜਬ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਸਰੀਹਣ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਹਿਸਾਬ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਬੇ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਵਧ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾ
ਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਿਨ ਸੈ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਅਜ ਵਧ ਨਿਕਲੇ ਹੈਂ
ਨ ਖਾਂਦਿਆ ਪੀਂਦਿਆ ਲੁਟਾਂਵਦਿਆ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਪਾਸੇ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤ ਵਰਸਣਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵਰਸਾਇਆ ਅਤੇ
ਨਾ ਵਰਸਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਰਾਇ ਇਕ
ਵਰਸਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੋਂ ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋਕ ਵਰਸਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁ
ਸੀ ਹੋਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ

ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਹਾੜ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਆ
ਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਧਾਈ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਜਿਧੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਦੇ ਹਥ ਗੁੜ੍ਹ ਨਾ
ਲ ਛਿੜਕ ਕੇ ਅਤੇ ਪਤਾਸੇ ਨਾਲ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਰੋਕ ਤਿਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ
ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹੁ
ਰੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਓਥੇ ਭੀ ਵਧਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲਗੇ ਭਾਜੀ ਆਵਣ ਤਾਂ
ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੂ

੧੬ ਸਾਡੇ ਦਾਸ ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਹੈ ਮੈਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਵਾਂ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਹੈ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਵਡਾ ਤੰਗ ਆਇਆ ਅਰ ਬਡਾ ਗੁਸੇ ਹੋਕ
ਰ ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੀ ਮਤ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾ
ਣਦਾ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਾਲਕ ਹੈ ਐਸੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ
ਹੈ ਓਹ ਦਾਸ ਨਹੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਰਬ ਦਾ ਪਾਲਕ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨਕਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆਂ
ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਬਖਸੀਏ ਫੇਰ ਏਹ ਬਾਤ ਮੈਂ ਨਹੀ ਕਰੇਂਗਾ ਫੇਰ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬੜਾ ਖੋਟਾ ਹੈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜੂ ਹੈ ਦੇਖੀ ਕੁਛ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜੀ
ਕਰਦੈਂ ਅਤੇ ਮੂਲ ਭੀ ਤੇਰ ਭੂੜ੍ਹਮ ਓਹ ਭੀ ਬੜਾ ਸਖਤ ਹੈ ਦੋਨੋ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹੋ ਮਤ
ਕੋਈ ਕੰਮ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ
ਵਿਆਹੁ ਹੈ ਐਸੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਬੋਲ ਬੋਲਾਂਗਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਓਹ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਤੇ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵਡੇ ਹੋ ਅ
ਰ ਵਕਤ ਦੇ ਧਾਕਮ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਏਹ ਵਰਨ ਕਿ ਸਤ ਰਾਖਹਾ ਤੁਸੀ ਸੁਭ ਬਚ
ਨ ਕਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ
ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਸਭ ਹਾਸਲ ਹੋਵੈਗੀ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰ
ਨ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੀ ਅਤੇ ਬਫਲਾ ਵਿਰਲ ਦੀਤਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਿ
ਆ ਲੈਕੇ ਚਲਿਆ ਤਾ ਸਾਹੇ ਉਪਰ ਕੌਣ ਕੌਣ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਸਰਾਮ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਫਿਰੰਦਾ ਜਗਤ ਮਲ ਲਾਲ ਚੰਦ ਜਗਤ ਰਾਇ ਜਟਮਲ ਅਤੇ ਹ
ਰਜਿਤ ਨੇ ਵਦੀਆ ਹੇ ਸੋ ਸਭ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਘ੍ਰਿ ਓਰਾਮਾ ਜੀ ਨਾਨਾ ਭੀ ਆ
ਇਆ ਜਾਂ ਭਾਦ੍ਰਵੇ ਦੀ ਸੰਗ੍ਰਾਂਦ ਚੜੀ ਤਿਲਵੰਡੀਓ ਚਲੇ ਤਾਂ ਆਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲ
ਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵੜੇ ਜਾ ਪੰਜਾ ਦਿਨ ਸਾਹੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਰੰਭੁ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਚਲੇ ਭਲੇ ਮਹੂਰਤ ਤਾਂ ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਈ ਜੈ
ਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜਿਆ
ਸੀ ਹੇ ਨਿਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕਰ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰੋ ਆਓ ਜੋ ਦੇ
ਵੀ ਆਦੀ ਜੰਞ ਬਾਗ ਮੈਂ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ
ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸੀਰਬਾਦ ਕਹੀ ਜਾਇਕਰ ਆ
ਖੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ ਜੰਞ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਖਬਰ ਕ

ਰਨਦੇਵਾਸਤੇ ਭਾਈਏ ਪਰਮਾਨੰਦਨੇ ਭੇਜਿਆਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸਜੋ ਜਾਇਕਰ ਖਬਰਮੂ ੭੭
ਲੇਨੂੰਕਰ ਆਉ ਤਾਪਾਂਧੇ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ
ਤਾ ਮੂਲੇਨੇ ਉਠਕਰ ਆਪਣੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਭਾਈ ਭਿਰਾਉ ਇਕਠੇ ਜਾਇਕੇ ਕੀਤੇ ਅ
ਤੇ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਪਾਸਭੀ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਪਖੋਕੇ ਗਾਉਕਾ ਚੌਧਰੀਸੀ ਲ
ਗਾ ਆਖਣ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਦੇਵੀਆ ਦੀ ਜੰਞ ਬਾਗਾਵਿਚ ਆਇ ਉਤਰੀਹੈ ਆਪ ਚਲੀਏ
ਤਾਂ ਹਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਜਿਤੇ ਦੇ ਪਿਤਾਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਮੂਲੇਨਾਲ ਜਾਹੁ ਭਾ
ਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਿਰਧ ਹੈ ਮੈਂ ਜਾਇ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੂਲਾ ਆਖੇਗਾ ਸੋ ਸਭੋਹ
ਛੀਤਕਾਂ ਕਰਣੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਤੇਰੇਨਾਲ ਮੇਰੀ ਹੋਵਾਂ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਵਡੀਹੈ ਤਾ ਮੂ
ਲੇਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਹੀ ਹੋ ਤਾ ਫੇਰ ਅਜਿ
ਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਭਲੇ ਲੋਕ ਦੇਵੀ ਢੂੰਡੇ ਹੈਨੀ ਤੂੰ ਲਛਸ
ਰਮਰਖੀ ਅਤੇ ਉਨਾ ਦੀ ਸਰਮ ਰਖਨੇ ਨੂੰ ਲੋੜੀ ਅਤੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੀਂ ਅਸਾਡਾ ਅ
ਖਿਆ ਏਹੋ ਹਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਭਟੀਆ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ ਪਰਉ
ਹਭੀ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਜੁਬਾਨ ਦਾ ਕਉੜਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ
ਜੀ ਜੋ ਹਨ ਭਲੇ ਆਦਮੀ ਦਿਹਾੜੀ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਲਾ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਅ
ਦਬਰੀ ਕਰਣੀ ਤਾ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੀ ਪੁਸਤ ਪਨ
ਹੋ ਇਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਜਾ ਤੁਸਾਡੀ ਓਟ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ ਭ
ਲਾ ਮੂਲਾ ਤੂ ਸਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਹੀ ਓਟ ਹੈ ਤਿ ਸੋਦਾ ਆਸਰਾ ਰਖੋ ਅ
ਤੇ ਜਾਇਕਰ ਜੰਞਦਾ ਅਗਾ ਭਰੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੂਲੇ ਸਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਅਗੇ ਤੋਰਾ ਭੇ
ਜਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਸਭ ਪੰਜ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜੰਞਦਾ ਅਗਾ ਲੈਣੇ ਵਾਸਤੇ ਗ
ਏ ਅਜਿਤਾ ਭੀ ਨਾਲੇ ਆਹਾ ਅਤੇ ਬਟੇਹਰੀ ਦਾ ਸਾਮਿਆਨ ਭੀ ਨਾਲੇ ਗੀ ਲੀਤੇ ਗ
ਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜੰਞ ਦਾ ਭਲਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਜੋੜ ਜਦੇ
ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਵਡਾ ਉਤਸਾਹ ਹੋਇਆ ਗਊਆਂ ਦੇ ਆਵਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜੰਞ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਆਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਾਲੂ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪੈਸੇ ਟਕੇ ਰੁਪਯੇ ਸੁਟਦੇ
ਧਨ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਜਹਾਂ ਉਤਾਰਾ ਦੀਆ ਸਾ ਦੂਲਹ ਕੋ ਦੇਖ ਕ
ਦੇਖਕਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਅਰ ਮੂਲੇ ਕੇ ਭਾਗੋਂ ਕੀ ਸਰਾਹਤਾ ਕਰਤੇ ਹੈ
ਅਠਾਈ ਹਜਾਰ ਦੇਵਤਿਆ ਸਮੇਤ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸਨ ਸਿਵ ਆਪਣੀ ਆਸ
ਕਤੀਆ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਬਿਵਾਹੁ ਦੇਖਣੇ ਆਏ ਅਤੇ ਲਛਮੀ ਜੀ ਪ

੭੮ ਰਬਤੀ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀ ਹਾਥ ਮੇਂ ਆਰਤੀ ਲੈਕਰ ਹੋਰ ਪੂਜਾ ਕਾ ਸਾਮਾਨ
ਲੈਕੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਵਿਆਹੁ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈਂ ਜੋ ਬਾਬੂ ਮੂਲੇ ਕੇ ਘਰ ਢੁਕਾ ਉਹਾਂ ਹਾਇ
ਆ ਉਤ ਸਮੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਕੀ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ
ਲੈਕਰ ਗੀਤ ਗਾਵਦੀਆਂ ਹੈ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਕਰ ਚੌਕ ਪੂਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦਾ ਕਰਕੇ
ਲਗਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਗਣਾਂ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸਿਵਜੀ ਮੁਕਟ ਲੈਕਰ ਆਏ ਗਣ ਗੰ
ਧਰਬ ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਲਗੇ ਗਾਉਣ ਸਨਕਾਦਕ ਸੇਹਰਾ ਲੈਕਰ
ਆਏ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਤੰਬੋਲ ਦੇਕਰ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉ
ਰਾਸੀ ਸਿਧ ਸਭ ਭੇਟਾ ਲੈਕਰ ਆਏ ਹਾੜ੍ਹ ਸੁਕਲ ਪਖ ਕੀ ਸਤਮੀ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਇਸਨਾਨ ਕ
ਰਾਇ ਨਵੀਨ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਬੇਦ ਬਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਿਆ ਪਰ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਕਰ ਬੈਠਾਇਆ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਜਗਾਇ
ਕਰ ਗਨੇਸ ਪੂਜਨ ਕਰਕੇ ਘ੍ਰਿਤ ਕੀ ਆਹੁਤੀਆਂ ਪਾਇਕਰ ਲਾਵਾਂ ਲੀਤੇ ਹੈਂ
ਅਰ ਬਾਜੰਤ੍ਰ ਬਾਜਤੇ ਹੈਂ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ ਪੰਜ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਲ
ਵਾਂ ਹੋਈਆਂ ਤੁੰ ਨਾ ਵਾਲਰੀਆਂ ਮਿਲਣਾ। ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
ਵਾਕ ਰਾਮ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਜੁਗ ਸਾਜਿਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰ ਅਨਹਦ ਵਾਜਿਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਬਜਾਇਆ ਅਨਹਦ
ਸਮੁੰਦ ਮਥਿਆ ਲਛਮੀ ਕੋ ਲਾ ਨਿਕਲੀ। ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਛਡਕੇ ਆਇ ਠਾਕੁਰ ਕ
ਉ ਮਿਲੀ। ਬਿਆਹੁ ਠਾਕੁਰ ਚਰਨ ਲਾਈ ਓਨ੍ਹ ਭਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ। ਅਰਦਾਸ
ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਪਹਲੀ ਭਈ ਜਾ ਸਤਿਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਜਿਆ।੧। ਰਾਮ ਦੂਸਰੀ
ਲਾਉ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਵਰਤਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੀਤਾ ਧਿਆ ਰਾਜ
ਦਸਰਥਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਸੰਤ ਜਪਤੇ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾ ਮਿਲੇ ਕੋ
ਮਾਧਿਆਰਿਆ। ਰੰਗੀ ਵਧਨ ਖਰ ਘ੍ਰਪਤ ਰਖਾਇਆ ਪਰਸਰਾਮ ਕਾ ਬਲ
ਹਾਰਿਆ। ਬਿਆਹੁ ਸੀਤਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਹਿ ਆਣੀ ਓਨ੍ਹ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹੀਆ। ਅਰ
ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਦੂਜੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬਿਆਹਿਆ।੨। ਰਾਮ ਤੀਜੀ ਲਾਉ ਜੁਗ
ਦੁਆਪੁਰ ਵਰਤਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਰੁਕਮਣੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ
ਸਹਿਜ ਸੇਤੀ ਸਸਪਾਲ ਰਾਜਾ ਮਾਰਿਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਬਰਨ ਪੂਰੇ ਦੇਸ
ਧਰਿਆ ਚਰਨ ਸੀਖਾ ਬਿਦਾਰਿਆ। ਬਿਆਹੁ ਰੁਕਮਣੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਂ ਆਣੀ ਓਨ੍ਹ ਭ

ਅੰਤਨਿਬਾਹੀਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਰਾਉਤੀਜੀਰੁਕਮਣੀਹਰਿਸੂਜੀਵਰਪਾਇ ੧੯
ਆ॥੩॥ਰਾਮਚੌਥੀਲਾਉਕਰਤੈਕਲਜੁਗਪ੍ਰਗਟਾਇਆਬਲਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿ
ਨਾਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਤੇਸਿਰਭਰਮੇਮਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਮਾਇਆਤ
ਲਾਗੇਭਰਮਜਾਗੇਸਗਲਵਜਹੁਤਿਨਪਾਇਆ॥ਨਾਮਦਾਨਾਇਸਨਾਨਨਹੀਕੀ
ਆਜਮਕਾਪਥਿਨਕਾਟਿਆ॥ਨਿਹਕਲੰਕੀਆਪਹੋਇਆਛਪਹਿਨਛੁਪਾਇ-
ਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਲਾਉਚੌਥੀਪ੍ਰਭਸਭਨਾਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ ॥
ਆਗੈਮੰਗਲਚਾਲਿਆ॥ ਰਾਗਸੂਹੀਵਿਚ ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ॥ ਮੰਗਲ
॥ਰਾਮਪਹਿਲੜੈਮੰਗਲਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਈਐ॥ਮੇਰੇਮਨਤਨਸੀਰੰਗ
ਅਗਰਚੰਦਨਘਸਲਾਈਐ॥ਅਗਰਚੰਦਨਘਸਲਾਇਕਪੂਰਕੁੰਗੂਢੋਈ
ਐ॥ਰਾਮਨਾਮਉਰਰਤਿਰਸਨਾਸਦਾਹਰਿਰਸਗੋਈਐ॥ਘਸਲਗਾਈਐਅ
ਗਰਚੰਦਨਕੁੰਗੂਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਪਾਈਐ॥ਕੁਰਬਾਣਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਨਏ
ਹਕਾਜਰਚਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਦੂਜੜੈਮੰਗਲਫੁਲੀਮਾਂਗਭਰਾਈਐ॥ਫੁਲੀ
ਭਾਂਮਾਂਗਭਰਾਈਐਆਪਕਰਤਾਪੁਰਖਬਿਆਹੁਣਆਇਆ॥ਸੁਰਨਰ
ਗਣਗੰਧਰਬਸਭਹੀਕੌਤਕਦੇਖਣਿਸਮਾਇਆ॥ਕੁਰਬਾਣਕੀਤਾਗੁਰੂ-
ਵਿਟਹੁਜਿਨਏਹੁਕਾਜਰਚਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਭਸਫ
ਲਿਓਹਕਾਜਸੁਹਾਇਆ॥ਉਤਸਾਹੁਹੋਇਆਸੋਭਸੇਤੀਮੰਗਲਕਾਜਸੁਹਾ
ਇਆ॥੨॥ ਰਾਮਤੀਜੈਮੰਗਲਪੀੜ੍ਹਤਾਜਣਾਲਿਆਈਐ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁਰ-
ਵਿਚਜਨਮਤਾਜਨਸੁਰਗੋਂਜੀਨਮੰਗਾਈਐ॥ਗਾਲਸਰਗੰਢੀਪਾਇਤਾਜ
ਣਲਗਾਮਦੁਸਤਕਰਾਈਐ॥ਅਜਬਸੋਭਾਪਾਇਤਾਜਣਠਾਕਰਆਪਸ
ਜਾਈਐ॥ਜੇਤਚੜ੍ਹੈਸੀਰੰਗਆਪਸੁਆਮੀਅਜਬਸੋਭਸੁਹਾਈਐ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਨਾਨਕਤੀਜੜੈਮੰਗਲਪੀੜ੍ਹਤਾਜਣਾਲਿਆਈਐ॥੩॥ ਰਾਮਚੌਥ
ੜੈਮੰਗਲਸਤਿਗੁਰੂਬਿਆਹੁਣਆਇਆ॥ਏਹੁਅਜਬਦਰਸਅਪਾਰ
ਤੇਰਿਆਸੰਤਾਂਕੇਮਨਭਾਇਆ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਸਰਬਸੰਗਤਨਾਲਗਣ
ਪ੍ਰਤਿਆਇਆ॥ਸਦਬ੍ਰਹਮੇਸਾਰਦਾਇਕਮੋਤੀਆਂਚੌਕਪੁਰਾਇਆ॥ਧ
ਰਹੁਖਾਰੇਦੇਹੁਫੇਰੇਸਤਿਗੁਰੂਬਿਆਹੁਣਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਮੰਗ
ਲਚੌਥੈਸਰਬਕਾਜਸੁਹਾਇਆ॥੪॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਵਿਆਹੁਹੋ
ਇਆ॥ਪਰਬਨ੍ਹਾਰਸੁਰਹਿਆਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆਸੁਣੋਗੁਰੂਜੀਏਹੁਜੋਰਾ

੪੦ ਲੋਮੈ ਆਖਦਾਹਾਂ ਸੋਮੈ ਆਪਣੀ ਅਖੀਡਿਠੀ ਆਖਦਾਹਾਂ ਸੁਣੀ ਆਗਲਾ-
ਮੈਨਾਹੀ ਆਖਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਜੀ ਆਗਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਰੰਗਦਿ
ਰਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਜਾਂ ਲਾਵਾਂ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਜੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭ
ਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਝ ਗੁਝਾ ਖਰਚ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਆਹਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੋਹਿਆ ਹਦ
ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਭੁਲਾਵ ਸਰਹਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਜੰਞ ਰਹੀ ਫੇਰ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਜੰਞ ਵਿ
ਦਿਆ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡੋਲੀ ਲੈ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾ ਕਾ-
ਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਦੋਨਹੁ ਭਾਈ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨੀਗ੍ਰ ਅਤੇ ਵਹੁਟੀ ਆਪਨੇ ਘਰ ਤਿ
ਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਆਖਣ ਜੋ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਤ
ਲਵੰਡੀ ਭੇਜੇ ਨਾਹੀ ਏਹ ਝਗੜਾ ਕੀਤੋਨੇ ਜਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਪਰਮਾਨੰ
ਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲਚੰਦ ਏਹ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਗਰ ਦੀ ਮਾਉ
ਦੀ ਭੀ ਸਿਕ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਅਰ ਫੇਰ ਆਇ
ਕਰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਰਤ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਇਨਾ ਦਾ ਓ
ਥੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੋਲੀ ਘਰ ਲੈ ਜਾਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਡੋਲੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਤਿਲ
ਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਆਵਦਿਆ
ਤੀਕੁਰ ਤੁਸੀ ਕੰਮ ਚਲਾਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਉ ਜਟ ਹਾਂ
ਮੈ ਥੋਂ ਕੰਮ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਕੰਮ ਕਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਵਿਚ ਖੜੇ ਰਹੋ ਇਕ ਮਹੀ
ਨੇ ਨੂੰ ਅਸੀ ਜਰੂਰ ਆਵੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਹਾ
ਡੀ ਰਜਾਇ ਤਿਉਂ ਹੀ ਭਲੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰੂੰ
ਗਾ ਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਉਥਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ
ਕਿਆ ਕਿਆ ਚੋਜ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਰਹਿ
ਆ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੈ
ਣ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਭੀ

ਆਇਕਰ ਨਿਨਾਨਦੀ ਪੈਰੀਂ ਪਏ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਠੰਢੜੀ ਠਰੀਹੋ
ਵੇਂ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਪੇਕੇ ੯੧
ਗਈ ਮੂਲਾ ਆਇਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਜਾ
ਇਕਰ ਲਗੇ ਕੰਮ ਚਲਾਵਣ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਾਦੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਕੜੀ ਪਕੜ ਕੇ
ਜੋ ਕੋਈ ਭੁਛ ਆਇ ਮੰਗੇ ਸੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਿੰਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਲਿਆਇਕਰ ਪ
ਕੜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਜਾਵੇ ਜੇ ਰਾਸੀ ਕਦੀ ਮੀਟੀ ਆਹੀ ਸੋਈ ਬਾਬੇਦੀ
ਰਹੀ ਲੋਕ ਦੇਖ ਕਰ ਏਹੋ ਆਖਣ ਭਾਈ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਬਾਬ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੌਲਤ ਨ
ਬਾਬ ਦੀ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਭੀ ਜਾਇਕਰ ਆਖਣ ਤੇਰਾ ਮੋਦੀ ਬਹੁਤ ਫ
ਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਆਖਨ ਪਾਰਸ ਹੈ ਇਸਦੇ ਪਾਸ ਪੁਨਿ ਜੋ ਵਸਤੁ ਹੈ ਸੋਈ
ਤਿਸ ਪੁੰਨੇ ਦੀ ਏਹੁ ਦੇਹੀ ਧਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਐਸੀ ਆ ਬਾਤਾ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲੂ ਕਿਆ ਆ
ਹਾ ਮੂਲਾ ਉਸਬੀ ਭੀ ਵਧੀਕ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ
ਰਹੇ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਖਰਾ ਘਰ ਬਨਾਇਕਰ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਸੋ
ਸਰਬ ਰੁਤ ਮੈਂ ਸੁਖਦਾਈ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਜੋ ਘਰ ਵਿਚ ਲੋੜੀਦਾ ਆਹੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਮੰਗਾਇ ਰਖੀ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਣ ਨਿਤ ਨਵੀਨ ਬਣਾਇਕਰ ਘਰ ਮੇਂ
ਦੇਵਣ ਹੋਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਦੇਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਬੀਲੇ ਨਾ
ਲ ਮੋਹ ਥੋੜਾ ਕਰਨ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਜਦੋਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
ਗੁਸੇ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਜਾਣਕੇ ਬਹੁਤ ਦਾਰੀ ਕੁਸਾਮਤ ਕਰਦੀ ਰਹੇ
ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦੀ ਧੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਭੀ ਚੋਣੀ ਭੀ ਨਾਮ ਆਖਦੇ
ਹੈਨ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਚੋਣੀ ਰਿਥੀ ਹੋਂਦੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਖੁਸੀ ਉਸ ਪਰ ਹੋ
ਵੈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਘਰ ਵੜੇ ਨਾਹੀ ਮਹੀਨਾ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਜਦ
ਧੀ ਅਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਵੈ ਤਾਂ ਧੀਅ ਆਖੇ ਜੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸਾਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੇ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਏਹੁ ਘਰ ਦੀ ਪੀੜ ਕਾਈ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਕ
ਰ ਬਡਾ ਗੁਸਾ ਕਰੇ ਬੜੀ ਉਚੀ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਕਹੇ ਤੁਸਾ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਪਾਇ ਬੋੜਿਆ •
ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਆਵੇ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਪੇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ •
ਲਧਾ ਆਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਚਾਹ ਝਖ ਝਖਕੇ ਉਠ ਜਾਵਨ ਮੂ
ਲਾ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੀ ਘਰਨੀ ਚੰਦੋਰਾਨੀ ਮਹੀਨੇ ਮਹੀਨੇ ਆਇਕਰ ਝਸਕਰ ਜਾਵਨ
ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਲੜੂ

੮੨ ਨੇਲਗੀ ਕਿਉਜੀ ਅਜੇਹੇਆ ਹਕੂਮਤਾ ਕਰਨ ਲਗੇਹੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਭ
ਉਨਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਿਰਾਉਨੂੰ ਨਹੀ ਏਹ ਸਮਝਾਵਦੀ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈਨੂੰ ਨਹੀ
ਏਕਰ ਗਿਣਦੀ ਅਤੇ ਨਣੂੰ ਭਰਜਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਦੀਹੈਂ ਅਤੇ ਨਾਭਣਵਈਆ
ਸਾਲੇਨੂੰ ਸਮਝਾਵਦਾਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਇਆਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋ
ਤਾਂ ਬਾਬੇਨਾਨਕੀਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਾਸੀ ਮੈ ਜੋ ਭਿਰਾਉਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂ ਸੋ ਕਿਆ
ਸਮਝਾਵਾਂ ਭਿਰਾਉ ਮੇਰਾ ਚੋਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜੂਅਰੀਆ ਨਾਹੀ ਜਾਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰ
ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਕੰਮ ਥੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂ ਅ
ਤੁ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਭੁਖੇ ਨੰਗੇ ਨੂੰ ਵੰਡ ਖਾਂਦਾਹੈ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦਾਹੈ ਸੋ ਏਹ
ਨਾ ਕੰਮਾਥੀ ਵਰਜਣਾ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਉਲਾਮੇ ਤਦ ਦੇਵੋ ਜੋ ਤੁਹਾ
ਡੀਧੀ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਰੰਗਾ ਖਾਵਣਾ ਸੋ ਨਿਤ ਨ
ਵਾ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਚੰਗਿਆ ਭਲਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਪੀਂਦਿਆ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਖੁਆਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਰ ਅਸਾਡਾ ਮੋਹ ਸੁਆਦ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਜੋ ਇ
ਸ ਮੂਹੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖੀਏ ਗਹਣੇ ਦੀ ਜਾਹਗਾ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਕ
ਪੜੇ ਦੀ ਕੁਛ ਪਰਵਾਹੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਤ ਅਸਤ ਪਈ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਭਾਬੀ ਬਿ-
ਨਾ ਮੈ ਹੋਰ ਕਦੀ ਇਸਨੂੰ ਮੂਹੋ ਸਦਿਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਖੜੀ ਦੇ ਪੁ
ਤ੍ਰਨੂੰ ਅਨਾਹਕ ਬੇਨਾਹਕ ਖੁਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਕਿਆ ਵਸ ਹੈ ਅਗੋ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ
ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਆਖਦੇ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤਾ ਸੁਣ ਕਰ
ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਉਠ ਗਈ ਸਰਮਿੰਦੀ ਹੋਇਕੇ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਧੀਆ ਪਾਸ
ਆਈ ਆਇਕੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੇਰੀ ਨਿਨਾਣ ਨੇ ਤਾ ਮੈਨੂੰ
ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਿਆ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਬਾਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਨਿਵਰਤੀਆ ਕਰ ਤਾਂ ਅਗੋ ਤੇ ਸੁ
ਲਖਣੀ ਆਖਿਆ ਅੰਮਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਤਾ ਨਾਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਖਾ
ਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਤਾ ਸਭੋ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਗਹਣੇ ਕਪੜੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਤਾਂ ਚੰਦੋਆ
ਖਿਆ ਬੇਟੀ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਖੜੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਨੂੰ ਕਿਉ ਖੁਆ
ਰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਕਹਿਆ ਅੰਮਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੈਨੂੰ ਮੋਹੁ
ਨਾਹੀ ਲਾਂਵਦਾ ਅਤੇ ਸਿਧੇ ਮੂਹਿ ਬੋਲਦਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਅਰ ਮੈਂ ਕਿਸ ਅਗੇ ਆਖਾ-
ਇਤਨਾ ਸੁਣ ਕਰ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਬਾਬੇਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਫੇਰ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇਕਰ

ਆਖਣ ਲਗੀ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਤੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣੋ ਅੰਮਾ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨੰਗੀ ੯੩
ਭੁਖੀ ਨਾਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਗਹਣੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿਧੇ ਮੂਹੋਂ ਬੋਲਦਾ ਨ
ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਘਰ ਆਵਣਾ ਹੀ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਜੇ ਆਇਆ ਮਹੀਨੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ
ਤਾਂ ਬੋਲਦਾ ਨਾਹੀ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮਾਸੀ ਜੀ ਭਾਬੀ ਦੀ ਠਰਾਣੀ ਬੁਰੀ
ਕਰਨੀ ਹੈ ਮੈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਦ ਘਲਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਂਵਦੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਦੀ ਆਵਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਕੇਹੀ ਜੇਹੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡੋਹੀ ਲਾਖੀ ਹੋਇਕੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹੁ ਜੀ ਆਦਿ
ਰ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹ ਮੈਂਡੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਏਹੁ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਉਸੇ ਤਰ
ਹੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾ ਗੋਦੀ ਪਾਇ ਆਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲੇ ਘਰੀ ਆਂਦੀ ਧੀ ਅਹੇ ਭਲਾ ਏ
ਹ ਆਪ ਹੀ ਸਿਆਣੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਗੀ ਏਹੁ ਸਮਝ ਕੇ ਮੈਂ ਅਸਤ ਅਸਤ ਭਾਬੀ ਜੀ
ਭਾਬੀ ਜੀ ਪਈ ਆਖਨੀ ਹਾਂ ਮੂਹਿ ਵਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਡਾਢਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਗਾਲ ਸੁਣ ਕੇ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟੀ ਨਾਨਕੀ ਕਮੀ ਤਾ ਕਿਸੇ ਗਲ
ਦੀ ਨਹੀ ਘਰ ਵਿਚ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪ ਸਿਆਣੀ ਹੈ ਤੀ ਮਤਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਬਹੁਤ ਲੋੜੀ
ਦਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਸਚੀ ਹੈਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਭਲੀ
ਕਰਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਭੀ ਧੀ ਅਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੀ ਕਰ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉ ਭੀ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾ
ਉ ਐਸ ਖਤ ਨ ਲੋੜੀਏ ਘਰ ਆਏ ਮਰਦ ਨੂੰ ਹਸ ਕਰ ਬਾਤ ਨਹੀ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਮਰ
ਦ ਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦਾ ਅਰ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਏਹੁ ਭਿਰਾਉ ਦੀ
ਰਖਨੀ ਕਰਦੀ ਹੋਵੈਗੀ ਪਰ ਮੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ
ਤੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਸ ਗਲ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਭਲਾ ਮਾਸੀ
ਜੀ ਹੁਣ ਤਾ ਤੁਸੀ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮੈਂ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਵਾਂ
ਗੀ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ
ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
ਅਗੋਂ ਉਠ ਖੜੋਤੀ ਬਹੁ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ
ਅਜ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦਰ
ਸਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਮਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਮਤ ਆਖਿਆ ਕਰ ਜੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵਡੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਤਾ ਬਡੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਤਾ ਵਡੀ ਨਾਹੀ ਅਰ ਭਾਈ

੮੪ ਜੀਵਡਾ ਸੋਈ ਹੈ ਜੋਕਰਮਾ ਵਿਚ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਬ
ਤ ਪਰਮੇਸਰਨੇ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾਂ ਜਾਣਾਗੀ ਜੋ
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਆਖੋ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿਛਲੇ ਜ
ਨਮ ਵਿਚ ਭੀ ਭੈਣ ਭਿਰਾਉ ਦਾ ਸੰਨਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਹਮਾਰੀ ਬਹੁ
ਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ ਸੋਈ
ਮੰਨਾਗਾ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਹੇ
ਜੋ ਤੂੰ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਤੀਮਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਹੀ ਹੋਂਦਾ ਤਾਂ ਬ
ਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਿਆ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਤਾ ਸਾਧੂ ਹੈਂ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚਾਰ
ਕਰ ਦੇਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਿ ਮੈ ਚਾਲੇ ਵਿਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਿਰਦੀ ਕਿਉਂ ਰਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹਾਜਰ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਮੂਹਿ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾਂ
ਥੋ ਵਡਾ ਹੈ ਤੀਮਤ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂ
ਗਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਹੁ ਗਲ ਛਡ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਕਾਈ ਹੋਰ ਗਲ ਕਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਏਹੁ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਔਲਾਦ ਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਅ
ਪਣੇ ਕੁਛੜ ਖਿਡਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ
ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਹੋਇ ਰਹਿਸੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਆਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲ
ਦੇਰਹੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਲਗੇ ਘਰ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕਰਨ ਸਾਖੀ
ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹਟ ਪਰ ਬੈਠੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕਮਾਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਰਖੇ ਅਤੇ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਭੀ ਆਵਣ ਜਾਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਈ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਿਨੇ ਰਾਤੀ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਬੈਠ ਰਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵਾਲੀ ਆਣ ਖ
ੜਾ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵਨ ਇਕ ਦਿਨ ਦਿਵਾਨ ਦੇ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਿ ਸਤ ਖਾਧੀ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਮੋਦੀ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਕਬੀ ਨਹੀ ਪੁਛ ਦਿੰਦਾ ਅਰ ਜਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੋ ਆਪ
ਣਾ ਦਾਧਾ ਨਿਕਾਲ ਲੈਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਕਾਰਦਾਰ ਬਾਬੇ ਦੇ ਖਰਚ ਦਾ ਮੰਗਾਇ

ਕਰ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਨਬਾਬ ਦੇ ਨਾਉ ਦਿਨ ਭਰ ਮੈਂ ਕਿਆ ਉਠਦਾ ਹੈ ਅਰ ਖਰਾਇਤ ਕਾ ਖਰ
ਰ ਕਿਆ ਉਠਦਾ ਹੈ ਦੇਖਨੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਇਆ ਕਾਗਦ ਪਰ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨਾਮ ਦੋ ਸੈ ਸਾ ੮੫
ਠੀਨ ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਏਕ ਦਿਨ ਮੈ ਅਤੇ ਖਰਾਇਤ ਕਾ ਤੀਨ ਸੈ ਯਾ ਚਾਰ ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਏਕ ਦਿ
ਨ ਕਾ ਦੇਖ ਕਰ ਜੀ ਅਮੈ ਜਾਲਿਆ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਾਗਦ ਦਿਖਾਯਾ ਅਰ ਕਹਿ
ਆ ਦੇਖੋ ਏਹੁ ਜੋ ਗਾਉਂਦੀ ਆਮਦਨੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜ
ਦੋਂ ਦਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨ ਉਠਾਯਾ ਹੈ ਤਦੋਂ ਦੀ ਜੋ ਆਮਦਨੀ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਮਿ
ਲਦੀ ਹੈ ਅਰੋ ਆਪਦਾ ਖਰਚ ਉਪਰਲੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਦੀ ਫਰਿਆਦੀ ਅਰ ਰਾਹ
ਦਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਨਾਲ ਖਰਚ ਟੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰਾਂ ਫੁਕਰਿਆਂ ਕੋ
ਲੋਂ ਸਭ ਮਾਲ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬਾਲ ਕਰਕੇ ਲੇਖਾ ਕਰਨਾ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਉਮਰ ਬਤੀਆਂ ਵਰਿਆਂ
ਦੀ ਹੋਈ ਕੀਰਤੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਫੈਲ ਗਈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੇ ਪਾਸ ਇਕ ਮ
ਲਸੀਹਾਂ ਨਾਮੇ ਗਰਾਉਂ ਦਾ ਪਰਨਾਮਾਤ ਸਦਾ ਭਗੀਰਥ ਸੀ ਓਹ ਦੇਵੀ ਦੀ ਉਪਾ
ਸਨਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕਾ ਪੂਜਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਧਿਆ
ਨ ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਉਸ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥ ਬ
ਹੁਤ ਹੈ ਸਨ ਪਰ ਏਹ ਆਸਾ ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਲਗੀ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਸਰੂਪ ਦਾ
ਗਿਆਨ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਰ ਹੋਵੈ ਅਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵਾਂ ਅਰ ਕਿਤਨਾ
ਕਾਲ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਬਿਤੀਤ ਹੁਇਆ ਅਰ ਇਕਾਦਸੀ ਕਾ ਬਰਤ ਭੀ ਰਖਦਾ ਸੀ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤ ਕੀਆ ਰਾਤ ਜਾਗਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮੰਦਰ
ਮੇਂ ਆਇਆ ਦੇਵੀ ਪੂਜਨ ਕਰਕੇ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਦੇਵੀ ਕਾ ਸਹਸ੍ਰ ਨਾਮ ਜਪਿਆ
ਹੋਰ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵਦਾ ਰਹਿਆ ਰਾਤ ਜਾਗਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ੍ਰ ਬੈਠੇ
ਕੋ ਆਲਸ ਆਇਆ ਲਿਬਾ ਪੈ ਗਿਆ ਉਸ ਕੋ ਸੁਪਨਾ ਆਯਾ ਦੇਵੀ ਜੀ ਨੇ ਦ
ਰਸਨ ਦੀਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਗੀਰਥ ਤੇਰੇ ਪਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਮ
ਨੋਰਥ ਸਿਧ ਹੋਵੇਗਾ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਤੁਝ ਕੋ ਤਬ ਹੋਵੇਗਾ ਜਬ ਤੂ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰ
ਗ ਕਰੇਂ ਮੈ ਇਤਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਸੋ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮੈਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰ ਪਰਾਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਅਰ ਗਿਆਨ ਸੰਤ ਜਗ ਸੇ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸੰਤ ਮੈ ਤੇਰੇ
ਕੋ ਬਤਾਵਦੀ ਹਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਮੇਂ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮੋ
ਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸੰਤ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸ

੮੬ ਨੇਹੀ ਦੇਹ ਧਰੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਅਰ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਭੇਦ ਨਹੀ ਤਿਨਕੇ ਪਾਸ
ਜਾਹੁ ਤਿਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਜਬ ਤਾਈ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੇਹ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈਂ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਅਥਮ
ਤ ਕਰ ਜਾਹੁ ਮੇਰਾ ਤੁਝਕੋ ਏਹੁ ਵਰ ਹੂਆ ਜਬ ਤੂੰ ਜਾਏ ਉਨਕੇ ਪਾਸ ਤਉ ਤੇਰੇ ਪਰਕਿ
ਰਪਾ ਕਰੇਂਗੇ ਅਰ ਤੁਝਕੋ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇਂਗੇ ਅੰਤਿ ਕੋ ਤੇਰੀ ਸਦਗਤੀ-
ਉਨਕੇ ਪਾਸ ਜੇ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਭਗੀਰਥ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਖੁਲ ਗਏ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣਾ ਘ
ਰ ਬਾਰ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਮੇਂ ਆਇਆ ਆਇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਲਗਾ ਸੇ
ਵਾ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਸੰ-
ਸਾਰ ਸੁਪਨੇ ਵਤ ਦਿਖਾਇ ਕਰ ਤਿਸ ਦਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰ ਦੀਆ ਜੋ ਨਿਤ ਮਹਾਰ
ਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਜਿਸ ਤਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਣ ਸੋਈ ਭਗੀਰਥ ਕਰ
ਦਾ ਰਹੇ ਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਉਸ ਦਾ ਦਿਨ ਦਿਨ ਜਿਆਦਾ ਹੋਦਾ ਜਾਵੇ ਅਰ ਜਿਸ ਤਰ
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਮਨ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਿਉਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਭੀ ਨਿਰਮਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇ
ਨਿਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇ ਦੂਸਰਾ ਨਾਮ ਉਸ ਦਾ ਹਰਿਆਲ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਹੋਤੇ ਹੋਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਤਿਲਵੰਡੀਓਂ ਆਇਆ ਅ
ਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਸੰਦੇਸੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਦਿਤਿਓਸ ਅੰਮਾ ਬ
ਬੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਸਭ ਦਾ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਦਸਿਓਸ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਜੋ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦਾ ਦਰਸਣ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬੰਦਗੀ ਚਰਨ ਪੁਰ ਹਥ ਧਰ
ਨੇ ਆਖਿਓਸ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਆਵੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਥੇ ਆਇਓ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੈ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਬੇਦੀਆਂ ਦ
ਨੂੰ ਮੋਹ ਕਰ ਤੇਰ ਜਣਤ ਕੋਲੋਂ ਨ ਮਿਲੀ ਤੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹਛੀ ਹੋਵੈਗੀ ਅਰ ਹਛੀ
ਰਲੀ ਜਾਏਗੀ ਸੋ ਖਾਣ ਪੀਵਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਛਾ ਟੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ
ਲੜਕੀ ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਪਦਾਰਥ ਤੋ ਬਿਨਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀ ਤੇ ਲੜਕੀ ਵਰ
ਪਰਾਪਤੀ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਪ ਕਹੋ ਸੋ ਕਰੀਏ ਸੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭਗੀਰਥ ਪ
ਸ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਿਸ ਦੀ ਤਰਫ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਭਗੀਰਥ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਸਿ
ਆਣਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਜ ਤੂੰ ਸੀ ਕਰਹੁ ਜੋ ਸਾਮਾਨ ਵਿਆਹੁ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਚਾਹੀਏ
ਸੀ ਸੋ ਲੈ ਖੜਾਇ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਤਨਕੁ ਪਦਾਰਥ ਲਗੇਗੇ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਸਵਾ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਗਾ ਕੇ ਪਛਾਵਿਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਹਾਰ
ਜ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੂਣ ਲਗਾਓ ਢਾਈ ਸੌ ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਵਿ

ਆਹੁਕਰ ਭੇਟੀਦਾ ਜੋ ਬਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਖਸਤ੍ਰ ਹੀ ਦੇਂਹੈਨ ਸੋ ਸਭ੍ਰਾ ਲਿਖਵਾਇਦੇ ਭਗੀਰ ੯੭
ਥ ਨੂੰ ਬਾਬਾਦੇਕਰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਸੀ [illegible] ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਸਮੁੰਦ ਸਤੂ
ਸੁਰੀਨਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈਂ [illegible] ਇਕ ਵਾਰ ਲਾਹੌਰ
ਤਿਕੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤਿ [illegible] ਅਤੇ ਸਾਇਹਾ
ਸੋ ਦਿਖੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਤਾਂ [illegible] ਸੋ ਭਾਰੂ
ਜੀਬੀ ਆਗਿਆ [illegible] ਪਾਰ ਸਭਾਰੇ
ਕਰ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ [illegible] ਅਤੇ ਮਨਸੁਖਨਾ
ਮੇਸਾਹਨੂੰ ਮਿਲਿਆ [illegible] ਤੇ ਪਦਾਰ
ਥ ਉਸ ਨੇ [illegible] ਇਹਦਾ
ਤਾਂ ਮੇਂ ਇਸਨ ਕੀ ਵਿਚ [illegible] ਹੋਤੀ ਕਿਉਂ ਕਰ
ਦੇਹੋ ਹੁਣ [illegible] ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਪ
ਰਖੂੰ ਨਾਇਕ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਦੂਸ
ਰੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਰਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜੇਹਾ ਰਾਤੇ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਬਿ
ਆ ਬਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਬਾਤ ਕਿਆ ਕਹੀ ਭਗੀਰਥ ਜੀ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਾ ਸੰਸਾ ਨਿਵ੍ਰਿਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸਾਹ ਜੀ ਜਿਸ ਮੇ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਹੈ ਸੋ ਦਿਅਰ ਬਨਗੀ ਜਾਣੇ ਦਾ ਸਫਲ ਬਚਨ
ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਤੇ ਦੂਸਰੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਅਬ ਤੋ ਕਲਜੁਗ ਕਾ ਸਮਾ ਹੈ ਐਸਾ ਪੁਰਖ ਹੋਣਾ ਬਡਾ ਕਠਨ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਨਸੁਖ ਤੂੰ ਸੰਸਾ ਮਤ ਕਰ ਮੈਂ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਪੂਰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸਤਤ ਦੇਵੀ ਭਗਵਤੀ ਨੇ ਆਪ ਕਰੀ ਅਰ ਮੈਨੂੰ
ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਇਕਰ ਉਨਾਂ ਦੀ ਐਸੀ ਬਾਤ ਦੇਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵ
ਖਤ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਹਾਂ ਓਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋ
ਇਗਿਆ ਅਰ ਮੇਰਾ ਚਿੱਤ ਅਰਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆ
ਪਣਾ ਸਿਰ ਛੁਹਾਇਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਸਚਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਜੋ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਸਦ
ਗਤੀ ਹੋਣੀ ਹੈ [illegible] ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦਾ ਜਗਤ ਦੇ ਖੋਟੇ ਬੀ
ਧਨਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੈਨ [illegible] ਜੁਗ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਤਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਰੰਕ
ਰ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪੂਰਨ ਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਉਜਲ ਭਾਗ ਹੋਵਨ

ਸੋਊਨਾਂਦਾਦਰਸਨਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਜਨਮਸਫਲਕਰੋਮਨਸੁਖਤੁਸੀਭੀਚਲੋ ਆਪਣ
ਜਨਮਸਫਲਕਰੋਤਾਂਮਨਸੁਖਨੇ ਆਖਿਆਜੋਕੁਛਸੰਤਾਂਦੇਮਿਲਣਦੇਲਛਣਹੈਨਜੇਕ
ਰਓਹਕਲਾਮੈਨੂੰਦਿਖਾਵੀਓਨੇਤੌਮੈਂਭੀਉਨਕਾਸਿਖਹੋਵਊਗਾ ਜੇਕਰਨਹੀਤਾਂਏਭੀਕ
ਪਟੀਕਈਹੋਤੇਗੀਹੈਨ ਇਸਵਾਸਤੇਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਪਰਤੀਤਨਹੀਕਿਸੀਸਾਧਮੈਂਹੋਂਦੀ-
ਜੇਕਰਕੁਛ ਅਜਮਤਵਿਖਾਵਨਗੇਤਾਂਮੈਂਪ੍ਰੀਤ ਪਰਤੀਤਕਰਾਂਗਾਤਾਂਭਗੀਰਥਨੇਕ
ਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਆਪਣੇਚਿਤਕੀਆਕੁਤਰਕਾਦੂਰਕਰਕੇ ਸਰਧਾਧਾਰਕੇ ਆਪਣੇ
ਮਨਵਿਚਰਲਕੇਦਰਸਨਕਰੋ ਬੇਨਤੀਕਰਕੇਬੜੇ ਸਿਆਂਹਕੇਤਿਨਾਂਦੇਚਰਨਾਂਨੂੰ ਸਪ
ਰਸਕਰੋਗੇ ਅਰਤਿਨਾਂਦੇਬਚਨਸੁਣੋਗੇ ਤਉਤੁਹਾਡੇ ਚਿਤਨੂੰ ਸਾਂਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗੀ ਅ
ਰ ਆਪਣੇਸ੍ਵਰੂਪਦੀਗਮਾਤਭੀਪਾਵਹੁਗੇ ਅਤੇਜੇਕਰਗਨੇਰੀਕਲਾਹੀਤੁਸੀਵੇਖ
ਣੀਚਾਹੁੰਦੇਹੋਤੇਏਹਬਾਤਵਿਸੇਸਤਾਕਰਕੇਹਛੀਨਹੀ ਸੁਣਹੁਜੀ ਸਮੁੰਦਰਕੋਲੋਂ ਕਿ
ਸੇਨੇਕਿਣਕਾਭਰਜਲਦੀਜਾਚਣਾਕਰੀਤੌਕਿਆ ਉਸਸਮੁੰਦਰ ਦਾਕੁਛਘਾਟਨ
ਹੀਜਾਣਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਨਿਸਚਾਕਰਕੇਮੇਰੇਸੰਗਚਲੋਤੌਂਤੁਹਾਡੀ ਆਸਾ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੀ
ਕਰਨਗੇ ਮਨਸੁਖਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾਕੀਤੀਭਗੀਰਥਦੇਨਾਲਚਲਣੇਦੀ
ਅਗਲੇਦਿਨਸਭ ਸਮਾਨਖਰੀਦਕੇਚੂਨੇਵਾਸਤੇ ਏਹੁਕਹੀਮੇਰੇਘਰਹੈਚੂਨਾਮੈਂ
ਓਹਲੈਚਲਦਾਹਾਂ ਹੋਰਖਰੀਦਣਾਹੈਤਾਂ ਡਾਢੋਰਗਹਿਣਾਪੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥਨੇ
ਕਹਿਆ ਓਹਚੂਨਾਲੈਚਲੋ ਹੋਰ ਸਭ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀਲੈਕਰਤੁਰਚਲੇ ਮਨਸੁਖਨੇਮ
ਨਮੈ ਏਹੁਧਾਰੀ ਜੇਕਰਮੇਰਾਨਾਮਲੈਕਰਕਹਿਆ ਆਓਮਨਸੁਖਤੌਮੈਂਦ੍ਰਿੜ੍ਹਪਰ
ਤੁਕਰਾਂਗਾ ਸਤਜਾਣਾਂਗਾ ਜੋਮੇਰਾ ਜਨਮਮਰਨਏਹੁਸੰਤਦੂਰਕਰਨਗੇ ਇਤਿਆ
ਦਿਕ ਚਰਚਾਕਰਦੇਕਰਦੇ ਮਹਾਰਾਜਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪਾਸਆਏ ਪਹੁੰਚੇ
ਆਣਮਹਾਰਾਜਜੀਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾਂਟੇਕਿਆ ਅਤੇਸਭ ਸਾਮਾਨ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇ
ਰਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਆਓਭਾਈ ਭਗੀਰਥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਿਸਤਰਾਂਚੰ
ਦਨਆਪਨੀਬਾਸਨਾ ਦੇਕਰ ਸਰਬਬਿਰਛਾਂਕੋਚੰਦਨਕਰਤਾਹੈ ਪਹਿਲੇਏਹੁਮਨ
ਸੁਖਕਰਸੀ ਪਰਹੁਣ ਇਸਕਾਨਾਮ ਸਚਾਮਨਸੁਖਹੋਵੇਗਾ ਐਸੇਗੁਰੂਨਾਨ
ਕ ਸਾਹਿਬਜੀਕੇ ਬਚਨਸੁਨਕਰ ਮਨਸੁਖਨੇਦਉੜਕਰ ਮਹਾਰਾਜਦੇਚਰਨਪ
ਕੜਲੀਤੇ ਮਾਨੋਬੜੇਤਿਰਾਹਏਕੋ ਜਲਮਿਲਤਾਹੈ ਭਗੀਰਥਨੇਕਹਿਆ ਹੇਮਹਾਰਾ
ਜ ਆਪਸਭਕੁਛਜਾਣੀਜਾਣਹੋ ਮੈਂਕੁਛਕਹਿਨਹੀ ਸਕਦਾ ਪਰਤ ਆਪਣੀ
ਮੂਰਖਤਾਕਰਕਹਿਤਾਹੂੰ ਏਹੁ ਮਨਸੁਖ ਆਪਕਾਨਾਮਪਤਿਤਪਾਵਣਸੁਣਕੇ

ਆਪਦਾ ਸਿਖਹੋਣੇਵਾਸਤੇ ਆਇਆਹੈ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਤਿਨਕਾਸਨਮ
ਨਕੀਆਬਿਛਯਾ ਤਿਨਦੋਨੋਕੋ ਆਪਨੇਪਾਸ ਅਤੇਫਿਰਮਰਦਾਨੇਕੋ ਬੁਲਾਇਆ
ਅਤੇਵਿਆਹੁਦੀ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀ ਤਿਸਕੋ ਦੇਇਕਰ ਪਦਾਰਥਭੀ ਦੀਯਾ ਲੈਕਰਮਰਦਾ
ਨਾਤਿਲਵੰਡੀਕੋਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰਮਰਦਾਨੇਬੇਟੀਦਾਵਿਆਹੁਕੀਆਮ
ਹਾਰਾਜਦਾਜਸਕਰਦਾਰਿਹਾਕੀਰਤੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜਦੀਫੈਲਗਈ ਸੁਲ
ਤਾਨਪੁਰਮੇਂ ਮਨਸੁਖਰਹਿਣ ਲਗਾ ਬਡੀ ਸਰਧਾਕਰਗੁਰੂਜੀਕੀਟਹਿਲਕਰੇ
ਦੋਇਦਿਨਕੇ ਬੀਤੇਮਹਾਰਾਜਬੈਠੇ ਸੇ ਰਾਮਚਾਂਪਤਾਹੈ ਅਰਜਕਰੀਹੇਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਏਹਸਿਸਾਰ ਬਡਾਅੰਧਘੋਰਹੈ ਇਸਤੇਮੇਰੀਰਖਿਆਕਰੋਮੈਂ ਆਪਕੀਸਰ
ਣਹੋਂ ਉਸਦੀ ਅਰਦਾਸਸੁਣਕੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣੇਵਾਲੀਬਾ-
ਣੀਕਹੀਹੇਮਨਸੁਖਜਹਾ ਹਉਮੈਂ ਹੋਤੀਹੈ ਮੈਮੇਰੀ ਕੀਤਿਸਕਰਥਿਧਾਇਮਾਨਏ
ਹਜੀਵਹੋਇਆਹੈ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰਹੈਨ ਇਸੜੀ ਸਿਨਬੰਧੀ ਪਦਾਰਥ ਏਨਾਵਿਚਹੈ
ਏਹਬੰਧਿਆਭ੍ਰਾਇਆਹੈ ਇਸੀਕਰਡੇਦੁਖਪਾਵਦਾਹੈ ਸੋਬਿਨਾਗੁਰਮਿਲੇਏ
ਹਜੀਵਨਹੀਛੁਟਦਾ ਜਨਮਮਰਨਨੂੰਪਾਵਦਾਹੈ ਇਸੀਵਾਸਤੇਇਸਹਉਮੈਕੋਤਿ
ਆਗਕੇ ਪਰਮੇਸਰਕਾ ਸਤਿਨਾਮ ਜੁਵਾਹਿਗੁਰੂਹੈ ਤਿਸਕਾਜਾਪਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮਕਰਿਸ
ਥਅਰਪਰਮੇਸਰਦਾ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾਂਕਰਕੇ ਸਭਕੋਆਪਣਾਆਪਜਾਣਕੇ
ਪਿਆਰਾਮਾਨੇ ਜੋਪਰਮੇਸਰ ਕਰੇ ਤਿਸਕੋ ਭਲਾਮਨੇ ਪਰਮੇਸਰਮੈਂ ਦੇਸਕੋਈਨ
ਅਰੋਪੇ ਹਉਮੈਂਨੂੰ ਤਿਆਗ ਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਮੇਂ ਲਿਵ ਲਗਾਵੇ ਭਾਣਾਮਨੇਏ
ਸਰਸਤੇ ਪਰਮਪਦਕੋਪਹੁੰਚਜਾਵੇ ਗੋ ਇਨ੍ਹ ਅਭਿਆਸਏਹੁਕਰੇਗੇ ਤੋਜਤਪ
ਦਕੋਪਾਵੇਗੇ ਜਗਤਦੇਬੰਧਨਾਨੂੰ ਤੋੜਕੇਮੁਕਤਪਦਕੋ ਪਾਵੇਗੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕੇਮਨਸੁ
ਖਕੇਮਨਕੋ ਬਡਾਸੁਖਹੋਇਆ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨਸਾਹਿਬਕੇਪਾਸਰਹਿਕਰ ਟਹਿ-
ਲਕਰਦਾਰਿਹਾ ਫਿਰ ਆਗਿਆਪਾਇਕਰਲਾਹੌਰਕੋਚਲਿਆਗਯਾ ਮਾਨਸੀ
ਪੂਜਾਮਹਾਰਾਜਜੀਕੀਕਰਿਆਕਰੇ ਤਿਸਦਾ ਭ੍ਰਮਦੂਰਹੋਗਿਆ ਅੰਤਕੋ ਸਦਗ
ਤੀਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭਾਗੀਰਥਪਾਸ ਸੇਵਾਕਰੇ ਭਾਈਬਾਲਾਨਿਤ
ਮੋਦੀਖਾਨੇਕੀ ਵਿਹਾਰ ਕਾਰਕੋ ਕਰੇ ਬਾਹਰਤੇ ਸਾਮਾਨਖਰੀਦਨੇਕਾ ਕਾਮਅਰ
ਜਿਸਕੋਦੇਣਾਹੋਏ ਸੋਮਹਾਰਾਜਕੇਹਥੋਂ ਦੀਯਾਜਾਏ ਇਸੀਤਰਾਂ ਮੋਦੀਖਾਨਾਬਹੁ
ਤ ਚਲੇ ਬਡਾਵਿਹਾਰਦੇਣੇ ਲੇਣੇਕਾਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਘਰਬੇਟਾ ਪੈਦਾ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਹੋਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬਡੀ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ

ਦਾਨਾਊ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਰਖਿਆ ਰੰਙ ਮਾਂਹ ਕੀਨਿਆਈ ਜਿਸਦੇ ਮੁਖਦੀ ਸੋਭਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤੇ ਕਹਿਆ ਇਸਦਾ ਬੜਾ ਪਰਚਲੇਗਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ-
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸਦਾ ਪਰਚਲੇਗਾ ਏਹੁ ਸਾਧੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰੇ ਬਿ
ਸਤਰ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤੇਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਕ ਹੋ
ਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਸਭੂ ਸਦਾ ਨਾਮ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤਤ ਬਹੁਤੰ
ਫੈਲੇਗੀ ਇਸਦਾ ਪਰਚਲੇਗਾ ਤੂੰ ਜਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਗਿਆਨ ਭਰਣੀ
ਧੀਰਜ ਦਾਨ ਮਾਯਾਧਾਰੀ ਕਲਾ ਵਾਨ ਹੋਵਨਗੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ
ਈ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਉਥੇ ਭੀ ਬਹੁਤੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਸੁਣ
ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਆਖੇ ਅਜ ਮੇਰਾ
ਜੀਉ ਠੰਢਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਅਧਿਕ ਕਮਾਈ ਹੈ ਜੋ ਦੇਂਹਿ ਸਾਧੂ
ਦਾ ਹੈ ਤਦੋ ਭੁਝਨਾ ਕੜ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਕੋਲੋਂ ਵਧਾਈ ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਭੀ
ਹੋਣਕ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਦੁਕਾਨ ਉਤੇ ਭੀ ਕਈ ਜੀਅ ਲੇਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪੋਤ੍ਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ
ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜਾਇਕੇ ਬਹੁਤੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
ਜੀ ਬਹੁਤੀ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜਦ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਜੀ ਸਾਢੇ ਤ੍ਰਿਹੁ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਤੋਰ ਕੀ ਜਾ ਮੋਦ ਵਿਚ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਸਦ
ਬਹੁ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਬੈਠਾ ਜਾ ਉਸ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਖਿਆ ਇਕਤ੍ਰਿ ਮੈਂ ਤੁਮ ਨਾਲ
ਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਰੋ ਕਿ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਹੀ ਉਠਾਵਤੇ ਰਹੋ
ਗੇ ਇਤਨਕ ਫਿਕਰ ਉਹ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਜਗਤ ਜਾਲ ਨੂੰ ਛਡਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਕਾਲ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਭਗੀਰਥ ਕੋ ਭੀ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਭਗਵੰਤ ਨੂੰ
ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਜਨਮ ਸਫਲ ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਰ ਭੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਲਤਾ
ਨਪੁਰ ਵਿਚ ਸਰਧਾਵਾਨ ਸੇ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਭੀ ਏਹੀ ਕਹਿ ਕਰ ਦਿਦਾ ਕੀਆ ਅਤੇ ਆ
ਪਨਿ ਤਾਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤੀ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਸਭ ਸ
ਰੀਰ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਸੋਚ ਸਨਾਨ ਦਾਂਤਨ ਕਰਕੇ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ
ਸੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਗਹਾਜ ਦਾਤਨ ਕਰਕੇ ਜਾ ਹਰਿ ਦਿਤੀ ਸੀ
ਓਹ ਰੁਖ ਹੋਇ ਆਈ ਸੋ ਤਪ ਅਸਥਾਨ ਭੀ ਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਵੇਈਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਿਤ ਸਨਾਨੁ
ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਮਾਤਾ ਦੇ ਉਦਰ ਮੈਂ ਆਏ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਸਿਆਣੇ ਹੋਏ

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿਖੀਕੋਉਦੇਕਰਨਵਾਸਤੇਤੇਮੋਦੀਖਾਨੇਨੂੰਤਿਆਗਣਵਾਸਤੇਹੋ
ਰਚਰਿੱਤ੍ਰਕਰਦੇਭਏਚਿਤਮੈਂਇਹੁਵੀਚਾਰਭੀਹੋਇਆਕਿਗੋਵਿੰਦਲੋਕਾਂਦੇਕਹਿਣੇਸੇ
ਇਹੁਸੰਕਲਪਹੋਇਆਬਾਬੇਦਾਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਆਪਣੇਆਪਾਰਖ
ਦਾਕੋਭੇਜਕਰਬਰਣਦੇਵਤਾਜੋਜਲਾਂਦਾਰਾਜਾਹੈਤਿਸਕੋਬੁਲਾਇਆਅਰਹੁਕ
ਮਦੀਆਹੇਬਰਣਤੂੰਮੇਰੇਸੇਵਕਾਂਕੋਸਾਥਲੇਜਾਇਕਰਮੇਰਾਭਗਤਜੋਨਾਨਕਹੈਤਿਸ
ਕੋਮੇਰੇਪਾਸਲੈਆਓਤਬਬਰਣਨੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਆਗਿਆਪਾਇਕਰਸੁਖਪਾਲ
ਲੈਕੇਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵੇਈਨਦੀਕੇਤੀਰਆਇਆਜਹਾਂਬਾਬਾਜੀਨਿਤਸਨਾਨਕ
ਰਦੇਸੇਅਤੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੇਪਾਰਖਦਭੀਆਏਜਾਂਅਗਲੇਦਿਨਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਪਿ
ਛਲੀਰਾਤਸਵਾਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਇਸਨਾਨਕਰਨਗਏਅਤੇਬਸਤ੍ਰਮਹਾਰਾਜ
ਦੇਸੇਵਕਦੇਪਾਸਲੀਤੇਹੋਏਹੈਸਨਆਪਵੇਈਦੇਕਨਾਰੇਦਾਤਣਕਰਕੇਵੇਈਵਿਚਵ
ੜੇਤਾਂਬਰਣਦੇਵਤਾਉਠਕਰਹਥਜੋੜਕੇਖੜਾਆਣਹੋਇਆਸਾਮਣੇਨਮਸਕਾ
ਰਕਰਕੇਬਰਣਦੇਵਤਾਨੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਆਪਕੋਸ੍ਰੀਠਾਕੁ
ਰਜੀਨੇਯਾਦਕੀਆਹੈਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਚਲੋਜੀਇਤਨਾਕਹਿਕਰ
ਟੁਬਕੀਮਾਰੀਪਾਰਖਦਸੁਖਪਾਲਵਿਚਚੜ੍ਹਾਇਕਰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੇਹਜੂਰਲੈਗ
ਏਤਾਂਸੇਵਕਾਂਨੇਜਾਇਕਰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਆਗੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਨਿਰੰ
ਕਾਰਜੀਨਾਨਕਆਪਕਾਭਗਤਹਾਜਰਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਜਾਇਸਚੀਦ
ਰਗਾਹਵਿਚਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾਦਰਸਨਕੀਆਨਮਸਕਾਰਕਰੀਦੰਡਵਤਪ੍ਰਨਾ
ਮਕਰੇਸਾਮਣੇਖੜੇਹੋਏਹਾਥਜੋੜਕਰਤਬਕਰਤਾਪੁਰਖਜੀਨਾਨਕਜੀਨੂੰਦੇਖ
ਕੇਬਹੁਤਮਿਹਰਵਾਨਹੋਏਅਤੇਓਹਖਿਜਮਤਗਾਰਕਪੜਿਆਂਦੇਪਾਸਖੜਾਰ
ਥਕਗਿਆਜਬਦਿਨਚੜ੍ਹਿਆਤਬਖਿਜਮਤਗਾਰਨੇਆਪਣੇਮਨਵਿਚਵਿ
ਚਾਰਕੇਕਹਿਆਜੋਨਾਨਕਜੀਦਰਿਆਉਵਿਚਨ੍ਹਾਵਣਵੜਿਆਆਸੀਅਤੇਫੇਰ
ਨਿਕਲਿਆਨਾਹੀਏਹਕਿਆਵਾਸਤਾਭਇਆਹੈਤਬਉਸਖਿਜਮਤਗਾਰਨੇ
ਆਇਕਰਨਬਾਬਦੌਲਤਖਾਨਜੀਦੇਪਾਸਜਾਇਕਰਕਹਿਆਜੋਹੇਖਾਨਸ
ਲਾਮਤਜੀਨਾਨਕਜੀਦਰਿਆਉਵਿਚਨਾਵਣਵੜਿਆਆਸੀਪਰਫੇਰਨਿਕ
ਲਿਆਨਾਹੀਮੈਦੋਇਪਹਿਰਖੜਾਉਡੀਕਦਾਰਹਿਆਹਾਂਤਾਂਖਾਨਸੁਣਦਿਆ
ਹੀਅਸਵਾਰਹੋਕਰਦਰਿਆਉਦੇਘਾਟਉਪਰਆਇਆਅਤੇਓਹਅਸਬ
ਨੇਦੇਖਕਰਮਲਾਹਾਂਨੂੰਬੁਲਾਇਆਅਤੇਓਹਨਾਂਕੋਲੋਜਾਲਪਵਾਇਆ

੮੨ ਅਤੇ ਟੂਕੜੀਆਂ ਆਲਵਾਈਆਂ ਅਰ ਮਹਾਂਜਾਲ ਪਵਾਏ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਬੇ
ਖੋ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਦੌਲਤਖਾਨ ਪਠਾਨ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਕੇ ਡੇਰੇ ਉਠ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਡਾ ਅਫਸੋਸ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਡਾ ਹੁਸੀਆਰ ਹੈਸੀ ਬਡਾ ਅਛਾ ਕਾਰ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ ਚਲਾਂਵਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਦੇਖਣੇ ਮੇਂ ਭੀ ਬਡਾ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਐਸਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲਨਾ ਨਾਹੀ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਜੈਸਾ ਨਾਨ
ਕ ਥਾ ਉਸਦੀ ਕੀਰਤੀ ਚਦਿਨਦੀਤਰਾ ਸਾਰੇ ਹੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖੈਰਾਤ ਭੀ ਬਡੀ
ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਐਸੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹਮਸੋਸ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਡੇਰੇ ਅ
ਪਣੇ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਬਡਾ ਕਸਟ ਪਾਵਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਨਬੰਧੀ ਭੀ ਬਡਾ ਦੁਖ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਭੀ
ਘਰ ਮੇਂ ਬਡਾ ਰੁਦਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਹਾਇ ਹਾਇ ਰੁਦਨ ਕੇ ਬਚਨ ਕਹਿਕਰ ਹੋਰ ਕ
ਈ ਭ੍ਰਾਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਆਪਨੀ ਆਪਨੀ
ਉਕਤ ਜੁਗਤ ਕਰ ਦੁਖ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਮਨ ਅਚਲ
ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਭਰਤਾ ਕੋ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਕੋ ਭੀ ਸਮਝਾਵਦੀ ਹੈ ਕਿਉ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਏਹ ਕੋਈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਧੀਰਜ ਨ
ਛ ਅਖੀ ਕੁਛ ਔਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਣ ਜਮਣ ਤੇ ਰਹਿ
ਤ ਹੈ ਤੇ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਸੁਮਤੇ ਤੂੰ ਧੀਰਜ ਕਰ ਤੇਰਾ ਬੀਰ ਸੋਕ ਕਰਨੇ
ਜੋਗ ਨਹੀ ਦੇਖਣੇ ਦਾ ਭੁਰਛਾ ਆਇਆ ਜਾਂਣ ਅਤੇ ਐਸੇ ਹੀ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋ
ਕਾਤੁਰ ਦੇਖਕੇ ਆਤਰ ਦੇਖਕੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ [illegible] ਰਾਤ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕੀਆ ਅ
ਤੇ ਹਿਰਦੇ ਕਰ [illegible] ਹੋਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਰਾਤਾ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸਨੇਹ ਆਪ ਕੇ
ਚਰਨਾਂ ਮੇਂ ਸਚਾ ਹੈ ਤੋ ਆਪ ਸਵੇਰ ਹੀ ਪਰਗਟ ਹੋਇਕਰ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਅਰ
ਸਰਬ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖੀ ਕਰੋ ਦਰਸਨ ਦੇਕੇ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕਟੋਰਾ ਭਰਕੇ ਦੀਆ ਆਪ
ਣੇ ਹਥੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚੋਂ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਏਹੁ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਪੀਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਬਹੁਤ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਜ
ਹਾਂ ਕਹਾਂ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ-

ਲੇਵੇਗਾ ਅਰ ਜਪੇਗਾ ਤੇ ਜਪਾਵੇਗਾ ਸੋਭੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਪੀਛੇ ਮੇਂ ਪਤ੍ਰ
ਆਵੈਗਾ ਤਿਸ ਕੋਭੀ ਮੈ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰ ਜਪ
ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਭੀ ਜਪਾਉ ਪਰ ਤੈਂਨੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸ
ਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਿ
ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਏਹੁ ਪਰਮ ਭਬਕਾਰ ਕੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮ ਜਪਾਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮਹਾਂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਹੈ ਅਰ ਸੰਸਾ
ਰ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਕੈ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਜੀ ਤੂੰ
ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ ਰਖ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮਤ ਡਰੇਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆ
ਵਣੇਗਾ ਅਤੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਭੀ ਰਾਹੁ ਦੇਣਗੇ ਪਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਸਿਮਰਣ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੀ ਮੇ
ਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਕੈਸੀ ਹਿਕ ਕਰੈਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਕ ਸ
ਬਦ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰ
ਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ
ਥਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ
ਥਾਇ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਾ ਕਟੀ
ਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰ
ਲਿ ਜਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ
ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ॥
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪ
ੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ॥ ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ॥
ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂ
ਦਾ ਅਤੇ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੀਏ ਤਦ ਭੀ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀ ਆਖੀ ਜਾਂਦੀ ਕ
ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਕਰੋੜਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਅੳਬਲਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਵਣ ਦਾ ਹੀ ਪੀਵਣਾ ਹੋਵੇ ਤੇ
ਪਵਣ ਦਾ ਹੀ ਖਾਣਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਬਕਿਆ ਪਵਣ ਅਹਾਰੀ ਹੀ ਰਹੀਏ ਅਤੇ ਚੰਦ

੮੪ ਨੇ ਦਾਬਤੇ ਗੁਫਾ ਐਸੀ ਹੋਵੈ ਜਿਥੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਹੰਡੇ ਸੂਰਜ ਭੀ ਨਾਹੀ ਨਜਰ ਆਵਣ ਅ
ਤੇ ਸੌਣ ਵਾਸਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਭੀ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਪਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਨ ਸਵੀਏ ਐਸੀ ਤੇ
ਗੁਫਾ ਹੋਵੇ ਤੰਗ ਅਰਥ ਕਿਆ ਸੌਣੇ ਦੀ ਥਾਉ ਨਾ ਹੋਵੇ ਏਤਨੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੀਏ
ਤਉ ਭੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜੇਕੇਡਾ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਆਖੀਏ ॥੧॥ ਆਪ ਕੇ
ਸਾ ਹੈਂ ਸਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਹੈਂ ਅ
ਰਥ ਕਿਆ ਤੇਰੇ ਅਸਥਾਨ ਤੀਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ॥੧॥ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ
ਹੈਨ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣ ਸੁਣ ਆਖਣ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੇਹੜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦ
ਹੈਨ ਤਾ ਓਹੁ ਜੀਵ ਤੇਰੀ ਚਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਆਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੀ ਹੈਨ ਪਰੰਤੂ ਜੋ
ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦਾ ਹੈ ਓਹ ਜੀਵ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੇ ਆਪ
ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਕੁਹਾਵੇ ਕਿਆ ਇਕ ਵਾਰੀ ਛੁਰੀ ਮਾਰਕੇ ਕਟਿ ਸੁਟਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰ ਵ
ਰ ਕਿਆ ਵਾਲ ਵਾਲ ਕਰਕੇ ਕਟਿ ਸੁਟੀਏ ਨਿਕਾ ਕਰਕੇ ਭੀ ਕਟੀਏ ਫੇਰ ਪੀਸ
ਣ ਘਾਉ ਚਕੀ ਤਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇ ਕਰ ਪੀਸਾਈਏ ਫੇਰ ਅ
ਗ ਵਿਚ ਪਾਇਕੇ ਜਲਾਈਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਸਮ ਨਾਲ ਭਸਮ ਵਰਲ
ਇ ਦੇਵੀਏ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੀਏ ਤੌ ਭੀ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ
ਜਾਂਦੀ ਹਉ ਕੇਡਾ ਕ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਆਖਾ ਫੇਰ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਹੋਰ ਭੀ ਕਰੀਏ ਪੰ
ਛੀ ਹੋਇ ਕਰ ਜੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਭਵੀਏ ਇਕ ਅਸਮਾਨ ਕਿਆ ਸੈਕੜ੍ਹਿਆਂ
ਅਸਮਾਨਾ ਵਿਚ ਉਡਕੇ ਜਾਵੀਏ ਐਸਾ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਧਾਰੀਏ ਨਾ ਕੁਛ ਪੀਵੀਏ
ਤੇ ਨਾ ਕੁਛ ਖਾਵੀਏ ਤੌ ਭੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜੇਕੇਡਾ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ-
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਲਖ ਮਣਾ ਦੇ ਕਾਗਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ
ਣ ਕੇ ਓਹਨਾ ਕਾਗਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਚ ਭਾਉ ਭੀ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਸਾਹੀ ਏ
ਤਨੀ ਬਣੇ ਜਿਸ ਦਾ ਤੋਟਾ ਨ ਆਵੈ ਬਨਾਸਪਤੀ ਦੀ ਆ ਕਲਮਾ ਕਰੇ ਲਿਖਣੇ ਦ
ਲਾ ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ ਹੋਵੇ ਤੌ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜੇਕੇਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
ਹੈ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕ
ਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰ ਤੇਰੀ ਨਜਰ ਤਿਸ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਮੇ
ਰਾ ਨਾਉ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰ ਤੇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਇ
ਤਨਾ ਸੁਨਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਪਹਿਨਾਇਆ ਤਾਂ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਮੈਨੂੰਤੂੰਓਹੀਸਿਰੋਪਾਉਦੇਹੁਜੀਜੋਮੈਂਤੇ ੯੫
ਰਾਨਾਮਹੀਜਪਦਾਰਹਾਂਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਮੈਂਤੇਨੂੰਆਪ
ਣੇਨਾਮਦਾਸਿਰੋਪਾਉਦੇਤਾਹੈ ਜੋਤੂੰਇਸਨਾਮਕੋਆਪਭੀਜਪਅਤੇਸੰਸਾਰਕੋਭੀ
ਉਪਦੇਸਦੇਇਕਰਜਪਾਉ॥ ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ॥ ਜੋਕੋਈਤੇਰੇਪੰਥਮੇਆਵੇ
ਗਾ ਸਭਕੋਮੈਂਬਖਸਾਗਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਖੜੇਹੋਇਕਰਏਕਏਹੁਸਬਦ
ਸੁਣਾਇਕਰਡੰਡਉਤਕਰੀਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੇਅਗੇਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਹੁਕਮ
ਦੀਆਹੇਨਾਨਕਦੁਕਾਨਦੀਕਿਰਤਛੋਡਕੇਅਬਸੰਸਾਰਕੋਮੇਰੇਨਾਮਦਾਜਾਪਜ
ਪਾਓਅਰਜਗਤਮੈਂਮੇਰੇਨਾਮਕਾਚਕ੍ਰਫੇਰੋਅਤੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇਨਉਨਿਧੀ
ਅਠਾਰਾਸਿਧੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨੀਲਾਇਦਿਤੀਆਅਠਵਿਦਿਆਕੀ
ਤਾਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਆਪਨੇਪਾਰਖਦੋਂਕੋਹੁਕਮਦੀਆਜੋਤੁਮਸ੍ਰੀਨਾ
ਨਕਜੀਕੋਉਸੀਘਾਟਪਰਪਹੁੰਚਾਇਆਵੋ ਤਾਂਸੇਵਕਆਇਕਰਸ੍ਰੀਨਾਨ
ਕਜੀਕੋਂਉਸੀਅਸਥਾਨਪਰਪਹੁੰਚਾਇਗਏ ਤਾਂਜਿਸਵੇਲੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦ
ਰਿਆਉਵਿਚੋਨਾਵਣਆਵਦਾਸੀਉਸੀਵੇਲੇਓਹਖਿਜਮਤਗਾਰਕਪੜੇਲੈ
ਕਰਦਰਿਆਉਪਰਰੋਜਉਥੇਹੀਆਇਬੈਠਦਾਸੀਜਦਤੀਸਰਾਦਿਨਹੋਇਆ
ਖਿਜਮਤਗਾਰਨੂੰਘੋਰੇਤਿਆਤਾਂਉਸਵੇਲੇਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਦਰਿਆਇਵਿਚੋਂਬ
ਹਰਿਨਿਕਲਆਯਾ ਤਾਂਖਿਜਮਤਗਾਰਨੇਦੇਖਕਰਦੌੜਕੇਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾ
ਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਕਪੜੇਅਗੇਰਖੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸੇਵਕਨੂੰਆ-
ਖਿਆਨਿਹਾਲਭਾਈਤਾਂਇਤਨੇਕਹਿਣੇਨਾਲਕਪਾਟਉਸਦੇਖੁਲਗਏਅ
ਤੇਗਿਆਨਹੋਇਗਿਆਤਿਸਨੂੰਅਤੇਓਸਨੂੰਫੇਰਘਰਦੀਓਰਭੇਜਿਆਕਹਿ
ਆਬੇਬੇਜੀਕੋਜਾਇਕਰਕਹੁਜੁਤੇਰਾਭਾਈਜੀਆਇਆਹੈਇਤਨਾਸੁਣਕ
ਰਸਾਰਾਪਰਵਾਰਖੁਸੀਹੋਇਆਅਤੇਸੁਲਖਣੀਜੀਕੋਬੜਾਧੀਰਜਆਨਿਦਾਹੋ
ਇਆਭਈਆਜੈਰਾਮਸੁਣਦੇਹੀਜਾਇਕਰਮਿਲਿਆਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦਰਿ
ਆਓਸਹਰਨੂੰਆਏਤਾਂਸਭਲੋਕਾਂਨੇਕਹਿਆਏਹਤਾਦਰਿਆਓਵਿਚਪਾਇ
ਆਸੀਅਤੇਦਉਲਤਖਾਨਨੇਜਾਲਪਵਾਇਆਸੀਤਦਭੀਨਹੀਸੀਨਿਕਲਿ
ਆਬਹੁਤਲਭਥਕੇਸਾਨਹੀਸੀਲਭਾਹੁਣਕਿਥੋਨਿਕਲਆਇਆਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਟੀਪੁਰਆਏਦੇਖੇਤੋਜੰਦਰੇਲਗੇਹੋਏਹੈਨਪੁਛਿਆਜੰਦਰੇਕਿਉਂ

੫੬ ਲਗਾਏਹੋਏਨ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆਨਬਾਬਨੇਲਗਾਏਹੈਨਹੁਕਮਕੀਤਾਅੰਦਰੋ
ਤੇਜਕਰ ਦੁਕਾਨਲੁਟਲਉ ਜਿਸਦਾਜੀਅਰਾਵੇਲੈਜਾਏ ਅਤੇਮੁਖਤੇਏਹੁਕਹਿ
ਨਕੋਈਹਿੰਦੂਹੈਨਕੋਈਮੁਸਲਮਾਨਹੈਅਤੇਲੋਕਹੁਕਮਸੁਨਕਰਲਗੇਲੁਟਣਜੈ
ਰਾਮਭੀਖੜਾਦੇਖੇਅਤੇ ਆਪਣੇਗਲਵਿਚਖਫਨੀਪਾਇਣਲਈਅਤੇਖੜੇਦੇ
ਖਦੇਹੈਨ ਲੁਟਹੋਰਹੀਹੈਦੌਲਤਖਾਨੇਕੋਖਬਰਹੋਈਵਹੁਭੀਆਇਆ ਅਹੋਸਾਹਿ
ਬਾਨੇਉਸਦੀਤਰਫਦੇਖਿਆਹੀਨਹੀਬੋਲਣੇਭੀਨਹੀਤਾਂ ਲੋਕਾਆਖਿਆਬਾਨਜੀ
ਨਾਨਕਤਾਦਰਿਆਉਵਿਚਪਾਇਆਸੀ ਸੋਇਸਨੇਡੁਬੇਗੋਟਖਾਧੀਹੈਏਹੁਖਬ੍ਰੀ
ਨਹੀ ਇਸਨੂੰਕੁਛਖੁਦਾਇਦੀਮਿਹਰਹੋਈਹੈ ਅਤੇਲੋਕਾਂ ਲੁਟਦਿਆਨੂੰਦੌਲ
ਤਖਾਨਨੇਹਟਾਇਦੀਆ ਅਤੇਕਹਿਆਜੈਰਾਮਹਟੀਕੋਬੰਦਕਰੇ ਅਤੇਦੌਲਤ
ਖਾਨਦਿਨ ਗੀਰਹੋਇਕੇ ਘਰਨੂੰਉਠਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬਾਹਰਨਿਕ
ਲਕਰਕੇਖੜਾਹੋਇਰਹਿਆ ਮੁਖਤੇਹਿੰਦੂ ਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਕਾਨਿਖੇਧਕਰੇ
ਤੇਕਾਜੀਨੇਸੁਨਕੇਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸ ਆਣਕੇਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਆਖ
ਦੇਹੋ ਨਕੋਈਮੁਸਲਮਾਨਹੈ ਅਤੇਨਾਕੋਈਹਿੰਦੂਹੈ ਤੁਧਨੇਕਿਆਪਾਇਆਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਬੇਕਹਿਆ ਜੋਹਿੰਦੂਆਦੇਕਰਮਕਰੇਸੋਈਹਿੰਦੂਕਹੀਦਾਹੈ ਅਤੇਜੋਮੁ
ਸਲਮਾਨਾਦੇਕਰਮਕਰੇਸੋਈਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਪੁਛਿਆਮੁਸਲਮਾਨ
ਦੇਕਰਮਕੇਹੜੇਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇਆਖਿਆ ਸਲੋਕਮ:੧ ਮੁਸਲਮਾਨਕ
ਹਾਵਣਮੁਸਕਲਜਾਹੋਇਤਾਂਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈ ਅਵਲਅਉਲਦੀਨਕਰ-
ਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾਮਾਲਮੁਸਾਵੈ ਹੋਇਮੁਸਲਮਦੀਨਮੁਹਾਣੇਮਰਨਜੀ
ਵਨਕਾਭਰਮਚੁਕਾਵੈ ਰਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਉਪਰਕਰਤਾਮੰਨੇਆਪ
ਗਵਾਵੈ ਤਉਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਮਿਹਰੰਮਤਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈ
੧ ਮਿਹਰਮਸੀਤਸਿਦਕਮੁਸਲਾਹਕਹਲਾਲਕੁਰਾਨ ਸਰਮਸੁਨਤਸੀਲ
ਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚਪੀਰਕਲਮਾਕਰਮਨਿਵਾਜ ਤ
ਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ। ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ।
ਹੇਕਾਜੀਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵਣਾਭੀਬਹੁਤ ਔਖਾਹੈ ਬਹੁਤਮੁਸਕਲਹੈ ਜੇ
ਕਰ ਇਤਨੇਲਖਨਹੋਵਨ ਤਾਮੁਸਲਮਾਨਕਹੀਦੈਕੇਹੜੇਲਖਨਹੋਵਨਅ
ਵਲਪਹਿਲੇਔਲੀਆਲੋਕਜੋਸੰਤਹੈਨ ਤਿਨਾਦਾਦੀਨਜੋਧਰਮਹੈਤਿਸਨੂੰ
ਮਿਠਾਕਰੇਮਸਕਲਾਕਰੇਮਾਨਦਾਕਿਆ ਅਭਿਮਾਨਕੋਦੂਰਕਰੇਅਤੇਮਾ

ਲਖਣੁ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪਰ ਖੈਰਾਇਤ ਕਰੇ ਹੋਵੇ ਮੁਸਲਮ ਕਾਇਮਾ ਕਿ
ਆਇ ਸਾਬਿਤ ਮੁਹਾਣੇ ਜੋ ਹੈਨ ਮੁਖੀ ਮੁਲਾਹ ਸੋ ਤਜਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵ
ਲੇ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਦਾ ਸੰਸਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ ਰਬ ਦਾ ਭਾਣਾ ਸਿਰ ਉਪਰ ਮੰਨੈ
ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਮੁਖ ਮੰਨੈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜੋ ਆਪਾ ਭਾਵ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਬਬੁ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਏਹ
ਲਖਣ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ਮਸੀ
ਤ ਕਰਨੀ ਹਕੰ ਹਲਾਲ ਦਾ ਖਾਨਾ ਸੋਈ ਕੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਪਾਂ ਵਲੋਂ ਸਰਮ ਕਰਨੀ ਏਹੀ
ਸੁਨਤ ਕਰਾਵੈ ਜਤ ਸਤ ਜੋ ਨਾ ਰਖਣਾ ਏਹ ਰੋਜਾ ਰਖੇ ਤੌ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇੜ੍ਹੇ
ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਏਹੁ ਮਕਾ ਕਰੇ ਜੋਹਨਾ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਏਹੁ ਪੀਰ ਕਰੇ ਸੁਭ ਕਰ
ਮ ਕਰਨੇ ਏਹੀ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਨਿਵਾਜ ਕਰੇ ਜੋਹਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਤਸਬੀ ਫੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤੌ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ
ਪਤ ਰਹੈਗੀ ਹੇ ਕਾਜੀ ਏਹੁ ਲਖਣ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਿੰਦੂ
ਆਂ ਦੇ ਲਖਣ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧
ਹਿੰਦੂ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਹੀ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ॥ ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ
ਅੰਧਾਰਾ॥ ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ॥ ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰ
ਣਹਾਰਾ॥੧॥ ਪਰਹਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਤਜ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰ ਚੁਕਾਵੈ॥ ਤਜ
ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮੋਹ ਤਜੈ ਤਾਂ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਵੈ॥ ਤਜ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ
ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਵੈ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਭੂਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਉਪਠੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅ
ਤੇ ਮਨ ਨਾਰਦ ਦੇ ਆਖੇ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਅੰਧੇ ਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਨਹੀ ਦੇ
ਖ ਸਕਦੇ ਤੇ ਗੁੰਗੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਥਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੈਨ ਮੂ
ਰਖ ਹੈਨ ਸੋ ਪਰ ਜੇੜ੍ਹੇ ਆਪ ਡੁਬਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜੋ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਤਾਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋ
ਵਨਗੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਕਰਮ ਏਹ ਹੈਨ ਤਿਆਗੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਅਤੇ ਝੂਠ ਭੀ ਨ ਬੋਲੇ ਤੇ
ਨਿੰਦਿਆ ਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਦੀ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਹੀ ਉਠਾਵੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਦਕਾਂ ਦਾ ਸੰਗ
ਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਚਿਤ ਦੀ ਆਕਾਮਨਾ ਦੂਰ ਕਰੇ ਇਤਨਿਆਂ ਕਰਮਾਂ ਕੀਤਿਆਂ ਦਾ ਫ
ਲ ਕੀਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੰਜਨ ਜੋ ਮਾਇਆ ਅਬਦਾ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਾਇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮਾਨ ਕੋ ਭੀ ਤਿਆਗਦੇਵੇ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ ਭੀ

੯੮ ਤਿਆਗੇ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰਾਂਨਾਲਪ੍ਰੀਤ ਨਕਰੇ ਇਤਿਆਦਿਕਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਆਗੇ ਅਤੇਸ
ਰਬਤਿਆਗੇ ਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਦੀਆਸਾਕਰੇ ਅਤੇਰਾਮਨਾਮਨਾਲਲਿਵਲਾਵੈ
ਸਾਹਿਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬਚਨਕਰਦੇਹੈਨ ਜੇਕਰਸਰਾਇਸਦੇਮਨਵਿਚਵਸੈ ਗੁ
ਰਾਂਦੇਸਬਦਕਰਕੇ ਸਰੇਸਬਦਕਰਕੇ ਹਰੀਜੀਦੇਨਾਮਵਿਚਸਮਾਇਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ
ਏਹਬਚਨਬਾਬਾਜੀਨੇਕਹੇ ਤਾਂਕਾਜੀ ਚੁਪਕਰਗਇਆ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਸਤਾਨਾ
ਹੀਰਹੇ ਅਤੇ ਸਾਹਿਰਵਿਚਵਨ੍ਹੇਗੀਨਾਹੀ ਰੋਟੀਦੇਵਿਛੌਨੇ ਉਪਰ ਬੈਠੇਹੀਰਹਿਨਬਾਬੇ
ਜੀਦਾ ਏਹੁਰੰਗ ਦੇਖਕੇ ਵਡੀ ਲੋਕ ਆਖਣਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭ੍ਰਾਈਨਾਨਕ ਜੋ ਸਰਕਾਰ
ਦੇਪੈਸੇ ਗਵਾਇਦਾਹੁੰਦਾਸੀ ਅਤੇਫਕੀਰਾਂਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾਸੀ ਸੋਹੁਣਓਨਾਂਪੈਸਿਆਂ
ਨੂੰ ਗਵਾਇਕੇ ਏਹ ਰੰਗਕਰਬੈਠਾਹੈ ਅਤੇਕਈ ਏਹੁ ਡੰਡਪਾਵਨ ਜੋਨਾਨਕਨੂੰ ਭੂਤ
ਲਗਾਹੈ ਤਾਂ ਖਪਤੀਹੋਇਬੈਠਾਹੈ ਜਾਂਦੌਲਤਖਾਨਨੇਏਹੁਬਾਤ ਸੁਣੀ ਜੋਨਾਨਕ
ਖਪਤੀਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂ ਦੌਲਤਖਾਨ ਲੋਦੀਨੇਜੈਰਾਮਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆ
ਖਿਓਸ ਜੈਰਾਮਨਾਨਕ ਜੋਤੇਰਾਸਾਲਾਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨੇਦਾ ਕਾਮਕਰਤਾ ਥਾ ਸੋਤੌਂ ਖ
ਪਤੀ ਹੋਇਬੈਠਾਹੈ ਅਤੇਤੂੰ ਪੈਸਿਆਦੇਹਿਸਾਬਦਾਜਬਾਬਦੇਹੁ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਸੁਣ
ਕਰਬਡ੍ਰਾਦਲਗੀਰਹੋਇਆ ਅਤੇਖਾਨਕੋ ਕਹਿਆਹੈਖਾਨਜੀ ਮੈਂਨਾਨਕਕੇਪਾ
ਸਜਾਤਾਹੂੰ ਤੌਂਖਾਨਨੇਹੁਕਮਦੀਆ ਅਛਾਨਾਨਕਕੇਪਾਸਜਾਓਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨਾਨਕ
ਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆ ਅਤੇਆਣਕੇਆਖਿਓਸ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਖਾਨਹਿਸਾਬਮੰ
ਗਦਾਹੈ ਸੋਤੁਸੀ ਚਲੋਹਿਸਾਬ ਦੇਆਵੀਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਅਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੋਨੋ
ਖਾਨਦੇਪਾਸਆਏ ਖਾਨਨੇਕਹਿਆ ਹਿਸਾਬਹਮਾਰਾਨਾਨਕਜੀ ਦੇਦੋ ਤਾਂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆ ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ° ਖਾਨਜੀ ਅਪਣਾਮੁਨਸੀ ਬੁਲਾਇਕਰ ਹਿਸਾ
ਬਆਪਕਰੀਏ ਤਬਜਾਦੋਰਾਇਨੇਆਇਕਰਕਾਗਦਨਿਕਾਲਕਰਹਿਸਾਬ
ਲਗਾਹੋਵਨ ਜਾਦੋਰਾਇਨੇ ਕਈਤਰਾਂਦੀਆਅੜੂਵਣੀਆਪਾਈਆ ਪਰਬਾ
ਬੇਨਾਨਕਜੀਨਾਲ ਉਸਦੀਕੋਈਨਚਲੀ ਕਿਉਂਕਿਸਚਨਾਲਕੋਈ ਪੇਸਨਹੀ
ਜਾਂਦੀ ਤਾਂਹਿਸਾਬਵਿਚਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦਾ ਸਤਸੌਸਠਰੁਪਯਾਨਿਕਲਿਆ ਸ੍ਰ
ਕਾਰਨੇਦੇਵਣੇ ਤਾਂਦੌਲਤਖਾਨਪਠਾਨਨੇਸੁਨਕਰਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੁਮਮੋ
ਦੀਖਾਨੇਪਰ ਬੈਠੋ ਆਗੇਕਾਮਚਲਾਓ ਅਤੇਤੁਮਾਰਾਹਿਸਾਬਜੋ ਸਰਕਾਰਦੀਤ
ਰਫਨਿਕਲਿਆਹੈ ਸੋ ਅਬੀਚੁਕਾਇਲੇਵੋ ਅਤੇਪੇਸਗੀਰੁਪਯਾਭੀਸਰਕ
ਾਰਸੇ ਲੇਵੋ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆਹੇਖਾਨਜੀ ਏਹਪੈਸੇਹਮਾਰੇ ਫਕੀਰਾਂਕੇ

ਦੇਂਦੇ ਅਰ ਹਮ ਸਚੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕਾਰ ਮੈਂ ਲਗੇ ਹਾਂ ਅਬ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ੯੮
ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਘਰ ਦੀ ਵਲ ਵੜਿਓ ਨਾਹੀ ਬਾਹ
ਰ ਹੀ ਰਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਜੋ ਸਾਹੁਰਾ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣ ਕ
ਰ ਜਲਕੇ ਅੰਗਾਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੀਸਰੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਪੈ
ਦੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦਾ ਸਾਮਾ ਪੰਡਤ ਮੇਲੀ ਆਹਾ ਮੂਲਾ ਸਾਮੇ
ਪੰਡਤ ਨਾਲ ਸੇਵਕੀ ਦਾਵਾ ਰਖਦਾ ਆਹਾ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਪੰਡਤ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿ-
ਆ ਕਰਾ ਦੇਖੋ ਨਾਨਕ ਕੁਛ ਕਾਰ ਕੀ ਮਨ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਧਰੇ ਨਿਕਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘਰ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਨ ਇਜੇਹੀਆ ਗਲਾ ਕਰਕੇ ਮੂਲਾ ਰੁੰਨਾ ਅਤੇ ਕਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਤਾ ਸਾਮੇ ਪੰ
ਡਤ ਕਹਿਆ ਚਲ ਦੇਖਾਂ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਮੈ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਗੋਰਾ ਮੜੀਆ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਾਮਾ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੂਲਾ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਕਿਆ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇਆ
ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਆ ਕਰੀਆ ਗਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਟਬਰਦਾਰ ਹੈਂ ਕੋਈ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਚਲਕੇ
ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਇਕ ਆਖਿਆ ਬਸੰਤ ਵਿਚ॥ ਬਸੰਤ ਮਃ ੧
ਰਾਜਾ ਬਾਲਕ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ
ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਣ
ਪਤੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸੁਣਹੁ
ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਕਾਇਆ ਜੋ ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਕਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਅਰ ਮਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ
ਇਸ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਲਕ ਰਾਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਏਹੁ ਪੰਜੇ
ਦੁਸਟ ਹੈਨ ਏਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਵਕਤ ਪਕੜੇਗਾ-
ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਨਗਰੀ ਢਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਅਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਮ
ਇਆ ਏਹੁ ਦੋਨੋ ਮਾਵਾਂ ਹੈਨ ਇਕ ਈਸ੍ਵਰ ਤੇ ਜੀਵ ਦੋ ਪਿਤਾ ਹੈਨ ਇਨ ਦੁਹਾਂ ਦਾ ਜਾਣਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਇਸੀ ਤੇ ਇਹ ਕੁਟਲ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਏਹੁ ਸਵਰੇ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਇਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕ
ਰਕੇ ਮੁਝ ਕੋ ਸਿਖਿਆ ਦੇਓ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਵੇ ਜਦ ਏਹ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਬੋਲਿਆ ਅਵੇ ਨਾਨਕ ਏਹੋ ਅਗ ਤੈਨੂੰ ਲਗੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਟਬਰ ਕ
ਯੋ ਕੀਤੋ ਨ ਵਿਆਹ ਕਰਦੋ ਅਤੇ ਨਾ ਟਬਰ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਦੋਂ ਟਬਰ ਕਰਕੇ
ਅਵਾਜਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਨਠੋਂ ਕਿਉ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਲੁਟਾਇਦਾ ਰਹਿਓ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇ-
ਕ ਟਕਾ ਭੀ ਨ ਦਿਤੋ ਤੇ ਹੁਣ ਲਜਾ ਸਰਮ ਗਵਾਇਕੇ ਭਜ ਨਿਕਲਿਓ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੂਜੀ

ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਭੀਤਰਅਗਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰਪੰਡੈਪਾਇਆਚੰ
ਦ ਸੂਰਜਦੋਇਘਰਹੀਭੀਤਰਐਸਾਗਿਆਨਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਕਿਇਸਦੇਅੰਦਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੂਪੀਅਗਨਿਭਰੀਹੋਈਹੈ ਅਤੇ ਬਨਾਸ
ਪਤੀਜੋ ਧੀਆਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ ਜੋਰੂਤੇ ਧਨਤੇ ਰੁਜਗਾਰਕੁਟੰਮਜਵਾਈਤੇਜੋਭਾਈਹੈਨ ਹੇਪੰਡਤ
ਜੀਤੂਸਾਸਾਰਖੇ ਏਨਾ ਸਨਬੰਧੀਆਂਤੇਕਦੀ ਛੁਟਦਾਨਹੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੀਭਰਦੀਨਹੀ
ਰੰਕਤੇ ਲੈਕਰ ਸੁਮੇਰਤੀਕਰਮਿਲੇਇਸ ਜੀਵਨੂੰ ਤੌਭੀਨਹੀਰਜਦਾ ਅਤੇਇਸਦੇਘ
ਟ ਵਿਚਹੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜਹੈਨ ਪਰਬਿਨਾਗਿਆਨਹੋਏਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚਾਨਣਨਹੀਹੁੰਦਾ ਏਹਚਾ
ਨਣਤਦੋਹੋਵੈ ਜਾਂਗੁਰੂਮਿਲੈ ਬਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲੇਤੇ ਗਿਆਨਨਹੀਹੁੰਦਾ ਏਹਹਿਰਦਾਰੂਪਕ
ਮਲਸੀਧਾਹੋਵੇ ਤਾਚਾਨਣ ਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਸਾਮਾਪੰਡਤ ਬੋਲਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਘਟਹੀਵਿ
ਚਰਹੇ ਰਾਮਾਸਿਮਰਿਆਕਰ ਅਤੇਕਿਹਤਕਰੇ ਰਾਮ ਸਭਨਾਦੀ ਸਾਰਵਿਚਹੈ ਘਟਘ
ਟ ਵਿਚ ਰਾਮਰਵਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਰਾਮਰਵਿ
ਤਾਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗਕਰੇਇ॥ਤਾਕੇਲਖਣਜਾਣੀਅਹਿਖਿਮਾਧਨਸੰਗਹਿ
ਹੇਇ॥੩॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਰਾਮਸਭਨਾਦੀਸਾਰਵਿਚਹੈ
ਪਰਜਿਸ ਉਪਰਰਾਮਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਹੈਤਿਸੀਪੁਰਸਨੇ ਸਰਬਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਰਾਮਨੂੰ
ਰਵਿਆਜਾਣਿਆਹੈ ਅਤੇਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਤੇ ਧੀਰਜ ਬਖਸਿਆਹੈ ਸੋਤਿਨਾਪੁਰਸਾ
ਨੇਪਰਮੇਸਰਦੀ ਮਾਇਆਜਾਣਕੇ ਸੁਭਕਰਮਾਵਿਚ ਖਰਚਕੀਤੀਹੈ ਸੋਮਾਈਭੋ
ਗਕਰਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾਨੂੰਖਿਮਾ ਧੀਰਜ ਰੂਪਧਨਮਿਲਿਆਹੈ ਪਰਮੇਸਰਪਾਸੋ ਏਹੁ
ਬਚਨਸੁਣਕੇ ਮੂਲੇਨੇਆਖਿਆ ਚਲੋਪੰਡਿਤਜੀ ਨਾਨਕਤਾਸਿਰਫਿਰਿਗਇਆਹੈ
ਕਿਸੇਦਾਆਖਾਨਹੀਮੰਨਦਾ ਤਾਂਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਆਖਿਆਕਿਸੇਦਾ ਆਖਿਆਭੀ
ਨਾਨਕਜੀਮੰਨਿਆਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਚੌਥੀਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੇ ਨ ਖਾਇਆਮਾਨੇਤਿਨਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨ
ਤੋਲਾਖਿਨਮਾਸਾ॥੪॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਏਹਮਨਕਹੇ ਸੁ
ਣੇਨੂੰ ਮੰਨਦਾਨਹੀ ਰਸਨਾਏਹੁ ਜੇੜ੍ਹੀਹੈ ਸੋਕਿਸੇਦੇ ਕਹੇਵਿਚਨਾਹੀ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾ
ਪਈਕਰਦੀਹੈ ਅਤੇਖਾਜ ਅਖਾਜਭੀਜਾਣਕੇ ਫਿਕਾਮਿਠਾਪਈਬੋਲਦੀਹੈ
ਅਤੇ ਅਨੇਪਾਚਿਰਏਸੇਨਾਲਵਾਸਾਹੈ ਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ ਜੇਕਰਤਾਰਾਮਿਹਰਵਾਨ
ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਰਸਨਾਵਾਸਿਆਦੇ ਰਸਾਂ ਨਾਲੋਹਟੈਨਹੀ ਤਾਂ ਏਹੁਇੰਦ੍ਰੈ ਸਭੁਆਪਣੇ
ਰਸਾਵਿਚਲਗੇਹੋਏਹੈਨ ਇਸਮਨਦਾਵਾਸਾਏਨਾਦੇਨਾਲਹੈ ਏਹੁਮਨਸਦਰੇਤ

ਦ ਜਦ ਪਰਮੇਸਰ ਸਵਰੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
ਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਸੰਤ ਹੈਂ ਪੰਡਿਤ ਦੀਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਤਿਸ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਖਿਤ੍ਰੀ ਦਾ ਤੇ ਗੁਸੇ ਹੁੰਦ
ਘਰ ਨੂੰ ਗਇਆ॥ **ਅਗੋ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥** ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਨੀ ਮਸਤ ਚਾਲੀ ਵਿਚਰਹੇ ਕਿਸੇ ਸਾਥ ਬਾਤ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਰੈ ਅਤੇ ਸ
ਘਹਰ ਵਿਚ ਆਵੈ ਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਵੈ ਮੜੀਆ ਮਸਾਣਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿਆ ਕਰਨ
ਮਨਸੁਖ ਜੋ ਲਹੌਰ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਸੀ ਤਿਸ ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿ ਕ
ਰਤਾਰ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤ ਸੇ ਮਨਸੁਖ ਨੈ ਹਕਰ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾ
ਰ ਆਉ ਭਾਈ ਮਨਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ
ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਨ ਕਾ ਕਸਟ ਅਬ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਬ ਆਪ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ
ਕਰ ਦੂਰ ਦੇਸ ਕੋ ਜਾਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੋਂ ਖੇਪ ਭਰਕੇ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ ਕੋ ਜਾਵਊਗਾ ਆ
ਪ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਇ ਤੋ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੇਂ ਉਠਕਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਇਕ ਮਨ
ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਸਤਿ
ਨਾਮ ਦੇ ਜਪਨੇ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਈ ਹੇ ਮਨਸੁਖ ਅਬ ਜਾਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੋ ਅਰ ਭਗੀਰਥ ਕੋ
ਭੀ ਭੇਜ ਦੀਆ ਇਤਨੇ ਮੇ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰੀ ਬੜੀ
ਉਚੀ ਅਵਾਜ ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਾ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਯਾਰ ਖਾਂ
ਏਹੁ ਕੌਣ ਹੈ ਕਿਸ ਪਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਰ ਖਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਯਾਰ ਤੂ
ਕੌਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਪਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ
ਦਾ ਸਾਹੁਰਾ ਹਾਂ ਅਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਯਾਰ ਖਾਂ ਜੋ
ਨਬਾਬ ਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ ਤਿਸ ਨੇ ਨਬਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਏ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਦਾ ਸਾਹੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਆਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਯਾਰ ਖਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਗੇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਯਾਰ ਖਾਂ ਨਬਾਬ ਦੇ
ਪਾਸ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਰੇ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਪਰ ਕਿ
ਉ ਫਰਿਆਦੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਸਤ ਸੌ

੧੦੨ ਸਠ ਰੁਪਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਦਾ ਬਾਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀ
ਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਮੁਲਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਤੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾਂ
ਕੋ ਬਾਂਟ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੁਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਤੋ ਸਿਰੜੀ ਹੋਇ ਗ-
ਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਕੀ ਬਾਤ ਕੌਣ ਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹਕ ਤਾਂ ਇਨ
ਕਾ ਭੀ ਹੈ ਪਰ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕਿਸੀ ਸੇ ਝਾੜਾ ਕਰਾਵੋ ਮੁਲਾਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮਗਨ ਹੋਇਕਰ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਕਹੇ ਸੇ ਮੁਲਾਂ ਕੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਮੁ
ਲਾ ਲਗਾ ਆਇਕੇ ਝਾੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਕ ਵਿਚ ਪਲੀਤੇ ਸਾੜਕੇ ਧੂੰਅ
ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੀ
ਖਲਵਾੜੇ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਨ ਨਾ
ਉ॥ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਦਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਈ
ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕ ਵੇਚਾਰਾ॥੧॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾ
ਹ ਕਾ ਨਾਨਕ ਬਉਰਾਨਾ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ
ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥੨
॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ
ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰ॥
ਮੰਦਾ ਜਾਣੇ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਪੰਜਾਂ ਤਤਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਤਾਂ ਇ
ਸ ਕੋ ਭੂਤਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਤਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਆ
ਦਮੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਦੋਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਸੋਝੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤਦੋ ਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ
ਆਪਨੂੰ ਸਾਖੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿ
ਮਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋ ਉਸ ਵਲੋਂ ਮੈਂ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦਾ
ਉਪਦੇਸ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਦ ਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਆਤਮੇ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮੇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁ
ਛ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਦੇਹੀ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਰ ਦੇਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਹੀ ਦਾ
ਸਾਖੀ ਹੂੰ ਅਤੇ ਦੇਹੀ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਂ ਇਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅ
ਤੇ ਮੁਲਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਫਤ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ

ਨਬਾਬਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕਨੇ ਤੋਖਪਤ ਨਹੀ ਖਾਯ ੧੦੩
ਉਸਕੇਤਾਈ ਤੌ ਔਲੀਆ ਮਿਲਗਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤੋ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਜੈਰਾਮਕੋ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਨਫਰਨੇ ਜਾਇਕੇ ਜੈਰਾਮਕੋ ਬੁਲਾਇ ਆਂਦ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇ ਆਇਕਰ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਅਬ ਕਿਆ
ਕਰੀਏ ਹਮਨੇ ਤੋ ਨਾਨਕਕੇ ਪੈਸੇ ਰਖਨੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕਜੀਨੇ ਏਹੁ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ
ਏਹੁ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾਂਕੋ ਖੁਲਾਵੋ ਅਰ ਉਸਦਾ ਸਾਹੁਰਾ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਹੂ
ਆਹੈ ਓਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਓਹ ਪੈਸੇ ਨਾਨਕਕੇ ਕਬੀਲੇ ਕਉ ਦੇਹੋ ਅਰ ਮੁਲਾਂ ਕੋ ਭੇਜ
ਯਾ ਥਾ ਉਸਨੇ ਦੇਖਕਰ ਆਇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ
ਜੋ ਤੂ ਕਹੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਤੌ ਜੈਰਾਮ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਚੁਪਕਰ ਰਹਿਆ ਤੌ ਨਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ:
ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਤੂ ਕਿਓ ਚੁਪਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜਬਾਬ ਕਿਉ ਨਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾ
ਮਨੇ ਆਖਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਸਭੁ ਕਿਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੈ ਕਿਆ ਜਬਾਬ
ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਜੀ ਜੈਰਾਮ ਹੱਕ ਤੌ ਕਬੀਲੇ ਕਾ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇ
ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਭੀ ਤੌ ਹਾਜਰ ਹੈ ਕਹੀ ਦੂਰ ਨਾਹੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਨ
ਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤੌ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵਣੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਗ
ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ ਕੌਣ ਨਬਾਬ ਹੈ ਤੇ ਕੌਣ ਕਾਜੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਤੌ ਨਹੀ
ਆਂਵਦਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਨਬਾਬਨੇ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਅਰ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬਾਬ ਬਹੁਤ ਗਿਲਾਂਵਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹ
ਮ ਨਬਾਬ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨਾਹੀ ਜਬ ਨੌਕਰ ਥੇ ਤਬ ਗਿਲਾ ਗੁਜਾਰੀ ਹਾਕਮ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦ
ਸੀ ਅਬ ਹਮ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨੌਕਰ ਹੂਏ ਹੈ ਤਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਨਬਾਬ
ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਤੌ ਨਬਾਬ ਆਪ ਉਠ ਖੜਾ ਹੂਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹਮ ਨਾਨ
ਕ ਦੇ ਪਾਸ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਬ ਕਾਜੀ ਨੇ ਰੋਕ ਦੀਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਪ ਤੁਰਕੇ ਜਾਂ
ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਬਾਬਨੇ ਆਪਨੇ ਨੌਕਰੋ ਕੋ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਜਾਇਕਰ ਕਹੋ ਜਿਸ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਤੁਮ ਹੋ ਤਿਸ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਕਉ ਦੀਦਾਰ ਦੇਵ
ਉ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਤਦ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨੌਕਰ ਕਉ ਕਹਿਆ ਚਲੋ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਪਰ ਸਲਾਮ ਨ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਗੁ

੧੦੪ ਸੋਨਾਲਕਹਿਆ ਅਰੇਨਾਨਕਤੂੰ ਅਉਦਾਕਿਉਨਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕਹਿਆ
ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਜਦ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਸੀ ਤਦ ਤੇਰੇਪਾਸ ਅਉਦੇਸੀ ਅਬਹਮ ਤੇਰੇ
ਚਾਕਰਨਹੀ ਖੁਦਾਇਦੇਚਾਕਰਹੂਏਹੈਂ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਜੇਤੂਮ
ਐਸੇਹੂਏਹੋ ਤੋਂਹਮਾਰੇਸਾਥ ਚਲਕਰਨਿਵਾਜਕਰਹੁ ਆਜਜੁਮੇਦਾਰੋਜਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਭਲੀਬਾਤਹੈ ਇਤਨਾਕਹਿਕਰਨਬਾਬ ਭੀ
ਕਾਜੀਭੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕਜੀਕੋ ਸਾਥ ਲੇਕਰਚਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਣਗਿਣਤਹੀ ਲੋਕ ਕਈ
ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਨਵਾਲੇਜੁਮਾ ਮਸੀਤਵਿਚਜਾਇਕੇ ਖੜ੍ਹੇਹੋਏ ਤਾਂ ਸਾਰੇਸੁਲਤਾਨਪੁ
ਰਵਿਚਡੰਡਪੈਗਈ ਮੁਸਲਮਾਨਤਾਂ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੀਜਾਗਾ ਖੜ੍ਹਾਹੋਏ ਅਤੇ
ਹਿੰਦੂਲੋਕ ਮਹਾਜਨਭੀਸਭ ਏਹੋ ਆਖਣ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਜਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਨਬਾਬ
ਮੁਸਲਮਾਨਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਏਹੁਸੁਣਕਰ ਬੜਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਕਰ ਘਰ ਆ
ਇਆ ਤਾਨਾਨਕੀਜੀਨੇ ਦੇਖਕਰ ਆਵਦੇਹੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆਵ
ਸਤਾਹੈ ਖਰੇ ਦਲਗੀਰ ਕਿਉਹੋਜੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣਪਰਮੇਸਰਦੀਬਿ
ਦੀ ਅਜਤੇਰੇਭਾਈਨੇ ਕਿਆਕੀਤਾਹੈਸ ਜੋਨਬਾਬਦੇਨਾਲਜੁਮੇਮਸੀਤਵਿਚ ਨਿ
ਵਾਜਕਰਨੇਗਇਆਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇਸਹਿਰਵਿਚ ਡੰਡਪੈਗਈਹੈ ਜੋਅਜਨਾਨਕ
ਤੁਰਕਹੋਇਗਇਆਹੈ ਸੋਮੈਂ ਦਲਗੀਰਕਿਉਨਹੋਵਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀਜੀਹਸਕੇਨੂਕ
ਰਉਠਖੜੀਹੋਈ ਅਤੇਕਹਿਓਸਹੇ ਠਾਕੁਰਈਸੁਰ ਜੀ ਤੁਸੀਚਿੰਤਾਕਾਈਭੀ ਨਾ
ਕਰੋ ਅਤੇਰਸੋਈ ਜੇਵੋ ਅਤੇਨਾਨਕਜੀਵਲੋਂ ਧੋਖਾਕੋਈ ਨਾਕਰੋ ਅਚਿੰਤ ਰਹੋ ਨਾ
ਨਕਜੋਮੇਰਾਭਾਈਹੈ ਸੋ ਡਾਢੇਦਾਹਿਮਾਇਤੀਹੈ ਨਾਨਕਜੀਵਲਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨ
ਜਰਨਹੀ ਦੇਖਸਕਦਾ ਅਤੇਨਿਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਭੀ ਨਾਲਭੇਜਿਆ ਆਹਾ ਜੈਰਾਮ
ਨੇਜੋ ਦੇਖਮਿਸਰਜੀ ਕਿਆਰੰਗਹੋਂਦਾਹੈ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਅਤੇਜੈਰਾਮਦੋਨੋਬਾਤਾਂਕ
ਰਦੇਹੀਸੇ ਜੋਨਿਧੇ ਆਇਕੇਖਬਰਦਿਤੀ ਜਿਜਮਾਨਵਧਾਏ ਸੁਣਕਰਜੈਰਾਮ
ਬੋਲਿਆ ਕਿਉਨਿਧਾਮਿਸਰ ਕਿਆਰੰਗਵਰਤਿਆਹੈ ਤਾਂਨਿਧੇ ਆਖਿਆ
ਜਿਜਮਾਨ ਸੁਖਆਨੰਦਹੋਇਆਹੈ ਤੁਸਾਂਦਿਸਦਾਸਨਧੀਕਰਣਾ ਤਾਂਜੈਰਾਮਤੇ
ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਪੁਛਿਆ ਤੂੰਛੁਦਸਤਾਂ ਸਹੀਕਿਉਕਰਹੋਇਨਿਬੜੀ ਤਾਂ ਨਿਧੇ
ਆਖਿਆਹੇਜੈਰਾਮ ਮੈਮਸੀਤਦੇ ਅੰਦਰਤਾਂ ਗਿਆਨਾਹੀ ਅਤੇਮੈਂਦਰੂਨਭੀਨ
ਹੀਸੀ ਪਰਜਦੋਂ ਤੁਰਕਲੋਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂਮੈਂ ਉਨਾਦੀਜੁਬਾਨੀ ਸੁਣਿਆ
ਸੀ ਜੋਨਬਾਬ ਅਤੇਕਾਜੀਨੇ ਨਿਵਾਜਕੀਤੀ ਅਤੇਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸਖੜ੍ਹੇਤਾਹੀ

ਗਇਆ ਤਾ ਜਦ ਨਿਵਾਜ ਕਰ ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ੧੦੫
ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਆਇਆ ਥਾ ਅਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਣੇ ਆਇਆ ਥਾ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਕਹੁ ਮੈਂ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਕੇ ਸਾ
ਥ ਮਿਲਕਰ ਕਰਤਾ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਮਿਲਕੇ ਨਿਵ
ਜ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੈਨੇ ਵੁਜੂ ਕੀਆ ਥਾ ਤ
ਬ ਤੁਮਾਰਾ ਦਿਲ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤਰਫ ਥਾ ਜਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦਿਲ ਕੰ
ਧਾਰ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਨ ਗਯਾ ਥਾ ਅਰ ਮੈਂ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾਥ ਮਿਲਕੇ ਕਰਦਾ
ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਕਿਉ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤਉ ਈ
ਹਾ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਥਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਖਾਨ ਜੀ ਤੇਰੀ ਦੇਹੀ ਤਾਂ ਈਹਾਂ ਹੀ
ਖੜ੍ਹੀ ਥੀ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ ਸੋ ਕੰਧਾਰ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਸਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਵਕਤ ਮੈਂ ਸਿਜਦੇ ਕੋ ਗਇਆ ਥਾ ਤੋ
ਉਸ ਵਕਤ ਮੇਰਾ ਰੂਹ ਕੰਧਾਰ ਘੋੜੇ ਲਿਆਵਣ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ
ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸੁਣੋ ਖਾਨ ਜੀ ਹਮ ਤੋ ਕਹੀ ਨਬੇ ਗਏ ਹਮ ਸੇਤੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰਦੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਕਾਜੀ ਤੋਂ ਵਛੇਰੇ ਕਉ ਸਾਮਣ ਘਰ ਗਯਾ ਸੀ ਜੋ
ਮਤ ਵਛੇਰਾ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕਰ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋ ਗਈ
ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਮੈ ਇਤਨੀ ਗਲ ਸੁਣਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਿਪੇ ਨਾਲ ਲ
ਗਾ ਲੜਨ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਆਵੇ ਤੂੰ ਓਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਂ ਹਾਜਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਕ-
ਲੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮਿਲਕੇ ਆਵੇਹਾ ਤਾਂ ਨਿਪੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਆ ਜੀ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਲੋ
ਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭੇ ਹੀ ਮਸੀਤ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਇਆ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਜੋ ਉਥੇ ਕਿ ਧਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਤੁਸੀ ਗਿਣਤੀ ਕੋਈ
ਨਾ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਹੁਣੇ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਚਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ
ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਹੇਠੋਂ ਕੂਕੀ ਕਹਿ
ਓਸ ਜੋ ਬਾਊ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਸੁਣਕਰ ਇਕ
ਖੀ ਚਾਰ ਹੋਇ ਬੈਠੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤਾ ਡੁਬਦਾ ਹਿਮਾਇਤੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨਜਰ ਨਾ ਦੇ

੧੦੬ ਖਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮਬਹੁਤ ਖੁਸੀਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਗਾ ਆਖਣਬਹੂਜੀ ਤੁਸ
ਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਪਰਤੀਤਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਜੈਰਾਮਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਹੇਨਾ
ਨਕਜੀ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਜੋ ਕਿਉਕਰਮਸਹੂਰਹੋਇਆਹੈ ਤੇ ਅਸਾਂਤਾਂ ਬਹੁਤਖਤਰ
ਕੀਤਾਸੀ ਅਰਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਹਕੀਕਤ ਆਖੋ ਜੀਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ
ਜੀਜਾਜੀ ਜੋਕੁਛ ਗੋਇ ਵਰਤੀਹੈ ਸੋਹੋਇਵਰਤੀ ਹੈ ਤੁਸਾਹੋਰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆ
ਪਾਸੋ ਸੁਣ ਲੈਣਾ ਤਾਂਫੇਰਜੈਰਾਮਕਹਿਆਭਾਈਜੀ ਜੇਕੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਛੇ ਗਾ
ਤਾਂ ਅਸੀਕਿਆਕਹੀਏਗੇਅਤੇ ਲੋਕਾਦੀਆ ਅਫਵਾਹੀਗਲਾ ਕੂਛਨਹੀ ਅਰਤੁ
ਸਾਡੇ ਮੂਹੋਜੋਕੁਛ ਸੁਣੀਏਗਾ ਸੋਪਕੀਖਬਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆਜੀ
ਜਾਜੀ ਦੌਲਤਖਾਂ ਨਬਾਬ ਅਤੇਕਾਜੀ ਲਗੇਨਿਵਾਜਕਰਨ ਅਤੇਅਸੀਪਾਸਖ
ੜੇਹੋਇਰਹੇ ਜਾਂਨਬਾਬਤੇਕਾਜੀਨਿਵਾਜਕਰਮੁਕੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਲਗੇ ਆਖਣਅ
ਰੇ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕ ਤੂੰਨਿਵਾਜਕਰਨੇਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਆਯਾਥਾ ਅਕੇਖੜੇਹੋਣੇਵਾਸਤੇਆ
ਇਆਥਾ ਅਰਹਮਨੇ ਤੋਨਿਵਾਜਕੀਤੀਹੈ ਅਤੇ ਤੁਮਨੇਨਿਵਾਜਕਿਉਨਹੀਕੀਤੀ
ਤਬਹਮਨੇਕਹਿਆ   ਮਥਾਟੇਕਨੇਜਿਮੀਪਰਦਿਲਜਾਦੇਕੰਧਾਰਾਖਰੀਦਨਘੋੜੇ
ਕੋਗਇਆਦੌਲਤਖਾਨਪਠਾਣਾ ਤਾਂਨਬਾਬਨੇਕਹਿਆ ਨਾਨਕਜੀਹਮਕੋਸੁਣਾ
ਇਕਰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰਅਸਾਕਹਿਆ ਖਾਨਜੀ ਤੂੰਘੋੜੇਖਰੀਦਨਕੰਧਾਰਕਉ ਗਇ
ਆਥਾ ਅਤੇਮੈਂ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸਕੇਸਾਥਮਿਲਕਰਕਰਦਾ ਤਾਂਕਾਜੀਨੇਕਹਿਆਦੇ
ਖੋਨਬਾਬਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾਝੂਠਬੋਲਦਾਹੈ ਤਾਦੌਲਤਖਾਂਕਹਿਆ ਕਾਜੀਹਿੰਦੂਸ
ਰਕਹਿੰਦਾਹੈ ਅਰਜਿਸਵਕਤ ਹਮਸਿਜਦੇਕੋ ਗਏਥੇ ਤਾਂ ਉਸਵਕਤਹਮਾਰਾਰੂ
ਹ ਘੋੜਿਆਦੇ ਵਾਸਤੇਗਇਆਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰਕਾਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਨਬਾਬਸਲਾਮ
ਤ ਤੁਮਾਰਾਰੂਹਘੋੜੇਖਰੀਦਨੇਕੋ ਗਇਆਥਾ ਪਰਹਮਾਰਾਤੋ ਕਹੀ ਨਹੀਸੀਗਿ
ਆ ਏਹੁਮੇਰੇਸਾਥਨਿਵਾਜਕਰਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾਕਾਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ   ਕਾਜੀਤੁ
ਮੇਮਸੀਤਵਿਚਅਗਣਗਾਡਿਆਥਾ ਤਾਸਿਜਦਾ ਕੀਤੋਜਿਮੀਤੇ ਰੂਹਵਛੇਰੇਸਾ
ਥਾ ।੧। ਤਾਂ ਨਬਾਬਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕ ਤੁਮਨੇਕਿਆਕਹਿਆਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅ-
ਗੋ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋਖਾਨਜੀਕਾਜੀ ਦੀ ਘੋੜੀ ਸੂਈਹੈ ਅਤੇਵਛੇਰਾਜਾਹਿ
ਆਹੈਸ ਇਸਦੇ ਵੇਹੜੇਵਿਚਖਾਤਾਹੈ ਅਤੇਕਾਜੀਨੇਜਿਮੀਤੇ ਸਿਜਦਾਕੀਤਾਹੈ-
ਅਤੇਰੂਹਕਾਜੀਦਾ ਵਛੇਰੇਵਿਚ ਜਾਇਰਹਿਆਹੈਕਿ ਮਤਵਛੇਰਾਟੋਏਵਿਚਪੈਮ
ਰਦਾਹੋਵੇ ਤਾਦੌਲਤਖਾਨ ਹਸਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਜੋਕਿਉਕਾਜੀ ਨਾਨਕਕਹਿਆ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੁਮਸਰਹੀ ਕਹੀਓ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਖਾਨਜੀ ਐਸੇਹੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਨਾਨ
ਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਚ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਹੇ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਤੋ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਅਬ ਇਸਕੇ ਸਾਥ ਹਮਾਰਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾ
ਨਕ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਹਮਨੇ ਰਖਣੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਹੁਰਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਸੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਸੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਦੇਵੋ ਅਰ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਵੋ ਅਰ ਅ
ਬ ਤੂੰ ਕਹੋ ਜੋ ਪੈਸੇ ਕਿਸਕੋ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਮ ਤੋ
ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਬ ਕਹਿਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਸੋ ਕਹਿ ਚੁਕਾ ਹੂੰ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨ
ਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਅਧੇ ਪੈਸੇ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਧੇ ਪੈਸੇ ਆਪ
ਣੇ ਹਾਥ ਕਰਕੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵਹੁ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਮੇਂ ਹਕ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਲੜਕੇ ਤਿਸ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਨਗੇ ਅਰ ਹੁਮਾਰਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਮੋੜ ਸਕਦੇ
ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਆਧਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ ਨਹੀ ਤੋ ਚਾਹੀਏ ਸਭੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਮੇ ਦੇਣਾ ਅ
ਤੇ ਹਮਨੇ ਕਹਿਆ ਜੈਸੇ ਚਾਹੋ ਸੋਈ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪਦਾ ਬਚਨ ਜੋ ਹੈ ਫ
ਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੋ ਤਬੀ ਹਮ ਆਧਾ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂਗੇ ਔਰ ਅਧਾ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂਗੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਜੀ ਜਾਂ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਅ
ਸੀ ਕਰ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀ ਅਕੋ ਭਲੀ ਲਗੇ ਭਾਵੇ ਬੁਰੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਜੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਪਤੀਜਦਾ ਹੁਣ ਉਠ ਕਰ ਰਸੋਈ ਜੇਵੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਹੂ ਜੀ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਏਸੇ ਦਾ ਕੁਛ ਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸੀ ਐਵੇਂ ਹੀ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਧੰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਧੰਨ
ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨੇ ਜੇਹੇ ਅਸੀ ਭੀ ਧੰਨ ਆਹੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਹਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਬਾਰਤਾ
ਕਰੇਂਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਭੁਲੇ ਪੁਰਸੋਂ ਕੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਪਰ ਲੇਵੈਂਗੇ ਤਿਸ ਕਰ ਹਮਾਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੋ ਅਰ ਬਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਬੁਲਾਇਆ ਸਭਨਾ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਰਸੋਈ ਜੇਵੀਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਪਰੋਸਿਆ ਅਤੇ ਸਭਨਾ ਛਕਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ੍ਰ ਕੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੇ ਘਰ
ਮੇਂ ਰਹੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ॥ ॥ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਅਤੇ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਹੋਈ। ੩੧॥ ੩੧॥

੧੦੮ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇਬਾਲਾ ਅਤੇਜੈਰਾਮਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀ ਆਪਨੇਘਰਮੇ ਬੈਠੇਗੀ ਥੇ ਇਤਨੇਮੇਂ ਮੂਲਾ ਅਤੇਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭੀਨਾਲੇਹੀ ਆਈ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਸਸਤੇਸ ਹੁਰਾ ਹੈਨ ਤਿਨਾਨੇਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਆਣਕੇ ਡਿਠਾ ਸੋਦੇਖਕੇ ਜਲਬ-ਲਗਏ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇਸਿਰਉਤੇ ਸਾਫਾ ਬਧਾਹੋਇਆ ਗਲਕਫਨੀ ਪਹਿਧੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਭਗਵੇ ਰੰਗਦੀ ਚਾਦਰਉਤੇ ਲੀਤੀਹੋਈ ਤੇੜਕਪੀਨਇਸਫਕੀਰੀਵੇਸ ਨੂੰਦੇਖਕੇਚੰ ਦੋਕੜਕੀ ਜਿਉਬਿਜਲੀਕੜਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇਆਖਣ ਲਗੀ ਸੁਣਤੋਂਵੇ ਨਾਨਕ ਏਸੇ ਗਲਨੂੰਵਿਆਹੁਕਰਾਇਆ ਆਹੋਜੋ ਟਬਰ ਵਧਾਇਕੇਛਡਨਠੇ ਦੋ ਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਇਕ ਤੇਰੀ ਅਉਰਤ ਏਹੁ ਕਿਥੋ ਖਾਵਨਗੇ ਇਨਾਦੀਕਿਸਤਰਾ ਬੀਤੇਗੀ ਸਾਡੇਦੂਖਦੇਵਣ ਨੂੰਤੂੰਕਾਲੂਵੇਦੀਦੇਘਰ ਪੈਦਾਹੋਇਓਂ ਜੇਤੂੰ ਏਹੋਜੇਹੀ ਕਰਨੀਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡੀਧੀ ਨੂੰਕਿ ਉਪਾਇ ਬੈਠਿਓਂ ਫਕੀਰਹੋਨਾ ਆਹੋ ਤਾਂਬਿਆਹੁ ਨਾਹੀ ਆਹਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇਜਿਤਨਾ ਪਦਾਰਥਤੇਰੇਪਾਸ ਆਹਾ ਕਿਉਖੁਆਰਕੀਤੋ ਹੁਣ ਘਰਉਜਾੜਕੇ ਫਕੀਰਹੋਇ ਨਠੋਜਿਤਨਾਪੈਸਾ ਫਕੀਰਾਨੂੰਦੇਕਰ ਡੋਬਿਆ ਹਈ ਓਹਪੈਸਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਦੇਵਦੋ ਤਾ ਏਨਾਦੇਕੰਮਆਵਦਾ ਏਨਾਦੇਪਾਸਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਏਨਾਦੀਗੁਜਰਾਨਹਛੀ ਚਲਦੀ ਅਤੇ ਏਹੁਦੋਨੋਲੜਕੇ ਪਲਕੇਵਡੇਹੁੰਦੇ ਹੁਣ ਏਹੁਕੀਕਰਨ ਕਿਸਤਰਾਇਨਾਦੀ ਬੀਤੇਗੀ ਉਤ੍ਰ ਫਕਿਉਨਹੀ ਦੇਦਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀਦੇਮਨਵਿਚਬਡਾਕ੍ਰੋਧ ਆਇਆ ਅਤੇਕਹਿਰਹੀ ਹੈ ਪੁਤਤੇਰਾ ਛੋਟਾ ਹੁਣੇਹੋਇਆਸੀ ਉਸਦੇਵਾਸਤੇਭੀ ਤੈਨੂੰਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰਦਾਡੇਲਾ ਨਹੀ ਪਉਦਾ ਅਤੇਸੁਣਤੋਂਵੇ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਤੂੰਕੀਕੀਤਾ ਤੇਰਾਟਬਰਹੋਇਆ ਤਾ ਫਕੀਰਹੋ ਇਬੈਠੋਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਲਭੀ ਮੋਹ ਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਐਡਾ ਕਾਰਖਾਨਾ ਪਠਾਣਾਦਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸਇਤਨੀ ਆਮਦਨ ਫੇਰਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤੇਰਾ ਆਦਰ ਤੇਰੀ ਸਭੋਕੋਈ ਮਨਿੰਦੇਦੀਕ ਪਨ੍ਹਾ ਤੇਰੇਘਰਬਹੁਤਕਈਆਨੂੰ ਤੂੰਦੇਕਰਖਾਵੇਂ ਏਤਨੀ ਇਜਤਨੂੰਛਡਕੇ ਅਤੇਘ ਰਛਡਕੇ ਬਿਤਰਸ ਹੋਇਕੇ ਹੁਣਕੰਗਾਲਦੀਤਰਾ ਫਿਰਦਾਵਤੇਗਾ ਘਰਦੇਸੁਖਛ ਡਕੇਹੁਣ ਜੰਗਲਾਵਿਚ ਫਿਰੇਗਾ ਕੁਛ ਤਾਪਰਮੇਸਰਦਾਭਉਕਰਦੋਂ ਇਤਨੀਆਖ ਤਾ ਚੰਦੋਸਸਦੀਆ ਸੁਣਕੇਬਡੇ ਬਿਰਕਤ ਮਹਾਰਾਜ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਮਾਰੂ ਮਃ੧ ॥ਮਿਲਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ॥ਤਿਨਕਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖੁਦਾਤਿ ਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਮੂਰਖਮਨਕਾਹੇਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ॥ਉਠਿਚਲਣਾਖਸਮੈਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਸਾਦਸਹਜਸੁਖੁਹੋਈ॥ਘ ਰਛਡਣੇਰਹੈਨਕੋਈ॥ਕਿਛੁਖਾਜੈਕਿਛੁਧਰਿਜਾਈਐ॥ਜੇਬਾਹੁੜਿਦੁਨੀਆਆਈਐ

ਐਥੈ॥੨॥ਸਜਕਾਇਆਪਟਹੰਢਾਏ॥ਫੁਰਮਾਇਸਬਹੁਤਚਲਾਏ॥ਕਰਸੇਜਸੁਖਾਲੀ ੧੦੯
ਸੋਵੈ॥ਹਥੀਪਉਂਦੀਕਾਹੇਰੋਵੈ॥੩॥ਘਰਘੁਮਣਵਣੀਭਾਈ॥ਪਾਪਪਥਰਤਰਣ
ਨਾਜਾਈ॥ਭਉਬੇੜਾਜੀਉਚੜਾਊ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਵੈਕਾਹੂ॥੪॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰ
ਥ॥ ਮਿਲਕੇਮਾਤਪਿਤਾਨੇਪਿੰਡਏਹੁਦੇਹੁਕਮਾਈ ਮਾਤਾ ਦੀਰਿਤਪਿਤਾਦਾਬੀ
ਰਜ ਏਹੁਦੋਨੋਮਿਲਕੇਦੇਹਬਣਦੀਹੈਜਦੋਦੇਹੁਬਣੀ ਤਿਸਕਰਕੇਪਰਮੇਸਰਨੇਲੇਖ
ਲਿਖਿਆਹੈਦਾਤਲਿਖੀਜੋਤਿਲਿਖੀਡੇਵਤ੍ਰਿਆਈਲਿਖੀਜੈਸੀਜੈਸੀਇਸਜੀਵਨੂੰ
ਪਰਾਪਤਹੋਣੀਸੀਪਾਰਬਧਅਨੁਸਾਰਤੈਸੀਹੀਲਿਖੀਛਡੀ ਫਿਰਇਸਜੀਵਨੇਮਿਲ
ਕੇਮਾਇਆਦੇਨਾਲਪਰਮੇਸਰਵਲੋਂਸੁਰਤਗਵਾਇਦਿਤੀਹੇਮਨਾਮੂਰਖਾਨੂੰਕਿਸ
ਬਾਤਦਾਮਾਣਕਰਦਾਹੈਂਜਦਖਸਮਨੂੰਭਾਵੇਗਾਠਦੋਹੀਤੂੰਉਠਜਾਣਾਹੈਜਦਹੁਕਮ
ਆਇਆਤੁਰਤਹੀਇਸਦੇਹਥੀਜੁਦਾਕਰਕੇਪਕੜਲਿਆਜਾਵੇਗਾਹੇਪ੍ਰਾਨੀਜਦ
ਸੰਸਾਰਦੇਸ੍ਵਾਦਤਿਆਗੇਗਾਤਾਤੇਰੇਤਾਈਸਾਂਤਦਾਸੁਖਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾਏਹੁਜੇਗ
ਤ੍ਰੈਘਰਮੰਦਿਰਾਨੂੰਤੂੰਆਪਣੇਮੰਨੀਬੈਠਾਹੈਸੋਤਾਤੈਨੇਛਡਜਾਣੇਹੈਨ ਏਥੇਹੀਰਹਿਨ
ਗੇਨਾਲਨਹੀਜਾਨਗੇਏਨਾਦੇਵਿਚਕੋਈਅਸਥਿਰਨਹੀਰਹਿਆਜੇਕਰਫੇਰਦੁਨੀ
ਆਵਿਚਆਵਣਾਹੋਵੇਤਾਕੁਛਖਾਵੀਏਅਤੇਕੁਛਧਰਜਾਵੀਏਕਿਆਰਖਜਾਵੀ
ਏਪਰਮੇਸਰਦੇਦਿਤੇਹੋਏਪਸਮੀਨੇਦੇਰੇਸਮਦੇਬਸਤ੍ਰਬਣਾਇਕੇਸਰੀਰਦੇਉਪਰ
ਪਹਿਰਦਾਹੈਅਤੇਬਹੁਤੀਆਫੁਰਮਾਇਸਾਂਕਿਆਹੁਕਮਚਲਾਇਦਾਹੈਅਤੇਬ
ੜੀਆਸੋਹਣੀਆਸੇਹਜਾਬਨਾਇਕਰਤਿਨਾਂਦੇਉਪਰਸੌਂਦਾਹੈਅਤੇਜਿਸਵੇਲੇਜ
ਮਦੂਤਆਣਕੇਹਥਪਾਵਨਗੇਉਸਵੇਲੇਤੇਰਾਰੋਵਣਾਪੇਸਨਹੀਜਾਵੇਗਾਅਤੇਏਹੁ
ਘਰਘੁਮਣਵਾਣੀਆਂਹੈਨਏਨਾਜੰਜਾਲਾਂਦੇਵਿਚਪਿਆਹੋਇਆਨਿਕਲਨਹੀ
ਸਕਦਾਪਾਪਾਰੂਪੀਪਥਰਪੰਡ੍ਰਾਸਿਰਤੇਲਈਆਂਹੋਈਆਂਹੈਨਤਿਸਕਰਕੇਤਰਿ
ਆਨਹੀਜਾਂਦਾਹੇਪ੍ਰਾਣੀਪਰਮੇਸਰਦਾਭਉਹੈਜੋਹਨੂੰਸੋਤੂੰਕਰੇਂਬੇੜਾਤਿਸਭਉਰੂਪੀ
ਬੇੜੇਉਪਰਚੜ੍ਹਕੇਇਸਸੰਸਾਰਥੀਪਾਰਉਤਰੇਗਾਅਤੇਓਹੁਬੇੜਾਕਿਨਾਨੂੰਪਰਾਪਤ
ਹੋਂਦਾਹੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕਰਦੇਹੈਨਜਿਸਪੁਰਸਾਨੂੰਸਤਿਸੰਗਤਪਰਾਪਤਹੋਵੇ
ਭਗਵੰਤਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਸੋਪ੍ਰਾਣੀਪਰਮੇਸਰਨੂੰਪਰਾਪਤਹੋਂਦਾਹੈਜਾਂਏਹੁਸਬਦਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਆਖਿਆਤਾਂਰੈਦੇਰਾਣੀਅਤੇਮੂਲੇਨੂੰਕੁਛਲਗੇਨਾਹੀਸਗੋਂਦ੍ਵੈਧਾਹੀ
ਕਰਨਬੁਰਾਬੋਲਣਕਹਿਣਪਹਿਲਾਏਹੁਗਲਾਕਿਉਂਨਾਵਿਚਾਰੀਓਨੀਘਰਅਤੇ
ਕੋਟਬਰਵਧਾਕੇਫੇਰਫਕੀਰਹੋਏਓਜੇਅਸੀਜਾਨਦੇਤੁਧਏਹੀਜੋਗੀਕਰਨੀਹੈਤੇ

੧੧੦ ਸਾਡੀਧੀਨੂੰ ਤੂਧ ਅਪਦਾਪਾਵਣੀਹੈ ਤਾਂ ਕਦੀਨਾਤੇਰੇਨਾਲ ਸਨਬੰਧੁਕਰਦੇ ਜੇਜਦੇ ਭੁ
ਗਐਸੇਹੋਏ ਦੌਲਤ ਲੁਟਾਇਕੇ ਟਬਰ ਵਧਾਇਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇਓਂ ਓਹ ਲੜਕੇਪਲ
ਨਗੇਕਿਸਤਰਾਂਵਡੇਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵਨਗੇ ਅਜੇਕੁਛ ਖਟਨਹੀਜਾਣਦੇ ਓਹ ਤੇਰਾਕਿਆ ੦
ਯਾਦਕਰਨਗੇਇਨਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਵਾਸਤੇ ਟਬਰਦੇਵਾਸਤੇ ਕਈ ਯਤਨ ਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋਉਸ ਟ
ਬਰਨੂੰ ਤੈਨੇ ਐਸੇਸਮੇਵਿਚ ਛਡਦਿਤਾ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਫਕੀਰਾਂਨੂੰ ਖਵਾਇਦਿਤੇ ਹਛੰ
ਸਤ ਸੈਸਠ ਰੁਪਯਾ ਬਾਕੀ ਜੇਹੜਾਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਓਹੀ ਰੁਪਯਾ ਇਸਨੂੰਦਿਵਾਇਦੇ ਇਤਨਾਕ
ਹਿਕੇ ਮੂਲਾ ਫੇਰਕਹਿੰਦਾਹੈ ਮੈਂ ਅਗੇਹੀ ਜਾਣਦਾਸਾ ਜੇਹੜਾ ਦੌਲਤ ਫਕੀਰਾਂਨੂੰ ਦੇਂਦਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਇਕਦਿਨ ਫਕੀਰ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਸੋ ਓਹੀ ਇਸ ਕੀਤਾ ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀਤੇ
ਬਾਬਾਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਉਤ੍ਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਦਿੰਦੇ ਮਸਟ ਕਰ ਰਹੇ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਖ
ਨਦਾ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੁਪਈਯੇ ਤਿੰਨਸੈ ਅਸੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਾਬਾਜੀ
ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਹਾਂ ਆਣਰਖੇ ਅਤੇ ਦੌਲਤਖਾਨ ਦੀ ਤਰਫ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅ
ਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਦੀਏ ਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨਬਾਬ ਦੌਲ
ਤਖਾਂ ਬਹੁਤ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਆਪਦੀ ਦੇਹ
ਬਹੁਤ ਦੁਬਲੀ ਹੋਗਈਹੈ ਆਪਨੇ ਖਾਵਨ ਪੀਵਨ ਭੀ ਛੋਡਦਿਤਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾਜੀ ਬੋ
ਲਿਆ ਭ੍ਰੈਤੇਰੇ ਡਰ ਅਗਲਾ ਖਧਿਖਧਿਪਛਿਜੈਦੇਹਾ ਨਾਉਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ
ਹੋਦੇਡਿਠੇਖੇਹ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਕੂੜੇ ਨੇਹ ਡਿਠੇ ਨੇਹਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਦੇ ਭੈਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਡਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਪਈ ਖਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਈ
ਦਿਨਦਿਨ ਛਿਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚੋ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਜਾਵਨਗੇ ਜਿ
ਤਨੇ ਏਹੁ ਜਗਤ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨੇਹੁ ਹੈਨ ਸਭ ਟੁਟਜਾਵਨਗੇ ਇਤਨਾ ਬਚਨ ਕਹਿਕੇ ਬਾਬ ੦
ਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਦੇਹੀ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪਿਛੋ ਜੇਹੜਾ ਰੁਪਯਾ ਆਇਆ ਸੀ
ਜੈਰਾਮਨੇ ਲੈਕਰ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਦੇਦਿਤਾ ਅਤੇ ਅਧਾ ਖਾਨੇ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇਦੀ
ਆ ਓਹ ਰਾਤ ਸਾਰੀ ਮੂਲੇ ਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਨੂੰ ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਗੁਜਰੀ ਅਤੇ
ਬਾਬਾਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਾਤਸਮੇ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਦਾਤਨ ਕਰਕੇ ਭਗਵਤ ਕੇ ਧਿਆਨ
ਮੈ ਮਗਨ ਬੈਠੇ ਥੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਬ ਉਸ ਘਾਟ ਪਰ ਏਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗਊ ਲੈਕ
ਰ ਆਇ ਉਤਰਿਆ ਔਰ ਜਗਾਤੀ ਭੀ ਜੰਞੂ ਪਹਿਰ ਟਿਕਾ ਲਗਾਏ ਗੋਬਰ ਕਾ
ਚੌਕਾ ਦੇਕਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਗਊ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਪਕੜ ਲੀਆ ਜਗਾਤ
ਲਗਾ ਮੰਗਣ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਪਾਸ ਜਗਾਤ ਦੇਣੇ ਕੋ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਥਾ ਓਹ

ਦੇਦੇਨਹੀ ਓਹਛਡੇਨਹੀ ਬਤਾਂ ਤੋਲਾ ਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬ ਧਿਆਨ ਬਿਰਤੀ ਸੇ ਉਪਰਾਮ ਥੇ ੧੧੧
ਉਸ ਬ੍ਰਾਮਣ ਦੀ ਤੇ ਉਸ ਜਗਾਤੀਏ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸ
ਲੋਕ ਉਚਰਿਆ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ੧ ਗਊ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰ ਤ
ਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੇ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰ ਪੂਜਾ ਪੜ੍ਹ
ਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਇ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ
॥੧॥ ਮਃ੧ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨ ਤਿਨ ਗਲ ਤਾਗ
॥ ਤਿਨ ਘਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨਾ ਭਿ ਆਵੈ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸ ਕੂੜਾ ਵ
ਪਾਰ ॥ ਕੂੜ ਬੋਲ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰ ॥੧॥ ਮਃ੧ ਮਥੇ ਟਿਕਾ ਤੇੜ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕ
ਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣ
॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇਕੇ ਚੌਕ
ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤ ਭਿਟੈ ॥ ਏਹੁ ਅੰਨ
ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ ਤਨ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨ ॥ ਮਨ ਜੂਠੇ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਚ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥
ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਤੂੰ ਵੇ ਇ ਜਗਾਤੀ ਗਊਆਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕ
ਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤੇ ਓਸੇ ਗਊ ਦੇ ਗੋਬਰ ਦਾ ਚੌਕਾ ਪਾਇਦੇ ਹੋ ॥ ਇਸ ਚੌਕੇ ਨੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉ
ਧਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਧੋਤੀਆਂ ਅਰ ਤਿਲਕ ਤੇ ਜਪਮਾਲੀਆਂ ਰਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਧਾਨ
ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਅੰਦਰ ਬੈਠਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠਕੇ ਕਤੇਬਾਂ
ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤੇ ਸੰਜਮ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਏਹੁ ਪਾਖੰਡ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ॥੧॥ ਏਹੁ ਮਲੇਛ ਜੋ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਖਾ
ਵਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਿਵਾਜ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਾਤਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇ
ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਜਿਉਂ ਕਸਾਈ ਮੁਲਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਕਰੇ ਕੁਹਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੇਹੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਏ
ਹਨਾਂ ਲੁਟਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸਾਥੀ ਏਹੁ ਮਸਲਤ ਪੁਛ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਦ
ਦੀਆਂ ਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਆਣ
ਕੇ ਓਅੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਦੀ ਭੀ ਮਤ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਹੁ
ਜੋ ਮਲੇਛਾਂ ਦਾ ਧਾਨ ਹੈ ਸੋ ਕੂੜ ਦੀ ਰਾਸ ਹੈ ਤੇ ਕੂੜ ਦਾ ਹੀ ਵਾਪਾਰ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਹਕ
ਮਾਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੋਰ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਉ ਹੋਰ ਉਸ ਦਿਰੋਵਢੀ ਲੈਕੇ ਆ

੧੧੨ ਹਾਰਕਰਦੇਹੋ ਸਰਮਧਰਮਦਾਤੇਰਾ ਦੂਰਰਹਿਆਹੈ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈ
ਨ ਜੋਕੂੜ੍ਹ ਵਿਆਪ ਰਹਿਆਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜੋ ਹੈਨਸੋ ਮਥੇਤੇਟਿਕ
ਲਾਇਂਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇੜ੍ਹ ਧੋਤੀਆਂ ਗੇਰੀ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਖਦੇ
ਹੈਨਤੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਕਖਾਈ ਲੀਰੋਟੀਆਂ ਰਖਦੇਹੈਨ ਅਤੇਤੁਸੀ ਹਥਵਿਚਵਢ
ਦੀ ਛੁਰੀ ਰਖਦੇਹੋ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕੁਹਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਅਭਾਖਿਆਦਾ ਕੁਠਾਬਕਰ
ਖਾਦੇਹੋ ਜੇਹੜ੍ਹਾ ਨਹੀ ਖਾਵਨੇਲਾਇਕ ਅਤੇਚੌਕੇਤੇ ਆਖਦੇਹੋ ਜੋਕੋਈ ਜਾਵੇ ਨਹੀ
ਜੋਭਿਟਜਾਂਦਾਹੈ ਤੇ ਅੰਨਅਸਾਡਾ ਫਿਟਦਾਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜ੍ਹੇ ਸਰੀਰ ਪਾਪਕਰਨਵਾਲੇ
ਹੈਨ ਸੋਫਿਟੇਹੋਏਹੈਨ ਉਨਾਵਿਚ ਅੰਨਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਓਹਭੀ ਫਿਟਜਾਂਦਾਹੈ
ਮੁਖਹੁ ਕੂੜ੍ਹ ਬੋਲਦੇਹੋ ਅਤੇ ਚੁਲੀਆਂ ਭਰਿ ਸੁਚੰ ਨਹੀਹੋਵੀਦਾ ਜੇਹੜ੍ਹੇ ਸਚਕਮਾਈ
ਦੇਹੈਨਸੋਈ ਸਚੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਪਾਵਦੇਹੈਨ ਅਤੇਤੁਸੀ ਮਲੇਛਾਂਦੀ ਭਾਖਿਆਦਾ
ਕੁਠਾਬਕਰਖਾਂਦੇਹੋ ਤੇ ਚੌਕਾਪਾਇਕੇ ਉਪਰਕਾਰਾਂ ਕਢਦੇਹੋ ਜੋਆਵੇ ਕੋਈ ਨਾ
ਹੀ ਜੋ ਅਸਾਡਾਚੌਕਾਭਿਟਜਾਂਦਾਹੈ ਤੇ ਕਾਰਾਂ ਕਢਕੇ ਉਪਰਬੈਠਦੇਹੋ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭੋਜਨਖਾਂਦੇਹੋ ਤਿਸਨੂੰ ਵਿਸਟਾਕਰਦੇਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰਸਚਹੋਵੇ ਤਾਂਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇ॥੩॥ ਜਦਿਏਹੁਬਚਨਬਾਬੇਕਹੇ ਤਾਂਜਗਾਤੀਆਖੜੀਬਾ
ਬਾਜੀਦੀਚਰਨੀਪਾਇਆ ਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀ ਮੈਂਭੁਲਾਹਾਂ ਮੈਨੂੰਰਸਤੇਪਾਵੋ ਮੇਰੇਉ
ਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋ ਅਸਾਡਾਚਿਤਲੋਭਕਰਕੇ ਭਟਕਦਾਹੈ ਮੇਰੇਪਰਦਇਆਕਰੋ
ਨਾਮਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਵੋ ਤਾਂਉਸਦੀ ਦੀਨਤਾ ਦੇਖਕਰ ਮਹਾਰਾਜਜੀਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀਵਾ
ਹਿਗੁਰੂਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ਦੀਆ ਪਿਛਲੀਰਾਤਦਾਜਾਗਣ ਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਕਰੋ
ਤੁਮਾਰਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾ ਫੇਰਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵਿਚਨਹੀ ਆਏ-
ਬਾਹਰਜੰਗਲਵਿਚਹੀਰਹਿਣ ਰਾਤਦਿਨੇ ਘਰਨਹੀ ਆਵਨ ਏਹੁਬਾਤਦੇਖਕ
ਰ ਮੂਲਾ ਅਤੇਚੰਦੋਰਾਣੀ ਨੇਆਪਨੇਘਰਜਾਵਨਦੀਤਿਆਰੀਕੀਤੀ ਤੇਕਹਿਓ
ਨੇਚਲਬਚਾ ਸੁਲਖਣੀ ਸਾਡੇਨਾਲਹੀਚਲ ਏਥੇਰਹਿਣਦਾਤੇਰਾਕੰਮਕੋਈਨ
ਹੀ ਪੁਤ੍ਰਤੇਰੇ ਛੋਟੇਹੈਨ ਪਤੀਤੇਰਾ ਲੋਕਲਾਜਕੁਲਕਾਣ ਛਡਕੇ ਫਕੀਰਹੋਇਬੈ
ਠਾਹੈ ਘਰਵੜਨਦਾਨਾਹੀ ਕਿਸਤਰਾਂ ਏਥੇਤੇਰੀਨਿਭੇਗੀ ਮੇਰੇਘਰਵਿਚਚਲਕੇ
ਜੈਸੀਗੁਜਰਾਨਹੋਵੇ ਸੋਕਰੀ ਤੇਰੇਕਰਮਾਂਦੀਗਤੀ ਵਸਦਾਘਰਉਜੜ੍ਹਗਿਆ
ਭਰਤਾਤੇਰੇਦਾ ਏਹੁਹਾਲਭਇਆਹੈ ਏਹੁਸਲਾਹਬਾਬੇਜੀ ਸੁਣਕਰ ਕਹਿਆ-
ਮਾਸੀਜੀ ਏਹੁਬਾਤ ਨਹੀਬਣਦੀ ਹੁਣੇਭਰਜਾਈ ਚਲੀਜਾਵੇ ਇਕਇਸਦੇਪਤੀ

ਨੇ ਏਹੁ ਕਾਮ ਕੀਆ ਦੂਸਰੇ ਤੁਸੀ ਇਸਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਜਾਵੋਗੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਾ ਪਰਚਾ ਕਿਸਤਰਾਂ ੧੧੩
ਹੋਵੇਗਾ ਰੰਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਟੀ ਨਾਨਕੀ ਸੁਲਖਣੀ ਕਿਸਦੇ ਅਧਾਰ ਏਥੇ ਰਹੇ ਜਿਸ
ਦਾ ਭਰਤਾ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਏਹੁ ਧੀਰਜ ਕਿਸਦੇ ਜੋਰ ਰਹੇ ਨਾ ਇਸਦਾ ਸੱਸ ਸਹੁਰਾ ਇ
ਸਦੇ ਪਾਸ ਹੈ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਬਿਨਾ ਆਪਨੇ ਹਿਤੂ ਦੇ ਨਿਭ
ਦੀ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਇਸਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਹੈਨ ਬਾਪ ਭੀ ਏਹਨਾ ਦੇ ਲਡਾਵਣੇ ਵਾਲਾ ਪਾਸ ਨਹੀ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਨਗੇ ਦੋਨੋ ਬਾਲਕ ਜਿਉ ਏਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਹੈ ਤਿਉਹੀ ਗੁਜ
ਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਵਡੇ ਹੋਵਨਗੇ ਆਪੇ ਕਿਰਤ ਕਰ ਖਾਵਨਗੇ ਆਪਣੀ ਸੁਖਦਾ
ਈ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਵਨਗੇ ਤੌ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਸੀਜੀ ਸੁਣੀਏ ਤੂੰ ਸਿਆਣੀ
ਹੈ ਮੇਰਾ ਭੂਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕਰਮ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ ਮਨੁਖ ਦੇ ਕਰਮ
ਏਹ ਨਹੀ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਹੋਵੇ ਸੋ ਲੁਟਾ ਦੇਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਨਾਨਕ ਕੋ ਘਾਟਾ ਪੜੇਗਾ ੦
ਅਤੇ ਜਦੋ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨ ਨਬਾਬ ਕੇ ਕੋਲੋਂ ਆਪਣਾ ਵਾਧਾ ਲਿਆਵਣਾ ਅਤੇ ਲੁਟਾ
ਵਣਾ ਭੀ ਅਨੀਤ ਹੀ ਫੇਰ ਦੇਈ ਵਿਚ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰਹੇ ਨਬਾਬ ਜਾਲ ਪਵਾਇ ਕੇ ਢੂੰਡ
ਥਕਾ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਪਿਛੋ ਆਪਹੀ ਨਿਕਲ ਆਏ ਫੇਰ ਹਟੀ ਲੁਟਾਈ ਤਾਂ ਲੁਟਣ
ਵਾਲੇ ਥਕ ਪਏ ਹਟੀ ਨ ਨਿਖੁਟੀ ਫੇਰ ਮਸੀਤਾ ਵਿਚ ਲੈਗਏ ਨਬਾਬ ਅਤੇ ਕਾਜੀ
ਉਨਾਨੂੰ ਝੂਠ ਕਰਕੇ ਆਪ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਚਲੇ ਆਏ ਏਹੁ ਸਕਤਾਂ ਮਨੁਖਾ ਵਾਲੀਆ ੦
ਨਹੀ ਅਤੇ ਭੂਾਈ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਪਰ ਕੁਛ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਤਉ ਮੈਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ
ਬਖਸਾਇ ਲਵਾਂਗੇ ਸਉ ਸਦੇ ਮਨ ਮੇਂ ਅਰ ਕੋਈ ਕੁਚਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਇਕ ਹੈ ਜੋ ਉਨ
ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਪਰ ਹਮਾਰਾ ਕੁਛ ਬਸ ਨਹੀ ਚਲ
ਦਾ ਸਭਗੁਣੀ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਜਵਾਈ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਨ ਦੇ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਪਰ ਉਪ
ਕਾਰ ਕਰ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਹਠ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਂਗੀ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਜੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸੰ
ਨਤਾ ਨਹੀ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਅਸੀ ਇਸਨੂੰ ਛਡਨਹੀ ਜਾਣਾ ਇਸਦਾ ਏਥੇ
ਹੁਣ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਭ ਦੀ ਪਾਲਨਾ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਤੂ ਜਿਤਨੀ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਬਣੇਗੀ ਮੈ ਕਰਾਂਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮ
ਰਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਰਖਣ ਦੀ ਨਹੀ ਤਾ ਸੁਲਖਣੀ ਨੂੰ ਤਲਵੰਡੀ ਭੇਜ
ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ ਸਸ ਸਹੁਰੇ ਕੋਲ ਰਹੇਗੀ ਓਹੁ ਭੀ ਏਹਨਾ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬਬ ਪਰ ਰੇਰਹ
ਣਗੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਮਰਜੀ ਭੀ ਏਹੋ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਮੂਲੇ ਦਾ ਹਠ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਿ
ਆ ਜਿਰੀ ਚੰਦ ਕੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਛਡ ਜਾਓ ਮੂਲਾ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤ ਅ ੦

੧੧੪ ਖਣ ਦੇ ਸਬਬ ਏਹ ਬਾਤ ਠਹਿਰੀ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸਿਰੀਚੰਦ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਨੂੰ ਬੜਾ ਧਰਵਾਸ ਰਹੇਗਾ ਹੇ ਮਾਸੀ
ਜੀ ਤੂ ਸਭੀ ਸੁਧ ਦੇਂਦੇ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣੀ ਬਿਸਾਰਨਾ ਨਹੀ ਰਿਦੇ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਔਗਣ
ਵਲ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਪਿਛਲਾ ਗੁਸਾ ਸਭ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਤੁਰਨ
ਲਗੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਲਖਣੀ ਮਿਲੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਜਲ ਇਧਰ ਭੀ ਉਧ
ਰ ਭੀ ਜਾਵੇ ਛੋਡਨੇ ਕੋ ਮਨ ਕਿਸੀ ਦਾ ਨਾ ਕਰੇ ਫਿਰ ਸੁਲਖਣੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦਿਤੀ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨਾਲ ਭੀ ਅਧਿਕ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ
ਗਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਲਗਾਇ ਕਰ ਸਿਰ ਪਰ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਇਧਰ ਮੂ
ਲਾ ਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਰੁਦਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਉਧਰ ਜੈਰਾਮ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ
ਨੇਹ ਨਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਜਲ ਕਰ ਪੂਰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ ਹੋਰ ਦਾਸੀਆ ਅਤੇ ਦਾਸ ਭੀ ਅਤੇ ਸ਼
ਹਿਰ ਸੇ ਸੁਣ ਕਰ ਜੋ ਮਿਲਨੇ ਆਏ ਹੈਂ ਸੋ ਸਭੀ ਮਿਲ ਬਿਛੁਰਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕਰ ਦੁ
ਖੀ ਹੋਵਤੇ ਹੈਂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਤੇ
ਚੰਦੋ ਦੂਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕਰ ਪਖੋਕੇ ਨੂੰ ਟੁਰ ਗਏ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪ
ਹੁੰਚੇ ਤਿਸ ਦਿਨ ਬੀ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਜੀ ਮੂਲੇ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾ
ਣੀ ਪਾਸ ਨਾਨਕੇ ਰਹੇ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਨਿਕਸੇ
ਜਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਨਿਕਲ ਖੜੋਤੇ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨਾ ਪਿ
ਛੇ ਤਲਵੰਡੀ ਖਬਰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਕੇ ਨਿਕ
ਲ ਗਏ ਹੈਨ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਛੋਡ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਵਲ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆ
ਉ ਮੈਂ ਉੜਦੀ ਜੇਹੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਂਵਦਿਆ ਹੀ ਸੁਣਿ
ਆ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਅ
ਇਆ ਆਇ ਕੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਏਹੁ
ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਖਬਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜਾ
ਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਅਗੋਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭ
ਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਖਬਰ ਹਈ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਖਬਰ ਲੈਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਜਬਾਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋਈ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆ

ਤੇ ਆਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ੧੧੫
ਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਆਇਕੇ ਆਖਿਓਸ ਜਜਮਾਨ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਹਈ ਜੋ ਚੰਗੇ
ਆ ਭੁਲਿਆ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਛਡਕੇ ਸੇਰ ਉਪਰ ਅੰਗੀਛਾ ਬੰਨ ਬੈਠੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾ ਗੁਨ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਅਜ ਦੇਹੀ ਦਿਨਾ ਵਾਸਤੇ ਦਿਤਾ
ਸੀ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਸਾਂ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਹੋ ਜੋ ਕਿਧਰ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿ
ਧਰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਿਧਰਹੀ ਚਲਿਆ ਚਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ
ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਖਬਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਤੇ ਮਹਿਤਕ
ਲੂ ਭੀ ਖਰੇ ਉਡੀਕਦਾ ਨੇ ਹੋਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਸੋ ਮੈਂ ਕਿਆ
ਕਰਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਮੁਸਕਲ ਬਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ
ਨਾਲ ਭੁਖ ਨਗਿ ਹਈ ਤੇ ਜੇ ਸੁਖ ਭੋਗ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਤਲਵੰਡੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ-
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਜਾਵਣਾ ਅਉਖਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਉ ਕਰ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ
ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਤੈਂ ਜੇਹਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਭੀ ਨਜਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਉਂਦਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਰ
ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾ ਗੁਣ
ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਘਤਿਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਵੇਰ ਤਾਂ ਨਹੀ ਖ
ਧਾ ਅਰ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਓਥੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸ ਰਬਾਬ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ
ਕੋਈ ਢਾਢੀ ਦਾ ਘਰ ਲਗਾ ਟੋਲਣ ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਡੂਮੇਟਾ ਪਠਾਣ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਬੈਠਾ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੁਆਇ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਤਾ ਤਿਰ
ਗਾਨੂੰ ਪਠਾਣ ਭੀ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਡੂਮਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਇ
ਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਤਿ ਬੁਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਡੂਮੇਟਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਗਾਹਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਆਂਵਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਡੂਮਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕੀ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਮੈ ਭੀ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਉ ਮੇਰਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਭੱਟੀ ਦੀ
ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਡੂਮਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ

੧੧੬ ਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਆਹੀ ਜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੇ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ
ਖੁਲ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਤਾਰ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਰ ਅਜੇ
ਹੀ ਵਜਾਈ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਜਨਾਵਰ ਮਿਰਗ ਬਿ ਸੁਧ ਹੋਇ ਕੇ ਢਹਿ ਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬਹੁਤ ਰੀਝਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਆਪਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮੈ ਤੋ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਏਹੁ ਮੈ ਨੂੰ ਅਜ ਹੀ
ਬਣੀ ਫਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਢਾਢੀ ਭੀ ਤਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ
ਲਗਾ ਮੈ ਤਾਂ ਵਡੇ ਵਡੇ ਢਾਢੀ ਡਿਠੇ ਆਹੇ ਪਰ ਏਹੁ ਗੁਣ ਤਾਰ ਦਾ ਮੈ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਹੀ ਡਿ
ਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹਥ ਜੋੜ
ਕੇ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੋਸ ਅਤੇ ਮੁਖਹੀ ਕਹਿਓਸ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਹੁ
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਮੈ ਤੈ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈ ਨੂੰ
ਆਖੋ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਲਿ-
ਆਇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੰਬੂਰਾ ਲਈਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਅਤੇ ਦਫ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਜਾ ਸਭੋ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਰਬਾਬ ਕਹੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕੇ ਆਖ ਜੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਇਕ ਸੁਵਾ
ਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਤਾ ਸੁਵਾਲ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਆ
ਖਣਾ ਜੁ ਇਕ ਰਬਾਬ ਲੈ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਤਾਂ ਓਸ ਢਾਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਸਾਨੂੰ ਪ
ਹੁੰਚਿਆ ਪਰ ਏਹੁ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪੁ
ਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰੋ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਰਜਾਇ ਦੀ ਜੀ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ
ਭਾਈ ਜੀ ਰਾਜੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਜ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਨੇ ਤੈ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਗਲ ਆਖੀ ਹੈਸ

ਜੇਬੇਬੇਜੀ ਸੁਆਲਮੰਨੇ ਤਾਂ ਆਖੀ ਜੇ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਨਾ ਆਖੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀਨੇਆ ੧੧੭
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰੇ ਧੰਨਭਾਗ ਹੋਏਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾਹੈ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਆਖ ਜੋ ਕੁਛ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਬੇਬੇਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਰਬਾਬ ਜਿਤਨੇ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਤਿਤਨੇ ਤੋਂ
ਲੈਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਰਬਾਬ ਕਿਆ ਜੇ ਸਉ ਆ
ਖੇ ਤਾਂ ਸੌ ਹੀ ਲੈਦੇਵਾਂ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਕਰ ਆਖ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇ
ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦਿਖਾਇਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ
ਆ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੁ ਇਕ ਰਬਾਬ ਕਿ
ਆ ਜੇ ਆਖੇ ਤਾਂ ਸੌ ਰਬਾਬ ਲੈਦੇਵਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਕਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਮੁਹਿ ਦਿਖਾਇ
ਜਾਵੇ ਅਰ ਦਰਸਨ ਦੇਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ
ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਏ
ਹੀ ਸਨਬੰਧ ਹੈਸੀ ਭੈਣ ਦਾ ਤੇ ਭਾਈ ਦਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਇਸਨੇ ਉਸ ਜਨਮ ਵਿ
ਚ ਭੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵਦਾ ਦੇਖਿਓਸ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਇਵੜੇ ਤਾਂ ਬੇ
ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀਹੜਾ ਡਾਹਿ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੀ ਪੀੜੀ ਡਾ
ਹਿ ਦਿਤੀ ਦੋਵੇਂ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਆਖੋ-
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਫੁਰਮਾਇਸ ਨਿਸੰਗ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ
ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਪਾਸ ਹਾਂ ਅ
ਤੇ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਉਤੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀ ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗੇ
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੋ ਰਬਾਬ ਖੁਸੀ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ
ਕੁਛ ਮੁਲ ਕਰੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਬਾਬ ਕਿਹਾ ਕੁ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਪੁਛ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਅਤੇ ਜੇਹੇ ਮੁਲ ਦਾ ਆਖੇ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਜੇਹੇ ਮੁਲ ਦਾ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਮੈਂ ਲੈ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕੋਈ ਮੁਲ ਦਾ ਸਰਫਾ ਨ ਕਰ ਜੇਹਾ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਲੈ ਆਉ ਜੋ
ਰਬਾਬ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਜਾ ਦੀ

੧੧੮ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਕਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ
ਭੀ ਰਸੋਈ ਜੀਵ ਜਾਹਿ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਸਦ ਲਿਆਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਣ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ
ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਣੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਾਂ ਜੋ ਘਰ ਨੂੰ ਚ
ਲੀਏ ਪਰ ਭਲਾ ਚਲਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਰੰਜ ਹੁੰਦੇ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਆਏ ਤੇ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾ
ਰਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੋ ਤਿਹਾਂ ਨੇ ਜੇਵਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋ
ੜੇ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਮੂਹੋ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਅ-
ਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਰੰਜ
ਕਿਉਂ ਹੂੰਦੇ ਹੋ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਕਿਆ ਵਿਤ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਉ
ਪਰ ਰੰਜ ਹੋਵੀਏ ਅਸੀ ਸਗੋ ਡਰਦੇ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸੋ ਮੰਗਿਆ ਲੋੜਨੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਦਿਵਾਈ
ਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਏਹੁ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ
ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਚਾਲੀ ਦੇਖਕਰ ਜੀਉ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾ
ਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡੋਲ ਰਖੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਪਾਇਆ ਦੁਖ
ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਗਲ ਭੂਤੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਘਰ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮਾਂ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਹਥੋ ਸਨੇਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇਹ
ਥਾ ਦਿਤੇ ਬਾਲਾ ਸਨੇਹੇ ਲੈ ਕਰ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਰਬਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨੇ
ਤੇ ਹਥੰ ਰਬਾਬ ਮਿਲੇ ਤਿਤਨੇ ਤੇ ਲੈ ਆਉ ਜੋ ਦੇਖਕਰ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ

ਅਤੇ ਜੋਕੁਛਮੁਲ ਲਗੇ ਸੋਆਇ ਲਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਉਠਕਰ ਤਾਜੀਮਕੀਤੀ ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨਾ ਜਾਇਕਰ ਸਹਿਰਵਿਚਿਮਰਾਸੀਆਂਦੀ ਘਰੀ ਲਗਾਟੋਲਣ ਅਤੇਜਿ
ਸੁਮਿਰਾਸੀਦੇਘਰ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਣ ਦੇਖੋਭਾਈ ਏਹੁ ਆਇਆ
ਹੈ ਕੁਰਾਹੀਆਂਦਾ ਡੂੰਮ ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕੋਈ ਆਦਰ ਨਦੇਵੈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਹੀ ਦਿਨ
ਮਰਦਾਨਾਫਿਰਦਾਰਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀਪੁਛਿਆ ਕਿਉਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭਕੁਛਮ
ਲੂਮਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਨਿਸੰਗਾਕਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਨਿਸੰਗ ਆਖਣ ਦੀਗਲ ਕੋਈਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੰਗਵਿਚ ਆ
ਹੈਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਕੰਬਿ
ਆ ਅਤੇਕੰਬਕੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸੰਸਾਰ ਆਖਦਾਹੈ ਜੋ ਆਇਆ ਹਈ ਕੁਰਾ
ਹੀਆਂ ਦਾ ਡੂੰਮ ਅਹ ਗਲਾਂ ਲੋਕ ਆਖਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਡੂੰਮ ਕੋਈਨਾਹੀ ਰਬਾਬਦੇਂਦਾ
ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕੋਈਰਸਿਆ ਹੋਇਆ ਰਬਾਬ ਲਿਆਵੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਝਖਮਾਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਭੋਭਰਮ
ਪਾਇਕੇ ਤੇਰੇਹੀ ਵਲ ਆਵਸੀ ਅਤੇਤੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਕੇ ਰਬਾਬ ਟੋਲ ਲਿਆਉ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਿਰਾਸੀ ਆਦਰ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੰਗਲ ਦੇ ਅਗੇ ਕਿਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਾ
ਸੇ ਇਕ ਗਰਾਉ ਜਟਾਂਦਾ ਹਈ ਦੋਹਾ ਨਦੀਆ ਦੇਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕ ਓਥੇ ਰਬਾਬੀ
ਰਹਿਦਾ ਹਈ ਅਤੇ ਨਾਉ ਉਸਦਾ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਭੀ ਸਦੀਦਾਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਓਥੇ ਜਾ-
ਇਕੇ ਉਸਪਾਸੋਂ ਰਬਾਬ ਮੰਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਨਾ ਦਿਤਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਮ
ਲਵੀ ਤਾਂ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰ
ਜੀਕੁਛ ਮੁਲ ਭੀ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋਕੁਛ ਮੁ
ਲ ਲਗੇ ਸੋ ਬੇਬੇਜੀ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਅਗੋਂ ਬੇਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਜਿਤਨਾ
ਸਹਿਰ ਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਟੋਲ ਥਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਮੈਨੂੰ ਹਥ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅ
ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਭੇਜਣ ਲਗਾਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਆਇਆ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋਕੁਛ ਮੁਲ ਰਬਾਬ ਦਾ ਹੋਇ ਆ
ਖੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਸਤ ਰੁਪਏ ਤੂ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇ

੧੨੦ ਵੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਸਤਰੁਪਏਕਢਕੇਮਰਦਾਨੇਦੇ ਹਥਿਦਿਤੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਰੁ
ਪਏਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਅ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰਸ੍ਰਿਬਦੇਜਾਹੁ ਅਤੇਰਬਾਬ ਲੈਕਰਸ੍ਰਿਬਦੇ ਹੀਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰਿ
ਹੁ ਦਿਨਾਵਿਚ ਓਥੇ ਜਾਇਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾ ਓਥੇਜਾਇਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾਪੁ
ਛਣ ਜੋ ਭਾਈ ਏਥੇ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇਫੇਰੂ ਰਬਾਬੀ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰਕੋਈ ਦਸੇਨਾਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾ ਦੋਇਦਿਨਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰਢੂਢਦਾਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ
ਫੇਰਮਰਦਾਨਾ ਆਪਨੇਜੀ ਵਿਚ ਗੀਣਤੀਲਗਾ ਕਰਣ ਜੋ ਭਾਈਹੁਣ ਮੈਕਿ
ਆਕਰਾਂ ਓਹ ਤਾ ਫੇਰੂ ਰਬਾਬੀ ਮੈਨੂੰ ਲਭਦਾਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਕਰ ਵੰਦ
ਹੋਇਕੇ ਇਕ ਦਰਖਤ ਦੇਹੇਠ ਆਇਬੈਠਾ ਤਾ ਤੀਜਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦਾ
ਰਬਾਬੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਆਇਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਆਇਕਰ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁਛ
ਣ ਜੋ ਭਾਈ ਤੂੰਕੌਣ ਹੈਂ ਅਰਕਿਸਨੂੰ ਟੋਲਦਾਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀਇ
ਕ ਰਬਾਬੀਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇਫੇਰੂ ਸਦੀਂਦਾਹੈ ਸੋਮੈਂ ਉਸਨੂੰਮਿਲਣਾਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ
ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਨਾਉਤੇਰਾ ਕਿਆਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁੰਦਾ ਕੌਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ
ਆਇਆ ਕਿਥੋਂ ਹੈਂ ਅਤੇਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੌਣਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾ
ਈਮੇਰਾਨਾਮ ਮਰਦਾਨਾਹੈ ਅਤੇਮਿਰਾਸੀ ਹੂੰਦਾਹਾਂ ਅਤੇਵਤਨ ਰਾਇਭੋਇਭ
ਟੀਦੀਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਜਿਆ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਫਕੀਰ ਨੇਹਾਂ ਅਤੇਰਬਾਬ
ਦੇਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰਫਿਰੰਦੇਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾਫਿਰੰ
ਦਾਫੇਰੂਮੈਹੀਹਾਂ ਅਤੇਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰਮੇਥੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਾਈਫਿਰੰਦਾ ਮੈਨੂੰ ਰਬਾਬਤੁਸੀਦੇਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇਨੇਕਹਿਆ ਲੈਭਾ
ਈਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬ ਤਾ ਨਾ ਜਾਣੀਏਜੋ ਫਿਰੰਦਾਰਬਾਬਕਿਥੋਂ ਲੈਆਇਆ ਜ
ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇਤਾ ਰਬਾਬ ਕੁਦਰਤੀਹੈ ਤਾਫਿਰੰਦੇਨੂੰ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਭਾ
ਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੁਸੀ ਇਸਰਬਾਬ ਦਾ ਕੁਛ ਮੁਲਕਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇਨੇਕਹਿਆ ਭਾ
ਈਮਰਦਾਨਾ ਇਸਰ ਬਾਬਦਾਮੁਲਅਸਾ ਲੈਣਾਨਾਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰਹੈਰ
ਨਗੀ ਲਗੀ ਜੋਭਾਈ ਏਹੁ ਕੌਣਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਰਹਿਨਾ ਸਕਿਆ ਤਾਫੇਰਮਰ
ਨੇਪੁਛਿਆ ਭਾਈਫਿਰੰਦਾਤੁਸਾਂ ਇਸ ਰਬਾਬ ਦਾਮੁਲ ਕਿਉਨਾਹੀਲੈਣਾ ਤਾ
ਫਿਰੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਰਬਾਬ ਸਾਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਹਥਆ
ਇਆਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸਰਬਾਬ ਵਿਚੋ ਏਹੁ ਅਵਾਜਨਿਕਲਦੀਹੈ ਜੋ

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹੋਰਸ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ੧੨੧
ਵਜਾਵਣਾ ਪਰ ਚਲ ਦਿਖਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਓਹ ਨਾਨਕ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਹੈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਫਿਰਿੰਦਾ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੈ ੧
ਵਾਰੀ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਵੇਖਾ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹੋਰ
ਸ ਅਗੈ ਵਜਾਵਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਪਰ ਜੇ ਓਸੇ ਨਾਨਕ ਨੇ ਭੇ
ਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਹਥ ਲੈਕੇ ਥਾਟ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਤਾ
ਰ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਰਬਾਬ ਵਿਚੋ ਆਵਾਜ ਨਿਕਲੀ ਜੋ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਨਿਕਲੇ ਅਗੇ ਹੋ
ਰ ਆਵਾਜ ਕੋਈ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਦੀ ਆਵਾਜ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾ
ਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸ ਜੋ ਚਲੋ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੂ ਸੀਤਬ
ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਚਲੀਏ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਫਿਰੰਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਰਬਾਬ
ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਚਰਨਾ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਕਿਉ ਲਾਇਓਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੈ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਛ ਮਾਲੂਮ ਨਾਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਭਗਤ ਹੈਂ ਕਿ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਤਾ ਵਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਿਥੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਸੋ ਉ
ਥੇ ਮੈ ਇਕ ਸਸਾਧ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਭੀ ਨ ਦਸਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿ-
ਸ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁਛਾ ਕੋਈ ਕੁਛ ਪਤਾ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤੀ ਸਰਾਏ ਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈ ਉ
ਦਾਸ ਹੋਇ ਕਰ ਟੁਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਾਧ ਮੈਨੂੰ ਕਿ ਸੇਵਕ ਲੋ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਆ
ਪੇਹੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਹੀ ਪੁਛਿਓਸ ਮੇਰੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਲੀਤੀਓਸ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਤਾ ਫਿਰੰਦੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਪਦਾ ਅਮਾਨ ਹੈਸੀ ਸੋਈ ਏਹੁ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹੁਚਾ
ਵਣਾ ਆਹਾ ਸੋ ਏਹੁ ਆਪਦੀ ਚੀਜ ਹੈ ਲੀਜੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਫੇਰੂ
ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਕਿ ਸਤਰਾ ਆਹਾ ਜੀ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦ
ਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਆਹਾ ਸਿੰਧਨਪੁਰ ਇਕ ਸਹਿਰ
ਆਹਾ ਤਿ ਸਹਿਰ ਮੈ ਰਹਿੰਦਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ਅ

੧੨੨ ਤੇਮਨਵਿਚਬਹੁਤੀਏਹਾਲਾਲਸਾਰਹਿੰਦੀਆਹੀਕਿਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਅਵਤਾਰ
ਹੋਵੇ ਤੇਏਹਵਸਤਓਹਨਾਦੀਓਨਾਨੂੰਦਿਹੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਫਿਰੰਦਾਏ
ਹੁਬਾਤਤੁਧਾਨੂੰਕਿਉਕਰਮਲੂਮਹੋਈ ਤਾਫਿਰੰਦੇਨੇਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਅ
ਸੀਸਿੰਦਨਪੁਰਦੇ ਤਿਨਕੋਸਭਰਬਾਹਰਗਏਕੰਡ ਬੈਠਕੇਕਰਤਾਰਦਾਭਜਨਕਰ
ਦੇਆਹੇਇਕਸਦਿਨਕਰਤਾਰਦੀਇਛਾਸੇਮੈਨੂੰਆਕਾਸਬਾਣੀਹੋਈਹੇਫਿਰੰਦਾਕ
ਲੂਕਾਲਦੇਪਹਿਰੇਵਿਚਮੈਂਸੰਤਅਵਤਾਰਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਅਵਤਾਰਧਾਰਾ
ਗਾਏਹੁਵਸਤੂਤੈਨੇਉਨਕੋਦੇਵਣੀ ਤਿਨਕਾਦਰਸਨਕਰੇਗੇ ਤਾਂਤੂਮਾਰਾਉਧਾਰ
ਹੋਇਜਾਵੇਗਾਇਸਆਸਾਕਰਨੇਕਰਮੇਰੀਲਾਲੁਸਾ ਅਬਪੂਰੀਹੋਈਹੈਇ
ਤਨਾਕਹਿਕਰਫਿਰੰਦਾਬਾਬੇਦੇਚਰਨਾਉਤੇਮਥਾਂਟੇਕਕੇਚਲਣੇਲਗਾਤਾਮ
ਰਦਾਨਾਉਠਕੇਨਾਲਾਵਿਦਿਆਕਰਨਵਾਸਤੇਪਹੁਚਾਵਣਗਇਆਜੋਥੋੜੀਦ
ਰਨਾਲਗਇਆਤਾਫਿਰੰਦਾਅਲੋਪਹੋਇਗਿਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਏਹੁਵਿਚਾਰਿ
ਆਜੀਅਵਿਚਜੋਮੈਂਅੰਧਾਤਾਨਹੀਹੋਇਆਹੋਰਸਭੋਕੁਛਨਜਰਆਵਦਾ
ਹੈਅਤੇਫਿਰੰਦਾਵਿਸੋਣੇਰਹਿਗਇਆਤਾਹੈਰਾਨਹੋਇਕਰਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸ
ਮਰਦਾਨਾਆਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਕਰਪੁਛਿਆਆਖਮਰਦਾਨ
ਕਿਥੋਤੋੜੀਵਿਦਿਆਕਰਆਇਓਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਓਹੁਤਾਂਛ
ਲਹੋਇਗਇਆਮੈਥੋਦਿਸਆਵਣੋਰਹਿਗਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਓਹਇਨਾਗਲਾਂਬੀਪਾਕਫਿਰਦੇਹੈਨਅਜੇਕਰਤਾਰਨੇਸਾਨੂੰਹੀ
ਜਾਹਰਕਰਨਾਸੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬਵਜਾਇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਬਾਬੇਜੀਦਾਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕੇਬੈਠਗਿਆਰਬਾਬਨੂੰਹਥਵਿਚੱਲਿਆਅਤੇ
ਮੁਖਥੀਅਰਜਕਰਨੇਲਾਗਾ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਏਹੁਕਉਣਪੁਰਸੁਹੈਸੀਇਤੂੰ
ਮਨੁਖਜੈਸੀਇਸਦੀਕੋਈਬਾਤਨਹੀਅਲੋਕਿਕਰੀਤਹੈਸੀਇਸਦੀਅਤੇਰਬ
ਬਭੀਆਪਦੀਭੇਟਾਕਰਗਿਆਹੈਹੇਦੀਨਾਨਾਥਜੀਏਹਬ੍ਰਿਤਾਂਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ
ਕਹੀਏਅਤੇਜਾਂਦਾਜਾਂਦਾਲੋਪਹੋਇਗਿਆਹੈਜਾਂਦਾਮਲੂਮਨਹੀਹੋਇਆਜੋਕਿ
ਧਰਗਿਆਹੈਏਹੁਕੋਈਸਕਤਵਾਲਾਹੈਸੀਮੈਨੂੰਬੜਾਂਅਸਚਰਜਲਗਦਾਹੈਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹੇਮਰਦਾਨਾਏਹੁਸੰਤਜੋਹੈਗੰਧਰਬਲੋਕਥੀਆ-
ਇਆਹੋਇਆਹੈਪਰਮੇਸਰਦੀਕੀਰਤੀਜਿਸਨੂੰਬੜੀਪਿਆਰੀਲਗਦੀਹੈਸ
ਭਗੰਧਰਬ,ਵਿਚਏਹੁਬੜਾਪ੍ਰੇਮੀਹੈਰਾਤਦਿਨਪਰਮੇਸਰਦੀਕੀਰਤੀਵਿਚਲ

ਗਾਰਹਿੰਦਾਹੈ ਏਹੁਰਬਾਬਇਸਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾਰਹਿਆਹੈ ਭਜਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾਕ
ਦਾਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇਇਸ ਰਬਾਬਦੇਦੇਵਣਦੀਭਾਵਣਾਭੀ ਰਰੋਕਣੀ ਆਹੀ ਸੋਹੁ ੧੨੩
ਣ ਏਹੁ ਦੇਗਿਆਹੈ ਤੁਸੀਇਸਨੂੰ ਵਜਾਵੋ ਦੇਰ ਨ ਕਰੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬ ਦਾਬਾਟ
ਬਣਾਵਨ ਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸ਼ਬਦੇ ਹੋਹਅ
ਪੇਬਾਟਬਨ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਨੇਗੁਰੂਜੀ ਦਾਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਵਜਾਵਣ ਲ
ਗਾ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਿਚੋ ਏਹੁ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲੇ ਜੋ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਨਾਨਕ ਬੰਦਾਤੇਰਾ ਏਹੁ ਆਵਾਜ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧਲਗ ਗਈ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇਗਿਆ ਹੈ
ਦੋਇਰਾਤੀ ਅਤੇ ਦੋਇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਭੁ
ਖ ਲਗੀ ਡਾਢੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇਦਾ ਜੀਉ ਭਟਕਿਆ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਛਡ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ
ਜੀਅਦੇਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਭੀ ਕਰੇ ਜੋ ਕਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਦਾਹੀ ਲਵਾਂਗ
ਜਾ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪਲਕਾ ਖੋਲੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨ੍ਹਾ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹਈ ਅਤ੍ਰਮੇਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ-
ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਦੁਖ ਭੁੱਖ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭੁਖ ਭੀ ਨਹੀਛ
ਡਦੀ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗ ਕਿਥੋ ਬਣੇਗਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਅੰਨਿ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜੀਵ
ਹੋਏਹਾਂ ਜੀ ਆਹਿ ਦੇਖ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਹਿ ਪਾਣੀ ਪਾਵਦੇ ਰਹਿਹਾਂ-
ਅਤੇ ਅੰਨ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਸੀ ਜੋ ਖਾਵੀਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਭੀ ਹੋਰ ਦਿਸ
ਦਾ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਿ ਲਵੀਏ ਅਤੇ ਪਸ ਪੰਛੀ ਭੀ ਸਭ ਚਕਤ ਹੋਏ ਬੈਠੇ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਦੁਖ ਭੁਖ
ਹਈ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੁ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਕਬੂ
ਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਾਹੁ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਕੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰ ਇਕੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਆਪ ਜੈਸਾ ਕ
ਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡੇ
ਪਾਸ ਤਾਂ ਸਹਜ ਹਈ ਅਰ ਏਹੁ ਦੋਵੇ ਗਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਸਾਂ
ਪਾਸ ਤਾਂ ਜੇਹੀ ਬਣੇ ਤੇਹੀ ਕਰਣੀ ਅਰੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਹੁ ਨਾਹਿ
ਤਾ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਲਵੰਡੀ
ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕਰ ਜਾ

੧੨੪ ਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲੈਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦੇਖਿ
ਕਰ ਮਨ ਵਿਚ ਤਉਖਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਲਗੀ ਪੁਛਣ ਜੋ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਕਿਤਨੇ ਤੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨੀਂ ਪਿਛੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੇ
ਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛਡਿਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਸਾਧ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾਈ ਨਹੀ ਲਗਦੀ ਅਸਾਡੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰਾਂ
ਬਣੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਜੋ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਜਾਈਂ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤਾਂ
ਸੁਣਕੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਥਾਉਂ ਥੰਮੀਐ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁ
ਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਭੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਆਖੇ ਅਤੇ ਅਖੀਆਂ ਪੂੰਝੇ ਪਰ ਦੇਹਦਾ ਮੋਹ ਬਹੁਤ ਆ
ਪਰਿਆ ਅਤੇ ਤਿਚਰ ਨੂੰ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਕਰ ਜੈਰਾਮ
ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਲਸਾਂ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਕਿਉਂ ਨੀ ਤੁਲਸਾ ਅਜ
ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਹੂ ਜੀ ਇਤਨਾ ਰੁਦਨ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡ ਕਰ ਚਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬਹੂ ਜੀ ਬੈ
ਰਾਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਬਹੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮ ਵਿ
ਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਰ
ਖੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਮੈ
ਕਹਿੰਦੀ ਸਾ ਜੋ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰਚਿਆ ਰ
ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡ ਕਰ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਮੇ
ਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਉਦਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਹੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਭੁਲਦੇ ਹੋ ਸਗੋਂ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਮਤ ਦੇਂਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਡ੍ਰੀਤਾ ਨਾਹੀ ਰਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਆਪਣਿਆਂ ਹੀ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਜੀਅ ਤੇ ਖਤਰਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀ ਰਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਹੇ ਠਾ
ਕੁਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਛਡ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਬਹੁਤ
ਪਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਈਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਉਸ ਦੀ ਤਾਂ
ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਲਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਹਰ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤ

ਭੀਖਤਰਾਨਹੋਵੇਸੋਓਹਤਾਉਜਾੜਵਿਚਹੀਬੈਠਾਰਹਿੰਦਾਹੈਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆਹੈ ੧੨੫
ਭਾਈਮਰਦਾਨਿਆਜੇਤੂੰਰੋਟੀਕਪੜੇਦੇਵਾਸਤੇਆਖਦਾਹੋਵੇਂਤਾਂਰੋਟੀਕਪੜਾਏਥੇਮੈਂ
ਜੁੜਦਾਹੈ——————ਅਤੇਭੁਲਾਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਨਾਲਪਹੁੰਚ
ਕਉਣਸਕਦਾਹੈਪਰਜੇਤਨੀਕਆਪਣੇਵਲੋਂਕੁਛਹਿੰਮਤਹੋਇਆਵੈਸੋਕ
ਰੀਐਤਾਂਫੇਰਨਾਨਕੀਜੀਅਤੇਜੈਰਾਮਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆਜੋਭਾਈਮਰਦਾਨ
ਜੇਤਾਂਤੁਸੀਇਸਸਹਰਵਿਚਰਹੋਤਾਂਦੋਵੇਵਖਤਰਸੋਈਜੇਵਜਾਵੇਅਤੇਜੇਕਿਤੇ
ਦਰਾੜੇਜਾਵੇਤਾਂਖਰਚੀਲੈਜਾਵੇਤਾਂਮਰਦਾਨਾਏਹੁਗਲਸੁਣਕੇਬਹੁਤਰਾਜੀਹੋ
ਇਆਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਜੈਰਾਮਨੂੰਕਹਿਆਜੁਭਈਆਜੀਜੋਤੁਸੀਆਖੋਗੇਸੋ
ਈਅਸੀਕਰਾਂਗੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਦੇਇਤਨੇਆਖਣਨਾਲਬੇਬੇਨਾਨਕੀਖੁਸੀਹੋ
ਈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਰਾਤਨੂੰਆਪਣੇਘਰਰਖਿਆਅਤੇਪ੍ਰਸਾ
ਦਜਿਵਾਇਆਜਾਂਭੁਲਕਹੋਇਆਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆਭਈਆਜੀ
ਮੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਜਾਂਦਾਹਾਂਤਾਂਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਰਸੋਈ
ਜੇਵਕੇਜਾਹੁਅਤੇਕੁਛਖਰਚੀਭੀਲੈਜਾਹੁਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆਭਲਾ
ਭਈਆਜੀਤਾਂਜੈਰਾਮਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਰਸੋਈਜਿਵਾਈਅਤੇਬਹੂਜੀਨੂੰਆ
ਖਿਆਜੋਬਹੂਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕੁਛਖਰਚਭੀਦੇਵੋਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਆਖਿ
ਆਹੇਠਾਕੁਰਜੀਜੋਕੁਛਤੁਸੀਕਹੋਗੇਸੋਈਕੁਛਮੈਦੇਵਾਗੀਤਾਂਫੇਰਜੈਰਾਮ
ਨੇਕਹਿਆਬਹੂਜੀਜੋਕੁਛਤੁਹਾਡੇਜੀਆਵਿਚਆਵੈਸੋਈਕੁਛਦੇਵੋਤਾਂਬੇ
ਬੇਨਾਨਕੀਨੇਵੀਹਰੁਪਏਕਢਕਰਮਰਦਾਨੇਦੇਹਥਵਿਚਦਿਤੇਅਤੇਇਕਜੋੜਾ
ਬੁਚਕੇਵਿਚੋਕਢਕੇਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲਪਾਇਆਅਤੇਆਖਿਓਸਮਰਦਾਨਾ
ਮੇਰੇਭਾਈਜੀਨੂੰਆਖਣਾਜੋਭਾਈਜੀਤੁਸੀਅਸਾਨੂੰਇਕਵਾਰੀਦਰਸਨ
ਦੇਜਾਵੋਤਾਂਮਰਦਾਨੇਜੋੜਾਗਲਵਿਚਪਾਇਆਅਤੇਬੀਸਰੁਪਏਲੈਕੇਮਰ
ਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਫਿਰਆਇਆਆਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਅਗੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਆਵੋਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬ
ਫੇਰਕਿਉਲੈਆਇਓਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਜਾਣੇਨਾਲਬੇਬੇਜੀ
ਬੜਾਬੈਰਾਗਕੀਤਾਅਤੇਪਿਛੋਭਈਆਜੈਰਾਮਭੀਆਇਆਤਾਂਉਸਨੇ
ਭੀਆਇਕੇਮੇਰਾਦਿਲਾਸਾਕੀਤਾਅਤੇਆਖਣਲਗਾਜੋਹੇਮਰਦਾਨਾਤੂੰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਂਜਾਹਿਨਾਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਹੀਰਹੁਤਾਮੈਂਭਈ

ਯੇਜੈਰਾਮਨੂੰ ਕਹਿਆਜੋਭੁਲਾਭਾਈਆਜੀ ਜਿਉਤੁਸੀ ਰਾਜੀਹੋਵੋਗੇਤਿਉਹੀਮੈਂ
ਕਰਾਗਾ ਤਾਂਫੇਰਭਾਈਏਜੈਰਾਮਨੇ ਮੇਰੇਗਲ ਆਖਣਜੋੜਾਪਾਇਦਿਤਾ ਅਤੇ
ਵੀਹ ਰੁਪਏਰੋਕ ਖਰਚਨੂੰਦਿਤੇ ਅਤੇਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਜਿਚਰ
ਸਹਰਵਿਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂਦੋਵੇਂਵਖਤਰਸੋਈ ਖਾਇਜਾਵਿਆਕਰੋ ਅਤੇਜੇਦੂਰਜਾ
ਵੋਗੇਤਾਂ ਏਹ ਵੀਹਰੁਪਏ ਆਪਣੀਪਾਸ ਖਰਚੀਨੂੰ ਰਖੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨੂੰਬੇਬੇਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਹੈ ਜੋਇਕਵਾਰੀਤੁਸੀਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾਦਰਸਨਦੇਜਾਵੋ ਤਾ ਅਗੋਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਵੋ ਮਰਦਾਨਾਤੂੰ ਏਹੁਕਿਆਕੀਤੋਈ ਅਰ ਅਤਿ ਨੂੰ ਰੁਮਾਂ
ਵਾਲੀਗਲਕੀਤੀਓਨਿਰਾ ਤੂੰਮਾਨੀਹੋਇਗਇਓ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਂਤਾਂਰੁਪਏਮੰਗੇਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓਨਾਨੇਮੈਨੂੰਆਪੇਹੀਖੁਸੀਹੋਇਕਰਦਿਤੇਹਨ
ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਜਾਇਕੇ ਏਹੁਰੁਪਏਫੇਰ ਆਓ ਅਤੇਜੇ
ਨਾ ਤੈਨੂੰਮੁਬਾਹਹੈ ਅਤੇਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਨਜਰਕਰਤਾਰਪਰ ਰਖੀਦੀਹੈ ਬੇ
ਦੇਦੀ ਆਸਵਿਚ ਔਗਣ ਵਧਾਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਆਸਾਵਿਚ ਸੌਤੋ
ਖਹੋਦਾਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰਜਾਹੁਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਰੁਪਏ ਫੇਰਮੋੜਕਰ ਦੇ ਆਉ ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਭੀ ਚਲੋ ਚਲਕਰਰੁਪਏਫੇਰ ਆਂ
ਦੇਆਹੇ ਅਤੇਬੇਬੇਜੀ ਨੂੰ ਭੀਦਰਸਨਦੇਆਵੋ ਆਪਦੇਦਰਸਨਵਾਸਤੇ ਬਹੁ
ਤ ਤੜਫਦੀਹੈ ਅਰ ਤੁਸੀਂਇਤਨਾਚਿਤ ਕਠੋਰਨਾਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ ਭਲਾਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਸਾਥੋ ਮੋੜਿਆਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਅ
ਸਾਤੇਰੇਨਾਲਬਹੁਤਕੰਮਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇਜੀਦੇਪਾਸ
ਲੈਆਇਆ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਆਵਦਾ ਦੇਖਕਰ ਕੋਠੇਪਰਚ
ੜ੍ਹਗਈ ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿਆਜੋ ਭਾਈਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਆਯਾਹੈ ਤਾਂ
ਬੇਬੇਨੇਆਖਿਆ ਤੁਲਸਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੂ-
ਜੀਮੇਰੀ ਕਿਆਮਜਾਲਹੈ ਜੋਤੁਹਾਡੇ ਅਗੇਮੈਝੂਠਬੋਲਾ ਤਾਂ ਇਤਨੇਚਿਰਨੂੰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਘਰਦੇਅੰਦਰ ਆਇਵੜੇ ਤਾਬੇਬੇਨਾ
ਨਕੀਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਪਾਸ ਆਇ ਦੇਖਕੇ ਇਕਬੀਚਾਰਹੋਈ ਦੌੜਕੇ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਬੇਬੇਦਾਮਥਾ ਦੋਨੋਹਥਾਤੇ ਲੀਤਾ ਅਤੇਮੂਹੋਕਹਿਆਮੈਇਸੀਵਾਸਤੇਤੇ
ਰੇਪਾਸਨਹੀਆਵਦਾ ਤੂੰਮੇਰੇਪੈਰਾਨੂੰ ਦੌੜਦੀਹੈ ਤੂੰਮੈਥੋ ਵਡੀਹੈਂ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀਪਿਆਰੀਹੈ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਨੂੰ ਹਥਲਾਵਣਾ ਮੇਰੇਸਿਰਭਾਰ ਚੜ੍ਹਦਾਹੈ ਨਹੀ

ਤਾਂ ਮੈ ਕਦੀ ਨ ਆਇਕੇ ਮਿਲਾਂਗਾ ਬੇਬੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜਿਉ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿ ੧੨੭
ਵੈ ਹੀ ਕਰਾਂਗੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਆ ਕਰੋ ਵਿਸਾਰਨਾ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਮੇ
ਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਤ ਛੋਹਿਆ ਕਰ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਦਰਸਨ ਜਰੂਰ ਅਸਾਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕਰੋ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰੁਪਏ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਰੁਪਏ ਮੰਗੇ ਨਹੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਆਪ ਹੀ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸ ਸੌਂਪੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤ ਹੈਂ
ਅਤੇ ਵਡੀ ਹੈਂ ਜੋ ਤੇਰਿਆ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈਂ
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਈ ਕਰਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ
ਕੋਈ ਆਖਣਦੀ ਨਾਹੀ ਪਰ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ ਮੋੜ ਲਵੋ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਦ ਕਦ ਤੁ
ਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀ ਤੋਰਨਾ ਭਾਵੇ ਅਸੀ ਹੋਈਏ ਨਾ ਹੋਈ
ਏ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੀ ਮੋਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਦੇਵੀਆ ਦੇ ਸਿ
ਵਾਇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀ ਮੰਗਣਾ ਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਗੋਦ ਮੇ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ

ਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਅਸੀ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਭੁਲੇ ਨਹੀ ਰ
ਮਰਦੇ ਭੀ ਮਰਦੇ ਹੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਬੇ ਬੇਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਏਥੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਧਰਵਾਸ ਹੈ ਭਾਵੇ ਕਦੇ
ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਪਰ ਮੈ ਤਾਂ ਵਰਦੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਜਦ
ਤੁਸੀ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾ ਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਦੁਖ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੋ ਮੇ
ਰੇ ਵਸ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁ ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿਤ ਮੇਂ ਨਿਸਚਿੰਤ ਰਹੋ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਸ
ਵੇਲੇ ਮੈ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ
ਤੁਸੀ ਸਾਡਾ ਮੋਹ ਤੋੜ ਕਰ ਚਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੋਹ ਤੋੜ
ਨਾਹੀ ਭਲਾ ਹੈ ਰਖਣ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇਕਰ ਵਿਦਿ
ਆ ਹੋਏ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ

ਆਵੈ ਤਿਧਰੇ ਹੀ ਚਲਹੁ ਜੀ ਅਗਾ ਭੁਰਹਾਸੁ ਤੇ ਪਿਛਾ ਸਾਥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਸਾਧ ਏਮਨਾਬਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਚਲੋ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ
ਚਲੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਸ ਸਾਧ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ।
ਸੰਪੂਰਨ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੇ ਏਮਨਾਬਾਦ ਨੂੰ ਚਲੇ ਸਤਵੇ ਦਿਨ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਆ
ਇ ਵੜੇ ਅਗੋ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਿਲੇ ਬੈਠਾ ਘੜਦਾ ਆਹਾ ਜਦ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਡਿਠ
ਇਕ ਤਪਾ ਆਇ ਆਹੇ ਇਕ ਨਾਲ ਡੂਮ
ਭੀ ਹੈਸ ਅਤੇ ਤਪੇ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਜੰਞੂ ਭੀ
ਹੈਸ ਭਾਈ ਲਾ ਲੋ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ
ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸ
ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਬੈਠਕ ਰ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਲਾਲੋ ਬੈਠਕ ਰ ਕਿਰਤ ਲਗਾ ਕਰ

ਨੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਜਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦ
ਨਾ ਬੈਠ ਗਏ ਦੋ ਘੜੀਆ ਸਸਤਾਇ ਕਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛ
ਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਾਹ
ਰ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਮਹਿਰਮ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਅਸੀ ਪਰਦੇਸੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਪਰਦੇਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰ
ਸੰਸਾਰ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੂਲਿਆ ਸਭ ਛੋੜ ਦੇਵਹੁ ਅਰ ਤੁਸੀ ਭੁਲੇ ਲੋਕ ਨ
ਜਰੀ ਆਵਦੇ ਹੋ ਜਿਉਂ ਕੀਤਿ ਉਹੀ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁ ਅਸੀ ਮੋਟੇ ਲੋਕ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਸੰਤ
ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਜੀਕੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਤਾ ਸ
ਭੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਾਣ ਹੋਵੇ ਤਾ ਆਖੀਏ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਬੁਝਦੇ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖੀ
ਏ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਪਰ ਜੀ ਡਿਠਾ ਜੋ ਕੋਈ ਨ
ਨਕ ਤਪਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਡਿਠਾ ਨਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਹ ਤਪਾ ਪੁਛਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈ ਤਾ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕਚੀ ਮਤ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਹੁ ਕਚੀ ਮਤ ਵਾਲੇ ਨਹੀ ਆਖੀਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ

ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਇਨਕਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਦ
ਸਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਜੋ ਦਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਆਪ ਦਸੀਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨ
ਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸਾਡਾ ਨਾ
ਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਏਤਨਾ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਚ
ਰਨਾ ਤੇ ਢਹਿਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੁਸਾਡਾ
ਕਰਤਾਰ ਭਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਤੁਹਾਡਾ ਏਤਨਾ ਹੀ ਬਚਨ ਆਹਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਛੇੜਨੀ ਨਾਹੀ ਅੰਦਰ ਦੀ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਖਣੀ ਜਾਹ
ਰ ਨਾਹੀ ਕਰਨੀ ਤਾ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਲਾਲੋ ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਅ
ਤੇ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਹਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਲਾਲੋ ਅਸੀ ਕਿਵੇਂ ਛੁਪੇ ਭੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾ
ਡੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਤਾ ਰਸੋਈ ਦੇ ਆਹਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕੋਈ ਪੁਰਾਤਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਡਾ ਸੰਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਕਿਤਨੇ ਕਿਤ
ਨੇ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਭਗਤ ਸਫਲ ਹੋਈ
ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਤਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਫਤ ਜਨਮ ਨਹੀ ਆ
ਵਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੇਈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਵੇ
ਕੇਹਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ ਗਾ ਤਾਤਿ ਸਨੂੰ ਫੇਰ ਜੂਨ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਰਗੁਨੀ ਭੀ ਹੋਵੇ
ਅਤੇ ਵਾਸਨਾ ਭੀ ਕਾਈ ਨ ਉਠੇ ਤਉ ਭੀ ਚਉਰਾਸੀ ਭੋਗੇ ਗਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓ
ਹ ਪੁਰਸ ਚਉਰਾਸੀ ਨਹੀ ਭੋਗਦੇ ਜਿਨਾ ਪੁਰਸਾ ਨੇ ਪਰਮ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਬਾਸਨਾ ਕਰ
ਕੇ ਸੋ ਸਾਰ ਭਵਜਲ ਦੇ ਪਾਰ ਉਤਰਨੇ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਨ ਪੜ੍ਹ
ਦੇ ਤੇ ਸਤਿ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਸਭ ਕੀ ਸਮਝੂਖਾ ਕਰਦੇ ਰਹਨ ਕਿਆ ਚਾਹੀਏ ਕ

੧੩੦ ਰਣਾ ਊਚ ਨੀਚ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਣਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਕਥਾ ਦਾ ਸ੍ਰਤ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨੇ ਮਨ ਲਗਾਇਕੇ ਸਤ ਸਰੂਪ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਜੋ ਲਾਰਨਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਸਤ ਸਰੂਪ ਹੈਨ ਤਿਨ ਦੇ ਚਰਣਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਵਣਾ ਅਤੇ ਤਿਨਕੀ ਮੂਰਤੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਿਤ ਮੇਂ ਅਤੇ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣੇ ਮਨ ਲਗਾਇਕਰ ਤਾਂ ਨਕੇ ਪੁਲਕਾਵਲੀ ਰੋਮ ਸਗਰ ਦੇਖਣੇ ਹੋ ਜਾਵਣ ਅਤੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਦਮਨ ਕਰਨਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਥੀ ਰੋਕ ਰਖਣਾ ਸਭਸ ਆਪਣੇ ਕੋ ਵਿਰਕਤ ਕਰਨਾ ਸ੍ਵਰਗ ਆਦਿਕਾਂ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਭੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਪਰਾਏ ਔਗਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਨਾ ਹਾਣ ਅਤੇ ਲਾਭ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਰਖਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤ ਰਹਿਣ ਸਰਬ ਕੇ ਸਾਥ ਛਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸਚਾ ਰਖਣਾ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਨਾ ਡੋਲਣਾ ਸਰਬ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਨਣਾ ਕਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਰਵਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਨਕੀ ਏਹੁ ਮਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਵਹੁ ਪਰਸਆਪਤੇ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਉਨਕੀ ਕੁਲ ਭੀ ਕਈ ਪਰਮਧਾਮ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਲਗਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਸਾਥ ਨਹੀ ਮੋਹਿ ਜਾਂਦੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰੰਗ ਮੇਂ ਰਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਕਈ ਹੋਰ ਭੀ ਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂਨ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਤੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਤਨੀ ਵਰਤਾ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਜਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਪਰਸਾਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਨੇਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਗਲ ਵਿਚ ਜੰਞੂ ਹੈ ਅਰ ਸਿਤ ਰੂਪ ਕਾ ਚੌਂਕਾ ਵਿਚ ਚਲਕੇ ਪਰਸਾਦ ਜਛੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜਿਤਨੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਹੀ ਚੌਕਾ ਹੈ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਥਿਆਪ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੋਧਰੇ ਅਨਿਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਹੈਨਾ ਅਤੇ ਸਰੋਂ ਦੇ ਸਗ ਦੀ ਪਿੰਨੀ ਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀ ਅਵਿਚਾਰ ਗਿਣਤੀ ਧਾਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਾਣੇਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਟੁਕ ਭੰਨਕੇ ਮੂਹਿ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ

ਦੇਹੁ ਖਬਰ ਪਰਸਾਦ ਦੀ ਜੋ ਕੇਹਾ ਸ੍ਵਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕੇਹਾ ਰੂਪ ੧੩੧
ਸਾਦ ਇਸ ਦੇ ਲਿਵੇ ਲਾਂਵਾ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਵਲੋ ਨਹੀ ਦੇਖਣਾ ਤੁਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲ ਦੇਖਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਚ ਤੁ
ਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ
ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਮੈਲ ਲਾਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਚਲਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਤਿਧਰ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਉ ਤੂੰ ਆਖੇ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ
ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਪਰ ਜੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਅਸਾਡਾ ਜੀਦ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਸੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਰਹੇ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਮਨ ਭੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਪਾਸੋ ਵਿਦਾ ਲਈਏ ਨਹੀ
ਤਾ ਏਥੇ ਦੁਖਣਾ ਦੁਖਾਵਣਾ ਪਉਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਆਹੇ ਅਸਾ
ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਰੋਜਨ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਹੋਵੇ ਤਿਥੇ ਹੀ ਅਸਾਡੀ
ਰਹਿਤ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਬੂਝੀ
ਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਗਲੀ ਕੂਚੇ ਅਸੀ ਜਾਇ ਨਿਕਲਦੇ ਆਹੇ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਆ
ਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਹੁ ਆਏ ਨੀ ਕੁਰਾਹੀ ਅਗੇ ਤੇਰੀਆ ਤੂਹੀ ਜਾਣੇ ਪਰ ਜੀ
ਅਸੀ ਤਾਂ ਦੁਖ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਪ੍ਰਜਦ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸੀ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਅਸੀ ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਖੇਲੀ-
ਐਗੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਵਿਚ ਕਿਆ ਅਵਗਿਆ ਪਈ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੁਸਾ ਵਿਚ ਅਵਗਿਆ ਕਾਈ ਨਹੀ ਪ
ਰ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਤ ਹੋ ਤੁਸਾ ਪਾਸੋ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੁਖੇਗਾ ਤੁਸਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਝ ਰਖੀ
ਨਾਹੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸਾਝ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਆਪ ਨੇ ਹੀ ਮਨ ਦੀਆ-
ਭਾਵਦੀਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਜ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕ

੧੩੨ ਹਿਆ ਏਸਕਲੀਓ ਪਜਿਭੀਤੀਓ ਕਿਉਕਰਰਖਾਪਤਿ ਜੇਬੋਲਾਤਾਂ ਆਖੀਐ
ਬੜਬੜਕਰੇਬਹੁਤਚੁਪਕਰਾਤਾ ਆਖੀਐਇਤਘਟਨਾਹੀਮਤਿ ਜੇਬਾਹਿਰਹਾ
ਤਾਆਖੀਐਬੈਠਾਸਬਰਘਤਾ ਜੇਉਠਿਚਲਾਤਾਂਆਖੀਐਛਾਰਗਾਇਆਸਿਰ
ਘਤਾ ਜੇਕਰਨਿਵਾਂਤਾਂਆਖੀਐਡਰਦਾਕਰੇਭਗਤਾ ਕਾਈਗਲੀਨਾਮੇਵਨੀ
ਕਿਥੈਕਟਾਇਤਾ ਏਥੈਓਥੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਰਖੇਪਤਿ ॥੧॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋ ਸੰਸਾਰਪਾਸੋਂਕਰਤਾਰਹੀਰਖੇਤਾਂਰਹੀਏ ਹੁਣਅ
ਸਾਨੂੰਵਿਦਾਹੀਦੇਹ ਤਾਂਫੇਰਭਾਈਲਾਲੋਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਕੋਈਦਿਨ
ਤਾਂ ਗੁਜਰਾਨਕਰੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋਤੇਰਾਹੋਣਾਤਾਂ
ਕੋਈਨਾਹੀਪਰਸਾਥੋਂਕੋਈਦੁਖੇਗਾ ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਦਾਭੀਚਿਤਉਦਾਸਹੋਇਆ
ਹੈ ਤਾਂਫੇਰਭਾਈਲਾਲੋਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਇਕਮਹੀਨਾ ਜਿਉਂਕਿਉਂਕਰ
ਟਿਕੋਜੀ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਭਾਈਲਾਲੋਦਾਭੀਆ
ਖਿਆਮੰਨੀਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੋਦੇਪਾਸਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਮਹੀਨਾਟਿਕੇ ਜਦੋਂਦੋਇਦਿਨਗੁਜਰੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਤਾਂਮਹੀਨਾਏਥੇਟਿਕੇਹੋ ਅਤੇਜੇਮੈਨੂੰਹੁਕਮਕਰੋਤਾਂਮੈਂਤਲਵੰ
ਡੀਓਫਿਰਆਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂਹਿਤਾਂਅਸਾਡੇਨਾਲ
ਹੀਮਹੈ ਤੂਹੁਣਕਿਥੇਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਥੋੜ੍ਹੇਹੀਦਿਨਾਂਨੂੰ
ਆਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜਾਹੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾਪਰਸ਼ਿਤਾਬਦੇਆ
ਵੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂਵਿਦਿਆਲੈਕੇਤਲਵੰਡੀਨੂੰਗਇਆ ਤਾਂਪਿਛੋਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਿਨੇਤਾਂਜੰਗਲਬਾਰਵਿਚਫਿਰਨ ਅਤੇਰਾਤਨੂੰਭਾਈਲਾਲੋਦੇ
ਪਾਸਗੁਜਾਰਨਕਰਨ ਏਸੇਤਰਾਂਜਦਪੰਦ੍ਰਾਂਦਿਨਗੁਜਰੇਤਾਂ ਓਥੇਦਾਇਕਮਲਕਭਾ
ਗੋਨਾਮਸੀ ਅਤੇਜਾਤਖਹਿਰੂਖਤ੍ਰੀ ਸਰੀਣਦਾਰਹਿੰਦਾਸੀ ਉਸਨੇਬ੍ਰਹਮਭੋਜਕੀ
ਤਾਸੀ ਅਰਚਾਰੋਂਹੀਵਰਨਾਂਨੂੰਨਿਮੰਤ੍ਰਣਦਿਤਾਸੀ ਤਿਸਦੇਘਰਦਾਇਕਪਜਾਨਾ
ਮੇਮਿਸਰਸਹਿਰਵਿਚਨਿਉਤਾਦੇਂਦਾਫਿਰਦਾਹੈਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਭਾਈਲਾਲੋਦੇਘ
ਰਨੂੰਬਾਹਿਰੋਂਆਏਹੈਸਨ ਤਾਂਉਸਪਜੇਬ੍ਰਾਹਮਣਦੀਗੁਰੂਜੀਨਜਰਪੈਗਏ ਦੇਖਕੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਆ ਹੇਨਾਨਕਤਪਾਤੇਰੇਤਾਈਭੀਨਿਉਂਦ
ਰਹੀਮਲਕਦੇਘਰਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਹੇਮਿਸਰਏਹੁਕਿਸਤਰ
ਦਾਨਿਉਂਦਾਹੈ ਤਾਂਅਗੋਂਪਜੇਬ੍ਰਾਹਮਣਆਖਿਆਤਪਾਜੀਮਲਕਭਾਗੋਨੇਬ੍ਰ

ਭੋਜਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇ ਸਭੇਵਰਨਦੇ ਅਰਨਗੱਦੇਲੋਕਚਾਰੋ ਵਰਨਦੇਸਾਧ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਕੇਨਿਉਂਦਾਦੀਆਹੈ ਅਤੇਤੂੰ ਭੀਆਵੇਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮਿਸਰਜੀਅ
ਸੀਤਾਂਫਕੀਰਅਤੀਤਕਿਨਾਵਿਚੋ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇਜੀਨੂੰਆ
ਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀ ਤੈਨੂੰ ਅਗੇਗੀਕੁਰਾਹੀਆਖਦੇਹੈਨ ਏਸੇਕਰਕੇ ਅਤੇਜੇਬ੍ਰਾਹਮ
ਭੋਜ ਵਿਚ ਨਾਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮਲਕਬਹੁਤ ਰੰਜੋਹੋਵੀਗਾ ਅਗੇ ਤੂੰਜਾਣ ਮੈਤੈਨੂੰਅ
ਖਛਾਤਿਆਹੈ ਏਹੁਕਹਿਕੇਚਲਦਾਰਿਹਾ ਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਭੋਜਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਗਏਓਨਾਹੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋਦੇ ਘਰ ਗੁਜਰਾਨਕੀਤੀਤਾਂ ਉਸਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਨੇਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਅਗੇਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਅਗੇਭੀ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਚੁਗ
ਲੀ ਦੂਜਟੀਕਰਦਾ ਆਹਾ ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਮਲਕ ਪਾਸਜਾਇਕਹਿਆ ਸੋਹੇਮ:
ਲਕਜੀ ਨਾਨਕਤਪਾ ਤੁਹਾਡੇਬ੍ਰਾਹਮਭੋਜ/ਵਿਚਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਮਲਕਨੇਪੁਛਿ
ਆ ਹੇਪਾਧਾਤੂੰਨਿਉਂਦਾਪਾਇਆਸੀ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਂਬਹੁ
ਤ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾਂਮਲਕ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਪਾਧਾ ਤਪੇਨੂੰ
ਸਦਲਿਆਉ ਤਾਂ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋਦੇਘਰ ਆਇਆ ਅਰ ਲਾਲੋਨੂੰ
ਲਗਾਪੁਛਣ ਜੋਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਥੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾਹੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋਨੇ ਆਖਿਆ ਪਾ
ਧਾਜੀ ਏਥੇਹੀਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਕਹਿਆ ਲਾਲੋਨੂੰ ਨਾਨਕ ਤਪੇਨੂੰ ਬਾ
ਹਰਭੇਜਦੇਹੁ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜਸੁਣਕੇ ਆਪਹੀਬਾਹਰ ਆ
ਏਗਏ ਤਾਂ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਕਿਉ ਪਾਧਾਜੀ ਕੀ ਆਖਦੇਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇਆਖਿਆ ਹੇਤਪਾ ਤੈਨੂੰਮਲਕਜੀ ਸਦਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਪਾਧਾ
ਮਲਕ ਦੇਪਾਸਮੇਰਾਕਿਆ ਕੰਮਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਮਲਕਪਾਸਜਾਕੇ ਹੋਰਦ
ਧੀਕ ਚੁਗਲੀਆਖਾਧੀਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਦੇਖੋ ਮਲਕਜੀ ਇਕਤਾਂ ਖੜੀ
ਪੂੜ੍ਹੈ ਅਤੇਦੂਸਰਾ ਸੂਦ੍ਰਾਤਿਖਾਣ ਦੇ ਘਰਵਿਚ ਜੂਠਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਭੋਜ
ਨੂੰਨਾਉਰਖਦਾਹੈ ਅਤੇਤੀਸਰਾ ਤੁਸਾਡੇ ਸਦੇ ਆਵਦਾਨਾਹੀ ਏਹੁਸੁਣਕੇਮਲ
ਕਨੇਗੁਸਾਖਾਧਾ ਗੁਸੇਹੋਇਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇਪਜਾਮਿਸਰ ਤੂੰਜਾਇਕਰ ਤਪੇਨੂੰ
ਪਕੜਲਿਆਉ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇਜਾਇਕਰਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਤਾਂਬੀਆ ਕੀਤੀਅ
ਤੇਕਹਿਓਸ ਚਲਤਪਾਨਾਨਕ ਮਲਕਗੁਸੇਵਿਚ ਆਇਆ ਹਈਤੇ ਜੇਨਾਹੀਜ
ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਹੁਦੇਖ ਆਦਮੀ ਪਕੜਕੇ ਲੈਜਾਵਣਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿ
ਆ ਚਲ ਮਿਸਰ ਚਲੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਪੰਜਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮਲਕਪਾਸਲੈ

੧੩੪ ਗਿਆ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਮਲਕ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿਆ ਮਲਕ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆ
ਇ ਗਿਆ ਹੈ ਮਲਕ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤਪੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਉ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਪਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਮਿਸਰ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਲਕ ਭਾ
ਗੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹਈ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਬ੍ਰਾਮਭੋ
ਜ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਨ ਆਇਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਅ
ਸੀ ਫਕੀਰ ਲੋਕ ਆਹੇ ਜਿਵੇਂ ਗੁਜਰੀ ਤਿਵੇਂ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਨੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕਰ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਤਪਾ ਨਾਉ ਰਖਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਮਭੋਜ ਨੂੰ ਨਾਉ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਸੂਦਰ
ਦੇ ਘਰ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਲਕ ਹੁਣ ਕੁਛ
ਖਵਾਉ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਵੋ ਪੰਜਾਂ ਮਿਸਰ ਇਸ ਤਪੇ ਨੂੰ ਕੁਛ ਖਵਾਉ ਤ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਭੀ ਖੜੋਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋ ਦੌੜਕਰ ਘਰ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅਧੀ ਰੋਟੀ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਲੈ ਕੇ ਹਿ
ਆ ਅਤੇ ਉਧਰੋ ਪੰਜਾਂ ਮਿਸਰ ਲੁਚੀਆਂ ਕਚੌਰੀਆਂ ਲੈ ਆਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਸਜੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਖਬੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੁਚੀਆ ਕਚਉਰੀਆ
ਲੀਤੀਆ ਦੋਨੋ ਹਥਾਂ ਨੂੰ ਘੁਟਿਆ ਤਾਂ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵਿਚੋ ਦੁਧ ਸਿੰਮਿਆ ਅਤੇ ਲੁ
ਚੀਆ ਕਚੌਰੀਆ ਵਿਚੋ ਲਹੂ ਸਿੰਮਿਆ ਫੇਰ ਜਿਤਨੀ ਮਜਲਸ ਬੈਠੀ ਆਹੀ ਸੋ ਸ
ਭ ਦੇਖਕਰ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣੋ ਮਲਕ ਜੀ ਏਹ ਬ੍ਰਾਮਭੋਜ ਆਦਮੀਆ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਦੇਖ
ਸੂਦਰ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹਈ ਸੋ ਬ੍ਰਾਮਭੋਜ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤ ਹੋਂਦਾ
ਹਈ ਇਸ ਵਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਮਲਕ ਦਾ ਕੁਛ ਵਸ ਨ ਚਲੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇਰਾ ਗੁ
ਸਾ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਭੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਐਸੀ ਮਲਕ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਮਃ੧ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸ ਸੂਅਰ
ਉਸ ਗਾਇ। ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਾਮਾ ਤਾਂ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ। ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ
ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ। ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾ
ਇ। ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ। ਸੁਣ ਮਲਕ ਜੀ ਲੋਕਾ ਪਾਸੋ ਦ
ਵੀਆ ਲੈਕੇ ਤਾ ਬ੍ਰਾਮਭੋਜ ਕਰਨਾ ਸੋ ਏਸ ਅੰਨ ਦੇ ਖਾਧਿਆ ਸਭਨਾ ਦਾ ਮਨ ਮਲੀਨ ਹੁ

ਦਾਹੈਤੇਭਗਤਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਕਰਨੇਵਿਚਭੀਫਰਕਪੈਂਦਾਹੈਅਤੇਕਿਰਤਭਗਤਦੇਕਰ ੧੩੫
ਨੇਵਾਲੇਦਾਅਨਿਖਾਵੀਏਤਾਂਮਨਮੈਲਾਨਹੀਹੁੰਦਾਏਹੁਬਾਤਮਲਕਭਾਗੋਸੁਣਕਰ
ਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਗਇਆਕੁਛਕਹਿਸਕੈਨਹੀਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਮਲਕਭਾਗੋਦੇਪਠਾਣਨਾਲਹੋਈ॥

ਜੋਸਪਠਾਣਦੇਅਗੇਮਲਕਭਾਗੋਮੁਸਾਹਿਬਆਹਾਤਿਸਖਾਨਦਾਬੇਟਾਬਹੁਤਦੁਖੀਰ
ਹੈਂਦਾਸੀਬਹੁਤੇਰੇਹੀਇਲਾਜਕਰਰਹੇਆਹੇਓਹਰਾਜੀਨਹੀਹੁੰਦਾਸੀਤਾਂਖਾਨਪਠਾਨ
ਨੇਮਲਕਭਾਗੋਨੂੰਕਹਿਆਜੋਹੇਮਲਕਮੈਂਕਿਆਕਰਾਂਮੇਰਾਬੇਟਾਅਵਲਨਹੈਐਸਾਰੋ
ਗੀਹੋਇਆਹੈਚੰਗਾਨਹੀਹੁੰਦਾਤਾਂਮਲਕਭਾਗੋਨੇਆਖਿਆਖਾਨਜੀਕੋਈਕਾਮਲ
ਫਕੀਰਨੂੰਪਕੜੀਏਤਾਂਤੁਮਾਰਾਬੇਟਾਚੰਗਾਹੋਜਾਵੇਗਾਏਹੁਸੁਣਕੇਪਠਾਣਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਮਲਕਮੈਂਕਿਆਜਾਣਾਜੋਕਾਮਲਫਕੀਰਕੌਣਹੁੰਦੇਹੈਨਅਰਨਾਕਾਮਲਕੌਣ
ਹੈਨ ਤਾਂਮਲਕਨੇਕਹਿਆਖਾਨਜੀਤੁਮਸਭਫਕੀਰੋਂਕੋਪਕੜਨੇਕਾਹੁਕਮਦੇਦੋ ਕਾ
ਮਲਨਾਕਾਮਲਸਭਪਕੜੇਜਾਵੈਂਬੀਚਮੇਕੋਈਨਾਕੋਈਕਾਮਲਮਿਲਜਾਵੇਗਾਦੇ
ਖੋਜਦਕਮਬਖਤੀਆਉਂਦੀਹੈਤੋਐਸੀਆਕਲਾਂਜਾਹਰਹੋਆਂਵਦੀਆਂਹੈਨਤਾਖਾਨ
ਪਠਾਣਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾਅਤੇਫਕੀਰਲਗੇਪਕੜੀਵਨਤਾਂਵਿਚੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀ
ਪਕੜੇਆਏਮਲਕਭਾਗੋਦੇਖਕੇਬੜੀਦਿਲਵਿਚਖੁਸੀਹੋਈਅਤੇਇਧਰਭਾਈ
ਲਾਲੋਸਿਖਨੂੰਭੀਖਬਰਹੋਈਭਾਈਲਾਲੋਸੁਣਕੇਹੀਉਠਦੌੜਿਆਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਭੀਅਤੇਹੋਰਕਿਤਨੇਕਫਕੀਰਭੀਪਕੜੇਹੈਨਤਾਂਭਾਈਲਾਲੋਦੇਖਕੇਘਬ
ਰਾਵਨਲਗਾਕਰਨਬੇਮੀਏਨਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਦੇਖਕੇਆਖਿਆਕਿਉਂ
ਭਾਈਲਾਲੋਘਬਰਾਕਰਦਾਹੈਂਤਭਾਈਲਾਲੋਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹੁਕਿਆਭਾਣਾ
ਹੋਇਆਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਦੇਖਕਰਤਾਰਕਿਆਕਰਸੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਰਾਗ-
ਤਿਲੰਗਵਿਚਇਕਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗਮ:੧ ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀ
ਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆਜੋਰੀ
ਮੰਗੈਦਾਨਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮਧਰਮਦੋਇਛਪਖਲੋਤੇਕੂੜਫਿਰੈਪਰਧਾਨਵੇਲਾਲੋ॥
ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ
ਪੜਨਕਤੇਬਾਂਕਸਟਮੈਂਕਰੇਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਿਲੇਗਾਵੀਅਹਿਨਾਨ
ਕਰਤਕਾਕੁੰਗੂਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕਆਖੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚ
ਆਖੁਮਸੋਲਾ॥ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਾਚਾਸ

੧੩੬ ਿਖਸਰਤਪਾਵਸਸਰਕਾਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੇਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕਟੁਕਹੋ
ਸੀਹਿਦੁਸਤਾਨਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ਆਵਨਅਠਤਰੇਜਾਨਸਤਾਨਵੈਹੋਰਭੀਉਠ
ਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕਆਖੈਸਚਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ
॥੧॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਂ ਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋ
ਲਾਇਆਜੋਇਨਜੀਆਦੀਆਹਨਸੋਕਪੜੇਵਾਂਗੂਟੁਕੜੇਟੁਕੜੇਹੋਸੀਅਨਅਰ
ਹਿਦੁਸਤਾਨਇਸਬੋਲਨੂੰਸਮਾਲੇਗਾਅਰਪੰਦ੍ਰਾਸੈਅਠਤਰਵੇਂਚੌਰਾਸਾਆਵੇਗਾ
ਅਤੇਦੋਇਸੈਉਨੀਥਰਸਰਾਜਕਰਨਗੇਫੇਰਸਤਾਰਾਸੈਛਿਆਨਵੇਇਕਸੌਮਾ-
ਰਗਲਆਵੇਗਾਅਰਤਦਦਸਵਾਂਅਉਤਾਰਸਾਡਾਨਰਰੂਪਹੋਵੇਗਾਅਤੇਖਾਲਸਾ
ਜੋਮਰਦਹੈਅਰਜਿਖਹਨਸੋਸਮਾਪਾਇਕੇਹਿੰਦੁਸਤਾਨਦਾਰਾਜਖੋਹਲੈਨਗੇਤਾਂ
ਫੇਰਭਾਈਲਾਲੋਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੁਗਲਏਡੀਜੁਲਮੀਕਰੇਗਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੇਰਾਗਆਸਾਵਿਚਇਕਸਬਦਕੀਤਾ॥ ਰਾਗਆਸਾਮਃ੧ ਖੁਰਾਸਾ
ਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆਹਿਦੁਸਤਾਨਡਰਾਇਆ॥ਆਪੈਦੋਸਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮਕਰ
ਮੁਗਲਚੜਾਇਆ॥ਏਤੀਮਾਰਪਈਕਰਲਾਣੇਤੈਕੀਦਰਦਨਆਇਆ॥੧॥ਕ
ਰਤਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੋਸਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਕਤਾਸੀਹਮਾਰੇਪੈਵਗੈਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨਵਿਗਾੜਿਵਿਗੋਏਕੁਤੀ
ਮੁਇਆਸਾਰਨਕਾਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਜੇ
ਕੋਨਾਮਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿਭਾਣੇ॥ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦ
ਾਣੇ॥ਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਕਰਤ
ਮਾਣਸਾਵਿਚਬਾਹਨਾ॥ਨਾਨਕਭਾਰਮੁਖਕਾਰਨਸੁਣੈਸੋਈਸਾਹੁਸੁਲਤਾਨਾ॥੧
॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋਜੋਕਰਤਾਰਦਾਭਾਣਾਆਹਾ
ਸੋਈਅਸਾਆਖਿਆਹੈਅਤੇਤੂੰਇਉਹੀਜਾਣਜੋਜੋਪਰਾਨੀਇਸਜਗਤਵਿ
ਚਕਰਮਕਰਦਾਹੈਸੋਈਸੋਈਇਸਮਾਨੁਖਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਂਦਾਹੈਅਤੇਜੈਸਾਬੀਜੇ
ਗਾਸੋਤੈਸਾਹੀਪਾਵੇਗਾਅਤੇਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋਇਨਾਤੁਰਕਾਨੇਆਪਨੇਰਾਜਦ
ਰਪਛਾੜਦਿਤਾਹੈਭਾਗੀਏਹਨਾਦੀਸਦਉਠਾਇਦਿਤੀਹੈਅਤੇਸਾਨੂੰਸ੍ਰੀਕਰਤਾ
ਰਜੀਦਾਹੁਕਮਈਵੇਹੀਆਹਾਸੁਣਭਾਈਲਾਲੋਜਿਨਾਭਉਤਿਨਾਨਾਹਿਭਉਮੁ
ਚਭਉਨਿਭਵਿਆਹਾਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤਦੀਬਾਣਿਗਿਆਹਾ॥੧॥ ਸੁ
ਣਭਾਈਲਾਲੋਜਿਨਾਭਉਪਰਮੇਸਰਦਾਮੰਨਿਆਹੈਤਿਨਾਨੂੰਕਿਸੇਦਾਭਉਨਾਹੀ

ਹੁੰਦਾ ਅਤੇਜੋਪਰਮੇਸਰਦੇਭਉਨਹੀਮੰਨਦੇਤਿਨਾਨੂੰ ਵਡਾਭੈਹੁੰਦਾਹੈ ਸੁਣੋਭਾਈਲਾ ੧੩੭
ਲੋਇਤਨਾਹੀਪਹੁਚਾਹੈਅਤੇਦਰਗਾਹਵਿਚਗਇਆਹੋਇਆਏਹਬਾਤਮਲੂ
ਮਹੋਵੇਗੀਜਿਨਨੇਇਸਬਾਤਨੂੰਸਮਝਿਆਹੈਓਹੁਪੁਰਸਸੁਖਾਲੇਹੋਵਨਗੇਏਹੁ
ਵਚਨਬਾਬੇਜੀਦੇਸੁਣਕੇਭਾਈਲਾਲੋਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਇ
ਸਪਾਸੇਏਹੁਬਾਰਤਾਕਰਦੇਹੀਸੇਜੋਪਠਾਣਨੂੰਕਿਸੇਨਫਰਨੇਜਾਇਕਰਕਹਿਆ
ਹੈਖਾਨਸਾਹਿਬਏਮਨਾਬਾਦਵਿਚਜਿਤਨੇਫਕੀਰਆਹੇਸਭਪਕੜਬਹਾਏਹੈਨ
ਅਤੇਨਾਨਕਤਪਾਭੀਆਨਬੈਠਾਯਾਹੈਹੋਰਫਕੀਰਸਭਚੁਪਕੀਤੇਬੈਠੇਹੈਨਕੁਛ
ਨਹੀਕਹਿਆਸੁਣਿਆ ਅਤੇਨਾਨਕਤਪਾਲਾਲੋਨਾਲਬਾਰਤਾਕਹਿੰਦਾਹੈਬਹੁ
ਸਖਤੀਦੀਆਂ ਏਹੁਬਾਤਾਂਖਾਨਨੇਸੁਣੀਆਂਤੇਆਇਕੇਕਹਿਓਸੁਹੇਨਾਨਕਜੀ-
ਕਿਆਕਹਿੰਦੇਹੋਮੇਰਾਬੇਟਾਬੀਮਾਰਹੈਉਸਕੋਰਾਜੀਤੁਮਕਰੋਤੋਮੈਂਸਭਫਕੀਰਾਂ
ਕੋਛੋੜਦਿਆਂਗਾਨਹੀਤੋਕਿਸੀਕੋਨਹੀਛੋੜਤਾਤਬਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਸੋਹਤਬੇ
ਟੇਕੀਮਾਂਗਤੇਹੋਅਤੇਕੈਦਫਕੀਰਾਂਕੋਕਰਦੇਹੋਏਹੁਕੌਣਸਾਲਿਆਉਹੈਜਿਸਪੁਤ
ਦੇਵਾਸਤੇਏਹੁਜਤਨਕੀਆਉਸਦੀਖਬਰਤੋਮਗਾਵਹੁਦੇਹਤੋਗੁਜਰਚੁਕਾਹੈਏ
ਹੁਬਾਤਬਾਬੇਦੀਸੁਣਕੇਖਾਨਨੇਘਰਆਦਮੀਭੇਜਿਆਉਸਆਦਮੀਨੇਘਰਜਾ
ਇਕੇਦੇਖਾਤੋਲੜਕਾਗੁਜਰਚੁਕਾਹੈਖਾਨਦੇਘਰਰੋਣਾਪਿਟਣਾਪੜਾਹੈਖਾਨਨੇ
ਸੁਣਕੇਦੀਵਾਨਨੂੰਕਹਿਆਐਮਲਕਭਾਰੇਲੜਕੇਨੂੰਰਾਜੀਕਰਨੇਕੋਕਾਮਲਫ
ਕੀਰਾਂਕੋਪਕੜਾਇਆਸੀਹਜ਼ੂਰਰਾਜੀਕੀਆਹੈਤਾਂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਤੇਭਾਈਲਾ
ਲੋਘਰਨੂੰਆਏਹੋਰਸਭਫਕੀਰਾਂਦੀਭੀਖਲਾਸੀਹੋਈ॥ ਅਤੇਬਾਲਾਸਿਧੂਸੁ
ਲਤਾਨਪੁਰਤੇਤ੍ਰਿਲਵੰਡੀਨੂੰਗਿਆਸੀਤੇਪਿਛੋਮਰਦਾਨਾਭੀਜਾਇਪਹੁੰਚਾਅਤੇਕਾ
ਲੂਅਗੇਬਾਲੇਨਾਲਗਲਾਂਕਰਕੇਕਹਿੰਦਾਸੀਅਵੇਬਾਲਾਤੂੰਮੇਰਾਪੁਤਚੰਗਾਭ-
ਲਾਖਟਦਾਕਮਾਵਦਾਗਵਾਇਦਿਤਾਹੈਅਤੇਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆਸੀਮਹਿਤਾਜੀਤੁ
ਸੀਬੇਬੇਨਾਨਕੀਅਤੇਭਾਈਏਜੈਰਾਮਪਾਸੇਜਾਇਕੇਪੁਛੋਜੋਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮੈਗਵਾ
ਇਆਹੈਮੈਨੂੰਕੁਛਨਾਆਖਸਗੋਂਆਪਣੀਕਮਾਈਨਾਨਕਜੀਦੇਪਿਛੇਗਵਾਈ
ਹੈਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਨੇਕਾਲੂਨੂੰਜਾਇਕੇਕਹਿਆਣਦਿਤਾਕਾਲੂਨੇਆਖਿਆਮ
ਰਦਾਨਾਦੇਹੁਨਾਨਕਦੀਆਖਬਰਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਮਹਿਤਾਜੀਤੁਸੀਗਿਣ
ਤੀਕਾਈਨਾਕਰੋਤੇਰੇਘਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਈਚੰਦਸੂਰਜਾਇਕੇਰਾਮਚੰਦਜੀਨੇ
ਅਵਤਾਰਲੀਤਾਹਈਮਹਿਤਾਜੀਤੁਸੀਗਿਣਤੀਕਾਈਨਾਕਰੋਤੁਸੀਤਾਂਆਨਿ

੧੩੮ ਦਾ ਮੰਗਲ ਗਾਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਦੇ ਹੌ ਲੋਕੋ ਨਾ
ਨਕੇ ਨੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਡੋਬਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਬਿਅਕਲ ਤੂੰ ਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਠਰੇਘ
ਰ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਅਦ ਭਾਰਲੀ ਭਾਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਜਮਾਨ ਜੀ ਤੈਨੂੰ
ਏਹੋ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਖਬਰ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਦਵਾ
ਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਦਿਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖਬਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਲੋਦੇ
ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆ ਖਬਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀਰਾ ਦਾ ਪੀਰ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰਾ ਦਾ ਸਿਰ ਫਕੀਰ ਹੈ ਹੇ ਰਾ
ਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਵਡਾ ਮਰਾਤਬਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਆਵੋ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਬਿਰਧ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ
ਲੋੜਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕਿਵੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਏਥੇ ਤੋਰੀ ਲਿਆਵੇ ਅਸੀ ਓਸਦਾ ਦਰਸ
ਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਓਹ ਅਸਾਡੇ ਹਥ ਤਾ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਤਾਸ
ਰੇ ਓਸਦੇ ਹਥੁੰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋ ਤਕਸੀਰ ਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਚੰਗਿਆਈ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਕਰਸੇ ਤੂੰ ਰਾਤਾਂ ਅਹਿਸਾ
ਨ ਮੰਨਾਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰੀਐ ਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਮਿਲੇ ਅਸੀ ਦੋਵੇ ਜਾਵੀਏ ਗੇ ਜਾਇਕੇ
ਤੁਸਾਡੀ ਤਰਫੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਬੁਲਵਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾ
ਲਾ ਸੰਧੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਆਓ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਸ
ਡਾ ਇਕ ਕਾਰਜ ਕਰੋ ਜੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਵੋ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਕਿ
ਸਤਰਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋੜ੍ਹੀ ਲੈ ਆਓ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਾ ਆਵੀਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵਲੋ ਬਹੁਤ
ਆਜਜੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਜੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦਾ
ਇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਖ
ਦੇਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਦਸ ਵਾਰੀ ਆਖੀਏ ਗੇ ਜਾਇਕੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏ
[illegible] ਅਤੇ [illegible] ਜੀ ਦੇ [illegible]

ਮਥੱਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੱਟੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਚਾਹੁ ਬ
ਹੁਤ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤਾਈ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਅਠੋਕ ਕਾਲੂ ਭੀ ਹੋਗਾ ਹੈ ਦੁਖ ਦਾ
ਹੁਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਓਥੇ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹੀ ਵਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਖੀ ਦੇ ਪਹੁੰ ਆਵ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੀ ਗਰਦਨ ਉਪ
ਹੈ ਸੋ ਚਲੋ ਅਸੀ ਉਤਾਰ ਆਵੀਏ ਤਾ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤ
ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਸੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤਾਂ ਪੂਰਣ ਹੋਵਣੇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਜ ਪੰਜੀ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਫਿਰ ਆ
ਇਕਰ ਰਹੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਕਿਧਰੋਂ ਆਇਆ
ਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੁਸਾਡੀ ਤਰਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੀ ਖਰਾ
ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਡਾਢਿਆ ਨਾਲ ਜੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਪੇ
ਸਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੱਟੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਲਵੰਡੀ ਲੈ ਆਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇ ਭਲੇ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਤੁ
ਹਾਡੇ ਖੂਹੇ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਨੇ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਅਤੇ ਤ੍ਰਏ ਹੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਅਸਾਡ
ਖੂਹ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਚੰਗੇ ਭਾਣ ਦੇ ਖੂਹੇ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਚੰਗੇ ਭਾਨ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਿਉ ਦ
ਨਾਮ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਏਹੁ ਤ੍ਰਏ ਅਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੇ ਗਜ ਦਾ ਸਾਫਾ
ਬਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਤੇੜ ਅਤੇ ਇਕ ਕੂਜਾ ਗਜ ਦਾ ਸਾਫ
ਹਥੱ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਡਾ ਕਉੜ੍ਹ ਵਿਚ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਸਿਆਣਾ ਸੀ ਪਰ ਕਾਲੂ ਤੇ ਛੋਟਾ ਸੀ ਤਾ ਲਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾ
ਈ ਕਾਲੂ ਅਸੀ ਦੋਵੇ ਸਿਵਰਾਮ ਵੇਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਹੇ ਅਤੇ ਇਕੋ ਮਾਤਾ ਬਨਾਰਸੀ ਦੇ
ਪੇਟੋਂ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਹੁਣ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੁ ਕਛ ਆਖਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ

੧੪੦ ਨਾਨਕਜੀ ਮੈ ਤੇਰਾ ਚਾਚਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਫ
ਰਕ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲਾ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਵਲੋਂ ਨਾ ਵੇਖ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਵਲ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ
ਵੇਖ ਅਤੇ ਪਿਉ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਪਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਘਰ ਚਲ ਤਾਂ ਅ-
ਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਚਾਚਾ ਜੀ ਅਸਾ ਇਕੋ ਘਰ ਮਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਘ
ਰ ਛਡੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਮਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਤੌਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਤਾ ਸਾਧ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦਇਆ ਹੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਭੁਲਾ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਮਾ
ਉ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਤੇਰਾ ਚਾਚਾ ਹਾਂ ਅਰ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਵੇਖ ਮੇਰਾ ਭਰਾਉ ਹੈ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਅਗੇ ਹੁਤ ਨਾਹੀ ਕਢ ਸਕਦਾ ਕਿਉ ਜੋ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਥੋਂ ਵਡਾ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਕਹੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਖਿਮਾ ਹਮਾਰੀ ਮਾਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਸੰਤੋਖ
ਹਮਾਰਾ ਪਿਤਾ॥ਸਤ ਹਮਾਰਾ ਚਾਚਾ ਕਹੀਐ ਜਿਨ ਸੰਗ ਮਨੂੰਆ ਜਿਤਾ॥੧॥ਸੁਣ
ਲਾਲੂ ਗੁਣ ਐਸਾ॥ਸਗਲ ਲੋਗ ਬੰਧਨ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਸੋ ਗੁਣ ਕਹੀ ਐਕੈਸਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਭਾਉ ਭਾਈ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋ ਚਾਰਾ॥ਧੀਅ ਹਮਾਰੀ ਧੀਰਜ ਬਨੀ ਹੈ
ਐਸਾ ਸੰਗ ਹਮਾਰਾ॥੨॥ਸਾਤ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗ ਸਹੇਲੀ ਮਤਿ ਹਮਾਰੀ ਚੇਲੀ॥ਏਹੁ ਕੁ
ਟੰਬ ਹਮਾਰਾ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਹਮਾਰੀ ਖੇਲੀ॥੩॥ਏਕੰਕਾਰ ਹਮਾਰਾ ਖਾਵੰਦਾ ਜਿਨ ਏ
ਹੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ਉਸ ਕੋ ਤਿਆਗ ਅਵਰ ਕੋ ਲਾਗੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਦੁਖ ਪਾਈ॥੪॥੫
॥ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਏ
ਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਥੋ ਗਹਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੀ
ਏ ਅਰ ਤੇਰਾ ਅਰਮਾਨ ਭੀ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਰਾ
ਇ ਪਾਸ ਚਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਚਾਚਾ ਜੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁ
ਲਾਰ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਪਰ ਦੇਹ ਵਡੀ ਆਹੀ ਤਾਂ
ਜਿਉ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵਦਾ ਡਿਠਾ ਤਿਉ ਮੰਜੀ ਉਤੋ ਉਠਣ ਲਗਾ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜਾਇਆ ਹੀ ਰਾਇ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੀਮਿਆ ਤੇ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈ
ਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਬਖਸ ਅ
ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਭੀ ਬਖਸਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਧੁ
ਰ ਦੇ ਬਖਸੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਤੁ
ਸੀ ਆਪਣੀ ਭੀ ਕੁਛ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀ

ਤਿਥੇਤੁਸੀਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਤਪਾਜੀਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਦਪਦੇਗੀਜਾਤੂੰ ੧੪੧
ਆਪਣੇਪੈਰਮੇਰੇਸਿਰਤੇਰਖੇਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਬਹੁਤਅਧੀਨਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਮੰਜੀਉਪਰਬੈਠਗਏਅਤੇਰਾਇਬੁਲਾਰਗੁਰੂਜੀਦਿਆਂਚਰਨਾਂਉਤੇਸਿਰਰ
ਖਿਆਅਤੇਆਪਣੇਮਨਵਿਚਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਪ
ਣੇਨਫਰਨੂੰਆਖਿਆਆਵਉਮੇਦਾਤੂੰਸੁਧੇਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਸਦਾਲਿਆਉਤਾਉਮੇ
ਦਾਜਾਇਕਰਸੁਧੇਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਸਦਾਲਿਆਇਆਤਾਂਸੁਧੇਮਿਸਰਨੇਆਇਕਰਅ
ਸੀਰਬਾਦਦਿਤਾਅਤੇਆਖਿਓਸਰਾਇਜੀਸੁਖੀਰਹੁਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਸੁਧਾਮਿਸਰਤੂੰਆਪਣੇਘਰੋਂਭਾਂਡੇਲੈਆਉਅਤੇਏਥੇਰਸੋਈਕਰਕੇਤਪੇ
ਜੀਨੂੰਖਵਾਉਮੇਰੇਸਾਮ੍ਹਣੇਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਰਸੋਈਕਿਆ
ਜੀਵਦੇਹੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਹੇਰਾਇਜੀਜੋਕੁਛਕਰਤਾਰਭੇਜਦਾਹੈਸੋਈ
ਅਸੀਜੇਂਵਦੇਹਾਂਓਥਿਫੁਰਮਾਇਸਦੀਜਾਗਾਕੋਈਨਾਹੀਸੁਧਾਬ੍ਰਾਹਮਣਘਰਜਾ
ਇਕੇਭਾਂਡੇਲੈਆਇਆਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਸੁਧਿਆਪਹਿਲੇਕੁਛ
ਮਿਠਾਬਣਾਲੈਅਤੇਪਿਛੋਂਸਲੂਣਾਖਾਸਨਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚਸ
ਬਦਆਖਿਆ। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਮਿਠਾਮਰਮਸਲੂਣਾਸੰਜਮਖਟਾਖ-
ਰਾਧਿਆਨਾ॥ਏਸਾਭੋਜਨਜੋਜਨਅਰਚੈਸੋਮਾਣਸਪਰਧਾਨਾ॥੧॥ਰਾਇਜੀਭੋ
ਜਨਏਸਾਕਰੀਐ॥ਔਰਸਗਲਪਰਹਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾਮਰਗਨਲਗਾ
ਸਚਸੇਤੀਜਿਸਖਾਧੇਭੁਖਿਪਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਰਛਫਲਆਸਣਤਾਲੀਸੇਫ-
ਲਚੂਗਾਚੁਗਖਾਵੈ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਰਸਨਾਮਧਨੀਕਾਸੋਪੀਵੈਜਿਸਦੇਵੈ॥ਸ
ਫਲਿਓਦਰਸਅਕਾਲਮੂਰਤਹੈਤਾਕੈਰਿਦੈਸਮਾਵੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਖਰਾਸੁ-
ਆਦੀਏਕੰਕਾਰਰਸਲੀਆ॥ਔਰਸੁਆਦਸਭਫੀਕੇਲਾਗੇਜਬਸਚਨਾਮਮੁ-
ਖਦੀਆ॥੪॥੧॥ ਜਾਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆਤਾਂਫੇਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਾਲੂਨੂੰਪੁਛਿਆਕਿਉਕਾਲੂਤਾਂਫੇਰਕਾਲੂਨ-
ਆਖਿਆਰਾਇਜੀਏਹੁਜੋਪਰਮੇਸਰਪਰਮੇਸਰਆਖਦਾਹੈਸੋਅਸਾਨੂੰਨਾਸੁਹਿ
ਆਕੁਛਨਾਹੀਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਪਿਤਾਜੀਜਿਨਾਮੇਰਾਸਾਹਿਬਡਿਠਾ
ਹੈਤਿਨਾਸਲਾਹਿਆਹੈਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਇਕਸਬਦਉਚਰਿਆ॥ਰਾਗਆਸ॥
ਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾ
ਇਨਾਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਿਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗ

੧੪੨ ਹਿਰਣੀਭੀਰਾਗੁਣੀਗਾਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਭਸੁਰਤੀਮਿਲਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆ
ਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਿਣਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿ
ਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਂਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁ-
ਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖ
ਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਏਹੁਸੁਣਕਰਮਹਿਤੇਕਾਲੂਆਖਆ
ਬੱਚਾਨਾਨਕਏਹੁਗਲਛਡ ਅਤੇਲੋਕਾਂਦਾਰਾਹੁਪਕੜੁ ਜੋਹੋਰਸਾਰਾਕੁਟੰਬਸੁਖਾ
ਵਾਲਾਹੋਵੇ ਤਾਂਫੇਰਲਾਲੂਨੇਕਹਿਆਕਾਲੂਨੂੰ ਮਹਿਤਾਜੀਹੁਣਤੁਸੀਚੁਪਕਰਰਹੋ
ਤੁਸਾਡਾਕੀਮਨਾਹੀਬੋਲਣਦਾਤਾਂ ਲਾਲੂਨੇਰਾਇਜੀਨੂੰਆਖਿਆਜੁਹੇਰਾਇਜੀਜਿ
ਉਂਜਾਣੋ ਤੁਸੀਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਪਣੇਪਾਸਹੀਰਖੋ ਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਹੇ
ਤਪਾਜੀਤੁਸਾਡਾਚਾਚਾਬਹੁਤਅਧੀਨਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਅਸੀਤਾਂਤੁਸਾਨੂੰਕੁਛਆਖ
ਨਹੀਸਕਦੇਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਰਾਇਜੀ ਜੋਕੁਛਤੁਸਾਂਆਖਣਾਹੈ ਸੋਨਿਸੰਗ
ਆਖੋਤਾਂਰਾਇਨੇਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀਏਥੇਹੀਰਹੋ ਅਤੇਤੁਸਾਡੇਅਗੇਕਾਂ
ਮੇਰਖਦੇਦੇਆਂਹੇਤੁਸੀਖੇਤੀਕਰਾਉਤੇਤੁਸਾਡੇਕੋਲੋਂ ਹਾਲਾਪੋਤਾਨਹੀਲਵਾਂਗੇਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਇਜੀ ਅਸਾਡੀਖੇਤੀਜਮੀਹੈ ਅਸਾਂਇਸਖੇਤੀਦਾਇ
ਕਨਾਂਭਰਵਾਸਾਹੈ ਜੋਹਾਸਲਦੀਵਾਨਦਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਉਤਰੇਗਾ ਹੋਰਜੇਤਨਾਕੁਟੰਬ
ਹੈ ਸੋਸਾਰਾਹੀਸੁਖਾਲਾਹੋਵੇਗਾ ਭਿਰਾਉਭਾਈ ਸਭਵਰਸਾਵਨਗੇ ਸਾਹਿਬਦਾਕ
ਰਜਭੀਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇਫਕੀਰਭਾਈ ਸਭਵਰਸਾਵਨਗੇ ਜਿਸਸਾਹਿਬਦੀਕਿਰ
ਸਾਨੀਮੈਂਵਾਹੀਹੈ ਸੋਮੇਰਾਸਾਹਿਬਸਾਡਾਬਹੁਤਖਸਮਾਨਾਰਖਦਾਹੈ ਜਿਸਦਿਨਦੀ
ਉਸਦੇਨਾਲਬਣੀਹੈ ਤਿਸਦਿਨਦਾਮੈਂਬਹੁਤ ਸੁਖਾਲਾਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਰਾਇਜੀ ਅਸਾ
ਵਡਾਸਾਹਿਬਟੋਲਲਧਾਹੈ ਤਿਸਸਾਹਿਬਨੇਸਾਨੂੰਸਭਕੁਛ ਸੌਂਪਛਡਿਆਹੈ ਤਾਂ
ਰਾਇਜੀ ਏਹੁਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹਿਗਇਆ ਅਤੇ ਚਾਚਾਲਾਲੂਭੀ
ਸੁਣਕੇਚੁਪਕਰਗਇਆਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਜੀਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਆਹੇਬੇਟਾ
ਜਿਉਂਜਾਣੇ ਤਿਉਂਤੁਸੀਮੇਰੇਪਾਸਹੀਰਹੋ ਮੈਂਰਸੋਈਕਰਦਿਆਂਗੀ ਤੇਤੁਸਾਂਖਾਇ
ਕੇਬੈਠਰਹਿਆਕਰਣਾ ਮੈਨੂੰਛਡਕੇਨਜਾਉ ਅਤੇਤੁਸੀਫਿਰਦੇਰਹਿੰਦੇਹੋ ਕਿਸੇ
ਅਸਥਾਨਭੋਜਨਮਿਲਦਾਹੈਕਿਤੇਨਹੀਮਿਲਦਾ ਤੁਸੀਭੁਖੇਰਹਿੰਦੇਹੋ ਵਗੇਤ॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਉਚਰਿਆਕਹਿਆਮਾਤਾਜੀਤੁਮਸੁਣੋ॥ ਆਸਾਮ:੧ ੧੪੩
ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਜਾਉ॥ਆਖਣਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂ
ਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹਮਰੈਨਾ
ਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩
॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕ
ਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੧॥ ਮਾਤਾਜੀਤਿਸਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਜ
ਪਨਕਰਮੈਂਸਦਾਹੀਤ੍ਰਿਪਤਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਅਤੇਮਾਤਾਜੀਮੇਰਾਰਹਿਣਾਤਿਸਭਗਵੰਤ
ਦੇਅਧੀਨਹੈਜਿਥੇਓਹੁਰਖਦਾਹੈਤਿਥੇਹੀਮੇਰਾਰਹਿਣਾਹੋਂਦਾਹੈਇਤਨਾਸੁਨਕਰਕੇਰਾ
ਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀਤੁਸੀਂਕੁਛਫੁਰਮਾਇਸਕਰੀਏਸੋਅਸੀਕਬੂ
ਲਕਰੀਏਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗਸਾਰੰਗਵਿਚਸਬਦਕਹਿਆ ਰਾਗਸਾਰੰ
ਗਮ:੧ ਇਕਫੁਰਮਾਇਸਆਖੀਐਜੇਮੰਨੈਸਾਈ॥ਜਿਸਤੇਜੋਰਨਚਲੀਈਕ
ਰਜੋਰਧਿਆਈ॥੧॥ਐਸਾਸਾਹਿਬਰਾਇਜੀਕਿਸੇਹਥਨਆਵੈ॥ਹਾਥਜੋੜਕ
ਰਬੇਨਤੀਤਾਂਸਭਕਿਛਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਕਮਤਹੁਕਮਚਲਾਇਆ॥ਅਤਿਕਾ
ਲਧਰਤੀਪਏਕੂਛਹਾਥਨਆਇਆ॥੨॥ਵਡੇਵਡੇਮਹਾਬਲੀਜੋਧੇਮਰਸੂਰੇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿੰਨਦੇਖਿਆਜਿਨਧਰਤੀਪੂਰੇ॥੩॥ਇਹੁਸੁਣਕੇਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕ
ਹਿਆਹੇਤਪਾਜੀਤੁਸੀਲੰਗਰਬੈਠੇਚਲਾਵੋ ਤਿੰਨਖੂਹਤੁਹਾਡੇਪਲੇਪਾਇਦੇਂਦੇਆਂ
ਹੇ ਅਤੇਤਪਾਜੀਤੁਹਾਡੇਕੋਲੋਂਹਾਲਾਪੋਤਾਕੋਈਨਾਲੀਤਾਜਾਵੇਗਾ ਤੁਸੀਬੈਠੇਫਕੀ
ਰਾਨੂੰਖੁਲਾਵੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸਬਦਕਹਿਆਰਾਗਆਸਾਵਿਚ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਲੰਗਰੁਏਕਖੁਦਾਇਦਾਦੂਸਰਲੰਗਰੁਨਾਹੀ॥ਦੂਸਰਲੰਗਰਨਚ
ਲੈਥਿਰਜਗਨਰਹਾਈ॥੧॥ਰਾਇਬੁਲਾਰਸੁਣਬੇਨਤੀਇਕਅਰਧਮਰੀਖਲੂ
ਸਚਾਏਕਹੈਜਿਨਖਲਕਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਤਾਆਖਰਹੀਮਹੈਸਭਜੀਆ
ਨਾਲੋ॥ਦੇਵਨਕਉਆਪੇਧਨੀਸਗਲਿਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲੋ॥੨॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤਨਧਨ
ਦੀਏਦੀਨੇਰਸਭੋਗ॥ਆਪੇਕਛੂਨਾਹੋਵਈਕੀਨੇਰਸਜੋਗ॥੩॥ਸਭਨਾਕੇਸਿਰਏ
ਕਹੈਸਿਧਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੰਗਤਸਭਕੋਦਾਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੪॥੧॥
ਜਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇ

੧੪੪ ਮੱਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੂਹੋਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾਜੀ ਜੋਕੁਛ ਤੁਸਾਡੀ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਸੋਕਰੀ
ਏ ਜੀਜਾਂ ਕਿਤਨੇਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਹੁਣ ਅਸੀ ਏਥੋਂ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਵੇਂ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾਡੀ ਤਾਂ
ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਭੀ ਪਰਦੇਸ ਜਾਣ ਮੰਗਦ
ਹੈ ਗਾਇਜੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਇਆ ਪਰ ਕਿਸੇਦੀ ਬਾਤ ਨਾਹੀ ਮੰਨਦਾ ਐਸਾ ਉਦਾਸ ਹੋ
ਇ ਤੁਰਿਆ ਹੈ ਦਿਨੇਰਾਤ ਜੰਗਲ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬਣੇ ਮੋਪਕਰ
ਕੇ ਮਾਤਾਜੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਰਹੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਭੀ
ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਨਾਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਪਰਮੇਸੰਆ ਅਖੀਆ ਤੇ ਦੂਰ ਨ ਜਾਵੇ ਤੈਨੂੰ ਫਿਕਰਨ
ਕੋਈ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਪੁਸਾਕਾ ਪਹਿਨੇ ਮਨਮਰਜੀ ਦਾ ਖਾਵੇ ਘਰਿ ਭੁਣ ਬੈਠਕੇ
ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਇਸਥੀ ਕੋਈ ਹਟਾਵੇਗਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂਜੀ ਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਕੇਹੜੀ ਭੀੜ ਆਪਦਾ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਫਕੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਦਾਇਆ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਰਿਹਾ ਨਿਤ ਹਿਸਾਬ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਲਹਿਣਾ
ਨਿਕਲੇ ਇਤਨਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਇਆ ਤੇ ਫੇਰ ਰਖਿਓ ਨਾਹੀ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੋ
ਸਾਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਵਾਇਓ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਤੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਅਨੇਕ ਮਤਾਂ ਤੈਨੂੰ
ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤੈਂ ਕੋਈ ਨਾ ਸਮਝੀ ਸਰੀਕ ਭੀ ਏਹੁ ਆਖਣਗੇ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਫਕੀਰ ਹੋ
ਇਆ ਨਿਕਾਰਾ ਸੀ ਹੁਣ ਭੀ ਏਹੁ ਵੇਸ ਛਡ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤੈ
ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਭੀ ਨਾ ਦਸਾਂਗੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਬੋਲੇ ਕੁਛ
ਨਾਹੀ ਕਾਲੂ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕੇ ਆਪਨੇ ਕਿਰਤ ਕੰਮ ਲਗਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰ ਰਾ
ਤ੍ਰ ਘਰ ਵਿਚ ਦਿਨੇ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਰਹੈਂ ਜਾਂ ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਸੈ ਤ੍ਰਿਵੰਜਾ ਮਿਤੀ ਪੋਹ ਵਦੀ ੯
ਵੀਰਵਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਤਲਵੰਡੀਓ ਦੂਰ ਨਿਕਲੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋ
ਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਫੇਰ ਚਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਰਾ
ਇਜੀ ਕਿਵੇਂ ਰਖੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਵੇ ਉਮੈਦ
ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਤਾਜੀਮ ਕਰਣੀ ਅਤੇ ਕਹੁ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਆਪ
ਣਾ ਦੇਵਣ ਤਾਂ ਉਮੈਦੇ ਨਫਰ ਨੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਦੀ ਜੁਬਾਨੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾਜੀ
ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵਣ ਏਹੁ ਸੁਨ
ਕੇ ਬਾਬਾਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਇਕੇ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਦੁਆ
ਇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਰਾਇਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਗੁਸਤਾਖੀ ਮਾਫ ਕਰਨੀ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਰਾਇਜੀਤੁਸੀਦਰਗਾਹਦੇਮਾਫਕੀਤੇਹੋਤਾਂਰਾਇਨੇਕਹਿਆਤ ੧੪੫
ਪਾਜੀਤੁਸੀਕਦੇਕੁਛਨਾਹੀਬੈਠੇਰਹੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਇਜੀਅਸਾ
ਥੋਹਥਕੁਛਨਾਹੀਜੋਅਸੀਇਥੇਰਹੀਏਜਿਥੇਕਰਤਾਰਰਖੇਤਿਥਾਉਰਹੀਏਜੋਜਿ
ਥੇਕਰਤਾਰਲੈਜਾਵੇਗਾਤਿਥੇਹੀਜਾਵੀਏਂਗੇਰਾਇਨੇਬਹੁਤਹੀਜਤਨਕੀਤੇਗੁਰੂ
ਜੀਉਥੋਂਖਲਾਸਹੋਇਟੁਰੇਜਾਰਾਇਨੇਡਿਠਾਜੋਨਾਨਕਜੀਹੁਣਰਹਿੰਦਾਕੋਈਨਾਹੀ
ਤਾਂਰਾਇਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਸੀਂਕੋਈਫੁਰਮਾਇਸਤਾਂਕਰੋਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਰਾਇਜੀਸਾਡੀਫੁਰਮਾਇਸਕੋਈਭੁਲਣਵਾਲੀਹੈਨਹੀਅਸਾਨੂੰਹੁਣਰਜਾ
ਇਹੀਦੇਵੋਜੀਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਬੋਲਿਆਤਪਾਜੀਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀਹੀਲੋੜੀਦੀ
ਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਬਾਹਰਵਾਰਇਸਨਾਨਕਰਨਵਾਸਤੇਗ
ਏਆਹੇਜਾਕਰਦੇਖਨਤਾਕੋਈਖੂਹਭੀਵਹਿੰਦਾਨਾਹੀਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਮੁਖਥੀ
ਬਚਨਹੋਇਆਜੋਏਥੇਤਾਟੋਭਾਭੀਕੋਈਨਹੀਜਾਏਹੁਖਬਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਸੁਣੀ
ਜੋਤਪੇਜੀਦੇਮੂੰਹੋਟੋਭੇਦਾਆਵਾਜਨਿਕਲਿਆਹੈਅਜਅਸੀਨਿਹਾਲਹੋਏਹਾਂਤਾਂਰਾ
ਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਏਥੇਟੋਭਾਖਟੇਤਪੇਜੀਦੇਨਾਉਂਦਾਰਾਇਨੇਬਾਬੇਜੀਦੇਨਾਉ
ਦਾਤਲਾਉਲਵਾਇਆਤਲਵੰਡੀਦੇਲੋਕਨਾਵਦੇਹੈਨਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭਾਈ
ਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੀਏਹੁਤ੍ਰੈਏਫੇਰਏਮਨਾਵਾਦਭਾਈਲਾਲੋਦੇਘਰਆ
ਏਭਾਈਲਾਲੋਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆਅਤੇਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇ
ਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹਾਂਤੁਸਾਮੈਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਓਥੇਪੰਜਦਿਨਰਹੇਭਾਈਲਾਲੋਦੇਘਰਵਿਚਫੇਰਵਿਦਾਲੀਤੀਤੇਕਹਿਆ
ਚਲਭਾਈਬਾਲਾਮ੍ਰਦਾਨਾਚਲੋਚਲੀਏ॥ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਰਾਵੀਨਦੀਦੇਕਿਨਾਰੇਦੇਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂਚਲਦੇਚਲਦੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਵੀਨਦੀਦੇਕਿਨਾਰੇਆਇਬੈਠੇਅਰਉਥੇਤਪ
ਲਗੇਕਰਨਤਾਂਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜੇਤੁਸੀਬਚਨਕਰੋਤਾਅਸੀ
ਆਪਨੇਘਰਹੋਇਆਵੀਏਘਰਵਾਲਿਆਂਨੂੰਮਿਲਕੇਆਇਜਾਵੀਏਜੋਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਆਖਿਆਭਾਈਤੁਸੀਉਤਾਵਲੇਨਾਹੀਹੋਵੋਅਤੇਦੇਵਾਨਾਮਾਇਕਜਿਮੀ
ਦਾਰਸੀਉਸਜਗਾਰਹਿੰਦਾਸੀਇਕਸਮੇਉਸਦੀਇਸਤ੍ਰੀਨੇਗੁਰੂਜੀਦਾਦਰਸਨ
ਕੀਆਉਸਦਾਮਨਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਅਤੇਓਹਘਰੋਬਹੁਤਨਿਰਧਨਹੈਸਨਪੁਤ੍ਰ
ਭੀਉਨਾਦਾਕੋਈਨਹੀਸੀਉਸਇਸਤ੍ਰੀਨੇਆਪਨੇਪਤੀਕਉਆਖਿਆਹੈਨਾਥ

੧੪੬ ਰਜੀਇਕ ਸੰਤਰੂਪਤਪਸੀ ਰਾਵੀਦੇਕਿਨਾਰੇ ਆਇਬੈਠੇਹੈਨ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂਉਨ
ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਵੀਏ ਉਸਜਿਮੀਦਾਰਨੇਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਿਨ ਦੋਨੋਨੇਗੁਰੂਜੀ
ਵਾਸਤੇ ਜਥਾਸਕਤ ਦੂਧਲੈਕਰ ਆਇ ਚਰਨੀਲਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਆ-
ਉਭਾਈਦੇਦਾ ਕਰਤਾਰਰਚਿਤ ਆਵੈ ਤਾਂ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾ ਦਰਸਨਕ
ਰਜਾਵੈ ਅਤੇ ਦੇਦਾਭੀਕਬੀ ਆਇਜਾਵੈ ਵਹਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀਕੋਈ ਦਿਨਰਹੇ ਦੇ
ਹੁਦੇਦੇਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਰਸਨਕਰਜਾਵੈ ਇਕਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕੋ ਦੇਹੁਇਸ
ਤ੍ਰੀਆਈ ਦੂਧ ਲੈਕਰ ਅਰਦੇਹੁ ਦੇਦਾਭੀਮਗਰਰੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ
ਦੇਦੇਕਉਸਦਕਰਆਖਿਆ ਕਹੁ ਦੇਦਾ ਕਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀਦੇ
ਘਰਵਿਚ ਸਭ ਕੁਛਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਾਰੇ ਭਰਪੂਰ ਭਗਵੰਤਪੀਬੇਰਾਜਮਾਨਹੈ ਸੋ
ਪਰਮਾਤਮਾਰੂਪ ਪਾਸੋ ਜੋ ਆਖੇਂ ਸੋਦਿਵਾਈਏ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇਦੂਧ ਪੀਣਾਚਾਹੇਂਤਾਂਏਹੁ
ਨਦੀਭੀਦੂਧਦੀ ਵਗਦੀਹੈ ਜਿਤਨਾਪੀਸਕਨਾਹੈਂ ਤਿਤਨਾਹੀ ਪੀਲੈ ਤਾਂ ਦੇਦਾਲ
ਗਾ ਪੀਵਣ ਅਤੇ ਕਿਆ ਵੇਖੇ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਸੁਆਦਹੈ ਤਾਂ ਦੇਦੇ ਦੇਮਨਵਿਚਨਿ
ਸਚਾ ਆਇਆ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਈਦੇਲੋਕਹੈ ਜੋਕੁਛਮੈਂ ਮੰਗਾਗਾ ਸੋਕੁਛਮੈਨੂੰਦੇਵਣ
ਗੇ ਤਾਂ ਦੇਦੇਨੇ ਆਪਨੇਗਲਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅੱਗੇ ਮਥਾਅ
ਇਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ ਦੇਦਿਆ ਕੁਛਮੰਗਲੈ ਤਾਂ ਦੇਦੇਨੇਕ
ਹਿਆ ਜੀਮੈ ਏਹੁ ਮੰਗਦਾਹਾਂ ਜੋ ਦੂਧ ਪੁਤ੍ਰਕਰਕੇਭਰਪੂਰ ਮੈ ਹੋਵਾਂ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਦੇਦਿਆ ਕੁਛਹੋਰਭੀ ਮੰਗਲੈ ਤਾਂ ਦੇਦੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਏਹੋ ਮੰਗ
ਦਾਹਾਂ ਜੋਦੂਧ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇਬਹੁਤਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿਨਵਾਰੀ ਸਾਹਿਬਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਕੁਛਹੋਰਮੰਗਦੇ ਦੇਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇਸਾਹਿਬਜੀ ਮੈਂਦੂਧ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇਭਰ
ਪੂਰ ਹੋਵਾਂ ਏਹੋ ਮੰਗੇਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਦਿਆ ਦੂਧ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਲ ਤੂੰ ਭ
ਰਪੂਰਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਸਚ ਕਮਾਈ ਤਾਂ ਦੇਦੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਦੀਵਹੀ
ਰਾਵੀਨਦੀਦੇ ਕੰਢੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਓਥੇ ਹੋਰ ਲੋਗ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਦ
ਰਸਨ ਕਉ ਆਵਨ ਅਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹਦੀ ਵਲੋਂ ਉਥੇ ਇਕ ਠਾਨੇਦਾਰ ਕਰੋੜੀਆ ਰ
ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੋਏਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇਆਹੈ ਅਰਸਭ
ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸਕਰੋੜੀਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁ ਤੋਫ
ਕੀਰ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ ਉਸਕਰੋੜੀਏ ਆਪਨੇ ਮਨੁਖਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀਘੋ
ੜੀ ਸਜਾਇਕੇ ਲੈਆਵੋ ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਉਠਾਇ ਆਵੀਏਗੇ ਨਹੀ ਤਾਂ

ਬੰਨਕਰ ਲੈਆਵੀਂ ਐਰੇਗੇ ਜਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜ੍ਹੀਏ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਮਨਮੇਂ ਠਾਨਕਰ ਘੋੜ੍ਹੀ ਤੇ ਚ ੧੪੭
ੜ੍ਹ ਕਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਡਿਗ ਪਿਆ ਅਰ ਲਤ ਭੀ ਭਜ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮੰ
ਜੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਟੁਰਨ ਫਿਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ ਟੁਰਿਆ ਜੋ ਤਪੇ ਕੌ ਉਠਾਇ ਦੇਵੇਂਗੇ ਜਾਂ ਰਲਕਰ ਬਾਧਲਵਾਂ
ਗੇ ਜਦ ਏਹੁ ਬਾਤ ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਆਈ ਤਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਲੋ
ਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੁਛ ਸੁਧ ਭਾਵਨੀ ਕਰਕੇ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਓ
ਹ ਫਕੀਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੈ ਐਸਾ ਕੈਸਾ ਨਹੀ ਜਦ ਓਹ ਕਰੋੜ੍ਹੀਆ ਸੁਧ ਭਾਵਨ ਕਰਕੇ ਨੰ
ਗੀ ਪੈਰੀ ਟੁਰਦਾ ਹੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜ੍ਹੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸ
ਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਹੋ ਤੇ ਦਇਆਵਾਲੇ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਤ ਵਿਚ
ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤਿਆ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਏਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਜਾਂ ਜਥਾ ਸਕਤ ਜਿ
ਮੀਨ ਮੇ ਆਪ ਦੀ ਭੇਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਆਪਨੇ ਨਾਮ ਦਾ ਚਕ ਬਨਾਵੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸਾਡੀ ਹੈ ਅਸਾ ਥੋ
ੜੀ ਜੇਹੀ ਕੀ ਕਰਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕੋਲੋਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਿਰੀ ਚੰਦ
ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਆਣ ਰਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ
ਭੀ ਆਪਨੇ ਟਬਰ ਨੂੰ ਏਥੇ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਮਾਂ
ਤਾ ਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਓਹੁ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ
ਕੰਢੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਨੇ
ਸਨਬੰਧੀਆ ਸਮੇਤ ਓਥੇ ਚਲੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅ
ਜ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਨੇ ਗਡੀਆ ਭਾੜੇ ਕਰਕੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਬੈਠੇ
ਸੋ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੇਦ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਏਥੇ
ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਫੇਰ ਨਾਹੀ ਸ

੧੪੮ ਕਦੇ ਅਸੀਤਾਉਸਨੇਪਰਮੇਸਰਹੀਕਰਕੇ ਜਾਣਨੇਹਾਂ ਤੁਸੀ ਰਾਇਜੀ ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਿਆ
ਦੇਵੋਹੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨਪਾਵੀਏ ਤਾਂਰ
ਾਇਨੇਕਾਲੂਨੂੰ ਵਿਦਾ ਦਿਤੀ ਕਹਿਓਸ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇਚਰਨਾਤੇ ਮਥਾਂ ਟੇਕਣਾਕ
ਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਆਜਜੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹਵਿਚ
ਬਖਸਾਇ ਲੈਣਾ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਲੈ
ਕਰ ਟੁਰਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਆਪਨੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਪਾਸ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਆ
ਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਕੁਟੰਬ ਨੂੰ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰ ਸਦ ਭੇਜਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਭੀ ਉਥੇਹੀ ਚਲ ਰਹੋ ਤਾਂ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਠਹਿਰਕੇ
ਨਹੀ ਬੈਠਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕਢਕੇ ਬਾਹਰ ਸੁਟ ਜਾਵੋਗੇ ਅਸੀ ਨਹੀ ਜਾਂ
ਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਬਾਬ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਭੇਹੀ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਨੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਆਖਨ ਲਗੇ ਅਸਾ
ਡੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਤੂ ਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਦੀ ਕ੍ਰਿਸਾਣੀ ਛਡਕੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਰੀਰਾ
ਗ ਮਹਲਾ੧ ਘਰ੩ ਏਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰ
ਗਪਾਣੀ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥
ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾ
ਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕ੍ਰਿਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆ
ਈ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ ਬੀ
ਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰ
ਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ॥੩॥੧॥ ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ ਤਨ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਕਰੋ ਅਰ ਸੁਭ ਕਰਮਾ ਦਾ ਬੀਜ
ਪਾਵੋ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਪ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਂ ਜਲ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿ
ਸਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਹਾਰਜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਨੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਸਮਾਵੋ ਇ
ਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਝੂਠ ਜਾਣਕੇ ਤਿਸਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ
ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਕੁਟੰਬੀ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਸੇ ਭੀ ...ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਏਹ ਵਿਖ

ਆਵੈ ਭੋਗ ਜੋ ਹੈਨ ਅਰਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵ੍ਰਸ੍ਰਿ ਹੈਨ ਇਨਾਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਪ ਤਪ ੧੪੯
ਸੰਜਮ ਤੁਸੀ ਆਪਨੀ ਖੇਤੀ ਦੇ ਰਖਵਾਰੇ ਬੈਠੋਂਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਆਪਨੇ ਆਸ੍ਰਮਿ
ਰਆਵੇਗਾ ਅਰ ਜੇ ਤੁਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਚੀਨੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਜੋ ਕੋਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਤ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਜਦ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਤਮੇ ਨੂੰ ਚੀਨੀਏਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਬੇਟਾ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਅਗਿਆਨ ਏਹੁ ਕਈ ਅਸੰਖ ਜਨਮਾ ਦਾ ਚਲਿਆ ਆਵਦਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਹੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਗਿਆਨ ਇਤਨੇ ਜਨਮਾਦੇ ਅਗਿ
ਆਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਰ ਕਟੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਲਕੜੀਆਂ ਜਾ
ਰਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਇਕਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਵਨ ਅਗਨੀ ਪਬਰ ਵਿਚੋਂ ਰਿ
ਨਗਾਰੀ ਕਢ ਕੇ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਵੀਏ ਤਾਂ ਸਭੇ ਹੀ ਲਕੜੀਆਂ ਭਸਮ ਹੋਇਆਂ
ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਲਕੜੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੇ ਮ
ਨ ਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਸੋ ਚਿਨਗਾਰੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਮ
ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਏਹੁ ਸਭੇ ਬਾਤਾਂ ਕਰੋੜੀਏ
ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਕਰੋੜੀਏ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਲਾ
ਬਣਵਾਂਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਰਖਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਣਾਉ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਚਾ ਕੋਟ ਬਾਹਰ
ਲਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਕੇ ਬਣਾਏ ਤਾਂ ਓਥੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਕੁਟੰਬ
ਲਖਮੀਦਾਸ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਭੀ
ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਭੀ ਆਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਓਹ ਕਰੋੜੀਆ ਜਿਮੀਨ ਭੇਟ ਕਰ ਕੇ ਦਿ
ਆਲਗਾ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੇ ਕੁਛ ਇਸ ਜਾ
ਗਾ ਜਿਮੀਂ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ ਹੋਵੇਗੀ ਸੋ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਪਾਵੀਐਂ ਜੀ ਤਾਂ ਕਰੋੜੀ
ਆ ਮਬਾਟੇ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੋ ਦੇਦੀਆ ਗਊਆਂ ਅਤੇ ਮਹੀਆਂ ਦੇ
ਵਗ ਦਧ ਦੇ ਜਾਵਣ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਦੁਧ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁਚਾਵੈ
ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਦੁਧ ਆਪਨੇ ਘਰ ਰਖੇ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਸਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ
ਆਪਨੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਾਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਵਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਹੁ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨਾ ਪਸਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ

੧੫੦ ਪਿਤਾਜੀਜਬਲਗਵਾਸਨਾਬਧੀਆਹੋਈਆਹੈਨਸੋਤਬਲਗਪਿਤਰਨਰਕਸੁ
ਰਗਭੋਗਦੇਹੈਂਨ ਅਰਜਦਇਹੁਪ੍ਰਾਣੀਵਾਸਨਾਤੇਨਿਰਵਾਸਹੋਤਾਹੈ ਤਬਪਿਤਰਭੀ
ਮੁਕਤਹੋਤੇਹੈਂਜਿਸਤ੍ਰਾਂਲਨੂੰਛੋਡੇਗਬਾਵਿਚ ਗੁਡੀਦੀਡੋਰਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਪਿਛੋਚੰਦਾਡੋਰ
ਮੇਪਾਵਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਡੀਨੂੰਜਾਇਪਹੁੰਚਦਾਹੈ ਜੇਡੋਰਟੁਟਜਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂਗੁਡੀਭੀਚਲੀ
ਜਾਂਦੀਹੈ ਤੈਸੇਹੀਜੇਹੜੇਆਗਿਆਨੀਹੈਨਸੋਉਨਕੇਮੋਹਕੀਡੋਰੀਪਿਤਰਾਂਨੂੰਪਹੁੰ
ਚਦੀਹੈ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਤੁਸੀਂਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਅਖੀ
ਆਮੀਟੋ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅਖੀਆਮੀਟੀਆਂ ਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇਜੋਮੈਂ ਤਾਂਬੈਕੁੰਠਧਾਮ
ਵਿਚਬੈਠਾਹਾਂਅਤੇਜੇਹੜੇਚਹੁੰਜੁਗਾਂਦੇਪਿਤ੍ਰਹੈਨ ਸੋ ਸਭਚਤੁਰਭੁਜ ਸਰੂਪਧਾਰੇ
ਹੋਏ ਵਿਸਨਜੀਪਾਸਬੈਠੇਹੈਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਾਲੂ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚਿ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾਇਨਕ
ਲੂਪਿਤਰਾਂਦੇਗਲਮਿਲਦਾਭਇਆ ਪਿਤਰਾਂਨੇਆਖਿਆਹੇਕਾਲੂਤੂੰਧੰਨਹੈਜਿ
ਸਦੇਘਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ ਜੋਜਿਸਦੇਪਿਛੇ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂਦਾ
ਉਧਾਰਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂ ਓਥੇ ਇਕ ਬਰਸ ਰਹਿਆ ਅਰ ਬੈਕੁੰਠਵਿਚ ਭੋਗ ਬੈ
ਕੁੰਠਦੇ ਕਾਲੂਨੂੰ ਭੋਗਨੇਵਾਸਤੇਮਿਲੇ ਫੇਰ ਕਾਲੂਪਿਤਰਾਂਨੂੰ ਆਖਿਆਭਾਈਮੈਂ
ਤਾਂਮਾਤਲੋਕਨੂੰਜਾਣਾਹੈ ਅਤੇਫੇਰਮੈਂਦੇਹਨੂੰਤਿਆਗਕਰਕੇ ਏਥੇਤੁਹਾਡੇਪਾਸ
ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅਖੀਆਂਖੋਲੀਆਂ ਜਾਂਖੋਲਕਰਦੇਖੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਹੈ
ਨ ਅਤੇਕਾਲੂਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਪੈਰਹੀਅਜੇਧੋਂਵਦਾਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਬੇਟਾਤੇ
ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਇਕਕੌਤਕਡਿਠਾਹੈ ਜੇਤੂੰਕਹੇਤਾਂਸਰਾਧਕਰੀਏਨਹੀਤਾਂਨਾਕਰੀ
ਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਜੋਉਤਮਪੁਰਖਕਿਰਿਆਕਰਦੇਹੈਨ
ਸੋਸਭਨਾਂਦੀਰਹੁਰਾਸਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂਤੇਤੁਸੀਂਭੀਸਰਾਧਕਰੋ ਜੋਸਾਰੇਜਗਤਦੀਰੀ
ਤ ਚਲੀਜਾਵੇ ਤਾਂਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਮੈਂਇਕਬਰਸਬੈਕੁੰਠਵਿਚ
ਰਹਿਆਜਾਂਦਾਂ ਅਤੇਏਥੇ ਅਜੇਮੈਂਉਸੇਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਪੈਰਧੋਂਦਾਹਾਂ ਏਹੁਬਾਤਬ
ਡੀਅਸਚਰਜਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀ ਮਹਾਰਾਜਦੀਮਾਇ
ਆਵਿਚ ਅਸਚਰਜਕੋਈਨਾਹੀ ਪਰਤੁਸੀਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਦਾਨਾਮਚਿਤ ਕਰੋਤਾਂ
ਫੇਰਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰਨਿਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰ ਦਾਰੂਪਜਾਣਿ
ਆ ਐਸੀ ਲੀਲਾਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਕੇ ਓਥੇ ਰਹਦੇਰਹੇ ਅਤੇਮਹਿਤਾਕਾਲੂ ਅਤੇ
ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਓਥੇਰਹੇ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀਰਾਮਤੀਰਥਪ੍ਰਏਕਬ੍ਰਾਹਮਣਸੇਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਉਦੇ ਅਉਦੇ ਰਾਮਤੀਰਥ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ
ਦੇ ਨਾਵਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਇਆ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਆਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ੧੫੧
ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਅਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸਾਲਗਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮ
ਨੂੰ ਤਿਲਕ ਲਾਇਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਬਾਰਾਂ ਟਿਕੇ ਲਗਾਇਕੇ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਚਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਅਤੇ ਡੰਡਉਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ ਬਹੁਤ ਭੁਰਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿ
ਖਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਐਸੇ ਹੈਂ ਨੇ ਜੋ ਸਰਬ ਦੇ ਜੀਆ ਦੀ ਜਾਣਨੇ ਹਾਰੇ ਹੈਨ ਜਾਂ
ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕਰ ਮਾਲਾ ਲਗਾ ਫੇਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਕਰ
ਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਉਤਾ ਤੂੰ ਅਖੀ ਮੀਟ ਕਰ ਕਿਸ ਦਾ ਧਿਆ
ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ
ਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਮੂਰਤ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਖੀ ਮੀਟ ਕਰ ਧਿਆਨ ਕਿਸ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤਿਨ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜੋ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸ
ਭ ਤੈਨੂੰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਨ
ਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਲਈਆ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਗੁਪਤ ਸਿਖ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅਗੋ ਸਾ
ਲਗਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਾਇਕੇ ਗੁਪ
ਤ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅਗੋਂ ਸਭ ਕੁਛ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਮੇਤ ਠਾਕੁਰ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ
ਗਿਆ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀਂ ਖੋਲੀਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਅ
ਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਗਾ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤਪਾ ਜੀ ਠਾ
ਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਸਭ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਤੇ ਕੋਈ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਤਿਨ ਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਉਦੇ ਹੈਨ ਸ
ਭ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਦੇਖ ਲੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪ
ਣਾ ਸਚ ਮੰਨਿਆ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗਾ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਨੇ ਪੇਟ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਝੂਠ
ਬੋਲਦਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਟੁਕੜਾ ਖਾਵਦਾ ਸਾਂ ਔਰ ਇਸ ਮੂ
ਰਤ ਪਰ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਜੀ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਜਿਸ ਕੇ

੧੫੨ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮੂਰਤ ਛੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਦੇ ਪਾਸੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਮਣ ਖੜਾ
ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇਆ ਜੀ ਅਰ ਲਗਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਤੇ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਛਡ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਤੈਨੂੰ ਏਵੈਂ ਹੀ ਰੋਟੀ ਪਹੁਚਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਸੁ
ਧ ਆਤਮੇ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਵੇਂ
ਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਜੀ ਝੂਠ ਬਗੈਰ ਰੋਟੀ ਭੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਿਉ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅਖੀ
ਮੀਟਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਨੇ ਅਰ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਿ
ਛੇ ਮਾਲ ਧਨ ਦਬਿਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ
ਉਠ ਕਰ ਧਰਤੀ ਖੋਦ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਧਰਤੀ ਖੋਦੀ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਧਨ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩
ਕਾਲ ਨਹੀ ਜੋਗ ਨਹੀ ਨਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬ॥ ਥਾਨਿਸਟ ਜਗ ਭ੍ਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜ-
ਗ॥੧॥ ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰ॥ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰ
ਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨ ਲੋਅ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛ
ਨਾ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮ ਅਲੋਇ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ
॥ ਸ੍ਰਿਸਟ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤ ਰਹੀ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧ
ਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ॥ ਬਿਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ॥੪॥
੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵ
ਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸ ਪਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਸ ਕਾਲ ਭੀ ਨਾ
ਹੀ ਜੋ ਮਰਨ ਤੇ ਰਖ ਲੇਵੇਂ ਅਤੇ ਏਹ ਭੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਛਡ ਦੇਵੇ ਸੋ ਸੁਣੋ
ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਖੀਆ ਮੀਟਕੇ ਨਕ ਪਕੜਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਠਗਣ ਵਾਸਤੇ
ਸੁਣ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਏਹੁ ਠਗੀ ਦਗੀ ਤੇਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗਲ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਜੋ ਹੈ ਸੋ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਹੈ ਅਬ ਕੇ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀ ਸਾਰ
ਤ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਧ ਆਤ
ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੈਗਾ ਸੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਬਿਨਾ ਪੂਜਾ

ਹੋਰਸਭ ਬਾਦਹੈ ਫੁਟ ਤੀਰਥ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਪੂਜਨ ਭੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ੧੫੩
ਕਪਟ ਕਉ ਛਡ ਕਰ ਪੂਜਨ ਕਰ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਸੁਖ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤ
ਪਾ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਧਨ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਵਖਿਆ ਹੈ ਮੈਨੇ ਲੀਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਡਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ
ਹੋਰ ਦਾ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪ ਕਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਦੇਵ
ਤਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਖੀਆ ਮੇਟਨੇ ਤੇ ਅਰ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤਿਨੇ
ਲੋਕ ਸੁਝਤੇ ਹੈਂ ਤਿਨ ਲੋਕ ਦਿਸਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਏਹੁ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਕੋਪੀ
ਛੋਪਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਤੇਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਰੇਹੂੰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਸੁਝੇ ਜੀ ਹਮ ਤਾਂ ਝੂਠੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੀ ਕਰਤੂਤ ਭੀ ਝੂਠੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਆ
ਵਿਚ ਸੋ ਸਭ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਖਾਧੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੰਢਾਈ
ਹੈ ਰਾਜੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਇਕਠੀ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਦਬਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਾਧਾ
ਅੰਨ ਅਤੇ ਪੀਤਾ ਪਾਣੀ ਹੰਢਾਇਆ ਕਪੜਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ
ਸੇ ਰੁਪਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਾਂਬਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਰਲਣ ਜਗਤ ਵਿਚ
ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਇਉਂ ਕਰ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸੁਣ ਸੁਆਂ
ਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤ ਹੈਨ ਸੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੀ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿ
ਸਟ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦੀ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸਚਿਆਰ ਸਾਧ ਕਉ ਸਭ ਕੁਛ ਸੁਝਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਏਥੇ ਏਹ ਹੈ ਤੇ ਏਥੇ ਏਹੁ ਕੁਛ ਹੈ ਓਹ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਕੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈਂ ਪਰਕ
ਹਿਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਉਨਕੋ ਆਪਨੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ
ਦਿਆਲ ਹੋਇ ਕਰ ਸਮਾਈ ਬਖਸਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੌ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸੰਸਾ
ਰ ਹੈ ਸਭ ਮਾਇਆ ਹੀ ਕੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਿਮਰਤਾ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿ
ਚ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖੀ ਹੈਸਨ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਨਾ ਧਰਮ ਕਰ
ਮ ਛਡ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਰ ਪਾਪ ਬੁਧ ਪਕੜੀ ਹੈ ਸੋ ਕੌਣ ਕੌਣ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ
ਬੇਟੀਆਂ ਕਾ ਦਰਬ ਲੈਣ ਸੋ ਬਡਾ ਹੀ ਪਾਪ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਹੋਇ ਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਨੇ ਬਣਜ ਬਿਉਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ

੧੫੪ ਭੁਖਾ ਬੋਲਦੇਹੈਨ ਏਹੁਭੀ ਅਤੁਅੰਤਪਾਪ ਹੈ ਤੀਜਾ ਪਰਾਈਇ ਸੂਰੀਆਂ ਨਾਲਗਸ
ਗੋਤਦੀਆਬਾਤਾਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰਪਰਾਈਨਿੰਦਿਆਕਰਨੀ ਬੇਨਾਹਕ ਏਹੁਭੀਮ
ਹਾਪਾਪਦੇਸਿਰਪਾਪਹੈ ਅਤੇਜਿਥੇ ਪਰਮੇਸਰਦਾ ਜਸਉਚਾਰਹੁੰਦਾਹੋਵੈ ਓਥੇ
ਆਇਕਰ ਬਿਉਹਾਰ ਦੀ ਬਾਤ ਰਲਾਇਦੇਣੀ ਸੋਭੀਮਹਾਪਾਪਹੈ ਜੈਸੇਕਹਾਹੈਪ
ਪੀਭਗਤਨਭਾਵਈਹਰਿਪੂਜਾਨਸੁਹਾਇ॥ਸਾਖੀਰਦਿਨਪਰਹਰੈਜਿਹਬਿਰੀ
ਧਤਹਜਾਇ॥ਸਰਮਕਰਹੀ ਸਾਕਤਾ ਸਾਧੂਮਿਲੈਨਿਸੰਗ॥ਮੁਕਤਪਰਾਰਬਧਪ
ਈਐਨਨਕਪਰੈਨਭੰਗ॥੧॥ਫੇਰਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀਕਲ
ਜੁਗਵਿਚਐਸਾਹੀਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾਹੈ ਜੀਪਰਜੀ ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਦੇਭਜਨਬਿ
ਨਾਕੋਈਹੋਰਭੀਉਪਾਇਹੈ ਛੁਟਨੇਦਾ ਯਾ ਨਹੀ ਨਾਮਕੇਸਿਮਰਣੇਕਰਕੇਛੁਟੀਏਗਾ
ਸੋਮੈਨੂੰ ਆਖੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਸੁਆਮੀਜੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਾਬਿਨਾ
ਮੁਕਤਕਦੇਭੀਨਾਹੀਹੋਂਦੀਤਾਗੁਰੂਜੀ ਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ਕੀਰਤਨਮੇਚਿਤਲਾਵ
ਨੀਤਉਪਜੈਮਨਪਰਤੀਤਪਿਆਰਾ॥ਸਗਲਪਾਪਕਾਨਾਸਹੋਇਮੁਖਉਜਲ
ਹਰਿਦੁਆਰਾ॥ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨਾਬਿਰਥੇਸਾਸਪਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਾ
ਸਿਮਰਨਸਾਰਹੈ ਹੋਰਛਾਡੁਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਏਹੁਸਲੋਕ ਸੁਣਕੈਓਹ ਪੰਡਿਤ
ਗੁਰੂਜੀਕਾਸਿਖਹੋਇਆ ਅਰਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗਾ ਅਰਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਨ
ਲਗਾਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਗੁਪਤਾਸਿਖਪਾਸੋਉਸਨੂੰਨਕੁਰਕੀਪ੍ਰਤਮਾਮੰਗਾਇ
ਦਿਤੀ ਅਤੇਕਹਿਆਹੇ ਸੁਆਮੀਜੀ ਅਸਾਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਜੀਪਾਸੋ ਮਾਲ
ਧਨਰਜਕੇ ਦਿਵਾਇਦਿਤਾਹੈ ਸੋਤੂੰਏਹੁਖਾਹੁ ਅਤੇਪਹਿਰ ਗਾੜ੍ਹੁ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕ
ਨਾਮਸੁਧ ਆਤਮੇ ਹੋਇਕਰ ਸਿਮਰ ਸੁਣਹੁ ਦੇਵਤਾਜੀ ਜਿਨਕੇਆਤਮੇਅੰਦਰ
ਸਚਹੈ ਤਿਨਾਕਉ ਸਚਮਿਲਿਆ ਜਬਸਚੋਸਿਉਮਿਲਿਆ ਤਬਦੁਨੀਆਕ
ਰਨਿਕਚੁ॥ਤਾਂਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਸਿਖਕਰਕੇਉਥੋਂਵਿਦਿਆਹੋਏਕਰਕਰਤਾਰਪੁਰਆਏ

ਅਗੇਸਾਖੀਇਕਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਬੈਠੇਹੋਏਸਾਨ ਅਤੇਇਕ ਅਚਾਰੀਬ੍ਰਾਹਮ
ਣਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਨੇਆਨਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਅਸੀਰਬਾਦਕੀਤਾ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਰ
ਸੋਈਵਿਚਬੈਠੇਸੇਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਆਉਸੁਆਮੀਦੇਵਾਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਿਆਰਹੈ ਤਾਂਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀ ਮੈਂਇਸਧਰਤੀਦੀਕਰੀ

ਹੋਈ ਰਸੋਈ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਥ ਭਰ ਧਰਤੀ ਹੋਰ ਖੋਦਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੌਂਕਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅ ੧੫੫
ਤੇ ਲਕੜੀਆ ਧੋਇਕੇ ਚੌਂਕੇ ਵਿਚ ਲੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਹੱਥੀ ਰਸੋਈ ਕਰਕੇ ਖਾ
ਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਅਨੇ ਕੋਰਾ ਘੀ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪੰਡਤ ਅਨਜ ਕੋ
ਰਾ ਘੀ ਲੇਕਰ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰ ਧਰਤੀ ਖੋਦਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਧਰਤੀ ਖੋ
ਦੈ ਤਾਂ ਓਥੇ ਹੀ ਹਡੀਆ ਨਿਕਲੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਖੋਦਦਾ ਹੀ ਫਿਰਿਆ ਜਾਂ ਫੇ
ਰ ਭੁਖ ਨਾਲ ਅਤੁ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਣ ਪਾਇਆ ਅਰ ਕਹਿ
ਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਨੀ ਰਸੋਈ ਦਾ ਪਸਾਦਿ ਮਿਲੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਓਹੁ ਜਮਾਨੁ ਬੀਤ ਗਏ ਆਹੇ ਪਰੰਤੂ ਵ
ਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਰਸੋਈ ਜਾਕਰ ਬਣਾਇ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿ
ਆ ਪੰਡਤ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਃ੧ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ॥
ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰ॥ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗ॥ਗਰੜਾ ਖਾ
ਣਾ ਦੂਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ॥ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ॥ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ॥ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠ॥ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ
ਵਰਨਾਂ ਕੀ ਦਾਤਿ॥ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥੨॥ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵੈ ਸੇਖ॥ਜੋਗੀ
ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ॥ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧ॥ਬਿਨ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸ ਬੰ
ਧ॥੩॥ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ॥ਕਰਣੀ ਉਪਰ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ॥ਹੁਕਮ ਕਰੇ
ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤ ਭੰਡਾਰ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਯਾ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ੧ ਸਚ ਸੰਜਮ ਕ
ਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣ ਨਾਮ ਜਪੇਹੀ॥ਨਾਨਕ ਅਗੇ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜੇ ਪਾਪਾਂ ਪੰਧ ਨ ਦੇਈ
ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚੌਂਕਾ ਕਰੋ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਮੈਲ ਨਤਾ ਦੂਰ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਕਦੀ ਭੀ ਨ ਭਿਟੈ ਜਾਵੈਗੇ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ
ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਾਇਤ ਇਕਸ ਕਿਸੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕ ਖ
ਤ੍ਰੀ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਤਾ ਸੀ ਲਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬੜਾ ਧਨਾਢ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਬੂਹੇ ਉਤੇ ਸਤ ਧਜਾਂ
ਰੀਆ ਹੋਈ ਆਹੇ ਸਨ ਲਖ ਲਖ ਰੁਪਏ ਦੀਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਏਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ

੧੫੬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਬਡਾ ਆਦਰ
ਭਾਉ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਮੇਂ ਸਰ
ਧਸੀ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਦੁਧ ਦਹੀ ਸਭ ਵਸਤੂ ਮੰਗਾਇ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਏ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਅਜ ਤੇਰੇ ਘਰ ਮੇਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰ
ਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਨਮਿਤ ਮੈ ਸੌ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਅਜ ਤੇਰੇ ਪਿ
ਤਾ ਕੌ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭੁਖਿਆ ਨੂੰ ਅਰ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਸੌ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿ
ਵਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਮਿਤ ਦਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਜੀ ਇਸ ਜਾਗਾ ਥੀਂ ਪੰਜਾਹ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਹੈ ਇਕ ਮਲ੍ਹਾ
ਹੈ ਉਸ ਮਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਾਘ ਆਨੂ ਦੇ ਰੂਪ ਭੁਖਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ਤੂੰ ਓਥੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ਪਰ ਡ
ਰੀਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਬੁਧੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਕਰ ਉਥੇ ਗਇਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
ਇਕ ਮਲ੍ਹੇ ਦੇ ਝੂੜ ਤਲੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਸ
ਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸੌ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਬੁ
ਧ ਹੋਇ ਆਈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂ
ਮੈ ਤੇ ਬਡੇ ਉਤਮ ਲੋਕ ਥੇ ਸੁਭ ਕਰਮੀ ਥੇ ਏਹ ਬਘਿਆੜ ਕੀ ਦੇਹ ਤੂ ਸਾਕਿਉ ਪਾਈ
ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਏਹ ਮੇਰੀ ਦਸਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ
ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਆਹਾ ਅਤੇ ਜਦ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਕਾ ਸਮਾ ਆਇਆ
ਥਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਆਸ ਪਾਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਸ ਰਿੰਨਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਵਾਸਨਾ ਮੈਨੂੰ
ਪਹੁੰਚੀ ਤਉ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਸ ਦੇ ਖਾਨ ਨੂੰ ਲੋਭਿਆ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਕੌ ਇਹੁ ਜਨਮ
ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸੀ ਤੇ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਝ ਕੋ ਭੀ ਏਹੀ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮਿਲ ਕਰ
ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰ ਲੇਹੁ ਓਹੁ ਭੋਜਨ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਉਠ ਕਰ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅ
ਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਵਡਾ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕੀਤੀ
ਓਸ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸਤ ਲਖ ਰੁਪਯਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਏਹੁ
ਦਾਇਆ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕਿ

ਅਜਣੀਏਕਿਸਤਰਾਹੋਵੈਗੀਹੇਪ੍ਰਭਜੀਏਹੁਅਗਲੀਦਰਗਾਹੁਵਿਚਮੇਰਾਕ੍ਰਿਅ ੦ ੧੫੧
ਹਾਲਕਰੇਗੀਇਸਮਾਇਆਕੇਮੇਰੇਸਾਥਪਰਲੋਕਵਿਚਜਾਣੇਕਾਯਤਨਦਸੋਜਿਸ
ਕਰਕੇਏਹੁਲੋਕਪਲੋਕਵਿਚਸਹਾਇਤਾਹੋਵੈਹੇਮਹਾਰਾਜਮੇਰੇਪਰਦਇਆਕਰੋਏ
ਤਨਕਹਿਕਰਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਾਬਡਾਅਧੀਨਦੇਖਕੇਸਾਹਿਬਗੁਰੂਨਾਨਕ-
ਜੀਦੇਮਨਮਿਹਰਆਈਤਾਂਕਹਿਓਨੇਹੇਦੁਨੀਚੰਦਏਹੁਮਾਇਆਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦੇਅ
ਰਥਸੰਤਾਂਸਾਧਾਂਪਰਮੇਸਰਕੇਪਿਆਰਿਆਕੇਖਵਾਇਦੇਹਇਸਬਾਤਦੇਜਾਮਨ
ਹਮਹੈਂਏਹੁਕਾਰਜਕਰਨੇਕਰਕੇਤੇਰੇਨਾਲਚਲੇਗੀਮਾਇਆਕੇਪ੍ਰਥਾਇਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਸਬਦਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੧ ਮਛੁਲੀਜਾਲਨਜਾਣਿਆਸਰਖਾ
ਰਾਅਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇਕਾਰਣਪਾਕੜੀ
ਕਾਲਨਟਲੈਸਿਰਹੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਉਸਿਰਿਜਾਣਹੁਕਾਲੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾ
ਣਸਾਪਵੈਅਚਿੰਤਜਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲ
ਅਫਾਰੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰ॥ਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਦ
ਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥੨॥ਸੀਚਾਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀਬਧਕਹਾਥਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇ
ਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਫਾਥੇਚੋਗੈਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਣਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀਸਾਥਿ॥
੩॥ਸਚੋਸਚਾਆਖੀਐਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆ ੦
ਨੁ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸੂਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈ-
ਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਜਮ
ਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਾਵੈਅੰਦਰਿਹਉਵਸਾਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੫॥ਬਾਝੁ
ਗੁਰੂਗੁਬਾਰਹੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਿਰਹੈਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲਨਸੰਚਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁ
ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਤਿਥੈਕਾ
ਲਨਅਪੜੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੭॥ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾਰ
ਕਮਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਥੀਐ
ਇਨਾਜੰਤਾਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੮॥੧॥ ਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕਰਦੁਨੀਚੰਦਗੁਰੂਜੀ
ਦੀਚਰਨੀਲਗਾਤੇਹਥਬੰਨਕੇਕਹਿਓਸੁਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਕੋਈਟਹਿਲਦਸੋਜੀਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸੂਈਦਿਤੀਤੇਕਹਿਆਦੁਨੀਚੰਦਸੂਈਅਸਾਡੀਤੂੰਰਖਅਸੀਤੇ
ਰੇਪਾਸੋਂਅਗਲੀਦਰਗਾਹਮੇਂਲੇਵਾਂਗੇਤਾਂਦੁਨੀਚੰਦਸੂਈਲੈਕੇਆਪਨੇਘਰਅ ੦

੧੫੮ ਇਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀਕੋ ਕਹਾ ਏਹੁ ਸੂਈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਦਿਤੀਹੈ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾਹੈ ਜੋਏ
ਏ ਸੂਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੰਗ ਲੇਵੰਗੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੇ ਸਵਾਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਏਹੁ ਸੂਈ ਅਗੇ ਕਿਉਂਕਰ ਚਲੇਗੀ ਏਹੁ ਸਰੀਰ
ਕੋ ਲੈਕਰ ਮਾਤਾ ਦੇ ਪੇਟ ਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਇਸ ਦੇਹ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਆਰੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਏਹੁ ਦੇਹ
ਭੀ ਜਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਯਾ ਦਬਾਇ ਦਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਮੀਨ ਮੇਂ ਜਾਂ ਦਰਿਆ ਦੇ ਜਲ ਮੇਂ ਰੁੜ੍ਹਾਇ
ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਸਰੀਰ ਤਕ ਤਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀ ਸੂਈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਸੂਈ ਨੂੰ
ਮੋੜਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਏਹੁ ਸੰਤ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਓਹ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀਏ ਓਹ ਤੋਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ
ਮਾਇਆ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸਤ ਲਖ ਇਸ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਰਥ ਵੰਡ ਦੇ
ਓ ਭੁਖੇ ਕੋ ਰੋਟੀ ਨੰਗੇ ਕੋ ਕਪੜਾ ਹੋਰ ਗੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਓ
ਹੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੋਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕਹਿਓਨੇ
ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰੋ ਹਮ ਆਪ ਦੀ ਸਰਨ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕੁ
ਕਹਿਆ॥ ਮ:੧ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰ ਸਾਹ
॥ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰ ਲੰਘ
ਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ॥ ਨਾ
ਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਐ ਸਾਹ ਕਈ ਪਾਤਿਸਾਹ॥੧॥ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਅ
ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਦੋਨੋ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਬਡੀ ਸਰ
ਧਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਬਡੀ ਸਰਧਾ ਕੇ ਸਾਥ ਕਿਓਂ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਹੇ
ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਦੀਨਾਬੰਧ ਸੁਆਮੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪ ਨੇ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਅਬ ਹਮ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਭਏ ਹਾਂ ਜੈਸਾ ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਤੈਸਾ ਹੀ
ਕਰੈਂਗੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਸੀ
ਚੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਈ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਵਲ ਛਲ ਕਰੀਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ
ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਇਕਠਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਵਸਥਾ ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਧਰਿ
ਆ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜੀਵ ਦੇਹ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੁੰ
ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹੈਨ ਬਿਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਏਹੁ ਧਨ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ
ਤੈਨੀ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਦੂਜਾ ਪਰਵਾਰ ਤੀਸਰਾ ਕਰਮ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਏਹੁ
ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਹ ਮੇਂ ਹੈਨ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਰ ਗਿਆ ਧਨ ਏ

ਮਾਲਕਹੋਰਹੋਗਏ ਸਨਬੰਧੀ ਸਮਸਾਨਮੇ ਜਾਇਕਰਜਲਾਇਆਏ ਪਾਣੀਨੂੰਜਿ ੧੫੯
ਨਾਵਾਸਤੇ ਛਲਵਲਕਰਦਾਸੀ ਤਨਦੇ ਦਾਹ ਤੀਕਰਪਰਵਾਰ ਸੰਗੀਰਹਿਆ ਤੇ
ਜੇਕਰਮਾਇਸਦੇਮਿਤ੍ਰਓਹੁ ਪ੍ਰਲੋਕਤੀਕਰਨਾਲਰਹੇਭਲੇ ਬੁਰੇਕਾਫਲ ਦੇਕਰ
ਹਟਤੇਹੈਂਇਸੀਵਾਸਤੇਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸੁਭਕਰਮਕਰੋ ਪਦਾਰਥਕੋ ਪਰਮੇਸਰਕੇਅ
ਰਥਖਰਚਕਰੋਜਿਸਕਰਕੇਤੁਹਾਡ੍ਰੇ ਲੋਕਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਇਸ
ਲੋਕਮੇਂਜਸਹੋਵੇਗਾ ਪ੍ਰਲੋਕਵਿਚ ਸੁਖਭੋਗੋਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਕਾ ਬਚਨਮਾਨ
ਕਰ ਦੁਨੀਚੰਦਨੇ ਸਤਲਖਕੋ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਅਰਥਦਾਨਕੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਭਰਤਾ
ਦੋਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾਸਿਖਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਪਨ ਸਤਿਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਰਹਨ ਆ
ਏ ਸੰਤਦੀ ਸੇਵਾਕਰਨ ਛਾਦਨਭੋਜਨਦੀ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਣੇ ਤੇ ਨਿਹਾਲਹੋਏ
ਤਹਾਂਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇਜੀਯਾ
ਦਕੀਤਾਹੈ ਚਲੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਬੇਬੇਜੀਕੀ ਖੁਸੀਕਰੀਏ ਇਤਨਾਕਹਿ
ਤੇਹੀ ਸੇ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਜਾਇਪਹੁੰਚੇ ਬੇਬੇ ਜੀਦੇ ਘਰਜਾਇਵੜੇ ਤੁਲ
ਸਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੂਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈਜੀ ਆਇਆਹੈ ਏਹੁਸੁਣਕਰਬਡੀਪ੍ਰ-
ਸਿਨਹੋਈ ਬੰਦਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਦੌੜੀ ਅਤੇ ਨੇਤ੍ਰਥੀਜਲਆਏ ਤਿਸਾਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਆਪਨੇ ਦੋਨੋ ਹਥਾਂਤੇ ਲੈਲਿਆ ਅਰ ਮੰਜਾ ਬਿਛਾਯਾ ਗੁਰੂ
ਜੀਬੈਠਗਏ ਕੁਸਲਪੂਛਗੁਰੂ ਜੀਕੋ ਬੇਬੇ ਜੀਨੇ ਇਤਨੇਮੇਂ ਜੈਰਾਮ ਜੀਨੇ ਸੁਣਿ
ਆ ਕਿ ਭਾਈਜੀ ਆਏਹੈਂ ਨਉਸੀ ਛਿਨਮੇਂ ਜੈਰਾਮਜੀ ਆਏ ਦਰਸਨਕਰਕੇ ਬਡੇ
ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਬਾਬਾਜੀਕੋ ਬੰਦਨਾਕਰਕੇ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠਗਏ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਹਿਤ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪੂਛਾ ਅਰ ਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਭਾਈਜੀ ਬਡੀਮੁਦਤਪੀਛਾਈਹੈ
ਆਪਨੇ ਦਰਸਨਨਹੀਂਦੀਆ ਸਾਨੂੰ ਬਿਸਾਰ ਛਡਿਆਹੈ ਆਪਦੇ ਦਰਸਨਕਰ
ਨੇਕਰ ਸਾਡਾ ਮਨ ਬਡਾ ਆਨੰਦ ਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨੇਮੇਂ ਜੈਰਾਮਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪ
ਏ ਬੈਰਾਗੀ ਰਹੀਏ ਗੋਬਿੰਦ ਬੈਠੇ ਸਿਮਰੀਏ ਸਾਨੂੰ ਬਡਾ ਆਨੰਦ ਦੇਂਦੇ ਰਹੋ ਇਤਨੇਮੇਂ-
ਸਿਰੀਚੰਦਜੀ ਭੀ ਬਾਹਰਤੇ ਆਏਗਏ ਨਮਸਕਾਰ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਪੁਰ ਕੀਯ
ਸਮੀਪ ਬੈਠਗਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਆ ਜੀ ਹਟਨ ਕਰਨੇ ਕਰ ਹੁਣ
ਆਪਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਰਹਾ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਮੈਂ ਤਦੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆ
ਇਪਹੁੰਚਾਂਗਾ ਦੇਰ ਤਾ ਬਿਨਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ ਦੀਆ ਰਾਤ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇਂ
ਰਹੇ ਜਬ ਪ੍ਰਾਤਕਾਸਮਾ ਹੂਆ ਬੇਬੇਜੀਕੋ ਜੈਰਾਮਕੋ ਸਿਰੀਚੰਦ ਸਭਕੋ ਮਿਲਕਰਧੀ

੧੬੦ ਰਜਦੀਆ ਤੇਗਮੂਕਰਤੇਭਏ ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋ ਆਇਕਰ ਮਿਲੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰਮੇਂ ਆਏ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂ ਆਪਨੇ ਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰ ਤਿਲਵੰਡੀਜਾਇਕੇਮਿਲ
ਆਵਾਂ ਸੁਨਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਹਸੇ ਅਰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰ ਮਰ
ਨਨਹੀ ਦੇਂਦੇ ਸਾਡੇ ਹੁੰਦਿਆ ਸੰਬੰਧੀਆ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਕਰ ਤੇਰੇ ਟਬਰਕੋ ਜਮਨੂੰ ਪ
ਹੁੰਚਨਨਹੀਦੇਂਦੇ ਹਛਾਹੁਣ ਤੇਰੇਮਨਮੇਂ ਸਨਬੰਧੀਆਕਾ ਮੋਹਜਾਗਿਆਹੈ ਜਾਹੁਮਿ
ਲਆਓ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰਨਾ ਲਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆਲੈਕੇ ਘਰਜਾ
ਵਾਂ ਖਾਲੀ ਜਾਵਾਂ ਓਨਾਨੂੰ ਕਿਆ ਲੈਜਾਵਾਂ ਮੇਰੇਹਥਦੀ ਤਰਫਦੇਖਨਗੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ-
ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਰੋੜੂਆਂਦੀ ਮੁਠ ਭਰਕੇ ਕਪੜੇਦੇ ਪਲੇ ਬੰਨਲੈ ਸੰਸਾ ਨਾਕਰੀ ਘਰਜਾਕੇਖੋ
ਲੀਂ ਜੋਕੁਛ ਚਾਹੇਂਗਾ ਸੋਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਓਸੇਤਰਾ ਕੀਤਾ ਰੋੜੂਆਂਦੀ ਮੁਠ
ਭਰਲਈ ਕਪੜੇਦੇ ਪਲੇ ਬੰਨਕੇ ਟੁਰਗਿਆ ਬੜਾ ਖੁਸੀਹੋਇ ਘਰਨੂੰ ਗਿਆ ਆ
ਪਨੇ ਪਰਵਾਰਨੂੰ ਜਾਈਮਿਲਿਆ ਪਾਲਿਓਂ ਖੋਲਕੇ ਘਰਦਿਆਨੂੰ ਦਿਤੇ ਸੋਨੇਦੇ
ਰੋੜੂ ਹੋਇਗਏ ਬੜੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਲੋਕਾਨੇ ਸੁਣਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਨੇਦੇ ਰੋੜੂ ਲਿਆਇਆ
ਹੈ ਲੋਕ ਪੁਛਣ ਆਵਨ ਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁਸਲ ਪੁਛਣ ਬੜੀ ਮਧਰਬਾਣੀ
ਸਾਥ ਮਰਦਾਨਾ ਸਰਬਕੋ ਕਹੈ ਕੁਸਲਆਨੰਦ ਹੈ ਤੇ ਸਭਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕੇ ਮਿਲਿਆ
ਕੋਈ ਕਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਨੇ ਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ
ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਦਾਸੀ ਦੀ॥ ੫੫
ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਮੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖਨਾਲ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਸਨ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਜਬ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਰਸੋਈਏਨੇ ਮਾ
ਤਾਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਪ ਕਿਸੀ ਕਾਰਜ ਮੇ
ਬੈਠੇ ਥੇ ਆਪਨੀ ਦਾਸੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਜਗਾਇ ਲਿ
ਆਉ ਤਾਂ ਓਹ ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਲਗੀ ਜਗਾਵਣ ਹੋਰ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਨਾ ਹੋਇ
ਆਇਆ ਆਪਣੀ ਜਿਹਬਾ ਨਾਲ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਚਟਣ ਤਾਂ ਚਰਨ ਚਟ
ਨੇ ਹੀ ਨਾਲ ਲੌਂਡੀ ਦੀ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਗਈ ਅਰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇਗਈ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਖੜੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਦਾ ਬੇੜਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹ
ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਏਹੁ ਕੌਤਕ ਦੇਖਕੇ ਲੌਂਡੀ ਉਠਕਰ ਮਾਤ
ਜੀ ਪਾਸ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਆਵ
ਨਗੇ ਤਾਂ ਜਗਾਵਾਂਗੀ ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਸੁਨਕਰ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸੁਤੇ

ਪਏ ਆਹੇ ਦਾਸੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਦਾ ਬੇੜਾ ਕਢਦੇ ਹੈਨ ਏ
ਹ ਸੁਣ ਕਰ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਣੇ ਜੀ
ਏਹੁ ਗੋਲੀ ਤ੍ਰੀ ਅਜਸ ਨੂੰ ਮਸਕਰੀਆ ਕਰਨ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਆ ਬਾਤ
ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਕੁਛੁ ਆਖੇ ਜੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਰਸੋਈ ਏਨੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਭੋਜਨ ਆਇਕੇ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੇ
ਇਸ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਜਗਾਇਕੇ ਕਹੁ ਰਸੋਈ ਪਾਓ ਇਸ ਨੇ ਆਇਕੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੌ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਕਢਦੇ ਹੈਨ ਜਦ ਆਵਨਗੇ ਤਦ
ਜਗਾਵਗੀ ਏਹੁ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆ ਝਲੀਆਂ ਕ
ਮਲੀਆ ਦੇ ਆਖੇ ਲਗੀ ਦਾ ਨਾਹੀ ਜਦ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਦਾਸੀ
ਕਮਲੀ ਝੱਲੀ ਹੋਇ ਗਈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਗੋਲੀ ਕੀ ਬੁਧਿ ਨਿਰ
ਮਲ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਘਰ ਰਹਿਕਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਕੀ ਧੀ ਚੋ
ਣੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪ ਤਾਂ ਚਲੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਦ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਹੋ ਤਾ ਸਾਡੇ ਭਾਣੇ ਰਾਜ ਸਤੇ ਜਗਤ ਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੋ ਤਾ ਬਚ
ਨ ਹੋਇਆ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਨਿਸਚਾ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਰਖੇ ਸਾ ੦
ਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਨਾਲ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਅਚਰਜ ਦੀ॥ ॥
ਇਕ ਸਿਖ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਓਹ ਆਏ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ
ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਨ ਜਾਇ
ਆ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਸੀ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਪੁਛਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਮੈਂ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅ
ਚਰਜ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿ ਜਾਵੇ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਹਿ ਜਾ ੦
ਵੈ ਪਰ ਉਸ ਸਿਖ ਦੀ ਨਿਸਾ ਨਾਹੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਓਹ ਸਿਖ ਸੰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ ਮੰਨ ਲੈਵੇ ਅਤੇ
ਮਨ ਭੰਗ ਕਿਸੀ ਦਾ ਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੂੰ ਬਾਰਾ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਏ ਘਾਲ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਅਤੇ
ਤਰੁਫਦਿਆ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਜੀਆ ਦੇ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਸਿਖ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਘਾਲ
ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਬਾਰਾ ਬਰਸ ਹੋਏ ਹੈਨ ਚਲੋ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਆ
ਏ ਓਸ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨੀ ਭਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਤ
ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਚਲੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਅਧ ਕੋ

੧੬੨ ਹਤੇਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਹਥਜੋੜਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ
ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈ ਅਰਜ ਦੇਖਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਰਜ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਿਖ
ਖੁਸ਼ੀ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਠ ਆਇਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਸਿਖ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਕਿਆ ਕਰਦਾ
ਸੀ ਜਬ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਉਸ ਨ੍ਹਾਵਣ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ-
ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਪਿਛੋਂ ਉਠਕਰ ਆਪ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਤਿ
ਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਬ ਸਵੇਰੇ ਸਿਖ ਨ੍ਹਾਇਕਰ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛ
ਕਕੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਨਿਤ ਉਸ
ਦਾ ਏਹੁ ਨੇਮ ਥਾ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਸਿਖ ਨ੍ਹਾਵਣ ਵੜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿ
ਆ ਨਾਲ ਸਿਖ ਨੂੰ ਮਛੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਓਹ ਮਛੀ ਇਕ
ਦਿਨ ਮੁਲਤਾਨ ਜਾਇ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਜਲ ਵਿਚ ਤਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਇਕ ਝੀਵਰ ਨੇ ਜਾਲ
ਪਾਇਆ ਦਰਿਆਇ ਵਿਚ ਓਹ ਮਛੀ ਪਕੜ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਝੀਵਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਮਛੀ ਬ
ੜੀ ਸਾਰੀ ਇਕ ਹੈ ਓਹ ਝੀਵਰ ਮਛੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈਕਰ ਵੇਚ ਆਇਓ ਓਹ ਮਛੀ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਖਾਧੀ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਜਨ
ਮ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਦਿਤਿਆ ਬਡੀ ਸਾਦੀ ਕੀਤੀ ਬਾਲਕ
ਜਨਮੇ ਦੀ ਜਾ ਬਡਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਬੜਾ ਕੁ
ਟੰਬ ਹੋਆਇਆ ਅਤੇ ਸਿਖ ਸਵਾ ਲਖ ਦਾ ਬਣਜ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਜਿਉਂ ਲਾਹੌਰ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਤਿਉਂ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਵਣਜ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇ
ਵਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਜਾ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਰਹੈ ਤਾਂ ਦਰਿਆਇ ਨ੍ਹਾਵਣ ਜਾਵੈ ਤੇ ਨਿਤ ਸਿਖ
ਣੀ ਆਵਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ ਹੋਏ ਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਕੇ
ਸਿਖ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿਰਤ ਜਾਇ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਉਂ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਿਉਂ
ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਲਗਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਇਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਚਾਰ-
ਫਕੀਰ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਸਿਖ ਨੇ ਓਨਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਵਿ-
ਦਿਆ ਲਗੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਸਾਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਅਸਾਡੀ ਅ
ਮਾਨਤ ਤੂੰ ਰਖ ਜਾਂ ਅਸੀ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੈਥੋਂ ਏਹੁ ਲਾਲ ਅਸੀ ਮੰਗਾਂ-
ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੋ ਕਿਆ
ਜਾਪੇ ਤੁਸੀ ਕਦ ਆਵੋਗੇ ਅਤੇ ਜੀ ਸਾਂਸਾ ਦਾ ਕੁਛ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀ ਮੈਂ ਇਹੁ ਲਾਲ ਨ

ਗੇਰਖਦਾਜੀ ਫੇਰ ਉਨ ਕਹਿਆ ਸਾਧਾਨੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਜਾਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਏਹੁ ਲਾਲਰ੧੬੩
ਖਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਪਰਤੂ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਖਜਾਵੋ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਆਪਨੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਖ
ਏ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਾਧ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਆਵੇਂਗੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਤੁਸ
ਏਨਾਨੂੰ ਦੇਦੇਵਣੇ ਤਾਂ ਓਹ ਫਕੀਰ ਚਾਰ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਰਖਕੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤ
ਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸਿਖ ਜਿਉ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਨਾਵਣ ਨੂੰ ਵੜਿਆ
ਤਿਉਂ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਮੱਛੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਤਾਂ ਮਛੀ ਤਰਦੀ ਹੋਈ ਲਾ
ਹੌਰ ਆਇ ਨਿਕਲੀ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਪਿਛੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੂੰ ਮੂਹਿ ਤੇ ਮਛੀ ਨੇ ਉਗਲਛ
ਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਦਰਿਆਇ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਰ ਜਪਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਘ
ਰ ਨੂੰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਬੋਲੀ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਜ ਤੁਸੀ ਸਵੇ
ਰੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਸਤਿ ਨੀਏ ਅਜ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਕੰਮ ਛੇਤੋ ਦਾ ਸੀ ਤ
ਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਸਿਖਨੀ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਤੂ ਅਜ ਕਿਉਂਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆਇਆ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਗੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਸਾਂ ਤਾਂ ਆਪ
ਆਵਦੇ ਸੇ ਅਜ ਮੈਂ ਚਾਵਲ ਹੀ ਨਿਚੋੜੇ ਨੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਪਰ ਸੀ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਅਰ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਕਿਤਨਾ ਕਰਿ
ਰ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਵਦਿਆ ਗੁਜਰ ਗਏ ਕਿਤਨੇ ਬਰਸ ਦਿਖਾਏ ਅਤੇ
ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਸਿਖਨੀ ਨੂੰ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰ ਦਿਖ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਐਸਾ ਅ
ਸਚਰਜ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ
ਤਿਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਕਰ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕਿ
ਰਤ ਲਗਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਚਾਰੇ ਫਕੀਰ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ
ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਆਏ ਜਾ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਓਹ ਜੋ ਹਨ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਸਿਖ ਸੀ ਸੋ
ਈ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਆਪਨੀ ਦੁਕਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉ
ਸਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਓਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਫਕੀਰਾ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਤਾ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਸੈਂ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉਂਕਰ
ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਦਾਣਾ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਏਥੇ ਹੀ ਦੁਗਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਫਕੀਰਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂ ਸਾਡੀ ਅਮਾ
ਨਤ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਓਹ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਮੁਲਤਾ

੧੬੪ ਨਾਵਿਚ ਮੇਰੇਪਿਤਾਪਾਸਹੈਨਸੋ ਤੁਸੀ ਓਥੇਜਾਇਕਰ ਲੈ ਆਉ ਮੈਂ ਤਾਂ ਏਥੇ ਆਵਨਾ ਹੀ
ਤਾ ਓਹਫਕੀਰਚੁਪਕਰ ਰਹੇ ਜਾਂ ਕਿਤੇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਚਾਰੇਫਕੀਰ ਮੁਲਤਾਨ
ਵਿਚਆਏ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨਪਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਰਾਤ
ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਧ ਵਿਦਿਆ ਹੋਵਣ ਲਾਗੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਜੀ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਦੇਹੁ ਤਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ
ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਰਾ ਇਕੋ ਹੀ ਲਾਲ ਥਾ ਸੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਾ
ਲ ਕੇਹੇ ਜੇਹੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਚਾਰੇ ਫਕੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਫਕੀਰਾ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਕਿਉ ਪਚਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਸਾਹੂ
ਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਾਧੋ ਮੇਰਾ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ ਸੋਈ ਦਰਿਆਇ ਵਿਚ ਡੁਬ ਕੇ ਮਰ
ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀ ਹੋਰਨਾ ਨੂੰ ਪੁਛ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਫਕੀਰਾ ਨੇ ਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿ
ਆ ਤਾ ਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾ ਨੇ ਭੀ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਜੀ ਇਸਦਾ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ ਸੋ ਭੀ ਦਰਿਆਇ
ਵਿਚ ਡੁਬ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਰ ਕਹਿਆ
ਫਕੀਰਾ ਨੇ ਹੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਜੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਡੀ
ਅਮਾਨਤ ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਕਦੀ ਮੋਏ ਹੋਏ ਭੀ ਜੀਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਓਨਾ ਫਕੀਰਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਵਣਜ ਬੈਠ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਾਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾ ਆਪਨੀ ਅਮਾਨਤ ਮੰਗੀ ਸੀ
ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਤੁਸਾਡੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਓਥੇ-
ਜਾਇਕਰ ਲੈ ਲਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਲ ਕਰ ਮੈਂ
ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪੰਜ ਲਾਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾ ਓਹਨਾ ਫਕੀਰਾ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਚਲੋ ਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸੀ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਓਹ ਮਿਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਮਾ
ਤਾ ਪਿਤਾ ਅਗਾਇ ਸੜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਆਏ ਅਰ ਦਰਿਆਉ ਉਪਰ
ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਫਕੀਰਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕਿ
ਨਾਰੇ ਬੈਠੋ ਅਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕਰ ਲੈ ਆਵੀਏ ਜੋ ਦੇਖਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਹੈ ਤਾਂ
ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਅਰ ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਸਿਖ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਪ
ਰ ਆਏ ਤਾਂ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾ ਅਗੋਂ ਸਿਖ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਓਨਾ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਧਾ ਕਹਿਆ ਆਹੋ ਭਾਈ ਜੀ-
ਲੈ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਗੋ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਆਖੀ

ਨਹੀਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਪੰਜਾ ਰੁਪਆ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਆਇ ਦਰਿਆਇ ਉਪਰ ਮਾਤਾਅ ੧੬੫
ਰ ਪਿਤਾ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਉਠਕੇ ਮਿਲਿਆ ਗਲੇ
ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਹਵੇਲੀ ਭਾੜੇ ਲੀਤੀ ਅਰ ਉਸ ਵਿਚ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿ
ਤਾ ਨੂੰ ਆਣ ਬਿਠਾਇਆ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਕਿਆ ਜੁਗਤ ਪਕੜੀ ਜੋ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਜ
ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਕਿਓ ਨਹੀ ਸੌਂਦਾ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਟ
ਦੀ ਰਾਖੀ ਰਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਜਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਸਿਖ
ਨੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਆਉ ਜੋ ਓਹ ਰਾ
ਤ ਨੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਦੋ ਦੋਇ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਲੌਂਡੀ ਸਿਖ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਜਾ
ਇਕੇ ਦੂਰ ਖੜੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਹਟੀ ਸਾਂਭੀ ਤੇ
ਸਿਖ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਲੌਂਡੀ ਭੀ ਪਿਛੇ ਲਗ ਚਲੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ
ਕੁਟੰਬੀਆ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਲੌਂਡੀ ਟਿਕਾਣਾ ਦੇਖਕੇ ਘਰ ਉਠ ਆਈ ਅ
ਰ ਸਿਖਣੀ ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰਸ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਭੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਮੈ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਭੀ ਦੇਖ ਲਵਾਂ ਜਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੀ
ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਪੜੇ ਲੈਕੇ ਪਹਰ ਕਰ ਸਿਖ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦੂਰ ਜਾ
ਇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਹਟੀ ਸਾਂਭੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖ-
ਉਠ ਚਲਿਆ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਸਿਖਨੀ ਭੀ ਉਠ ਚਲੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਮੁਲਤਾਨ
ਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਭੀ ਪਿਛ ਦਲੀਜ ਵਿਚ ਜਾ
ਇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਫਲਾ
ਨੇ ਸਖਸ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਗੇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਣੀ ਪੀਣਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਸਿਖ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਮੁਲ
ਤਾਨ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗੋਂ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਮੁਸਾਫਰ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਆਣ ਪਿਲਾਉ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਨੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਪਣੀ ਪਿਲਾਇਆ ਤਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਓਹ ਕੌਤਕ ਸਭ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਸਸੁੱਰੇ ਪਾਸ ਆਇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸੂੰਰਘ ਲਗੀ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰਸ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਸਿ

੧੬੬ ਖਣੀਨੇ ਆਪਨੀ ਸਸੁਦੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸਿਖਦੀ ਮਾਤਾਨੇ ਆਪਨੇ ਭਰਤਾ ਪਾਸ ਕ
ਹੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹੈਨ ਤੇ ਇਸਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਰ ਭੀ ਹੈਨ ਧੀਅ
ਆਇਕੇ ਏਹੁ ਕਿਆ ਚਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਕਿਸ ਤੇ ਸੁਣਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਦੇਖ ਆਈ ਹੈ ਫੇਰ ਅਗਲੇ
ਦਿਨ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭ ਸਿਖਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦੂਰ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਚਾਰ ਘ
ੜੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਹਟ ਸਾਂਭ ਕਰ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹਵੇਲੀ ਵਿ
ਰ ਜਾਇ ਵੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਪਿਛੇ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਕੁਟੰਬ ਭੀ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਦੇ
ਖਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਏਥੇਂ ਹੀ ਬੈਠੋ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਖ ਆਪ ਅੰਦਰ ਗਇਆ ਅ
ਗੋਂ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਧੀਆ ਗਲ ਨੂੰ ਆਇ ਚੰਬੜੇ ਤਾਂ ਉਪਰ ਤੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਇਆ ਹੈਂ ਜਾਂ ਘੜੀ ੧ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਕੁਟੰਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ
ਕੌਣ ਹੈਨ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਪੀ ਹੈਨ ਅਜ ਮੈਂ ਏਨਾ ਨੂੰ ਰਖਿਆ ਹੈ
ਭਲਕੇ ਏਹੁ ਟੁਰ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ
ਹੋਈ ਤਾ ਲਾਹੌਰ ਵਾਲੇ ਕੁਟੰਬ ਦੇ ਲੋਗਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡਾ ਹੈ ਮੁਲਤਾ
ਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿਨ ਜੋ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡਾ ਹੈ ਏਹੁ ਝਗੜਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਪੈ ਗਇਆ ਅਰ
ਲੋਕ ਭੀ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤੇ ਕੁਟਵਾਲ ਭੀ ਏਹੁ ਝਗੜਾ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ-
ਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕੁਤਵਾਲ ਨੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੇ ਜਾਕੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀ ਏਹੁ ਇਕ ਅ
ਜੇਹਾ ਝਗੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕੁਟੰਬ ਨੂੰ ਸ
ਦਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾ ਏਨਾ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਮਾਪਿਆ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਾਡਾ ਹੈ ਅਰ ਲਾਹੌਰ ਵਾਲੇ ਮਾਪੇ ਕਹਿਣ ਜੋ ਏ
ਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਝਗੜਾ ਪੈਦਾ ਰਹਿਆ ਸਾਹਦੀਆ ਗਵਾਹੀਆਂ
ਪੁਛਦੇ ਰਹੇ ਝਗੜਾ ਚੁਕੇ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕੁਟੰਬ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ
ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜੋ ਜੋ
ਫਲਾਨੇ ਸਾਹਿਦਾ ਫਲਾਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਜੋ ਤਾਂ ਉਥੋ ਏਹ ਕਾਗਦ ਲਿਖ ਭੇਜਨ ਤਾਂ
ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਏਨਾਦਾ ਅਸੀ ਝੂਠੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਮੰ
ਨੀ ਤਾਂ ਕਾਗਦ ਲਿਖਕਰ ਸਾਂਢਨੀ ਅਸਵਾਰ ਊਠਣੀ ਦੁੜਾਇ ਕਰ ਗਇਆ ਅਰ
ਕਹਿਆ ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਜਬਾਬ ਸੂਬੇ ਸੇ ਅਰ ਕਾਜੀ ਪਾਸੋਂ ਸਿਤਾਬੀ ਲਿਆ ਲਿ
ਖਾਇ ਤਾਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਮੁਲਤਾਨ ਕਾ ਕਾਗਦ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ

ਕਾਜੀਦੇ ਮੁਲਤਾਨਦੇਹਾਕਮਾਨੂੰ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਓਥੋਦੇਹਾਕਮਸੂਬੇ ਅਤੇਕਾਜੀਨੇ ਓਥੋਦੇਲੋ ੧੬੧
ਕਾਂ ਸਾਹਦੀਆ ਸਮੇਤ ਕਾਗਦਦਾ ਜਵਾਬ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਫਲਾਨੇਸਾਹ-
ਕਾ ਫਲਾਨਾ ਫਲਾਨੀਜ ਗਾਹ ਬਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਇਤਨੇ ਇਸਦੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਹੈਨ ਓਹ ਆਦਮੀ ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਸੂਬੇ ਅਰ ਕਾਜੀ ਪਾਸੋਂ ਜਬਾਬ ਲੈਕਰ ਲਾਹੌਰਦੇ
ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀਦੇ ਹਥ ਆਣਦਿਤੇ ਤਾਂ ਸੂਬਾ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਕਾਗਦ ਦੇਖਕੇ ਚੁਪਕਰ
ਰਹੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ ਰਹੀ ਨਿਆਉ ਕਿਸੀ ਤੇ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲਾਹੌਰਵਿ
ਚ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਸੂਬੇ ਅਰ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਨਿਆਉ ਕਰੋ ਤਾ ਸੂਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਸੂਬੇਦਾਰੀ ਛਡੀ ਅਤੇ ਕਾਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕਾਜਿਆਈ ਛਡੀ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਕਰਨੇ ਦਾ ਹੈ
ਅਕੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤ ਸਾਹਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਰਨੇ ਦਾ ਹੈ

ਅਸਾਡੇ ਕਰਨੇਦਾ ਨਹੀ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਮੁਰੀਦ ਕਿ
ਸਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਮੁਰੀਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਤਾ ਤੇਰੇ ਪੀਰ ਪਾਸੋ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਸਾਡੀ ਗਲ
ਕਿਉ ਗਵਾਇਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਨਾਹੀ ਹੋਣੇ ਕਾ ਤੁਸੀ ਆਪਨੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੋਚ ਕੇ ਸੂਬੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਅ
ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮਾਪੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਜੋ ਕੁਟੰਬੀ ਸੇ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਸ
ਭ ਹਕੀਕਤ ਆਪਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨੇ ਉਸ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਇਆ ਉਸਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨ
ਿਆਉ ਤੁਸਾਡਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ
ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕੀ ਮਾਇਆ
ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅਤਿ ਅਤਿ ਅਤਿ ਹੀ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜਗਤ ਦੇ ਜੰਜਾਲ
ਥੀ ਛਡਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਪਉੜੀ ਸਬਦ ਦੀ ਆਖੀ ਅਫ਼ਲਾਤੂਨ
ਲਾਈਨਾ ਛਲੇ ...ਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੈ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੇ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸ
ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲਪਲੈ ॥੧॥ ਓਹ ਦਿਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਸ ਹਰਿ ਦਰਚ ...ਦੇ ਬਿ
ਤੀਤ ਹੋਇਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ...

੧੬੮ ਰਜਪਜੀਦਾਪਾਠਕੀਤਾਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਿਖਦੇ ਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰਬੁਲਾਇਕੇਕਹਿਆ
ਭਾਈਲਾਹੌਰਦੇਮਾਪੇਜੇਹੜੇਹੈਨ ਸੋਸਿਖਦੀਸਜੀਬਾਂਹਪਕੜਨਅਤੇਮੁਲਤਾਨਵ
ਲੇਮਾਪੇਜੇਹੜੇਹੈਨਸੋਸਿਖਦੀਖੱਬੀਬਾਂਹਪਕੜਨ ਤਾਂਉਸਸਿਖਦੇਕੁਟੰਬੀਆ
ਨੇਗੁਰੂਜੀਦਾਕਹਿਣਾਮੰਨਕੇਸਿਖਨੂੰਖੜਾਕਰਕੇਉਸਦੀਆਬਾਂਹਾਪਕੜਲੀਤੀ-
ਆਂਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਅਖੀਆਮੀਟਹੁਅਤੇਆਪਣੇਆਪਣੀਤਰਫਖਿਚੋ
ਤੁਸੀਇਸਦੀਆਬਾਹੀਜਿਉਂਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਸੀਓਨਾਨੇਤਿਉਂਹੀਕੀਤਾਜਦਓ
ਨਾਨੇਫੇਰਅਖੀਆਖੋਲੀਆਤਾਂਵਿਚਕੁਝਭੀਨਹੀਉਸਸਿਖਨੂੰਗੁਰੂਜੀਨੇਸ
ਚੇਖੰਡਵਿਚਲਿਜਾਇਬੈਠਾਇਆਤਾਂਸਭਸੰਗਤਨੇਏਹੁਅਸਚਰਜਦੇਖਕਰ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਉਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਉਸਸਿਖਦੇਕੁਟੰਬੀਆਨੇਗੁਰੂਜੀਅ
ਗੇਅਰਦਾਸਕਰੀਹੇਮਹਾਰਾਜਗੁਰੂਜੀਅਸੀਂਤਾਂਉਸਨੂੰਨਾਲਲੈਜਾਣੇਵਾਸਤੇ
ਆਪਥੇਆਏਸੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਸਭਕਾਰ॥ਮੋਹੁਤੁਮਤਜਹੁਸਗਲਵੇਕਾਰ॥੧॥ਮੋਹਅਰਭਰ
ਮਤਜਹੁਤੁਮਬੀਰ॥ਸਾਚਨਾਮਰਿਦੇਰਵੈਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਨਾਮਜਾ
ਨਵਨਿਧਪਾਈ॥ਰੋਵੈਪੂਤਨਕਲਪੈਮਾਈ॥੨॥ਏਤੁਮੋਹਿਡੂਬਾਸੰਸਾਰ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰ॥੩॥ਏਤੁਮੋਹਿਫਿਰਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਮੋਹੇਲਾਗਾਜਮਪੁ
ਰਜਾਹਿ॥੪॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇਜਪੁਤਪੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਮੋਹੁਤੂਟੈਨਥਾਇਪਾਹਿ॥
੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਹੁਮੋਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੬॥੧॥
ਏਹੁਬਚਨਸੁਨਕਰਓਨਾਦੇਰਿਦੇਨੂੰਸਾਂਤਿਆਇਗਈ॥ਸਿਖਦੇਮਾਪਿਆਉ
ਪਰਗੁਰੂਜੀਨੇਖੁਸੀਕੀਤੀਏਹੁਅਚਰਜਦਿਖਾਇਆਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਆ
ਖਿਆਜੋਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਬਚਨਾਉਪਰਪਰਤੀਤਰਖੇਗਾ॥ਤਿਸਪੁਰ
ਸਦੇਸਭਕਾਰਜਰਾਸਹੋਵਨਗੇਲੋਕਪਰਲੋਕਵਿਚਪਤਿਰਹੇਗੀ॥ਤਿਸਪ੍ਰਾ
ਣੀਦੀਤਾਂਉਸਸਿਖਦੇਕੁਟੰਬੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਉਪਦੇਸਸੁਣਕੇਸ੍ਰੀਵਾਹਿ-
ਗੁਰੂਜੀਦਾਧਿਆਨਕਰਦੇਹੋਏਆਪੋਆਪਣੇਅਸਥਾਨਨੂੰਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏ
ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਉਸਅਸਥਾਨਤੋਂਚਲਦੇਰਹੇ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨ॥

ਅਗੇਸਾਖੀ॥ਇਕਵਣਜਾਰੇਨਾਲਹੋਈ

ਫੇਰਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕਵਣਜਾਰਿਆਂਦੇਨਾਇਕਦੀਹਟੀਜਾਇਬੈਠੇਓ
ਹਵਣਜਾਰਾਸਭਨਾਦਾਸਿਰਦਾਰਆਹਾਉਸਦੇਘਰਅਗੇਪੁਤ੍ਰਨਹੀਸੀਹੁਣਉਸ

ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵਧਾਈਆ ਦੇਣ ਆਵੈਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮੁਮਾਰਖ ਦੇਵੈ ਅ ੧੬੮
ਤੇ ਅਲਤਾਉ ਪੁਤ੍ਰ ਉਸ ਵਣਜਾਰੇ ਦੇ ਪਾਇ ਜਾਵਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕ ਐਸਾ ਆਵੈ ਲਖ ਲਖ
ਅਸੀਸਾਂ ਦੇਂਦਾ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ
ਤਮਾਸਾ ਬੈਠੇ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਪਈ ਤਾਂ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਚਲਦਾ ਰਿ
ਹਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਤ੍ਰਫ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਹੀ ਲੀਤੀ ਜੋ
ਏਹੁ ਸਾਈ ਲੋਕ ਕਿਧਰੋਂ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਿਧਰ ਜਾਵਨ ਗੇ ਅਤੇ ਕਿਉਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਏਹੁ
ਭੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਖਾਵੋਗੇ ਜਾਂ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ
ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾ ਪੀਛੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਭੀ ਨਾਹੀ ਪੁਛੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸ ਨੇ ਸਾ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਵਣਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਪੁਤ੍ਰ ਜੰਮੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹਵਾਇ ਨਾਲ ਘਰ ਉਠਿ ਗਿਆ ਹੈ
ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਕੁਛ ਮੰਗ ਲਿਆਵਾਂ
ਏਹੁ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਧਾਈ ਵੰਡਦਾ ਦੇਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਏਹੁ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਰਜਾਈ ਹਈ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ
ਹੋਇਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੈਗਾ ਅਤੇ ਭਲਕੇ ਨੂੰ ਉਠ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ
ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਪਰ ਕੋਈ ਅਸੀਸ ਨਹੀ ਦੇਵੀਂ ਚੁਪ ਕੀਤਿਆਂ ਹੀ
ਜਾਇ ਖੜੋਵੀਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਵਣਜਾਰੇ ਦੇ
ਘਰ ਗਿਆ ਚੁਪ ਕੀਤਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਦੇਹੜੇ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਟਬੱਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਵਨ ਖੁਸੀ ਦੀਆ ਬਾਤਾ ਕਰਨ ਬੈਠਕੇ ਹਸ ਖੇਡ ਕੇ ਚ
ਲੇ ਜਾਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਖਬਰ ਨਾ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮੂਹੋਂ ਬੋਲਿਆਂ ਜੋ ਅ
ਉ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁੜ੍ਹ ਫੇਰ
ਉਠ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਵਣਜਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਸ
ਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਰੇ ਘਰੁ ੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈ
ਣਕੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵ
ਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ
ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ
ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ

ਪ੍ਰਾਣੀਹੁਕਮਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿ
ਸਰਗਇਆਧਿਆਨ॥ਹਥੋਹਥਨਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਧਾਘ
ਰਕਾਨ॥ਹਥੋਹਥਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤਮੇਰਾ॥ਚੇਤਅਚੇਤਮੂੜ੍ਹਮਨਮੇਰੇਅੰ
ਤਨਹੀਕੁਛਤੇਰਾ॥ਜਿਨਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣਹਿਮਨਭੀਤਰਧਰਿਗਿਆਨ
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਿਰੈਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣ
ਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਨਚੇਤਈਵਣਜਾਰੇ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਨਚੇਤਹਿਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲਭਇਆਸੰ
ਗਮਾਇਆ॥ਧਨਸਿਉਰਚਿਜੋਬਨਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਧਰਮ
ਸੇਤੀਵਾਪਾਰਨਕੀਤੋਕਰਮਨਕੀਤੋਮਿਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਿਰੈਧਨ
ਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਿਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇ
ਆਖੇਤ॥ਜਾਜਮਪਕੜਿਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇ
ਤ॥ਭੇਤਚੇਤਹਰਿਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਜਾਜਮਪਕੜਿਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁਦਨਹੋਆ
ਦੋਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸਸਿ
ਉਲਾਇਅਹੇਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤ॥੪॥੧
॥ਜਾਫੇਰਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆਤਾਂਓਹਵਣਜਾਰਾਰੋਂਦਾਪਿਟਦਾਆਇਨਿਕਲਿ
ਆਅਰਓਹਬਾਲਕਜੋਉਹਦਾਜਨਮਿਆਸੀਸੋਚਲਾਗਿਆਓਨਾਰੋਂਦਿਆਂਨੂੰਦੇ
ਖਕੇਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਕਲਤਾਂਏਹੁਅਲਤਾਪਾਦ
ਦੇਸਾਨਿਅਰਹਸਦੇਖੇਡਦੇਸਨਹੁਣਏਹੁਰੋਂਦੇਪਿਟਦੇਸਿਰਖੋਹਦੇਹੈਨਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਨੈਮਰਦਾਨੇਕੇਪਕੜਕੇਇਕਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਜਿਤਮੁਹਿਮਿਲੇਮੁਬਾਰਖੀ
ਲਖਭਖਮਿਲੈਅਸੀਸ॥ਸੇਮੁਹਿਰੋਂਦੇਡਿਠਮੈਂਮਲਿਮਲਿਪਿਟਨਸੀਸ॥ਇਕ
ਮੋਏਇਕਦਬੀਐਇਕਦਿਤੇਨਦੀਵਹਾਇ॥ਗਈਮੁਬਾਰਖਨਾਨਕਾਭੀਸਚੇਨੇ
ਸਾਲਾਹਿ॥੧॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਦ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਆਰਤੀਸੋਹਿਲੇਦੀਚਲੀ॥

ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਦੇਧਿਆਨਵਿਚਬੈਠੇਹੋਏਸਾਨਨਿਰੰਕ
ਰਦੀਜੋਤਮੈਂਧਿਆਨਲਗਾਹੋਇਆਸੀਤਿਸਨਿਰੰਕਾਰਦੀਕੁਦਰਤਕੋਦੇਖਦੇ
ਖਕਰ॥ ਬਿਸਮਾਦਬਲਿਹਾਰਹੋਏਰਹੇਸਾਨਇਤਨੇਮੈਂਕਿਆਕੋ

ਤਕ ਦੇਖਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬਤ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਭਿਛਖ ੧੭੧
ਬਰਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿਆ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿ
ਚ ਪੁੰਨਾ ਪਾਪਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਲਿਖੀਦੇ ਹੈਨ ਪਾਪਾਂ ਕੋ ਸਜਾਇ ਲਿਖੀਦੀ ਹੈ ਪੁੰਨਾ ਕਉ
ਬਖਸੀਸ ਲਿਖੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਪਾਪਾਂ ਕੋ ਹੀ ਲਗਾ ਹੈ ਇਸ ਕੌਤਕ
ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮਿਹਰ ਆਈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕੇ ਮਨ ਵਰਤਨੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ
ਸਿਮਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀ ਅਰ ਸਭੁ ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂਹੀ ਦੂ
ਖ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਅਰੇ
ਦੂਖ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਹੀ ਪੀੜ੍ਹ ਲਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉ ਬਹੁਤ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਤਾ ਦੂਖ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਜਿਉ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਉ ਹੀ ਮੈਂ ਕ੍ਰਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਜੋ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਸਭੁ ਪ
ਾਪੀ ਕੋ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂਹੀ ਤੇ ਤੁਸਾ ਦੂਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆ
ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕੁਛ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬਤ ਮਿਹਰਬਾਣ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂ ਜੁ ਏਹੁ ਜੀ
ਉ ਸਭ ਤੇਰੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਆਪਨੇ ਬਣਾਇਆ ਦੀ ਲਜ ਹੈ ਏਨਾ ਜੀਵਾਂ ਨੇ ਤੁ
ਸਾਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸਾ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀ ਵਿਸਾਰਨਾ ਕਈ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪ
ਨੇ ਰਖ ਲੈਣਾ ਜੀ, ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਮਿਹਰ
ਵਾਨ ਹੋਵਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾ ਮੈਂ ਲਖ ਕਰੋੜੀ ਮਾਇਆ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਓਹ ਕ
ਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਮੈਂ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਭੀ ਨਹੀ
ਜਪਦੇ ਅਤੇ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸਗੋਂ ਓਹ॰॰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਿਛ ਕ
ਰਦੇ ਹਾ ਸੋ ਆਸੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕਿਛ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਅਠੇ ਪਹਿ
ਰ ਐਸੀ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਜਾਂ ਮੈਂ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਗ ਭੁਖ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹ ਲਾਵਨਾ
ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਨਮਿਤ ਕੁਛ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਹਿਗੇ ਭੀ ਅਤੇ ਯਾ
ਦ ਭੀ ਕਰਨਗੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਤਾ ਸਭ ਸੁਆਦ ਹੀ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮੈ
ਰੇ ਅਰਥ ਇਕ ਕੌਡੀ ਭੀ ਨਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜੇਹਾ ਏਹ ਨਾਪ
ਣੀ ਆਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਆਰਜਾ ਹੈ ਤਾ ਭੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਯਾਦ ॰॰॰॰॰ ਕਰਦਾ ਸ
ਭ ਮਾਇਆ ਹੀ ਨਾਲ ਲਿਪਟ ਰਹੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸਰਦਾਰ ਹੁਇ ਨਾਵਨ ਵਾਸਤੇ

੧੧੨ ਹੇ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਈਸਰ ਜੀ ਮੇਰੀ ਏਹੁ ਅਰਜ਼ ਹੈ ਆਪਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬ ਮਿਹਰਵਾ
ਨ ਹੋਣਾ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਸਾਜਨਾ ਸਾਜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਨਾ ਕਿਨ ਜੀਵਾਂ ਕਉ ਆਪਨੇ ਰਖਣਾ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਸਾਬਤ ਤੇ
ਰੀ ਲਿਵ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਖਦਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ
ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜਿਉਂ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਾਉ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰ ਦੇਹੁ ਖੰ
ਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਉ ਅਤੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇ
ਰੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਆਵੈ ਗਾ ਤਿਸ ਕੋ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੀ ਸੁਖੀ ਰਖਾਂਗਾ ਅਰ ਅੰਤ ਕੋ ਮੈਂ ਆ
ਪਨੀ ਪੁਰੀ ਵਿਖੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਨਾ ਲਗੇ ਗਾ ਤਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਦੁਖ ਨੂੰ ਛੋੜਿਆ
ਹੈ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਖ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਸਹਿਨਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਮਨ ਮੇਂ
ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪੇਗਾ ਤਿਸ ਪ੍ਰਾਨੀ ਦੀ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ
ਪੂਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈਂ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਭਾਵਨੀ ਕਰ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਤਿਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਾਦ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਭਜਨ ਕ
ਰਦਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਆਏ ਨੂੰ ਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖ ਦੇਵਾਂ
ਗਾ ਅਰ ਨਾਲੇ ਜਮ ਦੀ ਸਾਸਨਾ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵੇਂਗਾ ਤਿਨ ਕੋ ਜਮਰਾਜ ਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਨਹੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਬਹੁਤੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਤੁਮ ਸ੍ਰਿਸਟ ਪਾਲਕ ਹੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਹੋਂ ਏਹੁ
ਕਹਿ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਬੀ ਉਪ੍ਰਾਮ ਉਥਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸੰਸਾਰੀ ਸੁ
ਭਾਵ ਮੇਂ ਆਏ ਸਮਾਧ ਬਿਰਤੀ ਤੇ ਉਠ ਕਰ ਲਗੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ
ਦ੍ਰਿੜਾਵਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਲੋ
ਕ ਸੁਖੀ ਰਹਿਣ ਦੁਖ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾਵਣ ਅਤੇ ਅਗੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਮੁਕਤ
ਪਾਵਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਹੁ ਕਹਿਣ ਹੇ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਬੇਦਾਂ
ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੋ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਭਜਨ ਕਰੇਗਾ ਉਸ
ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਨੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਰ ਸੁਖਾਲਾ ਰਖਾਂਗਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਤਾ ਦੁਖ
ਪਾਵਨਗੇ ਹੇ ਰਾਮ ਦੇ ਲੋਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਦੇ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹੋ ਭੁਲਾਵੋ ਨਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਖ੍

ਬਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ੧ ਜੈਘਰਿਕੀ ੧੭੩
ਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰ
ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਨਪਵੈਤਿਸਦਾਤੇਕਵਣਸੁਮਾਰ॥ਸੰਮਤਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿ
ਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲ॥੩॥ਘ
ਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਨਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥
੪॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣੋਭਾਈਲੋਕੋਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਦੀਆਗਿਆਹੈ
ਜੋਕੋਈਪ੍ਰਾਣੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦੀਆਂਵਡਿਆਈਆਂਦਾਵਿਚਾਰਕਰੇਗਾਸੋਈਪ੍ਰਾ
ਣੀਸੁਖਪਾਵੇਗਾਅਰਮੁਕਤਪਦਵੀਭੀਪਾਵੈਗਾਅਤੇਜਾਂਹਸਾਧਸੰਗਤਹੋਵੈਤਾਂ
ਹੀਬੈਠਣਅਰਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਦਾਨਾਮਸਿਮ੍ਰਨਅਤੇਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਹੀਜੀਦੇਸੋਹਿ
ਲੇਗਾਵਣੇਤਾਂਹੇਰਾਮਜਣੋਤੁਹਾਨੂੰਭੀਸੁਖਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਦੇਹੈਨਚੌਰਾਸੀਲਖਜੀਅਜੰਤਹੈਜੋਤਿਨਾਨੂੰਸੰਮਾਲਸੰਮਾਲਕਰਤਿਨਾਨੂੰਪਰਮੇ
ਸਰਰਿਜਕਪਿਆਦੇਂਦਾਹੈਪਰਮੇਸਰਦੀਦਾਤਦਾਸੁਮਾਰਕੋਈਨਾਹੀਕਰਿਆਜਾਂਦ
ਪਰਮੇਸਰਦਾਸਿਮਰਨਹੀਕਰਨਾਚਾਹੀਐਜਿਤੁਕਰਕੇਸਾਹਿਬਨੂੰਮਿਲੀਐਸੁਣਹੋਸੰ
ਤਜਨੋਓਹਪਰਮੇਸਰਬਕਤਾਬੇਸੁਮਾਰਹੈਤਿਸਸਾਹਿਬਦੀਗਤੀਨੂੰਸੰਤਜਨਜਾਣਦੇ
ਹੈਨਅਤੇਤਿਨਾਦੀਆਅਸੀਸਾਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਸੁਣਦਾਹੈਜੋਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਾਸੰਤਾਦੀ
ਸੇਵਾਟਹਿਲਕਰਕੇਅਸੀਰਬਾਦਖੁਸੀਸੰਤਾਦੀਲੈਂਦੇਸੋਜੀਵਦੇਖਭਲਾਕਹਿਨਤਾਂ
ਪਰਮੇਸਰਭਲਾਕਰਦਾਹੈਸੰਤਜਨੋਏਹੁਜੀਵਜੋਪਰਮੇਸਰਨੇਸੰਸਾਰਵਿਚਭੇਜੇਹੈਨ
ਸੋਉਸੀਵੇਲੇਏਨਾਜੀਆਦੇਸਾਹੇਭੀਨਾਲਹੀਲਿਖਪਾਏਹੈਨਜੋਇਤਨਾਚਿਰਏਹਜੀ
ਵਸੰਸਾਰਵਿਚਰਹੇਗਾਅਰਇਤਨਾਦਿਨਾਨੂੰਤੂੰਸੰਸਾਰਤੋਂਆਇਜਾਵੇਂਗਾਅਤੇਜੇਕਰ
ਛਭਗਤਸੰਸਾਰਵਿਚਕਰੇਂਗਾਤਾਮੇਰੇਤਾਂਈਆਣਿਮਿਲੇਂਗਾਅਤੇਜੇਕਰਤੂੰਮੈਨੂੰਵਿ
ਸਾਰੇਂਗਾਤਾਂਮੈਂਤੈਨੂੰਨਰਕਾਵਿਚਪਾਇ ਛਡਾਂਗਾਉਸਵੇਲੇਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੇਨਾਮਦੇ
ਸਿਮਰਣੇਦਾਕਰਾਰਕੀਤਾਸੀਤਾਂਸੰਸਾਰਵਿਚਆਇਆਸੀਤਿਸੀਤੇਇਸਪ੍ਰਾਣੀ
ਕੋਨਾਮਦਾਸਿਮਰਨਕਰਨਾਚਾਹੀਦਾਹੈਅਤੇਸੰਸਾਰਵਿਚਏਸਪ੍ਰਾਣੀਨੇਆਇਕੇਮਾ
ਇਆਦੀਲਹਿਰਨਾਲਮਿਲਾਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਵਿਸਾਰਦਿਤਾਹੈਸੋਏਹੁਸਾਹੇਵਿ
ਚਤੇਲਪਾਇਆਹੈਅਤੇਜਿਉਂਉਸਜੀਵਕੋਵਿਆਹੁਣਹਾਰਾਬਿਆਹੁਲੈਜਾਂਦਾਹੈ

੧੭੪ ਤਿਉਇਕਦਿਹਾੜੇ ਇਸਜੀਵਨੂੰਭੀਜਮਮਾਰਕੇ ਲੈਜਾਵੇਗਾਤਾਂ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਆਹੇਸੰਤਜਨੋ ਜਿਨਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਤੁਸਾਂਜੇਹਿਆ ਨੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਦਾਆਰਾਧਨਕੀਤਾ
ਹੈਸੋਤੁਸੀਮੈਨੂੰਇਹਅਸੀਰਬਾਦਕਰੋ ਜੋਹੁਣੇਹੀ ਮੇਰੇਜੀਅਦਾਪਰਮੇਸਰਨਾਲ
ਮੇਲਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਹੇ ਸੰਤਜਨੋ ਏਹੁਜੋਸ੍ਯਾਹਾਹੈ ਸੋਇਕਸਕਾਨਾਹੀ ਅਰਜਿਤਨੇ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਿਚਜੀਵਹੈਨ ਅਤੇਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਇਕਜੀਵਆਵਦੇਹੈਨ ਇਕਜਾਂਦੇਹੈਨਜਾਂ
ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੂੰਸਦਾਇਦਾਹੈ ਤਾਂਢਿਲ ਰਤੀਭੀਨਹੀ ਲਗਾਦੀ ਅਰ
ਜਿਤਨਾਚਿਰ ਸਦਾਇਦਾ ਨਾਹੀ ਤਿਚਰ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮਹੀਸਿਮਰਲੈਵੇਂ ਹੁਣ ਓੜਕ
ਦੇਦਿਨਨਜੀਕ ਆਵਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਜੋਕੋਈਨਾਮ ਸਿਮਰੇਗਾ ਸੋਈ ਪਰਮੇਸਰਨੂੰ
ਮਿਲੇਗਾ ਅਰਜਿਨਨੇਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇਨਾਮਸਿਮਰਿਆਹੈ ਸੋ
ਤਿਸਕੋ ਸਭਕੁਛਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਐਸਾਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕਾਨਾਮਸਿਮਰਿਆ ਅਤੇਜਗਤ ਦੇਲੋਕਾਂਪਾਸੋਂ ਸਿਮਰਾਇਆ ਜੋਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ
ਨਾਮ ਲਗਾਅਨਾਹਦ ਧੁਨਕਰਨ ਅਰਾਧੀਅਨ ਜਗਤ ਦੇਵਿਚ ਘਰਘਰ ਲ
ਗਾਕੀਰਤਨ ਹੋਵਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਨਾਮਦਾਨਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾ
ਰ ਸੰਸਾਰਕੋ ਐਸਾਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜੋਸੰਸਾਰਕੇਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੇਪਾਸੇਲਗੇ ਆਵਨ ਤਾਂਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਦੀਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋਹੇ
ਨਾਨਕਭਗਤਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਉ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਚੀਦਰਗਾਹਵਿਚ
ਜਾਹਾਜਰਹੋਏ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾਨਾਮਜਗਤ ਅ
ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸਰਜੀ ਮੈਂ ਕੌਣਕੀਟ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਅਰ ਤੂੰ ਆਪ ਕਰਨਕਾਰਨ ਹੈਂ ਘ
ਟਘਟਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰਾਹੈ ਸਭਦਾ ਪ੍ਰੇਰਕਹੈ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾਹੈਂ ਸੋਈ ਕਰਦਾਹੈਂ ਜਿਸ
ਪਾਸੇਜੀਆਂਕਉ ਪਰੇਰਦਾਹੈ ਸੋਈ ਏਹ ਜੀਵਕਰਦੇਹੈਂਨ ਅਤੇ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁਜੀ
ਆਪਕਾ ਜੋਵਚਨਹੈ ਛਿਅਘਰਿਛਿਅਗੁਰ ਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰਗੁਰਏਕੋ
ਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰਿਰਾਖੁਵਡਾਈ
ਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂਰ
ਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ॥
ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇਹੋਏ ਛਿਅਘਰਹੈਨ ਅਤੇ ਛਿਅਹੀਗੁਰੂਹੈਨ ਜੋ-
ਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵਿਰਕਤੀ ਪੰਡਤ ਥੇਸਨੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਏਹੁ ਸਭਕੋਈ ਆਪੋਆ-

ਪਣੇਉਪਦੇਸ ਨੂੰਲੈਕਰ ਤਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਸਲਾਹਤਾ ਕਰਦੇਹੈਨ ਸਭਕੋ ੧੭੫
ਈਆਪਣੇਆਪਣੇਉਪਦੇਸ ਵਿਚ ਰਝਦੇਹਨ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁਜੀ ਏਨਾ ਛੇਸਾਸਤ੍ਰਾ ਦਾ ਏਨਾ ਦੇ
ਉਪਦੇਸ ਦਾ ਏਨਾਦਾ ਗੁਰੂ ਤੂੰਆਪੇਹੀ ਹੈ ਏਹੁ ਸਭ ਤੇਰੇਹੀ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਤਨੇਵੇਸ ਹੈਨ
ਏਹੁ ਸਭਤੇਰੇਹੈਨ ਤੈਥੀ ਬਿਨ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਸੋਭਦਾਨਹੀ ਜੇਹੜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾ
ਦੀ ਤੂੰ ਪਤਿਰਖਦਾਹੈ ਅਰ ਤਿਨਾਦੀ ਘਾਲ ਤੂੰ ਥਾਇ ਪਾਵੈਂਗਾ ਪਰ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰਾ ਬਚਨਹੈ
ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪੀਦਾਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਅਸਥਾਨ ਮੇਰਾਹੈ ਮੈਂ ਓਸ ਅਸ
ਥਾਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁਜੀ ਏਹ ਵਡਿਆਈਆ ਸਭ ਤੇਰੀਆ ਹੈਨ ਅਰ ਜਹਾਂ ਤੇਰਾ ਕੀ
ਰਤਨ ਹੋਵਦਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਧਰਮ ਤੈਨੂੰ ਹੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਪਤ ਰਖਣੀ ਜੀ ਹੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀ ਏਹੁ ਆਪਨੇ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਕਬੂਲ ਕੀਜੀ ਤੌ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਥਤੀ ਮੇਰ ਜਸ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਓਹੁ ਭਾਵੈ ਹੀ ਕੈਸਾ ਪਾਪੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਕੈਸਾ ਖੋਟਾ ਪੁਰਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤੌ ਮੈ ਉਸਕੋ ਬਖਸ ਲੇਵਾਂਗਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਸਦੇ ਚਜੇ ਘੜੀਆਂ ਪਹਿਰ ਥਿਤ
ਮਹੀਨੇ ਬਰਸ ਜੇਹੜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਇਤਨਿਆ ਵਿਚ ਤੂੰ ਕਰ ਕਰਕੇ ਕਈ ਵੇਸਾਂ ਕਰ ਖੇਲਤਾ ਹੈ
ਅਰ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਦਾਨ ਦੇਹੁ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਵਿਸਦੇ ਚਜੇ ਘੜੀਆ ਪਹਿਰਾ ਥਿਤ
ਮਹੀਨੇ ਬਰਸ ਰੁਤੀ ਵਾਰ ਘੜੀਆ ਸੋ ਏਨਾ ਵਿਨਾ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਰੇ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਬਡਾ ਜੋਹਦ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬਡੇ ਜੋਹਦ ਕ
ਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਦਾਨ ਭੀ ਐਸਾਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਖੁਸੀ ਹੋਵਾਂ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਸੋ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪੇਗਾ ਅਤੇ ਔਰੋ ਸੋ ਜਪਾਵੈਗਾ ਸੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖੀ ਰਹੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨ ਹੁ
ਦਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਆਰਤੀ ਭੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਮੇਰੀ ਆਰਤੀ ਤੂੰ ਕੈਸੀ ਇਕ ਕਰੀ ਹੈ ਸੋ
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਸੁਨਾਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ
ਮਤ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤੇਹੀ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਅੱਗੇ ਮੱਥ
ਟੇਕ ਕੇ ਅਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਕਰ ਆਰਤੀ ਲਗਾ ਗਾਵਨਾ ॥ ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧
ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲ ਰਵਿ ਚੰਦ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪ ਮਲਿ-
ਆਨਲੋ ਪਵਣ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ
ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ

੧੨੬ ਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਮੂਰਤਿਨਨਾਇਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕ
ਪਦਗੰਧਬਿਨਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋ
ਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋ
ਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇ॰ਤੇਰੈਨਾ
ਇਵਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈ
ਨਹੇਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀ ਗਗਨ ਆਕਾਸ ਅਰ ਧਰਤੀ ਜੋਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਦੋਨੋਮੰਡਲਹੈ
ਨ ਸੋ ਏਹੁ ਦੋਨੋ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀਕਰਨੇਦੇ ਥਾਲਹੈਨ ਅਰਚੰਦ ਸੂਰਜਾਦਿਕਜੋਤਾਂਜਗ
ਰਹੀਆਂਹੈਨ ਅਰ ਆਕਾਸਵਿਚਤਾਰੇਜੋਹੈਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਥਾਲਵਿਚ ਮੋਤੀਹੈਨ ਅ
ਰ ਪਵਣ ਜੋ ਝੁਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਚਵਰ ਹੈ ਅਰਜਿਤਨੀ ਬਨਰਾਇ ਹੈ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਫੁ
ਲ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੈਂਨ ਹੇ ਭਵਖੰਡਨਾ ਸੰਸਾਰ ਮਾਇਆਕੋ ਦੂਰਕਰਕੇ ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ
ਲਗਾਇਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਹਰਏਕ ਸਮੇਦੇਲੇ ਹੋਇਰਹੀਹੈ ਅ
ਨਾਹਦ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਵਜਦੇ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ਉਪਰ ਹਰਵੇਲੇ ਜਿਨਾ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਧੁਨ
ਹੀ ਸੋ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਵਿਚ ਵਜਦੇਹਨ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ। ਜਿਤਨੇ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਹੈ
ਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਜੋ ਹੈਨ ਅਰ ਨੇਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਤੇਰੀ ਹੀ ਜੋਤਿ ਜਗਦੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂਨੂੰ ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਅਰ ਸਹਸ੍ਰ ਹੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਹੈਨ ਨ੍ਰਿ
ਮਲ ਅਰ ਅਨੇਕ ਹੀ ਗੰਧ੍ਰਬ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਦੇਵਤੇ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਭੀ ਤੇ
ਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨੋ ਧਿਆਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਤੇਰੇ ਚਲਤ ਜੋ ਚਲਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਅੰ
ਤ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਾਇ ਸਕਦਾ ਮੈ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕਿਉਂਕਰ ਸਕਾਂ ਜੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਦੇ
ਵਤਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਵਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਸਭਨਾਂ ਵਿਚ ਤੇ
ਰੀ ਹੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤਿਨਾ ਸਰਬ ਘਟਾ ਵਿਖੇ
ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ
ਕਰਕੇ ਚਾਨਣਾ ਹੈ ਤੇਰ ਕਬੀਏਤ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭ
ਜੀ। ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਆਸਾ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਰੂਪ ਕ
ਮਲਾਂ ਦਾ ਏਹੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਰੂਪੀ। ਭੁਵਰਾ ਹੈ ਅਰ ਕਮਲਾਂ ਮੇਂ ਰਜ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ
ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਦੀ ਰਜ ਜੋ ਚਰਨ ਰਜ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਅਨਦਿਨ ਰਾਤ੍ਰ ਦਿ
ਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਹੋਇੰਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪ ਜਲ ਮੈਨੂੰ ਦਿਓ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ

ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੋ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਰਜ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਨ ਲੋਭੀ ਹੈ ਹੇ ਪ ੧੨੨
ਮੇਸਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨਾ ਸਾਥ ਰਾਤ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਮਨ ਲੁਭਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਚਾਤ੍ਰਿ
ਕ ਸ੍ਵਾਂਤੀ ਬੂੰਦ ਕੋ ਚਾਹਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਵਾਂਤੀ ਨਿਛਤ੍ਰ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕੋ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ
ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪਿਆਸ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਲਗੀ ਹੈ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ
ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੀਜੀਏ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪਿਆਸ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਮੇ
ਰਾ ਮਨ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਰਪਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦਾ
ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਥ ਸਭ ਬਖਸਿਆ ਅਤੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਸੰਨ
ਹਾਂ ਬਡਾ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਅਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ
ਸੋ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਹੀ ਸਕਦਾ ਕਿਸ ਵਾਸ੍ਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕਰ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪ ਕਹਾ ਕਿਸੇ ਜਗਾ ਨਹੀ
ਜਣਾਇਆ ਅਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਰੀਕਤ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਪਰ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਬੂਲ ਪਾਈ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਪਰਸਿਧ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋ ਬਖਸ ਲੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸੁਭਾਉ ਮੈ ਪਰਵਿਰਤ ਹੋਏ
ਸਮਾਧ ਥੀ ਉਥਾਨ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਥੀ ਉਥਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਆਪ ਭੀ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਭੀ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਕਰ
ਹੋਰਨਾ ਪਾਸੋਂ ਭੀ ਜਾਪ ਕਰਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਏਹੁ ਬਿਆਪੀ ਜੋ ਸਭ
ਸੰਸਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪ ਕਰ ਉਪਰੇ ਪਰਮ ਪਦ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੈ॥

ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਭਰਥਰੀ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਚਲੀ ਹੈ ਜੀ॥

ਦਇਆ ਔਰ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਾਰਕ ਵਲ ਵੰਤ ਨੇੜ ਹੈਂ ਜਿਨ ਕੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾ
ਮੋਹ ਅੰਧਕਾਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਕੋ ਗਤ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਅਰ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਜਿ
ਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜਗਤ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਤੇ ਹੈ
ਮਨ ਵਾਛਤ ਫਲ ਕੇ ਦਾਤਾ ਹੈਂ ਸਭ ਦੁਖਾਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸਭ ਮੰਗਲ ਕਰਤੇ
ਹੈਂ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚਰਨੇ ਦੀ ਸਰਨ ਹੋਂ ਜੈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਭਗਤ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਤਹਾਂ ਗਵਨ ਕੀਆ ਜਹਾਂ ਜੋਗੀਆ ਕੇ ਸੇ

੧੧੯ ਦਕਹੈਂ ਸਭੀ ਆਪਨੇ ਦਾਸਾਂ ਕੋ ਗਤੀ ਦੇਵਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ
ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਵਨੇ ਵਾਸਤੇ ਸੈਰ ਕਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈ ਤਹਾਂ ਗਏ ਜਹਾਂ ਭੁਰਥ੍ਰੀ ਕੋ ਉਡੀ
ਕ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਦੇਸ ਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭੁਰਥਰੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ
ਲੰਘ ਕੇ ਤਹਾਂ ਗਏ ਜਹਾਂ ਜੋਗੀਓਂ ਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਭੀ ਸੰਗ ਹੀ ਹੈ ਭੁਰਥ੍ਰੀ ਜੀ ਆਪਨੇ ਆਸ੍ਰਮ ਸੇ ਕਹੀਂ ਗਇਆ ਹੂਆ ਥਾ ਤ
ਹਾਂ ਜਾਇਕੇ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਕੇ ਸੂਰਜ ਬੈਠ ਗਏ ਕਿਤਨਾ ਕਾ ਸਮਾ ਬੀਤਨੇ ਤੇ ਭੁਰਥ੍ਰੀ ਆਯਾ
ਸੋ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਇਆ ਆਇ ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ
ਬੈਠ ਗਿਆ ਤੇ ਪੂਛਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਕਿਸ ਦੇਸ ਤੇ ਆਏ ਹੋ ਅਰ ਕਿਸ ਦੇਸ ਕੋ ਜਾਵੋ
ਗੇ ਅਰ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਭੀ ਕਹਿ ਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਰੂਪ
ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਲਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਕੀ ਧਰਤੀ ਸੇ ਆਏ ਹੈਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਇਨਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਸੀ ਇਨਕੇ ਸੇਵਕ ਹੈਂ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਸੈਲ ਕ
ਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈਂ ਸੁਨ ਕੇ ਭੁਰਥਰੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ
ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਰ ਕਹਿਓਸ ਅਜ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੋਏ ਆਪ
ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਚਿਰਕਾਲ ਦਾ ਉਡੀਕਵਾਨ ਹੈਸਾ ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰ
ਨ ਭਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਅਰ ਕਿ
ਸ ਦੇ ਕਹੇ ਉਡੀਕਦੇ ਹੋ ਤਬ ਭੁਰਥ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇਂ ਨਾਰਦ
ਮੁਨੀਸਰ ਰਟਨ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੰਗ ਮੇਂ ਰੰਗੇ ਹੂਏ ਮੈਨੇ ਨਮਸ
ਕਾਰ ਕਰੀ ਉਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਦਈ ਅਰ ਮੈਨੇ ਕੁਛ ਪੂਛਨੇ ਵਾਸਤੇ
ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ ਤਬ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭੁਰਥ੍ਰੀ ਜੀ ਅਬ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਸ-
ਮੇ ਮੇਂ ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਅਵਤਾ
ਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਨਾਮ ਹੈ ਸੋ ਕਿਤ
ਨੇਕ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਤੀਤ ਹੋਇਆ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਕਾਉੜ ਦੇਵੇਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗ
ਤੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਪਰਗਵਿਰਤ ਕਰੈਗੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ
ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਕਰਾਵਹੇ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੇਂ ਗਵਨ ਕਰਹਿਗੇ ਸਰਬ ਸਿੱਧੋ ਕੇ ਸ-
ਬ ਚਰਚਾ ਹੋਵੈਗੀ ਪ੍ਰਥਮ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਮੇਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਬ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਤੁਮ
ਉਨਕੋ ਈਹਾਂ ਉਡੀਕ ਲਉ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਪੂਛਨੇ ਕੀ ਚਾਹੁ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਪੂਛ-
ਲੈਣਾ ਜਬ ਸੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਜੀ ਸੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦਿਨ ਥੀਂ ਮੈਂ ਉਡੀਕਦਾ ਹੋਂ ਸੋ ਮੁ

ਨੀਸਰਜੀਕਾਕਹਿਣਾਅਜਸਰਹੋਇਆਹੈਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਭ੍ਰਥਰੀ ੧੨੯
ਜੀਜੋਪੂਛਨਾਹੈਸੋਕਹੀਏਤਬਭਰਥਰੀਜੀਕਹਿਤੇਹੈਂਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਨੇਹਠਜੋਗਸਾ
ਧਿਆਮਨਕੋਰੋਕਿਆਅਨੇਕਰੀਤਕਰਕੇਮਨਕੇਨਿਰਮਲਹੋਵਨੇਤੇਸੁਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈਜਨਮਮਰਨਮਿਟਜਾਤਾਹੈਜਬਤਕਏਹੁਮਨਮਲੀਨਰਹਿਤਾਹੈਤ
ਬਲਗਬੰਧਨਹੀਰਹਿਤੇਹੈਂਹੇਮਹਾਰਾਜਭਗਤਿਵਿਖੇਮਨਕਿਸਤਰਾਂਨਿਰਮਲ
ਹੋਤਾਹੈਬਿਨਾਜੋਗਤੇਮਨਕੋਥਿਰਤਾਨਹੀਹੋਤੀਅਤੇਦੂਸਰਾਸਿਧਪਿਆਲਾ
ਪੀਕਰਮਸਤਾਨੇਹੋਇਰਹਿਤੇਹੈਂਅਨਾਹਦਧੁਨਿਮੈਂਲਗੇਰਹਿਤੇਹੈ।ਬਿਸੈਬਾਸ
ਨਾਤੇਰਹਿਤਹੋਇਕਰਰਾਤਦਿਨਾਇਕਭਗਵੰਤਮੈਂਲਿਵਲੀਨਹੋਇਰਹਿਤੇਹੈਂ:
ਭਗਤਿਮੈਂਕਿਸਕੇਬਲਕਰਪਰਮੇਸਰਮੈਂਲਿਵਲਾਗਤੀਹੈਵੈਰਾਗਕੈਸੇਦ੍ਰਿ
ੜ੍ਹਹੋਵਤਾਹੈਬਿਨਾਵੈਰਾਗਪ੍ਰੇਮਨਹੀਜਾਗਤਾਏਹੁਦੋਨੋਸੰਸੇਨਾਰਦਜੀਅਗੇਮੈ
ਨੇਕਹੇਸੋਤੇਤੁਮਾਰੇਸੇਤੀਮੈਂਪੂਛਤਾਹੋਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਤੇਹੈਂਸੁਨੋਹੇਭਰਥਰੀ
ਪਰਮਾਸਿਆਨੇਤੁਮੇਹੋਬਿਨਾਮਨਨਿਰਮਲਹੋਏਤੇਸੁਭਗਤਿਨਹੀਮਨਜੋਗਸੇ
ਬਿਨਾਨਿਰਮਲਨਹੀਹੋਤਾਇਸੀਵਾਸਤੇਭਗਤਜੋਗਪਰਮੇਸਰਨੇਕੀਆਹੈਜੋ
ਉਤਮਪੁਰਸ਼ਸਦਗਤੀਕੀਇਛਾਂਵਾਲੇਹੈਨਤਿਨਾਕੋਭਗਤਜੋਗਮਿਲਤਾਹੈ।

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਕਾਸਬਦਮਨਹਿ
ਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿ ਮਾਹੰਢਾਵਉਜੋਕਿਛੁਕ
ਰੈਭਲਾਕਰਮਨ ਉਸਹਜਿਜੋਗਨਿਧਪਾ
ਵਉ॥੧॥ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਹਜੁ
ਗਜੋਗੀਪਰਮਤ ੰਤਮਹਿਜੋਗੰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾ ਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆ॰
ਰਸਭੋਗੰ॥੧॥ਰ ਹਾਉ॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਆ॰
ਸਨਬੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦੰ॥ਸਿੰਙੀਸਬਦਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਅਹਿਨਿਸ
ਪੂਰੈਨਾਦੰ॥੨॥ਪਾਤਿਵੀਚਾਰਗਿਆਨਮਤਿਡੰਡੋਵਰਤਮਨਾਵਿਭੂਤੰ॥ਹਰਿਕੀਰ
ਤਰਹਰਾਸਹਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਪੰਥਅਤੀਤੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਹਮਾਰੀਸੰਮਿਆ॰
ਨਾਨਾਵਰਨਅਨੇਕੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਭਰਥਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੰ॥
੪॥੧॥ ਹੇਭਰਥਰੀਜੀਐਸਾਜੋਗਜੋਪ੍ਰਾਨੀਧਾਰਨਕਰਨਗੇਤਿਨਾਦੇਮਨਕੀ
ਸਗਲੀਮੈਲਨਿਵਰਤਹੋਵੈਗੀਅਤੇਪਿਆਲਾਜੇਹੜਾਤੈਨੇਵਰਨਨਕੀਆਹੈ

੧੮੦ ਸੋ ਅਬ ਸੁਨਹੁ ਭਰਥਰੀ ਦੇ ਕਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁੜੁ ਕਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰ
ਧਾਵੈ ਕਰ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤ ਰਸ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ॥
੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪਿ
ਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੈ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣ ਭਇਆ॥ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ
ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮ ਨ ਹਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਣ ਭਰਥਰ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ॥੪॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਸਿਫਤ ਮੇਂ ਰੰਗੇ ਹੂਏ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪਤੇ ਹੈਂ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਆਵਾਸਨਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਰਹਨ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਂ ਮਸਤਾਨੇ ਹੂਏ ਹੂਏ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹੈਨ ਸੁਣ ਕੇ ਭਰ
ਥਰੀ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਸੰਸਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਣ ਕੇ ਹਥ ਜੋ
ੜ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਭਗਵੰਤ ਜੋ ਸਭ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਰਾਸ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਭਗਤੀ
ਮੇ ਅਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਂ ਮਤਿ ਜਿਸ ਦੀ ਭਿਜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਐਸੇ ਪ੍ਰਸਨ ਉਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤਹਾਂ ਸੇ ਗਮਨ ਕਰਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੀ ਭਰਥਰੀ ਜੀ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੋਈ ਕਾਲ ਆਪ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਲਗ ਰਹੀ ਥੀ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਰਥਰੀ ਹਮਾਰਾ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਲਾ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਚਿ
ਰ ਹੋਤਾ ਰਹੇਗਾ ਹਮ ਆਪ ਕਾ ਦਰਸਨ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਕਰੇਂਗੇ ਜੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਗੇ ਕੋ ਗਵਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਸੰਗ ਹੈਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਸੰਗ ਹਾ
ਸਬਿਲਾਸ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਚਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਕਿਤਨੇਕ ਕੋਸ ਵਹਾਂ ਸੇ ਅਗੇ ਕੋ ਚਲ ਗਏ ਏਕ
ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਮਨ
ਭਰਮਾਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹੁ ਆਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹ

ਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ
ਦੇਵੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਦਾ
ਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਅਗਾ ਹਾ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਮੈਨੂੰ
ਵਿਦਾ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਰ ਸਤੇ ਵਿਚ ਬਡੀ ਬ
ਲਾਇ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਨਹੀ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖਾ

ਇਜਾਵੇਗੀ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੁ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਨੇ ੧੮੧
ਵਿਚ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਦੁਖ ਹੈ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਿੰਦਾ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਪਰ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਭੀ ਸਮ
ਝਾਇਆ ਆਖੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹਈ ਹੁਣ ਸੈਲ
ਲ ਜਾਹੁ ਨਾਹੀ ਪਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਦਾ ਮੋਹ ਜਾਗਿਆ ਰਖਿਆ ਰਹੇ ਨਾਹੀ
ਐਸਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਰ ਖਰੀਦੇ ਪਾਰਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਟਦੇਵੇ ਏਹ ਹੀ ਕਰੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾਂ ਕੋਈ ਐਸਾ ਭੂਤ ਲਗਾ ਰਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹਟਕਿ
ਆ ਰਹੇ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ਬਹੁ
ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਬ ਮਰਦਾਨਾ ਟੁਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ
ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਆਪ ਕੀ ਰਜਾ
ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਗਲਬਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਏ ਅ-
ਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਟੁਰਨ ਨਾਹੀ ਜਾ ਦੁਇ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਕਸ ਨੇ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਤਲਣ ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾ
ਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਲਣ ਦੇਹੋ ਅਰਖਾਵਨੇ ਦੇਹੁ ਆਖੇ ਜੋ ਨਾਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਤੁ
ਸੀ ਕਿਆ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤੁਸਾਂ ਜੁ ਅਵਾਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਰ
ਹਿ ਵਿਚ ਬਲਾਇ ਹਈ ਸੋ ਹੁਣ ਬਲਾਇ ਮਿਲੀ ਰਾਹਿ
ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉ ਬੋਲੇ ਉਠ ਖੜੋਤੇ ਹੋਏ ਆਖਣ ਲ
ਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਲੀਤੇ ਦੀ ਸਰਮ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਸਾਡੇ ਕੀ ਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਥੋਂ ਕਿਤਨੀਕ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ-
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਜੀਕ ਹੀ ਹੈ ਨਵੇ ਕੋਹ ਉਪਰ ਹੈ ਉਧਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਕਸ ਪ
ਕੜਕੇ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਮਦਾ ਹੈ ਮੂੰਹ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਗਿਆ
ਹੈ ਬਹੁਤ ਦੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਹੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲਾ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤ ਭੈ ਕਰੈ ਬਨ ਦੇਖ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਧੀਰ
ਜ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਜਦ ਮੈਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਆ ਹੈ
ਤੌ ਭੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਆਪ ਕਾ ਭੈ ਕਾਟਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਬੰਦ ਕਾ
ਟਨੇ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਸ ਰਾਕਸ ਤੇ

੧੮੨ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਵੋ............ ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਪ ਕਾਬਰਨ ਕਰਦੇਨਾ ਫੇਰੇਗਾ ਤੁਮ ਦੀਨ ਬੰਧ
ਹੋ ਤੈਂ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਇਧਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਤਾਂ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਾਗਾ ਤ
ਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਦੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਜੀਕ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਭ
ਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਡੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਅਗੇ ਰਾਕਸ ਖਾਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ
ਪਲਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜਾਪੇ ਨਾਹੀ ਕਿਵੇਂ ਬੇਹੀ ਜਾਂ ਕਿਉ ਬੇਹੀ ਪ
ਹੁੰਚ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਆਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਸਕਰ ਲਗੇ ਪੁਛਣ ਕਿਉ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੜਾਹਾ ਤਪਦਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਤਲਣੇ ਦ
ਸਤੇ ਤਪਦਾ ਹੈ ਰਾਕਸ ਤਪਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸੀ ਹੁਣ ਛਪਰ ਗਏ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੇ ਆਏ ਤੇਹੇ ਅਸੀ ਨਹੀ ਆਏ ਜੇਕਰ ਰਾਕਸ ਤਲ
ਕੇ ਖਾਇ ਗਇਆ ਫੇਰ ਕਿਆ ਹਥ ਆਵੇਗਾ ਜੇ ਕੁਛ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਖੜਾ ਸੀ ਤਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਪਕੜ ਕ
ਰ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਸੁਟ ਘਤਿਆ ਕੜਾਹਾ ਅਜੇਹਾ ਠੰਢਾ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਜਿਉ ਪੋ
ਹਦਾ ਕਕਰ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਖਸ ਦੇਖਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਅ
ਗ ਬੁਝ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਕਸ ਨੂੰ ਸਵਾਧਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਕਸ
ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਤੇਰੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਕੜਾਹਾ ਸੀਤਲ
ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸਕਰ ਕਹਿਆ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਇਸ
ਤਾਈ ਰਖਿਆ ਕਿਉ ਹਈ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਥੋ ਜਾਣਦ
ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਪੈਦੇ ਕਿਥੋ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਸਚ ਆਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਮ
ਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹਿ
ਤੇ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥ ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਿਆ
ਗੁਰ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿ-
ਗਹਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥੨॥ ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ
ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈ
ਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥
੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ-

ਪਾਇਆ ਅਰ ਉਠੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਖਨ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਵਡੇ ਵਡੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ੧੮੩
ਹੈਨ ਹੁਨ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਤੇ
ਰਾ ਤ੍ਰਾ ਰਾਮਦਾਸ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਹਈ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਤਾਈ ਮਨੇਗਾ ਤਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੇ
ਗੀ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ
ਆਖੋ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਕੌਡਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਹੁ

ਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਆਵਾਂ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀ ਅਰੋਗੋ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਤੂੰ ਕੁਛ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਦੇ ਖਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਆਓ ਅਰ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦਿ
ਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਜਾਇਕ
ਰ ਐਸੇ ਮੇਵੇ ਲਿਆਇਆ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਣੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅ
ਇਕ ਰਮੇਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਆਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੇਵਾ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖਾਧਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਜੀ ਜੋ ਮੈ ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਕਮ
ਨਾਹੀ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ
ਹਾਂ ਅਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਉਤੇ ਖੁਸੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਭਲ
ਜੇਹੜਾ ਬਾਟਾ ਮੈਨੂੰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ
ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿਸੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਤਿੰਨ ਬਖਰੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਇਕ ਹਿਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਕ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਕ ਆਪਣੇ ਅਗੇ ਰਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗੇ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਵਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਅਗੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕੌਡੇ ਕੋ ਦੇ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਕਾਈ ਨਾਹ ਨਿੰਮਨ ਕੀਤੀ ਲੈਂਦਿਆ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੌਡੇ ਨੇ ਮੁਹਿ ਪ
ਇ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੀ ਸਰੂਪ ਬਣ ਬੈਠਾ ਤਾਂ
ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਦਾ ਅਜਗੈਬੀ ਫਤੂਰ ਲਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾ
ਲੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ

੧੯੪ ਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਜੋ ਆਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹਨਾ ਹੀ ਬਲਾਈ ਆ
ਵਾਸਤੇ ਆਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਜਾਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਵੇਗਾ ਸੋ ਦੇਖਾਂਗੇ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਜਦ ਕੌਡੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਲਿ
ਆ ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਿਆ ਰਾਕਸ ਦੀ ਦੇਹ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਧੰਨ੍ਹ ਹੋ
ਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕੀਤੀ ਮੇਰੀ ਨਿਮਸਕਾਰ ਹੈ ਦੇ ਤੁਮ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਹੋ ਮ
ਨ ਬਾਣੀ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੁਮ ਭਗਤ ਵਛਲ ਦੀ
ਨਦਿਆਲ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੀ ਜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਨੀਸਰਾਂ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਤਾ ਹੋ-
ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਧਰਮ ਰੂਪ ਹੋ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਪਾਲ
ਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾਂ ਕੋ ਮੇਰੀ ਨਿਮਸਕਾਰ ਹੈ ਹੇ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਤੁਮ ਸਭ ਕਲਾ ਕੇ ਜਾਣਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਭੂਤ ਭਵਿਖਤ ਕੇ ਗਿਆਤਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ
ਜਨਮ ਮੇਰਾ ਪਿਛੇ ਥਾ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਿਦਿਆ ਪੜੀ ਥੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਤਤਵੇ
ਤਾ ਥੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮੇਂ ਸਹਜੇ ਹੀ ਆਏ ਮੈ ਬੜਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਚਰਨ ਬੰਦ
ਨਾ ਨਹੀ ਕਰੀ ਥੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮੂਰਖ ਹਮਾਰਾ ਤੇ ਕੁਛ ਬਿਗਾੜਿਆ
ਨਹੀ ਪਰ ਵੇਦਾ ਮਾਰਗ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤੇ ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਰਾਕਸ ਕੀ ਦੇਹ ਪਾਵੇਗਾ ਬੜਾ
ਕੁਕਰਮੀ ਹੋਵੇਂਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੁਨਕੇ ਮੈ ਬੜਾ ਭੈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਕਰ ਆ
ਤੁਰ ਹੋਇਕਰ ਪੂਛਾ ਹੇ ਗੁਰੋ ਇਸ ਸਰਾਪ ਕਾ ਅੰਤ ਕਬੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਹਜੇ ਹੀ ਦਿਆਲ
ਤਾ ਵਾਲੇ ਹੋਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁਧ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਓਅੰਕਾਰ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਹੈ ਸੋ-
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨਗੇ ਤਿਨੋ ਸਾਥ ਜੋ ਤੇਰਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਤੇਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਤਬ ਮੈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੇਗਾ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰਾਂ ਨੇ
ਮੇਰੇ ਕੋ ਦਰਪਨ ਦੀਯਾ ਥਾ ਇਸ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਿਸਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਮੇ ਜਿਸ ਪੁਰਸ ਕਾ
ਤਨ ਮਾਨਸ ਕਾ ਦੇਖੇਗਾ ਤੂੰ ਤਬ ਜਾਣੀ ਓਇ ਸਤੇ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੋ
ਪੁਰਸ਼ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਂਵਦਾ ਰਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਈ ਜੋਨ ਮੇ ਆਇਆ ਹੋਇ
ਗਾ ਤਿਸ ਪੁਰਸ ਕਾ ਮੁਖ ਇਸ ਦਰਪਨ ਮੇਂ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਨਹੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਆਵੇਗਾ ਗੁਰਾਂ
ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ ਦਰਪਨ ਲੈ ਰਖਿਆ ਔਰ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ ਆਇ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਜਬ
ਕਿਸੀ ਮਾਨੁਖ ਕੋ ਪਕੜਤਾ ਹੋਂ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਕੇ ਬੀਚ ਦੇ ਦੇਖ ਲੇਤਾ ਹੋਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸੂਕ
ਰ ਕੂਕਰ ਗਧਾ ਸੇਰ ਬਾਂਦਰ ਇਤਿਆਦਿਕ ਜੂਨ ਦੇਖਤਾ ਹੋਂ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਰੇਹਰਾਂ ਇ
ਕ ਆਪ ਕਾ ਹੀ ਮੈਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਭੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦ

ਰ ਕੀਏ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸ੍ਰਾਪ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਆਗਿਆ ਦੀਜੀਏ ਜੋ ਮੈਂ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਮੈ ਜਾਵਾਂ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਦੇਖਤੇ ਹੀ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾ ਜੈ ਜੈਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਪਰਮਧਾਮ ਕੋ ਗਿਆ ਤੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹੁ
ਦਰਪਨ ਹਮ ਲੈ ਚਲੈਂ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪ ਦਰਪਨ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ
ਹੈ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪ ਦਰਪਨ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖਹੁ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤ ਦਿਨ ਰਹੇ ਕੌਡੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਆਗੇ ਕਉ ਚਲਦੇ ਰਹੇ
ਕੌਡੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਸਤਾਈ ਪਹਿਰ ਇਕ
ਰਸ ਸਮਾਧ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਲਗੀ ਰਹੀ ਡਰਦਾ ਕੋਈ ਬੁਲਾਇ ਸਕੈ ਨਾਹੀ ਇਸਨਾਨ
ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀ ਕੀਆ ਜਬ ਅਠਾਈਵੇਂ ਪਹਰ ਸੁਧ ਆਈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇ
ਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹ
ਤੇ ਹੈਂ।

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਿਸੰਭਰਪੁਰ ਜਵਾਹਰੀ ਕੀ॥

ਆਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਿਸੰ ਭਰਪੁਰ ਕੋ ਚਲੇ ਉਥੋਂ ਸੈਤਾ
ਲੀ ਦਿਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਆਹਾ ਜਾਂ ਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਇਕ ਦਿਨ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਬਹੁ ਤ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਰ ਨ ਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਇ ਕ ਵਡਾ ਸਹਿਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਓ
ਥੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗਾ ਸੋ ਕਰੀਏ ਗੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਟੁਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਲਾਇਦੇ
ਦਿਲਾਇਦੇ ਮਸਾ ਮਸਾ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਪਰ ਤਿੰਨਾ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਹੁ ਦੇਖ ਸਹਰ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਭੀ ਕੁ
ਛ ਨਹੀ ਜੀ ਤੇ ਗਿਰਾਉ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੋਵੇਗੇ
ਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾਸੋ ਤੇ ਕੁਛ ਹਥ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਭੀ ਧਰਵਾਸ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਚਲ ਕੇ ਕੁਛ ਲੈ ਖਾਵਾਂਗੇ ਨਾ ਕੁਛ ਹਥ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਨਾ ਸ
ਹਿਰ ਹੋਵੇ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਈਂ ਨੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਹੁਣ ਸਹਿਰ ਨੇੜੇ
ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਬਲ ਤੇ ਹੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੋਇਆ ਪ
ਇਆ ਰਹਾਗਾ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਹਛੀ ਤਰਾਂ ਨਿਸਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਆਪ ਦੇ
ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮੈ ਵਿਛੜ ਜਾਵਾਂਗਾ ਸਹਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਤਾਂ ਕੁਛ

੧੮੬ ਰੰਡੁ ਫਿਰ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਭੀ ਨਹੀ ਬਿਨਾ ਲਏ ਤੇ ਕੁਛ ਦੇਂਦਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਕੀ
ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਰਾ ਨਾਲ ਰੇਤ ਫੋਰੇ ਲੀਤਾ ਇਕ ਲਾਲ ਨਿਕਲ ਆਇ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਪਥਰ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਤੂੰ ਪਲੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਢੂੰਢਦਾ ਸੈ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਪਲੇ ਬੰਨਿਆ ਤਾਂ ਭੁਖ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਪੇਟ ਪਾਏ ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਹੁ ਦੇਖ ਸਹਰ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹਈ ਥੋੜਾ ਪੰਧ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਓਥੇ ਗ
ਇਆ ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਮਲੂਮ ਹੋਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਓਹੁ ਲਾਲ ਪਲੇ ਬੰਨ ਲੀਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਆਖੋ ਸੋਈ ਕਰੀਐ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਖਾਵਣ ਦੇਵੇਂਗਾ ਕਿ ਨਹੀ
ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਹਾ ਅਰ ਘਟ ਘਟ ਜੀ ਕੇ ਜਾਨਣ ਹਾ
ਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਿਸੰਭਰ ਪੁਰ ਹਈ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਉ ਭਾਵੈ ਕੁਛ ਹੋਵੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਕਲੈਜੇ ਨੂੰ
ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹਸ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ
ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਟੋਲ ਏਹੁ ਲਾਲ ਵੇਚ ਲਿਆਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਲਾਲ
ਦਾ ਮੁਲ ਕੁਛ ਆਖ ਛਡੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਆਖੀ ਗਾ ਸੋ
ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਆਖੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਗਿਆ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ
ਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਤ੍ਰਿਸ
ਪੈਸੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁ
ਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ
ਖਾਵੰਦ ਪਾਸੋ ਪੁਛ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਪੁਛ ਆ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾਲ ਦੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਨ ਪੈਸੇ ਮੁਲ ਮਿਲਦੇ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾ
ਸ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਵਡਾ ਛੋਟਾ ਜਵਾਹਰੀ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ

ਮਰਦਾਨਾਉਸਜਵਾਹਰੀਦਾਨਾਉਸਾਲਸਰਾਇ ੧੯੭
ਹਈਤਾਮਰਦਾਨਾਸਹਰਮੈਂਜਾਇਕਰਲਗਾਪੁਛ
ਣਧਾਰੇਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਦਾਦੁਕਾਨਕੇਹ
ਨ੍ਹਾਹੈਤਾਂਲੋਕਾਨੇਕਹਾਆਹੇਭਾਈਓਹਆਪਨੇਘਰ
ਹੀਰਹਿੰਦਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨਾਉਸਦਾਘਰਪੁਛਦਾਗ
ਇਆਤਾਂਜਾਇਘਰੋਆਵਾਜਕੀਤੀਓਸਤਾਆ
ਦੋਰੇਜਵਾਹਰੀਨੇਆਪਣਗੁਲਾਮਭੇਜਿਆਗੁ
ਲਾਮਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰਕੌਣਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਮੈਂਕੁਛਸੌਦਾਵੇਚਣਾਹੈ
ਗੁਲਾਮਨੇਅੰਦਰਜਾਇਕਰਕਹਿਆਹੇਸਾਹਜੀਕੋਈਸਾਹਬੁਕਾਬੈਦਾਹੈਅਰਓਹੁਆਖਦਾ
ਹੈਜੋਮੈਂਕੁਛਸੌਦਾਵੇਚਣਾਹੈਤਾਂਜਵਾਹਰੀਨੇਆਪਨੇਗੁਲਾਮਨੂੰਕਹਿਆਜੋਤੂੰਜਾਇਕਰ
ਉਸਨੂੰਲੈਆਉਅੰਦਰਤਾਂਓਹੁਗੁਲਾਮਆਇਕੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਅੰਦਰਲੈਗਿਆਜਵਾਹਰੀ
ਲਗਾਪੁਛਣਕਹੁਭਾਈਕਿਆਸੌਦਾਕਰਨਾਹਈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਲਾਲਕਢਕੇਜਵਾਹਰੀਦੇ
ਹਥਦਿਤਾਜਵਾਹਰੀਨੇਲਾਲਲੈਕੇਹਥਮੈਂਦੇਖਿਆਜੋਇਸਲਾਲਉਪਰਲਿਖਿਆਹੈਜੋਕੋ
ਈਏਹੁਲਾਲਲਿਆਵੇਵੇਚਨਨੂੰਤਿਸਨੂੰਸੌਰੁਪਈਯਾਮਿਹਮਾਨੀਦੇਵਣਾਪਰਮੁਲਤੋਬਿਨਾ
ਹੀਖਾਵਿੰਦਫੇਰੇਭਾਵੇਨਹੀਫੇਰੇਤਾਂਉਸਜਵਾਹਰੀਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸੌਰੁਪਯਾਦਿਤਾਅਤੇਫੇਰਜ
ਵਾਹਰੀਨੇਆਖਿਆਆਖਭਾਈਇਸਦਾਮੁਲਲਾਲਦਾਕੀਲੈਣਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿ
ਆਭਾਈਜੀਮੈਇਸਦੇਮਾਲਕਪਾਸੋਂਪੁਛਆਵਾਤਾਂਜਵਾਹਰੀਨੇਲਾਲਆਪਨੇਪਾਸਰਖਿ
ਆਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆਜਾਹੁਭਾਈਪੁਛਆਓਤਾਮਰਦਾਨਾਸੌਰੁਪਯਾਲੈਕਰਗੁਰੂ
ਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆਅਤੇਰੁਪਯੇਆਣਅਗੇਰਖੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ
ਏਹੁਸੌਰੁਪਯਾਕੇਹਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹਸੌਰੁਪਯਾਉਸਜਵਾਹਰੀਨੇਦਿਤਾ
ਹੈਸੋਮੈਂਲੈਆਇਆਹਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਉਸਜਵਾਹਰੀਨੂੰਜਾਇਕੇ
ਪੁਛਆਉਜੋਹੇਸਾਹਜੀਏਹੁਸੌਰੁਪਯਾਕੇਹਾਹੈਜੋਤੁਸਾਦਿਤਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਭਲਾਗੁਰੂਜੀਤਾਂਮਰਦਾਨਾਜਵਾਹਰੀਦੇਪਾਸਆਇਆਜਵਾਹਰੀਨੂੰਲਗਾਪੁਛਣ
ਹੇਸਾਹਜੀਖਾਵਿੰਦਆਖਦਾਹੈਏਹਜੋਸੌਰੁਪਯਾਤੁਸਾਦਿਤਾਹੈਸੋਲਾਲਦਾਮੁਲਦਿਤਾਹੈ
ਕਿਕੇਹਾਦਿਤਾਹੈਤਾਂਉਸਜਵਾਹਰੀਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਸਲਾਲਦੇਉਪਰਲਿਖਿਆਹੈ
ਜੋਕੋਈਏਹੁਲਾਲਲਿਆਵੇਗਾਵੇਚਣੇਤਿਸਨੂੰਸੌਰੁਪਯਾਮਿਹਮਾਨੀਦੇਵਣੀਦਰਸਨ
ਕਰਾਈਤੇਲਾਲਅਮਾਨਤਪਾਇਆਹੈਤੂੰਖਾਵਿੰਦਪਾਸੋਪੁਛਆਓਤਾਂਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਜੀ

੧੯੮ ਨੂੰ ਆਇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਜਵਾਹਰੀ ਇਉ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰੰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਲਾਲ ਨੂੰ ਵੇਰਣ ਆਵੇਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਭਾ
ਵੇਂ ਖਾਵਿੰਦ ਲਾਲ ਵੇਰੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵੇਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲਾਲ ਵੇਖ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਵੇਰ ਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈਂ ਥੋ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਘਰੀਘ
ਨੀ ਪੁਛਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ
ਵਾਸਤਾ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਦਸੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਲਾਲ ਨਹੀ ਏਹ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਈ ਏ
ਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਏਹ ਓਸ ਜ ਵਾਹਰੀ ਤ੍ਰਿਨ ਪੈਸੇ ਪਾਏ
ਸਾਨਿ ਓਸਦੀ ਨਜਰ ਓਹੁ ਜੇਹੀ ਹੈਸੀ ਏਹ ਜਵਾਹਰੀ ਸੌ ਰੁਪਈਯਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਲੀਤੇ ਭਾਵੇਂ
ਤੂ ਵੇਰ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵੇਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਨ ਵੇਰ ਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਲਾਲ
ਤਾਂ ਨਹੀ ਵੇਰਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਉਸ ਦਾ ਫੇਰ ਦੇਹ ਅਤੇ ਲਾ
ਲ ਆਪਣਾ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ
ਪਾਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਇਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹ ਜੀ ਏਹੁ ਆਪਣਾ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਤੁਸੀ ਫੇਰ
ਲਵੋ ਜੀ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਲਾਲ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਦੇਓ ਖਾਵਿੰਦ ਵੇਰਦਾ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਲੈ ਆਪਣਾ ਲਾਲ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਲਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਢੰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰੀ ਪਾਸੋ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆ
ਖਿਓਸ ਜਵਾਹਰੀ ਜੀ ਏਹ ਰੁਪਯੇ ਆਪਣੇ ਗਿਣ ਲਵੋ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ

ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿ
ਹਮਾਨੀ ਦਾ ਦੇਵਣਾ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਹਮਾ
ਰਾ ਨਹੀ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀ ਏਹ ਲਾਲ ਵੇਰੋ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਵੇਰੋ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਲਾਲ ਭੀ ਅਤੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਕਿਉ ਲੈ
ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਰੁਪਯੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕੇ ਦੇਹ ਰਿਹਾ

ਹਾਂ ਓਹ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮਨੇ ਤੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰਖਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਾ ੧੯੯
ਛਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇ ਵੇਚਣ ਤਿਸਕੋ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇ
ਵਣਾ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈਨ ਹਮਾਰੇ ਨਾਹੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਓਹੁ ਰੁਪਏ ਲਵੇ ਨ ॰
ਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਉਂ ਜਾਇ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਖ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ
ਅਸੀ ਤਬ ਲਵੀਏ ਸਾਹ ਜੀ ਜਾ ਏਹੁ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਗਿਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਸਾਹ ਜੀ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਅਸੀ
ਕੇਹੇ ਲਈਏ ਜੋ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਈਏ ਜੇਕਰ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰੁਪਏ
ਏਕੇਹੇ ਲਈਏ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ ਨਾਹੀ ਆਪਣੇ ਰੁਪਏ ਫੇਰ ਲੇਵੋ ਜੀ ਖਾਵਿੰਦ
ਲਾਲ ਦਾ ਨਾਹੀ ਲੇਤਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਭੀ ਰੁਪਏ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੁਪਏ ਰਖੇਂ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਵਾਹਰੀ ਰੁਪਏ ਲਵੇ ਨਾਹੀ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੇ ਸਤ ਫੇਰੇ ਪਾਏ ਮਰਦਾਨਾ ਛਿਤਾ ਹੋਇ ਕਰ ਰੁਪਏ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਘਰ ਸੁਟ ਆਇਆ ॰
ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਮੈਨੂੰ ਰ
ਖਨੇ ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਵਸਤ ਭੀ ਇਜੇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੇ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਮੋ
ਹੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਹ ਲਾਲ ਭੀ ਅਰਸ਼ੇ ਦਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੌ
ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਮੁਲ ਬਿਨਾਹੀ ਸੋ ਏਹੁ ਲਾਲ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਨ ਉਸ ਖਾਵਿੰ
ਦ ਨੂੰ ਭੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਅਤੇ ਮਿਲਨਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਅਧਰਕਾ ਤੂੰ ਤੁਰਤ ਚਲ ਜੋ ਓਹ ਫਕੀਰ ਮਤ ਕਹੀ ਚਲੇ ਜਾਵਨੀ ਤੂੰ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਧ
ਰੇ ਜਾਵਣੇ ਨਾਹੀ ਦੇਵੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਆਇਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ
ਤੁਰਤ ਹੀ ਸਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਇਕ ਓਹੁ ਜੋ ਗੁਰੂ ਰੁਪਏ ਮੋ

ਤੀ ਕੇ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਇ ਜਣੇ ਹੋਰ ਹੈਨ ਬੈ
ਹੜੇ ਇਕਠੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ
ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਦੂਰ ਸਾਰੇ ਬੈਠ ਰਿਹਾ ਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਭੁਖ ਨਾਲ ਛਿਤਾ ਹੋਇ- ਆ ਬੈਠਾ ਲਹਿਰਾਂ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੋਲ ਨਹੀ ਸਕ ਦਾ ਭੁਖ ਨੇ ਐਸਾ ਕ
ਲੇਜੇ ਨੂੰ ਦੁਖਦੇ ਛਡਿਆ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਪਈ
ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਗਲ ਆ ਖਣਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ
ਕਰਦਾ ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ

੧੮੦ ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਭੀਆਇਆਅਤੇਨਾਲਰੁਪਏਅਤੇ ਮੇਵਾਨਾਲੇਪਕਵਾਨਮਿਠਿ
ਆਈਬਹੁਤਵਸਤੂਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਆਣਰਖੀਆਂਤੇਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਨੇਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਸਾਹਿਬਜੀਅੱਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਹਥਜੋੜਕੇਖੜਾਹੋਇਰਹਿਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਸਾਲਸਰਾਇਜੀਕਿਉਤਾਂਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਿਆਹੇਸੰਤਜੀਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜ
ਏਹੁਸੌਰੁਪਯਾਤੁਮਾਰਾਹੈਏਹੁਤੁਮਲੇਵਹੁਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਸਾਲਸਰਾ
ਇਜੇਕਰਜਵਾਹਰਵੇਚੀਏਤਾਂਮਿਹਮਾਨੀਲਈਏਨਾਵੇਚੀਏਤਾਂਮਿਹਮਾਨੀਕੇਹੀਲਈਏਤਾਂ
ਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਿਆਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਮੈਂਨਹੀਜਾਣਦਾਜੋਲਾਲਤੁਮਹੀਹੋਕਿਏਹੁ
ਲਾਲਹੈਮੈਂਬੜਾਬਿਸਮਾਦਹੋਇਰਹਿਆਹੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਨੇਇਕਸ
ਬਦਕਹਿਆ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਲਾਲੋਲਾਲਉਪਾਇਆਲਾਲੋਲਾਲਵਿਜਿਨਾ
ਜਿਨਾਲਾਲੀਨੇੜਮਹਿਦੂਜਾਨਜਾਣੰਨਾ॥੧॥ਸੁਣਸਾਲਸਜਵਾਹਰੀਆਪਣਾਲਾਲਪ
ਛਾਣਾਕੂੜੇਲਾਲਨਗੰਢਬਿਨਬਿਨਆਪਨੇਸਹੁਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਕਰਪਥਰਮੋ
ਲਕਰਨਾਮਧਰਾਇਓਸਾਹਾ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਅਧਿਹੋਮੂਲਨਬੂਝਹਿਰਾਹਾ॥ਨਾਮੇਰ
ਮੇਰਾਕਰਜੀਵਿਓਰਾਤੀਅਤੇਤੇਹਾਕਾਈਸਾਖਨਉਪਜੀਐਕਲਕਵੂਠੈਮੇਹਾ॥੩॥ਸੁ
ਣਿਸਾਲਸਰਾਇਇਕਬਾਰਤਾਜੇਕਰਮਪਰਾਪਤਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਆਰਾਧੀਐਦੂਖ
ਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੪॥੧॥ ਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਨੇਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕੇਕਹਿਆ
ਹੇਮਹਾਪੁਰਖਜੀਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆਹੈਅਰਤੁਮਹੋਤੇਕੌਣਹੋਅਰਤੁਮਾਰਾਦੇਸਕਦ
ਣਹੈਕਿਆਬਰਨਹੈਅਰਹਮਨੇਬੜੀਹੈਰਾਨਗੀਲਗਾਰਹੀਹੈਵਡੇ-ਵਡੇਖਟਦਰਸ
ਨਮੈਨੇਦੇਖੇਹੈਨਪਰਤੁਮਾਰਾਭੇਖਤੇਪਾਇਆਨਹੀਜਾਂਦਾਮੈਂਬਹੁਤਾਬਿਸਮਾਦਹੋਇਰ
ਹਿਆਹਾਂਤੁਮਆਪਹੀਬਤਾਵੋਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਸਾਲਸਰਾ
ਇਨਾਮਤੋਹਮਾਰਾਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਅਰਹੋਤੇਭੀਨਿਰੰਕਾਰਕੇਹੈਂਤੇਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦੇ
ਸਕੇਹੈਂਅਤੇਭੇਖਭੀਹਮਾਰਾਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਿਆਹੇਸੰਤਜੀਤੁ
ਮਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੋਜਾਣਤੇਹੈਂਤੁਮਨੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੋਦੇਖਿਆਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸ
ਬਦਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਬਿਮਲਮਝਾਰਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪ
ਦਮਨਿਜਾਵਲਰੇ॥ਪਦਮਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਦੋਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਾਦ
ਰਤੂੰਕਬਹਿਨਜਾਨਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿਸਿਬਾਲਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤਨਲਖ
ਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਜਲਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਰਾਗੁਨਰੇ॥ਚੰਦਕੁ
ਮਦਨੀਦੂਰਹੁਨਿਵਸਸਅਨਭਉਕਾਰਨਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡਦੂਧਮਧਸੰਚਸਤੂੰਬਨਚ

ਤਰਣੇਆਪਨਾ ਆਪਤੂੰਕਬਹੂ ਨਛੋਡਸਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤ ਜਿਉਰੋਗ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸੰਗਵਸਹਿ ੧੯੧
ਜਨਮੂਰਖਅਗਾਮਸਾਸਸੁਨੇ ਆਪਨਾਆਪੁਤੂੰਕਬਹੂਨਛੋਡਸਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਰੋਗ॥੪॥
॥ਇਕਪਾਖੰਡੀਨਾਮਨਰਾਚਹਿਇਕਹਰਿਹਰਿਚਰਨੀਰੇ॥ਪੂਰਬਲਿਖਿਆਪਾਵਸਨਾਨ
ਕਰਸਨਾਨਮਜਪਰੋਗ॥੧॥ ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਆਪ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕਰੋ ਜੀ ਆਪਨੇ ਰੁਪਏ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਲਸਰਾਇ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਤੁਸਾਨੂੰ ਰਖਣੇ ਮਿਲੇ ਹੈਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸੋਭਦੇ ਹੈਨ ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਮੇਵਾ ਪਕਵਾਨ ਤਾਂ ਅਰੋਗੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਨਾਹੀ ਅਰ ਮਰਦਾਨਾ ਮੂਹੋਂ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਅਰ ਅੰਦਰੋ ਆਖੇ ਕਿਵੇਂ ਪਕਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੇਵੈਂ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਖਰਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਪੀਤਪਕਵਾਨਮੋਹਿਜਨਕਹੀਏਲੁਚੀਲੇਰਪੂਰੀ॥ਮਿਠਿਆਈਰਸਨਾਰਸਕਸਬੋਲੈ ਤਾਮਨਰਹੈਹਜੂਰੀ॥ਸੁਣਿਭ੍ਰਾਈਤੂੰਸਾਲਸਮੇਰਾ॥ਸਮਝੋਪੀੜਤਾਂਹੋਇਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਵਾਮਿਲਣਤੁਮਾਰਾਕਹੀਐਸਾਤਿਕੇਬਰਗੇਜੋਤੈਨੂੰ॥ਖਾਵਣਖਾਇਆਪਾਵੈਸੋਈਜੋਬਿਖਤੇਮਨੂੰਆਮੋਤੈਨੂੰ॥੨॥

ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਅਧਰਕ ਗੁਲਾਮ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨਾਲੇ ਅਗੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਜਾਇ ਪਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਉਤਮਜਨਮਨਾਰਾਇਣਕਹੀਐਨੀਚਨਾਰਾਇਣਪਾਇਆ॥ਲੋਭਲਹਿਰਤੇਸੋਈਛੂਟੈ ਜੋਸਾਧਸੰਗਤਗੁਣਗਾਇਆ॥ਸੁਣਿਸਾਲਸਏਹੁਗੋਲਾਤੇਰਾ ਆਪਨਰਾਇਣਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਂਸੰਗਮਿਲਾਇ ਆਉਰੇਪਦਨਿਹਰਾਨਾ ੪॥੧॥ ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੋਕੇ ਸਾਬ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭੀ ਗਤ ਕਰੋ ਜੀ ਆਪਨੇ ਸਾਈ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਿਲਾਇ ਵਿਚੋਂ ਕਢੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਾਲਸਰਾਇ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਉ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਧਰਕ ਤਾਂ ਸਾਧ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁ ਤਾਂ

੧੯੨ ਮੈਂ ਕੁਤੇ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਤੂੰ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮੁਬਾਰਕ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਚਰਨਾ ਪੁਰ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਸਿਰ ਥੀ ਸਾਲਸ
ਰਾਇ ਨੂੰ ਅੰਗੋਛਾ ਲਾਹਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਏਹੁ ਅੰਗੋਛਾ
ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ ਲੈ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੇ ਅੰਗੋਛਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ ਲੀਤਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨਣ ਨਾਲ
ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦਾ ਰੰਗ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ

ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸ
ਬਦ ਕੀਤਾ॥ ਸਬਦ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ
ਨਾਮ ਦਾਨੀ ਨੇ ਖੋਲ ਕਪਾਟਾ॥ ਏਕ ਜੋ ਦਵਣ ਜਾਵ
ਣੀ ਜਿਆ ਬਹੁਰ ਨ ਆਵੈ ਘਾਟਾ॥੧॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ॥ ਬਚਨ ਕਾ ਸੂਰਾ॥੧॥ ਅਗਮ
ਨਿਗਮ ਦਿਖਾਵਤਾ॥ ਖੁਲੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕਪਾਟ ਅਨੰਤਾ
॥ ਦਣ ਸਾਰ ਜਗਤ ਸਗਲ ਹੈ ਸਹੁ ਏਕ ਭਗਾਵੈ
ਤਾ॥੨॥ ਦਣ ਜਗ ਮਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਜੀ ਹਮਰੀ
ਨਾਮੁ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਧੁਨਿ ਲਗ ਰਹੇ ਸੋਈ ਹਮਾਰੈ ਕਾਮਾ॥੩॥ ਸਾਲਸ ਸਾਬਨ ਦੇ ਬੇਨਤੀ
ਸੁਣ ਲੇਵਹੁ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਨਿਉਤਾਰ ਕੇ ਚਰਨੀ ਉਰਿ ਗਇਆ ਪਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਹੋਰ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਅਵਾਰਾ ਉਨਾ ਲਖ ਜੂਨੀ ਭਰਮਾਈਆ ਫਿਰ ਪਾਵੈ
ਗਭ ਉਨਾ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਹੀਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕੋਈ ਪਰਖੇਗਾ ਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ ਬੇ
ਦੀ ਅਤਿ ਨ ਜਾਣਿਆ ਪਾਨੈ ਪੀਰ ਤਦੀਦਾਰਾ॥ ਬੇਨੂ ਹਾਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਤ ਚੜੂ ਉਤ
ਰੇ ਪਾਰਾ॥੨॥ ਅਗਿਨ ਪਾਏ ਸਰਕੇ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਵਿਣਾਸਾ॥ ਜਿਨ ਲੋਇਨ ਗਹਿ ਦੇਖੀ
ਐਸੇ ਲੋਇਣ ਹੈਰਾਸਾ ਫਿਰ ਨਫਿਰ ਨ ਹੋਇਆ ਮਾਨਕ ਧਰੇ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਦਿ ਰਾਖੁਲ
ਕੇ ਠੰਨੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾ
ਮ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਨੂੰ ਬਿਸੰਭਰ ਖੁਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇ
ਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ ਜੀਵੇਂ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੇਰੀ
ਮੰਜੀ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇ ਤਾਂ ਅਧਰਕਾ ਗੁਲਾਮ ਬਹਿਗਾ ਹੋਰ ਤੇਰੀ ਅਉਲਾਦ ਦਾ
ਕੀ ਮਨਾਹੀ ਹੁਣ ਭਾਈ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜੀ ਤਾਂ ਏਸੇ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਰ

ਆਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੋ ਜੇਲ ਦੀ ਸੂਤ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹੈਂ ਅਤੇ ਇਨ ਭੀ ਖੋਜੇ ਨੂੰ ਹੀ ਆਇ ਕਰਹੇ ਹੋਨ ਤੇਰੀ ਦੇਹਿ ਛੁਟਣ ਵਿਚ ਦੋਇ ਵਰੇ ਅਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੈ ਜੀਵਣਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੈਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਿਠਾਈਆ ਹੈ ਅਧਰਕੇ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਾਈ ਨਹੀ ਪਰ ਹੁਕਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਏਵੇ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੋਇ ਵਰੇ ਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਓਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਆਏ ਹੋ ਅਕੇ ਉਦਾਸੀ ਹੋਇ ਨਿਕਲੇ ਹੋ ਜਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੱਸੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਆਵਿਰ ਗਿਣਤੀਆ ਖਾਵੇ ਆਖੇ ਦੇਖੋ ਇਸਨੂੰ ਮੰਦੀਆ ਗਲਾ ਮਨਮਤ ਨਹੀ ਛਡਦਾ ਪਰ ਮੈਂ ਮੂਹੋਂ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਹੁਪਕ ਰਹਿਤਾ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਲਾਲ ਆਪਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਲਵੋ ਜੀ ਅਰ ਏਹੁ ਮਾਣੈਆ ਭੀ ਆਪਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜੋ ਜਵਾਹਰ ਹੈਸੀ ਤਿਸ ਸਭਨਾ ਦੀ ਜੋਤਿ ਵਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਭੀ ਵਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਾਲਸਰਾਇ ਏਹੁ ਲਾਲ ਭੀ ਤੁਸੀ ਰਖੋ ਜਦ ਅਸੀ ਦਸਵਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਰਾਂਗੇ ਤਦ ਅਸੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਏਹੁ ਬਰਤਾ ਕਹੀ ਜਦ ਦੋਇ ਬਰਸ ਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਲਸਰਾਇ ਦੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਖਸਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ॥ ਸ: ਸੰ:

ਅਗੇ ਬਿਸੀਅਰ ਦੇਸ ਦੀ ਚਲੀ ਸਾਖੀ॥

ਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਧਰ ਕਰਤਾ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਿਧਰ ਨੂੰ ਹੀ ਚਲਿਆ ਚਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਹਛੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਿਸੰਭਰ ਪਰ ਰਹੇ ਹੋ ਸੋ ਓਥੋਂ ਕਿਆ ਕੰਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਹਾ ਸੋ ਅਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਸਾ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਸੀ ਪਰ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਰਹਿੰਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਖੋ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਹੁਣ ਬਿਸੀਹਰ ਦੇਸ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਹੈ ਓਥੇ ਇਕ ਸਾਧ ਹੈ ਅਸੀ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਚਲੀਏਂ ਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਇਕ ਮਛੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਉਪਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਕਿਸ ਉਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਆਪਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ

੧੯੪ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਮੱਛੀ ਉਪਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਏਤੜੀ ਵਡੀ ਮਛੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੈਤੀਸ ਕੋਸ ਲੰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜ ਕੋਹ ਚੌੜੀ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਖਾਧੀ ਪਰ ਮੂਹੋ ਕੁਛ ਆਖ ਨ ਸਕੇ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਿਆ
ਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤ੍ਰੀ ਮਛੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮਛੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਜਰ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਕੰਬਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਕੰਬਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ ਏਹੁ ਮੱਛੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਿਗਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਸੇ
ਹੋਇਕਰ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਂਵਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇਕੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਤੇਰੀ
ਆ ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬਣ ਆਵਣ ਜਾਂ ਇਕ ਪਹਰੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਛੀ ਨੇ ਉਗਾਲੀ ਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਮਛੀ ਦੇ ਮੂਹੋ ਅਮੋਲਕ ਦੋਇ ਲਾਲ ਨਿਕਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪ
ਉਸ ਮਛ ਕੋ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਕਤ ਹੋਇ ਆਈ ਓਹ ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਅਗੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਦੇਖਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਣੀ
ਏ ਜੀ ਜਬ ਰਾਤ੍ਰ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਉਸ ਮੱਛ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਰਾਹੁ ਉਡੀਕਦਾ
ਸਾਂ ਕਿ ਕਦ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਰਾਹੁ ਆਵਨ ਸੋਹੁਣ ਤੁਸੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਕਹੁ ਜੋ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਮਛ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੇਰੀ ਏਹੁ ਦੇਹ ਛੂਟੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਕਲ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੂਟੈਗੀ ਤਾਂ ਮਛ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ-
ਇਆ ਕੇ ਜਾਣਿਓਸ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਚੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਥੇ ਰ
ਹੋ ਜੋ ਏਸਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਕਰ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਮੈ ਬਾ
ਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਆਖਨ ਦੀ ਗ
ਲ ਕਾਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬੁਰੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਾਤੇ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਆਖਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਪਨਾ ਆਪ ਸੰਭਾਲਿਆ ਤੇ ਵਿਚਾਰ
ਕੀਤੋਸ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਦੀ ਜਾਤ ਹੈ

ਤੇਮੈਸੋਤਰੀਜਬਥਾਬਦੇਦਾਰਿਹਾਹਾਂਤਾਂਮਦਾਨਾਗਲਵਿਚਪਲੂਪਾਇਖਲੋਤਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ੧੯੫
ਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਇਤਨਾਕੁਝਹੋਯਾਹੈਤੇਰੇਨਾਲਫੇਰਦਿਆਂਪ੍ਰਾਸਤੈ
ਨੂੰਜਾਤੋਨਾਹੀਅਸੀਭੁਲੇਹਾਂਹੁਣਤੁਸਾਂਨੂੰਬਖਸਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ
ਸਾਰੇਤੈਨੂੰਨਾਲਲੀਤਾਹੈਸੋਤੇਰੀਆਸਭੇਗਲਾਂਕਬੂਲਹੈਨਤੁਸੀਤਾਂਸਾਡੇਜੀਅਪਰਾਨੇਹੋ
ਤੂੰਜੀਆਵਿਚਗਿਣਤੀਕਾਈਨਾਕਰ ਅਤੇਰਾਤਮਛੀਦੀਪਿਠਉਪਰਗੁਜਾਰੀ ਅਤੇਦਿਨ
ਚੜਿਆਤਾਂਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜੇਮੱਛੀਦੀਦੇਹਛੁਟੀਤਾਂਫੇਰਓਹਦੇਵਰੂਪਹੋਇਕਰਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਦੇਸਾਮਣੇਹੱਥਜੋੜਕੇਆਇਖਲੋਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਹੁਭਾਈਤੂੰ
ਪਿਛਲੀਬਾਰਤਾਜੋਮਛੀਦਾਜਨਮਕਿਓਂਕਰਪਾਇਓਤਾਂਉਸਦੇਵਲੋਕਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁ
ਰੂਜੀਤੁਸੀਸਭਕੁਛਜਾਨੀਜਾਨਹੋ ਅਤੇਲੋਕਾਂਦੇਕਿਰਤਾਰਥਵਾਸਤੇਆਏਹੋ ਅਤੇਮੇਰੇਪਾ
ਸੋਂਪੁਛਦੇਹੋਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਵਿਚਮੈਂਰਾਜਾਜਨਕਜੀਦਾਖਿਜਮਤਗਾਰਥਾਮੇਰੇਤਾਈਂਕੁਛਕਾਰ
ਜਕਹਿਆਗੁਲਾਮੀਆਤਾਫੇਰਮੇਰੇਤਾਈਂਕਹਿਕੇਕਰਾਇਆਮੈਨੇਓਹਕਾਰਜਕੀਤਾਪਰ
ਦਿਲਵਿਚਤੰਗੀਕਰਕੇਤਾਂਰਾਜਾਜਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਕਿਉਰੇਕਾਰਜਕਰਤਾਹੈਪਰਮੱਛੀ
ਕੀਨਿਆਈਤੜਫਤਾਹੈਤਦਥੀਮੈਨੂੰਮੱਛੀਦੀਦੇਹਮਿਲਦੀਰਹੀਹੈਹੁਣਆਪਦੀਕਿਰ
ਪਾਕਰਕੇਮੇਰੀਮਛੀਦੀਦੇਹਛੁਟੀਹੈ ਅਰਪਰਮਪਦਕਾਅਧਿਕਾਰੀਭਇਆਹੋਂ ਆਪ
ਦੇਦਰਸਨਦੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਇਸੀਵਾਸਤੇਮੈਂਆਪਕੋਉਡੀਕਤਾਥਾਇਤਨਾਕਹਿਕਰ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਉਸਤਤਿਕਰੀ ਅਰਵਿਬਾਣਬਾਨੇਪਰਬੈਠਕਰਪਰਮਪਦਕਾਅਧਿਕਾ
ਰੀਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਲਭਾਈਪਹੁੰਚਅਸੀਕਰਤਾਰਦੇਹੁਕਮਨਾ
ਲਆਮਿਲਨੇਹਾਂਇਤਨਾਬਚਨਕਹਿਕੇਚਲੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਆਗੈਸਾਖੀਕਲਹਨਾਰਦਜੀਕੇਮਿਲਨੇਦੀ॥

ਤਾਂਅਗੇਸਮੁੰਦ੍ਰਲਹਰਾਂਪਾਇਆਦੇਦਾਹੈਮਰਦਾਨੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਸਮੁੰਦਰਤਾਲ
ਹਿਰਾਂਦੇਂਦਾਹੈਜੀਅਰਅਗੇਜਹਾਜਭੀਕੋਈਨਹੀਅਤੇਰਾਹੁਭੀਕੋਈਨਾਹੀਜੀਹੁਣ
ਕਿਧਰਜਾਵੀਏਅਗੇਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬੋਲਨਾਹੀਤਾਂਭਾਈਬਾ
ਲੇਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਤੂੰਤਾਂਗਲਵਿਚਪੱਲਾਪਾਤਿਆਅਜੇਵਤਕਿਆਹੋਇਓਹੀ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜਜਮਾਨਅਗੇਤਾਂਰਾਹੁਨਾਹੀਹੈਬਾਲੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਚੁ
ਪਕਰਕੁਬੋਲਨਾਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਤੁਸੀਮੇਰੇਪਿਛੇਚਲੇਆ
ਵਹੁਤਾਂਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੋਏਅਤੇਪਿਛੇਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਦੋਏਜਿਉਂਧਰ
ਤੀਤੇਚਲੇਜਾਂਦੇਆਹੇਤਿਉਂਹੀਸਮੁੰਦਰਤੇਚਲੇਜਾਂਦੇਏਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ

੧੯੬ ਤੇਰੇਵਿਚ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇਵਿਚ ਭੇਦਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬੋ
ਲ ਨਾਹੀ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਸਦਾ ਡਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਗੇ ਵਡੀ ਬਲਾਇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਆ
ਗੇ ਵਤ ਕਿਉ ਜਾਂਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੇ ਪਿਛੇ ਮੁੜਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਭੀ ਆ

ਇਕੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਹੁਣੇ ... ਹੀ ਛਡਦੀ ਨਾਹੀ ਇਸਥੋਂ
ਅਗੇ ਕਿਉ ਨ ਚਲੀ ... ਏ ਤਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰ
ਜ ਰਾਤੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੀ ਵਿ ... ਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਾ ਅਗੇ ਜ
ਇਕ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਕਲਾ ... ਚਲੀ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਨ ... ਜਰੀ ਇਕ ਡੰਡਾ ਪੇਇਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ... ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਡੰਡਾ
ਉਠਾਇ ਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ... ਡੰਡਾ ਉਠਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਡੰਡਾ ਆਪਨੇ ਹਥੱ ਵਿਚ ਰਖਲੀਤਾ ਤਾਂ ਕਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਨੂੰ ਆਈ ਦੌੜਦੀ ਅਤੇ ਵਡੇ ਵਿਕਰਾਲ ਦੰਦ ਅਤੇ ਮੂੰਹਿ ਪਸਾਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਕੇਸ ਖੁਲੇ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਆਈ ਜਿਉਂ ਕਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਈ ਤਿਉਂ ਕਲਾ
ਦੇ ਮੂੰਹਿ ਵਿਚ ਡੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕਲ ਭੂਕਦੀ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਠੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਨਾਰਦ ਗੁ-
ਸਾਈ ਭੀ ਆਇ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਆ
ਪਦਾ ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਅਵਤਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਵਾਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ
ਨੇ ਕਹੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾ ਵਕਤਾਂ ਦਾ ਬਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਬੇਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਏ ਹੈਂ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤਿਪ
ਾਦਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਨ ਵੇਦਾਂ ਕਾ ਰਹਸ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਇਸ ਕਲਿਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇਂ ਮੇਂ
ਆਪਨੇ ਪਰਵਾਹੁ ਵਹਾਇਆ ਹੈ ਜਗਤ ਕੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਹਰ ਇਕ ਭਾਸ਼ਾ ਮੇਂ ਦੇਸਾਂ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਨੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਸੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਖ
ਬਰਦਾਰ ਹੋਵੋ ਅਸੀ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨਾਲ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕਰਕੇ ਬੋਲੀਏਗੇ ਤਾ ਨਾਰ
ਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਲਹ ਅਗੇ
ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਲਹ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਪਈ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਭੀ
ਹੈ ਤਾ ਨਾਰਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਦ ਕਰਕੇ ਪੁਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ

ਆਤੁਸੀਹੀਪੁਛੋਜੀਤਾਂਨਾਰਦਗੁਸਾਈਨੇਕਲਹਨੂੰਸਦਿਆਤਾਂਕਲਾਦੇਗਲਵਿਚਮਨੁ ੧੬੧
ਖਾਦੀਆਆਂਦਰਾਂਦੇਹਾਰਪਹਿਰੇਹੋਏਖੋਪਰੀਆਮਾਨੁਖਾਦੀਆਂਹਥਾਂਵਿਚਫੜੀਆ
ਹੋਈਆਲੋਹੂਨਾਲਖੋਪਰੀਆਭਰੀਆਂਹੋਈਆਤਾਂਬੇਜੈਸਾਰਰੰਗਵਾਲਾਦਾਕਾਲਾਰੰ-
ਗਭੈਕਰਰੂਪਦੇਖਕਰਮਰਦਾਨਾਡਰੇਜਬਆਈਤਾਂਨਾਰਦਗੁਸਾਈਨੇਪੁਛਿਆਹੇਕ
ਲਾਤੈਨੂੰਸਾਧਾਂਪਰਆਪਨੇਦਾਹੁਕਮਨਾਹੀਤੂੰਏਥੇਕਿਉਕਰਆਈਹੈਤਾਂਕਲਾਬੋ-
ਲੀਹੇਨਾਰਦਗੁਸਾਈਂਇਥਤਾਂਏਹੁਆਪਛੁਟੇਇਕੇਤਾਆਪਨੇਲੋਕਾਨੂੰਛੁਡਾਏਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੋਕੋਈਸਾਡਾਉਪਦੇਸਕਮਾਵੇਗਾਸੋਸਭਾਹੀਛੁਟੈਗੀਅਤੇ
ਤੇਰੇਦੰਦਾਨੂੰਭੰਨੇਗੀਅਤੇਤੇਰੇਵਾਲਾਨੂੰਪਟੇਗੀਅਸੀਤਾਹੁਣੇਹੀਤੇਰਾਕੀਮਕਰਛ
ਡਦੇਪਰਤੇਰੇਕਰਮਾਨੂੰਨਾਰਦਗੁਸਾਈਆਇਪਹੁਚਿਆਹੈਤਾਂਫੇਰਕਲਾਨੇਕਹਿ
ਆਮੈਭੀਤਾਨਿਰੰਕਾਰਦੇਹੁਕਮਾਵਿਚਹੀਪਈਫਿਰਦੀਹਾਂਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਅਸੀ
ਭੀਕਿਸੇਦੇਹੁਕਮਾਵਿਚਕਾਰਕਰਦੇਹਾਂਤਾਂਕਲਾਨੇਕਹਿਆਤੁਸੀਭੀਨਿਰੰਕਾਰਦੇਹੋ

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਹੇਕਲਾ
ਤੈਨੂੰਏਥੇਆਵਣਾ
ਜੋਗਨਾਹੀਜੀਹੋਰ
ਸੰਸਾਰਥੋੜਾਪਿਆ
ਸੀਤਾਕਲਾਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਤੁਪਾਜੀਇਕੇ
ਆਪਨੂੰਰਖੋਜੀਏ
ਕੇਕੋਈਇਕਅਧਤੇਰੇਨਾਲਹੋਵੈਤਾਂਤਿਸਨੂੰਭੀਤੂੰਨਾਲਰਖਲੈ ਸਾਰੇਜੰਸਾਰਨਾਲਤੇ
ਰਾਕਿਆਪਰਜੇਜਨਹੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਭੇਸੰਸਾਰਦੇਉਧਾਰਵਾਸਤੇਸਾ
ਨੂੰਕਰਤਾਰਨੇਭੇਜਿਆਹੈਅਤੇਜੇਕੋਈਸਾਡਾਉਪਦੇਸਕਮਾਵੇਗਾਤਿਸਉਪਰਤੇਰਾਜੋ
ਰਨਾਹੀਚਲੇਗਾਭਾਵੇਂਤੂੰਕੈਸਾਹੀਜੋਰਪਈਕਰ ਅਤੇਅਸਾਤਾਂਅਗੇਹੀਕਰਤਾਰਪਾਸੋ
ਬਖਸਾਇਲਾਇਆਹੈਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈਨੇਕਹਿਆਹੇਕਲਾਏਹੁਡਾਢਾਹੈਏਹੁਨਾਨਕਨਿਰੰ
ਕਾਰੀਹਈਤਾਂਕਲਾਨੇਏਹੁਬਚਨਸੁਨਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਫੇਰਕਲਾਚ
ਲੀਗਈਤੇਨਾਰਦਗੁਸਾਈਨੇਗੁਰੂਜੀਦੀਉਸਤਤਕੀਤੀਕਿਹੇਤਪਾਜੀਤੁਸੀਧੰਨਹੋਜਿਨ
ਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੇਕੇਸਭਕੋਨਿਹਾਲਕੀਤਾਹੈ ਏਥੋਂਅਤੇਸੁਧਰਸੈਨਨਾਲਾ

੧੯੮ ਗੁਰੂਜੀ ਜੰਦੇਜਾਂਦੇ ਪੰਦ੍ਰਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਦ੍ਰਾ ਰਾਤੀ ਏਵੈਂਹੀ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਦਲੇ ਗਏ ਅਗੇਹ
ਪੂਬਿ ਸੀਂਘਦੇਸ ਆਥਾ ਤਿਸਬਿ ਸੀਗਰਦੇ ਸਦਭ ਜਾਸੁਧਰਸੈਨ ਆਹਾ ਬਠ ਰਾਜ ਕਰਦ
ਸੀ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਜਰਿਆ ਫਿਰ ਦੋਇ ਦਿ
ਨ ਬੈਠਿਆ ਗੁਜਰਗਏ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਨਹੀ ਆਣ ਕੇ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਜਾਣਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤਾ ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਸਹਿਰ ਵਿਚੋ ਕੁਝ ਮਿਲੈ ਤਾਂ
ਮੂਹਿ ਪਾਇ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਤ
ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਧਰ ਜਾਵੇਂਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਧਰ ਆਖੋ ਤਿਧਰ ਹੀ ਜਾਵੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਕ ਲੰਡਾ ਬ
ਫੀਤਿ ਖਾਣ ਹਈ ਸੋ ਉਸ ਪਾਸ ਤੂੰ ਜਾਵੀਂ ਅਰ ਹੋਰ ਥੇ ਤੂੰ ਨ ਜਾਵੀਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ-

ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ
ਨਾਮ ਪਾਖਰ ਹਈ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛ
ਲਈ ਜੋ ਭਾਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ ਦਾ ਪੁ
ਤ ਜੋ ਲੰਡਾ ਬਾਢੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਥੇ ਰਹਿਦਾ
ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈ ਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿ
ਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਭਾ
ਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ ਦਾ ਪੁਤ ਜੋ ਲੰਡਾ
ਬਾਢੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਪੁਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਇਕ ਕੋਹ ਤੀਕ ਗਇਆ ਇਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਅਰ ਕਿ
ਥੋ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾ ਸਹੀ ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਛ ਲੇ
ਵੇਗਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡੇ ਦਾ ਘਰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀ ਦਸਦਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅ
ਪਣਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਦਸੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹੋ ਹੋਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮ-
ਰਦਾਨਾ ਹੈ ਵਰਨ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਉਸ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਵਰਤਣ ਕੌਣ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹੇ

ਆ ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਰਾਇ ਭੋਇ ਭੱਟੀ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਵ ੧੯੯
ਤਨ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਇਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਖਤ੍ਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਮਹਿਰਮ
ਹੈਂ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਨਾ ਨਾਮ ਭੀ ਦਸ ਮੈਂ ਤਾਂ ਓਸੇ ਦਾ ਮੀਰਾਸੀ
ਹਾਂ ਅਰ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾ
ਤਨ ਯਾਰ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਞਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਜੇ ਨਜਰ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਿਞਾਣ ਲਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਦਰ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਦਿਖਲਾਉ ਤਾਂ ਸਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਰੰਜ ਹੋਵੈਗਾ ਪਹਿਲੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਝੰਡੇ ਦਾ ਘਰ ਦਸ ਜੀ ਅਤੇ
ਪਿਛੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹੀ ਪਾਸ ਲੀਤੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਾਉ ਭੀ ਆਪਣਾ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾ
ਮ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੁੰਦੇ ਕੌਣ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜੋਹਨੂੰ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਮਾਮਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਭਾਣ
ਜਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਤਿਚਰਾਨੂੰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਝੰਡਾ ਬਾ
ਢੀ ਅਗੇ ਮੰਜੀ ਵੁਣਦਾ ਆਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇਂ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ
ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਡਿਠਾ ਅਗੋਂ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋਸ ਮੰਜੀ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਬੈਠੋ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਭੀ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਹਥ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਬੈਠਾ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ
ਬਾਢੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਸਾਧ ਕਿਥੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਏ
ਹੁ ਤੇਰਾ ਘਰ ਪੁਛਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਝੰਡੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਰਾਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸੋ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਆਹੇ ਅ
ਸਾ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੰਮ ਆਹਾ ਅਰ ਅਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਆਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸਾਂ ਏਹੁ ਕੰਮ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ
ਭੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨ

੨੦੦ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਓਹੁ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਓਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ
ਸੋ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਤੇਣੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਜਾ ਮੰਜੀ ਵਣ ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਚ
ਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀ ਅਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਕੁਛ ਲੈਜਾਵੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ

ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸ ਰੂਪ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋ
ਤੂੰ ਦਸੇ ਤਾ ਤੇਹਾ ਹੀ ਸਾਮਾਨ ਕੀਤੇ
ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਮਰ ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਸਈਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਮਾਝਿ ਆ ਅਤੀਤ ਫ
ਕੀਰ ਹੈ ਕੁਛ ਹ ਛ ਭੋਜਨ ਬਨਾ
ਇ ਲੈਜਾਵੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਆਖਿ
ਆ ਸੁਣ ਭਾ ਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓ
ਹ ਤਾਂ ਸਾਧ ਫ ਕੀਰ ਹੈ ਅਸੀ
ਉਸ ਪਾਸ ਖਾ ਲੀ ਕਿਉ ਕਰਿਜ
ਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀ ਅਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪਉਣ
ਆਹਾਰੀ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਓਨਾਦੇ ਨਾਲ ਹਠ ਜਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭਾ ਭੋਜ
ਨ ਦੀ ਜਾਗਾ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਭਲਾ ਭੋਜਨ ਤਾਂ ਖਾਈਏ ਮੈ ਤਾਂ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਆਇਆ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੂੰ ਜੋ ਕੁਛ ਸਮਝੀ ਸੋ
ਭਲੀ ਹੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਦੇਹੋ ਦੁਇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਭੁਖੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਜੋ
ਕੁਛ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਦੇ ਕਰ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਬਦੇ ਹੀ
ਹੈਨਾ ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਓਥੋਂ ਦਾ ਜੇਪੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾ
ਰ ਆਖਿਆ ਆਸੀ ਜੋ ਕਦਲ ਬਦਲ ਦੇ ਫੁਲ ਮੈਂ ਆਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਓਨਾ ਦਾ ਸੁ
ਲੂਣਾ ਕਰੋ ਤੇ ਰੋਟੀਆ ਪਕਾਵੋ ਅਤੇ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਸਾਗ ਛਮਕਣਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਪਾਰ
ਆਖ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਦੀ ਬਾਗ ਕੋ ਗਿਆ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਹਛੇ ਮੇਵੇ ਲੈ ਆਇ
ਆ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਆਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਮੇਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ
ਆਪਨੇ ਸਿਰ ਪਰ ਰਖ ਲੀਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ

ਮਰਦਾਨਾ ਡੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ ੨੦੧
ਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਥੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਤਹਾਂ ਆਏ ਆਇਕੇ ਝੰਡੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਸ
ਤ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਲੈ
ਆਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਹੀ ਅਸਾਨੂੰ
ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਥੋ ਆਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਸੋ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈਂ ਤਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀ ਜੋ ਜਾਤ ਹੈ ਸੋ
ਸਭੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ
ਤੂੰ ਕਦੋਂ ਕ ਨਾਹਿਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇਥੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਰਾਕਿ
ਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭਾਣਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਆ
ਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਰੋਗੋ ਅਰ ਕੁਛ ਮੁਹ ਪਾਵੋ ਅਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਗਤਿ ਬੈਠੀ ਰੋਲਦਾ ਆਹਾ ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਹੋਦਾ ਆਹਾ ਇਕੇ ਪਹਿ
ਰੂ ਭੋਜਨ ਹੋਵਦਾ ਆਹਾ ਨਹੀ ਤਾ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੀ ਰਹਿਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇਤ ਪਰਸਾਦਿ ਦੇ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਕਰੋ ਇਕ ਬਖਰਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤ੍ਰੈ ਜਿਣੇ ਹੋ ਅਰ ਬਖਰੇ ਪੰਜ ਕਿਉਂਕਰ
ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਚੌਥੇ ਤੁਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪ
ਰਚਣੇ ਵਾਲਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਹੈ ਸੁ ਉਸ ਤਾਈ ਤੂੰ ਲਿਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅ
ਰਦੀ ਐਰੋ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਕੀਤੇ ਇਕ ਵੰਡਾ ਜੁਦਾ
ਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਖ
ਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵਦੂਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਖਿਆਲ

੨੦੨ ਨਾ ਪਾਇਆ ਕਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾ ਅਗੇ ਭੁਖਾ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਲੀਤਾ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੈਣੇ ਬਾਦੀ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਭੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੂਹ ਪਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸੈਣਾ ਤੂੰ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆ
ਰਦੀਐਂਗੇ ਤਾਂ ਸੈਣੇ ਬਾਦੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭੀ ਆਪੇਹੀ ਆਇ ਰਹੇਗਾ ਪਰ ਤੁ
ਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੂਹ ਪਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਸੈਣਾ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈ ਆਖਦਾ

ਹਾਂ ਜੋ ਸੈਣੇ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅ
ਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਵੀਐ ਤਾਂ ਸੈਣੇ ਬਾਦੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਉਪਜਿਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਏਹ ਤਾਂ ਸਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਏਹੋ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਸੋ ਹੁਣ ਅਸਾਨੂੰ ਆ
ਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਣੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ਰਹਿ
ਸੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਅਚਵੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੈ
ਣਾ ਅਸੀ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਜੋ ਆਏ ਆਹੇ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਆਏ
ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸੈਣਾ ਬਾਦੀ ਓਥੋਂ ਉਠਿਆ
ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਢੂੰਢਦਿਆ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਰਾਜੇ
ਦੇ ਬਾਗੇ ਜਾਇ ਲਧਾ ਤਾਂ ਸੈਣੇ ਬਾਦੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੋ ਕਣਾ ਢੂੰਢ
ਦਾ ਫਿਰਦਾ ਆਹਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਜਨਮ ਦਾ ਉਤਮ ਆਹਾ ਪਰ ਮੁਹਬਤੇ ਪਿਆਰ
ਵਾਸਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਸੈਣਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ ਢੂੰਢਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਣੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਸੋ ਓਹ ਦਾ

ਸਤਾ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਝੰਡਿਆ ਕਿਉਂਕਰ ਆਇ ਮਿਲਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਜੋ ਤੁਸਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਆਂਦਾ ਆਹਾ ਉਸਦਾ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਗਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਝੰਡਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਤਾਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਅਸੀ
ਅਤੇ ਓਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ ਰਹੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪੰਧਾਸੈ ਕੋਹਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਅ
ਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਏਥੇ ਕਦੀ ਆਇਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾ
ਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਸੋ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਤੁਸਾ ਕਿਉਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੈਨੂੰ ਆਪੇ ਮਲੂਮ ਹੋਇ ਰਹਿਸੀ ਜਦੀ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਤਬ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਚਲੋ ਤਾਂ ਭਲਾ ਕਰੋ ਅਗੈ ਮੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਗਿਆ ਸਾ ਸੋ ਓ
ਹਨਾ ਮੂਹਿ ਪਾਇਆ ਨਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਏ
ਹ ਅਸਾਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰ
ਡਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਭਲਕੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਭੋਜ
ਨ ਅਮਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਹ ਪਾਇਦੇ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਭਲ
ਕੇ ਮਿਲੀਏਂਗੇ ਸੋ ਏਹੁ ਗਲ ਕਿਉਂਕਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕ
ਰਕੇ ਆਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤਾਂ ਛਿਅ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਇੰ
ਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਵੀ
ਚਾਰ ਕੀਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਕੁਛ ਬੋਲੀ ਦਾ ਮਹਰਮ
ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿਆ ਬੋਲੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਸਾਈ ਲੋਕ ਦੀ
ਬੋਲੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਜੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਇਕ
ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਆਹੀ ਦੋਹਾਂ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾ
ਰ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸਕਰ ਆਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਸ
ਤ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਆਓ ਬੈਠੋ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੋ
ਵੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿ
ਲਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਕਦੇ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਝੰਡਿਆ ਤੂੰ ਪੁਛ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਪਾਸੇ ਝੰਡੇ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਪਾਸੇ ਪੁਛਿ

੨੦੪ ਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਝੰਡਿਆ ਮੈ ਤਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਏਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਕਿਉ ਮੁਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਾਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਜਾਣੀਐਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਏਸ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਖਬ
ਰਦਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਆਪਨੀ ਮਾਲੂਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇ
ਹ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕੇਹੀ ਮਲੂਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਤੂੰ ਓਹੁ ਦਿਨ ਯਾਦ ਕਰ ਜੋ ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਜ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਤੁਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮਨਿ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੂਰਤ ਪੂਜਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਟਹਿਲ ਕਰਾਂਦਾ
ਆਹਾ ਸੋ ਮਛ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰ
ਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰੀਐ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹੁ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਪਾਵੋਗੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਕਹਿਆ ਸਾਡੀ ਖਲਾਸੀ
ਹੋਵੈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਪਰ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ
ਉਧਰੋਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਦਿਸੇਗਾ
ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਲਗ ਕੇ ਬਹੁਤ ਉਧਰ
ਨਗੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਉਧਾਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਅਸਾਡਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਆਹਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਆਏ ਭੀ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ
ਆਹੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅ
ਤੇ ਸੂਹੇ ਹੋ ਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਝੰਡੇ ਦਾ ਕੁਛ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਆਏ॰॰॰॰ ਆਹੇ ਪਰ ਝੰਡੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਭੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਚਾਹਦੇ ਹੋ ਸਭ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਨੂੰ ਭਾਵੇ ਸੋ ਬਾਣੀ ਪਾਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਰਾਮਕ
ਲੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ

ਗੈ॥ਮਾਟੀਕੋਜਲਦਹਦਿਸਤਿਆਰਗੈ॥ਉਪਰਧਰਨਤੁਲੈਆਕਾਸਾ॥ਘਟਮਹਿਸਿ ੨੦੫
ਧਰੀਆਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ਐਸਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਜੀਕੋਨਮਾ॥ਆਠਪਹਿਰਮਨਤਾਕੋਧਿ
ਆਨਾ॥੧॥ਤਾਂਝੰਡੇਨੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਮੈਨੂੰਇਸਦਾਅਰਥਸਮਝਾਵੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਹੇਝੰਡਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚਈਧਨਲਕੜੀਆਜੋਹੈਨਸੋਦੇਹੀ
ਵਿਚਹਡੀਆਹੈਨਅਰਬੈਸੰਤ੍ਰਜਠਰਾਦੇਹੀਵਿਚਅਗਨਅਤੇਮਾਟੀਜੋਦੇਹੀਵਿਚਹੈ
ਅਤੇਮਾਤਾਜੋਪਾਣੀਪੀਂਦੀਹੈਸੋਬਾਲਕਦੀਦੇਹੀਕਰੀਹੋਂਦੀਹੈਤਾਂਇਸਤਾਂਈਮਾਇ
ਆਪੋਹਿਨਾਹੀਸਕਦੀਜੋਉਸਜੀਵਨੂੰਓਥੇਨਾਮਦੀਲਿਵਹੋਂਦੀਹੈਸੋਪ੍ਰਭਜੀਕਾਨਾਮ
ਤੇਐਸਾਹੈਭਾਈਝੰਡਾਤੂੰਨਿਰੰਕਾਰਹੀਨਿਰੰਕਾਰਜਪਤੇਰੇਤਾਂਈਲਗੇਗਾਕੁਛਨਾਂਹੀਤਾਂ
ਝੰਡੇਕਹਿਆਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੁਸੀਂਕਹਿੰਦੇਹੋਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇਜਪਅਤੇਮੈਂਗਰੀਬ
ਤਿਖਾਣਹਾਂਤੇਮੇਰਾਕਬੀਲਾਕਿਥੋਂਖਾਵੇਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਦੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
॥ ਪਹਿਲੇਮਾਖਨਪਾਛੈਦੂਧਾ॥ਮੈਲੋਰੀਨੋਸਾਬਨਸੂਧਾ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਡਰਤਾਫਿ
ਰੈ॥ਹੋਂਦੀਕਉਅਣਹੋਂਦੀਹਿਰੈ॥੨॥ ਗੁਰੂਜੀਕਹੇਸੁਣਭਾਈਝੰਡਾਜਦਬਾਲਕ
ਗਰਭਵਿਚਹੋਂਦਾਹੈਤਾਂਦੁਧਨਹੀਂਹੁੰਦਾਥਣਾਵਿਚਮਖਣਜਮਰਹਿੰਦਾਹੈਅਤੇਬਾਲਕ
ਜਮਦਾਹੈਤਾਂਦੁਧਨਿਕਲਦਾਹੈਤੂੰਚਿੰਤਾਨਾਕਰਅਚਿੰਤਰਹੁਉਸਸਾਹਿਬਨੇਰਿਜਕ-
ਅਗੇਹੀਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈਤੂੰਕਿਸਕਰਕੇਡਰਦਾਹੈਂਨਿਰਭਉਹੋਇਆਰਹੁਏਹੁਜੋਦੇਹੀ
ਅਤੇਰਿਜਕਹੈਸੋਅਣਹੋਂਣੀਹੈਅਰਤੂੰਜੋਹੈਂਸੋਸਦਾਹੀਹੋਂਦਾਆਇਆਹੈਏਹੁਸਭ
ਤੇਰਾਹੀਪਸਾਰਾਹੈਤਾਂਝੰਡੇਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤਾਇਉਂਆਖਦੇਹੋਅਤੇਓਹ
ਤਾਂਗੁਪਤਗਲਹੈਮੈਕਿਆਜਾਣਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਦੇਹੀ
ਗੁਪਤਾਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ॥ਸਗਲੇਸਾਜਕਰੇਜਗਦੀਸੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਮਿਲਕਰਹੁਬ
ਖਿਆਨਾ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਬੇਦਬਖਿਆਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਸੁਣਝੰ
ਏਹੁਦੇਹੀਏਥੇਹੀਰਹੇਗੀਅਤੇਅਦਿਗਇਸਦੇਹੀਦੇਹੋਰਸੂਖਮਦੇਹੀਹੈਜੋਓਹਗੁ
ਪਤਹੈਓਹਦੇਹੀਨਾਲਜਾਇਗੀਏਹੁਦੇਹੀਏਥੇਹੀਛਡਜਾਣੀਹੈਓਹਦੇਹੀਇਸਪ੍ਰਾ
ਣੀਨੂੰਸੁਝਦੀਨਾਹੀਏਹੋਸਭਸਾਜਜਗਦੀਸਦੇਬਨਾਏਹੋਏਹੈਨਏਸਗਲਦਾਵਿ
ਚਾਰਕਰਣਆਇਆਹੈਭਾਵੇਂਸਾਧਸੰਗਤਵਿਚਕਰੇਭਾਵੇਂਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਵਿਚਕ
ਰੇਪਰਸਾਧਸੰਗਤਵਿਚਲਭੇਗਾਤੁਰਤਹੀਅਤੇਵੇਦਾਸਾਸਤ੍ਰਾਂਵਿਚੋਂਚਿਰਕਾਲ
ਲੇਗਾਫੇਰਝੰਡੇਆਖਿਆਜੀਓਹਤਾਂਦਿਸਨਹੀਆਵਦਾਅਤੇਏਹੁਤਾਂਸਭੋਦਿਸ
ਦਾਹੈਜਿਤਨਾਸਰੂਪਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੋਗਦੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਦਿਸਟ

੨੦੬ ਮਾਨਕੋਕਹੈਂਆਦਿਸਟਾਦਿਸਟਦੇਖਭੂਲੀਸਭਮਿਥਿਆਐਸਾਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਬਿਰਲੈ
ਕੋਈਆਨਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੪॥ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਝੰਡੇ
ਜਿਤਨੀਏਹੁਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਹੈ ਸੋ ਸਭ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਹੀਹੋਇਕਰ ਛਪਜਾਂਦੀਹੈ ਇਕਖਿਨ
ਵਿਚਕਈਤਰੰਗਾਤਮਾਸੇਦਿਖਾਵਦਾਹੈ ਅਤੇ ਹਜਾਰਜੋਜਨਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਛ ਨਜਰ-
ਆਵਦਾਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਅਰ ਜੋ ਦੇਖਦਿਆਹੀ ਅਖੀਅ
ਹੋ ਛਪਨਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਿਸਨੂੰ ਆਖਦੇਹੈਨ ਦਿਸਆਵਦੇਹੈਨ ਅਰਦਿਸਟਮਾਨ
ਹੈ ਤਾਂਜੇਕੋਈਪੁਰਸਅਜੇਹਾਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਬੀਚਾਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀਪਰਮਗਤਿਹੋ
ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਹੁਬਚਨਸੁਨਕੇਝੰਡਾਬਾਢੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਇਆ ਉਠੇਨਾਹੀਝੰ
ਡਾ ਬਾਰਬਾਰ ਏਹੋਆਖੇ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋਜੀ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ
ਨਾਲਇਤਨੀਆ ਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਹਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇ ਆਖਿਆ ਉਠ ਭਾਈ ਝੰਡਾ
ਡਰਕੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇ
ਆ ਅਤੇ ਤਨਮਨਧਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਦੇਹ ਅਭਮਾਨ ਜਾਤ ਅਭ
ਮਾਨ ਸਭਕੋ ਤਿਆਗਕੇ ਨਿਰਭੇਦ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਸਿਖਹੋਇਆ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭੀ ਗੁ
ਰੂਜੀਕਾਸਿਖਹੋਇਆ ਉਸਵੇਲੇ ਰਾਤ ਅਢਾਈ ਪਹਿਰ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਲਿਆਉ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਪਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇ ਝੰਡਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਜੇਵਣ-
ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਧਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾ
ਇਲੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾਇ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਾ ਜੇਵਣ ਜਿਉ ਝੰਡੇ ਨੇ ਅਧ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਜੇਵਿਆ ਤਿਉ ਝੰਡੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਗਏ ਝੰਡਾ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇਗਇਆ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਸ
ਭ ਕੁਛ ਵਿਸਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਜੋ ਲਿਆਇਆ
ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸੋ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਇਸਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਆਹਾ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੋ ਏਹੁ
ਮੰਜੀ ਕਿਉਕਰ ਬਹੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ
ਹਿਕ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਦੋਢ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਲ ਲਿਆਵੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰੀਐ ਅਤੇ ਭਾਈ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਵਾਵੋ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਜਲ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤ

ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਿਵਾਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆ ੨੦੧
ਪੈਰਾਂਤੇ ਢਹਿਪਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕਿਉਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਆ-
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀਆ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਸਭ ਕੁਛ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾ ਮੰਜੀ ਬਖ਼ਸ਼ਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਇੰਦ੍ਰੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸੌਂਪੀ ਅਤੇ ਆਪ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਮਗਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ-
ਇੰਦ੍ਰਾ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪੂਜਨੇ ਜੋਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ
ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਕ ਤਪਾ ਮੇਰੇ ਨਗਰ
ਮਹਿ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਇੰਦ੍ਰੇ ਬਾਦੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਉਂਪੀ ਹੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਤ
ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਆਪਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜੇ ਜੋ ਉਸ
ਤਪੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਕ
ਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਦੀ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਬੈਠੇ ਸਭ ਸੁਣਦੇ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਕੀ ਲਿਵ ਮੇ ਲੀਨ ਥੇ ਉਨਾ ਆਦਮੀਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਲ
ਗੇ ਆਖਨੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਜੀ ਈਹਾ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਕੌਣ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋ ਤੁਮ ਕੋ ਕਿਸ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਉਨਾ ਆਦਮੀਆ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤਪੇ ਕੋ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇ
ਆਤੇ ਆਖਿਓਸ ਚਲੋ ਭਾਈ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮੈਂ ਨਿਸਾ ਕਰ ਆਵਤਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕ

੨੦੮ ਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੁਰੇ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕ
ਜਾਂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮਾਮਾ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਕਛ ਬਿਧਨ ਨਾ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਮੈ ਉਸ ਕੀ ਨਿਸਾ ਕਰ ਆਵ
ਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ
ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਤਾਂ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਹਿਆ ਹੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਆ
ਉ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹਉ ਕਛੁ ਕਹਿਣ ਹੀ ਆਇਆ ਹੋ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਕਹੋ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ
ਆਪਨੇ ਤਪੇ ਕੋ ਬੁਲਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜੇ ਥੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਭੇਜੇ ਥੇ ਪਰ ਮੈਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕੋ ਉਸ ਤਪੇ ਨੇ ਪੂਰਨ ਕੀਆ
ਹੈ ਮੈਨੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਤਪੇ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਥਾ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਉਸ ਤਪੇ ਕੋ ਦੇਖਉ
ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਖਨੇ ਦੇਖਨੇ ਮੈਂ ਬਡਾ ਫਰਕ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਕ ਦੇਖ
ਨੇ ਮੈ ਭਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਕ ਦੇਖਨੇ ਮੈ ਬੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਦੇਖਨੇ ਮੈਂ
ਭਲਾ ਹੋਇ ਸੋਈ ਦੇਖਣਾ ਮੁਝ ਕੋ ਬਤਲਾਵੈ ਸੋ ਮੈਂ ਉਸੀ ਤਰਾ ਉਨਕੋ ਦੇਖਉਗਾ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਉਨ ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਮੈ
ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਰ ਓਹ ਤਾਂ ਥੇ ਤਾਮਾ ਹੈਨ ਤੁਮ ਉਨ ਕੋ ਕਿਸ ਪਰਜੇ ਜੂ ਵਸਤੁ ਦੇਖ
ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਨ ਕੋ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਕਰ ਦੇਖਤਾ
ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਇਹੁ ਤਰਾ ਨਾਹੀ ਜੋ
ਜਾਪਤੇ ਸੇਤੀ ਪਕੜ ਬੁਲਾਈਏ ਅਤੇ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਨੀ ਹੋਇ ਤਉ ਆਪ ਨਿਵ
ਰ ਕਰ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਨੇ ਜਾਈਏ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹੁ ਰੀਸ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਭਲਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਤਰਾ ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰ
ਤਾ ਹੂੰ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਕਹਿਆ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਲੇ ਦੇ ਮੇਟੇ ਥੋਟੇ ਅਧੀਨਗੀ ਸੇਤੀ ਚਰਨ

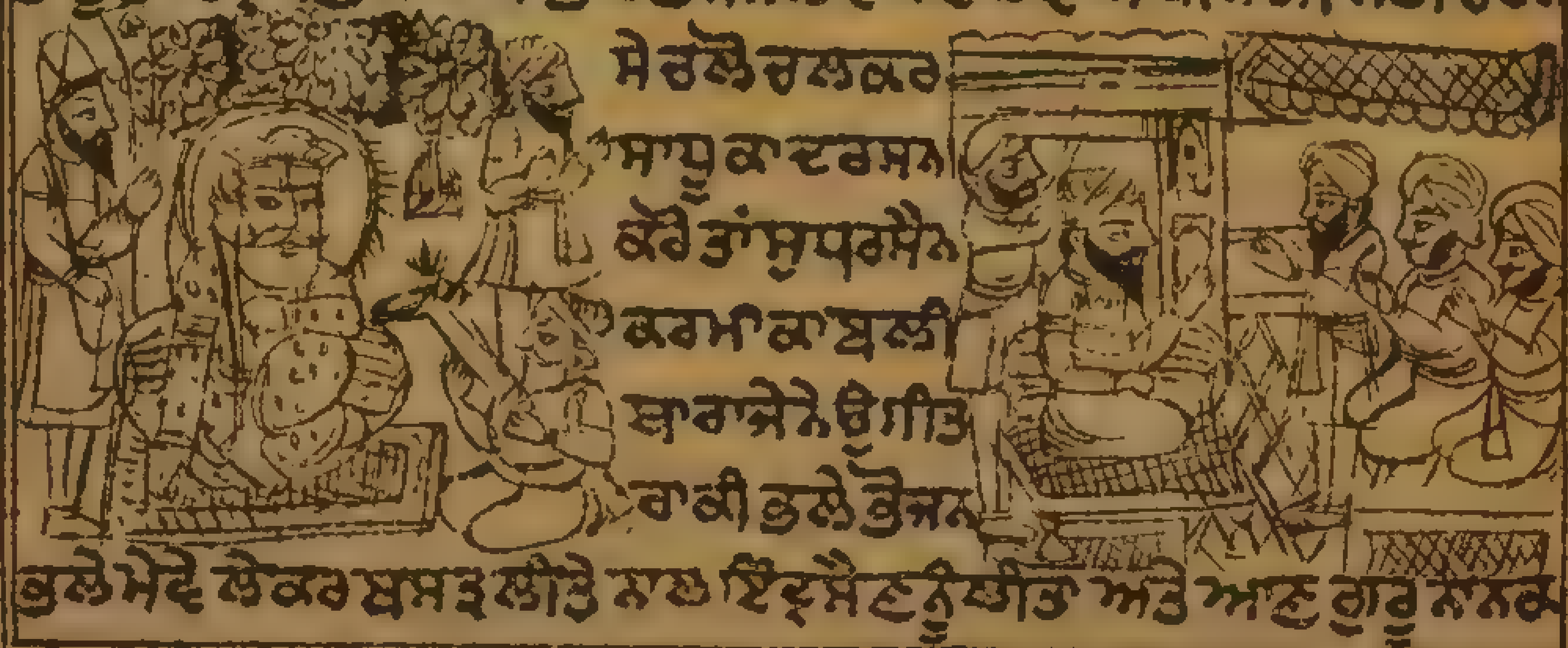

ਸੇ ਰਲੋ ਚਲ ਕਰ
ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁਧਰਸੈਨ
ਕਰਮਾਂ ਕਾ ਬਲੀ
ਥਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸੀ ਤ
ਰਾ ਕੀ ਭਲੇ ਭੋਜਨ
ਭਲੇ ਮੇਵੇ ਲੇ ਕਰ ਬਸਤ੍ਰ ਲੀਤੇ ਨਾਲ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਆਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀਕਾ ਦਰਸਨਕੀਤਾਭੇਟਾ ਅਗੇਰਖੀ ਸ਼ਜਾਦਾਭੀ ਮੇਦੇ ਭੀਤੇਭੋਜਨਭੀ ਮਥਾ ਟੇਕਕਰਗੁ
ਰੂਜੀਦੇਹਜੂਰਬੈਠਗਿਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਰਾਜਾਕਰਮਵੰਤ
ਹੈ ਇਸ ਊਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਐਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇਦੀਕੰਡ ਊਪਰ ਥਾਪੀਦਿ
ਤੀ ਅਤੇ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲਵਿਚ ਸਬਦ ਗਾਇਆ॥ ਮਹਲਾ੧ ਏਕੋ ਰਾਜਦੀਆ
ਸੁਧਰਸੈਣਾ ਅੰਧਿਨਗਿਆਨਪਾਇਆ ਤਿਹਨੇ ਨਾ ਮਿਟੈ ਅੰਧਾਰਾ ਗੁਣੇ ਬ੍ਰਿਕਾਰਾ॥
ਐਸਾ ਸਾਹਿਬ ਮੀਤ ਹਮਾਰਾ॥੧॥ ਸੁਣ ਸੁਧਰਸੈਣ ਏਹੁਬਾਤਹਮਾਰੀ॥ ਏਕੋਰਾਜਦੀ
ਆਛਤ੍ਰਧਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਠਾਰਾਂਰਾਜੇਤੂਮਰਣੀ ਅਟਕੀਨੇ॥ ਸਭ ਸੇਵਕਰੇਪ੍ਰਭ
ਸਿਉ ਮਨਭੀਨੇ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰਭਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਜਬਗੁਰਮਤਉਪਜੀ ਰਿਦੇ ਮੁਰਾਰੀ॥੨
॥ਸਉਟਾ ਪੂਕਾਰਜਤੁਮਾਰਾ॥ ਤੀਨਦੀਪ ਤੁਮ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨਮਹੇਸ
ਤੇਊਰੇ॥ ਸੁਧਰਸੈਣਤੁਮ ਸਭਤੇ ਸੂਰੇ॥੩॥ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਇਹੁ ਸੰਗ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਕਰਣਕਾ
ਰਨ ਆਪੇ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਆਪ ਦਇਆਲਾ॥ ਤਿਸ ਸਰਬ ਦੂਖ ਮਿਟੇ
ਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਸੌਂਟਾਪੂਦਾ ਰਾਜਾ ਕੀਤਾ ਅ
ਰ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਓਥੇ ਅਗੇ ਅਠਾਰਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕ

ਸਦਕਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨ ਦੀਪ
ਦਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਲਗਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਮਹਾਪ੍ਰ
ਰਖਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖੀ ਰਾ
ਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਮਤ ਰਾਜ ਦੇ ਤੇਜ ਵਿਚ ਆਇ ਜਾਂ
ਦਾ ਹੋਵੇਂ ਅਤੇ ਭੈੜੇ ਦੀ ਗੀ ਸਕਰ ਦੇ ਹੋਵੇਂ ਅਗੇ ਤੂੰ
ਜਾਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਨ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਉਠ ਖੜੋਤਾ
ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਗੁ ਰੂਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਰਾਜ ਭੀ ਏਸੇ ਨੂੰ ਦੇਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਐਸਾ ਸਮਾ ਮੈਨੂੰ ਕਦੋਂ
ਹੱਥ ਆਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਏਹੁ ਭੈੜੇ ਨੂੰ ਜੋ ਮੰਜੀ
ਬਹਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੰਜੀ ਸਾਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜ ਭੀ ਅ
ਸਾਡਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਭੀ ਤੇ ਮੰਜੀ ਭੀ ਦੋਵੇਂ ਦਿਤੀਆ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਭੈੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਤਾਂ ਭੈੜੇ
ਨੇ ਭੀ ਅਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਭੀ ਉਠ ਕਰ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੇ ਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਅਸੀ ਹੁਣ ਚੇਲੀਐਗੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ
ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਏਥੇ ਲਿਆਇਆ ਆਸੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦਾ ਬੇ

੨੧੦ ਰਾਗ ਛੁਟਗਿਆ ਥੀਮੀਐ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈ
ਣ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵਾਦਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਤ ਹੋਇ ਜਾਵਨ
ਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸਹੀ ਆਹੇ ਅਸੀ
ਤੁਸੀ ਇਕ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੀਐਗੇ ਤੁਸਾ ਗਿਣਤੀ ਨਾਹੀ ਕਰਨੀ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਿਣ॰
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਪਤ
ਰਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਨੀਏ ਜੀ ਇਕ
ਮਹੀਨਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਮੋੜਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਮਹੀ
ਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹੇ ਥਾਵੀ ਪਾਸ ਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਪਾਸ ਰ
ਹੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਰਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬ
ਹੁਤ ਹਥ ਜੋੜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਦਿ
ਨ ਰਹੀਐਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਿਲੀ ਮਿਲਾ ਦੀਪ ਦੀ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਸੈਣ ਦੇ ਨਾਲ।

ਤਾ ਓਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਗਾਂ ਜਿਉ ਧ
ਰਤੀ ਪਰ ਜਾਈ ਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਉਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸੀ
ਆਵੈ ਤਿਥੈ ਬੈਠ ਭੀ ਜਾਵੈਂ ਜਾਂ ਚਲ ਪਵੈਂ ਚਲਤੇ ਰਹੇ ਅਗੇ ਮਿਲੀ ਮਿਲਾ ਦੀਪ ਵਿਚ
ਧੂਮ ਪਈ ਹੋਈ ਆਹੀ ਜੋ ਇਕ ਤਪਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਨ ਦੀਪਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨੇ ਦਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਅਤੇ ਇਕ ਸ੍ਰੀ
ਰਾਬਾਢੀ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਓਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਏਹੋ ਬਾਰਤਾ-
ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਆਪਸ ਮੇਂ ਕਰਦੇ ਧੂਮ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸ
ਹਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਸਤ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬੈਠਿ-
ਆ ਗੁਜਰ ਗਏ ਜੰਗਲ ਬਾਗ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਏ
ਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹਿਰ ਦੇਖ ਆਵਾ ਜੀ ਕੈਸਾ ਹਿ
ਕ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਹੈ ਏਹੁ ਲੋਕ ਕੈਸੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾ ਕਰਤਾਰ ਏ
ਹੋ ਜੇਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਨ ਜਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਹਰ ਭੀ ਆ॰

ਇਆ ਹੈ ਜਿਥੈ ਤਾਂ ਕੁਛ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੁਹਿ ਪਾਈ ਆਵਾਂ ਜੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਆਪ
ਨੇ ਜੇਹਾ ਕਰ ਛਡੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫਿਰਦੇ ਹਲਕੇ ਨ ਜਾਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਭੁਖ ਸੰਤੋਖ ਕਰੀ ਪਕੜੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ

ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾ ਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰ ਹੈ ਅ
ਰ ਏਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੈ ਨਾਮ ਮਧਰਬੈਨ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦ ਨੇ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾ
ਲ ਏਹੋ ਗਲਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆ ਹੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮਧਰ
ਬੈਣ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡ ਦਾ.... ਓਥੇ ਆ
ਇ ਪਹੁੰਚਾ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਰਾਜੇ ਤ
ਨਾ ਜੋੜੋ ਮਾਨੁਖ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਰਾਜੇ ਖੜੋਇ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕੌਣ
ਹੋ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ-
ਆ ਤੁਮ ਸਹਿਰ ਸੇ ਬਾਹਰ ਕਿਉ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾ
ਇ ਕਰ ਹਮ ਕਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਬੈਠੇਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਅਤੀਤ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਡਿਠ ਜਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ
ਬੋਲਦੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਨਾਲ ਛਿਤਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿ
ਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਤੋ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸੇ ਆ
ਏ ਹੋ ਅਰ ਤੁਮਾਰੀ ਬੋਲੀ ਸਮਝੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਪੰਜਾਬ ਕੀ
ਧਰਤੀ ਸੇ ਆਏ ਹੈਂ ਆਪਨੇ ਕਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਸੁਣਿਆ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਮਝਿ
ਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨ ਭੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਓਹੋ ਹੀ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਅ
ਰ ਸ਼ੈਨੇ ਬਾਦੀ ਨੂੰ ਪਰਤਾਪ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕਬੀ
ਸੀਹਰ ਦੇਸ ਦੇਖ ਆਏ ਹੋ ਜੋ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਹਮ ਉਹਾ ਸੇ ਹੀ ਆਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਤੋ ਕੌਣ ਹੋ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਆਪਣ ਨਾਮ ਤਬ ਬਤਾਊ ਰਾਜ ਬ ਤੁਮ-
ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਤਾਵੇਗੇ ਅਰ ਆਪਨੇ ਮਹਿਤ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਬਤਾਊ ਤੁਮਾਰਾ ਮਹਿਤ
ਤਉ ਬੋਲਤਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮਹਿਤ ਕਾ ਨਾਮ ਤੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾ

ਰੀਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾਨਾਮਬਾਲਾਹੈ ਤੇ ਇਸਕਾਨਾਮਮਰਦਾਨਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ ਸੁ
੨੧੨ ਣੋ ਤੌ ਜੀਭਾਈਬਾਲਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਾਜੇਕੋ ਅਰਥੰਡੇਬਾਢੀ ਕੋਇਨੇਨੇਹੀ ਪਰਤਾਪ
ਦੀਆਹੈ ਤੁਮ ਸਾਚ ਕਹੀਓ ਤਾਂ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨੇਨੇਹੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀਆ
ਹੈ ਪਰਤੁਮਭੀ ਆਪਣਾਨਾਮਹੁਣਬਤਾਵੋਜੀ ਆਪਣਾਬਰਨਭੀ ਕਹੋਜੀ ਤਾਂਰਾਜੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਨਾਉ ਤੌ ਮੇਰਾ ਮਧਰਬੈਣਹੈ ਇਸਸਹਿਰਕਾਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
ਹੈ ਇਸ ਵਲਾਇਤਕੇ ਹਮਰਾਜੇਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮਾਰਾਵਰਨਬ੍ਰਾਹਮਣਕਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇਕ
ਹਿਆ ਬਹੁਤਭਲਾ ਰਾਜਾਜੀ ਹਮਕੋ ਮਲੂਮਹੂਆ ਪਰਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਏਹੁ ਦੀਪਕੌ
ਣ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਅਤੀਤ ਜੀ ਏਹੁ ਸਿਲਾਮਿਲਾ ਦੀਪਹੈ ਤਾਂ ਬਾ
ਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਈਹਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਰਾਜੇ ਰਾਜਕਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਅਤੀ
ਤ ਜੀ ਇਨਤੀਨਦੀਪਮੇਂ ਅਠਾਰਾਰਾਜੇਰਾਜਕਰਦੇਹੈਂ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਉਨਕਾ ਨਾਮ
ਕਿਆਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਣ ਨੇਕਹਿਆ ਉਨਕਾਨਾਮਭੀ ਸੁਣ ਲੇਵੋਜੀ ।
ਕਵਲਨੈਨ੧ ਮਧਰਬੈਨ੨ ਸੁਧਰਸੈਨ੩ ਸੁਖਰੈਨ੪ ਅਸਰਾਪਨਾਹ੫ ਸਾਗਰ
ਸੈਨ੬ ਬੀਰਬੈਨ੭ ਲਾਲਨੈਨ੮ ਰਾਇਐਨ੯ ਸੁਖਸਾਗਰ੧੦ ਨਗਾਪਰਸਰਾ
ਮ੧੧ ਅਟਕਾਘਟਕ੧੨ ਸੁਧਰਸਿਲਾਲਕ੧੩ ਰਾਜਾਬਾਲਸਿੰਧ੧੪ ਰਾਜਾਨੈ
ਨਜੋਤ੧੫ ਰਾਜਾਤੁਰਤਰੰਗ੧੬ ਰਾਜਾਮਗਨਰਾਇ੧੭ ਰਾਜਾਮਾਨਚੰਦ੧੮ ॥
ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਏਨਾ ਅਠਾਰਾ ਉਪਰ ਸਰਦਾਰ ਰਾਜਾਕੌਣਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਹੇ ਅਤੀਤਜੀ ਕਵਲਨੈਨ ਸਭਨਾਕੇ ਊਪਰ ਸਰਦਾਰਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਹੋਰ ਗਲਾ ਸਭ ਸਚਬੋਲਕੇ ਇਕ ਏਹੋ ਗਲਕੂੜ ਬੋਲੀਆ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈ
ਣ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਅਤੀਤਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਮਝੀ ਤਾਂ ਭਾਈਬਾਲੇ ਨੇਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਭਦੇ ਉਪਰਸਰਦਾਰਸੁਧਰਸੈਣਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਕਿਸ ਤਰਾਜਾਣਦੇਹੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਸੁਭਨਾ
ਦੇ ਉਪਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣਨੂੰ ਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂ ਮਧਰਬੈਣ ਨੇਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਜੀ
ਤੁਮਾਰਾਗੁਰੂ ਤੌ ਬੋਲਤਾਨਾਹੀ ਤਾਂ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬੋਲੇਗਾ
ਜਬਉਸਕੋ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਹਮ ਬੁਲਾਵੇਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇਕ
ਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਜੇ ਬੁਲਾਇਸਕਦਾਹੈ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘੋੜੇ ਤੇ ਉਤਰ ਕ
ਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਨਜੀਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਾਲੇਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਇਨਕੀ
ਆਵਾਜ ਕਿਆਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨਕੀ ਆਵਾਜ ਕਰਤਾਰਕ

ਰਤਾਰਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਆਵਾਜ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਸਮਾਧਖੁਲਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਸਤਕਰਤਾਰ ਹੈ ਆਈਏ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਮਧਰਬੈਨ ਤੈਨੂੰ
ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਨਗ
ਰੀ ਮੇਂ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ
ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈਂ
ਹਮ ਕੋ ਈਹਾਂ ਹੀ ਵਸਤੀ ਹੈ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਸਹਿਰੇ ਮੇ ਕੋਈ ਭੰਡਾਰੇ ਕੀ ਖ
ਬਰ ਲੇਵੇਗਾ ਈਹਾਂ ਅਕੇਲੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਉ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵ
ਲ ਮਹਲਾ ੧ ਏਕ ਭੰਡਾਰਾ ਨਾਮ ਕਾ ਜਿਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ॥ ਭੁਖ ਨੰਗ ਸਭ ਛੀਨ
ਕੇ ਆਪਨ ਕਰ ਲੀਆ॥ ਐਸਾ ਨਾਮ ਨ ਛਾਡੀਐ ਸਦਾ ਸੰਗ ਹਮਾਰੋ॥ ਲੇਖਾ ਕਵੇਨਾ ਪੁ
ਛਈ ਮਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੋਜਨ ਉਤਮ ਹਮ ਕੀਆ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜਲ ਸੀਤਲ ਹਿਰਦੇ ਪੀਆ ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ॥੨॥ ਬਸਤਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣਿਆ
ਕਾਇਆ ਕੇ ਸੰਗਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏਕ ਹੈ
ਹੂਏ ਨਿਰਭੰਗਾ॥੩ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਰਾਜੇ ਦਰਸੁ
ਨ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਸਭ ਬਿਨ
ਸ ਜਾਇ ਰਹੈ ਏਕੰ ਕਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸ
ਬਦ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾ ਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦਿਆ ਚਰਨਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਲਗਾ
ਆਖਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਸਹਿਰ ਅੰਦਰ
ਚਲੀਏ ਮੇਰੇ ਘ ਰ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੀਏ ਬ
ਡੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਧੀਨਗੀ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਆਪਨੇ ਰਾਜ ਮੰਦਰੋ ਮੇਂ ਲੈ ਜਾ ਕਰ
ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰਣੇ ਲਾਗਿਆ ਕੇਈ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੇਟਾ ਕੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਏਹੁ ਬਸਤਰ ਪਦਾਰਥ

੨੧੪ ਤੁਸਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਕੇ ਸੋਭਤੇ ਹੈਂ ਹਮ ਅਤੀਤ ਹੈਂ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਤੁਮਹੀ ਵਰਤੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਬਹੁਤ ਅਧੀਨਤਾ ਸੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਕੁਛ ਆ
ਗਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਨਾ ਉਧਾਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਜੀ ਆਪ ਏਕ ਤੋ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਓ ਇਸ ਸਹਿਰ ਮੇਂ
ਜੋ ਕੋਈ ਅਤਿਥ ਗੀਬ ਆਵੈ ਉਸ ਕੀ ਟਹਿਲ ਹੋਵੈ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਬਸਤਰ ਕਰ ਕੇਈਸੰ
ਦ ਵਿਰਵਾ ਨਾ ਜਾਵੈ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਏ
ਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਛੜ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਇਕ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਕੇ ਮੰਨੇਗਾ
ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਜਾਣੈ ਅਸਾ ਆਪਣੀ
ਵਲੋ ਆਖ ਛਡਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਅਸਾਡੇ
ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਸੀ ਰਈਅਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਮਧਰਬੈਨ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਰਾਜ ਭਾਗ ਤੇਏ
ਥੋੜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਕੀ ਮਹੈ ਰਾਜ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਬ
ਤ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹਦ ਬੀ ਬਿਨਾ ਖੁਸੀ ਹੋਕਰ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈਨ ਅਸੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੋ ਰਮੀਏਂ ਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀ
ਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਪ ਕਾ ਹੁਕਮ ਅਸਾਨੂੰ ਹੋਵੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ
ਨੂੰ ਅਸੀ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਧਰਬੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਅ
ਸਾਡੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦੇ ਅਗੇ ਭੀ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕੇ ਬੇਨ
ਤੀ ਕਰਨੀ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋ ਬਹੁਤ ਕਰ
ਕੇ ਜਾਣੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਐਸੀ ਹੀ ਬੋਲਣੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਧਰਬੈਨ ਦੀ ਭਾਉ ਭਗਤੀ ਵੇਖ ਕਰ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਮਧਰਬੈਨ ਦੇ ਪਾਸ ਰ
ਹੇ ਅਰ ਭਾਵ ਭਗਤੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬੰਧੀ ਸਭ ਆਏ ਗਏ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿ
ਲ ਕਰਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਬਿਧਾਨ ਬਿਧ ਕਰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਗੇ ਕੋ ਸਿਧਾਰਤੇ ਭਏ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਲੂਤ ਸਾਥ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਥਾ ਊ ਧਰਤੀ ਕਿਥਾਊ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਇਵੇਂ ਚ
ਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਸਹਿਰ ਦੂਰੋ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾ

ਇਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜ੍ਹ ਦੇ ਉਪਰ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਨਜ ੨੧੫
ਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਹੀ ਵਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਦਈ ਦਾ ਤਰਸ ਭੀ ਨਹੀ ਆ
ਵਦਾ ਜੀ ਦੇਖੋ ਤੁਸੀ ਕੈਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਕੈਤੀ ਰਾਤਾ ਈ ਵੇਹੀ ਚਲੇ ਆਏ ਹੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁਖ
ਤਿਹ ਕੋਈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਤਿਹ ਹਟਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਹਿਰ ਆਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਿਹਨੇ ਦੇਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਇਕ ਤਾਂ ਭੁਖ ਹੈ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਦਾ
ਸੁਭਾਉ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਜਮਾਨ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੈ ਸਵਾਰਿ
ਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀ ਸਵਾਰ ਸਕਿਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਓਹੋ ਜੇਹਾ ਸਹਿਰ ਹਈ ਜਿਥੇ ਕਨ੍ਹੇ ਹੇ ਵਿਚ ਤਲੀਂਦਾ ਆਹੇ
ਕੈਂਡੇ ਰਾਖਸ ਜੇਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਠ ਅਜੇਹਾ ਸਹਰ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਸਹਿਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਭੀ ਦਿਖਾਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਉ ਤਮਾਸਾ ਨਹੀ ਵੇਖਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ
ਦੋ ਕੋਸ ਉਪਰ ਸਹਿਰ ਆਹਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਓਥੋ ਚਲੇ ਇਕ ਪਹਾ ੜੀ ਉਤੇ ਸਹਿਰ ਦੇਖੇ
ਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰ ਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾ ਮ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ ਦਾਨਿਆ ਇਸ ਸ
ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਵਲੂਤ ਹੈ ਇਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਭੀ
ਦੇਵਲੂਤ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬਣਾ ਰਾਜਾ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸਤਾਰਾਂ ਲ ਖ ਦੇਵ ਇਸ ਦੇਵ
ਦੀ ਸਲਾਮੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵੜਨਾ ਭੀ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਅਸਾ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਦਾ ਓਥੇ ਆਇ ਨਿ
ਕਲਿਆ ਤੇ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਆਇ ਖੜੋਤਾ ਜਿਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਬਾਬਾ ਨਾਨ

੨੧੬ ਕਜੀ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠੇਹੈਸਨ ਦੇਵਲੂਤ ਨੇਆਖਿਆ ਆਪਨੇਮਨਵਿਚ ਜੋ
ਪਹਾੜੀ ਦੇਹੇਠ ਤ੍ਰੈਮਾਨੁਖਬੈਠੇਹੈਨ ਦੇਵਲੂਤਨੇਦੇਖ ਤੇ ਬਹੁਤਖੁਸ਼ੀਹੋਇਕੇ ਆਖਿਓ
ਸ ਆਪਨੇ ਨੌਕਰਾਨੂੰ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਾਡੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਚਿਰਪਿਛੋ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ
ਹੱਥ ਆਈਹੈ ਦੇਵਲੂਤ ਨੇ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਤੁਮਜਾਇਕਰ ਇਹਨਾਨੂੰ ਪ
ਕੜਲਿਆਓ ਏਹੁਸਿਕਾਰ ਬਹੁਤਾਚਿਰ ਪਿਛੋ ਹੱਥ ਲਗਾਹੈ ਤਿਨਦੇਵ ਉਥੋਂ ਤੁਰੇ ਅਤੇ
ਜਿਉ ਮਰਦਾਨੇਡਿਠਾ ਜੋ ਤ੍ਰੈਦੇਵ ਸਾਡੀਵਲ ਆਏਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਨਾ
ਲ ਗਲਾਂਕਰਨ ਲਗਾ ਤੇਦੇਵਾਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾਰੰਗ ਜਰਦਹੋਇਗਇਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਮਾਰਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਖੋ ਏਹੁਦੇਵ ਸਾਡੀਵੱਲ ਆਏ
ਹੈਨ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਏਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁ
ਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਵ ਅੰਧੇ ਹੋਇਗਏ ਹੋਰ
ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰ ਆਵੈ ਪਰ ਅਸੀ ਤ੍ਰਏ ਨਜਰ ਨਾ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੇਵ ਮੁੜਗਏ
ਉਨਾ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾ

ਜੇ ਦੇਵਲੂਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੋਈ
ਅਵਰ ਦੇਵ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤਿਨ ਦੇਵ ਹੋਰ
ਆਏ ਤਾਂ ਓਹੁ ਭੀ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਮੁੜ ਗ
ਏ ਇਸੀਤ ਏ ਸਤਵਾਰੀ ਆਏ
ਸਭ ਅੰਧੇ ਹੋਏ ਕਰ ਮੁੜ ਜਾਵੇਂ
ਤਾਂ ਦੇਵਲੂ ਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅ
ਰੇ ਵਜੀਰ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜੋ ਦੇਵ ਜਾ ਤਾਹੈ ਸੋਈ ਅੰਧਾ
ਹੋਇਜਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰ ਾਜਾ ਜੀ ਏਹ ਕੋਈ ਕ
ਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਇਕੋ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਮਸਲਤ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਲਗੈ
ਤੋ ਕਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇਂਗਾ ਸੋ ਭਲੀ ਹੀ ਕਹੇਂਗਾ ਤਾਂ ਵਜੀ
ਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਮੈਂ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕੇ ਨਮਿਤ ਜਾਤਾ ਹੂੰ ਜੌ ਮੈਂ ਅੰਧਾ ਨ ਹੂਆ
ਤਾਂ ਤੁਮਨੇ ਇਸਕੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਅਰ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕਰੀਓ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਅੰਧਾ ਹੀ ਹੋ

ਇਗਿਆ ਤੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਆਵੈ ਸੋਈ ਕਰਨੀ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਵਜੀ ੨੧੨
ਰ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੈਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਹੀ ਕਹਾ ਹੈ ਤੂ ਮਜ
ਵੇ ਤਬ ਵਜੀਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸੁਧ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ
ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾ
ਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੰਧਾ ਨਾ ਹੂਆ ਸੋ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰੀ
ਸੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਅਮਰਾ ਨਗਰੀ ਤੇ ਆਏ ਹੈਂ
ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਮ ਕੌ
ਣ ਹੋਂਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਸ
ਹਿਰ ਮੇਂ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ
ਹੀ ਬੈਠੇ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਰਕੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਦੇਵਲੂਤ ਕੋ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇ
ਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਬੜਾ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਆਇਆ ਹਈ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਮ
ਭੀ ਚਲੋ ਚਲਕਰ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇਂ ਮੇਂ ਹੈ ਸੋਈ ਧਾਰ ਕਰ ਚਲੋ
ਜੋ ਤੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਵੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਜੋ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਨਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤ
ਤੂੰ ਜਾਣੀ ਜੋ ਕਲਾ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਆ ਭਲਾ ਵਜੀ
ਰ ਅਰ ਏਹ ਮਨ ਮੇਂ ਧਾਰੀ ਹੈ ਕਿ
ਜੇਕਰ ਏਹੁ ਤਿੰਨ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨਕੋ ਖਾਵਊਗਾ ਜੇ
ਕਰ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਇਸ ਇਆ ਤਾਂ ਇਨ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਊਗਾ ਏਹੁ ਜੀਅ ਮੈਂ
ਧਾਰ ਕਰ ਰਾਜਾ ਵ ਜੀਰ ਕੇ ਸਾਥ

ਚਲਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਲਸਕਰ ਕੇ ਦੇਵ ਚਲੇ ਐਸੀ ਕਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਹੋਈ ਇਕ ਵ
ਜੀਰ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਭ ਲੋਕ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਇਕ ਵਜੀਰ ਹੀ ਸੁਜਾਖਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਵਜੀ
ਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਵਜੀਰ ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਥਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਨੇ

੨੧੮ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਬ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਵਜੀਰ ਮੈਂ ਅ
ਬ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਬ ਮੈਂ ਇਨਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜੂਂਗਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਯਾਂ ਲਿਬਾਸ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਵਜੀਰ ਮੈਂ ਸ
ਚ ਕਹਿਤਾ ਹੋਂ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਦੇਖਨਾ ਸਾ ਸੋ ਦੇਖ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋ ਕਲਾਵਾਨ ਹੋ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰੋ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਅਖੀਆ ਖੋਲਕੇ ਦੇਖ ਇਤਨੇ ਹੀ ਆਖਨ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਦੀਆ ਅ
ਖੀਆ ਖੁਲ ਗਈਆ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਆਪਨ
ਭੁਖਨ ਭੀ ਛੋੜ ਦੇਹੁ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਹੁਨ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਨਹੀ ਛੁ
ਟਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਬਚਨ ਆਹਾ ਹੁਣ
ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੰਦਰੋ ਮੈਂ ਚਲੋ ਭੋਜਨ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਜ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਖਾਜ ਖਾਈਓ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਘਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਰਾਜਾ ਦੇ-
ਵਲੂਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਦਿਰਾ ਵਿਚ ਲੈ ਵੜਿਆ ਰਾਜੇ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਹਛੇ ਮੇ
ਵੇ ਲਿਆਵੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਸਤ ਦੇਵ ਮੇਵਿਆ ਵਾਸਤੇ ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ
ਤ ਸੀਧੇ ਕੋ ਗਏ ਚੌਦਾ ਦੇਵ ਸਭ ਸਾਮਿਗਰੀ ਲੈ ਆਏ ਆਣ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਵਾ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅ
ਸੀ ਏਹੁ ਮੇਵਾ ਤਾ ਖਾਵੀਏਗੇ ਜਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਖਾਜ ਛਡੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਖਾਜ ਛਡਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਛਡੀਏਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਸੁਧ
ਰਸੈਣ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹੁ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ-
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਾ ਜੇਹਾ ਕਰਕੇ ਜ
ਣੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਜੀਵੀਐਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰ
ਜਾਣੋ ਜੋ ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਚੁਕਾ ਹੈ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਭੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਕਰਕੇ ਜ
ਣੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਵਾ ਅਚਵਿਆ ਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ
ਕਰੋ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਤ ਡੂਢ ਪਹਿਰ ਗਈ ਆਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾ ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਆਪ ਸਾਵਿਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ ੨੧੯
ਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਖਿਓ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀ
ਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀ
ਐ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਜੀਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਭੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਿਆ ਅ
ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਆਪਣਾ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁ
ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਜਦ ਉਨਾ ਦੁਹਾ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਤੇ ਵਜੀਰ
ਦੁਹਾ ਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਆਈ ਜਾ ਸੋਝੀ ਆਈ ਓਨੇ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮਸਤ
ਹੋਇ ਗਏ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆ ਗੁ
ਜਰੀਆ ਤਾਂ ਦੋਹਾ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਦੋਵੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋਏ ਤੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆ
ਖਣ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕਖ ਕੋਲੋਂ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਏਥੋਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਵਾ ਦਾ ਮਸੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਜੀ
ਰ ਤੇਰਾ ਟਹਿਲੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪ ਹੁਣ ਤੁਸਾ ਕਿਸੇ ਜੀਵ
ਦਾ ਘਾਤ ਨਾਹੀ ਕਰਨਾ ਤੂੰ ਸਿਧਾ ਹੀ ਖਾਜ ਖਾਇਆ ਕਰ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅ
ਤੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਖ ਤੋੜਨ ਦਾ ਭੀ ਬਲ ਨਾਹੀ ਰਹਿ
ਆ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖਾਕ ਕੰਮ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਰਬ ਦੇਵ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕਰ ਬੁਲਾਏ ਅਤੇ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ ਉਥੇ ਸ
ਭ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ

ਰਾਜਾ ਤੇ ਵਜੀਰ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ ਹੋਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਈ ਸਮਾ ਏਥੇ ਗੁਜ
ਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਰਹਿ ਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇਵਲੂਤ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕ
ਰ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ॥

२२० ਐਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪਰਸਨਾਮਾ ਸਹਿਰ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਪਰਸਨਾਮਾ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆ ਜਾਂਦਿਆ ਤੈ ਮ
ਹੀਨੇ ਲਗੇ ਉਥੋ ਦਾ ਰਾਜਾ ਤੀਖਨਸੈਨ ਆਹਾ ਬਨਮਾਣੂਆ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਅ
ਪਭੀ ਬਨਮਾਣੂ ਆਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਹਿਰ ਗਏ ਬਨਮਾਣੂ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਡ
ਰਗਏ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਡਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੁਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕੌਣ ਬਲਾਈ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਏਹੁ ਬਨਮਾਣੂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਬਨਮਾਣੂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਨਮਾਣੂ ਹੈਨ ਹੋਰ ਬਨਮਾਣੂ ਸਭ ਨਸ ਗਏ ਹਿਕਖ
ੜੋ ਤਾ ਰਿਹਾ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਬਨਮਾਣੂ ਨੇ ਚੀ
ਕ ਮਾਰੀ ਜਿਉ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਸੂ ਚੀਕ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਓਹੁ ਭੀ ਬਨਮਾਣੂ ਨਸ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹਨਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਏਹੋ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਚੀਕ ਮ
ਰ ਕਰ ਬਨਮਾਣੂ ਨਠਾ ਸੀ ਸੋ ਜਾਇਕੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਮੇਵਾ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਦੂਰੋ
ਮੇਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਰਖ ਕੇ ਨਸ ਗਿਆ ਹਟ ਕਰ ਪਿਛਾਹਾ ਖੜਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਵਾ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਜੇਹਾ ਕੇਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਨਹੀ ਅਰਦਾਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾ-
ਲਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਵਣਮਾਣੂ ਹੈਨ ਏਹੁ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੋਲੋਂ ਬਹੁ
ਤ ਡਰਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ੧ ਮਹੀਨਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੀਖਣਸੈਣ ਨਾਲ
ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਕਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗ ਜਾਵੈ ਜਬ ਸਮਾਧ ਲਗੀ
ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨ ਜਬ ਸਮਾਧ ਖੁਲੈ ਤੌ ਚਲ ਪੜੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ ॥

ਆਗੈਸਾਖੀਸੁਵਰਨਪੁਰਕੀਸਿਧਾਨਾਲ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹਵਿਚ ਵੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਵੇਖਨ ਸਭ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਆਦੇਸ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੌ ਆਦੇਸ ਆਓ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲਿ-
ਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਜੋ ਹਮਕੋ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਹੈ ਹੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਧਰਤੀ ਕਾ ਢਾਪਣਾ ਕਿਆ ਹੈ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੁੰਜੀ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤਾਰੇ ਕਿ
ਆ ਹੈਂ ਅਕਾਸ ਸਕਲ ਮੈਂ ਦੇਉਤੇ ਕੇਤੇ ਹੈਂ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਸੇ ਨਉ ਧਾਰੇ ਊਠਤ ਮ
ਰੇ ਬੈਠਤ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਸੋਇਆ ਸੂਤਾ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈਂ ਜਾਲ ਹਮਾਰਾ ਕਹਾਂ ਰਹੋਗੇ ਧੂਤਾ ॥
੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਊਠਤ ਜਾਗੇ ਬੈਠਤ ਜਾਗੇ ਸੋਇਆ ਸੂ
ਤਾ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ ਤਉ ਬਾਬੇ ਕਾ ਪੂਤਾ ॥ ਸਗਲੀ ਕ੍ਰਿਬੀ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ਧ
ਰਤੀ ਤੇ ਊਚਾ ਆਕਾਸ ਤੇ ਮੂਚਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਹਵਾ ਏਕੋ ਨਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਤ ਸਿਜ ਮ-
ਬਚੇ ਕਾਲ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਕਾਲ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਕ
ਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੋ ਆਪ ਕੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹਾਂ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਾਲ
ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਇਆ ਜੋ ਪਿੰਡ ਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੇ ਸਉ ਬਰਸਾਂ
ਭ੍ਰਮਤਾ ਫਿਰਿਆ ਅਉਧ ਵਧਾਈ ਅਤਿ ਕਾਲ ਪਿੰਡ ਪੜ੍ਹੈਗਾ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਕਾ
ਲ ਕਹਾ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਕਾਲ ਖੁਦਾਇ ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕਹਾ ਕੋ
ਨਸੈ ॥ ਕਵਨ ਕੁੰਟ ਜਿਤ ਰਹੀਐ ਬਸੈ ॥ ਚੌਦਾਤ ਬਕ ਕਾਲ ਕੇ ਵਸਾ ॥ ਕਹਾ ਕਾਲ ਸੈ
ਜਾਵੈ ਨਸਾ ॥ ਕਾਲ ਕੇ ਬਾਧੇ ਗਮਰ ਸੂਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕਬੂਲਾ ॥ ਆਪੇ ਆ
ਵੈ ਆਪੇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕੈਸੇ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਸੋਧ ਸਾਧ ਜਬ ਦੇਖਿਆ ਮਨ੍ਹਾ ਜਿ
ਤ ਦੇਖੋ ਤਿਤ ਨਾਨਕ ਧਨ੍ਹਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸੁਣਕਰ ਕਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨ
ਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਇਤਨਾ ਪਰਸੰਗ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿਧ ਉਠਕ
ਰ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਪਾਰ ਚਲੇ ਗਏ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੋ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕ
ਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਭੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਪਾਰ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ
ਸਮੁੰਦਰੋ ਪਾਰ ਸਿਧਾ ਕੋ ਆਦੇਸ ਅਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਗੋਂ ਸਿਧਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆ
ਦੇਸ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਆਦੇਸ ਆਈਏ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਸਿਧਾ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ॥ ਰੀਆ ਨਾਨਕੇ ਨਗਰ ਤਿਸ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਬੀਚਾਰ
ਰਿਆਨ ਭੀ ਕਹੈ ਹਨ੍ਹ ਹਨ੍ਹ ਗਸੈ ॥ ਪੀਛੈ ਉਨ੍ਹ ਨ੍ਹ ਅਗੈ ਬਸੈ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

੨੨੨ ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕ ਨਗ॥ ਤਿਸ ਦਸ ਦੁਆਰ॥ ਕਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਤਿ ਸਤਿਬੀਚਾਰ॥ ਗਿ
ਆਨ ਕਰੈ ਹਨੂ ਹਨੂ ਭੀ ਹਸੈ॥ ਆਗੇ ਅਉਝੜ ਨੂ ਪੀਛੇ ਬਸੈ॥੨॥ ਤਾਂ ਸਿਧ ਬੋਲੇ ਬਾ
ਲਿਆ ਕੋਈ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਧੋ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਆਪਨ
ਸਬਦ ਬੋਲਹੁ ਜਿਸਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਹਮਕੋ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈਗੀ ਤਿਸਕੋ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਕਰ
ਗਾ ਤਾਂ ਸਿਧ ਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ ਅਸੀ ਸਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੁਣਦਾ ਜਾਹੁ ਜਿਸਕੇ ਸ
ਬਦ ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈਗੀ ਤਿਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰੀਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਸਿਧੋ ਜੀ ਕਹੋ ਕੋਈ ਸਬਦ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਥਮੈ ਈਸਰਨਾਥ ਬੋਲਤਾ ਭਇਆ॥

ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਕਰੈ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਭਿਖਿਆ ਕਰੈ॥ ਪੁਨਿ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀ
ਰਾ॥ ਸੋ ਬਿਰਹੀ ਰਾਗਾ ਕਾ ਨੀਰਾ॥ ਬੋਲੈ ਈਸਰ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ
॥੧॥ ਦੂਜੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪਾ॥ ਭਿਖਿਆ
ਭੋਜਨ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਹਟ ਪਟਣ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵਪੁਰ ਚੜੈ॥ ਬੋ
ਲੈ ਗੋਰਖ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ॥੨॥ ਤੀਜੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਬੋ-
ਲਿਆ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੈ ਉਦਾਸ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਸ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ
ਕੀ ਪਾਵੈ ਗੰਢਿ॥ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀਚੰਦ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰ
ਮ ਤੰਤ ਮੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ॥੩॥ ਚੌਥੇ ਚਰਪਟਨਾਥ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੋ
ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੈ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾਲੈ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦ ਨ ਦੇਈ ਝ
ਰਣਾ॥ ਤਿਸ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮੈ
ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ॥੪॥ ਪੰਜਵੇਂ ਭ੍ਰਥਰੀ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹ
ਮ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ

ਸਮਾਨਾ ਭ੍ਰਤਬਰਥੇ ਲੈ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤਤ ਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਨੈ ੨੨੩
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਤੈ ਭੀ ਕੋਈ ਸਬਦ ਥਾਪਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸਾਂ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਕੋਈ ਸਬਦ ਆਖਾਂ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹ
ਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਭੀ ਸਬਦ ਆਖੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋ
ਲਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਜੀ ਦੇਖ ਗਾਤੇ ਤਿਨ ਪਤ ਦੇਕਿ ਆਖਾਂ ਜੇ ਤੂ ਗਾਤੇ
ਆਸਤ ਨਾਸਤ ਏਕੋ ਨਾਊ ਕਉਣ ਸੁ ਅਖਰ ਜਿਤ ਰਹਿਆ ਹਿਆਉ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ
ਕਰ ਸਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹੈ ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤੇ ਪੂਤਾ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ
ਨਾ ਅਉਧੂਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣ ਜਾਈ ਨਾਨ
ਕ ਬੋਲੈ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤਤ ਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ ਤਾਂ ਸਿਧ ਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ
ਸਭ ਆਪਣਾ ਤੂ ਕਰ ਸਮਾਝਿਆ ਹੈ ਕਿਨੈ ਸਮਝਿਆ ਪਰ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਕਿਛ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸਿਧੋ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿ
ਧਿ ਸਿਧ ਨੂੰ ਛਿਆ ਛਿਆ ਹੋ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਭਰਥਰੀ ਨੂੰ ਨੇਗਾਹ ਲਗੇ
ਹੋਏ ਹੈਨ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਜੀ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਦੀ ਬਿੰਦ ਹਿਰਾਈ ਅਤੇ ਦੇਵਣੈ
ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਮਛੰਦਰ ਨਾਥ ਨੇ ਭਰਥਰੀ ਦੇ ਸਿਰ ਮਿਹਰ ਕੀਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਬਾਵਲੇ ਕਿਉਂ ਕਲਪਦਾ ਹੈਂ ਛਿਅ ਛਿਅ ਕਰਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇ
ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿਤ ਹੈ ਪਰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛ ਲੈਣ ਦੇਹ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ
ਕੌਣ ਕਹਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਲਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸਿਧੋ ਜੀ ਸਬਦ
ਆਈ ਮਤ ਸਮਝ ਕਰ ਜਾਨਾ ਤਾਂ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਤੁਸੀ ਸੁਆਦੀ ਹੋ ਸੁਰਤੀ ਨਹੀ ਜੇ ਭੁਖ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਭੋਜਨ ਕੋ ਧਾਵਤੇ ਹੋ ਤ੍ਰਿਖਾ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਕੋ ਧਾਵਤੇ ਹੋ ਧੁਪ ਲਗੇ ਤਾਂ ਛਾ
ਇਆ ਕੋ ਧਾਵਤੇ ਹੋ ਨੀਦ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਵਣੇ ਕੋ ਧਾਵਦੇ ਹੋ ਪੰਜਵੇਂ ਅਹੰਕਾਰ
ਕਰਤੇ ਹੋ ਛੇਵੇਂ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੋਭੀ ਹੋ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਰਥਰੀ ਕੋ ਕੌਣ ਲਗੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਛਿਆ ਹੀ ਏਹੁ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਹੈਨ ਤੇ ਤਿਨ ਹੋਰ ਏਕ ਰਾ
ਤ ਕੋ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਵਤਾ ਹੈ ਦਿਨ ਕੋ ਚੌਪੜ ਖੇਲਤਾ ਹੈ ਜਿਤਦਵਣੀ ਬਿਰਥੀ ਧਾਵ
ਦੀ ਹੈ ਤੀਸਰੇ ਮਦ ਪੀਦਾ ਹੈ ਕਬਾਬ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋਗ ਨਾ ਲਾਧਿਆ ਨ ਨਾਹੀ ਲ
ਵਦਾ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਏਨ ਬਾਤ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ
ਸਿਧ ਮਿਰਗਾਨੀ ਕੇ ਰਥ ਪੁਰ ਸਵਾਰ ਹੋਇਕੇ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਉਰਾਰ ਹੋਇ ਉਤਰੇ ਗੁਰੂ

੨੨੪ ਜੀਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਕਹਿਆ ਅ
ਪਸਮੇਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਪਾਰਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬ
ਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਭੀ ਸਿਧਾ ਪਾਸ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰ
ਦਰ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵ ਲੋਕ ਾਇਉ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਸ
ਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਗਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਤ ਅਸੀ ਭੀ ਗਲ ਜਾਵੀਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬ
ਲਾ ਹਸਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਚਲਿ
ਆ ਆਉ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੜ੍ਹੀ ਖੜ੍ਹਾਵੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਲੰਘਕੇ ਸਿਧਾ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਸਿਧ
ਦੇਖਕੇ ਬਹੁੱਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ
ਖੜ੍ਹਾਵ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਲੰਘ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਆਦੇ
ਸ ਆਦੇਸ ਕੀਤੀ ਸਿਧ ਅਹਾਰ ਲਗੇ ਕਰਨ ਸਿਧਾ ਨੇ ਭਰਥਰੀ ਕੋ ਪਾਣੀ ਵਾਸਤੇ
ਭੇਜਿਆ ਭਰਥਰੀ ਏਕ ਬੀਕ ਤੇ ਇਕ ਡੋਲ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆ ਓਹ ਬੀਕ ਚੌਸਠ ਮ
ਨ ਕਾ ਹੈਸੀ ਚੌਸਠ ਹੀ ਡੋਲ ਉਸਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਹੈਸਨ ਭਰਥਰੀ ਕੇ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਚ
ਲੇ ਖੂਹੇ ਪਰ ਭਰਥਰੀ ਡੋਲ ਕਢਦਾ ਜਾਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੀਕ ਮੇਂ ਡੋਲ ਪਾਵਦੇ ਜਾਵਨ ਜ
ਬ ਬੀਕ ਭਰਗਿਆ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਣੀ ਪਾਵਦੇ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਭਰੇ ਉਪ ਪਾਣੀ ਪਾਵਦੇ ਹੋ ਪਾਣੀ ਏਵੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਰਥ
ਰੀ ਤੂੰ ਕਾਹੇ ਕੋ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਜੋ ਗਾਗਇਆ ਨਹੀ ਜਬ ਬਰਤਨ ਭਰਤਾ ਹੈ
ਤੋ ਅਵੱਸ ਉਛਲਤਾ ਹੈ ਭਰੇ ਉਪਰ ਪਾਣੀ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਧਾ ਨੇ ਮਾਇਆ
ਪਸਾਰੀ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਹੀ ਦੇਖੇ ਸਿਧਾ ਨੇ ਮ
ਨੇਮੇਂ ਕਹਿਆ ਰਤਨ ਦੇਖਕਰ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹਮਾਰਾ ਚੇਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ
ਹ ਬੀਕ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਸੇ ਪਾਂਚ ਉਂਗਲੀ ਪਰ ਧਰਕੇ ਲੇ ਆਏ ਉਸ ਮਾਯਾ ਪਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਿਆਨ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕੀਆ
ਅਤੇ ਏਕ ਕੁਰੰਗ ਪੰਛੀ ਉਂਕੀ ਤਾ
ਰ ਉਡਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਏਕ ਕੁਰੰਗ
ਕਾ ਮੋਢਾ ਕੁਰੰਗਣੀ ਕੇ ਮੋਢੇ ਪਰ
ਹੈ ਆਪਸਮੇਂ ਕਲੋਲ ਕਰਦੇ ਉ
ਡਤੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਦੇਖ

ਕਰਕਹਿਆ ਅਰੇਪਾਪੀ ਤੂੰਕਿਆ ਕਾਮਕੀ ਪ੍ਰੀਤਕਰਤਾਹੈ ਤੂੰਨਰਕ ਵਾਸੀਹੋਵੇਗਾ• ੨੨੫
ਤਾਂਕੂਰਲਾਪੰਛੀਬੋਲਿਆ ਅਰੇਭੁਰਥਰੀਹਮ ਪਾਪੀਨਹੀ ਪਾਪੀਤੂੰਹੈ ਕੌਲਾਪਤ
ਰਾਜੇਕੀਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈਤਿਸਕੇਸਾਥ ਦੋਵਾਰੀਤੇਰਾਸੰਜੋਗ ਭਇਆਹੈ ਅਜਰਾਤਕੋਤੇਰਾ•
ਫੇਰ ਸੰਜੋਗਇਕਠੇਹੋਣਾਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਆਜ ਚਾਰ ਪਹਿਰਮੇਂ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚੇਗਾਤਾਂ ਤੂੰਨ
ਰਕਮੇਂਬਸੇਗਾ ਅਤੇਪੈਂਤ੍ਰਾਛਿਨਵੇਕਰੋੜਕੋਹਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਭੁਰਥਰੀਦਿ
ਲਗੀਰਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਕੋ ਆਇਕੇਕਹਿਆਹੇਸਿਧੋਨਾਥੋਜਤੀਓ ਆਜਮੇਰੇ
ਕੋਵਹਾਂਲੇਚਲੋਤੋ ਮੈਂਨਰਕ ਤੇ ਬਚਾਂਗਾ ਨਹੀਨਰਕਮੇਂ ਪੜਾਂਗਾ ਤਾਂਸਿਧਾਂਕਹਿ
ਆਭੁਰਥਰੀ ਵਹਾ ਆਜਹੀ ਪਹੁੰਚਣੇ ਕਾਕੋਊ ਨਾਹੀ ਭੁਰਥਰੀ ਦਿਲਗੀਰਹੋਇ
ਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਭੁਰਥਰੀਤੇਰੇਨਾਲਕੋਈ ਨਾਹੀਜਾਤਾਤੋਹਮਤੂੰਮਕੋ
ਲੇਚਲੇਂਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਤੇਭੁਰਥਰੀਤੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇਨੇਸਿਧਾਂਕੋ ਆਦੇਸਆ
ਦੇਸਕਹਿਕਰ ਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਇਗਏ ਇਕਜੋਜਨਸੂਰਜਕੇਉਰੇ ਚੰਪਜੂ ਨਗ
ਰਾ ਕੇ ਨਗਰਜਾਇਉਤਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕਹਿਆਭੁਰਥਰੀਉਸਬਾ
ਗਮੇ ਖੂਹਹੈ ਵਹਾਕੌਲਾਪਤ ਨਾਵਣੇਕੋ ਆਵਦੀਹੈ ਵਹਾਂ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਭੁਰਥਰੀਵ

ਹਾਗਇਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਇਸਨ
ਨਕਰਨੇਲਾ
ਗੇ ਅਤੇ ਭੁਰਥ
ਰੀਕੇ ਪੈਰਮੇਂ
ਪਦਮਥਾਕੌਲਾ•
ਪਤਿਨੇਪਦ
ਮਕੋਦੇਖਿਆ
ਅਤੇਭੁਥ
ਰੀਕਾਅੰਚਲ
ਪਕੜਲੀ
ਆ ਅਤੇਕਹ
ਯਾਹੇਭੁਰ
ਥਰੀ ਤੂੰਮੇਰਾ
ਭਰਤਾਹੈਂ
ਹੁਣ ਤੂੰਕਹਾਂ

ਜਾਤਾਹੈਂ ਅੱਜਕੀਰਾਤਤੇਰਾਮੇਰਾਸੰਜੋਗਹੈ ਕੌਲਾਪਤੀਕੀਚੇਰੀ ਨੇ ਰਾਜਾਰਾਣੀ
ਕੋ ਖਬਰਕਰੀ ਕਹਿਆਇਕ ਅਤੀਤ ਬਾਗਮੇਂ ਆਇਆਹੈ ਉਸਕੋ ਕੌਲਾਪਤ
ਵਰਚਾਹਿਤੀਹੈ ਤਾਂ ਕੌਲਾਪਤੀਕੇਮਾਤਾਪਿਤਾਤੇ ਭਾਈ ਰੂਪਸੈਨਬਾਗ਼ਮੇਂ ਆ
ਏ ਦੇਖੇਂ ਤੋਭੁਰਥਰੀਬੈਠਾਹੈ ਕੌਲਾਪਤ ਭੀ ਬੈਠੀਹੈ ਉਨਹੁਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁਫ
ਕੀਰ ਚੇਟਕੀਹੈ ਇਸਕੋ ਸੂਲੀਦਿਓ ਤਾਂ ਭੁਰਥਰੀਕੋ ਸੂਲੀ ਪਰਚੜ੍ਹਾਇਆ
ਤਾਂ ਭੁਰਥਰੀਨੇ ਬਾਬੇਨਾਨਕਕੋ ਮਨਮੇਂਸਿਮਰਨਕੀਤਾ ਅਰਕਹਿਆਹੇਗੀਬ

੨੨੬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਥੇ ਲੈ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਸੂਲੀ ਹਰੀ ਹੋ ਗਈ
ਤਾਂ ਕੌਲਾ ਪਤ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਰ ਰੂਪ ਸੈਨ ਭਾਈ ਅਸਚਰਜ ਹੋਇ ਗਏ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਅਤੇ ਪੂਛਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਸਾਡੀ
ਰਖਿਆ ਕਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਇਸ ਕੌਲਾ
ਪਤੀ ਕਾ ਦੋਇ ਦਿਵਸੀ ਅਗੇ ਭੁਗਤਣੀ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਭਇਆ ਹੈ ਅਬ ਇਸ ਕਾ ਸੰਜੋਗ
ਇਸੀ ਮੇਂ ਹੋਣਾ ਥੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਵੈ ਤਿਵੇਂ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ-
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਉ ਤਤ ਨਿਵੇਦਨ ਕਰੀ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹੁ ਛਿਨ ਦੇ

ਲੇਣੀ ਮੇਘ ਧਾਮ ... ਲਗਮ ਕੋ ਦੇਵੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾ ... ਰ ਜੀ ਨੇ ਮੇਘ ਧਾਮ
ਰਾ ਜੀ ਰਾਜਾ ... ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ... ਭੋਜਨ ਕਾ ਸਾਮਾ
ਨਕ ਨਾਂਵ ਤਾਂ ਰ ... ਜੋ ਰਚਨ ਬੰਦਨਾ
ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾ ... ਜੇ ਸਭ ਕਾਰਜ
ਤੁਮਰੀ ਸੁਧਾਰ ... ਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿ ... ਪਾਇ ਇਸਟ ਕਰ

ਕੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਰਚ ਦੀਏ ਗੁਰਬਤੀ ਕਾਬਿਆਹੁ ਕਰਾਇਆ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਜ
ਨੇਤੀ ਕੀਏ ਕੌਲਾ ਪਤ ਕਾਬਿਆਹੁ ਕੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਘ ਮਾਲਾ ਕੋ ਆਗਿ
ਆ ਕਰੀ ਸਭ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾਂ
ਕੌਲਾ ਪਤ ਨੇ ਰੁਦਨ ਕੀਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਕਉਣ ਅਵਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੌਲਾ ਪਤ ਤੂੰ ਸੋ ਲਾਹ ਜਾਰ ਵਰੇ ਹੋਰ ਤਪ ਕਰੈਗੀ ਤੌ ਭਰਥਰੀ
ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਸਮਾਵਣੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੂੰ ਤਪ ਕਰ ਤੇਰਾ ਪਿੰਡ ਕਲਿਆਨ ਰਹੈ ਕੌਲਾ
ਪਤਿ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਕੌਲਾ ਪਤ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਭੋਛਨ ਦੀਆ ਬਾਮ
ਰਦਾਨਾ ਚਲ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿ ਸਾਰੀਆ
ਕੀ ਵਸਤੂ ਲੇ ਕਰ ਐਸੇ ਸਸਵਾਰ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕੀਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੌਲਾ ਪਤ ਕੇ
ਭੋਛਣ ਦੇਵਣ ਲਗਿਆ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਧਾਂ ਕੋਲ ਆਏ

ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਹੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਤੇ ਸਭਾ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਬ
ਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਏਡੀ ਸਕਤ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਭਾ ਸਿਧਾਂ ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਬਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧਨਵਾਦ ਕਰਤੇ ਕ
ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ॥ ॥ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਨਾਨਕਮਤੇ ਦੀ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲਿ॥

ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਸਿਧ ਸਭ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਦੀ ਇ
ਛਾ ਕਰ ਦੇਹ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਿਧ ਹੋਰ ਭੀ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂਨ ਕਿ ਈਥਾਂ
ਹੀ ਮਿਲੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਧਾਂ ਕਾ
ਅਸਥਾਨ ਦਿਖਾਵਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਨਾਨਕਮ
ਤਾ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਤਹਾਂ ਇਕ ਪਿਪਲ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਪਿਪਲ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬੈਠਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਰਿਆ
ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੇ ਸਭਾ ਸਿਧ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਬਾਲਕੇ ਦਇਆ ਮੂਰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਸ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਘ
ਰੋਂ ਕਿਸ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਨਿਕਾਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਸਬਦ
ਕਹਿਆ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਵਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣ ਸਰਾਫ
ਬੁਲਾਵਾ॥ ਕਵਣ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲ ਕਰਾਵਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲ
ਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸ
ਰਬ ਸਮਾਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ॥
ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ
ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ
ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ॥
੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ
ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪ
ਵੈ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ
ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਏਥੇ ਤੂੰ

੨੨੮ ਕਿਸਸਬਬਆਇਆਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਮੈ ਤਾਂ
ਗਰੀਬਹਾਂ ਸਕਤ ਤੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਨੈ ਤੁਹਾਨੂੰਹੀ ਬਖਸੀਹੈ ਤਾਂਸਿਧਾਨੇਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਇਸਨੂੰਪਰਤਾਇਦੇਖੀਐ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਨੈਕਹਿਆਹੇਬਾਲੇ ਤੂੰ ਜੋਗੀਹੋਹੁ ਭਗੂਕ
ਰੇਦਰਸਨਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖੇਦੋ ਜੋਗ ਤੇ ਸਰੀਰ ਇਸਥਿਰ ਰਹਿਤਾਹੈ ਨਉਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹਸਿ
ਧੀ ਪਾਸਹੀ ਰਹਿਤੀਹੈ ਸਦੀਵ ਸਾਰੇਜਗਤਮੇਂ ਪੂਜਾਕੇ ਜੋਗ ਹੋਵੀਤਾਹੈ ਸਭਕੇ-
ਊਪਰਹੁਕਮਚਲਤਾਹੈ ਸਭਹੁਕਮਮਾਨਤੇਹੈਂ ਜੋਰਿਦੇਕੀ ਚਾਹਿਹੋਤੀਹੈ ਸੋ ਸਭਪੂ
ਰੀਹੋਇਜਾਤੀਹੈ ਬਲਵਾਲੇ ਹੋਵੀਤਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੈ ਕਹਿਆ ਅਸਾਨੇ ਤਨਹਿਗ
ਤਾ ਛਡਦਿਤੀਹੈ ਦੇਹ ਥਿਰ ਰਖਨੇਦਾ ਕੀ ਮਕੋਈ ਨਾਹੀ ਚਾਹੁ ਦੇਹ ਰਹਿ ਨਾ ਰਹੇ ਕੁਛਲੇ
ਣਾਨਹੀ ਅਤੇ ਕਲਪਬ੍ਰਿਖਵਤ ਦੇਵਤ ਰੂਪ ਜੋ ਭਗਵੰਤ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਬ ਰਿਦੇ ਕਰ
ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲਈਏ ਸਭ ਰਿਧਾਂ ਸਿਧਾਂ ਹਾਜਰ ਰਹਿਦੀਆ ਹੈਨ ਮਨੁਖਾ
ਮੈਂ ਪੂਜਾਵਨ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਸਾਨੂੰ ਛੂਹਦੀ ਹੀ ਨਹੀ ਸੋ ਨਾਸ ਹੋਗਈ ਹੈ ਅਸੀ ਅਘਾ
ਇਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬਡਾ ਅਭਰਾਮ ਸੁਖ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਦੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਮੇ
ਰੀ ਦੇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਇਕੰਕਾਰ ਕਾ ਮੇਰਾ ਭੇਖ ਹੈ ਜੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਧ ਸਤਿ ਹੈ
ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਭੇਖ ਮੇਂ ਅਲੇਖ ਹੈ ਜੋਗ ਲੇਨਾ ਹਛਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ਜੋਗੁ
ਨਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ
ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੧
॥ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿ
ਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁ
ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾਂ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈ
ਐ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿ
ਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ
ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ॥
ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬ
ਦ ਸੁਣਕਰ ਸਿਧਾਂ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸਭ
ਸੁਣਕੇ ਮਨ ਮੈ ਏਹੁ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਡਾ ਬਲੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਮੰਨਦਾ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਹਮਾ

੨੨੯

ਰੇਪੰਥਮੇਂ ਆਵੈਤੋਂਹਮਾਰੇਪੰਥਕਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਵੇਗਾਇਸਜੈਸਾਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੰ-
ਸਾਰ ਮੈਂਇਸਕਾਬੜਾਪ੍ਰਤਾਪਹੈਇਸਦੀ ਆਨਦੇਸਾਦੇਸਹੀ ਮਨਿਦੇਹਨਏਕਸ
ਕਤੀ ਔਰਲਗਾਈਗੋਰਖਨੇਜਿਸਸਿਲਾਪਰਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਥੇਉਸਾਸਿਲਾਕੋ
ਉੜਾਵਨਾਚਾਹਿਆ ਬੜੇਜੋਰਲਗਾਏ ਸਿਲਾਹਿਲੀਨਾਹੀ ਗੋਰਖਕੇ ਮਨਮੇਂ ਏਹੁ
ਥੀ ਕਿਸਿਲਾਹਿਲਾਇਦੇਵੇਂਗਾ ਏਹੁ ਗਿਰੈਂਗੇ ਯਾ ਡਰਕੇ ਮੇਰੇ ਸਿਖਹੋਵੇਂਗੇ ਓਹਸਿ
ਲਾਅਰਲਰਹੀ ਇਤਨੇਜਤਨਕਰਕੇ ਗੋਰਖਉਠਕੇ ਚਲਦਾਰਿਹਾ ਇਤਨੇਮੇਂਰਾਤ੍ਰੀ
ਹੋਨੇਪਰਆਈ ਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਧੂਣੀਲੈ ਆਉ ਮਰਦਾਨਾ ਧੂ
ਣੀ ਲੈਣੇਕੋਗਿਆ ਜਬਧੂਣੀ ਮਰਦਾਨਾਲੈਕਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਿਧਾਨੇਖੋਹ ਲੀ
ਤੀ ਮਰਦਾਨਾਖਾਲੀਹੋਇਕਰ ਉਠਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪ ਸਭਬੂਝਜਾਣਦੇਹੋ ਸਿਧਾਧੂਣੀਖੋਹ ਲੀਤੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਚਾਦਰ ਝਾੜੂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਚਾਦਰ ਝਾੜੀ ਮਰ
ਦਾਨੇਦੀਚਾਦਰਵਿਚੋਂਮੇਗਨਾ ਨਿਕਲੀਆ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਕੜੀ
ਆਤੋਹੈਥਨਾਵਿਚੋਂਇਕਠੇਕਰਕੇ ਬਹੁਤੇਰੇਲੀਤੇ ਆਹੇ ਸਿਧਾਖੋਸਲੀਤੇ ਏਹਮੇ-
ਗਣਾਨਿਕਲੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੈਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਨਾਨੂੰ ਕੁਟਕੇਧੂ
ਣੀਕਰ ਜਾਮਰਦਾਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੈ ਮੇਗਣਾ ਕੁਟੀਆ ਤਾਂ ਕਈਹਜਾਰਮਣ
ਦੇ ਧੂਣੀਹੋਇਪਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਧੂਣੀਬਾਲੀ ਤਾਂ ਸਿਧਦੇਖਕਰਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹੇ
ਫੇਰਸਿਧਾਂਨੈਪਉਣਚਲਾਈ ਬੜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਤੂਫਾਨਉਠੀ ਦਰਖਤ ਭੀ ਲਗੇਉੜਨ
ਜਿਸਪਿਪਲਦੇਹੇਠਗੁਰੂ ਜੀਬੈਠੇਸਨ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀਲਗਾਉੜਨ ਗੁਰੂ ਜੀਨੈ ਉਸਪਿ
ਪਲਨੂੰਪੰਜਾ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਤੂੰਕਹਾ ਜਾਤਾਹੈ ਈਹਾਂ ਖੜਾ ਰਹੁ ਓ
ਹਖੜੋਇਗਿਆ ਤਾਂਚਾਰਪਹਿਰ ਰਾਤ ਅੰਧੇਰੀਚਲਦੀਰਹੀ ਸਿਧਮੂੰਹਿ ਢਕਕੇ
ਲੰਮੇਪਏਰਹੇ ਸਿਧਾਂਕੀਆਧੂਣੀਆਭੀ ਸਭਉੜਗਈਆਂ ਜਾਂ ਸਵੇਰਹੋਈ-
ਅੰਧੇਰੀਮਿਟੀ ਤਾਂਸਿਧਾਆਖਿਆ ਮਨਵਿਚਦੇਖਕੇ ਧੂਣੀਆਹੈਨਹੀ ਤਾਂਗੋ
ਰਖਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਭੁਰਬਰੀ ਕਿਸੇਜਾਗਾ ਤੇ ਅਗਨਲੈ ਆਉ ਭੁਰਬਰੀ ਸਾਰੇਫਿ
ਰਿਆ ਪਰਅਗਨਿ ਸੋਥਾਉਂਹਥਨਹੀ ਆਈ ਬੈਸੰਤਰਨੂੰ ਬਾਬੇਨੈਕਹਿਛਡਿ-
ਆਸੀ ਤੂੰਛਪਬੈਠ ਤਾਂਬੈਸੰਤਰਛਪਬੈਠਾਸੀ ਤਾਂਭੁਰਬਰੀਨੇਡਿਠਾਇਕਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਦੀਧੂਣੀ ਜਾਗਦੀਹੈ ਤਾਂ ਭੁਰਬਰੀਨੇਗੋਰਖਨਾਥਨੂੰਕਹਿਆ ਹੇਨਾਥ
ਜੀਇਕਨਾਨਕਦੀਧੂਣੀ ਜਾਗਦੀਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨੈਕਹਿਆ ਹੇਭੁਰਬਰੀਜਾਇ

੨੩੦ ਤੂੰਕਿਵੇਂਉਸਪਾਸੋਂਅਗਲੈਆਉ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆ ਭਰ
ਥਰੀਨੇਮਰਦਾਨੇਪਾਸੋਂਅਗਮੰਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਭਰਥਰੀਹਮਅਗ

ਨੀਤੁਬਦੇਵੇਂਗੇਜਬ ਗੋਰਖਆਪਨੇ
ਸਜੇਕੰਨਦੀਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇਸਜੇਪੈਰਦੀ
ਖੜਾਵਾਂਦੇਵੇਂਗਾਤਾਂ ਭਰਥਰੀਨੇਜਾ
ਇਕਰਗੋਰਖਕੋਕ ਹਿਆਨਾਥਜੀ
ਨਾਨਕਤਪਾਜੀਇ ਉਕਹਿੰਦੇਹੈਨਕੋ
ਰਖਮੁੰਦ੍ਰਾਸਜੇਕੰ ਨਦਾਤੇਖੜਾਵਾਂ
ਸਜੇਪੈਰਦੀਦੇਵੇਂਤਾਂ ਅਗੰਦੇਵਾਂਗੇਤਾਂ
ਸਜੇਕੰਨਦੀਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਭੀਤੇਸਜੀਖੜਾ
ਵਾਂਗੋਰਖਜੀਨੇਭਰ ਥਰੀਦੇਹਥੱਦੇਦੇ
ਜੀਤਾਂਭਰਥਰੀਨੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇ ਆਣਰਖੀ ਬਾਬੇਜੀਨੇਭਰਥਰੀਕੋ
ਅਗਦਿਤੀ ਭਰਥਰੀਅਗਲੈਗਿਆ ਬਾਬੇਜੀਸਿਧਾਂਕੀ ਪੂਜਾਖੋਹਲੀਤੀਤਾਂ
ਸਿਧਬਹੁਤਹੈਰਾਨਹੋਏਰਹੇਤਾਂਸਿਧਾਂਨੇਫੇਰਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂਦੁਧਮੰਗਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਖੁਆਜੇਨੂੰ ਆਗਿਆਕੀਤੀਹੇਖੁਆਜਾ ਦੁਧਸਿਧਾਂਕੋਦੇਓ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕੇਹੁਕਮਨਾਲਖੂਹੇਵਿਚੋਂ ਦੁਧਹੀਉਛਲਕੇਬਾਹਰ ਆਇਆਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਭਰ
ਥਰੀਕੋ ਤੂੰਬਾ ਭਰਦੀਆ ਸਿਧਾਂਨੇਪੀਤਾ ਦੁਧਮੁਕੇਨਾਹੀ ਜਾਸਦੇਰਹੋਈ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ
ਤੇਖੜਾਵਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਖੁਆਜੇਨੂੰਕਹਿਆ ਏਹੁਅਮਾਨਅਸਾਡੀਰਖੋ ਖੁਆਜੇਮ
ਹਾਰਾਜਦੇਹਜੂਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਦੋਵੇਂਚੀਜਾਂਲੈਲਈਆ ਤਾਂਫੇਰਸਿਧਾਂਪੁਛਿ
ਆਹੇਬਾਲੇਤੂੰਕਿਸਦਾਸਿਖਹੈਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਸਿਧੋ ਨਾਥਜਤੀਓਮੇ-
ਤੇਸਰਕਾਸਿਖਹਾਂ ਸਿਧਾਂਕਹਿਆ ਦਰਸਨਤੇਖਲੇਦੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਿਧੋਨ

ਥੇਜਤੀਓਮੇਤੇ ਸਰੇਸਬਦਕਾਦਰ
ਸਨਤੇਖਲੀਯਾ ਹੈਫੇਰਸਿਧਾਂਨੇ
ਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂ ਪਾਣੀਮੰਗਿਆ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਫੇਰਨੂੰਦਿਤੀਅ ਰਆਗਿਆਕੀ
ਤੀਹੇਮਰਦਾਨਾਤੂੰ ਗੰਗਾਕੋਜਾਇ

ਫਰਕਹੋਇਥੋਂਦੇਲੋਕ ਪਾਣੀ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤਦੁਖਪਾਵਦੇਹੈਨ ਤੇਫਹੌੜੀਨਾਲਪਰਵਾਹ
ਦੇਵਿਹੋ ਲਕੀਰ ਘਸੀਟ ਦਾ ਲੈਆਉ ਪਰ ਪਿਛਾਹਂ ਨਾ ਦੇਖੀ ਮੁੜਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨਾਗ
ਇਆ ਜਾਇਕੇ ਫਹੌੜੀ ਗੰਗਾਦੇ ਕਿਨਾਰਿਓਂ ਘਸੀਟਦਾ ਆਇਆ ਜਾਂ ਸਹਿਰਤੋ ਥੋੜੀ
ਦੂਰ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗਾ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਗੰਗਾ ਅਉਂਦੀ ਹੈ-
ਕਿ ਨਹੀ ਅਉਂਦੀ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮੁੜਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਓਥੇਹੀ ਖੜੋਇ ਗਈ ਮਰਦਾਨਾ
ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਧਾਨੂੰ ਹੇ ਸਿਧੋ ਇਤਨੀ ਦੂਰ ਗੰਗਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨਾਲ ਆਈ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਘਸੀਟ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾ ਤੁਸੀ ਲੈਆ
ਵੋ ਤਾਂ ਸਿਧ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹੇ ਪਰ ਗੰਗਾ ਸਿਧਾ ਪਾਸੋ ਨਾ ਆਈ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬੜਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿ
ਸ ਕੇ ਬੈਠਣੇ ਕਰਕੇ ਸੁਕਾ ਪਿਪਲ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਿਧ ਵਹਾ ਸੇਵਲਦੇ ਰਹੇ ਅ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹਾਂ ਸੇ ਉਠਕਰ ਆਗੇ ਕੋ ਚਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਰਾਹਿਵਿ

ਚ ਸਿਧ ਮਿਲ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਹੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਮੈਂ ਤੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਾ ਤੌ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਸਭ
ਸਿਧ ਆਸਣ ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਭਗਤਾ ਤੂੰ ਜਸਕਰ ਤਾਸੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿਧਾ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਸਿਧ ਗੋਸਟ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਜੋ
ਕੋਈ ਪੜੇ ਤਿਸ ਕੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਇ ਹੈ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤ

ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਸੇ ਰਕਾਪਿਆਲਾ
ਭਰਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਲਿਆਇ
ਕੇ ਅਗੇ ਆਣਰਖਿ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ
ਓਹ ਪਿਆਲਾ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਮਾਰਕੇ ਤੁ
ਨਦੀਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿਧ ਆਫਰਗਏ
ਦੇਹ ਦਬਕੇ ਸਿਧਾ ਕ ਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲੇ
ਕੁਛ ਦੇਖ ਦਾਦਿਖਾਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਸਿਧੋ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮ ਦਿਖਾਓਗੇ ਸੋ ਮੈ ਦੇਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਿਧ ਆਪਣਾ ਬ
ਲ ਲਗੇ ਦਿਖਾਵਣ ਕਿਸੇ ਮਿਰਗਾਨੀ ਉਡਾਈ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਉਡਾਈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅ
ਗਾਹਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੰਧ ਦੁੜਾਈ ਇਸ ਤਰਾ ਸਿਧ ਆਪਣਾ ਬਲ ਦਿਖਾਵਣ ਲਗੇ ਪ
ਰ ਹੋਵੈ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਸਿਧਾਂ ਨੈ ਹੇ ਬਾਲੇ ਕੁਛ ਤੁਮ ਭੀ ਦਿਖਾਓ

੨੩੨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਸਿਧੋਤੁਮਹੀਹੋਦਿਖਾਵਣਵਾਲੇਮੈਂਤਾਂਗੀਬਹਾਂਜੀਪਰਤੁਸੀਂ-
ਛਪਜਾਓਜਹਾਂਜਹਾਂਤੁਮਾਰਾਮਨਹੋਇਤਹਾਂਸੋਮੈਂਢੂੰਢਕੇਲਭੁਲਵਾਂਗਾਤਾਂਸਿਧਕ
ਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀਤਾਂਪਹਿਲੇਸਿਧਛਪੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਆਪਅਤਿਗਧਿਆਨਹੋ
ਇਕਰਡਿਠਾਤਾਂਸਿਧਾਂਨੂੰਜੋਕੋਈਅਸਮਾਨਮੈਂਕੋਈਪਤਾਲਮੈਂਕੋਈਪਛਮਮੈਂਕੋ
ਈਉਤਰਤੇਕੋਈਦਖੱਣਮੈਂਕੋਈਪੂਰਬਤੇਜਿਥੇਜਿਥੇਸਿਧਛਪੇਹੋਏਸਨਉਥੋਂਹੋ
ਈਓਪਕੜਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਆਣਖੜੇਕੀਤੇਤਾਂਸਿਧਾਂਸਾਰਿਆਂਦਾਬਲਹੀਨਹੋਇ
ਗਇਆਤਾਂਸਾਰਿਆਂਸਿਧਾਂਨੂੰਪਕੜਕੇਇਕਠਾਕੀਤਾਤੇਕਹਿਆਹੇਸਿਧੋਹੁਣੇ
ਛਪਦਾਹਾਂਤੁਸੀਂਮੈਨੂੰਲਭੋਅਤੇਢੂੰਢਕਢਣਜੇਤੁਸਾਂਮੈਨੂੰਢੂੰਢਕਢਿਆਤਾਂਬਹੁਤ
ਭਲਾਜੇਕਰਮੈਨੂੰਤੁਸਾਂਨਲਭਾਤਾਂਇਕਟਕਾਭੇਟਰਖਕੇਤੁਸਾਂਅਰਦਾਸਕਰਨੀ
ਮਥਾਟੇਕਣਾਤਾਂਮੈਂਆਇਕਰਹਾਜਰਹੋਵਾਂਗਾਮੇਰਾਏਹੁਬਚਨਹੋਇਆਅਤੇਜੋ-
ਮੇਰੇਸਿਖਾਂਨੂੰਕਿਸੀਅਸਥਾਨਕਾਰਜਪੜੇਗਾਤਾਮੇਰੀਅਰਦਾਸਰਖਕੇਤੇਨਿਮ੍ਰ
ਹੋਇਕੇਅਰਦਾਸਕਰਨਗੇਤਾਂਤਿਨਾਂਦੇਸਭਕਾਰਜਰਾਸਹੋਵਨਗੇਏਹੁਮੇਰਾਬਚਨ
ਹੈਜਿਥੇਅਰਦਾਸਕਰੀਦੀਹੈਓਥੇਹੀਮੈਂਹਾਜਰਆਇਹੋਵਨਾਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਏਹੁਬਚਨਕਹਿਕਰਛਪਗਏਇਸਦੇਹੀਮੈਂਚਾਰਤਤਆਬਖਾਕਬਾਦਅਤ
ਸਹੈਸੋਚਾਰੇਰੀਜਾਂਮੈਂਗੁਰੂਜੀਮਿਲਗਏਪੰਜਵੇਂਜੋਤਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਜੋਤਿਜੋਹੈ
ਸੋਨਿਰੰਕਾਰਮੈਂਮਿਲਾਇਕਰਛਪਗਏਤਾਂਸਿਧਸਾਰੇਆਪਣਾਬਲਲਗਾਇ
ਥਕੇਪਾਤਾਲਆਕਾਸਮਿਤਮੰਡਲਦਖਣਪੂਰਬਪਛਮਵਿਚਜਹਾਂਕਹਾਂਢੂੰਢ
ਥਕੇਪਰਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਿਤੇਨਾਲਭਸਕੇਫੇਰਗੁਰੂਕਾਬਚਨਯਾਦਕਰਕੇਟਕਾਭੇਟ
ਰਖਕਰਅਤੇਨਿੰਮ੍ਰਹੋਇਕਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ੧
ਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ਪਹਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰਬਾਧਾਭੋਜ
ਨਸਾਰਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਪੀਵਾਂਧਰਤੀਹਾਂਕਚਲਾਈ॥ਧਰਤ
ਰਾਜੀਅੰਬਰਤੋਲੀ॥ਪਿਛੈਟੰਕਚੜਾਈ॥ਏਵਡਵਧਾਮਾਵਾਂਨਾਹੀਸਭਸੈਨਥਚਲ °
ਈ॥ਏਤਾਤਾਣਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਕਰੀਭਿਆਖਕਰਾਈ॥ਜੇਵਡਸਾਹਿਬਤੇਵਡ
ਦਾਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਜਿਸਉਪਰਸਚਨਾਮਵਡਿਆਈ
੧॥ਜਦਏਹੁਸਲੋਕਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆਤਾਂਪਿਛੋਂਬੜੇਪਛੋਤਾਵਣਲਗੇਅਤੇ-
ਕਿਤਨੀਹਿਕਮੁਦਤਸਿਰਤਲਵਾਇਹੋਇਕਰਖੜ੍ਹਾਂਹੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਦਰ
ਗਾਹੋਆਵਾਜਆਈਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਚਿੰਤਾਨਕਰਜੋਮੈਂਭਾਣਾਸੀਸੋਤੇਰੀਰਸ

ਨਦੁਆਰਹੋਇਕਰਬੋਲਿਆਹਾਂਅਤੇਜੋਕੁਛਮੈਂਭਣਾਹੈਸੋਮੈਂਬੋਲਾਂਗਾਹੇਨਾਨਕ ੨੩੩
ਜੀਮੇਰੇਤੇਰੇਮੈਂਅਭੇਦਤਾਹੈਜੋਤੂੰਕਹਤਾਹੈਂਮੈਂਮਾਨਤਾਹੋਂ।ਰਿਤਾਨਕਰਿਆਕਰਤੇਕੀ
ਰਸਨਾਸੇਜੋਕੁਛਨਿਕਲੇਗਾਸੋਸਸਤਿਹੋਵੈਗਾ।ਇਤਨਾਕਹਿਤੇਹੀਬੇਤੋਸਿਧਾਂਨੇ

ਆਇਕੇਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹੀਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਦੇਸਆ
ਦੇਸਆਦਿਪੁਰਖਕੋਂਆਦੇਸਸਿ
ਧੋਨਾਥੇਜਤੀਓਤਾਸਿਧਾਂਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਮਕਿਥੋਂਆਏਹੋਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮੈਂਆਸਅਦੇ
ਸੇਵਿਚਆਇਆਹਾਂਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥ
ਬੋਲਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਆਸਅਦੇ
ਸੇਵਿਚਕਿਉਂਰਹਿੰਦਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਗੋਰਖਨਾਥਜੀਮੈਂ
ਆਸਾਅਦੇਸਿਆਵਿਚਇਉਂਕਰਕੇਰਹਿੰਦਾਹਾਂਜਿਉਂਜਲਾਵਿਚਮੁਰਗਾਈਰ
ਹਿੰਦੀਹੈਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਸੰਸਾਰਦੇਵਿਚਕਿਆਵਰਤਾਰਾਵ
ਰਤਦਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ੧ਸਲੋਕਕਹਿਆ। ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸਰਕਾ
ਲਕੂੜਵਰਤਿਆਕਲਕਾਲਖਬੇਤਾਲ।ਬੀਉਬੀਜਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਂਉ
ਗਵੈਦਾਲ।ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਹੋਇ।ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰ-
ਗਨਸੋਇ।ਭੈਵਿਚਖੁੰਭਚੜਾਈਐਸਰਮਪਾਹੁਤਨਹੋਇ।ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰ
ਪੈਕੂੜੈਰੰਗਿਨਕੋਇ।੧।ਮ:੧ ਕਲਿਕਾਤੀਰਾਜੇਕਸਾਈਧਰਮਪੰਖਕਰਉ
ਡਰਿਆ।ਕੂੜੁਅਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਂਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹਿਚੜਿਆ।ਹਉਭਾਲਿਵਿ
ਕੁੰਨੀਹੋਈ।ਆਧੇਰੈਰਾਹੁਨਕੋਈ।ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਨ
ਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ।੧। ਸਤੀਪਾਪਕਰਿਸਤੁਕਮਾਹਿ।ਗੁਰਦੀਖਿਆਘਰ
ਦੇਵਣਜਾਹਿ।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਖਟਿਐਭਾਉ।ਭਾਵੈਆਵਉਭਾਵੈਜਾਉ।ਸਾਸਤ
ਬੇਦੁਨਮਾਨੈਕੋਇ।ਆਪੋਆਪੈਪੂਜਾਹੋਇ।ਕਾਜੀਹੋਇਕੈਬਹੈਨਿਆਉ।
ਫੇਰੇਤਸਬੀਕਰੇਖੁਦਾਇ।ਵਢੀਲੈਕੈਹਕੁਗਵਾਏ।ਜੇਕੋਪੁਛੈਤਾਂਪੜਿਸੁ
ਣਾਏ।ਤੁਰਕਮੰਤ੍ਰਕਨਿਰਿਦੈਸਮਾਹਿ।ਲੋਕਮੁਹਾਵਹਿਚਾੜੀਖਾਹਿ।ਚਉਕਾਦੇਕੈਸੁਚਾ
ਹੋਇ।ਐਸਾਹਿੰਦੂਵੇਖਹੁਕੋਇ।ਜੋਗੀਗਿਰਹੀਜਟਾਬਿਭੂਤ।ਆਗੈਪਾਛੈਰੋਵੈ

੨੩੪ ਪੂਤਾ।ਜੋਗਨਪਾਯਾਜੁਗਤਿਗਵਾਈ।ਕਿਤਕਾਰਣਸਿਰਛਾਈਪਾਈ।ਨਾਨਕਕ-
ਲਿਕਾਏਹੁਪਰਵਾਣ।ਆਪੇਆਖਣਆਪੇਜਾਣ।੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆ
ਹੇਗੋਰਖਨਾਥਜੀਐਸੀਕਲਜੁਗਵਿਖੇਕਲਿਆਈਹੈਸੋਤੁਸੀਸਭਕੁਛਜਾਣ
ਦੇਹੋ ਏਹੁਬਚਨਸੁਨਕਰਸਭਸਿਧਗੁਰੂਜੀਕੋਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹਿਕਰਅ-
ਤੇਮਥੇਟੇਕਕਰਵਿਦਿਆਹੋਏ। ਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਭੀਉਥੋਂਚਲਦੇ
ਰਹੇ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ। ॥ ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਗੁਰਮੁਖਤੇਮਨਮੁਖਦੀਚਲੀ

ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਗਿਰਾਂਇਵਿਚਇਕਸਿਖਦੇਘਰਜਾਇਰਹੇਅਤੇਓਹਸਿ
ਖਆਏਸੰਤਦੀਸਿਖਾਂਦੀਟਹਿਲਸੇਵਾਬਹੁਤਕਰਦਾਸੀ ਅਤੇਜਦਓਹਸੰਤਸਿਖ
ਉਸਦੇਘਰੋਂਵਿਦਿਆਹੋਵਨਤਾਂਓਹੁਪੂਛੇਗੁਰਮੁਖਤੇਮਨਮੁਖਦੇਕਿਆਲਛ
ਣਹੈਨਕੋਈਕੁਛਕਹਿਕੋਈਕੁਛਕਹਿਜਾਂਦੇਉਸਦੀਨਿਸਾਨਹੋਵੈ ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਕੀਜਾਨਨੇਹਾਰੇਉਸਕੇਘਰਰਾਤਰਹੇਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਬਹੁ
ਤਟਹਿਲਕੀਤੀਬੜੀਭਾਵਭਗਤੀਨਾਲਸਵੇਰੇਉਠਕਰਗੁਰੂਜੀਚਲੇਤਾਉਸ
ਸਿਖਨੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਗੁਰਮੁਖਤੇਮਨਮੁਖਦੇਕਿਆਲਛਣ
ਹੈਂਨਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਿਖਾਏਹੁਲਛਣਹੈਨਤੈਨੂੰਇਕਕਥਾਕਹਿਸੁਨਾਵ
ਤੇਹੈਂਸੋਤੂੰਸੁਣਏਕਸਮੇਰਾਹਿਵਿਚਦੋਇਸਿਖਦੂਰਦੇਜਾਂਦੇਇਕਠੇਹੋਇਗਏਜਾਂ
ਦੇਜਾਂਦੇਰਾਹੁਵਿਚਉਜਾੜਆਈਤਹਾਂਇਕਸਿਖਗੁਰਮੁਖਨੂੰਤ੍ਰਿਖਾਲਗੀਅਗੇ
ਰਸਤੇਮੈਂਦਰਿਆਉਆਇਆਤਾਂਗੁਰਮੁਖਨੈਕਹਿਆਠਹਿਰੋਪਾਣੀਪੀਵਲ
ਈਏਤਾਂਮਨਮੁਖਨੇਕਹਿਆਚਲਭਾਈਅਗੇਕੋਈਖੂਹਾਆਵੈਗਾਤਾਪਾਣੀ
ਪੀਵਾਂਗੇਦੋਵੇਂਅਗੇਕੋਦੂਰਪਏਜਲਬਹੁਤਦੂਰਗਏਤਉਇਕਖੂਹਾਹੈਪਰ
ਫਠਾਹੋਇਆਹੈਤੇਵਿਚਥੋੜਾਜਿਹਾਪਾਣੀਆਹਾਤਾਗੁਰਮੁਖਨੈਕਹਿਆਭਾ
ਈਮੈਨੂੰਖੂਹੇਮੈਂਉਤਾਰਮੈਂਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਕਰਜਲਛਕਲਦਾਂਤਾਂਉਸਮਨਮੁਖਨੇਪ
ਟਕਾਪਾਇਕਰਖੂਹਵਿਚਉਤਾਰਿਆਜਦਪਾਣੀਦੇਪਾਸਪਹੁੰਚਾਤਾਂਪਟਕਾ
ਛਡਦਿਤਾਗੁਰਮੁਖਖੂਹੇਮੈਂਰਹਿਆਤੇਮਨਮੁਖਨੇਉਸਦਾਅਸਬਾਬਲੈਕੇਰ
ਸਤਾਲੀਤਾਗੁਰਮੁਖਪਰਮੇਸਰਕੋਲਗਾਸਿਮਰਨ ਅਰਖੂਹੇਵਿਚਲਕ
ੜੀਦਾਆਸਰਾਮਿਲਗਿਆਤਿਸਪਰਬੈਠਰਹਿਆਜਦਰਾਤਹੋਈਤਾਇਕ
ਦੇਵਤੇਇਕਬ੍ਰਿਛਕਉਪਰਰਹਿੰਦੇਸਨਓਹਆਪਸਵਿਚਗਲਾਂਲਗੇਕਰਨ।

ਬਾਸਕਨਾਗ ਨੇਦੇਵਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਦੇਵ ਤੂੰ ਨਿਤ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇ ੨੩੫
ਨ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਸਕਨਾਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਉਥੋਂ ਕਢੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਦੇਵ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਇਉਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਪਰ ਇਕ ਇਲਾਜ ਹੈ ਏਹੁ ਜੋ ਬੋਹੜ ਹੈ
ਇਸ ਪਰ ਗਰੁੜ ਪੰਖੇਰੂ ਆਇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਵਿਠ ਲੈ ਕੇ ਧੂਪ ਦੇਵੈ ਕੋਈ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਗਾ ਤੁਰਤ ਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਨਿਕਲਾਂਗਾ ਫੇਰ ਦੇਵ ਨੇ ਬਾਸਕ
ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਨਿਤ ਕਹਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਸਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ
ਇਕ ਢੇਰੀ ਹੈ ਉਸ ਜਾਗਾ ਸਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਹੈ ਦਬੀ ਹੋਈ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ
ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਲੈ ਨ ਜਾਵੈ ਮੈਂ ਨਿਤ ਓਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੇਵ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਓਥੋਂ
ਦੌਲਤ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਬਾਸਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਇਉਂ ਕਦੇ ਨ
ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਤੇ ਨ ਕੋਈ ਉਸ ਦੌਲਤ ਕੋ ਲੈ ਤਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਇਲਾਜ ਹੈ ਕਾਲਾ ਬ
ਕਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਕਾ ਲਹੂ ਵਿਚ ਪਾਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਵਾਂਗਾ ਏ
ਹ ਬਾਤ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕੋਈ
ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਉਸ ਰਾਹੇ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਓਹਨਾ ਉਸ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੂੰ ਖੂਹੇ ਬਾ
ਰ ਕਢਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਗਰੁੜ ਦੀ ਵਿਠ ਚੁਗ ਲਈ ਤੇ ਬਾਤੁਰ ਕੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਆ
ਇਕੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਦੇਉ ਚੰਬੜਿਆ ਹੈ ਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰ ਦੇ
ਉ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਪਰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣੋ ਤਾਈ ਰਾਜੇ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਵ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਅੰ
ਦਰ ਬੁਲਾਯਾ ਅਰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਦੇਵ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੂੰ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਉ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵੋਂਗਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਵ ਨੂੰ ਕਢੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਹੁ ਬੇਟੀ ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਧੂਪ ਦਿਤਾ ਦੇਉ ਤੜਫਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿ
ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਦੇਵ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਦੇਵ ਹਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਾ ਆ
ਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਦੇਵ ਨਿਕਲ ਗਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਰਮ ਰਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੂੰ ਬੇ
ਟੀ ਵਿਆਹ ਦਿਤੀ ਰਾਜ ਬਖਸ਼ ਅਦਬ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਕਈ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਏ
ਇਕ ਸਮੇ ਓਹ ਮਨਮੁਖ ਓਥੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਉਠ ਕੇ ਉਸ ਕੋ ਗਲ ਲਾ
ਇਕੇ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਪਾਸ ਬਹਾਲਿਆ ਸਮਾ ਪਾਇਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਨਮੁਖ

੨੩੬ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਗਲ ਕਹਣੇ
ਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹੁ ਤਾਂ ਮਨਮੁਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਾਡੇ ਘ
ਰ ਚਮਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਤੁਰ
ਦਾ ਰਹਿਆ ਗਿਆ ਏਹੁ ਬਾਤ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਈ ਰਾਜਾ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤਾ ਰਿੰਜਾਵਾਨ ਹੋ
ਇਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦੇਈਏ ਅਗੇ ਨਿਤ ਰਾਜਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿ
ਖ ਕੋ ਭੋਜਨ ਸਮੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਵਜੀਰ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਅੰਦਰ
ਗਿਆ ਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਜੇ ਕੋਈ ਆਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ
ਭੋਰੇ ਮੇਂ ਪਾਇ ਦੇਵੋ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕਲੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ
ਕਲੰਕ ਲਾਇਆ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਚਮਿਆਰ ਸੁਣੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਭੀ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ
ਹੋਇ ਰਹੀ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਪੁਛ ਆਉ ਜੇਹੜਾ ਕੰਮ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਓਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਵਜੀਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜਾਇਕੇ ਤਾਂ
ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਵਜੀਰ ਕੋ ਮਾਰ ਕੇ ਭੋਰੇ ਮੇਂ ਸੁਟ ਦੀਆ ਏਸ ਬਾਤ ਦੀ ਧੁੰਮ ਸਹਿਰ ਵਿਚ
ਪੈ ਗਈ ਜੋ ਅਜ ਰਾਜੇ ਨੇ ਵਜੀਰ ਮਰਵਾਇਆ ਹੈ ਇਧਰ ਉਸ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਵੀਚਾ
ਰਿਆ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ਜੋ ਅਜ ਰਾਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮੂੰਹਿ ਨਾਹੀ ਲਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ
ਮਨਮੁਖ ਕੁਛ ਕਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਉਠਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਇਆ ਤਾਂ
ਜਾ ਰਾਣੀ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਦਿਲਗੀਰ
ਕਿਉਂ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਚਮਾਰ ਹੋਇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕਲੰਕ ਲਗਾਇ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਪਰਭ
ਰੋਸਾ ਰਖੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਣਾਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚ ਸਚ ਕਹੁ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ
ਜਿਉਂ ਕੀ ਤਿਉਂ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬਾਹਰ ਜੋ ਢੇਰੀ ਹੈ ਓਥੇ ਮੇਰੀ ਸ
ਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦਬੀ ਹੈ ਚਲਕਰ ਦੇਖ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ
ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਬਕਰੇ ਦਾ ਲਹੂ ਉਸ ਖੂਹ ਮੇਂ ਪਾਇਆ ਫੇਰ ਉਸ ਜਾਗ
ਨੂੰ ਪੁਟਕੇ ਮਾਇਆ ਲਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕੋ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਆਪਨੇ ਦੇਸ ਕਾ ਰਾਜੇ
ਨੇ ਤਿਲਕ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਗਾ ਕਿਤਨਾ ਕਿ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਮ
ਨਮੁਖ ਫੇਰ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਮਨਮੁਖ ਦੇ ਗਲ ਮਿਲਿਆ ਮਨਮੁਖ
ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲ

ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਰਕਾਰੂ ਏਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਜਿਉਂ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਗੱਲ ਕਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਨਮੁਖ ਉਸ ਖੂਹੇ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਓਹ ਦੇਵਤੇ ਆ
ਸਕ ਗਲਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਉਸ ਦਿਨ ਕੋਈ ਐਸਾ ਪਾਪੀ ਸੁਣਦਾ ਸੀ
ਜੋ ਅਸੀ ਦੋਵੇਂ ਕਦ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬੋਹੜ ਤੇ ਗਰੜ ਪੰਖ ਲੂ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਹੁਣ
ਭੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਉ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨਮੁਖ ਦੇ ਬੰਦ ਬੰਦ ਜੁਦਾ ਕਰ ਦਿਤੇ ਮਾਰ ਘ
ਤਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਸਿਖ ਕੋ ਕਹਿਆ॥
ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸਿਖ
ਜੋ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ
ਕੇ ਲਛਨ ਛਡੇਗਾ ਨਹੀ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਰਾਜ ਲ
ਗਾ ਕਰਨ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਐਵੇਂ ਹੀ ਪਚ ਪਚ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕ
ਰ ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿ
ਖਾ ਸਤਿ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਿਆ ਕਰ ਸੰਤਾ ਸਾਧਾ ਸਿਖਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ
ਕਰ ਤੇਰੀ ਭੀ ਸਦ ਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲ ਦੇਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਹਿਬਰ ਬਨ ਮੇਂ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ
ਡਿਠ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਥੇ ਤੇ ਨ ਕੋਈ
ਮਾਨੁਖ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਗਿਦੜ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਘਿਆੜ ਹੈ ਨ ਕੋ
ਈ ਜੀਵ ਜੰਤ ਨਹੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿ ਸਾਇਓਂ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਅ
ਤੇ ਬੜੇ ਬੜੇ ਬਿਰਛ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦੀਆ ਚੋਟੀਆ ਆਕਾਸ ਨਾਲ ਪਹੁਚ ਗਈਆ
ਹੈਨ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਬਨ ਮੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕੁਛ ਖਾਇ ਆਵਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਮਤ ਖਾ ਪਕੜ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ
ਬਨ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਖਸ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਚੁਣ ਖਾਧੇ ਸੇ ਅ
ਰ ਦਾਇ ਫੜਿ ਮੰਗੇ ਸਾਰੇ ਉਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਮਾਨੁਖ ਸਾਹਰਾਂ ਨੂੰ ਛਡ ਕ
ਰ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਕੋਈ ਗਿਦੜ ਬਘਿਆੜ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛਡਿਆ ਟਾ

੨੩੮ ਸਭਨੂੰ ਖਾਇ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਜੇਰ ਹਾਥੀ ਇਉ ਨਿਬੇੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਿਉ ਭੁਖਾ ਆਦਮੀ ਮੂਲੀ
ਗਾਜਰ ਨਿਬੇੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਬਨਾ ਵਿਚ ਬੈਠਗਏ ਲਗੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ
ਸਿਫਤ ਸਲਾਹਤ ਅਤੇ ਉਪਮਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਬਹੁਤ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਆਖੋ ਤਾ ਇਸ ਬਨਾ ਵਿਚੋ ਕੁਛ ਮੂਹਿ ਪਾਇ ਆਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਇਕ ਰਾਖਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ
ਪਸ ਪੰਛੀ ਸਭ ਰਲੇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਆਰਾਮ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖਫਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਕਿਥੇ ਘਤ ਮਾਰੇ
ਏਹੁ ਆਪ ਤੇ ਘਰ ਬਾਹਰ ਛਡ ਕੇ ਉਜੜਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਮਾਰਿਓ ਸੁ ਅ
ਤੇ ਅਸੀ ਡੂਮ ਮਿਰਾਸੀ ਟੁਕਰ ਮੰਗਿ ਪਿੰਨਿ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਸਾਂ ਉਸ ਤੇ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਗਵਾਇਓ
ਸ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਛਿਤਾ ਹੋਇਆ ਭੁਖ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਟੁਰਿ
ਆ ਖਿਝਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜਿਥੇ ਖਾਵਨ ਪੀਵਨ ਦੀ ਜਾਗਾ ਕੁਛ ਆਵਦੀ ਹੈ ਓ
ਥੇ ਵਰਜ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਾਣ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਇਸਦਾ ਕੀ ਵੈਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾ
ਲ ਮੇਰਾ ਜੀਵਣਾ ਕਿਸਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਕਿਥੇ ਆਨ ਮਾਰੇ ਜਿਥੇ ਖਾਣ
ਨ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਗੋਰ ਮੇਰੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕਰਨੀ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰਾ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਰੁਲ
ਜਾਵੇਗੀ ਹੋਰ ਡੂਮ ਸਭ ਆਪਣੀ ਘਰੀ ਸੁਖੀ ਮੰਗਿ ਪਿੰਨਿ ਕੇ ਗੁਜਾਰ ਦੇ ਹੈਨ ਸੁਮ
ਏਹੁ ਤਾਂ ਉਜੜਿਆ ਸੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਉਜਾੜਿਆ ਸੀ ਏਸਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁਖ ਨਹੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਭੁਖ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਕ ਹਸਦਾ ਹੈ ਅਸੀਆ ਅਯੋਗ ਗ

ਲਾਂ ਕਹਿਕੇ ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਤੇ ਫਲ ਖਾਨ ਲਗਾ ਬਨਾ ਵਿਚੋ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਦਾ ਮਾਰਿ
ਆ ਅਗਾਹਾ ਕੋ ਚਲਿਆ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਇਕ ਦੈਤ ਹੈ ਬੜਾ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਪੰਛੀ
ਜੀਵ ਬਨਾ ਵਿਚੋ ਮੁਕਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਦੋ ਸੌ ਕੋਹ ਤੀਕਰ ਜਿਸਦੀ ਦੇਹ ਪਰਬਤ ਕੀ

ਨਿਆਈ ਵੇਖੇ ਇਕੋ ਮਸਤਕ ਜਿਸ ਕੀਆ ਭੁਜਾ ਸਿਰ ਤੇ ਸਿੰਗ ਖਜੂਰ ਦੀ ਤਰਾ ਕਾਲੇ ਬਾਦ ੨੩੯
ਲ ਕੇ ਆਕਾਰ ਤੇ ਪਰਬਤ ਕੀ ਕੰਦਰਾ ਸਮਾਨ ਨਾਸਾ ਹੈਂ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਚਟਦਾ ਹੈ ਭੁਖਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਗ੍ਰਾਸ ਕੀ ਤਰਾਂ ਮੂਹ ਪਾਇ ਲੀਆ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ
ਬੋਲ ਨਾ ਸਕਿਆ ਤੇ ਰਿਦੇ ਮੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਾ ਸਬਦ
ਪੜਨਾ। ਘਰ ਸੁਖ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ
ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ। ਅਤੇ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤਰਾ ਪਿਛੇ ਆਪਨੇ ਕੇਈਆ ਭਗਤਾ ਦੀ ਰਖਿਆ
ਕਰੀ ਹੈ ਮੈਤੇ ਆਪ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਰੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਮੇਰੇ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾ ਕਾ ਆ
ਪ ਧਿਆਨ ਨ ਕਰੀਏ ਇਸ ਰਾਖਸ ਤੇ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਆਪਨਾ
ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰ ਕੇ ਸੰਗ ਲੀਏ ਕੀ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਰਖੀਏ ਆਪ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਪਾਲੇਕੇ
ਮਾਲਕ ਹੋ ਜਬ ਪਰਾਰਥਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕੀਤੀ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਜਾਨ
ਨੇਹਾਰੇ ਦਿਆਲ ਹੋਏ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੋ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਰਾ
ਖਸ ਨੇ ਖਾਇ ਲੀਤਾ ਹੈ ਬਚਾਈਏ ਮਰਦਾਨੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਭੀ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤੇ ਓਹ ਰਾਖਸ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਾ ਆਕਾਰ
ਹੈ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਂਵਦਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਪੜਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਆਪ
ਨਾ ਜਾਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਕੀ ਰਖਿਆ ਕਰ ਲੀਤੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕੁਦਰਤ ਨਜ
ਰ ਆਈ ਓਥੇ ਹੋਰ ਆਕਾਸ ਹੈ ਵਿਰੇਗੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਵਿਰੇਗੀ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਨਜਰੀਆ
ਏ ਦਰੀਆਉ ਚਲਦੇ ਨਜਰੀ ਆਏ ਜਾਂ ਅਗਾਹਾ ਹੋਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ
ਗਾਇ ਭੈਸ ਭੇਡੀ ਦੀ ਤਿਲ ਵੰਡੀ ਨਜਰ ਆਈ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਡਿਠੇ ਹੋਰ ਅਗਾਹਾਂ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਦਾ ਖੂਹ ਡਿਠੋਸ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਰਹਿਆ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕੋਈ ਜੋਗੀਸਰ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਦੂਜਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ
ਇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਉਤਕ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦਾ ਰਹਿਆ ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀ
ਵਦਾ ਰਹਿਆ ਸੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਖਸ ਨੇ ਕਈ ਜੀਵ ਮਾਰ ਖਾਧੇ ਪਚਾਏ ਸਨ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਰਾਖਸ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਕਰ ਬਹੁਤ
ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਮੁਖ ਉਸ ਦਾ ਖੁਲਾ ਸੀ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਪਿਛੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ

੨੪੦ ਨੇਉਸਰਾਖਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਆਪਨੀਦੇਹਵਧਾਈ ਰਾਖਸਨੇਤ੍ਰਿਠਜੋਮੈਂ
ਮਰਦਾਨਾਂ ਭਾਇਕ ਜੋਜਨਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਹਵਧਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਦੋ ਜੋਜਨਦੇਹ ਵਧਾ
ਈ ਤਾਂ ਰਾਖਸਨੇ ਚਹੁਜੋਜਨਾ ਦੀ ਦੇਹ ਕੀਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਅਠਜੋਜਨਾਂਦੀਦੇਹਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਰਾਖਸਨੇ ਸੋਲਾਂਜੋਜਨਾਂਦੀ ਦੇਹ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਬਤੀਜੋਜਨਾਂਦੀ ਦੇਹ ਉਰੀ
ਕੀਤੀ ਰਾਖਸਨੇਜਾਣਿਆ ਹੁਣਮੈ ਮੋਇਆ ਬਚ ਨਹੀਸਕਦਾ ਤਾਂਰਾਖਸਨੇਦੇ
ਹ ਆਪਣੀਉਰ੍ਹਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਮੇਰਸਾਰਖਾਰੂਪਉਸਰਾਖਸਦੇਅੰਦ
ਰਧਾਰਿਆ ਜਦਬਡਾਭਾਰਪਹੁੰਚਿਆਤਾਂ ਰਾਖਸਨਿਰਬਲਹੋਇ ਗਿਰਾਪਾਇਆ
ਦੇਵਤੇ ਆਕਾਸਮਾਰਗਮੈਂ ਹਾਹਾਕਾਰਕਰਤੇਹੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕੋਦੈਤਹੁਖਾਇ
ਖਾਇਗਇਆਹੈ ਗੁਰੂਕੀ ਮਹਿਮਾਕੋ ਜਾਨਤੇ ਨਹੀ ਦੈਤ ਆਪਨੇਜੀਵਨਕੀ-
ਆਸਤੇਨਿਰਾਸਹੋਇਆ ਪ੍ਰਿਥਵੀਉਪਰ ਗਿਰਪਿਆ ਪਛਾੜ ਖਾਇਕਰਾਬਿਰ
ਛ ਉਸਦੇ ਹੇਠ ਆਇਕਰ ਚੂਰਨਹੋਗਏ ਬਤੀਸਜੋਜਨਾ ਮੇਂ ਉਸਕੀਦੇਹ ਗਿਰੀ
ਧਰਤੀ ਭੀ ਫਿਸਗਈ ਦੇਵਤਿਆਨੇਜੈਜੈਕਾਰਕੀਤਾ ਫੂਲੋਕੀ ਵਰਖਾਕੀਤੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇਕੋ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਜਿਸਤਰਾਂ ਬੜੀ ਗਾੜ੍ਹੀ ਘਟ
ਬਾਦਲਾਂਦੀ ਫਟੇ ਤੇ ਸੂਰਜਪ੍ਰਕਾਸਕਰਤਾਹੈ ਇਤਨੇਚਿਰਤਾਈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਭੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ ਚਰਨਾਂਪਰ ਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹਰਾਖਸਭੀ
ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰਦੇਹਧਾਰਕੇ ਅਤੇ ਹਥਜੋੜਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਸਾਮਣੇ ਖੜ੍ਹੋਗਏਕੇ
ਬਹੀਉਸਤਤਕੀਤੀ ਹੇਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹਮਾਰੇਸਾਰਖੇ ਅਧੀਓਂਕੇਨਿਸਤਾਰ
ਨੇ ਕੇ ਨੀਮਤ ਕਲਜੁਗਵਿਚ
ਨਿਰੰਕਾਰਨੇ ਸਕਾਰਦੇਹਧਾਰੀ
ਹੈ ਉਸਤਤਕਰਕੇ ਚਤੁਰਭੁਜ
ਰੂਪ ਬਨਾਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਨ
ਪਹਿਰ ਦੇਵਲੋਕ ਕੋ ਗਮਨਕਰ
ਤਾਂ ਭਾਇਆ ਏਹੁ ਅਚਰਜ ਲੀ

ਲਾ ਦੇਖਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁਕੌਣ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹ ਰਾਜੇਜਨਕਜੀਦਾਰਸੋਈਆਸੀ ਤਾਂਭਾ
ਈ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਇਸਨੇਰਾਖਸ ਦੀਦੇਹਕਿਉਕਰਪਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾਇਸਨੇਰਾਖਸਦੀਦੇਹਸਰਾਪਕਰਕੇਪਾਈ

ਹੈ ਏਕਵਰੀਰਾਜਾਜਨਕ ਜੀਨੈ ਬ੍ਰਾਮਣਾ ਅਤੀਤਾ ਅਭਿਆਗਤਾ ਲਈ ਜਗਕੀਤਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਏਸਨੇ ਜਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੋਤਰਾ ਹੀ ਜੂਠਾ ਕਰ ਛਡਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜੀ
ਨੈ ਜਾਨਲੀਆ ਜੋ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਾਦੀ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਇਸ ਰਸੋਈ ਕੋ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਜੂ
ਠਾ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੈ ਓਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰਾ ਹੀ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਪਰਵਾ
ਇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਰਸੋਈਏ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਕੋਈ ਵਡਾ ਰਾਖਸ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੇ ਰਾ
ਖਸ ਕੀ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਸੰਤਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ
ਇਸ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੀ ਕਰਕੇ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਤਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਬਡੇ ਮਰਤਬੇ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾ
ਲੇ ਨੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਲੋਕ ਭੀ ਨ
ਮਸਕਾਰਾ ਕਰਕੇ ਦੇਵ ਲੋਕ ਕਉ ਜਾਤੇ ਭਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਓਥੋ ਚਲ ਦੇਰ ਹੈ।
ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਅਰਨਪੁਰ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਚਲੇ ਕਿਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਕਿਤੇ ਧਰਤੀ ਪਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਹਸਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹਛੇ ਫਲ ਖਾਧੇ ਨੀ ਅਜੇ ਰਜਿ
ਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਵਡੀ ਅਵਗਿ
ਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਆਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਾਣੀ ਕ
ਹਿ ਦੇਤਾ ਹਾਂ ਤਿਸ ਦਾ ਫਲ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਭਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ
ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁਖ ਥੀ ਛੁਡਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੁਖ ਨਾਲ ਬਿਆਕੁਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਖਿਝ
ਕਰਕੇ ਬੋਲ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਹਛੀ ਮਤ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਸਾਮਣੇ ਕਠੋਰ
ਬਚਨ ਕਹਿ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਦੁਖ ਪਾਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਕਿਰਪਾ
ਲਤਾ ਵਾਲਾ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਪੂਰਨ ਹੋ ਤੁਹਾ
ਡਾ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅ
ਸੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਸਦਾ ਖੁਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਆਗਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਅਸੀ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਭੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਰਹਿਆ ਕਰ ਤੇਰੇ ਆਖੇ ਨੂੰ ਅਸੀ ਰਿਦੈ ਤੇ
ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਇੱਸੀ ਤਰਾ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਿਆ ਕਿਤਨੇ ਹੀ
ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਰਸਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਨਹੀ ਆਇਆ ਚਾਰੋ ਦਿਸਾ ਉਜਾੜ ਹੀ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਆਵੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬੀਤਦੇ

੨੪੨ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਭੀ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਨਹੀ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਸਹਿਰਾਂ ਹੀ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ ਸਹਿਰ ਹੀ ਵੇਖਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਭੁ
ਖਲਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਹੜਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਗੇ ਕੁਛ ਆਣ
ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਨੇ ਖਾਣਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾ ਭੁਖ ਤੇਹ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਫਿਕਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸਭ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਗਏ
ਕਿਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਆਇ ਜਾਵੈ ਕਿਤੇ ਟਾਪੂ ਆਇ ਜਾਵਨ ਜਿਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾ
ਧ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਿਥੇ ਬੈਠ ਜਾਵੀਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਟੁਰਨ ਤਾਂ ਟੁਰ ਪਵੀਏ ਜਾਂ ਦੇਸ ਅੰ
ਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰੋ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਵੇਖ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਅਹੁ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹਈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਸੋ ਜਾਇਕੇ ਖ
ਵੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਏਵੇਂ ਹੀ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ ਤ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਜਿੰਦ ਭੀ ਨਿਕਲਨੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਭੁਖ
ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲੇਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਫੇਰ ਪਾਇ ਲਈਏਂਗੇ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਹੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤਮਾ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਾਹੀ ਲਗੀ ਅਸੀਂ
ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਰ ਜੀਂਵਦੇ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਇਉਂ ਹੀ ਜਾਣ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਜਿਵਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦਿਲਾਇਦੇ ਕਰਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਲੈ ਆਏ ਸਹਿਰ ਦੇ ਨਜੀਕ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਇਆ ਹਈ ਸਹਿਰ ਜਾਹੁ ਕੁਛ ਮੂੰਹਿ ਪਾਇਆ
ਊ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਥੋ ਖਾਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ-
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਸਉਂਪਿਆ
ਹੈ ਤੂੰ ਭਾਵੇ ਕਿਥੋ ਜਾਇਕੇ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰ
ਚੋਰ ਕਰਕੇ ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ
ਚੋਰ ਕਰਕੇ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਉ ਲਈ ਤਾ ਤੈਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਛਡ ਦੇਵਣਗੇ
ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕਿਤੇ ਜਾਇਕੇ ਹਥ ਘਤੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀ
ਤਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪੂਰਾ ਤਨਖਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਸਭ ਸਵਰਨ ਕੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿਧਰ ਕਿਧਰ
ਸਵਰਨ ਹੀ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਘਰਾ ਦੀਆ ਕੰਧਾ ਕੋਠੇ ਤੇ ਹਟੀਆ

ਦੇ ਅਸਬਾਬ ਤਕੜੀ ਵਟੇ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਹੀ ਦਿਸ ਆਵੈ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ੨੪੩
ਦੇਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਦੁਖ ਅਤੇ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਮਰਦਾ

ਨੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਹਾਂ ਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਬੜੇ ਦੂਰ ਦੇਸ ਤੇ ਆਏ
ਹੈਂ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਪਹਲੇ ਆਪਨਾ
ਨਾਉ ਥਾਉ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨ
ਗਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਨਗਰੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਵਰਨਪੁ
ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਥੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਹੈ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈ
ਨ ਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਰਾਜੇ ਸਲਾ
ਮੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਈਹਾਂ ਕਾ ਚਲਨ ਕਿ
ਆ ਹੈ ਈਹਾਂ ਕੀ ਧਰਤੀ ਸਭ ਸੁਇ
ਨੇ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੋ ਧਰ
ਮ ਸਿੰਘ ਹੈ ਅਰ ਈਹਾਂ ਕਾ ਚਲ
ਣ ਏਹੋ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੇ ਆਵੈ ਸੋ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਲੈ ਖਾਵੈ ਈਹਾਂ ਧਰਮ ਕੀ ਚਾਲ
ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਸਿੰ
ਘ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਈਹਾਂ ਮਨਾ ਕਿਸੀ ਕਉ
ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਦੂਕਾਨ ਪਰ ਜਾਵੈ ਤਿਸੀ ਪਰ ਸੇ ਉਠਾਇ ਲੇਵੈ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹਿਬਾ ਮੇਰੇ ਸੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਆ

੨੪੪ ਪਣੇਹਥ ਕਰਕੇ ਮੁਝਕੋ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲੇਵਊਗਾ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘਨੇ ਕਹਿਆ ਤੇ
ਰੇ ਸਾਥ ਕੋਈ ਔਰ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘਜੀ ਦੋਇ ਅਤੀਤ ਅ
ਉਰ ਭੀ ਹੈਂ ਤਾ ਧਰਮਸਿੰਘਨੈ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਕੋ ਭੀ ਤੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘਜੀ ਓਹੁ ਈਹਾਂ ਕਬੀ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਓਹੁ ਤੋ ਸਹਿਰ
ਮੇ ਵੜਤੇ ਹੀ ਨਹੀ ਬਣੇ ਮੱਤੇ ਖੀਹੈਂ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦ
ਨਾ ਤੂੰ ਤੋ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਧਰਮਸਿੰਘ ਏਕ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਰ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘਜੀ ਜੋ ਕੁ
ਛ ਲੇ ਦੇਵੋ ਸੋਈ ਮੈਂ ਲੇਵੇਗਾ ਤਾ ਧਰਮਸਿੰਘਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣਾ
ਅਹਾਰ ਲੈਕੇ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਫਈ ਜੇਰਕ ਅਹਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ
ਨੇ ਹਟੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੋਂ ਲੁਚੀ ਪੂੜੀ ਮਿਠਾਈ ਲੈ ਦਿਵਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ
ਸੁਇਨੇ ਦਾ ਹੀ ਦਿਸਿਆ ਤਕੜੀ ਵਟੇ ਬਰਤਨ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਤੇ ਮੁਲ ਭੀ ਕੋਈ ਕੁਛ ਨ
ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਏਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਹਾ
ਰ ਲੈਕਰ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਭੀ ਨਿਸਾ
ਕਰੋ ਏਹੁ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਸਭੋ ਸੁਇਨਾ ਹੀ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਨਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਵਸਤ ਦਾ ਮੁਲ ਹੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮਜੂਰੀ ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ-
ਵੇਖ ਜੀ ਇਥੋ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਉਕਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਇਕੋ ਏਹੋ ਹੀ ਜਤਨ ਹੈ ਪੀਹਣ ਅਤੇ ਪਕਾਵ
ਣਦਾ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਜੋ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਹੀ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਅਰ ਰਾਜੇ ਦਾ
ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੀਏ ਸੋ ਬਾਹਰੋ ਲੈ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਕ
ਰ ਰਖੋ ਅਰ ਆਪ ਭੀ ਖਾਵਹੁ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਖਵਾਵੋ ਅਰ ਭਾਵੈਂ ਕੋਈ ਆ
ਵੈ ਸੋ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੇਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਹੈਨ ਅਰ ਕਾਰੀਗਰ
ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਓਨਾ ਪਾਸੋ ਕੰਮ ਕਰਾਇ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰ ਦਿ
ਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਓਹੁ ਮੁਲ ਮਜੂਰੀ ਕਛੁ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਂਗਤੇ ਏਹੁ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅ-
ਤੇ ਏਹੁ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉਕਰ ਕੇ ਇਥੋਂ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀ
ਅ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੁਣ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੀਐ ਤਾਂ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ
ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਹੁ ਸਹਿਰਦੀਆ ਗਲਾਂ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਲ ੨੪੫
ਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਿਰਦੀਆ ਗਲਾਂ ਖਬਰਾਂ ਸਹਿਰਵਿਚ ਸਭ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਅ
ਰ ਹੋਰ ਸਭ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਲ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ ਮਜੂਰੀ ਕੋਈ
ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਕੁਛ ਲੇਵੈ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਅਨਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਜਤਨ
ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਨਾ ਕੋਈ ਖੂਹ ਹੈ ਪਾਣੀ ਮੀਹ ਦਾ ਘਰ ਘਰ ਟੋਇਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ

ਹੈ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੁਣੋ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਸ ਹਿਰ ਦੀਆ ਗਲਾਂ
ਖਬਰਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੁਛ ਖਾ ਧੀ ਭੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਨੂੰ ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਸ
ਖ ਮਿਲ ਗਿਆ ਆਹਾ ਮੈ ਉਸ ਥੋ ਗਲ
ਪੁਛੀਆ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਸ ਭ ਦਸੀਆ ਅਤੇ
ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਢਾਈ ਸੇ ਰ ਲੁਚੀਆ ਪੂੜ੍ਹੇ
ਮਿਠਿਆਈ ਖਵਾਈ ਉਸਨੇ ਇਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇ
ਸਨੂੰ ਅਢਾਈ ਸੇਰ ਅਹਾਰ ਤੋਲ ਦਿਹੁ ਉਸਦੇ ਤਕੜੀ ਵਟੇ ਭੀ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਹੈਨ ਉਸ ਨੇ
ਹੋਰ ਗਲ ਭੀ ਆਖੀ ਸੀ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਕੋਈ ਹੈ ਮੈ ਕਹਿਆ ਦੋਇ ਅਤੀਤ
ਹੋਰ ਭੀ ਹੈਨ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹਨਾ ਵਾਸਤੇ ਭੀ
ਭੋਜਨ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹੁ ਭੋਜਨ ਨਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਓਹੁ ਵਡੇ ਸੰਤੋਖੀ ਹੈਨ
ਸਾਹਿਬ ਤਾ ਭੀ ਹੋਈ ਆਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਰਿਤ ਆ
ਵੈ ਤੂੰ ਭਲੀ ਗਲ ਆਖੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਭੋਜਨ ਲੈ
ਆਵਿਆ ਹਾ ਤਾਂ ਮੈ ਬਹੁਤ ਰੰਜ ਹੋਵਦਾ ਆਹਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਫੇਰ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਇਥੇ ਅਜਬ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੀ ਇਥੋ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਉਕਰ ਚਲ
ਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਧਰਮ ਕਲਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਏਥੇ ਪ
ਪ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਏਥੇ ਸਚ ਅਰ ਸੰਤੋਖ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਥੇ ਤੁਰਕ ਦੀ ਜ
ਤ ਨਾਹੀ ਦੇਖੀ ਮਤ ਮੂਹੋ ਆਖਦੇ ਮੈ ਤੁਰਕ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਏਥੇ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਨਾ
ਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਏਥੇ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਸੁਧ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪ

੨੪੬ ਣੇ ਹਥ ਨਹੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹਥੈ ਤੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਮੈਥਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਥੇ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਭੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਥਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਕਲਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮੈਥਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਓਥੇ ਧਰਮ ਉਠਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਸੁ-
ਣਿਆ ਜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀਆ ਬਾਤਾ ਅਚ
ਰਜ ਹੀ ਹੈਨ ਜਿਤਨੀਆ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆ ਹੈਸ ਤਿਤਨੀਆ ਹੀ ਕਿਸੇ ਡਿਠੀਆਂ
ਹੈਨ ਓਹੁ ਸਾਹਿਬ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਕ ਰਾਈ ਸਮਾਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੀ
ਦਾ ਅਫਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਰ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਰਤਾਰ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾ
ਵੈ ਕੁਛ ਹੋਰ ਤੇ ਕਰੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹੱਦ ਕਿ
ਥੇ ਤੋੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਚਲੇ ਆਹੇ ਸਤਾ
ਰਾ ਹਜਾਰ ਤੇ ਸਤ ਸੈ ਜੋਜਨ ਹੈ ਏਡਾ ਰਾਜਾ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਹ ਕ
ਲੀਕਾਲ ਵਿਚ ਵਡਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਆਦਾ ਰਿਜਕ ਪਹੁਚਾਵਣ ਵਾਸਤੇ
ਮਟੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸੁਇਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਣਾ ਨਾਹੀ ਅੰਨ ਹੀ ਖਾਣਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਹੁ ਪਹਾੜੂ ਜੇਹੜਾ ਉਰਾਹਈ ਉਸ ਦੇ ਪਰੇ ਸਭ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਪ
ਹਾੜ ਭੀ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਧਰਮ ਸੈਣ ਨਾਲ ਭੇ
ਟ ਹੁਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਧਰਮ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਰਤ
ਰ ਪਾਸੋ ਦੇਵਤਾ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਏਸੇ ਦਾ ਸਲਾਮੀ ਆਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੋ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ
ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹੁਣ ਕੁਛ ਅਹਾਰ ਕਰੋ ਤਾ ਮੈਂ ਲੈ ਆਵਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਸਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾ
ਸੇ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਹੁ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਕੇ ਬੈਠ
ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਮਰਦਾਨਾ ਅਹਾਰ ਕਰ ਆਵੇ ਅਠਵਾਂ ਦਿ
ਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਕਰਨੇ ਗਇਆ ਤਾ ਉਸ ਧਰਮ ਸਿੰਘ
ਦੀ ਨਜਰੀ ਪੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਕ-
ਹਿੰਦਾ ਸਾ ਦੋਇ ਅਤੀਤ ਹੋਰ ਭੀ ਹੈਂ ਸੋ ਓਹੁ ਕਦੀ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਓਹੁ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਅਰ ਕੇ
ਝੂਠ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੈਂ ਝੂਠ ਤਾ ਨਹੀ ਕ
ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਭੀ ਓਹੁ ਦੋਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਿਆਨ ਮੈਂ ਬੈਠੇ ਹੈ ਦੇਹੁ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਤੇ

ਖੀਹੈਨ ਅਤੇ ਓਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਹੀ ਚਲਕਰ ਧਾਪੇਹੀ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ੨੪੭
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਕਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਓਹ ਤਾਪ
ਊਣ ਅਹਾਰੀ ਹੈਨ ਜੋ ਕਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਹਾਰ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਚਵਤੇ ਹੈਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ
ਅਚਵਤੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੇ ਈਹਾ ਕੁਪਾਵਨ ਕਿਆ ਦੇ
ਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਮੈ ਈਹਾਂ ਕੁਪਾਵਨ ਤਾਂ ਢੂੰਢਨ
ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਏਹ ਬਾਤ ਕਿਉਂ ਕਹੀ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਤੂ
ਮੈ ਭੋਜਨ ਲੈ ਚਲ ਦੂਜੀ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਨੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਭੋਜਨ ਕੀ ਵਸਤ ਆਪ-
ਲੈਕਰ ਤੇ ਫਈ ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਵਾ
ਇਕੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾ ਕ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਥਾਂ ਆਏ ਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਇਨ ਅਤੀਤਾ ਦੀ ਕਿਆ ਅਵਜ ਹੈਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿੰ
ਘ ਜੀ ਓਨਾ ਦੀ ਆਵਜ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਪਸਾਦਿ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੈ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਪਾ ਜੀ ਤ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਖੀਆ ਖੋਲੀਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਭੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆ
ਓ ਭਾਈ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇ
ਜਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੀ ਜਾਤ
ਵਰਨ ਕਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਤੌ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਹੈ ਅਰ ਈਹਾਂ ਜਾਤ ਵਰਨ ਸਭਨੇ ਕਾ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਜੈਸਾ ਹੈ ਈਹਾਂ ਘਟੰ ਵਧ ਤੋ ਕੋਈ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਭੋਜਨ ਕਿਸ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਸ
ਨਿਮਿਤ ਤੁਮ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਸਤ ਦਿਨ ਆਪ ਕੋ
ਈਹਾਂ ਆਏ ਕੋ ਬੀਤੇ ਹੈਂ ਆਪ ਨੇ ਸਹਿਰ ਮੈ ਚਰਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ਅਰ ਭੋਜਨ ਭੀ ਨਹੀ
ਕੀਆ ਇਸ ਨਿਮਿਤ ਭੋਜਨ ਲੈ ਆਇਆ ਹੋਂ ਅਰ ਈਹਾਂ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕਾ ਨਾਮ ਬਦਲ
ਨੈਨ ਹੈ ਧਰਮਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ

੨੪੯ ਦੀਆ ਹੈ ਅਰ ਆਪਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜਣਾਂਵਦਾ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਿਸੀ ਰੀਤ ਕਰਕੇ
ਦੁਖ ਦੇਂਦਾ ਭੀ ਨਹੀ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੈਸਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਬਡਾ ਸੁਨੇਹੀ ਹੈ ਫਿਰ
ਪਾਕੀ ਖਾਨੇ ਹੈ ਰਈਯਤ ਲੋਕ ਸਭ ਆਪੇ ਹੀ ਸਲਾਮ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਸਤਕਾਰ ਜੋ ਇਸ ਕੀ
ਸਲਾਮੀ ਹੈ ਨ ਆਪੇ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਆਪ ਕਿਸੇ ਉਪਰ ਨ
ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕੋ ਆਪਨੇ ਸਮਾਨ ਏਕ ਜੈਸਾ ਹੀ ਸਮਝਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਭ
ਜੀਓ ਜੰਤ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਹੋਰ ਭੀ ਦਿਸਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸਾ ਮੈ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਇਕ ਜੀ
ਵ ਹੋਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਅਸਾ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਸੁਧਰ
ਸੈਣ ਨੂੰ ਵਾਤ੍ਹ ਆਈ ਦਿਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਭੀ ਅਜਬ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸੰਪਦਾ
ਪਾਇਕਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜੀਤਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਦੇਖਾਂ ਏ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇ
ਤਨੇ ਮੇਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੋਜਨ ਅਰੋਗੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹੀ ਅਰੋਗਦੇ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈਂ ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਹੀ ਅਰੋਗਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ
ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਕੋਈ ਦੇਖ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ਮੈ ਦੇਖ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਰਾਜਾ ਮੇਂ ਕੌਣ ਦੇਖ ਹੈ ਸੋ ਕਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਧਰ
ਮਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਸ ਮੈਂ ਦੇਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤੇ ਸੈ
ਜਾਤ ਤੇ ਪਉਣ ਭੁਛੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਉ
ਕਰ ਨਿਵਰਤ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਵਰ
ਤ ਹੋਵੈਗੀ ਪਰਤੂ ਮਰਾਜਾ ਕੋ ਖਬਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਈਹਾਂ ਧਰ ਰਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਆਵੈਗਾ ਤੌ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲੇਵੀਐਗੇ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਏਹੁ ਵਡਾ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕੋ ਕਿ
ਆ ਦੇਖ ਇਨ ਲਗਾਯਾ ਹੈ ਤੌ
ਧਰਮਸਿੰਘ ਬਹੁ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਕਰ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਕੋ ਜਾਇ
ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਨ
ਗ ਮੇਂ ਤੀਨ ਅਤੀਤ ਆਏ ਹੈਨ
ਮਹਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਹੈਨ ਬਾਗ ਮੇਂ
ਉਤਰੇ ਏਕ ਤੋ ਉਨ ਮੇ ਸੇ ਸਾਹ

ਰਮੈਂ ਆਇ ਕਰ ਅਹਾਰ ਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਵੋਹ ਸਹਿਰ ਮੈਂ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਭੋਜਨ ਭੀ ੨੪੯
ਉਨੋਨੇ ਨਹੀ ਕੀਆ ਮੈ ਲੋੜੀਆ ਥਾ ਵੋਹੁ ਭੋਜਨ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਮੈ ਉਨਕੋ ਕਹਿਆ
ਏਹੁ ਧਰਮ ਨਹੀ ਹੈ ਤੁਮ ਭੋਜਨ ਕਰੋ ਤੋ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੋਜਨ ਮੈ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰਾ
ਜਾ ਮੈ ਦੋਖ ਹੈ ਤੁਮ ਰਾਜਾ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਤੁਮ ਪੂਛ
ਤੇ ਤੋ ਸਹੀ ਰਾਜਾ ਮੈਂ ਕਿਆ ਦੋਖ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਏਹੁ
ਬਾਤ ਕਹੀ ਥੀ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਮੈਂ ਦੋਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਹਮਾਰਾ ਦੋਖ ਵਿਚਾਰੋ ਉਨੋਨੇ ਕਿਆ ਦੋਖ ਲਗਾਇਆ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਕੋ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਆਪ ਚਲ ਕਰ ਪੂਛੋ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈ
ਨ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਓਹੁ ਤਪੀਸਰ ਕਹਾ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਓਹੁ ਮਿਲੀ ਮਿਲਾਈ ਪਕੀ ਪਾਹਨੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾ
ਜਾ ਧੋਨ੍ਹਾ ਮੰਗਾਇਕੇ ਚਲ ਨੇ ਲਗਾ ਅਰ ਵੀਚਾਰ ਕੀਆ ਮੇਰੇ ਸਹਿਰ ਮੈ ਭੁੰਨਾ ਦੇ
ਕਾ ਤੋ ਅਟਕਾ ਉਨ ਨਹੀ ਹੋਰ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ
ਤੇ ਕਬੂਲ ਨਹੀ ਕਰੈਗੇ ਐਵੇਹੀ ਚਲੀਏ
ਤਾ ਫੇਰ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕੇ ਸਾਥ ਰਾਜਾ ਆਇ
ਆ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਥੇ ਮਰਦਾਨਾ
ਤਾਰ ਵਜਾਵਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਮਾਧ ਲਗ
ਗੀ ਥੀ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਰ
ਤ ਕਰਨ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭੀ ਕਹਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਕਹਿਆ ਸਤਿ
ਕਰਤਾਰ ਆਓ ਭਾਈ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਆਈਏ ਭਾਈ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰ
ਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹੁ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੈਠ ਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹੰਤ ਜੀ ਤੁਸਾ ਭੋਜਨ ਰਾ ਕਿ
ਉ ਨਹੀ ਅਹਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਦੋਖ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਦੋਖ ਬਤਾਵੋ
ਜੀ ਅਰ ਮੇਰਾ ਦੋਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਰਾਜਾ ਏਹੁ ਤੁਮ
ਕੋ ਭਰਮ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਸਭੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੀਏ ਹੂਏ ਹੈਂ ਜੋ ਐਸਾ ਹੀ ਇਕ ਮੈ ਭੁ
ਲੀਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਬ ਤੁਮ ਏਹੁ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਤੋ ਅਵਰ ਲੋਕ ਤੇ ਆਨ ਕਿਉ ਮਨਾਵਤੇ ਹੋ
ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਹਮ ਤਾਂ ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਤੇ ਆਨ ਨਹੀ ਮਨਾਵਤੇ ਓਹ ਅ
ਪੇਹੀ ਆਨ ਮਾਨ ਤੇ ਹੈ ਹਮ ਤੋ ਕਿਸੀ ਪਰ ਕੁਛ ਫੁਰਮਾਇਸ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਆਰਨਾ

੨੫੦ ਕਿਸੀ ਪਰਜਾ ਪਤ੍ਰਾਹੀ ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵ
ਲਨੈਨ ਅਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਤੁਸਾ ਸਭਨਾ ਊਪਰ ਸਿਰਦਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿਤ
ਨੇ ਰਾਜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਉਸਦੇ ਸਲਾਮੀ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀ ਅਵਿਰ ਕਿਆ
ਆਵਦੀ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਈਹਾਂ ਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਹੈ ਹਮ ਤੇ
ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਨਾਲਿ ਪਰਮਾਨਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਮ ਹਮਾਰੇ ਦੋਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਦੋਖ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤ ਹਜਾਰ-
ਕੋਹ ਤੁਰਿਆ ਆਏ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਆ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦਾ ਸਲਾਮੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੋਵੀਗਾ ਏਹੁ ਸਾਰੀ ਸਮ
ਗੀ ਬਾਇ ਪਵੀਗੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੀਗੀ ਸੋ ਕਰੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਵਲ
ਨੈਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਮੈਂ ਉਸਕਾ ਕਹਿਆ ਨਾ ਫੇਰੋਗਾ ਪਰ ਜੀ ਤੁਮ ਮੇਰੇ
ਆਤੁ ਸੇਕਾ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤੂੰ ਹਮ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਅਰ
ਹਮ ਤੁਮ ਕੋ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਜੀ ਓਹ ਕਵਨ ਕੀ ਅਸਨਾਈ ਅਰ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਜਦ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਬਿਦੇਹੀ ਥਾ
ਅਰ ਰਾਜੇ ਕੀ ਤੇਰੇ ਊਪਰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਥੀ ਤਬ ਤੂੰ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਅਸਨਾਨੀ ਥਾ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਅਸਨਾਨ ਕਰਾਵਦਾ ਥਾ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਕਹਾ ਥਾ ਮੰਘਰਾ ਤੂੰ ਜਲ ਪਿਲਾਉ ਪਰ ਜਹਾਂ ਹਿ
ਮਾਰਲਾ ਹੈ ਤਬ ਤੂੰ ਜਲ ਕੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਈ ਕਿ ਹਮ
ਰਾਜੇ ਨ ਹੂਏ ਜਬ ਤੈ ਜਲ ਲਿਆਇਕੇ ਰਾਜੇ ਕੋ ਪਿਲਾਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਪਰ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਹੂਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਮੰਘਰਾ ਤੂੰ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮਾਂਗਤਾ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਥਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਅਰੇ ਮੰਘਰਾ ਤੂੰ ਮਾਂਗ ਤੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਬ ਕਿਉ ਮੁਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮਾਗਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਹਮ ਨੇ ਤੁਮ ਕੋ ਦੀਆ ਹੈ ਫਿਰ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮਾਂ
ਗਿਆ ਤਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜਬ ਤੂੰ ਜਲ ਲੈਨੇ ਕੋ ਗਿਆ ਥਾ ਤਬ ਤੇਰੇ
ਮਨ ਮੈਂ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਨ ਹੂਆ ਰਾਜਾ ਹੋਤਾ ਤੋ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾ ਅਬ ਹਮ
ਨੇ ਤੁਮ ਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਹੈ ਪਰ ਹਮ ਸੇ ਭੀ ਬਹੁਤਾ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ ਹਮ ਨੇ ਤੁਮ ਕੋ ਵਹਾਂ
ਭੀ ਰਾਜ ਕਰਨੇ ਕਾ ਮਰਾਤਬਾ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਸੇ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ਤੂੰ ਵਹਾਂ ਭੀ ਹਮਾ
ਰੇ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਤਾ ਥਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ

ਹਾਕਿਆਬਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਤੇਰਾਨਾਮਸਫਲਹੰਦਭੀਥਾ ਅਬਤੇਰਾਨਾਮਫਲਵੰਤ ੨੪੧
ਨੈਨਾਹੈ ਹਮਾਰਾਨਾਮਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇਗੁਰੂ ਜੀਦੇ ਚਰ-
ਣਾਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇ ਮੁਹੋਂਕਹਿਓਸ ਤੁਮਭਲੇਸੰਤਹੋ ਬਚਨੋਂਕੇਪੂਰੇਹੋ ਅਬਚਲੋ
ਸਹਿਰਮੇ ਮੰਦਰੋਮੇਂਚਲਕੇਗੁਜਰਾਨਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀ
ਰਹੈਂ ਉਦਿਆਨਮੇ ਸੋਭਤੇਹੈਂ ਤੁਮਰਾਜਾਲੋਕ ਮੰਦਰੋਮੇ ਸੋਭਤੇਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜਾਨੇਕਹਿ
ਆਤਪਾਜੀ ਏਹੁਰਾਜਆਪਕਾਹੈ ਆਪਰਾਜਕਰੋਜੀ ਹਮਤੁਮਾਰੇਆਗੇ ਟਹਿਲ
ਕਰਤੇਹੈਂ ਜੋਤੁਮਕਾਰਕਹੋਗੇ ਸੋਈਹਮਕਰੈਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ
ਏਹੁਜੋਰਾਜ ਤੁਮਕਰਤੇਹੋ ਸੋਹਮਹੀਕਰਤੇਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇਮੇਂ ਅਰਹਮਾਰੇਮੇਂਕੋਈ ਭਿ
ਨਭੇਦ ਨਹੀ ਪਰਏਕ ਬਚਨਤੁਮਹਮਾਰਾਮਾਨਹੁ ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਏ
ਕ ਬਚਨਕਿਆਜੋ ਤੁਮਕਹੋ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨੈਂਗੇ ਤੁਮਹਮਤੇ ਵਡੇਹੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕਜੀ
ਕੇਬਰਾਬਰਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀ ਤੁਮਰਾਜੇ ਸੁਧਰਮੈਣ ਕੇ
ਸਲਾਮੀ ਰਹੀਓ ਤਬਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀ ਏਕ ਸੁਧਰਮੈਣ ਕਿਆ ਜੋਤੁ
ਮਕਹੋ ਤਾਂ ਸੁਧਰਮੈਣ ਕੇਕੁੱਤੇ ਜੋਹੈਂ ਤਿਨਕੇਭੀ ਸਲਾਮੀਹਮਹੋਵੈਂਗੇ ਏਹਕਿ
ਆਬਾਤਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਜੋ ਆਖਦੇਹੋ ਸੋਰਾਜਾ
ਵਲਨੈਨਮਨਿਵਾਹੈ ਫੇਰਅਗੋ ਕਿਆਬਾਤਹੈਜੀ ਅਤੇਜੋਕੁਛ ਰਾਜਾਕਹਿੰਦਾਹੈ
ਸੋਤੁਸੀ ਮੰਨੋਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾ ਤੂੰ ਕਿਆਕਹਿੰਦਾਹੈਂ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀ ਮੰਦਰ ਪਵਿਤ੍ਰਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ
ਰਾਜਾਜੀਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰਏ ਮੰਦਰਾਵਿ
ਚਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇਜਨਕ ਨਾਲੋਂ ਭੀਬਹੁਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਹੈਅਤੇਰਾਜਭੀ ਸਤਵਾਕਰਦਾਹੈ ਰਾਜੇਜਨਕਦਾਬਚਨਪੂਰਾਹੋਇਆਹੈ ਰਾਜਾ
ਜਨਕਜੀ ਬਡਾਪੂਰਨਪੁਰਖੁਆਹਾ ਪੰਦ੍ਰਾ ਮਹੀਨੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਜੇਕਵਲ
ਨੈਨਦੇਪਾਸਰਹੇ ਧਰਮਸਾਲਾਬਨਾਈ ਤਹਾਕੀਰਤਨਨਿਤਹੋਵੈ ਆਏ ਆਇਤ
ਕੀ ਸੇਵਾਹੋਵਨੇਕਾਹੁਕਮਦੀਆ ਜੋਕੋਈ ਸਾਧੂਫਕੀਰ ਵਹਾ ਆਵੈ ਉਨਕੋ ਭੰਡਾ
ਰਾਮਿਲੈ ਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨ ਆਪਨੇਹਾਥੋਂ ਕਰਸੇਵਾਕਰੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਵਿਦਾ
ਹੋਵਨਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇਹਥਜੋੜਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂ ਜੀਏਹੁ ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾਹੈ ਸੋ
ਕਿਸੀਕੋ ਆਪਨੇਹਥਕਰਕੇ ਦੇਵੋ ਅਗੇ ਮੇ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥਹੀ ਚਲਤਾਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਰਾਜਾਜੀ ਰਾਜਾਜਨਕਜੀ ਦਾਰਾਜਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾਹੋਇਆਹੈ

੨੫੨ ਹਾਮਕਿਸਕੋਦੇਵੈ ਏਹੁ ਰਜਕਾ ਹੁਕਮਤੇਰੇਕੋਈਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਦਵਲਨੈਨਨੇਖੜੇਹੋ
ਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਅਗੇ ਤਾਜੀਮਕੀਤੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਜੇਕਦਵਲ
ਨੈਨਪਾਸੋਵਿਦਾਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਿਰਦੇ ਬਾਹਰਨਿਕਲਖੜੇਹੋਏ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ
ਪਰਬਤਨੂੰਚਲੇ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਮਕਾਜੋ ਆਖਦੇਹੈਨ ਸੋਕਿ
ਧਰੋਹੈਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮਕਾ ਕਿਥੋਂਲੋੜਦਾਹੈਂ ਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰਕਤਰੀਫਬਹੁਤਕਰਦੇਹੈਨ ਭਲਾ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਖਜਾਵੀਏ
ਤਾਂ ਸਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁਮਕਾ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇਪਿ
ਛੇਹੀਰਹਿਗਿਆਹੈ ਤੂੰ ਅਗੇਹੀ ਆਖਦਾਹੈਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀਬ
ਹਾਨੇਕਰਦੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛਦੂਰਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਇਥੋਂਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹ ਮਕਾ ਹਈ ਸਾਡੇ ਓਥੇਹਿੰਦੂਜਾਵਣਨਹੀਮਿਲਦੇ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਢਾਈ ਹਜਾਰਕੋਹਾਂ ਤੇਰੀਆ ਢਾਈ ਪਲਦਾਹੈਨ ਅ
ਤੇ ਤੁਸੀਜੋ ਆਖਦੇਹੋ ਜੁਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰਜਾਵਣਾਨਹੀਮਿਲਦਾ ਸੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੇਕੌਣ
ਕਰਸਕਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਆਖਿਆ ਭੀ ਫਿ
ਆ ਨਹੀਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਓਥੋਂਮਕੇਕੋਚਲੇ॥ ॥ ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਮਕੇਕੀਚਲੀ॥

ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਇਕਾਹਿਤਦਵਣੀਨਾਲਹੀ ਢਾਈ ਹਜਾਰਕੋਹ ਇਕਪ-
ਲਕਵਿਚਜਾਇਨਿਕਲੇ ਮਕੇਜਾਇਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਏਹੁਦੇਖਮਕਾਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਤਾਰਾਰਦਿਵਾਲ
ਹੈਹੋਰਤਾਂ ਏਥੇ ਕੁਛਨਹੀਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਅੰ
ਦਰਜਾਇਕੇਦੇਖਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰਜਾਵਣਲਗਾ ਤਾਂ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦ

ਜਾਵਣ ਨਹੀ ਦੇਨ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਯਾਰੋ ਮੈਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਹਾਂ ਮੈਥਿੰ ੨੪੬
ਤੂੰ ਨਹੀ ਮੁਜਾਵਰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਬਾ ਈਹਾ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰਾਂ ਕਿਸੀ ਕੋ ਹੁਕਮ
ਨਹੀ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣ ਦਾ ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਜੋ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਸੋ ਅਖੀਆ ਬੰਦ ਕਰ-
ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਮੁੜ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿ
ਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਦੇਖ ਆਇਆ ਹੈਂ ਮਕਾ ਡਿਠਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਥੋਂ ਦੇਖ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀ ਜਾਣ ਦੇਂਦੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਅੰ
ਦਰ ਜਾਵਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰ ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਅਖੀਆ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਅੰ
ਦਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਤੁਹਾਡਾ ਮਕਾ
ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਅਰਮਾਨ ਰਹਿਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ
ਆਇਆ ਤੇ ਖਾਲੀ ਮੁੜਿਆ ਹੁਣ ਨਹੀ ਦੇਖਾਂਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਮੈ ਕਦੋ ਦੇਖਣਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਕਾ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਕਾ ਮੈ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਵੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਅੰਦਰ ਅਟਕੀ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਕੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸਿਧਾ ਹੀ ਚਲਿਆ ਗਿਆ
ਮੁਜਾਵਰ ਸਭ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਪ
ਥਰ ਦੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਦੇਖਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਹਰ ਆਇ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਆਣਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ
ਡਿਠੋ ਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੀ-
ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਪਥਰ ਦੀ ਵਡੀ ਸਾਰੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਪਥਰ ਦੀ ਮਹਾਦੇਵ ਦੀ ਹਈ ਸੋ ਏਹੁ ਪਾਜ ਰ
ਖਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਅਖੀਆ ਬੰਨਕੇ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨੂ
ਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਇਥੇ ਨੂਰ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਏਹੁ ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਏਹਨਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਭੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਜਾਂ
ਏਹੁ ਅਖੀਆ ਖੁਲੀਆ ਅੰਦਰ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ ਜਾਵਾਂ ਜਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ

੨੫੪

ਇਥੇਦਾਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਹਾ ਉਸਦਾਨਾਮਖੁਨਕਾਰਹੁਸੈਨੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇਕ
ਹਿਆਏਹੁਜੋਮੂਰਤਿਹੈ ਈਹਾ ਸੋਉਸਕੋ ਦੂਰ ਕਰੋ ਉਸਦੇਹੁਕਮਨਾਲਇਸਮੂਰ
ਤਨੂੰਲਗੇਦੂਰਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਖੁਨਕਾਰਦੀ ਅਤੇਮੁਜਾਵਰਾਂਦੇਘ
ਰਾਂਵਿਚਅਗਲਗੀ ਲਗਾਸਾਰਾਮੁਲਖਸੜਨ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਭੀਓਥੋਨਿਕਲ
ਨਠਾਆਣਕੇਇਸਬੁਤਦੀਪੈਰੀਪਏ ਮੁਜਾਵਰਭੀਪਾਤਿਸਾਹੁਭੀਖਰੇਆਜਜ
ਹੋਏਤਾਂਇਸਬੁਤਵਿਚੋਂਆਵਾਜਆਈਜੋਕੋਈਖੁਲੀਅਖੀਅੰਦਿਰਜਾਵੇਗਾ
ਸੋਅੰਧਾਹੋਇਜਾਵੇਗਾਇਸੇਵਾਸਤੇਏਹੁਰਖਿਆਹੈਉਸਾਦਿਨਤੇਅਖੀਆਂਬੰ
ਨਕੇਮੁਜਾਵਰਅੰਦਿਰਜਾਂਦੇਹੈਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰਕਾ
ਫਰਕਿਉਆਖਦੇਹੈਨਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਆਪੇਹੀਕਾ
ਫਰਹੈਨਏਹੁ ਅਸਲੀਮੁਸਲਮਾਨਨਹੀਏਹੁਨਕਲੀਹੈਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਤਾਂਅੰਧਾਨਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏ
ਹੁਜੋਤ੍ਰੈਗੁਣਹਿੰਦੂਆਖਦੇਹੈਨਸੋਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਸਾਰੀਪੈਦਾਇਸਇਕ
ਹੀਥੋਂਹੋਈਹੈ ਅਤੇਸੁਜਾਖਾਭੀਸੋਈਰਹੇਗਾਜੋਇਨਤੇਪਰੇਹੋਵੇਗਾਅਰਨਿਰ
ਧਾਰਹੋਵੇਗਾਸੋਬਚੇਗਾਏਹੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚੋ ਸਬਲਪੁਰਖਹੈ ਅਤੇਏਹੁਭੋ
ਲਾਮਹੇਸਹੈਇਸਦੇਦਗਾਵਲਾਦਿੰਗ ਕਿਛਨਾਹੀਅਤੇਬਚਨਦਾਸੂਰਾਪੂਰਾਹੈ
ਸੋਏਸੇਵਾਸਤੇਏਹੁਮੂਰਤਏਥੇਰਖੀਹੈਇਤਨੇਚਿਰਨੂੰਰਾਤਪੈਗਈਗੁਰੂਜੀਬ
ਲੇਮਰਦਾਨੇਸਮੇਤਲੰਮੇਪੈਗਹਿ ਜਾਇਕਪਹਿਰਰਾਤਰਹੀਤਾਂਇਕਕਾਜੀਓ
ਥੋਲੰਘਿਆਅਤੇਦੇਖਿਓਸੁਜੋਮਕੇਸਰੀਫਵਲਪੈਰਕਰਕੇਮੁਸਾਫਰਸੁਤੇ
ਹੈਨਤਾਨੇੜੇਆਇਕੇਆਖਣਲਗਾਅਵੇਮੂਰਖੋਦੇਖੋਕੇਹੜ੍ਹੇਪਾਸੇਤੁਹਾਡੇਪੈ
ਰਹੈਨਤੁਹਾਡੀਤਾਜਾਰਤਹੀਏਵੈਗਈਸਗੋਗੁਨਹਗਾਰਹੋਏਜੋਖੁਦਾਦੇਮਕਾਨ
ਵਲਪੈਰਕਰਕੇਸੁਤੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਅਸੀਮੁਸਾਫਰਗ

ਤ ਦੇ ਦੁਖੇਦੇ ਦੇ ਥਕੇਹੋਏ ਐਸੇਹੀ ਸੋ ਗਏ ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਹੈਂ ਜਿਧਰ ਖੁਦਾਇਦਾ ਘਰ ਨਹੀ ੨੫੫
ਓਧਰ ਸਾਡੇ ਪੈਰ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਕੜਕੇ ਛੁਵਾਏ ਤੇ ਜੋ ਮਕੇਦ
ਲ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਧਰ ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਚਰਜ ਹੋਕੇ ਫੇਰ ਛੁਵਾਏ ਮਕਾ ਫੇਰ ਓਸੇ ਹੀ ਪ
ਸੇ ਜਿਧਰ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨ ਤਾਂ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਕੇ ਅਤੇ ਫੁਬਰ ਨ ਬੋਲਦਾ ਗਿਆ ਜਾਸ
ਦੇਰ ਹੋਈ ਓਹੁ ਕਾਜੀ ਬਹੁਤਿਆ ਕਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਠਿਆ ਕਰ ਲੈਆਇਆ ਅਤੇ ਸਭ
ਮਕਾਂ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਝਗੜੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਭ ਬਾਬੇਜੀ
ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਤੇ ਉਸਤਤ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤੇ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਬਾਬੇਜੀ ਦਿਤਾ ਤਿਸਨੂੰ ਸਮ
ਝ ਸਮਝਕੇ ਅਤੇ ਪਖਪਾਤ ਨੂੰ ਗਵਾਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਗੇ ਅਰਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਤ ਕੁਛ ਫੇਰ ਯਾਦ ਆਪੇ
ਦਾ ਹੋਵੀ ਤਾਂ ਤੂਹੇਂ ਹੀ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰਜੀ ਓਹ ਜੋ ਮਦੀਨਾ ਆਖਦੇ ਹੈ
ਨ ਸੋ ਕੇਹੜੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਾਰਾ ਮਜਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇੜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਰਾ ਮਜਲਾ ਨੇੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਢਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਰਾ
ਮਜਲਾ ਕਿਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਰੰਜ ਨਹੀ ਕਰ
ਨਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾਥ ਲੈਕੇ ਚਲ ਪਏ ਬਾਰਾ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਮਦੀਨੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰ
ਚੇ ਜਿਥੇ ਮਹੰਮਦ ਦੀ ਕਬਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਦੀਨਾ ਵੇਖ ਆ
ਓ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਮਨੇ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏ
ਥੇ ਅਖੀਆ ਨਹੀ ਬੰਨਦੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤੋ ਤੁਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਏ ਤੁ
ਠ ਅਜੇ ਹੇ ਤੁਰਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਖਣ ਕਿਉ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪੂਜਨ ਤਾਂ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵੇਖ
ਣ ਭੀ ਤਾਂ ਆਇਆ ਜੋ ਤੁਰਕ ਏਡੀਆ ਤਰੀਫ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਦੇਖਾ ਓਥੇ ਕਿਆ ਹਾਲ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਾਹੁ ਵੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਮਦੀਨੇ ਅੰ
ਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਖੜਾਵਾਸ ਮੇਤ ਜਿਸ ਤਰਾ ਥੇ ਮਦੀਨੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਤਾਂ
ਜੋ ਹੜੇ ਮੁਜਾਵਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸੇ ਤਿਨਾ ਨੇ ਦੇਖ ਦਿਆ ਹੀ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾ ਤੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਮਹੰਮਦ ਜੀ ਕਾ ਮੁਕਾਮ ਹੈ ਔਰ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀ ਜ ੦
ਰਤ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਐਸਾ ਮੂਰਖ ਹੈ ਐਸੇ ਬਜੁਰਗਾ ਦੀ ਜਗਾ ਐਸੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀ

੨੫੬ ਤੀਹਈ ਛੋਤੀਬਾਹਰਹੋਜਾ ਏਹਮੁਕਾਮਮਹੀਮਦਰਸੂਲਦਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੈਸੁ
ਣਕੇ ਐਸੀਬਾਣੀਕੋ ਸ੍ਰੀਰਾਗਮੈਂਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧

ਮੁਕਾਮਕਰਿਘਰਬੈਸਣਾਨਿਤਚਲਣੈਕੀਧੋਖ॥ਮੁਕਾਮਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਰਹੈ
ਨਿਹਚਲਲੋਗ॥੧॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਮੁਕਾਮੇ॥ਕਰਸਿਦਕਕਰਣੀਖਰਚਬਾਧੋਹੁਲ
ਗਰਹੁਨਾਮੇ॥੧॥ਜੋਗੀਤਆਸਣਕਰਬਹੈਮੁਲਾਬਹੈਮੁਕਾਮ॥ਪੰਡਤਵਖਾਣ
ਹਿਪੋਥੀਆਂ ਸਿਧਬਹਹਿਦੇਵਅਸਥਾਨ॥੨॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜ
ਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰ॥ਦਰਿਕੂੰਚਕੂੰਚਾਕਰਗਏਅਵਰੇਭਿਚਲਣਹਾਰ॥੩॥ਸੁ
ਲਤਾਨਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗਏਕਰਿਕਰਿਕੂਚ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਿਚਲਣਾਦਿਲ
ਸਮਝੁਤੂੰਭੀਪਹੂਚ॥੪॥ਸਬਦਾਹਮਾਹਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਥਲਮਹੀਅਲਸੋਇ॥੫॥ਅਲਾਹੁਅਲਖਅਗੰਮੁਕਾ
ਦਰਕਰਣਹਾਰਕਰੀਮ॥ਸਭਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮਏਕਰਹੀਮ॥੬॥
ਮੁਕਾਮਤਿਸਨੂੰਆਖੀਐਜਿਸਸਿਸਨਹੋਵੀਲੇਖ॥ਅਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲਸੀਮੁ
ਕਾਮਓਹੀਏਕ॥੭॥ਦਿਨਰਵਿਚਲੈਨਿਸਸਸਿਚਲੈਤਾਰਕਾਲਖਪਲੋਇ॥ਮੁ
ਕਾਮਓਹੀਏਕਹੈਨਾਨਕਾਸਚਬੁਗੋਇ॥੮॥੧॥ ਮੁਲਾਨੇਕਹਿਆਕਿਆ
ਕੁਫਰਬੋਲਿਆਹਈ ਅਲਾਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦਾ ਅਤੇਅਲਾਦੇਰਸੂਲਨੂੰਨਹੀਜਾਣ
ਦਾ॥ਮਜਰੇਜੇਤੂੰਭੀਨਹੀਜਾਣਦਾਹੈ ਤੂੰਕਿਥੋਆਇਹੈ ਅਤੇਤੂ ਸਾਨੂੰਦੁਣਕੋਈਆ
ਜਗੈਬਹੀਮਤਘਤੇਗਾ ਦੁਣਤੁਸੀਏਥੋਜਾਦੇਰਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦਕ
ਹਿਆਮਾਝਰਾਗਵਿਚ॥ ਅਲਹਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ॥ਛੋਡਖਿਆਲਦੁਨੀਆ

ਕੇਧੰਧੇ॥ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰਏਹਦਰਵੇਸਕਬੂਲਦਰਾ॥੧॥ਸਚਨਿਵਾਜ ੨੫੧
ਯਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ਮਨਸਾਮਾਰਨਿਵਾਰਹੁਆਸਾ॥ਦੇਹੀਮਸੀਤਮਨਮੌਲਾਣਾਕਲਮ
ਖੁਦਾਈਪਾਕਖਰਾ॥੨॥ਸਰਾਸਰੀਅਤਲੇਕਮਾਵਹੁ॥ਤਰੀਕਤਤਰਕਖੋਜਟੋਲਾਵ
ਹੁ॥ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾ॥ਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਜਿਤਫਿਰਨਮਰਾ॥੩॥
ਕੁਰਾਣਕਿਤੇਬਾਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਈ॥ਦਸਅਉਰਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ॥ਪੰਜਿਮਰਦ
ਸਿਦਕਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ॥ਭਿਸ
ਤੁਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀਅਲਹਅ
ਲਾਹਜਰਾ॥੫॥ਸਚਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮ-
ਲਊਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸਜਿਸਸਿਫਤਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇਵਕਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾ॥ਖ
ਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨਸੁਨਤਸੀਲਬੰ-
ਧਾਨਬਰਾ॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੁਜੰਜਾਲਾ
॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੭॥ਅਵਲਸਿਫ
ਤਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਅਰਜਕਰਪਾਵਹੁ।ਪੰਜਿਵੈਪੰਜੇਇਕਤਮੁਕਾਮੈਏਹੁਪੰਜ
ਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੮॥ਸਗਲੀਜਾਨਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿ
ਕਰਹੁਹਥਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕਬੁਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾ॥ਬੁਰਬੁਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੯॥
॥ਹਕਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿਲਦਰਿਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰਪਛਾ
ਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਾਈਲਨਦੋਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯ
ਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਮਾਣਹਕੀਨਾ॥ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਹਦੂਰਹਦੀਸਾਸਾਬਤਸੂਰਤ
ਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸਲਮਾਨਮੋਮਦਿਲਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲਦਿਲਤੇਧੋ
ਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈਨੇੜੈਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟਘਿਉਪਾਕਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉ
ਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰਦਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹ
ਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸਨਜਰਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਮੁ
ਹਬਤਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਿਖਲਾਸਤਰਾ
॥੧੫॥੧॥ ਏਸੰਸਬਦਕੋਸੁਣਕੇਮੁਲਾਂਦੀਨਿਸਾਹੋਈ ਇਧਰਾਂਨੂੰਮਰਦਾਨਾਮਹਿ
ਮਦਦੀਗੋਰਦੇਖਕੇਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸਆਇਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਜੋ
ਆਖਮਰਦਾਨਾਕੀਡਿਠੋ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮਿਟੀਦੀਗੋਰਡਿਠੀ ਸੁਣੋ-
ਗੁਰੂਜੀਤੁਰਕਏਡੀਆਂਤਰੀਫਕਰਦੇਹੈਨਏਥੇਏਹਹਾਲਹੈ ਕਿਆਜਾਪੇਅਗੇਜ

੨੫੮ ਇਕੋਕਿਆਹਾਲਹੋਸਨੇ ਅਰਮੈਨੂੰ ਤਾਇਥੋਂਬੁਛਹਾਲਨਹੀਮਲੂਮਹੋਇਆਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਮਹੰਮਦਨੇਵਤਜਨਮਆਵਣਾਹੈਤ੍ਰਿਹੁਭੁਣਾਵਿਚਹੈ
ਇਨਾਵਿਚੋਨਿਕਲਿਆਨਹੀ ਅਤੇਉਸਨੇਹਿੰਦੂਦੇਘਰਜਨਮਪਾਵਣਾਹੈਪੰਦਰਾਸੈ
ਬਰਸਉਸਨੇ ਆਰਬਲਾਭੁਗਤਾਵਿਚਭੋਗਣੀਹੈਫੇਰਹਿੰਦੂਦੇਘਰਜਨਮਲੈਣਾਹੈ
ਪਰਸੂਦਰਦੇਘਰ ਫੇਰਉਸਨੂੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲੇਗਾਪਰਲੋਕਾਵਿਚਪੌਚਾਵ
ਣਵਾਲਾ ਤਾਉਸਦਾਜਨਮਮਰਨਕਟੀਏਗਾਉਸਵਿਚਜਰਾਤਬਹੁਤਆਹੀਅਤੇ
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਉਸਨੂੰਕੋਈਨਹੀਮਿਲਿਆਇਸਵਾਸਤੇਉਸਦਾਜਨਮਰਹਿੰਦਾ
ਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹੁਜੋ ਆਖਦੇਹੈਨ ਖੁਦਾਇਨਾਲਪੜਦੇਵਿਚਗ
ਲਾਕੀਤੀਆਸੂ ਏਹੁ ਸਚਹੈਕਿ ਝੂਠਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹੁ
ਕਲੀਕਾਲਦਾਪਹਿਰਾਹੈਝੂਠਬਹੁਤਹੈ ਸਚਥੋੜਾਹੈ ਅਤੇਖੁਦਾਇਜੋਹੈਸੋਬੋਲਣ
ਬੀਪਾਕਹੈ ਏਹੁਕੁਰਾਨਜੋ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਜਬਰਾਈਲਦੀਤੇਮਹੰਮਦਦੀਗੋਸਟਹੈਖੁ
ਦਾਮਹਿਰਮਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚਕੋਈਨਹੀ ਜਾਂਇਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲੇ ਅਤੇਪੂਰਨ
ਹੋਵੈ ਅਤੇਤਾਂਉਸਦਾਦਰਸਨਪਾਵੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਹਿੰਦੂਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਦ
ਰਸਨਕੀਤਾ ਅਤੇਤੁਰਕਆਖਦੇਹੈਨਦੀਦਾਰਪਾਇਆਹੈ ਇਹੁਸਚਕਹਿੰਦੇਹੈਨ
ਕਿਝੂਠੇਹੈਨਗੁਰੂ ਜੀਨੈਕਹਿਆ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਸਭਝੂਠਹੈਜੋ ਦਰਸਨਕਰ
ਦੇਭੀਹੈਨ ਵੇਦੇ ਧਿਰਾਜੋਕੀਤੇਹੋਇਦਾਕਰਦੇਹੈਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾਆਪਕਿਸੇਨੂੰਦਿ
ਖਾਇਆਨਹੀ ਏਵੈਂਹੀਦੇਵੇਦਾਵਿਚਿਰ ਪਏਹੋਏਸਨੂੰਦੇਹੈਨ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
ਕਈਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਇਸਬੰਦੇਵਿਚਜੋਬੋਲਦਾਹੈਸੋ
ਪਰਮੇਸਰਹੀਹੈਤੁਸਾਡੇ ਸਬਦਵਿਚਭੀ ਸਰਬਬਿਆਪੀਕਹਿਆਹੈ ਜੇਜੇਸਰਬ
ਮੇਵਿਆਪਿਆਹੈ ਤਾਇਸਨੇਦੀਦਾਰਕਿਸਦਾਪਾਵਣਾਹੈਹੇਗੁਰੂਜੀਮਿਸਾਮੇਰਾਦੂ
ਰਕਰੋਜੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਜੋਇਸਬੰਦੇਮੇਹਿਰਮਿਆਹੈਤਾਂਬੰਦੇ
ਆਜਜਾਕਿਉਹੈਨ ਕਿਉਕਿਜੇਦੀਮੁਬਾਜੀਕੋਈਕਦੇ ਤੇਅਸਾਜੋਸਰਬਬਿਆਪੀ
ਕਹਿਆਹੈ ਸੋਸਭਦੇਸਿਰਪਰਉਸਦਾਹੁਕਮਹੈ ਸਾਰੀਚੌਰਾਸੀ ਉਸਦੇਹੁਕਮਵਿਚ
ਵਰਤਦੀਹੈ ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ ਉਸਦੇਹੁਕਮਤੇਬਿਨਾਕਿਛਨਹੀਕਰ ਸਕਦੀਸੋਤੂਭੀ
ਜਾਣਦਾਹੈਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹਸੰਸਾਰ ਬੜਾਝੂਠਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਸੰਸਾਰਕਿਆਕਰੇਕਰਤਾਰਨੇਸੰਸਾਰਨੂੰਆਪੇਹੀਭੁਲਾਇਛਡਿਆ
ਹੈਅਰਜਿਸਉਪਰਕ[illegible]ਤਾਰਦੀਮਿਹਰਹੁੰਦੀਹੈਤਿਸਨੂੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰੂਪਰਲੋਕ

ਮਿਲਦਾਹੈ ਨਹੀਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇਕਹਰ ਦੀ ਨਜਰਹੈਜਿਸਤਰਾਂਕਿਸੀ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ੨੫੯
ਕਚੇਗੁਰੂਕੀਦੀਖਿਆਭੰਗਕੇਬੀਜਕੀਨਿਆਈਹੈਜੈਸੇਵਰਪ੍ਰਾਪਤੀਕੰਨਿਆਕੀਕਰੇ
ਜੇਕੰਤਹੀਜਮਿਲਿਆਤਿਸੀਤਰਾਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸਸੰਸਾਰਨੂੰਕਰਤੇਪੁਰਖਅੰਨਿਆ
ਕਰਛੋਡਿਆਹੈਕੁਛ ਗੋਦੜੀਉਪਰਲੀਤੇ ਸੇਲੀਪਾਇਆ ਤੂੰਬੜੀਹਥਲੀਤੇਕੋਈਪੂ
ਰਨਪੁਰਖਨਹੀਹੋਵੀਤਾਜਿਸਨੂੰਕਰਤਾਰ ਨੇ ਪੂਰਨਪੁਰਖਬਨਾਇਆਹੈ ਸੋਈਪੂਰਨ
ਪੁਰਖਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਜਿਸਨੂੰ ਪੂਰਨਪੁਰਖ ਮਿਲਦਾਹੈਤਿਸਪਾਸੋਰਸਕਸ ਸਭਛੁਟ
ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਸਮਾਨਭੀ ਰਾਹੁਦੇਂਦੇਹੈਨ ਆਖਣ ਨੂੰ ਸਾਧਬਹੁਤੇਹੈਨ ਆਪ
ਣੇਮੂੰਹਦੇ ਆਖੇਕੁਛਨਹੀਹੁੰਦਾ ਓਹ ਲਛਣਭੀਗੁਝੇ ਨਹੀਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਦੇ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਨੂੰ
ਬੇਬੇਜੀਨੇਯਾਦਕੀਤਾਹੈਤਾਂਬਾਲੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਚਲਣਾਚਾਹੀਦਾਹੈ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੋਂ ਕਿਤਨੇਕੋਹਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸਤਾਈਸੈਕੋਹਹੈਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਦ ਪਹੁੰਚੀਏਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਰਤਾਰਸਬਦੇਹੀ ਲੈ
ਜਾਸੀ ਏਹੁ ਗਲਾਦੁਪਹਿਰਵੇਲੇ ਬੈਠੇਕੀਤੀਆ ਆਹੀਆ ਅਤੇ ਸੀਧਿਆਨੂੰਕੂਚ
ਕੀਤਾ ਘੜੀ ਰਾਤਗਈ ਆਹੀ ਜਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇਵੜੇ ਪਲਇਕ ਬਾਹਰ ਠ-
ਹਿਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘਰ ਅੰਦਰਗਏ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨਾਲ

ਗੁਰੂਜੀ ਅਚਾਨਕਹੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਵੜੇ ਤੁਲਸਾਂਨੇ ਵੇਖਕੇ ਬਹੂਜੀਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਬਹੂਜੀ ਵਧਾਈਏ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਬੇਬੇਨੇ ਕਿਹਾਤੂ ਸਚਹੀਹੈ
ਗੁਰੂ ਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇ ਢਹਿਪਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮੂੰਹੋ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਤੁ
ਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾਹੈ ਤੇ ਅਸਾਂ ਭੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਬੇਬੇਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਥਾਊਂ ਨੇੜੇਹੀਹੋ ਸੋ ਅਸਾ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀ
ਆ ਆਹੀਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸ
ਤਾਈਸੈਕੋਹਾ ਇਕ ਘੜੀ ਵਿਚ ਆਏਹੈਨ ਅਸਾ ਨੂੰ ਭੀ ਨਾਲਹੀ ਲੀਤੇ ਆਏਹੈਨ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪਕਰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਜੋ
ਯਾਦ ਕੀਤਾਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤੁਰਤਹੀ ਆਏ ਪਰ ਬੇਬੇਜੀ ਅਸੀ ਰਾਹੁ ਉਪਰ ਆਤੇ
ਜੋਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖਣਾਹੈ ਆਖ ਤਾਂ ਬੇਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਥਾ

੨੬੦ ਹੁਏ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਰੋ ਗੁਜਰੇ ਆਹੇ ਅਸਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿਤਵ
ਨੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਖੁਸੀ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਸਾਨੇ ਕਹਿਆ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਹੁਣੇ ਰਹੀਆ ਹੈ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਭਈਆ ਜੀ ਕੋ ਤੇ ਆਵਣੇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਤੁਲਸਾ ਅਸਾ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੀਜਾ
ਜੀ ਕੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀਆ ਹੰਝੂ ਨਿਕਲ ਪਈਆ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ
ਸੀ ਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਅਗੈ ਆਣ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹੁ
ਗੱਲ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਫਿਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕ-
ਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾ
ਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਹੀ ਰਹੀਏਗੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀ ਰਾਹੁ ਉਪਰ ਆਹੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾ
ਏ ਸੰਜੋਗ ਆਵਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਦੇਵਹੁ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਡਰ ਗਈ ਕਹਿਓ
ਸ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਪਸਾਦ ਤਾ ਜੇਵ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਵ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੇ ਪਕਵਾਨ ਪਤ
ਸੇ ਦੁਧ ਕਢਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹੁ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈ ਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਤਿਹਾਂ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆ-
ਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਕਹਿਆ ਫੇਰ ਕਦ ਦਰਸਨ
ਦੇਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ
ਬੇਬੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ
ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਆਖਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਭੀ ਫੇਰਿਆ
ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਦੀ ਰਾਤ ਤੁਸੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੋ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਭੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹੇ ਮੂੰਹੋ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਰੰਜ ਨ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਤ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਬਾਲੇ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਭੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ
ਹਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਸੁਅਰਨਪੁਰ ਆਏ॥

ਸਾਖੀ ਸੁਅਰਨਪੁਰ ਤੇ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਪਹੁੰਚਣੇ ਕੀ॥

ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਉਡਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਰਭਾਤ ਹੁੰਦੇ ਤਕ ਬਦੇਸਾ ਸੈ-

ਫੇਹਾਪਰ ਆਇ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ੨੬੧
ਆਏ ਹਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੂ ਸਾਡੀਆ ਤੂਸੀਂਹੀ ਜਾਣੋ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਸੋ
ਝੀਨਾਹੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈਂ ਕਿਸਾਧ ਹੈਂ ਅਸੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਫੇਰ ਗੁ

ਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਥੇ ਤੂ ਮਾਦਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਅਤੇ ਮਕੇ ਜਾਇ
ਨਿਕਲੇ ਆਹੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਓਥੇਹੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਭ
ਲਾ ਚੇਤਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਚਿਤ ਰਹਿ
ਆਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰਦਾ ਲਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿੱਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ ਤਿਧਰੇਹੀ ਚਲੋ ਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਜਾ ਆਖੇ ਤਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਚਲੀਏ ਓਥੇ ਸਿਧਮੰਡਲੀ ਹੈ ਉਨਾ ਦਾ ਦ
ਰਸਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀਆ
ਗੇ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾ ਸਭ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸਭ ਸੁਇਨੇ ਦੀ
ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਬ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਕੇਹਾ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਤਮ
ਸਾ ਏਹ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਰਸ ਪਈ ਦਾ ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਭ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧ
ਰਤੀ ਹੈ ਪਹਾੜ ਭੀ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਤ ਹੈ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ
ਸ ਜਾਗਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਐਵੇਂ ਹੀ ਪਈ ਵਗਦੀ ਹੈ ਇਸ ਰਸ
ਦੇ ਪੀਸਣ ਵਾਲਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰੂਫ ਤਾਇ ਸਜ
ਗਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਵਗਦੀ ਹੈ ਏਹੁ ਰਸ ਕੁਦਰ

੨੬੨ ਤੀਹੈ ਕੁਦਰਤਨਾਲ ਪੈਦੇਹੁੰਦੀਹੈ ਏਥੇਆਦਮੀਦਾਕੰਮਨਹੀ ਅਤੇਆਦਮੀਪਹੁੰਚ
ਭੀਨਹੀਸਕਦੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀਅਜੇਹਾਕੁਦਰਤਦਾਰਸ ਅੰ-
ਮ੍ਰਿਤਏਥੇਹੈਜਾਂਦਾਹੈ ਕਿਸੇਦੇਮੂੰਹਨਹੀਪਉਂਦਾਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆਏਹੁ ਅਜੇਹੀਵਸਤ ਕਰਤਾਰਨੇਪੈਦਾਕੀਤੀਹੈਜੋਅਜਾਂਈਜਾਇ ਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਇਥੇਇਸਦੇਖਾਵਨਵਾਲਾ ਕੋਈਨਹੀ ਅਤੇਸੁਇਨਾਭੀਲ
ਤਾਂਨਾਲਲਤਾੜੀਂਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਕਰਤਾਰਨੇ
ਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈ ਜੋਆਪਨੇਪਿਆਰਿਆਂਦਾਸਤੇਕੀਤਾਹੈ ਜੋਉਸਦੇਪ੍ਰੀਤਮਹੈਨਭ
ਗਤਹੈਨਤੇਜਿਨਾਨੇਸੰਸਾਰਦੇ ਰਸਕਸ ਛਡੇਹੈਨ ਸੋਏਹੁ ਕੁਦਰਤੀਰਸਕੁਦਰਤਨਾ
ਲ ਓਨਾਦੀਆ ਰਸਨਾਤੇਜਾਇਪਾਇਦਾਹੈ ਅਤੇਏਹੁ ਸੁਇਨਾਭੀਜੋਉਸਦੇਨਿਜ

ਭਗਤਹੈਨ ਓਨਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਮੇ ਏਹੁ ਸੁਇਨਾ ਆਂਵਦਾਹੈ ਅਤੇਜੋਸੰਸਾਰਵਿਚ ਸੁ
ਇਨਾਹੈ ਸੋਕਚਾਹੈ ਸੰਸਾਰਓਸੇਸੁਇਨੇਨਾਲ ਮੂਰਛਾਹੋਇਰਹਿਆਹੈ ਅਤੇ ਭਗ
ਤਾਂਦੀਦ੍ਰਿਸਟਖੁਲੀਹੈ ਓਨਾਦੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਟਗਈਹੈ ਅਤੇਭਗਤਾਨੂੰਨਾਏਹੁਖੁਸ
ਆਂਵਦਾਹੈ ਨਾਓਹਹੀਖੁਸਆਂਵਦਾਹੈ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਹੀਉਨਾਨੂੰਖੁਸਆਂਵਦਾ
ਹੈ ਹੋਰਉਨਾਨੂੰਨਹੀਖੁਸ਼ਆਂਵਦਾ ਭਗਤਾਨੂੰਭੁਖਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਦੀਰਹਿੰਦੀਹੈ
ਅਤੇਹੋਰਉਨਾਨੂੰ ਯਾਦਕੁਛਨਹੀ ਰਹਿਆ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰਵਿਚ ਅਰ ਭਗ
ਤਾਂਵਿਚ ਏਹੁਫਰਕਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ ਜੇਹੁਕਮਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਮੈਂ ਪੀਵਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਾਇਸਕੇਗਾ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਹਥਬੰਨਿਕੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਇਤਨੀਮੁਦਤ ਤੇਰੇਨਾਲਫਿਰਦਿਆ
ਬੀਤੀਹੈ ਕਦੀਤਾਂ ਦਇਆਕਰਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਮਹਾਂ ਅਜਰਹੈ ਜਿਸਨੂੰਕਰਤਾਰ ਜਰਾਏ ਸੋਈਜਰੇ ਨਹੀਤਾਂ ਸਾਗ ਬਣਾ

ਇਥਹਿੰਦੇਹੈਨ ਪੀਰਹੋਇ ਬਹਿੰਦੇਹੈਨ ਜਰਨਹੀ ਸਕਦੇ. ਲਗਦੇਹੈਨ ਆਪਾਬਿਲ੍ਹੋ ੨੬੩
ਵਣ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਨਾਨੂੰ ਪਚਾਇਂਦਾਹੈ ਸੋਈ ਕੋਹੇ ਜੇਹੇ ਹੁੰਦੇ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਚਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਗੁਮ
ਹੋਇ ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਓਨਾਨੂੰ ਮੇਰ ਤੇਰ ਵਿਸਰਜਾਂਦੀਹੈ ਓਉ
ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਪੁਤਹੈ ਏਹੁ ਪਰਾਇਆ ਪੁਤਹੈ ਓਹੁ ਸਭੋ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜਾਣਦੇਹੈਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਭੀ ਪੀਵਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਜੋ ਤੂੰ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਪੀਵਣੇ ਹੀ ਵਾਸ
ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜੇ ਕੁਛ ਪੀਉ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਓਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰ
ਸ ਪੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੂਹੀ ਹੀ ਜਾਣੈ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ

ਸਵਾਧਾਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਿਤ ਖਾਇ ਰਖ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲੋ ਨੇ ਬਾਹੁਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਓਥੋਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਹਿਮਾਲਿ ਪਰ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਕੇਹੜੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਹਿਮਾਲਾ ਹੈ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬਗਾ ਜੇਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬ
ਗੀ ਬਰਫ ਹੈ ਮਨੁਖ ਪੈਰ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਲਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੰਮਤ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਕਿਉਂਕਰ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਦੇ ਪਰੇ ਹੋ
ਰ ਭੀ ਕੋਈ ਜਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅਗੇ ਹਿਮਾਲੇ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ

੨੬੪ ਜੀ ਓਥੇ ਭੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਭੀ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਰਧਾ
ਰ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਭੀ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਿਰ ਤਲ ਦਾਇਆ ਹੈ ਏ
ਥੇ ਰਾਹ ਥੋਹ ਕੂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਏਥੇ ਓਹੁ ਪਹਿਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਵਣ ਦਾ ਅਸਵਾਰ ਹੋ
ਵੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਹੈ
ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਵਸਤ ਦੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਓਨਾ ਸਿਧਾ ਦੀਆ ਸਿਤਾ ਭਗਤਾ ਦੀਆ
ਜਾਗਾ ਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਜੋ ਪਾਂਡਵ ਹਿਮਾਰਲ ਗਲੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਏ
ਥੇ ਹੀ ਆਇ ਗਲੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਸ ਜਾਗਾ ਤਾਂਈ
ਨਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਓਹੁ ਪਿਛਾ ਹਾਹੀ ਬਰਫ ਮੈਂ ਗਲੇ ਹੈਨ ਇਕ ਜੁਧਿਸਟਰ ਸਾਬਤ ਪਹੁੰ
ਚਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਸੁਰਗ ਲੋਗ ਨੂੰ ਗਇਆ ਹੈ ਏਥੇ ਓਹੁ ਭੀ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਤਨ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੋ ਜਾਂ ਗੋਰਖ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕ
ਉਣ ਰੂਪ ਹੈਂ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰੀ ਜਾਤ ਹੈ ਕਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਡਾਰੀ ਲੇਤੇ ਹੋ ਆਗੇ ਪਿਥ
ਵੀ ਨਹੀ ਕਹਾਂ ਰਹੋਗੇ ਬਰੀ ਠੰਢ ਹੈ ਬਰਖਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਆਗੇ ਰਸਤਾ ਨਹੀ ਪੀਛੇ ਕਉ
ਨਿਕਲ ਜਾਓ ਨਹੀ ਦੁਖੀ ਹੋਵਹੁਗੇ ਸਰਮਲ ਸਾਰ ਝੁਲਕਤਾ ਹੈ ਊਹਾ ਕੋਈ ਸੂਰ
ਪੂਰਾ ਹੀ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੋਰਖ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜਾਓ ਨਹੀ ਦੁਖੀ
ਹੋਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜਾਤ ਅਜਾ
ਤੀ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਅਸਥਾਨ ਭੀ ਵਡੀ ਹੈ ਜਹਾਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਨਹੀ ਅਗੇ ਪੀਛੇ ਹਮਾਰੀ ਹੀ ਸ੍ਰਿ
ਸ੍ਟਿ ਹੈ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਦਾਇਆ ਹਮਾਰੀ ਸੀਤ ਹਿਮ ਰਿਖ ਜਿਸ ਦੇਸ
ਹੁ ਹਮਾਰਾ ਨਿਤ ਸੰਗ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੇ ਸੁਣੋ ਗੋਰਖ ਜੀ ਪੂਰਾ ਜੋਗ ਤੁਮ

ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਜੁਗਤ ਨਹੀ ਜਤੀ ਅਵਪਵਧਾ ਛਈ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮਾ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ੨੬੫
ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸੂਰਜ ਨਹੀ
ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਕਿਥੇ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੂਰ
ਜ ਥੀ ਉਰੇ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਤਨੇਕ ਉਰੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਵੀਹ ਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਰੇ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਵਸਦੇ ਹਾਂ ਓਥੋ ਸੂਰ
ਜ ਕਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੰਜੀਹ ਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਰਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਭੇ ਅ
ਸੀ ਕਿਤਨਕ ਪੈਂਡਾ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤਾਈ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆ
ਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਰ ਰਹਾਂ ਤੇ ਪੁਛੇ ਬਾਝੁ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਕਰ ਮੁਲਾਹਜਾ ਨ ਕਰ ਅਤੇ
ਜੇ ਮੁਲਾਹਜਾ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਅਉਗਣ ਹੋਵੇਗਾ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਕਰ
ਤਾਰਨੇ ਏਹੋ ਸੰਜੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਪੁਛਣ ਦਸਣ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕੁਛ ਜੀਅ ਮੈਂ ਹੋ
ਵੇ ਸੋ ਪੁਛੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਨਾਹੀ ਤੇ ਸਿਖ ਪੁਛੇ ਤੇ ਗੁਰ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਤੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ
ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਹੀ ਠਗ ਹੈ ਉਸ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਛਡਣਾ ਜੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰ
ਡੀ ਖਬਰ ਨਾਹੀਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕੀ ਤਾਰੇਗਾ ਗੁਰੂ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਮਾਨਸ ਜ
ਨਮ ਦੁਲਭ ਹੈ ਸਿਖ ਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਗੁਰੂ ਸੋਧ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਸਿਖ ਭੀ ਸੋਧ
ਕੇ ਕਰੇ ਸਿਖ ਮਲਨ ਅਹਾਰ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਅਗੇ ਭੀ ਆਣ ਰਖੇਗਾ ਉਸ ਅਹਾ
ਰ ਕੋ ਗੁਰੂ ਵਰਤੇਗਾ ਤੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮਨ ਮਲੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਨਿਸੰਗ ਪੁਛ ਮਤ ਕੋਈ ਅਰਮਾਨ ਰਹਿ ਜਾਵੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੋਸ ਦੇਵਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਹ
ਸਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਨਹੀ ਪੁਛਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨਹੀ ਪੁਛਦਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੁਰਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਂ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਮਨਾਇ
ਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਹਸਿਆ ਏਸ ਵਾਸ

ਤੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਜਮਾਇਦਾ ਥਿਆ ਅਜਮਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਅਸੀ ਦਸਦੇ ਹਾਂ ਪਿਛੇ ਜੋ ਸਾਖੀਆਂ ਰਹਣ ਗੀਆਂ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਵੀਚਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕੂੜੀਆਂ
ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਲਾਵਣਗੇ ਵੇਦ ਵਾਲੇ ਭੀ ਕਤੇਬਾਂ ਵਾਲੇ ਭੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਣਗੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿ
ਖ ਇਨਾ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝਣਗੇ ਹੋਰ ਓਨ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਕਾਈ ਨਾਲ ਤੇ

੨੬੬ ਠੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਰਦਾਨਾ ਪਿਛਲੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਹ
ਥ ਜੋੜ ਕੇ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਤੇ ਕਹਿਓਸੁ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਰ ਨਾ ਕਰ ਸ਼ਬਦ ਕਹੁ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਅਜ ਕਰਤਾਰ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਬਹੁ
ਤ ਮੇਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸਾ ਖੁਲ ਕੇ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਹੁ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਪੁਛ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਰਕ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੀ ਸੀ ਅਰ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਭਗਤ ਸ
ਰੋਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਹੈ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਰਾਪਾਨ ਪੀਰਾ
ਜੇ ਜਨਕ ਪਾਸ ਆਇਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਮੂਹੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਆਇਆ
ਹਈ ਮਲੇਛ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਾ ਦੇ ਮੂਹੋਂ ਜੋ ਬ
ਚਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਨਿਮਸ
ਕਾਰ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪੁਛ
ਣਾ ਹਈ ਸੋ ਪੁਛ ਲੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੂਰਜ ਜਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਉਤਨਾ ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਉਚਾ
ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਤਨਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਉਚਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੰਜਾਹ
ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਉਚੇ ਹੈਨ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਨਾਦੀਆ ਪੁੰਗਆ ਹੈ ਕੋਈ ਨੀਵੇਂ ਹੈਨ ਕੋਈ ਉਚੇ
ਹਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧ੍ਰੂ ਅਤਾਰਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਸਭ
ਨਾ ਤਾਰਿਆ ਪਾਸੋ ਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਉਲਾਸ ਉਪਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ
ਵੇਂ ਧ੍ਰੂ ਅਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ
ਨੀ ਐਜੀ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਊਨਾ ਪਰ
ਬਤ ਕਉ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰਾ ਧਾਰ ਪਰਬਤ ਕੇ ਉਪਰੋ ਚਲੇ ਅਗੇ ਊਨੇ ਪਰਬਤ ਪ
ਰਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਊਨਾ ਪਰਬਤ ਹੈ। ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਊਨਾ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ।

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਊਨਾ ਪਰਬਤ ਪਰਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਤ

ਲੋਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੰਦ੍ਰਾ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ
ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਗੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਠਾਰਾ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਰਾਹੇ ਇਤਨਾ ਕਹਿਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜਾ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਸਿਧਾਂ
ਨਾਲੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਏਹਾ ਤੋ
ਮਲੀਨ ਦੇਹ ਕੀ ਜਾਹਗਾ ਨਹੀ ਤੇ ਇਕ ਤਪਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਕੀ
ਦੇਹ ਲੈ ਕਰ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਧ ਨਾਥ ਜਤੀ ਜਾਵੇ ਤੇ ਉਸ ਕੋ ਜੀਤੇ ਜੋ ਏਥੇ ਆਵਣੇ ਨਾ ਪਾ
ਵੇ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਨੇ ਆਇ ਦਿਖਾਲੀ ਦਿਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਸਕਤ
ਰਖਤਾ ਹੈ ਜੋ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਛ ਮੰਗ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਜੋ ਕਰ
ਤਾ ਰਪਾਸੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿਵਾਈਏ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਨੇ ਤਮਕ ਖਾਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਕਿਤਨੇ ਹ
ਥ ਸਿਰ ਦਾ ਕਪਾਟ ਹੈ ਕਿਤਨੀ ਉਂਗਲ ਮੁਖ ਕਾ ਤਾਰ ਕੈ ਹਥ ਲਿਲਾਟ ਪਾਟ ਕਿਤਨੀ
ਉਂਗਲੀ ਅੰਦਲੀ ਕੈ ਉਂਗਲ ਕਲੇਜਾ ਕੈ ਉਂਗਲ ਹੀ ਅਰਾ ਕਿਤਨੇ ਉਂਗਲ ਤਿਲੀ ਫਿ
ਫਰਾ ਕੈ ਉਂਗਲ ਬਜਰ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈ ਉਂਗਲ ਅੰਬਰ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈ ਸੈ ਹਡੀਆ ਕਿ
ਤਨੀਆ ਕੋਠੀਆ ਕੇਤੇ ਹਜ਼ ਕੈ ਹਜਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਾ ਸਾਸ ਕੇਤੇ ਦੇਹੀ ਕੇ ਰੋਮ ਕੈ ਸੈ ਨਾ
ੜੀ ਕੈ ਸੈ ਸੰਧ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਈਸਰ ਨਾਥ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਦੇਓ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਹੀ ਕਾ ਮਤੰਤ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੇ ਨ ਸਵਾ ਹਥ ਸਿਰ ਕਾ ਕਪਾਟ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਮੁਖ ਕਾ ਤਾ
ਕ ਹਥ ਲਿਲਾਟ ਪਾਟ ਛਬੀ ਉਂਗਲ ਅੰਦਲੀ ਤੇਰਾ ਉਂਗਲ ਕਲੇਜਾ ਪਾਂਚ ਉਂਗਲ
ਹੀਅਲ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਤਿਲੀ ਸਾਤ ਉਂਗਲ ਫਿਫਰਾ ਬਾਰਾ ਉਂਗਲ ਹੈ ਬਜਰ ਕੀ
ਕੋਠੜੀ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਹਡੀਆ ਬਹਤ੍ਰ ਕੋਠੜੀਆ ਅਠਸਠ ਹਾਟ ਨੀਲ ਕਰੋੜ ਨਾੜੀ ਦੇ
ਹੀ ਕੀ ਰੋਮਾਵਲੀ ਚਵੀ ਹਜਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਾ ਸਾਸ ਨੌ ਸੌ ਨਾੜੂ ਸੋਲਾ ਸੌ ਸੰਧ ਕਹੇ ਨਾਨ
ਕ ਸੁਣੋ ਈਸਰ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਦੇਹੀ ਕਾ ਮਤੰਤ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਓਹ ਤੋ ਔਰ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਉਸ ਕੀ ਦੇਹੀ ਮਲ ਮੂਤ ਕੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਭ

੨੬੯ ਰਥਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿਓਸ ਆਦੇਸ ਸੋਹੇ ਬਾਲੇ ਆਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦੇ
ਸ ਸੋਹੇ ਭਰਥਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਆਦੇਸ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ਹੋ ਕੌਣ ਹੋਤੇ ਹੋ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਰਥਰੀ ਹੋਤੇ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਆਏ ਹੈਂ ਨ
ਗਾਮ ਪੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੌਣ ਘਾਟ ਪਰ ਨਿਤ ਅ
ਸਨਾਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਕੌਣ ਬਚਨ ਤੇ ਨਿਰਬਾਣ ਹੋ ਕੌਨ ਜਲ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਰਸ ਪੀਤੇ ਹੋ ਓਹੁ
ਰਸ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਜੀਵਦੇ ਹੋ ਏਹ ਗਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿਸ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕਿ
ਸ ਕੇ ਸਾਥ ਜੁੜਤੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈ ਊਪਰ ਅਵਘਟ ਸਰਵਰ ਨ੍ਹਾਵੈ ।ਬਕੈ ਨ ਬੋ
ਲੈ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ।ਜਲ ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਸੁੰਨ ਸਮਾਵੈ ।ਸਤ ਸਰ ਝੇਲ ਮਹਾਰਸ ਪੀਵੈ
ਭਰਪੁਰ ਏਕੰਕਾਰ ਸਭ ਠਉਰੇ ।ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਸੁਨੈ ਅਬ ਮੋਰੇ। ਭਰਥ੍ਰੀਵਾਚ।
।ਕੌਣ ਤਤੁ ਜਿਤ ਤਤ ਥਿਲੋਵੈ ।ਕੌਣ ਸੁ ਸਰਵਰ ਜਿਤ ਮਲ ਮਲ ਧੋਵੈ ।ਕੋ ਸੇਰ ਰਚੈ ਕੈ
ਸੋ ਹੋਵੈ ।ਕੌਣ ਸੁ ਕਰੈ ਕੌਣ ਸੁ ਗੋਵੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ। ਸਚ ਮਨ ਕਾਰਨ ਤ
ਤਾ ਥਿਲੋਵੈ ।ਸੁ ਭਰ ਸਰੋਵਰ ਮਲ ਮਲ ਧੋਵੈ ।ਜੈ ਸੇਰ ਰਚੈ ਤੈ ਸੋ ਹੀ ਹੋਵੈ ।ਕਰਤਾ ਕਹੈ
ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਗੋਵੈ। ਭਰਥਰੀਵਾਚ। ਕੌਨ ਵਰਤ ਨੇਮ ਜਿਤ ਬਿਨ ਸੈ ਕਾਮਾ ।ਕਉਨ ਸ
ਬਦ ਨ ਸੈਤ ਵਿਜਾਮਾ ।ਕੌਣ ਸੰਤ ਜੋ ਕ੍ਰੋਧ ਜਲਾਵੈ ।ਕੌਨ ਉਪਦੇਸ ਪਰਮਪਦ ਪਾਵੈ।
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ। ਸਚ ਵਰਤ ਨੇਮ ਨ ਕਾਮ ਸੈਤਾਵੈ ।ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਕ੍ਰੋਧ
ਜਲਾਵੈ ।ਗਗਨ ਨਿਵਾਸ ਸਮਾਧ ਲਗਾਵੈ ।ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਪਰਮਪਦ ਪਾਵੈ। ਭੁਰ
ਥਰੀਵਾਚ। ਕੌਣ ਸੀਤ ਜੋ ਅਗਨ ਬੁਝਾਵੈ ।ਕਵਨ ਕਲਾ ਬਿਭੂਤ ਰਮਾਵੈ ।ਕੌਨ ਦੇਖ
ਸਹਿਜ ਘਰ ਆਵੈ ।ਕੌਣ ਜਤਨ ਕਰ ਨਾਦ ਵਜਾਵੈ। ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ। ਗੁਰ
ਹਿਦ ਸੀਤਲ ਅਗਨ ਬੁਝਾਵੈ ।ਸੇਵਾ ਸੁਰਤ ਬਿਭੂਤ ਰਮਾਵੈ ।ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਸਹਜ
ਘਰ ਆਵੈ ।ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦ ਵਜਾਵੈ। ਭਰਥਰੀਵਾਚ। ਕਹਾਂ ਗਿਆਨ ਰ
ਸ ਪੀਵੈ ਸਾਰਾ ।ਕੌਣ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਵੀਚਾਰਾ ।ਕੌਣ ਬਾਣ ਪੂਜੈ ਪੂਜਾਰਾ ।ਕੌਣ ਜੋਤਿ
ਜੋਤਿ ਜੋ ਧਰਾ। ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ। ਅਤਿ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸ ਸਾਰਾ ।ਤੀਰਥ ਮ
ਜਨ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ।ਅੰਤਰ ਪੂਜਾ ਬਾਨ ਮੁਰਾਰਾ ।ਪ੍ਰਭ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ। ਭੁ
ਰਥੀਵਾਚ। ਕੌਣ ਸੁ ਰਸ ਔਰ ਸੀਆ ਭਾਉ ।ਕੌਨ ਸੁ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਉ ।ਕੌਨ
ਸੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ।ਕੌਨ ਅਲਖ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ।
ਰਸ ਰਸੀਆ ਮਨ ਏਕੋ ਭਾਇ ।ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਜ ਬਸਾਇ ।ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਕਸ

ਰਜਾਈ॥ਅਬਿਗਤਨਾਬਨਾਲਿਖਿਆਜਾਇ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਕਿਹੁਉਪਜੈਕਿਹ
ਕਹੀਐਦੂਰਾ॥ਕਿਹਮਹਿਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਹਨੇਨੈਕਿਹਦੂਰਬਤਾਵੋ॥ਕਿਹਗੁਣ
ਗਾਵੋਕਿਹਕਾ॥ਸੁਣਾਵੋ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਾ॥ਜਲ
ਮੈਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਾ॥ਕਿਸਨੇਨੈਕਿਸਆਖਾਦੂਰਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਦੇਖਹਜੂਰਾ॥
ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਕੌਨਅੰਤਰਕੌਣਬਾਹਰਹੋਇ॥ਕੌਨਕਾਰਨਰਹੈਸਭਲੋਇ॥ਕਹੈ
ਭਰਥਰੀਨਾਨਕਦੇਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਭਤਰਹੈਕੌਣਆਧਾਰਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
॥ਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕੋਸੋਈ॥ਇਕੰਕਾਰਕਹੇਸੋਹੋਈ॥ਸੁਣਭਰਥਰਿਨਾਨਕਕਹੈਵੀਚਾਰ
॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਮੇਰਾਆਧਾਰਾ॥ ਏਹੁਸੁਣਕਰਭਰਥਰੀਭੀਹੌਲਾਹੋਇਗਇ
ਆਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਬਾਲੇਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਬਾਲਾਏਹਤੇਰੇਹੀਹਜੂਰਹੋਈਹੈ
ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਿਆਹਾਂਗੁਰੂਜੀਏਹੁਮੇਰੇਹਜੂਰਹੂੰਦੇਹੀਹੋਈਸੀ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮ
ਗਨਹੋਇਗਇਆ ਤਾਂ ਸਤਾਦਿਨਸਤਰਾਤੀਮਗਨਹੀਰਹੇ ਬਿਦੇਹਹੋਇਗਏ ਕੋਈਬੁ
ਲਾਇਸਕੈਨਾਹੀ ਨਾਕਛੁਖਾਵਣਪੀਵਣ ਨਾ ਨਾਵਣਧੋਵਣ ਅਤੇਏਹੁਧੁੰਮਪੈਗ
ਈਜੋਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਮਾਇਗਏਹੈਂ ਅਠਵੇਦਿਨਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਜੀਦੇਹਵਿਚਆਏਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਬੁਲਾਇਆਭਾਈਬਾਲੇਆਇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਿਆਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੇਹੀਹਿਸੇਆਇਆਹੁਣਅ
ਖਭਾਈਬਾਲਾ ਅਗੇਕਹੁਤਾਂਫੇਰਬਾਲਾਸਿਧੂਬੇਲੇਨਾਹੀ ਸਤਪਹਿਰਬਿਦੇਹਹੀ
ਰਹਿਆ ਜਾਂਭਾਈਬਾਲਾਦੇਹਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਲਗਾ ਲਿਖਾਵਣਲਿਖਭਾ
ਈਪੈੜਾਜਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਸਿਲਕਾ ਪਰਬਤਜਾਇਖੜ੍ਹੇਹੋਏ ਤਾਂਚੰਦ੍ਰਮਾਭੀਦਿਸ
ਆਵਣੋਰਹਿਗਇਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਚੰਦ੍ਰਮਾਨਜਰਨਹੀਆਵ
ਦਾਜੀਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰਹੇਠਾਂਨੂੰਵੇਖਜਾਮਰਦਾਨੇਹੇਠਾਂਨੂੰਡਿਠਾ
ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾਹੇਠਾਂਦੇਖਿਆਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਚੰਦ੍ਰਮਾਪਾਸੋਂ
ਕਿਤਨੇਕ ਉਰੇ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਅਸੀਦਸਹਜ
ਰ ਜੋਜਨਆਏਹਾਂਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਕੋਲੋਂ ਦੋਇਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਉਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰਮਰਦਾ
ਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀ ਸਭੋਕਿਤਨੇਕਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਬਰਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਸਭੋ ਬਵੰਜਾਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਭੀਕੋਈ ਜਾਹਿਗਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇਦਰੀਆਜਾਹਿਗਾਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਕੇਹੀਆ

੨੧੦ ਜੋਗੀਆਂ ਜਾਤ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਪੈ ਉਥੇ
ਧ ਮੰਡਲੀ ਉ... ਥੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਅ ਅਉ
ਧ੍ਰੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ ਹੈ ਜੋ ਸਦੇਹ ਦਲੇਸ
ਗੋ ਮਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅਗੇ ਮਹਾਦੇਉ
ਹੈ ਅਤੇ ਓਹੁ ਆਪ ਖਿ ਗਲਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪ
ਰੇ ਕਉਲਾਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਧ੍ਰੂ ਅਭਗਤ ਦਾ ਮੰ

ਡਲ ਹੈ ਤਿ ਸਦੇ ਉਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਦਾ ਤਖਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆ
ਸਣ ਹੈ ਉਸ ਪਰ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੈ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਏਹੋ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਤਿਉ
ਤਰ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਅਸੀ ਆਏ ਹਾਂ ਉਥੋਂ
ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਵਾ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਭ੍ਰਿ
ਗਨਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਣ ਕੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਮਾਈ ਮੂੰਡੇ ਅਗੇ ਕਹਾਂ ਆ
ਵਤਾ ਹੈ ਆਗੇ ਤੋ ਤੇਰੀ ਗੀਮਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਮਾਈ ਗਮ
ਗੀ ਮਨ ਸਾਚੋ ਤੀ ਤਿ ਸਕਾ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇਆ॥ ਦੁਰਮਤ ਹਮਰੀ ਦਾਦੀ ਕਹੀ ਐ ਤਿਸ
ਕਾ ਕੰਨ ਛਿਦਾਇਆ॥ ਮਾਨ ਹਮਰਾ ਦਾਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋ ਤੋਂ ਸਬਦ ਜਲਾਇਆ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭ੍ਰਿਗਰ ਜੋਗੀ ਤੈ ਭੀ ਜੋਗ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਜੋ
ਗ ਕੀ ਜੁਗਤ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਲਾਇ ਬਿਭੂਤ ਬੈਠ ਹੋਇ ਜੋਗੀ ਸਭ ਸੁਧ ਬੁਧ ਬਉਰਾਨੀ
॥ ਤੈ ਤਾ ਫਰੂਆ ਹਾਥ ਫੜੋ ਹੈ ਜੋ ਭੀ ਅੰਗ ਬਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣ ਭ੍ਰਿਗਨਾਥ
ਤੈ ਸੂਠੀ ਅਉਧ ਵਧਾਈ ਤਾਂ ਭ੍ਰਿਗਨਾਥ ਜੀ ਚੁੱਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਉਕਰ ਰਜਾਇ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਤੁਹਾਡੀ
ਰਜਾਇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਾ... ਲਾ ਭਾ ... ਅਦ ... ਫ ... ਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਤਾਇ ਧ
ਰਕ: ਆਵਣਾ ਹੈ ਹੁਨ ਦੇਖਣਾ ਕਹਾ ਲਨ ਗਏ ਹੋ ਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਭੀ ਅਸਾ ਮੰਨਣਾ॥ ਆਗਬ ਰਹਬਲਰਾ ਖਰਬਤ ਨੂੰ ਰਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਡਾਰੀ ਕੀਤੀ ਕੂਨਾ ਪਾਤਾਲ ਧਰਾਰ ਥਾਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਪੀਹਨ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਕੂਨਾ ਪਰ
ਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿਥੋ ਕੂਨਾ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨੇ

ਜੋਜਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਤਾਲੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤੋ ਕਿ ੨੭੧
ਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤੋ ਨੜਿੰਵੇ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਛਬੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਤ
ਨੀ ਬਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਕਨੀਫਾ ਸਿਧ ਭੀ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ-
ਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਹਸੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹ ਜੋਗੀ ਜੋ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਗੋਰਖ
ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੈ ਗੋਰਖ ਜਤ੍ਰਿਪਰ ਚਰੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ
ਆਖੋ ਤਾ ਇਸਨੂੰ ਚਣੇ ਗਟੇ ਕਰ ਮਾਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਚਤ੍ਰਿਓਂ ਗਾਏ
ਕਰਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਹੀ ਏਥੇ ਸਬਦ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਇਤਨੇ ਮੈ ਕਨੀਫੇ ਨੇ ਆਇ ਕਰਿ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਤੋਰੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਈਹਾਂ ਕਿਉਕਰਿ ਆਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਨੀਫਾ ਹ
ਮ ਆਏ ਹੈਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ਤਾਂ ਕਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਅਗੇ ਭੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਅਬ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਤੋਕ
ਨੀਫਾ ਹਮ ਆਗੇ ਭੀ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਹੈ ਅਬ ਭੀ ਆਏ ਹੈਂ ਜੇ ਅਗੇ ਨ ਕੀਆ ਹੋਤਾ ਤ
ਅਬ ਕਹਾ ਜੇ ਆਵਤੇ ਕਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ
ਕਹਿਆ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਨਉ ਹਮਰਾ ਅਚਰਜ ਕਹੀਐ ਹੋਤੇ ਅਰਜ ਬਾਨੀ
॥ ਜਿਫਤ ਹਮਾਰੀ ਸਤ ਮੂਰਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਤਾਨੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਨੀਫਾ ਵਲ ਜੋ-
ਗੀ ॥ ਜਾਤ ਜੁਗਤ ਤੇ ਦੂਆ ਪਰ ਕਲਿਜੁਗ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਅਰੋਗੀ ॥੧॥ ਜਾਤ ਹਮਾ
ਰੀ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਾ ਬਰਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਉਪਜਨ ਬਿਨਸਨ ਖੇਲ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਸਰ
ਤੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੨॥ ਹਰ ਖੋਜੋ ਗਕੀ ਕਾਇਆ ਬਾਧੀ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ ਕਲਾ ਹ
ਮਾਰੀ ਜਲ ਥਲ ਪਸਰੀ ਜੋਤਿ ਸਪੂਰਨ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਏਕੰਕਾਰ ਹਮਾਰਾ ਖਾਵਦ ਜਿਸ
ਹਮ ਸ ਜਨਿ ਵਾਜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਕਨੀਫਾ ਸੁਣ ਤੂੰ ਸੁਰਤ ਸਬਦ ਮਿਲ ਗਾਜੇ ॥੧॥ ਕਨੀ
ਫਾ ਸਿਧ ਬੋਲਿਆ ਹਿ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕੀਆ ਚਲਕੇ ਤੁਮ ਗੋਰਖ ਕੋ
ਗੁਰੂ ਕਰੋ ਕੰਨ ਪੜਾਵੋ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਏਕ
ਚੀਰ ਜਾਨੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ॥ ਕਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹੈ ਅਰੋਗੀ ॥ ਮਨ ਮੰਡਲ ਕੀ ਭਿਖਿਆ
ਖਾਈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਖਿਥਾ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨ ਖਪੱਰ ਪਾਨੀ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨ ਧਰਤੀ
ਬਿਨ ਖੂਹਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ॥ ਬਿਨ ਬਾਦਰ ਗਗਨ ਗਾਜੇ ॥ ਬਾਦਰ ਨ
ਛਾਇਆ ॥ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਾਰ ਲਾਇਆ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜੋਗ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਕਨੀਫ ਭੀ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਉ

੨੭੨ ਤਾਂ ਫਲਾਨਾ ਤੋ ਸਿਧਾਂ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਤਾਂ ਹਨੀਫਾ ਸਿਧ ਆਇਆ ਆਖਿਓਸੁ ਆਦੇਸ
ਤੋ ਬਾਲੇ ਅਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਅਦੇਸ ਆਖਿ ਹਨੀਫਾ ਸਿਧ ਜੋਗੀ ਹ
ਨੀਫ ਰਾਮਕਿਆ ਕਹਿਓਸੁ ਹੇ ਬਾਲੇ ਮੁਝੇ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਨੀ
ਫਾ ਤੂ ਰਾਜੇ ਕੰਗਰ ਕਣਕ ਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈਂ ਸੀਆ ਪੁਰ ਨਗਰ ਕਾ ਰਾਜਾ ਸਤਾਰਾ ਬਰਸ ਕਾ ਤੂ
ਥਾ ਪਿਤਾ ਤੇਰਾ ਮਰਗਿਆ ਤੂ ਰਾਜ ਪਾਇਆ ਸਿਕਾਰ ਖੇਲਨੇ ਗਇਆ ਜਾ ਸਿਕਾਰ ਮਾ
ਰਿਆ ਤੂ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਗੋਰਖ ਨੇ ਤੁਝੇ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋਗੀ ਕਉਣ
ਤੂ ਹਾਰੇ ਹੂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਨਹੀ ਲੇਤੇ ਭੀ ਤੁਰਾ ਮਲਨ ਹੈ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਜੋ
ਗੀ ਜੀ ਅਹਾਰ ਮਲਨ ਕੈਸੇ ਹੈ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਝੇ ਦਇਆ ਨਹੀ ਤੇਰੀ ਕਾਇ
ਆ ਭੀ ਇਸੀ ਤਰਾ ਕੁਸਾਇਗੀ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਆ ਬਚੇ ਭੀ ਗੋਰ
ਖਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਕੈਸੇ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਮੂੰਡ
ਮੁੰਡਾਵੈ ਤੈਨੇ ਪਗੜੀ ਉਤਾਰ ਕਰ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਗੋਰਖ ਨੇ ਮੂੰਡ ਮੁੰਨ ਕੇ ਕੰਨ ਪਾੜੇ ਤੁਝ
ਕੋ ਜੋਗੀ ਕੀਆ ਤੂ ਸਿਧ ਹੂਆ ਤਾਂ ਹਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਠੀਕ ਜਾਨਾ ਮੁਝੇ ਜੋਗੀ ਕੀਆ ਥਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲੁਝੇ ਪਿਪਲ ਕੇ ਤਲੇ ਹਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਅਖੇਹ ਬਿਰਤ ਅੰਤਰ ਹ
ਰੇ ਫਿਨਾਹਾ ਅਹੇਰਾ ਕਹੀਐ ਕੋਨ ਕੀਜਾਏ ਕੌਨ ਸੰਗ ਲੇ ਰਹੇ ਸਿਕਾਰ ਕੌਨ ਮ੍ਰਿਗ
ਪਕੜਿਆ ਏਹਾ ਦਾਨ ਕਿਉ ਕਰ ਰਾਖੇ ਤਿਨ ਕੇ ਖਾਦਾ ਇਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਆ

ਨੀਫ ਪੂਛੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥
ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਬਾਹਰ ਆਇਓ ਧਾਇ ਆ ਪੰਚ ਰੂਪ
ਇਓ ਪਕੀਗਾਇਆ ਸਤ ਸੰਗ ਲੇ ਚੜੇ ਸਿਕਾਰ ਮ੍ਰਿਗ
ਪਕੜੇ ਬਿਨ ਘੋੜੇ ਹਥਿਆਰ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕੜੇ ਘਰ ਆਣ ਹਾ
ਟਾ ਰੁਖ ੨ ਲੈ ਗਏ ਬਾਹਰ ਬਟਾ ਏਹੋ ਅਹੇੜਾ ਕੀਨੇ ਦਾਸ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਘਰ ਕੇ ਦਾਸ ਨਾਮਾਸੁ ਨੇ ਹਨੀਫ ਏਹ ਕੀਰ ਰਾਗੇ
ਤਖਤ ਫਾਹ ਮੇਰ ਦੂਆ ਰਾਹ ਨੀਫਾ ਸਿਧੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਚਲਦਾ ਹੋ
ਹਾ ॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕੋ ਭੇਜਿਆ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ॥
ਅਦੇਸ ਅਦੇਸ ਹੋ ਤਪਾ ਅਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਅਦੇਸ ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਕਹਿਆ ॥ ਕੌਣ ਨਾਮ ਕੌਣ ਬਰਨ ਤੁਮਾਰਾ ਕੌਣ ਰੂਪ ਕੌਣ ਭੇਖ ਧਾਰਾ
ਕੌਨ ਮਾਰਗ ਥਈ ਹਾਂ ਆਏ ਚਲੇ ਤਪਾ ਤੁਸਨਾ ਖਬੁਲਾਏ ਕੌਨ ਪਨ੍ਹਾਈ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿ
ਰਾਵਾ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾਵੋ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ ॥ ਨਾਮ ਏਕੰਕਾਰ ਕਰ

ਤਾਂ ਜਾਇ ਚਰਨ ਤੇ ਰਹੇ ਨਿਰਵਾਣ ਰੂਪ ਦੇ ਹੋਇ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਸਬਦ ਅਲਖ ਲਖਿਆ ਜੀਐ ੨੭੩
ਸਕਲ ਮਝਾਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਰਸਨ ਆਇਆ ਅਮਰ ਅਜੂਨੀ ਹੋਇ ਬੋਲਿਆ । ਕੀ
ਨ ਪਹੁੰਚਨ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਸਭ ਸਿਧਨ ਕੋ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਏਕੰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਕਹੈ

ਨਕ ਸੁਣ ਗੋਪੀ ਚੰਦਾ ॥ ਦਰਸਨ ਮਾਨਕ ਕੀਨੇ ਸਭ
ਤੇਰੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਦਰਸ਼ ਕੋ ਲਾਗਿਆ ਨੀਧਿਆ-
ਨੀ ਹੈ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਮੇਲਾ
ਕੋ ਨਹੈ ਉਪਰ ਭਲੇ ਕੋਨ ਜੁਗਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਰਸਤ
ਮਿਲੇ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ॥ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕਿਓ ਕੋ ਜਪਹੈ ਅੰਧਿਨ ਰਸ
ਨਤੇ ਜਪਿਏ ਗੁਰੂ ਨਾ ਕ ਜੀ ਕਹੈ ਗਿਆਨੀ ਸੋ
ਈ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈ ਧਿ- ਆਨੀ ਸੋਈ ਜੋ ਜੁਗਤ
ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਏ ਕਾ ਫਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਰਹਨੀ-
ਸਾਰੀ ਆਪ ਗਵਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ । ਬਿਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਮੇਲ
ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਰਸਤਾ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਧੁਰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ । ਬਿਨਾ ਰੋਕ ਤੇ ਹੇ-
ਠ ਉਪਰ ਹੁਕਮ ਉਸ ਕਾ ਹੈ ਜਬ ਏਹ ਪਛਾਣ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦੀਪਕ ਜਲਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹੈ ਹੇ ਸਿਧ ਜੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਬਿਨਾ ਰਸਨਾ ਤੇ ਨਾਮ ਤਉ ਜਪੀਦਾ ਹੈ
ਤਬ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਪਾ ਜੀ । ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਚਲੋ ਹਮ ਸਹਿਜ ਸੇ ਆਵੈਂਗੇ ਤਬ ਗੋਪੀਚੰਦ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕੇ ਗਿਆ
ਗੋਰਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਰੇ ਬਾਲੇ ਕਿਆ ਦੇਖਿਆ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਓਹੁ
ਤਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ਅਭੀ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਫੇਰ ਜਾ-
ਉਂਗਾ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਭਰਥਰੀ ਆਇਆ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਸ-
ਬਦ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਰਥਰੀ
ਜੋਗੀ ਤੁਮ ਫੇਰ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਪਾ ਤੁਝੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੇ ਪਾਸ
ਲੈ ਚਲੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਕੋ ਵਹਾਂ ਲੈ ਜਾਇਕਰ ਕਿਆ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕ-
ਹਿਆ ਕਾਨੋ ਮੇਂ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਹਿਂਗੇ ਖਿੰਥਾ ਓਢੇ ਕਬੀ ਆੜਿਆ ਭੀ ਰਾਜ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਤਬ
ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਕੋ ਪਾਵੋਗੇ ਸੁਣੋ ਬਾਲੇ ਤੁਮਰੀ ਧੁਨ ਅਨਾਹਦ ਮੇਂ ਲਗੇਗੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਭ-

੨੭੪ ਲਾਬਹਮੇਮੈਸਹਜਜੋਗਨਿਧਪਾਵਉ॥ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜਗਹਜੁਗਜੋਗੀਪਰਮਤ
ਤਮਾਹਿਜੋਗੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆਰਸਭੋਗੀ॥ ਭਰ
ਥਰੀਵਾਚ॥ ਏਕਗਾਥਮੈਪਾਤ੍ਰਦੇਵੇਂਦੂਜੇਦੇਵੇਂਡੰਡਾ॥ਅਕਲਬਿਭੂਤਲਗਾਵੇਤ
ਨਕੋਇਹੁਪੰਥਛਤੋਵੇਨਾਨਕਵਾਚ॥ ਪਾਤ੍ਰਟੀਰਗਿਆਨਮਤਡੰਡਾਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤਿ
ਹਰਿਕੀਰਤਕਾਹਰਾਸਰਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਪੰਥਅਤੀਤ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਆਪ
ਨੇਨਗਾਖੇਤਵਉਆਸਨਛੀਨੈਬਾਦਬਿਬਾਦੀ॥ਸਿੰਙੀਦੇਉਮੁਖਬੈਨਬਜਾਵੇਸੁਨੀਏਨਾਦ
ਅਨਾਦੀ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ॥ ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਬੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀ
ਬਾਦੀ॥ਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਨਿਸਦਿਨਪੂਰੈਨਾਦੀ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ਸਗ
ਲੀਸ੍ਰਿਸਟੀਦ੍ਰਿਸਟਦਿਖਾਵੈਐਸੀਜੋਤਿਜਗਾਵੈ॥ਲਿਵਲਾਗੀਕਬਟੂਟਨਜਾਵੈਪਾਨਪੂਰ
ਨਪਦਪਾਵੈ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸਗਲੀਸੰਨਿਆਜੋਤਿਨਿਰਾਰੀਨਾਨਾਬਰਨ

ਲਨਅਨੇਕੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਭਰਥਰਜੋ
ਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੀ॥ਫਿਰਭਰਥਰੀਕ
ਹਿਆਰਲੇਤਪਾਜੀਈਹਾਂਤੀਕਪਹੁੰਚਕੇਕ
ਰੋਂਖਾਲੀਜਾਂਦੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਖਾਲੀਸੋਕਰਤਚਨਜ
ਨੈ॥ਆਪਨਾਆਪਨਾਕਬਹੂਪਛਾਨੈ॥ਸੁਣ
ਸਿਧਤੂੰਭਰਥਰਜੋਗੀ॥ਗੋਰਖਛੂਟਨਹੋਇਅਰੋਗੀ॥ਰਾਜਛੋਡਕੇਜੋਗੀਹੂਏ॥ਮਮਤ
ਮੋਹਨਅਜਹੂਮੂਏ॥ਮਮਤਾਉਪਜੀਅਉਧਵਧਾਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪ
ਈ॥ਨਾਨਕਕੋਲੈਤਤਬੀਚਾਰਾ॥ਮੂੜ੍ਹਮੁੜ੍ਹਾਇਨਪਾਈਐਪਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਭਰਥਰੀ
ਕਹਿਆ॥ ਏਤੁਪਿਆਲਾਨਾਨਕਪੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਮਨਹੋਵੇਖੀਉ॥ਇਸਮਦ
ਪੀਤੇਤੇਕਰੀਏਜੋਗਾ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਅਰੋਗਾ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਚਿਤਵਨੀਨਰਹਤੀ॥
ਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਦੇਗਹਿਸੇਤੀ॥ਭੂਖਪਿਆਸਨਕੋਈਵਿਆਪੇ॥ਬਿਨਸਜਾਇਸਭ
ਤੀਨੇਤਾਪੇ॥ਭਰਥਰਬੋਲੈਸੁਣਨਾਨਕਦੇਵੀ॥ਇਸਮਦਪੀਤੇਬਲਾਇਸਭਛੇਦੀ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀਕਸ
ਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥੧॥ਬਾਬਾਮ
ਨੁਮਤਵਾਰੋਨਾਮਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿ
ਵਲਾਗੀਸਬਦੁਅਨਾਹਦਗਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ

ਪੀਵਤਹੀਪਰਵਾਣੁਭਇਆ।ਹਰਿਦਰਸਨਕਾਪੀੜਮੋਹੈਵੈਮੁਕਤਬੈਕੁੰਠੇਕਰਣੈਧੀਆਸ ੧ ੨੭੫
ਚਾਅਪਿਆਲਾਸੁਰਤਿਸਹਿਆਇਜਿਸਨਵਰਿਕਰੈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਗੰਹਿਵੈਭਿ
ਆਮਦੂਨੇਭੁਾਵਧਣੈ।੩।ਅਜਿਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੁਐਜਨਮਮਣਹਾਰੇ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁ
ਣਭਰਥਰਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੇ।੪।੧।
ਭਰਥਰੀਦੂਜੀਵਾਰਭੀਹਉਲਾਹੋਇਗਇਆ
ਫੇਰਭੂਤਦੇਸਿਧਨੇਆਇਕੇਕਹਿਆਰੇਬਾਲੇ
ਆਸਾਮਹਾਦੁਖੀਨਿਰਾਸਾਪਰਮਸੁਖੀਆਸਾ
ਨਿਰਾਮਭੂਤਦੇਸੁਖਸੇਵਤੀਪਿੰਗਲਾ। ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਵਾਚ। ਆਸਾਸੁਖਹਮਾਰੀਕਹੀ

ਐਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅਪਾਰੀ।ਬਿਨਆਸਾਗੁਰਦੇਵਨਮਿਲਈਬਿਨਮਿਲਬੇਕਰਤਾਰੀ।ਭੂ
ਤਦੇਸਿਧਵਾਚ। ਚਲਰੇਬਾਲੇਤੁਝੇਗੋਰਖਕੇਪਾਵਲਗਾਵੇ।ਜਨਮਮਰਨਤੇਰ
ਹਿਤਹੋਵੈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ। ਤੇਰਾਗੁਰੂਗੋਰਖਦੇਖਿਆਹੈਜਿਸਅਉਧਵਧ ੧
ਈਹੈਆਪਨੀ।ਸਿਧਨਾਥਜਤੀਪੁਕਾਰੇਹਮਰੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ।ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣ
ਭੂਤਦੇਅਤਿਕੇਦੋਹਾਰਿਰੇਗੀਭੂਤਦਭੀਫਿਰਆਇਆ।ਫੇਰਲਹੁਰੀਪਾਆਇਆ
ਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਆਦਿਪੁਰਖਕੋਆਦੇਸ।ਲਹੁਰੀਪੇਕ
ਹਿਆ। ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਹਾਤਿਆਗੀਖਿਉਤਿਆਗੇਵਣਜਾਬਿਵਹਾਰਾ।ਕਾਹੇਕਉ
ਉਦਿਆਨੀਹੂਏਕਿਉਛੋਡੇਮਤਾਪਸਾਰਾ।ਲਹੁਰੀਪਾਗੋਰਖਪੁਤ੍ਰਕਹਿੰਦਾਹੈਸੁਣੇਨਾ
ਨਕਤਪਾ।ਜੇਹਕਾਰਣਤੁਮਭ੍ਰਮਭ੍ਰਟਕਤਸੋਹੈਅਗਮਅਗਾਧਾ।ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਵਾਚ। ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਹਿਜਕਮਾਈਸਹਿਜੇਬਣਜਬਿਉਹਾਰਾ।ਸਹਜੇਹੀਉ
ਦਿਆਨੀਹੂਏਸਹਜੇਮਤਾਪਸਾਰਾ।ਨਾਨਕਅਉਧੂਤਕਰਤਾਰਕੇਪੂਤਾ।ਸੁਣਲ
ਹੁਰੀਪਾ।ਆਪਨਿਰੰਜਨਨੇਕਿਰਪਾਕਰਕੇਮੇਲੇਹਾਂ।ਤਿਸਅਗਮਅਗਾਧਨੇ।ਤਾਂ
ਲਹੁਰੀਪਾਭੀਗਇਆ। ਗੋਰਖਨੇਪੂਛਾਕਿਉਰੇਬਾਲੇਤਾਂਲਹੁਰੀਪੇਕਹਿਆ
ਨਾਥਜੀਓਹੁਤੋਕਹੀਅਟਕਤਾਨਹੀ।ਪਾਸੋਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਨਾਨਕਤ
ਪਾਤਾਪੂਜਨੇਲਾਇਕਹੈਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਪੂਤਗੋਪੀਚੰਦਮੈਂਜਾਣਦਾ
ਹਾਂਪਰਇਨਾਸਿਧਾਂਕਾਅਭਿਮਾਨਉਤਰਨੇਦੇ।ਫੇਰਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਗੁਰੂਜੀਪਾ
ਸਆਇਆ।ਆਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਓਸਆਦੇਸਹੋਬਾਲੇਆਦੇਸ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਆਦੇਸਸੋਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਏਕੰਕਾਰਕੇਆਦੇਸਹੇ

੨੭੬ ਚਰਪਟਨੇਕਹਿਆ॥ ਕੌਨਸੂਤਕੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਚਲਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਾਖਟਤੁਲ
ਈਕਹਾਬਿਛਾਈਬਿਸਰਾਮਕਹਾਕਰਤੇਹੋ ਚਰਪਟਕਹਿਆਏਹੁਗਿਆਨਕਰੋਗੁ

ਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਆਸਨਬੈਸਨਕਾਇ
ਅਭੀਤਰਨਾਮਦਮਾਰਭੋਜਨਾਖਿਆਸੂਤਕੇ
ਕਪੜੇਪਹਿਰੇਚਲਤੇਵਾਈਜੋਜਨਾਖਟਤੁ
ਲਾਈਦਸਵੇਦੁਆਰੇਤਹਾਂਕਰੋਬਿਸਰਾਮਾ॥
ਨਾਨਕਬੋਲੈਸੁਣਚਰਪਟਨਾਥਾਐਸਾਕਰੋ
ਗਿਆਨਾ॥ਚਰਪਟਨਾਥਭੀਫਿਰਗਿਆਜਾ
ਇਗੋਰਖਨਾਥਕੋਕਹਿਓਸ ਸੁਣੋ ਨਾਥਜੀ ਨਾਨਕਤਪਾਪੂਰਨਜੋਗੀਸਰਹੈ ਗੋ
ਰਖਨਾਥਕਹਿਆ ਹਾਂਚਰਪਟਨਾਥਜੀਮੈਂਜਾਣਤਾਹੈਂ ਫੇਰਭੰਗਨਾਥਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੈਂਜਾਤਾਹੌਂ ਦੇਖਾ ਓਹਕੈਸਾਕਹੈ ਤਮਕਕੇ ਆਇਆ ਆਇਕੇ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸਕ
ਰਕਹਿਓਸ ਹਾਥਫੌਹੜੀਮੁਖਮੈਂ ਬਾਤਕੌਨਰੇਬਾਲੇਤੂੰਕੌਨਹੈਂ ਆਪਨਾਨਾਮਬਤਾ
ਓ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਂ ਸੁਣਰੇਭਉਦੂ ਹਮਾਰਾਨਾਉ॥ਏਕੰਕਾਰਕੀਆਹੈਬਹੁਤਾ ਤੂੰਭੀਭੂਲਾ
ਗੋਰਖਭੂਲਾ॥ਅਉਧਵਧਾਈਮਨਮਾਹਿਭੂਲਾ॥ਏਕਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਨਕਨਾਉਂ॥ਆ
ਪਨੇਗੁਰੂਕੋਬਲਬਲਜਾਉ॥ਭੰਗਨਾਥਵਾਚ॥ ਬਿਨਰਿਕਨਾਈਦੀਪਕਜਲੈ
॥ਬਿਨਾਦੂਧਕਿਉਬਾਲਕਪਲੈ॥ਬਿਨਾਧਨਖਕਿਉਤੀਰਚਲਾਵੈ॥ਬਿਨਾਚਰਨ
ਕਿਉਨਗਰਜਿਧਾਵੈ॥ਭੰਗਪੂਛੇਸੁਣਰੇਬਾਲੇ॥ਬਿਨਬੀਜੀਕਿਉਖੂਲੈਤਾਲੇ॥ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਵਾਚ॥ ਉਲਟੇਕਉਲਦੀਪਕਜਲੈ॥ਲਿਵਲਾਗੀਤਬਬਾਲਕਪਲੈ॥
ਸੁਰਤਧਾਂਪੀਤਾਤੀਰਚਲਾਵੈ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨਲੈਨਗਰਸਿਧਾਵੈ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕਸੁ
ਣਭੰਗਬਾਲੇ॥ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਤਾਂਖੂਲੇਤਾਲੇ॥ਭੰਗਨਾਥਭੀਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਾਹੋਕੇ
ਚਲਾਗਿਆ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਤਾਂਕੋਈਨਿਰੰਕਾਰਹੀਹੋ ਤੇਰੇ-
ਅਗੈਕੋਈਨਾਹੀਠਹਿਰਸਕਦਾਜੀ ਰਤੇ ਹੀਭਸਮਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਨੇਏਤਾਹੀ ਵਡਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆਹੈਜਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਰੀ ਦਿਸਟਤਲੇ ਕਾਈ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ-
ਜੋਗੀਜੁਗਬੀਤਗਏਹੈਨ ਅਤੇਕਈਸਾਧਭਗਤਵਡੇਵਡੇਪਰਮੇਸਰਦੇਬਣਾ
ਏਹੋਏਜੁ ਤਰ੍ਹਕੇ ਹੈਨ ਪਰਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨਦੇਗਦਿਰਕਿਸੇਨੂੰਨਹੀਹੋਇਆ ਪ੍
ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਰੰਕਾਰਵਿਚਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਭਗਤਾਂਵਿਚ ਏਟਕੋਈਨਾਹੀ ਮਰਦ

ਨਾ ਅਸਾਨੂੰਹੀ ਕਰਤਾਰਏਥੇ ਲਿਆਇਆਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਭੀ ੨੧੧
ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇਆਂਹੇ ਤਾਂਓਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਮੀਨਾਪਰਬਤਨੂੰਚਲੇ ਸੋਲਾਹਜਾਰ ਜੋਜਨਲੰਘਕੇ ਮੀਨਾਪਰਬਤ ਉਤੇ ਜਾਇਪਹੁਚੇ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਦਸਹਜਾ
ਰ ਜੋਜਨਹੈ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਐਸਾ ਕੌਨ
ਮਿਲਿਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਓਹੁ ਮਿਲਿਆਹੈ ਜਿਸ
ਦੇ ਆਸਰੇ ਸਾਰਾਸੰਸਾਰਹੈ ਜੋ ਸਰਬਕੇ ਸਤਾ ਦੇ ਰਹਿਆਹੈ ਜਹਾਂ ਤਕ ਸਰਬ ਪਉ
ਣ ਪਾਣੀਹੈ ਉਸਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਹੀ ਹੁਕਮਾਂਵਿਚਹੈ ਅਗਨੀਮਿਟੀ ਉਸਦੇਕਹੇਵਿਚਹੈ
ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਉਸੀਦਾ ਆਸਰਾਹੈ ਜਹਾਂਕਹਾਂ ਉਸਦੀ ਸਤਿਆਵਰਤਦੀਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਜੋਬਾਬਾ ਜਿਦਾ ਕਹੀਦਾਹੈ ਸੋ ਉਸਦਾਰੰਗ ਕੇਹਾਹੈ ਤੇ ਉਸਦਾ

ਆਸਣਕਿਥੇਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਉਸਦਾਰੰਗਲਾਲਹੈ ਪਰਉਸ ਲਾਲੀਨ
ਾ ਹੋਰ ਲਾਲੀ ਲਗਦੀਨਾਹੀ ਤੇ ਉਨਾਦੇਰੋਮ
ਸੁਵਰਨਰੰਗਦੇਹੈਨ ਓਨਾਰੋਮਾਨਾਲਸੈਨਾ
ਭੀ ਕੋਈਨਾਹੀ ਦੇਖਦੇਦਾਂਹੈ ਤੇ ਰਸਨਾ ਬੋ
ਲਦਾਭੀ ਨਾਹੀ ਰੋਮਰੋਮਵਿਚੋ ਏਹੋ ਆਵਾਜ
ਨਿਕਲਦੀਹੈ ਜੋ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹਰਗੰ
ਭੀਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇਕਹਿਆ ਧੰਨਹੋ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੁਸਾਂਬਿਨਾਏਹੁ ਨਿਸਾ ਕੌਣ ਕਰੇ ਮੇਰੀਪ
ਰਜੀ ਹੁਣ ਸੁਮੇਰਪਰਚਲੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਸਿ
ਧਮੰਡਲੀਵਿਚਵੀਚਾਰਹੋਂਦਾਹੈ ਦੇਖਕਾਈ ਸਾਇਤ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂ ਸਿਧਮੰਡਲੀਨੂੰ ਗੋਰਖਨਾਥਪੁਛਿਆ ਕਿਉਰੇ ਸਿਧੋ ਸੰਘਰਨਾਥਨੇ
ਕਹਿਆ ਕਿਉਨਾਥਜੀ ਹੁਕਮਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਉ ਗੋਰਖਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਘਰਨਾ
ਥ ਕੁਛ ਬੋਲਨਕੀ ਸਕਤਹੈ ਤਾਂ ਸੰਘਰਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾਹੈ
ਗੋਰਖਨੇ ਕਹਾ ਜਾਵੋ ਨਾਥਜੀ ਸੰਘਰਨਾਥ ਗੋਰਖਨਾਥਪਾਸੋਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਾ
ਸ ਆਇਆ ਕਹਿਓਸ ਮਾਈ ਮੁੰਡਿਆ ਆਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੋਲਿਓ ਨਾਹੀ ਹੋਠ
ਵਿਚ ਮੁਸਕਾਇਆ ਫੇਰ ਸੰਘਰਨਾਥ ਕਹਿਆਰੇ ਮਾਈ ਮੁੰਡੇ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉਨਾਹੀ

੨੭੯ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇ ਜੀਮੂੰਡਾ ਗੋਰਖਕਹੀਐਜਿਸਨੇਤੁਝੇ ਅਕਲਨਹੀ ਦਿਤੀ ਹਾਥ
ਫੇਰੇਨੇਕੀਨੀਤੁੰਡਾ ਬੁਰਤ ਬੁਧ ਸਭਛੀਨੀਮੂੰਡਿਮੁੰਡਾਇਕਰਗੋਤ ਗਵਾਇਓ ਤੈ
ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਨਪਾਇਆ ਕਿਉਂਤੁਸਮਝਾਇਕੇਜਨਮਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆ ਗੁ

ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੈ ਸਿਧਰਨਾਥਤੂੰਪਾਣੀਮੇਂ ਡੁਬਾਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰੰਨਾਂਦੇ ਲਲੀ ਜਾਣੇਆ
ਹੈ ਤੂੰ ਡੁਬੂ ਹੈਂ ਤਾਂਸਿਧਰਨਾਥਸਰਮਿੰਦਾਹੋ ਬੋਲਿਆ ਕੇਹੜੀਜੁਗਤਕਾਮਗਵਾਏ
ਆ ਕਵਨਜੁਗਤਮਾਇਆਤਿਆਗੀ ਕ੍ਰੋਧਕਿਸਤਰਾ ਜੀਤਾ ਅਤੀਤ ਕਿਸਤ
ਰਾਭਏ ਤੇ ਲੋਭਕਿਸਤਰਾਛਡਿਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਤੇਕਾਲਦੂਰਹੋਵੇ ਕਵਨਜੁਗ
ਤਤੇ ਮੋਹਨਹੀਵਿਆਪੈ ਹੰਕਾਰਕਿਸਤਰਾਂਨਹੀਤਪਾਵਦਾ ਸਿਧਰਨਾਥਆਖੇ ਕ
ਹੋਨਾਨਕਤੁਪਾ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੈ।

ਜਾਣੇਆਤਾਂਕਾਮਗਵਾਇਆ ਜਬਏਕੀਜੁਗਤ ਸੇ ਮਾਇਆਤਿਆਗੀਹੈ
ਸਤਿਆਈ ਜੋਕ੍ਰੋਧ ਜੀਤਾਕਿਆਹੈ ਤਿਨੇ ਗੁਣਮਿਟਗਏ ਤਾਂ ਅਤੀਤਹੋਏ ਸੰਤਾਦਾ
ਸੰਗਕੀਤਾ ਤਾਂ ਲੋਭਦੂਰਹੋਇਆ ਸਿਮਰਨਪਰਮੇਸਰਦਾਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਾਲਟਲ
ਗਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਏਕ ਦੇਖਿਆ ਮੋਹਦੂਰਹੋਆ ਸਭਕੀਰੇਨਹੂਏ ਤਾਂ ਹੰਕਾਰ ਦੂ
ਰਹੂਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੈ ਸੁਣ ਸਿਧਰਨਾਥ ਫੇਰ ਸਿਧਰਨਾਥ ਬੋਲਿਆ
ਤੇ ਸੰਸਾਰਮੇ ਕੇਹੜੀ ਜੁਗਤਕਰਠਹਿਰੇਹੋ ਦਰਬਾਰਮੇਂ ਕੈਸੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਓਹੁ ਕੌਨ ਜੁ-
ਗਤਹੈ ਦਰਠਕਨਾਪਾਵੈ ਕਿਸ ਜੁਗਤਸੇ ਮੇਲਮਿਲੋਗੇ ਸਿਧਰਨਾਥ ਪੂਛੇ ਹੇਨਾ
ਨਕਜੀ ਅੰਤਰਬਾਹਰੇ ਰੰਦਮਰੰਦੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਮਾਤਿ
ਆਗਕੇ ਸੰਸਾਰਮੇਂ ਠਹਿਰੇਹੈਂ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ ਦਰਬਾਰਪਹੁੰਚੇ ਹਰੀਕਿਰਪਾਤੇ ਦਰ
ਠਕਨਾਪਤੀਗਰਿਕੇ ਸਤਸੰਗਨੇ ਮਿਲਾਇਲੀਏ ਹੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਜੀਕਹੈਂ
ਸਿਧਰਅਪੈਤੁਮ ਅੰਤਰਬਾਹਰੇ ਰੰਦਮਰੰਦੇ ਤਾਂ ਸਿਧਰਨਾਥਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਆ।

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਵਡਾ ਤਮਾਸਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੇ ੨੧੯
ਹਾ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਪਹਾੜੁ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਕੇਹੀਆ
ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਜਾਪਦਾ ਜੋ ਸੋਨਾ ਹੈ ਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੁਪਾ ਹੈ ਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕੋ ਮੋ
ਤੀ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਹੈਨ ਏਸ ਪਹਾੜ ਦਾ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਨਹੀ ਹੋਂਦਾ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਹੈ ਸੋ ਦੇਵਤੇ ਕਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਉਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਹੋਈ
ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੋ ਸੁਮੇਰ ਤੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਉਤਾਵਲਾ ਨ ਹੋਹੁ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਗੋਰ
ਖ ਨੇ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕੋ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਜਾ
ਓ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇਖਣੇ ਭੇਜਦੇ ਹੋ ਕਿ ਝਗੜਾ ਕਰਨੇ ਕੋ
ਭੇਜਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਕੋ ਭੇਜਦੇ

ਹੋ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਭੀ ਪੂਰਨ ਜੋਗੀਸਰ ਹੋ ਵੋਹੁ ਭੀ ਪੂਰਨ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੇਖਣਾ
ਖੋਜਣਾ ਕਿਆ ਹੈ ਇਕ ਬਾਰ ਖੋਜਿਆ ਦੋਇ ਬਾਰ ਖੋਜਿਆ ਕਹੋ ਤੋ ਬੁਲਾਇ ਲਿ
ਆਵਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਐਸੀ ਤਰਾਂ ਲਿਆਵੋ ਜੋ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਕਰ ਆ
ਵੈ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕ ਤਿਸ ਕੋ ਕਰੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਤੇ ਨੀ
ਵਾ ਹੋਇ ਜੇ ਆਪ ਜੈਸਾ ਹੋਇ ਯਾ ਆਪ ਤੇ ਊਚਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਓਹ ਸੇਵਕ ਕਿਉਕਰ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਆਗੇ ਨੀਵ ਚਲੀਏ ਅਰ ਓਹ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਸਮਝ ਕਰ ਨਿਵ ਚ
ਲੇ ਅਰ ਜੇ ਆਪ ਸੇ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਉਸ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋ ਨਿਵੇ ਨਹੀ ਤੋ ਨਾ ਭੀ ਨਿਵੇ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਕਹੇ ਮੇ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੰਗਲਨਾਥ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਤੁਸਾ ਕੁਛ
ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਧੁਧੂ ਨਾਥ ਤੋ ਬੋਲਤਾ ਹੀ ਨਹੀ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕ ਜੈਸਾ
ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਖੇਸੁ ਪੋਨੂੰ ਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋ ਤੋ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-
ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੋਗੀਸਰ ਭਲਾ ਕੀ
ਆ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਗਿਰਤਾਰਬ ਜੀ ਅਘੋਰੀ ਮੰਦੇ ਹੋਤਾ ਹੀ ਏਹੁ ਮੇਹੋ ਕਹਿ ਕਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਕੋ ਹਾਥ ਲਾਵਨੇ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾ

੨੮੦ ਦੇਖਕਰਮੰਗਲਨਾਥਕੇਹਾਥਪਕੜਲੀਏ ਆਪਨੇਹਾਥਮੰਗਲਨਾਥਕੇਪੈਰਾਪੁ
ਰਖੇ ਮੂੰਹੋ ਭੀ ਬਚਨਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਏਕੰਕਾਰਕੋ ਆਦੇਸ ਆਉ ਮੰਗਲਨਾਥਪੂ
ਰਨਜੋਗੀਸਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਕਿਣਮਨੋਰਥ ਆਇਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਏਹੈਂ ਤਾਂ ਮੰਗ
ਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਹਮਾਰੇ ਧੰਨਭਾਗ ਹੈ
ਨ ਜੋ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਅਬ ਚਲੋ ਸਿਧਾਂ
ਕੀ ਮੰਡਲੀ ਮੇਂ ਦਰਸਨ ਲੇਵੇਂ ਅ ਤੇ ਦੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਲਾ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਤੁਮ ਚਲੋ ਹਮ ਭੀ
ਸਹਿਜਾ ਸਿਉ ਆਵਤੇ ਹੈਂ ਮੰ ਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮਾਰੀ ਰ ਜਾਇ ਹੈ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ
ਜੇ ਤੁਮ ਕਹੋ ਤੋ ਈਹਾਂ ਤੁਮਾਰੀ ਭੁਗਤ ਲਿਆਵੇਂ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ
ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਹਮਕੋ ਭੁਗਤ ਤੁਮਾਰਾ ਭਾਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ ਅਤਮਰਾਉ ਸਾਂਤ
ਭਈ ਜਬ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਤ ਹੀ ਆਤਮਾ ਅਘਾਇਆ ਸੁਣ ਮੰਗਲਨਾ
ਥ ਏਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ਹਮਰਾ ਤੁਮ ਰਾਇਕ ਅਧਾਰੀ॥ ॥ ਮੰਗਲਨਾਥ ਫਿਰ ਗ
ਇਆ ਪਰ ਆਪ ਭੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਭੀ ਖੁਸੀ ਕਰ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਅਰਰਜ ਜੋਗੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਭੇਖਧਾਰੀ ਸਭੋ ਇੱਕੋ ਜੇਹੇ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਕੋਈ ਮਧੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਅੱਧ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਭੇਖ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੇ ਸਭੇ ਪੂਰਨ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਸਭ ਹੀ ਸਿਸ਼ ਉਧਰ ਜਾ
ਵੈ ਪਰ ਪੂਰਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕ ਅਧਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਤੇ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹੁਣ ਅਗੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੰਭੂਨਾਥ ਇਕ ਸਿਧ ਹੈ ਓਹੁ ਭੀ ਆਪ ਕੋ ਬ
ਹੁਤ ਬਹੁਤ ਚਿਤਵਦਾ ਹੈ ਜਦ ਓਹ ਫਿਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚਲ ਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਮੰਗਲਨਾਥ ਪਾਸੋ ਭੀ ਵਧੀਕ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਗਲਨਾ
ਥ ਸਿਧ ਫਿਰ ਨਹੀ ਭੇਖ ਸਿਧ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਦਾ ਸਿਖ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਭੇਖ ਕਿਉ ਲੀਤੋ ਸ-
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਹੀ ਮਿਲ ਗਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰ
ਤਾਰ ਆਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰ ਲਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੇ ਕਰ ਸਕੇ ਓਹ

ਭਾਣੇਵਾਸਾਹਿਬਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁਨਜਰਕਰਤਾਰਨੇਤੁਹਾਨੂੰਹੀਬਖਸੀਹੈ- ੨੯੧
ਤਿਚਰਨੂੰ ਸੰਭੂਨਾਥਭੀ ਆਇਆ ਪਰਗਟਿਹੁਤਰਆਇਆਇਕਮੁੰਦ੍ਰਾਇਕਫਰੂ
ਆਬੈਰਾਗਣਲੈਆਇਆ ਆਵਦਾਹੀਕਹਿਓਸ ਆਦੇਸਹੋ॥ ਬਾਲਾ ਆਦੇਸ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਏਕੰਕਾਰਕੋ ਆਦੇਸ ਆਖ ਸੰਭੂਨਾਥਜੋਗੀ॥
ਸੰਭੂਨਾਥਵਾਚ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰੋਫਰੂਆ ਰਾਖੋਹਾਥਲੇਹੁਬੈਰਾਂਗੀ॥ਗੋਰਖਨਾ
ਥਕੇਚੇਲੇਹੋਵਹੁਬਿਘਨਨਕੋਊਛਾਰੀ॥ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਬਾਲੇ॥ਦਰਸ
ਨਦੇਖਤਤੂਟੇਤਾਲੇ॥੧॥ਕਾਇਆਅਸਥਿਰਧਰਨਨਪਰਸੀਜਬਲਗਧਰਨਅ
ਕਾਸਾ॥ਸੋਲਾਕਲਾਂਸੰਪੂਰਨਹੋਵਹੁਉਲਟਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸੁੰਨਸਹਿਰਕਾਮਾਰ
ਗਪਾਵੋਅਚਰਜਰੂਪਦਿਖਾਈ॥ਸਤਿਸੰਤੋਖਮੈਂਰਹੈਸੁਹੇਲੇ ਅਗਮਨਉਨਿਧਪਾ
ਈ॥ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤੇਰਾਜਨਮਸਕਾਰਥਾ॥ਜੇਤੂਮਗੁਰਗੋਰਖਕੋਥ
ਪੋਤਬਪਾਂਵੈਪਰਮਪਦਾਰਥਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਹਮਰੀਮਤਾ
ਮਸੂਰਤ ਸੋਹਮ ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ॥ਫਰੂਆਹਾਥਨਾਲੇਵਹੁਕਥਹੂਨਾਮਪਵੈਭੇਖਾ
ਰੀ॥ਬਿਘਨਹਮਾਰੇਸਗਲੇਭਾਗੇਹਿਰਦੇਸਚਰਿਤਾਰੀ॥ਸੁਣਸੰਭੂਨਾਥਜੋਗੀ
॥ਇਕਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਨਪਾਇਆ॥ਫਿਰਤਾਸਦਾਅਰੋਗੀ॥ਕਾਇਆਮੇਰੀਜੁ

ਗਜੁਗਅਸਥਿਰਸਚਖੰਡਮੈਂਵਾਸਾ॥ਹ
ਮਰੀਕਾਇਆਕਦੇਨਾਪਰਸੀਬਿਨਸੇਧਰ
ਨਆਕਾਸਾ॥ਸੁੰਨਸਹਿਰਮੈਂਅਸਥਿਰਕੀ
ਆ ਅਚਰਜਰੂਪਹਮਾਰਾ॥ਸਤਸੰਤੋਖਹ
ਮਾਰੇਪਾਜੀ ਨਉਨਿਧਖਜ਼ੀਨੂਅਥਾ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕਸੁਣਸੰਭੂਨਾਥਾ॥ਪੂਰਨਗੁਰੂਹਮਾ
ਰਾ॥ਗੋਰਖਜੈਸੇਕੋਤੇਚੇਲੇਮਾਰੈਖਨੇਦਰ
ਬਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਸੰਭੂਨਾਥਵਾਚ॥ ਗੋਰਖਨਾਥਤੂਮਾਰੀਦ੍ਰਿਸਟਨਆਵੈ
ਤੂੰਤੋਵਡਾਅਹੰਕਾਰੀ॥ਕੋਨਬਿੰਦਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਕੋਨਕਹੀਐਮਹਿਤਾਰੀ॥
ਕਉਣਭੂਤਲਾਗਾਹੈਤੁਝਕੋ ਤੂੰਤੋ ਅਉਰਾਬਉਰਾ॥ਸੁਧਬੁਧਤੇਰੀਸਭਬਉਰਾ
ਨੀਮੁਖਤੇਬੋਲੇਕੋਨਾ॥ਸਿਧਬੁਧਕੋਮਾਨੈਨਾਹੀਨਾਥਜਤੀਸਭਨਿੰਦੇ॥ਤੂੰਕਹੁ
ਕੌਨਬਡਾਈਪਾਵੈ ਉਪਜੇਮਾਟੀਗੰਦੇ॥ਸਾਧਪੀਰਸਭਹਰਿਕੇਕੀਏਉਨਆਪੇ
ਬਣਤਬਨਾਈ॥ਉਨਕੋਨਿੰਦੇਕੌਣ ਤੂੰਕਹੀਐਰਿਆਤੈਰਿਧਸਿਧਪਾਈ॥

੨੮੨ ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣ ਨਾਨਕਤੁਝਕਉਗੁਰੂਨਾਮਿਲਿਆ॥ਆਵਤਜਾਵਤਭ੍ਰਮਤਬ
ਕਾਗਰਭਜੂਨੀਗਾਲਿਆ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਗੋਰਖਕੋਹਮਸਿਧਜਾਨੈ
ਨਦਰਹਮਾਰੀਪੂਰੀ॥ਮਹਾਦੇਵਕੀਬਿੰਦਤੇਉਪਜੇਬੈਠਾਹੋਇਜਤੁਹੀ॥ਹਮਕੌਭੂਤ
ਲਾਗਾਹੈਕੈ ਸਾ॥ਸਿਧਸਾਧਕਸਭਉਸਕੇਕੀਏਦੁਹੂਤਹੈਐਸਾ॥ਦੇਵਮੋਨਿਅ
ਰਤਪੇਰਖੀਸਰਸਭਉਸਕੇਕੀਏਬੰਦੇ॥ਏਕਾਮਾਈਇੰਕਾਮਲਮੂਤਾਨਿਗਮਲ
ਕਹੂਰੇਗਏਸਾਧਪੀਰਸਭਭਾਈਮੇਰੇਜੇਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੈ॥ਸਿਧਜਤੀਸਭ
ਬਉਰੇਦੇਖੇਉਸਕੌਕਦੀਨਜਾਨੈ॥ਨਾਨਕਕਹੈ ਸੁਣ ਤੂੰਸੰਭੂਨਾਥ॥ਹਮਗੁਰਪੂਰਾ
ਮਿਲਿਆ॥ਨਿਦਹਮਾਰੀਜੋਜੋਕਰਤੇਸੋਗ੍ਰਸਾਬੇਗਾਲਿਆ॥੧॥ਸੰਭੂਨਾਥਭੀ
ਫਦਹੋਇਕੇਉਠਗਿਆ ਗੋਰਖਨਾਥਨੇ
ਪੂਛਾਕਿਉਨਾਥਜੀਜਬਾਬਦੇਹੋਕੌਨਕੌ
ਨਬਚਨਕੀਆਹੈ ਤੈਨੇਸੁਣਿਆਹੈਕੌਨ
ਬਚਨਹੈ ਸੰਭੁਨਾਥਨੇਕਹਿਆ ਓਹ ਤੇ ਐ
ਵੀਆਬਉਹੀਆ ਗਲਕਰਦਾਹੈ ਫੇਰਗੋ
ਰਖਨਾਥਕਹਿਆ ਕਹੁ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀਤ

ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀ ਆਪਨੇਬਿਰਦਕਹਿਣਕਹੀਨਹੀਜਾਂਦੀਪਰ
ਜੇਸਰਕਉਝੂਠਕਹੀਏ ਤਾਂਪਤੇਗਾਰਹੋਵੀਦਾਹੈ ਓਹਜੈਸਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀ ਤੁਮਆਪ
ਦੇਖੋਗੇਤਾਂਸੰਭੂਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਥਜੀਮੰਗਲਨਾਥਕੂਛਉਸਕਾ ਅਭਿਰਾਖ
ਤਾਹੈ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣੋਜੋਗੀਸਰੋ ਤੁਮਾਰੇਕਹੇ ਤਾਂ ਓਹੁਕਛਕਮੀ
ਨਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁਬਾਤਾਜੋਗੀਸਰਾਕੀਆਨਾਹੀ ਜੋਭੁਲੇਕਉਬੁਰਾਕਹੀਐ ਗੋਰਖਨਾ
ਥਜੀਕੇਪਾਸੋਪੁਛਦੇਖੋ ਸੰਭੁਨਾਥਕਹਿਆ ਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਤੁਮਭੀ ਉਸੀਕੇਚੇ-
ਲੇਜਾਇਹੋਏ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆ ਸੰਭੁਨਾਥਜੀ ਏਕਬੇਰੀ ਕਿਆ ਦਸਕੇ
ਗੀ ਐਸੀਬਾਤਕਾਦੇਖਕੇਇਨਾਹੀ ਅਤੇਸਾਧੋਂਕੇਆਗੇ ਸਾਧਹੀਨਿਵੈਂਗੇ ਚੋਰੋਂਕੇ
ਆਗੇਚੋਰਹੀਨਿਵੈਂਗੇ ਅਹੰਕਾਰੀਲੋਕਮਾਧੋਕੇ ਆਗੇਨਹੀਨਿਵਤੇ ਸੁਣੋਸੰਭੂ
ਨਾਥਜੀ ਇਨਬਾਤੋਂਕੇਕਹੇਜੋਗਪੂਰਾਨਹੀਹੋਤਾ ਤੁਮਪੁਛਦੇਖੋਗੋਰਖਨਾਥਪਾ
ਸੋ ਤਾਂਸੰਭੂਨਾਥਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਕਰਗੋਰਖਨਾਥਜੀਸੇ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਕਿਉਂਗੁ
ਰੂਜੀ ਮੰਗਲਨਾਥਕਿਆਕਹਿਤਾਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਗੋਪੀਚੰਦਨੇਕਹ
ਆ ਅਰੇਭਾਈ ਸਿਧੋਨਾਥੋਜਤੀਓ ਤੁਮਆਪਨੇਪਰਾਂਗੋਂਕਿਆ ਝਗੜਾਮੇਲ

ਹੈਓਹ ਜੈਸਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀਹੈ ਤੁਮ ਆਪੇਹੀ ਦੇਖਲੇਵੋਗੇ ਤੁਮਕੋ ਉਸਕੇਸਾਥ ਕੁਛ ਸਰੀਕਤ ਤੋਨਾ ੨੯੩
ਹੀ ਪਣੀ ਕਿਆ ਹਮੀ ਤੁਮੀ ਸਾਧਾ ਸਿਧਹੈਂ ਔਰ ਭੀ ਸਭੀ ਨਿਰੰਜਨਕੇ ਕੀਏ ਹੂਏਹੈਂ ਅਤੇ
ਅਤੀਤ ਫਕੀਰਕੋਂ ਇਉਹੀ ਬਨੀਹੈ ਆਪਸਤੇ ਸਭਕੋ ਭੁਲਾਕਰਕੇ ਜਾਣੇ ਆਪਤੇ
ਸਭਕੋ ਊਚਾ ਜਾਣੈ ਏਹੁ ਨਾ ਕਹੇ ਕਿ ਮੈਂਹੀ ਸਾਤੁਸੀ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਔਰਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੋ
ਭੂਨਾਥ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਜਭਾਗਿਆ ਗੋਰਖਨਾਥ ਮੋਨ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾ

ਥ ਕਹਿਆ ਗੋਪੀਚੰਦ ਜੀ ਤੁਮ ਕੁਛ ਕਹੋ ਗੋ
ਪੀਚੰਦ ਨੇ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ-
ਗੁਰੂਜੀ ਜੋਕੁਛ ਤੁਮ ਬਚਨ ਕਰਤੇਹੋ ਸੋਪੂ
ਰਾਹੀ ਕਰਤੇ ਹੋ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਕੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰ
ਣੀ ਭਲੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਾਹਿ
ਜਕੇ ਘਰਮੇਂ ਕਰੀਏ ਭਾਲੀਓ ਸਤਿਪੁਰਖੋਂ
ਕੇ ਬਚਨ ਹੈਨ ਜੋਗੀ ਅਗੀਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ
ਹੈਨ ਇਕੋ ਗੁਰ ਭਾਈ ਹੈਨ ਫਕੀਰੋਂ ਕਾ ਖਿਰਦ
ਸਭ ਏਕ ਜੈਸਾ ਹੈ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਾ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਐਸਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸਕੋ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਆਹੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੀਨ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਜਾਇ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ
ਅਗੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ॥

ਅਗੇ ਸਖੀ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਅਗੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛਿਅ ਜਤੀ ਸਭ ਬੈਠੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਗਿਆ
ਨ ਧਿਆਨ ਕੀਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਹਾਂ ਜਾਇ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ
ਦਿਤੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਅਦੇਸ ਹੋ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤਾਂ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੋਂ ਆਦੇਸ ਅਗ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਓ ਨਾਨਕ ਤਪ
ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਕਿਰਤਾਰਥ ਕੀਆ ਗੋਰਖ ਕੀ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਰਚਾ ਹੋ
ਈ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋਗੀ ਆ ਕੇ ਭੇਖ ਲੇਵੋ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰੋ॥ ਗੁ
ਰੂ ਹੋਵਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਹਮ ਸਗੁਰੇ ਹੈਂ ਨਿਗੁਰੇ ਨਹੀਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਕੌਣ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕ

੨੮੪ ਰਤਾ ਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾਜੀ ਓਹੁ ਕਿਸ ਸਿਫਤ ਮੈਂ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਓਹੁ
ਸਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਸਿਫਤ ਮੈਂ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤ
ਪ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਓਹੁ ਭੀ ਸਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਅਸਤ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਉ
ਜੀਵਹੁੰ ਤੇ ਨਿਆਰੀ ਕਹੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਜੀਵ ਤੋ ਜਨਮਤੇ ਮਰਤੇ ਹੈਂ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਕਰ ਦੁਖੀ ਜੋਨੀ ਪੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਬਹੁ ਕਰ ਦੁਰਬਾਸਨਾ ਕਰਕੇ ਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸੰਕਟ ਭੋਗਤੇ ਹੈਂ ਅਵਿਦਿਆ ਰੂਪ ਕੇ ਜੰਜੀਰਹੁ ਸਾਥ ਬਾਂਧੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਕਰਮ ਕਾਂਸ
ਕੇ ਹਾਥ ਮੈਂ ਬਾਂਦਰ ਹੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੀਵ ਪੜੇ ਨਾਚਤੇ ਹੈਂ ਫਿਰਤੇ ਹੈਂ ਬਿਸਰਾਮ ਨਹੀ ਪਾਵ
ਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਸਤ ਸਰੂਪ ਕੈਸੇ ਕਹੀਏ ਸਤ ਸਰੂਪ ਓਹੀ ਏਕ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਤਾ ਰਾਚ
ਨਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਉਹੁ ਅਸਤ ਕਬੀ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਬਹੁੜ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਹੈ ਸੁਖ ਮਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖ
ਮੈ ਹੈ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਹੈ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਆਪਨੇ ਅਨੰਦ ਕਰ ਆਨੰਦ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਵਹੁ ਕੀ ਡੋਰ ਤਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਮੈਂ
ਹੈ ਐਸਾ ਕਰਤਾਰ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਤਪਾਜੀ ਜੀਵ ਕਰਤਾਰ
ਨਹੀ ਤੋ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਤੋ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁ ਨਾਥ ਜੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਜੀਵ
ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾ ਬੇਟਾ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕੋ ਬੀ ਮਸਾਥ
ਧੀਏ ਸਮੇ ਸਿਰ ਅੰਨ ਜਲ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਤਖਤ ਕੀ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਕਮਲਾ
ਹੋਨੇ ਕੇ ਸਬਬ ਤੇ ਜਬ ਉਸ ਕੋ ਕੋਈ ਵੈਦ ਔਖਧ ਦੇਵੈ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਤਖਤ ਕੀ ਲਾ-
ਇਕ ਹੋਇ ਇਹ ਜੀਵ ਅਗਿਆਨ ਸਿਉ ਮਿਲ ਕਰ ਬਾਮਰੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋਇ ਗਏ
ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਵੈ ਏਹੁ ਅਉਖਧ ਖਾਵੈ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਭੇ
ਦ ਭਰਮ ਸਭ ਉਠ ਜਾਵੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿ
ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭੰਗਰਨਾਥ ਤਪੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਦੇਹੁ ਭੰਗਰਨਾਥ ਨੇ ਮ
ਦ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਕਹਾ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ-
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੰਗਰਨਾਥ ਏਹੁ ਕੈਸਾ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਭੰਗਰਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ
ਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਇਸ ਕੇ ਪੀਏ ਤੇ ਲਿਵ ਲਾਗਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੰਗਰ ਨਾਥ ਜੀ
ਏਹੁ ਕਿਉ ਕਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਭੰਗਰਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਭਠੀ ਸਜੇ ਭਾਹਨ ਮੇ ਰੋਕਸ
ਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ਨਲੀ ਚੁਇ ਚਲਤੀ ਤਬ ਯਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ
ਸੁਣਹੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਤੂੰ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈਂ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਖੁਲੇ ਬੰਧਨ ਸਭ ਕਾਟੇ ਸਗਲੀ ਭੁਰਮ-

ਤਯੋਵੈ।ਹੋਮਤਵਾਲੇਸਦਕੇਮਾਤੇਮਗਨਹੋਇਲਿਵਲਾਗੀ।ਸੁਰਤਬੰਧਨਾਚਲਤੀ- ੨੯੫
ਖਬਧੂੰਦਰਖ਼ਾਰਖਨਬੈਰਾਗੀ।ਐਸੇਸਹਿਜਫਿਰੇਮਤਵਾਲਾ।ਦੁਖਸੁਖਦੋਇਨਿਵਾਰੇ

ਜਹਾਂਏਕੋਖੇਤਾਂਏਕੋਸੁਆਮੀਹਿਰਦੇਅੰਤਰਧਾਰੈ।ਲਾਹਪੂੰਜੀਸਾਥਨਿਬਾਹੇਪੰਜ
ਅਖਰਧਾਲੀਖੇਪਨਜਾਵੈ।ਸੰਗਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਬਤੂੰਦਰਸਨਪਾਵੈ।
ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਗਿਆਨਧਿਆਨਕੀਭਾਹਣਮਾਂਗੀਕਰਨੀਕੀਭਸਪਾਈ
ਭਉਭਾਠੀਮੈਂਪ੍ਰੇਮਸਮਾਣਾਬ੍ਰਹਮਕੀਅਗਨਜਲਾਈ।ਜਿਧੇਹਮਾਮਦਕੇਮਾਤੇ
ਨਾਹੀ।ਜੋਮਤਵਾਲੇਮਦਕੇਮਾਤੇਕਿਨਮਤਵਾਲਿਓਮਾਹੀ।ਸੁਰਤਨਲੀਭਾਉਥ
ਸਨਕੀਨਾਅੰਤਰਧਾਰਚੁਆਈ।ਦਇਆਸੁਰਾਹੀਸਹਿਜਪਿਆਲਾਗੁਰਮਤਪੀ
ਵਹੁਭਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਫਿਰੈਮਤਵਾਲਾਏਕਰੰਗਮਹਿਖੇਲੈ।ਜਹਾਂਏਕਾਤਹਿ
ਏਕਸਰੂਪੀਮਾਰਗਪਾਇਆਚੇਲੈ।ਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀਸਿਧਹੁਆਠਪਹਿਰਲਿ
ਵਲਾਗੀ।ਨਾਨਕਦਾਸਤਹਾਂਮਤਵਾਲਾਜਹਾਂਏਕਕਾਰਬੈਰਾਗੀ। ਫੇਰਕਹਿਆਸਿ
ਧਾਂਮਕਲੀਵਿਚ। ਧਨੋਜੋਬਨਕੀਛੋਨਆਸਾ।ਪਰਗਟਿਆਅੰਗਨਲਾਵੈ
ਪਾਸਾ।ਨਾਦਬਿੰਦਲੈਘਟਹੀਭੀਤਰਜਰੈ।ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਾਰਬਤੀਕਰੈ।ਬੋ
ਲੈਪਰਬਤਸਤਸਰੂਪਾ।ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ।ਜੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗਰਹੁਕ
ਰੈ।ਜਪਤਪਸੰਜਮਭਿਖਿਆਕਰੈ।ਪੁੰਨਦਾਨਕਰੈਸੀਰਾ।ਸੋਰਿਗਹੀਗਾਕਾਨੀਰਾ।ਐਸੇਈਸ
ਮਤਸਰੂਪਾ।ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ।ਸੋਐਧੂਤੀਜੋਧੂਪੈ।ਆਪਾ।ਭੋਜਨਭਿਖਿਆਥਰੈ॥

੨੮੬ ਸੰਤਾਪਾ। ਅਉਹਟਪਟਣਕੀਤ੍ਰਿਖਿਆਕਰੈ। ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਚਨੈ। ਬੋ
ਲੈਗੋਰਖਸਤਿਸਰੂਪਾ। ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ। ਸੋਪਾਖੰਡੀਜੋਕਾਯਾਂਪਖਾਲੈ ਕਾਯਾਕੀ
ਅਗਨਬ੍ਰਹਮਪਰਜਾਲੈ। ਸੁਪਨੈਬਿੰਦਨਦੇਈਝਰਨਾ। ਤਿਸਪਾਖੰਡੀਕਸੁਨਮਰਨਾ। ਬੋ
ਲੈਚਰਪਟਸਤਿਸਰੂਪਾ। ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ। ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੈਉਦਾਸਾ।
ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸਾ। ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਵੈਗੰਢ। ਤਿਸਉਦਾਸੀਕਾ
ਪੜੈਨਕਧਾ। ਬੋਲੈਬੈਰਾਗੀਚੰਦ ਸਤ ਸਰੂਪਾ। ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ। ਸੋਬੈਰਾ
ਗੀਜੋਉਲਟੈਬ੍ਰਹਮਾ। ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮਾ। ਅਹਿਨਿਸਅੰਤਰਰਹੈਧਿਆ
ਨਾ। ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨਾ। ਬੋਲੈਭਰਥਰਸਤ ਸਰੂਪਾ। ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪ
। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾ। ਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਾ। ਕੰਨਪੜਾਇਕਿ
ਆਖਾਜੈਭੁਗਤਾ। ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ। ਕਉਨਸੁਅਖਰਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆ
ਉ। ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਸਹੈ। ਤਉਨਾਨਕਆਖੈਗੁਰਕਉਕਹੈ। ਛਿਅਵਰ
ਤਾਰੇਵਰਤੈਪੂਤਾ। ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੂਤਾ। ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾਇ। ਕਾਹੇਭਿਖਿ
ਆਮੰਗਣਜਾਇ। ਬੋਲੈਨਾਨਕਸਤਸਰੂਪਾ। ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ।
ਚਰਪਟਵਾਚ। ਕਾਮਤਿਆਗਲੋਕ੍ਰੋਧਤਿਆਗਲੋਲੋਭਤਿਆਗਲੋਮੋਹ।
ਹੰਕਾਰਤਿਆਗਲੋਮਮਤਾ। ਤਿਆਗਲੋਚਰਪਟਬਚਨਅਪਾਰ। ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚ। ਨਕਾਮਤਿਆਗੋਨਕ੍ਰੋਧਤਿਆਗੋਨਲੋਭਤਿਆਗੋਨਮੋਹਹੰ
ਕਾਰ। ਨਾਤਿਆਗੋਮਮਤਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਭੋਗਕਰਣੇਨਾਨਕਬਚਨਅਪਾ
ਰ। ਚਰਪਟ॥ ਸਿਵਪਰਗਟੇਸਕਤਗਵਾਓ। ਮਨਸਾਨਧਿਰਾਓ। ਤਿਸਨਾਹਿਰ
ਇ। ਮਨਕੋਪਰਬੋਧਲੇ। ਦਰਸਨਪਾਓ। ਬਿਭੂਤਲਗਾਓ। ਗੁਰਚਰਨਲਾਗਲੇਤੇ
ਬਡਭਾਗੀ। ਚਰਪਟਕਹੈਨਾਨਕਤਪਜਾਂਸਿਸਾਰਤੇਪਾਰਭਏਹੈ। ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀ। ਸਿਵਕੇਪਰਗਟੇਸਕਤਨਾਗਵਾਓ। ਮਨਸਾਨਧਿਰਾਓ। ਤਿਸਨਾਰਹਾਓ।
ਦਰਸਨਪਾਓ। ਬਡੇਭਾਗਹਮਾਰੇ। ਤਬਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕਰੈ ਸੁਣਚਰਪਟਤੈਸਿ
ਸਾਰਤੇਪਾਰਪਰੈਗੇ। ਅਰਹਮਾਰਾਗੁਰੂਏਕੰਕਾਰਹੈ ਦੂਜੇਨੂੰਜਾਣਦੇਨਾਹੀ। ਪੰਜੇ
ਤਤ ਪੰਜੀਪਰਕਿਰਤ ਤੀਨੇਗੁਨਚਾਰ ਅੰਤਹਕਰਨ ਨੌ ਇੰਦ੍ਰੇ ਸਤਾਹਮਬਿਧ ਬੰਧੇ
ਦਾ ਇਕੀਹਮਰੇਆਗੇਖੜੇਹੈਂ ਪੰਜਾਸਪੰਜਤੇ ਭੁਗਤੇ ਨਾਨਕਤਪਾਬਡਭਾਗ-
ਬੋ ਸੁਣਚਰਪਟਨਾਥ ਫੇਰ ਘੁਘੂਨਾਥਕੇਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਘੁਘੂਨਾਥਜੀ
ਤੁਮਬੋਲਤਾਕਿਉਨਾਹੀ ਘੁਘੂਨਾਥਚੁਪਕਰਰਿਹਾਕੀਜਾਪੈ ਓਹੁਕੈਸਾਭਇਆ

ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰ ਕਰੇ ਘੁਘੂਨਾਥ ਬੋਲਣਹਾਰ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕੀ ਰਹਿਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ੨੦੧
ਏ ਘੁਘੂਨਾਥ ਬੋਲਾਇਆ ਚਾਹੀਏ ਦਰਸਨ ਅਛਾ ਸਰਮਨਾ ਜਾਣੇ ਕਿਆ ਜਾਨੀਏ ਕੈਸਾ ਹੈ
ਘੁਘੂਨਾਥ ਕੇ ਪਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਏਕ ਪਛਾਨੋ ਘੁਘੂਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਘੁ
ਘੂਨਾਥ ਪਾਇਓ ਜਤੀ ਨ ਸਾਧਓ ਸਿਧੋ ਨਾਥ ਬੋਲੇ ਬੋਲਓ ਪਰਨਾਇਓ ਸਿੰਙੀ ਨ ਬ-
ਜਾਇਓ ਨਾਉਨ ਕਹਾਇਓ ਸੁਰਤ ਨ ਠਹਿਰਾਇਓ ਗੁਰੂ ਨ ਕਹਾਇਓ ਚੇਲਾ ਪਾਇਨਾ
ਲਗਾਇਓ ਨਾਦ ਅਨਾਹਦ ਭਰਮ ਸੁਣਾਇਓ ਸਭ ਏਕੰਕਾਰ ਖੇਲਓ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
ਨਾ ਮੇਲਓ ਧਿਆਨ ਧਿਆਇਓ ਊਚ ਨੀਚ ਨ ਕਹਾਇਓ ਹਿਰਦੇ ਪਰਗਾਸਓ ਏਕ
ਬਾਤ ਓ ਘੁਘੂ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਮ ਸਾਧਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਘੁਘੂਨਾਥ ਕੇ ਚਰਣੋ ਕੋ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਘੁਘੂਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕਿਆ ਤਪਾਜੀ
ਦੂਸਰਾ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਏਕ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਤੁਮੇ ਪਛਾਨਿਆ
ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਮਾਣਿਆ ਹੈ ਅਗੇ ਘੁਘੂਨਾਥ ਮੇਂ ਰਹੀ ਤਾਂ ਘੁਘੂ
ਨਾਥ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਸ ਮੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਖਰੇ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਫੇਰ ਰੈ
ਬਾਨਾਬ ਬੋਲੇ ਨਹੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈਠ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਰੈਬਾਨਾਬ ਨਹੀ ਬੋਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਉਤਾਵਲੀ ਸੋ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਲਾਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬ
ਚਨ ਕੀਆ ਬੋਲ ਰੈਬਾਨਾਬ ਤੁਮਾਰਾ ਸਤ ਕੋ ਨਾਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਮੂਰਤ ਅਛੀ ਦੇਖੀ ਹੈ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਕ
ਈ ਸਮਝ ਨਾਹੀ ਸਿਧ ਭੀ ਨਾਥ ਭੀ ਜਤੀ ਭੀ ਬੋਲੇ ਹੈਂ ਤੁਮ ਕਿਉ ਨਹੀ ਬੋਲਤੇ ਰੈਬਾਨਾ
ਬ ਬੋਲਿਆ ਬੋਲਣਹਾਰਾ ਬੋਲੇ ਤੋਲਣਵਾਲਾ ਤੋਲੇ ਖੇਲਣਹਾਰਾ ਖੇਲੇ ਅਟਕ
ਨਹਾਰਾ ਅਟਕੇ ਭਟਕਨਵਾਲਾ ਭਟਕੇ ਝਟਕਨਵਾਲਾ ਝਟਕੇ ਗਾਵਣਵਾਲਾ ਗਾਵੈ
ਸੁਣਨਵਾਲਾ ਸੁਣੇ ਰੈਬਾ ਕਹੈ ਏਕੋ ਏਕ ਧਿਆਓ ਏਕੰਕਾਰ ਮੇਂ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓ
'ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ' ਜਨਨੀ ਕਰਨੀ ਰਹਿਨੀ ਚਲਨੀ ਗੁਰੂ ਏਤੇ ਸਭ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿ
ਨ ਪਰ ਏਕੰਕਾਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਰੈਬਾਨਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਦੂਸ
ਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਹੀ ਸੁਖਰੂਪ ਹੈ ਦੂਜਾ ਜੇ ਜਾਣਹੈ ਤਾਂ ਰੈਬਾਨਾਬ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਆਪਸ ਮੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਹੋਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਤਾਂ ਘੁਘੂਨਾਥ ਰੈਬਾਨਾਬ ਮੰਗਲਨਾ
ਥ ਗੋਪੀਚੰਦ ਏਹੁ ਚਾਰੇ ਬੜੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਹਮ ਨਿਹ
ਲ ਹੂਏ ਆਜ ਹਮ ਕੋ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ
ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਬਹੁਤ ਲੋਚਦੇ ਸਾਂ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੂਆ ਜੁ ਇਸ ਦੇਗ ਵਿ
ਚ ਦਰਸਨ [illegible] ਹੂਆ ਹੈ ਅਸ ਨੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਭਈ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਹੂ

੨੯੮ ਆਹੈ ਤੂਸਾਂਤੇਵਿਚਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰਵਿਚਕੋਈਭੇਦਨਾਹੀ ਏਹੁਬਾਰਤਾਹੋਈ ਤਾਂਸੁਰਤਾਸਿ
ਨਿਰਤਾਸਿਧ ਕਨਕਾਸਿਧ ਹੋਰਕਿਤਨੇਹੀ ਸਿਧ ਤਮਕ ਉਠੇ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇਕਹਿ
ਆ ਹੇਗੋਪੀਚੰਦਜੀ ਏਹੁਸਿਧਕੈਸੇਹੰਕਾਰਕਰਤੇਹੈਂ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀ
ਤੁਮਦੇਖੋਤਮਾਸਾ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀਕੁਛਏਹਨਾਤੇਕਮਤੀਨਾਹੀ ਤੁਮਮੋਨਿਮੇਂਰਹੋ ਤਮ
ਸਾਦੇਖੋ ਏਹੁਕੈਸੇਸਰਮਿੰਦੇਹੋਵਹਿਗੇ ਉਨਾਸਿਧਾਨੇਕਰਾਮਾਤਾਲਾਈਆ ਮ੍ਰਿਗਾਨੀ

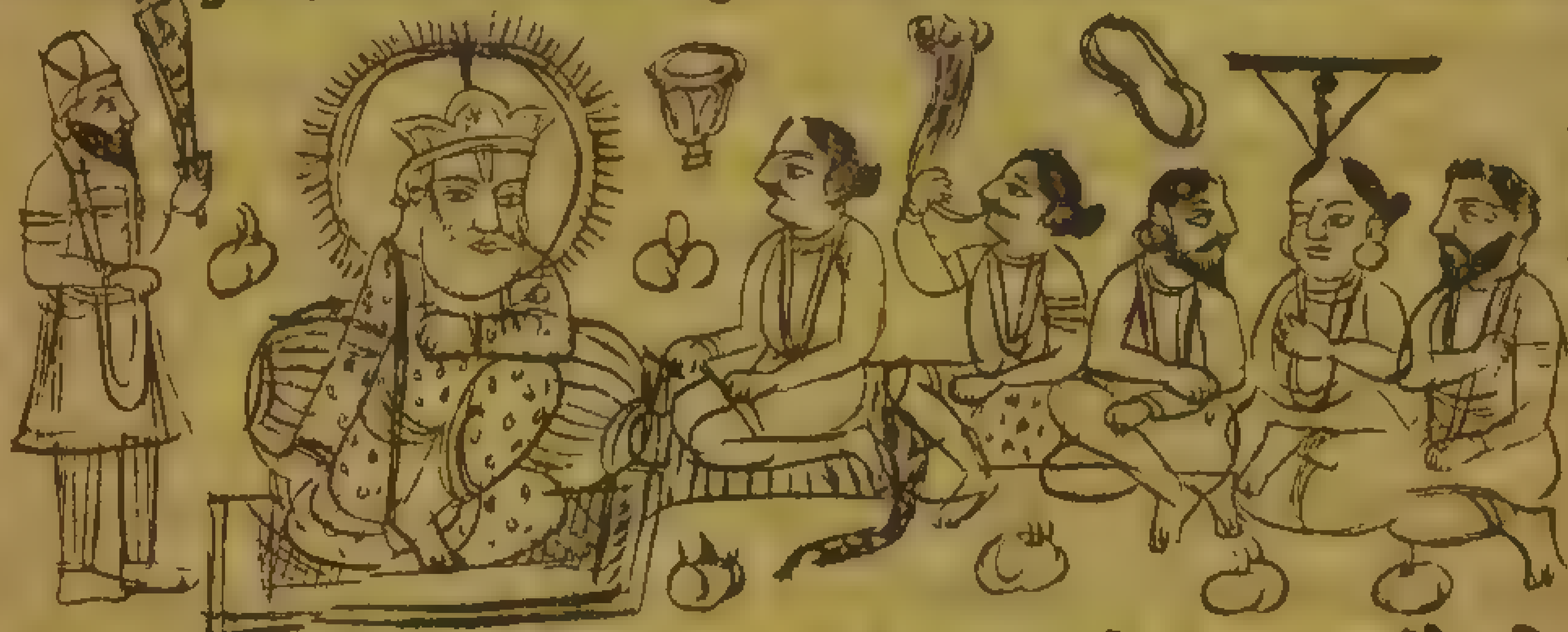

ਉਡਾਈ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਉਡਾਈ ਸਿੰਙੀਉਡਾਈ ਫਹੁਆ ਉਡਾਈ ਜਿਤਨੇਸਿਧਤਮਕੇਹੋਏ
ਥੇ ਸਭਨਾਨੇ ਆਪੋਆਪਨੇ ਸਾਜਉਡਾਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮਚਲੇਹੋਇਕੇਦੇਖੇਂ ਤਾਂਸਿ
ਧਾਨੇਕਲਲਗਾਈ ਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰੰਗਨਾਥਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਕਿਆਭਾਇ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਉਨ੍ਹੋ ਕੌਸਹਮਾਰੀ ਹਮਦੇਖੇਂ ਸਕਤਤੁਮਾਰੀ ਏਿ
ਤਨਾਕਹਿਨੇਤੇਕੌਸ ਉਡੀ ਅਸਮਾਨਮੇਂ ਜਾਇਕਰਮਿਰਗਾਨੀਕੋ ਮਾਰਉਤਾਰਾ ਸਿਧ
ਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏ ਸਿੰਙੀਭੀ ਪਕੜੀ ਕੌਸ ਸਭਨਾਪਰਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਫਹੂ
ਆਹਰਗਏ ਸਾਰੇਸਿਧਸਰਮਿੰਦੇਹੋਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਹਸੇ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿ
ਆਕਿਉਗੋਰਖਨਾਥਜੀ ਦੇਖਾਨਾਨਕਤਪੇਕਾ ਤਮਾਸਾ ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆ ਕੇ ਉ
ਗਲਗਗਨਮੰਡਲ ਆਕਾਸਮੇਂ ਤਾਰੇਕਿਤਨੇਹੈਂ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕੇਪਤ੍ਰ ਕਿਤਨੇ ਇੰਦ੍ਰ
ਧਾਰਾਕਿਤਨੀਬਰਸਤਾਹੈ ਸੁਮੇਰਪਰਬਤ ਕਿਤਨੇਜ਼ੋਰਹੈਂ ਜਗਤਮੇਂ ਰਤੀਕਿਤਨੀ
ਦੇਵਤੇਕਿਤਨੀਕਲਾਮੇਂਹੈਂ ਗੋਰਖਕਹਿਆ ਸੁਣੋਨਾਨਕਜੀ ਤੁਮਕਿਤਨੀਵਾਰੀ ਆ
ਏਹੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੈ ਚਾਰਉਂਗਲਕਾ ਗਗਨਮੰਡਲਦੇ ਆਕਾਸਮੇਂਤਾਰੇ ਬਨਾ
ਸਪਤੀ ਕਉਪਤ੍ਰਦੇ ਇੰਦ੍ਰਨਉਧਾਰ ਬਰਸਤਾਹੈ ਸਵਾਸੇਰਕਾਸੁਮੇਰਹੈ ਜਗਤਮੇਂਰ
ਤੀਏਕਕਮਲਮੇਂ ਦੇਵਤਾਇਕਹੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕਜੀ ਸੁਣੋਗੋਰਖਨਾਥ ਹਮਏਕਵਾਰੀ-
ਆਏਹੈਂ ਫੇਰਗੋਰਖਬੋਲਾ ਗੁਰੂਕੌਨ ਚੇਲਾਕੌਨ ਮੂਲਕੌਨ ਮੇਲਕੌਨ ਕੋਹ੍ਰੀਵ

ਸਤਲੈ ਅਕੇਲੇਰਹਿਤੇ ਹੋਕਾਇਆਕਹੇਕੀ ਪਿੰਡਕਵਨਹੈ ਤਿਸਪਰਕੌਨਪੁਰਖਕੀ-
ਅੰਨਕਥੀਬੋਲੇਕਥਕਥਖਾਇ ਕਿਸ ਸਬਦਕਰਹੋ ਨਾਨਕਜੀ ਅਮਰਪੁਰੀਜਾਤੂ॰
ਹੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸਬਦਗੁਰੂ ਸਬਦ ਧੁਨਚੇਲਾ॥ਮਨਮੂਲਪਵਨਸੰ
ਗਮੇਲਾ॥ਤਤਵ ਸਤਲੇ ਰਹੇ ਅਕੇਲਾ॥ਕਾਇਆਪਉਣਪਾਣੀਕੀਪਿੰਡ॥ਤਿਸ
ਪਰ ਸਚ ਗੁਰੂਕੀ ਅੰਨ॥ਸਤਕਥਿਓਕਥਿਆਖਾਇ॥ਇਹੁਸਬਦਹੋਖਿੰਥੜਾਅਮ੍ਰ
ਪੁਰੀਜਾਇ॥ ਖਿੰਥੜੋਵਾਚ॥ ਕੌਨਨਗ੍ਰੀਕੌਨਰਾਜਾਕੌਨ ਲੋਕ ਵਸਤੇਹੈਂ ਰਾਜਾਕੌਨ
ਮਹਿਤਾਕੌਨ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕਜੀ ਨਗ੍ਰੀਕੀਆਂਬਾਤਾ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਕਾਇਆਨਗ੍ਰੀਮ
ਉ ਸੁਲਤਾਨ ਪੰਜ ਦੇਖਪਰਧਾਨਫਿਰਤੇਹੈਂ ਮਨੂਆਰਾਜਾ ਪਉਣਮਹਿਤਾਲੇਹੁਖਿੰਥੜਾ
ਨਗ੍ਰੀਕੀਆਬਾਤਾ ਖਿੰਥੋੜੋਵਾਚ॥ ਕਹਾਵਸੈਮਨੂਆਕਹਾਂਵਸੈਪਉਨ॥ਕਿਸਕੀ
ਓਟਘਟਤਾਲਬਜਾਵੈਪੰਚਾਕਾਗੁਰਕੌਨਅਹਾਰਕੌਭੋਗੈਹੇਤਪਾਜੀ ਸਬਦਕਾਬੀ
ਚਾਰਦੇਵੋ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਹਿਰਦੈਵਸੈਮਨੂਆ ਨਭਵਸੈਪਉਣ ਪਵਨਕੀਓਟ
ਘਟਤਾਲਬਜਾਵੈਪੰਚਾਕਾ ਗੁਰੂ ਤਤ ਅਗਨ ਭੋਗੈ ਅਹਾਰਲੇਖਿਥੜਾ ਸਬਦਕਾ
ਬੀਚਾਰ॥ ਖਿਥੜਾਵਾਚੁ॥ ਕਿਤਮੁਖਆਏਕਿਤਮੁਖਜਾਏ ਕੈਸੇ ਨਾੜੀਕੈਸੇਸੰ
ਧਕਾਇ॥ਸੋਖੀਕਰੇਪਉਨਕੌਨਮੜ੍ਹੀਕੌਨਦੁਆਰਦੇਹੁਤਪਾਜੀ ਸਬਦਕਾਬੀਚਾ
ਰ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚੁ॥ ਉੜਮੁਖਆਏਦੂਖਣਮੁਖਜਾਵੈ ਨੌਸੈਨਾੜ ਸੋਲਾਸੈਸੰਧੀ
ਜਸੋਖੀਕਰੇਪਉਨ ਅਸੰਭਮੜ੍ਹੀ ਅਚਿੰਤ ਦੁਆਰ ਲੇਹੁਖਿੰਥੜਾ ਸਬਦਕਾਵੀਚਾਰ
॥ਖਿਥੜਾਵਾਚ॥ ਕਿਤਪਰਚੇਲਾਰੇਬੈਧ ਕਿਤਪਰਚੈਪੜੈਨਕੰਧ॥ਕਿਤਪਰਚੈ
ਸਸੀਸੂਰਫੂਟੈ॥ਕਿਤਪਰਚੇਮਾਇਆਮੋਹਤੂਟੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥
ਮਨਪਰਚੇਤਉਲਾਰੈਬੰਧ॥ਪਉਨਪਰਚੈਤੌਪੜੈਨਕੰਧ॥ਗਿਆਨ ਪਰਚੈ ਤੌ ਸਸੀ
ਸੂਰਛੂਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਤਾਮਾਇਆਮੋਹਤੂਟੈ॥ ਖਿਥੜੋਵਾਚ ਆਦੇਸਕਿਸ
ਕਉਆਦੇਸਾ॥ਆਦਿਕਾਕੌਨਉਪਦੇਸਾ ਮਨਕਾਕੌਨਦੇਸਗਿਆਨਗੁਰੂਕੌਨ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਆਦੇਸਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਆਦੇਸਾ॥ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂਕਾ ਅਨੂ
ਪਉਪਦੇਸਾ॥ਮਨਕਾਨਿਰੰਤਰਦੇਸਾ॥ਗਿਆਨਕਾਗੁਰਸੰਤੋਖ॥ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਚਰਨੀ
ਲਾਗੀਏਤੌਪਾਈਏਮੋਖ॥ ਊਰਮਧੂਰਮਨਾਥਆਇਆ ਪਰਥਨੇਗੁਸੇਨਾਲ
॥ਧੂਰਮਨਾਥਵਾਚ॥ ਅਗਜਲਾਵੈਜਲਮੈਡੋਬੋ ਚਿਲਕੇਸਾਰਕਸਾਈ॥ਐਸੇ
ਦੂਖਲਗਾਵੈਦੁਮਕੋ ਧਰਤੀਬੀਚ ਗਡਾਈ॥ਏਕ ਤਮਾਚਾਮਾਰੇਐਸਾ॥ਮਾਰਸਾਥਰ
ਲਾਈ॥ਐਸਾਦੇਖੋਜੋਰਹਮਾਰਾ ਸਗਲੇ ਪਾਉਲਗਾਈ॥ਕਹਿਆ ਹਮਾਰਾਮਾਨੇ

੨੮੦ ਨਾਹੀਅਬੀਡਰੇਤੁਮਛਾਈ॥ਜੇਤਾਜੋਰਧਰੈਤਮਆਪਨਾਤੁਮਕੋਮਾਲਮਨਾਹੀ॥
ਧੂਰਮਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਹਮਰੀਮਾਨਰਜਾਈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਪਹਿਰਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰਬਾਧਭੋਜਨਸਾਰਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਪੀ
ਵਾਧਰਤੀਹੰਕਰਲਾਈ॥ਧਰਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰਤੋਲੀਪਿਛੈਟਕਿਚੜਾਈ॥ਏਤਾਬ
ਲਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਕਰੀਭਿਆਖਕਰਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਜਿਸਊਪਰਸਚਨ
ਮਦਾਤਿਆਈ॥ ਊਰਮਨਾਥਵਾਚ॥ ਊਰਮਬੋਲੈਤਤਾਦਿਰੋਲੈਸੁਣਹੁਨਾਨਕਮੇਦੀ
॥ਕਿਉਕਰਵਸਤਪਰਾਪਤਹੋਈ॥ਕਿਨਪਾਈਤੁਝਗੋਦੀ॥ਆਪਬਖਾਨੈਭੇਦਨ
ਜਾਨੈਗੁਰਬਿਨਬੁਝਨਹੋਈ॥ਸਿਧਮਿਲੇਬਿਨਬੁਧਨਉਪਜੈਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋ
ਈ॥ਊਰਮਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾਜੀਗੁਰਕੇਸਿਰਪਰਥਾਪੋ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੀ
ਚਰਨੀਲਾਗੋਤੀਨਲੋਕਮਹਿਜਾਪੋ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਮੋਦੀਕਹੀਏਏਕੰਕਾਰ
ਤੀਨਲੋਕਕੋਪਾਲੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੋਨਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤਕੇਨਾਲੇ॥ਤਿਸ
ਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਵਸਤਪਰਾਪਤਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਰਮਪਛਾ
ਨਮੈਲਨਰਹੀਆਕਾਈ॥ਨਿਰਮਲਬੁਧਸਿਧਸਭਹਜਰਜਨਮਸਕਾਰਥਪ
ਇਆ॥ਰਿਤਜਨਨੀਬੂੰਦਪਿਤਾਮਿਲਕਰਤੇਠਾਟਬਣਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣ
ਊਰਮਮੂੜੇਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਨਹੀਜਾਨਾਸੁਣਗੋਰਖਭ
ਰਮਾਇਆ॥ ਡੂੰਗਨਾਥਵਾਚ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੌਨਗੁਰੂਕੌਨਦੇਸਕੌਨਭੇਸਜੰ
ਗਮਕੇਜੋਗੀਭੋਗੀਕੇਰੋਗੀਹਰਖੀਕਿਸੋਗੀਸੁਣੋਤਪਾਜੀਕੌਨਪ੍ਰਕਾਸਤੋਮਿ
ਟੈਜੰਜਾਲਾ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਖਿਮਾਮਾਤਾਸੰਤੋਖਪਿਤਾਸਚਗੁਰਕਰਤਾ
ਰਕਾਹੋਤਾਬੈਰਾਗਮਪੁਰਦੇਸਸਗਲਭੇਸਜੰਗਮਨਜੋਗੀਭੋਗੀਨਾਰੋਗੀਹਰਖੀ
ਨਾਸੋਗੀਓਅੰਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਉਮਿਟੇਜੰਜਾਲੇ॥ ਗੋਰਖਨਾਥਵਾਚ॥
ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰੇਝੋਲੀਲੇਵੇਮਸਤਕਧੂਰਲਗਾਓਕਾਯਾਂਅਜੀਤਸਦਾਹੀਰਹੇ-
ਖਿੰਥਾਹੰਢਾਵੇਹਾਥਮੈਫਹੌੜੀਡੰਡਾਰਾਖਹੁਤੋਸਿਧਾਮਹਿਜਮਤੀਹੋਵੇਸਗਲ
ਜਗਤਕੋਜੀਤੇਆਦੇਸਆਦੇਸਸਭਸਿਧਾਕੋਕਹੋਭੁਗਤਭੰਡਾਰਾਲੈਕੇਭੂਰੇ
ਮੁਖੇਨਾਦਵਜਾਵੇਨਾਥਨਾਓਹੋਇਬੈਠੇਜੁਗਾਜੁਗਾਮੇਰਿਧਸਿਧਲਗਾਵੇਸਗ
ਲਾਸਿਧਤੇਰੇਆਗਿਆਵਰਤੀਹੋਵੈਰੋਗੇਜੋਗਸੰਜੋਗੀਪਾਵੇਏਕਾਮਾਉਕੇਚੇਲੇ
ਹੋਵੈਗੁਲਾਤਜੋਗਕੇਚੇਲੇਸੰਸਾਰਕੇਭੰਡਾਰੀਕਹੀਓਤੁਮਦੀਵਾਨਸਗਲੇਤੇਰੇਸਿ
ਰਪਰਹੋਰਕੋਈਪਰਧਾਨਨਾਹੀਹੋਇਗਾਤੇਰਾਹੁਕਮਸਭਤੇਊਚਾਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨ

ਚਲੇਗਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ਮੇ ਆਸਣ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਲੋਕ ਮੇਂ ਭੰਡਾਰਾ ਚਲੇਗਾ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ੨੯੧
ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਮੇਂ ਬੰਧੇ ਰਹੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਰਚੀ ਹੈ ਆਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ ਆਪਨੇ
ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਬਿਚਾਰੋ ਪ੍ਰਣਤ ਗੋਰਖ ਸੁਣੇ ਤ ਪਾਜੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰਮ ਪਤ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਖਿੰ
ਥਾ ਕਾਲ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾ
ਤੀ ਮਨ ਜੀਤੈ ਜਗ ਜੀਤ॥ ਆਦੇਸ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦ ਅਨਾਹ
ਤਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸ॥ ਭੁਗਤ ਗਿਆਨ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਨ ਘਟ ਘਟ ਵਾਜਹਿ ਨ
ਾਦ॥ ਆਪ ਨਾਥ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧ ਸਿਧ ਅਵਰਾ ਸਾਦ॥ ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋਗ ਦੁਇ
ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ॥ ਆਦੇਸ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ
ਅਨਾਦ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸ॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤ ਵਿਆਈ ਤਿਨ ਚੇਲੇ ਪ
ਰਵਾਣ॥ ਇਕ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣ॥ ਜਿਵ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿ
ਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣ॥ ਆਦੇਸ ਤਿਸੈ ਆ
ਦੇਸ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦ ਅਨਾਹਤ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸ॥ ਆਸਣ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡ
ਾਰ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸ-
ਾਚੀ ਕਾਰ॥ ਆਦੇਸ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸ॥ ਆਦ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦ ਅਨਾਹਤ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸ
॥ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮ ਈਹਾਂ ਕਿਉਕਰ ਆਏ ਥੇ ਕਿਆ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਆ
ਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਕਹੋ ਹਮ ਪੂਰਾ ਕਰੇਂਗੇ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਚ॥ ਹਮ ਕੋ ਜਬ ਗੁਰੂ ਸੂਰਾ ਮਿ-
ਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਤਬ ਸਭੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਡੇ ਪੂਰਨ ਭਏ ਹੁਣ ਕੋਈ ਊਣਤਾ ਨਾਹੀ ਰਹੀ
ਸਿਧ ਬੁਧ ਭਰਮ ਸਭ ਲੋਈ ਸੁਣੇ ਗੋਰਖ ਤੁਝੇ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੇ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸਚ ਸਮੇ
ਉ ਗੋਰਖ ਚੁਪ ਕੀਆ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਕੋ
ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਹਮ ਇਨ ਕੋ ਦੇਖਤੇ ਥੇ ਦੇਖਾ ਪੂਰਨ ਪੁੰ-
ਨੁ ਹੈ ਕਿ ਕਚਾ ਪਿੰਡ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੈਸਾ ਦੇਖੀਏ ਤੈਸਾ ਕਹੀਏ
ਫਕੀਰੀ ਕਾ ਬਿਰਦ ਐਸਾ ਹੀ ਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਮੰਗਲਨਾਥ ਤੁਮ ਸਤਿ ਕਹਿ
ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਅਗੇ ਭੀ ਜਾਹਿਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਅਗੇ ਵੜੀਆ ਕ ਜਾਹਗਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜਿਉ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋਹ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਜੋ ਆਏ ਸੋ ਨਾਥ ਹੀ ਅ

੨੯੨ ਏ ਅਤੇ ਅਸਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਉਨਾਥ ਚੁਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛਿਅ ਜਤੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਠੀਕ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਸਭ ਜੋਗੀਆ ਦੇ ਹੀ ਭੇਸ ਹੈਨ ਏਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਹੈਨ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਂਗੇ
ਏਹੁ ਬਚਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਆਇਆ ਕਹਿਓਸ ਕੌਣ ਜੁਗਤ ਕੌਣ ਭੁਗਤ
ਅਤੇ ਜੀ ਕੌਣ ਹੈ ਕੌਨ ਲਛਣ ਤੇ ਅਛਨ ਤੇ ਜੋਗ ਕੌਨ ਪਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਚ॥
ਨਾਮ ਭੁਗਤਾ ਸਤ ਜੁਗਤਾ ਵਿਨੁ ਤਰਹੋਂ ਅਤੇ ਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਛਨ ਉਪਦੇਸ ਅਛਨ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ
ਗ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਵਾਚ॥ ਧੰਨ ਹੋ ਤਪਾ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪੜ ਧੰਨ ਹੈ ਸੁਧ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਪੈਨ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲ
ਗੇ ਹਥ ਲਾਵਣ ਤਾਂ ਆਪਸ ਮੇਂ ਚਰਨੀ ਹਥ ਲਾਏ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤੇ ਤਪਾ ਜੀਅ
ਸਫਾ ਧਨ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਇਸ ਮੇ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹੈਂ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਐਸੀ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇ ਅਰ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਮੇਂ ਭੇਦ ਨਹੀ ਹਮ ਤੋ ਏਹੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈਂ ਤੁਮ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹੋ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਕ
ਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਐਸੀ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਨੇ ਮਗਿਲਨਾ
ਥ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਤਪਾ ਦੇਖਿਆ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੈਸਾ ਤੁਮ ਕਹਿਤੇ ਥੇ ਤੈ
ਸਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹਮ ਤੋ ਇਉਂ ਜਾਣਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਮੰ
ਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਨਿਰੰਜਨ ਨੇ ਜੋ ਸਾਧ ਕੀਏ ਹੂਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਮੇਂ ਅਰ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਮੇਂ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਆਸਣ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਤਾਂ ਬਡੇ ਉਰੇ ਬਚਨ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨ
ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਏਹੁ ਉਰੇ ਬਚਨ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਕਰ ਪਿਛਨ
ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਏਹੁ ਅਸਲੀ ਨਾਥ ਆਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ੧ ਗੋਰਖਨਾਥ
੨ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ੩ ਚਰਪਟਨਾਥ ੪ ਮੰਗਲਨਾਥ ੫ ਘੁਘੂਨਾਥ ੬ ਗੋਪੀਨਾਥ ੭
ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ੮ ਸੂਰਤਨਾਥ ੯ ਚੰਬਾਨਾਥ ਏਹੁ ਨੌ ਨਾਥ ਹੈਨ ਆਖਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਹੁਤੇਰੇ ਹੈ
ਨ ੧ ਗੋਰਖ ਜਤੀ ੨ ਦਤ ਜਤੀ ੩ ਹਣਵੰਤ ਜਤੀ ੫ ਲਛਮਣ ਜਤੀ ੬ ਭੀਖਮ ਜਤੀ
ਏਹੁ ਛਿਅ ਜਤੀ ਹੈਨ ਆਖਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਹੁਤੇਰੇ ਹੈਨ ਸਿਧਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਣ ੧ ਭੰਗਰ ੨
ਸੰਗਰ ੩ ਲੰਗਰ ੪ ਝੰਗਰ ੫ ਉਰਮ ੬ ਧੂਰਮ ੭ ਕਨੀਫਾ ੮ ਜਲੀਫ ੯ ਚਉਰੰਗੀ
ਪਾ ੧੦ ਹਾਜੀ ਰਤਨ ੧੧ ਪੂਰਨ ਨਾਸਕ ੧੨ ਬਿਮਲਕਾ ੧੩ ਜਾਲਕਾ ੧੪ ਖਿਬਕ
੧੫ ਸੁਰਸਿਧ ੧੬ ਨਿਰਤਸਿਧ ੧੭ ਕੇਵਲ ਕਨ ੧੮ ਸਮਰਥ ੧੯ ਗਉਨਗੁ
ਆਲ ੨੦ ਆਮਰਨਿਧ ੨੧ ਚਤੁਰ [illegible] ੨੨ [illegible] ੨੩ [illegible] ੨੪ ਅੰ-

ਘਨ੍ਹ ੨੫ ਪਰਬਤ ੨੬ ਈਸਰ ੨੭ ਭਰਥਰੀਗਲਨੁਤਵੇ ੨੮ ਕਲਿਕਾ ੩੦ ਸੰਭੂ ੩੧ ਅਛ ੨੯੩
ਛਏਨ ੩੨ ਪਲਕਨਿਧ ੩੩ ਪਿਪਲਕਾ ੩੪ ਗਾਪਰਮ ੩੫ ਗਿਰਥੋਪ ੩੬ ਸਾਲਸਾ ੩
੭ ਕੇਸਕਰਨ ੩੮ ਗੈਲਸਾ ੩੯ ਮਗਨਪਾਰ ੪੦ ਕ੍ਰਾਕਤੀਸਰ ੪੧ ਜਲਨਜੋਤਿ ੪੨ ਸੂ
ਰਐਨ ੪੩ ਸਿਧਧਸੈਨ ੪੪ ਜੋਤਲਗਨ ੪੫ ਕਿਲਰ ੪੬ ਜੋਤਮਗਨ ੪੭ ਬਿਮਲਜੋ
ਤ ੪੮ ਸੀਤਲਜਲ ੪੯ ਅਪਰਪਨ ੫੦ ਤੁਲਸੀਜੋਗ ੫੧ ਪ੍ਰਿਤਪਾਨ ੫੨ ਅਕਲ
ਨਿਰਤ ੫੩ ਭੋਲਸਰ ੫੪ ਰਾਮਕੁਆਰ ੫੫ ਕਿਸਨਕੁਆਰ ੫੬ ਬਿਸਨਪਾਤ ੫੭ ਸਿ
ਕਰਜੋਗ ੫੮ ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ ੫੯ ਮੀਰਦੁਸੈਨੀ ੬੦ ਮੀਰਜੰਬੀਲੀ ੬੧ ਕੰਧਾਰੀ ੬੨ ਕ
ਲਿਦ੍ਰਨੈਨ ੬੪ ਸੁਰਸਤੀ ੬੫ ਗੋਵਰਧਨ ੬੬ ਗੁਫਵਾਸੀ ੬੭ ਅਲਕਾਨਸੀ ੬੮
ਕਲਕਸੰਗੀ ੬੯ ਏਕਰੰਗੀ ੭੦ ਕੇਵਲਕਰਮੀ ੭੧ ਕਮਨਾਸੀ ੭੨ ਕੁਲਬਿਲਾਸੀ
੭੩ ਮੂਲਮੰਤ੍ਰੀ ੭੪ ਤੁਰਤਰੰਗੀ ੭੫ ਜੋਗਹਰੇ ੭੬ ਦੀਪਰੰਗੀ ੭੭ ਆਪਰੂਪੀ ੭੮
ਕਲੇਸਧੂਪੀ ੭੯ ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ ੮੦ ਖਲਾਮਮੁਗਲਭੇਰੀ ੮੧ ਕਿਦਾਰਜੋਗੀ ੮੨ ਸਿ
ਕ੍ਰਾਲਕ ੮੩ ਬਾਵਿਤ੍ਰਾਸਿਧ ੮੪ ਹਰੀਸੈਸਿਧਾਂ। ਏਹੁ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰਨਾਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਪਰ ਜਤੀਆ ਦੀ ਨਿਸਾ ਤਾਂ ਨਹੀ ਹੋਈ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜਤੀ ਕ
ਉਨ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਤੀ ਓਹ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਨੇ ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਦੇਨ ਵਾਧੂ ਵਾਸਮਾਨੂੰ ਥੰਮ ਰਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜੋ ਕੇ ਜਤੀ ਹੈਨ ਏਨਾ ਦੀ ਬਿੰ
ਦ ਨਹੀ ਜਾਦੀ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਮੈਥੁਨ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਗਿਹਸਤ
ਨਹੀ ਕੀਤਾ ੧ ਨਵੇ ਸਤ ਦਸਵੇਂ ਜਤ ਧਾਰਦੇ ਉਜਾਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ
ਪਿੰਡ ਨਾਗਾ ਸੈਕਾਲ ੧ ਨਵੇ ਦੁਆਰੇ ਥੰਨ ਰਖੇ ਜੋ ਜਤੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸਭ ਨਾ ਦੁਆ
ਰਿਆ ਦੀ ਖਬਰ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਮੈਥੁਨ ਕਰਦੇ ਨਹੀ ਮੁਖੋ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਬਾਰਤਾ
ਨਹੀ ਕਹਿਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾ ਕਰ ਸੰਤਾ ਦਾ ਗੁਰਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੰਨਾ ਦੁਆਰੇ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨ ਨਾਸਕਾ ਕੇ ਖੁਸਬਾਸਨ ਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰਾ ਦੇ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਦੇ ਚਰਨ੍ਹਾਈ ਹੋਈ ਬਾਸ ਨਾਲ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰਤ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਮਨ ਕੋ ਨਹੀ ਡੁਲਾ
ਵਤੇ ਸਿਫਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਤਆਦਿਕ ਕਰਮ ਜਤੀਆ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੋ ਚਲੋ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨੇ ਮਗਲ ਨਾਥ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਰਮਤੇ ਹੈਨ ਮੰ
ਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿਉ ਕਿਉ ਤਪੇ ਜੀ ਕਉ ਰਖਨਾ ਚਾਹੀਏ ਐਸੇ ਜੋਗੀ ਸਰ ੦

੨੯੪ ਕੇ ਜਾਣਨਾ ਦੇਵੀ ਏ ਤੌ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਗਿਲਨਾਥ ਘੁਘੂਨਾਥ ਪਾਨਨਾਥ ਗੋਪੀਚੰਦ
ਇਨ ਸੰਤੋ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਉਂ ਰਮਤੇ ਹੋ ਈਹਾ ਹੀ ਰਹੋ ਸਿਧ
ਮੰਡਲੀ ਮੇਂ ਭੁਜਨ ਕਰੋ ਤੁਮ ਰਹੋ ਤੋ ਜੰਜਾਲ ਭੀ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਏਕ ਜੰਜਾਲ ਲਗ ਮਾਰ ਕਹੀਏ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਕੇ ਪਰਸਨਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਮ
ਤੇ ਛੁਟੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨਾ ਸੁਣ ਸੰਧੋ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾ ਤਾਂ ਕੀਏ
ਨਿਬੇਰੋ ਆਸਣ ਬੈਸਣ ਹਮਤੇ ਛੂਟਾ ਛੁਟਾ ਕਲਮ ਸੰਸਾਰਾ ਸਗਲੇ ਬਿਧਨ ਪ
ਗ ਕੇ ਕਾਟੇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਏਕੰਕਾਰ ਪੈ ਨਜਰ ਹਮਾਰੀ ਦੂਜਾ ਰਿਭਨ ਧਾ
ਰੋ ਦਸ ਔਤਾਰ ਅਰ ਔਰ ਦੇਵਤ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਰ ਡਾਰੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਬਸ ਹੂ
ਭੋਜਨ ਸਹਿਜ ਰੰਗ ਮੇਂ ਖੇਲੋ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੋ ਨਾਥੋ ਸਿਵ ॰ ਸਕਤੀ ਸੇ
ਮੇਲੋ ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਮਗਿਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਨਿਰੰਜ॥ ਨੇ ਐਸਾ
ਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ਪਰਗਮ ਆਪ ਕੇ ਜਾਣੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਤੁਮ ਸਿਤ ਮੂਰਤ ਹੋ ਤੁਮ
ਰਾ ਦਰਸਨ ਦੁਲਭ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾ ਰੂ-
ਪ ਹੋ ਹਮ ਕੋ ਰਜਾਏ ਦੇਵੋ ਸਿਧਾ ਸਾਥ ਗੋਸਟ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਉਚ
ਰ ਭੀ ਸਿਧਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਏ ਹੂਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਧਾਂ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਕਹਾ ਚਲ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਥਿਆਰ ਪਰਬਤ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਤਿੰਨੇ ਜਾਇ ਥਿਆਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਥੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਸਨਿਆਸੀ ਆਹਾ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਥਿਆਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ

ਅਗੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਲੀ ਮਾਪਿਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁ
ਣ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਥਿਆਰ
ਪਰਬਤ ਪਰ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਅਸੀ ਸਾਢੇ ਸਤ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ
ਭੁਨ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਏਥੇ ਇਕ ਸਿਧ ਹੈ
ਬਡਾ ਅਉਧੂਤ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ
ਸਨਿਆਸੀ ਪੂਜਦੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਨਾਮ ਉਸ ਕਾ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਹੈ ਉਚੀ ਪ
ਹਾੜੀ ਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀ ਦੇਖੀਏ

ਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜੋਤੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਅਉਧੂਤ ਫੀ ਮਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਠੇ ੨੯੫
ਹੁਏ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਬਲੇ ਕਹਿਆ ਤੂ ਹਾਜ਼ੀਰ ਜਾਇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਦਿਨ ਤਾਂ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹੋ ਬੁਲਾਵਹੁ ਸੀਇ ਸਤਾਈ ਫਕਰ ਸਾਧੂ
ਕਹਿਦੇ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਨੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੈ
ਤੀ ਦੇਵ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਸਮਝ ਦੇਖ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜਬ ਲਗ ਦੇਹੀ ਤਬ ਲਗ
ਆਸਾ ਇਉ ਨ ਹੋਇ ਪੂਰਨ ਸੰਨਿਆਸਾ ਰਿਦ ਸੂਖੇਲ ਚਰਿਤ ਰਾਖੇ ਠਾਇ ਏਕ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣੋ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਅਉਧੂਤਾ ਮੁਗਤਿ ਸਭ ਨਿਰੰਜਨ ਰੂਪ
ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਵਾਚ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਪਛੋਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ਬਿਲਨ ਕਾ ਜਿਹਨਗੀ ਸੁਭਾਇ ਕ
ਇਆ ਹਮਰੀ ਮੇਲਨ ਲਾਗੀ ਵੇਲਤ ਚਰਨ ਮੁਰਹੇਤਿ ਆਗੀ ਹਲਚਲ ਕਬੀ ਨਾਥ
ਆਪੈ ਮੇਰਿ ਪੂਰਨ ਜਿਰ ਪਾਰ ਤਿਵਾਸਿਆ ਸੋਇ ਹੇ ਮਰੋਮ ਮੈਂ ਨਾਰਾਇਣ ਜਪ ਤਾਪ ਕ
ਹੇ ਕੋਰ ਮਨਤੇ ਬਕਤਾ ਕਤ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਪ ਛੋਡ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਜਪਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜਪਾ ਕਹੋ ਸੋਈ ਜਪ ਦੀਸੈ ਕਿਉ ਨ ਜਪੈ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ
ਜਪ ਕਰਤੇ ਅਜਪਾ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਰਬਕ ਇਆਨਿ ਰਮਲੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਕਾ
ਇਆ ਤਬ ਲਗ ਧਿਆਇ ਬਿਨ ਮੈ ਕਾਇਆ ਤਬ ਏਕ ਦਿਖਾਇ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਸਰ
ਬਾਣੀ ਸੁਣ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਭਗਵਾਨ ਬਖਾਣੀ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਵਾਚ ਜਾਪ ਜਪੇ ਸਬਦ ਸਦ
ਨਾ ਆਵੈ ਦੇਖ ਅਦਿਸਟ ਬਜਾਪ ਭੁਲਾਵੈ ਕਾਇਆ ਬਾਕੀ ਰਸਨਾ ਬਾਕੀ ਆਪ
ਨਾਰਾਇਣ ਹੂਆ ਸਾਖੀ ਨਾ ਕੁਛ ਜਾਮਣ ਨਾ ਕੁਛ ਤਪਣਾ ਦਤ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤ
ਪਾ ਕੌਨ ਤੁਹੀ ਜਾਪਾ ਕਿਹ ਕਾ ਜਪਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਜਪ ਤਾ ਜਾਪ ਏ
ਕੰਕਾਰਾ ਸਭ ਘਟ ਤਿਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ
ਤੂ ਸਭ ਸਮਾਣੀ ਦਤਾਤ੍ਰੇ ਵਾਚ ਸੁਣ ਤਪਾ ਤੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ
ਪੂਛੇ ਚਿਹਨ ਬਤਾਉ ਸੁਨ ਨਾਬੇ ਬਣਾਪ ਤਖ ਦਿਖਾਉ ਬਿਸਰੈ ਦੇਖੇ ਕਿਆ ਸਾਖੀ
ਹੇ ਦਉ ਸਨ ਬੇਲ ਜਨ ਮਨਾ ਖੇਦ ਬਿਅ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਚ ਸੁਨ ਬੋਲੋ ਤਤ ਦਰਸ
ਜਾ ਹਰਿ ਚਿਹਨ ਦਿਖਾਵਹੁ ਜੋ ਗੀਤੇ ਥੰਨਿਆ ਸਾਭ ਲੇਇ ਤਿਨ ਕਉ ਧੁਰ ਪਹੁਚਾਵੈ ਬੇਦ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰ ਦੇਵ ਰਹੇ ਭੂਖੋਇ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹਿ ਰਾਵੈ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਮੁਗਤਿ ਆਕੀਤਾ
ਕੇ ਪਰਸ ਪਰਸ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਵਾਚ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੈ ਤਤ ਬਿਬੇਕ
ਤਿਆ ਸੁਨ ਬਾਤ ਕੋ ਬਕਤਾ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸ ਕਿਸ ਹੂ ਐਸੀ ਕੁਮੇਨਾ
ਸਕਤਾ ਅਖਤੇ ਬਚਨ ਉਚਰੋ ਰਹੀ ਜੋ ਉ ਨਿਰੰਜਨ ਬਾ ਹੈ ਇਨ ਬਚਨੋ ਕੁਛ ਪਾਏ

੨੯੬ ਐਸਾਹੈਬਾਣੀਜਨਮਰਾਣਦੈ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਸਾਤੋਹਮਾਰਾਭਈਨਜਾਣੈਬੇਬੋਝੁ
ਬਨਹਾਈ॥ ਇਕਨਿਰੰਜਨਸੰਗਹਮਾਰੈਆਠਪਹਿਰਗਾਵੁਈ॥ ਹੋਮੰਹੋਮੇਮੇਂਹੀਬੋਲੈਂ
ਦੂਜਾਔਰਨਕੋਈ॥ ਐਸੇਸੇਵਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਭਰਮਾਵਹੀਸਭੁਕੋਈ॥ ਜੋਵਰ
ਸਨਹਮਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸੀਨਨਰਹੀਆਮੋਖ॥ ਇਸਅਦ੍ਰਿਤਾਰਾਕਿਲੈਨਹੀਪਾਈ
ਆਸੋਹਮਪਰਤਖਦੇਖਾ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ॥ ਬਾਣੋਡੇਪਰਤੀਤਨਆਵੈਜੋਪਰਤਖ
ਨਦੇਖੋ॥ ਐਸੀਬਾਤਨਸੁਣਈਆਜੋਪਟਦਰਸਨਵੇਤੇਦੇਖੋ॥ ਝੂਠੋਬਾਤਸੁਣਾਈਅ
ਰਨਜਾਣੈਅਤਮਨਾਹਿਪਤੀਜੈ॥ ਸੁਆਮੀਕਹੈਸੁਣੋਤਪਜੀ ਸੁਣੋਤੂੰਠਕੋਈਣ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਰੀਤੇਂਗੋਜਬਨੈਨੀਦੇਖੇਤੁਮੋਹਰਿਤਕਨੋਰੋ॥ ਜਟਾਧਾਰੀਕੋ
ਦੇਹੀਜਾਲੀਪਬਨਜੇਸੇਕੋਰੋ॥ ਕਿਬ੍ਰਲਖੁੰਬਰਤ੍ਰਉਭਾਦੈਉਜਲੋਹੋਇਨਜਾਵੈ॥ ਸ
ਰੀਦਸਛਿਅਠਰੇਸਿੰਗਾਰਕੈਤਨਕਬ੍ਰੂਰਾਵੈ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ॥ ਦਲੋਤਪਾਨਿ
ਰੰਜਨਕੈਸਾਜੋਤੁਮਕਹਤੇਦੇਖਿਓ॥ ਸਾਜਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰੇਏਹੁਬਿਧਕਿਨੈਨਾ
ਦੇਖਿਓ॥ ਅਚਰਜਬਾਤਸੁਨਾਈਤੁਮਨੇਹਮਤੋਭਰਮਤਭੁਟਕਾ॥ ਰਲਰਕਤੁਪਸੀ
ਠਰਨਾਪਾਵੈਰੇਤਹਮਾਰਾਅਟਕਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਮੂਹਨਲਾਲਸਬ
ਜਗੋਕਾਇਆਜੈਸੇਰੋਮਸਦਰਨਾ॥ ਹੀਰਾਮੋਤੀਚਨਦੇਖੀਏਚਰਿਦਸੁਰਦੇਨੈਨਾ॥ ਦਾਂ
ਤਜਦਾਹਰਬਨੇਜਨੂਉਭੁਉਆਤਸਕਨ੍ਹਲਕੇ॥ ਨਕਦੀਸਤਖੰਡੇਕੀਧਾਰਾ॥ ਦਾਮ
ਨਜੈਸਾਚਮਕੇ॥ ਝਲਕਦੇਖੋਤੁਮੋਦਿਖਾਉਤਬਤੂੰਮਾਨੋ॥ ਸੁਆਮੀ॥ ਨਿਰੰਜਨਨਾਨ
ਕਸਦਾਹਜੂਰੀਆਠੋਪਹਿਰਸਲਾਮੀ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਚ॥ ਦੇਖੀਸਕਤਤੁਮਾਰੀ
ਨਾਨਕਜੋਬੋਲੋਸੋਸਾਚੀ॥ ਅਬਪਰਤੀਤਭਈਹੈਹਮਕੋਹਿਰਦੇਅੰਤਰਰਾਚੀ॥ ਧੰਨ
ਸੁਗੁਰੂਤੁਮਾਰਕਰੀਐਜਿਨਤੁਮਕੋਏਥਾਦਿਖਾਇਆ॥ ਐਸਾਆਰੋਔਰਨਸਾ
ਧੂਜੇਨਾਨਕਤਪਾਬਨਾਇਆ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਖਟਦਰਸਨਸਭਪੰਥਜੁਦੇ
ਖੰਡੇਖਤੁਮਾਰਾਊਰਿ॥ ਜਾਤਵਰਨਸਭਸੇਵਕਤੁਮੇਭੁਮਸਿੰਗਨਾਹਿਪਹੂਚਾ॥ ਰਿਧ
ਸਿਧਸਭਪੀਛੇਛੋਡੀਏਕਕੀਆਆਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਦਤਸੁਆਮੀਸਾਚ
ਭੇਖਤੁਮਾਰਾ॥ ਏਹੁਸੁਣਕਰਦਤਾਤ੍ਰੇਨੇ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕੀ ਚਰਨੀਬੰਦਨਾਕੀਤੀਅ
ਪਜਾਵਿਚਬਹੁਤਪ੍ਰਸਿੰਨਹੋਏ ਏਹੁਦੇਖਕੇਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਆਪਸਮੇਂਮੁਸਕਾਏ
ਅਤੇਪਸਿੰਨ॥ ਏਹੁਸੁਣਕੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਸਤਾਬਿਦੇਹੋਏ ਸਾਢੇਤਿੰਨਪਹਿਰ
ਪਿਛੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਸੁਰਤਆਈ ਤੇਕਹਿਆਕਹੁਬਾਲਾ ਅਗੇਕਿਉਕਰਹੋਈ ਅਤੇ
ਅਗੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਇਕਕਾਗਭਸੁੰਨਨਾਮਬੰਤਾ॥ ਰਿਰਜੀਦੇ

ਭਗਤ ਹੈ ਅਤੀਤ ਸਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏਗੇ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ੨੪੭
ਬਹੁਤ ਪਰਬਤ ਲੰਘ ਕੇ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਕਥਾ ਕਰ
ਦਾਸੀ ਸਭ ਸਿਧ ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਦੇਹ ਧਾਰਕੇ ਸੁਣਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਕਾਗਭੁਸੁੰ
ਡ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੂਆ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਨਾਲ ਹੋਈ॥
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਜਦ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਨੇ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਭ ਸਿਧ ਮੁ
ਨੀ ਦੇਵਤਾ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਗਏ ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਰੂਪ ਧਰੇ ਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਸੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕਿਸ
ਕਾ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਜੀਆ ਕੇ ਉਧਾਰਣੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਕਿ ਧਾ
ਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਆਪ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹ
ਹੀ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਖੀਸਰ ਜੀ ਏਹੋ ਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਸਨ
ਮੁਖ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰ

ਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਬਹੁ
ਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ
ਉਤਮ ਸ੍ਰੋਤਾ ਹੋ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਈ ਸ੍ਰੋਤਾ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਉਪਰ
ਖੁਸ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਤੁਸੀਂ ਉਤਮ ਸ੍ਰੋਤਾ ਹੋ ਜੋ ਸਬਦ
ਦੇ ਤਾਤਪਰਜ ਨੂੰ ਲਭਦੇ ਹੋ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਜੀ ਜੋ ਸਬਦ ਦੇ ਤਾਤ
ਪਰਜ ਨੂੰ ਲਭਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਰਸ ਪੀਂਵਦੇ ਹੈਨ ਜੋ
ਰਾਗ ਤਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਛਿਲੜ ਨੂੰ ਖਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਰਮਹੰ
ਸ ਰਿਖੀਸਰ ਜੀ ਤੁਮ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਰਿਖੀਸਰ ਹੋ ਜੀ ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕਾ
ਗ ਦੀ ਦੇਹ ਕਿਉਂ ਪਾਈ ਜੀ ਤਾਂ ਕਾਗਭੁਸੁੰਡ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਇਸ ਦੇਹ ਦੇ ਪਰਤਾਪ
ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਇਆ ਹੂੰ ਇਸ ਦੇਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਕਰਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਤੀਤ ਭਈ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਏਹ ਦੇਹੁ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੀ
ਹੈ ਅਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਲ ਕੀ ਅਗਨ ਦੀ ਜੋਤੇ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਏਹ ਗਾ
ਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਰ ਸੁਇਛਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਜਦੋਂ ਚਾਹੋਂ ਤਦੋਂ ਮਰਾਂ

੨੯੮ ਏਹ ਭੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਹੈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਖਾਸਾ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਗਭਸੁੰਡ ਕਹਿਆ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਹੈਸੀ ਸਰਗੁਨ
ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈਸਾ ਗੁਰਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਰ
ਬਾਰ ਸਰਗੁਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਪੁਛਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਦੁਰਬੁਧ ਕਾਂਗ ਦੀ ਤਰਾਂ ਬੋਲਨਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕੇ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ
ਗੁਰੋ ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਸਤ ਹੋਵੇ ਤੁਮ ਸਤਵਾਦੀ ਹੋ ਕਾਗ ਦੀ ਦੇਹ ਮਿਲੇ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ-
ਦਾ ਭਜਨ ਨਾ ਵਿਸਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਵਰ ਦਿਤਾ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਭਗਤੀ ਨਿਵਾਸ
ਕਰੇਗੀ ਮਿਤ ਤੇਰੀ ਇਛਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਦੇਹ ਚਾਹੇ ਤੇ ਦੇਹ ਛਡੇਗਾ ਨਹੀ ਤੇ ਨਾ ਦੇਹ-
ਤਿਆਗੀ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਚੰਦ੍ਰ ਨਾਮ ਮਾਤਾ ਮੇਰੀ ਅੰਬਿਕਾ ਦੇਵੀ ਇਨਕੋ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕਾ ਵਰ ਸੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਮੈਂ ਦੇਖੀ ਥੇ ਇਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕਾਗ ਕੀ ਦੇਹ ਭਈ ਥੀ
ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਜਪ
ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਚਿਤ ਚੜਿਆ ਤਿਸ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਰਸ ਮੈਨੂੰ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਕਰ
ਕੇ ਇਸ ਦੇਹਿ ਕਾ ਤਿਆਗ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਮੇਰੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪਰਲੋ ਹੋਈ
ਹੈ ਜਲ ਦੀ ਪਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਲ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਗਨ ਦੀ ਪ੍ਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤ
ਅਗਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੈਸੀ ਪਰਲੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਰੂਪ ਧਰ ਲੈਤਾ ਹੋਂ ਮੁਝੇ ਸੁਆ
ਸ ਕਾ ਸੰਜਮ ਪਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹੈ ਮੈਂ ਮਰਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਿਸਖਿ
ਖੀ ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਬਡੇ ਚਿਰਜੀਵ ਹੋ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਈ ਹੋਏ ਹੈਨ ਕਈ ਹੋਵਨਗੇ
ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾ ਭਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਜੀ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਮੈਂ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਆਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਸੋ ਸਚ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾਂਗਭਸੁੰਡ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਲੀਤੀ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕੇਹ
ਣੀ ਜਾਗਾ ਆਵੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਉਸ ਦੇ ਪਰੇ ਪ੍ਰ
ਅਭਗਤ ਤਿਸ ਦੇ ਪਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜੋਤੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਭਗਵਾਨ ਇਸ ਬਾਤ ਤੇ ਹੈਂ ਹੁਣ-
ਆਗੇ ਕਉਰਲ ਦੇਹਾਂ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਡਾ
ਰੀ ਲੀਤੀ ਅਲਲਾਰੀਨ ਪਰਬਤ ਪਜਾਇ ਖੜੋ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਲਲਾਰੀਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ
ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਲਲਾਰੀਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਇਥੇ ਅਲਲਾ ਨਾਮ ਪੰਛੀ ਦਾ ਬਏ

ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਅਲਲਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਉਨ ਦਾ ਹਜ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ੨੯੯
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਏਥੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਉਤਾਵਲਾ
ਨ ਹੋਹ ਸਭੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਹੋਵੈਗਾ ਏਤਰਨੂੰ ਅਲਲਾ ਪੰਛੀ ਨੇ ਆਨ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ
ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਜੋ ਸ੍ਰਦਾਰ ਪੰਛੀ ਆਹਾ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਕੌਨ ਹੋ ਕਹਾ ਗਏ ਤੇ ਹੋ
ਕੌਨ ਮੋਨੇਰਥ ਈਹਾਂ ਆਏ ਹੋ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਕਿਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਪਿੰਡ ਤੁਮਾਰਾ ਪਰਨਾ ਹੈ
ਕਿਕਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨੋ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦ
ਰਸਨ ਕੀ ਚਾਹ ਹੈ ਤਉ ਈਹਾ ਆਏ ਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਏਥੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ
ਪਿੰਡ ਕਹਾ ਹੋਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਤ ਜੋ ਪਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਕ
ਹੈ ਹੇ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਆਸ ਹੈ ਤਾ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਚਰਨਾ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਤੁਸਾਡੇ
ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਏ ਹਾਂ ਭਲਾ ਹੂਆ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪੰਛੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਤਪਾਜੀ ਹਮ ਨਿਹਾਲ ਹੂਏ ਹੈਂ ਹਮ ਕੋ ਆਪ ਨੇ ਕਿਰਤਾਰ ਬਖਸੀਆ ਹੈ ਹਮਾਰੀ ਨਹੀ-
ਭੀ ਕਿਰਤਾਰਥ ਭਈ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਅਲਲਾ ਚੀ
ਨ ਕਹਿਆ ਓਹ ਹਮਾਰਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਬਡਾ ਭਗਤ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦ ਭਗਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਚਲੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਏਕ ਪੂਰੀ ਪਹਾੜੀ ਪਰ ਆ
ਸਨ ਲਗਾਈ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾ
ਰ ਕਰਤਾਰ ਭਗਤ ਜੀ॥ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਥੇ
ਸੁਣ ਕਰ ਤਾੜੀ ਖੁਲ ਗਈ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਈਹਾਂ ਤੋ ਕਿਸੀ ਆਦਮੀ ਕੀ ਗਮਤਾ ਨ
ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੰ
ਦੇ ਹੈਂ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਏਥੇ ਲੈ ਆਇਆ
ਹੈ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾਜੀ ਆ
ਪਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਹੈ ਫੇਰ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੌਨ ਬਾਸਨ ਧੋਇ ਆਣਾ ਕੀ
ਨਾ ਕੌਨ ਆਣ ਦੂਧ ਰੋਇਆ ਕੌਨ ਜਾਗ ਪਾਈ ਕਿਸ ਠੌਰ ਰਖ ਕੇ ਦਹੀ ਜਮਾਇਆ ਮ
ਥ ਕੇ ਕੌਨ ਮਖਣ ਕਢਿਆ ਕਿਆ ਤਾਊ ਦੇ ਕੇ ਤਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿਸ ਤਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ

੩੦੦ ਆਪਣਾਆਪਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ਇਸਤਨਕੋ ਧੋਇਕੇ ਅਛਾਕੀਤਾਬੰ
ਸਜਣਿਆਪਾਰੂਪਾ ਦੂਧਧੋਇਆ ਲਗਨਪਰਮੇਸਰਦੀ ਸੋ ਅਗਨੀ ਤੇ ਤਾਉਕਰ
ਰਾਖਿਆ ਗੁਰੂਕਾ ਉਪਦੇਸਜਾਗਲਗਾਈ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ ਮਥਲੀਆ ਮਾਖਨਹ
ਰਿਖ੍ਹਿਪਾਤੇ ਨਿਰਮਲਕਰਕੇ ਰਾਖਿਆ ਸੰਤਾਂਦਾ ਸੰਗਕਰਨਾਦਹੀਜਾਮਾਇਆ ਹੈ
ਹੇਭਗਤ ਜੀਤੈਂ ਆਦਜੁਗਾਦਿ ਕੀ ਸੂਝਪਈਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤ ਧੰਨਗੁਰੂ
ਹੈਨਜਿਨਾ ਗਿਆਨਦਿਤਾਹੈ ਕੁਲਜੁਗਮੇਂ ਧਿਆਨ ਅਛਾ ਭਗਤਾਹੈ ਕਰਣੀ ਤੇ ਭੇਖ
ਭੀ ਹਛਾ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਭੀ ਹਛਾ ਸੁਣਨਾਨਕ ਪਤਖਅਛੇ ਸਾਧਹੋ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ
ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥ ਧੰਨਨਾਰਾਇਣਹੈ ਰਾਮਧੰਨਹੈ ਜਿਨਾਦਰਸਨਦਿ
ਖਾਇਆਹੈ ਤੁਮਾਰੀਭਗਤ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਭਈਹੈ ਤਤਕਾਲ ਪ੍ਰਭਜੀ ਕਾਣਿਕੀਨੀ
ਸਾਸਸਾਸਤੈਨੇ ਚਿਤਾਰਿਆਹੈ ਭਗਤਜਨਕਾ ਕਾਰਜਸਵਾਰਿਆਹੈ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਭਗਤਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਰਾਮਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲੀਕਾਲਮੇਂ ਵਡਾਭਗਤ
ਕੀਤਾਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਜੋਗਤੇ ਬਹੁਤਜੀਆਂਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬਡਾਪਰਤਾਪ
ਹੋਵੇਗਾ ਏਥੇ ਤੀਕਰ ਤੁਸੀਹੀ ਪਹੁੰਚੇਹੋ ਹੋਰਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗ
ਤ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪਸਮੇ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੇਭਗਤਜੀ ਇਸਪੁਰੀਮੇ ਕੌ
ਨਲੋਕ ਰਹਿਦੇਹੈ ਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦਜੀ ਕਹਿਆ ਵਿਸਨਦੇ ਉਪਾਸਕ ਜਿਨਾਦੇ ਸੰਤਮ
ਈ ਸਰੀਰਹੈਨ ਮਹਾਪਰਲੈ ਜਬਹੋਤੀਹੈ ਤੌਭੀ ਇਸਪੁਰੀਕੌ ਖੇਦ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਨਾਰਦਮੁਨੀ ਤੇ ਸੁਣਕੇ ਰਾਮਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਕੀਤਾਹੈ ਹਮਭੀ ਤੇਰੇਦ
ਰਸਨਕੋ ਆਏਹੈਂ ਸਾਡੀ ਉਪਾਸਨਾਭੀ ਨਾਮਕੀਹੈ ਤਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਨਾਮਕਾ ਪੇਡ
ਕਿਆ ਫਲਫੁਲ ਕਿਆਹੈ ਬਾਬੇਕਹਿਆ ਪੇਡਤੋ ਜਗਤਵਲੋਂ ਵੈਰਾਗ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਕਾਮੇਲ ਅਤੇ ਨਾਮਕਾ ਫੂਲ ਭਾਉਭਗਤੀ ਗਿਆਨਧਿਆਨ ਤੇ ਨਾਮਦਾ
ਫਲ ਇਕਵਾਹਗੁਰੂਹੈ ਹੋਰਕੁਛ ਕਹਿਨਹੀ ਸਕਤਾ ਤਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਨਾਰਦਜੀ
ਸੇ ਅਗੇਸੁਣਿਆਹੈ ਮਨਮੇਂ ਅਨਭਵਭੀ ਕੀਤਾਹੈਸੀ ਪਰਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਨਾਂਕ
ਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪਰਤੀਤ ਭਈਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਗਤਜੀ ਰਜਾਇਦੇਵੋ ਭਗਤਨੇਕਹਾ
ਤਪਾਜੀ ਤੁਮਕੋ ਰਾਮਕੀ ਰਜਾਇਹੈ ਜਹਾਚਾਹੋ ਤਹਾਂਖੇਲੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਲਾਹਜਾਰ ਜੋਜਨ
ਆਏਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਧਰਤੀਉਤੇ ਸਭ ਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਉਰੇ ਆਏਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਇਕਲਖ ਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਰੇ ਆਏਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਭੀ ਚ

ਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਗੇ ਧ੍ਰੂ ਅਭਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਹੈ ਇਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ
ਤੂੰ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਪਾਸੋਂ ਚਲੇ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਨਾਲ ਚਲੀ

ਜਾਇ ਕਉ ਲਾਸ ਪਰਬਤ ਪਰ ਖੜੇ ਹੂਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠਾ ਤਾਰੇ ਨਹੀ ਦਿਸਦੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹਿਠਾਂਹ ਵੇਖ ਮਰਦਾਨੇ ਹੇਠ ਡਿਠਾ ਤਾਰੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਸੂਰਜ ਸਭ ਹੇਠ
ਡਿਠਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਸੂਰਜ ਤਾਰੇ ਸਭ ਹੇਠ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਥੇ ਉ
ਜਾਲਾ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਧ੍ਰੂ ਅਭਗਤ ਦਾ ਹੈ-
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਕਿਥੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹ ਵੇਖ ਜੋ ਉਚਾ
ਮੰਡਲ ਹੈ ਉਸ ਉਤੇ ਧ੍ਰੂ ਜੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਆਏ
ਹੋ ਚਲੋ ਦੇਖ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋਸ
ਭੇਦ ਦਰਸਨ ਹੋਵਨਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜਿ
ਉ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧ੍ਰੂ ਭ
ਗਤ ਦੇ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਅ
ਗੇ ਧ੍ਰੂ ਅਭਗਤ ਮੰਡਲ ਮੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਧ੍ਰੂ

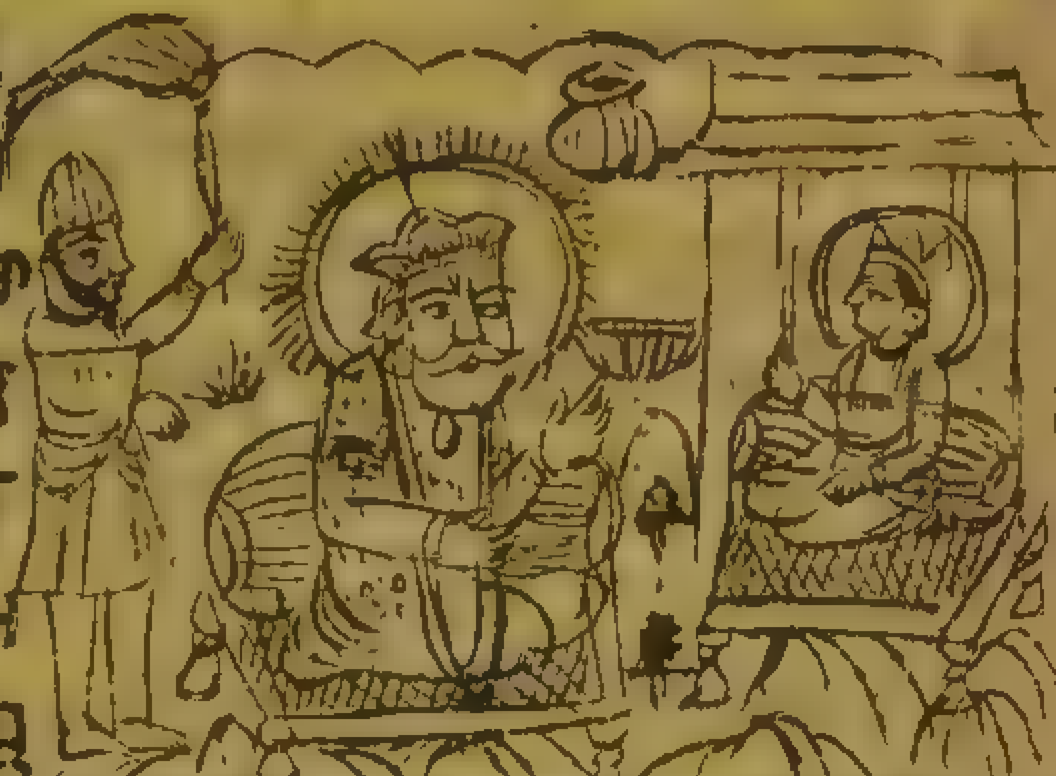

ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਤ੍ਰੈ ਮਾਨੁਖ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦੀ ਪੁਰੀ ਸਚ
ਖੰਡ ਦੇ ਸਾਮਿਨੇ ਹੈ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਦੇ ਨਿਕਟ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਵਿਸਨ ਦਾ ਧਿਆ
ਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋਈ ਵਿਸਨ ਰੂਪ ਕੇ ਵੇਖ ਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੋ ਧ੍ਰੂਅ ਭਗਤ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਅਜ ਮੇਰੇ ਵਡੇ ਭਾ
ਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰਤਖ ਵਿਸਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ
ਵੈਕੁੰਠ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਿਸਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸੁਧ ਚੇਤੰਨ ਨਿ
ਰਗੁਨ ਸ੍ਰਗੁਨ ਤੁਝ ਮੈਂ ਭੀ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਭੀ ਵੈਕੁੰਠ ਮੈਂ ਭੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਭੀ ਏਕ ਹੀ-
ਸਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਸੁਗਤ ਤੀਨ ਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਨ ਤਿਸ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਦੇ
ਸਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਜੈਸੇ ਮਾਨੁਖ ਪਾਸ ਮਨੁਖ ਵਿਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਮਨੁਖ ਪਾਸ ਬਿਰਛ ਸੁ
ਗਤ ਕਹੀਏ ਅੰਗ ਹੋਵਨ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਕੇ ਦੇਖੋ ਸਭ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਅੰ
ਤਰ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧ੍ਰੂ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਈਹਾਂ ਆਵਨ ਕੀ ਗਮਤਾ ਕਿਸੀ ਕੋ

ਨਹੀ ਬਿਨ ਤੁਮਾਰੇ ਐਸੇ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਮੇਂ ਤੁਮਹੀ ਆਏ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਤੇ ਪਵਨ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਖਾਲੇ ਹੀ ਆਏ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰ
ਬਾਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਈਨਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਛੋੜ ਗਏ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਅਖੰਡ ...... ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਇਆ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਦੇ ਪਾਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਸ੍ਨ
ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਕਰ ਫੇਰ ਆਪਨਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਯਾ ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਨ
ਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਮਾਨਸ ਰੂਪ ਧਾਰਾ ਹੈ ਕਈ ਜੀਵੋਂ ਕਾ
ਉਧਾਰ ਹੂਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਈ ਜੀਵ ਤੇਰੇ ਸ੍ਰਕਰ ਉਧਰੈਂਗੇ ਅਰ ਬਾਕੀ ਸਬਦ ਕੋ ਸੁਨ ਕਰ
ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਉਧਰਨਗੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਨਿਤ ਭ੍ਰਨ ਕੋ ਸਹ ਭ੍ਰਨ ਕੋ ਇਕ ਰੂਪ ਜਾਨ ਕਰ ਨਾਮ ਦੀ
ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ ਤਿਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਵਿਸਨ ਜੀ
ਕੇ ਮੰਦਰ ਕੋ ਜਾਵਤ ਹੈਂ ਕਲਜੁਗ ਕੀ ਸਭ ਵਰਤਾ ਕਰ ਕੇ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਮਾਤ ਲੋ
ਕ ਕੋ ਜਾਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਧ੍ਰੂਹ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈਂ ਆਪ ਕੋ ਨਿਰਾਲਾ ਜਾ
ਣਤਾ ਥਾ ਵਿਸਨ ਜੀ ਕੋ ਨਿਰਾਲਾ ਜਾਣਤਾ ਥਾ ਅਬ ਆਪ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਆਪ
ਵਿਚ ਤੇ ਵਿਸਨ ਜੀ ਵਿਚ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈਂ ਅਭੇਦਤਾ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਮੀ ਅਗੇ ਹੀ ਅਭੇਦ

ਰੂਪ ਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਮੇਂ ਨਾਰਦ
ਮੁਨੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਂ ਦ੍ਰਿ
ੜ੍ਹ ਹੋਕਰ ਐਸ ਭਜਨ ਕੀਆ ਸਾਖ੍ਯਾਤ
ਦਰਸਨ ਕਰ ਦੁਬਿਧਾ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾਹੀ
ਸਰਬ ਮੇ ਜੋਤੀ ਕੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇ ਰਹੀ ਹੈ
ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਮਿਲ ਜਾਤਾ ਹੈ ਦੂਜ
ਭਾਵ ਰਹਾ ਨਹੀ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਦੇਖ
ਆਹੈ ਜੋ ਏਕ ਤੇ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਅਨੇ
ਕ ਤੇ ਏਕ ਹੋਇ ਵਰਤਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਬਿਬੇਕ ਰੂਪ ਭੀ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਥ
ਸੰਪੂਰਨ ਭੀ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਆਪ ਹੀ ਜਲ ਥਲ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸ ਮੇਂ
ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਸਦਾ ਅਜੀਤ ਹੈ ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਧ੍ਰੂਹ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਸੁਣੋ ਤੁਮ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬੜੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹੈ ਬ
ੜੇ ਬੜੇ ਭਗਤ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਏਥੇ ਤੋੜੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਏਕ ਤੁਮਹੀ ਆ

ਇਪਹੁੰਚੇ ਹੋਕਲੀਕਾਲਵਿਚ ਵਡਾ ਭਗਤਹੈ ਜੋਤੇਰੇਨਾਮਲਗੇਗਾ ਸੋਈ ਸੰਸਾਰਤੇ ਉ ੩੦੩
ਧਰੇਗਾ ਜਿਸਪਰ ਤੇਰੀਖੁਸੀਹੋਇਗੀ ਉਸਪਰਨਿਰੰਕਾਰਭੀ ਖੁਸਹੋਇਗਾ ਹੇਤਪਜੀ
ਜਹਾਕਹਾਂ ਤੁਮਾਰੀਹੀ ਜਾਹਿਗਾਹੈ ਜਹਾਂ ਚਾਹੋ ਤਹਾਂਹੀਖੇਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧ੍ਰੂਹ
ਭਗਤਪਾਸੋਵਿਦਿਆਹੋਏ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਸਚਖੰਡਮੈਂਜਾਣੇਕੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਧੁਰ ਸਚਖੰਡਮੇਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਹਾ ਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪਤ
ਖਤਕੇ ਊਪਰ ਸਤਨਿਰੰਕਾਰਬੈਠੇਹੈਂ ਕੋਟਾਨਕੋਟ ਭਗਤ ਅਵਤਾਰ ਹਾਥ ਜੋੜਕਰ
ਖੜ੍ਹੇਹਨ ਅਤੇ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਤਿਸਕੋਟਾਨਕੋਟ ਸੂਰਜਕੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ-
ਕੋਟਾਨਕੋਟਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀ ਨਿਆਈ ਸੀਤਲਤਾਤਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸਕੀਆ ਜੋਤ
ਰੂਪਭਗਵਾਨਕੀ ਉਸਤਤਿਕਰੀ ਜੈਸੇਮਸਾਲ ਬਲਦੀ ਅਗਨਕੇ ਕੁੰਡਮੇਂ ਪ੍ਰ
ਵੇਸਕਰੇ ਤਿਸੀਤਰਾਪ੍ਰਕਾਸੁਕੇ ਮੰਦਰਮੇਂ ਜਾਇਪਹੁੰਚੇ ਆਗੇਸਾਰਾਨਿਰੰਕਾਰ
ਵਿਸਨਰੂਪ ਸਰਬਸਾਮਰਥ ਸਰਬਸਕਤੀਵਾਨ ਭਗਵੰਤਨੇਕਹਿਆ ਆਉ
ਨਾਨਕ ਭਗਤਤੂੰ ਸੋਮੈਂ ਅਰਮੈਂਸੋ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਅਰ ਮੇਰੇਮੇਂ ਭੇਦਕੋਈਨਹੀ ਹੇਨਾਨਕ ਤ
ਪਾਸਤਨਾਮਕਾ ਉਪਦੇਸਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਕਰ ਆਇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਜਹਾਂ ਆ
ਪਕੀ ਆਗਿਆ ਭਈ ਤਹਾਂ ਸਤਿਨਾਮਕਾਚਕ੍ਰਫੇਰਿਆਹੈ ਜਹਾਂਜਹਾਂ ਆਪਕਾਹੁ
ਕਮਹੋਵੇ ਤਾਂਸਤਨਾਮਕਾ ਚਕ੍ਰਫੇਰੋਂਗਾ ਜਿਉ ਆਪਕੀਰਜਾਇਹੈ ਤਿਉਹੀ ਹੋਤਾਹੈ
ਅਰਹੋਵੇਗਾ ਐਸਾਕਹਿ ਸੋਦਰਕਾ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਉਚਾਰਿਆ ਉਸ
ਤਤਮੇਂ ਸੋਦਰਕੇਹਾਸੋਘਰਕੇਹਾਜਿਤਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕ
ਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ

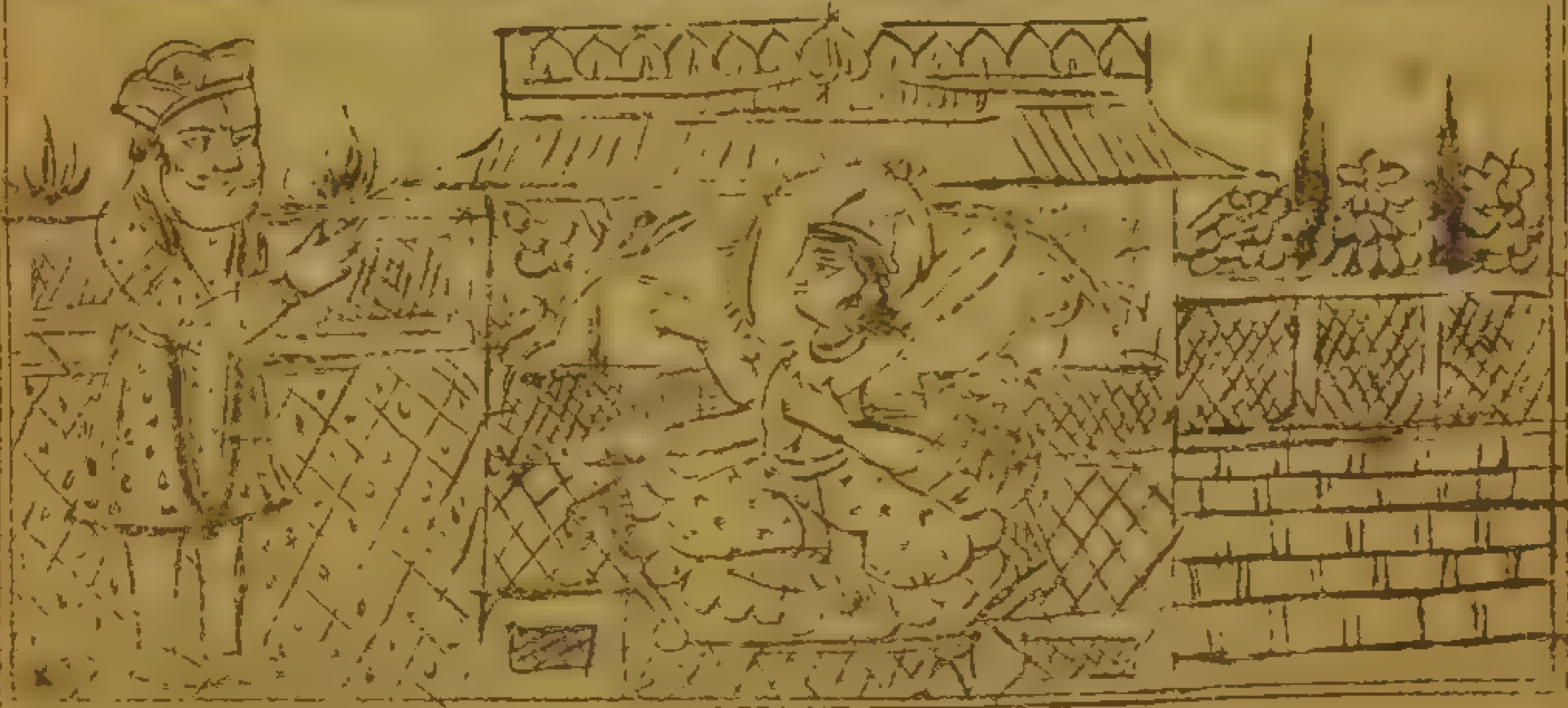

੩੦੪ ਗਾਵਹਿਤੋਹਨੋਪਉਣਪਣੀਬੈਸੰਤਰਗਾਵੈਰਜਾਧਰਮਦੁਆਰੇ।ਗਾਵਹਿਚਿਤ
ਗੁਪਤਲਿਖਜਾਣਹਿਲਿਖਲਿਖਧਰਮਵੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਈਸਰਬਰਮਾਦੇਵੀ
ਸੋਹਨਸਦਾਸਵਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਇੰਦਇੰਦਾਸਣਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਨਾਲੇ।ਗਾ
ਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਨਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿ
ਵੀਰਕਰਾਰੇ।ਗਾਵਨਪੰਡਿਤਪੜਨਰਖੀਸਰਜੁਗਜੁਗਵੇਦਾਨਾਲੇ।ਗਾਵਹਿ-
ਮੋਹਣੀਆਮਨਮੋਹਨਸੁਰਗਾਮਛਪਾਇਆਲੇ।ਗਾਵਨਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠ
ਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ।ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਿਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵ-
ਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਕਰਰਖੇਧਾਰੇ।ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧਭਾਵਨਰ
ਤੇਤੇਰੇਭਗਤਿਰਸਾਲੇ।ਹੋਰਕੇਤੇਗਾਵਨਸੇਮੈਚਿਤਨਆਵਨਨਾਨਕਕਿਆਵੀਚਾ
ਰੇ।ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚਸਾਹਿਬਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀ
ਰਚਨਾਜਿਨਰਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉ
ਪਾਈ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ।ਜੋਤਿਸਭਾ
ਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬਨਾਨ
ਕੁਰਹਣਰਜਾਈ।੧।ਐਸਾਸਚਖੰਡਹੈਜਿਸਮੈਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀਬਸਦੇਹੈਨਤੇਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਜੀਦੀਰਸਨਾਤੇਸ਼ਬਦਸੁਨਕੇਸਤਿਨਿਰੰਕਾਰਹੁਕਮਕੀਆਹੇਨਾਨਕਚਾਰ
ਬੇਦਅਗੇਬ੍ਰਹਮਾਕੋਦੀਏਹੈਨਸੋਤਿਨਾਵੇਦਾਦੀਸਮਝਅਬਕੇਜੀਵਾਂਕੋਨਹੀਰਹੀ
ਕਲਜੁਗਕੇਪ੍ਰਭਾਵਕਰਕੇਜੀਆਂਦੀਬੁਧਮਲਨਭਈਹੈਕੂੜਨੂੰਸਤਕਰਕੇਦੇ
ਖਦੀਉਪਮਾਨਹੀਕਰਸਕਦੇਅਬਤੂੰਜਾਇਕੇਪਜਿਵਾਵੇਦਨਾਮਕੀਉਪਾਸਨਾਕਾ
ਭਾਖਾਬਾਣੀਦੁਆਰੇਪ੍ਰਗਟਕਰਜਿਸਕੇਪੜ੍ਹਕੇਸੁਣਕੇਜੀਵਕਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਬਚਨਕੀਆਤੇਹਾਬਜੋੜਕੇਕਹਿਆਹੇਭਗਵਾਨਸਤਸਰੂਪਨਿਰੰਕਾ
ਰਆਪਕੀਸਹਾਇਤਾਸੇਸਭਕੁਛਹੋਵੇਗਾਸਭਕਾਜਆਪਨੇਰਾਸਕਰਨੇਹੈਨ
ਜੈਸੇਏਕਪ੍ਰਕਾਸਕਾਸਿਬੂਹਹੋਵੈਤਿਸਮੈਸੇਬੋਰੂਪ੍ਰਕਾਸਬਾਹਰਆਵੈਤਿਸੀਤ
ਰਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਉਸਪ੍ਰਕਾਸਮੰਦਰਤੇਬਾਹਰਆਏਤਾਂਫੇਰਧ੍ਰੂਹਕੇਮੰਡਲਮੈਂ-
ਆਇਬੈਠੇਤਾਂਧ੍ਰੂਹਨੇਪੂਛਾਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀਕੈਸਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਣ
ਕੇਦੇਖਿਆਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਮਆਪਨੇਏਕੰਕਾਰਕੋਦੇਖਿਆ
ਏਹੈਸਾਰਾਸਾਹਿਬਸਚੇਤਖਤਪਰਬਿਰਾਜਰਹਿਆਹੈਪਰਬਲਜੋਤਹੈਬੜਾ
ਅਸਚਰਜਰੂਪਹੈਜਿਸਦਰਸਨਕੀਏਤੇਦੁਬਿਧਦੂਰਭਈਹੈਤੇਦੁਖਦੂਰਭਏ

ਸੁਖੀਹੂਏਹੈਂਇਤਨਕਹਿਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਧ੍ਰੂਹਭਗਤਕੋ ਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ ਸਤਿਕਰਤਾਰਕ ੩੦੫
ਹਿਕਰ ਚਲੇ ਭਾਈਬਾਲਾਭੀਨਾਲਹੋਲੀਆ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਤੇ ਉਤਰੇ ਤਾਮਰਦਾਨਾ
ਭੀਚਰਨੀਲਾਗਾਤੇਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆ ਸੁਆਮੀਜੀਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇ ਅਸੀਕਿਤਨੇਜੋ
ਜਨ ਆਏਹਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਚਾਲੀਲਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਅਤੇਧ੍ਰੂਹਭਗਤਉ
ਨਤਾਲੀਲਖਜੋਜਨਾਂਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇ ਉਚਾਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਦਾ ਆਸਨ ੧ ਲਖਜੋਜ
ਨਧ੍ਰੂਹਤੇਪਰੇਹੈ ਅਤੇਪਰੇਕੁਛ ਸੁਧਸੁਮਾਰਨਹੀ ਓਹੁਕਰਤਾਰਬੇਸੁਮਾਰਹੈਤੇਜੋਕੁਛ
ਕਰਤਾਰਨੇਸਾਨੂੰਦਿਖਾਇਆਹੈ ਸੋਦੇਖਿਆਹੈ ਧ੍ਰੂਹਭਗਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤ ਵਡਾ ਦੇ
ਉਵਰਗੇਸਭ ਉਰੇਪਏਹੈਂ ਅਤੇਅਸਾਂਤੁਸਾਂਉਪਰ ਏਡੀਮਿਹਰਵਾਨਗੀਹੋਈਹੈ ਜੋ
ਕਿਥੇਜਾਇਪਹੁੰਚੇਹਾਂ ਉਸਦੇਪਸਾਰੇਦਾਕੁਛ ਅੰਤਸੁਮਾਰਨਾਹੀ ਓਹਆਪਹੀਮਹ
ਰਮਹੈ ਜਿਸਕੇਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ ਓਹਭੀਅੰਤ ਪਾਇਥਕੇਹੈਨ ਤੇਕਿਸੇਨੂੰ-
ਅੰਤਨਹੀਆਇਆ ਓਹੁਪਰਮੇਸਰਆਪਨੀਕੁਦਰਤਕੋ ਆਪੇਹੀਜਾਣੈਕਮਲਾਸਿ
ਸਾਰਅਵਤਾਰਾਂਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਆਖਦਾਹੈ ਅਤੇਉਨਾਭੀਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆ ਤਾਂਭਾ
ਈਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਸੁਆਮੀਜੀਤੁਸਾਂ ਕਈਪੁਰੀਆਂਦੇਖੀਆਹੈਨ ਤਾਂ
ਬਚਨਹੋਇਆ ਅਖੀਆਂਮੀਟ ਕਈਆਪੁਰੀਆਂਵਿਚ ਫਿਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰਪ
ਹਾੜ ਨਦੀਆਂ ਅਨੰਤ ਜਿਸ੍ਰੀ ਅਕਾਸਧਰਤੀ ਦੇਵਤਿਆਦੀਆ ਪੁਰੀਆਂ ਮਾਨੁਖ
ਦੀਆਪੁਰੀਆਂਅਨੰਤਹੀਕੌਤਕਦੇਖੇ ਫੇਰ ਅਖੀਆ ਖੋਲਨ ਤਾਂਬਾਬਾਜੀਦੇਪਾ
ਸਬੈਠੇਹੈਨ ਦੁਹਾਨੇਬਾਬੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਕਹਿਆ ਧੰਨ ਬਾਬਾਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕ
ਰੀਤੁਸੀ ਧੰਨਹੋ ਅਪਾਰਪੁਰਸਹੋ ਜੋਕੁਛ ਦੇਖਣਾਜੀਸੋ ਸਭਕੁਛਦੇਖਲੀਆਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾਜਿਸ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰਕਰੇਪਹੁੰਦਾਹੈ ਸੋਆਪ
ਨੇਆਪਨੂੰਬ੍ਰਹਮਜਾਣੈਗਾ ਜਿਸਤਾਂਈ ਕਰਤਾਰਮਿਹਰਕਰਤਾਹੈ ਸੋਆਪਨੂੰਕੀਤ
ਹੋਇਆਜਾਣਦਾਹੈ ਸੁਣੋ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰਪੁਰਕਰੇਪੀਛਹੂਤ ਜਿ
ਸਪਾਸਚਾਰਟਕੇਜੁੜਦੇਹਨ ਚਾਰਬਾਹਾ ਹੋਦੀਆਹੈਨ ਅਠੋਠ ਈਦਿਨਹੁਕਮਚਲਾ
ਵਦਾਹੈ ਏਹੁਜੀਵਜਾਣਦਾਹੈ ਮੇਰੇਪਰਬਹੁਤਾਕ੍ਰਿਪਾਹੈ ਸਰੋਏਹਨਹੀਜਾਣਦਾਜੋ
ਸਭਕੁਛਨਾਸਵੰਤਹੈ ਮੇਰੇਪਾਸਤੇ ਸਭ ਉਠਉਠਜਾਵੇਹੈਨ ਮੈਭੀ ਅਜਕਲਨੂੰ ਇਵੇ
ਚਲੇਜਾਣਾਹੈ ਸੋਕਰਤੇਨੇਏਹਨਜੀਵਾਂਦੀ ਮਤਭਰਮਾਇ ਛਡੀਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਅ
ਸਤਜੀ ਸਤ ਜੋਕੁਛ ਤੁਹਾਡੇਮੂਹੋਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭਕੁਛ ਸਚਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
ਆਬਾਬਾਜੀ ਅਸੀਕੇਹੜੇਪਰਬਤਤੇ ਆਏਹਾਂ ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਫਿਰਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ

੩੦੬ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਲਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੇਇ ਖੋਜੇ
ਨ ਫਿਰੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਖੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿਧਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਤਿਧਰੇ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਅਸੀ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਹੁ ਬੰਦਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹੁ ਉਪਰ ਹਾਂ ਸੂਰਤ ਬੰਦਰ ਤੇ ਨਕਟਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਸੋ
ਧ ਇਥੇ ਮਛਲੀ ਬੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾ ਰਾਹੁ ਖਰਾ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੇ ਹੀ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਫਲਧਾਰ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕ-
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਚਾਸ ਲਖ
ਜੋਜਨ ਸਤੇ ਤੇਰਾ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈਨਾ ਪਰ-
ਬਤ ਤੇ ਧ੍ਰੂਗਰ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੰਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅ
ਖੰਡ ਪਰਬਤ ਧ੍ਰੂ ਪਾਸ ਤੇ ਪਚੰਤਰ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਅਖੰਡ
ਪਰਬਤ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੰ
ਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਨਾਮ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪਰਬਤ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਏਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਥੇ ਨਹੀ ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਤੇ
ਹੈ ਉਥੇ ਚਲਾਂਗੇ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਛ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹਈ ਕੁਛ ਖਾਂਦਾ ਹੈਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਪੰਛੀ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਮੈਂ ਕਿਆ ਖਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਣੇ
ਅਗੋਲਿਆ ਇਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਖਾਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੋ ਜੋ
ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਜਾਇਕੇ ਜਿਤਨੇ ਫਲ ਖੁਸੀ ਆਵਨੀ ਸੋ ਖਾਈ ਤੇ ਲੈ
ਭੀ ਆਵੀ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਫਲ ਫਲੇ ਖੜੇ ਹੈਂ ਨ ਬਹੁਤੇ ਬਿਰਛ ਖ
ੜੇ ਤੇ ਹੈਨ ਫਲ ਤੋੜਕੇ ਖਾਧੇ ਸੁਆਦ ਲਗੇ ਛਡ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤਣੀ ਖਾਧੇ ਤਿਸ ਗੁ

ਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹੁ
ਬਾਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵੋ
ਖੇਰ੍ਹੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਦੇਵੋ- ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ
ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਬ
ਹੁਤ ਭਰਿਆ ਹੈ ਇਕ ਦੋ ਇਕ ਦੇਦੇਵਹੁ ਭਾਈ ਬ
ਲੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋਂ ਕੁ ਖਾਧਿਉ ਆਖਿ
ਆਹੋ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ

ਨੂੰ ਆਪੇ ਭੇਜਿਆਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੁਖ ਕਹਿਆ ਥਾ ਨਾਹੀ
ਤੂੰ ਖਫਨਾ ਹੋਯਾ ਕਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਫਲ ਤਾਂ ਇਵੇਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇ
ਨਾਂ ਦੇ ਖਾਵਨ ਵਾਲਾ ਇਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਨਾਂ ਦੇ ਖਾਵਨ ਵਾਲਾ ਕੋ
ਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਫਲ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਏਥੇ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦਿ
ਸਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਦਸੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤੀ ਅਹਾਰ ਹੈ
ਗੁਪਤ ਜੋ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਫਲ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤਾ ਗੁਪਤ ਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਤੇ ਗੁਪਤਾ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿ
ਨੇ ਭੇਦ ਕਛ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਗੈਰ ਰਹੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿ
ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਆਦ ਹਛਾ ਲਗਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਉਥੇ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਤੇ ਇਥੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਉਥੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਇਥੇ ਨਾਂ
ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਥੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਉਥੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ॥੬॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਅਹਾਰਪੁਰ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨੌ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਸ
ਭੇ ਬਾਈ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸਾਧ ਕਿਥੇ ਹੈ ਚਲੋ ਮਿਲੀ
ਏ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸਾਧ ਕੁਟੀਆ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲ ਆਇਆ
ਤੇ ਪੁਛਿਓਸ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰ
ਤਾਰ ਕੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਨੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪ
ਸੁਣਿਆ ਥਾ ਆਪਨੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ
ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਸੀ
ਲਸੈਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਓਹ ਮੁਝੇ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਸੀਲਸੈਨ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇਂ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਭਾਈ ਥਾ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੁਝੇ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵੋ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਕੋ
ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਆਏ ਹੈਂ ਦਰਸਨ ਦੇਵਹੁ ਲੇਵਹੁ ਤਾ ਸੀਲਸੈਨ ਆਪਨੀ
ਸਮਾਧੀ ਤੇ ਉਥਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਨ ਕੋ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇ ਲੇਵਹੁ ਕਲਿ
ਆਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੀ
ਲਸੈਨ ਕੋ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਹੀ ਸੀਲਸੈਨ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਸਤ ਕਰ

੩੦੮ ਤਾਰਬੜੀਕਿਰਪਾਕਰੀਹੈ ਆਪਆਏਹੋ ਫੇਰ ਸੀਲਸੈਨਪੁਛਿਆਤਪਾਜੀਕੌਨਕ-
ਲਾਸੇ ਈਹਾ ਆਏਹੋ ਤੁਮਾਰ ਗੁਰੂਕੌਨਹੈਬਿਦਿਆਕੌਨਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸਰਕੀਕ
ਲਾਸੇਤੀ ਏਥੇਆਏਹਾਂਗੁਰੂਸਾਡਾਕਰਤਾਰਹੈਬਿਦਿਆਜਨਕਰਾਜਾਕੀਪਾਈਹੈ-
ਅਮਰ ਅਜੂਨੀਪਰਮੇਸਰਨੇਪਕੜਮਗਾਏਹਾਂਰਾਜਾਜਨਕਜੀ ਤ੍ਰੇਤੇਮੇਂਭਏਹੈ ਹੁਣ
ਕਲਜੁਗਹੈ ਵਿਚਲੇਜੁਗ ਕਹਾਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇਂਰਾਜਾਜਨਕਜੀ
ਹੋਤੇ ਦੁਆਪਰਮੇ ਪਾਂਡਵਕੇ ਅਬਨਾਨਕਤਪਾਨਾਮਹੈ ਸੀਲਸੈਨਕਹਿਆ ਅ-

ਬਇਖਪਰਬਤਪਰਾਜਾਜਨਕਜੀਕਾਦਰਸ
ਨਕਰੋ ਰਾਜਾਜਨਕਜੀਕਾਨਾਮਲੇਤੇ ਦਰੂਜਾ
ਦੇਗੇ ਐਸਾਨਿਰਮਲਦਰਸਨਹੋਇਗਾ ਉਹਾਂ
ਹੋਰਕੋਈਨਹੀਜਾਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਇਖਪਰ
ਬਤਪਰਗਏ ਰਾਜਾਜਨਕਜੀਨੇ ਸੁਖਦੇਵਕੋ
ਕਹਿਆਦੁਆਰਖੋਲੋ ਨਾਨਕਜੀਕੋਦਰਸਨਦੇ-
ਵਨਾਲੇਵਨਾਹੈ ਇਤਨੇਮੇਂ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਪਹੁੰਚੇ ਖੁਲੇਦੁਆਰ ਰਾਜਾਜਨਕ ਜੀਨੇ
ਬਾਬੇਜੀਕੋ ਆਪਨੇਗਲੇਲਗਾਇਆ ਬੜੀ ਪਰਸੰਨਤਾਸੇਦਰਸਨਭਇਆ
ਬੜੀਖੁਸੀਭਈ ਰਾਜਾਜਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ ਅਬਕੌਨਜਾਪਜਪਤੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਕਹਿਆਤੁਮਾਰੀਕਿਰਪਾਕਾਜਾਪਜਪਨੇਤੇ ਤੀਨਤਾਪਦੂਰਹੋਗਏਹੈਂ ਆਪਨੇ
ਆਪਕੋਪਛਾਨਲੀਆਹੈ ਦੇਖਰਹਿਤਹੋਇਆਹੋਂ ਤਬਜਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇ

ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੂਮਨਿਰਬਾਣਪ
ਦਕੋ ਪਹੁੰਚੇ ਹੈ ਜਹਾਚਾਹੋਤਹਾਂ
ਰਹੋ ਅਟਕਾ ਉਕਹੀਨਹੀ ਰਹਾ
ਕਿਸੀਬਾਤ ਕਾਦੂਰਾਦਭੀ ਨਹੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾ
ਜਾਜੀ ਆਪ ਦੀਕਿਰਪਾਭਈ
ਹੈ ਮਾਤਲੋਕ ਕੀ ਭਗਤਪਰਾਪ
ਤਭਈਹੈ ਆਪਭੀਨਾਮਪਰਮੇਸਰਕਾਜਪੋ ਅਵਰਾਂਕੋਭੀ ਜਪਾਓ ਜੋਸੇਵਕ ਸੇ
ਵਾਲਾਗੇਗਾ ਸਭਉਧਰੇਗਾ ਜਨਕਰਾਜਾਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਨਾਨਕਜੀ
ਮਾਤਲੋਕਕੋਚਲੇ ਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਸੰਗਹੀ ਮੀਨਾਪਰਬਤਪਰਆਏਬੈਠੇਬ॰

ਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਸੀਲਾਪਰਬਤ ਤੇ ਇਖਲਪਰਬਤ
ਕਿਤਨਾ ਉਚਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਲਖਜੋਜਨਉਚਾ
ਹੈ ਇਤਨੇਮੇਹਨੀਫਾਸਿਧਆਇਮਿਲਿਆ ਕਹਿਓਸ
ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਏਹੁ ਸਿਧੋਕੀਜਾਗਾਹੈ ਤੁਮਇਥੇਕਿਸਤਰਾ
ਆਏਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆਏਕਪਰਮਾਤਮਾਸਾਰੇਥਿਆ
ਪਕਹੈਜਿਸਕੀਸਕਤਤੇ ਸਰਬਕਾਰਜਹੋਤੇਹੈਂ ਆਵਨ
ਜਾਵਨਕਾ ਭਰਮਤੁਹਾਡੇਮਨਵਿਚਹੈ ਸੋ ਆਤਮਾ ਸਭਭ
ਰਮਮੋਹਤੇ ਰਹਿਤਹੈ ਹਨੀਫੇਕਹਿਆਤੇ ਤਪਾਜੀ ਜੋਗਬਿਨਾਮਨਨਿਰਮਲਨਹੀ ਹੁੰਦਾ
ਤੁਮਾਰਾਮਨਕਿਤਪ੍ਰਕਾਰਨਿਰਮਲਭਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਹਨੀਫਾਜਿਤਨੀ ਪ੍ਰਾਣਾ
ਯਾਮਕੇਤੀਨਕਰਮਹੈਂ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਖੇਚਣ ਠਹਿਰਾਉ
ਣਾ ਮਨਨੂੰ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਹਟਾਵੇ ਸੁਧਆਤਮੇ ਨਾਮਜਪੇ ਤਉਮਨਸੁਧਹੋਤਾਹੈ ਏਹੁਬਚ
ਨਸੁਨ ਹਨੀਫਾਸਤਿ ਚਲਦਾਰਿਹਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਭੀਉਠਕਰ ਪਿਨਾਰਪਰਬਤ
ਪਰਗਏ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇ ਭੀ ਕੋਈ ਰਿਖੀਸਰਹੈਗਾਹੈ ਤਾਬਾਬੇਕਹਾਜੇ
ਹੋਸੀਤਾਂ ਆਇਮਿਲਸੀ ਅਗੇਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ

ਅਗੇਸਾਖੀਰਿਖੀਸਰਨਾਲਹੋਈ॥

ਪਿਨਾਰਪਰਬਤਤੇਇਕਬਡਾਤਲਾਉਹੈਸੀ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲਜਲਸੇ ਭਰਿਆਹੂਆਬਾ
ਗੁਰੂਜੀਇਸਨਾਨਲਗੇਕਰਨ ਇਕਰਿਖੀਸਰ ਆਇਕੇ ਕਹਿਣੇਲਗਾ ਸੁਣਭਾਈ
ਤੂੰਇਸਨਾਨਕਿਸਵਾਸਤੇਕਰਦਾਹੈਂ ਸਾਂਗਭਗਤੇਕੇ ਕਰਤਾਹੈਂ ਛਡੂਭਗਤ ਐਸੇਜਾ
ਣ ਤੂੰ ਜੈਸਾ ਕੁਮੇਰ ਰਿਖੀਸਰ ਸੁਮੇਰਪਰਅਚਲਬੈਠਾਹੈ ਕਬੀਡੋਲਤਾਨਹੀ ਜੈਸੇ
ਮਛੀਜਲਮੇਂ ਤਰੰਗਕਰਤੀਹੈਬਿਛੜੇਤੇਮਰਜਾਤੀਹੈ ਏਹੁ ਕਰਤਬਉਨਕੇਹੈਂ ਤੂੰ ਉ
ਨੋਹੇਜੈਸਾਹੈ ਜੋਐਹਸ੍ਵਾਂਗਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆਇਸਨਾਨ ਏਕੋਂਕਾਰਕੇ
ਦਰਸਨਤੇਕੀਆਹੈ ਸੁਆਂਗਸਤਿਗੁਰਕੇ ਭੰਡਾਰਤੇਲੀਆਹੈ ਕੁਮੇਰਜੇਸਾਚਿਤ
ਠਹਿਰਿਆਹੈ ਗੋਬਿੰਦਕੇਨਾਮਸੋ ਨਾਨਕਮੀਨ ਤਰੰਗਕਰਤਾਹੈ ਭੂਲਕੇਭੀਵਿਛਕੇ
ਤੇ ਪ੍ਰਾਨਹਤਹੋਇਜਾਤੇਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸਰਿਖੀਕਹਿਆਕਲਜੁਗਵਿਚਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੂੰਹੀ
ਹੂਆਹੈ ਜੋਰਾਜਾਜਨਕਜੀ ਸੀਖਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮੈਂ ਹੀਹੋ ਆਪਕਾਨਾਮਕਿਯਾ
ਹੈ ਰਿਖੀਸਰਕਹਾਸੁਖਚੈਨਰਿਖੀਨਾਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਤੂੰਓਹੀਹੈਂ ਜੋਰਾ
ਜਾਜਨਕਜਨਕ ਜੀਕੀ ਸਿਹਜਾ ਸਵਾਰੂਥਾ ਉਸੀਰਿਖੀਨੇਕਹਿਆਮੈਂਭੀਓਹੀ-

੩੦੧ ਤੂੰਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਓਹਰਿਖੀ ਆਪਸਵਿਚਗਲਕਰਨਲਗੇ ਰਿਖੀਨੇਕਹਾ
ਚਲੋਤਪਾਜੀਕੁਟੀਆਮੇ ਠਹਿਰੀਏਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਹਮਕੋਰਜਾਇਹੀਦੇ ਵੀਐਜੀਰਿਖੀ
ਕਹਿਆਤੁਮਕੋਰਾਮਕੀ ਰਜਾਇਹੈਜਹਾਂਜ
ਣੇਤਹਾਂਹੀਖੇਲੋ ਗੁਰੂਜੀ ਵਿਦਿਆਹੋਇਰਿ
ਖੀਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉ ਬੇਉਨਾਂਗੀਲੀਤੀ
ਉਲਕਾਪਰਗਾਤਤੇਆ ਇਧਾਰਲਖੰਜੋਜ

ਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀਏਹਕੋਹੜੇਬੰਦਰਦਾਰਾਹੁਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਪਹਿਆਪਹਿਲੇਪੂਰਬਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਫੇਰ ਲਾਹੜੀਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਤੀਜਾ
ਮਛਲੀਬੰਦਰਆਵੇਗਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਕਿਸਖੰਡਵਿਚਜਾ
ਇਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਹੁਣ ਭਾਰਤਖੰਡਵਿਚਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਅਸਾਂਨੌਖੰਡਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਦੇਖੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਿੰਪਰਸਦੀਖੰਡਭਾਰ
ਤਖੰਡਨੂੰਕਹੀਦਾਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤਖੰਡਤਾਂ ਤੈਨੇ ਦੇਖਿਆਹੀਹੈ ਚਲਅਬਜਨੀਖੰਡ
ਦਿਖਾਵਦੇਹਾਂ ਉਸਖੰਡਦੇਪਰਸਰਾਤਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਅਖੀਮੀਟਜਦ
ਅਖੀਆਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਅਬਜਨੀਖੰਡਵਿਚਬੈਠੇਹਾਂ ਉਥੋਦੇ ਸਭਲੋਕ ਦਰਸ
ਨਨੂੰ ਆਏ ਓਥੋਦਾਰਾਜਾਬਾਬੇਜੀ ਦੀਚਰਨੀਲਗਾ ਰਾਜੇਕਹਾਮੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛਕੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸੇਰਕਾਹੂਪਹੋਜਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੇਰੇਸੇਰਦਾਅਹਾ
ਰ ਦੇਹਾਇਕ ਬੇਟਾਰਾਜੇਦਾਸੀ ਪੰਜਾਹਰਾਣੀਆਂਵਿਆਹੀਆ ਓਹੋ ਪੁਤ੍ਰਗਏ
ਆਰਾਜਦੇਲਾਇਕ ਸੇ ਰਾਜਾਨੇਪੁਤ੍ਰਕੋ ਸੇਰਕੇ ਆਗੇਦੀਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੇਰੇ
ਮਨਾਗਿਲਾਨਨਹੀਗਈ ਕਹਾਮੋਹਕਰਕੇ ਗਈਸੀ ਉਪਾਸਨਾਕਰਕੇਨਹੀਜੋਇ
ਸਛਤ੍ਰਬੇਰਾਜਕਰਨਾਹੈ ਤਾਂਏਹੁਮਰੇਗਾ ਨਹੀਤੇਸੰਤ ਪਰਮੇਸਰਸੁਖਦਾਈਹੈ
ਨ ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸਨਹੋਏ ਧਰਮਸਾਲਬਨਵਾਈ ਰਾਜੇਦੇਬੇਟੇਨੂੰਪਹੁਲਦੇਕਰਸਿ
ਖਕੀਤਾਬਹੁਤਪਰਸਾਦਿਕਰਾਇਆ ਨਾਮਜਪੇ ਅਗੇਕਿਸੀ ਖੰਡਕੋਗਏ ਹਰ
ਦਰਖੇਨਾਮਭੀਹੈ ਓਥੋਦਾਰਾਜਾਤੇਪਰਜਾਦੇਲੋਕ ਸਭਆਇਚਰਨੀਲਾਗੇ ਰਾਜੇ
ਦੀਰਾਣੀਕਹਾਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਕਿਰਪਾਕਰੋ ਤੇਰਾਜਾਭੀਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰੀਰਹੇ ਬਾ
ਬੇਬਚਨਕੀਤਾ ਸੰਤਾਂਕੇ ਆਗੇਨਿਵਚਲਿਆਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰਵਲੋਂ ਸੁਖਦੁਖ
ਹੋਵੇ ਸਹਾਰੋ ਰਸਨਤੇ ਸਭਕੋਮਿਠਾਬੋਲੋ ਬਾਬੇਦੋਇਲੋਂ ਗਾਇਕ ਇਲਾਇਚੀਦਿ

ਤੀਕਰ ਹੋਏ ਪੜ ਕਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਦਾ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਹੋਵੇ ਈ ਕਾਲ ਇਥੇ
ਨਾ ਬਰਤੇਏ ਆ ਕੜਾਹੁ ਕਰੋ ਸਹਿਰ ਮੇਂ ਵਰਤਾਇਆ ਕਰੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਸਭ ਕਾ
ਰਾਮ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਸਬਦ ਰਿਦੇ ਮੇਂ ਧਰੋ ਨਿਵਨਾ ਸਭ ਅਗੇ ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਮਿ
ਠਾ ਬੋਲਣਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਤੈ ਦ੍ਰਿੜ ਰਖਣੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੁਰਖੰਡ ਮੇ ਗਏ ਕੁਰਖੰਡ ਦੇ ਲੋਕ ਜੰਮਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰੋਂਦੇ ਸਨ
ਮਰਦਾ ਸੀ ਜੀਵਤਾਂ ਹਸਦੇ ਸਨ ਏਹੁ ਦੇਖਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਲੋਕ ਅਗਿਆ
ਨੀ ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ ਸਦੇ ਨੂੰ ਹਸਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਘਲੇ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਓਹ
ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨੂੰ ਭਜੇ ਹੈਨ ਤਉ ਭੀ ਰਾਜੀ ਜਾ ਸਦੇ ਹਨ ਤੌ ਭੀ ਰਾਜੀ ਹਰ ਬਾਤ ਮੇ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਹੋਨ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਕੜਾਹ ਕਰਨਾ ਓਹੁ ਗਿਆਨੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕ
ਹਿਆ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੰਮਦੇ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਮਰਦੇ ਨੂੰ ਹਸਦੇ ਹੋ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੰ
ਮਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਾਇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜਾਣ
ਕੈ ਰੋਂਦੇ ਹਸਦੇ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਮਾਇਆ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਜੀਵ
ਜੰਮਦਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਭੁਟਕਦੇ ਹੈਂ ਮਿਲਦਾ ਸਤਸੰਗ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜਿਨਾ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਤ ਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਿਨਾ ਆਤ-
ਮੇ ਨੂੰ ਸਤ ਕਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਨਹੀ ਵਿਛੁੜਦੇ ਅਤਮਾ ਆਕਾਸ ਦੀ ਨਿ
ਆਈ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਹਸਨਾ ਰੋਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਆ
ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰੋ ਦੇਹ ਅਰੋਗ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਸਨ ਕੋ ਸਬਦ ਗਿਆਨ
ਕੇ ਰਸ ਭੋਗ ਨਕੋ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਐਸੇ ਗੁਣਾ ਦੇ ਦਾਤੇ ਨੂੰ ਨ ਵਿਸਾਰੋ ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਕਰਮਾ ਦਾ
ਬਿਰਛ ਹੈ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗੀ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਕ-
ੜਾਹੁ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਮਨ ਵਾਛਤ ਰਾਸ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ
ਸਭ ਲੋਕ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਾਰਿਆਂ ਰਹਿਣਾ ਆਪਸ ਮੇਂ
ਮਿਲੋ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਹਿਣਾ ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਸਾਹ ਰਖਨਾ ਏਹੁ ਬਚਨ
ਕਹਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੁਰਖੰਡ ਮੇਂ ਗਏ ਕੁਰਖੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਜਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਆਰ
ਜਾ ਸੀ ਸਦਾ ਜੁਆਨ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਸੌ ਬਰਸ ਦੀ ਆਰਜਾ ਤੇ ਰਾਖੀ ਆ ਬਰਸਾਂ ਦੇ
ਪੀਛੇ ਮਾਨੁਖ ਬੁਢੇ ਪੇ ਮੇਂ ਅਉਂਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਹਜਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਹੋ ਨਿਤ ਜਵ

੩੧੨ ਨ ਗਹਿਦੇਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਗੁਨਹੈ ਓਨਕਹਿਆ ਸਰਬੋਲਦੇਹਾਂ ਪ੍ਰਾਣਦਾ ਸੰਜਮਕ
ਖਦੇਹਾਂ ਇਸਤੇ ਕਲਜੁਗਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸਏਥੇਨਹੀ ਤੇ ਅਸੀ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਾਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਚਲਦੇਹਾਂ ਸੰਤਾਂਦਾਸੰਗਭੀ ਕਰਦੇਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤਿਨਾਮਜਪੋ ਜਗ
ਤਦੇ ਕਾਰਜਭੀ ਸਵਰਨਗੇ ਪ੍ਰਲੋਕਭੀ ਸਵਰੇਗਾ ਧਰਮਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਵੰਡਖਾ
ਵੋ ਲਾਹੇਵਿਰੋਧਸਵੰਧ ਦੇਹੋ ਕਨੂੰਨਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਕੰਮਰਾਸਹੋਵਨ
ਗੇ ਏਹੁਬਚਨਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਇਲਾਬ੍ਰਤਖੰਡਕੋਗਏ ਬਨਵਿਚਜਾਇ ਉਤਰੇ ਓਥੇ ਕ
ਈ ਕ੍ਰੋੜ ਸਿੰਘਾਂਦੇ ਬੈਠੇਹੈਸਨ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਾਦੇਖਡਰ ਗਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਸਬਦਗਾਉ ਸਭ ਸ਼ੇਰ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਨਗੇ ਸਬਦ ਗਾਵੇ ਸ਼ੇਰ ਆਏ ਬ
ਬੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀ ਕੌਨ ਹੋ ਓਨਾਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤਾਮਸੀ ਜੋਨ ਪਾਪੀਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦ੍ਰ
ਸਨਤੇ ਅਸਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਭੁਜਰਾਨਸਾਡੀ ਸੌਂਜੋਜਨਤੀਕ ਜੋ ਪਸ ਪੰਛੀ
ਅਸਾਖਾਧੇਹੈਨ ਹੁਣ ਜੋਕੋਈ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋ ਉਘਲਾਂਵਦਾਹੈ ਉਸਨੂੰ ਅਸੀ ਆਖ-
ਦੇਹਾਂ ਸਾਡਾ ਤੁਸੀ ਉਧਾਰਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮਾਨੁਖਜਨਮ
ਪਾਓਗੇ ਸਾਡੇ ਸਿਖਹੋਨਾ ਨਾਮਜਪਨਾ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਭੁਗਾਵਾਂਗੇ ਨਾਮਜਪੋਗੇ
ਆਪਸਵਿਚਮਿਲੇ ਰਹੋਗੇ ਸਾਂਤ ਰਖੋਗੇ ਵੰਡਖਾਓਗੇ ਤਾਂ ਬਚੇਰਹੋਗੇ ਨਹੀ ਰਾਜ
ਖੋਹਲਈਏਗਾ ਨਰਕਾਂਨੂੰ ਜਾਓਗੇ ਆਪਸਮੈਂ ਲੜਕੇ ਇਤਨਾਕਹੇ ਬਾਬੇਜੀ ਨ
ਗਰਕੋ ਆਏ ਨਗਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨਮਸਕਾਰ ਆਇਕੀਤੀ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਸਿੰਘਾਤੇ
ਤੁਸੀ ਕਿਸਤਰਾ ਬਚੇ ਅਸੀ ਤੋ ਪਾਂਚਲਾਵਤੇਹਾਂ ਤਾਂ ਬਚਦੇਹਾਂ ਨਹੀ ਰਾਤਾਦਿਨ ਡਰ
ਦੇ ਰਹਿਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਸਿੰਘਾਂਨੂੰ ਬਾਬੇਜੀ ਆਪਣਾ ਸਿਖਕੀਤਾਹੈ ਦੇ
ਇਸੇ ਬਰਸਤਕ ਏਹੁ ਸਭਨਾਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਹੁਨ ਕਿਸੇਨੂੰ ਮਾਰਨਗੇ ਨਹੀ ਏ
ਹੁ ਸੁਣ ਸਭ ਰਾਜਾਪਰਜਾ ਬਾਬੇਦੀ ਚਰਨੀਲਗੀ ਅਰਜਕੀਤੀ ਸਾਡਾਭੀ ਕਲਿ
ਆਨਕਰੋ ਤਾਂ ਬਚਨਹੋਇਆ ਸਤਨਾਮਦਾ ਸਬਦ ਚਿਤਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹੋ ਭਲਿਆ
ਈਕਰੋ ਦਾਨਕਰੋ ਕਿਸੇਨਾਲ ਗੁਸਾ ਨਕਰੋ ਸਰੀਰਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾਣੋ ਏਹੁ ਨਾਸੀਹੈ
ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇ ਪੀਵੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਸਬਦਨੂੰ ਮੰਨਦੇਹੈਨ
ਤਿਨਾਦੀ ਪਤ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕਮੈਂ ਹੁੰਦੀਹੈ ਚਰਨਾਦੀ ਪਾਹੁਲ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਦਿਤੀ ਨਾ
ਮਜਪਨ ਦਾਨਕਰਨ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭਦ੍ਰਾਖੰਡਕੋ ਆਏ ਜੰਮੂਖੰਡ
ਭੀ ਕਹੀਦਾਹੈ ਛੇਵਾਂਖੰਡਹੈ ਤਹਾਂਕਾਰਾਜਾ ਕੌਲਨਾਭ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ
ਉਸਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਚਾਰਆਸ੍ਰਮਾਵਿਚੋਂ ਕੇਹੜਾ ਵਡਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਿ

ਅੰਗ੍ਰਹਸਤ ਆਸ੍ਰਮ ਸਭਨਾਤੇ ਵਡਾਹੈ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਸਭ ਮੋਤੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ੩੧੩
ਗ੍ਰਹਸਤ ਵਿਚੋ ਸਾਰੇ ਆਸ੍ਰਮ ਬਣਦੇ ਹੈਨ ਗ੍ਰਹਸਤ ਕਰਕੇ ਸਭਨਾਂਦੀ ਪਾਲਨਾ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਵਲ ਜਲਤੇ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਜਲ ਕਰਕੇ ਪਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਗ੍ਰਹਸਤ-
ਭੀ ਓਹੁ ਭਲਾ ਹੈ ਨਾਮ ਜਪੇ ਦਾਨ ਕਰੇ ਵੰਡ ਖਾਵੇ ਖੂਹ ਕਾ ਜਲ ਨਿਕਾਸੂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੀ
ਠਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਹਸਤ ਭੀ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਦਾਨ ਕਰੇ ਤੌ ਭਲਾ ਹੈ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਤੌ
ਹੀ ਭਲਾ ਹੈ ਨਾਮ ਜਪੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੇ ਵੰਡ ਖਾਵੇ ਮਿਠਾ ਬੋਲੇ ਨਿਵ ਚਲੇ ਇਹੁ ਸੁਣ
ਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਆਏ ਦੀ
ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਵਾਵਣੀ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਿਰਨ ਖੰਡ ਨੂੰ ਆਏ ਜੋ
ਸਤਵਾਂ ਹੈ ਉਸ ਖੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸੁਵਰਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਜੁਆਨ ਸੇ
ਜਿਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤ ਆਵੇ ਓਹੁ ਉਚੇ ਪਹਾੜ ਪਰ ਜਾਵੇ ਓਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ੍ਰ ਕੇ ਫੇਰ ਪਾਣ
ਨਿਕਾਸਦਾ ਸੀ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀ ਮਰਦੇ ਸੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਨਾਂ ਤੇ ਪੂਛਾ ਇਹੁ ਕਿਸ ਦਾ ਉਪਦੇ
ਸ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਹਨਾ ਕਹਾ ਗੋਰਖ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਾਡਾ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦਾ ਸੰਜਮ ਦਸਿਆ ਹੈ
ਸਾਨੂੰ ਇਸੀ ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਭੀ ਵਡੀ ਹੈ ਧਨ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਂਤ ਨਹੀ ਤੁਸੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਸਾਂਤ ਬਖਸੋ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਜੋ ਸ
ਤਿਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਜਪੋ ਅਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਇਕ ਕਰਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾ
ਮਨੂੰ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦਾ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਂਤ ਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ
ਪਾਣੀ ਪਾਇਆਂ ਤੇ ਅਗਨ ਸਾਂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨ ਬੁ-
ਝਦੀ ਹੈ ਜਮਦਾ ਡੰਡ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਜੇਹੜੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਗੇ ਹੈਨ ਸੋ ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿ
ਲਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਸਭ ਲੋਕ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸ
ਤਿਨਾਮ ਜਪੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਵੰਡ ਖਾਓ ਏਹੁ ਕਹਿਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਤਮਾਲ ਖੰ
ਡ ਕੋ ਗਏ ਜਾਂ ਅਠਵੇਂ ਖੰਡ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਹੁੰਚੇ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਰ
ਜੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਰਾਜਾ ਦੇਖਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਕਹਿਓਸ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਵੀ ਦੀ ਬਲੀ
ਦੇਦਾ ਹਾਂ ਬੜਾ ਖੁਸੀ ਹੋਕੇ ਲੈ ਚਲਿਆ ਬੜੀ ਖਲਕਤ ਓਥੇ ਦੀ ਨਾਲ ਹੋ ਤੁਰੀ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਮਨ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਮਰਨਾ ਜਮਨਾ ਭੀ ਇਕ ਪਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਕਾਲ ਨੇ ਗ੍ਰਾ
ਸਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਖਣਾ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਜੇ ਸਮਾ ਨਹੀ ਹੈ ਤੌ ਕਿਸੀ ਨੇ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀ ਓਹੁ ਆਪ ਹੀ
ਰਾਖਾ ਹੈ ਦੇਵੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਜਾਇਕੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਚੰਡਾਲਕੋ ਕਹਿਆ ਇਸਕੋ ਝਟਕਾ ਓਸਿ
ਸ ਦੇ ਲੋ ਚੰਡਾਲ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਉਠਾਈ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਤੇ ਦੇਵੀ ਪਰਗਟ ਹੋਕਰ-

੩੧੪ ਦੇਵੀ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸਿਰ ਕਟਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗੀ ਮਾਰਨੇ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਨੇ॥ ੦ ਦੇਵੀ ਦੇ ਹਥੋਂ ਤਲਵਾਰ ਪਕੜ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵੀ ਰਾਜਾ ਤੇਰ
ਉਪਾਸਕ ਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਭੌਰੇ ਸੇਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ
ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਓਨਾ ਦੀ ਦਾਸੀ ਹਾਂ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੇ ਓਥੋਂ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ-
ਲਗੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕੇ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਗੁਰਮਤਾ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਤਿਲਕ ਭੀ ਦਿਤਾ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਓ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇ
ਵਾ ਕਰਨੀ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਕਨੂ ਭੁਕਰਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ-
ਜਾਣਨਾ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪਣ ਦਾ ਇਆ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਹਰਵਰਖ ਖੰਡ ਨੂੰ ਚਲੇ ਅਤੇ ਅਰਬ ਖੰਡ ਭੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾਵਾ ਖੰਡ ਓਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪੂ
ਛਨੀ ਲਾਗਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ
ਮੇਰੀ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਰਾਜਾ ਸਸਾਰ ਵਿਚ ਤ੍ਰਾ ਵਤ
ਹੈ ਕੁਸੰਗੀ ਜੋ ਹੈਨ ਤ੍ਰਤੂ ਵਿਸਿਆ ਰੂਪੀ ਸਿਬਾਲ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਨ
ਗਾਵਨੇ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਸੋ ਕਦਲੀ ਹੈ ਜਗਿਆਸੀ ਲੋਕ ਭਉਰੇ ਹੈਨ ਜੋ ਦੂਰੋ ਆਣ ਕੇ ਭਗ
ਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹੈ ਲਦੀ ਅੰਧਾਰਾ ਜਗਿਆਸੀਆ
ਦਾ ਮਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਰੂਪ ਗੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਪਏ ਨਿਵਦੇ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਦੁਧ ਖੰਡ
ਕੈ ਨੇਤੂ ਖੇਤ੍ਰ ਪਾਨਿ ਮਨੂੰ ਸੰਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਠੇ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਤੈਸਾ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਸਾਕਤਾ
ਨੂੰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਈਏ ਤਾਂ ਆਪਨੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀ ਛਡਦੇ ਤਿ ਸੀਤਰਾ ਤੁਸੀ ਸਬਤ
ਖੋਟੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਰਸਨਾ ਕਰਕੇ ਇਤੋ ਸੁਧੋ ਹੋਇ
ਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਇਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ
ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਆਪ ਓਥੋਂ ਟੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਦੀਪ ਜੋ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਸਾਨੀ ਡਿਠੇ ਹੁਨ ਨਉ ਖੰਡ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਕਦੋ ਦੇਖਨੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਖਨੇ ਚਲੀਏ ਪਹਿਲੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਸਮ ਦੀਪ ਵਿਚ ਗਏ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਉਨਾ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਓਹ ਲੋਕ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਸਪਕ ਦੀਪ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਪੁਸਪਕ ਦੀਪ ਮੇਂ ਬਡੇ ਕਉਤਕ ਹੈਨ ਫਲ
ਫੂਲ ਅਨੇਕ ਬਨ ਰੂਪ ਕੀਆ ਨਦੀਆ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਪਹਾੜ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗ
ਣਨੂੰ ਹੈਨ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਰਾਜਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਕਹਿਆਕੋਈ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਸਤਰਾ ਰਹਿੰਦੇਹੋ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁਖਹੈ ਨਪ ੩੧੫
ਰ ਈਰਖਾਵਣੀਹੈ ਆਪਤੋ ਵਡੇਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖਹੁੰਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਕਰਤਾਰਨੂੰ ਹਾਜਰਨਾਜਰ ਜਾਣਕੇ ਈਰਖਾ ਨਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਕੀਤੇਨੂੰ ਹਛਾ ਜਾਣੋ
ਨਾਮ ਜਪੋ ਸਭ ਦੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣੋ ਆਪਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਫੇਰ ਓਥੋ ਗੁਰੂ ਸ੍ਵੇਤਦੀਪਨੂੰ ਗਏ ਓਥੋਂਦੇ ਲੋਕਾਂਨੂੰ
ਸਤਿਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਕਰਮ ਵਿਚ ਰਹਿਆ ਕਰੋ ਕਰਤਾਰ
ਕੋ ਸ੍ਰਬਬਿਆਪਕ ਜਾਣ ਕੇ ਸੱਤੰ ਔਰ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣੋ ਸ੍ਵੇਤਦੀਪ ਕੇ ਬਾਸੀ
ਆਂਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਜਾਪ ਜਪਾਇਕਰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਭੂਦੀਪ ਮੇਂ ਗਏ ਓਥੇ ਨਗਰ ਗਏ
ਕ ਸਵਰਨ ਦਾ ਓਥੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਡੀ ਅਰਜਾ ਬਡੇ ਰਿਸਟ ਪੁਸਟ ਉ
ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖ ਕਰੀਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿ-
ਥੇ ਤੁਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਜਾਪ ਜਪੋ ਧਰਮ ਕਮਾਇਆ ਕਰੋ ਪੁਨਕੀ
ਤਾ ਕਰੋ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੋ ਪ-
ਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਪਤ ਦੀਪਾਂ ਕੀ ਸੈਲ ਕੀਤੀ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਤੌ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਕਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਪਰ ਪੁਲ ਬਧਾ ਹੈ ਓਹ ਭੀ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖਣੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਖੀ ਮੀਟੋ ਤਾਂ ਤੁਰਤ ਹੀ ਸੇਤ ਬੰਦ ਰਾਮੇਸਰ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖੀ ਖੋਲਕੇ ਦੇਖਿਆ ਇਕਸ ਅਸਥਾਨ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਗੋਰਖ-
ਭੀ ਪੰਜਾ ਸਿਧਾਂਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਸੇਤਬੰਦ ਰਾਮੇਸਰ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਗੋ
ਰਖ ਭਰਥਰੀ ਮਛਿੰਦਰ ਗੋਪੀਚੰਦ ਚਰਪਟ ਲਹੁਰੀਪਾ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਆਇ
ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਅ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਆਦੇਸ ਆਓ ਸਿਧੋ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਕੌਨ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਹੈ ਕੌਨ ਸਿਫਤ ਮੇਂ ਰਾਤੇ ਹੋ ਕਿਸ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਨਾ ਕਿਸ ਕੇ ਘ
ਰ ਮੇਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕੌਨ ਬਾਣੀ ਸੇ ਨਾਦ ਵਜਦਾ ਹੈ ਅਤਿਰੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਕਰ ਕੌਨ ਸਮਾਇ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਕੌਨ ਅਸਾਖਿਰ ਹੈ ਕਿਸ ਕੋ ਕਾਲ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਾਇ
ਆ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਏਕ ਓਹੀ ਆਪ ਹੈ
ਦੂਜਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਓਹ ਅਪਾਰ ਹੈ ਅਗਾਧ ਹੈ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੋਗ
ਕਮਾਵਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਉਸ ਕੀ ਸਿਫਤ ਮੇ ਰਤੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਦਾ ਦਰਸਨ ਸ

੩੧੬ ਹਿਰਦੇਘਰਮੇਪਾਇਆਹੈ ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਕਾਨਾਦਵਜਾਇਆਹੈ ਸੁਣੋਸਿਧੋਇ
ਸਤਰਾਂ ਨਿਰਬਾਣਪਦਪਾਈਤਾਹੈ ਸਚਮੇ ਸਮਾਇਰਹੀਏ ਤਉਕਾਲ ਨਹੀਖਾਂਦਾਭ
ਰਥਰੀਕਹਿਆ ਖੋਜੇ ਕਿਸਤਰਾ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤ ਕੈਸੇਜਾਵੇ ਦੁਨੀਆ ਦੁਸਤਰ ਕੈ
ਸੇਤਰੀਏਜੀਵਤਾਕਿਉਕਰ ਮਰੇ ਕਿਸਗੁਰੂਕੀ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ। ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
॥ ਗੁਰਮੁਖਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਖੋਜੇ ਤਉਰਾਹ ਮਿਲਦਾਹੈ ਸਹਿਜ ਸੁਖਸਾਥ ਜਗਤਜੀ
ਵਨ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਪਾਂਵਦਾਹੈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤ ਤਬਘਟਦੀਹੈ ਮਾਇਆਮਤਾ ਛਡੇ
ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਾਸਾਥ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗਤ ਮਤਿ ਪਤਿ ਪਾਂਵਦਾਹੈ ਤੌਦੁਸਤਰ ਦੁਨੀਆ ਕੋ ਤ
ਰਦਾਹੈ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀ ਸਬਦ ਕਰਮਕਰਦੇਹੈਂ ਤਾਂਫੇਰਨਹੀਮਰਦੇ ਜਿਨਾਨੂੰ ਸਚੇਗੁਰੂਦੀਸ
ਚੀ ਦੀਖਿਆ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਾਦੁਆਰ ਸਚਨਾਲ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਚਨੂੰ ਪਛਾਨਦੇਹੈ ਮਨ
ਮੁਖਵਾਦੀ ਜੋਹੈਨ ਸੋਤਤ ਕੋ ਨਹੀਜਾਣਦੇ ਜੋਗੁਰੂਦੇ ਸਬਦਨਾਲ ਮਿਲਦੇਹੈਨ ਤਿਨ
ਦੀਸੁਰਤ ਧੁੰਨਨਾਲ ਮਿਲਦੀਹੈ ਤਾਂ ਪਰਚੈ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾਹੈ ਅਖੰਡਨਾਮਰੂਪਸਿਧ
ਕੋਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤਤਕਾਨਿਰਨਾ ਕੀਤਾਹੈ ਏਹੁਸਿਧਾਂ
ਨਾਲ ਗੋਸਟਹੋਈ ਜਪਜੀਰਤਨਮਾਲਾਕੀ ਸਭ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸਹੋਏ ਨਾਮਬਿ
ਨਾਹੋਰ ਭੁਛਾਹਛਾਨਹੀ ਨਾਮਜਪਨੇਦਾਬਡਾਮਹਾਤਮਹੈ ਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆਚਲੋਨਾ
ਨਕਤਪਾ ਜੀ ਕਲ ਅਚਲਕਾਮੇਲਾਹੈ ਈਹਾਂ ਸੇ ਚੌਂਦਾਸੈਪਸ਼ਤ੍ਰ ਕੋਸਹੈ ਹਮਭੀ-
ਚਲੈਂਗੇ ਤੁਮਭੀ ਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਓਸਿਧੋ ਤੁਮਉਡਤੇ ਜਾਵੋਗੇ ਹਮਮਾਨ
ਖਹੈ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ਅਬਕਿਆਹੂਆਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਕੋ
ਕਾਰਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਇਗਾ ਤੁਮਚਲੋ ਹਮਆਇਮਿਲੈਂਗੇ ਤਾਂਸਿ
ਧਾਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾਸਿਧਤਾਂਗਏ ਬਾਲੇਕਹਿਆ
ਜਿਉਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਚੋਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੋਘਰ ਕਿਤਨੀਦੂ
ਰਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਘਰ ਚਿਤਆਏਨੀ ਏਥੋਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈ ਪੁਲ
ਸਤਰਿਖਕਾ ਘਰ ਲੈਕ ਬਿਭੀਖਨ ਰਾਜਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਉਤਾਵਲਾਹੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ-
ਘਰ ਲੈਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਓਥੋ ਉਡਾਰੀਲੀ
ਤੀ ਤੁਰਤਹੀ ਅਚਲਵਟਾਲੇ ਆਏ ਇਕਪਿਪਲਦੇਥਿਰਛਾਹੇਠ ਆਇਬੈਠੇਸਿ
ਧ ਸਭਪੀਛੇਆਏ ਦੇਖਨਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਗੇ ਬੈਠੇਹੈਨ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨੇਕਹ
ਯਾ ਆਦੇਸਨਾਨਕਤਪਾ ਆਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦਿਪੁਰ
ਖਕੋ ਆਦੇਸ ਸਿਧਾਂਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮਭੀ ਇਸਟਭੀ ਕਰਤੇਹੋ ਗੁਰੂਨਾ

ਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹਮਾਰਾਇਸ੍ਟਏਕੰਕਾਰਹੈਸਚਮੜਿਹੈ ਉਸਸੇਹਮਾਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾਹੋਵੇਗਾ
ਉਸਤਾਦ ਸਾਡਾਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂਹੈ ਜੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਬਚਨ ਕਾਸੂਰ ਬੀਰਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ
ਖੇਤਿਲਗਾਏਹੈਨ ਤੁਸਾਡੇਨਾਲੋ ਅਗੇਹੀ ਈਹਾਂਆਏਹਾਂ ਤਿਸਪ੍ਰਭਕੀ ਆਗਿਆਸੇ-
ਵਹਾਂ ਬਡਾਮੇਲਾਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਯਾਦਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇਨੂੰਕਹਿ
ਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਬੇਬੇਜੀਨੇਯਾਦਕੀਤਾਹੈ ਜਦਮੇਲਾ ਉਜੜਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲਾਮਰ
ਦਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਪਹੁੰਚੇ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਬੇਬੇਜੀਕੋ ਖਬਰਕੀਤੀ ਬਹੂਜੀ ਤੇਰਾ ਭਾਈਜੀ
ਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇਜੀਨੂੰਮਿਲੇ ਬੇਬੇਜੀ ਨੂੰ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਕਹਾਧੰਨਮੇਰੇਭਾ
ਗਹੈਨ ਅਜ ਭਾਈਜੀ ਦਾਦਰਸਨਹੋਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਤੁਹਾ
ਡਾਯਾਦਕਰਨਾ ਮੇਰਾਪਹੁੰਚਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇਪਾਸ ਥੋੜਾਚਿਰ ਹੀਰਹੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਅਸੀਹੁਣ ਰਮਦੇਹੀ ਭਲੇਹਾ ਬੇਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਜੀ ਤੁਸਾਂ ਸਾਥੋ ਮੋਹਕਿਉ
ਉਠਾਇਆਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦਜੀ ਭੀ ਮਿਲੇ ਜੈਰਾਮਜੀਮਿਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇਰਹੇ

ਅਗੇਸਾਖੀਇਕਪਾਲੀਦੇਬਾਲਕਨਾਲਹੋਈ।

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਮਦੇਰਮਦੇ ਇਕ ਚਣਿਆਦੇ ਖੇਤਪਾਸੋ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਓਹ ਰਹਿ
ਆਦਾਰਾਖਾ ਹੋਲਾਬੈਠਾਕਢਦਾਹੈਤਾ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਵੇਖੀਏ ਬੂ
ਟੇ ਅਸੀਭੀ ਇਸਪਾਸੋ ਲੈ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਮੁਸਕਰਾਇਕੇ ਉਸ ਖੇਤਾਵਿਚ
ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਪਾਲੀ ਨੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਹੋ
ਲਾ ਅਗੇਰਖੀਆ ਤਾਂ ਹੋਲਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤੀਆ ਤਾਂ ਫੇਰਬਾਲਕ ਦੇ
ਮਨਮੇ ਬਣੀ ਜੋ ਮੈਂ ਫਕੀਰਾਦੇਵਾਸਤੇ ਕੁਛਮੂਹਿਪਾਵਣੇਨੂੰਆਪਨੇਘਰਤੋਲਿਆ
ਵਾ ਤਾਂ ਬਾਲਕਘਰਨੂੰਉਠਚਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਬਾਲਕਨੂੰਪੁਛਿਆਹੇਭਾ
ਈ ਤੂੰਕਿਥੇਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਉਸਬਾਲਕਨੇਕਹਿਆਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ
ਮੂਹਿਪਾਵਨਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਆਪਨੇਘਰੋ ਲੈਆਵਾਂਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸ
ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਬਾਲਕਦੇਪ੍ਰਥਾਇ। ਸਬਰ ਤੇਰਾ ਲੇਫਨਿਹਾਲੀ ਭਾਉ ਤੇਰਾ ਪ
ਕਵਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਆਉ ਬੈਠ ਸੁਲਤਾਨਾ ੧ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਘਾਸਬੂਟ ਤੈਨੇ ਸਾਡੇਹੇਠ ਵਿਛਾਇਦਿਤਾਹੈ ਤੈਨੇ ਬਡੀ ਪ੍ਰੀਤਨਾ
ਲ ਸੋਈ ਸਾਨੂੰ ਲੇਫਨਿਹਾਲੀਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜੋਹਨੁ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪਰਿਆ
ਹੈ ਕਢਾਇਆ ਇਕੇ ਖੁਆਦਾ ਸੋਈ ਸਾਨੂੰ ਪਕਵਾਨ ਦਿਤਾਹੈ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਉਪਰਬ
ਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਹਾਂ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਲਗਾਹੈ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ

੩੧੮ ਉਸ ਅਸਥਾਨਤੇ ਚਲਦੇਰਹੇ ਜਾਂ ਕਿਤਨਾਕੁ ਚਿਰ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇਸਦਾ ਰਾਜਾ
ਕਾਲਵਸ ਹੋਤਿਆ ਥਾ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਕੇ ਬੰਸ
ਬੀਚ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਥਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਏਹੁ ਰਾਜ ਕਿਸਨੂੰ ਦੇਵੀਏ ਜੇ
ਕਰ ਅਸੀ ਰਾਜ ਲੈ ਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਭੀ ਸੁੰਞਾ ਨਹੀ
ਕਰਨਾ ਤਾਇਕ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕੇ ਅਰਥ ਦੇਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾ ਦਰਵ
ਜੇਦੇ ਮੂਹਿ ਆਇ ਲਗੇ ਸੋਤਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦਕੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤਿਨ ਦਰਵਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਰ ਚੌਥਾ ਦਰਵਜਾ ਖੁਲਾ ਰਖ-
ਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਉਸ ਦਰਵਜੇ ਮੂਹਿ ਆਇ ਲਗੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨਾ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਤਿਨ ਦਰਵਾਜੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਤੇ
ਚੌਥਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲਾ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਉਜਰਾਖੇ ਦੇ ਬਾਲਕ ਨੇ ਰਾਤਨੂੰ ਹੋਲਾ ਕਰ ਰਖੀ
ਆਸਨ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਘੜੀਕ ਦੇ ਤੜਕੇ ਓਹ ਬਾਲਕ ਹੋਲਾ ਘਰ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇ
ਆਸੀ ਜਾ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾ ਦਰਵਾਨ ਪਕੜਕੇ ਵਜੀਰਾਂ ਪਾਸ ਲੈ ਆ
ਏ ਤਾਂ ਅਗੋ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬਾਲਕੇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾ ਰਾਵਰਜਾਤ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੈ ਤਾ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਰਾ
ਜ ਕਾ ਤਿਲਕ ਚੁਕਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਉਸ ਕਾ ਸਲਾਮੀ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਵਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਓਹੁ ਰਾਜਾ ਭਇਆ ਫੇਰ ਜਬ ਸਮਾ ਪਾਇਕੇ ਓਹ ਰਾਜਾ ਕਾਲਵ
ਸ ਭਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਸਖੀ ਸ੍ਵਰ ਮੁਲਤਾਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨਾ
ਕਾ ਸਦਕਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾ ਉਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭ-
ਕਾਰਜ ਸਵਰੇਗੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਇਕ ਬੈਪਾਰੀ ਰਸ
ਤੇ ਵਿਚ ਚਾਲਿਆ ਅਉਦਾ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ
ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮਣ ਬੀਹ ਕਛੁ ਪਾਯਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬੈਪਾ
ਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੂਣ ਦਾ ਵੇਹੇਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਖੋਲਤਾ ਬੁਰਕਾ ਤੌ ਉਸ ਬੈਪਾਰੀ ਨੇ ਬੁਰਕਾ ਖੋਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬੈਪਾਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਤੋ
ਲਵਣ ਵਲੇ ਵਟੇ ਹੈਨ ੧ ਪੰਜਸੇਰੀ ਹੈ ੧ ਦੋਇਸੇਰੀ ਹੈ ੧ ਸੇਰ ਹੈ ੧ ਅਧ ਸੇਰ ਹੈ

ਇਕ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹ ਪਉ ਕਹਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇ ੩੧੯
ਰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਵਟੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਅ
ਧ ਪਾਉਂ ਹੈ ਇਕ ਸਰਸਾਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਰਸਾਹੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆ
ਪਨੂੰ ਥੋੜਾ ਕਹਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾ
ਣ ਮਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਛੋਟੀ ਜੇਵ ਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਆਖਣ ਵਾਜਬ ਹੈ
ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਬਡਾ ਹੋਇ ਕਰ ਜੋਰ ਕੁਦਰਤ ਵਾਲਾ ਹੋਇ ਕੇ ਆਪਨੂੰ ਤੁਛ ਕਹਾਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਧੰ
ਨ ਹੈ ਨਿਰ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਨਕਰ ਬਹੁਤ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਓਸ ਬਪਾਰੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਚਰਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਸ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕ
ਕਖਣੀ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬੋਪਾਰੀ ਭ
ਗਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿ ਕੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿਆ ਅੰਤ ਕੋ ਤਿਸ ਦੀ ਸਦਗਤਿ
ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਧਾਮ ਕੋ ਗਇਆ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

ਇਕ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਮਦੇ ਰਮਦੇ ਇਕ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹੇ ਓਥੇ ਰਾਤ ਰਹਿਣੇ ਨੂੰ ਜ
ਗਾ ਕੋਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਉਸ ਬਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਨਿਗੁਰੇ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਜਾਣ
ਦੇ ਸਾਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਪਲੇ ਬਹੁਤ ਧਨ
ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਗਲਤਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛ-
ਲਾ ਲੇਖ ਜਾਗ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਜਾਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਵਨ ਲਗਾ ਅਤੇ ਅ
ਗੇ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਭੈ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟ
ਹਿਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਰੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਸੂਝ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੈ
ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਭੈ ਬਹੁਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਏਹੁ ਜਿ
ਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਲੁਟਾਇ ਦੇਹੁ ਇਸ ਤੇ
ਰੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਅਸੀ ਜਾਮਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿ
ਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਕਿਸੀ ਸੇ ਮੋਹ ਨ ਰਖਿਆ ਕਹਿਣੇ ਲਗ

੩੨੦ ਨਾਤੂਸੀਮੇਰੇ ਅਤੇ ਨਾਮੇਂ ਭੁਹਾਣ੍ਹਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਵੇਖਕਰ ਉਸਕੇ ਕੁਟੰਬੀ ਸਭਨਿਰਾਸ ਹੋਇ
ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਭਾਈਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕਿਰਤਕਰਕੇ ਜੋਕੁਛ ਲਿਆਵੇਗਾ
ਸੋਈ ਤੂੰ ਖਾਇਆਕਰ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉ
ਸ ਖਤ੍ਰੀਕੋ ਸਿਖਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਜਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਸਿਖ
ਕੇ ਕੁਟੰਬੀ ਲੋਕ ਸਭ ਚਲਗਏ ਆਪਹੀ ਸਿਖ ਅਕਲਾ ਰਹਿਗਿਆ ਸਭ ਬੰਧਨ
ਉਸਕੇ ਵਾਹਗੁਰੂਨੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤੇ ਓਹੁ ਸਿਖ ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਹੋਇਕੇ ਮਜੂਰੀ ਕਰਆ
ਵੈ ਅਤੇ ਜਿਸਕੇ ਮਜੂਰੀ ਜਾਇਕਰ ਲਗੈ ਉਸਕੋ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਕਹਿਆ ਕਰੈ ਜੋ ਭਾਈ
ਮੈ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲੇਵਾਗਾ ਭਾਵੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਚਾਰ ਪਹਰੀਆ ਮਜੂਰੀ ਕਰਵਾਇ ਲੇਹੁ ਅਰ ਭਾ
ਵੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਮਜੂਰੀ ਕਰਵਾਇ ਲੇਹੁ ਅਰ ਦੂਸਰ ਕਰਾਰ ਹੋਰ ਭੀ ਕਰੇ ਜਿਸ
ਕੇ ਮਜੂਰੀ ਲਗੇ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇਕ ਪਹਰੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬੈਠਕੇ ਮੈਨੂੰ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀ ਕਥਾ ਅਰੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰ ਯਾ ਮੇਰੇ ਤੇ
ਸੁਣਿਆ ਕਰ ਓਹ ਸਿਖ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਗਲੇ ਕਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਅ
ਰ ਆਪਣਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਮਜੂਰੀ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲੈ ਆਵੈ ਅਤੇ ਵਿ
ਭਕੇ ਖਾਵੈ ਅਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਰਖੇ ਨਾਹੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਦੀ ਗੁ
ਜਰਾਨ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਗਿਰਾਉਂ ਵਿਚ ਓਹ ਸਿਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਗਿਰਾਉ
ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਰ ਇਕ ਫਸਲ ਜੋ ਨਵਾ ਆਂਵਦਾ ਹੈਸੀ ਉਸ ਫਸਲ ਦੇ ਟਕੇ
ਸਭਕਾਰੇ ਭਰ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਨ ਜੋ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਆਪ ਜਮਾ ਕਰ ਰਖ
ਦਾ ਸੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਕਰਦਿਆ ਕਿਤਨੇ ਫਸਲ ਗੁਜਰ ਗਏ ਇਕ ਫਸਲ ਜੋ ਆਇ
ਆ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਸ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਆਇਕਰ ਅੰਨ ਇਕਠਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪੰਜ
ਸਤ ਦਿਨ ਜਾ ਗੁਜਰ ਗਏ ਸੋ ਉਸ ਗਿਰਾਇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰੋਂ ਆ
ਦਮੀ ਚਿਠੀ ਲੈਕਰਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਏਹੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ
ਸੀ ਸਾਹਜੀ ਇਸ ਕਾਗਦ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਆਵਣਾ ਅਤੇ ਜੇ ਪਾਣੀ
ਪੀਂਵਦੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੇਹੜਾ ਘੁਟ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤੁਸਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਲੈਘਾ
ਵੇਤਕ ਭੀ ਨਹੀ ਠਾਹਿਰਨਾ ਉਠਕੇ ਤੁਰ ਪੈਨਾ ਦੂਜਾ ਘੁਟ ਤੁਰਕੇ ਚਲਦਿਆ ਚਲਦਿ
ਆ ਪੀਵਣਾ ਅਟਕਣਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਚਿਠੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਪੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹਕਰ ਗਿਰਾਇ ਦੇ
ਪੈਂਚਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਪੈਂਚੋ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਰੇ ਜੋ ਮੈ
ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ ਅਰ ਬਾਕੀ ਹਿਸਾਬ ਮੈਂ ਆਇਕਰ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹੋ ਕਿ

ਰਸਾਣ ਬੋਲਿਆ ਸਾਹਜੀ ਚੌਦਾਂ ਕੋਸ ਪੈਂਡਾ ਇਥੋ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿਆਉ ਦਾ ੩੨੧
ਬੇਲਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਉ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀ ਲੈਣਾ ਦੀਦਾ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੂ ਸੀਘ੍ਰ
ਜਾਣੇ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਤੁਸਾ ਸਵੇਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਮੈਂ ਆਦਮੀ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ
ਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੈਂਚ ਜੀ ਦੇਖੋ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਘੋਰੇ ਚਿਠੀ ਆਈ ਹੈ ਮੈ
ਹੁਣੇ ਹੀ ਜਰੂਰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਟੁਰ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ
ਆਦਮੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹਜੀ ਠਹਿਰੋ ਇਕ ਆਦ-
ਮੀ ਮਜੂਰ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰ ਦੇਦਾ ਹਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਕਿਰਸਾ
ਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਸਿਖਾ ਮਜੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹਈ ਤਾਂ ਆਉ ਤੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਸੀਏ
ਇਤਨਾ ਸੁਨਕੇ ਸਿਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਦੇ ਚ-
ਲਿਆ ਆਇਆ ਸਾਹ ਨੇ ਜਟ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਮਜੂਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ
ਲ ਲੈ ਜਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਸਾਈ ਲੋਕਾ ਮੇਰਾ ਬੁਚਕਾ
ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਆਪਨੇ ਸੁਭਾਉ ਮੂਜਬ ਕਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਮੈਂ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲੇਵਾਂ
ਗਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਚਾਰੇ ਟਕੇ ਹੀ ਲੇਵੀ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਜਣੇ ਉਠ ਚ
ਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਬਾਰਾਂ ਕੋਸ ਉਪ੍ਰ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੂੰ ਓਹ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ
ਕੀ ਯਾਦ ਆਇ ਪਈ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਧ੍ਰਿਕਾਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਕੇ ਧੰਧੇ ਕੀ ਗਲ
ਕੀਤੀਆ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਸਾ ਦੇ ਕੀ ਮਜੇ ਹਨ ਗਲ ਆਵਨੀ ਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁਜੀ ਏਹੁ ਬੁਚਕਾ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਚਕ ਲੈ ਮੈਂ ਆਪਨੇ
ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਦਿਲਗੀਰ ਕਿਸ
ਵਾਸਤੇ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁਚਾਇ ਛਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਕਾ ਦੋ ਟਕੇ ਲੈ ਲਵੀ
ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਕੁਛ ਲੈਣੇ ਕਾ ਪਰਗਇ ਕੋ ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਕਰਾਰ ਹੈ
ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਉ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸੋ ਸੁਣ ਦਾ ਚਲ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ਜੋ ਸੁਣੀ ਹੋਈ
ਸੀ ਸਿਖ ਲਗਾ ਸੁਣਨ ਐਸੀ ਕਥਾ ਕਹੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਸ ਕੀ ਜੋ ਦੋ
ਨੋ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਾਹੁ ਦੇ ਘਰ ਤੀਕਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਜਾਇ ਕੇ ਆਪ
ਨੀ ਸੰਤਾਨ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਸੰਨਬੰਧੀਆ ਨੇ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ

੩੨੨ ਓਹਬਾਰਤਾਕਹੀਸੁਣੀ ਅਤੇਉਸਸਿਖਨੂੰਮੰਜਾਡਾਹਿਦਿਤਾਸਿਖਭੀਸੋਇਆਅ
ਪਸਾਹੂਕਾਰਭੀਸੋਇਰਹਿਆ ਸਵੇਰੇ ਜਦ ਸੁਤੇਉਠੇ ਤਾਂਸਿਖਪੈਰੀਪਉਣਕਰ
ਕੇਉਠਚਲਿਆ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰਨੇਕਹਿਆਭਾਈਸਿਖਾ ਅਸੀਰਾਤੋਰਾਤਰੋਟਵਾ
ਕੇਸਚਲੇਆਏਹਾਂਤੂੰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਕੇਜਾਂਈ ਸਿਖਨੇਆਖਿਆਭਲਾਸਾਹੁਜੀਤ
ਰਸੋਈਤਿਆਰਹੋਈ ਤਾਂਦੋਨੋਨੇਰਸੋਈਬੈਠਕਰਖਾਧੀ ਤਾਂ ਸਾਹੂਨੇ ਆਪਨੇਪੁਤ੍ਰ
ਤਾਈ ਆਖਿਆ ਜੋਸਿਖਨੂੰਚਾਰਟਕੇਲਿਆਇਦੇਹੁਹੇਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂਸਾਹੁਦੇਪੁਤ੍ਰਨੇਚਾ
ਰਟਕੇਆਣਦਿਤੇ ਲੈਕਰਟਕੇਸਿਖਉਠਚਲਿਆਜਾਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰਤਕਗਇਆ
ਤਾਂਸਿਖਫੇਰਮੁੜਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਹੂਨੇ ਆਣਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਪਾਸੋ ਇਕ ਗਲਨਿਆਰੀਹੈਇਕੇ ਸੁਣਲੇਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰਨਿਆਰੀਹੈਇਬੈਠ ਤਾਂ
ਸਿਖਨੇਕਹਿਆਸਾਹੁਜੀ ਤੇਰੀਉਮਰਕਿਤਨੇਹਿਕਬਰਸਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂ
ਕਾਰਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾਮੇਰੀਉਮਰਸੱਠਾਂ ਸੱਤਾਂ ਬਰਸਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁਜੀ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਸਠ ਸਤ੍ਰਬਰਸਾਂਦੀ ਹੈ ਐਪਰ-
ਸਾਹਿਬਜੀਦੇਦਰਬਾਰ ਵਿਚਤੇਰੀ ਸਭਗੈਰਹਾਜ਼ੀਹੋਇਰਹੀਹੈ ਓਥੇ ਤਾਂਤੇਰੀਆ
ਚਾਰ ਘੜੀਆਂਭੀਨਹੀਕਬੂਲਪਈਆਂ ਪਰਇਕਗਲਹੋਰ ਸੁਣਲੇਹੁ ਅ-
ਜਤੇ ਸਤਵੇਦਿਨਨੂੰ ਤੇਰਾਚਲਣਭੀ ਨਜੀਕ ਆਇਲਗਾਹੈ ਪਰ ਤੂੰਇਕ ਕੰਮ
ਕਰੀ ਜਾਂ ਤੈਨੂੰਧਰਮਰਾਜਕੇ ਪਾਸ ਲੈਜਾਵੀਐਂਗੇ ਤਾਧਰਮਰਾਜਾਕਹੇਗਾ ਇ
ਸਨੂੰਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਪਾਸਲੈਜਾਵੋ ਤਾਂਜਮਦੂਤਤੈਨੂੰ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਪਾਸਲੈਜਾਵਨ
ਗੇ ਤਾਂਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਤੇਰਾਕਾਗਦਦੇਖਨਗੇ ਕਢਕੇ ਤਾਂ ਸਭਤੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜਰੀ ਪ
ਈਹੈ ਤਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਰਾਜੇਧਰਮਰਾਜਪਾਸ ਜਾਕਰ ਕਹਿਣਗੇ ਜੀ ਅਸੀ ਇ
ਸਪਾਪੀਕੀ ਕਿਆ ਅਰਜ ਕਰੀਐਜੀ ਇਸਪਾਪੀਕੀ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲਾਈ
ਵੈਹੀਗਈਹੈ ਪਰਇਕਚਾਰਘੜੀ ਇਸਨੇ ਇਕਸਿਖਨੂੰਰਾਹੁਚਲਦਿਆਂਆਪ
ਰਸੋਸਰਕੇਨਾਮਦੀ ਕਥਾਸੁਣਾਈਹੈ ਓਹੁਘੜੀ ਇਸਕੀਕਬੂਲਪਈਹੈ ਫੇਰ
ਧਰਮਰਾਜਕਹੇਗਾ ਇਸਨੂੰ ੧ ਘੜੀਕਾਸੁਖਭੋਗਾਇਕੇ ਫੇਰ ਨਰਕਾਂਵਿਚਪਾ
ਇਦੇਵੋ ਸੁਣੇਸਾਹੁਜੀ ਜੇਤੂੰ ਘੜੀ ਸੁਰਗਦਾਮਾਤਲੋਕਕਾਸੁਖਮੰਗੇਗਾ ਤਾਂਘ
ੜੀਇਕਬੀਤਦਿਆਂਕਿਆਚਿਰਲਗੇਗਾ ਪਰਤੂੰਇਕਕੰਮਕਰੀ ਤੂੰਇਕਘ
ੜੀ ਸਚਖੰਡਵਿਚ ਸਾਧੂਕਾਸੰਗਮੰਗਲਈਂ ਤਾਂ ਫੇਰਧਰਮਰਾਇਕਹੇਗਾ ਜੋਜਾ
ਹੁਇਸਨੂੰਸਾਧਕੇਦਰਸਨਵਿਚ ਲੈਜਾਵੋ ਹੇਸਾਹੁਜੀ ਫੇਰ ਤੈਨੂੰਸਚਖੰਡਵਿਚ

ਲੈਜਾਹਿਗੇ ਜਾਂ ਤੂੰ ਓਥੇ ਜਾਹਿਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਮ ਕੇ ਸੁਣਾਏ ਕਾ ਫਲ ਤੈਨੂੰ ਓਥੇ ਹਥ ਲਗੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕੇ ਸਿਖ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਮਰਨੇ ਕਾ ਭ
ਉ ਪਿਆ ਪਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਨਜੀਕ ਆਇ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾ
ਹਨੇ ਆਪਨੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਸਭ ਲੋਗ ਬੁਲਾਏ ਅਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੇ-
ਮੈਂ ਅਠਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਬਚ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਬ
ਚਿਆ ਤਾਂ ਨਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜਦ ਏਹੁ ਗਲ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁ
ਟੰਬ ਕੇ ਲੋਗ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਹੂ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਪਨੇ ਕੁਟੰਬ ਨੂੰ ਜਬਾਬ ਦੇਕਰ ਇਕਾਂਤ ਹੋਇ ਬੈਠ ਕਿਛ ਦਾਇ
ਆ ਧਰਮ ਨੂੰ ਲਗਾ ਰੀਨਣ ਫੇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਤਵਾਂ ਦਿਨ ਭੀ ਆਇ
ਪਹੁੰਚਾ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਚਲਾਣਾ ਹੋਇਆ ਜਮਦੂਤ
ਬਡੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਦੇ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਕਰਦੇ ਘਸੀ
ਟਦੇ ਲੈ ਕਰ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਧਰਮਰਾਜ ਦੇ ਹਜੂਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾਧਿਰਾਜ ਏਹੁ ਫਲਾਣਾ ਸਖਸ ਹਾਜਰ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖ
ਕਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਪਾਸ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੋ ਅਰ ਇਸ ਕੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨਿ
ਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਾਇ ਲਿਆਵੋ ਉਹ ਜਮਦੂਤ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ
ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹਿਕਾਰ ਸਾਬਕ ਫਲੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂ ਕੀ ਉਮਰ
ਗਦ ਪਰ ਸਾਰੀ ਆਹਬਲਾ ਕੀ ਰੋਜਹਾਜਰੀ ਲਿਖੀ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਨੇ ਧ
ਜਾ ਧਰਮਰਾਇ ਕੇ ਹਜੂਰ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਅਜੀ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕਾ
ਹਿਸਾਬ ਕਿਆ ਦੇਖ ਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀਏ ਇਸ ਕੀ ਤਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਹਾਜਰ ਪਈ ਹੈ ਸੋਤੀ
ਇਸ ਦਾ ਸਤ ਹਾਜਰ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਿਖ ਦਾ ਇ
ਸ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਜੋ ਫਲ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ
ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਹੈ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਇਸ ਦਾ ਆਪ ਹਾਜਰੀ ਵਿਚ ਸਾਮੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁ
ਖ ਭੁਗਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇਈਏ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲਾ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਗ
ਣਤੀ ਮਹੀ ਜੋ ਸਪ੍ਰਸਾਦ ਇਹੁ ਮਾਫੀ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਲ ਭਰ ਭੀ ਘਾਲ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਥਾਇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਨਾ ਇਸ ਦਾ
ਸੁਖਦਾਈ ਹੋਵੇ ਉਸ ਏਕ ਘੜੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਧਰਮਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਕੋ ਚਾ

੩੨੪ ਰਘੜੀਵਿਵੰਅ ਸੁਰਗਭੁਗਾਵੇਂ ਪਾਹਿਲੇ ਫੇਰਇਸਕੋ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇਵਿਚਪਾਵੇ ਤਾਂਓਨ
ਜਮਦੂਤਾਨੇ ਏਹੁਬਚਨਰਾਜਾਜੀਕੇ ਮੁਖੋ ਸੁਣ ਕੇਉਸਸਾਹੂਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੇਪਾਪੀ
ਤੇਰੀਤੋ ਇਕਘੜੀਕਬੂਲਪੜੀਹੈ ਸਾਰੀ ਆਰਬਲਾਤੇਰੀਬਰਬਾਦੀ ਮੇਗਈਹੈ ਤੂੰ
ਐਸਾਨਾਲਾਇਕਪੁਰਸਹੈਂ ਜੋਤੇਰੇਪੀਛੇਹਮਕੋਭੀ ਦੁਖਸਹਾਰਨਾਪੜਾ ਜਬਤਕਤੇ
ਰੇਤਾਈਚੌਰਾਸੀ ਮੇ ਨਾ ਡਾਲੈਂਗੇ ਤਬਤਕਹਮਾਰੀਭੀ ਖਲਾਸੀਨਹੀਹੋਣੀਜਬਏਹੁ
ਬਾਤਜਮਦੂਤਾਂਪਾਸੋ ਸਾਹਨੇ ਸੁਣੀ ਜੋਏਕਘੜੀ ਸਤਸੰਗਕੀਏਕਾਫਲ ਚਾਰ-
ਘੜੀਵਿਵਅਸੁਖਭੋਗਲੈ ਫੇਰਚੌਰਾਸੀਮੇਂ ਤੁਝਕੋ ਡਾਲੈਂਗੇ ਤਬਉਸਸਾਹੂਕੋਗੁ
ਰੂਕੇਸਿਖਕਾ ਬਚਨਯਾਦਆਇਆ ਜਬਤੇਰੇਕੋ ਸੁਰਗਕੇਭੋਗਣੇਕਾਬਚਨਹੋਵੇ
ਗਾਤਾਂ ਤੂੰਬੈਕੁੰਠਕਾਭੋਗਮਾਗੀ ਏਹੁਬਾਤਯਾਦਕਰਕੇ ਬੜਾਪਛੋਤਾਵਣਲਗਾ ਅ
ਤੇਕਹਿਣਲਗਾ ਆਪਨੇਜੀਅਮੇ ਜੋਮੈਂਜਾਣਦਾ ਜੁਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕਾਐ
ਸਾਮਹਾਤਮਹੈ ਤਾਂਮੈ ਸਾਰੀਆਰਬਲਾ ਭਜਨਬੰਦਗੀ ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਾਸਿਮ
ਰਦਾਰਹਿੰਦਾ ਪਰਹੁਣ ਤਾਂਹੋਰਕਛਮੇਰਾਬਸਨਹੀਚਲਦਾ ਅਤੇਜੈਸੀਉਸਸਿ
ਖਨੇਬਾਰਤਾਕੀਤੀਸੀ ਤੈਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲਬਿਤੀਤਹੋਈ ਅਰ ਓਹੋਦੇਖੀਹੈ ਅਤੇਮੈਂ
ਨੂੰ ਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਸੀ ਜੋ ਤੂੰਮਾਂਗੇਗਾ ਤਉਸਤਸੰਗ ਮਾਂਗੀਓ ਤਾਂਮੈਂ ਹੁਣ
ਸਚਖੰਡਵਿਚਸਾਧਕਾਦਰਸਨਮੰਗਲੇਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਜੀ-
ਆਪਦਾਹੁਕਮਹੋਇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰਸਚਖੰਡਵਿਚਸੰਤਾਂਕੇ ਦਰਸਨਵਾਸਤੇ ਭੇਜੋਜੀ
ਤਾਧਰਮਰਾਜਕਾ ਹੁਕਮਪਾਇਕਰ ਸਚਖੰਡਮੇਂ ਸੰਤਾਂਕੇਦਰਸਨਕਰਾਵਨਵਾ
ਸਤੇ ਜਮਦੂਤ ਸਾਹੂਕਾਰਕੋ ਲੈਗਏ ਜਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਚਖੰਡਕੇਦਰਸਨਵਾਸਤੇ
ਜਾਇਪਹੁੰਚਾ ਤਾਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਓਹੀਗੁਰੂਕਾਸਿਖ ਜਿਸਨੂੰਇਸਨੇਹਰਚਰਚਾ
ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਸੁਨਾਇਆਸੀ ਓਹੁਸਿਖਸੰਤਸਭਾਵਿਚ ਬੜੇਆਦਰਨਾਲ
ਬੈਠਾਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਕੋਸਭਰ ਸਚਖੰਡਤੇ ਉਰੇਬੈਠਗਏ ਇਸਸਾਹੂਕਾਰ
ਕੋਗਲਵਿਚੋਂ ਤਉਕ ਖੋਲਕੇ ਹਥਾਤੇ ਹਥੋੜੀਆਂ ਪੈਰਾਤੇਬੇੜੀਆਂਖੋਲਦਿਤੀਆਂ॰
ਅਤੇਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈ ਅਸਾਨੂੰਹੁਕਮਨਹੀ ਅਗਾੜੀਜਾਣੇਕਾ ਅਸੀਨਰਕਾਂ
ਵਿਚਜਾਕਰ ਪਾਇਦੇਤੇਹਾਂ ਅਰਸਾਧੂਕੀਠੌਰਪਰ ਹਮਨਹੀਜਾਸਕਦੇ ਸੋਤੂੰਆ
ਪੇਹੀਜਾਇਕਰਇਸਘੜੀਕੇਬਦਲੇ ਚਾਰਘੜੀਆਂਦਰਸਨਕਰਕੇ ਆਇਜਾ
ਦੀ ਸਾਡੇਪਾਸ ਅਸੀਏਥੇਹੀਬੈਠੇਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੂੰਆਵੇਗਾ ਤਾਂਤੈਨੂੰਧਰਮਰਾਇ ਕੋਹ
ਜ਼ੂਰ ਲੈਜਾਵਾਂਗੇਜੋਕੁਛਧਰਮਰਾਜਕਾਹੁਕਮਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰੇਵਾਸਤੇ ਸੋਹਮਦੇਸੇਗੀ

ਕਰ ਲੇਵੈਗੇ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਸੀਤਲ ਪਉਣ ਲਗੀ ਵੀਠੇ ੩੨੫
ਅਤੇ ਹਛੇ ਬਿਰਛ ਮੇਵਿਆਂ ਦੇ ਫਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਰ ਹਛਾ ਕੋਮਲ ਰਾਹੁ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਚ-
ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸਰਖੰਡ ਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਖੜਾ ਹੋਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿ
ਆ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਕਈ ਲਾਖ ਹਜਾਰ ਸੰਗਤਾਂ ਹੀ ਬੈਠੀਆਂ ਹੈਨ ਅਰ ਕੀਰਤਨ ਹੋਣ
ਹੈ ਤਾ ਸਾਹੁ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੰਗਤ ਨੇ ਉਸ ਸਾਹ ਕੋ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ
ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਬੜਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਗਲਾ ਬਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ
ਜੋ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਸਰਦਾਰ ਭੀ ਇਸ ਬੰਗਲੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਨੇ ਅਗੇ
ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਉਹ ਸਿਖ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਗ ਸਿਖ ਨੇ ਭੀ ਪਛਾਨ ਲੀਆ
ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਹੁ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸ਼ਾਹੁ ਜੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਮੈਂ ਇਥੇ ਤੀਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਇਸ
ਅਸਥਾਨ ਮੈਂ ਇਥੇ ਕਿਸ ਤਰਾ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ ਏਹੁ ਅਸਥਾਨ ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੋ ਹਥ ਲਗ
ਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਉ ਸਾਹੁ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਥੇ ਬੈਠ ਜਾਹੁ
ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਾ ਘੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਸਾਹੂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪਿ
ਆ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਨੀ ਇਜਤ ਆਪੇ ਹੀ
ਲੈ ਮਿਲਾ ਜੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਏਹੁ ਗਿ
ਣਤੀਆ ਕਰਦਾ ਉਠ ਟੁਰਿਆ ਤਾ ਉਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ-
ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਂਵਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੀਏ ਸੰਤ ਜੀ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੁਸਾਂ
ਨੇ ਬਾਰਤਾ ਕਹੀ ਆਹੇ ਸਨ ਸੋ ਮੈਂ ਤਿਵੇ ਹੀ ਵੇਖੀਆ ਜੀ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਸੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਐਸਾ ਹੈ ਤਾ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਨਾਮ ਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਅਰ ਉਨਾ ਜਮਦੂਤਾਂ ਦਾ ਮੇਰਾ ਇਕ ਘੜੀ ਦਾ ਕਰਾਠ ਹੈਸੀ ਸੋ ਹੁਣ ਮੈ ਆਪਣੀ
ਇਜਤ ਆਪੇ ਹੀ ਲੈ ਮਿਲਾ ਕਿਉ ਮੈ ਨੂੰ ਬੜਾ ਭੈ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਪਕੜ ਕਰ ਆਪਨੀ ਪੁਰੀ ਜਮ ਮਾਰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਸਨ ਉਸ ਵੇ
ਲੇ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ ਸਜਾਇ ਦਿਤੀਓਨੇ ਮੈ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਗਇਆ ਮੈਨੂੰ ਵਡੀ ਪੀੜਾ ਹੋਈ
ਤਿ ਸਤੈ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਮੈਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਮੈਂ ਚਲਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਨਾ ਜਾਣੀਏ
ਮੈਨੂੰ ਏਥੇ ਦੇਰ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਤ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਫੇਰ ਮਾਰਨ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵਾਂਗਾ ਇਸ
ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਚਲ ਮਿਲਾ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਭੀ ਪਰ

੩੨੬ ਰਤੀਤਨ ਆਈ ਦੇਖੁ ਓਹ ਜਮਦੂਤਾਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛਡ ਦਿਤਾ ਆਪ ਕਿਧਰੇ ਹੀ ਬੈਠ
ਗਏ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਫਹੀਆ ਖੋਲਕੇ ਛਡ ਦਿਤਾ ਆਪਣੇ ਥੇਤਾਈ ਨਹੀ ਆਇ ਸ
ਕੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਏਥੇ ਬੈਠਿਆ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਉਸ ਅਸਥਾਨੋ ਓਹੁ ਰ
ਲੇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਓਨਾ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਰਹੀ ਜੋ ਏਥੇ ਆਇ ਸਕਨ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਲੈਜਾ
ਵਨ ਇਥੋ ਹੁਣ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਗਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੁ ਗੁ
ਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਧਰਮਰਾਜ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਨਹੀ ਮੰਗਾਇ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ
ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਕੋ ਪਾਪ ਪੁੰਨਿ ਨਹੀ ਲਗੇਗਾ ਜਮਰਾਇ ਦੀ ਸਜਾਇ ਤੇ ਬਚ ਰਹੇਗਾ॥
ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ॥ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ
ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤਾ॥੧॥ ਹੇ ਸਾਧੂ ਜੀ ਧਰਮਰਾਜ ਜਮੋਂ ਕੋ ਹੁ
ਕਮ ਹੈ ਹੇ ਧਰਮਰਾਜ ਜਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਹੋਇ ਅਰ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਭਜਨ ਕੀਰਤ
ਨ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਹੇ ਜਮਦੂਤੋ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਜੇਕਰ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ
ਤੁਸੀ ਭੀ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾ ਬਚਾਂਗੇ ਹੋਰ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਜੀ ਕਹੈ ਓਹਨਾ ਕੋ ਤਿਨਾ
ਮ ਕੀਤ ਲਬਨਾ ਹੋਈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸੰਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈ
ਠੀਏ ਜੀ ਅਬ ਵਾਜੀ ਅਆਵਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਆਖਣ ਦਾ ਏਹੁ ਮਹਾਤਮ
ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਓਹੁ ਕੈਸਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਸਭ ਬਖਸੇ-
ਗਾ ਅਰ ਜਮਰਾਜ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਦੇਵੇਗਾ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਾ ਏਹੁ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਜ
ਨਮ ਮਰਨ ਕਟੰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਚੋਰ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

ਇਕ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਚੋਰ ਓਹ ਹੁਕਮ ਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਉਸਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ ਬਰਸ ਦਾ ਰਹਿ ਗਇਆ
ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਨੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੁ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਰੁ
ਜਗਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਸੋਈ ਰੁਜਗਾਰ ਮੈਂ ਭੀ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜ
ਕੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸਿਆਨੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਮੇ ਸੋਚਿਆ ਏਹੁ ਲੜਕਾ ਅ
ਜਾਣ ਹੈ ਜੇ ਮੈ ਹੁਣੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਸ ਦੇਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਏਹੁ ਹੁ
ਣੇ ਹੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕਿਥੇ ਪਕੜਿਆ ਜਾਵੇ ਅਰ ਦਸਦੇਵੇ ਤਾ ਮੈ
ਭੀ ਪਕੜੀ ਜਾਵਾਂਗੀ ਬੜੀ ਖਰਾਬੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅਜੇ ਏਹੁ ਵਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ

ਇਸਨੂੰਦਸਾਗੀ ਤਾਂਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮਾਤਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਜੇ ਤੂੰ ਛੋਟਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ੩੨੧
ਕਿਆ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤੂੰ ਵਡਾ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਗੀ ਅਜੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਖਟੀ
ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਹੈ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਪਾਹਿਨ ਤਾਂ ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਚੁਪ ਕਰ ਗਹਿਆ ਜਾ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇਕ
ਵਰੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾਤਾਜੀ ਮਰਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਕੁਛ
ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਬਨਾਇਆ ਹੈ ਨਿਰਾ ਬੈਠ ਕੇ ਖਾਣਾ ਮਰਦ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
ਅਛਾ ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਮਾ
ਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਏਹੁ ਉਮਰ ਕਰਕੇ ਭੀ ਬਡਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜੀਅ
ਵਿਚ ਭੀ ਸਿਆਣਪ ਆ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਸ ਦੇਵਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਦੋਇ ਬਚਨ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਸਨੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਕਹੁ ਮਾਤਾ ਕਿਆ ਬਾਤ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੌਨ ਬਚਨ ਦੇਵਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਬਚਨ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਏਹੁ ਦੇਹੁ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਨਾ ਰੁਜਗਾਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਦਸਨਾ ਨਹੀ
ਭਾਵੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਰ ਭੀ ਸੁਟੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਏਹੁ ਕਰਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਧਰਮ
ਸਾਲ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤੂੰ ਓਥੇ ਦੀ ਗਲ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾ ਸੁਣਨੀ ਤੈ ਉਸ ਪਾਸੇ ਕਦੇ ਜਾਣ ਭੀ
ਨਹੀ ਨਕਦੇ ਲੀਘਨਾ ਉਸ ਰਾਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਦੋਨੋ ਬਚਨ ਮਾਤਾ ਕੇ ਮੰਨੇ ਅਰ
ਬਚਨ ਮਾਤਾ ਕੋ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਮਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ
ਸੀ ਹੁਣ ਤੈਨੇ ਭੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਕਦੀ ਚੋਰ ਗੀਤੇ ਪਕੜੀ ਐਭੀ ਗਾ ਤਾਂ ਤੈ ਆ
ਪਨਾ ਰੁਜਗਾਰ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਦੇਣਾ ਭਾਵੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰੋ ਭੀ ਮਾਰ ਸੁਟੇ ਪਰ ਤੂੰ ਕਦੇ
ਨਹੀ ਆਖਨਾ ਜੋ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਤਾਜੀ ਤਾਂ
ਓਹ ਲੜਕਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਿ
ਉ ਉਸ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਉਸ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਗਾਇਆ
ਅਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਫਲ ਉਸ ਚੋਰ ਨੂੰ ਲਗਨਾ ਹੀ ਸਾ ਓਹੁ ਚੋਰ ਰਾਜੇ ਕੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤਕ
ਪਹੁੰਚਾ ਸੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭੰਨ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਹਿਰ ਵਿ
ਚ ਧੁੰਮ ਪੈ ਗਈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭੱਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪਕੜੇ ਪ
ਚੋਰ ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਅਰ ਹੁਕਮ ਦੀ
ਆ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਚੋਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਫਫੇਕੁ
ਟਨੀ ਲਗੀ ਚੋਰ ਨੂੰ ਢੂੰਡਣ ਫਕੀਰਨੀ ਰੂਪ ਬਨ ਕੇ ਘਰ ਘਰ ਟੁਕੜੇ ਮੰਗ
ਣ ਕੇ ਬਹਾਨੇ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਜਾ ਉਸ ਚੋਰ ਕੇ ਘਰ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਓਹ ਮ

੩੨੮ ਪੁਤ੍ਰ ਦੋਨੋਬੈਠੇਹੀ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਅਤੇਕੁਛ ਕਿਰਤਭੀਨਹੀਕਰਦੇਜਾਂਕਿਤਨੇਦਿਨਗੁ-
ਜਰੇ ਤਾਂਚੋਰਕੀਮਾਤਾਕਹਿਆ ਹੇਪੁਤ੍ਰ ਅਨਾਜਖਾਨੇਨੂੰਹੈਨਹੀ ਤਾਉਸਚੋਰਨੇਕਹਿ
ਆ ਭਲਾਮਾਤਾਜੀਮੈ ਲੈਆਂਵਦਾਹਾਂ ਤਾਂਚੋਰਰਾਤਨੂੰਜਾਇਕੇਦੋ ਚਾਰ ਮਨ ਦਾਬੋ
ਝ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆਆਵਦਾਸੀ ਜਾਂ ਘਰਦੇਨਜੀਕ ਆਇਆਤਾਂ ਅਗੋ ਚੌਂਕੀ
ਦਾਰ ਸਾਮਨੇਆਵਦਾਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆਜੁ ਹੁਣ ਤਾ ਬੁਰੀ ਬਣੀ ਜੋਮੈ
ਅਗੇਜਾਂਦਾਹਾਤਾਮੈਨੂੰਚੌਂਕੀਦਾਰਪਕੜਦਾਹੈ ਅਤੇਜੋਪਿਛਾਹਾਂਹਟਦਾਹਾਂ ਤਾਂਧ
ਰਮਸਾਲਾਹੈਬਾਬੇਦੀ ਹੁਣਮੈਕਿਆਕ੍ਰਤ ਵਤਾਈ ਚੌਂਕੀਦਾਰਨਜੀਕਆਇਗਏ
ਗਏਅਤੇਚੋਰ ਲਾਚਾਰਹੋਇਕਰਪਿਛਾਹਾਂਨੂੰਹਟਿਆ ਜਾਂਧਰਮਸਾਲਾਕੇਨਜੀ
ਕ ਆਇਆ ਤਾਂਕੰਨਵਿਚ ਉਂਗਲੀਆ ਦੇਲੀਤੀਆਂ ਜੀਅਵਿਚ ਆਇਆ ਏ
ਬੇਦੀ ਆਵਾਜਕੋਈਕੰਨਵਿਚਨਾਪਵੇ ਮੈਂਏਬੇ ਦੀ ਬਾਤਕੋਈਨਹੀ ਸੁਣਨੀ ਤਾਂ
ਚੋਰਏਹੁ ਸੋਚਕੇਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤੁਰਦਾਤੇਪੈਰਵਿਚਕੰਡਾਚੁਭਗਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ
ਨੇਸਜੇਹਥਨਾਲਕੰਡਾ ਕਢਨਲਗਾ ਤੇ ਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਸਿਖ ਸ਼ਬਦਕਾਵਿ
ਚਾਰਕਰਹੇਸੇ ਅਰ ਏਹੁ ਕਹੇਰਹੇ ਸਾਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਭਜਨਕਰਨਵ
ਲੇਹੈਨ ਸੋਦੇਉਤੇਹੈਨ ਸੋਜੇਹੜੇਦੇਉਤੇਹੁੰਦੇਹੈਨਤਿਨਕੀਆਪਲਕਾਨਹੀ ਲਗਦੀ
ਆਂ ਅਤੇਤਿਨਕਾਪਰਛਾਵਭੀਨਹੀਹੁੰਦਾ ਏਹੁ ਵਚਨਚੋਰਕੇ ਕੰਨੀ ਆਵਾਜਪੈ
ਗਈਤਾਂਚੋਰਨੇਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈ ਏਹੁ ਬਚਨਮੈਂ ਜਾਨਕੇ ਨਹੀ ਸੁਣਿਆ ਏਹੁਗ
ਲਜਹਿਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਕੰਨੀਪੈਗਈਹੈ ਤਾਂ ਤਾਈ ਚੌਂਕੀਦਾਰਨਜੀਕਆਇਗਏ
ਚੋਰਪਾਸਤੇਅੰਦਰੋਨਿਕਲਕੇ ਭਜਕੇਆਪਨੇਘਰਜਾਇਵੜਿਆ ਚੌਂਕੀਦਾਰ
ਚਲਦੇਰਹੇ ਓਹੁ ਅਨਾਜਮਾਈਪੁਤ੍ਰ ਰਲਕੇਲਗੇਖਾਵਣ ਜਾਂਦੇਗਕਿਤਨਾਚਿ
ਰਗੁਜਰਗਿਆ ਤਾਂ ਫਫੇਕੁਟਨੀ ਆਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਾਇਪੁਤ੍ਰ ਬੈਠੇਹੀਖਾ
ਦੇਹੈਂਕਿਤਨਾਚਿਰਉਸਨੇਓਨਾਨੂੰਬੈਠੇਹੀ ਖਾਦਿਆਦੇਖਿਆ ਇਕ ਦਿਨਓਹਫਫੇ
ਕੁਟਨੀਨੇਮਨਵਿਚਵਿਚਾਰਕੀਤੀ ਏਹੁਦੋਨੋਜਣੇਬੈਠੇਹੀਖਾਂਦੇਹੈਨ ਸੋਕਿਥੇਖਾਂਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੀਮਤਮਾਨੀਹੋਇਕੇਕਤਣ ਤੁੰਮਣਾਨਹੀਕਰਦੀ ਅਰਮਰਦਮਾਨੂ
ਹੋਇਕਰ ਰੁਜਗਾਰਨਹੀਕਰਦਾ ਇਨਾਦੀ ਕਿਉਕਰ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀਹੈ ਏਹੁਬ
ਤ ਸੋਚ ਕਰ ਕੁਟਨੀਨੇਆਪਨੇਮਨਮੈਂ ਪਕੀਬਾਤਏਹੀ ਜਾਣੀ ਜੋਚੋਰਤਾ ਏਹੀਹੈਨ
ਜੇਹੜੇਬੈਠੇਹੀਖਾਦੇਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸਫਫੇਕੁਟਨੀਨੇਜਾਇਕਰ ਰਾਜੇਨੂੰਆਖਿਆ ਹੇ
ਰਾਜਾਜੀ ਤੇਰੇਚੋਰਮੈਸਹੀਕਰਆਈਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇਆਪਨੇਪਿਆਦੇਫਫੇਕੁਟਨੀ

ਦੇਨਾਲਦੇਕਰਭੇਜਾਦਿਤੇਚੋਰਨੂੰਪਕੜਕੇਲੈਗਏਅਤੇਜਾਇਧਰਲਗੇਮਾਰਨਪਰਚੋ ੩੨੯
ਰਨੇਆਪਨੇਮੂੰਹਿਤੇਕਹਿਓਨਹੀਜੋਮੈਚੋਰਹਾਂਕਿਮੈਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈ ਦਿਨੇਰਾਜਾਚੋਰਨੂੰਮ
ਰਕਰਾਵੈ ਅਤੇਰਾਤਨੂੰਬੰਦੀਖਾਨੇਪਾਇ ਰਖੀਐਕਿਤਨੇਹੀਮਹੀਨੇਚੋਰਨੂੰਮਾਰਿਆਤ।
ਇਕਦਿਨਰਾਜਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਮੈ ਇਸਨੂੰਈਵੈਹੀਕਿਤਨੇਮਹੀਨੇਮਾਰਫਰਾਈ
ਅਤੇਏਹੁ ਅਜੇਬਾਲਕਹੈਜੇਕਰਇਸਨੇਚੋਰੀਕੀਤੀਹੋਈਹੁੰਦੀ ਤਾਂਕਹੀਤਾਏਹੁਕ
ਹਿਦੇਦਾ ਜੋਮੈਨੇਹੀਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈਏਹੁਤਾਂਚੋਰਨਹੀਤਾਂਰਾਜਾਨੇਫੇਰਫਫੇਕੁਟਣੀਨੂੰ
ਕਹਿਆ ਅਰੀਤੂੰਮੇਰੇਤੇਇਸਕੋ ਈਵੇਹੀਮਰਵਾਇਆਹੈਏਹੁਤਾਚੋਰਨਹੀਤਾਂਫੇ
ਰਫਫੇਕੁਟਣੀਨੇਕਹਿਆਹੇ ਮਹਾਰਾਜਜੀ ਜੇਕਰਏਹ ਆਪਨੇਮੂੰਹਿਤੇਕਹੇਗਾਜੋਮੈ
ਚੋਰਹਾਂ ਅਤੇਚੋਰੀਕਰੀਹੈ ਤਾਂਤੁਮਜਾਣੋਗੇਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ ਜੇਕਰਏਹੁਆਪ
ਨੇਮੂੰਹਿਤੇਕਹੇਗਾ ਮੈ ਚੋਰਹਾਂਤਾਹੀਮੈਜਾਣਾਂਗਾ ਜੋਏਹੁਚੋਰਹੈ ਤਾਂ ਫਫੇਕੁਟਣੀਨੇਕਹਾ
ਯਾਹੇਰਾਜਜੀਭਲਕੇਤੁਸੀਚੋਰਨੂੰਮਾਰਕਰਾਵਨਵਾਸਤੇਕਢੋਗੇਤਾਪੁਕਾਰਕੇਕਹਿ
ਓਜੋਨਿਤਨਿਤਕੇਮਾਰਨੇਤੇਇਸਕੋਫਾਸੀਦੇਛੋੜੋ ਐਪਰਏਹੁਗਲਚੋਰਭੀਸੁਣੇ
ਅਰਏਹੀਦਿਲਮੈਜਾਣੇ ਜੋਕਲਮੈਨਿਸਚੇਹੀਮਰਨਾਹੈ ਅਰਦਰਵਾਨਾਨੂੰਭੀਕ
ਹਿਛੋੜਨ ਕੰਨਵਿਚਜੋਭਿਤਰਓਨੂੰਕਛਡਨੇਅੰਦਰਾਨਹੀਲਾਵਣ ਕੁੰਡਾਭੀਨਾਹੀਮਾ
ਰਨਾ ਅਰਜੋਕੁਛਮੈਇਸਤੇਪੁਛਾਂਗੀ ਸੋਬਾਤਾਦਰਵਾਨਭੀਸੁਣਨ ਏਹੁਗਲਫਫੇ
ਕੁਟਣੀਰਾਜਾਨੂੰਆਖਕੇਉਠਗਈਜਾਂ ਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆਤਾਂਫੇਰਚੋਰਕੋਮਾ
ਰਨਵਾਸਤੇਲੈਚਲੇ ਰਾਜਾਪਾਸਜਾਇਕੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਸੁਣੋਭਾਈ
ਲੋਕੋ ਨਿਤਨਿਤਮਾਰਨੇਤੇਕਲਇਸਨੂੰਫਾਸੀਦੇਛੋੜੋ ਤਾਂ ਏਹੁਗਲਚੋਰਨੇਸੁਣੀ
ਅਤੇਆਖਿਓਸੁਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨੇਕਾਹੁਕਮਹੋਇਆਹੈ ਸੋਕਲਮੈਮਰਾਂਗਾ ਅਤੇ
ਰਾਜਾਨੇ ਦਰਵਾਨਾਨੂੰਭੀਕਹਿਛੋਡਿਆ ਕੰਨਵਿਚਜੋ ਅਜਰਾਤਅੰਦਰਾਨਹੀਮ
ਰਨਾ ਅਰਤਖਤੇਓਨੂੰਕਛਡਨੇ ਅਤੇਕੁੰਡਾ ਭੀਨਹੀਮਾਰਨਾ ਐਪ੍ਰਇਸਚੋਰਕੋਮ-
ਭੂਮਨਹੀਕਰਾਉਣ ਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇ ਏਵੈਹੀਕੀਤਾਚੋਰਨੂੰਕਾਠਮਾਰਕੇਤਖਤੇਤੇ
ਨੂੰਛਡੇ ਜਾਅਧੀਰਾਤਹੋਈਤਾਫਫੇਕੁਟਣੀਨੇਭਵਾਨੀਕਾਰੂਪਧਾਰਲੀਆ ਅ
ਤੇਇਕਾਸਿੰਘਕਾਠਕਾ ਬਨਾਇਲੀਯਾ ਅਰਦੋਇਬਾਹਾਂਕਾਠਕੀਆਲਗਾਇ
ਲੀਤੀਆ ਅਰਆਪਾਇਸਤ੍ਰੀਆਕੇਸੂਹੇਬਸਤ੍ਰਪੈਧੇ ਅਰਚਾਰੇਹਥਾਵਿਚਚਾ
ਰਮਸਾਲਾਬਾਲਕੇਸਿੰਘਕੀ ਅਸਵਾਰੀਕਰਕੇਜਾਇ ਦਰਵਾਜੇਨੂੰਧਕੋਲਿਆ।
ਤਾਂਦਰਵਾਜਾਖੁਲਗਿਆ ਮਸਾਲਾਕਾਚਾਣਨ ਹੋਇਗਇਆਤਾਂਚੋਰਨੇਦੇਖਿ

੩੩੦ ਆ ਤਾਂ ਮਸਾਲਾਂਕੀ ਰੁਸਨਾਈਹੈ ਅਤੇਸਿੰਘਕੀਅਸਵਾਰੀਹੈ ਅਰਚਾਰੋਭੁਜਾਹੈਂ
ਅਤੇਸੂਹਾਜੋੜਾਪੇਧਾਹੋਇਆ ਇਕਾਇਸਤ੍ਰੀਹੈ ਦੇਖਕਰਚੋਰਨੇਨਮਸਕਾਰ ਕੀ
ਤਾ ਅਤੇ ਅਚਰਜਹੋਇਕਰ ਬੈਠਗਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਫਫੇਕੁਟਣੀਨੇਚੋਰਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਹੇਬੇਟਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਭਗਤਹੈਂ ਅਤੇਤੈਨੂੰਬੜੀ ਤੰਬੀਹਰਾਜਾਨੇਦਿਤੀਹੈ ਇਸਤੇਰ
ਜਾਤੇਰਾਦੇਖੀਹੈ ਪਰੰਤੂ ਜੇਕਰ ਤੂੰਕਹੇ ਤਾਂ ਮੈਰਾਜਾਨੂੰਮਾਰ ਕਰ ਰਾਜੇਦਾਦੇਸ ਧੂੜ ਨਾ
ਲ ਮਿਲਾਇਦੇਵਾਂਗੀ ਪਰਖਬਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇਪਾਸ ਸਚਕਹੁ ਤੂੰਰਾਜੇਦੇ ਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈ
ਯਾਨਹੀ ਚੋਰੀਕੀਤੀ ਦੇਖੀਮੇਰੇਪਾਸ ਤੇ ਮਤਲੁਕਾਵੀ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇ ਜਾਣਿਆਂਜੋਏ
ਹ ਸੱਚਸਹੀ ਭਵਾਨੀਹੈ ਹੁਣਮੈ ਇਸਦੇਪਾਸਸਭੋ ਸਰੀਕਾਹੋਇਆ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇਏਹੁ
ਮਨਵਿਚ ਸਚਆਖਨੇਕਾਵਿਚਾਰਿਆਹੀਸੀ ਤਦਤਾਮਚੋਰਦੀਦ੍ਰਿਸਟ ਫਫੇਕੁ
ਟਨੀਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂਵਲਜਾਇਪਈ ਅਰ ਦੇਖੇ ਤਾਉਸਦੀਆਂ ਅਖੀਯਾਂਪਈਆ
ਝਮਕਦੀਯਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਚੋਰਨੂੰ ਧਰਮਸਾਲਕੇ ਸਬਦਕਾਫਲ ਯਾਦਆਇਆ
ਦੇਵਤਾਕੇਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀ ਪਲਕਨਹੀਲਗਦੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਕੇਸਰੀਰਕਾ ਪਰਛਾਵਾਂਭੀ
ਨਹੀਹੋਤਾ ਕਿਉਕਿ ਅਤਵਾਹਕ ਸਰੀਰਹੁੰਦੇਹੈਨ ਏਹੁਬਾਤਕੋਯਾਦਕਰਕਹਿਣ
ਲਗਾ ਜੋਭਾਈਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚ ਸਿਖਬੈਠੇਆਖਦੇਸਾਨ ਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇ ਭਗ
ਤ ਭਜਨਕਰਨਵਾਲੇ ਭਜਨੀਕਦੇਵਤੇਹੁੰਦੇਹੈਨ ਓਨਾਦੀਆਪਲਕਾਨਹੀਲਗ
ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਤੇ ਪਲਕਾਲਗਦੀਆਂਹੈਨ ਸੋਭਵਾਨੀ ਏਹੁਕਾਹੇਕੀ
ਹੈ ਏਹੁ ਤੋ ਛਲਹੈ ਭਵਾਨੀਤੋਨਹੀ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇਆਪਨੇਸਚਆਖਨਥੋਂ ਫਿਰਗਾਇਆ
ਤਾਂਚੋਰਨੇਹਥਜੋੜਕੇਕਹਿਆ ਹੇਮਾਤਾਜੀ ਤੂੰਤਾਂਮੇਰੇ ਅੰਤਰਕੀ ਜਾਨਨੇਵਾਲੀਹੈਂ ਜੇ
ਮੈਚੋਰੀਕਰੀਹੋਈਹੁੰਦੀ ਤਾਂਤੂੰ ਕਿਆਨਾ ਥੇਜਾਣਦੀ ਮੈਨੇ ਤੇਚੋਰੀ ਨਹੀਕਰੀ ਰਾਜਾ
ਤਾਂਮੇਰੇਤਾਈਂ ਏਵੇਹੀਮਾਰਕਰਾਉਂਦਾਹੈ ਜਾਂ ਏਹੁਬਾਤਚੋਰਨੇਕਹੀ ਤਾਂ ਚਾਰੇਮਸਾਲਾਂ
ਭੀਬੁਝਗਈਆਂ ਅਰ ਕਾਠਕਾਸਿੰਘਭੀ ਫਟਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਠਕੀਆਬਾਹਾਂਭੀ
ਗਿਰ ਪਈਆ ਜਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂਨੇ ਏਹੁਖਬਰ ਨਸੁਨੇ ਤਾ ਓਸਫਫੇਕੁਟਨੀਕੋ ਪਕੜਲੀ
ਤਾ ਜਾਂ ਸਵੇਰਾਹੋਈ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂਨੇ ਰਾਜੇਪਾਸਆਇਕਰਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਜੀ ਏ
ਹ ਬਾਰਤਾਰਾਤਕੋ ਹੋਈਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਸਭਾਬਿਰਤੰਤ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫਫੇਕੁਟਣੀ
ਕੋਫਾਸੀ ਦੇਦੀਆ ਅਰਚੋਰਨੂੰ ਛੋਡਦੀਯਾ ਫੇਰ ਚੋਰਚੋਰੀ ਛਡਕੇ ਗੁਰੂਕਾ ਸਿਖਹੋਯਾ
ਭਾਈ ਬਾਲਾਜੀ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦਕੀ ਇਕਤੁਕ ਸੁਨਨੇਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸਦੇ
ਹ ਕਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਇਆ ਜੋਕੋਈ ਸਿਖਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰੂਕੇ ਸਬਦ ਉਪਰ

ਪਤਤੀਰਖੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੇ ਕਾਰਜਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਤਾਂਸਭ ਸੰਗਤਮਥਾਟੇ ੩੩੧
ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਆਗੇ ਗੁਰੂਜੀਖੁਸੀ ਹੋਏ ਸਭ ਸਿਖਾਂਪਰ।

ਆਗੇਸਾਖੀਇਕਸਿਖਨਾਲਹੋਈ।

ਇਕ ਗੁਰੂਕਾ ਸਿਖਸੀ ਓਹ ਛੇਈ ਮਹੀਨੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾ
ਸਤੇ ਆਉਂਦਾਹੁੰਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਖਦਾਇਕ ਪੜੋਸੀਆਸੀ ਪਰ ਓਹ ਬਡਾਸਾਕ
ਤਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਭੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂਕੇ ਦਰਸਨਨੂੰ ਲੇਚਲ ਤਾਂ ਓਹੁ ਭੀ
ਸਾਕਤ ਸਿਖਅਤੇ ਨੇਮੀਭੀ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਦਰਸਨਨੂੰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਏ ਪਰ ਉਸਕੀ
ਭਾਵਨੀ ਸੁਧਨਾਂਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਸਿਖਕਰੋਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂਨ
ਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਘਟ ਜੀਆਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਹਰਲੇ ਦਿਲੋ
ਆਖੇ ਜੋ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਕਰਹੁਜੀ ਇਕਦਿਨ ਉਸਨੇ ਫੇਰ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ-
ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਕਰਹੁਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸਿਖੀ ਦੂਰਹੈ ਤੇਰੇ
ਪਾਸੋ ਸਿਖੀਨਹੀ ਹੋਇ ਆਵਨੀ ਅਰ ਸਿਖੀਪਾਸੋ ਤੈਨੇ ਕਿਆਲੈਣਾਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਘ
ੜੀ ਘੜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀਕਰਕੇ ਕਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇਪ੍ਰਤ ਸਿਖਕਰੋ ਤਾਂ ਇਕ
ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਜੰਗਲਮੇਂ ਇਕ ਚਿਖਾ ਬਲਦੀ ਹੈ ਸੋ
ਉਸ ਵਿਚ ਤੂੰ ਜਾਇ ਪਉ ਜਾਤੂੰ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ
ਓਹੁ ਸਿਖ ਮਥਾਟੇਕ ਕਰਕੇ ਉਠਚਲਿਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਉ ਚਿਖਾ ਬਲਦੀਹੈ ਤਾਂ ਉਸ
ਚਿਖਾਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਫਿਰਿਆ ਪਰ ਉਸਪਾਸੋ ਚਿਖਾਵਿਚ ਪਾਇਆ ਨਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਚੋਰ ਚੋ
ਰੀ ਕਰਕੇ ਦੋਇ ਥੈਲੀਆ ਮੋਹਰਾਂਦੀਆ ਲਈ ਆਂਵਦਾਸੀ ਅਰ ਉਸਦਾ ਖੋਜ ਲਈ
ਆਂਵਦੇਸੇ ਪਿਛੇਪਿਛੇ ਆਦਮੀ ਇਕ ਕੋਸ ਭਰ ਵਿਥ ਚੋਰ ਗਵਿਚ ਅਰ ਓਨਾ ਆਦਮੀ
ਆਵਿਚ ਰਹਿਗਈਸੀ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇ ਦੇਖਿਆ ਚਿਖਾਕੇ ਨਜੀਕ ਆਇਕਰ ਇਕ ਆ
ਦਮੀ ਚਿਖਾਕੇ ਦੁਆਲੇ ਫਿਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ-
ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨਹੈ ਜਾਹੁ ਚਿਖਾਵਿਚ ਪੈਕਰ ਨਿ
ਕਲੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਸਿਖੀਦਾ ਮਾਰਗ ਦਸਾਂਗੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਅਗਵਿਚ ਪ
ਇਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਚੋਰਕਾ ਜੋ ਭਲਾ ਹੋਣਾਸੀ ਅਰ ਪਿਛਲਾ ਉਸਕਾ ਕੋਈ ਸੰ-
ਸਕਾਰ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਗੁਰੂਕਾ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਰ ਏ
ਹੁ ਮਾਇਆਕੀਆ ਥੈਲੀਆ ਤੂੰ ਲੈ ਲੇਹੁ ਉਸਕੇ ਅਭਾਗ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂਕਾ ਬਚਨ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਮਥਾਟੇਕ ਕਰਕੇ ਅਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

੩੩੨ ਆਖਕੇ ਚਿਖਾਵਿਚਛਾਲਮਾਰਪਾਇਆ ਤਾਂ ਆਗਿਆਸੀ ਗੁਰੂਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਨਾਲ
ਗੋਵਿੰਦ ਲੋਕਸਚੇ ਖੰਡ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਲੈਗਏ ਤਾਂ ਏਹੁਕੁਦਰਤ ਉਸ ਸਾਕਤਨੇਦੇਖੀ
ਅਰਪਛੋਤਾਵਣਲਗਾ ਅਰਕਹਿਣਲਗਾ ਜੇਮੈਜਾਣਦਾ ਏਹੁਬਾਰਤਾਹੋਣੀਸੀ
ਤਾਂਮੈਂਗੀ ਛਾਲਮਾਰਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਚੋਰਕੇ ਢੂੰਢਣਵਾਲੇਭੀ ਆਇਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂਦੇਖਨ
ਤਾਂ ਚੋਰ ਖੜੋਤਾਹੈ ਅਰ ਦੋਨੋ ਥੈਲੀਆਂਭੀ ਉਸਕੇ ਪਾਸਤੇ ਖੋਹਲਈਆ ਅਰਪ
ਕੜਕਰ ਰਾਜੇਪਾਸਲੈਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਇਸਕੋਫਾਸੀ ਦੇਛੋੜੋ ਪਰ ਉਸ
ਨੇ ਜੋਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾਹੋਇਆਸੀ ਤਿਸਕਾਸਦਕਾ ਉਸਕ ਛੁਟਕਾਰ
ਹੋਇਆ ਜਦਉਸਚੋਰਨੂੰਫਾਸੀਦੇਣ ਲੈਚਲੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇ
ਕਮੇਰੀ ਅਰਜਸੁਣਲੇਂਵੋਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇਕਹਿਆਤੂੰਸਚਕਹੀਂਓ ਦੇਖੀ ਤੂੰਝੂਠ
ਕਹਿੰਦਾਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇਜਿਉਕੀਤਿਉਹੀ ਬਾਰਤਾਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕੇਮਿਲਨੇਕੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇਕਹਿਆ ਏਹੁਕੋਈ ਭਲਾਪੁਰਸਹੈ ਇਸਕੋ ਛੋੜਦੇਵੋ ਰਾਜੇ
ਦੇ ਆਦਮੀਆਨੇ ਉਸਕੋ ਛੋੜਦਿਤਾ ਤਾਂਓਹੁ ਆਵਦਾਹੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾ
ਇਪਾਇਆ ਤੇ ਹਥਬੰਨ ਕੇ ਆਖਿਓਸ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਸਿਖੋਂਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ ਹੇਸੁ
ਆਮੀ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੂਸੀਹੀ ਜਾਣੋ ਜੀ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੀ ਭੁਲਬਖਸੋ ਤਾਂ ਸਤਿ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਜਾਇਕਰ ਸਿਖਾਂ ਆਇਆ ਦੀ
ਟਹਿਲਕਰਿਆਕਰ ਜੋਕੋਈ ਸਾਧ ਸਿਖਤੇਰੇ ਘਰਆਇਆਕਰੇ ਉਸਦੀਸੇ
ਵਾਕਰਿਆਕਰ ਤਨਮਨਧਨਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੁਆਮੀਨੇ ਸਿਖਓਸਨੂੰ ਸਦਗਤੀਕੋਂ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵਨਕਾ ਮਾਰਗਬਤਾਇਆ॰
ਉਹਸਿਖਗੁਰੂ ਜੀਕੀ ਕਿਰਪਾਕਰਕੇ ਪਰਮਧਾਮਕੋ ਪਰਾਪਤਹੋਇਆ॥

ਆਗੇਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇਕੇਪ੍ਰਥਾਇ॥

ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮਵਿਖੇਗਏ ਜਬ ਊਹਾਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਗ੍ਰਾਂਵ
ਕੇ ਲੋਕ ਬੈਠਣਨਾਦੇਵਨ ਸਗੋਮਸਕਰੀਆ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਇਸਕਲਜੁਗਦੇ ਸਮੇਵਿਚ ਜਿਸਦੀ ਕਰਤਾਰ ਪਤਰਖੇਗਾ ਉਸਦੀਰ
ਹੇਗੀ ਜੇਕਰਕੋਈ ਭਲਾਪੁਰਸ ਗੁਰੂਕਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਵੰਤਦੇ ਡਰਕਰਕੇਚੁ
ਪਕਰਰਹੇ ਤਾਂ ਸੋਸਾਰੀ ਲੋਕ ਆਖਦੇਹੈਨ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਮਤਹੈਨਹੀ ਬਿਅਕ
ਲਹੈ ਜੇਕਰ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਕਹੀਦਾਹੈ ਬਕਬਾਦੀਹੈ ਜੇਕਰ ਉਠਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਖਦੇਹੈ
ਨ ਘਟਾਘਤਾਗਿਆਹੈ ਜੇਬਾਹਿਰਹੋ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸਬਰਘਤ ਬੈਠਾਹੈ ਜੇਕ

ਸਭਨਾ ਅਗੇ ਨਿਵਕਰ ਲੈਤਾ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਫਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇਗਾਲੇ ੩੩੩
ਸੰਸਾਰ ਨਹੀ ਛਡਦਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲੋ ਏਥੋ ਚਲੀਏ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਪ-
ਤ ਰਖੇਗਾ ਤਾਂ ਪਤਿ ਰਹੇਗੀ ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਦੀ ਬਾਰਤਾ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਸੁਣਾਵਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਇਕ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਓਹਨਾ ਦੀ ਦੇਹ ਵ
ਡੀ ਸਾਰੀ ਸੀ ਤੁਰਨੇ ਦੀ ਸਕਤ ਨਾਹੀ ਸੀ ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ
ਗਾ ਜਾਂਦੇ ਸੇਵਾ ਸਤੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਇਕ ਓਨਾ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ ਓਹ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ-
ਸੰਤ ਦੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਚੇਲੇ ਦੀ ਦੇਹ ਛੋਟੀ ਦੋਨੋ ਤੁਰ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਸੇ ਇਕ ਉਨਾਨੇ ਘੋੜਾ ਲਿ
ਆ ਅਸਬਾਬ ਕਪੜੇ ਤੇ ਬਰਤਨ ਉਸ ਘੋੜੇ ਪਰ ਰਖ ਲੀਏ ਦੋਨੋ ਚਲੇ ਰਸਤੇ
ਮੇ ਚਲੇ ਜਾਵੈਂ ਲੋਕ ਰਸਤੇ ਕੇ ਚਲਨੇ ਵਾਲੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਨ ਏਹੁ ਘੋੜਾ ਮੰਗਕੇ
ਸਾਥ ਲੀਆ ਹੈ ਦੋਵੇ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਚੇਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚੇਲਾ ਤੂ ਮਰ
ਕੋ ਘੋੜੇ ਪਰ ਹਮ ਤੁਰੇ ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਿਆ ਬੁਢਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਤੁ
ਰਦਾ ਹੈ ਅਗ ਜਿਸ ਕੀ ਉਮਰ ਤੁਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਓਹੁ ਘੋੜੇ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਾ
ਤੂ ਮਤ ਤੁਰਦੇ ਚਲੋ ਹਮ ਸਵਾਰ ਹੋ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਜਬ ਐਸਾ ਕੀਆ ਤਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇਖਕਰ ਕਹਾ
ਲੜਕਾ ਪੈਰੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਆਪ ਸਵਾਰ ਹੂਏ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਬਾਵਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸੰਤ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਟਾ ਆਓ ਦੋਨੋ ਸਵਾਰ ਹੋ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਘੋੜੇ ਪਰ ਤਬ ਭੀ ਰਾਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਘੋੜਾ ਏਹਨਾ ਕਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੰਗਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਬੇਟਾ ਸੰਸਾਰ ਕਿਸੀ ਤਰਾਂ ਨਹੀ ਛਡਦਾ ਚਲੋ ਦੋਨੋ
ਹੀ ਉਤਰ ਕਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੈਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਭੀ ਨਜੀਕ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਰਾਹੁ ਕੋ ਛੋੜ ਦੀ
ਯਾ ਅਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਬ ਤਾਈ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕ ਦੇ ਰਾਹੁ ਪੁਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਛਡਦਾ ਜੇ
ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਹੁ ਥੀ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸੁਖਾਲਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਏਸ ਗਾਵ ਵਾਲਿਆ ਮਸਕਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿਣ
ਭੀ ਨਹੀ ਦੀਆ ਜੇ ਕਰ ਹਮ ਖਫਗੀ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਨਾ ਦੇ ਬਾਬ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਵਸਦੇ ਹੀ ਭਲੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਹੋਰ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਖੇ ਗਏ ਤਾਂ
ਓਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਵਡਾ ਆਦਰ ਭਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਅ

੩੩੪ ਗਲੇ ਭੁਲਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਉਠ ਚਲੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਜਾਵਣ ਨਾ ਦੇਣ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਕਈਕ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠ ਤੁਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹਿਣ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਉਜੜੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਏਹ ਭੁਲਾ ਨਿਆਉ ਦੇਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਜਿਥੇ ਤਾਂ ਸੇਵ ਟਹਿਲ ਛਡੀ
ਬੈਠਣੇ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਸੋ ਸਹਿਰ ਵਸਿਆ ਜੀ ਅਰ ਜਿਨਾ ਨੇ ਸੇਵਾ ਬਹੁ
ਤ ਕੀਤੀ ਭਾਵ ਪ੍ਰੀਤ ਭੀ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਹਿਰ ਉਜਾੜਿਆ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੋਰਤ ਸਹਿਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾਨੂੰ
ਬਿਗਾੜੇਗਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਓਹੁ ਲੋਕ ਓਥੇ ਹੀ ਵਸਦੇ ਭਲੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਸਹਿ
ਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਹੋਰਤ ਦੇਸ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹਨਾਨੂੰ ਭੀ ਏਹੁ ਸੁਮੱਤਾ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨਗੇ ਅ
ਰ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਤ ਕਰਨਗੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਉਜ
ੜੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਅਗਾਹਾਨੂੰ
ਚਲੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਚੁਮਾਸ਼ਾ ਕਿਥਾਊ ਬੈਠੀਏ
ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਕੋਈ ਗਿਰਾਵ ਆਵ
ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਓਥੇ ਬੈਠਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਹਿਰ ਜਬ ਆਇਆ ਤਾ ਉਸ ਥੋ ਇਕ ਕੋਸ ਦੇ
ਬੀਚ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ
ਸੰਤ ਸੇਵੀ ਭੀ ਹੈ ਸੀ ਆਏ ਸਾਧੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਇਕ ਦਿਨ ਜੋ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਤ ਆਇ ਗਈ ਓਹੁ ਨਿ
ਤ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਵਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਕੁਛ ਬਣੇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭੀ ਕਰ ਆਵਿਆ ਕਰੇ ਉ
ਸ ਦਾ ਨਿਤਨੇਮ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਬ ਤੀਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਨਹੀ ਤਬ ਤੀ
ਕ ਓਹ ਜਲ ਪਾਨ ਨਹੀ ਕਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਲੋਹਟੀ ਵਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਨਿਤ ਕਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਆਹੇ ਤਬ
ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਕ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ
ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਓਨਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹੁ ਭੀ
ਉਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਗਇਆ ਜਾਂਦਿਆ ਜਾਂਦਿਆ ਓਹ ਇਕ ਲੌਂਡੀ ਨਾਲ ਅਟ
ਕ ਗਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਗਇਆ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਪਰਤੋ ਇਕ
ਠੇ ਆਵਨ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਭੀ ਗਿਰਾ ਵਿਚ ਇਕਠੇ ਹੀ ਆਵਨ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਬਾ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਵਿਕਾਰ ਕਰਨ-

ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ਵੇਖਾਂ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪ ੩੩੫
ਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਅਗੇ ਜਾਵਹਿ ਤਾ ਪਿਛੇ ਆਇ ਬੈਠਣਾ ਜਦ
ਓਹ ਤੇਰੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲੋੜੀ ਪਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਕੇ ਉਠ ਆਇਆ ਟਿਕਾਣੇ ਪੁ
ਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਫਿਕਰ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਲਗਾ ਖੋਦਨ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋ
ਇਲੇ ਹੈਨ ਮਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਹੁ ਪੈਰੀ ਪੈ ਚ
ਲਿਆ ਜਾ ਬੂਹੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਯਾ ਤਾਂ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਨਾਲ ਪੈਰ ਬੰਨ ਲੀਤੋਸ
ਇਕ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਰਹਨੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਅਣਭੁਕਨੀ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਸ
ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਜੁਤੀ ਚੜਾਇ ਲੈ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿ
ਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਮੋਹਰ ਲਭੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਪੁਛੀ ਚਾਹੀਏ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਸਾਧੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਟਹਿਲ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਤਦ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੋਵੇ
ਜਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਰ ਆਪਨੀ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ
ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਪਕੜ ਤਾਂ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਾਹਰ ਕੀਜੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਆਖਿ ਓਸ ਜੋ ਮੁੰਹ ਕੋਇਲਿਆ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭੋ ਮੋਹਰਾ ਹੀ ਹੈਸਨ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦਾ ਕੀ
ਤਿਆ ਸਾ ਤਿਸ ਦਾ ਸਦਕਾ ਮੋਹਰਾ ਹੋਈਆ ਹੈਸਨ ਪਰ ਜਿਉ ਜਿਉ ਵਿਕਾਰਾ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ
ਹੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਕੋਇਲੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਪਰਾਰਬਧ ਵਿਚ ਸੂਲੀ ਚੜਨਾ
ਸੀ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ ਆਵਦਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੂਲੀ ਘਸਦੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ
ਸੂਲੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾ ਸਦਕਾ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਉਠ ਕਰ ਚਰਨੀ ਪ
ਏ ਦੋਵੇ ਨਾਉ ਧਰਮ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਨਾ ਨੂੰ ਉਪ
ਦੇਸ ਦੇ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਨਾਲ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅ
ਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿ ਰਾਮ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਆਈਏ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ੧ ਸਮਤਾਇ ਕਰ ਉਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋ
ਕਾ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੇ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁਛੀਏ
ਜੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਅਮੇਂ ਆਵੈ ਸੋ ਪੂ
ਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਮਹਾ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈਐ ਜੀ

੩੩੬ ਹਮਾਰੇਤਾਈ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ
ਨਾਮਥੋਂ ਜੋਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀਆ ਬਾਤਾ ਪੂਛੈ ਤਿਨਾਥੋ ਭੀਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ
ਅਰ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣ ਜਾਵਜੀ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਕਲੋਕੇ ਕਛੁ ਤੁਸਾ ਪੁਛਣਾ ਹੈ ਸੋ
ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛੋਜੀ ਤਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਓਹੁ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰਜੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸਕਾ ਕਰਤਬ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਆ
ਪਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਯਾਂ ਕਿਸੀ ਕਾ ਉਪਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀ
ਆਦਿ ਭੀ ਸੁਨਾਈਐ ਜੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜਨੋ
ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕੀ ਮਾਯਾ ਬਹੁਤ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੁਕਲ
ਪਖ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ ਹੈਂ ਸੋ ਪਿਤਰੋਂ ਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਾ ਮਹੀਨੇ ਜੋ ਹੈਨ ਉਤਰਾ
ਇਣ ਦਖਣਾਇਣ ਏਕ ਬਰਸ ਸੋ ਦੇਵਤਿਆ ਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ ਐਸੇਹੀ ਹਿਸਾਬ ਸੇ
ਦੋਇ ਹਜਾਰ ਜੁਗ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਇਕ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ
ਸੌ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਇ ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਿਸਨਜੀ ਦੀ ਦਿਨ ਰਾਤ
ਬੀਤਦੀ ਹੈ ਐਸੇਹੀ ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਬਿਸਨਜੀ ਦੀ ਉਮਰ ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸਿਵਜੀ ਦਾ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਤੜੀ ਬੀਤਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਸੌ ਬਰਸ ਗੁਜਰਨ ਤਾਂ ਸਿਵਜੀ
ਉਮਰ ਭੋਗ ਮੁਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਾਇਆ ਜੇਹੜੀ ਹੈ ਤਿਸਦੀ
ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਾਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨਿਮੇਖ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਦ
ਫੀ ਮੀਟ ਕੇ ਖੋਲ ਦੇਣਾ ਏਹੁ ਨਿਮਖ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ਦਾ ਏਤੁ ਬਿਸ
ਥਾਰ ਹੈ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਤਉ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਤਾ ਦਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ
ਅੰਤ ਆਵੇ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਬਿਅੰਤਤਾ ਨੂੰ ਵਰਨਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ
ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਭਿ ਕਮਲ
ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ
ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ॥ ਜਾ
ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਵਿ ਸ
ਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ
ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ
ਹੇਰੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾ
ਥ ਬਿਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜ-

ਗ ਜੀਵਨਿਨਦਰਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧ ਤ੍ਰਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂਨ ੩੩੭
ਨਕ ਜੀ ਬਚਨਕਰਦੇਹਨ ਸੁਣੋਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੇਕੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸੀਕੀ ਆਦਿ
ਬ੍ਰਹਮੇਨੇ ਇਉਖੋਜੀ ਥੀ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮਸ੍ਰੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪਨੇਆਪਹੀਸੇ
ਠਾਕਰਜੀਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇ ਅਕਾਰ ਸਗੁਣਰੂਪਹੋਏ ਸੋ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀ ਦੇ ਮੁ
ਖਦੀ ਜੋਤਿ ਤੇ ਮਹਾਦੇਉਜੀ ਉਪਜਿਆਹੈ ਅਰਨਾਭਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜਿ
ਆ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਕੁਛੁ ਗਿਆਨ ਕਰਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੈਸਾ ਹੈ ਸੋ ਜੈਸੀ
ਜੈਸੀ ਗਿਆਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜਤੀਹੈ ਸੋ ਤੈਸੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਓਹੁ ਉਸਤ
ਤਿਕਰਰਹਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇਕੇ ਰਿਦੇਕੋ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਤਬ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮੇ
ਕੀ ਚਤਰਸਲੋਕੀ ਭਾਗਵਤ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਸਾਂਤਿ ਆਇ ਗਈ
॥ ਸਲੋਕ॥ ਗਿਆਨੰ ਪਰਮਗੁਹਯੰ ਮੇ ਯਦਿਵਿਗਿਆਨ ਸਮਨ੍ਵਿਤੰ ਮ
ਸਾਰਹਸ੍ਯੰ ਤਦੰਗੰ ਚ ਗ੍ਰਿਹਾਣ ਗਦਿਤੰ ਮਯਾ॥ਯਾਵਾਨਹੰ ਯਥਾ ਭਾਵੋ ਯ
ਦ੍ਰੂਪਗੁਣਕਰਮਕ:॥ਤਥੈਵ ਤਤ੍ਵਵਿਗਸਤ ਪਰੀਪਸਰਾਦਿਹੈ ਯਦੇਤੰ ਚਯੋ
ਵਿਸਿਖ੍ਯੇਤ ਸੋ ਸਮਅਗ੍ਰਾਰਿਤੇ ਰਥੰਯਤ ਪ੍ਰਤੀਯੇਤ ਚਾਤਮਨਿ॥ਤਦ੍ਵਿਦ੍ਯਾਦ
ਤਮੋਨੋਮਾਇਆ ਯਤ ਭਾਸੋ ਯਥਾਤਮ:॥ਯਥਾਮਹਾਂਤਿ ਭੂਤਾਨਿ ਭੂਤੇਖੂਚਾਵ
ਚੇਖ੍ਵਨੁ॥ ਪ੍ਰਵਿਸਾਨਪ੍ਰਵਿਸਾਨਿ ਤਥਾ ਤੇਖੂਨਤੇਖ੍ਵਹੰ॥ਏਤਾਵ ਦੇਵਜਿਗਿਆਸ
ਤਤ੍ਵਜਿਗਿਆਸੁ ਨਾਤਮਨਾ॥ਅਨ੍ਵੈਵਿਯਤ ਰੇਕ ਭ੍ਯਾਂਯਤ ਸ੍ਯਾਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸ੍ਰਬਦਾ
ਏਤਨਮਤੰ ਮਯਾਪ੍ਰਮੇਣ ਸਮਾਧਿਨਾ ਭਵਾਨਕਲ ਵਿਕਲਪੇ ਪੁਨ ਵਿਮੁਹਿਯ
ਤਿਕਰ੍ਹਿਜਿਤ॥ ਜਬਏਹੁ ਚਤੁਰਸਲੋਕੀ ਮੂਲ ਅਰ ਤੀਨ ਸਲੋਕ ਉਪਦੇਸ
ਕੀਆਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਮੇ
ਰੇ ਤਾਈਂ ਬੁਝਾਇ ਸੁਝਾਇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਹੈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਤੇ ਯੇ
ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਨਾ ਉਧਾਰ ਕਿਸੀਕਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੋ ਦੇ ਸ
ਲੋਕਮੇਂ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮੈਨੇ ਪਰਮਗੁਹਯੰ ਜੋ ਰਖਿਆ
ਹੈ ਵਿਗਿਆਨਕੇ ਸਮੇਤ ਅਰ ਭਗਤਿ ਰੂਪ ਰਸਕੇ ਸਮੇਤ ਅਰ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾ
ਨਾਇਨ ਅੰਗੋਂਕੇ ਸਮੇਤ ਸੋ ਤੂੰ ਲੇਹੁ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਦੇਤਾ ਹੋਂ॥੧॥ਹੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਜੈਸਾ ਮੈ ਹੋਂ ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਹੈ ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ
ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੂੰ ਇਨ ਸਲੋਕੋਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
॥੨॥ਮੈਂਹੀ ਜਗਤਕੀ ਆਦਿ ਹੋਂ ਸਭ ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਕਾਰਜ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿ

 ਨਾ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰੁ ਭੀ ਮੈ ਹੀ ਹੋ ਬਹੁਰ ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਲੀ
ਨ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਪੀਛੇ ਮੈ ਹੀ ਰਹੂੰਗਾ ।੩। ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇਹੜੀ ਮਾਇਆ ਅਸਤ ਹੈ ਸੋ
ਮੇਰੀ ਪਰਗਾਸਤੀ ਹੈ ਮੈ ਸਤ ਹੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕੋਈ ਜਾਨ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਏਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾ
ਇਆ ਜਾਣ ਜੈਸੇ ਇਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਦੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੇਖਾਈ ਦੀ ਕੋ ਨਦਰ ਆਵਤਾ ਹੈ
ਅਰ ਰਾਹ ਆਕਾਸ ਮੇ ਅਸਾਬਿਤ ਭੀ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜ ਕੇ ਸੰਗ ਸਾਬਿਨਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਆਦਿ ਸੁਧੇ ਹੈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ਅਰ ਮੈਂ
ਸਤ ਹੋ ਸੱਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਬਿਨਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਜੈਸੇ ਪੰਜੇ ਭੂਤ ਤੇਜ ਵਾਉ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਅਰ ਆਕਾਸ ਜਲ ਆਪਨੇ ਕਾਰਜਾਂ ਮੇਂ ਭੀ ਹੈ ਅਗਨਿ ਆਰ ਭੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮੈਂ ਸਭ
ਕੇ ਸਤਾ ਭੀ ਦੇ ਰਹਾ ਹੋਂ ਅਗਨਿ ਆਰ ਭੀ ਹੋਂ ਤੈਸੇ ਤੂੰ ਮੁਝੇ ਅਨਿਵਿਵੇਕ ਕਰ ਦੇਖ
ਅਰ ਵਿਵੇਕ ਕਰ ਸਭ ਵਿਸਥਾਰ ਮੁਝ ਤੇ ਹੀ ਹੂਆ ਹੈ ਅਰ ਵਿਵੇਕ ਕਰ ਮੁਝ ਸੇ-
ਬਿਨ ਰਹਿਤ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਹੁ ਸੰਖੇਪ ਧਨਕਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਗਿ
ਆਨ ਜਬ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਰਖੇਂਗਾ ਤੌ ਜਗਤ ਕੀ ਉਤਪਤ ਕੇ ਸਮੇਂ ਅਰ ਪਲੈ ਕੇ ਸਮੇ
ਤੁਝ ਕੋ ਮੋਹ ਨਹੀ ਵਿਆਪੇਗਾ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਉਸਤਤਿ ਕ
ਰਕੇ ਸਲੋਕ ਕਥੇ ਅਰ ਰਾਗ ਪਾਇ ਕਰ ਧੁਨੀ ਸਾਥ ਗਾਵਤਾ ਭਇਆ ਗਾਵਕ
ਰ ਗੀਤਿਆ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਲਿਖ ਲਿਖ ਕਰਕੇ ਬਡੇ ਪੁਸਤਕ ਕਰਕੇ-
ਮਿਰਜਾਦਾ ਬਧੀਆ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਕੋ ਏਹੁ ਚਾਰ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਮੁਖ ਥੋਂ ਕਤ ਤਾ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਨੇ ਚਾਰੋ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਭਗਵਤ ਕੀ ਮਾਇਆ
ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਈ ਕਿ ਮੈ ਕੌਨ ਹਾਂ ਕਿਸ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜਬ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਏ
ਹ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਆਤਮੇ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਬ ਮੈਂ ਏਹੁ ਅੰ
ਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਮੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਤਾਲ ਕੇ ਗਇਆ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਭੀ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਪਾਣੀ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਧ
ਲੋਕ ਮੈਂ ਆਇਆ ਉਥੇ ਭੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਭੀ ਹੈਨ ਫੇਰ ਆਕਾਸ ਮੇ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਗਿਆ ਉਥੇ ਭੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਜਿਤਨੇ ਦੇਸ ਮੰਡਲ ਕਹੀ
ਪਲੋਅ ਹੈਨ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਦੇਖੇ ਅਰ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਦੇਖੇ ਤਹਾਂ ਆਪ ਕੋ ਦੇਖੇ ਹੋਰ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਆਇਆ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣੇ

ਲਗਾ ਜਲਥਾਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਥਲੇਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈਣੀਬ੍ਰਹਮਾਂ ਹੋਸੀਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਨਥਨੰਤ ੩੩੯
ਰਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਜਿਸਵੇਲੇ ਏਹੁ ਬਾਤਕਹੀਤਾਂਅ
ਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਤੇਸਹੀ ਕੁਛਔਰਭੀ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਗਾ
ਦੇਖਨ ਦੇਖੇਤਾਂ ਇਕ ਕਮਲਭੀਹੈ ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਜੋਕਮਲ
ਕੌਣ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਅਕਾਸਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਤੂੰ ਇਸ ਕਮਲ ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਬਡਾ ਸਰਾਹੋਂ ਕਮਲ
ਨੇ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਕਾਸਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਛੋਟੇ ਹੀ ਤੇ ਬਡੇ ਹੋਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਛੋਟੇ ਤੇ ਬਡਾ ਕਿਉਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਕਹਾ ਹੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਖੋਜਿਆ ਹੀ ਜਾਣੀਏ ਕੌਨ ਬਡਾ ਅਤੇ ਕੌਨ ਛੋਟਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੈਂ ਖੋ
ਜਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹੁ ਕਮਲ ਕਿਤਨਾ ਹਿਕਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹੁ ਕਮਲ ਨਿਕਾ ਜੈਸਾ ਨਦਰੀ ਆਵ
ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੈ ਨਿਕਾਲਿਆ ਕੀ ਕਰਸਾ ਪਰ
ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਲਤ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਕਰ ਮੇਰੀ ਲਤ ਇਸ ਨੇ ਸਹਾਰੀ ਤਾਂ ਇਹੁ ਬਡਾ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਲਤ ਨਾ ਸਹਾਰੀ ਓਸ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਲਤ ਮਾਰੀ ਕਮਲ ਕੋ
ਤਾ ਕਮਲ ਅਚਲ ਰਿਹਾ ਹਲਿਆ ਚਲਿਆ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਮਲ ਕੇ ਤਲੇ ਉ
ਤਰ ਗਿਆ ਅਰ ਪੈਰ ਕਿਤੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਓੜਕ ਆਵੇ ਹੀ ਨਾਹੀ ਜੈਸੇ ਕੋਈ
ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਸੁਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਰੋੜਾ ਹਿਠਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੀ
ਪਤਾਲ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਹੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਈ ਬਰਸਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆ ਗੁਜਰ ਗਏ
ਪਰ ਓੜਕ ਆਵੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਮਹਾ ਅੰਧਗੁਬਾਰ ਵਿਖੇ ਪਾਇਆ ਹੋ
ਇਆ ਰੋਂਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੀ ਲਗਾ ਰੁਦਨ ਕਰਨ ਏਹੁ ਕਸਟ ਦੇਖਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਹੀ
ਬੀ ਵਿਚ ਆਯਾ ਬਹੁਤਹੀ ਆਜਜ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕ
ਰਨ ਲਗਾ ਹੇ ਤ੍ਰਈ ਲੋਕੀ ਕੇ ਨਾਥ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੂਹੀ ਹੈ ਤੇ
ਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀ ਜਲ ਵਿਖੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੈ ਥਲ ਵਿਖੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੈ ਹੁਣ ਭੀ
ਤੂਹੀ ਹੈ ਆਗੇ ਭੀ ਤੂਹੀ ਹੋਵੇਂਗਾ ਆਦਿ ਮਧ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਸਭ ਤੂਹੀ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਬਿਨ
ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਧਾਰਨ ਧਰਨ ਸਭ ਤੂਹੀ ਹੈ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਅੰਤ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਮੈ ਦੀਨ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਇਸ ਅੰਧਗੁਬਾਰ ਤੇ ਪੈ ਨਿਕੇ ਫੀ ਜੀ ਅਰ ਹੇ
ਗਵੰਤ ਜੀ ਉਸੀ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਮੈਨੇ ਲੈ ਚਲੋ ਜੀ ਜਹਾ ਤੇ ਮੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ .... ਰਾਹਣਤ ਰਜੀਕਠਲਬ

੩੪੦ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲਦੀਆ ਉਸੀ ਅਸਥਾਨ ਖੜਾ ਕਰਦੀਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇਦੇ ਕਿਵਾੜ ਖੁ
ਲਗਏ ਲਗਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਰੰ
ਗ ਕਿਛ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤੂੰ ਬਿਅਕਤਿ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਅਦਿਸ੍ਰ ਅਗੋਚ
ਰ ਹੈਂ ਨਿਰਾਲੰਬ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਹੇ ਸੰਤ ਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਐਸੇ ਕਹਿ ਕਰ ਸਹਸ੍ਰ ਨਾ
ਮ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਭਗਤਿ ਜਨੋ ਬ੍ਰ
ਹਮੇ ਸਾਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਯਾ ਅਰੁ ਮੈ ਕੌਣ ਵਸਤ ਹਾਂ ਤਿਸ ਅਬਿਅਕਤਿ ਕਾ ਅੰ
ਤ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਪਰ ਓਹ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ
ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਓਸ ਬਿਨਾ ਜੀਵ ਨਹੀ ਸ
ਕਦਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਕਾ ਆਧਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਜੋ ਪੂਰਨ ਰਿਖੀਆਂ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੋਈ ਆ
ਰਾਧਤਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਮੈ ਭੀ ਆਰਾਧਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਓਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ
ਧੰਨ ਹੈਂ ਪਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਨੂੰ ਅਚਰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨਾਂ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ
ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹੁ
ਜੋ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਵਿਚ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤੇ ਇਨਾਂ ਕੋ ਜੋਤਿ ਹੈ
ਅਰ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੇ ਘਟ ਘਟ ਵਿਖੇ ਜੋਤਿ ਜੋ ਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਾ
ਣੀਆਂ ਕੋ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੁਨੋ
ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤ
ਜਾਣ ਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਘਟ ਘਟ ਵਿਚ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜਾਣ ਕਰ ਸਰਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ
ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਜੋ ਪੁਰਸ ਨਹੀ ਆਏ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖ
ਨਹੀ ਆਏ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀ ਤਿਨ ਕੇ ਆਤਮੇ ਵਿ
ਖੇ ਅੰਧਕਾਰ ਭਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਿਆਨ ਕੇ ਮਾਰਗ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿ
ਖੇ ਪਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਉਨਕੋ ਨਦਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਓਹੁ ਭ
ਲਿਆਂ ਕੇ ਮਾਰਗ ਕਉ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜੋ ਨੇਇਓ ਉਭਰਕੇ ਸ
ਤਾ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਓਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ ਜੋਤਿ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਜੋਤੀਆਂ ਅ
ਤੇ ਰੂਪ ਨਦਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਗੋ

ਬਿੰਦਲੋਕੋ ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਝਗੜਾ ਸਭਨਾ ਜੁਗਾਂ ਵਿਖੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਭੀ ਕਰਦੇ ਆ
ਏ ਹੈਨ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿਆ
ਵਸਤ ਹੈ ਅਰ ਏਹੁ ਦੋਇ ਲੋਚਨ ਮੈ ਜੋਤਿ ਹੈ ਏਹੁ ਨੇਤ੍ਰ ਤੇ ਚੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਹੈ
ਪਰ ਓਹੁ ਵਸਤ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਇਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੋ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਰ
ਓਹੁ ਜੋਤਿ ਜੋ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਸੋ ਓਹ ਜੋਤਿ ਸਬਦ ਕੀ ਧੁਨਿ ਕਰਕੇ ਜਾ
ਗਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸਭ ਕੁਛ ਸੁਝਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਹ ਜੋਤਿ ਸਬਦ ਕੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰ ਪੁਰ
ਖ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਸਬਦ ਭੀ ਏਹੁ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਭੀ ਏਹੋ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਓਹ ਅਪਾਰ ਪੁਰਖ ਕਿਸ
ਕਉ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਜਿਉਂ ਕੀ ਤਿਉਂ ਹੀ ਸਮਝਾਈਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੁ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹੁ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਭੀ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਓਹੁ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਪੁਰਖ ਹੈ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਕਾ ਅਰ ਸਰਬ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਾ ਕਰਨੇਹਾਰਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਉਸ ਕਾ ਮਹਿਲ ਭੀ ਅਪਾਰ ਹੈ ਸੁਣੋ ਹੇ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਆਪਣੀ ਉਕਤਿ ਸਿਆ
ਣਪ ਸਿਉ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ਮਿਲਤਾ ਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਵਰਤਾ ਸੁਨ ਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਤੁਮ ਧੰਨ ਹੋ ਜੀ ਅਬ ਹਮ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨ ਪੜੇ ਹਾਂ ਜੀ ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਜਾਣੋ
ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਭੀ ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਤੁਮਾਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਬਿਦਿਆ ਕੀਆ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਰਹੇ ਹੋਰ
ਭੀ ਕਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਆਇ ਕਰ ਮਿਲੇ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੈ ਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰਦੇ ਹੈਨ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈ।

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੈਠੇ ਸੇ ਅਰ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ-

੩੪੨ ਆਵੇ ਸਿਖੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਨ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਧਰਮ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰ
ਨੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾ
ਰ ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਏ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਘਰੋਂ ਤੰਗ
ਸੀ ਧਨ ਉਸਦੇ ਪਲੇ ਨਹੀ ਸੀ ਇਕ ਲੜਕੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਸਰ
ਣ ਕਛ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਆਹੁਣੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਸਮਾਨ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭ੍ਰ
ਈ ਜੋ ਲੁੜਛ ਤੈਨੂੰ ਬਿਆਹੁ ਦੀ ਵਸਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਲਿਖਾ ਲਿਆਉ ਮੈ ਤੈ
ਨੂੰ ਅਣਾਇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੇ ਵਿਆਹੁ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂ ਲਿਖ ਕਰ ਲੈ-
ਆਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਸਭ ਵ
ਸਤੂ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸੁਲਖਣ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਸੀ ਅਤੇ
ਪਦਾਰਥ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਸਭ ਵਸਤੂ ਲੈ ਆਂਦੀਆਂ
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜੀਅ ਮੇਂ ਕਹੈ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏ
ਹੁ ਟਹਿਲ ਮੈ ਨੋ ਬਖਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਟ ਘਟ ਜੀਆ ਕੇ ਜਾਨਨੇ
ਹਾਰੇ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬਾਣੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸਭ ਸਾਮਗਰੀ
ਦਿਤੀ ਉਸਨੇ ਬੇਟੀ ਵਿਵਾਹੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਲ
ਖਨ ਸਿਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਜ
ਸੁ ਜੋ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਤਿਸ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬਠਾਈਐਗਾ ਅਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ
ਈਐਗਾ ਸੋ ਭਾਈ ਸੁਲਖਨ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ
ਕੀਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਖੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੈਨੂੰ ਤੇ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਹੁ ਜੋ ਧਣੀ ਦਸਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਵਿਆਹੁ ਵਾਸਤੇ ਪ
ਦਾਰਥ ਲਿਆਯਾ ਸੀ ਓਹ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ ਮੇਂ ਸਿਵਨਾਭ ਰਾਜਾ ਕੀ ਨਗਰੀ ਮੇ
ਸਦਾਗਰੀ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਸੀ ਓਥੇ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤ ਰਖਦੇ
ਸੇ ਓਨਾ ਦੇ ਦੇਸ ਮੇ ਏਹੀ ਨੇਮ ਸੀ ਜੋ ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਸੀ ਉਸ ਕੋ
ਦੰਡ ਦੇਦੇ ਹੈਨ ਅਸਾਂ ਓਥੇ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ

ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਹਾ ਆਪਕਾ ਮਨ ਆਵੈ ਤਹਾ ਚਲੀਏ ਤ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਮਹਾ ੩੪੩
ਰਾਜ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਭਾਗੀਰਥ ਕੀ ਵਰਤਾ ਸੁਣਾਵੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਬ ਭਾਗੀਰਥ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾ ਆਪਨਾ ਮਾਲ
ਲੈਕਰ ਜਹਾਜ ਮੇ ਪਾਇਕੇ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕੇ ਰਜਧਾਨੀ ਮੇਂ ਜਾਇ ਉਤਰਿਆ ਆਪ
ਣਾ ਮਾਲ ਬੇਚਿਆ ਕਰੇ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਇਕਰ ਠਾਕੁਰ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਬਾਰਾ ਟਿਕੇ
ਲਗਾਵੈਂ ਆਦਿਤਵਾਰ ਇਕਾਦਸੀ ਅਮਾਵਸ ਬਰਤ ਕਰੈ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰੇ ਜਾਵੈਂ ਅਤੇ
ਓਹੁ ਬਾਣੀਆ ਨ ਵਰਤ ਕਰੈ ਨ ਅਮਾਵਸ ਕਰੈ ਨ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰੇ ਜਾਵੇ ਨਾਇ ਕਾਦ
ਸੀ ਕਰੇ ਓਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਕ ਬਾਣੀਆ
ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੈ ਵਰਤ ਨੇਮ ਪੂਜਾ ਕਿਛ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਬਾ
ਣੀਆ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਇਕ ਨਿਰਵੇਲ ਅਰ ਦੁਪਈਆ ਲੈਕਰ ਮਿਲਿਆ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੋਇਕਰ ਕਰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨ ਉਤਾ ਨਹੀ
ਪੂਜਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਤ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰ
ਤੇ ਹੋ ਸੋ ਵਸਤੁ ਹਮਨੇ ਪਾਈ ਹੈ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮੈਂ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ-
ਬਾਣੀਏ ਓਹੁ ਕੌਣ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਮੈ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸਕੇ ਦਰਸਨ ਲਗਿਆ ਤੇ
ਮੈ ਮੁਕਤ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਣੀਏ ਉਸਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਤੇ ਤੇਰੀ ਨਿ
ਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਨਿਸਾ ਦੀ ਕਿਆ
ਗਲ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਣੀਏ ਐਸਾ ਸਾਧ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਕੌਨ ਮਹਾਪੁਰਖ
ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਮਿਲਨੇ ਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਪ੍ਰਤਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਮੂ
ਰਤਿ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਨਾਮ ਲੀਏ ਮੁਕਤ ਪਾਈਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਬਾਣੀਏ ਨੂੰ ਗੁਸੇ ਹੋ
ਇਕਰ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਇਕ ਬ੍ਰਾਮਣ ਦੀ ਗਊ ਚਿਕੜ ਖੁਬ
ਣੇ ਵਿਚ ਖੁਭ ਗਈ ਬ੍ਰਾਮਣ ਬਹੁਤੇਰੇ ਜੋਰ ਕਰ ਰਹਿਆ ਗਊ ਨਿਕਲੇ ਨਹੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ
ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੀ ਗਊ ਖੁਬਣ ਮੇ ਖੁਭ ਗਈ ਹੈ ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਕਹਾ ਮੈਂ ਅੰਨ ਜਲ ਤਬ ਹੀ ਖਾਊਗਾ ਜਬ ਗਊ ਨਿਕਲੇਗੀ ਪੰਜ
ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਗਊ ਨਿਕਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੋਤਕੀਆ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਗਊ ਏਹੁ ਤਬ ਨਿਕਲੇਗੀ ਜਾਂ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਰੇ ਉਸ ਕਾ ਫ
ਲ ਗਊ ਕੋ ਦੇਵੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਅਰ ਦੁਆ

੩੪੪ ਪੂਰਜੁਗਵਿਚ ਪਾਂਡਵਾਨੇ ਕੀਤਾਸੀ ਅਰਪਾਂਡਵਾਂਕੇ ਕਹੇਰਜਾਇੰਦ੍ਰਨੇ ਕਾਮਧੇਨਗਊ
ਭੇਜੀਸੀਤਾਂ ਅਸਮੇਧਜਗ ਹੋਇਆਸੀ ਮੇਰੇਕਹੇਕਾਮਧੇਨਗਊਕਦਆਈ ਤਾਂਰਾ
ਜੇਨੇਗਊਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੇਪਣਤਿਆਰਗਨੇਲਗਾਤਾਂ ਉਸਬਾਣੀਏਨੂੰਖਬਰਹੋਈ
ਰਜੇਨੂੰਕਹਿਭੇਜਿਆ ਹੇਰਜਾ ਅਸਮੇਧਜਗਕਾਫਲਮੈ ਦੇਦਾਹਾਂ ਏਹੁਬਾਤਸੁਨਕ
ਰਰਾਜਾਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਬਾਣੀਏਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਅਰੇ ਬਾਣੀ
ਏ ਅਸਮੇਧ ਜਗਤੈਨੇ ਕਬਕੀਤਾਹੈਸੀ ਤਾਂਬਾਣੀਏਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾ ਅਸਮੇ
ਧਜਗਮੈਂਨਿਤਕਰਦਾਹਾਂ ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ ਕਿਸਤਰਾਂ ਨਿਤਕਰਦਾਹੈਂ ਬਾਣੀਏ
ਕਹਾ ਡੇਢਪਹਿਰਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਉਠਕਰਇਸਨਾਨਕਰਕੇ ਬਾਣੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੜ੍
ਤਾਹਾਂ ਅਰਨਿਤਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਭੋਗ ਲਗਾਵਨਾਂ ਦਿਨੇਧਰਮ
ਦੀਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵਾਹਿਸਾਗੁਰੂਕੇ ਨਾਮਪਰਦੇਤਾਹੋਂ ਸੰਧਿਆਕੋ ਸਬਦਕੀ
ਰਤਨਕਰਤਾਹੋਂ ਰਾਤਕੋ ਸੋਹਿਲਾਪੜ੍ਹਕਰ ਸੋ ਰਹਿਤਾਹੋਂ ਤਾਂਰਜੇਕਹਿਆਇਕਅ
ਸਮੇਧਜਗਕਾਫਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇਕੋਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਭਲਾਰਾਜਾਜੀ ਬਾਣੀ
ਏਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾਪੜ੍ਹਕਰ ਉਸਕਾ ਫਲ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਰਾਜੇਕੋਹਥਪਰ-
ਦਿਤਾਤਾਂ ਬਾਣੀਏਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਕਹੁ ਹੇ ਗਊ ਇਕ ਅਸਮੇ
ਧਜਗ ਕਾਫਲਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਮਿਤਦੀਆ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਸੀ ਤਰਾਂਕ
ਤਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਖਨੇਨਾਲਤੁਰਤਗਊ ਚਿਕੜਵਿਚੋ ਨਿਕਲੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਨਿਮਸਕਾਰਬਾ
ਣੀਏਨੂੰਕੀਤੀ ਅਤੇਕਹਿਆਮੈਨੂੰਆਪਨੇਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨਕਰਾਉਤਾਂ ਬਾਣੀਆ
ਨਿਤਗੁਰੂ ਜੀਕੀ ਬਾਣੀਸੁਣਾਵੇ ਰਾਜਾਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਆਰੋਮਰੋਮ-
ਵਿਚਮਗਨਹੋਇਆ ਰਾਜੇਕਹਿਆਜਿਸ ਗੁਰੂਕੇ ਏਹੁ ਵਾਕਹੈਨ ਹੇ ਭਗੀਰਥਓਹੁ
ਮੇਰਾਭੀਗੁਰੂਹੋਇਆ ਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭਨਮਸਕਾਰਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕਾਸਿਖਹੋਇਆ
ਭਗੀਰਥਕਉਰਾਜਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਬਾਣੀਏ ਜਹਾਂ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂਹੈ ਤਹਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰਭੀ ਲੇਚ
ਲ ਤੇਰੇਪਿਛੇਮੈਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਂਗਾਤਾਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਇਉਂਕਰਤੂੰਨ
ਹੀਪਹੁੰਚਸਕਦਾ ਪਰੰਤੂਆਪਨੇਜੀਅਵਿਚਏਥੇਹੀ ਆਰਾਧ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਜੀਤੈਨੂੰ
ਏਥੇਹੀਦਰਸਨਦੇਨਗੇ ਓਹਿਅੰਤਰਜਾਮੀਹੈ ਘਟਘਟ ਜੀਆਕੇਜਾਨਨਹਾਰਾਹੈ
ਤਾਂ ਰਾਜੇਕਹਿਆ ਜਿਸਧਰਤੀ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਓਹੁਧਰਤੀਮੈਨੂੰਦਸਜੀ
ਤਾ ਬਾਣੀਏਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਪੰਜਾਬਧਰਤੀ ਮੈ ਰਾਮਚੰਦਜੀਕੇ ਬੇਟੇ ਲਊਕਾ
ਲਾਹੌਰਸਹਿਰਰਾਵੀ ਨਦੀਕੇ ਕਿਨਾਰੇਪਰ ਤਿਸਦੇਖਾਸ ਪੰਜ੍ਹਕੋਸਪਰ ਤਿਸਦੇਪ੦

ਸਪੰਸ਼ੀ ਦੇਸ ਪਰ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕੇ ਕੰਢੇ ਨਗ੍ਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੱਧਾ ਹੈ ਓਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ੩੪੫
ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮਹਾਪੁਰਖਾਂ ਕਾ
ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਓਨਾ ਪਾਸ ਚਲ ਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪਰੰਤੂ ਆਪ ਨੇ ਜੀਆ ਵਿ
ਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਆਰਾਧ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੈ ਦਰਸਨ ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ
ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਮੰਨ ਲਈ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ
ਦਾ ਸਦਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ ਲਖ ਸਕੇਗਾ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਆਪੇ ਕਿਤ ਰੂਪ ਤੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋਗੀ ਕੇ ਰੂਪ ਪਾਖੰਡ ਧਾਰੀ ਓਹੁ ਬਡ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਗਸੀਆਰ ਰਹੀ ਓਹੁ ਬਾਣੀਆ ਰਾਜੇ ਕੋਲੋਂ ਵਿ-
ਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਬਾਣੀਆ ਓਥੋ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆ ਤੇ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾ
ਭ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹ ਲਗ ਰਹੀ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਉਠਦਿਆਂ ਬੈ
ਠਦਿਆਂ ਸੁਤਿਆਂ ਜਾਗਦਿਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚਾਹ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੈ ਨਿਤਾਪ੍ਰ
ਤ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਉਪਾਉ ਭੀ ਕੀਤਾ ਇਕ ਨਉ
ਲਖਾ ਬਾਗ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਆਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਾਈ
ਅਰ ਓਥੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਖਣ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਵਾ
ਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਰ ਭੋਜਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈਂ ਅਰ ਸੁੰਦਰ ਚੇਰੀਆਂ ਬ
ਡੇ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਸੋਲਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਉਮ੍ਰ ਵਾਲੀਆਂ ਤਯਾਰ
ਖੀਆਂ ਅਰ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਏਥੇ ਆਵੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ
ਸਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪਰ ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਓਨਾ ਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟ ਜਾਵੇ
ਭਾਵੇ ਸਨਿਆਸੀ ਹੋਵੇ ਦਿਗੰਬਰ ਹੋਵੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜੋਗੀ ਹੋਵੇ ਬੈਸਨੋ ਹੋਵੇ
ਹਿੰਦੂ ਹੋਵੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ ਅਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏਹੁ ਮਨ ਵਿਚ ਠਾਨ ਰਖੀ ਜੋ ਕੋਈ ਇ
ਸ ਕਾਂਤੀ ਕਾਲ ਮੇ ਹੋਵੈ ਸੰਤ ਸੋ ਉਸ ਕੀ ਭੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਐਸੇ ਦੇ ਮੋਹੇ
ਨੇ ਗੋ ਤਿਨ ਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਕਲੂ ਕਾਲ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਪੂਰ
ਨ ਪੁਰਖ ਮਹਾਪੁਰਖ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰ
ਕਾਰ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਈ ਸਾਧਾਂ ਦੀ
ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰ ਓਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸੰਤਾ ਦਾ ਭੇਖ ਸਦਾ ਸਲਾਹਣੇ
ਜੋਗ ਹੈ ਅਰ ਦੂਸਰੇ ਭਗੀਰਥ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜੋ ਰੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਹੇਤ ਦਾਈ ਦਰਸਨ
ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਕਾ ਬਰਨ ਸਤ ਕਰ ਮੈ ਤੀਸਰਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਡੀਕ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ

੩੪੬ ਸੋਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਰਾਜੇ ਸਿਵ ਨਾਭਕੀਇਛਿਆ ਪੂਰੀਕਰਨੀਚਾਹੀਏ
ਉਸਨੇਵਡੀਘਾਲਕੀਤੀਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇਜੀਕੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇਜੀਨੇ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ
ਕੇਰਾਹਕੀ ਹਕੀਕਤਪੂਛੀਹੈਮਹਾਰਾਜਹੇਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੀਜਾਣਹੋ
ਆਪਨੇਕੌਨਰਸਤੇ ਜਾਣਾਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪਹਿਲਾ
ਬੁਰਹਾਨਪੁਰਤਿਸਤੇਪਰੇ ਅਸੀਕੋਹ ਭਾਟਨਿਆਕੇਘਰ ਹੈਨ ਉਸਤੇਪਰੇ
ਬੰਕਾਪੁਰ ਪਟਣ ਅਉਦਾਹੈ ਇਕਾਗੀ ਸਹਿਰ ਤਿਸਦਾ ਰਾਜਾ ਅਕੂਟਦਾਰੀ
ਹੈਤਿਥੈਮੇਲਿਗੀ ਗਿਰਾਉ ਅਉਦਾਹੈ ਓਥੇ ਛੰਗੇ ਭਾਟਨੇ ਦੇਘਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁ
ਤਹੈ ਆਸਪਾਸਾਗਿਰਾਈਵਿਚ ਸੰਗਤਰਹਿੰਦੀਹੈ ਤਿਸਤੇਪਰੇ ਬੀਜਾਪੁਰ
ਪਟਣਹੈ ਤਿਸਤੇ ਪਰੇ ਅਸੀਕੋਹਨਾਗਾਬੰਦਰਪਟਣਹੈ ਓਹ ਬੰਦਰਤਿਜਾ
ਵਰਸਾਹੂਕਾਹੈ ਓਥੇਰਾਜਾ ਅਸਰਪਨਾਇਕਹੈ ਓਹ ਵਲਾਇਤਰਾਜੇਰਾਮ
ਚੰਦਕੀਹੈ ਓਥੇਜਹਾਜਚੜਕਰ ਤਿੰਨਦਿਨ ਦਾਰਾਹਹੈ ਤਿੰਨਾਦਿਨਾਵਿਚ ਅਤੇ
ਤਿੰਨਾਰਾਤਾਂਵਿਚ ਪਾਰਉਤਰੀਦਾਹੈ ਅਰਜਾਪਾਪਟਣ ਬੰਦਰਪਾਰਕਾਹੈ ਸੋ
ਦੇਸਸਿੰਗਲਾਦੀਪਕਾਹੈ ਅਰਲੋਂਦਾਸੋਗਿਰਾਉ ਉਸਦੇਸਵਿਚ ਵਸਦਾਹੈ
ਅਰਓਥੇਸਠਾਰਾਰਾਜੇ ਰਾਜਕਰਦੇਹੈਨ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪਦੀ ਸੁਰਤਕਰਕੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਅਸਗਾਹੁਸਮੁੰਦਰਕੇਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅਸਗਾਹੁਸਮੁੰਦਰ-
ਕਿਉਂਕਰਲੰਘੀਏ ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਿਆ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀ ਤੇਰੇਬ
ਚਨਕਾ ਸਦਕਾ ਪਹਾੜਭੀ ਤਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਏਹੁਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹਦੇਆਵੋ ਮੇਰੇਪੀਛੇ ਸਲੋਕ ਸਤਿ
ਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲੁਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਏਹਬਚਨਕੀਤਾਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸਾਸਿਖ
ਦੇ ਮੁਹਿਵਿਚਏਹੁ ਸਲੋਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਉਸਦੇਪਿਛੇ ਜਿਤਨੀ ਸੁਣੈਗੀ ਤਿ
ਤਨੀ ਭਉਜਲਤੇ ਪਾਰਲੰਘੇਗੀ ਤਾਂ ਸਿਖਾਨੇ ਹਥਜੋੜਕਰ ਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀ ਜੀ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜਿਸਨੂੰ ਤੈ ਭਾਵੈਂਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਪਾਰਲੰਘਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪਮੇਂਗਏ ਰਾਜਾਕੇ ਆਰਾਧਨੇ ਕਰਕੇ ਓਥੇਜਾਇਪਹੁ
ਚੇ ਤਾਂ ਇਕਬਾਗ ਨਉਲਖਾਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕਾਹੈਸੀ ਅਰਬਾਰਾਂ ਬਰਸਉ
ਸਕੇਹੋਏਸਨ ਸੁਕੇਨੂੰ ਅਤੇਰਾਜੇਨੇ ਬੂਹੇ ਉਸਕੇਚਿਨਾਇ ਛਡੇਸੀ ਉਸਬਾਗ

ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਬਾਗ ਸੁਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰ ੩੪੭
ਨਾਲ ਪਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ ਬੂਟੇ ਕੇ ਪੜ ਹੋਇ ਆਏ ਫੁਲਾਂ ਵਾਲੇ ਫੁਲ ਲਿਆਏ ਫਲਾਂ ਵਾ
ਲੇ ਕੋ ਫਲ ਹੋਇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਾਗ ਕੋ ਹਰਿਆਂ ਦੇਖ ਕਰ ਬਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ੧੨
ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਬਾਗ ਇਕ ਬਾਰਗੀ ਹੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ ਨੂੰ
ਲੋਕਾਂ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੁਣ ਕਿਉ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ
ਫਕੀਰ ਦਾ ਚਰਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਬਾਗ ਜਾਇ ਕਰ
ਦੇਖਿਆ ਅਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਈਂ ਲੋ
ਕ ਆਏ ਹੈਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਸਦਕਾ ਨਉਲਖਾ ਬਾਗ ਸੁਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਚ ਹੋਵੈ
ਆਪ ਨੇ ਵਜੀਰ ਕੀ ਤਰਫ ਦੇਖਿਆ ਵਜੀਰ ਨੇ ਚੇਰੀਆਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਤੁ
ਮ ਜਾਇ ਕਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਦੇਖੋ ਕੈਸਾ ਹਿਕ ਸਾਧ ਹੈ ਓਹੁ ਚੇਰੀਆਂ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਈਆਂ
ਆਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰਨੇ ਚ
ਲਤਾਂ ਦਿਖਾਵਨੇ ਕੋਈ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਕੋਈ ਅਠਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਬੀਸ
ਬਰਸ ਕੀ ਬਣੀਆਂ ਸੁੰਦ੍ਰ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਜੈਸੀਆਂ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬਡੇ ੨ ਰਿਖੀ
ਮੁਨੀ ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਵਨ ਮਾਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਕੀਆਂ ਅਪਛਰਾਂ ਮਹਾ ਚਤੁਰ ਨਾਇਕਾ ਜਿਨ
ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਸਿੰਙੀ ਰਿਖ ਮੋਹਤ ਹੋਇ ਗਏ ਔਰ ਮਾਨੁਖੋਂ ਕੀ ਕਿਆ ਚਲਤੀ ਹੈ ਓ
ਹ ਚੇਰੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਣ ਲਗੀਆਂ ਸਾਧ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਛ ਖਾਵੋ ਪੀਵੋ ਜੀ-
ਕਿਛ ਹਮ ਸੇ ਰਸ ਰੰਗ ਕੇਲ ਕਰੋ ਜੀ ਖੁਸੀਆਂ ਮਾਨੋ ਜੀ ਮਨ ਕਾ ਬਿਲਾਸ ਕਰੋ
ਜੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਜੀ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਪਾਸ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮੇਂ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਜਗਕਊਆਨ
ਾਮਨਹੀਚੀਤਾ॥ਨਾਮਬਿਸਾਰਗਿਰੈਦੇਖਭੀਤਾ॥ਮਨਆਡੋਲੈਚੀਤਅਨੀਤਾ॥ਜਗਸਿ
ਉਤੂਟੀਝੂਠਪ੍ਰੀਤਾ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖ॥ ॥ਬਜਰਭਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਗੁ
ਨਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਬਾਲੂਕਾਘੂਮਨਘੇਰਾ॥ਬਰਖਸਬਾਣੀਬੁਦਬੁਦ
ਹੇਰਾ॥ਮਾਤ੍ਰਬੂੰਦਤੇਧਰਚਕਫੇਰਾ॥ਸਰਬਜੋਤਨਾਮੈਕੀਚੇਰਾ॥੨॥ਸਰਬਉਪਾਇਗੁ
ਰੂਸਿਰਮੋਰਾ॥ਭਗਤਕਰਉਪਗਲਾਗਉਤੋਰਾ॥ਨਾਮਰਤੇਚਾਹਉਤੁਝਓਰਾ॥ਨਾ
ਮਦੁਰਾਇਚਲੈਸੋਚੋਰਾ॥੩॥ਪਤਿਖੋਈਬਿਖਅੰਚਲਪਾਇ॥ਸਾਚਨਾਮਰਤੋਪ
ਤਿਸਿਉਘਰਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨਸਿਪ੍ਰਭੁਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀ

੩੪੮ ਮਾਇਆ॥੪॥ਕਾਮਨਿਡਾਹੇਸੁਵਿਡੇਗਾ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਰੋਗਾ॥ਬੋਲੈਬਿਗਸੈਤੇ
ਤੇਸੋਗਾ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕੀਨਸੋਹੋਗਾ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪਹਿਰਸਅਧਿਕਸੀ
ਗਾਰਾ॥ਮਾਟੀਫੂਲੀਰੂਪਬਿਕਾਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਧੋਘਰਬਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿ
ਨਾਸੂਨਾਘਰਬਾਰਾ॥੬॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰਾ॥ਨਾਮਭਣਉਸਚਦਉਤਸ
ਵਾਰਾ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਵਉਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਅਧਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰਾ॥੭॥
ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਹ-
ਹਿਪ੍ਰਭਦੁਆਰਾ॥ਤੇਰੇਨਾਮਸੰਤੋਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ਜਬਏਹੁਸਬਦਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਉਚਾਰਿਆ ਡੇਰੀਆਂਕੇਪ੍ਰਥਾਇ ਅਤੇਕਹਾਹੇਡੇਰੀਓ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਕੇ
ਨਾਮਤੋਬਿਨਾਹੋਰਸਭਬਿਖੁਹੈ ਕਿਸੇਕੀਮਨਹੀਤੁਸੀਭੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾ
ਮਜਪਿਆਕਰੋ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕੇਨਾਮਜਪੇਤੇ ਤੁਮਾਰਾਭੀਭਲਾਹੋਵੈਗਾ॥ਇਤ
ਨਾਸੁਨਕਰ ਓਹੁਡੇਰੀਆਂਨੇ ਆਪਨੇਭੂਸਨ ਉਤਾਰਦਿਤੇ ਤੇਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਏਹੁ
ਭੂਖਨਆਪਪਹਿਰੋ ਚਾਹੇਕਿਸੀਕੋਤੁਮ ਉਠਾਇਦੇਉ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬ-
ਦਹੋਰਕਹਿਆ॥ਰਾਗਆਸਾਵਿਚ॥ ਰਾਗਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਮਨੁਮੋਤੀਜੇ
ਗਹਿਣਾਹੋਵੈਪਉਣਹੋਵੈਸੂਤਧਾਰੀ॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰਕਾਮਣਤਨਿਪਹਿਰੈਰਾ
ਵੈਲਾਲਪਿਆਰੀ॥੧॥ਲਾਲਬਹੁਗੁਣਕਾਮਣਿਮੋਹੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਹੋਹਿਨਅ
ਵਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰਕੰਠਲੇਪਹਿਰੈਦਾਮੋਦਰਦੰਤਲੇਈ॥ਕਰ
ਕਰਤਾਕੰਗਣਪਹਿਰੈਇਨਬਿਧਿਚਿਤਧਰੇਈ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨਕਰਮੁੰਦਰੀ
ਪਹਿਰੈਪਰਮੇਸਰਪਟਲੇਈ॥ਧੀਰਜਧੜੀਬੰਧਾਵੈਕਾਮਣਸ੍ਰੀਰੰਗਸੁਰਮਾਂ
ਦੇਈ॥੩॥ਮਨਮੰਦਿਰਜੇਦੀਪਕਜਾਲੈਕਾਇਆਸੇਜਕਰੇਈ॥ਗਿਆਨਰਾ
ਇਜਦਸੇਜੈਆਵੈਤਾਂਨਾਨਕਭੋਗਕਰੇਈ॥੪॥੧॥ ਜਾਂਏਹੁਸਬਦਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਤਾਂਓਹਨਾਡੇਰੀਆਂਨੂੰਸੰਤੋਖਹੋਇਗਇਆ ਅਰਅੰਤਰਕੀਅਗ
ਨੀਭੀਉਨਕੀਨਿਵਰਤਹੋਇਗਈ ਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕਰਨੇਕਰਕਾਮਅਗ
ਨੀਭੀਦੂਰਹੋਈ ਸੀਤਲਹੋਇਗਈਆਂ ਅਰਓਨਾਨੂੰਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਉਪਜਆ
ਇਆ ਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗੀਆਂਜਪਣਮਹਾਪੁਰਖਾਂਕੇਉਪਦੇਸਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰੂਪਹੋਇ ਆਈ ਭ੍ਰਿੰਗੀਕੀਟਕੀਨਿਆਈ ਰੰਗੀਨਹੋਇਗਈਆਂ ਜੈਸੇਚ
ਕੋਰਚੰਦ੍ਰਮਾਨਾਲਉਰਝਰਹਿੰਦਾਹੈ ਤੈਸੇਓਹੁਡੇਰੀਆਂਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਨਾ
ਲਉਰਝਰਹੀਆਂ ਮਸਤਹੋਇਗਈਆਂ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਹੋਇਰਹੀਆਂ ਜੈਸੇ

ਜਲ਼ਸੇਜਲ਼ਮਿਲ਼ਕਰਅਭੇਦਹੋਇਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਸੇਲੀਨਹੋਇਗ- ੩੪੯
ਈਆਂਤਾਂਓਹੁਰੋਗੀਆਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂਬਿਦਾਹੋਇਕਰਰਾਜੇਪਾਸਆਈਆ
ਰਾਜੇਉਨਰੋਗੀਆਂਕੇਆਗੇਕੀਤਰਾਂਬੁਲਾਇਆਜਿਉਬੁਲਾਵਦਾਸੀਤਾਂਓਨ
ਰੋਗੀਆਂਨੇਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਬਹਮਕੋਤੁਮਹਾਸੀਕੀਬਾਤਮਤਕਰੋਅ
ਬਹਮਾਰਾਤੂੰਪਿਤਾਹੋਇਆਹੈਰਾਜਾਸੁਣਕੇਹੈਰਾਨਹੋਇਆਜੀਅਮੇਂਵਿਚਾਰਿ
ਆਹੇਪਰਮੇਸਰਜੀਏਹੁਹਮਕੋਇਕਘੜੀਮਾਤ੍ਰਨਹੀਛੋਡਦੀਆਸਨਅਰ
ਹਨਮੇਰੇਕੋਪਿਤਾਕਹਿੰਦੀਆਹੈਨਇਨਕੋਮਹਾਪੁਰਖਕੇਦਰਸਨਕਾਫਲਹੋਇ
ਆਹੈਇਨਕੋਮਹਾਪੁਰਖਆਇਮਿਲਿਆਹੈਰਾਜੇਨੇਰੋਗੀਆਂਕੋਕਹਾਕੋਰੋਗੀਅ
ਬਤੁਮਕੋਕਿਆਹੋਗਿਆਹੈਤਾਂਰੋਗੀਆਂਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਜੀਹਮਕੋਉਸਸ
ਧਨੇਨਰਕਤੇਕਢਕਰਸੁਰਗਮੇਂਪਾਇਆਹੈਅਰਮਹਾਪੁਰਖਕਾਦਰਸਨਪਾ-
ਇਆਹੈਹਮਾਰਾਕੋਈਪਿਛਲਾਭਾਗਹਛਾਸੀਸੋਹਮਕੋਸਾਧੂਕੀਭੇਟਾਹੋਈਹੈ
ਤਬਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਸਮਝਿਆਜੋਸਹੀਓਹੁਮਹਾਪੁਰਖਆਇਆਹੈਏਹੁਬ
ਤਾਸੁਣਕੇਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭਨੰਗੀਪੈਰੀਂਉਠਦੌੜਿਆਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂਸੰਤ
ਕੀਪਿਠਹੈਅਰਖੜ੍ਹੇਹੈਨਤਾਂਰਾਜਾਹਥਜੋੜਕਰਜਾਇਨਮਸਕਾਰਕਰਦਾਹੋਇ
ਆਗੁਰੂਜੀਇਕਬੂਟੇਦੇਹੇਠਖੜ੍ਹੇਹੈਨਰਾਜਾਭੀਹਥਜੋੜਕਰਖੜਾਰਿਹਾਕਿ
ਤਨਾਹਿਕਚਿਰਗੁਜਰਿਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਕੇਜਾਣਨੇਹਾਰੇ-
ਆਪਣੇਸਿੰਘਾਸਨਪਰਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਰਾਜੇਨੇਫੇਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀ-
ਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹੇਰਾਜਾਬਹੁਤਹਛੇਹੋਭਲੇਹੋਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਜੀਤੇਰੇਦਰਸਨਲਗਿਆਚੰਗਾਭਲਾਹੋਇਆਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋ
ਰਾਜਾਪੁਛਸਹੀਕਰਸਕੈਨਾਹੀਜੋਏਹੁਓਹੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈਅਕੇਕੋਈਹੋ
ਰਹੈਪਰਰਾਜੇਨੇਉਸਬਾਣੀਏਪਾਸੋਂਲਿਖਲੀਤਾਸੀਜੋਨਾਉਗੁਰੂਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਅਰਜਾਤਖਤ੍ਰੀਬੇਦੀਘਰਜਨਮਹੈਅਤੇਅਸਥਾਨ
ਤਿਲਵੰਡੀਰਾਇਭੋਇਭੱਟੀਦੀਤਿਲਵੰਡੀਵਿਚਵਸਦਾਹੈਅਰਰਾਵੀਨਦੀ
ਦੇਕਿਨਾਰੇਪੁਰਨਗ੍ਰਕਰਤਾਰਪੁਰਬਧਾਹੈਸਤਾਂਰਾਜੇਦੇਜੀਮੇਂਬਸੀਜੋਹੁਣ
ਮੈਪੂਛਾਂਰਾਜੇਨੇਜੀਅਮੇਸੋਚਕਰਕੇਪੁਛਿਆਹੇਗੁਸਾਈਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਮਕਿ
ਆਹੈਅਰਤੁਮਜੋਗੀਹੋਤੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਕਹਿਆ। ਰਾਗ
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਜੋਗੀਜੁਗਤਨਾਮਨਿਰਮਾਇਲਤਾਕੈਮੈਲਨਰਾਤੀ

੩੫੦ ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥਸਦਾਸਰਸੰਗੇਜਨਮਮਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕ
ਹਾਨਾਮਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਜਾਤਉਭੀਤਰਮਾਹਿਲਬੁਲਾਵਹਿਪੂਛਉਬਾਤਨਿਰੰਤੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਇਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁਣਪੂਜੇਪਾਤੀ॥
ਏਕਾਨਾਮਏਕਨਾਰਾਇਣਤ੍ਰਿਭਵਣਏਕਾਜੋਤੀ॥੨॥ਜਿਹਵਾਡੰਡੀਇਹੁਘ
ਟਛਾਬਾਤੋਲਉਨਾਮਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਹਾਟੁਸਾਹੁਸਭਨਾਸਿਰਵਣਜਾਰੇਇ
ਕਭਾਤੀ॥੩॥ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇੜੇਸੋਬੂਝੈਜਿਸਏਕਲਿਵਲਾਗੀ
॥ਜੀਅਹੁਰਹੈਨਿਭਰਾਤੀ॥ਸਬਦਵਜਾਏਭ੍ਰਮਚੁਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕਦਿਨਰ
ਤੀ॥੪॥ਊਪਰਗਗਨਗਗਨਪਰਗੋਰਖਤਾਕਾਅਗਮਗੁਰੂਪੂਨਵਾਸੀ
॥ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਰਘਰਏਕੋਨਾਨਕਭਇਆਉਦਾਸੀ॥੫॥੧ ਏਹੁਸ
ਬਦਸੁਨਕਰਿਰਾਜੇਦੀਨਿਸਾਂਹੋਈਰਾਜੇਨੇਏਹੀਪਰਤੀਤਕੀਤੀਜੋਬਾਬਾ-
ਜੀਨਾਨਕਜੀਹੈਆਪਨੇਮਨਵਿਚਬੜਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਅਰਆਖਿਓਸਅ
ਜੋਮੇਰੇਧੰਨਭਾਗਹੋਏਹੈਨਜੋਮੈਨੂੰਗੁਰੂਪੂਰਾਮਿਲਿਆਹੈ ਰਾਜਾਉਠਕਰਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਆਪ੍ਰਦਖਣਾਕਰਕੇਮਹਾਰਾਜਦੀਚਰਨੀ ਆਇਪਾਇਆ ਅ
ਰਕਹਿਣੇਲਗਾ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀ ਮੇਰੇਜੀਅਕੀਜਾਣਨਹਾਰੇਹੋਜੀ ਅਰਮੇਰੀ
ਐਸੀਬੁਧਨਾਹੀਜੀਜੋ ਆਪਕੋਮੈਂ ਸਹੀਕਰਸਕਾਂਜੀ ਅਰਮੇਰੀਜਿਹਬਾ
ਵਿਖੇਏਹੁਜੋਤਿਨਾਹੀ ਜੋ ਆਪਕੀਉਸਤਤਿ ਮੈਂਕਰਸਕਾਂਜੀ ਮੇਰੇਸਰੀਰ
ਮੈਂਸਕਤਨਾਹੀਜੋ ਹੋਰਕਿਸੇਕੀਸੇਵਾ ਕਰਾਂਜੀ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨਜੀ ਦੀਨਦਿ
ਆਲਜੀ ਅਨਾਥਕੇਨਾਥਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਈਏਜੀ ਆਪਨੇਚੇਰੇਪਰਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਤੂੰਜਾਇਕਰੁਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਾਉ ਤਾਂਹ
ਮਤੇਰੇਘਰਚਲੈਂਗੇ ਰਾਜੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਆਗਿਆਪਾਇ
ਕਰਸਹਿਰਮੈਂਜਾਇਧਰਮਸਾਲਾਕੀਠਉਰ ਬਨਾਈ ਬਹੁਤਸੁੰਦਰ ਅਗ
ਰਚੰਦਨਨਾਲਲੇਪਨਕਰਵਾਇਆ ਹਛੇਵਿਛਾਵਨੇਵਿਛਾਏ ਫੇਰਰਾਜਾਗੁਰੂ
ਜੀਨੂੰਲੈਨਵਾਸਤੇਬਾਗਵਿਚ ਆਇਆ ਰਾਜਾਆਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਓਥੇਹੈਨਹੀ ਰਾਜਾਏਉਡਿਗਪਿਆ ਜਿਉਬਡਾਆਮਲੀਮੂਰਛਾ
ਖਾਇਕਰਡਿਗਪੈਂਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਰਾਜੇਦਾਪ੍ਰੇਮਦੇਖਨਵਾਸਤੇਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੇਅਗੇ
ਚਰਹੋਇਗਏ ਰਾਜੇਨੂੰਡਿਗਾਇਆਦੇਖਕਰਨੌਕਰਚਾਕਰਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏ
ਅਰਕਹਨੇਲਾਗੇਰਾਜੇਨੂੰ ਕਿਆਹੋਇਗਇਆ ਜੋ ਅਉਦਾਸੀ ਰਾਜਾਤਿ-

ਗਪਾਇਆਹੈ ਲੋਕਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਿਹਬਲ ਹੂਆ ਨੰਗ
ਹੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਨਕੇ ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਦਾ ਫਿਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ
ਘਟ ਕੇ ਜੀਆਂ ਕੇ ਜਾਣਨੇਹਾਰੇ ਹਾਜਰ ਨਜਰ ਹੀ ਥੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਦੇਖੀ ਰਾਜੇ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ
ਐਸੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਬਿਆਕੁਲ ਹੂਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਆਈ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ
ਅਰ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਹੇ ਮੇਹਰਵਾਨ ਆਪ ਦਾਇਆ ਕਰਕੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ
ਚਲੀਏ ਆਪਨੇ ਚਰਨ ਪਾਵੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੈਤਾ ਪੈ
ਰ ਪਿਆ ਵਾ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਸਭੋ ਕੁਝ ਹਾ
ਜਰ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਅਸਵਾਰੀ ਆਇ ਜਾਵੇ ਸੁਖਪਾਲ ਪਾਲਕੀ ਹਾਥੀ ਘੋੜਾ
ਜੋ ਕੁਝ ਕਹੋ ਸੋ ਲੈ ਆਵਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਅਸਵਾਰੀ ਕ
ਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਿਤੇ ਮਾਨੁਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹੁ ਮਾਨੁਖ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਨਗਰੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਪੀਠ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਹਮ ਚਲੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ
ਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਿਸਟ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕੀ
ਪ੍ਰਿਸਟ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਕਮਲਾ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਚੰਦ੍ਰਕਲਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸਿ
ਵਨਾਭ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਹਥ ਬਾਂਧ ਕਰ ਆਣ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਬਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨਾਥਾਂ ਕੇ
ਨਾਥ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਕਿਉਂਕਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਮੂੰਹਿ ਪਾਉਂਦੇ ਨਾਹੀ ਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੇਕਰ ਮਾਨੁਖ ਦਾ ਮਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਅ
ਹਾਰ ਕਰੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਮਾਨੁਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹੁ ਮਾਨੁਖ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਰਾਜੇ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਬਾਰਾਂ
ਬਰਸ ਕਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਕਾ ਅਹਾਰ ਹਮ ਕਰੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾ
ਨ ਹੋਏ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਟਿਕਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਕਹੇ ਕਦ
ਕੋਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਜੁਧ ਕਰਕੇ ਜੀਤੈਂਗੇ ਤਾਂ ਹਥ ਆਵੇ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਲੋੜੀ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸ ਕੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਦੇ

੩੫੨ ਖੀਏ ਤਾਂ ਰਜੇ ਨੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਲੜਕੇ ਕੋ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਪੂਰੇ ਹੋਏ
ਸੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਲਗਦਾ
ਹੈ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਮਰਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰ
ਥ ਆਵੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਇਸ ਤੇ ਕਿਆ ਭਲਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭੀ ਜਨਮ ਸਫਲਾ ਹੋਇਗਾ ਅਰ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਸੋਚਾ ਕਿ ਆਜ ੭ ਦਿਨ ਇਸ ਕੋ ਬਿਆਹਿਆਂ ਹੋ
ਏ ਹੈਨ ਸੋ ਇਸ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਭੀ ਪੁਛਿਆ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਰਾਜਾ ਤੇ ਰਾਣੀ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਨੂੰਹ ਕੇ
ਪਾਸ ਜਾਇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਬੇਟੀ ਤੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਲਗਦਾ ਹੈ
ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਮਨਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਾ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਅਰਥ ਲਗੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਰੰਡੇਪਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਪਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਹੋਰ ਕਿਆ ਭ
ਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਕਬੀਲਾ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਲੜਕਾ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ
ਰਾਜਾ ਇਉਂ ਤੇ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਮਾਤਾ ਇਸ ਕੀਆ ਬਾਹਾਂ ਪਕੜੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਸ
ਕੇ ਪੈਰ ਪਕੜੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਹਥ ਮੇਂ ਛੁਰੀ ਲੈਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਬਾਹਿ ਕਰੇਂ ਅਤੇ ਰਿੰਨ ਕੇ
ਲਿਆਵੇਂ ਤਾਂ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜੇ ਨੇ ਆਗਿਆ ਮਾਨ ਕਰ ਜਿਉ-
ਜਿਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਰਿੰਨ ਕੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜਿਉ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਮਾਬੇਪ ਰਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਿਨੇ ਸ੍ਰੀਰ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕੇ ਅਤੇ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਪਾਹਿਲਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਹਿ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿ
ਆ ਤਾਂ ਉਨਾਨੇ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕਰ ਅਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕਰ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਫੇ
ਰ ਅਖੀ ਖੋਲ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਬੇਟੇ ਸਮੇਤ ਚਾਰੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਓ
ਥੇ ਹੈ ਨਹੀ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਕਰ ਛਪਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖ ਕਰ
ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਕਰ ਢਹਿ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਸਿਰ ਪੈਰ ਥੋਂ ਨੰਗਾ ਹੀ ਪਿਆ ਫਿਰੇ ਅ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਗ ਮਧੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆ
ਇ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਰਾਜੇ ਕੋ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਘਲ
ਦੀਪ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਈ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਓਥੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਸਿ

ਖੋਹੋਇਆ ਅਰਜਿਤਨੀਧਰਤੀਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇਉਰੇਹੈਤਿਤਨੀਹੀਸਮੁੰਦਰਦੇਪਰੇਹੈ ਅਰਸ ੩.੫੩
ਤਾਰਾ ਰਾਜੇਉਥੇ ਰਾਜਕਰਦੇਹੈਸਨ ਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ ਬਚਨਕਾਸਦਕਾ ਇਕਰਾ
ਜਾਸਿਵਨਾਭ ਹੀ ਲਗਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭ ਨੂੰ ਬਖ
ਸਿਆ ਓਹੁ ਸਾਰਾਮੁਲਖਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨਉਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਜੇ
ਸਿਵਨਾਭਨੂੰਦਿਤੀ ਓਥੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਧੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰਬਤ ਲੋਕਾਂਨੂੰ ਸਬਦ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ •
ਅਰ ੨੧ ਮਨਲੂਣ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭ ਕੀਰਸੋਈਮੇਂਪੜਤਾਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਾਨਸੰ
ਗਲੀਕੀਪੋਥੀ ਓਥੇਹੀ ਬੈਠਕਰ ਉਚਾਰੀਹੈਸੀ ਅਤੇ ਆਵਦੀ ਵੇਰੀਉਥੇਹੀਛਡਆ •
ਇਸੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜਾਹਮਾਰੇਦੇਸ ਤੇ ਇਕਸਿਖਆਵੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਏ
ਹ ਪੋਥੀਦੇਵਣੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇਮਥਾਂਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰਬਤਸਿਖੋਂਸੁ
ਣੇ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਕੀ ਰਹਿਰਾਸ ਜਾਂਰਾਤਪਵੇ ਤਾਂ ਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚ ਸਿਖਇਕਠੇ
ਹੋਇਕੇ ਬੈਠਣ ਅਤੇਕੀਰਤਨਕਰਨ ਜਾਂਕੀਰਤਨ ਪੜ੍ਹ ਪਹੁਚਨ ਤਾਂਇਕਸਿਖਪ੍ਰ
ਸਾਦਕਹਿਜਾਵੇ ਅਰ ਅਗਲੇਦਿਨਜਬਦਿਨਚੜ੍ਹੇ ਤੋ ਸਭੇਹੀ ਬੈਠਕਰਖਾਵਨ ਤਾਂ
ਤਿਤਮਹਲਗੁਹਜਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਖਤਿ ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ
ਸੁੰਨਮਹਲਕੀਕਥਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਗੁਹਜ ਧਿਆਨ ਗੁਹਜ ਹੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬੋ
ਲਣਾ ਪਿੰਡ ਮਥੰਤ ਤਦੋ ਗੁਰੂਜੀ ਪਉਣਅਹਾਰ ਕਰਤੇਥੇ ਧਿਆਉ ਪਹਿਲਾ ਰਾ
ਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ੧ ਓਨਮਨਸਕੁਕਹੀਅਹਓਨਾਮੁਨਰਖਸੋਗਨਹਿਰਦੀਐਉਨ
ਮਨਆਸਾਨਹੀਬਿਆਪਤ ਉਨਮਨਧਿਆਨਕੀਰਤਨਅਰ ਬਾਣੀ ਉਨਮਨਰਹ
ਤ ਸੰਨਧਿਆਨੀ ਆਗੇ ਧਿਆਉ ਸੰਪੂਰਨਹੈਨਾ ਪਰ ਇਥੇ ਨਾਹੀ ਲਿਖਿਆ ਤਿਤਮ
ਹਲ ਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀ ਹੋਈ॥ ਅਰਦੇਹੀ ਮਥੰਤ ਪ੍ਰਲੈ ਕਿਨੇ ਨ ਸਾਂਭਿਆ ਉਥੇਹੀ ਛਡ
ਆਇਸੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣਸੰਗਲੀ ਕੀ ਪੋਥੀ ਸੈ ਦੇਖਿਓਨੇ ਲਿਖੀ ਤਿਸਕੋ ਚਰਨਾਂਕੀ ਪਾ
ਹੁਲਾਦਿਤੀ ਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਚਰ
ਨਾਮਤ੍ਰੰਰ ਗੋਰਖਹਟੜੀਦੇਪਾਸ ਇਕਚਕ੍ਰਹੈ ਉਸਹਟੜੀਤੇ ਚਾਰਕੋਹਹੈ ਤਿਸਵਿਚ
ਆਲਿਪਤ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਅਰ ਪਰਗਟਕੀਤੀ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ਪਰ ਅਧਾਵਿਚ
ਨਾਪਾਈਐਗੀ ਤਾਂ ਉਸਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਜੋਇਕ ਆਦਮੀ ਜੰਬੂਦੀ
ਪਸੇ ਅਵੇਗਾ ਤਿਸਜੋਗ ਇਹਪੋਥੀ ਦੇਵਣੀ ਲਿਖਕੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖੇਨੇਦੇ ਪਾਸਥੇ
ਹ ਪੋਥੀ ਸੰਪੂਰਨ ਆਹੀ ਤਦੋਂ ਉਦਾਸੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਨਾਲਰਖੇਥੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਨੂੰ ਮਜੀ ਬਖਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭ ਸਮਾਣਾ ਤਾਂ ਤਿਸਦੇ ਪਿਛੇ

੩੫੪ ਰਾਜੇਰਾਇਸਿੰਘਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅੰਤੇ ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭੁ ਕਾਪੋਤਾ ਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਨ ਤਿਸਕੇ
ਨਾਮਮਾਇਆਦੇਂਨੀਬ੍ਰ ਅਤੇ ਅਗੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚਮਸੰਦ ਭੀ ਰਿਹੀਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ
ਧਰਮਸਾਲਭੀਥੀ ਅਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਜੁੜਦੀਸੀ ਨਾਲੇ ਕੀਰਤਨਹੁੰਦਾਸੀ ਅਤੇ
ਲੰਗਰ ਭੀ ਚਲਦਾਸੀ ਅਰ ਭੁਟਾਨੀਆ ਕੇ ਪਰਤੇਪਰੇ ਅਸੀਕੋਹ ਕਦਲੀ ਬਨਹੈ
ਓਥੇ ਤੜਿਆ ਰਾਜਹੈ ਓਥੇ ਭੀ ਸੰਗਤਹੈ ਅਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾ ਦੇਹੁਰਾਹੈ ਓਥੇ ਭਾਟਨੇ ਮਸਿ
ਦੇਹੈਨ ਅਰ ਓਥੇਭੀ ਸਿਧਾਨਾਲ ਗੋਸਟਹੋਈਸੀ ਅਰ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਭੀ ਉਨ
ਦੀ ਪੂਜਾ ਖੋਹਲੀਤੀਸੀ ਤਦੋਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਨਾਲਸੀ ਤਾਂਸਿਧਆਪਨੇਜੋ
ਰ ਬਲਲਾਇਥਕੇਥੇ ਪਰ ਹੋਵੈ ਕੁਛਨਾਹੀਤਾਂ ਸਭਸਿਧਨੇਜਾਤਾਜੋਗੁਰੂ ਜੀ ਪੂਰਨ
ਪੁਰੰਖਹੈਨਅਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹੈਨਤਾਂ ਸਰਬਸਿਧ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀਪੈਰੀ ਆਇ
ਪਏਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਆਪਣਾਆਪਾਸਿਧਨੇਬ
ਖਸਾਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆਹੋਇਕਰ ਤਿਰੀਆਰਾਜਨੂੰਚਲੇ ਅਤੇਕਈਸਿ
ਖਾਕਾਉਧਾਰ ਕੀਤਾ॥ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥

ਆਗੇਸਾਖੀਤ੍ਰਿਆਰਾਜਕੀਚਲੀ

ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰੂ ਦੇਸ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਾਢੀ ਭੁੱਖਲ
ਗੀ ਓਥੇ ਇਕਦੋਇ ਦਿਨਕੁਛਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਤਾ
ਪਉਣਅਹਾਰੀ ਹੋਇ ਰਹੇਹੋ ਅਤੇਮੇਰਾਕੋਈ ਇਲਾਜਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਨੇਦੇਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤ ਭੁਖਾਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਇਸਦੇਨਾਲਕੰਮ ਬਹੁਤਹੈ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਪੁਛਿਆ ਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕੀ ਖਬਰਹੈ ਆਤਮੇਰੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆ ਭੁੱਖਾਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖਖਾਇਗਈਹੈ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਸ
ਹਿਰ ਹਛਾਹੈ ਜੇਕਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਥੋਂ ਕੁਛਖਾਇਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਏਹੁਸਹਿਰਵਨਨਦਾਨਾਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਥੇਵਸਤੀ
ਆਂਵਦੀਹੈ ਤਿਥੇ ਤਾਂ ਆਖਦੇਹੋ ਜੋ ਜਾਹੁਨਾਹੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜਾਂਵਿਚ ਖੀਤੇ ਫਿਰਦੇਹੋ-
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਵਸਤੀਵਿਚ ਜਾਇਵੜਿਆ
ਅਰ ਗਲੀਕੂਚੇਵਿਚ ਜੋਵੜਿਆ ਤਾਂ ਚਾਰ ਔਰਤਾਂ ਆਪਨੀ ਥੋਲੀਵਿਚਪਈਆਹਸ
ਦੀਆ ਆਹੀਆ ਜਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਡਿਠੋਨੇ ਤਾਂ ਲਗੀਆਆਪਸਵਿਚ ਵੰਡੀਆਪਾ
ਵਨ ਓਹੁ ਆਖੇ ਮੈਂ ਲੈਨੀਹਾਂ ਓਹ ਆਖੇਮੈਂ ਲੈਨੀਹਾਂ ਇਕਰੀਨਜੋਪਈ ਉਸਨੇ ਮਰ
ਦਾਨੇਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆਮਰਦਾਨੇਜਾਤਾਸੋ ਮੈਨੂੰਕੁਛ ਦੇਵਨਲਗੀਹੈ ਮਰਦਾਨਾਉਸਦੇ

ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜੋ ਵੜਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲ ਧਾਗਾ ਚਾਇ ਪਾਇਆ ਅਰ ਮਰਦਾ ੩੫੫
ਨੇ ਨੂੰ ਛੜਾ ਕਰ ਬਹਾਇਆ ਆਪਨੇ ਅੰਦ੍ਰ ਬੰਨਿ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚ
ਲੀਆ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਦਲੀਲਾਂ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਥੇ
ਆਣ ਫਥਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗਇਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਪ
ਹਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਹੈ ਆਇਓ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਮਰਦ
ਨਾ ਤਾਰ ਸੁਣਾਵਦਾ ਸੀ ਇਹੁ ਨਗਰੀ ਬੜੀ ਨਿਗੁਰੀ ਹੈ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
ਕਿਸੇ ਛੜਾ ਬਨਾਇ ਬਹਾਇਆ ਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਆਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋਏ ਤੇ
ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਦਾਨੇ ਕਉ ਛੜਾ ਕਰਕੇ
ਬੈਨ ਬਹਾਇਆ ਹੈ ਨੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਉ ਨ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀ ਮਨਾ ਕਰੋ
ਅਤੇ ਓਹੁ ਰਹੇ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਕਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਭੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਗਏ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਇਕ ਆਦ
ਮੀ ਅਸਾਡਾ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਓਹ ਔਰਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਦੇਖ ਕੇ ਰਾ
ਮ ਲਿਆਈਆਂ ਅਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਏਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਰੰ
ਨ ਬਾਲੇ ਦੇ ਗਲ ਭੀ ਧਾਗਾ ਲਗੀ ਘਤਣ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕੁੜੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬਾ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕੁ ਕਹਿਆ ਕਲਰ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰੀਆ ਕੂਠੇ ਮੁਸਕ ਮੰਗੇਨ
''ਅਮਲਾ ਬਾਝੋਂ ਨਾਨਕਾ ਕਿਉ ਕਰ ਕੰਤ ਮਿਲੇਨਾ' ੧ ''ਇਸ ਬਚਨ ਦੇ ਕਹਿਣ
ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਛੜਾ ਬਨਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪੁਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘ
ੜਾ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਕ ਰੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਗਲ ਧਾਗਾ ਲਗੀ ਘਤਣ
ਪਿਛੋਂ ਦੀ ਆਇਕੇ ਓਹੁ ਛੜੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਡਿਠੋ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ
ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾਇ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗ
ਲੋ ਧਾਗਾ ਖੋਲ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਚਨ ਪਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਂਦਿਆ ਹੀ ਧਾਗ
ਖੋਲ ਦਿਤਾ ਛੜੇ ਦੇ ਗਲੋਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆਦਮੀ ਬਣ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਹੁ ਕੀ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਸਜੀ
ਭੁਸੰ ਅਸਾਨੂੰ ਭਲੀਆ ਬਲਾਈ ਵਿਚ ਲੀਤੀ ਫਿਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਫਾਥੋ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਹੁ

੩੫੬ ਨਹੀ ਇਚਰਕ੍ਰਾਨੂੰ ਓਨਾਦੇ ਖਸਮ ਘਰੀ ਆਏ ਆਇਕਰ ਵੇਖਨ ਤਾਂ ਰੰਨਾ ਛੜੀਆ ਕੁ
ਤੀਆ ਹੋਇ ਬੈਠੀਆ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕ ਰੰਨ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਘੜਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਹੁਤੇਰਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਉਤਰੇ ਨਹੀ ਪਰ ਤ੍ਰੁਟਦਾ ਸਦਕਾਓ
ਹ ਘੜਾ ਸਾਰੇ ਹੀ ਲਈ ਫਿਰੈ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਨੂਰਸਾਹੁ ਨਾਮੇ ਔਰਤ ਸੀ ਸਭ
ਜਾਦੂ ਗਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਕ ਤੀਮਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਿ
ਰ ਪਰ ਘੜਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲਗਾ ਹੈ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਤਰਦਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਅਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਹਾਂ ਤਕ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈਨ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਨੀ ਵਿਦਿ
ਆ ਦਾ ਜੋਰ ਲਗਾਓ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਵਾਲੀਆ ਆਈਆ ਆਪੋ ਆਪਨੀ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤੀ
ਪਰ ਹੋਵੈ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਆਸ ਪਾਸ ਤੇ ਆਈਆ ਕੋਈ ਮਿਰਗ ਕੀ ਛਾਲਾ ਪਰ
ਚੜ੍ਹ ਆਈਆ ਕੋਈ ਢੋਲਕੀ ਆਹੀ ਵਜਾਂਵਦੀਆ ਆਈਆ ਓਹੁ ਭੀ ਆਪੋ ਆਪ
ਨੇ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਰਹੀਆ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੋ ਘੜਾ ਨ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਕੁਤੀਆ ਛੜੀ
ਆਹੀ ਰਹੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਰਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆ
ਖਕੇ ਰਬਾਬ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਲੈ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਰਬਾਬ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿ
ਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰ
ਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ
ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸ
ਈ ਨ ਜੁਲਾ ਆਖਾ ਅੰਮੜੀਆਸਾ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ
ਵਾਸਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ
ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਣ ਓਨਾ ਔਰਤ
ਾਂ ਜੋ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੁਝ ਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁ
ਛ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਆਪ ਆਈ ਲਖ ਅਡੰਬਰ ਕਰ ਗਲਿ ਆਈ ਓਹ ਭੀ
ਆਪਨਾ ਬੜਾ ਜੋਰ ਲਗਾਵਣ ਪਰ ਉਸ ਤੇ ਭੀ ਕੁਛ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏ
ਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵ
ਣਿ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉਣੁ ਜਾ
ਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ ਜੀਉ ॥

ਸੋਗੁਣਮੰਢਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਉਦੋਸਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾ ੩੫੧
ਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿਨਾਤੇਰਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤਟੋਲਨਅੰਬੜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾ
ਣੈਤੇਰੇਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੇਮਾਣਿਕਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂਸਹਿ
ਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰ
ਸਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸਾਤਿਸਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾਸਜੀਉ॥ਅੰਬਰਕੂੰਜ
ਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹਦੇਸੀਅ
ਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸਜੀਉ॥ਤੈਸਹਿਨ
ਲੋਮੁਠੀਅਸਦੁਖਾਕੂਧਰੀਆਸਜੀਉ॥ਤੁਧਗੁਣਮੈਸਭਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕ
ਕੀਅਰਦਾਸਜੀਉ॥ਸਭਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਕਾਈਰਾਤਜੀਉ॥੧
ਤਾਂਨੂਰਸਾਹਭੀਸਭਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕਰਥਕੀਪਰਹੋਵੈਕੁਛਨਾਹੀਤਾਂਫੇਰਸਭਇਕਠੀ
ਆਂਹੋਇਕੇਫੈਲਕੀਆਂਲਗੀਆਂਵਜਾਵਣਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ੧ਸਬਦਕਹਿ
ਆ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟਾਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵ
ਜਹਿਵਾਜਾ॥ਨਾਰਦਨਾਚੈਕਲਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਿਰਾਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਪਾਸ
ਹੁਫਿਰਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪਰੀਤਵਸੈਘਰਿਆਇ॥ਜੇਸਉਵਰਿਆਜੀਵਣ
ਖਾਣਾ॥ਖਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨਪਰਵਾਣਾ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋਇ
॥ਲਏਦਿਤੇਬਿਨੁਰਹੈਨਕੋਇ॥ਰਾਜਾਨਿਆਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾ
ਨੈਕੋਇ॥੩॥ਮਾਣਸਮੂਰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁ॥ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਫੁਰਮਾਣੁ॥ਗੁਰ
ਪਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਤਾਂਕਿਛੁਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੪॥੧॥
ਤਾਂਇਕਸਲੋਕੁਗੁਰੂਜੀਨੇਹੋਰਕਹਿਆ॥ ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀਆਆਚਾ
ਰੀਬੁਰੀਆਹ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਂਬਾਹਰਹੁਚਿਟਵੀਆਹ॥ਰੀਸਾਕਰਹਿ
ਤਿਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰਖੜੀਆਹ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਰ
ਲੀਆਹ॥ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾਨੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਜਨਮਸਕ
ਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਹ॥੧ ਜਦਇਹੁਸਲੋਕਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤਉ
ਨੂਰਸਾਹਨੇਇਹੁਵਿਚਾਰਿਆਜੋਇਸਨੂੰਮਾਯਾਦਾਜਾਲਪਾਈਏਮਾਇਆਦਾ
ਮੋਹਇਸਨੂੰਪਵੇਗਾਤਉਇਹੁਸਾਡੇਅਧੀਨਹੋਇਜਾਵੇਗਾਸਭਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੇਜਵਾਹਰਅਤੇਪਦਾਰਥਲੈਕਰਆਨਭੇਟਰਖੀਅਤੇਲੂਤੀਛੜੀਕੇਭਰਤੇ

੩੫੯ ਆਇਚਰਨੀਲਗੇਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਇਸਪਦਾਰਥਕੋਖਰਚਕ
ਰਕੇਧਰਮਸਾਲਾਬਨਾਵਹੁ ਆਏਗਏਕੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਤਬਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇਸਤਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨਕਰਨਾ ਮਨਨੀਵਾਕਰੋ ਨਿਰਅਭਿਮਾਨਹੋਵੋ ਤਾਂ
ਓਨਾਔਰਤਾਂਦੇਘਰਵਾਲੇਭਾਈਬਾਲੇਦੀਚਰਨੀਆਇਲਗੇ ਕਹਿਓਨੇਮਹਾ
ਰਾਜਤੁਮੀਸੰਤਦਿਆਲਮੂਰਤਿਹੋਕਿਰਪਾਕਰੋ ਸਾਨੂੰਬਖਸਵਾਓਭਾਈਬਾਲੇ
ਨੇਕਹਿਆਭਾਈਸੰਤਨਰਮਚਿਤਹੈਨ ਤੁਸੀਓਨਾਅਗੇਪ੍ਰਾਰਥਨਾਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾ
ਭਲਾਹੋਇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿਖਹੋਵਹੁ ਓਨਾਨੇਮਨਜੂਰ
ਕੀਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇਇਸਕੇਘੜੇ
ਕੋਉਤਾਰਲੇਵੋ ਅਰਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਏਨਾਪਰਜਲਕਾ ਛਟਾਮਾਰੋ ਭਾਈ
ਬਾਲੇਨੇਜਿਸਤਰਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਥਾਤਿਸੀਤਰਾਂਕੀਤਾ ਉਨਕੀਮਾਨੁਖਕੀਦੇਹ
ਹੋਇਆਈ ਅਰਓਨਾਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾ ਸਭੇਵਾਹੁਗੁਰੂ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਜਪਣਲਗੇ
ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹਭੀਗੁਰੂਕੀਸਿਖਹੋਈ ਗੁਰੂਕੇਬਚਨਾਪਰਪ੍ਰਤੀ
ਤਕਰਕੇਓਨਾਦੇਚਿਤਨੂੰ ਸਾਂਤਿਆਈ ਧਰਮਸਾਲਅਸਥਾਪਨਕੀਤੀ ਲਗੀ
ਆਗੁਰੂ ਗੁਰੂਜਪਣ ਅਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ।ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥

ਅਗੇਸਾਖੀ॥ਜਿਮੀਦਾਰਭੂਮੀਏਨਾਲ॥

ਇਕਜਿਮੀਦਾਰਸੀ ਅਤੇਭੂਮੀਆਨਾਮਸੀਉਸਨੇ ਆਪਨੀਵਸਤੀਵਿਚ ਜੇਕੇ
ਲੋਕਵਸਦੇਸਾਨਓਨਲੋਕਾਨੂੰਕਹਿਛਡਿਆਸੀਜੋਭਾਈ ਇਸਨਗੀਵਿਚ ਸਾਧ
ਫਕੀਰਆਵੇਤਿਸਨੂੰ ਤੁਸਾ ਏਥੇ ਰਹਿਣਨਹੀਦੇਣਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਰਹਿਣ ਦੇਵੋਗੇ
ਤਾਂਮੈਂਤੁਹਾਡਾਘਰਬਾਰ ਸਭ ਲੁਟਲੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆਜੀ ਜੇਕੋ
ਈਈਹਾਂ ਆਂਵਦਾਹੈਸੋਤਾਂਵਸਤੀਦੇਖਕਰਆਵਤਾਹੈਜੀ ਜੇਤਾਂਕੋਈ ਏਥੇ
ਆਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਉਸਨੂੰ ਕਿਥੇ ਭੇਜੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੋਕੋਈ
ਇਸਵਸਤੀਵਿਚਆਵੇ ਤਿਸਨੂੰਮੇਰੇਘਰਭੇਜਦਿਆਕਰੋ ਤਾਂ ਓਹਜਿਮੀਦਾ
ਰਭੂਮੀਆਕਿਆਕੰਮਕਰਦਾਸੀ ਦਿਨਨੂੰਰਾਹਮਾਰਿਆਕਰੇ ਅਤੇਰਾਤਨੂੰਚੋਰ
ਰਲਾਵਦਾਸੀ ਲੋਕਾਂਦੇਘਰ ਮੁਹਾਇਮੰਗਾਵਦਾਸੀ ਓਹੁ ਐਸੇਬੁਰੇਕੰਮਕਰਦਾ
ਹੈਂਦਾਸੀ ਅਰਉਸਦੇਘਰ ਧਰਮਸਾਲਭੀ ਬਨਾਈਹੋਈਸੀ ਅਠਿਪਹਿਰ
ਲੰਗਰਪਕਿਆਕਰੇ ਜੋਕੋਈ ਆਵੇਤਿਸਨੂੰਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵਾਏ ਬਿਨਾਨਹੀਜਾ
ਵਣਦੇਵੇ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਉਸਦੀਵਸਤੀ ਵਿਚਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਇਕ

ਭੁਲੇਆਦਮੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨਪਰਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਨੇ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇਅ ੩੫੯
ਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਹਥ ਜੋੜਕੇ ਆਖਿਆ ਸੰਤਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ
ਏਥੇ ਨਾਬੈਠੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਵਸਤੀ ਦੇਖਕਰ ਹਰ ਕੋਈ ਆਇ
ਬੈਠਦਾਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆਇ ਬੈਠੇਹਾਂ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਬੈ
ਠਦਾ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਸਾਧਜੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦਾਜੋ ਸਰਦਾਰਹੈਤਿ
ਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮਹੈਜੋਕੋਈ ਆਵੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਘਰਭੇਜਿਆਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ
ਕਿਸੇਨੂੰ ਆਪਨੇਪਾਸ ਨਹੀ ਬੈਠਣ ਦੇਵਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇਹੀ ਅਸੀ ਚਲੀਏ ਅਤੇ ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲੇਤੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਉਠਕਰ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾਇ
ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਜਿਮੀਦਾਰਨੂੰ ਖਬਰਹੋਈ ਜੋਏਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਸਾਈਂਦੇ ਪਿਆਰੇ
ਆਏਹੈਨ ਉਸਨੇ ਸੁਣਦਿਆਂਹੀ ਗੁਰੂਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇਪਾਇਆ ਗੁਰੂਜੀਬ
ਰਨਕੀਤਾ ਆਉਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇਗਾ ਉਸਭੂਮੀਏ
ਹਥਜੋੜਕਰਕਹਿਆ ਪਰਸਾਦਿਤਿਆਰਹੈ ਸੰਤਜੀ ਛਕੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਭਲਾਭਾਈ ਪਰਸਾਦਿਭੀਕਰ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਘ
ਟ ਘਟ ਜੀਆਂ ਕੇਜਾਣਨਹਾਰੇ ਪਰ ਬਾਹਰਲੇਦਿਲੋਂ ਉਸਤੇ ਕਹਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈਸਿਖਾ ਤੇਰੇਘਰ ਅਠੇਪਹਿਰ ਲੰਗਰਜੋਲ
ਗਿਆਰਹਿੰਦਾਹੈ ਸੋਤੂੰ ਕ੍ਰਿਤ ਕਿਆ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਉਸਭੂਮੀਏਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾ
ਦਰਸਨਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਕੀਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਆਇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਨਾ
ਸਾਰੇਹੀ ਸਰਦਾਸਿਆ ਅਰਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇਮਿਹਰਵਾਨਜੀ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਏਹ
ਕ੍ਰਿਤਹੈ ਜੋਦਿਨਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਾਹ ਮਾਰਦਾਹਾਂ ਤੇਰਾਤਨੂੰ ਚੋਰ ਮਾਰਦਾਹਾਂ ਤੇਰਾਤਨੂੰ ਚੋ
ਰਲਾਂਵਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆਭਾਈ ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਅਸੀ ਨਹੀ
ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਉਸਭੂਮੀਏਂ ਕਹਿਆ ਹੇਮਿਹਰਵਾਨਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਮੁਹਿਵਿ
ਚਨ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾਭਲਾ ਕਿਉਂਕਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਜਾਂ ਤੂੰ ਏਹੁਕਿਰਤ ਛਡੇਂਗਾ ਔਰ ਕੋਈ ਸੁਧਰਮਕੀ ਕਿਰਤ ਕ
ਰੇਂਗਾ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇਭੂਮੀਏਦੇਵਣੁਦਾਰਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
ਰਜੀਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਮੰਨਾਗਾ ਪਰ
ਜੀ ਏਹ ਕਿਰਤ ਮੈਥੀ ਛੁਟਦੀ ਨਹੀ ਅਰੋ ਪਿਛੇ ਭੀ ਏਹੋ ਕਿਰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਉਦ

੩੬੦ ਵੇ ਤੇ ਲੈਕਰ ਹੋਂਦੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਅ
ਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਇਨੇ ਆਪਨਾ ਸਚੋ ਹੀ ਸਚ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬ
ਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਤੁਕ ਆਖੀ ਏਹੁ ਸਚ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮ ਹੈ ਜਿਸ ਬਖਸੇ ਤਿਸ
ਦੇਇ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂ ਅਸਾਡੇ ਤਿਨ ਬ
ਚਨ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈਂਗੇ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁ
ਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈ ਸਭ ਮੰਨਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਇਕ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਚ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਦੂਜਾ ਜਿਸਦਾ ਲੂਣ ਖਾਣਾ ਤਿਸਦਾ ਬੁ
ਰਾ ਨਹੀ ਮੰਗਣਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਗ਼ਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਉਸਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਿਨੇ ਬਚਨ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਸਚ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਤੂ ਜਿਨ ਸਚੋ ਸਚ
ਵਰਤਾਇਆ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸ ਮਿਲੈ ਸਚ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚ ਕਮਾਇਆ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚ ਵਸਾਇਆ॥ ਮੂਰਖ
ਸਚ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ॥ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ
॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭੂਮੀਏ ਏਹੁ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਤਾਂ ਪਰਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥
ਜਾਂ ਏਹੁ ਰਹਿਤ ਧਾਰੇ ਤਾਂ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਕੇਹੜੀਆ ਰਹਿਤਾ ਸੋ ਕਹੋ॥ ਮ:੧
ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲ ਉਤਰੈ ਤਨ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ
॥ ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚ ਧਰੇ ਪਿਆਰ॥ ਨਾਉ ਸੁਣ ਮਨ ਰਹਸੀਐ ਤਾਂ ਪ
ਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰ॥ ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇ
ਆ ਸਧ ਕੈ ਵਿਚ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ॥ ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇ
ਇ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਰੇਇ॥ ਸਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ
ਆਤਮ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸ॥ ਸਚ ਸਭਨ
ਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚ ਪਲੈ ਹੋਇ॥੧॥
ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਕੇ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਬਚਨ ਮੈ ਮੰਨੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਤਾਗੀਦ ਕੀਤੀ ਭੂਮੀ
ਏ ਨੇ ਬਚਨ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਤੂ ਪਿਛੇ ਕੀਮੇ ਕ
ਰੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਬਖਸੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਭੀ ਬ
ਖਸੇ ਹੈਨ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀ ਤੇਰਿਆ ਅਮਲਾਂ

ਦੇਜਾਮਨਹੋਦਵੰਗੇਪਰਤੂੰਤਿਨੇਬਚਨਜਰੂਰਮੰਨਿਣੇਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ੩੬੧
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਦੇਡੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪੰਜਾਦਿਨਉਸਸਿ
ਖਦੇਡੇਰੇਰਹੇਉਸਸਿਖਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕੀਤੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਤਾਂਪਿਛੋਓਹਸਿਖਚਿੰਤਾਵਾਨਹੋਇਆਅਰਲਗਾਕਹਿਣਜੋ
ਭਾਈਮੈਹੁਣਕਿਸਜੀਵਣੇਨੂੰਪਾਪਕਰਦਾਹਾਂਹੁਣਤਾਂਮੈਨੂੰਸਾਧੂਕਾਸੰਗਅ
ਤੇਸੰਤਾਕਾਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈਪਰਹੁਣਮੈਇਕਬਾਰਕਿਸੇਰਾਜੇਦਾਭੰਡਾਰ
ਭੰਨਲਿਆਵਾਂਤਾਂਫੇਰਮੈਂਭੀਖਾਵਾਂਗਾਅਰਲੋਕਾਂਨੂੰਭੀਖਵਾਵਾਂਗਾਤਾਂਉਸ
ਸਿਖਨੇਉਠਕਰਹਛੇਕਪੜੇਪਹਿਦੇਅਰਮੋਤੀਤੇਸੁਇਨਾਭੀਪਹਿਨਿਆਜਦ
ਚਾਰਘੜੀਆਰਾਤਗਈਤਉਇਕਰਾਜਾਦੇਦਰਵਾਜੇਉਪਰਜਾਇਖੜਾਹੋ
ਇਆਅਰਜਬਅੰਦਰਨੂੰਚਲਿਆਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇਪੁਛਿਆਭਾਈਤੂੰਕੌਣਹੈ
ਜੋਇਸਵੇਲੇਰਾਜੇਦੇਅੰਦਰਚਲਿਆਤਾਂਉਸਭੂਮੀਏਨੇਮਨਮੇਸੋਚਿਆਭਾਈ
ਮੈਨੂੰਤਾਂਸਾਧੂਕਾਬਚਨਹੈਜੋਤੂੰਸਚਕਹੀਹੁਣਤਾਂਮੈਸਚਹੀਕਹਾਂਗਾਭਾਵੇਂਮੈਂਮ
ਰਿਆਹੀਜਾਵਾਂਭਾਵੇਂਮੈਂਬਚਰਹਾਂਤਾਂਏਹੁਸੋਚਕਰਭੂਮੀਏਕਹਿਆਦਰਵਾਨ
ਨੂੰਭਾਈਮੈਚੋਰਹਾਂਦਰਵਾਨਨੇਸੁਣਕੇਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰਕੋਈਆਪਨਾਹੀ
ਹੈਂਅਸਾਨੂੰਹਸਦਾਹੈਂਤਾਂਦਰਵਾਨਾਕਹਾਜੇਕਰਏਹੁਚੋਰਹੁੰਦਾਤਾਂਆਪਨੇਮੂੰਹ
ਤੇਕਿਉਂਏਹਕਹਿਦਾਜੋਮੈਂਚੋਰਹਾਂਤਾਂਦਰਵਾਨਨੇਸਿਖਨੂੰਕਹਿਆਜਾਹੁਭਾਈ
ਤੂੰਕੋਈਆਪਨਾਹੀਹੈਤਾਂਓਹਸਿਖਰਾਜੇਦੇਅੰਦਰਜਾਇਵੜਿਆਅਰਤੋਸੇ
ਖਾਨੇਦੀਕੋਠੜੀਵਿਚਜਾਇਬੈਠਾਜਾਇਕੇਮੋਤੀਹੀਰੇਜਵਾਹਰਮਾਇਆ
ਬੜੀਇਕਠੀਕਰਕੇਪੰਡਬਧੀਜਾਂਫੇਰਲਗਾਦੇਖਨਤਾਂਇਕਆਲੇਵਿਚ
ਬਾਸਨਪਾਇਆਹੈਤਾਂਉਸਚੋਰਨੇਉਸਬਾਸਣਵਿਚਹਥਪਾਇਆਓਹੁ
ਥਾਆਪਨੇਮੂੰਹਵਿਚਪਾਇਆਤਾਉਸਨੂੰਲੂਨਕਾਸੁਆਦਆਇਆਅ
ਰਓਹਜੋਸੀਚੂਰਨਰਾਜੇਕੇਖਾਣਵਾਸਤੇਸੀਉਸਵਿਚਲੂਣਪਾਇਆਹੋ
ਇਆਸੀਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਮੈਨੂੰਸਾਧੂਕਾਬਚਨਹੈਜਿਸਲੂਣਖਾ
ਵਨਾਤਿਸਕਾਬੁਰਾਨਹੀਮੰਗਨਾਅਤੇਹੁਣਤਾਂਇਸਕਾਲੂਨਮੇਰੇਮੂੰਹਪੈ
ਗਿਆਹੈਸੋਹੁਨਮੈਖਾਲੀਹੀਘਰਉਠਜਾਵਾਂਓਹੁਸਿਖਖਾਲੀਘਰਉਠ
ਆਇਆਜਾਂਸਵੇਰਹੋਈਤਾਂਏਹਖਬਰਸਾਰੇਪ੍ਰਸਿਧਹੋਈਜੋਰਾਜੇਕਾਭੰ
ਡਾਰਭੀਨਿਯਾਹੇਰਾਜੇਨੇਜਾਇਕਰਦੇਖਿਆਮਾਇਆਦੀਪੰਡਬਧੀਪ

੩੬੨ ਈਹੈ ਪਰਗਾਇਆ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਇਕਰਤੀ ਕੁ ਚੂਰਨ ਲੀਤਾਹੈ ਰਾਜੇ ਕੇ ਮਨਮੇ ਚਿ
ਤਾ ਉਪਜੀ ਜੋਹੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆਹੈ ਚੋਰ ਮੇਰੇ ਘਰ
ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੀ ਉਠਗਿਆਹੈ ਰਾਜੇਨੇ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਦਰਵਾਨਾਨੇ ਰਾਜਾਨੂੰ
ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਰਾਤਨੂੰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਇਥੋਂ ਆਇਆਸੀ ਅਸਾ ਉਸਨੂੰ
ਪੁਛਿਆ ਤੂ ਕੌਨ ਹੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾਹੈਂ ਅਗੋਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਮੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਅਸਾ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹਸਦਾਹੈਂ ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਨਾ
ਹੀਹੈਂ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਅੰਦਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਢੂੰ
ਢੋ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਉਸਨੂੰ ਢੂੰਢਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰਾਹੀ ਪਰ ਓਹੁ ਚੋਰ ਹਥ ਲਗੋਨਾਹਿ
ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਯਾ ਢੰਢੋਰਾ ਫੇਰੋ ਅਰ ਕਹੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮਹੈ ਜੋ ਚੋਰ ਰਾ
ਜੇ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਗਇਆ
ਕੇਹੜੀ ਗਲੇ ਗਇਆਹੈ ਰਾਜਾ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਮੈ ਉਸਨੂੰ ਵਜੀਰੀ ਤੇ ਸਰਦਾਰ
ਦੀ ਜਾਗਾਰ ਖਾਰਾ ਖਜਨਾ ਰਾਜ ਉਸਦਾ ਤੇ ਬੈਠ ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦਰਵਾਨਾ
ਸਾਰੇ ਢੰਢੋਰਾ ਫੇਰਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮਹੈ ਖਜਨੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ
ਉਸਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਗਿਆ ਤਿੰਨਾ ਦਿਨ ਢੰਢੋਰਾ ਫਿਰਦਾ
ਰਿਹਾ ਚੋਰ ਰਾਜੇਨੂੰ ਨਾ ਜਾਇ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਜਾ ਚੌਥਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ
ਖਫਗੀ ਹੋਈ ਜੁ ਲੋਕੋ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬੰਨੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਗੀ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਉਸਸਿ
ਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤ ਕਾ ਬਚਨਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਗਰੀਬਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ
ਹੁਨ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਗਰੀਬਮਾਰੀ ਹੋਵੈਨ ਸੋ ਹੁਨ ਮੈ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ ਅਗੇ ਮੈਂ
ਭਾਵੇ ਤੇ ਬਖਸ਼ ਭਾਵੈ ਨਾ ਬਖਸ਼ਿਓ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏ
ਹਨਾ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋੜ ਦੇਹੁ ਚੋਰ ਤੋ ਤੇਰਾ ਮੈ ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਪੁਛੇਗਾ ਮੈ ਉਸਦਾ
ਉਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਸਭ ਲੋਕ ਛਡਾ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾ
ਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਗਿਆ ਉਤ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਕਿਆ
ਆਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਆਪਨੀ ਪਿਛਲੀ ਹਕੀਕਤ ਆਖ ਸੁਣਾਈ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਸਿਖ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਕਰ
ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੜਾ ਬਿਗਸਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਸਿਖਾ ਧੰਨ ਤੇਰਾ
ਗੁਰੂ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਜੋ ਤੈਂ
ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੀਹੈ ਹੁਨ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਵਜੀਰ ਹੋਵ

ਜੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇਕਰ ਵਜੀਰ ਆਪਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿ ੩੬੩
ਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਆਪਨਾ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕ
ਰ ਜੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੈਂ ਤੋ ਅਜੇ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀ ਸਿਖ ਹੋਇਆ
ਤੇ ਮੈ ਆਪ ਗੁਰੂ ਕਿਸ ਕੋ ਹੋਵਉ ਅਤੇ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਇਕ ਧ
ਰਮਸਾਲਾ ਬਨਾਉ ਪਰਭਾਵਨੀ ਸਹਿਤ ਆਇ ਸੰਤ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਇ
ਸ ਕਰਨੀ ਤੇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ
ਓਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਉਸ ਦੀ ਆਰਾਧਨਾ ਕਰੀ
ਏ ਤਿਥੇ ਹੀ ਹਾਜਰ ਹੋਇ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਨਵਾਈ ਅ
ਠੇ ਪਹਿਰ ਲੰਗਰ ਲਗਾ ਰਹੈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਵੈ ਤਿੰਨ ਪਹਿਰ ਨਿਤ ਕੀਰਤ
ਨ ਹੋਵੈ ਰਾਣਾ ਰਾਣੀ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਿਆ ਕਰਨ ਕੀਰਤਨ ਕਾ
ਭੋਗ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਇਕ ਦਿਨ
ਰਾਣੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ
ਫਲ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਾਣੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਨੀ ਦੋਨੋ ਨੇ
ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਅਗੇ ਖੜੇ ਹੋਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੇ
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦੀਵਾਨ ਹੋ ਅਰ ਬੀਸ ਬਿਸ
ਵੇ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੀ ਸਾਬਿਸਵੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਹਥ ਜੋੜਿ
ਆਂ ਤੇ ਖੜੇ ਬ੍ਰਾਹਮੜੇ ਬਖਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੀ
ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਵੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਭੀ ਬਚਨ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਗੀ
ਦ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰ   ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗ
ਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਭੀ ਵਧਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਵਿਚੋ ਆਵਾ
ਜ ਆਈ ਸੁਬਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹਾ
ਜਰ ਹਜੂਰ ਹੋ ਅਰ ਜੋ ਵਸਤ ਆਪ ਦੇ ਘਰੋ ਮੰਗੀਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ-
ਆਪ ਦੇ ਏਹ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਸਿਖ ਹੈਨ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆਇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸਿਖ ਆਪ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ ਸੋ ਆਪ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰਾਜ
ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਹੋਵੈ ਏਹ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾ
ਜੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੜਕਾ ਦੇਵੇਂਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਘਰ

੩੬੪ ਫਲਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸਾ ਪਰਤੀਤ ਰਖਨੀ ਤਾਂ ਰਜਾ ਰਾਣੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਆਪਨੇ
ਅਸਥਾਨਜਾਇ ਬੈਠੇ ਦਸਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਿਸ ਰਜਾਦੇ ਘਰ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ
ਰਾਜਾਨੂੰ ਘਰੋਂ ਖਬਰ ਆਈ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਾਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿ
ਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋ ਆਵਾਜ ਆਈ ਸੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਬਾਲਹੋਵੈਗਾ
ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਪਰਤੀ
ਤ ਰਖਨੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਏਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਨਕੇ ਸਭ ਵਧ
ਈਆਂ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਆ ਹੀ ਕੀਤੀਆ ਜਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਵਡੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾ
ਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹੁ ਕੰਨਿਆ ਵਰੁ ਪਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਕੋਈ ਵਰ ਘਰ ਢੂੰਡਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾਨੇ ਕਹਾ.......... ਹੇ ਰਾਣੀਅ
ਮਕੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉਥੇ ਬਿਆਹਵਾਗਾ ਤਾਂ
ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਏਡਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਗੇ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਕੰਨਿਆ
ਨਾਲ ਬਿਆਹੀ ਨਹੀ ਕੰਨਿਆ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਨੀ ਤੈਨੂੰ ਏਹ ਕੰਨਿਆ ਨ-
ਜਰੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾ ਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜ
ਨੇ ਪਰੋਹਤ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਫਲਾਨੇ ਰਾਜਾਦੇ ਘਰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਕੀ ਸਗਾਈ ਕਰ ਆਉ ਤਾਂ ਪਰੋਹਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਏਡ੍ਹ
ਅਪਰਾਧ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਨਿਯਾ ਨਾਲ ਕੰਨਿਯਾ ਭੀ ਬਿਵਾਹੀ ਹੈ
ਅਰ ਇਕ ਆਪਨੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗਾਲਦਾ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਗਲੇ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭੀ ਗਾ
ਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਾਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਿਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਨਿਆ ਨਜਰ ਆਵਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ
ਭਾਣੇ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰੋਹਤ ਰਾਜਾ ਦੇ ਹੁਕਰ ਕਰ ਕਾਗਦ ਲੈਕਰ ਦੂਸਰੇ ਰਾਜਾ
ਕੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾਨੇ ਲੈਕਰ ਸਿਰ ਤੇ ਧਰ ਲਿਆ ਰਾਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬੁ
ਲਾਇਕਰ ਸਾਹਾ ਕਢਵਾਇਆ ਸਾਹ ਲਿਖਕਰ ਪਰੋਹਤ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ
ਤਾ ਪਰੋਹਤ ਰਾਜਾਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਿਆਹੁਦਾ ਸਮਿਆਨ ਲਗਾ
ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਾਹਾ ਦੇ ਵਕਤ ਪਰ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਸੂਹਾ ਜੋੜਾ ਪਹਿਨਾਇਕੇ ਜਨੇ
ਤ ਨੂੰ ਲਗਾ ਰਾਜਾ ਬਿਵਿਆ ਕਰਨ ਤਾਂ ਲੋਕਾਨੇ ਰਾਜਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਸੀਤਾ
ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ ਅਸਾਡੀ ਪਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੋ ਚਲੀਏ ਮੈ ਆ
ਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਬਿਆਹੁ ਲਿਆਵਾਂ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਗਇ
ਆਹੇ ਜੋ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਕੰਨਿਆ ਬਿਆਹੁਣ ਚਲਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬੜਾ ਅਪ

ਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਣੇ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਣੇ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ੩੬੫
ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜਨੇਤ ਲੈ ਕਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਅਸੀ ਭੀ ਚਲਦੇ
ਹਾਂ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਓਥੇ ਕਿਆ ਕੁ ਮੁਸਾਹਿਦਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਜਞ ਚਲੇ ਤਾਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਰਾਹੁ
ਵਿਚ ਇਕ ਹਰਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ
ਹਰਨ ਕੋ ਮੈਂ ਮਾਰਾਂਗੀ ਤਾਂ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕੰਨਿ
ਨੇ ਘੋੜਾ ਉਸ ਹਰਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਛਡਿਆ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਕੰਨਿਆ ਬਣੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ
ਜਾਇ ਪਈ ਤਾਂ ਅਗੇ ਜਾਇ ਕਰ ਹਰਨ ਛਪ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੰਨਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਚਾਰ ਦਵਾਲੀ ਪਕੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਨ ਉਸ ਚਾਰ ਦਵਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਕੰਨਿਆ ਭੀ ਮਗਰੇ ਜਾਇ ਵੜੀ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
ਇਕ ਚਾਰ ਮੰਜਲ ਬੰਗਲਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅਰ ਕੀਰਤ
ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੰਡੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਜਾਇ ਕੇ ਉਸ
ਬੰਗਲੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਿਰ ਉਠਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਧੂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਆਵਾਜ ਆਈ ਆਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਜਬ ਏ
ਹ ਆਵਾਜ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਚਿਹਨ ਚਕ੍ਰ ਮਰਦ ਕੇ ਸੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਕੰ
ਨਿਆ ਨੇ ਗੌਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖਾ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਪਿ
ਛੋਂ ਰਾਜਾ ਭੀ ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਤੋ ਕੰਨਿਆ ਕਾ ਘੋੜਾ ਚਾਰ ਦਵਾਲੀ ਕੇ ਅੰਦਰ ਖੜਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਭੀ ਅੰਦਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਦੇਖੇ ਤੋਂ ਕੰਨਿਆ ਬੰਗਲੇ ਕੇ ਅਗੇ ਖੜੀ
ਹੈ ਅਰ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਜੋ ਬਾਲਕ ਹੋ
ਇਆ ਥਾ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਆਉ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁਮ ਭੀ
ਦਰਸਨ ਕਰ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਸੇ ਆਵਾਜ
ਹੋਈ ਆਉ ਸਿਖਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਥਾ ਉਠਾਇ ਕੇ ਦੇਖਾ ਤਾਂ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਸੰਗਤ ਹੈ ਓਹੁ ਚਾਰ ਦਵਾਲੀ ਦੇਖ ਕਰ ਜੋ ਗਲਾ ਵਿਚ ਏਹੁ
ਕੁਦਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓ ਸੁ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਏਹ ਕਿਆ ਕੁਦਰਤ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਸੰਪਦਾ ਤੈ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ
ਜਨੇਤ ਭੀ ਪਿਛੇ ਤੇ ਆਇ ਮਿਲੀ ਪਰਚਿਤ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕੋ ਵਿ
ਚਾਰੇ ਅਰ ਧੰਨ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਹੈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਜੋ ਪਲ
ਕ ਵਿਚ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨੇ ਪਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏ

੩੬੬ ਸੁਬਤ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਨਹੀ ਸਭ ਜਨੇਤ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੀ ਆਗੇ ਉਸ
ਭੀ ਸੁਣ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਕੀ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਸਾਥ
ਬਿਆਹੁਨ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਆਪਨੀ ਲ
ੜਕੀ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਸਾਥ ਬਿਆਹੈਗੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੋਲੀਏ ਰਾਣੀ
ਏ ਏਹੁ ਗਲ ਕਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੀ ਨੇ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਬਿਆਹਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਇਕ ਨਾਇਣ ਕੋ ਸਿਖਾਇਆ ਅਰ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਪਕੀ ਖਬਰ ਜਾਇ
ਕੇ ਲੈਆਉ ਜੋ ਓਹੁ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਦੇਵਾਂਗੀ ਅ
ਤੇ ਜੇਕਰ ਝੂਠ ਆਇ ਕਹੇਂਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਮਰਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਓਹ ਨਾਇ
ਣ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਆਈ ਅਰ ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾਨੀ ਏਹ ਰੀ
ਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ ਪਿਛੋ ਤੇ ਬਿਆਹੁ ਕਰੇ-
ਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲੈ ਜਾਹੁ ਜਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸਭ ਜਨੇਤ
ਕੇ ਲੋਕ ਉਠ ਗਏ ਆਪਸ ਮੇਂ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਜੁ ਹੁਣ ਅਸਾਡਾ ਪੜਦਾ ਪਾਟੇਗਾ-
ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਵੇਂਗੇ ਤਾਂ ਨਾਇਣ ਬਾਲਕ ਕੋ ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ ਅਰ ਲੜਕੇ
ਕੋ ਮਹੀਨ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਉਪਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ਵਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਨੀ ਨੂੰ
ਰੂਪ ਤੇ ਹੀ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਸਾਰਾ ਬਰਸ ਕਾ ਗੰਧਰਬ ਹੈ ਏਹੁ ਕੁਵਰ ਤੇ ਸ
ਭ ਅੰਗ ਨਾਇਣ ਨੇ ਦੇਖ ਲੀਏ ਅਤੇ ਜਾਇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਧੰਨ ਤੇਰੇ
ਭਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਦਾ ਏਹ ਮਿਹਮਾਨ ਹੈ ਅਰ ਧੰਨ ਓਹੁ ਕੰਨਿਆ ਹੈ
ਜਿਸ ਦਾ ਏਹ ਭਰਤਾ ਹੈ ਰਾਣੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਨ ਹੋਈ ਬਡਾ
ਮੰਦਗ ਬਿਵਾਹੁ ਹੂਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਓਹੁ ਰਾਜਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ
ਬਿਵਾਹ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਪਰ ਰਾਜੇ ਕੀ ਪਰਤੀਤ ਕਾ ਸਦਕਾ ਕੰਨਿਆ ਤੇ
ਕੁਵਰ ਹੂਆ ਅਤੇ ਸਭ ਸਿਖੋ ਕੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰ ਐਸੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨੀ
ਚਾਹੀਏ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਜੈਸੀ ਭਾਵਨੀ ਕ
ਰਕੇ ਕੋਈ ਆਰਾਧੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਹੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਕਰੈਂਗੇ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਸ-
ਭ ਕਾਰਜ ਸੰਵਰਨਗੇ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਮਾਏ ਉਸ ਕਾ ਏਹੁ ਮਰਾਤਬਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਕਾ ਸਿਰਮੌਰ
ਭਇਆ ਅਰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਪਰਤੀਤ ਭਈ ਤੋ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਇਆ ਅਤੇ ਅੰ

ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਪੁਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਏ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ੩੬੭
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ
ਖੁਸੀ ਕਰ ਆਪ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਧਿਆਨ ਮੇ ਹੋਏ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕਲਜੁਗ ਨਾਲੋ ਹੋਈ

ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੈਹੈਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਕ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੇਤ ਬੰਦਰਾਮੇ ਸੁਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੀ ਛਲ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਕਿਤੂੰ ਟ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਗੋ ਵੇਖਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬੜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਉਠੀ ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਬੜੇ ਰੁਖ ਲਗੇ ਵਖਤ ਉਡਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂਹਿ ਢਕ ਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਖਰਾ ਭੈਮਾਨ ਹੋਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਵਡੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਾਹਲਾ ਨ ਹੋਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਜੇਹਾ ਪਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਏਹੁ ਅੰਧੇਰੀ ਸਾਡੇ ਜੀਅ ਨੂੰ ਲੈਨ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਵਾਹੁਗੁਰੂ ਕਹੁ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਦੇਵ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੀਤਾ ਜੈਸਾ ਬੜਾ ਕੋਈ ਪਹਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਚੋਟੀ ਪੈਰ ਪਾਤਾਲ ਅਰ ਬੜੇ ਦੰਦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਤੇ ਬਚੇ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਲਾਇ ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀ ਬਚਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤੂੰ ਓਦਰ ਨਾ ਜਾਹੁ ਪਰ ਤੂੰ ਵਾਹੁਗੁਰ ਜਾਪ ਜਪਦਾ ਰਹੁ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਉਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗਨ ਦਾ ਰੂਪ ਬਨਾਇ ਕਰ ਆਣ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਚਾਰੋ ਕੂੰਟਾ ਤੇ ਧੂੰਆ ਹੀ ਉਠਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂਹਿ ਢਕ ਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਓਦਰ ਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀ ਅਸੀ ਬਚਦੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਣ ਰਹਿਣ ਕਹੈ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਚਾਰੇ ਤਰਫ਼ ਤੇ ਘਟਾ ਕਾਲੀਆ ਪੀਲੀਆ ਉਠਈਆ ਅਤੇ ਕੰਕਰ ਲਗੇ ਬਰਸਨ ਅਰ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕੇ ਬੜਾ ਸਬਦ ਹੋਵੈ ਪਰ ਕੰਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਹੀ ਬਰਸਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਥੇ ਲਿਆਇ ਮਰਿਓ ਰੋੜ ਖਾਵਣੇ ਭੀ ਏਥੇ ਨਹੀ ਮਿਲਣਾ ਐਵੇਂ ਅਜਾਈ ਮਰ ਵੈਸਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਵੈਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਸਬ

੩੬੮ ਦਾ ਪੜ੍ਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਡਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਡਰ ਕੇਹਾ ਜਿਤ ਡਰਿ ਡਰ ਪਾਇ॥ ਤੁਧ
ਬਿਨ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡ
ਰ ਹੋਵੈ ਹੋਰ॥ ਡਰ ਡਰ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ
॥ ਜਿਨ ਕਿਛ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛ ਕਰੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ
ਹੁਕਮ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਹੰਸ ਹੇਤ ੦੦੦੦ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਭੁਖ ਬ
ਹੁਤ ਨੈਸਾਨ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰ॥ ਬਿਨ ਖਾਧੇ ਮਰ ਹੋਇ ਗਵਾ
ਰ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ॥ ਜਾ
ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨ ਮਾਲ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣ ਬਿਖਮ ਬੀਚਾਰ॥੪॥ ਤਿਸ ਕਾ
ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਡਰ ਵਿਚ ਘਰ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਮਨਮੁਖ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਥੀਂ ਨਹੀ ਡਰਦੇ ਅਤੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨ ਜਮ ਕਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁ
ਖ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੀ ਰਜਾਇ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਜੀਵਾਲਨੇ ਵਾ
ਲਾ ਅਤੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ
ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੀ ਭੁਖ ਸਗੋਂ ਵ
ਧਦੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਵਿਚ ਈਧਨ ਪਾਇਆ ਅਗਨ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਵਾਹ
ਗੁਰੂ ਦਾ ਭੈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਾ ਆਸਰਾ ਕਰਤਾ
ਹੈ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਾ ਆਸਰਾ ਲੈਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਕੋ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਉ ਰਖੇਗਾ ਤੇ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਨਾਮ ਜਪੇਂਗਾ ਤਬ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਰਹੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਲ ਭੀ
ਨਹੀਂ ਪੋਹ ਸਕਦਾ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਸੁਨਕੇ ਮਾਨੁਖ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਅਰ ਹਥ ਵਿਚ ਅਗ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਮਾਂ
ਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੇਹੀ ਕਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉ
ਠ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਉਘਾੜ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਰ
ਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਆਕਾਸ ਨਿਖਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰ ਆਮਰ

ਕਰਾਰਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਡਰਪੈਡਰਪੈਇੰਦ੍ਰਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਕਾਨਿਰ
ਭਉਬਾਤਸੁਣੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆਸੋਸਦਾਸੁਹੇਲਾਜੋਗੁਰਿਮਿਲਿਗਾਇਗੁਣੀ॥੧॥
॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹਧਾਰਅਰੁਦੇਵਾਡਰਪੈਸਿਧਸਾਧਿਕਡਰਿਮੁਇਆ॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਜੋਇਆ॥੨॥ਰਾਜਸਸਾਤਕਤਾਮ
ਸਡਰਪਹਿਕੇਤੇਰੂਪਉਪਾਇਆ॥ਛਲਬਪੁਰੀਇਹੁਕਉਲਾਡਰਪੈਅਤਡ
ਰਪੈਧਰਮਰਾਇਆ॥੩॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਡਰਹਿਬਿਆਪੀਬਿਨਡਰਕਰਣੈ
ਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਸੰਗੀਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥
ਤਾਂਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਇਕ ਹਥ ਵਿਚ ਜਿਹਬਾ ਪਕੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲਿ
ਗ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨਗਨ ਹੈ ਐਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਕਾ ਦਰ
ਸਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਦੀ ਮ
ਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸਾ ਮੇਰੀ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਫ ਕਰਨੀ ਇਸ ਸਮੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਸੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਿਕਦਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰ ਆਪ ਭੀ ਮੇਰੇ
ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਰਖਣੀ ਇਸ ਸਮੇ ਵਿਚ ਏਹੁ ਲਛਨ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਵਰਤਨ ਵਿਚ
ਆਵਨਗੇ ਏਹੁ ਵੇਸ ਮੈ ਆਪ ਨੂੰ ਜੇਹੜਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਦੇਵੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇਗੁ
ਣ ਤਿਆਗਣਗੇ ਅਰ ਏਹ ਲੋਕ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਸੁਆਦਾਂ ਵਿਚ ਲਗੇ ਰਹਿਣ
ਗੇ ਯਾ ਖਾਵਨੇ ਦੇ ਸੁਆਦ ਵਿਚ ਅਤੇ ਯਾਂ ਮੈਥਨ ਦੇ ਸੁਆਦ ਵਿਚ ਮਾਤਾ ਪਿ
ਤਾ ਗੁਰ ਗੁਸਾਈ ਲਜਾ ਇਨਾਂ ਦੀ ਤਿਆਗ ਦੇਵਨਗੇ ਅਰ ਮੈਨੇ ਏਹੁ ਛਲ ਆ
ਪ ਸੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪ ਨੇ ਮੈ ਨੂੰ ਬਖਸ ਲੈਣਾ ਆਪ ਸਤ-
ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਆਪ ਦਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖੋ ਬਡੇ ਉਦਾਰ
ਹੋ ਅਰ ਅਗੇ ਕਹਾਂ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਭੀ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਤੋ ਅਮਲ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਇਹੁ ਵਰਤ ਰਿਹਾ
ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਈਹਾਂ ਕਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਇਹੁ ਕਪਟ ਕਰਕੇ ਕਿ
ਉਂ ਛਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕ

੨੭੦ ਲਜੁਗਏਸੇਵਾਸਤੇਹੈਂ ਅਰਮੈ ਆਪਕੇਦਰਸਨਵਾਸਤੇ ਆਇਆਹੋਂ ਆਪਕੋ
ਨਮਸਕਾਰਹੈ ਮੇਰੀ ਆਪਦੀ ਪਰੀਖਿਆਕੇ ਲੀਏ ਏਹੁ ਕਪਟ ਛਲਕੀਏ
ਥੇ ਤੌ ਮਹਾਰਾਜਨੇਹੁਕਮਦੀਆ ਹੇਕਲਜੁਗ ਆਪਨੇਲਛਨਕਹੋ ਅਤੇ ਨ
ਲ ਸੇਵੀ ਸੈਨਾਕੇਹੜੀਹੈ ਕਿਸਤਰਾਕੀ ਤੂ ਸਿਕਦਾਰੀ ਕਰਦਾਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ
ਕਲਜੁਗ ਨੇਕਹਿਆਹੇ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਵਡਾਸੂਰਬੀਰਮੇਰਾ ਸ੍ਰੇਠਹੈ
ਜੋ ਜਭਕੇ ਅਗ੍ਰ ਚਲਣੇਵਾਲਾ ਹੈ ਵਡੀ ਧੁਜਾਲੈਕਰਕੇ ਅਤਮੋਹਜੇਹੇ ਸੂਰਮੇ
ਹੈ ਮੇਰੀ ਸੈਨਾਕਾ ਅਤੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਹਿੰਸਾਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰ ਏਹੁ
ਜੋਧੇਹੈ ਬਡੇ ਬਡੇ ਹਸਤੀਆਂਕੇ ਸਵਾਰਹੈ ਅਤੇ ਮਤਸਰ ਨਿੰਦਾ ਬਾਟਪਾਰੀ
ਸਨ ਏਹੁ ਰਥਾਂਕੇ ਸਵਾਰੂਹੈ ਅਤੇ ਆਲਸ ਜੂਆ ਮਦਪਾਨ ਦੁਰਾਚਾਰ ਏ
ਹ ਘੋੜਿਆਂਕੇ ਸਵਾਰਹੈ ਜੇਹੜੀ ਵਿਸਿਆਂਵਿਖੇ ਮਮਤਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਆ
ਸਾਓਵਿਸਿਆਂਕੀ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਏਹੁ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾਹੈ ਹੋਰ ਕਿਥੇ ਤੇਹੜੀ ਚਿਹਨਾਜੇ
ਹੜੀ ਚਤੁਰੰਗਨੀ ਸੈਨਾਹੈ ਜਿਸਪਾਸੇ ਏਹੁ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇਹੈਨ ਤਿਸਕੋ ਮਾਰਲੈਂ
ਤੇਹੈਨ ਇਨਾਂਦੇ ਅਗੇ ਅਟਕਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਿਸੇਦਾ ਧੀਰਜ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦਾ
ਇਨਾਂਦੇ ਅਗੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਕੋਟ ਚੜ੍ਹਕੇ ਮਾਰਲੀਏਹੈਂ ਅਰ ਦੰਭ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੋਧਾਹੈ
ਉਸਨੇ ਤੌ ਵਿਰਾਗ ਬਿਜੈਹੀ ਕਰ ਲਏਹੈਂ ਇਸਪਾਸੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਾਕਿਆਹੀ ਨਹੀ
ਇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਸਤੀ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿਗੇ ਅਤੇ ਪਾਪ
ਕ੍ਰਮ ਕਹੇਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਹੋਵਹਿਗੇ ਲੋਕਾਂਦੇ ਘਰ ਸਿਖਿਆਦੇਨਿਜ
ਵਾਹਿਗੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮੰਨੇਗਾ ਆਪਨੀ ਰਪੂਜਾ ਕਰਾਵੈਗੇ ਅਤੇ
ਜੇਹੜੇ ਕਾਜੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤ ਸਬੀਆਂ ਫੇਰਨਗੇ ਖੁਦਾਇ ਕਹਣਗੇ ਅਤੇ ਵਢੀ
ਲੈਕੇ ਹਕ ਗਵਾਵਨਗੇ ਜੇਕੋਈ ਪੁਛੇਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਇਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਰਕ
ਦੇ ਮੰਤ੍ਰਕਨੀ ਸੁਣਨਗੇ ਲੋਕਾਂਦੇ ਮੋਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਹਣ ਵਾਲੀਆਂ
ਗਲਾਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਐਸੇ ਹੋਵਨਗੇ ਚੌਕਾ ਪਾਵਨਗੇ ਤੇ ਸੁਚੇ ਬਣਨਗੇ
ਜੋਗੀ ਹੋਵਨਗੇ ਗ੍ਰਹਸਤੀਆ ਵਰਗੇ ਜਟਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਿਭੂਤ ਲਾ
ਵਨਗੇ ਅਤੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਲੜਕੇ ਰੋਂਵਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੋਗ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਪਾਇ-
ਆਨਹੀ ਅਤੇ ਜੋਗ ਦੀ ਜੁਗਤ ਗਵਾਇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਸਿਰ ਤੇ ਛ
ਈਪਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਆਹੇ ਕਲਜੁਗ
ਇਸ ਸਿਕਦਾਰੀ ਦੇ ਕਮਾਈ ਦਾ ਲੇਖਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਣਾ ਤੈਨੂੰ ਪਵੈਗਾ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾ

ਗਾ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ ਚਤਿ ਹੋਵਤ ਤਰਲੋਕ ਭੁਲਨਾ ਜਾਂਹਿ। ਤਦਾਂ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ੨੭੧
ਜੰਜੋਰ ਤੰਤੰਘਾ ਕਰਤ ਬਹੁ ਮਣਨਾ॥੧॥ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਜੇ ਅਸੀ ਚਾਕਰ ਹਾਂ
ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੈਨੂੰ ਪਵੈਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭਿ ਸਾਡਾ ਅਸਾਹੀ ਤੇਰੇ ਪਾ
ਸੇ ਲੈਣਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਕਲਜੁਗ ਨਉ ਹਸਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਇਆ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾ
ਪੁਰਖ ਮੈਂ ਆਪ ਦੇ ਚਰਣ ਪਾਸ ਇਸ ਨਿਮਿਤ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ
ਖਾਸ ਹੀ ਵਜੀਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪਉਣਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ
ਕਰਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖ ਮੈ ਤੇਰਾ ਖਸਮਾ
ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿ
ਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਪਰਤੀਤ ਤਾਂ ਆਵੈ ਜੋ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਮੇਰੀ ਭੀ ਲਵੇਂ ਤਾਂ
ਮੈ ਜਾਣਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਅਸ
ਸੁਖਣ ਤੇ ਭੁਖਲੀ ਤੇਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਕਰਦਾ ਸੋਈ ਆਹੇ ਅਸ
ਤੇਰੀ ਭੇਟਾ ਲੈਕੇ ਕਿਆ ਕਰਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵਤਿਆ ਕੇ ਦੇਵ
ਮੇਰਾ ਸਿਜਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰਣੋ ਹਟਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕਿਆ ਚ
ਭੇਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ਲਾ
ਲ ਜਵਾਹਰ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਹੈਨ ਸੁਨੇ ਦੇ ਬਨੇ ਹੋਏ ਤੂੰ ਗਣਨ ਤੇ ਆਬ
ਨ ਤਾਈ ਪਾਤਸਾਹੀ ਅਰ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਉ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਾਂ
ਸਿਧੀ ਏਹੁ ਸਭ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਹੀ ਹੈਨ ਜੇ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਹਾਡੇ ਅ
ਗੇ ਆਨ ਰਖਾਂ ਜੀ ਇਤਨੀਆਂ ਵਸਤੂ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਤੁਸੀ ਚਾਹੋ ਸੋ ਲੈ ਲਉ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਤਿ
ਖ ਆਵੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੋਤੀ
ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆ
ਵੈ ਚਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜ
ਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ
ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੨॥ ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿ

੩੭੨ ਪਿਲਾਈ ਗਿਧਿ ਆਖਿਆ ਆਉ ਛਤ੍ਰਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਇਥੇ ਸਾਲੋ ਕਰ ਪੇਭਾਉ ਅਤ ਦੇਖਭੂ
ਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤ ਰਾਖਾ
ਪਾਉ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ਮਤਿ ਦੇਖ ਭੂਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਵਨਾ ਆ
ਇਆ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਮ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਠਣ ਵਾਸਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਨਾ
ਇ ਦੇਵਾਂ ਰਤਨਾ ਕਰ ਜੜਾਇ ਦੇਵਾਂ ਕਸਤੂਰੀ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਲੇਪ ਕਰਾਇ ਦੇਵਾਂ
ਅਤੇ ਜੇ ਏਥੇ ਟਿਕਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਰਤਨਾ ਦੀ ਜੜਾਇ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵਿਆ ਜੇ ਪਲੰਘ
ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਾਲਾ ਨਾਲ ਜੜਾਇ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਣੀਆਂ ਐਸੀਆਂ ਲਿਆ
ਇ ਦੇਵਾਂ ਜਿਨਾ ਦਾ ਮੁਖ ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਚਮਕਦਾ ਹੋਵੇ ਦੇਖਣੇ ਦੀ ਨਾਲ ਜੀਅ
ਕੇ ਮੋਹ ਲੈਵੈ ਅਤੇ ਜੇ ਬਰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਿਧਾ ਸਿਧਾ ਭੇਟ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਿ
ਸਿਧਾ ਦੇਖ ਕਰ ਮੈ ਭੁਲ ਜਾਵਾ ਸਿਧ ਬਣ ਬੈਠ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਤਾ ਦਿਖਾਵੇ ਲੋਕਾਂ ਮੇ
ਰਾ ਭਉ ਰਖੇ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਜਗਤ ਦਾ ਕਰੇ ਏਹੁ ਸਭ ਪਵਣ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਸਿ
ਤ ਹੈਨ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭੁਲ ਜਾਦਾ ਹੋਵੇ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿ
ਥਮੀ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਸਭ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਬੈਠੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਰਾਜ
ਦੇ ਮਦ ਵਿਚ ਪਇਆ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਏਹ ਵਸਤ
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਮੂਲੋ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦੀਆ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇਅ
ਗੇ ਭੇਟ ਰਖੀ ਦੀਏ ਸੋ ਫੇਰ ਨਹੀ ਲਈਦੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਸਾਡਾ ਇਕ ਬਚਨ ਮੰ
ਨੇ ਤਾਂ ਦਸਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਮੇਂ ਤੇਰੀਆਂ ਭੇਟਾ ਲੇਵਾਂਗਾ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਰਿਧਾ ਸਿਧਾ ਸਭ ਪ
ਦਾਰਥ ਲੈ ਦੇਵਾਂਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇ ਮਿਲਨੇ ਦਾ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਆਵਨੇ ਦਾ ਮੇਰੇ
ਰਾਜ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਫਲ ਹੋਇਆ ਜੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਕੁਛ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇ
ਰੇ ਉਤੇ ਵਡਾ ਰੋਜ ਬੋਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਗੇ ਹੀ ਮੈਂ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਸਦੀਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੇ
ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੇਥੋ ਭੇਟਾ ਨਾ ਲੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਭੀ ਥਾਉ ਨਹੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬ
ਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਤੋ
ਖ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹ ਵਸਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ ਇਨਾ ਵਿਚੋ ਮੈਨੂੰ
ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਵਸਤ ਕੋਹੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਰਾ
ਜ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਲਛਣ ਭੀ ਹੈਨ ਦੁਖ ਭੁਖ ਨੀਂਦ ਪਿਆਸ ਨਿੰਦਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਲਸ ਮਸ

ਸੜੀ ਫਾਹੀ ਗਲੇ ਦੁਸਟਤਾਂ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਪਾਪ ਰੋਗੀ ਯਾਰੀ ਬਖੀਲੀ ਇਨਾ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਵਿ ੩੭੩
ਰਲਾਹੀ ਬਚੇਗਾ ਗੁਣੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਮੂਰਖ ਜਾਣੀਏ
ਗਾ ਬਹੁਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਗੁਣੀ ਕਹੀਏਗਾ ਬਡੇ ਮੂਰਖ ਜੋ ਹੋਵਨਗੇ ਸੋ ਰਾਜਿਆਂ
ਦੇ ਨਿਕਟ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨਗੇ ਪਾਪੀ ਆਵੇ ਘਰ ਮਨੁਖ ਹੋਵਨਗੇ ਕਿਰਪਨਤਾ ਕ
ਰਨਗੇ ਧਰਮ ਵਿਪਰੀਤ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਪਾਵਨਗੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਹਾਰੀ ਕਿਰਸ
ਣ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨਾਨੂੰ ਆਦਰ ਹੋਵੈਗਾ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਤਤ੍ਰ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਿਨਾਨੂੰ ਖੁ
ਆਰੀ ਹੋਵੈਗੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਤੋਟ ਵਿਚ ਰਹਿਨਗੇ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਖੋਹਨ ਵਾਲੇ ਹੋਨਗੇ ਸੰ
ਨਿਆਸੀ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਸੰਚੈਗੇ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਲੋਕ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ ਤੰਗ ਹੋਵਨਗੇ
ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਸਤ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤ ਤਪ ਉਪਵਾਸ ਨਾ ਹੋਵੈਗੇ ਤਿਨਾ ਦਾ ਇਕ ਬਾਰਗੀ ਬਿਨਾਸ
ਹੋਵੇਗਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਏਹੁ ਅਮਲ ਹੋਵੈ
ਗੇ ਅਬ ਜੈਸੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਮੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮਾਨੇਗਾ ਮੈ ਆਪ ਦੀ ਆਗਿ
ਆ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਇਸ ਤੇ ਕੁਛ ਕ ਭੇਟਾ ਮੇਰੀ ਲੇਵੋ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਮੰਦਰ ਜਵਾਹਰ ਏਹੁ
ਲੇਵਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਬਡਾ ਆਨੰਦ ਹੋਵਊਗਾ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਿ
ਆ ਸਰਬ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਤੇਰਾ ਤੇਜ ਬਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ ਵਰ ਹੋਇਆ ਤੇਰੇ ਕੋ
ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰੈਗੇ ਤਿਨਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਡੀ ਹੋਵੈਗੀ ਲਖ
ਵਰੇ ਸਤਿਜੁਗ ਮੈਂ ਅਯੁਤ ਵਰਖ ਤ੍ਰੇਤੇ ਮੈਂ ਦੁਆਪਰ ਮੈ ਹਜਾਰ ਵਰਖ ਜਤਨ ਕਰੇ
ਸੋ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰਨੇ ਮੈ ਸਰਬ ਫਲ-
ਮਿਲੈਗੇ ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਬਹੁਰੋ ਜੋ ਤੂੰ ਭੇਟਾ ਤੂ ਦੇਤਾ ਹੈਂ ਸੋ ਚਉਥੇ ਜਾਮੇ ਮੈਂ ਹਮ ਲੇ
ਵੈਗੇ ਮਾਯਾ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਸਮੇਤ ਲੇਵਾਂਗੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕਰ ਕਲਜੁਗ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰ
ਨ ਹੋਇਆ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ
ਕੇ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਹੋਰ ਜੀਵ ਜੋ ਦੰਭੀ ਕਪਟੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨਾ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਅ
ਮਰ ਜੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹਨੇ ਜੀਵ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਬਦ ਮੰਨੇਗੇ ਤਿਨਾ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਕੁਛ ਜੋਰ
ਨਹੀ ਚਲੇਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਮੇਰੀ ਨਥ ਵਿਚ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੇਰੀ-
ਭੇਟ ਅਸੀ ਏਹੁ ਚਾਹਵੇਹਾਂ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੂੰ ਆਪਨਾ ਜੋਰ ਸਿਖਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਮੇਰਿਆਂ
ਤੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਵਨਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅ
ਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੈ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਲੈਣਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਰਾ ਤੇਜ-
ਆਪ ਨੇ ਹੋਰਨਾ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਗਿਆ

੩੭੪ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੈਸਾ ਬਲੀ ਸਾਧੂ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਆਂਚ ਤੋਂ ਕੋ
ਈ ਨ ਬਚੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਭੇਟ ਦੇ
ਹ ਜੀ ਏਹੁ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਅਸਾਡਾ ਸਬਦ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵਿ
ਚ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਬਾਹਰ ਹੀ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕੈਸੇ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਬਖਰਾ ਲੈਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਵਊਗਾ ਅਤੇ ਜਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋੜੇ ਹੋਵਣਗੇ ਤਹਾਂ ਮੈਂ ਰਹਿਆ ਕਰੇਂਗਾ ਜ-
ਬ ਸਬਦ ਕਾ ਭੋਗ ਪਵੇਗਾ ਤਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਆਵਊਗਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ
ਕਲਜੁਗ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਨ ਮਨ ਕਰ
ਕੇ ਆਪ ਦਾ ਦਾਸ ਹੋਂ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਭੀ ਆਪ ਕੇ ਹਾਜਰ ਹੈਂ ਜਿਉਂ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਛੁਡਨ ਦੀਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸ
ਬਦ ਕਾ ਦਾਸ ਹੋਂ ਤੇਰੀ ਸੰਗਤ ਕੀ ਚਰਨ ਦਾਸੀਆਂ ਮੈਂ ਰਹੇਂਗਾ ਮਨੀ ਵੀ ਭੀ ਜੂਠੇ ਕੇ
ਛੇੜਾਂਗਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿਕਰ ਭੇਟਾ ਦੇਕਰ ਦਰ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਚਲਨੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਪ
ਰਤਾਪ ਸਭਨਾਂ ਜੁਗਾਂ ਤੇਂ ਬਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਪਿਛਲਿਆ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਜੋ
ਬਡੇ ਜੋਧ ਕੀਏ ਤੇ ਹੋਤਾ ਥਾ ਸੋ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਥੋੜੇ ਹੀ ਕਾਲ ਮੈਂ ਮਿਲੈਗਾ ਇਕ ਪ
ਲੀ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਮਰੇ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਲਜੁਗ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਮਤਾ ਰਿਹਾ।

ਅਥ ਸਾਖੀ ੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਲ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਜਾਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ
ਬਾਣੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਦ ਅਗਲਾ ਭਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਬਾਣੀ ਕੀ ਕੁੜੀ ਢਾਹਿ ਸੁਟੀ ਅਰ ਮੰਜੀ ਭੀ ਭੰਨ ਛਡੀ ਅਤੇ
ਉਸਦੇ ਭਾਂਡੇ ਭੀ ਤੋੜ ਕੇ ਚਲੇ ਹਾਂ ਬਾਣੀ ਕਿਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠਕੇ
ਚਲੇ ਜਦ ਗਿਰਾਉਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਬਡੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਚੰਗੇ ਅਸਥਾਨ ਸਦਾ ਕੇ
ਸਾਨੂੰ ਸਵਾਇਆ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਮੰਜਾ ਭੀ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਇਸਦੇ ਭਾਂਡੇ ਭੰਨੇ ਕੁ
ਜੀ ਢਾਹਿ ਮੰਜੇ ਤੋੜੇ ਇਸ ਦੀ ਵਸਤੂ ਗਵਾਇ ਚਲੇ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ

ਭਾਈ ਇਸ ਦੀ ਟਹਿਲ ਥਾਇ ਪਈ ਹੈ ਇਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤ ੩੭੫
ਰਾਂ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੁਦਾਮੇ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰਰਜ ਭਗਵਾਨ ਨੇ
ਕਰ ਦੀਏ ਥੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਕਾ ਸਭ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਾਜ ਸਵਾਰ ਦੀਨੇ ਹੈਂ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਂਢੀ ਘਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਜ
ਗਾਹ ਅਉਰ ਕੀ ਅਉਰ ਹੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਕੀ ਝੁਗੀ ਕੀ ਜਗਾਹ ਬਡਾ ਮੰਦਰ ਬਨ ਗ
ਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਕੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਅਧਿਕ ਤੇ ਅਧਿਕ ਸਜਾਏ ਪਏ ਹੈ ਓਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਭੁ
ਲਿ ਗਿਆ ਪਹਿਚਾਨ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਹੈ॥
ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰ ॥ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਅਪਾਰ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈਂ ਅਰ ਸੰਤ ਭਗਤ ਭੀ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜਬ ਓਹ ਬਾਂਢੀ ਉਸ ਘਰ
ਕੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਜਹਾਂ ਉਸ ਕਾ ਮੰਜਾ ਪੜ੍ਹਾ ਥਾ ਚਾਰ ਪਾਵਿਆ ਕੇ ਪਾਸ ਪਦਾਰਥ ਭੀ
ਅਗਿਣਤ ਹੀ ਧਰਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਮਿਗਰੀ ਘਰ ਕੀ ਅਗਿਣਤ ਹੀ ਧਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਕੁ
ਦਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਂਢੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਕੀ
ਟਹਿਲ ਕਰੇਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਵਨੀ ਲਾਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਉਸ ਕੋ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ਹੀ ਰ
ਖੇਗਾ ਉਸ ਕੇ ਸੰਕਟ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਭੀ ਸਵਰ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਕੇ ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਸਦਕਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਸਚਰਜ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਵਸਤੀ ਕੇ ਲੋਕ ਅ
ਤੇ ਓਹੁ ਬਾਂਢੀ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਿਛੇ ਦੌੜੇ ਕਿਤਨੀਕ ਦੂਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿ
ਲੇ ਬਡਾ ਪਰੇਮ ਲਗੇ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਓਨਾ ਦੇ ਮਨ ਨਿਰਮ-
ਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਓਨਾ ਦੇ ਆਤਮੇ ਏਹੁ ਆਈ ਜੋ ਕਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੀ ਵਸਤੀ ਵਿ
ਚ ਕੋਈ ਇਕ ਕਾਲ ਰਹਨ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਡੇ ਪ
ਰ ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਏ ਕੋਈ ਕਾਲ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਸਦਕਾ ਸਾਡੀ ਕਲਿ
ਆਨ ਹੋਵੈਗੀ ਜਿਉ ਜਾਨੋ ਅਸਾਂ ਅਨਾਥਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਵੋ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਆਏ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਿਆ ਕਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇ ਕਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਓਨਾ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਨਿਤ ਹੀ
ਤਾਂ ਇਕ ਲੜਕਾ ਸਤਾਂ ਵਰਸਾਂ ਦਾ ਘਰ ਤੇ ਨਿਤ ਸੁਤਾ ਉਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਆਵੈ
ਅਤੇ ਓਨਾ ਦੇ ਪਰੇਮ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਵੇ ਸਬਦ ਕੀ
ਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਆਪਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁ

੩੭੬ ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਜ ਏ ਸਬ ਬਾਲਕ ਕੋ ਪਕੜ ਰਖਣਾ ਜਾਂ ਗੋਰਤ
ਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਭੀ ਜਾਵਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਬਾਲਕ
ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾ
ਲਕੇ ਤੂੰ ਇਸ ਵਕਤ ਸੁਤਾ ਉਠ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ਕਿਉ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਹਸਨੇ
ਖੇਡਨੇ ਖਾਵਨੇ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ
ਅਤੇ ਆਪ ਕੇ ਸਬਦ ਕਾ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਰਧੀ ਭਗਤ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਚ
ਰਨਾ ਪਾਸ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਨ ਹਛਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਏਹੁ ਬਾ
ਤ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਮਲੂਮ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮੇ
ਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਅਗ ਬਾਲ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਰੋਟੀ ਬਨਾਇ ਦੇਵ
ਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਗ ਬਾਲਣ ਲਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੁਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਲਕੜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ
ਨਿਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗ ਲਗੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਵਡੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗ
ਲਗੀ ਏਹੁ ਅਚਰਜ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਹੇ ਜੀਆ ਨ ਜਾਣੀਏ -
ਪਹਿਲਾ ਮੈਂ ਨਿਕੜਾ ਹੀ ਚਲ ਜਾਵਾਂ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਵਡਾ ਹੋਵਨ ਦੇਵੇ ਕਿ
ਨਾ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ ਲਈਏ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ
ਉਸ ਬਾਲਕ ਕੀ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਉਸ ਲੜਕੇ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ। ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘੜੀ ਮੁ
ਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ। ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾ
ਵਾਰ। ਉਠ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰ
ਧੀ ਪਾਹਿ। ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
ਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹੀ ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ। ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰ ਤਈ-
ਆਰ। ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰ ॥੨॥ ਪਹਿਲਾ
ਪਹਰ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰ ਸੋਇਆ। ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ਚੌਥੈ ਭੋਰ ਭਇਆ
। ਕਦ ਹੀ ਚਿਤ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨ ਜੀਓ ਪਿੰਡ ਦੀਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤ ਕੌ ਵਾਰਿਆ
ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣ। ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ। ਨਾਨਕ
ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣ ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਨ ਕਰ -
ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲੜਕੇ
ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਪ

ਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰੇ ਏਹੁ ਜੀਵ ਜਦਾ ਸਦਾ ਨਹੀ ਪਰ ੩੧੧
ਮੇਸਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ ਜਮ ਪਕੜਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਨਾਮ ਜਪਕਰ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਭਈ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੧ ਕੀੜੀਆਂ ਨਾਲ।

ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਨਗਰੀ ਮੇਂ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਥੇ ਦੇ ਰੁਖ ਬਿਛ ਸਭ ਕਾਲੇ ਹੀ ਨਜਰ
ਜਰੀ ਆਵਨ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕੀੜੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦੀ ਨਗਰੀ ਕਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰਦ
ਨਾ ਮੂੰਹ ਢਕਕੇ ਕੀਮਾ ਪੇਬਿਹਾ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋਂ ਛੇਤੀ ਚਲੀਏ
ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ ਪਾਲਾ ਏਥੇ ਅਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਹੋਰਤ ਜਾਗਾ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਦੇ
ਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਏਨਾ ਕੀੜੀਆਂ ਦੀ ਪਾਤਸ
ਹੀ ਹੈ ਜਾਦੇ ਕੋਈ ਸੰਗ ਵਿਚ ਜੀਉ ਹੋਵੇ ਯਾ ਜਨਾਵਰ ਯਾ ਬਡਾ ਯਾ ਪੰਛੀ ਦਾ ਬਚ
ਹੋਵੇ ਸਭ ਸੇਨੇ ਏਹੁ ਕੀੜੀਆ ਹੀ ਖਾਇ ਜਾਂਦੀਆ ਹੈਨ ਪਰ ਤੂੰ ਡਰੇ ਮਤ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੋ
ਈ ਨਹੀ ਆਵਨੇ ਕ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਦਾ ਰਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਕੋਈ ਅਗੇ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਯਾ ਅਸ
ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਵੇਰੀ ਏਥੇ
ਇਕ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲਸਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ
ਸੀ ਤਾਂ ਕੀੜੀਆਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਤੂੰ ਇਸ ਰਾਹੁ ਅਗੇ ਕੋ ਮਤ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਜਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇ
ਰਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਫੇਰ ਜਾਵੀਂ ਤਾ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੀੜੀਏ ਤੇਰੀ ਕਿਆ
ਰਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀੜੀ ਬੋਲੀ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਖੇ ਆ
ਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਪਰਾਹੁਣਾਚਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇਕਰ ਜਾਹੁ ਜਾਂ ਤੇਰੀ
ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੀੜੀਏ ਮੈਂ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲਸਕਰ ਕ
ਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਕਿਆ ਖਾਵਾਂ ਤੂੰ ਏਤਨਾ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀ ਰਖਸ
ਕਦੀ ਹੋਵੇਂਗੀ ਤਾਂ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰ
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਜਿਤ ਲੇ ਜਾਂ ਤੇਰਾ ਜੀ ਚਾਹੇ ਤੂੰ ਚਲ ਜਾਹੁ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾ ਕੀੜੀਏ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੁਧ ਕਾ ਸਾਮਾਨ ਕਰਕੇ ਲਗਾ
ਜੁਧ ਕਰਨ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀ ਸੈਨਾ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਤਾਂ ਕੀੜੀਆਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਨੇ
ਆਪਨੇ ਲਸਕਰ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਬੈਖਨ

੩੭੯ ਲ ਮੂੰਹ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਕੀੜੀਆਂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬਿਖ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਭਰ ਆਂਦਾ ਜਿ
ਸ ਨੂੰ ਛਾਵਨ ਸੋ ਸੁਆਹੁ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ-
ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲਸਕਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਇਕ ਰਾਜਾ ਰਖ ਲਿਆ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀੜੀ ਗਈ ਕਿਉਂ ਰਾਜਾ ਹੁਣ ਕਿਆ ਮਰਜੀ ਹੈ ਹੁਣ ਭੀ ਮੰ
ਨ ਲੈ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਖਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਨਿਵਤਾ ਮਨਿ ਲੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਕੀ
ੜੀ ਨੂੰ ਮੈ ਮੰਨਿਆ ਨਿਵਤਾ ਆਪ ਦਾ ਪਰ ਮੈਂ ਤੋ ਅਬ ਇਕਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੌ
ਸੈਨਾ ਸਭ ਮਰ ਗਈ ਹੈ ਤਾ ਕੀੜੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਸੈਨਾ ਕੋ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਪਾਤਾਲ ਤੇ
ਜਾਇ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਕੀੜੀਆਂ ਗਈਆ ਪਾਤਾਲ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈ ਆ
ਈਆ ਜਿਸ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਪਾਵਨ ਸੋਈ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਵੰਜਾ ਖੂਹਣੀਆ ਲ
ਸਕਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸਭ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਤ ਕੁੰਡ
ਪਾਤਾਲ ਵਿਚ ਬਿਖ ਕੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕੁੰਡ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਸ
ਵੇਲੇ ਸਭ ਲਸਕਰ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਾਰੇ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕਰ ਕੀੜੀ
ਦੇ ਰੋਟੀ ਖਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਤੋ ਠੰਢੀਆ ਰੋਟੀਆ ਮਿਲੀ-
ਆ ਅਤੇ ਦਾਣਾ ਰਿਝਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਘਾਸ ਭਿਜਾ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕੀੜੀਏ ਰੋਟੀਆ ਠੰਢੀਆ ਦਾਣਾ ਰਿਝਿਆ ਹੋਇਆ ਘਾਸ
ਭਿਜਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਏਥੇ ਇਕ
ਹੋਰ ਰਾਜਾ ਭੀ ਆਇਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀ ਅਸਾਂ ਨੇ ਰੋਟੀ ਆਖੀ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਲਸਕ
ਰ ਤੇ ਜੋ ਛੁਟ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਸੀ ਅੰਨ ਸੋ ਮੈ ਤੇਰੇ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਪਰੋਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਰਾਜਾ ਕੀੜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅਜੇ ਭੀ ਅੰਬਾਰ ਲਗੇ ਪਏ ਹੋਏ ਹੈ
ਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ
ਹੈ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਤੈਨੇ ਕਿਆ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਅੰਨ ਖਾਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਕੀੜੀ ਤੇ ਵਿਦਾ ਹੋਇ
ਆ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸੁਨਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ।
ਸੀਹਾਂ ਬਾਜਾਂ ਚਰਗਾਂ ਕੁਹੀਆਂ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹੁ। ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ
ਏਹੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ। ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹੁ। ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ
ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹਾ। ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ
ਆ ਸਾਹਾ। ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹੁ।੧॥ ਜਾਂ ਇਹੁ
ਸਲੋਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ

ਏਹੁਅਸਚਰਜਕਉਤਕਆਪਕੇਬਡੇਅਸਚਰਜਹੈਨ ਹੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕੌਨਜਾਣੈ ੩੨੮
ਗੁਣਤੇਰੇਤੁਸੀਧੰਨਹੋਅਸਚਰਜਕਉਤਕਹੈਨਤੇਰੇ ਹਸਤੀਮਾਰਗਰਦਮੇਮੇ
ਲੇਰੀਟੀਕੇਸਿਰਛਤ੍ਰਧਰੇ

ਅਗੇਸਾਖੀਝੰਡੇਬਾਢੀਨਾਲ॥

ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਬਿਸੀਹਰਦੇਸਵਿਚਜਾਇਪ੍ਰਗਟੇਤਾਂਓਥੇਕੋਈਗੁਰੂਜੀਨੂੰਬੈ
ਠਣੇਨਦੇਵੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਝੰਡੇਦੇਘਰਦੇਬਾਹਰਵਾਰਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਝੰਡੇਦੇਖਿ-
ਆਏਹੁਤਾਂਕੋਈਪਰਮਪੁਰਖਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਆਪਨੀ
ਘਰਨੀਨੂੰਜਾਇਕਰਕਹਿਆਜੋਕੁਛੁਹੋਇਆਵੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਮੂਹਿਪਾਵ
ਣੇਵਾਸਤੇਭੋਜਨਕਰਲੇਵੇਤਾਂਸਿਖਨੀਨੇਕਹਿਆਜੋਕੁਛਘਰਵਿਚਹੈਸੋਸਭਕੁ
ਛੁਤੈਨੂੰਮਲੂਮਹੈਕਿਆਕਰਾਤਾਂਝੰਡਾਫਿਆਕਰਦਾਹੁੰਦਾਸੀਜੇਕੁਛਘਰਵਿਚ
ਹੋਵੇਤਾਂਆਏਸਾਧਸੰਤਨੂੰਘੋਰੇਖਵਾਇਦੇਣਜੇਕਰਘਰਮੇਂਪਦਾਰਥਨਾਹੋਵੇ
ਤਾਂਆਏਸਿਖਸੰਤਵਾਸ੍ਤੇਵਸਤੀਵਿਚੋਭੀਭਿਖਿਆਮੰਗਕੇਲੈਆਵਦਾਸੀਤਾਂਉ
ਸਦਿਨਘਰਵਿਚਪਦਾਰਥਨਹੀਸੀਝੰਡਾਉਸਵਸਤੀਵਿਚਸਾਰੇਹੀਫਿਰਿਆ
ਕਿਸੇਕੁਝੁਦਿਤੇਨਾਹੀਜਿਥੇਜਾਵੇਤਿਥੋਜਬਾਬਹੀਮਿਲੇਅਰਲੋਕਏਹੁਆਖਨ
ਲਗਪਏਜੋਫਕੀਰਾਦੇਬਹਾਨੇਆਪਨੀਗੁਜਰਾਨਕਰਦਾਹੈਤਾਂਝੰਡਾਖਾਲੀਹੀਘ
ਰਉਠਆਇਆਤਾਂਚਿੰਤਾਬਹੁਤਕਰਨਲਗਾਅਤੇਹਥਕਿਤੇਪਵੇਨਾਹੀਤਾਂਉਸ
ਦਿਨਉਥੇਦੇਰਾਜੇਨੇਛਿੰਝਪਵਾਈਸੀਲੋਗਤਮਾਸਗੀਰਬਹੁਤਹੀਚਲੇਜਾਵ
ਨਅਤੇਰਾਜਾਨੇਏਹੁਕਹਿਆਸੀਜੋਕੋਈਜਿਤੇਗਾਤਿਸਨੂੰਸਉਟਕਾਦੇਵੇਂਗੇਅਰ
ਜੋਕੋਈਏਥੇਹਾਰੇਗਾਤਿਸਨੂੰਪੰਜਾਹੁ ਕੇਦੇਵੈਂਗੇਏਹੁਖਬਰਸਾਰੇਸਹਿਰਵਿਚ
ਪ੍ਰਸਿਧਹੋਇਗਈਏਹੁਗਲਸੁਣਕੇਝੰਡਾਬਾਢੀਭੀਬਾਹਰਨਿਕਲਖੜ੍ਹਾਹੋਇ
ਆਦੇਖੇਂਤਾਂਬਹੁਤਲੋਕਜੁੜੇਹੈਨਅਤੇਪੁਛਿਆਏਹੁਏਥੇਕਿਆਹੈਤਾਂਲੋਕਾਨੇ
ਕਹਿਆਹੇਝੰਡਾਰਾਜੇਨੇਛਿੰਜਪਵਾਈਅਰਕਹਿਆਹੈਸੁਜੋਕੋਈਜਿਤੇਗਾਤਿ
ਸਨੂੰਸੌਟਕਾਦੇਵਊਗਾਜੋਕੋਈਹਾਰੇਗਾਤਿਸਕਉਪੰਜਾਹਟਕੇਦੇਵਊਗਾਤਾਂਏਹ
ਗਲਸੁਣਕੇਝੰਡਾਮਲਅਖਾੜੇਵਿਚਜਾਇਵੜਿਆਅਤੇਕਪੜੇਲਾਹਕੇਖੜ੍ਹਾਹੋ
ਇਆਕਹਿਓਸੁਜੇਮੈਂਹਾਰਾਗਾਤਦਭੀਪੰਜਾਹਟਕੇਲੈਆਵਾਗਾਤਾਂਇਕਭਲ
ਵਾਨਰਾਜੇਕਾਨਾਮੀਸੀਉਸਪਾਸੋਕੋਈਜਿਤਕੇਨਹੀਸੀਜਾਂਦਾਤਾਂਝੰਡੇਨੇਉਸਨ
ਲਜਾਇਕੇਹਥਜੋੜੇਤਾਂਉਸਭਲਵਾਨਨੇਕਹਿਆਤੂੰਸਰਕੜੋਅਜਤੂੰਕਿਸਵਾਸ
ਤੇਲੜਨਲਗਾਹੈਭਾਈਮੇਰੇਘਰਵਿਚਸਾਧਆਏਹੈਂਸੋਤਿਨਾਦੇਨਮਿਤਮੇਂਆ

੩੮੦ ਇਆਹੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਤਿਨਾਂਦੇ ਮੂਹਿ ਪਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਲੈਜਾਵਾਂਗਾ ਓਹ ਸਾਧ ਆਏ
ਭੁਖੇ ਨ ਜਾਵਨ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਜਿਤੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਰਗਏ ਕੋ ਭੀ ਦੇਂਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਕੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਬਸੀ ਜੋ ਸਾਬਾਸ ਹੈ ਇਸ ਮੰਡੇ
ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਾਇ ਕਾਰਜ ਕੇ ਨਮਿਤ ਆਪਨਾ ਸਰੀਰ ਤੁੜਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਤ੍ਰੇਹੁ
ਪਜਿਆ ਅਰ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਕਾ ਜੋ ਭਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਭਲਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆ
ਉ ਭਾਈ ਮੰਡਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘੁਲ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਲਗੇ ਘੁਲਣ ਜਾਂ ਘੜੀਆਂ ਦੋ
ਇ ਤ੍ਰੈ ਘੁਲੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਭਲਵਾਨ ਜਾਨ ਕੇ ਮੰਡੇ ਦੇ ਹੇਠ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੋ ਏਹੁ ਭਲਵਾਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸੀ ਪਰ ਮੰਡੇ ਦੇ ਅਗੇ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੰ
ਡੇ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਸੌ ਟਕਾ ਦਿਤਾ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਸਚੇ ਖੰਡ   ਮੈਂ ਬਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਸ੍ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਰਤਾਰ ਦਾ
ਹੁਕਮ ਆਵੇਗਾ ਤੇਰੇ ਲੈ ਜਾਵਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਚੇ ਖੰਡ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਂਗਾ ਅਤੇ ਮੰਡਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਤੇ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿ
ਤ ਲੀਆ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਲੈਨੇ ਕਰ ਮੰਡੇ ਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਗਈ ਅ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਮੰਡਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖੁ
ਮਾਰੀ ਜੋ ਮੰਡੇ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੀ ਮੰਡਾ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਾ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਮੰਡੇ ਦਾ ਦੇਸ ਸਭੀ ਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰ ਤਲੇ ਇਆ ਬ
ਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇਇਆ ਤਾਂ ਮੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨਾਲ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਕੋਟਲੇ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿ
ਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਜੋ ਹੈਸੀ ਸੋ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾ
ਨ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਗੋਸਟਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿ
ਮਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠਾ ਅਗੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਆਪਨਾ ਦੀ
ਦਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਫੇਰ ਅ-
ਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਖੁਸੀ ਲੈਕਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਆ

ਇਆ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਓਹੁ ਅਗੋਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ੩੯੧
ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਹਨ ਲਗਾ ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਆਏ
ਹੋ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਅਜ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ
ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਸਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਅਸੀ ਖਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੀਏ
ਮਿਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਯਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੁ
ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਓਹੁ ਤੋ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਰ ਨਾਮ ਉਸਕਾ ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਰ
ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਭੀ ਉਨਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਆਉ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਭੀ ਫੈਜ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ
ਭੀ ਆਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਤੁਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸੀ ਪੰਖੀ ਹੋਇਕੇ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾ
ਉਂ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵ
ਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ਏਹ ਤੁਕ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਪੂੰਜੀ ਵਿਚ ਭੰਗ ਪਾਇ ਗਿਆ ਅ
ਤੇ ਜਦੋਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਦੀਦਾਰ ਕਰ
ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੀਏ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਓਥੇ ਤਾਂ ਸ
ਭ ਕੂੜ ਫੈਲ ਹੀ ਕੁਫਰ ਬੋਲੀਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਏਹੁ ਬੈਤ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਪੰਛੀ ਹੋਇਕੇ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ
ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਜਾਦਾਨ ਜਰਨ ਆਵਊ ਨ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨ
ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ
ਚੌਦ ਤਬਕ ਹੈਨ ਸਤ ਹੇਠ ਅਤੇ ਸਤ ਉਪਰ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਕੁਫਰ ਸੈ ਅਸਮਾਨ
ਦੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੈ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਹੈ ਅਸ
ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੌਦਾਂ ਹੀ ਤਬਕਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੈ ਹੀ ਅਸਮਾਨਾ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਫੇਰ ਭੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ਪਰ ਹੁਣ ਤੂੰ
ਚਲ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਗੁਨਹੁ ਬਖਸਾਇ ਲਿਆਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਮੀਏ
ਮਿਠੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਹਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਕਾ ਗੁਨਹੁ ਮਾਫ ਕਰੀਏ ਦੁਹਾਈ ਆਪਨੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਸਾਹ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਏਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਭੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲਰਹਿ
ਮਾਨ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਹੁ ਆਪਣੀ ਨੀਤ ਪਿਛੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਸਾਹਿ
ਬਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੀ ਤਕਸੀਰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਏਹੁ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ
ਜੇਹੀ ਨੀਯਤ ਤੇ ਸੀ ਮੁਰਾਦ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੇਗਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਪਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲ

੩੯੨ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਊ ਫੇਰ ਭੀ ਮਾਰਿਆਂ ਜੀ ਇਸਦਾ ਬਰਾਖੁਦਾਈ
ਗੁਨਾਹ ਬਖਸੇ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਗੁਨਹਿਗਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸਾ ਸਰਣ ਪੜ੍ਰੇ ਕੀ ਲਾਜ ਰ
ਖਣੀ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੀਯਾਂ ਮਿਠਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਟਿਕੋਟੀ ਮੇਰੀਆ
ਰਜਾ ਪਵਣ ਪੀਅਣ ਅਪਿਆਉ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੋਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ
ਨ ਥਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿ
ਜ ਥਾਉ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਉ॥੧॥ ਕੁਸਾਂ ਕਟੀਆ
ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣ ਪੀਸਾਂ ਪਾਇ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲ ਜਾਉ॥
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ ਅਸ
ਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੇ ਨ ਆਵਊ ਨ ਕਿਛੁ ਪੀਯਾਂ ਨ ਖਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ
ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ
॥ ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣ ਪਵਣ ਚਲਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇ
ਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥੪॥੧ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਭੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ
ਦਿਲੋਂ ਗੁਮਾਨ ਨ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੀਆ ਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬੁ
ਝ ਲੀਤੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਗਾਹ ਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਲਾ ਫਕੀ
ਰ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਅਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਇਉਂ ਨਿਚੋੜ ਲੀਏ ਜਿਉਂ ਨਿੰਬੂ ਵਿਚੋਂ ਰਸ ਨਿਚੋ
ੜ ਲਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੇਖ ਮਿਠਾ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ ਜੈਤ ਹੈ ਵਜਾਇਆ ਵਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਅਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਇਉਂ ਕਰੇਂਗੇ ਜਿ
ਸਤਰਾ ਰੀਨਾ ਪੀੜ੍ਹ ਲਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਚਲੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਆਵੀਏ ਅਤੇ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਅਗੇ ਇਉਂ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਨਿੰਬੂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਨਿਚੋੜ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿ
ਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਾਨੂੰ ਰਬੋਂ ਜਬਾਬ ਆਯਾ ਹੈ ਜੋ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੂੰ ਗੀਨੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਪੀ
ੜ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਯਾਂ ਮਿਠਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜੋਰਦ
ਲਾ ਹੈ ਚਲੋ ਸਾਈ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ
ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਆਪ ਸਮੇਰੋ

ਸਟ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ। ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੩੯੩

ਮਨਮੁਖ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇ ॥ ਭਰਮ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜ ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰ ਥਲ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨ ਡੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰ ਮੇਲੀਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥ ਸਾਚ ਸਹਜ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਵਨ ਭਤਾਰ ॥੩॥ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲ ਗੁਮਾਨ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਕਿਨ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖ ਤਤ ਵੀਚਾਰ ॥ ਸਾ ਧਨ ਆਪ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸੀਗਾਰ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤ ਅਪਾਰ ॥੫॥੧॥

ਇਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮੀਆਂ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਤਖੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਜੁਰਗ ਹੋ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੜੀ ਬਜੁਰਗੀ ਬਖਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਜੇੜ੍ਹੇ ਮਨਮੁਖ ਹੈਨ ਸੋ ਆਪਨੇ ਗੁਰਾਂ ਥੀਂ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਠੌਰ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਸਤਾ ਦਸਦਾ ਗੁਰਾਂ ਬਾਝ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਧੇ ਆਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਨਾ ਗਿਆਨ ਖੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਠਗੇ ਅਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਮ ਵਿਚ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਭੂਲੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਦੋਹਾਗਣੀਆਂ ਹੈਨ ਜੋ ਆਪਨੇ ਪਿਰ ਦੇ ਅੰਗ ਵਿਚ ਨਹੀ ਸਮਾਵਦੀਆਂ ਓਹ ਭੂਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਬਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਭੂਲੀ ਹੋਈ ਪਰਬਤਾਂ ਉਤੇ ਥਲਾਂ ਵਿਚ ਦੌੜਦੀਆਂ ਹੈਨ ਗਰਬ ਕਰਕੇ ਪਿਰ ਸੇ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤਿਨਕਾ ਮਿਲਨਾ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਹਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਧਿਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਜਨਮ ਦੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਭੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਚ ਸਹਜ ਤੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸੇ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਭਰਤਾ ਸਰਬ ਕਾ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਦਾ ਨ੍ਹਾਵਣ ਭੀ ਤੇ ਭੇਖ ਭੀ ਸਭ ਸੁਫਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਥੀਂ ਬਿਨਾ ਇਸ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤਤ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਸੇ

੩੯੪ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣਤੇ ਹੈਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਨਕੇ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦੇ ਸਮੇਤ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਗਿਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨਾ ਸਿਖ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ ਛੋੜ ਕਰ ਅਤੇ
ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਾ ਮਿਲੇ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾ ਕਰਨੀ ਉਸਦੇ ਅ
ਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਇਆ ਕਰੋ ਸਾਈ ਸਚੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ
ਦਾ ਇਕੋ ਸਮਝ ਕੇ ਦਿਲੋਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪਹਿਲੇ-
ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਹੈ ਜੋ ਕਲਮਾ ਇਨਾਂ ਦਾ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਗ
ਹ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਹੋਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਮੀਆ ਜੀ ਉਸ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਦਰ ਉਪਰ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਨਹੀ ਜੋ ਕੋਈ ਓਥੇ ਗਇਆ ਹੈ ਸੋ ਏਕਤਾ ਹੀ ਹੋਇ
ਕੇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੇ ਤੇਲ ਬਿਨਾ ਭੀ
ਦੀਵਾ ਬਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਃ ੧
ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹਿ ਛਲੈ॥ ਨਹਿ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੈ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੈ ਤਿ
ਉ ਰਹੈ॥ ਇਸ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ॥੧॥ ਬਿਨ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾ
ਈਐ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ॥੧॥ ਇ
ਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੀਆ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ॥ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ॥੪॥੧॥ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਂ-
ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਕਬੂਲ ਕਿਉ ਨਹੀ ਪਉਂਦੇ ਅ
ਤੇ ਓਹੁ ਪੋਥੀਆ ਪੁਰਾਣ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਸਗੀਝਰੀ
ਏ ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਵੇਸ ਕੌਨ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਰ ਦੀ ਲਾਇਕ ਹੈਂਨ ਅਤੇ ਰੋਜਾ
ਓਹੁ ਕੌਨ ਹੈ ਜਿਸ ਰੋਜੇ ਦੇ ਰਖਨੇ ਤੇ ਦਿਲ ਥਾਇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹੁ ਨਿਵਾਜ ਕੌਣ ਹੈ
ਨ ਜੋ ਜਿਨਾ ਨਿਵਾਜਾ ਕਰਨੇ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨਜਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਕਹਿਆ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ
ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ॥ ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ॥
॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮ
ਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ॥੨॥ ਸਰਾ ਸਰੀਅਤ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ॥ ਤਰੀ

ਕਤਤਰਕ ਖੋਜੋਟੋਲਾਵਹੁ॥ਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾ॥ਮਿਲਹੁਕੀਕਤਾਲਿਤ ੩੯੫
ਫਿਰਨਮਰਾ॥੩॥ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਾਤਰਾਕਹੁਬਦਫ
ਨੀ॥ਪਰਿਮਰਦਾਜਿਦਕਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੧॥ਮਕੀਮਿਹਰੋਰੇ
ਜਾਪੈਧਾਕਣਾ॥ਭਿਸਤਪੀਰਲਫਜਕਮਾਏਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇਆ
ਬੰਦਗੀਅਲਹਿਆਲਾਹੁਜਰਾ॥੫॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲਸੋਧੈ
ਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸਜਿਸਸਿਫਤਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇ
ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਵੇਲਾ॥ਖਾਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਕਰ
ਹੁਦ ਸਮਰਦਨਸੁਨਤਸੀਲਬੰਧਾਨਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਣੈਸਭਫਿਲਹਾਲਾ
॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂੰਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆਏਕਮੁਕ
ਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਸਿਫਤਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ
॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤਮੁਕਾਮੇਏਹੁਪੰਜਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜ
ਾਨਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕਬੁਝਿ
ਵਦਹੁਬਾਗਾ॥ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕੁਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿ
ਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਾਈਲਨਦੋ
ਜਨਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀ
ਨਾ॥ਨਾਪਾਕਪਾਕੁਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਸਾ॥ਸਾਬਤਸੂਰਤਿਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸ
ਲਮਾਨਮੋਮਦਿਲਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈ
ਨੇੜੈਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟਘਿਉਪਾਕੁਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕੋਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ
॥ਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰਦਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸਨ
ਜਰਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਮੁਹਬਤਅਥਾਹ
ਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਤਰਾ॥੧੫॥
ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਕ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਕੈ ਸਾਦਿਕ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ
ਏਕ ਨਾਮ ਸਿਫਤ ਮਹਿਮਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਈ ਹੈ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾ
ਨਗੀ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀ ਹੀ ਦਸੀਏ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵਲੀ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਖੁ
ਦਾਇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੂੰ ਬਾਹਿ ਤੇ ਪਕੜ
ਕੇ ਹਰਗੋਸੇ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮੁਖ ਬੀ॰॰ ਕਹਿਆ॥

ਤ੯੬ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਇਤਨਾ ਹੀ ਕਹਿਨ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਮਿਠੇ ਦਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾ ਮੀਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਠ ਭਜਨ ਕੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਇਤਨੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਧਰਤੀ ਤੋ ਹੋਇਆ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਚੁੰਮੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ਹਾਜਰਾ ਕੋ ਮਿਹਰ ਹੈ ਬੇਹਾਜਰਾ ਕੋ ਬੇਮਿਹਰ ਹੈ ਈਮਾਨਦਾਰ ਦੋਸਤ ਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਕਾਫਰ ਹੈ ਕੁਫਰ ਕਹਿਰ ਹੈ ਗੁਸਾ ਹਰਾਮ ਹੈ ਨਫਸ ਸੈਤਾਨ ਹੈ ਗੁਮਾਨ ਕੁਫਰ ਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਨਾਪਾਕ ਹੈ ਇਲਮ ਮਹਲੀਮੀ ਹੈ ਬੇਇਲਮ ਔਲੀਆ ਹੈ ਇਆਨਤ ਸੁਰਖਰੂ ਹੈ ਅਡਿਰਤਪਣ ਜਰਦਰੂ ਹੈ ਸਚ ਦੁਸਤ ਹੈ ਦਰੋਗ ਦੋਜਕ ਹੈ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਹੈ ਸਿਫਤ ਉਜੂ ਹੈ ਬਾਂਗ ਬਲੇਲ ਹੈ ਚੋਰੀ ਖਾਲਕ ਹੈ ਯਾਰੀ ਪਲੀਤ ਹੈ ਫਕੀਰੀ ਸਬੂਰੀ ਹੈ ਨਾਸਬੂਰੀ ਮਕਰੂਰ ਹੈ ਰਾਹੁ ਪੀਰ ਹੈ ਬੇਰਾਹੁ ਬੇਪੀਰ ਹੈ ਇਮਾਨ ਦੋਸਤ ਹੈ ਬਾਦਿਆਨਤ ਨਿਕਾਰ ਹੈ ਤੇਗ ਮਰਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੈ ਏਤੇ ਦੇਲ ਜੋ ਜਾਨ ਜਨਾਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਦਾਨਸਵੰਦ ਕਹਾਵੈ॥੧॥ ਤਾਂ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਹਾਜਰ ਜਵਾਬ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਔਲੀਆ ਹੈਂ ਅਕੇ ਆਪ ਹੀ ਖੁਦਾ ਏਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਜਿਸਮ ਵਿਚ ਆਇਕੇ ਨਾਨਕ ਕਹਾਯਾ ਹੈ ਅਸੀ ਤਾਂ ਏਵੇਂ ਭੁਲੇ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਬਖਸੋ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਸਚ ਖੁਦਾਇ ਕਰ ਜਾਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਯਾ॥

ਅਗੋ ਸਾਖੀ ਧਨਾਸਰੀ ਦੇਸ ਵਿਚ ਸੈਦੋ ਨਾਲ

ਕੋਈ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਨਾਸਰੀ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਕ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਤ ਨੇਮ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਕੇ ਅਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਦਰਿਆਉ ਪਰ ਬੈਠਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਤੇ ਥੇ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਨਿਤ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਭੀ ਖੁਆਜਾ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਭੀ ਲਗਾ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਚਲਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਥ ਵਿਚ ਮਸ਼ਾਲ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਭੀ ਦਰਿਆਉ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਆਵ... ਵਾਲੇ ਮਾਨੁਖ ਨੇ ਸੈਦੋ ਘੇ...

ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਇਤ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ੩੮੧
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਨਾਮ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿਆਇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਂਦੇ
ਹਾਂ ਅਸੀ ਨਿਤ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ
ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਭੀ ਖੁਆਜੇ ਹੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਸੈਦੇ ਘੇਓ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋ ਪੁ
ਛਿਆ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈ ਉਸ ਮਾਨੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਖੁਆ
ਜਾ ਹਾਂ ਇਤ ਸਮੇ ਨਿਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਆਤਮੇ ਏਹੁ ਸਹੀ ਹੈ
ਓਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪੈਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿ
ਚ ਕੁਛ ਭੇਦ ਨਹੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰਾਹੁ ਦਸਨ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀ
ਆ ਨੂੰ ਉਧਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰ
ਜਨਹਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹੁ ਪਰ ਚਲੇ
ਗਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਨਿਤ ਬਾਬੇ ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਹੁੰਦਾ
ਹਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਖੁਆਜਾ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਅਚਰਜ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਅਤੇ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁ
ਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਮਰਾਤਬਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਆਜਾ ਇਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਤ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਖੁਆਜਾ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਕਿਤਨੇ ਦਿ
ਨਾ ਪਿਛੋ ਸੈਦੋ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦੇਖ ਸੈਦੋ ਮੈ ਜੋ ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ
ਉਣ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਅਰ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਸ ਦੇ
ਵਿਚ ਸਮਾਇ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੈ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੈ
ਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਤ ਸਮੇ ਪਹਿਰ
ਰਾਤ ਰਹੇ ਕਿਉ ਆਏ ਹੋ ਅਰ ਅਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਂਵਦੇ ਥੇ ਤਾਂ ਸੈਦੋ ਘੇਓ ਨੇ
ਖੁਆਜੇ ਕੇ ਮਿਲਣੇ ਦੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੧ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾ
ਇ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ॥੧॥ ਨਾਮ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ॥ ਮੂੜੇ
ਫਿਰ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿ
ਆ ਜਾਇ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀ

੩੮੮ ਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋਭਾਗਨਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੩
॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਕੀਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮਨਜਾਪੀਖਸਮਕਾਕਿਸੈ
ਵਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੧ ਏਹਜੋਜਗਤਦੇਜੀਵਹੈਨਸੋਰਾਤਨੂੰਸੌਂਕੇਗਵਾਵਦੇਹੈਨਅਤੇਦਿਨ
ਖਾਵਣਦੇਪੀਣੇਆਦਿਕਗਵਾਵਦੇਹੈਨ ਏਕ੨ਸੁਆਸਜੋਹੀਰੇਜੈਸਾਹੈਤੇਮੋਤੀਆਂਜੈਸਾਹੈਸੋਇ
ਖਿਆਕੇਭੁਲੇਹੋਏਫਿਰ ਗਵਾਵਦੇਹੈਨ ਜੋ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂਨਹੀਧਿਆਵਦੇ
ਸੋ ਮਰਦੀਵਾਰੀ ਪਛੋਤਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਅਨਿਤ ਧਨਜੋਹਨਾਹੈ ਸੋ ਧਰਤੀਵਿਚਦ
ਬਦੇਹੈਨ ਪਾਪਕਰਕੇ ਇਕਠਾਕਰਦੇਹੈਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਜੋਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਹੈ ਸੋਨ
ਹੀਚਾਹਤੇ ਜੋ ਅਨਿਤਪਦਾਰਥਲੋਚਾਹਤੇਹੈਂਨ ਸੋ ਆਪਣਾਮਨੁਖਾਜਨਮਏਵੇਹੀ
ਗਵਾਵਤੇਹੈਂ ਸੋ ਪਦਾਰਥਭੀ ਕਰਮਾਦੇਲਿਖੇਬਿਨਾਨਹੀਹਥ ਆਵਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਜਿਸ ਈਸਰਨੇਜਗਤਕਉਪੰਨਕੀਤਾਹੈ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੰਤਰੂਪਹੋ
ਇਕਰਜੀਆਜੰਤਦੀ ਸਾਰਲੈਂਦਾਹੈ ਗਿਆਨਤੇਨਾਮਦੇਂਦਾਹੈ ਵਾਹੁਗੁਰੂਦਾ ਹੁਕਮ
ਨਹੀਜਾਣਿਆਜਾਂਦਾ ਜੋਕਿਸਨੂੰਨਾਮਦੀਵਡਿਆਈਦੇਇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਵਚਨਸੁਣਕੇ
ਸੈਦੋਨੇ ਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ ਮਨਦਾਤਾਂਵਿਸਾਹੁਨਹੀ ਇਕਵੇਰਵ
ਚਨਸੁਣਦਾਹੈ ਇਹਦੋਇ ਭੁਲਾਇਦੇਂਦਾਹੈ ਜੇਤੂਸਾਡਾਸਦਾਹੀ ਦਰਸਨਹੋਂਦਾਰਹੈ
ਤਾਂ ਸਾਡਾਕਲਿਆਣਹੋਦੈਜੀ ਤੀਬਰਨਹੋਇਆ ਸਾਡੇਦੋਇ ਰੂਪਹੈਨ ਸਰਗੁਣ
ਰੂਪਸਰੀਰਹੈ ਤੇਨਿਰਗੁਣਰੂਪੀਸਬਦਹੈ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦਰਸਨਸਦੀਵਨਹੀਹੁੰ
ਦਾ ਤੇ ਸਬਦਦਾ ਦਰਸਨਸਦੀਵਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਸੈਦੇ ਘੇਹੋਨੇ ਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਣਕਰ-
ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਅਗੇਨਿਮਸਕਾਰਕੀਤੀ ਤੇਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀਮੈ ਤੁਛਬੁਧਵਾਲਾਹੋ
ਮੈਨੇਏਹ ਜਾਣਿਆਸੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੁਆਜੇਦੀ ਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਂ ਅਤੇ ਇਹੁਬਿਭੂਤੀ
ਖੁਆਜੇਕੋਲੋਂ ਲਈਹੈ ਮੈ ਏਹੁਨਹੀ ਜਾਣਦਾਸਾ ਜੇ ਤੁਸੀ ਹੀ ਆਪਨਿਰੰਕਾਰਹੋ
ਤੇਰਾਹੀ ਏਹੁਸਭੁਪਾਸਾਰਾਹੈ ਤੇਰਾਹੀ ਸਭੁਕੀਤਾਹੋਇਆਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਜਗਾਵੇਂ
ਸੋਈਜਾਗਦਾਹੈ ਤੇਰਾਹੀਕੀਤਾ ਸਭੁਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿ
ਆ॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚ
ਨਉਨਿਧਨਾਮਏਕੁਭਾਲਹਿਗੁਨੀਗਹੀਰ॥ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕ-
ਰਗੁਰਪੀਰੁ॥ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ॥ਤਿਨਾਦਰੀਆ-
ਵਾਸਿਓਦੇਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ॥ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਸਾ-
ਉ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ॥ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਸਰਾਫਦੀਤਾਬ

ਤੁਰੂਨਪਾਈਐਤਾਊਂ॥੨॥ਸਤੀਪਹਿਰੀਸਤੁਭਲਾਬਹੀਐਪੜ੍ਹੀਆਪਾਸਾ॥ਓਥੈਪ ੩੯੮
ਪਪੁੰਨਬੀਚਾਰੀਐਕੂੜ੍ਹੈਘਟੈਰਾਸਾ॥ਓਥੈਖੋਟੇਸੁਟੀਐਖਰੇਕੀਚੈਸਾਬਾਸਾ॥ਬੋਲ
ਣਫਾਦਲਨਾਨਕਾਦੁਖਸੁਖਖਸਮੈਂਪਾਸਾ॥੩॥ ਜਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਏਹੁਸ
ਲੋਕਕਹਿਆ॥ਤਾਂ ਉਸਦੇਸਕੇ ਲੋਕ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਅ
ਰ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇਸਨੂੰ ਉਧਾਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਅਤੇ ਓਥੇ
ਇਕਧਰਮਸਾਲਾਬਨਾਈ ਨਿਤਸਾਧਸੰਗਤਇਕਠੀਹੋਕੇਓਥੇਕੀਰਤਨਕਰੈ

ਅਥੋਸਾਖੀਮੁਨਾਫਕਦੇਸਦੇਰਾਜੇਸੇ

ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀ ਮਨਸਾਕੀਚਾਲਜਿਧਰਸੁਰਤਿਹੋਵੇ ਤਿਧਰਹੀਜਾਇ
ਨਿਕਲੀਐ ਅਤੇਜਿਥੇਜਾਵਨਓਥੇਹੀ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਡੂਮਮਿਰਾਸੀ ਮੰਗਤਾ ਜੋ
ਕੋਈ ਆਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀਕੋ ਦੇਖਕੇ ਵਰਮੰਗਣ ਲਗਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਣ
ਜਾਹੁ ਫਲਾਨੀਜਾਗਹਿਗਾ ਏਹੁ ਅਮਕਾਪਦਾਰਥ ਓਥੇਧਰਿਆਹੈ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ
ਲੈਆਵੋ ਅਰਜੋਕੋਈ ਲੈਜਾਵੈ ਸੋਕਹੈ ਵਾਹੁਨਾਨਕਜੀ ਵਾਹੁ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਬਜੁਰਗ
ਹੋ ਬਡੇਪੀਰਹੋ ਤਾਂ ਸਭਕਰਾਮਾਤ ਨਉਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹਿਸਿਧੀ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਅ-
ਗੇਹਥਜੋੜੀ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਇਕਦਿਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮੁਨਾਫਕ ਦੇਸਵਿ
ਚ ਗਏ ਉਸਦੇਸਵਿਚਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੋਕੋਈਨਹੀਸੀਜਾਣਦਾ ਪਰਮੇਸਰ-
ਜੀ ਭੀਕੋਈ ਵਸਤਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਓਥੇਮੀਂਹਵਰਸਦੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਖੇਤੀਹੁੰਦੀਸੀ ਅਤੇਓ
ਥੋਦਾ ਰਾਜਾਜੋਹੈਸੀ ਸੋ ਬਰਕਤਵਾਲਾਸੀ ਜੋਕੋਈ ਵਸਤਜਾਇਕਰਮੰਗੇ ਸੋਰ
ਜਾ ਦੇਂਦਾਸੀ ਮੀਂਹਮੰਗੇ ਰਯਤ ਤਾ ਮੀਂਹ ਭੀ ਦੇਂਦਾਸੀ ਪੁਤ੍ਰ ਮੰਗਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾਪੁਤ੍ਰ
ਭੀ ਦੇਂਦਾਸੀ ਉਸਰਾਜਾਦੇਬਾਗਵਿਚਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਸਬਦਗਾਊ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਭਉਮੁਚਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲਾ॥ਮਨ
ਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲਾ॥ਸਿਰਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰਾ॥ਨਦਰੀਕਰਮੀਗੁ
ਰਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਭੈਬਿਨਕੋਇਨਲੰਘਸਪਾਰਾ॥ਭੈਭਉਰਖਿਆਭਾਇਸਵਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭੈਤਨਅਗਨਭਖੈਭੈਨਾਲਾ॥ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸਵਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨ
ਘਾੜਤਕਚਨਕਚਾ॥ਅੰਧਾਸਚਾਅੰਧੀਸਟਾ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥ਸ
ਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਬੋਲਣਵਾਉ॥ਅੰਧਾਅਖਰ
ਵਾਉਦੁਵਾਉ॥੩॥ ਤਿਸਰਾਜਾਦੇਬਾਗਵਾਨਨੇ ਏਹੁਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇਦਾ
ਦਰਸਨਕਰਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸੰਤਜੀ ਆਪਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆਹੈ

੩੯੦ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਕੋ ਖਬਰ ਆਪ ਕੀ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਪਰਮ ਪੁਰ
ਖ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬਡਾ ਗੁਫਾ ਤੋ ਲਹੈ ਜੈਸਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਂਡਾ ਡੋਲਦ
ਨਹੀ ਸਖਣਾ ਡੋਲਦਾ ਹੈ ਮਨਮਤ ਵਾਲਾ ਹੋਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਡੋਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੋ
ਸਿਰ ਪਰ ਧਰਤੇ ਹੈਂ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਉ ਸਬਦ ਕਾ ਅਰਥ ਪਰਾ
ਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਪਾਰ ਪੜਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੀ ਅਗਨ ਵਿਚ
ਧਾਤ ਪਾਈ ਹੋਈ ਜੈਸੇ ਚਾਹੀਏ ਭੂਖਨ ਬਨਾਇ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਤ੍ਰਿਸੀ ਤਰਾਂ ਭਉ ਮੇਂ ਸਿ
ਖ ਕਾ ਰਿਦਾ ਸੁਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈਸਾ ਚਾਹੀਏ ਸਵਾਰ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਭੈ ਬਿਨਾ ਜੀਆ ਦੀ ਪਾ
ਤੁ ਨਹੀ ਪਕ੍ਰੀ ਦੀ ਸਚ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾਤੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਬੁਧ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਸ਼ਾ ਮਨ ਨੂ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਬੋ
ਲਣ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਤਰਾ ਪਵਣ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਇਕਤ ਪਾਸੇ ਰਲ
ਜਾਂਵਦੀ ਹੈ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਠਹਿਰਤੇ ਜੈਸੇ ਸਖਣੀਆਂ ਬੰ
ਦੂਕਾਂ ਦਾ ਆਵਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਘਾਉ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਗੋਲੀਆ ਘਾਵ ਕਰਦੀਆਂ
ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਸੰਤਾ ਕਾ ਵਚਨ ਘਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਵਚਨ ਘਾਵ ਨਹੀ
ਕਰਦਾ ਜੈਸੇ ਬੋਝ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਗਡੀ ਜਿਮੀ ਨੋ ਕੇਡੇ ਨੂ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਖਨੀ ਗਡੀ
ਲਕੀਰ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਸਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕਾ ਵਚਨ ਰਿਦੇ ਕਉ ਛੇਦ ਜਾਂ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮੁਖਾ ਕਾ ਸ੍ਰਵਣ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ ਫੇਰ ਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸੁਨ
ਕੇ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ ਕੇ ਬਾਗ ਮੇਂ ਤਿ
ਨ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਨ ਏਕ ਕਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਦੋਇ ਔਰ ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ
ਰਾਜਾ ਸੁਣ ਕੇ ਬਡਾ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪਨੀਆ ਦਾਸੀਆ
ਕੋ ਭੇਜਿਆ ਬਡੇ ਉਤਮ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਇਕਰ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਈ
ਆ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੇ ਕਰ ਬਡੀਆ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਣੇ ਜੋੜ ਲਗੀਆ ਕਟਾਖ ਦਿਖਾਵ
ਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਸ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ ਅਰ ਸ
ਰੀਰ ਮੇ ਤੋ ਹਡ ਮਾਸ ਲਹੂ ਮਿਲਾ ਦਿਸਦਾ ਮੂਤ੍ਰ ਹੈ ਇਨ ਕਰਕੇ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਜੈਸੇ
ਹਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੂਪ ਭੋਜਨ ਕਚੀ ਤੇ ਸੋ ਖਾਈ ਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਵਿਸਟਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਏ
ਹੁ ਵਚਨ ਸੁਨ ਕੇ ਉਨਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਚਪਲਤਾ ਰਹਿ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨਾ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿ

ਆ॥ ਬਸੰਤ ਮ:੧ ਅਸ਼ਟਪਦੀਆ ॥ਜਗਕਊਆਨਾਮਨਹੀਚੀਤ॥ਨਾਮਬਿਸਾਰਗਿ ੩੮੧
ਰੇਦੇਖਭੀਤ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਚੀਤਅਨੀਤ॥ਜਗਸਿਉਤੂਟੀਝੂਠਪ੍ਰੀਤ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖ
ਬਜਰਭਾਰ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਗੁਨਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਬਾਲੂਕਾਘੂਮਨਘੇਰ॥ਬਰ
ਖਸਬਾਣੀਬੁਦਬੁਦਾਹੇਰ॥ਮਾਤ੍ਰਬੂੰਦਤੇਧਰਚਕਫੇਰ॥ਸਰਬਜੋਤਨਾਮੈਕੀਚੇਰ॥੨॥ਸਰਬਉ
ਪਾਇਗੁਰੂਸਿਰਮੋਰ॥ਭਗਤਕਰੌਂਪਗਲਾਗੌਂਤੋਰ॥ਨਾਮਰਤੌਂਚਾਹੌਂਤੁਝਓਰ॥ਨਾਮਦੁਰਾਇ-
ਚਲੈਸੋਚੋਰ॥੩॥ਪਤਿਖੋਈਬਿਖਅੰਚਲਪਾਇ॥ਸਾਚਨਾਮਰਤਉਪਤਿਸਿਉ
ਘਰਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛਕੀਨਸਪ੍ਰਭੁਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥
ਕਾਮਨਚਾਹੈਸੁੰਦਰਭੋਗ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਰੋਗ॥ਖੀਲੈਬਿਗਸੈਤੇਤੋਸੋਗ
॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤਿਕੀਨਸਹੋਗ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪਹਿਰਅਧਿਕਸੀਗਾਰ॥ਮਾ
ਟੀਫੂਲੀਰੂਪਬਿਕਾਰ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਂਧੋਬਾਰ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੂਨਾਘਰਬਾਰ
॥੬॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰ॥ਨਾਮਭਣਉਸਚਦੋਤਸਵਾਰ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਵ
ਉਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਅਧਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖਤਿਆਸਨਿਵਾਰ॥੭॥ਮੋਹਨਮੋਹਿ
ਲੀਆਮਨਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦਪਛਾਨਾਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਹਿਪ੍ਰਭੂਦੁਆ
ਰਤੇਰਾਨਾਮਸੰਤੋਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰ॥੮॥੧॥ ਜਗਤ ਕਊਆਹੈ ਵਿਖਿਆ
ਰੂਪੀਵਿਸਟਾਖਾਵਦਾਹੈ ਇਕਪਰਮੇਸਰਕੋ ਨਹੀਜਾਣਦਾ ਜੋ ਨਾਮਨੂੰ ਵਿਸਾ
ਰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਭੈਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਤੇਹੈਂ ਇਹੁ ਮਨਜੋਹੈ ਸੋ ਅਨਿਤ ਪਦਾਰਥਾਨੂੰਦੇ
ਖਦਾਹੈ ਗੁਰਮੁਖਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਕੋ ਤੋੜਤੇਹੈਂ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੋਹੈਨ ਸੋਵਿਖਕੇ ਬਜਰਭਾ
ਰਹੈਂ ਨਾਮਤੇਬਿਨਾਗੁਣਾਂਕਾ ਅਚਾਰ ਨਹੀ ਪਰਾਪਤਹੋਂਦਾ॥੧॥ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਰੇਤ
ਕਾਘਰਹੈ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਘੁਮਨ ਘੇਰ ਹੈ ਸਰੀਰਬੁਦਬੁਦੇਹੈ ਉਪਜਤੇਬਿਨਸਤੇਹੈਂ
ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀ ਬੂੰਦ ਸੇ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀਚਕ੍ਰ ਹੂਆ ਜੋਤਿ ਮਹਾਰਾਜਦੀ ਇਸਦੇਵਿ
ਚ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮਕ੍ਰਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈ ਸਰਬਜੋ ਉਪਾਵ ਹੈਨ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਕਰਪ
ਰਾਪਤਹੋਤੇ ਹੈਂ॥੨॥ਤਾਂਤੇਗੁਰਮੁਖਭਗਤਕਰਤੇਹੈਂ ਗੁਰਾਂਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਤੇਹੈਂ
ਜੋਨਾਮਨੂੰਵਿਸਾਰਤੇਹੈਂ ਸੋਈਚੋਰਹੈਨ॥੩॥ਜੋਸਚੇ ਨਾਮਨਾਲਰਤੇਹੈਨ ਸੋਈਪ
ਤਿਸੇਘਰਜਾਤੇਹੈਂ ਜੋਕੁਛਹੁੰਦਾਹੈ ਸੋਵਾਹਿਗੁਰੂਦੀ ਰਜਾਇ ਵਿਚਹੁੰਦਾਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਨਿਰਭਉ ਹੁੰਦੇਹੈਨ॥੪॥ਤੁਸੀਜੋਇਸਤ੍ਰੀਆਸੁੰਦਰ
ਭੋਗਚਾਹੁੰਦੀਆਂਹੋ ਪਾਨਫੂਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਠੇ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂਦੇ ਅੰਦਰਵਿਖ
ਆਦੀ ਪਰੀਤਹੈ ਸੋਈ ਖੋਟੇਹੈਨ ਤਮਾਰੇ ਸਾਬਰਸ ਭੋਗਕਰਕੇ ਜੋਵਿਗਸਤਾਹੈ

੩੯੨ ਸੋ ਜੋਗਾਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥੫॥ਅਤੇ ਅਸੀ ਨਰਾਇਣ ਨਾਮ ਕੇ ਉਪਾਸਕ ਹੈਂ ਉ
ਸਕਾਲੀਆ ਭੁਲਾ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਤੁਸੀ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਤੀਆ ਹੋ ਸੀਗਾਰ ਕਰਤੀਆ ਹੋ
ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਜੋ ਮਾਟੀ ਕਾ ਵਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕਰਕੇ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਬਧਾ ਹੂਆ ਹੈ ਨਾਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਘਰ ਬਾਹਰ ਸਾਰਾ ਸੁੰਞਾ ਹੈ ਹੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪੁਤ੍ਰੀਆ
ਹੁ ਤੁਸੀ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਹੁ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਸੇਵਹੁ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਆਧਾਰ ਕਰਹੁ ਤੇ ਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰ
ਵਿਸਿਆ ਕੋ ਤਿਆਗੋ॥੭॥ਮੋਹਿਣੀਆ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੋਹਲੀ
ਆ ਹੈ ਗੁਰਾ ਕੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਛਾਣਤਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨ ਤਿ
ਸਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮੈ ਖਲੋਤਾ ਹੋਂ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਕਰ ਸੰਤੋਖੇ ਹੈਨ ਸੋ ਵਿਸਿਆ ਕੇ ਰਸ ਹੁਰ ਕੇ ਨਹੀ ਚਾਹਿਤੇ ਹੈਂ॥੮॥ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨ
ਕਰ ਮੋਹਣੀਆ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਈਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਸਾਧ ਕੋ ਮੋਹਨੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਗਈਆ ਸਾਂ ਸਾਧ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਮੋਹਣ ਕਰ ਲੀਆ ਹੈ ਚਲੋ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰ
ਸਨ ਕਰਹੁ ਉਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਾਂਤ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪਨੀ ਰਾਣੀ
ਕੋ ਕਹਾ ਪਹਿਲੇ ਤੁਮ ਜਾਓ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਓ ਮੈ ਪਿਛੋਂ ਜਾਵਾਗਾ ਰਾਣੀ
ਮੋਤੀਆ ਦਾ ਥਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟਾ ਲੈਕਰ ਆਈ ਆਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਠ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਅ
ਤੇ ਕਹਿਓ ਨੇ ਏਹੁ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫੇਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਰਾਣੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਏ
ਹ ਮੋਤੀ ਬਡੇ ਕੀਮਤੀ ਹੈਨ ਬਰਨੋ ਹੋਇਆ ਇਹਨਾ ਮੋਤੀਆ ਨਾਲ ਨਹੀ ਨਿਭਣਾ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਿਭੇਗਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਏਹੁ ਵਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਸੰਗ ਕੀਆ ਜੋ ਔਰਤਾ ਹੈਸਨ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਪਰੇ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਗਿਰ ਪਈ ਬੜੀ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣ-
ਆਈ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰ ਰਖਲੈ ਮੈਨੂੰ ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਦੀਨਾਂ ਤੁਸੀ ਦੀ
ਨਾਥ ਹੋ ਸੰਤ ਸਾਮਰਥ ਹੋ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਲੜਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਮੈਂ
ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਭਇਆ ਹੈ ਪਰ ਚਾਰ ਬਰਸ ਤੁ ਸਾਲ
ਨੇ ਦੇ ਮੂਹ ਨਹੀ ਲਗਾਨਾ ਅਤੇ ਏਹ ਲਛਨ ਮੇਰਾ ਜੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀ
ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਛੋੜ ਕੇ ਹੋਰ ਰਾਨੀ ਪਾਸ ਨ ਜਾਵੇ ਤੁਸੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਰਸੀ
ਨੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਢਕਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੜੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਕਰਦੇ

ਟੋਹੈਨ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੀ ਰਾਣੀ ਕੀ ਦੀਨਤਾ ਸੁਣਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਆਲੁ ਨੇ ਕਹਾ ਪਰਮੇ ੩੯੩
ਸੁਰ ਸਰਬ ਸਕਤਿ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਾਮ੍ਰਥ ਹੈ ਚਾਹੇ ਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਪੁਰਖ ਕਰੇ ਪੁਰਖ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰ ਦੇ
ਦੇ ਤੂੰ ਪੁਰਖ ਭਗਵਨ ਕਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਭੇਖ ਕਾ ਜੋ ਸੰਤ ਸਾਧੂਆਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹੋ ਛਲ
ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਭੇਖ ਮੇ ਅਲੇਖ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕਾ ਪਤੂ ਵਾਂਗੀ ਉਬਲਣਾ ਇਸ ਲੜਕੀ ਕ
ਤਾਲਾਬ ਮੇਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਓ ਲੜਕੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰੇ ਜਾ ਐਸਾ ਕੀਆ ਤੇ ਉਸ
ਲੜਕੀ ਕੇ ਅੰਗ ਸਭ ਲੜਕਿਆਂ ਕੇ ਨਜਰ ਆਏ ਰਾਣੀ ਨੇ ਲੜਕੇ ਕੋ ਇਸਨਾਨ ਕ
ਰਾਇਕੇ ਜਿਤਨੇ ਮੋਤੀ ਥੇ ਅਰ ਭੂਖਣ ਥੇ ਸਭ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ
ਸਦਕਾ ਰਾਜ ਕਵਰ ਕੋ ਲੇਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੀ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰਾ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਆਪ ਨਾਸਿ
ਖ ਕਰੀਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਘਰ ਆ
ਈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੈਸਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਦਾ ਸੀ ਤੈਸਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਹੋਈ ਥੀ ਤੇਰੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਮੈ ਬੇਟਾ ਕਹਿਆ ਥਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਬੇਟਾ ਕਰ ਦੀਯਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਡੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੀਏ ਅਤੇ ਆ
ਪ ਪੈਰਾ ਥੀ ਨੰਗਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇ
ਖ ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ॥ ਦਰਗਹਿ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖਾ॥ ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖਾ॥
ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮ-
ਲੁ ਖਾਇ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ॥ ਤੀਨੇ ਉ
ਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ॥੨॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥
॥ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥੩॥ ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋ-
ਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ॥ ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣਾ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣਾ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋਏ
ਹੁ ਕਾਗਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਪਰਵਾਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਜੋ ਇ
ਸ ਕਾ ਲੇਖ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ ਇਸਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ
ਮੇ ਏਹੁ ਜੋ ਆਪਨੀ ਚਤੁਰਾਈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਪਰ ਜੋ ਅੰਦਰ ਹੁਕ

੩੯੪ ਰਾਹੋਤਾਹੈ ਸੋਈ ਕੰਮਆਵਤਾਹੈ ਜੈਸੇਰਾਜਾਕੇ ਦੁਆਰੇਟਕਸਾਲ ਘੜੀਦੀਹੈ ਸੁਇ
ਨੇ ਰੁਪੇ ਤਾਂਬੇ ਕੀ ਜੇਹੜ੍ਹਾ ਵਿਸ਼ੇਖਰਾ ਹੋਤਾਹੈ ਸੋਈ ਕੰਮਆਵਦਾਹੈ ਏਸੇਤਰਾ ਤਿੰਨਪ੍ਰ
ਕਾਰਦੇ ਮਾਨੁਖਹੈਨ ਇਕਤਾਮਸੀ ਹੈਨ ਜੋ ਅਠੇਪਹਿਰ ਤਾਮਸੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ
ਅਰਜੁਧਕਰਦੇ ਹੈਨ ਓਹ ਭੀ ਜਪਦਾਨਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰੋ ਸੁਧਹੋਤੇ ਹੈਨ ਏਕ ਰਜ
ਸੀ ਆਪਨੇ ਵਿਵਹਾਰਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋਭੀ ਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨ ਤੇ ਵੰਡ ਖਾਂ
ਦੇਹੈਨ ਸੋਈਸੁਧਹੋਤੇਹੈਨ ਤੇ ਸਾਂਤਕੀ ਜੋ ਭਜਨਵਾਲੇ ਸਿਮਰਨਵਾਲੇਹੈਨ ਸੋ ਭੁਜਤੇਹੈ
ਕਦੀ ਅੰਦਰਉਨਕੇ ਅਭਿਮਾਨਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਰਬਨੂੰਪਰਮੇਸਰਰੂਪਜਾਣਦੇਹੈ
ਨ ਓਹ ਸਭਠੇਵਿਸੇਖਹੈਨ ਅਤੇ ਜੇਹੜ੍ਹੇਪਾਖੰਡੀਹੈਨਸੋ ਕੰਮਨਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇਜੇ
ਹੜ੍ਹੇਰਾਜਾਹੈਨ ਤੇਕਾਜੀ ਹੈਨ ਨਿਆਉਨਹੀ ਕਰਦੇ ਸੋਵਿਖਖਾਂਦੇਹੈਨ ਅੰਤਨੂੰਨਰਕ
ਵਿਚਜਾਹਿਗੇ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੇਹੜ੍ਹੇ ਇਸਨਾਨਕਰਦੇਹੈਨ ਤੇ ਜੀਆਂਨੂੰਦੁਖਦੇਦੇਹੈ
ਨ ਤੇ ਪਰਾਇਆਪਦਾਰਥਲੈਲੈਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋਨਰਕਾਂਕੋਪਰਾਪਤ ਹੋਤੇਹੈਨ ਅਤੇ
ਜੇਹੜ੍ਹਾਜੋਗੀ ਪ੍ਰਾਣਾਂਦੀ ਸੁਰੇਤਰੀ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਤੇਪਾਖੰਡ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂਨੂੰਦਿਖ
ਵਦਾਹੈ ਸੋ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾਹੈ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣਬਡਾ ਧਨਹੈਨ ਜੋਪਰਾਨਕਾ ਸਮਾ
ਲਾਨਹੀਕਰਦਾਸੋ ਉਜਾੜਮੇਂ ਮੁਹਾਵਤਾਹੈ ਜੋਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਹੋਵੈਤਾਂ
ਤੀਨੋਹੀ ਸਫਲਹੈਨ ਬੁਧਵਾਨਸੋਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਹੌਮੈਕੀਮੈਲਧੋਤਾਹੈ ਪਕ੍ਰ
ਯਾਸੋਈਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂਦੇਵਚਨਕਹੈਕਮਾਵਦਾਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਸੁਧਹੈ ਸੋਈ ਵਸ਼ੇਖਹੈ
ਏਹੁ ਵਚਨ ਸੁਨਕੇ ਰਾਜਾਚਰਨਾਪਰ ਗਿਰ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀਹੇਗੁ
ਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰਕਿਰਪਾਕਰੋ ਮੇਰੇਮਨਵਿਚਵਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਭਰੇਹੋਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀਂਆ
ਪਨੀ ਮਿਹਰਕਰਕੇ ਮੇਰੀਮੈਲਕਾਟਡਾਰੋਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆਨਾਮਜਪੋ
ਤੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਆਏ ਸੰਤ ਸਾਧਾਂ ਕੋ ਛਕਾਓ ਭਾਵਨੀ ਸਹਿਤ ਨੰਗੇਜੋ
ਹੋਵਨ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਾਓ ਅਭਿਮਾਨਨਹੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂਵਿਚਤੇਪ
ਰਮੇਸਰਵਿਚਭੇਦਨਹੀ ਜਾਣਨਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਭ ਔਗੁਣ ਬਖਸੇਜਾਨਿਗੇ ਅਤੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਦੇਰਹਿਣਾ ਤੇਰਾ ਕਰਤਾਰਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਓਹੁਰਾਜਾਅ
ਗੇ ਭੀ ਬਰਕਤਵਾਲਾਸੀ ਰਯਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂਨੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਹੇਰਾਜਾ ਅਸਾਨੂੰਮੀ
ਹੁ ਮਿਲੈ ਰਾਜਾਨੇ ਕਹਿਆਮੀਂਹੁਦੀ ਆਜਾਵੇ ਤਾਂਮੀਂਹ ਬਰਸਾਰਿਆ ਇਸਬਾਤ
ਕਰਵਾਹਕੇਲੋਕਪਰਮੇਸਰਕੋ ਕੁਛਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਕਿਪਰਮੇਸਰ ਕਿਆ ਵਸ
ਤੁਹੈ ਇਸਪਾਪਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨਰਕਾਂਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਸੇ ਬਾਬੇ

ਜੀਕਹਿਆ ਏਹੁਨਗਰੀ ਰਸਾਤਲਜਾਂਦੀਹੈ ਹੁਣਏਸਨਗਰੀ ਕਾਉਧਾਰ ਕਰਨਾਰ ॥ ੩੯੫
ਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸਬਾਗਵਿਚੋਂ ਉਠਕੇ ਤਿਨਕੋਹਾਂਦੀ ਵਿਥਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਇ
ਕ ਖੇਤਾਵਿਚ ਧੂਆਂ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਤੇ ਮੇਹ ਬਰਸਣ ਤੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਰਈਯਤਕੇ
ਲੋਕ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਪੁਕਾਰੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਖੇਤੀਆ ਸੁਕਤੀਆਂ ਹੈਂ ਮੀਹਮ
ਨੈ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜਾਓ ਮੀਹ ਬਰਸੇਗਾ ਸਭ ਲੋਕ ਟੁਰਗਏ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਤਦਿਨ ਗੁ
ਜਰੇ ਮੀਹ ਨ ਪਇਆ ਫੇਰ ਲੋਕ ਪੁਕਾਰੇ ਫੇਰ ਭੀ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਜਾਵੋ ਮੀਹ ਬ
ਰਸੇਗਾ ਲੋਕ ਗਏ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇੰਦਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਗੇ ਤੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ਫੇਰ ਭੀ
ਮੀਹ ਨ ਬਰਸਿਆ ਤਾਂ ਰਈਯਤ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਨੇ
ਜੇਹਾ ਬਹੁਤੇਰਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹਿਹਾਂ ਪਰ ਮੀਹ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਹੁੰਦਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਦਿ
ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਰਈਯਤ ਰਾਜੇ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਰਸਾਣ ਦੀ ਖੇਤੀ ਵਿ
ਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਾਨਿ ਓਹੁ ਕਿਰਸਾਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ ਉਸ
ਪਾਸੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜਾ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁਛਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹੁ ਕਿਰਸਾਣ ਬੈਠ
ਕੇ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਝੂਰਨ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੁਣ ਵਡਾ ਕਹਿ
ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੀਹੁ ਨਾਹੀ ਵਰਸਦਾ ਤੇ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਉਜੜ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਹੁਣੇ ਮੀਹੁ ਨਾਹੀ ਵਰਸਿਆ ਕਿ ਅਗੇ ਭੀ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਵਰਸਿਆ ਤਾਂ
ਉਸ ਜਟ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੀਹੁ ਤਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਰਸਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਅਗੇ ਮੀਹ ਕੌਣ ਬਰਸਾਂਵਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜਟ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਗੇ ਮੀ
ਹ ਬਰਸਾਂਵਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਤਾਂ ਜਟ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਹਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਪਾਸੋਂ ਹੁੰਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਿਆ ਜਾਣੀ
ਏ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜੇ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰੋਗੇ ਤੇ ਮੇਹੁ ਬਰਸੇਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕਦੀ ਭੀ ਨਹੀ ਬ
ਰਸਣਾ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਕੇਹੜੀ ਜਾਇਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਕੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾ ॥
ਈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਸੇ ਦੀ ਹੈ ਸਰ
ਬ ਥਾਈ ਹਾਜਰ ਹੈ ਜਿਥੇ ਆਰਾਧੀਏ ਤਹਾਂ ਹੀ ਮਉਜੂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਭੀ ਨਹੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੌਣ ਹੈ ਮੈਂ ਅਜ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਭੀ ਕੋ

੩੯੬ ਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਥੋ ਮੀਂਹ ਮੰਗੋ ਗੇ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ
ਮੀਂਹ ਬਰਸੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਿਨਾ ਦੇਖੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈਸੇ ਜਾਣੀ
ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਓਹ ਦੇਖਣੇ ਗੋਚਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜੱਟ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਹੁ
ਕੀਕਰ ਜਾਣੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹੁ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੁਦਰਤ ਕਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਕੁਦਰਤਿ ਏਹੁ ਜਾਣ ਜੋ ਹਲ ਫੇਰ ਅਤੇ ਬੀਜ ਪਾਉ ਦੇਖਾ ਖੇਤੀ ਜੰਮੇਗੀ ਜਾ ਨਹੀ
ਜੰਮੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਭਾਂ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਉਗੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣੀ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਭੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰਬਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਮੀਂਹ ਬਰਸੇਗਾ ਪਰ ਹਲ
ਐਵੇ ਨਹੀ ਫਿਰਦਾ ਬਿਨਾ ਬਾਰਸ ਹੋਏ ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਹਲ ਲਿਆ
ਓ ਆਨ ਕਰ ਜਿਮੀਨ ਵਾਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾ ਪਾਸ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਇਕ ਫਕੀਰ ਏਉ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਿਮਰੋ ਅਤੇ ਜਿਮੀਨ ਮੇ ਹਲ ਫੇਰੋ ਬੀਜ ਪਾਵੋ ਖੇਤੀ ਉਗੇਗੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ
ਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਬੇਧੇ ਕਦੀ ਮੀਂਹ ਤੇ ਬਿਨਾ ਭੀ ਖੇਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਜਟ ਨੇ ਆਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਦੇ
ਮੀਂਹ ਤੇ ਬਿਨਾ ਭੀ ਖੇਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜੰਮਣ
ਦੇ ਅਸੀ ਜਾਮਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਆਖੇ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰ
ਕੇ ਹਲ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਆਦਮੀ ਹਲ ਵਾਹੇ ਦੂਜਾ ਪਿ
ਛੇ ਬੀਜ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਉ ਉਨਾਂ ਨੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਉਨਾ ਦੀ ਰੀ
ਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਏ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਬਰਤੂ
ਸੀ ਭੀ ਬੀਜ ਪਾਉ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਏਹੀ ਆਗਿਆ ਹੋ
ਵੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਹਲ ਵਾਹੁ ਬੀਜ ਪਾਵੋ ਜਿਤਨਾ ਗਿਰਾਉ ਸੀ ਸ
ਭਨਾ ਨੇ ਬੀਜ ਪਾਯਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤ
ਨੇ ਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਖੇਤੀਆਂ ਭੀ ਉਗੀਯਾ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਕਿ ਇ
ਕ ਸੰਤ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀਆਂ ਉਗੀਆਂ
ਹੈਨ ਏਹੁ ਬਾਤ ਦੇਖ ਕਰ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਭਲੇ ਖੇਤ ਜੰਮੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਭੀ ਅਤੇ ਵਸ
ਤੀ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰਕੇ

ਹੋਸੇ ਖੇਤੀਆਂਜੀਮਨਦੀਆਂਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਰਾ ਤੁਸੀ ਇਕ ਬੂਟਾ ਪੁਟਕੇ ੩੯੧
ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਬੂਟੇ ਦੇ ਹੇਠ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਜਟ ਬੂਟਾ ਪੁਟਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਬੂਟੇਦੇ
ਹੇਠ ਅੰਗਿਆਰ ਹਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਸਭ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਗ
ਏ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਭਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਿਆਰਾਂ ਤੇ ਖੇਤੀ ਪਕਾਈ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਭ ਰ
ਜਾ ਸਹਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ੨ ਗੁਰੂ ੨ ਜਪਣ ਜਗ
ਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮ
ਸਾਲ ਬਨ ਗਈ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਾਣੀ ਕਾ
ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਚੱਕ੍ਰ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਅ
ਲਿਓ ਦੇਸ ਰਖਿਆ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਆ
ਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਰਾਜਾ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂਜੀ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨਾ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਖੇਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਆਪ ਕੋਂ ਪਿ
ਛੋ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਵਾਹੁ-
ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਜ ਸੌਰਨਗੇ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਤ
ਸਤ ਰਖਨਾ ਜੁਲਮ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਸਭ ਕਾ ਭਲਾ ਬਾਛਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀ
ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹ
ਜੂਰ ਜਾਨਣਾ ਸਭ ਸੰਗਤਾ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਕੜਾਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਲਕਰਾ
ਇਕਰ ਰਖਨਾ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਹੇ ਭਗਵੰ
ਤ ਹੇ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਜੀਵ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਮਾਲਕ ਹੈਂ ਆਪਨੀ ਕਿ
ਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮੀਹ ਮਿਲੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਹੋਰ ਜੋ ਕਾਰਜ ਹੋਵੈ ਸਭ ਨੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ
ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਸਭ ਕਾਰਜ ਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫਤੇ ਹੋਵੈਗੀ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਅਰਬ ਦੇਸ ਲਾਜਬਰਦ ਪਾਤਸਾਹ ਸੇ

ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰਬ ਦੇਸ ਜੋ ਹੈ ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਦੇਖਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇ ਲਿਆਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾ
ਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਯਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ

੩੯੮ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੁਨਾਫਦੇਸਤੇਉਠਕਰਚਲਦੇਰਹੇਜਾਂਦੇਕ
ਅਰਬ ਅਸਥਾਨਦੀ ਵਲਾਇਤਵਿਚਜਾਇ ਵੜੇਉਸਦੇਸਦਾਪਾਤਸਾਹਲਾਜ
ਬਰਦਨਾਮਕਰਕੇ ਆਖੀਦਾਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤਜੁਲਮੀਕਰਦਾਸੀ ਪਰਜਾਦੇਲੋ
ਗਾਂਵਡੇ ਦੁਖੀਹੈਸਨ ਅਤੇਜੇਕੋਈਹਿੰਦਸਤਾਨਦਾ ਉਸ ਮੁਲਕਵਿਚਜਾਂਦਾ ਸੀ-
ਤਿਸਨੂੰਗਰਦਨਮਰਵਾਉਂਦਾਸੀ ਏਹੁ ਧੰਮਉਸਮੁਲਕਾਵਿਚ ਹੁਤੋਹਰਜੀਮੇ
ਉਸਮੁਲਕਦੇਲੋਕਾਂਦੀ ਆਵਾਜਪਰਮੇਸਰਨੇ ਸੁਨਕੇ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਆਕ
ਸਬਾਣੀਕਰਕੇਆਵਾਜਹੋਈਜੋਹੇਨਾਨਕਜੀਤੇਰੇਤਾਂਈ ਇਕਖਿਲਕਾਮਿਲਦਾ
ਹੈਤਿਸਕੋਪਹਿਨਕੇਇਸ ਪਾਤਿਸਾਹਕੇ ਰਸਤੇਪਾਓਇਸਮੁਲਕਦੇਲੋਕ ਬਡੇ
ਦੁਖੀਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆਬਹੁਤਭਲਾਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਬਾਬੇਜੀਨੇ ਜਾਇਕਰ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸਖਿਲਕੇਪਰ ਬਡੀ
ਕੁਦਰਤਕੇ ਅਖਰਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨ ਅਰਬੀਤੁਰਕੀ ਫਾਰਸੀ ਹਿੰਦਵੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿ
ਤੀ ਏਹੁਪੰਜਤਰਾਂਕੇ ਅਖਰਲਿਖੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਏਹਖਿਲਕਾਗਲੇਪਹਿਨਕ
ਰ ਸਹਿਰਕੇਬਾਹਰਵਾਰ ਜਾਇਬੈਠੇਦੋਕੋਸਕੇਫਾਸਲਾਪਰ ਸਾਤਦਿਨਗੁਜਰ
ਏਬੈਠਿਆ ਲੋਕਾਂਨੇਦੇਖਕਰਕਹਿਆਦੇਖੋ ਭਾਈ ਏਹੁਕੈਸਾਦਰਵੇਸਹੈਜਿਸਕੇ-
ਖਿਲਕੇਪਰਤੀਹ ਸੁਪਾਰੇਕੁਰਾਨਕੇ ਲਿਖੇਹੈਨ ਅਰਚਾਰੇਵੇਦਕਾ ਅਰਬਭੀਲਿ
ਖਿਆਹੈ ਏਹੁਦੇਖਕਰਲੋਕਾਂਨੇਪਾਤਿਸਾਹਨੂੰਖਬਰਕੀਤੀ ਕਹਿਆਹੇ ਪਾਤਿਸਾ
ਹਜੀਇਕਐਸਾਦਰਵੇਸਹਮਾਰੇਦੇਸ ਸਹਿਰਮੇਂ ਆਯਾਹੈਜੋਉਸਕੇ ਖਿਲਕੇ
ਪਰਤੀਹ ਸੁਪਾਰੇਕੁਰਾਨਕੇਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨ ਅਰ ਪੰਜ ਭਾਂਤਕੇਅਖਰਲਿਖੇਹੋਏ
ਹੈਨ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇਵਜੀਰਾਂਨੂੰਕਹਿਆ ਉਸਫਕੀਰਕੇਗਲੋਂ ਖਿਲਕਾਉਤਾਰਕ
ਰਲਿਆਵੋ ਤਾਂਵਜੀਰਾਂਨੇਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰਕਹਿਆ ਜੋਹੇ ਦਰਵੇਸਏਹੁ ਖਿਲਕਾਆ
ਪਨੇਗਲੇਤੇਉਤਾਰਦੇਹ ਪਾਤਸਾਹਕੇਵਾਸਤੇ ਪਾਤਸਾਹਮੰਗਦੇਹੈਨ ਹੁਕਮਨਹੀ
ਮੋੜਨਾ ਪਾਤਸਾਹਕਾਨਹੀਤੇ ਆਪਕੋ ਦੁਖਦੇਵੇਗਾ ਏਹੁਬਾਤ ਸੁਣਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇਕਹਿਆਹੇਭਾਈ ਤੁਹਾਡੇਕੋਲੋਂ ਉਤਰਤਾਹੈ ਤਾਂ ਉਤਾਰਲੇਵੋ ਇਤਨਾ ਸੁਨਕੇ
ਜਿਤਨੇਨਫਰਵਜੀਰਕੇਸਾਥਹੈਸਨ ਸਭਦੌੜੇ ਵਾਸਤੇਉਤਾਰਨੇਕੇਓਹੁ ਖਿਲ
ਕਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਰੰਗਭੀ ਉਸਕਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰਕਾਰਕੀ ਕੁਦਰਤਸੇ ਬਾਬੇ
ਕੇ ਗਲੇ ਪਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਓਨਾਂ ਤੁਛ ਲੋਕਾਂ ਜਗਤਕੇਜੀਵਾਂ ਪਾਸੋ ਕੈਸੇ ਉ
ਤਰਸਕੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਗਲੇਤੇ ਬਹੁਤਾਯਤਨਕਰਰਹੇ ਪਰਖਿਲਕਾਗਲੇਉ

ਤਰੈ ਨਹੀ ਖਿਚਿਆ ਖਿਚਿਤਾ ਨਹੀ ਫਾੜਿਆ ਫਟਤਾ ਨਹੀ ਸਭ ਲੋਕ ਅਸਚਰਜ ਹੋਇ
ਗਏ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਿ ਖਿਲਕਾ ਫਕੀਰ ਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਉਤਰਤਾ ਨ
ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਸੁਨਕਰ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਆ ਅਰ ਕਹਾ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਇਸ ਕੋ
ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਡੋਬ ਦਿਓ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾ ਲੈਕਰ ਵਜੀਰ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਦ
ਰਿਆਇ ਮੇਂ ਡਾਲ ਦੀਆ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਖਲਕਤ ਦੇਖਤੀ ਹੈ ਖੜੀ ਓਹੁ ਖਿਲਕਾ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਗਲੇ ਕਾ ਭੀਜਾ ਭੀ ਨਹੀ ਹੰਦਰ ਜਲ ਮੇਂ ਸਪਰਸ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬ
ਰਣ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਪਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਉਠਾਇ ਲੀਆ ਅਰ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ
ਅਤੇ ਦਰਿਯਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਬੈਠਾਯਾ ਖ੍ਵਾਜੇ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਅਚਰਜ ਹੋਏ
ਗਏ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਫਕੀਰ ਪਾਨੀ ਮੇ ਡੂਬਤਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਹੁ
ਕਮ ਦੀਆ ਲਕੜੀਆਂ ਇਕਠੀਯਾ ਕਰਕੇ ਫਕੀਰ ਕਉ ਅਗਨ ਮੇਂ ਜਲਾਇ ਦੇਵੋ
ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਵਡੇ ਦਅੰਬਾਰ ਲਕੜੀਯਾਂ ਦੇ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਦ
ਲੇ ਜੋੜ ਕਰ ਆਗ ਲਗਾਈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਚਰਨ ਬੰਦ
ਨਾ ਕੀਤੀ ਏਕ ਰੋਮ ਕੋ ਭੀ ਸੇਕ ਨਾਹੀ ਲਗਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਸਾਵਧਾ
ਨ ਹਜਾਰਾਂ ਮਨ ਲਕੜੀਆ ਬਲ ਕਰ ਰਾਖ ਹੋਇ ਗਈਆ ਏਹੁ ਖਬਰ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਕੋ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਸਤ ਦਿਨ ਅਗ ਬਲਦੀ ਰਹੀ ਉਸ ਦਰਵੇਸ ਕਾ ਇਕ ਬਾਲ ਭੀ ਨ
ਹੀ ਜਲਿਆ ਏਹੁ ਸੁਨਕਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਚੇਟਕੀ ਹੈ ਅ
ਬ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਬਡੇ ਊਚੇ ਮਕਾਨ ਤੇਂ ਗਿਰਾਇ ਦੇਵੋ ਤਬ ਵਜੀਰ ਨੇ ਇਕ ਬਡੇ
ਊਚੇ ਪਹਾੜ ਸੇ ਤਲੇ ਗਿਰਾਇ ਦੀਯਾ ਤਬ ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਏਕ ਸਿੰਘ
ਸਨ ਪਰ ਬੈਠਾਇ ਦੀਯਾ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਫੂਲੋਂ ਕੀ ਸਿਹਜਾ ਬਿਛੀ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਬੈਠੇ
ਹੈਨ ਏਹੁ ਦੇਖਕਰ ਬਡੇ ਅਚਰਜ ਹੋਏ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਫਕੀਰ
ਅਬ ਭੀ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਨਕਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਡਾ ਅਚਰਜ ਮੈਂ ਆਯਾ ਅਰ ਕਹਾ
ਏਹੁ ਹਿੰਦੂ ਬਡਾ ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਵਜੀਰ ਇਸ ਫਕੀ
ਰ ਕੋ ਖਾਤਾ ਖੋਦਕਰ ਉਸ ਮੇਂ ਪਾਇ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਉਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਥਰ ਪਾਇਕੇ ਦਬਾਇ
ਦੇਵੋ ਵਜੀਰ ਨੇ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਕੀਆ ਸੈਕੜੇ ਮਨਾਂ ਕੇ ਪਥਰ ਪਾਇਕਰ ਦਬਾਇ ਦੀਯ
ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਦਰ ਘਰਾਂ ਕੋ ਚਲੇ ਆਏ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਠਾਨੀ ਕਿ ਅ
ਬ ਏਹੁ ਦਰਵੇਸ ਨਹੀ ਬਚੇਗਾ ਅਗਲੇ ਮੁਲਕ ਮੇਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਬੈ
ਠੇ ਹੈਂ ਏਹੁ ਦੇਖਕਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਰੂਬਰੋ ਗਰਦਨ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਪਕੜ

੩੦੭ ਕੇ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਡੇ ਗੁਸੇ ਮੈਂ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਕਹਾ ਇਸਕੋ ਸੂਲੀ ਦੇਓ ਜਬ ਸੂਲੀ ਕੇ ਨਜੀਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਲੈ ਗਏ ਤਬ
ਸੂਲੀ ਹਰੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਬ ਸਭ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਖੁਦ
ਈਂ ਹਕਿਆ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਬਡਾ ਅਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਸਜਾਇ ਭਈ ਹੈ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋ ਖਬਰ ਹੋਈ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾ ਬਹੁ ਡੇਠਿਆ ਆਪ ਨਾਸ
ਤਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਹਾਂ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਮਰਤਾ ਨਹੀ ਨਾ ਉਸਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਰੋਲ ਪਾਹੀ ਮਿਲਤਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ ਪਾਸ ਜੋ ਬਡੀ ਉਮਰ ਕੇ ਅਰ ਭਲੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਥੇ ਉਨੋ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਏਹੁ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਨਹੀ ਏਹ ਤੋ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਜੋ
ਭੁਵਨ ਖੰਡ ਨ ਕੋ ਸਮਥ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਫੁਰਮਾਨ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਭੀ ਮਾਨ
ਤਾ ਹੈ ਏਹੁ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਕਰਤਬ ਨਾਹੀ ਇਧਰ ਤੋ ਏਹੁ ਹੂਆ ਉਧਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇਸ ਪਾ
ਤਿਸਾਹ ਨੇ ਐਸੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰੀ ਹੈ ਇਸਕੋ ਸਜਾਇ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੀ
ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਕਰਤਾਰ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ - ਫਕੇ ਸੁਚੰਗੀ ਮਾਨ ਵੂਜੀ ਗਲ
ਤਾਹ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਲੇ ਮਾਰਨ ਲਗਾਵਣ ਜੋ ਜਿਸ
ਤੁਰਾਇ ਨਾਂਦੀ ਮਤ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਪਾਈ ਹੈ ਤਿਸੀ ਸੁਭਾਵ ਪਰ ਏਹੁ ਚਲਦੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦਾ ਵਾਲ ਵਿੰ
ਗਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ਕਰ ਸਕਤਾ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਤੂੰ ਰਖਵਾਲਾ ਤਿਸ ਮਾਰੇ ਕੌ
ਣ ਇਤਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸਾਨ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਨ ਆਪਨੀ ਸਭਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ
ਆਣ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹੇ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਮੈਨੇ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤ ਬੇ
ਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਖਤਾਇ ਬਖਸੀਏ ਫੇਰ ਬਦਾਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਆਇ
ਖਲੋਤਾ ਕਹੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਲਾਇਕ ਤੋ ਰਾਖ ਲੈਣਾ ਨ
ਹੀ ਤੋ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਗਜਬ ਮੇ ਗਰਕ ਹੋ ਜਾਵੈਗੀ ਕਈ ਤਰਾਂ ਕਈ ਭੇਦਾ ਅਰੋਧ
ਹੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਾ ਰੰਗ ਸੁਫੈਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਬਡਾ ਭੈ ਕਰਕੇ ਦੀਨ ਅਤੇ ਆ
ਤੁਰ ਹੋਇਆ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਬੰਦਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਹੇ ਮੈਂ ਬਡਾ ਤਕਸੀਰੀ
ਹਾਂ ਆਪ ਮੁਝ ਕੋ ਬਖਸੀਏ ਤੁਸੀ ਸਤ ਹੋ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਰੂਪ ਹੋ ਗੁਣਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦ
ਹੋ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਪੀਰ ਹੋ ਅਕੇ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਹੋ ਜਿਉ ਆਪ ਕੀਆ ਰਿਆ ਹੈ ਦੈ

ਹੀ ਤਿਵੇਂਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਿਸੀ ਕੀ ਅਦਰਮਾਨ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਮੁਝ ਕੋ ਆਪ
ਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਸੀ ਅਣਜਾਣ ਪੁਨੇ ਵਿਚ ਅਦਰਮਾ ਹੋਈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬੀ ਆਪ ਮੇ
ਹਰ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸੀਏ ਬਡਾ ਦੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਉ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਡੇ ਦੀਨਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਮੁ
ਦ੍ਰ ਗਤਿ ਸਨੂੰ ਦੀਨ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤਬ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਬਖਸਸ
ਹੋਵੈਗੀ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀਆਂ ਕੇ ਮਾਰਨਾ ਛੋੜ ਦੇਵੇਂ ਨਹੀ ਤੇ ਦੋਜਖ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿ
ਆਰ ਹੈ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿਆ ਕਰ ਜੁਲਮੀ ਮਤ ਕਰ ਤਾਂ ਲਾਜ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ
ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕਰ ਅਤੇ ਚਰਨੀ ਹਥ ਲਾਵਨ ਨਾਲ ਹੁਨ ਮੇਰੇ
ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਨਕਾ ਤੇਰੂ ਨਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਰਹੀ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂ
ਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਦੇਗ
ਚਲਾਉ ਜੈਸਾ ਭੁਖਾ ਕੋਈ ਨ ਰਹੇ ਗਰੀਬ ਗੁਰਬੇ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਯਾ
ਦ ਰਖਨਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਜਜ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਵਸ ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨੇ ਛੋ
ਡ ਦੇਵੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਸਭ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੰਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਦਿ
ਸਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹੇ ਸਿਮਰਨ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਜਗਾ ਕਰਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇ ਹੋਵਨੇ ਲ
ਗਾ ਪੀਰ ਕਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣੇ ਲਗੇ ਲੋਕ ਭੁਖਾ ਨੰਗਾ ਪਿਆਸਾ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹੇ ਦੁ
ਖੀਆ ਦੀਨ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹਿਆ ਸਭ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਗੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਾਜ ਸਫਲ ਕਰਿਆ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਚਲੇ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਉਪਲ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ੨ ਇਕ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾ ਨਿਕਲੇ ਗਏ ਕਿਤੇ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਵੜ੍ਹੀਏ ਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰੈਂ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਕਿਉਂ ਕਰ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾ
ਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ
ਜਾਇ ਖਲੋਇ ਸਿਧਾ ਹੋਇ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਉਪਲ ਜਾਤ ਖਤ੍ਰੀ ਵ
ਸਿਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੇ ਅਤਿਥ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਰਥ
ਖਵਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਸਾਧ ਅਤੇ ਨੰਗੇ ਨੂੰ ਬਸਤ੍ਰ ਭੀ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ ਨਾ-
ਲ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਲਗੇਗਾ ਸੋਈ ਤੇਰੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਵੈ
ਗਾ ਕੋਈ ਰੁਪਯਾ ਕੋਈ ਕਪੜਾ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਕੋਈ ਟਕਾ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਰਖਣਗੇ।

੪੦੨ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਛੇਗਾ ਭੀ ਨਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅਰ ਕਿਸ ਦਾ ਆਦਮੀ
ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਆਣ ਕੇ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਏਹ ਹੀ ਆ
ਖੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਰਬੰਸ ਹੀ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਲਿਆਇ ਰਖਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ ਖੁਸੀ ਲੈਕਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਜ
ਦਿਆ ਹੀ ਨਾਲ ਲਗੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨਾ ਕਾ ਸਦ
ਕਾ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਜਾਵਣ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਪੈ
ਸੇ ਕਪੜੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਯਾ ਲੈ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ
ਆਯਾ ਸਭ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਰਖਿਆ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹਸੇ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸਨ ਹੋਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਕਿਆ ਆਂਦ
ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕੇ ਬਚਨਾ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸਹਿਰ
ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏ ਸਭ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲੈ ਆਦੇ ਨੀ ਤਾਂ
ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਪਰ ਏਹ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹੁਣ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਭ ਕੁਛ
ਪਰਮੇਸਰ ਅਰਥ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਦਾ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਅ
ਰਥ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ
ਨਾਮ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮੂਹਿ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਆਪਨੂੰ ਭੀ ਉਸ ਭਾਵ ਭਗਤ ਦਾ ਕੁਛ ਫਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
ਰ ਬਡਾ ਬਿਸਵਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਿਸ ਪਰ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀਵੈ
ਗਾਵਿਚਾ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪੁਤ ਖਾਇ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਭਈ ਜਲ ਨਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖ ਪਾਇ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿ
ਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਮਿਲ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤ ਲ
ਗਾਵੈ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾ ਪਿਰ ਘਰ ਆਵੈ॥ ਹਰਿਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਂ ਹਰਿਜਸ ਗਾਵੈ॥
੨॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਬਸੈ ਜਲਧਾਰਾ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖ ਪਸਾਰਾ॥ ਹ
ਰਿਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਯਾ ਧਨ ਖਾਟੇ॥ ਗੁਰਸਿ
ਖ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਗਲਾਟੇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ॥੪॥੧॥ ਏਹੁ ਸ
ਬਦ ਸੁਣਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹੁ ਪਦਾਰਥ ਪੂਜਾ ਦਾ ਖਾਣਾ ਐਸਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਵਿਖ ਖਾਧੀ ਪਚ ੪੦੩
ਦੀ ਨਾਹੀ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਧਾਨ ਖਾਧਾ ਪਚਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵੰਡ ਖਾਏ ਆ
ਪਣਾ ਤਮਾ ਨ ਕਰੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੀਵ ਜੋ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਰਹੇ ਅਰ ਥੋੜਾ ਅਹਾ
ਰ ਕਰੇ ਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਚਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਨਾ ਕਰੇ ਅ
ਤੇ ਪਲੇ ਬੰਨ ਲਾਲਚ ਦਾ ਕਠੇ ਪੂਜਾ ਦੀ ਚੀਜ ਵੰਡ ਕੇ ਨਾ ਖਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖ ਰੂਪ ਹੋਕੇ
ਲਗਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਗਨ ਦਾ ਕੁੰਡ ਬਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਛੰਨਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਉਸ ਵਿ
ਚ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਓਹੁ ਪਾਣੀ ਭੀ ਦਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਗਨ ਵੀ ਬਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ-
ਅਤੇ ਅਗਨ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤਾ ਪਾਵੀਏ ਤਾਂ ਅਗਨ ਸਭ ਬੁਝ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਕਾ ਧਾਨ ਭੁਗੂ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮਿ
ਠੀ ਜਾਨ ਕੇ ਚਾਹੁ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਸੋ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਓਨਾ ਵਾਸਤੇ ਅਗੇ ਨ
ਰਕ ਭੀ ਤਿਆਰ ਹੈਨ ਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਦੁਖ ਭੀ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਓਸੇ ਅਰੋੜੇ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਵਡੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਚਲੇ ਗਏ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਢੇਗਾ
ਕਿ ਕਦੀ ਨਹੀ ਕਢੇਗਾ ਅਸੀ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਾਂਗੇ ਜੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕੋਈ
ਬਲਾਇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਇ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕਿਛ
ਨਹੀ ਆਵੇਗਾ ਤੂੰ ਓਦਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਥੇ ਪਰਮੇ-
ਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹਿਤ ਆਵਦਾ ਰਹੇ ਓਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਸਦਾ ਹੀ ਵਸਤੀ ਹੈ ਓਹੁ
ਉਜਾੜ ਨਹੀ ਜਿਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭੁਲ ਜਾਏ ਓਹ ਵਸਤੀ ਨਹੀ ਉਜਾੜ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨ
ਯਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬੜੇ ੨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀ ਕਰੋੜ ਦੇਵਤੇ ਅਰ ਜੋਗੀ
ਸਰ ਢੂੰਢਦੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹ
ਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ-
ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰ ਘ
ਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ॥ ਪੀਰ ਪੇਕੰਬਰ ਸਾਲਿਕ-
ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀ
ਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇ

ਸਭੁਏ॥ ੩॥ ਖਲੜੀਖਪਰੀਕਫਨੀਚਮੜੀਸਿਖਾਸੂਤਧੋਤੀਕੀਨੀ॥ ਤੂੰਸਾ
ਹਿਬਹਉਸਆਂਗੀਤੇਰਾਪਣਵੈਨਾਨਕਜਾਤਿਕੈਸੀ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆਮਾਇਆਦੀਅਤੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦੀਬਣਨਹੀ
ਆਉਂਦੀਏਜੇਤਰਾਮਾਨੁਖਭੀਬਾਣੀਬਿਨਾਂਕੋਮਨਹੀਂਅਉਂਦਾਪਰਤੂੰਵਾਹਿ
ਗੁਰੂਆਖਕੇਰਬਾਬਵਜਾਉ ਤਾਂਮਰਦਾਨਿਆਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੇਰਾਪਟ
ਭੁਖਨਾਲਮਿਲਗਿਆਹੈਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਰਬਾਬਨਹੀਵਜਾਇਸਕਦਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਅਸੀਤੈਨੂੰਮਰਨਨਹੀਦੇਂਦੇਪਰਤੂੰਦੁਸੀਆਰੋਹੋਹੁਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਕਿਉਂਕਰਦੁਸੀਆਂਰੋਹੋਵਾਂਜੀਮੈਥੋਹੁਣਤੁਰਨਦੀ
ਭੀਸਕਤਨਾਹੀਰਹੀਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਮਰਦਾਨਾਏਹੁਫ
ਲਤੋੜਕੇਖਾਇਲੇਹੁਪਰਰਜਕੇਖਾਇਲਈਪਲੇਨਾਬੰਨੀਤੇਜੇਪਲੇਬੰਨੇ
ਗਾਤਾਂਤੂੰਜਾਹੇਂਗਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀਅੱਕਖਵਾਇਕੇ
ਕਿਉਮਾਰਦੇਹੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹਸਕੇਨਾਮਰਦਾਨਿਆਤੇਰੀਭੁਖਾਂ
ਟਜਾਵੇਗੀਤਾਂਮਰਦਾਨਾਅਕਦੀਖਖੜੀਆਲਗਾਤੋੜਤੋੜਖਾਨਤਾਂਓਹਖ
ੜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਆਹੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਫਲਮਿਠੇਲਗੇਖਾਦੇਭੀਅਰਪਲੇਭੀ
ਬੰਨਦਾਜਾਵੇਰਜਕੇਖਾਧਿਓਸਅਤੇਪਲੇਭੀਬੰਨਲੀਤੇਜਾਂਅਗਲੇਦਿਨਭੁ
ਖਲਗੀਓਸਤਾਂਰੁਪਾਤਾਹੀਕਢਕੇਲਗਾਖਾਵਣ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਖਾਂਦਿਆ
ਹੀਨਾਲਡਿਗਿਪਿਆਅਰਲਗਾਹਥਪੈਰਮਾਰਨ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਿਆਤੈਨੂੰਕਿਆਹੋਇਗਿਆਹੈਕਿਤੇਕਲਵਾਲੇਫਲਖਾਵਨਲਗੋਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਕਹਿਆਸੀਫਲਖਾਇਕੇਪਲੇਨਾਬੰਨੀਅਰ
ਮੈਨੂੰਲੋਭਖੜੀਨੇਜੋਘੇਰਿਆਤੇਮਿਠੇਜੇਲਗੇਆਹੇਤਾਂਰਜਕੇਭੀਖਾਧੇਅ
ਤੇਪਲੇਭੀਬੰਨਲੀਤੇਜਾਂਹੁਣਭੁਖਲਗੀਤਾਂਮੈਂਫੇਰਖਾਵਨਲਗਾਹੇਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਂਖਾਦਿਆਨਾਲਢਹਿਪਇਆਹਾਂਹੁਣਮੇਰਾਬੁਰਾਹਾਲਹੋਇਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀ-
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਤੈਬੁਰਾਕੀਤਾਹੈਸਾਨੂੰਪੁਛਦੇਤਾਸਹੀਕਿਹੇਗੁ
ਰੂਜੀਮੈਂਕਲਵਾਲੇਫਲਖਾਵਾਂਓਹੁਅਕਦੀਆਂਖਖੜੀਆਬਿਖਫਲਹੈਸਨ
ਆਪਦਾਬਚਨਪਾਇਓਹਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹੋਏਸਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਧੰ
ਨਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਹੈਪ੍ਰਭਜੀਤੁਸੀਜਗਤਦੇਤਾਂਈਸਰਹੋਤੇਤੁਹਾਨੂੰਤ
ਭੁਖਭੀਨਾਹੀਅਰਤੇਹਾਫੀਨਾਹੀਬਿਆਪਦੀਅਤੇਮੈਂਤਾਂਭੁਖਨਾਲਮਰਜਾ

ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਮਰਨ ਤਾ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦੇ ਤਕੜਾ ਹੋਹੁ ਜੇ ਮਰੇਗਾ ੪੦੫
ਤਾਂ ਜਵਾਲ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਟਾਜੀ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਕਦਾ ਫਲ ਤੋੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ-
ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਹੁ ਜਦ ਮਰਦਾਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਰਾਜੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਖ
ਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਭੀ ਰਖਿਆ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਤੇ ਤੇਹ ਤੁਸਾ ਦੂ
ਰ ਨ ਕੀਤੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖੇ ਨੇ ਅਕਾਂ ਣਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਮੰਗਣ ਭੀ
ਨਹੀ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਤੁਸਾ ਲੇਵਣਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਮੇਰੀ ਤੁਸਾ
ਭੁਖ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰਣੀ ਹੋਈ ਤੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਰ ਰਹਾਇਸ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਜੇਹਾ ਕਰ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈ ਅਹਾਰ ਭੀ ਨਾ ਖਾਵਾਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਹੁ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਿਉਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਹੀ ਦੇਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ
ਤਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਦੂਰ ਕਰੇਂ ਜੀ ਤੇ ਜੋ ਤੇਰਾ ਆਹਾਰ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਭੀ ਅਹਾਰ
ਹੋਵੇ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀ ਭਗਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਓਥੇ ਹੀ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂ
ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਇਤਨੀ ਆਵਸਤੂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਰਹਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਦ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਿਆ ਲਗੇ ਰਿ
ਟਾ ਖਬਲ ਘਾਸ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਘੋਟ ਕੇ ਤੇ ਵਿਚ ਨਿੰਮ ਦੇ ਪਤਰ ਰਲਾ ਕੇ ਮਹੀਨ
ਕਰਕੇ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਪੀਵੇਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਅਨਾਜ ਦਾ ਅਹਾਰ ਹੋ ਜਾਵੈ
ਗਾ ਹੋਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅਗੇ ਸਿਗਰ ਰਹੇਗਾ ਤੇ ਤੂੰ ਛਡ ਜਾਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈ ਨਹੀ ਤੈਨੂੰ ਛਡਦਾ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਨਿਹਾਲ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਵਸਤੀ
ਆਵੈਗੀ ਓਥੇ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਵਾਇਲਵਾਂਗੇ ਪਰ ਤੂੰ ਤਕੜਾ ਹੋਹੁ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਿਰਾਉ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕ ਸਿਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

੪੦੬ ਓਹਸਿਖਜਦ ਬਾਹਰਆਯਾ ਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਦੋਇਸੰਤ ਬੈਠੇਹੈਨ ਅਗੇਇਕ ਬੈਠਾਸ
ਬਦ ਗਾਂਵਦਾਹੈ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖਦਾ ਮਨਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬਡਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਉਸਸਿ
ਖਨੇਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇਗੁਰੂ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚ ਆ
ਪਚਲੀਏ ਤਿਸਅਸਥਾਨਵਿਖੇ ਚਰਨਪਾਈਏ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾਮਰ
ਦਾਨਾ ਉਨਾਸਿਖਾਂਦੇ ਘਰਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿਖਭੀ ਨਿਰਧਨਸੀ ਘਰਤੇ ਜੋਦਿ
ਨੇਜੁੜੇ ਤੇ ਰਾਤਨੂੰਨਾ ਜੁੜੇ ਜੋਰਾਤ ਨੂੰਜੁੜੇ ਤੇ ਦਿਨ ਨਾਜੁੜੇ ਇਕਸਿਖਤੇ ਇਕਸਿਖਨੀਸੀ
ਇਕ ਉਨਾਦਾ ਬਾਲਕਸੀ ਓਨਾਸਿਖਾਂਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਤਾ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਨ
ਦੇ ਝੋਰੇਪਾਇਆ ਅਗਲੇਦਿਨ ਓਨਾਪਾਸੋ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਦੇਨਾਹੀ ਅਰ ਓਹੁਸਿਖਸਿ
ਰਪਰ ਵਾਲਰਖਦਾਸੀ ਪਰ ਧਾਹੁਲਨਾਹੀ ਲੀਤੀਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਮੁਨ
ਇਕਰਸੇਲੀ ਬਣਾਈ ਅਰ ਤਿਸਕੋ ਵੇਚਕਰ ਗੁਰਾਂਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉ
ਸਸਿਖਦੀ ਸਿਖਨੀ ਅੰਦਰਕਿਸੇ ਵਸਤ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਲੜਕਾ
ਚੁਲੇਵਿਚ ਜਾਇਪਇਆ ਅਤੇ ਸੜਕਰਮਰਗਿਆ ਜਦ ਓਹੁਸਿਖਨੀ ਬਾਹਰ ਆ
ਈ ਤਾਂ ਲੜਕਾ ਮੋਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀਨੇ ਲੜਕੇਨੂੰ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਲ
ਪੇਟਕੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇ ਛਡਿਆ ਅਪਨੇ ਭਰਤੇ ਪਾਸ ਭੀ ਨ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਤ ਸਾਧ
ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਪਾਵੇ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ
ਸੀਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਸਿਖ ਸਦਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੋਸੋਈ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਖਣੀਏ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਿਤੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਖਨੀਏ ਤੂੰ ਉਸ
ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਓਹੁ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੁਤ
ਪਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਖਨੀਏ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਦਾ ਨਾਉ ਲਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ
ਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਚਾ ਲਾਲਿਆ ਤੂੰ ਬਾਹਰ ਆਓ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਇਤਨੇ ਹੀ ਕਹਨ
ਨਾਲ ਓਹ ਬਾਲਕ ਖੇਡਦਾ ੨ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਸੀਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਸਿਖਣੀ ਤੇ ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ
ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਨ ਹੋਇਆ ਦੇਣ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲੈ ਚਲੇ ਤਾਂ ਸੀਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗ

ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਬਾਲ ੪੦੭
ਕ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਆਣ ਖੜਾ ਕੀ
ਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੈਨੂੰ ਮਾਈ ਤੇ ਬਾਪ ਵੇਰ ਦੇਵੈ ਹੈ ਨ ਪ
ਰਤੂੰ ਚਕੀ ਪੀਸੇਂਗਾ ਅਰ ਪਖਾ ਕਰੇਂਗਾ ਪਾਣੀ ਭਰੇਂਗਾ ਅਰ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ਕਰੇਂਗਾ
ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਸਮ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇਗੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਾ
ਥੇ ਪਰ ਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਖਾਵੇਗਾ ਕੀ ਅਰ ਪਹਿਨੇਗਾ
ਕੀ ਅਤੇ ਕੀ ਮਕੀ ਕਰੇਂਗਾ ਤੇ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਵਾਓਗੇ ਸੋ ਖਾ
ਵਾਂਗਾ ਜੋ ਪਹਿਨਾਓਗੇ ਸੋ ਪਹਿਨਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਮ ਜੋ ਫੁਰਮਾਵੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿ ਥੇਰ
ਖੇਰੋ ਤਿਸੀ ਜਗਾ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੀ ਬਾਤ
ਮੇਂ ਉਜਰ ਨਹੀ ਇਹੁ ਬਾਤ ਲੜਕੇ ਕੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਹਾਂ ਇਹੁ ਬਾਰਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੋਵਨ ਤਾ ਸਾਡੇ ਉਪਰ
ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੋਵੈ ਫੇਰ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈਂ ਸਾਡੇ ਔਗਣਾ ਵਲ ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ-
ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਕਈ ਬਾਰਤਾ ਆਖਨੇ ਹਾਂ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਇਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ-
ਹੋਵੇ ਇਹੁ ਬਾਰਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਧੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਾਡੇ ਰੋਸਾ ਵਲ ਨਹੀ ਦੇਖਦੇ
ਹੋ ਤੇ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲੜਕੇ ਕੋ ਇਹੁ ਬਾਤ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕ
ਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਐਸਾ ਸੁਭਾਵ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਮਿਲੇ ਤੇਰੇ ਘਰੋਂ ਜੋ
ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਅਸੀ ਖੁਸੀ ਹੋਕਰ ਪਰਮਾਨ ਕਰੀਏ ਇਹੁ ਪਰਾਰਥਨਾ ਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜਗਤ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਸੰਸਾ
ਰੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਵਨ ਤੇ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨ ਤੇ ਇਹੁ
ਕਹਿਕਰ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪਰ
ਥਾਇ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ
ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿ
ਤੁ ਲਾਗਾ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ॥ ਲਾਲੀ ਨ
ਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ॥੨॥ ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ
ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
॥੩॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ

੪੦੯ ਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਤੂਧਾਵਿਣਮੁਕਤਿਨਾਪਾਈ॥੪॥੧॥ ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇ
ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇਉਨਾਂਨੂੰਸ
ਤਿਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦਿਤਾ ਅਰਹੁਕਮਕੀਤਾ ਧਰਮਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵੰ
ਧਗੁਰੂਕੇਨਮਿਤਦੇਣਾ ਆਏਸਿਖਸੰਤਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ ਨਾਮਜਪੋਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਕਿਰਤਮੇਂਬਰਕਤਮੇਂ ਬਰਕਤਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇਲੋਕਪਰਲੋਕਦੋਵੇਂ ਸੌਰਨਗੇ ਓ
ਹੁਸਿਖਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਓਥੋਂ ਉਠਕੇਗੁਰੂ ਜੀਇਕ ਸਿਖਦੇ ਘਰ ਆਏ
ਅਗੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕਸਿਖਦੇ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ਸਭਨਾਸਾਧ
ਕੋਲੋਂ ਪੁਛਦਾਹੈ ਕਿਸੰਤਾਂਕੇਮਿਲੇਦਾਕਿਆਫਲਹੈ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨਭੀ ਕਰਦੇਚ
ਲੀਏ ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਿਆਚਲੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜਿਸਪਾਸੇ ਆਪਦੀ ਰਜਾਇਹੈ
ਤਿਸੀਪਾਸੇਚਲਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਆਂਦੇਰ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖ
ਨੇਗੁਰੂਜੀਦੀ ਸੇਵਾਬਹੁਤਕੀਤੀ ਜਾਂਸਵੇਰਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖਹਥਜੋੜਕੇ
ਕਹੇਮਹਾਰਾਜਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਂ ਲਗਾਪੁਛਣ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਆਪਕਿਰਪਾ
ਕਰਕੇਮੈਨੂੰਦਸੋਜੀ ਸਾਧਮਿਲੇਕਾ ਕਿਆਫਲਹੈਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸੁਣ
ਭਾਈਸਿਖਾ ਅਗੇ ਭੀ ਤੈਨੂੰਕਿਸੇ ਦਸਿਆਹੈ ਕਿਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖਨੇਕਹਾਗੁ
ਰੂਜੀ ਜੋਕੋਈ ਸੰਤ ਆਂਵਦਾਹੈ ਮੇਰੇਪਾਸੇ ਜੇਹੜੀ ਸੇਵਾਸਰਦੀਹੈ ਸੋਮੈਂਕਰ
ਦਾਹਾਂ ਅਤੇਪੁਛਦਾਭੀਹਾਂ ਸੋਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸਦਾਹੈ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸਦਾਹੈ ਤੇਮੇਰੀ
ਨਿਸਾਨਹੀਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸੁਣਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸਾਧਮਿਲੇਕਾਫਲਤੈ
ਨੂੰ ਭਲਕੇ ਮਲੂਮਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਤੂੰਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇ ਫਲਾਨੇਅਸਥਾਨਵਿ
ਰਜਾਇਕੇਜੰਗਲਮੇਂ ਪੁਛੀਜੋਭਾਈਸਾਧਮਿਲੇਕਾਕੀਫਲਹੈ ਅਤੇਜੋਕੋਈ
ਉਥੇਆਵੇਗਾ ਸੋਤੇਰੀਨਿਸਾਕਰੇਗਾ ਅਤੇਜੇਤੇਰੀਨਿਸਾਓਥੇਨਾਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂਤੂੰ
ਫੇਰ ਅਸਾਡੇਪਾਸ ਆਇਜਾਵੀ ਜਾਂ ਭਲਕਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹੁਸਿਖ ਓਥੇਗਇ
ਆ ਜਦਜਾਇਕੇਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕਜਨੌਰਕਾਉਕਾਉਣੀਦਾਬੈਠਾਹੈਸੀ ਹੋਰ ਓਥੇਕੋਈ
ਭੀਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁਸਿਖਦੋ ਤਿਨਘੜੀਆਂਬੈਠਕੇ ਉਠਆਇਆ ਆਇਕੇਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇਜੀਪਾਸ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈਸਿਖਾ ਤੇਰੀਨਿਸਾਹੋਈ
ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਤਾਂ ਮਾਨੁਖਕੋਈਨਹੀਸੀ
ਇਕਜਨੌਰਕਾਵਦਾਬੈਠਾਹੈਸੀ ਮੇਰੀਨਿਸਾਕਿਸਪਾਸੋਹੋਵੇਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਕ
ਹਿਆਭਾਈ ਸਿਖਾਭਲਕੇ ਤੂੰ ਓਥੇ ਫੇਰਜਾਵੀਂ ਜਾਂਭਲਕਹੋਇਆ ਤਾਂਸਿਖ

ਫੇਰ ਓਥੇ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬਗਲਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਰ ਮਨੁਖ ਕੋਈ ਭੀ ਨ
ਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋਇ ਤਿੰਨ ਘੜੀਆਂ ਬੈਠ ਕੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਮੁੜ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਕੇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਅਜ ਭੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਜੋੜਾ ਬਗਲਿਆਂ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਲਾ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਭਲਕੇ ਫੇਰ ਓਥੇ ਜਾਂਈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸਿਦਕ ਵਾਲਾ
ਹੈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰੇਮੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿ ਕੇ ਭਲਕੇ ਫੇਰ ਗਇਆ ਓਥੇ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
ਇਕ ਜੋੜਾ ਹੰਸਾ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਉਠ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਜ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਹ
ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਜੋੜਾ ਹੰਸ ਤੇ ਹੰਸਣੀ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿ
ਖਾ ਭਲਕੇ ਫੇਰ ਜਾਵੀ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਓਥੇ ਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ
ਫੇਰ ਓਥੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪੁਰਖ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿ
ਖ ਓਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰੀ ਪੌਣਾ ਕਰ ਕੇ ਬੈਠ ਰਿਹਾ ਅਰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ
ਲੋਕੋ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਕਾ ਫਲ ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਨਹੀ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਏਹੁ
ਫਲ ਹੋ ਗਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਵਰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਸੀ ਵਡੇ ਗਵਾਰ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਹੈ
ਗੇ ਸਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕਾਂਵਾਂ ਦੀ ਜੂਨ ਸੀ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕਾਵਾਂ ਦੀ ਜੂਨ ਥੋ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਬ
ਗਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਹ ਹੋਈ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਬਗਲਿਆਂ ਥੀ ਹੰਸ ਹੰਸ
ਣੀ ਹੋਇ ਹਾਂ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਪਾਇ ਕੇ ਅਸਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ
ਸਵਾਧਾਨ ਮਿਲੀ ਹੈ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਓਹੁ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿ
ਆ ਅਸਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤ ਭਈ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਸਾ
ਨੂੰ ਭੀ ਕਰਵਾਉ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਸਿਖ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਅਗਾ ਦਿਬ ਦਿਸਟ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸਭੇ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਜੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰ ਹੇ ਜਾਣੇ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਨਿਸਾ ਦੀ ਕਿਆ ਚਲਦੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀ
ਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਪਰਮੇਸਰ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ
ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਧਰਮ ਦੀ ਕਰੋ ਮਨ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ

ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤ ਬਾਇਪਵੇਗੀ ਤੇ ਭਜਨਬੰਦਗੀ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮਜਨਮਾਤਰਾਂ
ਦੇ ਪਾਪਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਤੁਕ
ਪੜ੍ਹੀ॥ ਜੇਤੂਧਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸਕਰੇਇ॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦੀਹੈ ਸੋਈ ਬਾਤ ਹਛੀ ਹੁੰਦੀਹੈ ਤੂ ਰਾਹੇ ਬੜੇ੨ ਪਾਪੀ
ਆਨੂੰ ਭਾਰੀ ਜੋ ਪਾਪੀ ਹੈਨ ਤਿਨਾਦੇ ਤਾਈ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇਂ॥ ਅਰ ਤੂ ਸਭਜੀਵਾਨੂੰ ਤਾਰਦਾ
ਹੈਂ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ॥

ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜਾਂਦੇ੨ ਪੂਰਬਦੀ ਧਰਤੀ ਜਾਇ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਥੇ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖਥੀ ਰਾਮਰਾਮ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਾ ਅਗੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਵੋ ਸੰਤੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਸਤਿਰਾ
ਮਜੀ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਆਇ ਪਾਸ ਸਸਤਾਇਕਰ ਓਨਾ ਗੋ
ਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵੇਂ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਤੋਂ ਜੀ ਇ
ਕ ਹਮਾਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੀ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹੋ ਤਾਂ ਹਮ ਪੂਛੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਆਵੈ ਜੀ ਸੋਈ ਪੂਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾ ਕਹਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਪੁਨਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਹੋਮ ਜਗ ਡਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤੀਰਥ ਕਰਦੇ
ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਯਾਨਹੀ ਹੋਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ ਭੈਰਉ ਰਾਗੁ
ਵਿਚ ਸਬਦ॥ ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੁਖ ਸਹੈ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿ
ਨ ਮੁਕਤ ਨ ਪਾਵਸ ਮੁਕਤ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਲਹੈ॥੧॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨ ਬਿਰਥੇ ਜਗ
ਜਨਮਾ॥ ਬਿਖ ਖਾਵੈ ਬਿਖ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲ ਮਰ ਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਬਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨ ਉਰਝ ਮਰੈ॥੨॥ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂ
ਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨ ਕਰੈ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਪਾਰ ਪਰੈ॥੩॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟ ਤਨ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡ ਤਨ ਨ-
ਗਨ ਭਇਆ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਧੈ ਭੇਖ ਭਇਆ॥੪॥
ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਖਲੇ ਜ
ਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਝੋਲ ਪੀਆ॥੫॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਭਾਵੈ ਹੋਮ ਕਰੈ ਜਗ ਕਰੈ ਭਾਵੈਂ ਜੋਗੀ ਹੋ
ਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਵੈ ਭਾਵੈਂ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੈ ਭਾਵੈ ਨਾਗਾ ਹੋਇਕਰ ਸਿਰ ਵਿਖੇ ਕਰਦ

ਤ ਧਰਾਵੈ ਭਾਵੈਂ ਸਗਰੀ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮੇ ਭਾਵੈ ਪੂਜਾ ਪੁੰਨ ਸਗਲੇ ਕਰੈ ਅਰ ਬਹੁਤ ਤਪਸਿਆ ੪੧੧
ਕਰੈ ਅਰ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਭੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਰਾਧੇ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਂਦੀ ਅ
ਰ ਮੁਕਤ ਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕਰ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ
ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਅਰ ਜਨਮ ਸਕਾਰਥਾ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਾ ਜਨਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਏਹੁ ਮਾਨੁਖ ਬਿਖ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਿਖ ਹੀ ਬੋਲ
ਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਿਖ ਬੋਲਣੀ ਕਾ ਅਰ ਬਿਖ ਖਾਣੇ ਕਾ ਏਹੁ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਬਾਰੰਬਾਰ ਜਨਮਦਾ
ਮਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਅਨੇਕ ਹੀ ਜੂਨਾ ਵਿਖੇ ਭਰਮਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦ
ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤ੍ਰੈਕਾਲ ਸੰਧਿਆ ਕਰ
ਦੇ ਹਨ ਸੋ ਤਿਨ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਯਾ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਜੋ ਚਾਰ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਅਰ ਤ੍ਰੈਕਾਲ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਅਰ
ਅਠਾਰਾ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਮੁਕਤ ਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੈ ਸੁਧ ਆਤਮਾ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਜਪੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਗ੍ਰਹਸਤ ਛਡ ਕਰ ਅਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਇਕ ਤੀਰਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੈ
ਨ ਉਨ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਸਿਧੋ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਭਾ
ਵੈ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਲਗਾਵੇ ਮੇਂ ਲੈਕਰ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕਰੈ ਤਿਲਕ ਬਨਾਵੈ ਭਾਵੈ ਘਰ ਛ
ਡ ਕੈ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰੈ ਭਾਵੈਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਕੀ ਪਰਦਖਣਾ ਕਰ ਆਵੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੁ
ਕਤ ਨਹੀ ਪਾਵਦਾ ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਸੰਤਹੁ ਮੁਕਤ ਤਉ ਹੋਵੈਗੀ ਜਾ ਸੁਧ ਆਤਮ
ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਜ
ਟਾਧਾਰ ਕੇ ਹੋਇ ਬੈਠਤੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਭਸਮ ਲਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ਇਕ ਬਸਤ੍ਰ ਕੋ ਉਤਾਰ ਕਰ ਨਗ
ਨ ਹੋਇ ਫਿਰਤੇ ਹੈਂ ਓਨਾ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਯਾ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਭਾਵੈਂ ਜਟਾਧਾਰ ਕੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਭਾਵੈਂ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ ਭਾਵੈ ਬ
ਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰ ਕੈ ਨੰਗਾ ਹੋਇ ਫਿਰੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜਿਸ ਦੇ ਲੋਇ
ਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰੋ ਹਉਮੈ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਜਪੈ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ
ਹੋਵੈਗੀ ਫੇਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਜੀਵ ਜਲ ਥਲ
ਵਿਚ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦੀ ਮੁਕਤ ਕੈਸੇ ਨ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ
ਨੇ ਜੀਅ ਜਲ ਥਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨ ਕੇ ਨਾਲ ਭੀ ਤਉ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਹੈ ਸੋ ਓਨਾ ਜੀਆਂ ਕੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹੁ ਭੀ ਗੁਰ ਦੇ

੪੧੨ ਵਬਿਨਾਮੁਕਤਨਾਹੀਹੁੰਦੇ ਓਹੁਜੀਵਸੁਧਆਤਮਾਸੇ ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨਕਰੈਂਗੇ
ਤਾਂਉਨਕੀਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀ ਸੁਨਹੁਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਹਮਾਰੇਮਾਰਗਮੇਂ ਇਉਂਕਹਿਆ
ਹੈ ਅਗੇ ਸਾਹਿਬਕੀਗਤਤਾਂ ਸਾਹਿਬਹੀਜਾਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਅੰਤਿਹੈ ਸਰਬਸਮ
ਰਥਹੈਜਿਉਂਚਾਹੁਦਾਹੈ ਤਿਉਂਹੀਕਰਦਾਹੈ ਏਹੁਬਚਨਸੁਨਕੇ ਓਹੁਗੋਬਿੰਦਲੋਕਗੁ
ਰੂਮਹਾਰਾਜਕੀਚਰਨੀ ਆਇਪਏ ਅਰਕਹਿਨੇਲਗੇ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਤੂੰਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸ
ਰਜੀਹੈਂ ਅਬਹਮਤੇਰੀਸਰਣਪਏਹਾਂ ਹਮਕੋਜਨਮਮਰਨਤੇ ਰਖਲੇਵਹੁਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ ਨਾਮਸਿ
ਮਰਿਆਕਰੋ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰਤੁਹਾਡਾਭਲਾਕਰੇਗਾ ਏਹੁਸੁਣਕੇ ਸਭਸਿਖਹੋਏ।

ਅਗੇਸਾਖੀ੧ਖਤ੍ਰੀਨਾਲ ਦੂਰਦੇਸਮਹਾ।

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਦੂਰਦੇਸਵਿਚ ਜਾਇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਏ ਓਸਥਾਂਇਕਪਰ
ਧਾਨਨਗਰਸੀ ਤਿਸਦੇਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤੇਬਾਗਹੈਗੇਸਾਨ ਤਾਂਉਸਬਾਗਾਂਵਿਚਗੁਰੂਜੀ
ਜਾਇਬੈਠੇ ਓਥੋਇਕਖਤ੍ਰੀ ਬਹੁਤਾਧਨਾਢਸੀ ਤੇਉਸਦਾਸਦਾਬਰਤਓਥੇਹੈਸੀ ਉ
ਸਨੇਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਅਤੀਤ ਬਾਗਮੇਂ ਆਇ ਉਤਰੇਹੈਨ ਪਰ ਬੇਸੁਆਲਹੈਨ ਓਹੁ
ਖਤ੍ਰੀ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇ ਦਰਸਨਨੂੰ ਆਇਆ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ
ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਜੇਤੁਸੀ ਬਚਨਕਰੋ ਤਾਂਮੈਂ ਸੀਧਾ ਪਹੁਚਾਵਾਂਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈ ਸਿਖਾਜੋਕੁਛਨਿਰੰਕਾਰਭੇਜੇਗਾ ਸੋਲੈਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂਉ
ਸਖਤ੍ਰੀਨੇ ਆਪਨਿਆਗੁਮਾਸਤਿਆਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕਰਛਤੀਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਬਨਾਇਲਿਆਵੋ ਅਰਮੈਂ ਅਗੇਬਹੁਤੇਅਤੀਤਵੇਖੇਹੈਨਪਰਸਭ
ਮਾਯਾਕੇ ਸੁਆਲੀਹੀਵੇਖੇਹੈਨ ਅਰਏਹੁ ਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੀ ਸੁਆਲੀਹੈ ਸੋਏਹੁ
ਮੈਨੂੰਨਿਰੰਕਾਰਹੀ ਨਜਰਆਂਵਦਾਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾਪ੍ਰਸਾਦਤਈਯਾਰਕਰਾਇਕਰਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇ ਆਣਰਖਿਆ ਉਸਖਤ੍ਰੀਕਹਿਆ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਏ
ਹੁਪ੍ਰਸਾਦਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇਭੇਜਿਆਹੈ ਸੋਤੁਸੀਭੋਜਨਕਰੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਸ੍ਰੂ
ਪਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀਨੇਪੁਛਿਆ ਭਾਈਏਹੁ ਸਭਲੋਕਕੌਨਹੈਨ ਤਾਂਉਸਖਤ੍ਰੀਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਏਹੁਸਭਕੁਟੰਬਮੇਰਾਹੀਹੈ ਭਾਈਹੈਨ ਮਾਤਪਿ-
ਤਾਹੈਨਹੋਰਸਭਕਬੀਲਾ ਸਰੀਕਲੋਕਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕ ਸਬਦਕ
ਹਿਆ। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ। ਸਤਿਭਾਈਕਰ
ਏਹੁਵਿਸੇਖੁ।੧।ਕਹਿਣਾਹੈਕਿਛੁਕਹਿਣਨਜਾਇ। ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀ

ਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਮਸੁਰਤਿਦਾਇਆਸਮੁਰਭਏ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਕਰਿਮ
ਨਲਏ॥੨॥ਸਹਿਜਸੰਜੋਗੁਵਿਆਹੁਵਿਜੋਗ॥ਸਚੁਸੰਤਤਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗ॥੩
॥੧॥ਜਾਂਏਹੁਸਬਦਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤਾਂਓਹੁਖਤ੍ਰੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਂਪਰਿਢ
ਹਿਪਾਇਆਅਤੇਕਹਿਓਸੁਜੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮੇਰਾਭੀਉਧਾਰਕਰੋਏਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਆ
ਪਨੀਰਸਨੀਲਾਵਹੁਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਆਅਤੇਉਸਖਤ੍ਰੀ
ਨੂੰਆਪਨੇਥਾਲਵਿਚੋਂਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿਤਾਉਸਖਤ੍ਰੀਦੀਬੁਧਿਨਿਰਮਲਹੋਇ
ਗਈਬਾਬੇਜੀਦੇਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਵਨੇਦਾਸਦਕਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਤੁਸਾਂਇਸਖਤ੍ਰੀਪਰਬੜੀਮੇਹਰਕੀਤੀਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਿਆਏਹੁਮਾਯਾਚੰਗੀਹੈਏਹੁਭਲਾਕਰਮਕਰਨੇਨਹੀਦੇਂਦੀਅਰਜਿਸਪ੍ਰਾ
ਣੀਉਪਰਪਰਮੇਸਰਦਾਇਆਲਹੁੰਦਾਹੈਸੋਮਾਨੁਖਇਸਮਾਯਾਨੂੰਵੰਡਖਾਂਦਾ
ਹੈਅਤੇਮਨਨੀਵਾਂਰਖਦਾਹੈਇਕਪਾਲਿਰਵੇਣਾਦੂਜੀਆਜਜੀਕਰਨੀਏਹੁ
ਭੀਕਿਸੇਦਾਹੀਕੰਮਹੈਅਤੇਚਾਰਪਹਿਰਸਾਡੀਇਸਦੀਗੋਸਟਹੈਅਸੀਏਸੇਦ
ਸਤੇਏਥੇਆਏਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਾਰਾਦਿਨਉਸਖਤ੍ਰੀਦੇਪਾਸਰਹੇਜਾਂਤ੍ਰੈ
ਪਹਿਰਗੁਜਰੇਤਾਂਉਸਖਤ੍ਰੀਦਾਜੀਉਕਾਹਲਾਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ
ਉਸਦੇਕੁਟੰਬੀਯਾਂਨੂੰਕਹਿਆਜੋਭਾਈਤੁਸੀਇਸਦੀਤਈਯਾਰੀਕਰੋਅਗੇਇ
ਸਦਾਰਲਾਣਾਨਜੀਕਆਇਲਗਾਹੈਤਾਂਉਸਖਤ੍ਰੀਦੇਭਿਰਾਉਭਾਈਸਭਰੋ
ਵਣਲਾਗੇਤਾਂਓਹੁਖਤ੍ਰੀਪੂਰਾਹੋਇਗਇਆਉਸਨੂੰਮਸਾਣਪਰਲੈਗਏਉ
ਸਦਾਸਸਕਾਰਕੀਯਾਉਸਖਤ੍ਰੀਦੇਸੰਬੰਧੀਆਂਨੇਗੁਰੂਜੀਪਾਸਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਏਹੁਤੁਹਾਡੇਦਰਸਨਨੂੰਆਯਾਸੀਹੁਣਤੁਸੀਹਥੋਜੇ
ਨੂੰਕਿਏਹੁਸਾਧਮੁਕਤਹੋਕੇਪਰਾਪਤਹੋਏਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਰਬਾਬਵਜਾਇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਵਜਾਇਆਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕ
ਹਿਆ॥ਉਸਖਤ੍ਰੀਦੇਪ੍ਰਥਾਇ॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸਮਹਲਾ੧ ਅਲਾਹਣੀਆ
॥ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਪੁੰਨੀਪਾ
ਈਭਰੀਜਾਨੀਅੜਾਘਤਚਲਾਇਆ॥ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆ
ਆਇਆਰੁੰਨੇਵੀਰਸਬਾਏ॥ਕਾਂਇਆਹੰਸਥੀਆਵੇਛੋੜਾਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀ
ਮਾਏ॥ਜੇਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਧੰਨਸਿਰੰ
ਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇ

੪੧੪ ਭਾਈਹੋਸਭਨਾਇਹੁਪਾਇਆਣਾ ਇਥੈਧੰਧਕੂੜੁਚਾਰਦਿਹਾਂ ਆਗੈਸਰਪਰਜ
ਣਾ ਆਵੇਸਭਪਰਜਾਣਾਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹਿਗਾਰਬਕੀਜੈ ਜਿਤਸੇਵਿਐ
ਦਰਗਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ ਆਗੈਹੁਕਮਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿ
ਸਿਰਿਕਿਆਵਿਹਾਣਾ ਸਾਹਿਬਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ
॥੨॥ ਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸਮ੍ਰਥਸੋਈਐਹੰ ਇਤਨਾਇਹੁਸਸਾਰੋ ਜਲਥਲਮਹੀਅ
ਲਰਵਿਰਹਿਆ ਸਚੜਾਸਿਰਜਨਹਾਰੋ ਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋਅਲਖਅਪਾ
ਰੋਤਾਂਕਾਅੰਤਨਪਾਇਆ ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲਭਇਆਇਕਮਨਜਿਨਿ
ਧਿਆਇਆ ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ਜੋਤਿਸਭਾਵੈ
ਸਰਬਸੋਈਐਹੈ ਇਤਨਾਇਹੁਸਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋ
ਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ ਵਾਲੇਵੇਕਾਰਣਬਾਬਾਰੋਈਐਰੋਵਣਸਗਲਬਿਕਾਰੋ
ਰੋਵਣਸਗਲਬਿਕਾਰੋਗਾਫਲੁਸੰਸਾਰੋਮਾਇਆਕਾਰਣਰੋਵੈ ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿ
ਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਇਹੁਤਨਏਵੈਖੋਵੈ ਐਥੈਆਇਆਸਭੁਕੋਜਾਸੀਕੂੜਿਕਰਹੁਹੰਕ
ਰੋ ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥ ਏਹੁਸਬਦ
ਗਾਇਕੇ ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾਜੋਸੁਣਿਭਾਈ ਜਿਥੈਏਹੁਸਬਦਪੜ੍ਹ
ਣੀਦੇ ਸਸਕਾਰਹੂੰਤੇਚਲਾਨੇਕੇਸਮੇ ਪੜੀਐਗਾਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀ ਏ
ਹਬਚਨਸੁਣਕੇ ਉਸਖਤ੍ਰੀਕੇ ਭਰਾਉ ਭਾਈ ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਤੇਕਹਿਣ
ਲਗੇਹੇਗੁਰੂਜੀ ਸਾਡਾ ਭੀਨਿਸਤਾਰਾਕਰੋਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਉਨਾਸਭਨਾ
ਨੂੰਸਿਖੀਦਾਨਬਖਸਿਆ ਅਤੇਸਭਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਕੇਸਿਖਹੋਏ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕਸਿਖਨਾਲ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਪਠਾਣਦੇਸਹਿਰਵਿਚਜਾਇਪਰਾਪਤਹੋਏ ਉਸਸਹਿ
ਰਦੇਬਾਹਰਵਾਰ ਦੋਇਕੋਹਾਂ ਉਪਰਇਕਹੁਜਰਾਬਣਿਆਹੋਇਆਸੀ ਉਸਹੁ
ਜਰੇਦੇਵਿਚਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਏਥੇ
ਉਜਾੜਵਿਚਹੁਜਰਾਕਿਸਨੇਬਣਾਯਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੇਮਰਦਾਨੇ
ਆਇਥੇਦਾਪਠਾਣਜੋਜਿਮੀਦਾਰਹੈ ਸੋਰਾਤਨੂੰਏਥੇਆਇਕੇਨਿਵਾਜਪੜ੍ਹਦਾਹੈ
ਅਤੇਬਹੁਤਮਸਲੇਸੁਣਦਾਹੈ ਪਰਦਿਲਵਿਚਮਿਹਰਨਹੀਆਂਵਦੀਸ ਅਰ
ਦਿਨੇਸਹਿਰਵਿਚਲੋਕਾਂਦੁਖਦੇਵਦਾਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਭੀਉਸਦੇਮਿਲਣੇਵਾਸਤੇਏਥੇ
ਆਇਬੈਠੇਹਾਂ ਅਤੇਐਸੇਦਾਦੀਦਾਰਭੀਕਰਨਾਭਲਾਨਾਹੀਪਰਅਸੀਰੀ

ਬੰਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਖਨੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਤਿ ਦਿਲ ਤੇ ਰਹਮਤ ਜੀ ਆਇ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਸੁ ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਨੂੰ ਦਿਨ ੪੧੫
ਭੁਜ ਗਗਿਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਪਠਾਣ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਦਾ ਰਹੁ ਉਸ ਹੁਜਰੇ ਵਿ
ਚ ਆਇ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂ ਲੋਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਢਕੇ ਲਗੇ ਮਸ
ਲੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪ ਪਠਾਣ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਵਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਰੀ ਨਿੰਦ
ਜਾ ਕਰੇ ਨੀਵਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਾਂ
ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਸਾਈ ਦਾ ਨਾਉ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀ-
ਅਸਾਨੂੰ ਹਸਦੇ ਹੋ ਏਹੁ ਰੋਸ ਤੁਸੀ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ
॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣਾ ਬਾਜਾ ਤੇ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਇਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਾਉ ॥ ਫਾਧੀ ਲਗੀ ਜ
ਤ ਫਹਾਇਨ ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਸੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੋ ਪੰਡਤ ਬੀਨਾ ਜਿਨੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿ-
ਲੇ ਦੇ ਜੜ੍ਹ ਅੰਦਰ ਜੰਮੈ ਉਪਰ ਹੋਵੈ ਛਾਉ ॥ ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ ਜਾਇ ਜਗਾਵਨ ਬੈ
ਠੇ ਸੁਤੇ ॥ ਚਾਕਰ ਨਹਿਦਾ ਪਾਇਨ ਘਾਉ ॥ ਰਤ ਪਿਤ ਕੁਤੇ ਹੋ ਚਟ ਜਾਉ ॥ ਜਿਥੇ ਜੀਆਂ ਹੋ
ਸੀ ਸਾਰ ॥ ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇਤਬਾਰ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾਂ
ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਉ ਲਇਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੁਣਿਆ
ਛੁਟਕਾਰਾ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸ ਤਰਹ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖ
ਯਾ ਹੇ ਪਠਾਣ ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਭਲੀ ਤਰਾਂ
ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਫਹੀਆਂ ਅੜਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਗੀਬਾਂ
ਦਾ ਘਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਤੈਨੂੰ ਸਜਾਇ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ
ਮੈ ਤਾਂ ਆਪਨਾ ਭਲਾ ਜਾਨਕਰ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਹੋ
ਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਉ ਮਨ ਹਸਤੀ ਘਿ
ਉ ਗੁੜ੍ਹ ਖਾਵੈ ਪੰਜ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਅੰਧੀ ਫੂਕ ਮੋਈ ਦੇਵਾਨੀ ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰ ਭਾਨੀ ॥ ਅਧੁ ਗੁਲਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗ
ਣ ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਕ
ਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗ
ਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸਨੋ ਬੁਕ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ
ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁ
ਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਹੋਈ ॥ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ
ਛਡਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਰਖੈ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸ

੪੧੬ ਗਰਤਰਣਾ॥ ੧॥ ਜਦਏਹੁਸਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਤਾਂਉਸਪਠਾਣ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ
ਦੇਕਦਮਪਕੜ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਅਰਜਕੀਤੀ ਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂਜਾਣਿਆਸੀ ਜੋਰਾ
ਜ ਬਹਿਸਤਹੈ ਪਰਏਸਰਾਜਦੇ ਜੈਸਾ ਤਾਂਦੂਖਹੀ ਕੋਈਨਹੀ ਪਰਹੇਗੁਰੂਜੀ ਅਸਾਂਡੀ
ਖਲਾਸੀਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੈਗੀਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕ ਸਲੋਕਹੋਰਕਹਿਆ॥ ਰਾਜਮਾ
ਲਰੂਪਜਾਤਿਜੋਬਨਪੰਜੇਠਗਾ ਇਨੀਠਗੀਜਗਠਗਿਆ ਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜਾਇ॥
ਠਗਾਨਠਗਜੇਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇ ਹੋਰਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ॥੧॥ ਜਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਏਹੁਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਪਠਾਣਸੁਣਕਰ ਅਤੇ ਗਲਵਿਚਪਲਾ
ਪਾਇਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਆਇ ਪਾਇਆ ਅਤੇਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ
ਵਾਸਤੇਖੁਦਾਇਦੇ ਮੇਰਾਗੁਨਾਹੁਮਾਫਕਰੀਏਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਜਾਹੁਭਾ
ਈਹੁਣ ਤੈਂਬਖਸਿਆਹੈ ਪਰਨੇਕੀਕੇਰਾਹੁ ਪਰਚਲੀ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਓਹੁ ਬਾਬੇਜੀਕਾ
ਮੁਰੀਦਹੋਇਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੀਰਕਰਕੇ ਜਾਤਾ ਤਾਂ ਓਹੁਪਠਾਣਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੋ
ਘਰਲੈਗਿਆ ਉਸਨੇਸੇਵਾ ਟਹਿਲਬਹੁਤਕੀਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਨੌਮਹੀਨੇਓਥੇਰਹੇ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀ ਓਨਾਪਠਾਣਾਉਪਰ ਦਇਆਲਹੋਇ ਅਰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਕਿਛ ਮੰਗੋ
ਤਾਂ ਓਨਾਪਠਾਣਾ ਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਸਾਨੂੰਕੋਈ ਆਪਨੀਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵੋਜੀ ਜੋਅਸਾਨੂੰ
ਪੁਤ੍ਰਪੋਤ੍ਰਿਆਤਕਰ ਪਰਤੀਤਰਹੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਕ
ੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਵੋ ਤਾਂ ਓਨਾਪਠਾਣਾਨੇਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬਚਨਮੰਨਕੇ ਹਿੰਦੂਲੋਕ ਸਦਵਾਏ
ਕੇ ਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਈਯਾਰ ਕਰਵਾਯਾ ਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਇਸਦੇ ਉਪਰਚਾਦਰ ਆਣਪਾਵੋ ਤਾਂ ਓਨਾਪਠਾਣਾਨੇ ਬਹੁਤ ਹੱਛੀਚਾਦਰ
ਕੜਾਹਤੇਆਣਪਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਸਤਿਨਾਮਕਹਿਕਰ ਓਨਾਪਠਾਣਾਨੂੰਕਹਿ
ਆਭਾਈ ਤੁਸੀ ਸਭ ਮਿਲਕੇਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖੋ ਤਾਂ ਓਹਨਾਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇਕ
ੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਂ ਚਾਦਰਉਤਾਰੀ ਤਾਂ ਓਹੁਚਾਦਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਓਨਾਨੂੰਦੇਵਿਤੀ ਅਤੇਕੜਾ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਪਰਪੰਜਾਲਗਿਆਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂਬਡੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਪਠਾਣ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਡਾਬਚਨਏਹਹੀਹੈ ਜਦ ਤੁਸੀ ਆਪਨੀਭਾਵਨੀਨਾਲ-
ਆਕੇ ਕਿਸੇਕਾਰਜਕੰਮਦੇਪਾਇਆ ਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੋਗੇ ਤਦੋਂ ਹੀ ਪੰਜਾ ਲਗੇਗਾ ਤ
ਦੁਸਾਂਜਾਣਨਾ ਜੋਏਹੁਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਵਾਣ ਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁਸਭ ਪਠਾਣ ਕਹਿਣ
ਲਗੇ ਵਾਹੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂਕੋਈ ਜਾਹਰਪੀਰਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਓਹੁਧਰਤੀਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀਨੂੰ ਲਗੀ ਆਰਾਧਨ ਹੁਣਤੀਕਰ ਉਥੇਏਹੁਨਿਸਾਨੀਹੈ ਜੋ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਨੂੰ ਪੰਜਾ

ਲਗਦਾਹੈ ਤਾਂ ਵਰਤਦਾਹੈ ਅਤੇਜੇ ਪਜਾਨਾਲਗੇ ਤਾ ਨਹੀ ਵਰਤਦਾ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਰਹੇ॥ ੪੧੨

ਅਗੇਸਾਖੀਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਇਕਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨੇ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਰਾਮ ਰਾਮਕਹੀ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆ ਸਤਿਰਾਮਜੀ ਆਈਏ ਸੰਤੋ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋ ਆਈਏ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ
ਓਹੁ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕ ਇਕਘੜੀਸਸਤਾਇਕਰਕਹਿਣੇਲਗੇਹੇਗੁਰੂਜੀਇਕਸਾਡਾਪ੍ਰਸਨ
ਹੈਜੇਆਪਕੀਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾਂਹਮਪੁਛੈਜੀ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਮ
ਜਨੋਜੀ ਤੁਮਾਰੇਦਿਲਵਿਚ ਜੋ ਆਂਵਦੀਹੈ ਸੋਪੁਛੀਐਜੀਓਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਕਹਿਆ
ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਏਹਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋਪਾਪਪੁੰਨਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਮਾਯਾਕੇ ਵੇੜ੍ਹ ਵੇੜ੍ਹ ਪੈਂਦਾਹੈਸੋਏਹੁ
ਆਪੇਹੀਕਰਦਾਹੈਯਾਕਿਸੀਕਾਕਰਾਯਾਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕ ਸਬਦਕਹਿ
ਆ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ੧ ॥ਮਨਕਾਕਹਿਆਮਨਸਾਕਰੈ॥ਏਹੁਮਨਪਾਪ
ਪੁੰਨਉਚਰੈ॥ਮਾਯਾਮਦਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਨਆਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਮੁਕਤਿਮਨਸਾਚਾਭਾਵੈ॥੧॥ਤ
ਨਧਨਕਲਤਸਭੁਦੇਖਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬਿਨਨਾਵੈਕਿਛੁਸੰਗਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀ
ਚੈਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕੇਰੀ॥ਧਨਲੋਕਾਂਤਨਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ਖਾਕੂਖਾਕਰਲੈਸਭੁਫੈ
ਲਾ॥ਬਿਨਸਬਦੈਨਹੀਉਤਰੈਮੈਲਾ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਦੇਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈਰਾਮਜਨੋ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਰਾਜਭੀਕਰੈ ਜੋਗਭੀਕਰੈ ਧਨਸੰਚ ਸੰਚ
ਬਡੇਭਾਰਭਰੈ ਤਾਇਸਕੇ ਸਾਥਕਿਛੁਧਨਅਰਮਾਯਾਕੇ ਬਿਲਾਸਨਾਲਨਹੀ ਚਲਦੇ
ਅਗੇਇਸਕਾ ਤਨਜੋਹੈ ਸੋ ਸੁਆਹਕੀ ਢੇਰੀਹੋਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇਧਨਤਾਂ ਹੋਰਲੋਕਹੀਪਿ
ਛੋਲੈਜਾਵੇਗੇ ਕੁਟੰਬਕੇਲੋਕਭੀ ਕਿਸੀਕੰਮਨਾਹੀ ਆਂਵਦੇ ਅਤੇਧਨਹੋਰਨਾਲੋਕਾਂਨੇਖੋ
ਧਾ ਅਰਧਨਦੇ ਨਮਿਤਜੋਏਹੁ ਪਾਪਕਰਦਾਸੀ ਸੋਪਾਪਤਾਂਇਸਕੇਸੰਗਹੀਗਏਸੋ
ਉਨਾਪਾਪਾਂਕੇਅਗੇ ਪਕੜਿਆ ਅਰਨਰਕਾਂਨੂੰ ਠੇਹਲਾਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸੀਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਜੀਕੇਨਾਮਬਿਨਾਇਸਕਾਕੋਈ ਬੇਲੀਨਹੀ ਹੋਵਣਾ ਅਤੇਬਿਨਾਸਬਦਇਸਪ੍ਰਾਣੀ
ਕੀਮੈਲਕਟੀਦੀਨਾਹੀ ਜਬਏਹੁ ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦਕਮਾਵੇਗਾ ਤਬਇਸਕੀਮੈਲਜਾਇ
ਗੀ ਤਾਂਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕਤਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨੇਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਜੋ
ਪ੍ਰਾਣੀਜੂਨੀਮੇਜਲਦਾਹੈ ਸੋਕਿਤ ਤਾਲਕਰਕੇਨਰਦਾਹੈ ਤੇਇਸਨਰਨੇਤੇਪ੍ਰਾਣੀ
ਛੁਟੇਗਾ ਸੋਕਿਤਪਕਾਰਕਰਕੇ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਦੀ ਪਉ
ੜੀਆਖੀ॥ ਗੀਤਨਾਦਧਨਤਾਲਸਿਕੂਰੇ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੂਰੇ॥ਦੂ
ਜੀਦੁਰਮਤਦਰਦਨਜਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਦਾਰੂਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ ਤਿਸਕਾਪ

੪੧੮ ਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ। ਸੁਣਹੁਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਨਚਣਹਾਰੇਕਉਤਾਂਗੀਤਨਾ
ਦ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਬਜਾਈਦੇਤਾਂਓਹੁਪਰਾਣੀ ਓਨਾਬਜੰਤ੍ਰਾਂਕਰਕੇ ਨਚਦਾਹੈ ਅਰਏਹੁਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਜੋ ਜੂਨੀਮੇਂ ਪੜਦਾਹੈ ਸੋਕਿਉਂਕਰਪੜਦਾਹੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾਜੋ
ਇਨਾਬਜੰਤ੍ਰਾਂਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਣੀਜੂਨੀਮੇਨਚਦਾਹੈ ਅਤੇਬਾਰੰਗਬਾਰਬਿਨਸਤਾਹੈ ਅਤੇਬਾ
ਰੰਬਾਰਉਪਜਤਾਹੈ ਅਰ ਅੱਬਕਾਵਿਛੜਿਆਹੋਇਆ ਬਹੁੜਮਿਲਨਾਕਠਨਹੈ ਅਰ
ਇਕ ਇਕ ਜੀਆਂਕੀਆਂ ਆਰਜਾ ਸੈਕੜੇਬਰਸਾਂਦੀਆਂ ਜੂਨਾਂਹੈਨ ਸੋਤਿਸਵਿਖੇਭ੍ਰਮ
ਮਤਾਹੈ ਜੈਸੇਲਾਖਾਂਹੀ ਬਰਸ ਇਕ ਪਥਰਕੀ ਜੂਨਾਂਹੈ ਸੋਸੁਣਹੁਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦਕੇ
ਲੋਕੋ ਪਥਰਕੀ ਜੂਨਤਬਹੀ ਕਟੀਏਗੀ ਜਬਧਰਤੀ ਸੰਪੂਰਣਪਰਲੈਹੋਜਾਵੈਗੀ ਸੋਇਨ
ਨਾਇਸਜਨਮਕਾ ਵਿਛੜਿਆਹੋਇਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਰਜਾਇਪੈਂਦਾਹੈ ਪਰਏਹੁਜੋਪ੍ਰਾਣੀ-
ਵਿਛੜਿਆਹੈ ਸੋ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇਭਾਉ ਨੇਵਿਛੋੜਿਆਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁਦੁਰਮਤਿਇਸਪ੍ਰਾਣੀ
ਨੇ ਦੁਰਾਂਰੋਗੁਹੈ ਲਗਾਹੋਇਆਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਿ
ਵੇਂ ਇਸਕੀ ਦੁਰਮਤਕਾਰੋਗ ਭੀ ਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੂੰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ
ਹੇਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਇਸਰੋਗਕਾ ਦਾਰੂਨਾਮਹੈ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਜਦਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇ ਗੁਣਗਾ
ਵੈ ਤਾਂਏਹੁਰੋਗਜਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਕਹਿਆ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਵੈਸਨੋਕਹਾਉਂਦੇਹੈ
ਨ ਇਕ ਤਪਸੀਹੈਨ ਇਕ ਪੰਡਤਹੈਨ ਇਕ ਗੁਣੀਹੈਨ ਇਕ ਜੈਨਮਾਰਗ ਕਹਾਂਵਦੇਹੈਨ ਏ
ਨਾਂਵਿਚੋਂ ਉਤਮਕੌਣਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੈਪਉੜ੍ਹੀਕਹੀ। ਧੋਤੀਊਜਲਤਿਲਕਗਲਿਮਾ
ਲਾ॥ ਅੰਤਰਕ੍ਰੋਧਪੜਹਿਨਟਸਾਲਾ॥ ਨਾਮਵਿਸਾਰਮਾਇਆਮਦਪੀਆ॥ ਬਿਨਗੁਰਭ-
ਗਤਨਾਹੀਸੁਖਥੀਆ॥ ੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਭਾ-
ਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਏਹੁ ਸਭਨਟਾਵਿਦਿਆਹੈ ਅਰਜਿਸਤਰਾਂਨਟੂਆਸਭਸਾਂਗਕਰਦਾਹੈ
ਸੋਤੈਸੇਹੀ ਜਾਣੀਦਾਹੈ ਜਿਉਂ ਏਹੁ ਧੋਤੀਆਂਪਹਿਰਨੀਆਂ ਅਰਮਾਲਾਪਾਵਣੀਆਂ ਤਿ
ਲਕਲਗਾਵਣੇ ਏਹੁਵੈਸਨੋਕਾ ਸਾਂਗਹੈ ਨਟਕੀ ਨਿਆਈ ਅਰਜਦਤਾਈ ਇਸਦੇ ਅੰਦ
ਰ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਰਹਿੰਦੀਆਂਹੈਨ ਤਾਂਕਿਆਹੋਇਆਜੋਬਾ
ਹਰੋ ਵੈਸਨੋਕਾਸਾਂਗ ਕਰਿਆ ਅਰਬਿਨਾਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤਿਆਂ ਓਹਭਗ
ਤਨਾਹੀ ਹੋਇਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਨੇਕਹਿਆ ਅਬਕੇ ਪਹਿਰੇਮੇਂ ਜੋਗੁ
ਰੂਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰਨਾਮਸਿਖਕਹਗੁਰਾਂਕੇ ਬਚਨਾਂ ਪਰ ਚਲ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਅਤੇਗੁਰਾਂ
ਤੇਮੁਹਿਫੇਰ ਜਾਂਦੇਹੈਨ ਸੋ ਹੇਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਂਜੀਵਾਂਕੀ ਕਿਆਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਅਗਲੀ ਪਉੜ੍ਹੀ ਆਖੀ ॥ ਸੂਕਰਸੁਆਨਗਰਧਭਮੰਜਾਰਾ॥ ਪਸੂਮ

ਬੇਛਨੀਰਚੰਡਾਲਾ॥ਗੁਰਤੇਮੁਹਿਫੇਰੇਤਿਨੌਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਮਰਆਈ
ਐਜਾਈਐ॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨ
ਹੁ ਗੁਰਤੇਜੋ ਮੁਹਿਫੇਰਦੇਹਨਸੋ ਸੂਕਰਕੇਜਨਮਅਰ ਨੀਰ ਚੰਡਾਲਕੇ ਜਨਮ ਅਤੇਕਾਉਕੇ
ਜਨਮਆਵੈਗੇ ਔਰ ਪਸੁਕੇ ਜਨਮਕੀ ਗਿਣਤੀਹੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਰ ਪ੍ਰੇਤਾਂਕੇਜਨਮ ਓਇ
ਆਵੈਂਗੇ ਸੋ ਤਿਨਾਜੂਨਾਂਕੇਵਿਖੇ ਓਇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਫੇਰੀਆਹਿਗੇ ਅਰ ਜੋਕੋਈ ਗੁਰਾਂਤੇ ਬੇਮੁਖ
ਹੋਂਦੇਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਕਉ ਏਹੁ ਜੂਨਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਨਗੀਆ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਏਹੁ
ਜੂਨਾਂਜੋਹੈਨ ਸੋ ਸਰਬ ਜੂਨਾਵਿਖੇ ਨਿਖਿਧ ਜੂਨਾਂਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨੇਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਗੁਰਾਂਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਸਨਮੁਖ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਕਉ ਕੇਹੜਾ ਫਲ
ਲਾਗੇਗਾ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਲਹੇਪਦਾ
ਰਥ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮਸਦਾਕਿਰਤਾਰਥਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਾਹਿਪੂਛਨਹੋਇਆ॥ਮਾਨੇਹੁਕਮਸੀਝੈ
ਦਰਸੋਇ॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜ
ਨੋਜੋਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ॥ਤਿਸਕਾ ਏਹੁ ਜਨਮ ਸਉਰੇਗਾ॥ਅਰ ਨਾ
ਮਰਤਨ ਜੋ ਪਦਾਰਥਹੈ ਸੋਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀਨੂੰ ਹਥ ਆਵੈਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਕੇ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਦੇ ਹਿਰਦੈਸੇ ਨਾਮਕਦੀ ਵਿਸਰੇਗਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅਰ ਸਚੇ ਖੰਡਮੇਂ
ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਪੂਛਨਾਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕੌਨਹੈਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਥੇਜਾਂਦਾਹੈ ਓਹੁ ਸਿਖ ਆਦਰ ਭਾ
ਉ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਦਰਗਾਹਮੇਂ ਵਾੜੀਅਨਗੇ ਅਗੇ ਸਚੇਕੀ ਦਰਗਾਹਮੇ ਜੋ ਸਚ-
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਦੀਬਾਣਹੈ ਤਿਸ ਵਿਚ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੈਗੀ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨਹੁ ਸ
ਚੀਦਰਗਾਹਮੇ ਸੋਈ ਸਿਝਨਗੇ ਜਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ
ਹੋਰ ਐਵੇਂਹੀ ਪਏ ਫਿਰਨਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ
ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੌ ਜਾਣੈ ਸੋ ਕਿਸਤਰਾਂ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਤਿਕਉਜਾਣੈ॥ਰਹੈਰਜਾਈਹੁਕਮਪਛਾਣੈ
ਹੁਕਮਪਛਾਣਸਚੇਦਰਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਸਬਦਭਏਨਾਸਾ॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਭਾਈ ਰਾਮਜਨੋ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕਉ ਜਾਣੈ
ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰ ਮਿਲੈ ਅਰ ਦੁਖਸੁਖਕੋ ਸਮਕਰਜਾਣੈ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਸਚੇਮ
ਮਹਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਂਨੇਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਗ੍ਰਿਹ
ਸਤੀ ਗ੍ਰਹਸਤਾਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸੋ ਕਿਉਕਰ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਰਹੈਅਤੀਤਿਜਾਣੈਸਭਤਿਸਕਾ॥ਤਨਮਨਅਰਪੈਹੈਇਹੁਜਿ

ਸਕਾ ਨ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨ ਓਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚ ਸਮਾਇ ॥ ੮॥੧॥ ਤਿਸਕਾ
ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਖੇ ਇ
ਉ ਰਹੈ ਜਿਸੀ ਨਗਰੀ ਮੈ ਕੋਈ ਅਤੀਤਿ ਆਲਸੀ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ
ਜਿਉ ਓਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਖੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਮੇ
ਰਾ ਏਥੇ ਹੈ ਏਹੁ ਘਰ ਅਤੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਸਭ ਪਰਾਏ ਹੈਨ ਏਹੁ ਨਗਰੀ ਭੀ ਪਰਾਈ ਹੈ ਮੈਂ ਜੋ
ਤਾ ਜੋ ਨਿਰਾਸ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਸ
ਪੁਰ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕਰਕੈ ਟੁਕੜਾ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਖਾਵਾਂਗਾ
ਨਹੀ ਤਾ ਏਵੈਂ ਹੀ ਬਿਤਾਇ ਜਾਵੈਗੀ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨੋ ਜੀ ਕਿਉ ਓਹ ਪਰਦੇਸੀ
ਅਤੀਤਿ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਗਰੀ ਮੈ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਭ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਭੀ ਜਾਣੈ ਤਾ ਓਹੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤ-
ਵਿਖੇ ਭਗਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਰਬੰਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਕਰ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਗ੍ਰਿ
ਹਸਤੀ ਨ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋ
ਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਧੰਨੁ ਹੋ ਜੀ ਹਮ
ਰੇ ਕੋ ਭੀ ਤੁਮ ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ਲੇਵਹੁ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਭੀ ਤੁਮ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮਜਨੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੋ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਿਆ ਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ ਓਹ ਪਰਮ ਗਤੀ ਪਾਵਤੇ ਭਏ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਏਕ ਹਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ॥

ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿ ਅ ਦੇਖਨ ਜੁ ਇਕ ਹਰਨ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤੀ ਆਰੇ
ਨਜੀਕ ਜਾਇ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਖਾਵਨ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤੀ ਕੇ ਮਾਲਕ ਨੇ
ਵਹਾਂ ਫਾਹੀ ਲਗਾਇ ਰਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਨ ਨੇ ਦੇਖੀ ਨਹੀ ਸੀ ਓਹੁ ਫਾਹੀ ਤਾਂ ਹਰਨ ਛਾਲ
ਮਾਰਕੇ ਖੇਤੀ ਮੈ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਚਾਹੇਂਦਾ ਤਾਂ ਹਰਨ ਦੀਆ ਉਸ ਫਾਹੀ ਮੈਂ ਫਸ ਗਈਆਂ
ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹਰਨ ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਪਕੜ ਲੀਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਕੇ ਘਰ ਆਇ ਗਏ ਜੈਸਾ ਕੁ ਖੇਤੀ ਕੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹ
ਰਨ ਨੂੰ ਪਕੜਿਆ ਅਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਹਰਨ ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਦਸ ਗੁਣ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪ
ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤਾਈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਏਹੁ ਹਰਨ
ਤਾਂ ਹੀ ਫਾਹੀ ਫਬਾ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਭੁਲਾਇ ਪੈਰ ਪਾਇਆ ਪਰ ਜੋ ਏਹੁ ਪਰਾਇਆ ਖੇ

ਤ ਨਾਂ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੌਣ ਫਹਾਂਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਿਉਂ ਇਸ ਹਰਨ ਨੂੰ ਦੇ ੪੨੧
ਖਵਾਹੈ ਤਿਵੇਂ ਤੂੰ ਭੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਪ੍ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ
ਕਹਿਆ। ਆਸਾ ਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ ਘਰ ੩ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕੀ ਵਾ
ੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਮ॥ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾ
ਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ॥ ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿ
ਵੈ ਚਮਕਏ॥ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ॥੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ਹੇ ਮੇਰਿਆ ਮਨ ਕਾਲਿਆ ਹਰਣਾ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਸੋ ਤੂੰ ਸੁਣ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ
ਏਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮਤ ਖਾਵਹਿ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਜੇ ਓਹੁ ਖਾਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ
ਤੇਰਾ ਬੁਰਾ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਨੈ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਾਹੀ
ਮੈ ਪੜੇਗਾ ਇਸ ਹਰਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਜਮ ਕੇ ਵਸ ਪੜੈਂਗਾ ਜਿਉਂ ਹਰਨ ਫੰ
ਧਕ ਦੇ ਵਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਨਾ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਸੁਣ ਲੇਹੁ ਜੇ ਤੂੰ ਬਿਖ
ਫਲ ਖਾਵੇਂਗਾ ਸੋ ਅੰਤ ਕੇ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਗਲੇ ਫਾਹੀ ਪੜੇਗੀ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਪ
ਛੋਤਾਵੈਂਗਾ ਨਰਕ ਕੀ ਅਗਨਿ ਤੈਨੂੰ ਜਲਾਵੈਗੀ ਤਬ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈਂਗਾ ਅਤੇ ਓਥੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਬਿਨਾ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਹਾਈ ਨਹੀ ਹੇ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ
ਨਾਮ ਆਰਾਧ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਮਰਨੇ ਤੇ ਤੂੰ ਜਮ ਕੇ ਡੰਡ ਤੇ ਬਚੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕ
ਹਿਕਰ ਉਸ ਜਗਾ ਥੀ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ॥ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਤਲਾਉ ਜਲ ਦਾ ਭਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਿਸ ਮੈਂ ਕਮਲ ਫੂਲੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਭਉਰ ਬਾਸ ਨਾ ਲੈਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਬੈਠ ਗਏ ਲਗੇ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਣ ਭਵਰੇ ਕਾ ਤਾਂ ਓਹ ਭਵਰਾ ਕਮਲਾਂ ਕੀ
ਬਾਸ ਨਾ ਲੈਂਦਾ ਲੈਂਦਾ ਇਕ ਕਮਲ ਪਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਇਤਨੇ ਮੇ ਸੂਰਜ ਭੀ ਆਵਨਾ ਅਸ
ਤ ਹੋਇਆ ਅਰ ਓਹੁ ਕਮਲ ਮੁੰਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਆਪਨੇ
ਮਨ ਨੂੰ ਠਗ ਦਿਖਾਵਤੇ ਹੈਂ ਆਪਨੇ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ॥ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਭਵ
ਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ॥ ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ॥ ਬੀਚਾ
ਰਿ ਸਤਿਗੁਰು ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇ
ਲੁ ਤਾਵਣ ਤਾਤਓ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ॥ ਸਚੁ ਕ
ਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ॥੨॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥

੪੨੨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਹੇ ਮੇਰੇਮਨ ਦੇਖਿਆਤੈਨੇ ਭਉਰਕਾਤਮਾਸਾਵਾਸਨਾਕੇਲੋਭਕਰਕੇਕ
ਮਲ ਵਿਚ ਓਹੁ ਭਵਰਾ ਮਰਗਿਆਹੈਤਿਉਤੂੰਭੀ ਇਸਮਾਯਾ ਕੇਲੋਭ ਕਰਕੇਉਸ ਭਵਰਕੀ
ਨਿਆਈ ਮਾਯਾਵਿਚਪਰਜਾਵੇਂਗਾ ਮਾਯਾ ਕੇ ਰੰਗ ਰਤਾਤੂੰ ਜੋਪਾਪਕਰਦਾਹੈ ਸੋਪਾਪਤੇ
ਰੇਨਾਲ ਅਗੈ ਚਲਨਗੇਉਨਾਪਾਪਾਦੀ ਸਜਾਇ ਤੁਝਕਉਅਗੈਮਿਲੈਗੀ।ਇਸਮਾਯਾਦੀ
ਪ੍ਰੀਤਭਉਰੇਕੀਨਿਆਈਤੇਰੇਕੋ ਮਾਰਲੇਵੈਗੀ ਜਿਉ ਕਮਲਕੀਬਾਸਨਾਭਵਰਾਲੈਂਦਾ
ਰ ਸੂਰਜਕੇ ਅਸਤ ਹੋਣਿਆ ਕਮਲਵਿਚ ਆਇਕੇਮਰਗਿਆਤਿਉ ਤੂੰਭੀ ਮਾਯਾਦੀ
ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥਪਰਜਾਵੈਂਗਾ ਅਤੇ ਜਿਉਕੜਾਹੇਵਿਚਤੇਲਤਪਦਾਹੈ ਤਾਂ ਕਿਛਸਾਲਣਪਾ
ਇਕੇ ਤਲ ਲਈਦਾਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇਮਨ ਤਿਉਤੂੰਭੀ ਅਗਨਮੇਪਾਇਕਰ ਜਲਾਈਐਗਾ ਅ
ਰਜਿਉ ਬੇਤਾਲਾਸਿਰੇਮਿਰ ਮਾਰੀਦਾਹੈ ਸੋਤਿਵੈਂਬੇਤਾਲਕੀਨਿਆਈਤੇਰੀਸੂਰਤਹੋਵੇਗੀ
ਬਿਨਾਗੁਰੂਕੇਸਬਦ ਹੇਮੇਰੇਮਨ ਤੂੰਸਮਝਦੇਖ ਅਤੇ ਤੂੰਜੋਮੋਹਕਰਦਾਹੈ ਸੋਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੇ ਨਾਮਨਾਲ ਮੋਹਕਰ ਹੋਰਮੋਹ ਸਭਤੂੰਛੋੜਦੇਹੋਹੋਰਸਮੋਹਤੇਤੇਰਾਬਚਾਉਨਹੀ ਇਕਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਜੀਕੇਮੋਹਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਾਉਹੈ॥ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਕਰਇਕਦਰਿਆਉਕੇ
ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਇਕ ਝੀਵਰ ਓਥੇਜਾਲਲੈਕਰ ਆਇਨਿਕਲਿਆ ਉਸਝੀ
ਵਰਨੇਵਹਾਬੈਠਕਰ ਜਾਲਰਾਸਕੀਤਾ ਤੇਦਰਿਆਉਮੈਪਾਇਆਤਿਸਜਾਲਕੇ ਅਤੇ
ਓਥੇ ਮਛੀਆ ਝੀਵਰ ਲੈਕਰ ਚਲਦਾਰਿਹਾਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹੁਤਮਾਸਾਦੇਖਕਰ ਬ
ਹੁਤਬਿਸਮਾਦਿਕੇ ਘਰਆਏ ਅਰਕਹਿਣੇਲਗੇ ਹੇਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕਿਥੇਏਹੁਮਛੀ
ਆਹੈਂਸਨਅਸਗਾਹਜਲਵਿਚ ਅਤੇਕਿਥੇਏਹੁਝੀਵਰਸੀ ਤਿਸਪਰਗੁਰੂਜੀਨੇਬਾ
ਣੀਬੋਲੀ ਆਪਨੇਆਤਮੇਨੂੰਸਮਝਾਵਦੇਹੈਨ॥ ਮੇਰੇਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿ
ਤਪਵਹਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮ॥ ਸਾਹਿਬਮਨਵਸੈਕੀਫਸਹਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮ॥ ਮ
ਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀਭਰਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲਬਧਕਪਾਇਆ॥ ਸੰਸਾਰਮਾਯਾਮੋਹਮੀਠਾ-
ਅੰਤਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਭਗਤਿਕਰਚਿਤਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋਡਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿ-
ਆ॥ ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆ॥੩॥ ਤਿਸਕਾਅ
ਰਥਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣਮੇਰਿਆਮਨਾਦੇਖਿਜਾਤਮਾਸਾ ਜੋਸਤਵੇਂਪਤਾਲੇਮ
ਛੀਨੂੰਝੀਵਰਨੇ ਜਾਲ ਪਾਇਕਰ ਇਕਪਲਕਵਿਚਲੈਗਿਆ ਇਸੇਤਰਾਂਤੈਨੂੰਜਮਮਾ
ਰਕੇਲੈਜਾਵੇਗਾ ਤੂੰਏਥੇਪਰਦੇਸੀਵਿਚਾਰਾਹੈ ਤੇਰਾਤਾਂ ਏਥੇਕੋਈਨਹੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੇਨਾਮਬਿਨਾ ਹੋਰ ਤੇਰੇਕੰਮਕੁਛਨਾਹੀ ਆਵਨਾ ਇਸਮਛੀਦੀਤਰਾਂ ਇਕਦਿਨ ਤੈ
ਨੂੰਜਮਪਕੜਕੇਲੈਜਾਵੇਗਾ ਹੇਮੇਰੇਮਨਹੁਣਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ ਨਾਮਸਿਮਰਲੈ

ਜਿਉ ਅਚੇਤ ਹੋਈ ਹੋਈ ਮਛੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਖੁਸੀ ਸੇ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਫੇਰ ਧੀਵਰ ਨੇ ਜਾਲ-
ਵਿਚ ਫਹਾਇ ਲੀਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਬਿਰਲਾਪ ਲਗੀ ਕਰਨ ਤਿਉ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੈਨੂੰ ਮਾਯਾ ਮੇ-
ਬਿਲਾਸ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਜਮ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਜਬ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾ ਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭੀ ਮਛੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਭਰਮ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਅਗੇ ਹੀ
ਇਸ ਮਾਯਾ ਦੇ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਲੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਦੀ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਾਹ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਓਥੇ ਜਾਇ ਖ-
ੜੋਤੇ ਇਕ ਨਦੀ ਦਾਹਿਣੇ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਵਾਹ ਬਾਵੀਂ ਤਰਫ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇ
ਖਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਪਾਣੀ ਇਕਠਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ
ਨਦੀ ਦਾਹਿਣੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹ ਬਾਵੇਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹੁ ਵਿਛੁੜ ਚਲੇ ਹੈਨ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਤੇ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ ਜਾਂ ਤੂੰ ਆਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਮੇਲੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਏਹੁ ਮਿਲਨਗੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਬੈਰਾਗੇ ਅਰ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਕਿਆ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਏਹੁ ਗਤਿ ਥਿ
ਕਾ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਭੀ ਐਸੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਨਦੀ ਕਾ ਵਾਹ ਵਿਛੁੜਿਆ ਦੇਖਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਆਪਨੇ ਆਤਮੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ। ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇ-
ਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾ-
ਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਪਚ-
ਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ ॥
ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾ-
ਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਏਹ ਜੋ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਨਦੀ ਅਤੇ ਵਾਹ ਵਿਛੁ-
ੜ ਚਲਿਆ ਹੈ ਸੁ ਹੁਣ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਏਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮਿਲੈ-
ਗਾ ਨਹੀ ਤਾ ਹੁਣ ਵਿਛੁੜਤਾ ਚਲਿਆ ਹੀ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਨੂੰ ਮਿਲ ਲੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਦ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲੈਂ-
ਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨਾ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਇ ਦੇਵੇਗਾ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਏਹੁ ਹੀ
ਹੁੰਦਾ ਆਯਾ ਹੈ ਹੇ ਮਨਾ ਜੋ ਕੁਛ ਮਿਠਾ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਮ-
ਤੇ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਬਿਖ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਸੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਪੂਰਨ ਜੋਗ ਧਿਆਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਤਬ ਤੇਰੇ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲੈਗਾ ਤਬ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਵਿਖੇ ਸਹਿਜ ਕਾ

੪੨੪ ਸਿਮਰਨਉਪਜੈਗਾ ਅਰਜਿਨਾਨੇਗੁਰੂਨਹੀਪਾਇਆ ਅਤੇਹਰਿਸਿਮਰਨਕਾਰਸ
ਨਹੀਆਯਾ ਸੋਮਾਨੁਖਅਤਮੂਰਖਮੁਗਧਹੈਨ ਅਰਤਮਾਯਾਕੇਮੋਹਮੇਂਪਰਮੁਏ
ਹੈਨ ਸੋਪ੍ਰਾਣੀਨਰਕਕੋ ਜਾਵੈਂਗੇ ਅਰਭਰਮਕੇ ਮੋਹਮੇਂ ਪਰੈਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਮਿਥ
ਯਾ ਵਸਤਕੋ ਪਕੜ੍ਹ ਰਹੇਹੈਨ ਅਰ ਸਦਾਭਗਤ ਜਸ ਕੀਰਤਨਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨਦਇ
ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਨਕੇਹਿਰਦੇ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅਤਿ ਪਛੋਤਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਹਾਇ
ਹਾਇਕਰਕੇਰੋਵਨਗੇ ਪਰ ਹੇਮੇਰੇ ਮਨ ਅਬਤੂੰ ਨਾਮਸਿਮਰਲੈ ਜਿਸਕਰਕੇਤੂੰ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਨੂੰਮਿਲੇਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਸਭਸੰਗਤਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇਅ
ਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥

ਅਗੇਸਾਖੀ ਸਹੁਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰਨਾਲ

ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਸੈਲਕਰਦੇਕਰਦੇ ਇਕ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਇਕਸ ਬੁਢੀ ਦੇਘ
ਰ ਜਾਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸਸਹਿਰ ਵਿਖੇਂਇਕਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾਸੀ ਜਿਸਰਾਤ ਚੰਦਰਨੈਉਸ
ਦਿਨ ਉਸਫਕੀਰ ਕੇ ਬੜੀਹਜੂਮ ਇਕਠੀਹੋਂਦੀਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨਜਰਤੇ ਨਿਆਮਤ
ਲਿਆਵਦੇ ਜੇ ਨਿਗਾਰੇ ਨੌਬਤਾ ਵਜਦੀਯਾਸਾਨਿ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਵਡਾਮੇਲਲਗਦਾ
ਸੀ ਜੇਕੋਈ ਪੁਛੇ ਜੋਅਜ ਇਸਦਾਕਿਆਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਜੋ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਆਖ
ਦਾਹੈ ਜੋ ਚੰਦ ਰਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇਘਰ ਸਹੁਆਵਦਾਹੈ ਫੁਲਾਦੀ ਸੇਜਵਛਾਵਦਾਹੈ ਰਾਤਸ
ਗੀ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਂਦਾਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇਨੂੰ ਆਪਨ
ਦੀਦਾਰ ਦੇਂਦਾਹੈ ਐਸੀ ਰਹਿਤ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾਹੈਸੀ ਜਾਂਇਕਘੜੀ ਦਿਨਰਹਿ
ਆ ਤਾਂ ਸਹਿਰਵਿਚ ਬਡਾਸੋਰਮਾਚਿਆ ਉਸਦਿਨ ਚੰਦ ਰਾਤਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀਮਾ
ਈਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਇਹਥਜੋੜਕੇ ਕਹਿਆਗੁ
ਰੂ ਜੀਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਆਰਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਨੇਕਹਿਆ ਮਾਈਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੀਪਾ
ਇਲਵਾਂਗੇ ਪਰਸਹਿਰਵਿਚ ਧੂਮਕੇਹੀਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀਨੇ ਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ ਇ
ਥੇ ਇਕ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਅੰਤੇ ਓਹ ਆਖਦਾਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇਘਰ ਚੰ
ਦ ਰਤਨੂੰ ਸਹੁ ਆਵਦਾਹੈ ਸੋਅਜ ਉਸਦੇ ਬੜੀਸਾਦੀਪੈਗੀਹੈ ਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਭੀ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇਚਲੀਏ ਅਤੇਸਹੁ
ਸੁਹਾਗਣਦਾਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਭੀ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੋਹੋ
ਏ ਅਗੇ ਵਡੀਹਜੂਮ ਖੜੀਹੈ ਅੰਦਰਕਿਸੇਨੂੰ ਜਾਵਣੇ ਦੇਂਦੇ ਨਾਹੀ ਤੇਗੁਰੂਜੀ ਭੀ
ਉਸਦੇ ਦੀਦਾਰਵਾਸਤੇ ਅੰਦਰਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਅੰਦਰਜਾਵਣਨਾਦੀਯ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹੋ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਤੁ ੪੨੫
ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਦੀਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ
ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਕੋ ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰੇ ਦੀਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰ ਆਏ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਅਜ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦੀਦਾਰ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ
ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਕਹਾ ਜੋ ਓਹ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਜ ਮੈਂ ਦੀਦਾਰ ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਕਾ ਕਰਦਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਅਜ ਦੀਦਾਰ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਦੇਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏ
ਬੋਲੂ ਛਨਹੀ ਏਹੁ ਸਭੁ ਝੂਠਾ ਹੀ ਸਾਂਗ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਨਹੀ
ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹੁ ਹਰ ਬੁਰਕੇ ਅੰਦਰ ਸਹੁ
ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਇਕ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਚਲ ਕਰ ਬੈਠ
ਗਏ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਵਡੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਆਪ
ਸ ਵਿਚ ਲੜ ਮੂਏ ਕੋਈ ਇਕੋ ਬੈਠਕਾ ਉਠਾਇ ਕਰ ਲੈ ਗਿਆ ਕੋਈ ਨਿਗਾਰੇ ਲੈ ਗਿਆ
ਮੇਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਲਗਣੋ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕ ਬੋਲ ਉਠੇ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਝੂਠਾ
ਹੈ ਝੂਠਕਾ ਸਾਂਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੂੰਹ ਲਾਂਵਦਾ ਨਾਹੀ ਜਾ ਮਹੀਨਾ ਗੁ
ਜਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇ ਆਏ ਤੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਫੇਰ ਉਸ ਮਾਈ ਦੇ ਘ
ਰ ਆਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਚੰਦ ਰਾਤ ਓਸੇ ਦਿਨ ਫੇਰ ਸੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਘਰ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੁਢੀਏ ਅਜ ਮੇਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਕਿਉ ਨਾਹੀ
ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦਾ ਹੁਣ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੇ ਜਾਣੇ ਓਹ ਫਕੀਰ ਝੂਠਾ ਸਾਂਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਝੂਠਕਾ ਝੂਠ ਹੀ ਹੋ
ਇ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸਹਿਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰ
ਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਤਾਂ ਇਕ ..... ਲੂਲਾ ਲਿਗੜਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਮੰਗਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਤੇ ਓਹ ਖਰਾ ਅਧੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਉਸ ਲੂਲੇ ਵਲ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਓਸਦੇ ਹਥ ਚੰਗੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਓਹ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹ
ਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਪੁਛੇਗਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਹ
ਥ ਪੈਰ ਚੰਗੇ ਕਿਸ ਤਰਾ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀ
ਰ ਨੇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਆ

੪੨੬ ਜੇਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿਆ ਕਰੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨੇ
ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲਲਾ ਫਿਰਦਾ ਕਉਸ ਝੂਠੇ ਫਕੀਰ ਪਾਸ ਭੀ ਗਇਆ ਤਾ ਉਸ
ਫਕੀਰ ਨੇ ਭੀ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਲੂਲੇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸ ਝੂਠੇ ਫਕੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਭਾਈ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਲੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹ ਇਕ ਬੁਢੀ ਦੇ ਘ
ਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਉਸ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜੀ ਹੂਆ ਹਾਂ ਤਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਝੂਠਾ ਫ
ਕੀਰ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਇਆ ਅਰ ਕਹਨ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ
ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਸੀ ਜੀ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਗੁਨਹੁ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਹੁ ਨੂੰ ਹਰ ਘਰ ਕੇ ਵਿ ਅੰਦਰ ਜਾਣਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦੀਦਾਰ
ਦਿਤਾ ਕਰ ਅਰ ਅਗਲੇ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਲੀਤਾ ਕਰ ਤਾ ਤੈਨੂੰ ਸਹੁ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਰ ਜੇ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸਹੁ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ
ਗਾ ਤਾ ਸਹੁ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ ਖੁਸੀ
ਲੈ ਕਰ ਉਸੀ ਟਿਕਾਣੇ ਆਯਾ ਅਰ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਓਹੁ ਲੂਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਫਿਰੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ
ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭ ਲੋਕ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਦੀ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸਦੇ ਮੇਲਾ ਲਗਾ ਹੋਵਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਮਿਹਰ ਕਾ
ਸਦਕਾ ਫੇਰ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਰ ਨਿਆਜ ਨਿਆਮਤਾ ਲਗੀਆ ਆਵਨ ਅਤੇ ਨਿ
ਗਾਹੇ ਨਉਬਤਾ ਲਗੇ ਵਜਨ ਅਤੇ ਓਹੁ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ
ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਜੋ ਘੁੰਘਰੂ ਅਤੇ ਮੌਲੀ ਦੇ ਅਟੇ ਰਖਦੇ ਹਨ ਸੋ ਉਸ ਸਹੁ ਸੁ
ਹਾਗਣ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਓਥੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ
॥ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭਾਵਹਿ ਤਿਤਾ ਫਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਲਿ ਨਾ
ਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ
ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰ
ਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕ
ਟਿ ਜਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਂ
ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰ
ਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਵਾਨੇ ਹੋਏ
ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸੀ॥

ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਮਤੇ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ ਤੁਰਿਆ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ ੪੨੭
ਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖੀ ਕਰਾਂ ਧਾਵਾਂ ਫਕੀਰੀ ਕਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਫੇਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਵੇਗੀ
ਸੋਈ ਕਰੀਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਫਲਾਨੇ ਗਿਰਾਉ
ਵਿਚ ਅਮਕਾ ਸਿਖ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਹ ਲਿਖਿਆ ਲੈ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਉ ਛਕੀ ਜਬ ਇਸ ਲਿਖੇ ਮੂਜਬ ਲੇ ਲਵੀ ਜਾਤੂ ਫੇਰ ਓਥੇ ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈ
ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਸੇਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਥਾ ਲਿਖਿਆ ਲੈਕ
ਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਚਲਿਆ ਜਦ ਓਹੁ ਗਿਰਾਉ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗਿਰਾਉ ਦੇ ਬਾਹਰ ਓਥੋਂ ਦੇ ਵ
ਸਕੀਨ ਪਾਸੋਂ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕਰ ਪਤਾ ਪੁਛਕਰ ਘਰ ਦਾ ਉਸ ਪਤੇ ਮੂਜਬ
ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਠ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੁਖ ਆਨੰਦ
ਪੁਛੀ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾਯਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਦੇਖ ਕਰ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸ
ਨ ਹੋਇਆ ਆਪਨੀ ਸਿਖਨੀ ਨਾਲ ਬਾਰਤਾ ਕੀਤੀ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਸਿ
ਖ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰੋਂ ਬਡਾ ਨਿਰਧਨ ਸੀ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜੁੜੇ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾ ਜੁੜੇ ਜੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜੁ
ੜਾ ਦਿਨੇ ਨ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਕਾ ਏਕ ਹਜਾਰ ਰੁਪਈਆ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਿਖ ਨੂੰ
ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਖ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੇਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿ
ਖਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਉ ਛਕੀ ਜਬ ਰੁਪਯਾ ਕੀ
ਨਿਸਾ ਪਹਿਲੇ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਸਿਖ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਾ
ਲੇ ਸਿਖ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਓਨਾ ਦਾ ਹਾਲ ਦੇਖ ਕਰ ਹੇ ਭਾਈ ਇਨਾ ਨੇ ਦੇਮਾ ਕਿਥੋਂ
ਦੇਵਣੇ ਹੈਨ ਇਨਾ ਦੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੀ ਖਰੀ ਭੀੜੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇੜੇ ਘੜੀ ਆ ਬੀਤੀਆਂ ਤਾਂ
ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਓਸੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਭੀ
ਓਸੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾ ਹੈ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਧਰ ਆਉ ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਸਿਖ ਉਸ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਪਾਸ ਗਇਆ ਓਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਅਗੇ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਓਹੁ ਸਿਖ ਅ
ਗੇ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀ ਸੀ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਅਢਾਈ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮੈਨੂੰ
ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬਿਆਹ ਲੈ ਜਾਹ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕਿਛ ਹੋਰ ਭੀ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੋਰ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖੁ ਨਹੀ ਚਾਹੀ

੪੨੮ ਦਾ ਤਾਂ ਅਗਾਈ ਸੋਰੁਪਯਾ ਲੈਕੇ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਦੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਹੁਕਮਨਾਵੇਕੀ ਭੇਟਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰ
ਜਾਹ ਰੁਪਯਾ ਸਿਖਕੀ ਭੇਟਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਅਤੇਕਹਿਣ ਲਗਾ ਧੰ
ਨ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਹੈਨ ਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਕੇ ਸਿਖ ਉਠਚਲਿਆ ਫੇਰ
ਰਸਤੇਵਿਚ ਉਸਇਆਨਇਕ ਫਕੀਰਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖਆਨਕੇ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਅਗੇ ਮ
ਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਪਾਸ ਛਾਇਆਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠ ਜਾਂ ਘੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਸਾਫ
ਰ ਆਯਾ ਉਸਨੇ ਇਕ ਪੂੜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਦੁਸਾਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰਦੀ ਭੇਟਾਕੀਤੀ ਤੇ
ਮਥਾਟੇਕਕੇ ਚਲਦਾਰਹਿਆ ਜਾਂਦੋ ਤਿਨ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਆ
ਯਾ ਉਸਨੇ ਓਹ ਪੂੜਾ ਅਗੋਂ ਚੁਕਲਿਆ ਤੇ ਦੁਸਾਲਾ ਫਕੀਰ ਦੇ ਉਪਰੋਂ ਲਾਹਿਲਿਆ ਭੀ ਲੈ
ਕੇ ਚਲਦਾਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਲਾਹੇ ਦੇ ਇਤਨਾ ਨਹੀ ਕਹਿਆ
ਅਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕੋ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਦੇਣੇਵਾਲੇ ਕੇ ਅਤੇ ਲੈਣੇ
ਵਾਲੇ ਦੋਹਾਂਕੇ ਭਾਵ ਇਕਸਾਰ ਹੀ ਰਹਿਆ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਕੇ ਉਠ ਚਲਿ
ਆ ਆਵਦਿਆ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਇਕ ਦ੍ਰਖਤ ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਉਸ ਦਰਖ
ਤ ਉਪਰ ਦੋਇ ਪੰਛੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਸਨ ਅਤੇ ਓਹੁ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘਰ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾ
ਤ ਭੀ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀ ਉਸ ਪੰਛੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਪੰਛਨੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਭ
ਲੀ ਲੋਕੇ ਏਹੁ ਕੋਈ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮੁਸਾਫਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਖ
ਰਹੇਗਾ ਤਾ ਅਸੀ ਨਰਕ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪੰਛਨੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਛੀ ਮੈਂ ਅਗਲੈ
ਆਂਦਵੀਹਾਂ ਹੋਰ ਤਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ... ਕੁਛ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਬਨ ਪੜਦਾ ਸ
ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਹੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਉਡ ਗਈ ਕਿਤੇ ਅਗ ਲੈ ਆਈ ਓਹੁ ਅਗ ਉਸ ਦੇ
ਅਗੇ ਰਖਕੇ ਕਖ ਆਪਣੇ ਆਲਣੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਛ ਸਟ ਦਿਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅਗ ਬਾ
ਲੀ ਉਸ ਅਗੇ ਦੇ ਚਾਨਣੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲਕੜੀਆਂ ਕਖ ਬਾਲੇ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਉਸ ਪੰਛਣੀ ਨੇ ਕਹ
ਬਾ ਮੈਂ ਅਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪੈਂਦੀ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁੰਨ ਖਾਇ ਲੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੰਛਣੀ ਕਿਆ ਭਲੀ ਬਾਤ
ਏਤਨਾ ਸੁਣਤੇ ਹੀ ਪੰਛਨੀ ਬਲਦੀ ਅਗ ਮੇਂ ਜਾਇ ਪਈ ਪਿਛੋ ਪੰਛੀ ਭੀ ਉਸੀ ਅਗ
ਮੇ ਜਾਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਨੇ ਦੋਨੋ ਪੰਛੀ ਭੁੰਨਕੇ ਖਾਇ ਲੀਏ ਫੇਰ ਸੋਇ ਰਹਿ
ਆ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਉਠ ਚਲਿਆ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ-
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਿਆ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੇ ਉ
ਨਾ ਪੰਛੀਆਂ ਜੇਹੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਵ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆ ਸਿਖਾ ਜੇਹੀ ਸਿਖੀ ਹੋਇ-

ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਹੀ ਸਿਖੀ ਕਮਾਊ ਅਤੇ ਜੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿ ਆਯਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਫਕੀਰੀ ਕਰਣੇ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਜੈਸੀ ਫਕੀਰੀ ਕਰ ਜੋ ਤੂੰ ਰਾਹ ਵਿਚ ਫਕੀਰ ਦੇਖਿਆ ਆਇਆ ਹੈਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਨੇ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੋਨੋ ਗਲਾਂ ਔਖੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੈਂ ਜਾਣੈਂ ਜੀ ਪਰ ਜਿਉ ਜਾਣੇ ਤਿਉ ਮੇਰੀ ਭੀ ਗਤਿ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤਾ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਇ ਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ੨ ਇਕ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਥੇ ਅਗਾਂ ਭੀ ਅਤੇ ਅੰਨ ਭੀ ਦੋਨੋ ਵਸਤੂ ਪੈਦਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀਆ ਸਾਨ ਅਤੇ ਦੁੰਬਿਆਂ ਦਾ ਮਾਸ ਉਥੇ ਖਾਂਦੇ ਸੇ ਅਤੇ ਆਏ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਭੀ ਦੇਂਦੇ ਸਾਨ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰ ਕੇ ਤਿਸ ਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਥਰ ਹੇਠ ਅਤੇ ਪਥਰ ਉਤੇ ਰਖਦੇ ਸਾਨ ਤੇ ਵਿਚ ਮਾਸ ਰਖਨ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਸੂਰਜ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਸ ਰਿਝ ਜਾਵੈ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਉਥੇ ਜਾਇ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਨ ਤੇ ਮਾਸ ਖਾਵਣੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਕ ਅਯਾਲ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹੁ ਅਯਾਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਅਯਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈਂ ਇਕ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਖਾਵੋ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੁੰਬਿਆਂ ਦਾ ਖਸਮ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੇਗਾ ਤੇ ਕਹਿਗਾ ਤੂੰ ਅਤੀਤ ਕੋ ਭੁਖਾ ਕਿਉ ਰਖਿਆ ਤੇ ਇਸ ਮੁਲਕ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹੋ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਤੀਤ ਨਜਰੀ ਆਇ ਜਾਵੈ ਸੋਈ ਮਾਸ ਖੁਲਾਵੈ ਅਤੇ ਏਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਅਗਾਂ ਤੇ ਅੰਨ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਹੈ ਨਹੀ ਪੈਦੇ ਹੀ ਨਹੀ ਹੋਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰ ਤਾਂ ਉਸ ਅਯਾਲ ਨੇ ਦੁੰਬ ਮਾਰਿਆ ਇਕ ਪਥਰ ਹੇਠ ਇਕ ਉਤੇ ਰਖਿਆ ਤੇ ਵਿਚ ਮਾਸ ਰਖ ਕੇ ਸੂਰਜ ਕਾ ਜਾਪ ਲਗਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਮਾਸ ਰਿਝ ਆਯਾ ਅਯਾਲ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਮਾਸ ਖਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਇਸ ਦੁੰਬੇ ਦਾ ਖਲੜਾ ਅਤੇ ਹਡੀਆ ਇਕਠੀਆ ਕਰ ਸੋ ਕਰਾ ਇਕਰ ਆਪ ਨੇ ਮੁਖੋ ਕਹਾ ਉਠ ਦੁੰਬੇ ਚਰ ਇਤਨੇ ਆਖਦੇ ਦੇ ਦੁੰਬਾ ਚਰਦਾ ਫਿਰੇ ਅਯਾਲ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਯਾਲ ਨੂੰ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਨਗਰ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਉ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹੁ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸੰਤ ਬੁਲਾਇਦਾ ਹੈ ਅਗ ਤੇ ਅੰਨ ਏਹੁ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਨੂੰ

ਨੂੰਦੇਵਦਾਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਅਯਾਲੀ ਸਹਿਰਫਿਰਗਇਆ ਇਕਵਡਾਸਾਹੂਕਾਰ
ਸੀਤਿਸਨੂੰਜਾਇਕੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ੧ ਅਤੀਤ ਬੁਲਾਵਦਾਹੈ ਅਤੇ ਵਹੁਗੁ
ਰੂਪਾਸੋ ਅਗਤੇ ਅੰਨਦੇਵੇਂਵਸਤੂ ਲੈਦੇਵਾਂਗਾ ਏਹੁਗਲ ਸੁਣਕੇਓਹੁਸਾਹੂਕਾਰਉਠ
ਟੁਰਿਆਤਾਂ ਆਇਕੇ ਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਇਕਸਾਈਲੋਕਬੈਠਾਹੈ ਪਰਬਡਾਮਹਾਪੁਰ
ਖਹੈ ਓਹੁ ਸਾਹੂਕਾਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀਚਰਨੀਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਛ-
ਅਨਾਜ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਏਥੇਤਾਂ ਅਨਾਜਪੈਦਾਹੀਨਹੀ
ਹੋਂਦਾਪਰਜੀਹੁਕਮਕਰੋ ਤਾਂਇਸ ਅਸਥਾਨਦੇਰਾਜਾਨੂੰ ਆਖਦਾਹਾਂ ਤਾਓਹੁਗੁਰੂ ਜੀਦੇ
ਪਾਸੋ ਉਠਕਰ ਸਾਹੂਕਾਰਰਾਜਾਪਾਸਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾਨੂੰਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾਜੀ
ਇਸਨਗਰਦੇਬਾਹਰਇਕਸੰਤਆਇ ਬੈਠਾਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਹੈ ਤੇ ਕਹਿ
ਦਾਹੈ ਅਗ ਅਤੇਅੰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰਦੇਪਾਸੋ ਲੈਦੇਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਆਪਨੇਰਾਜਾਕੇ ਲੈਆ°
ਉ ਤਾਂਰਾਜਾਸੁਣਕੇ ਉਠਚਲਿਆ ਤੇਗੁਰੂਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੇਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇਕਹਾਹੇਰਾਜਾ ਤੂਸੀ ਏਕਕਰਤਾਰਦੀ ਭਗਤਿਕਰਨੀਗ
ਹਨਕਰੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਰਾਜਾਸਮੇਤਪਰਜਾਕੇਲੋਕ ਸਭਸਿਖਹੋਏ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾਕਰਕੇਕਹਿਆ ਬੇਨੂੰ ਅੰਨਲੈਆਉ ਤਾਸਾਰੇ ਉਸਨਗਰਦੇਵਿ
ਚੋਇਕ ਸੇਰਭਰ ਅੰਨਨਿਕਲਿਆ ਸੋ ਓਹ ਲੈਆਏ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਓਹੁ ਅੰਨਉਸਧ
ਰਤੀਵਿਚਬੀਜਣਨੂੰਕਹਾ ਤਾਓਨਾਲੋਕਾਨੇਬੀਜਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਹੁਕਮਨ
ਲ ਓਹੁ ਅੰਨ ਉਗਿਆ ਤਾਓਨਾਨੇਗਾਹਿਆ ਤੇ ਅਟੁਟਭੰਡਾਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਹੁਕਮਨ°
ਲ ਹੋਇਗਇਆ ਫੇਰਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੈ ਪਥਰਨੂੰ ਝਾੜਕੇ ਅਗਨਿਕਾਲੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਓਨਲੋਕਾਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਵਸਤੂ ਅੰਗ ਤੇ ਅਨਾਜ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਓਹਨਾ ਸਭਨਾਲੋਕਾਨੂੰ
ਸਿਖੀਦਾਨਦਿਤਾ ਸਭਲੋਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇਜਪਣ ਤੇਮਹਾਰਾਜ ਜੀਦੀਚਰਨੀ-
ਲਗੇ ਤੇ ਸਿਖਹੋਏ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਓਨਾਨੂੰ ਅੰਨਬੀਜਣਦਾਹੁਕਮਦਿਤਾ ਸਮੇਸਿ
ਰ ਅੰਨਬੀਜਿਆਕਰੋ ਤੇ ਆਏ ਸੰਤਦੀ ਸੇਵਾਕਰਿਆਕਰੋ ਤਨਮਨਧਨਕਰਕੇ
ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀ ਕੀਭਗਤਕੀਤਾਕਰੋ ਤਾਂਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਏਹੁਬਚਨ
ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਚਲਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਲੋਕ ਬਹੁਤਾਪ੍ਰੇਮਕਰਤੇ ਭਏ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਈਸਮਾ ਉਸਅਸਥਾਨ ਰਹੇ ਤਾਫੇਰਪਾਤਹੀ ਉਸ ਅਸਥਾ
ਨੇ ਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਰਹੇ ਅਗੇਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਭੁਟੰਤ ਦੇਸ਼ਜਾਇਕਰਬੈਠੇ ਇਕ ਨਗਰੀ
ਕੇਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇਤੇਜੋਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾ ਦਰਸਨ ਆਇਕਰ ਕਰੇ ਸੋਈਮਹਾ°

ਜਿਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇਂ ਦਰਸਨ ਛਡ ਨ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੀ ਗਲਾਂ ਟੁ ੪੩੧
ਰੀਆਂ ਜਗਾਂ ਥਾਂ ਏਹੀ ਬਾਤਾ ਕਰਨ ਲੋਕ ਏਥੇ ਇਕ ਮਹਾਪੁਰਖ ਆਯਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਲਿ ਸੇਨਾ
ਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਬੜਾ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਾਂ ਓਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜੇ
ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਯਾ ਅਰ ਭਲੀਆਂ ਦ ਵਸਤੂ ਅਗੇ
ਆਣ ਰਖੀਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਸ ਦੀ ਕਿਆ ਰੀਤ ਸੀ ਜੁ ਓਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪੁਸਾਕ ਦੇਂਦੇ ਅ
ਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਕੀਜੀ ਜੋ ਜਤ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਰ
ਜਾ ਏਹੁ ਸਭ ਵਸਤੂ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਿ ਜਾ
ਇਕੇ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਵਸਤੂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕ
ਰ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਫੇਰ ਦੋਨੋ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਜੀ ਇਸ ਹਮਾਰੇ
ਦੇਸ ਵਿਚ ਆਪ ਦਾ ਚਰਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਕਈ ਜਨਮਾ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਏ ਹੈ ਹੇ ਸੰਤ-
ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਬਹੁੰਤ ਭਲਾ ਭਇਆ ਹੈ ਅਰ ਆਪ ਕੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਮ ਸੰਤ ਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਤੇ ਪੈਂ ਮੈਂ ਆਪ ਕੀ ਸਰਣ ਆਯਾ ਹੋਂ ਤੇ ਆਪ ਕਾ ਆਵਣਾ ਏਥੇ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸ
ਡੇ ਭਲਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਦਇਆ ਆਈ
ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਰਾਜਾ ਕਿਆ ਤੇਰੀ ਮਨਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਾਦਲ
ਡਾ ਇਕ ਪਸਮ ਏਹੁ ਦੋ ਇ ਵਸਤੂ ਮੇਰੇ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਹੋਂਦੀ ਆ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ
ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਹੋਰ ਅੰਨ ਭੀ ਏਥੇ ਹੋਯਾ ਕਰਨ ਏਹੁ ਵਰ ਆਪ ਦੀਜੀਏ ਜੋ ਕਪ
ੜਾ ਭੀ ਹੋਯਾ ਕਰੇ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਨੇ ਆਨੰਦ ਹੋਇ ਇਕ੍ਰਾ ਨਿੰਮ੍ਰ ਹੋਇਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਦਾਸੋ ਕੇ ਸੁਖਦਾ
ਈ ਕਵਲ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅੰਨ
ਤੇਰੇ ਮੁਲਕ ਮੇ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਰਾਜਾ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਆਪਨੀ
ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਯਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਅਤੇ ਪੁਰਸ ਸਰਬ ਹੀ ਚਰਨਾ
ਕੀ ਪਾਹੁਲ ਲੈਕਰ ਨਾਂਮ ਜਪਣ ਲਗੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕ
ਮ ਹੈ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਅਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤ
ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸਬ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਹ-
ਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਆਪ ਕੇ ਚਰ
ਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਸਬ ਤਰਾਂ ਕੇ ਅੰਨ ਹੋਵੈਂਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਗਇਆ ਹੈ ਤੇ
ਸਿਖੀ ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਹੈ ਆਪ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਛੇਤੀ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸਦਾ

੪੩੨ ਜੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਏਥੇਬੈਠੇ ਤੋ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦੀਆਬੇਨਤੀਆ ਰਾਜਾਨੇਪ੍ਰਜਾਕੇਸਮੇਤਕੀਤ
ਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਕਹਾਹੇਰਾਜਾਇਸਤੇਰੇਦੇਸਵਿਚ ਸਭੇਖਾਨੀਆਹੋ
ਵਨਗੀਆ ਤੇਅਸਾਂਕਰਤਾਰਦੇਪਾਸੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰਲੈਦਿਤੀਆਹੈਨੇਕਪੜੇਕੀਖਾਨਕਪਾਹੁ
ਹੋਇਆਕਰੇਗੀ ਅਤੇਸੁਇਨੇਚਾਂਦੀਦੀਖਾਨਭੀਹੋਇਆਕਰੇਗੀ ਅਤੇਸਰਬਪ੍ਰਕ
ਰਕੀਆਖਸਬੋਈਆਂ ਏਥੇਹੋਯਾਕਰਨਗੀਆ ਤੇਰਾਜਾਪ੍ਰਜਾਨੂੰਪ੍ਰਉਪਕਾਰਵਿ
ਲਾਇਆ ਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਦਇਆਧਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਿੱਤੇਖਜਾਂਤਿਦੇਕਰਉ
ਨਾਲੋਕਾਂਨੂੰਪਵਿਤ੍ਰਕੀਤਾ ਰਾਜਾਨੇਕਹਾ ਧੰਨਏਹੁਦੇਸਹੈ ਜਿਥੇਆਪਦੇਚਰਨਪਏਹੈਨ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਰਹਿਣਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤੇਰਾਹੀ ਜਤਨਕਰਦੇਰਹੇ ਪਰਗੁਰੂਜੀਰਹਿਣਨਾਹੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾ ਜਿਸਤਰਾਂਤੁਸੀਂਹੋ ਇਸੇਤਰਾਂਹੋਰਨਾਂ ਅਸਥਾਨਾਂਵਿਚ
ਭੀਤਾਂ ਅਸਾਂਨੇਫਿਰਨਾਹੈ ਜਿਥੇਜਿਥੇਕਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ਲੈਜਾਂਦਾਹੈ ਓਥੇਅਸੀਂਜਾਇ
ਪਹੁੰਚਦੇਹਾਂ ਤੇਹੁਣਕਰਤਾਰਦੀਮਰਜੀ ਏਸੇਤਰਾਂਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕਬਹੁਤਪ੍ਰੇਮਕ
ਰਨੇਲਗੇ ਤੇਕਹਿਣਲਗੇ ਹੇਸੁਆਮੀਜੀ ਅਸਾਂਆਪਕੀਸੇਵਾਭੀਕੋਈਨਹੀਂਕੀ
ਤੀ ਅਤੇਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਕਰਆਪਕਾਦਰਸਨਭੀਨਹੀਂਕੀਤਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਉਨਾਲੋਕਾਂਨੂੰਪ੍ਰਸੰਨਕਰਕੇ ਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ ਤੇਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂਦੀਕਲਿਆਨਕੀਤੀ

ਅਗੇਸਾਖੀਸਮੁੰਦਰਕੇਗ੍ਰਾਮਰੋੜ੍ਹਨੇਕੀ

ਤਾਂਅਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇ ੨ ਸੁਮੁੰਦਰਪਰਏਕਕਿਨਾਰੇਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂਏਕ ਗ੍ਰਾਮ
ਥਾ ਬੜਾਸੁੰਦਰਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰ ਏਕਬ੍ਰਿਛਕੇ ਤਲੇਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂਓਨਾਲੋਕਾਂਸ੍ਰੀ-
ਗੁਰੂਜੀਕੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕੀਤੀ ਜਦ ਛੇਮਹੀਨੇਗੁਜਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਗ੍ਰਾਮਨੂੰਸੁਮੰਦ੍ਰ
ਵੂਗਾਇਕੇਲੈਜਾਂਦਾਸੀ ਜਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਬੈਠਿਆਂਦਿਨਗੁਜਰੇ ਸਾਨ ਤਾਂਓਨਾਲੋਕਾਂਨੇਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਨੂੰਆਖਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾਜੀਅਸੀਂਸਭਲੋਕ ਏਥੋਂਚਲੇਜਾਂਦੇਹਾਂ ਤੇਤੁਸੀਂਭੀਸਾਡੇ
ਸੰਗਹੀਚਲੋ ਏਹੁਦੇਖੋਜੋਗ ਡੇਅਸਬਾਬਦੇਭਰੇਨਗ ਵਿਚੋਕ ਢਲੀ ਤੇ ਹੈ ਤੇਹੋਰਅ
ਸਬਾਨਚਲਰਹਾਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਕਿਉਂਜਾਂਦੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰਕਿਆਦੁਖਹੈ ਤਾਂਓਨਾ
ਲੋਕਾਂਨੇਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀਛੇਮਹੀਨੇਕੇਬੀਤਿਆ ਏਹਗ੍ਰਾਮਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰੁੜਾਇਛਡਦਾ
ਹੈਤਾਂਫੇਰਅਸੀਂਆਇਕੇਨਵੇਂਘਰਬਨਾਇਕੇਵਸਦੇਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਛੇਮਹੀ
ਨੀਤੁਹਾਡੇਘਰਸਮੁੰਦਰਰੋੜ੍ਹਲੈਜਾਂਦਾਹੈ ਫੇਰਨਵੇਂਆਨਕੇਬਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇਜੇਤੁਸੀਂਗੁ
ਰੂਕੇਸਿਖਹੋਵੋ ਤਾਂਅਜਤੇ ਅਗੇਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇਘਰਸਮੁੰਦ੍ਰਨਾਂ ਢਾਂਦੇਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਲੋਕਾਂ
ਨੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਅਸੀਂਤੁਹਾਡੇਹੀਸਿਖਹੋਵਾਂਗੇ ਤੇਤੁਹਾਡਾਹੀਉਪਦੇਸਲਵਾਂਗੇ ਸ

ਤਿਨਾਮਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਅਸੀਜਪਿਆਕਰਾਂਗੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਾਭਾਈਹੁਣਤੂੰ ੪੩੩
ਸੀਜਾਵੋ ਤੇਅਸੀਏਥੇਬੈਠੇਹਾਂਜੇਕਰਤੁਹਾਡੇਆਵਦਿਆਂਨੂੰਘਰਬਨੇਬਨਾਇਰਹੇ ਤਾਂ
ਤੁਸੀਆਪਨੀਘਰੀਆਇਵਸਨਾ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕੇ ਸਿਖਹੋਈਓ ਅਤੇਏਹੁਬਾਤਤੁਸੀ
ਆਇਕਰਦੇਖਲੈਣੀ ਤਾਂਏਹੁਕਹਿਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਥੇਬੈਠਗਏ ਅਤੇਓਹੁਲੋਕਓਥੋ
ਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ ਹੋਰਅਸਬਾਬਕੋ ਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਹੁਕਮਨਾਲਜਦਓਹੁਵੇਲਾਆ
ਯਾ ਤਾਂਸਮੁੰਦਰਕੀਲਹਿਰਆਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਚਰਨਛੁਹਾਯਾ ਲਹਿਰਸਮੁੰ
ਦਰਕੀਹਟਗਈ ਤੇਸਮੁੰਦਰਓਨਾਘਰਾਨੂੰਨਾਢਾਹਿਸਕਿਆ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਤੇਜਪ੍ਰ
ਤਾਪਨਾਲਓਹਘਰਬਨੇਬਨਾਏਰਹੇਟਿਕੇਰਹੇਓਹੁਜੇਹੇ ਬਨੇਰਹੇਜਦਓਹਜਮਾਬੀਤ
ਚੁਕਿਆ ਤਾਂਓਹੁਲੋਕਆਪਨੇਘਰਾਨੂੰਮੁੜਕੇਆਏ ਤਾਂਆਨਕੇਦੇਖਨ ਤਾਂਘਰਬਨੇ
ਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਓਸੇਤਰਾਅਮਨਅਮਾਨਖੜੇਤੇਹੈਂ ਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਓਥੇ ਬੈਠੇ
ਹੈਨਤਾਂ ਓਹਨਲੋਕਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਲਾਵਾਨਜਾਨਕੇਸਿਖਹੋਵਨਦਾਸਤੇਰਾਖਿਆ
ਤਾਂਸਭਲੋਕਾਂਆਪਨੇਘਰਾਂਵਿਚਵਾਸਾਕੀਤਾ ਅਤੇਭੇਟਾਲੈਕਰਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸ
ਆਇਕਰਨਿਮਸਕਾਰਾਂਕੀਤੀਆ ਅਤੇਕਹਾਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਤੁਸੀਪੂਰਨਸੰਤਹੋ
ਤੇਸਾਨੂੰਆਪਨੇਚਰਨਾਦੀਪਾਹੁਲਦੇਕੇ ਸਿਖਕਰਹੁਜੀ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਓਨਾਨੂੰਸਤਿ
ਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੇਕਰ ਸਿਖਕੀਤਾ ਤੇਹੋਰਜੋਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇਕਿਨਾਰੇਪ੍ਰਗਾਮਥੇਤਹਾਂਸਾਰੇ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਸਿਖੀਪ੍ਰਗਟਹੋਈ ਜਹਾਂਕਹਾਂਧਰਮਸਾਲਾਰਚੀਆ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਨਾ
ਮਦਾਨਦੇਕਰਸਿਖਾਨੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਾ ਅਤੇਕਰਤਾਰਦੀਬੰਦਗੀਲਗੇਸਭੀਕਰਨ
ਨਾਮਜਪਨਦਾਨਦੇਵਨ ਇਸਨਾਨਕਰਨਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਸਿਮਰਨਵਿਚਲਗੇ ਰਾਤਦਿਨ
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਮੈ ਔਰ ਭਾਉਭਗਤੀਕਰਨਲਗੇ ਲੋਕ ਕਿਤਨਾਚਿਰਮਹਾਰਾਜਜੀਤਹਾਂ
ਰਹੇ ਉਪਦੇਸਦੇਕਰਤਹਾਂਸੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਵਿਦਾਹੋਕਰ ਆਗੇਕੋਚਲੇ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਇਕਦੇਵਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਹੋਰਨਗ੍ਰਾਮੇ ਗਏ ਉਸਦਾਨਾਮਹਾਰੂਪੁਰ ਥਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਭਾਈਬਾਲੇਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸੰਗਲੈਕਰ ਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੂਏ ਇਕਗ੍ਰਾਮਕੇਬਾਹਰ-
ਬ੍ਰਿਛਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਿਸਗ੍ਰਾਮਕੇਦੇਵ ਅਗਨਲਗਾਇ ਜਾਂਦਾਸੀ ਓਨ ਲੋਕਾਨੂੰਨਿ
ਤਨਵੇਂਘਰਬਨਾਉਨੇਪੈਂਦੇਸਾਨਿ ਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਉਸਨਗਰਦੇਪਾਸ ਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇ
ਸਿਤਜਾਨਕਰ ਉਸਨਗਰੀਦੇਲੋਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਏ ਬਡੀਭਾਉਭਗਤਨਾਲ-
ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਓਨਾਲੋਕਾਨੇਕੁਜਨਵਾਸਤੇਅੰਨਲਿਆਂਦਾ ਬਡੀ

੪੨੪ ਬਹੁਤੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਤਿਨਾਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤਿਨਾਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੇ
ਭਏ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈਂਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਉਥੇ ਰਹੇ ਜੋ ਸਰਬਥੋ
ਕਾ ਕੀ ਕਲਿਆਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਰਾਜੇ ਓਂਕੇ ਰਿਖੀ ਓਂਕੇ ਸਿਖੋਂਕੇ ਸਭਨਕੇ ਸੁਖਦਾਇਕ ਹੈਂ ਜਿ
ਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜਬ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਬੈਠਿਆਂ ਗੁਜਰ ਗਏ
ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਲੋਕ ਬਡੀ ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਸੇਵ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ
ਤੇ ਹੈਂ ਜਾਂ ਉਹੁ ਦਿਨ ਆਯਾ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅਰ ਕ
ਹਿਨੇ ਲਾਗੇ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖੋ ਏਥੇ ਅਚਾਨਕ ਅਗ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਨ ਘ
ਰਾਂਨੂੰ ਛਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਇਹੁ ਘਰਾਂ ਦੇ ਅਸਬਾਬ ਲਦਕੇ ਅਸੀ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਾ
ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਡਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਗਨ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਪਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ਅਸੀ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਛੇ
ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਇਕ ਦੇਵ ਅਗ ਲਗਾ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਏਥੋ ਚ-
ਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਗੁਜਾਰਾ ਕਰ ਆਂਵਨੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਆਨਕੇ ਘਰ ਬਨਾਇਕੇ ਰ
ਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਆਪ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲੀਏ ਆਪ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਾਂਗੇ ਆਪ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੋ ਜਿਸ
ਤਰਾਂ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਆਪ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਹਿਤੇ ਭਏ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋ ਵਹੁ ਫੇਰ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀ ਸੜਨਗੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਡਰ ਭਉ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜ
ਾਵਨਗੇ ਮਨ ਬਾਛਤ ਸੁਖ ਪਾਵੋਗੇ ਤੇ ਸਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਰਹੋ
ਗੇ ਅਜ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਗੇ ਅਗਨ ਨਹੀ ਲਗੇਗੀ ਪਰ ਏਥੇ ਧਰਮਸਾਲ ਬਡੀ ਸੁੰਦਰ ਬਨ
ਵੇਗੇ ਸੰਤ ਕੀ ਆਏ ਅਭਿਤੋ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਨਾਲ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਉਹੁ ਲੋਕ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕ
ਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਗਿਰਾਂ ਕੋ ਭੀ ਨਹੀ ਗਏ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਜਦੋ ਉਹ ਦਿਨ ਆਯਾ ਜਿ
ਸ ਦਿਨ ਅਗ ਲਗਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਉਸ ਦਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਪੁਰਸ ਲੜਕੇ ਬਾਲੇ ਸਭ ਪ੍ਰ
ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅਜ ਏਥੇ ਅੱਗ ਲਗਨੀ
ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਭ ਤੁਸੀ ਭਾਈ ਇਕਠੇ ਹੋਇ
ਕਰ ਸਤਿਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪਹੁ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਥੀ ਕੋਈ ਵਸਤ ਕਿ
ਸੇ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਵਸਤ ਨਹੀ ਕਢੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਨੂਰ ਦੇ ਮਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਅਗਨ ਲਗਨੇ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖ
ਆ ਜੋ ਇਕ ਦੇਉ ਹੈ ਬਡਾ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਪਰ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ ਪੈ

ਰਉਜਦੇ ਜਿਮੀਨਦੇਵਿਚਨਿਗਾਆਵਦੇਹੈਨਤੇਕਾਲਾਰੰਗ ਤ੍ਰਿਆਨਕ ਲਾਲ ਲੋਹੇਦੀਨਿ ੪੩੫
ਆਈ ਅਖੀਆਂਹੈਨ ਬਡਾ ਗੁਸੇ ਦਾ ਭਰਿਆਹੋਇਆ ਓਨ ਲੋਕਾਦੀਤਰਫਆਵਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਕਹਿਦਾਹੈ ਅਗੇ ਤਾਂਮੇਰੇ ਡਰੂਕਰਕੇਏਹੁਲੋਕਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇਸੇ ਤੇ ਮੈਂ ਇਨਾਂਦੇਘ
ਰਾਂਨੂੰਸਾੜਦਾਸਾਂ ਹੁਨਏਨਾਨੇਮੇਰਾਡਰ ਛਡਦਿਤਾਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਏਥੇਹੀਬੈਠੇਹੈਨ ਮੈਂਏਨਾਂਨੂੰ
ਸਾੜਾਂਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਨੇਦੇਵ ਆਵਦਾਦੇਖਕੇ ਸਭਨਾਂਦੇ ਮੂੰਹ ਪੀਲੇਹੋਇਗਏ ਅਤੇ ਥਰ
ਥਰਕੰਬਦੇਹੈਂ ਓਨਾਨੂੰਹੋਰਸੁਝਦਾਨਹੀ ਏਹੁਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਜੁਹੁਣਮੁਏ ਤੇ ਓਹੁਦੇਵਆਪ
ਨੇਹੇਠਾਂਨੂੰਦੰਦਾਂਵਿਚ ਚਬਾਉਂਦਾਹੈ ਤੇ ਜੀਭਨੂੰ ਸਵਾਰਦਾਹੈ ਤੇ ਹਥਾਂਵਿਚਬਲਦੀਅਗਨ
ਲਈਆਵਦਾਹੈ ਮਾਨੋਸਭਨਾਂਦਾਕਾਲਹੈ ਲੋਕਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਭਜ ਜਾਂਦੇ
ਸਾਂ ਤਾਂ ਬਚਰਹਿੰਦੇਸਾਂ ਹੁਣ ਭਜਕੇਜਾਣਦੀ ਥਾਉਂਕੋਈਨਾਹੀ ਹੇ ਸੰਤਜੀਸਾਡੀਰਖਿਆਕੋ
ਦਇਆਦ੍ਰਿਸਟਕਰਕੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਦੇਖਿਆਨਰਨਾਰੀ ਸਭਡਰਦੇਮਾਰੇ ਅਧੀਰ-
ਜੀਹੋਇਰਹੇਹੈਨ ਅਤੇਕੰਬਦੇਹੈਨ ਲੋਕਾਨੂੰਦੁਖੀਦੇਖਕੇਉਸਦੇਉਂਦੀ ਤਰਫਦੇਖਿਆ ਜਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਉਸਦੇਵ ਤੇ ਪਈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੇਵਮੂਰਛਾਹੋਇ ਡਿਗਾ ਜਿਸਤਰਾਂਵਿਰੇਕੋ-
ਵਿਚੋਂਖੰਡਡਿਗਪੈਂਦਾਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂਪੁਰਾਨਾਬ੍ਰਿਛ ਪਵਨਦੇਬੇਗਨਾਲ ਡਿਗਪੈਂਦਾਹੈ ਐਸ
ਡਿਗਿਆ ਜੋਕੁਛ ਸੁਧਨਾਰਹੀਓਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਭਨਾਉਪਰਕਿਰਪਾਕਰਨੇ
ਵਾਲੇਹੈਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਕੇਸੁਖਦਾਇਕਹੈਨ ਉਸਦੇਵਨੂੰਡਿਗਾਦੇਖਕੇ ਮਹਾਰਾਜਜੀ
ਨੂੰਦਇਆਆਈ ਜਿਸਵਕਤ ਉਹ ਦੇਵਾਗਿਰਿਆਸੀ ਉਸਵਕਤ ਉਸਦਾਸਿਰਗੁਰੂ
ਜੀਕੇਚਰਨਾਪਰਡਿਗਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਉਸਦੇਸਿਰਨੂੰ ਆਪਨਾ ਚਰਨ ਛੁਹਾਇਆ
ਜੇਹੜਾਚਰਨ ਮਹਾਰਾਜਕਾਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂਕਾ ਸੁਖਦਾਈਹੈ ਸੋਜਿਸਵੇਲੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਰਨਦੇ
ਵਦੇਸਿਰਨਾਲ ਛੁਹਾਇਆ ਉਸਦੇਵਦੀ ਮੂਰਛਾ ਖੁਲਗਈ ਤੇ ਸੁਰਤੇਹੋਇਗਇਆ ਉ
ਠਕਰਗੁਰੂਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗਾ ਜਿਸਤਰਾਂਮੂਏ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਸੰਜੀਵਨੀ ਹਾਥ-
ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੈਤੰਨਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਏਸੇਤਰਾਂਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਵਿਚ ਆਇ ਆਪਨਾਸਿਰ
ਰਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਤੇਜਪਰਤਾਪਦੇਖਕਰ ਬੜਾਦੀਨਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਸਰਨਹੋ ਮੇਰੀਰਖਿਆਕਰੋ ਮੇਰਾ ਅਪਰਾਧਖਿਮਾਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਹੋ ਤੁਮਾਰੇਮੈਂਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰਮੈਂ ਭੇਦਕੁਛਨਹੀ ਮੈਂ ਅਜਾਨ ਸੀ ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਿਮਾ
ਮੈਨੇਜਾਨੀਨਹੀ ਆਪਮਹਾਪੁਰਖਹੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾਂਕੀਖਾਣਹੋ ਮੈਂ ਏਨਾਲੋਕਾਂਪਾਸੋਂ ਆ
ਪਨੀਬੀਨਮਨਾਂਵਦਾਸਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਏਨਾਂਦੇਘਰਸਾੜਜਾਂਦਾਸੀ ਹੁਣ ਮੈਂ ਭੁਲਾਹਾਂ
ਜੋਤੁਹਾਡੇਹੁਕਿਆ ਏਹੁਕਰਮਕਰਨ ਆਪਣਾਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਅਗੇਨਾਹੇ ਕਰਾਂ

੪੩੬ ਗੇਹੈਨ ਜੋਏਹੁਸੀਮਹਾਪੁਰਖਏਥੇ ਆਏਪਹੁੰਚੇਹੋ ਹੁਣਸਭਕਾਕਲਿਆਣਕਰਹੁਜੀ ਤੁ
ਸੀਕਿਰਪਾਕੀਨਿਧਹੋਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋ ਮੈਂ ਭੀ ਆਪਕਾਦਾਸਹੋ ਜੋ ਆਗਿਆਕਰੋਗੇ
ਸੋਈ ਮੈਂਕਰਾਂਗਾ ਅਬਸਬਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਸੂਰਮੇਟੀਏਜੀ ਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਨਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਦੀਨਾਂਕੇਦਇਆਲ ਸ੍ਰਬਪਰਤਿਪਾਲਬਾਣੀਬੋਲਤੇਭਏ ਓਨਾਸਰਬ
ਸਿਖਾਂਕੋਕਹਾ ਇਸਨਗ੍ਰਮੈਂਇਕਧਰਮਸਾਲਬਣੀਸੁੰਦਰਬਨਾਓ ਤਹਾਂਕੀਰਤਨਹੋਇ
ਆਕਰੇਨਿਤਹੀ ਸਤਿਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨਕਰਿਆਕਰੋ ਜਿਸਤੇਤੁਮਾਰੇ ਸਭਲੋਕਾਂਦੇ
ਪਾਪਦੂਰਹੋਇਜਾਵੈਂਗੇ ਅਤੇਉਸਦੇਵਕੋਕਹਿਆ ਤੇਰੀਕਲਿਆਨਹੋਵੈਗੀਤੂੰਇ
ਸਧਰਮਸਾਲਕਾਜਲਭਰਿਆਕਰ ਅਬਤੂੰਬਖਸਿਆਹੈ ਆਪਨੇਸਿਰਪਰਰਖ
ਕਰਏਨਾਂਸਿਖਾਂਦੀਧਰਮਸਾਲਾਮੈਂਜਲਭਰਲਿਆਯਾਕਰ ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬਚਨਕਰਤੇਹੈਂ ਹਰਇਕਧਰਮਸਾਲਾਮੈਜੋਕੋਈਸੇਵਾਕਰੇਗਾਜਲਭਰੇਗਾ ਦੀਪ
ਕਜਲਾਵੈਗਾ ਸ਼ਬਦਸੁਨਹੀਕਰੇਗਾ ਉਸਕਾਮਨਨਿਰਮਲਹੋਵੈਗਾ ਪਾਪਦੂਰਹੋਵ
ਨਗੇ ਅੰਤਸਮੇਂ ਸਦਗਤਿਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੋਇਗਾ ਸਤਿਨਾਮਸਿਮਰੇਗਾ ਸੁਸਰ
ਬਸੁਖਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀਹੋਵੈਗਾ ਏਹੁਬਚਨਜਗਤਿਗੁਰੂਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਕੇਓਨਾਸਿ
ਖਾਂਨੇਮੰਨਲੀਏ ਧਰਮਸਾਲਕੀਰਚਨਾਰਚੀ ਅਤੇਸੇਤਾਂਕੀਸੇਵਾਲਗੀਹੋਨ ਉਸਦੇ
ਵਨੂੰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਭਾਈਜੇਕਛਸੁਭਕਰਮਕਰੈਂਗਾ ਸੋਤੇਰੇਕੰਮਆਵੇਗਾ ਤਾਂਦੇ
ਉਸਮੈਬਾਟੈਂਕਕੇਚਲਦਾਰਿਹਾ ਉਹਸਾਰਾਦੇਸਗੁਰੂਜੀਕੀ ਸੰਗਤਹੋਇ ਤੇਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਰਹਨੀਲਗੀ ਅਤੇਹੋਰਆਸਪਾਸਦੇਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਕਾਨਾਮਸੁਨਕਰ ਆਵਨਤੇਭ
ਗਤੀਦੀਰੀਤਸਿਖਣ ਸਤਿਨਾਮਜਪਨ ਪਰਮਪਦਕੇਅਧਿਕਾਰੀਹੋਕਰਆਪਨੇ
ਗ੍ਰਹਕੋਜਾਵਨ ਸਿਖੀਕੀਰੀਤ ਸਾਰੇਦੇਸਮੈਂਪ੍ਰਿਵਤਹੋਈ ਲੋਕਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਨ

ਅਗੇਸਾਖੀਅਜਿਤੇਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਸਮੁੰਦਰਕੇਕਿਨਾਰੇਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇਨੇ ਸੁਣਿਆਂ
ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਫਲਾਨੇਜਾਗਾਆਏਹੈਂਨ ਤਾਂਅਜਿਤੇਨੂੰਕਰਜਦੇਨੇਦੀ ਬਹੁਤਜਰੂ
ਰਤਹੋਸੀ ਤੇਸਾਹੁ ਅਜਿਤੇਨੂੰਰੋਕ ਛਡਿਆਸੀ ਤਾਂਅਜਿਤੇ ਨੇਕਹਿਆਸਾਹੂਨੂੰ ਮੈਂਆ
ਪਨੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਮਿਲਆਵਾਂ ਉਸਨੇਅਜਿਤੇਨੂੰਭੇਜਦਿਤਾ ਤਾਂਅਜਿਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕੇਪਾਸਆਯਾ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਅ
ਜਿਤਿਆਸੁਖਹੈ ਤਾਂਅਜਿਤੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾਸਦਕਾਸੁਖਹੈਜੀ ਕਿਤਨੇਹਿਕ
ਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤਾਂਅਜਿਤੇਦੇਮਨਵਿਚਆਈ ਮੈਂ ਏਦੈਂਗੀਇਸਫਕੀਰਨਾਲਰਹਿਆ

ਹਾਂ ਅਤੇਏਵੈਹੀਮੈਂਖਿਦਮਤਇਸਦੀਕੀਤੀਹੈਇਕਸੌਰੁਪਯਾਮੈਸਾਹੂਦਾਦੇਣਾਹੈਉਸਨੇ ੪੩੧
ਮੇਰਿਆਬਾਰਿਆਨੂੰਅਤੇਕੋੜਮਾਮੇਰਾਪਕੜਰਖਿਆਹੈਸਅਤੇਮੈਂਫਕੀਰਦੇਪਾਸਹਾਂ
ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਅਜਿਤੇਦੀਮਨਦੀਜਾਨਕੇਆਖਿਆਹੇਅਜਿਤਿਆਗਿਣ
ਤੀਆਵਿਚਕਿਉਂਪਇਆਹੈਂਅਤੇਬਹੁਤਾਕਾਹਲਾਕਿਉਂਕਰਦਾਹੈਂਕਿਆਤੇਰੀਖਬਰਹੈ
ਤੇਅਜਿਤਿਆਤੇਰੇਆਤਮੇਂਕਿਆਵਰਤਦੀਹੈਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂ
ਜੀਤੁਸੀਅੰਤਰਕੀਸਭਜਾਣਦੇਹੋਜੀਤੁਹਾਡੇਕੋਲੋਕੁਛਛਪਿਆਨਹੀਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆਉਸਫਲਾਨੀਜਾਗਾਜਾਇਕਰਮਿਟੀਦੀਢੀਮਉਠਾਇਕਰ
ਜਿਤਨੇਰੁਪਯਾਦੀਤੈਨੂੰਲੋੜਹੈਉਤਨੇਰੁਪਯੇਲੈਆਵੀਤਾਂਅਜਿਤੇਨੇਤਿਵੇਂਹੀਕੀਤਾਜਿ
ਸਵੇਲੇਉਥੇਜਾਇਕੇਢੀਮਮਿਟੀਦੀਉਠਾਈਤਾਂਰੁਪਯੇਦੇਖਕੇਲੋਭਕੀਤਾਬਹੁਤਸ
ਰੇਰੁਪਯੇਲੈਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਯਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆਰੁ
ਪਯੇਲੀਤੇਹੈਨੀਤਾਂਅਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆਆਹੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਅਜਿਤਿ
ਆਰੁਪਯੇਗਿਣਕੇਪਲੇਬੰਨਲੈਤਾਂਅਜਿਤੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀਤਾਂਅਜਿਤੇਨੇ
ਰੁਪਯੇਗਿਣੇਤਾਂਸਗਵੇਂਦੋਰੁਪਯੇਘਟਗਏਤਾਂਅਜਿਤਾਹੈਰਾਨਹੋਇਗਯਾਅਤੇਕਹ
ਜੋਸੁਮੈਤਉਸਗੋਂਬਹੁਤਰੁਪਯੇਲੀਤੇਹੈਸਨਪਰਏਥੇਸਗੋਂਦੋਇਰੁਪਯੇਘਟਗਏ
ਹੈਨਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆਤੂੰਉਥੇਹੀਜਾਇਕੇਦੇਖਜਾਂਅਜਿਤੇਨੇ
ਉਥੇਜਾਇਕੇਦੇਖਿਆਤਾਂਦੋਇਰੁਪਯੇਪਏਹੋਏਦੇਖੇਤਾਂਅਜਿਤੇਨੇਦੋਇਰੁਪਯੇਲੈਕੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਸਾਹੁਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨਾਲ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆਇਕਫਕੀਰਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨਾਲੇਦੇਰਕ
ਰਹਿੰਦਾਹੈਜੇਚਲੇਤਾਂਉਸਨੂੰਮਿਲਆਵੀਏਓਹੁਪਿਉਅਸਾਪਾਸੋਂਮੰਗਦਾਰਹਿੰਦ
ਹੈਤਾਂਅਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀਚਲੀਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਅਜਿਤਿ
ਆਤੂੰਅਖੀਮੀਟਤਾਂਅਜਿਤੇਅਖੀਮੀਟੀਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨਾਲੇਦੇਚਰਕਆਇ
ਬੈਠੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆਅਜਿਤਿਆਤੂੰਅਖੀਆਉਘੇੜਤਾਂਅਜਿਤੇਨੇ
ਅਖੀਆਉਘਾੜਕਰਦੇਖਿਆਤਾਂਨਾਲੇਦੇਚਰਕਬੈਠੇਹੋਏਹਾਂਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅ
ਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਦੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠੇਪਰਉਸਦੇਪਾਸੋਦੋਇਕੋਸਦੇਫਾਸਲੇਸੇਤਾਂ
ਅਜਿਤੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾਤੂੰਜਾਇਕੇਮੀਏਨੂੰਸਾਰੀਦੂਆਇਆਖੀ
ਅਤੇਹੋਰਏਹੁਆਖੀਜੋਹੇਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਤੇਰੇਤਾਈਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਦਦੇਹੈਂ

੪੩੮ ਤਾਅਜਿਤੇਨੇਮੀਏਨੂੰਜਾਇਕੇਆਖਿਆ ਤਾਂਮੀਆ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਸੁਣਦਾਹੀਉ
ਠਚਲਿਆ ਤਾਮੀਏਦੇਨਾਲਹੋਰਭੀ ਬਹੁਤਲੋਕਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂਮੀਆਲੋ
ਕਾਨੂੰਦੁਆਈਦੇਦਾਔਂਦਾਹੈ ਤੇਲੋਕਾਨੂੰਵਿਦਿਆਭੀਕਰਦਾਔਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇਏਹੁ
ਦੇਖਕਰ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਦੁਆਈਸੇਮਰਨਲੈਦੇ ਭੀ
ਮਰਜਾਹਿ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਾਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੧॥ਤਾਂਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ
ਏਹੁਆਵਾਜਸੁਣਕਰਚਲਿਆ ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਇਕੇ ਸਲਾਮਕੀਤੇਸ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਕਹਿਆਮੀਆਂਜੀ ਚੰਗੇਭਲੇਹੋ ਤਾਂ ਮੀਏ ਆਖਿਆ ਹਾਂਸਾਂਈ
ਲੋਕਜੀ ਚੰਗੇ ਭਲੇਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਮੀਆਂਜੀ ਤੁਸਾਂਕਿਉਕਰਕਹਿ
ਆਸੀ ਜੋਕਿਰਗੀਨੇਘਿਉਪਾਇਕਰਇਕਠਾਕੀਤਾਹੈ ਪਰਇਸਤਰਾਂਲਈਏਗਾ
ਜਿਉਸਾਬਣੇਪਰਖਟੇਦੀ ਫਕੀਨਿਚੋੜਲਈਦੀਹੈ ਅਤੇਫੋਗਸੁਟਪਾਈਦਾਹੈ ਜਾਂ
ਏਹੁਗਲਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹੀ ਤਾਂਮੀਆਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨਖਾਲੀ ਹੋਇਬੈਠ
ਅਤੇਮੀਏਨੂੰਰੁਪਲਗਗਈ ਅਤੇਕਹਿਨਲਗਾਮੈਤਾਬੂਛਲੈਨਨੂੰਆਯਾਸਾਸ
ਰੀਮੈਂਸਭੁਦੇਰਾਖਿਆਹਾਂ ਇਕਹੋਰ ਭੀਮੀਯਾਂਓਨਾਦੇਨਾਲ ਸਦਆਵਾਂਸੀ ਜੋਓਹੁ
ਕਹਿਨਲਗਾਜੋਹਿੰਦੂਪਾਸੋਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਕਰਾਮਾਤਆਪਨੀਖੁਹਾਇਆਯਾ
ਹੈ ਤਾਂਇਤਨੇਵਿਚਓਹੁਭੀਆਯਾ ਪਰਬਹੁਤਗੁਮਾਨਨਾਲ ਆਯਾ ਓਹੁਆਵਦਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਇ ਬੈਠ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਉਸ ਵਲਡਿਠਾ ਤਾਂ ਦੇਖ
ਦਿਆਹੀਨਾਲਓਹੁ ਭੀਖਾਲੀਹੋਇਬੈਠਾ ਤਾਂਮੀਏ ਨੇਕਹਿਆ ਅਸੀ ਵਡੇਲਾਗਉਪ
ਰਪਏਹਾਂ ਜੇਖੁਦਾਇ ਜਾਨਭੀਰਖੇਗਾ ਤਾਂ ਭੀ ਭਲਾਹੈ ਕਰਾਮਾਤਦੀਕਿਸਨੂੰਪਈਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕ ਨੇਡਿਠਾ ਜੋਮੀਆਬਹੁਤ ਦਲਗੀਰਹੈ ਅਤੇਸਹਿਮਾਗਿਆਹੈ ਤਾਂ
ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਮੀਆਂਜੀ ਸਮੁੰਦਰਵਿਚ ਇਕਛਪੜੀਪੈਗਈ ਤਾਂ
ਕਿਆਹੋਇਆ ਪਰਏਡਾਬੋਲਨਾ ਬੋਲੀਦਾ ਜਿਸਦੀਵਸਤਹੈ ਉਸਦੇਪਾਸਜਾਇ
ਗੀ ਜਾਏਹੁਗਲਬਾਬੇਜੀ ਨੇਕਹੀ ਤਾਂਓਨਾਦੀਕਰਾਮਾਤ ਓਨਾਦੇਪਾਸ ਚਲੀਗਈ
ਤਾਂਓਹਦੋਵੇਂਬਾਬੇਜੀਕੀਚਰਨੀ ਆਇਪਏ ਤਾਂਮੀਏਨੇਹਥਜੋੜਕੇ ਅਰਜਕੀਤੀ
ਹੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇਹੁਜਰੇਵਿਚਚਲੀਏ ਮੈਨੂੰ ਸਰਫਰਾ
ਜਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਲਾਮੀਆਂਜੀਚਲੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਓਥੋਂਚਲੇ
ਤਾਂਰਾਹੁਵਿਚ ਆਵਦੇ ਆਵਦੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਜਿਮੀਪਾਵਿਸ੍ਰਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਹਵਿਚ
ਮੋਹਰਾਂਹੋਇਦਿਖਾਈਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਮੀਆਂਜੀ ਅਸੀਰਾਹੁ ਭੁਲੇਹੁ

ਰਜਾਦੇਹਾਂ ਰਹੂਤਾ ਸਜੇਹਬਰਾਹਿਗਿਆ ਤਾਮੀਏਨੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਸਜੇਹਬਰਲੀ ੪੩੯
ਏ ਜਾ ਸਜੇਹਬਆਏ ਤਾਂਮੀਆਂਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋ ਓਥੇ ਮਨਮਨ ਦੀਆਂਢੀਮਾਪਈਆਹੈ
ਨਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਹੁਜਰੇਵਿਚਆਏ ਤਾਂਮੀਏਨੇਖਿਜਮਤਬਹੁਤਕੀਤੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕ-
ਹਿਆ ਮੀਆਜੀਤੁਸੀ ਕਿਸਰੋਂਸਰਹਿੰਦੇਹੋ ਤੁਮਾਰੀਕਿਆ ਰਹਿਤਹੈ ਮੀਏਨੇਕਹਿਆਬਾ
ਬਾਜੀ ਛੇਮਹੀਨੇਪਿਛੋ ਹੁਜਰੇਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰਨਿਕਲਦੇਹਾਂ ਅਤੇਇਕਅਸਤਾਵਾਪਾਣੀਦਾ
ਤੇਇਕਸੇਰ ਜੌਂਅੰਦਰਲੈਕੇਵੜਦੇਹਾਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਅਜਤੇਬੈ
ਕਰਅਸੀਂਭੀਇਕਰੇਤਦੀਮੁਠਲੈਕਰ ਰਹਿਆਕਰਾਂਗੇ ਤੇਓਹੁਅਹਾਰਕਰਾਂਗੇ ਤਾਮੀ
ਏਨੇਹਥਜੋੜਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇਬਾਬਾਜੀ ਤੂੰਧੰਨਹੈ ਅਤੇਮੈਂ ਭੁਲਾਹਾਂਜੀ ਮੈਨੂੰਤੁਸੀਬਖਸ਼
ਏਜੀ ਅਸਾਂਤੇਧੰਨਭਾਗਹੋਏਹੈਨ ਜੋਤੁਹਾਡਾਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇਕ
ਹਿਆਮੀਆਜੀ ਹੁਣਤੁਸੀ ਗੁਰੂਨੇਬਖਸੇਹੋ ਤਾਂਮੀਏ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰੁਖਸਦਹੋਏਇਕਰਚਲਦੇਰਹੇ।

ਅਗੇਸਾਖੀਹੋਰਦੇਸਦੀਚਲੀ।

ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਸਹੋਰਦੇਸਵਿਚਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦਿਆਲੋਕਾਂਨੇਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰਅੰਨਕੋਰਾਹੀਦਿਤਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਅੱਗ ਦੇਦੇਂਦਸਤੂਮਨੇਕਰਛਡੀਆਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਸ
ਰੇਸਹਿਰਵਿਚਫਿਰਿਆ ਅਗੱਅਤੇਪਾਣੀਕੋਈਦੇਦੇਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨਾਨਕਜੀਅਤੇ
ਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾ ਓਥੋਉਠਕੇਹੋਰਥੇ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਉਗੁਰੂ ਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ
ਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਏਥੇਪਥਰ ਚੁਕ ਤਾਮਰਦਾਨੇਓਥੋਂਪਥਰਚੁਕਿਆ ਉਸਪਥਰਦੇਹੇ
ਠੋ ਕੁਦਰਤਦਾਤਲਾਉ ਨਿਕਲਿਆ ਜਲਦਾਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ ਮਰਦਾ-
ਨਿਆਤੂੰਇਸ ਕੁੰਡ ਦੇਵਿਚਪਕੜਕੇ ਰੋਟੀਆਂਪਾਇਦੇ ਅਤੇਹੋਰ ਅੰਨਜਕਪੜੇਵਿਚ
ਪਾਇਕੇਬੰਨਦੇਹੁ ਪਰਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਉਸਕੁੰਡ ਵਿਚਰੋਟੀਆਪਕੜਕੇ ਪਾਇਦਿ
ਤੀਆ ਅਤੇਹੋਰਅੰਨਜਕਪੜੇਵਿਚ ਬੰਨਕੇ ਉਸਜਲਵਿਚ ਪਾਇਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਭਕੁਛ
ਪਾਵਨੇਨਾਲ ਸਾਰਾਅੰਨਪਾਣੀਵਿਚਡੁਬਗਿਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀ
ਏਹੁਅੰਨਤਾਅਸਾਡਾਏਵੈਹੀਗਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਕਹੁ ਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਏਹੁਅੰਨਜਾਨਿਕਲੇ ਤਾਮੈਂਇਕਰੋਟੀਤੇਰੇਨ
ਮਿਤਦੇਵਾਗਾਜੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਇਕਰੋਟੀਮੈਂ ਤੇਰੇਨਮਿ-
ਤਦਿਤੀਜੀ ਏਹੁਅੰਨਅਸਾਡਾਬਾਹਰਨਿਕਲੇਜੀ ਤਾਂ ਭਾਈਮਰਦਾਨੇਦੇ ਇਤਨੇ
ਆਖਨਨਾਲ ਤੁਰਤਹੀਓਹੁਰੋਟੀਆਪਕੜਕੇਬਾਹਰਨਿਕਲਆਈਆ ਅਤੇਹੋਰ

੪੪੦ ਅਨਿਭੀ ਰਿੰਝ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਕਰ ਰਖਿ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਥੁਥਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਤਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਫੇਰ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦੇ
ਸਨੇ ਏਹੁ ਕੌਤਕ ਦੇਖ ਤੇ ਬਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਲੋਕ ਅਤੇ ਆਪ ਸਵਿਚ ਆਖਣ
ਲਗੇ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਇਸ ਫਕੀਰ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਆਪ ਕਾਇ ਲੀਤੀ-
ਆ ਹੈ ਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਸਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨ ਭੀ ਤੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਦਿਤਾ ਇਸ ਨੇ ਕੁਦਰ
ਤ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਭੀ ਕਢ ਲਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਅਨਿ ਭੀ ਪਕਾਇ ਲਿਆ ਹੈ ਸ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵ
ਡਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕਲਾਵਾਨ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਆਪਨੇ
ਵਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਹਥ
ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਸਾਥੋ ਬਡੀ ਬੇ-
ਅਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਅਤੇ ਦਿਆਲ ਤਾ ਦਇਆਲ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼
ਮਾਫ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਲੋਕੋ।
ਵਾਸਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਠਾਇਆ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸੰਗ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁ
ਰਾਇਆ ੧ ਓਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਭ ਅਸਥਾਨਾ ਮੇਂ ਵਸਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ
ਹੈ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਐਸਾ ਨਹੀ ਜਿਥੇ ਓਹੁ ਹੈ ਨਹੀ ਸਾਰੇ ਓਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅ
ਰ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋਲੋਂ
ਭੁਲ ਭੁਲਿਆ ਹੋਯਾ ਨਹੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਤੁਸਾਡਾ ਭੀ
ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਸਭੋ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇ ਭਾਈ ਤੁਹਾ
ਡਾ ਕਲਿਆਨ ਤਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੁਸੀ ਆਪਨੀ ਕਿਰਤ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਵਿਚੋ
ਸੰਤ ਸਾਧ ਦੇ ਕੁਛ ਮੁਹਿ ਪਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਟਹਿਲ ਸੇਵ ਕਰਨੀ ਭਾਵ ਭਗਤ ਕਰਨੀ ਤੁ
ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਕੇ ਚਲੇ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਤਰਦਾਸ ਪੰਡਿਤ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਇਕ ਰਤਰਦਾਸ ਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਭੇ
ਖ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਭੀ
ਨਹੀ ਅਤੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਭੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਾਂ ਭਗਤ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੈ ਕਿਆ ਭਗਤ
ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ੧ ਸਬਦ ਕਹਿਆ। ਬਸੰਤੁ

ਡੋਲਮਹਲਾ੧ ਸਾਲਗਰਾਮਬਿਪਪੂਜਿਮਨਾਵਹੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮਜ ੪੪੧
ਪਿਬੇੜਾਬਾਂਧਹੁਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਾਹੇਕਲਰਾਸਿੰਚਹੁਜਨਮਗਵਾਵ
ਹੁ॥ਕਾਚੀਢਹਗਿਦਿਵਾਲਕਾਹੇਗਚੁਲਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰ
ਜੀਕਲਰਕਾਸਿੰਚਨਤਾਂਏਹੁਹੋਇਆਪਰਤੁਹੁਸਤਹੋਣਹੋਜੋਜਦੇਨਾਲਮਨਕੀ
ਧਰਤੀਸਿੰਚੀਐਅਰਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਮਿਲੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਕਰ
ਹਰਿਹਟਮਾਲਟਿੰਡਪਰੋਵਹੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮਨੁਜੋਵਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚਹੁਭਰਹੁਕਿਆਰੇ
ਤਉਮਾਲੀਕੇਹੋਵਹੁ॥੨॥ਤਾਂਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਭਗਤਜੀਧਰਤੀਗੋਡਣੇਬਿਨਾਟੀਕ
ਠੀਕਨਹੋਵੈਅਰਮਾਲੀਆਪਣੀਕਿਰਤਿਕਰਜਾਣੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕਰਹੁਬਸੋਲੇਗੋਡਹੁਧਰਤੀਭਾਈ॥ਜਿਉਗੋਡਹੁਤਿਉਤੁਮਸੁਖਪਾਵ
ਹੁਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੩॥ ਤਾਂਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਮਤਾਂਪਰਮ
ਪਰਬੀਨਹੋਜੀਅਤੇਇਹੁਆਤਾਂਬਗਲੇਕੀਨਿਆਈਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਚੌਥੀਪਉ
ੜੀਆਖੀ॥ਬਗੁਲੇਤੇਫੁਨਿਹੰਸੁਲਾਹੋਵੈਜੇਤੂਕਰਹਿਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸ
ਨਿਦਾਸਾਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੪॥ਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਂਤਾਂਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਭ
ਗਤਹੋਜੀਪਰਵਿਦਿਆਪੜਨੀਬਹੁਤਚੰਗੀਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾਵਿਦਿਆ
ਕਾਕਿ.ਜਾਣਨੈਤਾਂਪੰਡਿਤਕਹਾਵਿਦਿਆਪੜਨੇਤੇਮਹਿਮਾਹੋਵਦੀਦਾਹੇਅਰਜਾਬੈ
ਠੇਰੇਤਰਾਂਦੀਮਿਸਾਲਮਿਲੇਗਾਅਤੇਨਾਲੇਤੁਹਾਨੂੰਅਸੀਰਬਾਦਭੀਹੋਵੇਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਇਕਹੋਰਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧ ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗਰੀਕਚੀ
ਦੁਸਟਾਨਾਲਿਪਿਆਰੋ॥ਦੁਇਮਾਈਦੁਇਬਾਪਾਪੜੀਅਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੧॥
ਸੁਆਮੀਪੰਡਿਤਾਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥ਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੀਤਰਅਗ
ਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੁਪੰਡੈਪਾਇਆ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਘਰਹੀਭੀਤਰਿਐਸਾਗਿ
ਆਨੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮਰਵੰਤਾਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗੁਕਰੇਇ॥ਤਾਕੇਲਖਣਜਾ
ਣੀਅਹਿਖਿਮਾਧਨੁਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ਕਹਿਆਸੁਣਹਿਨਖਾਇਆਮਾਨਹਿਤਿਨਾਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ
॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨੁਤੋਲਾਖਿਨੁਮਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਏਹੁਸਬਦ
ਸੁਨਕਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਅਸੀਂਭੀਸਿਖਾਂਨੂੰਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇਹਾਂਅਤੇਆਪ
ਭੀਪੜ੍ਹਦੇਹਾਂਜੋਕੁਛਸਾਨੂੰਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾਧਿਆਨਹੋਵੇਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾਹੇਸੁਆਮੀਜੀਤੁਸੀਂਕੀਪੜ੍ਹਿਆਹੈਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੇ
ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਪਹਿਲੇਤਾਂਅਸੀਂਬ੍ਰਹਮੇਕੀਪਟੀਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇਹਾਂ ਓਨਮ:ਸਿਧੰ ਬਾਰਾਅ

੪੪੨ ਖਰੀ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀ॥ ਆਯੋਅੰਙੈ
ਸਭੁਜਗੁਆਇਆ॥ਕਾਖੈਘੰਙੈਕਾਲਭਇਆ॥ਰੀਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣੇਪੜਿਅਵ
ਗੁਣਗੁਣਵੀਸਰਿਆ॥੧॥ਮਨਐਸਾਲੇਖਾਤੂੰਕੀਪੜਿਆ॥ਲੇਖਾਦੇਣਾਤੇਰੇਸਿਰ
ਰਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੰਙਾਇਐਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁਨਾਮਲਇਆ
॥ਛਛੈਛੀਜੈਅਹਿਨਿਸਿਮੂੜੇਕਿਉਛੂਟੈਜਮਪਾਕੜਿਆ॥੨॥ਬਬੈਬੂਝੈਨਾਹੀਮੂੜੇ
ਭਰਮਭੂਲੇਤੇਰਾਜਨਮਗਇਆ॥ਅਣਹੁੰਦਾਨਾਮਧਰਾਇਓਪਾਧਾ॥ਅਵਰਾਕਾਭਾ
ਰੁਤੁਧਲਇਆ॥੩॥ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਅੰਤਗਇਆਪਛਤਾਵੈਗਾ॥
ਏਕਸਬਦਤੂੰਚੀਨੈਨਾਹੀਫਿਰਫਿਰਜੂਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁਧਸਿਰਲਿਖਿਆਸੋ
ਪੜਿਪੰਡਿਤਅਵਰਾਨੋਨਾਸਿਖਾਲਬਿਖਿਆ॥ਪਹਿਲਾਫਾਹਾਪਇਆਪਾਧੇਪਿਛੋ
ਦੇਗਲਚਾਟੜਿਆ॥੫॥ਸਸੈਸੰਜਮਗਇਓਹਮੂੜੇਏਕਦਾਨਤੁਧੁਕੁਥਾਇਲਇ
ਆ॥ਸਾਈਪੁਤ੍ਰੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਧਾਨੱਖਾਧੇਤੇਰਾਜਨਮਗਇਆ॥੬॥
ਮਮੈਮਤਿਹਿਰਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗਪਇਆ॥ਅੰਤਰਆਤਮੈਬ੍ਰਹਮਨ
ਚੀਨਿਆ॥ਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜਭਇਆ॥੭॥ਕਕੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਭਰਮਿਓਹਮੂੜੇਮਮ
ਤਾਲਾਗੇਤੁਧਹਰਿਵਿਸਰਿਆ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤੂੰਬਹੁਤਪੁਕਾਰਹਿਬਿਨਬੂਝਹਿਤੂੰ
ਡੂਬਿਮੂਆ॥੮॥ਤਤੈਤਾਮਸਜਲਿਓਹਮੂੜੇਥਥੈਥਾਨਭ੍ਰਿਸਟੁਹੋਇਆ॥ਘਘੈਘ
ਰਿਘਰਿਫਿਰਿਓਹਮੂੜੇਦਦੈਦਾਨਨਤੁਧਲਇਆ॥੯॥ਪਪੈਪਾਰਿਨਾਪਵਹੀਮੂੜੇਪਰ
ਪੰਚਤੂੰਪਲਚਰਹਿਆ॥ਸਚੈਆਪਖੁਆਇਓਹਮੂੜੇਏਹੁਸਿਰਤੇਰੇਲੇਖਪਇਆ॥
੧੦॥ਭਭੈਭਵਜਲਡੁਬੋਹੁਮੂੜੇਮਾਯਾਵਿਚਗਲਤਾਨਭਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾ
ਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੧੧॥ਵਵੈਵਾਰੀਆਈਆਮੂੜੇਵਾਸਦੇਉਤੁਧਵੀ
ਸਰਿਆ॥ਏਹੁਵੇਲਾਨਹਿਲਹਸਹਿਮੂੜੇਫਿਰਤੂੰਜਮਕੈਵਸਪਇਆ॥੧੨॥ਝਝੈਕ
ਦੇਨਾਝੂਰਹਿਮੂੜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸਸੁਣਹਿਤੂੰਵਿਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਗੁਰਨਾਹੀ
ਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾਉਬੁਰਾ॥੧੩॥ਧਧੈਧਾਵਤਵਰਜਰਖਮੂੜੇਅੰਤਰਤੇਰੇਨਿਧਾਨ
ਪਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਂਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾਹਿਜੁਗੰਤਰਖਾਹਿਪਇਆ॥
੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿੰਦਚਿਤਕਰਮੂੜੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵ
ਸਾਇਮੂੜੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਿਬਖਸਲਇਆ॥੧੫॥ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾਬੂਝਤੂੰਮੂੜੇਤਾਂ
ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਹੋਈ॥ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਤੇਤਾਦੂਖਲਾਗੈਵਿਣਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਾਹੋ
ਈ॥੧੬॥ਰਾਰੈਰਾਮਚਿਤਕਰਿਮੂੜੇਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿ

ਸੀਰਾਮਪਛਾਤਾ॥ਨਿਰਗੁਣਰਾਮਤਿਨੀਬੂਝਲਾਇਆ॥੧੭॥ਤੇਰਾਅੰਤਨਜਾਈਲਖਿਆ
ਅਕਥਿਨਜਾਈਹਰਿਕਥਿਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਤਿਨਕਾਲੇਖ
ਨਿਬੜਿਆ॥੧੮॥੧॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੰਡਿਤਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਤੇਕਹਿਆਹੇ
ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਤੁਸੀਧੰਨਹੋਜੀ ਅਤੇਧੰਨਤੁਹਾਡੇਸਬਦਹੈਨਜੀ ਅਤੇਤੁਹਾਡੇਤਾਪ੍ਰੇਮ
ਰਾਹਜਾਰਹਿੰਦਾਹੈ ਅਤੇਜਿਸਰੂਪਗਰਿਰਪਾਕਰੋਊਸਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦਾਮਿਲਾਪਹੋ
ਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਓਰਸਲੋਕਰਾਮਕਲੀਵਿਚਆਖਿਆ॥ ਓਅੰਕ
ਾਰਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਿ॥ਓਅੰਕਾਰਕੀਆਜਿਨਿਚਿਤਿ॥ਓਅੰਕਾਰਸੈਲਜੁਗਭਏ॥ਓ-
ਅੰਕਾਰਬੇਦਨਿਰਮਏ॥ਓਅੰਕਾਰਸਬਦਿਉਧਰੇ॥ਓਅੰਕਾਰਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇ॥ਓਨਮ
ਅਖਰਸੁਣਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਓਨਮਅਖਰੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥੧॥ਸੁਣਿਪਾਂਡੇਕਿਆਲਿਖ
ਹੁਜੰਜਾਲਾ॥ਲਿਖੁਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂਪੰਡਿਤਚਰ
ਣਦਾਸਏਹੁਸਬਦ ਸੁਣਕਰਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇਪਇਆ ਅਰਨਉਧਰੀਕ-
ਸਿਖਹੋਇਆ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂਜਪਣ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਉਸਪੰਡਿਤਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀ ਅਗੇਨੂੰਚਲਦੇ ੨ ਇਕਅਸਥਾਨਮੇਂਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਲਗਾਕੀਰਤਨ
ਕਰਨ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਪੁਛਿਆ ਹੇਮਰਦਾਨਿਆਕਿੜ ਨੀਚਬਾਣੀਤੇਰੀ
ਨਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ ਜਿਤਨਾਕਿ ਆਪਦਾਬੋਲਣਾਹੋਂਦਾਹੈ ਸੋਸ
ਭੋਹੀਮੇਰੇਲੀਨਹੈ ਤਾਂਇਤਨੇਵਿਚ ਵਿਚਇਕਦਫੀਕਰਦਾਨ ਊਠਾਂਦੀ ਕਤਾਰਲੈਕਰਆ
ਇਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸਕਰਦਾਨਪਾਸੇਜਾਇ
ਕਰਪੁਛ ਜੋਏਹੁਕਿਸਚੀਜਕੀ ਭਰਤੀਭਰੀਹੋਈਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਉਸਕਰਦਾਨਨੂੰਪੁ
ਛਿਆ ਜੋਹੇਭਾਈ ਏਹੁ ਭਰਤੀਕਿਸਚੀਜਦੀਭਰੀਹੈ ਤਾਂਕਰਦਾਨਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਇ
ਸਵਿਚਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਕੀ ਬਾਣੀ ਰਚੀਹੋਈ ਜੋਪੋਥੀਆਪੁਸਤਕ ਤੇ ਗ੍ਰੰਥ
ਕੇਜਿਵੇਂਕਭਰੇਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਮੈਨੂੰਕਿਤਨੇਹੀ ਜੁਗਬੀਤੇਹੈਂਨ ਭਰਤੀ ਭਰਦਾ ਰਕੇ ਲੈਆ
ਵਦੇਨੂੰ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਆਇਕਰਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰਹੇ ਜਾਣੇਜੀ ਅਤੇਏ
ਹਤਾਂ ਆਪਕਾਹੀਜਸਕਰਦਾਹੈਜੀ ਜੋਏਹੁ ਬਾਣੀਬਾਬੇਜੀਕੀਹੈ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਜਾਇਕੇ ਇਸਬਾਣੀਵਿਚੋਂਕੋਈਪੋਥੀਦੇਖਪਛਾਣਕਰਕੇ ਤਾਂਮਰ
ਦਾਨੇਨੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਜਾਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀਹੋਈ ਅਰ
ਰਜਬਾਣੀਹੈ ਦੇਖਕਰਮਰਦਾਨਾ ਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸਆਯਾ ਕਹਿਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀ-
ਧੰਨਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਹੈਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਪੁਛਿਆਮਰਦਾਨਿਆਬਾਣੀਪੜੀ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿ

੪੪੪ ਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਐਸੀ ਬਾਣੀ ਕਿਥੈ ਹੈ ਤੇ ਸਾਡੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਖਰੀ ਅਤ
ਰਜੈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈਗੀ ਜੀ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੇਦੀ ਮੇਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਛ
ਰੋਜ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਤਿਨਾ ਦੇ ਮੁਖੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਜੀ॥

ਅਥ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀ ਬਡੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਸ ਦੇਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਬਰਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ
ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਲਗਿਆਂ ਦਾ ਗੁਣ ਅਸਾਨੂੰ ਏਹੋ ਹੈ ਜੋ ਬਾਣੀ ਜੀ ਅਦੀ
ਗੁਹਜ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਸੋ ਭੀ ਅਸਾ ਨਾਲ ਕੀਚੈ ਜੀ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਜੀਉ ਭੀ ਪਤਾ ਲਗੇ ਜੋ
ਕਿਉਂ ਕਿ ਅਸਾਡਾ ਜੀਉ ਤੇਰਿਆ ਚਰਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜੀ ਅਗੀਜੋ ਆਹੀ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖ ਸੁਣਾਈ
ਅਤੇ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂੰ ਸਮਝ
ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗੁਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ
ਰਾਮ॥ ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ॥ ਕਿਉ ਦੁਤ
ਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ॥ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ
ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ
ਨਰਹਰੇ॥੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਮਨ ਅਚੇਤ ਇਆ
ਣਾ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਸਮਝਦਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਤੂੰ ਔਗੁਣ ਛਡ ਕੇਹੜੇ ਔਗ
ਣ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿੰਦਿਆ ਖੁਦੀ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਕਦਾਉ ਕਿਆ ਨਾ
ਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਸਭ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਸੋਤੇ ਧਰਾਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ
ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਪਰ ਮੇਹਰਵਾਨ ਏਹੁ ਗੁਣ ਕਮਾਵਿ ਤੂੰ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਤਿ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਣਾ ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਜੀਵ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਸਹਾਇਕ ਹੋ
ਵੈਗਾ ਤਾਂ ਹਰਿ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਏਹੁ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਸੁਆਦ
ਲਾਂਭੇਗਾ ਜੋ ਤੂੰ ਲੈਤਾ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰ ਕਰ ਸੋ ਤੂੰ ਸਮਝ ਏਹੁ ਵਿਛੋੜਾ
ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਤੂੰ ਅਬ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਬ ਮਿਲੈਂਗਾ ਤੇ ਜੂਨੀ ਭਵਨਾ ਪਵੇਗਾ

ਨੂੰਮਰਕੇਜਮਕਾਲਨੂੰਸੁਝਦਾਨਹੀਜੋਨਿੰਦਾਪ੍ਰਿਤਿਜਿਸਾਰਕੇਲੀਏਜਾਤਾਹੈਅਜਕੇਕ ੪੪੫
ਲ੍ਹਤੇਰੇਸਿਰਭੀਆਇਕੂਕਦਾਹੈਤੂੰਜਮਤੇਨਹੀਡਰਦਾਮਹਾਬਿਖਮਪੰਥਜਮਕਾ
ਲਕਾਸੁਣੀਦਾਹੈਅੰਦਰਲੋਭਬਿਆਪਤਾਹੈਮਨਕੋਨਿਕਸਨਨਾਹੀਦੇਤਾਤੇਰੇਸੁਆ
ਸਜਮਕਾਲਦੇਖਦਾਹੈਇਕਪਲਕਮੇਪਕੜਲੇਵੇਗਾਦੁਸਤਰਸਾਗਰਅਗਨ
ਕਾਤੈਨੇਲੰਘਣਾਹੈਅਰਮਹਾਬਿਖਮਪੈਂਡਾਤੇਰੇਸਿਰਉਪਰਹੈਏਹੋਮਾਮਲੇਤੇਰੇਉਪ
ਰਹੋਏਨਤੇਤੈਨੂੰਨਿੰਦ੍ਰਾਕਿਉਆਂਵਦੀਹੈਤਿੰਨਸੈਸਠਦਿਨਾਦਾਪੈਂਡਾਹੈਤੇਰੇਸਿਰਤੇਖ
ਰਚਪਲੇਤੇਰੇਕੈਨਹੀਤੇਅਗਨਦਾਪ [illegible] ਲੰਘਣਾਹੈਪਰਜਿਨਾਪਰ
ਮੇਸਰਆਰਾਧਿਆਹੈਹੇਮਰਦਾਨਿਆਤਿਨਾਨੂੰਏਸਰਾਹਨਹੀਲੰਘਣਾਪਵਣਾ
ਜਬਜਾਤ੍ਰਾਸਮਾਹੋਇਸਦੇਹਕਾਸਮਾਹੋਇਤਬਭੀਪਰਮੇਸਰਕੋਆਰਾਧੇਤਬਉਸ
ਕਾਭੀਭੁਲਾਵੇਦੇਗਾਇਉਨਕਰੈਜੋਪੰਜਪਹਿਰਧੰਧੇਕਾਮਾਰੈਤ੍ਰੈਤੋਂਨਪਹਿਰਸੇਵ
ਕਰੇਤੇਪਰਮੇਸਰਕਿਸਦੁਖਤੇਮਿਲੈਗਾ [illegible] ਬਹੁਦੇਗੀ
ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂੰਛੋਡਆਲਜੰਜਾਲ [illegible] ਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪੁਰਖ
ਨਿਰਾਲਾ [illegible] ਹਰਿਸਿਮਰਹੁਏਕ [illegible] ਜਿਨਪ
ਉਣਪਾਣੀਅਗਨਿਬਾਂਧੀ [illegible] ਦਿਖਾਇਆ [illegible] ਤੂੰਬੀਚਾਰਿਆ
[illegible] ਜਪਤਪ [illegible] ਪਾਇਆ [illegible] ਮਨਾਹਰਿਕਜ
ਪਜਪੋ [illegible] ਹੇਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਸੰਸਾਰਕੇਆਲਜੰਜਾਲਹੈਨ [illegible] ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੇਕਿਤੇਕੰ
ਮਨਹੀਆਵਨਗੇਮਾਤਾਪਿਤਾਤੇਭਾਈ [illegible] ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰਧੀਆਘਰ
ਰਪਦਾਰਥਪਰਵਾਰਏਹਕਿਤੇਨਹੀਆਵਣਗੇਤੂੰਆਪਣੀਅਕਲਜਾਂਦੀਆਹੈਨਸੋਏ
ਨਾਵਿਚਤੇਰਾਕੋਈਸਹਾਈਨਹੀਅਤੇਏਹੁਜੋਦੇਹੀਦੇਵੀਤੈਦੀਏਜਿਸਨੂੰਤੂੰਆਪਣੀ
ਕਰਕੇਜਾਣਦਾਹੈਸੋਏਹੁਦੇਹੀਤੇਰੇਨਾਲੇਅਜੇਹੀਫਿਰਿਆਹੁੰਦੀਜਾਂਦੀਹੈਪ੍ਰਥਮੇਕ
ਲੇਵਾਲਸੇਧੌਲੇਸੁਫੈਦਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਏਹੁਮੂਰਖਮਾਨੁਖਨੇਨਿਸਾਨੀਦੇਂਦੇਹੈਨਜੋ
ਸੇਤਕਰਨੀ [illegible] ਜਲਾਇਕੇਕੋਇਲੇਤਿਨਾਕੋ [illegible] ਹਾਏਕਤਮ
ਸਾਹੋਇਗਿਆਜਾਣਤੂੰਹੇਮਨਮਰਨਤੇਏਨ [illegible] ਆਇਆਹੈਅਤੇਅਖੀਆਤੇਰੀਆ
ਤੈਥੋਂਅਗੇਰੀਦਦੋਂਦੀਆਹੈਨਤੇਬੁਢੇਪਾਆਵਦਾਹੈਤਾਂਅਖੀਆਅੰਨੀਹੋ
ਇਜਾਂਦੇਹੈਨਦੰਦਮੂੰਹੋਨਿਕਲਜਾਂਦੇਹੈਨਤੇਮੂੰਹਦੇਹਲੋਂਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈਏਹੁਦੇਹੀਰਾਕ
ਹੀਕਰਦੀਹੈਜੀਖੇਲਦੇਰਲਦੇਦੀਜਿਥੋਂਕਰੋਉਥੇਜਾਣਤੇਇਸਦੇਹੀਨੂੰਧਰਮਹਾਮ
ਲਦਾਸੀਖਾਵਣਾਪਹਿਨਣਾਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸਕਰਦੀਥੀਤੇਪੁਰਾਣੀਹੋਇਗਈਜੈਸੇ

੪੫੬ ਪੁਰਾਣਾਘਰਗਿਰਜਾਂਦਾਹੈਸੋਹਣੁਪੈਰਜੇਥੇਸੋਥਕਗਏਬੋਲਤਾਚਲਤਾ ਕਹਿਤ
ਹੈਫਲਾਨੇਅਸਥਾਨਜਾਵਾਂਗਾਜਰੂਰਜਾਣਾਹੈਪਰਭਾਈਚਲਿਆਨਹੀਜਾਂਦਾ ਸੋਬੁਢੇ
ਪੈਰੀਮਾੜੀਦੇਹੀਹੈਰਾਨਹੋਇਕਰਗਿਰਿਆਹੀਚਾਹੈਗੀਸੋਮਰਦਾਨਿਆਪੁਰਖਦੇ
ਕੰਮਗਈਤੇਰਕਗੀਤੇਭੀਰਹੀਏਹਦੇਹੀਜੀਵਦਿਆਰੀਵਿਛਾਲੇਂਦੀਹੈ ਅਤੇਕੰਮ
ਕਰੋਨੇਰਹਿਗਈਤੇਜਿਨਾਦੇਵਾਸਤੇਮਾਇਆਦੇਜੰਜਾਲਕਰਦਾਸੀਤੇਪਾਪਕਮਾਵ-
ਦਾਸੀ ਸੋਤੇਨੂੰਅਗੇਹੀਤ੍ਰਿਸਕਾਰਰਖਦੇਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਇਸਤੇਰੀਘਰਕੀਜੋਹਨੀਆਪ
ਣੀਹੈ ਸੋਤੇਰੀਕਿਸੇਤਰਾਂਨਾਲੀਜੇਕਦਤੂੰਕਿਸੇਕੀਇਸਤ੍ਰੀਵਲਦੇਖੇਂਗਾ ਤਾਂਓਹਭੀ
ਪਰਪੁਰਖਵੇਖੈਗੀ ਤੇਜੋਤੂੰਜਾਣਨਾਹੈਕਿਪੁਤ੍ਰਮੇਰਾਹੈਸੋਜਿਸਵਕਤਵਿ
ਵਾਹੁਕੀਤਾਂਓਹੁਤਾਂਫੇਰਆਪਣੀਔਰਤਕਾਹੋਇਪੀਆਜੋਤੂੰਆਪਣੀਜਾਣਦਾਸੀਸੋਜਬਉਸ
ਕੋਬਿਵਾਹਿਆਤਬਵੋਹੁਪਰਾਈਹੋਗਈਸੋਨਾ ਓਹ ਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਤੇਨਾਤੇਰੀ ਧੀਆ
ਸੂੰਤੇਤੇਰੇਕਿਸੀਤਰਾਂਨਹੀਂਹੁੰਦੇਸੋਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁ ਨਾਸਵੰਤਨਿਰਣਿਆਰਾ ਕਿਛ
ਗੁਣਪਰਮੇਸਰਪਾਵੈਜੋਹੋਵੈਗਾਸੋਪ੍ਰਾਤਕਰੇਗਾ ਤਾਂਸਿਮਰੈਗਾ ਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਭੀਤਬਸਹਾਇਹੁੰਦਾਹੈਜਾਪਰਮੇਸਰਕਾਸਿਮਰਨਕਰੀਐਇਸਮਾਨੁਖਦੇਹ-
ਵਿਖੇਜੋਏਹੁਜੀਵਆਯਾਹੈਤੇਇਸਵਿਖੇਭੀਤਿਨਗੁਣਹੈਨ ਪਉਣ ਪਾਣੀਅਗ
ਨਏਹੁਤਿਨੇਆਪਸਮੇਂਵੈਰੀਹੈਂਅਰਇਸਦੇਹੀਮੇਂਇਕਠੇਰਹਿਤੇਹੈਂ ਐਸਾਓਹਪ
ਰਮੇਸਰਕਰਨਹਾਰਹੈਏਹੁ ਤਿਨਾਂਨੇਸਰਬਬ੍ਰਹਮੰਡਵਿਖੇਇਕਠੇਕਰਰਖੇਹੈਨ
ਤਿਸਪਰਮੇਸਰਐਸੇਸਮਰਥਕੋਰਾਤਦਿਨਹਰਵੇਲੇਜਪੈ ਸਾਝਭੀ ਸਵੇਰੇਭੀ
ਜਪੈਜੋਗੁਰੂਨੇਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਮੰਤ੍ਰਦੀਆਹੈਤਿਸਕੋਜਪਤੇਹੀਰਹੋ ਜਦਾਂਸਾ
ਧਸੰਗਤਹੋਵੈ ਤਾਂਬਾਸਾਪਾਵੇਗੇਮਹਾਖੁਸੀਹੋਵੇਗੀ ਜੋਅਧਰਮੀਹੋਇਗਾ ਸੋ
ਗਲਜਾਵੈਗਾਹਥਭੀਤੇ ਅਨਹਕਭੀਮਾਰੀਐਗਾ ਕਿਉਂਜੋਧਰਮਵਿਚਵਿਸ
ਨਜੀਕਾਵਾਸਾਹੈ ਅਤੇਅਧਰਮਵਿਚਸੈਤਾਨਕਾਵਾਸਾਹੈ ਸੋਸੈਤਾਨਕੋਵਿਸਨ
ਜੀਮਾਰਨਿਕਾਲਤੇਹੈਂਤਕਨੀਸਜਾਇਦੇਤੇਹੈਂ ਜਮਭੀਤਕੋਹਵਾਲੇਕਰੀਐਗਾ।
ਅਧਰਮੀਕੋਤੇਜਮਮਾਰਕਰਘੋਰਨਰਕਮੇਂਪਾਵੈਗਾ ਸੋਹੇਮਰਦਾਨਿਆਜਦ
ਕਦਇਸਜੀਆਕੇਰਾਮਕਾਨਾਮਹੀਸਹਾਈਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਕਿਰਤ
ਭੀਕਰੇਤੇਪਰਮੇਸਰਕੋਭੀਸਿਮਰਤਾਰਹੈ ਤਬਇਸਜੀਵਕਾਛੁਟਕਾਰਾਹੋ-
ਵੈਗਾਅਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾ ਜਾਨਤਾਨਾਹੀਤਬਮਾਹਿਮਾਜ
ਲੈਗਾ ਜਬ ਆਗੇਜਾਇਗਾ ਤੇਨਾਮਬਿਨਾਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋਦੁਖਲਾਗੈਗਾਦੂਖ

ਹੋਇਕੈ ਜਇਹਾਇਕਰਕੇਪਛੁਤਾਵੈਗਾਤਾਂ ਏਹੁਵੇਲਾ ਹਥ ਆਵਨੇਕਾਨਹੀਤੇਪਰਮੇਸਰ ੬੪੧
ਕੇਭੁਜਨਵਾਲਿਆਂਕੋ ਜਮਆਂਖੋਸੇਭੀ ਨਹੀਦੇਖੇਗਾਸੋਜਮਕੀਸਾਸਨਾਤੇਛੁਟੇਗਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦ ਗਾਵਤਾਪੜਤਾਰਹੁ ਏਹੀ ਜਾਨ ਜੁ ਸਤਿਗੁਰੂਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇਸੰਗਹੀਹੈ ਏ
ਕਪਲਕ ਭੁਰਭੀ ਦੂਰਨਹੀਹੈ। ।ਨਾਨਕਸਿਮਰਹੁਸਾਸਸਾਸਜੋਸਦਰਹੈਹਜੂਰਾਹਿ
ਤਕਰਸਿਮਰਹੁਸਾਹਿਬੈਜੋਨਹਿਕਤਹੀਦੂਰ॥੧॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਮਬਾਏਕਿਆਏਮ
ਨਮੇਰਿਆਤੂੰਬਿਰਹੁਚੋਟਨਖਾਵਹੀਰਾਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਿਜਸਮਾ
ਵਹੀਰਾਮਾਗੁਣਗਾਈਐਰਾਮਰਸਾਲਰਸੁਰਸੁਗਿਆਨਅੰਜਣਸਾਰਏ।ਤ੍ਰੈਲੋਇ
ਦੀਪਕਸਬਦਚਾਨਣਪਰਿਵੂਤਸੰਘਾਰਏ।ਭਉਕਾਟਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰਗੁਰਮੁ-
ਖਿਕਾਰਜਸਾਰਏ।ਰੂਪਰੰਗਪਿਆਰਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਏ।ਸੁਣਮਰ
ਦਾਨਿਆਤੂੰਮੇਰਾਸਮੀਪਰਹਿਣੇਵਾਲਾਹੈ ਸੋਮੇਰਾਕਹਿਣਾਕੰਨੀ ਸੁਣਪਰੇਮਨਾਲ-
ਜੇਆਪਨੇਮਨਨੂੰ ਏਨਾਬਚਨਾਪੁਰਅਸਥਿਰਕਰੇਗਾ ਤਾਂਜਮਕੀਚੋਟ ਤੇ ਬਚਰਹਿਗਾ
ਜੇਤੂੰਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਇਕਰ ਹਰਿਜੀਪਿਆਰੇਕੀ ਭਗਤਿ ਭਾਉਕਰਹਿਗਾ ਤੇਹਰਿਨਾ
ਮਪੜਹਿਗਾ ਗਾਵਹਿਗਾਜਾਹਿਰਦੈਵਸਾਵਹਿਗਾ ਤਾਂ ਤੁਝਕੋਸਦਾ ਸਾਹਿਜ ਸੁਖ ਮੇਂ
ਪਰਮੇਸਰਰਖੇਗਾਤੇਤੁਮਕੋ ਚਿੰਤਾਨਵਿਆਪੇਗੀ ਸਤਿਗੁਰਕਾਆਸਰਾਮਨਮੇਲ
ਏਰਹੁ ਤਾਤੇਰੀਆਮਨਸਾਆਸਾਸਤਿਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰ ਪੂਰਨਕਰੇਗਾ ਅੰਤਰਿ
ਜਕਪਹੁੰਚਾਵੇਗਾ ਪਰਤੂੰਰਸਾਇਰ ਜਾਇਕਰਹਰਿ ਜੀਕੇਗੁਣਗਾਵਤਾਰਹੁ ਤਾਂਇਸੇ
ਕਿਰਤਮੈ ਤੇਰੀਦੇਹ ਛੁਟੈਗੀ ਤਬਪਰਮੇਸਰਜੀਰਖੇਗਾ ਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਸਿਮ
ਰਨਕੈਸਾਹੈ ਜੈਸੀ ਭਗਵੰਤਕੋਸਿਮਰਤੇਹੈਂ ਤਿਨਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਲਾਲਭਿਨੇਹੋਏਰਹੈਹੈਂ ਤਿਨਕੇ
ਮਾਥੇਪਰਤਿਲਕਭੀਜੋਤਿ ਸਾਥਹੋਤਾਹੈ ਜਿਹਬਾਕੀਰਸੀਲੀਹੋਜਾਤੀਹੈ ਤੇ ਤਿਨਾਕੇ
ਕਾਵਿਰ ਪਰਮੇਸ੍ਰਕੇਨਾਮਕਾ ਉਜਾਲਾਹੋਤਾਹੈ ਜੇਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦਨਾਹੋਤਾ ਤਬਜਗਤਿਮੇ
ਸਾਰਕਾ ਅੰਧਕਾਰਦੂਰਨਹੀਹੋਤਾ ਏਹੁ ਸਬਦਕਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਹੇਮਰਦਾਨਿਆਜਗਤਿ
ਮੇ ਸਾਰਕਾਸੁਖਦੇਖਕਰ ਭੁਲਣਾਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਵਲਸਾਵਧਾਨਰਹਿਣਾ ਅਤੇਦੁਤ
ਰਸਾਗਰਅਗਨਕਾਜੋਹੈ ਸੋਗੁਰੂਕੇਆਸਰੇਪਾਰਲੰਘੇਗਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਉਸਤਤਿਕੀਤੀ।ਧੰਨਨਾਨਕਕਾਲੂਆਣ ਨਿਮਾਣਿਆਦਾਮਾਣ ਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣ
ਤੂੰ ਸਚਾਗੁਰੂ ਅਭੰਗਦੀਬਾਣ। ਏਮਨਾਮੇਰਿਆਤੂੰਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਇ
ਸੀਰਾਮਾ।ਏਮਨਾਮੇਰਿਆਤਬਛੂਟਸੀਜਾਭਰਮਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮਾ।ਧਨਸੰਚਹੁਹਰਿ ਨ
ਮੁਵਖਰਗੁਰਸਬਦਭਾਉਪਛਾਣਏ।ਮੈਲਪਰਹਰਿਸਬਦਨਿਰਮਲਮਹਿਲਸਾਚੁਪ

੪੪੮ ਰਜਾਨਏ॥ਪਤਿਨਾਮਪਾਇਆਘਰਸਿਧਾਇਆਤ੍ਰੈਲੋਇਆਂਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ਹਰਿਨਾਮ
ਧਿਆਈਐਗੁਰਦਰਸਨਪਾਈਐਵਡਭਾਗਜਪੀਐਹਰਿਜਸੋ॥ਹੇਮਰਦਾਨਿਆ
ਜਿਤਨਾਚਿਰਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੇਆਪਨੇਆਪਨੂੰਨਹੀਪਛਾਣਦਾਕਿਜਦਜੀਮਿ
ਆਹੈ ਤਾਂਕਿਆਲੈਆਇਆਹੈ ਅਤੇਜਬਏਥੋਜਾਇਗਾਤਦਕਿਆਲੈਜਾਵੈਗਾ
ਅਰਕਿਤਨੀਯਕਪੰਡਬੰਨਕੇਲੈਜਾਵੈਗਾਇਕਨੌਗਜਕਪੜ੍ਹਤੇਤਖਤਾਤੇਨੌਮਨ
ਲਕੜੀਆਅਰਮਿਟੀਦੀਕੂਨਾਲੀਪਾਉਭਰਆਟਾਜਦਵਦਾਏਹੁਸਾਥਨਹੀਜਾਂਦਾ
ਏਥੇਹੀਆਟਾਜਦਵੰਦਾਕੁਤਿਆਖਾਧਾਤੇਘੜ੍ਹੀਕੂਨਾਲੀਜਿਮੀਤੇਭੰਨੀਤੇਲਕੜੀ
ਕਪੜ੍ਹਾਅਗਨਜਲਾਯਾਤੇਨੰਗਾਹੀਆਯਾਤੇਨੰਗਾਹੀਗਿਯਾਤੇਵਲਛਲਕਰਕੇ
ਜੋਖਟਿਆਸੀਕਮਾਯਾਸੀਜੋੜ੍ਹਿਆਸੀਜੇਹੜਾਸੋਜੋਰੂਦੇਥਆਯਾਉਨੇਲੀਤਾਜੋ
ਪੁਤ੍ਰਧੀਆਂਦੇਵਿਆਹੁਕੀਤੇਸੋਉਨਾਦੇਹੋਇਆਜੋਨਫਰਚਾਕਰਾਂਦੇਹਥਲਗਾਸੋ
ਚਾਕਰਾਚਾਕਰੀਲੀਤੀਏਹੁਮੂਰਖਖਾਲੀਹਥੀਆਯਾਤੇਖਾਲੀਹਥੀਗਇਆ॥
ਤੇਪਾਪਕਰਕੇਜੇਹੜਾਧਨਕਮਾਯਾਸੀਸੋਸਿਨਬੰਧੀਲੇਗਏਇਸਕੇਸਾਥਨਹੀ
ਗਾਇਆਨਾਕੋਈਮਿਤ੍ਰਨਾਕੋਈਸਾਕਨਾਕੁਟੰਬੀਅਤੇਉਥੇਕੋਈਨਪੁਕਰਿਆਜੋ
ਹਨ੍ਹਾਇਸਦੇਰਾਹੁਜਾਂਦਿਆਕੰਮਆਵਦਾਜਿਉਬਲਦਕਮਾਈਕਰਦੇਹੈਨਅਤੇਰਾ
ਜੇਹਾਊਡੰਗਸਭਕੋਈਖਾਦੇਹੈਨਤੇਬਲਦਾਦੇਮੂੰਹਛਿਲਕੇਘਾਸਵਿਚਫਿਰਦੇਹੈਨ
ਤੈਸੇਏਨਾਪ੍ਰਾਣੀਆਦੀਕਮਾਈਹਰੀਦੇਅਰਥਕੋਈਨਾਗੀਥਾਇਸਕਦੇਮਰਦਾ
ਨਿਆਸਬਦਕੀਕਹਿੰਦਾਹੈਅਤੇਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕਿਆਕਮਾਂਵਦਾਹੈਅਤੇਏਹੁਜੋਮਾਯਾ
ਹੈਸੋਕਿਸੇਦੇਪਿਛੇਨਾਚਲੀਅਤੇਅਗੇਕਦਣਲੈਜਾਇਗਾਅਤੇਮਾਯਾਤਿਸਕੀ
ਹੈਜੋਹਰਿਅਰਥਖਰਚਕਰਦਾਹੈਸੋਈਧਨਵਾਲਾਹੈਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਸੋਲਾਵਦਾਹੈ॥
ਇਸਜੀਵਕੋਭਰਮਮਾਯਕਾਬਾਦਲਗਾਹੈਜੇਏਹੁਭਰਮਗਵਾਏਤਾਂਜਮਦੀਮਾਰ
ਤੇਛੁਟਜਾਵੈਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਦਨਧਨਜੋੜ੍ਹਿਆਹੈਜੋਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਕਾਜਪਕੀਤਾਹੈ
ਸੋਇਸਕੇਸਾਥਚਲੈਗਾਸੋਈਏਹੁਧਨਪ੍ਰਾਣੀਸੰਚਦਾਨਾਹੀ ਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮਥੇ
ਸੰਤ੍ਰਹੈ ਗੁਰਕਹਿਆਏਹੁਮੰਤ੍ਰ ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੇਗੁਰੂਜੀਹੇਮੇਹਰਵਾ
ਨਜੀਏਹੁਜੀਵਗੁਰੂਵਿਚਦੋਮਿਲਦਾਹੈਤੇਗੁਰੂਕੇਬਗੈਰਭੀਮਿਲਦਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆ॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨਪਉੜੀਯਾਮੰਦਰਕਿਉਚੜੀਐਰਾਮਾਏਮਨ
ਮੇਰਿਆ[illegible]ਬੇੜੀਪਾਰਨਅੰਬੜੈਰਾਮਾਪਾਰਸਜਨਅਪਾਰਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸ
ਬਦਸੁਰਤਲੈਪਾਵਏ॥ਮਿਲਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਫੇਰਨਹਿਪਛਤਾਵਏ

ਏਾਨਕਰਕਿਰਪਾਦੇਹਦਾਨਦਇਆਲਸਾਚਹਰਿਨਾਮਸਗਤਿਪਾਵਏਾਨਾਨਕਪੈਐਪੈਗੁਰ ੪੪੯
ਹੁਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਮਨਸਮਝਾਵਏ।ਮਰਦਾਨਿਆਬਿਨਾਪ੍ਰਭੂਨੀਤੇਮਹਿਲਾਮੀ
ਦਰਪਰਨਹੀਰਹਿਆਜਾਦਾਜਿਉਬੇੜੀਬਿਨਾਪਾਰਨਹੀਉਤਰਦਾਤਿਉਗੁਰਬਿਨਾਪ
ਮੇਸਰਨਹੀਮਿਲਤਾਅਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਮਾਯਾਕਾਦਰੀਆਉਜਗਤਮੇਚਲਾਯਾਹੈ
ਦਰਿਆਉਪਾਰਪਰਮੇਸਰਹੈਜੋਮਾਯਾਕੋਤਰੇਸੋਪਰਮੇਸਰਕੋਮਿਲੇਮਾਯਾਕਾਤ
ਰਨਾਏਹਹੈਪਰਮੇਸਰਅਰਥਖਰਚਕਰਨਸੋਜਾਇਪਾਰਪੜੈਗਾਪਰਮੇਸਰਕੋ
ਮਿਲੈਗਾਅਰਜੋਮਾਯਾਨਾਲਲਪਟਿਆਹੈਅਗਤਿਆਗਕੁਛਨਹੀਕਰਤਾਸੋਵਿ
ਚੇਹੀਡੂਬਦਾਹੈਸੋਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲੇਵਹੁਹੇਮਰਦਾਨਿਆਮਾਯਾਕੇਲਪਟੇਨ
ਰਕਜਾਵਹਿਗੇਅਤੇਪਰਮੇਸਰਕੋਹਿਤਕਰਨੇਵਾਲੇਈਹਾਸੁਖਪਾਵਤੇਹੈਂਆਗੇ
ਸ੍ਵਰਗਮਹਿਜਾਵਹਿਗੇਫੇਰਮੋਖਮੁਕਤਿਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਹਿਗੇਗੁਰਮੁਖਾਕਾਛੁਟ
ਕਾਰਾਇਹਾਭੀਤੇਆਗੇਭੀਹੋਇਗਾਅਰਸਾਕਤਾਕੋਠੌਰਕੋਈਨਾਹੀਤੇਸੰਸਾਰਚ
ਲਣਾਰਕਹਿਤਾਹੈਪਰਈਹਾਤੇਗੁਰੂਸਾਥਮਿਲਕੇਪੁਛਤੇਭੀਨਹੀਕਿਓਹਅਸਥਾ
ਨਕੇਹਨਾਹੈਜਿਥੇਜਾਇਕੇਬਸਨਾਹੈਓਹਪੁਰਸੁਅੰਧੇਆਗਿਆਨੀਹੈਂਜੇਹੜੇਗੁ
ਰੂਕੋਦੂਸਰਾਜਾਣਤੇਹੈਗੁਰੂਪ੍ਰਮੇਸਰਏਕੋਹੈਜੇਹਰਿਰੂਠੇਤਾਂਗੁਰਾਪਾਸਜਾਵੈਤਉਥ
ਰਹਿਤਾਹੈਅਤੇਜੇਗੁਰੂਰੂਠੈਤਉਅਸਥਾਨਕੋਈਨਹੀਜਹਾਸਮਾਈਹੋਵੈਫੇਰਬਾਬ
ਜੀਨੇਕਰਤਾਰਕਾਧੰਨਵਾਦਕਰਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਮਰਦਾਨਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚ
ਰਨੀਪਾਇਆ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਠਗਾਨਾਲਹੋਈ॥

ਅ
ਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਠਗਾਂਦੀਵਸਤੀਵਿਚਜਾਇਵੜੇਇਕਠਗਦੇਘਰ
ਰਾਤਕੋਜਾਇਰਹੇਤਾਹੋਰਸਭਠਗਇਕਠੇਹੋਇਕਰਉਸਦੇਘਰਆਏਤੇਕਹਿਣ
ਲਗੇਸੁਣਭਾਈਏਹੁਸਿਕਾਰਤੇਰੇਕੋਲਬੜਾਭਾਰੀਆਯਾਹੈਇਸਦੇਪਾਸਬਹੁਤ
ਮਾਲਮਤਾਹੈਇਸਦੀਭਲੀਤਰਾਖਿਜਮਤਕਰਨੀਅਸੀਤੈਨੂੰਵਡੇਵੇਲੇਆਇ
ਕੇਪੁਛਗੇਏਹੁਗਲਕਹਿਕਰਓਹੁਠਗਆਪੋਆਪਣੀਘਰੀਉਠਗਏਤਾਂਰਾਤ
ਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਧਰਮਨਾਲਓਨਾਠਗਾਨੂੰਅਜੇਹੀਨੀਂਦਆਈਜੋਸੁਤਿਆਰਸਾ
ਰੀਨਗਰੀਕੇਲੋਕਾਨੂੰਸਦਾਪਹਿਰਾਦਿਨਚੜ੍ਹਿਆਅਤੇਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਜੀਵਡੇਵੇਲੇ
ਉਠਕਰਚਲਦੇਰਹੇਅਤੇਜਿਸਵੇਲੇਓਨਾਠਗਾਨੂੰਸੁਰਤਿਆਈਉਸੀਵੇਲੇਉਠ
ਕਰਉਸਠਗਦੇਘਰਆਏਅੰਤੇਆਇਕਰਕਹਿਣਲਗੇਲਿਆਉਭਾਈਸਾਡੀ
ਵੰਡਤਾਓਸਘਰਵਾਲੇਠਗਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੈਨੂੰਤਾਂਕੋਈਖਬਰਨਹੀਰਹੀ।

੪੫੦ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਹੁਣੇ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਆਇ ਜਗਾਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਨਕਰ ਉਨਾ ਠਗਾ ਨੂੰ ਛਿਪਲਗੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਤੂੰ ਝੂਠਾ ਹੈਂ ਏਹੁ ਦੌਲਤ ਤੇਰੇ ਹਥ ਆਈ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਪਰਾਇਆ ਲੋੜਨਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਗਲ ਫੋਲ ਨਾਈ ਕਰੂਨ ਤਾਂ ਉਸ ਠਗਾ ਨੈ ਆਪਨੇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਦੀ ਸਪਤ ਖਾਧੀ ਤਾ ਭੀ ਓਹ ਮੰਨਣ ਨਾਹੀ ਏਹਾ ਹੀ ਕਹਿਣ ਤੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਸਾਰੀ ਮਾਲ ਮਤਾਹ ਤੂੰ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਹੁ ਸੁਗੰਧ ਜੋ ਦੇਂਦੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚਾਰ ਨੂੰ ਆਨ ਬਡੇ ਚਾਲਾਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖੋਜ ਲੈਕਰ ਪੀਛੇ ਦੌੜੇ ਤਾਂ ਪਜਾਕੇ ਹਾਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਠਗਾ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਬਣੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਖੜਾ ਹੋ ਹੁ ਅਰ ਤੂੰ ਕਿ ਬੇਜਾ ਵਹਿੰਦਾ ਤੈਨੂੰ ਜਾਨ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਹੈਂ ਸਾਡੀ ਮਾਲ-ਮਤਾਹ ਤੂੰ ਲੈਕਰ ਨਠਾ ਹੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬਾਇ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾ ਠਗਾਂ ਦੀ ਵਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਓਹ ਠਗ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਓਹ ਨਿਰਬਲ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਠਗਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ ਮਤਾਹੂ ਹੈ ਗੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਰ ਏਸੇ ਗਲ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਖਲਾਸੀ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਬਾਇ ਮਾਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਠੰਢੇ ਹੋਵੋ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਪਏ ਹਾਂ ਅਰ ਨਸ ਭੁਜ ਨਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰੋ ਏਹੁ ਪਛਾਵਾ ਉਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੋ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਦੇਕੇ ਸਭ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਈਓ ਤਾਂ ਉਨਾ ਠਗਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਏਥੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸੀ-ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਜੋ ਇਕ ਸਿਖ ਮਹੀਆਂ ਚਾਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਇਕ ਕਟੋਰਾ ਭਾਂਡਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਦੁਧ ਚੁਆਇ ਲਿਆਓ ਅਰ ਛਿਛੇ ਖੀਰ ਕਰਲਓ ਤਾਂ ਉਨਾ ਠਗਾ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਦੁਧ ਚੁਆਇ ਲਿਆਂਦਾ ਤਾ ਫੇਰ ਓਹੁ [illegible] ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਅੱਗ ਕਿਥੇ ਲਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਹੁ ਦੇਖੋ ਧੂੰਆ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਜਾਇਕਰ ਅਗ ਲੈ ਆਵੋ ਓਥੇ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਸੜਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨਾ ਠਗਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਦਗਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਾ ਅਸੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਜਾਈਏ ਤੇ ਤੂੰ ਪਿਛੋ ਕਿਤੇ ਨਸ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਅਸੀ ਕੀ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਨਸਦੇ ਭਜਦੇ ਕਿਤੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਦੋ ਇਕ ਠਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦੋ ਇਕ ਠਗ ਅਗ ਵਾਸਤੇ ਗਏ ਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਤੌਕ ਪਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਹਥ ਕੜੀ ਆਹੈਨ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬੇੜੀਆਂ ਆਹੈਨ ਤੇ ਜਮ ਮਾਰਦੇ ਘਸੀਟ

ਦੇ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਠਗ ਆਇਕੇ ਜਿਥੇ ਧੂੰਆ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈਸੀ ਓਥੇ ਅਗਲੇ ੪੫੧
ਬਗਮੂਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਖਨ ਲਗਿਆ ਜੋ ਓਹੀ ਸਖਸ ਜੇਹੜਾ ਮਾਰੀਦਾ ਸੀ ਅਰ ਘਸੀਟੀਦਾ
ਸੀ ਓਹੁ ਹੀ ਹੁਣ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਜਮਦੂਤ ਮਾਰਦੇ ਸੇ ਸੋਈ ਉ
ਸ ਪਾਲਕੀ ਕੇ ਕਹਾਰ ਹੈਨ ਪੋਸਾ ਪੋਸ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕ ਠਗ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ
ਗਣ ਅਤੇ ਜਮਗਣ ਝਗੜਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹੁ ਠਗ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਓਨ ਜਮ
ਗਣਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਉਂ ਝਗੜਦੇ ਹੋ ਅਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਹੈਰਾਨਗੀ-
ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰੀ ਅਸਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਡਿਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਆ
ਵਦੇ ਵਾਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਲਕੀ ਦੇ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਨੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਜਮਗਣਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮਾਨੁਖ ਬਡਾ ਪਾਪੀ ਹਤਿਆਰਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੁੰਭੀ
ਨਰਕਾ ਵਿਚ ਪਾਵਨੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਾਵਨ
ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਚਲੇ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਜਿਸ ਸਾਧ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਸੀ ਆਏ ਹੋ ਸੋ ਉਸ ਦੀ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਚਿਖਾ ਬਲਦੀ ਨਜਰ ਆਈ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸਦਕਾ ਹੁਣ
ਸਾਡੇ ਪਾਸੋ ਏਹੁ ਰਾਮਗਣ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਸ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਠਗ ਏਤਨੀ ਬਾ
ਰਤਾ ਸੁਣ ਕੈ ਬਹੁਤ ਭੈਮਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਠਗ ਦੌੜ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ
ਬਡੀ ਅਧੀਨਗੀ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਆਪ ਦਾ ਅਸਾਂ ਨੈ
ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲਦੇ ਠਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਨੀ ਬਾਰਤਾ ਸਭ ਕਹਿ ਸੁਨਾਈ ਤੇ ਕ
ਹਿਣ ਲਗੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਰਨੇ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਏਥੇ ਤੀਕਰ ਪੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਥੇ-
ਆਏ ਹਾਂ ਸੋ ਏਹੁ ਤਾਂ ਬਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਵਿਚ ਮਹਾਪਾਪੀ ਦੀ ਚਿਖਾ ਦਾ ਧੂ
ਆ ਪਇਆ ਤਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਪਾਪੀ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਠਗ ਆਖਣ ਲਗੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਵਿਚ ਪਾਪੀ
ਜੀਵ ਦੀ ਚਿਖਾ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਨਜਰੀ ਪੈਣੇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਇ ਗਿਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸ ਕੇ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਧ੍ਰਿਗ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗ
ਲ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਹਿ ਕਰ ਓਹ ਚਾਰੇ ਠਗ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਖੜੇ ਹੋ
ਇ ਗਏ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਜੀ ਹੇ ਸਤ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬਡੇ ਘੋਰ ਪਾਪ ਕੀ
ਤੇ ਹੈਨ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਸ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਨ
ਠਗਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਠਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਨੀ ਵਸ
ਤੀ ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਂ ਠਗਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾ

੪੫੨ ਪਵੂਰ ਹੋ ਵਨਿਗੇ ਜਾ ਤੁਸੀ ਏਹੂ ਕੰਮ ਠਗੀ ਦਾ ਤੇ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਮਾਰਨੇ ਦਾ ਛਡ ਦੇਵੋਗੇ ਅਤੇ
ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਠਗੀ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਵਸਤ ਤੁਸੀ
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵੰਡ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਠਗਾਂ ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰ
ਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਭ ਵਸਤੂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ
ਠਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ
ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਨਿਰਅਭਿ
ਮਾਨ ਹੋਕੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ ਠਗ ਠਗੀ ਦਾ ਕੰਮ ਛਡਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਲਈ ਤੇ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਲਗੋਜ ਪ੍ਰਭੂ
ਅਤੇ ਇਕ ਪਰਮ ਸਾਲਾਰ ਦੀ ਤੇ ਓਥੇ ਇਕ ਬਾਗ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਾਨ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਣੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਤੇ ਗੜੇ ਬਰਸੇ ਬਹੁਤ ਝਖੜ ਵਗਿ
ਆ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਬੜੇ ਪੰਛੀ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹਕੇ ਓਥੇ ਇਕ ਵਣੀ ਦਾ
ਬਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਾਬ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹਕੇ ਓਥੇ ਆਏ ਪਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿ
ਚ ਮਗਨ ਥੇ ਅਤੇ ਓਨਾ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਦੇਖਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ-
ਬੜੀ ਦਇਆ ਉਪਜੀ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਕਾਹਿਆ ਧੰਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਏਹੁ ਪੰ
ਛੀ ਇਤਨੇ ਜੇਹੜੇ ਮਰ ਗਏ ਹੈਨ ਸੋ ਏਹੁ ਸਭ ਜੀਵਕੇ ਉਡ ਜਾਵਨ ਤੇ ਆਪਨਾ ਚੋਗਾ
ਚੁਗਣ ਇਤਨੇ ਆਖਨ ਨਾਲ ਪੰਛੀ ਸਭ ਉਡ ਗਏ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਤੇ ਆਪਦਾ ਚੇਲਾ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਮੋਏ ਹੋਏ ਪੰਛੀ ਜਿਵਾਏ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੋਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੋਏ ਪੰਛੀ ਜਿ
ਵਾਇਦੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ-
ਵਿਚੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਸ ਬਾਤ ਦਾ ਜੋਰ ਖਿਚ ਲਿਆ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਬਹਾਲਿਆ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਠਕੇ ਇਕ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਜਸ ਕਰਨ ਲੋਕ ਆ ੦
ਖਨ ਆਪਸ ਵਿਚ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਬੜਾ ਭਗਤ ਹੈ
ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਸੁਣਕਰ ਇਕ ਭੋਲਾ ਨਾਮ ਭੌ
ਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਆਇਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਬੈਠ ਗ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਜੀ ਪਰ ਰਾਹਮਾਰੀ
ਬਣੀ ਉਜਾੜ ਨੈ ਓਥੇ ਇਕ ਉਚੀ ਜਾਗਾ ਮਕਾਨ ਬਨਾਯਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਓਥੇ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਆ
ਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕ ਪਹੁਚਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਓਥੋਂ ਉਤ੍ਰਕੇ ਮੁਸਾਫਰ ਦੇ ਚੁ
ਫੇਰੇ ਫਿਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਹੋਰ ਜੋ ਵਸਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਸਭ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਏ
ਹੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸੰਨਬੰਧੀਆ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਖਾਂਦਾ ਖਵਾਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਜਾਗਾ
ਥੀਂ ਨਸ ਭਜ ਕੇ ਮੁਸਾਫਰ ਜਾਇ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ
ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਭੀ ਭੋਲਾ ਅਤੇ ਹੈ ਭੀ ਭੋਲਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸਭ ਕਹੀ ਹੈ ਹੁਣ
ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਸਿਨਬੰਧੀਆ ਪਾਸੋ ਜਾਇਕੇ ਪੁਛ ਆਉ ਇਓ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸੰਨਬੰਧੀ ਹੋ
ਅੰਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨਾ ਜਤਨ ਜੋ ਧਨ ਚੋਰੀ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਲਿਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ
ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਜਬ ਭੀੜ ਬਨੇਗੀ ਉਤ ਸਮੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਦੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਨਹੀ
ਹੋਵੋਗੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਕਿ ਨਹੀ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਢੇਰ ਕਹਿ
ਨ ਲਗਾ ਸਤਿ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਮੇਰਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਮੈਂ ਆਪ ਦੀ ਸਰ-
ਣਾ ਆਯਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਰਣ ਪਏ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ ਕ
ਰਤਾਰ ਰਛਿਆ ਕਰੈਗਾ ਜੋ ਮਾਣੇ ਮਰਬ ਆਸਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸਰਣ ਆ
ਵਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਏਹੁ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜੋ ਸਰਣ ਆਵੈ ਗਹਿ ਕੰਠ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦ ਸੁਆ
ਮੀ ਸੰਦਾ॥ ਏਹੁ ਸੁਣਕੈ ਭੋਲਾ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਨਿਸਚਾ ਕਰਕੇ ਆਪਨੇ ਸੰਨਬੰਧੀਆਂ ਪ
ਸਗਾਇਆ ਜਾਇਕਰ ਆਪਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੇ ਪੁਛਿਆ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੋ
ਗੇ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਣਿਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਕੈਸੇ ਦੁਖਾ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ ਬਡਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਬਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਡੀ ਟਹਿਲ
ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਸੀ ਸੁਖ ਦੇ ਯਾਰ ਹਾਂ ਜਿਸ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਆਇ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਸੀ
ਤੁਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕੁਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਪੁਛਾ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਬਿ
ਹ ਕਰ ਦੀਯਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਜਿਸ ਕਿਸ ਤਰਾ ਕਮਾ
ਇ ਲਿਆਵੇਂ ਤਾਂ ਅਸੀ ਖਾਵੀਏਗੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਧੀਆ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪੈਦੇ ਹੋਏ
ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰ ਭਾਵੈਂ ਕਿਸ ਤਰਾ ਕਰ ਹੋਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਭੋਲੇ ਨੇ ਸਾਰੇ
ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਕਠਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੀਏ ਪਾਪ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਜਬ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ਨੂੰ ਜਮ ਦੀ ਭੀੜ ਬਨੇਗੀ ਉਤ
ਵੇਲੇ ਦਰਗਾਹੁ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਅਮਲਾਂ ਕਾ ਕੋਈ ਸੀਰਕ ਹੋਵੈਗਾ ਕਿ ਨਹੀ ਜਮ ਦੀ ਬੇੜੀ ਕਟੇ

੪੫੪ ਗੇ ਕਿਨਹੀ ਤੁੰ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਬੇਲੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਹੀ ਹੋਵਨਗੇ ਜੈਸਾ ਕ
ਰੈ ਸੋ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ਦਰਗਾਹੁ ਵਿਚ ਤਾ ਜਬਾਬ ਸਿਰ ਖੁਦ
ਆਪਨੇ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਣੇ ਹੈਂ ਕਿਸੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪੁਛੀਦਾ ਨਾ ਕਿਸੀ ਦੇ ਬਦਲੇ
ਕੋਈ ਮਾਰੀਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਭੋਲਾ ਚੋਰ ਬਹੁਤਾ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇਆ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਜਿ
ਮੀਨ ਤੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਏਵੇਂ ਹੀ ਉਮਰ ਗਵਾਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲ
ਕੇ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਖਾਂ ਦਾ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਤ
ਨੇ ਪਾਪ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਕਰ ਭੋਲਾ ਘਰੋਂ ਮੁੜ ਆਯਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾ
ਹਾਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਮੇਰੀ ਏਵੈ ਹੀ ਗਈ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ
ਪਰਵਾਹ ਵਿਚ ਡੁਬਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਹੁਣ ਆਪਨੇ ਦਰਸਨ ਲਾਇਦੀ ਸਰਮ ਰਖਨੀ ਮੈਨੂੰ
ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਭੋਲਿਆ ਮਥ
ਟੇਕ ਤਾਂ ਭੋਲੇ ਚੋਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭੋ
ਲੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਉਸ ਦੀ
ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਆਈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਤੇਰੇ ਪਾਸ
ਹੈ ਠਗੀ ਦੀ ਵਸਤ ਜੋ ਛੁਹਾਈ ਸੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਪੁੰਨ ਦੇਹੁ ਉਸ ਭੋਲੇ ਚੋ
ਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ ਸਭ ਵਸਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕ
ਰ ਦਿਤੀ ਫਿਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭੋਲਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ
ਕਰਿਆ ਕਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤਾ ਅਭਿਆਗਤਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤਾ ਕਰ ਆਏ ਸੰਤ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਸਿਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ
ਕਿਰਤੇ ਲਗਾਉ ਤਾਂ ਭੋਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੋਲੇ ਚੋ
ਰ ਨੂੰ ਤਾਰ ਕੇ ਗੁਰਮਤ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਠਗਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਕਰ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਨਾਲ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਦੋਵੇਂ ਸੰਗ ਹੈਂ ਥੋੜਾ ਦਿਨ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਕਿ
ਸੇ ਅਸਥਾਨ ਰਾਤ ਰਹੀਏ ਤੌਂ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਵਨ ਕੋਈ ਖੜੇ ਨ ਦੇਵੈ
ਨਹੀ ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਾਗਾ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਨਹੀ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਇਛਾ
ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਜਾਗਾ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਓਥੇ ਇਕ ਕਖਾ ਦੀ ਕੁਲੀ ਸੀ

ਅਤੇਇਕਕੋੜ੍ਹੀਫਕੀਰ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇਵੇਖਿਆਨਹੀ ਸ੍ਰੀਗੁ ੪੫੫
ਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਤਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜ੍ਹੇ ਰਾਤਕੋ ਓਥੇਰਹੇ ਉਸਫਕੀਰ
ਨੇਅਰਜਕਰੀ ਹੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਹੇਮਹਾਪੁਰਖਜੀ ਮੇਰੇਪਾਸੋਂ ਤਾਂਦਿਨੇਜਨਾਵਰਭੀ
ਡਰਦੇਹੈਨ ਮੈਨੂੰਵੇਖਕੇ ਪਸੂਭੀ ਨਸਜਾਂਦੇਹੈਨ ਹੋਰ ਮੈਂ ਕਿਆਕਹੋਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇ
ਸਰਦੀਕਿਰਪਾਨਾਲ ਆਪਕੀ ਬੜੀਮੇਹਰਹੋਈਹੈ ਜੋਆਪਕਾਦੀਦਾਰਹੋਯਾਹੈ ਇਸ
ਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਤਾਹੋਂ ਜੁਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਭੀਤੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਸਹਿਤ ਰਾਤਕੋ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਓਥੈ ਬੈਠਿਆਹੀ ਕਟੇ ਬੜੀ ਦੁਰਗੰਧ ਉਸਕੋੜ੍ਹੀ ਕੀ ਦੇਹ
ਤੇ ਫੈਲੀਹੋਈ ਅਤੇ ਓਹੁ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਫਕੀਰਬਿਰਲਾਪਕਰਦਾਰਿਹਾ ਤੌਫਕੀਰਨੂੰ
ਦੁਖੀਦੇਖਕਰਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧
ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੈਬਾਰਾ॥ਤਪਤੁਪਖਪੈਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ
॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਰੋਗੀਬਿਲਲਾਇ॥੧॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣੁਬੋਲੇਜਾ
ਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤੁ
ਤਾ॥ਜਿਨਿਮਨੁਰਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸਭਵਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਮੋ
ਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਆਦ॥ਸਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾਗਦੋਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦ
ਰਗਹਿਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰ
ਣਾਅਵਰੁਨਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੪॥
੧॥ ਜਾਂਏਹੁਸਬਦਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕੋੜ੍ਹੀਫਕੀਰ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀਆਇਪਇਆ ਅਤੇਉਸ ਫਕੀਰਦੀ ਸੁਧਬੁਧਨਿਰਮਲਹੋਇਗਈ
ਅਤੇ ਦੇਹਭੀਚੰਗੀਹੋਇਗਈ ਰੋਗ ਉਸਕਾਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਦੀ ਕਿਰਪਾਦ੍ਰਿਸਟ ਨਾਲ ਹਛੇ
ਹੋਇਕਰ ਦੂਰ ਹੋਇਗਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗਾਜਪਣ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇਉਸ
ਫਕੀਰਦੀਆਂ ਅਧੀਨਗੀਆ ਵੇਖਕਰ ਉਸਨੂੰ ਨਿਹਾਲਕੀਤਾ ਜਦ ਸਵੇਰੇ ਉਸਅਸ
ਥਾਨ ਤੇ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਉਸਸਹਿਰਦੇਲੋਕਾਂਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸਾਈਂਲੋਕ ਨੂੰ ਰਾਤ
ਰਹਿਣਨਹੀਦੇਂਦੇਸੇ ਓਸਪਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਫਕੀਰਨੂੰ ਤਨਦਰੁਸਤ ਰਾਜੀ
ਕਰਦਿਤਾਹੈ ਤੇ ਰਾਤਓਥੇਹੀਰਹਿਸਾਨਿ ਅਤੇਓਸਫਕੀਰਨੇਭੀ ਜਾਇਕਰ ਸਹਿਰੱਦਿ
ਚਕਹਿਆ ਦੇਖੋਭਾਈਸਹਿਰਦੇਲੋਕੋ ਉਸਮਹਾਪੁਰਖਦੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾਭਈ
ਹੈ ਕਿਤਨੇਚਿਰਦਾ ਕੋੜ੍ਹ ਦੂਰ ਹੋਇਗਇਆਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਰਦੇਲੋਕ ਫਕੀਰਨੂੰ ਰਾਜੀ ਹੋ
ਇਆਦੇਖਕੇ ਅਰਬਾਰਤਾਸੁਣਕੇ ਦੌੜ੍ਹੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ

ਅਤੇਅਧੀਨਗੀਆਕਰਕੇਆਖਣਲਗੇਜੋਸਾਈਲੋਕਜੀਹੇਮਹਾਪੁਰਖੋਸਾਡੇਉ
ਪਰਕਿਰਪਾਕਰੋਜੀਸਾਡੀਭੀਭੁਲਾਕਰੋਜਿਸਕਰਸਾਡੀਕਾਲਿਆਨਹੋਵੈਸਾਨੂੰਅ
ਪਨਾਸਿਖਕਰਤੁਸੀਸਾਡੂਜਨਮਮਰਨਕਟੋਜੀਅਸੀਬਡੇਭੁਲੇਹਾਂਜੀਤੁਸੀਸਤਕੇ
ਜੀਜਗਤਦੇਤਰਨਤਾਰਨਹੋਹੇਮਹਾਰਾਜਦਇਆਕਰੀਏਜੀਤਿਨਾਲੋਕਾਦੀਅਧੀ
ਨਗੀਦੇਖਕਰਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਮਹਾਰਾਜਦਇਆਕੇਸਮੁੰਦਰਕਰਣਾਕੀਖਾਨਜ
ਗਤਕੇਉਧਾਰਨਵਾਸਤੇਜਿਨਕਾਅਵਤਾਰਹੈਤਿਸਕਿਰਪਾਲਕੇਆਤਮੇਦਇਆ
ਆਈਆਪਬੈਠਗਏਉਸਸਹਿਰਕੇਲੋਕਬਹੁਤਹੀਇਕਠੇਹੋਇਗਏਉਹਨੀਰਸ
ਭੁਲੋਕਆਇਗਏਤਿਨਜਗਿਆਸੂਪ੍ਰਤਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਸੁਣੋਭਾਈਪਰਮੇਸਰਕੇਲੋ
ਕੋਅਸੀਤਦਤੁਹਾਡੇਪਰਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵਹਿਗੇਜਦਤੁਸੀਪਹਿਲੇਏਥੇਕੋਈਅਸ
ਥਾਨਬਨਾਓਜਿਥੇਪ੍ਰਦੇਸੀਕੋਈਆਇਕੇਸੁਖਪਾਵੈਅਤੇਆਏਸਾਧਕੋਭੋਜਨਦੀ
ਆਕਰੋਆਏਸਾਧਕੀਸੇਵਾਕਰਿਆਕਰੋਆਪਨੀਕਿਰਤਕਰਕੇਤਿਸਵਿਚੋਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕਾਕੁਛਦਿਆਕਰੋਓਨਲੋਕਾਨੇਸਭਕੁਛਮੰਨਿਆਧਰਮਸਾਲਾ
ਬਨਾਈਓਨਲੋਕਾਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾਗੁਰਮਤਦ੍ਰਿੜਾਈਪਰਮੇਸਰਨੂੰਹਾਜਰਨਾਜਰਜਾ
ਣਨਾਛਲਨਹੀਕਰਨਾਹਰਿਸੂਰਤਿਸੇਰਾਜੀਰਹਿਣਾਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਨੀਦਸ
ਵਾਹਿਸਾਪਰਮੇਸ੍ਰਨੀਮਿਤਦੇਵਣਾਇਕਦਿਨਬਹੁਤਸਿਖਇਕਠੇਹੋਏਸਵੇਰਕੇਸੰ
ਧਿਆਕੋਸੰਗਤਗੁਰੂਜੀਕੀਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਕੇਚਰਨਾਪਾਸਇਕਤ੍ਰਹੋਵੈ
ਤਿਨਾਸਿਖਾਪ੍ਰਤਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਸਾਖੀਸੁਨਾਵਦੇਹੈਨਜੋਸਰਬਸੰਗਤਕੋਪਰਤੀਤ
ਆਵੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਾਖੀਸੁਣਾਵਦੇਹੈਂਇਕਸਿਖਨੇਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਸਿਖੀ
ਕਿਸਤਰਾਕਮਾਈਦੀਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਿਖੀਕਮਾਵੈਤਾਂਐਸੀਕਮਾਵੈਜਿ
ਸਤਰਾਇਕਰਾਜੇਨੇਕਮਾਈਹੈਜੋਆਪਭੀਉਧਰਿਆਅਤੇਆਪਨੇਗੁਰੂਨੂੰਭੀਉਧਾ
ਰਿਆਸਾਖ੍ਯਾਤਪਰਮੇਸਰਕਾਦਰਸਨਕਰਾਯਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ। ਗੁਰਕਹਿ
ਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ।ਗੁਰਕੀਕਰਨੀਕਾਹਿਧਾਵਹੁ। ਸੁਣੋਭਾਈ।ਜਿਵੇਂਇਕਰਾਜਾ
ਸੀਸੋਪ੍ਰਿਥਮਵਿਚਹੀਪਰਮੇਸਰਦੀਭਗਤੀਕਰਦਾਸੀਰਾਜਕਰਦਿਆਹੋਇਆਇ
ਕਦਿਨਮਨਮੇਂਆਈਮੈਂਇਤਨਾਚਿਰਰਾਜਕੀਤਾਹੈਕਿਆਜਾਣਾਇਤਨਾਚਿਰਰਾਜ
ਹੋਰਭੀਕਰਨਾਹੈਯਾਨਹੀਕਰਨਾਤੇਅਗੇਭੀਵਿਰਧਤਾਹੀਧਾਰਤੇਰਾਜਤੇਰਹਿੰਦਾਸੀ
ਫੇਰਆਪਨੇਪੁਤ੍ਰਕੋਰਾਜਦੇਦੀਯਾਤੇਕਹਾਹੇਪੁਤ੍ਰਇਸਰਾਜਕੋਤੂੰਐਸਾਜੀਅਨੇਜਾ
ਣੀਕਿਤੇਤੂਰਾਜਪਰਮੇਸਰਲਾਏਹੈਅਰਮੈਂਪਰਮੇਸਰਕਾਪੇਟੇਕੀਤਾਹੋਇਆਹਊ

ਤੇ ਜੀਤ ਹੈ ਏਹੁ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਨ ਕੈ ਰਾਜ ਕਰੀਓ ਧਰਮ ਕਾ ਅਰ ਨਿਆਇ ਭੀ ੪੫੧
ਧਰਮ ਕਾ ਕਰੀਓ ਆਪਨੇ ਵਜੀਰ ਕੋ ਐਸਾ ਸਮਝਾਇ ਕਰ ਵਿਰਕਤ ਹੋਇ ਕਰ ਘ
ਰ ਤੇ ਰਾਜਾ ਬਨ ਕੋ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਮਰਜੀ ਤਿਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਲਾਲ ਆ
ਪਨੇ ਪਲੇ ਬਾਂਧ ਲੀਆ ਤੇ ਏਹੁ ਜੀਅ ਮੇ ਠਾਨ ਕਰ ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਇ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ
ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਕਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਈਏ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਉਦਿਆਨ ਮੇ ਜਾਇ
ਕਰ ਲਗਾ ਤਪਸਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਕਾ ਪਾਛਾ ਲੀਆ ਚੋਰ ਨੇ ਮ
ਨ ਮੇ ਠਾਨੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਘਰ ਤੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ਨਿਕਲਿ
ਆ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਜਹਾਂ ਮੇਰਾ ਦਾਉ ਲਗੇਗਾ ਪਕੜ ਕਰ ਛੀਨ ਲੇਵੈਂਗਾ ਜੇਕਰ ਆ
ਪੇ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਤੌ ਇਸ ਕੋ ਮਾਰ ਕੇ ਲੇਵੈਂਗਾ ਚੋਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗ ਚਲਿਆ ਰਾਜਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਹੀ ਰਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਕੋਈ ਪਾ
ਰਬ ਕਾ ਦਿਨ ਸੀ ਰਾਜਾ ਤੀਰਥ ਪਰ ਸਨਾਨ ਲਗਾ ਕਰਨੇ ਅਰ ਵਹਾਂ ਅਗੇ ਕਥਾ ਹੋਰ
ਹੀ ਸੀ ਵਹਾਂ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਗੇ ਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਨਹੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋ
ਈ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜਪ ਤਪ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਕਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਅਗਨ ਤਪੇ ਸਿਧਿਆ ਬੇਦ ਪੜ
ਹੈ ਪੂਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਜਗ ਕਰੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਰੀਤ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਆਪ ਰਖੀ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਜੋ ਹੁ
ਣ ਅਸੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕਰੀਏ ਤੌ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪਰਮੇਸਰ
ਨੇ ਕੈਸੇ ਰੀਤ ਧਾਰੀ ਹੈ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਖ
ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ
ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਚੌਬੀਸ ਅਵਤਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਤਿਨਾਂ ਵਿਚ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੋ
ਅਵਤਾਰ ਸਿਰੋਮਣ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਨੇ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਅਰ ਸੰਦੀਪਨ ਜੀ ਗੁਰੂ ਧਾਰੇ ਹੋਰ ਸੰ
ਤ ਭਗਤ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਅ
ਸਥਾਨ ਤੇ ਚਲਿਆ ਤੇ ਚੋਰ ਭੀ ਰਾਜਾ ਕੇ ਮਗਰ ਟੁਰਿਆ ਚੋਰ ਕਹੈ ਜਬ ਰਾਜਾ ਸੋਵੈਗਾ
ਤਬ ਇਸ ਕੋ ਮਾਰ ਕਰ ਦਰਬ ਲੇਵਉਗਾ ਅਰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ....
ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਤ ਦਿਨ ਕਬੀ ਸੋਵੈ ਨਾਹੀ ਜਾਗਦਾ ਹੀ ਰਹੇ ਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕਹਾ ਹੁਣ ਗੁਰੂ
ਕਰੀਏ ਪਰ ਕੈਸਾ ਗੁਰੂ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਦੇਖੀਏ ਏਹੁ ਪ੍ਰਤੀਤ ਮ
ਨ ਮੇਂ ਧਾਰੀ ਮੈਂ ਉਦਿਆਨ ਮੇ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਮੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਨੁਖ ਮਿਲ
ਜਾਵੈਗਾ ਤਿਸੀ ਕੋ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ ਰਾਜਾ ਉਦਿਆਨ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੋਰ

੪੫੮ ਨੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਕਾ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ਕਦੀ ਸੋਵਤਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਨ੍ਹੀ।
ਸੋਵਤਾ ਹੋ ਚੋਰ ਸੋਇ ਰਹਿਆ ਪਰ ਉਠ ਕਰ ਪਿਆ ਦੇਖੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਕਬੀ ਨਹੀ ਸੋਵਤਾ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਘੁਟਤਾ ਹੋਂ ਏਹ
ਠਾਨ ਕਰ ਚੋਰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਮਾਰਨੇ ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਚਲਿ
ਆ ਆਵਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨੇ ਏਹੁ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੋਇ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੋ ਮੈਂ ਚਿਤ
ਵਤਾ ਥਾ ਸੋਈ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਆਪ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦੇਵਨ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਠ ਕਰ
ਚੋਰ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋ ਦੌੜਿਆ ਜੋ ਚੋਰ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਰਾਜਾ ਮਹਾਬਲੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਮਾਰਨੇ ਕੋ ਦੌ
ੜਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਚੋਰ ਕੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਈ ਜੋ ਏਕ ਹੀ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤੇ ਏਕ ਹੀ ਮੈ ਹਾਂ ਅਬ ਤੇ ਘ
ੜੀ ਘੜੀ ਫਿਰਨੇ ਕੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਹੁਣ ਤੇ ਰਾਜੇ ਕੇ ਸਾਬਲ ਕੂੰ ਨਾਹੀ ਭੁਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾ
ਜਾ ਦੌੜ ਕਰ ਚੋਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਉਠੇ ਨਾਹੀ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਕੋ ਜਾਨਿਆ ਜੋ ਡ
ਰਤਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਤਾਹੀ ਮੇਰੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈ ਇਸ ਕੋ ਛੋਡਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਤੂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਭੁੱਲਾ ਹੈ ਮੈ ਤਉ ਚੋਰ ਹਾਂ
ਗੁਰੂ ਤੋ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਤੁਸੀ ਮੁਝ ਕੋ ਭਰਮਾਵੇ ਨਹੀ ਜੋ ਤੂੰ
ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਚਾਹਤਾ ਹੋਂ ਤੂ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰਥ ਕਰ ਈਹਾਂ ਆਯਾ ੦
ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਹੁਣ ਤੂ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਿੱਯਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੁਝ
ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਚਾਹਤਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸਰਕਾਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂ ਘਰ ਤੇ ਲੈਕਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦੇ
ਕਰ ਭੇਟਾ ਰਾਖ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ ਲਾਲ ਰਤਨ ਮੈਂ ਘਰ ਤੇ ਲਿ
ਆਯਾ ਥਾ ਸੋ ਏਹੁ ਲੈ ਰਤਨ ਭੀ ਤੇਰੀ ਹੀ ਭੇਟ ਹੈ ਅਰ ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਭੀ ਮੇਰਾ ਤੇਰੀ-
ਭੇਟਾ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਨੇ ਲੀਜੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਰਤਨ ਲੈ ਲੀਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕੁ
ਛ ਗੁਰ ਕਹੈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਗੁਰਦੇ
ਵ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮਾਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਭਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਤੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹੋ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਉਠਨਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨਾ ਮੈ ਕਦੀ ਨ ਉਠੂੰਗਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਓਹੁ ਰਤਨ ਲੈਂਦਾ ਹੀ ਉਠ ਦੌ
ੜਿਆ ਨਠ ਭੀ ਜਾਵੈ ਅਰ ਮਨ ਮੈਂ ਡਰਤਾ ਭੀ ਜਾਵੈ ਕਿ ਅਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ਆਇ ਮਿਲ
ਤਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈ ਨਸਾਂ ਚੋਰ ਤਾਂ ਉਥਾਂ ਸੇ ਨਸਦਾ ਭਜਦਾ ਕਿਸੀ ਨਗਰੀ ਮੈ ਜਾਇ ਬੈਠਾ॥

ਅਰ ਰਾਜਾ ਵਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠ ਰਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਵਹਾ ਬੈਠਿਆ ਏਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਇਆ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਭਗਤਾ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਣਨੇਹਾਰੇ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਆਪ ਰਾਜੇ ਕੇ ਪਾਸ ਆ
ਏ ਅਰ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੂੰ ਈਹਾ ਕਿਉ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਕਿਸੀ ਤੀਰਥ ਕੋ ਜਾਇ
ਕੇ ਸੇਵਨ ਕਰ ਕਿਸੀ ਸਾਧੂ ਕੋ ਜਾਇ ਮਿਲ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਗ੍ਰੀ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬੈਠ ਅਰ ਈਹਾਂ ਤੇ
ਰਾ ਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਈਹਾ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੁ ਅਰ ਜਦੋ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਆਇਕਰ ਕਹੈਗਾ ਤਬ ਇ
ਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਮੈਂ ਉਠੋਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਓਹ ਤਾ ਚੋਰ ਹੈ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਤੇ ਨਹੀ ਸੀ ਅਰੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਉਸ ਚੋਰ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਕਿਆ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਂਗਾ ਤਾ ਰਾਜਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈ ਤੋ ਉਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾ ਉਠਤਾ ਨਹੀ ਤ
ਬ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤੂੰ ਬੈਠ ਰਹੁ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਉਹਾਂ ਤੇ
ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਫੇਰ ਇਕ ਬਰਸ ਹੋਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਏ-
ਆਇਕਰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਬ ਕਾ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਇਕ
ਰਸ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇ ਗੁਜਰੇ ਹੈਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਈਹਾ ਬੈਠਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਅਬ ਕਿਸੇ ਨਗ੍ਰੀ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬੈਠ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਮੈ ਤਉ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਸਾਥ ਬੈਠਾ ਹੋਂ ਜਬ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਆਇਕਰ ਆਗਿਆ ਕਰੇਗੇ ਤਬ ਹੀ ਮੈ ਉਠੋਂਗ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਓਹ ਤਾ ਚੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਾਥ ਨਰਕ
ਨੂੰ ਜਾਵੇਂਗਾ ਪਰ ਹੁਣ ਭੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧ ਕੋ ਜਾਇ ਮਿਲ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕਰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਠ
ਕੁਰ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਉਸ ਸਾਧ ਜੈਸਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜੇਕਰ ਓਹੁ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾ ਓਹੀ ਹੈ
ਸਾਧ ਜੇਕਰ ਚੋਰ ਹੈ ਤਬ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਗੁਰਦੇਵ ਤੋ ਓਹੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੈ
ਠਿਆ ਤਿੰਨ ਬਰਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਬਹੁਤ ਰੀਝੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਤਾ ਏ
ਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨੇਮ ਮੇਰੇ ਥੋਂ ਅਬ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਆਏ ਆਇਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੂੰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਹੁ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੈ ਬਿਨ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਕਿਉਕਰ ਉਠੋਂ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਕੋ ਤੂੰ ਆਰਾਧਤਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੋਈ ਹਉ ਮੇਰੀ
ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹੈਂ ਹੁਣ ਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਚਲ ਤੇਰਾ
ਨਾਮ ਸਿਮਰਨਾ ਤੋ ਪੂਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ ਤੇਰੇ

੪੬੦ ਦਰਸਨ ਉਪਰੋ ਜੋ ਆਪਨੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਬਿਨਾ ਗੁਰਦੇ
ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਉਠਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰ
ਜਾ ਓਹ ਤਾਂ ਚੋਰ ਸੀ ਤੇਨੂੰ ਠਗਣ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾ ਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਰਤਨ ਠਗ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਉਸ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਅਬ ਤੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਮੇਂ ਚਲ ਕਰ ਰਹੁ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਥੋਂ ਪਰ ਜੀ ਬਿਨਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੈ
ਨਹੀ ਉਠ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਉਸ ਚੋਰ ਕੇ ਸਾਥ ਨਰਕ ਹੀ
ਕੋ ਜਾਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਮੈਂ ਨਰਕ ਹੀ ਕੋ ਜ
ਵਾਂਗਾ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਕਹੇ ਬਿਨਾ ਤੇ ਮੈਂ ਕਬੀ ਉਠਨੇ ਕਾ ਨਹੀ ਹਾਂ ਫੇਰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਵਹਾਂ ਸੇ ਉ
ਠ ਚਲੇ ਅਰ ਉਸ ਚੋਰ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਚੋਰ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਤੂੰ-
ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੋ ਉਦਿਆਨ ਮੈ ਬੈਠਾਇ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਨੇ ਫਿਰ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ ਕੀ ਖ
ਬਰ ਭੀ ਨਹੀ ਲਈ ਦੇਖ ਤੋ ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਕਵਨ ਕਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ
ਤੂੰ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਸ ਕੋ ਬੈਠਾਇ ਆਯਾ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਚੋਰ ਜਿਸ ਰਾਜਾ ਸੇ ਲਾਲ ਰਤਨ ਠਗ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈਂ ਸੋ ਓਹੁ ਉਦਿਆਨ ਵਿ
ਖੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਬਿਨ ਉਠਤਾ ਨਹੀ ਸੋ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ ਕੋ ਉ
ਠਾਵਤਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਓਹ ਰਾਜਾ ਅ
ਬ ਤਕ ਉਦਿਆਨ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸੀ ਜਗਾ ਪਰ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕੌਣ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਖਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਨ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਚੋਰ ਮੈਂ ਤੋ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਹੋਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਚੋ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅਗੋਚਰ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਚੋਰ ਉ
ਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਤਰਫ ਉਠ ਚਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਭੀ ਸਾਥ ਹੀ ਚਲੇ ਰਾਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿੜ
ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸਹਾਰ ਨ ਸਕਿਆ ਅਗੇ ਅਗੇ ਓਹੁ ਚੋਰ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੋਨੋ ਉਸ ਰਾਜੇ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ
ਆਯਾ ਹੈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਦਰਸਨ
ਦੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਠ ਕਰ ਚੋਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਠਾ
ਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਉ ਤਾਂ ਪੀਛੇ ਰਾਜਾ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਕੋ ਛੋਡ ਪਹਿਲੇ ਚੋਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗ ਕਰ ਬੰਦਨਾ ਕਰ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਚੋਰ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਤੂੰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ

ਮੈ ਤੇਰਾ ਚੋਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਬ ਤੂੰ ਸਾਧ ਹੋਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾ ੪੬੧
ਈ ਅਗੇ ਕਿਉਂ ਨ ਆਖੇ ਮਿਲਿਆ ਜਦ ਮੈ ਇਸ ਸਾਧ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਦ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਦਰਸ
ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਭੀ ਮੁਕਤ ਕੀਆ ਅਰ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਚੋਰ ਭੀ ਭੀ
ਮੁਕਤ ਮੈਂ ਨੇ ਕੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤ ਹੋਵੇ
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮੰਨੇ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸਿਖੋ
ਜਿਸ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਰ ਪ੍ਰੀਤ ਆਵੈਗੀ ਤੇ ਐ
ਸਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਂਗੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਸ੍ਰ
ਬਤ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬਤ
ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥੧॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪਠਾਣਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਫਿਰੇ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਫਿ
ਰੇ ਜਹਾਂ ਆਦਮੀ ਪਕੜ ਖਰੀਦੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਰੋੜੀ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਉਰੇ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਉਸ ਜਾਗਾ ਇਕ ਰੁਹੇਲਾ ਪਠਾਣ ਆਇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੂੰ ਆਵਦਾ ਦੇਖਕੇ ਆਪ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ
ਕੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿ
ਨ ਗੁਪਤ ਖੇਲ ਦੇਖੋ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਤੇਗੀ ਸੋ ਜਬ ਓਹੁ ਪਠਾਣ ਆਇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਅਕੇਲਾ ਦੇਖਕਰ ਪਕੜ ਲੈ ਗਿਆ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਔਰਤ ਨੂੰ
ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਕੇ ਬੀਬੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਏਕ ਆਦਮੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤ
ਰਫੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਹਮਨੇ ਉਸ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦਾਮ ਵਟਨੇ ਹੈਂ ਜਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ
ਲੜਕਾ ਬਹੁਤ ਖੂਬ ਸੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸੋਹਨੀ ਸੂਰਤ ਦੇਖਕੇ ਬੜੀ
ਖੁਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈ ਘਰ ਰਖਾਂਗੀ ਅਸੀ ਇਸ ਨੂੰ
ਵੇਚਾਂਗੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਇ ਘੋੜੇ ਇਸ ਦੇ ਮਿਲਣਗੇ ਏਹੁ ਘਰ ਜੋ-
ਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵੇਚਨ ਵਾ
ਸਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਓਹੁ ਬਹੁਤ ਨਿਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਾ ਨ ਓਹੁ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਨਾ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾ ਦੇ ਤਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨ ਆਪ ਵਿਕਾਵ
ਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰੁਹੇਲਾ ਜਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵੇਚਨ ਲਗਾ ਦੋਇ ਘੋੜੇ ਵਟਕੇ ਲੈ ਗਿ

੪੬੨ ਆਦੋਨੋਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਪਤਹੀ ਖੇਲਨ ਪਰਬਾਬੇਜੀਕੇ ਪਾਸਰਹਿਣ
ਜਿਸਮੁਗਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇਦੋਇਘੋੜੇਦੇਕੇ ਮੁਲਖਰੀਦਿਆਸੀ ਓਹੁਮੁਗਲਬਾਬੇ ਨੂੰ
ਆਪਨੇਘਰਲੈਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀਮੁਗਲਾਣੀ ਦੇਖਕੇ ਲਗੀ ਆਖਣ ਏਹੁ ਲੜਕਾਬ
ਹੁਤਖੂਬ ਸੂਰਤਹੈ ਇਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਘਰ ਆਪਨੇ ਰਖਾਂਗੇ ਮੁਗਲ ਕਹਿਆ ਹੇਬੀਬੀ ਇ
ਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕੋਹਣੀ ਖਿਜ਼ਮਤ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੁਗਲਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਲੜਕਾ ਘਰਕਾ
ਪਾਣੀ ਲਿਆਵੇਗਾ ਮੁਗਲਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਘਰਕਾ ਪਾਣੀ ਲਿਆਯਾਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾਜੀ ਇਕਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘੜਾ ਲੈਕਰ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਖੂਹੇ
ਊਪਰਗਏ ਜਾਇਕਰ ਖੁਆਜੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਹੇ ਖੁਆਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਤੇ ਬਿਨਾ ਪਾਣੀ ਕਿਸੇ
ਨੂੰ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਖੁਆਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਖੁਆਜੇ ਨੇ ਸਭੇ
ਉਸਨਗਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੁਕਾਇ ਛਡਿਆ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਘੜਾ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇਜੀ ਮੁੜ ਮੁਗਲ
ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਮੀਆਂਜੀ ਉਸ ਖੂਹ ਵਿਚ ਤਾ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨਹੀ ਮੁਗਲ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਦੂਸਰੇ ਖੂਹ ਪਰ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਲਾਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਦੂਸਰੇ ਖੂ
ਹ ਪਰਗਏ ਓਥੋਂ ਭੀ ਖਾਲੀ ਘੜਾ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮੀਆਂਜੀ ਉਸ ਖੂਹ ਮੈ ਭੀ ਪਾ
ਣੀ ਨਹੀ ਜਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਗਰ ਵਿਚ ਧੁੰਮ ਪੈਗਈ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ
ਖੁਦਾਇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਇਕੋਵਾਰੀ ਮਾਰੇਂਗਾ ਸਾਰਾਹੀ ਪਾਣੀ ਇਕੋਵਾਰੀ ਸੁਕਗਿਆ ਹੈ ਅ
ਸੀ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਰਾਤੀ ਭਰਕੇ ਸੁਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਬਹੁ
ਤ ਆਜਜ ਹੋਏ ਅਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਤੂੰ ਇਕੋਵਾਰੀ ਹੀ ਮਾਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭਨਾ
ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਸੁਕਗਿਆ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁ-
ਗਲ ਨੇ ਕਹਾ ਮੀਆਂਜੀ ਹੋਰ ਸਭ ਦਲਗੀਰ ਹਨ ਪਰ ਇਕ ਤੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਦਲਗੀਰ ਨ
ਹੀ ਸੋ ਏਹੁ ਤੈਂ ਕਿਥੋ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਏਹ ਲੌਂਡਾ ਕਲ ਹੀ ਮੁਲ ਆਂ
ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੀ ਮਨੂੰ ਖੂਬ ਬਹੁਤ ਪਹੁਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਦਾ ਪੀਂਦਾ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ
ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਗਲ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ
ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸੀ ਹੁਣ ਸ
ਭੇ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਲਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੇ ਤੁਸੀ ਸਿਖ ਹੋਵਹੁ ਗੇ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਮਿਲੈਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਮਿਲੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਖੁਆਜਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਹੁ ਜਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਤਨਾ

ਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਸੇ ਵਕਤਹੀ ਸਭਨਾ ਖੂਹਾਂਵਿਚ ਆਇਗਇਆ ਝਟਕਛੇ ਪਾਣੀ ਅ ੪੬੩
ਤੇ ਓਹੁ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਪਠਾਣਾਂਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਸਿਖਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਭਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ਸਭਨਾਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਾਈਆ ਸਵੇਰੇ ਸੰਧਿਆ ਨੂੰ ਸਭਲੋ
ਕ ਇਕਠੇ ਹੋਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਚਰਹੀ ਹੋਈ ਲਿਖਾਲਿਖਕੇ ਕੰਠਕੀਤੀ ਓਨੇ ਸਭਸੰ
ਗਤਿ ਜੋਗ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੋਕੋਈ ਏਥੇ ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਆਵ
ਕਰੇ ਤਿਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਕੜਨਾ ਨਹੀ ਸਗੋਂ ਤੁਸਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਰਜੀ ਮੇਰਾ ਲਾਹਾ ਤੁਸਾ ਜੋਗ-
ਕਿਤਨਾਹਿਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਤੇ ਦੂਣੇ ਦੀਮ ਲੇਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਘਰ ਬਾਰ ਸਭ ਤੁਸਾਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਉ ਕਹੀ ਜੀ ਅਰ ਤੁਸਾ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਰਹਿਣਾ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ
ਰਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਉਸ ਅਮਕੀ ਜਾਹਗਾ ਤੇ ਢੀਮ ਉਠਾਵੋ ਤਾ ਓਨਾ
ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਜਾਹਿਗਾ ਥੋ ਢੀਮ ਉਠਾਈ ਜਾ ਦੇਖਨ ਤਾ ਬਹੁਤਹੀ ਖਜਾਨਾ ਓਥੇ ਪਇ
ਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਓਨਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਸਾਰਾ ਖਜਾਨਾ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਤੁਸੀ
ਹੀ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾ ਓਨਾ ਪਠਾਣਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸਭਕੁਛ ਜ
ਤੇ ਘਰ ਬਾਹਰ ਜੇਹੜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੈਨ ਹਮਾਰਾ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸਭ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਹੀ
ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡਾ ਪਰਮੇ
ਸਰਦਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਕਿਰਤ ਕਰਣੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਅਤਿਥ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਰੋਝੀ ਉਪਰ ਜਾਇ
ਬੈਠੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਫੇਰ ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਪਕੜਕੇ ਲੈਗਿਆ ਜਾ ਓਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਡਿਠ
ਾ ਓਹਹੀ ਲੜਕਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਓਹ ਕਹਿਣ ਲ
ਗੀ ਇਸ ਲੌਂਡੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਘਰ ਹੀ ਰਖਾਂਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਡਿਠਾ ਏਹੁ ਔਰਤ ਤਾਂ
ਬੁਰਾ ਮਤ ਰਖਦੀ ਹੈ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਅਗਲੇ ਭੁਲਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਿਰ ਵੇਚਣ
ਵਾਸਤੇ ਲੈਗਿਆ ਤੇ ਵੇਚਕਰ ਦੋਇ ਘੋੜੇ ਲੈਆਯਾ ਉਹ ਮੁਗਲ ਭੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ
ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮੀਆਂ ਜੀ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਉਸ ਦੇਸ
ਦੀ ਅਗ ਤੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਏਹੁ ਤਿਨੇ ਵਸਤੂ ਦੂਰ ਕਰ ਛਡੀਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭੇ ਲੋ

੪੬੪ ਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਰਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸ
ਭੁ ਕੁਛ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਨਿਖੁਟ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਜੇਹੜੇ ਭਲੇ ਭਲੇ ਸਿਆਣੇ ਹੈ
ਸਨ ਤਿਨਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਸਭ ਲੋਕ ਰਲਕੇ ਆਪਨੇ ਪੀਰ ਮੁਰ
ਸਦ ਮਨਾਈਏ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਨੀ ਅਕਲ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤੇ
ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਭੀ ਮੁਨਾਵਨ ਲਗੇ ਪਰ ਹੋਵੈ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਉ
ਸ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਿ
ਲੇਗਾ ਆਪਨੇ ਪੀਰ ਮਨਾਯਾ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ ਤਾ ਉਸ
ਮੁਗਲ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਬੁਲਾਯਾ ਅਤੇ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਆਖਿ
ਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਲੜਕਾ ਜੋ ਕਲ ਮੈਂ ਮੁਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਛ ਦੇਵਾਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਸਭਨਾ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਮਰਦੇ ਭਲੇ ਹੋ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਤਾ ਓ
ਹ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਸਿਖ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨਾ ਦੀ ਪਾ
ਹੁਲ ਦਿਤੀ ਲਗੇ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਦਿਤਾ
ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਦਇਆ ਧਰਮ ਇਸਨਾਨ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ
ਯਾ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਮਤਾ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮਸ
ਲਾ ਕਰਵਾਈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਏ
ਥੇ ਆਵੇਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪਕੜਨਾ ਨਹੀ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਆਪਨੇ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਓਥੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪਥਰ ਕੋ ਚੁਕ ਜਾ ਉਸ ਨੇ ਪ
ਥਰ ਚੁਕਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਇਆ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਸਾਰੀ ਤੂੰ ਹੀ ਲੈ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਅਸੀ ਇਥੋ ਜਾਵਾਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁ
ਗਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਕਿਉਕਰ ਆਖਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜਾਵੋ ਅਸਾਡੇ ਵਸ ਨਾਹੀ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਰਹੁ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਆਵੈ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਤੁਸੀ ਦਇਆ ਕਰੋ ਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ
ਹੀ ਰਹਾਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਟੁਰਕੇ ਫੇਰ ਓਸੇ ਰੋੜੀ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਅ
ਗਲੇ ਦਿਨ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਫੇਰ ਆਯਾ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਉਠਾਇ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਿਸੀ ਹੋਰ ਸ
ਹਿਰ ਜਾਇ ਕਰ ਵੇਚ ਆਯਾ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਦੀ ਔਰਤ ਦੀ ਮਰਜੀ ਏਹੋ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਾਡੇਘਰਹੀਰਹੇਤਾਂਹਮਾਰਾਬਹੁਤਭਲਾਹੋਵੇਪਰਉਸਦਾਵਸਚਲੇਨਾਹੀਰਹੇਲੀ ੪੬੫
ਗੁਰੂਜੀਉਪਰਬਹੁਤਰੀਝੀਅਤੇਦੁਹੇਲਾਗੁਰੂਜੀਨੂੰਵੇਚਕੇਦੋਇਘੋੜੇਲੈਆ
ਯਾਜਿਸਮੁਗਲਨੇਖਰੀਦਿਆਸੀਸੋਗੁਰੂਜੀਨੂੰਓਹਆਪਨੇਘਰਲੈਗਿਆ
ਤਾਂਉਸਮੁਗਲਨੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਹਾਅਰੇਲੜਕੇਮੇਰੇਦੂਬੇਚਰਾਇਲਿਆਇਆ
ਕਰਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਅਰੇਮੁਗਲਮੈਤੋਬਹੁਤਾਡਰਦਾਹਾਂਜਿਸਦੂਬੇਨੂੰਮੈਛਟੀ
ਲਾਵਾਂਗਾਸੋਈਦੂੰਬਾਮਰਜਾਵੇਗਾਇਸੀਵਾਸਤੇਮਾਪਿਆਨੇਮੈਨੂੰਘਰਸੇਨਿ
ਕਾਲਛਡਿਆਹੈਫੇਰਮੁਗਲਨੇਕਹਾਅਬਤੂੰਕਿਆਕਰਦਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕ
ਹਾਮੁਗਲਜੀਭਾਵੈਂਤੂੰਅਜਮਾਇਕਰਦੇਖਲੈਤਾਂਮੁਗਲਨੇਕਹਿਆਮਾਰਭ
ਈਇਸਦੂੰਬੇਨੂੰਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਦੂਬੇਨੂੰਛਟੀਲਾਈਤਾਂਦੂੰਬਾਮਰਗਿਆਫੇਰਮੁ
ਗਲੇਨੇਆਖਿਆਭਾਈਹੁਣਇਸਨੂੰਜਿਵਾਇਦੇਹੁਅਰਮੈਂਤੈਨੂੰਕੋਈਹੋਰਖਿ
ਜਮਤਸੌਂਪਾਂਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾਉਠਦੂੰਬੇਚਰਇਤਨੇਆਖਣਦੇਨਾ
ਲਦੂੰਬਾਉਠਕੇਚਰਨਲਗਪਿਆਫੇਰਮੁਗਲਨੇਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰਮੇਰੇਬਾਗ
ਦੀਖਿਜਮਤਕਰਿਆਕਰਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਮੇਰੇਬਾਗਵਿਚਵੜਨਨਾਲ
ਹੀਬਾਗਸੁਕਜਾਵੇਗਾਮੁਗਲਗੁਰੂਜੀਨੂੰਬਾਗਮੈਲੈਗਿਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਬਾਗਅੰਦਰਜਾਨਨਾਲਸਾਰਾਬਾਗਸੁਕਗਿਆਫੇਰਮੁਗਲਨੇਕਹਿਆਭਾਈ
ਬਾਗਤੇਬਾਹਰਆਉਜੋਹਰਿਆਬਾਗਹੋਜਾਵੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਾਗੋਬਾਹਰਆਏ
ਤਾਂਬਾਗਹਰਿਆਹੋਇਗਿਆਤਾਂਭੀਓਹਮੁਗਲਸਮਝੇਨਾਹੀਤਾਂਫੇਰਮੁਗਲ
ਨੇਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰਅਸਾਡੇਘਰਦੇਦਾਣੇਹੀਪੀਸਿਆਕਰਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਭਲਾਜੀਮੈਦਾਣੇਹੀਪੀਸਿਆਕਰਾਂਗਾਪਰਆਟਾਕਿਸਤੇਲੇਵੇਂਗੇਅਰਮੇਰ
ਕਦੀਜਮਕੇਭਜਿਆਹੀਨਹੀਮੇਰਾਤਾਂਸੌਮਣਾਆਹਾਰਹੈਇਕਡੰਗਦਾਤਾਂਮੁ
ਗਲਨੇਕਹਾਭਾਈਇਸਕੋਠੇਵਿਚਸੌਮਣਕਨਕਹੈਤੂੰਪੀਸਿਆਕਰਦੇਖੀਏ
ਤਾਂਸਹੀਜੁਆਟਾਕਹਾਜਾਵੈਗਾਤਾਂਓਹਮੁਗਲਕਣਕਲੇਲੈਆਵਨਅਤੇਚ
ਕੀਆਪਮੁਹਾਰੀਪਈਫਿਰੇਇਕਗਾਲਾਚਕੀਵਿਚਆਪਗੁਰੂਜੀਪਾਵਨ
ਤਾਂਸੌਮਨਕਣਕਪੀਠੀਗਈਅਤੇਆਟਾਇਕਸਰਜਾਂਹੀਭੀਨਨਿਕਲਿਆ
ਜਾਂਮੁਗਲਾਣੀਨੇਅੰਦਰਜਾਇਕੇਦੇਖਿਆਤਾਂਕਣਕਦਾਇਕਸਰਸਾਂਹੀਭੀਨਾ
ਹੀਰਹੀਕੋਠੀਖਾਲੀਹੋਈਪਈਹੈਤਾਂਮੁਗਲਾਣੀਨੇਪੁਕਾਰਕੀਤੀਹੇਮੁ[illegible]
ਏਹਬਲਾਇਤੈਂਕਿਥੋਂਪੈਦਾਕੀਤੀਹੈ[illegible]ਤਾਂਅਜਾ

੪੬੯ ਨੀ ਜਨੂ ਸਤੋਰੀ ਭੁਨ ਛਡੀ ਹੈ ਜੋ ਓਹੁ ਮੁਗਲਾਣੀ ਪਿਟਦੀ ਪਿਟਦੀ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਬਲਾਇ ਇਥੋਂ ਨਿਕਲੈ ਤਾਂ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮੁਗਲ
ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਏਹੁ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਔਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫ
ਕੀਰ ਸਾਈਂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੁਗਲ ਜੀ ਤੇਰੇ ਜਿਤਨੇ ਪੈਸੇ ਲਗੇ ਹੈਨ ਸੁ ਓਸ ਤੇ ਦੂਣੇ ਦੰਮ
ਤੂੰ ਲੈ ਲੈਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੰਮ ਲੇਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੀ ਟੋ
ਪੀ ਵਿਚੋਂ ਲਾਲ ਕਢ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਕੁਛ ਘਾਟ ਵਟੇਂਗਾ ਤ
ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਆਇ ਜਾਵੀਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮੁਗਲ ਲਾਲ ਨੂੰ ਬਾਜਾਰ ਵੇਚਣ ਲੈ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਲਾਲ ਦਿਖਾਯਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਜਵਾਹਰੀ ਲਾਲ ਦੇ
ਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਐਪਰ ਜਿਤਨੇ ਦੰਮ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਸੋ ਤਿਤਨੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮੁਗਲ
ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਮੋੜ ਕੇ ਲੈ ਆਯਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ
ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਲਾਲ ਤੁਸੀ ਲੈ ਵੋ ਜੀ ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸੀ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਦੋਜਕ ਪੌਂਦੇ ਸੇ ਪਰ ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਬਖਸੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾਨੂੰ ਨਾਮ
ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੇ ਆਵੈਗਾ ਅਰ ਅਸਾਡਾ ਨਾਉ ਲਵੇਗਾ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਪਕੜਨਾ ਨਾਹੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਪਾਸੋਂ ਜਾਕੇ ਓਸੇ ਰੋਹਨੀ ਉਤੇ ਜਾ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਓਹੁ
ਰੁਹੇਲਾ ਫੇਰ ਆਯਾ ਤੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਵੇਚਣ
ਲੈ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਅਗੇ ਕਿਤਨੇ ਵੇਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚ ਚੁਕਿਆ ਹੈਂ
ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਲੈ ਕਰ ਨਸਦਾ ਹੈ ਸੋ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋ
ਈ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਦੀ ਜਾਇ ਕਰ ਪੈਰੀ ਪਉ ਅਰ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸਾ
ਹੁ ਤਾਂ ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ
ਅਤੇ ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਦੋਜਕ ਪੌਂਦੇ ਥੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਕਰਮ ਛੋ
ੜ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਜਾਂ ਤੂੰ
ਸੀ ਏਹੁ ਕਰਮ ਛੁਡਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਯਾ

ਅਰ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਭੁਹੇਲੇ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਸ
ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਥੋਂ ਸਿਖ ਸੰਤ ਆਵੇ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਨਾਮ ਲਵੇ
ਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੂ ਸੰਪ ਕਢਨਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸਵੇਰੇ ਅਰ ਸੰਧਿਆ
ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਕਰਨਾ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜ
ਣਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਭੁਹੇਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਭੁਹੇ
ਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੧ ਮੁਲਾਂ ਨਾਲ ਕਾਬਲ ਵਿਚ।

ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਕਾਬਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚ
ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਇਕ ਮਸੀਤ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਸੀਤ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਤਉ ਹਿੰਦੂ ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਆ ਬੈਠਾ ਏਹੁ ਮਸੀਤ ਕਾਜੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਕਾਜੀ ਦੀ ਮਸੀਤ ਹੈ
ਅਸੀ ਤਾਂ ਏਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਓਹੁ ਮੁਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਿਆਲ
ਪੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਤੂੰ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਰਖੇਗਾ ਤਾਂ
ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਰਖਾਂਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਢਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਮਸੀਤ ਉਪ
ਰ ਜਾ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਸੀਤ ਕਉ ਦੌੜਾਇਆ
ਕਾਬਲ ਦੇ ਚੌਂ ਫੇਰੇ ਮਸੀਤ ਪਈ ਦੌੜੇ ਏਹੁ
ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕਾਬਲ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈ
ਰਾਨ ਹੋਇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਭੀ ਸੁਣ ਕੇ ਆ
ਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ
ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੜਾ ਔਲੀਆ
ਹੈ ਅਰ ਕੋਈ ਪੀਰ ਹੈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੜੀ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੀ ਸਾ
ਰੇ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਗਏ ਸਾਰੀ ਖਲਕਤ ਕਾਬਲ ਦੀ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਭੀ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੇ
ਹੋਏ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਇ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਸ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਤੁ
ਸੀ ਪੈਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋ ਤਿਸ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰ
ਨ ਕੇ ਮਸੀਤ ਖੜੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਸੀਤ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ

੪੬੮ ਬਾਵਾਂਪੈਰ ਪੂਜੇ ਅਤੇਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਦਾਹਿਣਾਪੈਰਪੂਜੋ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਲਗੇ ਸੇਵਾਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਨਾਮ ਧਰਾਇਆ ਔਘੜ
ਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ॥ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਮੁਲਾ ਦਿਲ ਜੋ ਏ ਦਿਲ ਲਹਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਤਬ ਭੇਦ ਸਾਹਿਬ ਕਾ
ਪਾਵੈ॥੧॥ ਖਾਲਕ ਖਸਮ ਖੈਰ ਅਰ ਖੂਬੀ ਇਸ ਦਿਲ ਮੇਂ ਤ ਸਬੀਤੋ ਸਾ॥ ਦਿਲ
ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਨੈ ਜਰੀਣੀ ਸਕਰ ਖੰਡ ਜੋ ਮੇਂਜਾ॥੧॥ ਦਿਲ ਮੇ ਤਾਲਬ ਤੀਰਥ ਕੀਆ
ਦਿਲ ਮੇ ਤਹਮ ਦਵਾਣਾ॥ ਦਿਲ ਮੇਂ ਹਸਨ ਹੁਸੈਨ ਫਤਮਾ ਦਿਲ ਹੀ ਮੇ ਮੌਲਾਣਾ॥੨॥ ਦਿ
ਲ ਮੇ ਮਿਹਰ ਮੁਹਬੰਤ ਕਾਬਾ ਦਿਲ ਮੇ ਗੋਰ ਜਤਾਣੀ॥ ਹਕ ਲਾਲ ਦੇਊ ਦਿਲ ਭੀਤ
ਰਖਾਹਿ ਪਛਾਣ ਪਛਾਣੀ॥੩॥ ਦਿਲ ਮੇਂ ਗਿਆਨੁ ਕਬਾ ਅਰ ਪੂਜਾ ਦਿਲ ਮੇ ਖਬਰ
ਸੂਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜੀ ਦਿਲ ਮੈ ਖੋਜੈ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹਿ ਪਵੈ ਕਬੂਲਾ॥੪॥੧॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਬੈਰਾਗੀਆਂ ਕੇ ਰੂਪ ਪਏ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਵਿਚ ਬਡੂਆ ਸਾਰਾ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਦਾ ਅ
ਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਖੜਾਵ ਅਤੇ ਇਕ ਭਗਵੀ ਚਾਦਰ ਉਪਰ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਤੇੜ ਸਿਰ
ਉਪਰ ਟੋਪੀ ਮਥੇ ਤੇ ਟਿਕਾ ਏਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਭੇਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਅਰ ਆਪ ਨੀਮ
ਉਜਨਾਲ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਗਲ ਵਿਚ ਅੰਬੂਏ ਰੰਗ ਦਾ ਪੈਰਾਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ
ਨ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਜਾਣੈ ਨ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿ ਸਕੈ ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ
ਆਕਾਜ ਬੋਲੈ ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਕਾ ਜੋ ਬਾਬਾ ਮਿਲੇ ਏ
ਤਭੇਸ ਵਿਚ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨਿ ਜੇ ਕੋਈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਵੈ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਬੁਧ ਬਿ
ਬੇਕ ਮਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਭਗਵਤ ਕਾ ਜਸ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ
ਤੇ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮਸਾਲਾ ਕਰਾਈਆ ਸਭ ਕੋ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਿਤਾ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਮੇਰਾ ਸੰਸਾਰੀ ਮੇਲੀ ਹੈ ਜਾ
ਮੈਂ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਸਾ ਤਦੇਂ ਦਾ ਮੂਲਾ ਖਤ੍ਰੀ ਮੇਰਾ ਮੇਲੀ ਹੈ ਚਲੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਆਵੀ
ਏ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਲੋਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫ
ਕੀਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮੂਲੇ ਖਤ੍ਰੀ ਦੀ ਦਲੀਜ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਮੂ
ਲੇ ਦੀ ਜੋਰੂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਦੌੜ ਗਈ ਜਾਇ ਕੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ॥
ਤੇਰਾ ਦੇ ਸਤ ਆਯਾ ਹੈ ਪਰ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਲੁਟਿਆ ਖੋਹਿਆ ਜੇਹਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾਂ ਬਡੇ ਸੁ

ਦਰਹਾਲਨਾਲਆਵਦਾਹੁੰਦਾਸੀਕਦੇਘੋੜੀਪਰਕਦੀਪਾਲਕੀਵਿਚਹੋਕੇਆਵ
ਦਾਸੀਹੁਣਤੇਰੇਪਾਸੋਕੁਛਮੰਗਣਆਯਾਹੈਹੁਣਤੂੰਛਪਜਾਉਇਤਨੇਹੀਵਿਚਗੁਰੂ
ਜੀਮੂਲੇਨੂੰਜਾਇਆਵਾਜਮਾਰੀਅਤੇਮੂਲਾਅਗੋਤੇਕੋਠੜੀਵਿਚਵੜਗਿਆਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਮੂਲੇਦੀਜੋਰੂਨੂੰਪੁਛਿਆਜੋਮੂਲਾਕਿਥੇਹੈਤਾਂਅਗੋਉਸਨੇਕਹਿਆਓ
ਹਘਰਨਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਆਉਮੂਲਿਆਅਸੀਤੇਰੇਮਿਲਨੇਨੂੰਆ
ਏਹਾਂਤੇਤੂੰਅਗੋਤੇਛਪਬੈਠੋਂਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਨਾਲਕਿਰਾੜਾ
ਦੋਸਤੀਏਵੈਕਰੈਗੁਆਉ॥ਮਰਣਨਜਾਤੋਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਉ॥ ਏਹੁ
ਸਲੋਕਆਖਕੇਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਗੁਰੂਜੀਬਾਹਰਵਾਰਆਏਅਤੇਓਹਕਿ
ਰਾੜਕੋਠੀਵਿਚਜੋਵੜਿਆਸੀਤਿਉਹੀਉਸਨੂੰਸਰਪਅੰਦਰੋਲੜਗਿਆਤਾਂਓਹੁ
ਕਿਰਾੜਕੋਠੜੀਵਿਚੋਬਾਹਰਆਯਾਤੇਜੋਰੂਨੂੰਕਹਿਓਸਹੁਣਓਹਫਕੀਰਕਿਧਰ
ਨੂੰਗਿਆਹੈਅਤੇਤੂੰਮੈਨੂੰਮਾਰਿਆਹੈਮੇਰੇਸਿਰਤੂੰਹੀਰਹੀਂਓਹੁਣਤੂੰਛੇਤੀਦਸਜੋ
ਫਕੀਰਕੇਹੜੇਪਾਸੇਗਿਆਹੈਤਾਂਮੂਲੇਦੀਜੋਰੂਬੋਲੀਫਕੀਰਤਾਂਬਾਹਰਵਾਰਚਲਿ
ਆਗਿਆਹੈਮੂਲੇਨੂੰਵਿਹੁਸਰਪਦੀਚੜਗਈਮੰਜੇਪੁਰਪਾਇਕਰਬਾਹਰਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਲੈਗਏਅਤੇਖਲ
ਕਤਵਿਚਬਾਤਏਹੁਵਜਗਈਜੋਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਮੂਲੇਨੂੰਮਿਲਣਵਾਸਤੇਏ
ਥੇਆਏਸੀਮੂਲਾਅਗੋਛਪਗਿਆ
ਸੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮਿਲਿਓਨਾਹੀਤੇਹੁਣ
ਮੂਲਾਮਰਦਾਹੈਮੂਲੇਨੂੰਮੰਜੀਓਲਾਹ
ਕਰਭੁਞੇਪਾਇਓਨੇਅਤੇਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਅਗੇਹਥਜੋੜਕਰਲੋਕਖਲੋਤੇਅਤੇ
ਕਹਿਣਲਗੇਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ
ਤੁਸੀਸਿਤਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋਮੂਲਾਮ
ਰਦਾਹੈਤੁਸੀਬਖਸੋਇਸਨੂੰਏਹੁਭੁਲਾਹੈਤੇਰੇਮੁਖੋਜੋਬਚਨਨਿਕਲਿਆਸੀਤਿ
ਸੀਤੇਏਹੁਮੋਯਾਹੈਹੁਣਇਸਨੂੰਤੁਸੀਬਖਸੋਰਖਲੇਵਹੁਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕ
ਹਯਾਭਾਈਏਹੁਜੀਵਣੇਤੇਰਹਿਪਹੁਚਿਆਹੈਹੁਣਇਸਨੂੰਸਖਤੀਮਾਰਹੋਈਹੈਪ
ਰਇਸਨੇਅੰਤਸਮੇਂਸਾਡਾਦਰਸਨਕੀਤਾਹੈਹੁਣਏਹੁਮੁਕਤਹੋਜਾਵੇਗਾਤੁਸੀਇ

੪੭੦ ਸਨੂੰਚੁਕਕੇਘਰਲੈਜਾਵੈ ਇਸਦਾਮਰਨਾਨਜੀਕਹੈ ਮੂਲੇਨੂੰਚੁਕਕੇਘਰਲੈਗਏ
ਮੂਲਾਘਰਜਾਂਦਾਹੀਮਰਗਿਆ ਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਂਦੇਦਰਸਨਕਾਸਦਕਾਮੂਲੇ
ਦੀਮੁਕਤਹੋਈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾ ਜਸਕਰਨਲਗੇ॥

ਅਗੋਸਾਖੀਮੀਰਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹਕੀਚਲੀ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸੈਲਕਰਦੇਕਰਦੇ ਸਲੋਇਜਾਇਨਿਕਲੇ ਅਰਅਗੋਪਠਾਣਾਦੇਘ
ਰਾਵਿਚਵਿਵਾਹੁਹੈਸੀ ਪਠਾਣਨਚਦੇਕੁਦਦੇਹੈਸਾਨਿ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬ
ਦੇਨਾਲਕੁਛਕਲੋਗ ਔਦਫਕੀਰ ਭੀਹੈਸਨ ਦਸਬਾਰਾਏਪਰ ਖਧਿਆਰਥੀ
ਹੈਸਨ ਤਾਉਥੇ ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਜਿਉਬੈਠੇਸਾਨਿ ਤਿਉਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀ
ਦੀਖਬਰਕਿਸੇਭੀਨਾਲਈ ਅਤੇਫਕੀਰਾਨੂੰਭੁਖਨੇਬਹੁਤਆਜਜਕੀਤੇ ਗੁਰੂ-
ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਓਥੋਂ ਉਠਖੜੋਤੇ ਓਨਾਫਕੀਰਾਨੂੰ ਸਾਥਲੈਲੀਤਾ ਤਾਂਜਾਇਕ
ਰਓਨਾਪਠਾਣਾਦੀਘਰੀ ਸੁਆਲਪਾਯਾ ਅਤੇ ਓਨਾਪਠਾਣਾਦੇ ਸਾਰਿਆਘਰ
ਵਿਚਫਿਰੇਪਰ ਸੁਆਲਕਿਸੇਨਾਮੰਨਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ੍ਰੋਧਵਾਨਹੋਏ ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬਵਜਾਉ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਨੇਰਬਾਬਵਜਾਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਵਿਚ ਇਕਸਬਦਕਹਿ
ਆ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾ
ਕਰੀਗਿਆਨਵੇਲਾਲੋ॥ ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆਜੋਰੀਮੰਗੈਦ
ਾਨਵੇਲਾਲੋ॥ ਸਰਮਧਰਮਦੋਇਛਪਖਲੋਇਕੂੜਫਿਰੈਪਰਧਾਨਵੇਲਾਲੋ॥
ਕਾਜੀਆਬ੍ਰਾਹਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦਪੜੈਸੈਤਾਨਵੇਲਾਲੋ॥ ਮੁਸਲ
ਮਾਨੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ ਜਾਤਿਸ
ਨਾਤੀਹੋਰਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਏਹੁਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥੧॥ ਸਾਹਿਬਕੇ
ਗੁਣਨਾਨਕਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਆਖੁਮਸੋਲਾ॥ ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਿਰ
ਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬਸਚੁਤਪਾਵਸਸਚੜਾ
ਨਿਆਉਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ॥ ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕਟੁਕਹੋਸੀਹਿੰਦੁਸਤਾਨ
ਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ ਆਵਨਿਅਠਤਰੇਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰਭੀਉਠਸੀਮਰ
ਦਕਾਚੇਲਾ॥ ਸਚਕੀਬਾਣੀ ਨਾਨਕਆਖੈ ਸਚਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇ-
ਲਾ॥੨॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਹੇਲਾਲੋ ਜੋਸਾਹਿਬਕੀਆਗਿਆ ਹੋਈਹੈ ਤਿਸਦਾਹਿਭਰੂਕੀਰਜਾ ੪੭੧
ਕਿ ਏਹੁਬਚਨਮੂੰਹੋਨਿਕਲੇਹੈਨ ਜੇਹੜੇ ਏਹਨਾਲੋਕਾਂਦੇ ਪਾਪਹੈਨ ਜੋ ਓਨਾਨੇ ਕਾਬਲਦੇਵਿਚਜਨ
ਮਜਾਇਪਾਇਆ ਉਨਾਪਾਪਾ ਨੇਫਲਆਣਕੇ ਏਹਨਾਨੂੰਬਹੁਤ ਸਾਰਦੇਣੇਹੈ ਉਨਾਪਾਪਾਂਦੇ
ਫਲਭੋਗੇਬਿਨਾਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਹੋਵੇਗਾ ਮੁਗਲਾਂਦਾਰੂਪਧਾਰਕੇ ਆਵਨਗੇ ਜੋਰਨਾਲਦਾ
ਨਮਗਣਦੇ ਸਰਮਤੇ ਧਰਮਜੋਹੈਨ ਏਸਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਤਿਨਦੀ ਹਾਨਹੋਗਈਹੈ ਝੂਠ
ਜੋਹੈ ਸੋ ਮੁਹਰੈਹੈ ਕਿਆ ਪਰਧਾਨਬਣਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਕਾਜੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਦਾਕਹਿਆ
ਕੋਈ ਮੰਨਦਾਨਹੀ ਨਕਾਹ ਤੇ ਵਿਆਹੁ ਸਿਤਾਣੀਕਰਦੇਹੈਨ ਸੁੰਦ੍ਰ ਔਰਤਾਂਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਲੋਭੁ
ਕਰਦੇਹੈਨ ਜੋਰਨਾਲਪਕੜਕੇ ਮੰਗਾਵਦੇ ਘਰਾਂਵਿਚ ਅਤੇ ਭੋਗਦੇਹੈਨ ਮੁਸਲਮਾਨੀ
ਆਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂਹੈਨ ਕਹਿੰਦੀਆਂਹੈਨ ਸਭਮੈਂ ਖੁਦਾਇਹੈ ਤੇ ਗੀਬਾਂਨੂੰ ਦੁਖਦੇਂਦੇ
ਹੈਨ ਤਿਸਦਾਫਲਕਸਟਭੋਗਣਗੇ ਬਹੁਤਸਦਾ ਜਿਸਵੇਲੇ ਉਨਾਨੂੰਮਾਰਪਵੇਗੀ ਤਾਂਕ
ਹਿਣਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁਕਿਆਕੀਤਾ ਨੀਚ ਜਾਤਕੇ ਹਿੰਦਣੀਆਂ ਪਕੜਮੰਗਾਂਵਦੇਹੈਨ
ਸੇਖੂਨਕੇ ਜੋ ਹਿਲੇਗਾਵੀਐਗੇ ਰਤਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਵੀਐਗੇ ਲਾਲੋ ਜਾਮਿਣੇ ਬੈਠਾ ਪੁਛਦਾ
ਹੈ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੁਗਲਆਣਕੇ ਲੜਾਈਕਰਨਗੇ ਖਾਨਕੇ ਜੀਤਕਰ ਦੁਹਾਈ ਆਪਨੀ
ਫੇਰਨਗੇ ਤੇ ਕਿਤਨਾਚਿਰਰਾਜਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਓਨਾਦੀ ਹਕੂਮਤ ਕਦੋਂ ਦੂਰਹੋਵੇ
ਗੀ ਤਖਾਨ ਤਾਂ ਬੜੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਦਕਰਕੇ ਅੰਧਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸਅਵਗਿਆ ਕੀਤੇ
ਦਾ ਫਲ ਪਾਵਨਗੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸਾਹਿਬਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣਸਬਦ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਦੇਹੈਨ ਮਾਸਪੁਰੀ ਏਹੁ ਅਸਥਾਨਹੋਜਾਵੇਗੀ ਏਹਨਾਦੀਆਂਦੇਹੀਆਂ
ਜੀਵਤੇ ਜੁਦਾਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਵਨਗੀਆਂ ਮਾਰੇਜਾਨਿਗੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਪੂਰਨਪੁਰ
ਖਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਦੇਹੈਨ ਜਿਸਭਗਵੰਤਨੇ ਸਾਰਾਜਗ ਉਤਪਤਿਕੀਤਾਹੈ
ਕਈਤ੍ਰਾਂਦੇ ਰੰਗਕੀਤੇਹੈਨ ਤਿਸਪਰਮੇਸਰਕੇਲੋਪਤਭੂਲਹੋਕੇ ਵਿਸਦਿਰਲਗ
ਪਏ ਸਭੁ ਜੁਪਭੁਲਗਈਹੈ ਨੇਸੇਭੁਗਵੰਤ ਨਿਆਰਾਹੋਕਰ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਦਾਹੈ ਜੋ
ਸਚਾਸਾਹਿਬਹੈ ਨਿਆਉਭੀ ਤਿਸਦਾ ਸਚਾਹੈ ਮਸਲੇਮੂਜਬ ਜੋਕਰੈ ਤਾਂ ਕਾਇਆਂਦੇ
ਹਓਨਾਂਦੀਆਂ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਜੇਹੇ ਪਾਪਕੀਤੇ ਤੇਹਾ ਓਨਾਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗਿ
ਆ ਸਾਰੀਧਰਤੀ ਤੇ ਲੋਹੂ ਫੈਲਜਾਵੇਗਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਦਾ ਬੋਲ ਆਣਕੇ ਸਮਾਲੇਗਾ
੧੫੭੮ ਪੰਦ੍ਰਾਸੈ ਅਠੱਤ੍ਰੈ ਵਿਚ ਓਨਾਦਾ ਆਵਨਾ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਸੈ ਸਤਾਨਵੇ ਵਿਚ ਜਾਵ ੧੭੯੭
ਨਗੇ ਤਿਨਾਦੀ ਸਫਾ ਦੂਰਹੋਜਾਵੇਗੀ ਦੋਸੌ ਉਨੀ ਬਰਸ ਰਾਜਕਰਨਗੇ ਫੇਰਮੈਂ ਨਰਅ ੨੧੯
ਵਤਾਰਧਾਰਾਂਗਾ ਤਿਸਦਾ ਰੋਲਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋਵੈਗਾ ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ

੪੭੨ ਕਾਮੇਹੋਕਰਖਾਲਸਾਪੰਥਮੇਰਾਹੋਵੈਗਾ ਸਨੇਸਨੇਓਹ ਖੋਹਲੇਵੈਗਾਤਬਤੁਰਕਾਦਾ
ਬਲਹੀਨੋਹੋਜਾਵੈਗਾਜੇਆਪਸਵਿਚਮੇਲਰਖਣਗੇਤਾਂਰਾਜਵਧਦਾਜਾਵੈਗਾਦੁਸਟਾਂਦਾ
ਨਾਸਕਰਨਗੇਜੇਕਰਆਪਸਮੇਂਲਨਾਈਕਰਨਗੇ
ਗੁਸੇਕ੍ਰੋਧਦੇਬਲਕਰਕੇਦੁਖਪਾਵਨਗੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਰਕੀਬਣੀਆਖੀ
ਹੈਜਬਏਹੁਪ੍ਰਗਟਹੋਵੈਗੀਤਾਂਏਹੁਜਾਣਗੇ ਸਾਰੇਖਾਨੇਕਾਨਾਸਹੋਵੈਗਾ ਤੁਫੰਗਾਂ
ਚਲਣਗੀਆਂਤਲਵਾਰਾਂਕਟਨਗੀਆਂ ਸਾਰਾਸਹਿਰਲੁਟਿਆਜਾਵੈਗਾ ਬਹੁਤੇ
ਦੁਖੀਹੋਵੈਗਾ ਸਾਬਤਕੋਈ ਨਹੀ ਬਚੈਗਾ ਏਹੁਪ੍ਰਸੰਗਕਹਾਗੁਰੂਜੀਨੇ।
ਇਕਬ੍ਰਾਹਮਣਪਾਸਸੁਣਦਾਸੀਉਸਨੇਜਾਣਿਆ ਜਿਤਨੇ ਗਜਬਦਾ ਸਬਦਉਚ
ਰਿਆਹੈ ਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਮੇਵੇਦੀਆਂਝੋਲੀਭਰਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇਲਿਆਇ
ਰਖੀਆਂਅਤੇਆਪਬੈਠਗਿਆ ਤੇਹਥਜੋੜਕੇ ਅਰਜਕੀਤੀਹੇਮੇਹਰਵਾਨਜੀਏ
ਹਸਬਦਜੋਆਪਨੇਉਚਰਿਆਹੈ ਸੋਦਇਆਕਰਕੇ ਫੇਰੀਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਹੇਸੁ
ਆਮੀਦੇਵਤਾਜੀਏਹੁ ਸਬਦ ਫਿਰਨੇਤੇਰਹਿਚੁਕਾਹੈ ਹੁਣਘਰੀ ਵਗਾਈਹੈ ਅਤੇਤੁਸੀ
ਆਇਮਿਲੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰਬਖਸਿਆਹੈ ਪ੍ਰਏਥੋਂਤੇ ਦੋਇਕੋਹਾਂਉਪਰਇਕਛਪੜੀਹੈ ਸਮੇਤ
ਟਬਰਕੇਓਥੇਜਾਇਬੈਠੋ ਇਤਨੇਚਿਰਨੂੰਭਾਈਲਾਲੋਨੂੰਹੁਕਮਹੋਇਆਭਾਈਲਾਲੋ
ਤੁਸੀਭੀਆਪਨੇਸੰਨਬੰਧੀਤੇਪਦਾਰਥਲੈਕਰ ਓਥੇਹੀਜਾਇਬੈਠੋ ਏਥੇਰਾਤਨੂੰਬਾ
ਬਰਨੇਪੈਣਾਹੈ ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੋਰਾਤਨੂੰਓਥੇਜਾਇਬੈਠੇ ਅਤੇਪਜਾਹਕੋਹਾਂਤੇਬਾਬਰ
ਨੇਧਾਈਕੀਤੀ ਆਣਕੇ ਸੈਦਪੁਰ
ਮਾਰਿਆ ਆਸਲੇਪਾਸਲੇਗਿਰਾਇ
ਭੀਲੁਟੇਮਾਰੇਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ ਸ
ਭਕਤਲਕੀਤੇ ਰੰਨ ਬੁਢੀਆਂਜੁਆ
ਨ ਮਰਦਭੀਸਭਬੰਦੀਵਿਚਆਏ
ਗੁਰੂਭੀਸਭਬੰਦੀਵਿਚ ਆਏ ਗੁਰੂ
ਜੀਕੇ ਸਬਦਨੇ ਅਜੇਹੀਕੀਤੀ ਪਠ

ਣਨਾਲਮਹਾਪੁਰਖਾਂਦੇਕਹਿਰਨੂੰਖੁਦਾਇਮੰਨਲੈਂਦਾਹੈ ਅਤੇਫਕੀਰਾਂਨੂੰ ਅਤੇਫਕੀ
ਰਖੁਦਾਇਨੂੰਮੰਨਦੇਹੈਨ ਅਤੇਫਕੀਰਾਂਦਾਆਖਿਆਖੁਦਾਇਸੁਣਦਾਹੈ ਜੋਫਕੀਰ
ਦੇਦਿਲਵਿਚਗੁਜਰਦੀਹੈ ਸੋਈਕਰਦਾਹੈ ਪਰਓਹੁਫਕੀਰਕੌਣਹੈਨ ਜੋਹਰਨੂੰਮੇਹਰਮੁ
ਹਬਤਦਿਲਵਿਚ ਰਖਦੇਹੈਨ ਅਤੇਸੁਆਲਨਹੀਕਰਦੇ ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀਵਿਚਰਹਿ

ਦੇਹੈਨਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇਪਰਭੂਆਤਮਾਵਸਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸੇਦੇਖਦੇਹੈਨ ਫਿਕਰਦਾ ੪੭੩
ਨਾਮੋਮਦਿਲ ਸਾਦਕ ਦਰਵੇਸ ਦਰਦ ਦੇਦਹੈਨ ਓਹਫਕੀਰਕਹੀਦੇਹੈਨ ਪਰਗਿਰਸਤੀ
ਨੂੰਚਾਹੀਦਾਹੈ ਜੋਕੋਈ ਫਕੀਰ ਚਹੁੰਵਰਨਾਂਵਿਚੋਂਹੋਵੈ ਭਾਵੈਂ ਹਿੰਦੂਹੋਇਭਾਵੇਂਮੁਸਲਮਾਨਹੋਇ
ਉਸਦੇਕਰਮਨਹੀਵਿਚਾਰਨੇ ਉਸਕੀਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਰਦੇਹੀ ਸੇ ਇਕਮੀ
ਰਖਾਂਮੁਗਲ ਆਹਿਕਰਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਤੇ ਹੋਰ ਜੋਹਨੇ ਨਾਲ ਹੈਸਨ
ਓਨਾਨੂੰਵਿਗਾਰੀ ਪਕੜਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਤੁਰਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਨਾਲਟੁਰਪਏ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਰਬਾਬਵਜਾਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇ ਹਥ ਤਾਂ ਘੋੜਾਹੈ
ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਘੋੜਾਹ
ਥੋਂਛਡਦੇਹੁ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਘੋੜਾਹਥੋਂ ਛਡਦਿਤਾ ਅਤੇਰਬਾਬਵ
ਜਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਹਰਿਕੀਆਕ
ਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਮੀਤਸੁਣਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿ
ਜਾਈਆ॥੧॥ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇਮਿਲੁਤੂਮੇਰੇਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਂਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਘੁਮਿਘੁਮਿਜਾ
ਏ॥੨॥ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ਜਿਨ ਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀ
ਤਿਨਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮਹੈਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇ
ਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ਜੋਹਰਿਨਾਮਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾ॥ਤਿ
ਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥੧॥ ਜਦਏਹੁਸਬਦਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਕਹਿਆ ਤਾਂਮੀਰਖਾਂ ਮੁਗਲਨੇ ਸੁਣਕੇਜਾਇਕਰ ਮੀਰ ਬਾਬਰਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਇਕਫਕੀਰ ਬੰਦੇਦੇ ਬੀਚ ਆਯਾਹੈ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਹੋਰ
ਭੀ ਫਕੀਰਹੈਨ ਉਸਕੇ ਸਿਰਪਰਜੋਬੋਝਾਹੈ ਸੋਉਸਕੇ ਸਿਰਤੇਹਾਥਭਰ ਉਚਾਜਾਤ
ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇਨਾਲ ੧ ਡੂਮਭੀਹੈ ਉਸਦੇਮਗਰਿਪਿਛੇਘੋੜਾ ਆਪੇਹੀਲਗਿਆਆ
ਵਦਾਹੈ ਓਹੁ ਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਕਹਿਆ ਐਸੇਫ
ਕੀਰਦੇ ਹੋਦਿਆ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਨਾਹੀਮਰਨਾਥਾ ਤਾਂ ਮੀਰਖਾਨੇਕਹਿਆ ਚਲਕਰਦੇ
ਖੀਐ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕਰੀਐ ਦੇਖੋ ਤੋ ਸਹੀ ਸਚਹੈਕਿਝੂਠਹੈ ਏਤਨੇਵਿਚਨੂੰਦੋਇ
ਕੋਸਪਰਡੇਰਾਹੋਇਗਿਆ ਸਭਲੋਕ ਜੋ ਔਰਤ ਮਰਦਹੈਸਨ ਸਭਨੂੰਚਕੀਆਂਮਿ-
ਲੀਆਂ ਜੁਘੋੜਿਆਂਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦਾਣਾਦਲਣ ਸਰਕਾਰਦਾ ਹੁਕਮਹੈ ਪਠਾਣੀਆਂਮੁ-
ਗਲਾਣੀਆ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆ ਬੰਦੀਵਾਨ ਸਭਲਗੇਚਕੀਪੀਸਣੇ ਤੇ ਦਾਣਾ ਲਗੇ

੫੧੪ ਦਲਣੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਗਾਲਾ ਪਾਵਦੇ ਜਾਣ ਤੇ ਚਕੀ ਆਪਹੀ ਪਈ ਫਿਰੇ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਬਾਲ ਭੀ ਸਤੈ ਚਕੀ ਪੀਸੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰਾਨੂੰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਭੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ। ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਃ ੧
॥ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨਿ
ਗਲਿ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਿਣ ਨਾ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ
੧॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵ
ਖੇ ਵੇਸ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ॥ ਹੀਡੋਲੀ
ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨ
ਪਾਸਿ॥੨॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾ
ਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸ
ਰੀਆ॥੩॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾ
ਇ॥੪॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰ
ਗ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ॥੫॥ ਇਕਨਾ
ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕ

ਕਢੇ ਨਾਇ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ
ਕਹਿਣੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ॥੬॥ ਇਕ
ਘਰ ਆਵਹਿ ਆਪਨੇ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿ
ਲ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖਾ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿ
ਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖਾ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖਾ॥੭॥੧
॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਦੇਹੈਨ ਬਾਬਰ ਨੇ ਆਣਕੇ ਪਠਾਣਾਂ ਨੂੰ
ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਬੰਨ ਲਈਆ ਬਾਬਰ ਨੇ ਆਇ ਘਰ ਲੁਟੇ ਜਿਨਾ ਦੇ ਸਿ
ਰ ਉਪਰ ਪਟੀਆ ਸੋਭਦੀਆ ਹੈਸਨ ਤੇ ਸੰਧੂਰ ਦੀਆ ਮਾਂਗ ਭਰਾਈਦੀਆ ਹੈਸ
ਨ ਉਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀਆ ਨਾਲ ਵਢਕੇ ਭੁਖਨ ਉਤਾਰ ਲੀਤੇ ਉਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੁਆਹ
ਨਾਲ ਭਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਤੇਰਾ ਮਾਸ ਦੇਹੋ ਜੇਹਨੂੰ ਮੁਖ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਂਦੇ ਹੈਸ

ਨਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੀ ਨਹੀ ਸਨ ਲੈਂਦੇ ਸੋ ਓਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਵਿਸਟਾ ਕਰਕੇ ਤੇ ਬੁਰੇ ਰਸ੍ਤੇ ਦੇ ਪੈ ੪੭੫
ਨ ਓਨਾ ਦਾ ਏਹੁ ਹਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੀਆਂ ਆਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੀਤਾ ਦਾ ਦਰ-
ਸਨ ਕਦੇ ਨਹੀ ਸੀ ਕੀਤਾ ਓਹੁ ਹੁਣ ਪਾਸ ਬੈਠਣੇ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦ
ਨ ਥੋ ਅਤੂ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਸਤੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਭੇਖ ਕਰ ਕਰ ਥਕ ਪਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜਦੋ
ਭੁਰਤੇ ਏਨਾ ਪਾਸ ਸੋਭਾ ਪਾਵਦੇ ਸਾਨਿ ਤਾਂ ਦੰਦ ਖੰਡ ਦੇ ਹਿਤੋਲਿਆ ਤੇ ਦਫ਼ ਕਰ ਆਈ
ਆ ਸਾਨਿ ਅਤੇ ਤਿਨ ਦੇ ਉਪੋਰੇ ਪਾਣੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਖ ਲਖ ਪਦਾ
ਰਥਾ ਦੇ ਪਾਂਵਦੀਆਂ ਹੈ ਸਨ ਅਤੇ ਗਿਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੈ ਸਨ ਜੋਬਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ
ਮਾਣਦੀਆਂ ਹੈ ਸਨ ਸੋਈ ਧਨ ਤੇ ਜੋਬਨ ਵੈਰੀ ਹੋਇਗਏ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕੋਈ
ਜੋਬਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਲਿਆਵੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਗਵਾਇਕੇ ਅਤੇ ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ
ਭਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਡਿਆਈ ਭੀ ਦੇਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਣਾ ਨਹੀ ਮੰਨਦੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਜਾਇ
ਦੇਦਾ ਹੈ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਹਪੁਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪੈਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇ ਦੇਂ
ਦੇ ਹੈਨ ਰੰਗ ਤਮਾਸਿਆਂ ਵਿਚ ਗਲ ਪੈਦੇ ਹੈਨ ਹੁਣ ਬਾਬਰ ਦੀ ਵਾਰੀ ਬਾਬਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ
ਫਿਰ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਓਨਾ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀਆਂ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲ
ਦੀਆਂ ਪੂਜਾ ਤੇ ਨਮਾਜ ਦਾ ਸਮਾ ਖੁਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂ ਚੌਕਾ ਪਾਇ
ਕਰ ਅਤੇ ਤਿਲਕ ਲਾਇਕਰ ਚੌਕੇ ਵਿਚ ਬੈਠਕਰ ਰੋਟੀਆਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੈ ਸਨ ਤੇ ਉਨਾ
ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਚਿਤ ਨਾਹੀ ਸੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਦੇ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਨਹੀ
ਕਹਿਣਾ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਸੁਖ ਆਣ ਕੇ ਪਏ ਪੁਛਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਮੋਯ
ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਰੋਦੇ ਹੈਨ ਜਿਉ ਜਿਉ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਭਾਵਦਾ ਹੈ ਤਿਵੈ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਮਾਨੁਖ
ਦੇ ਹਥ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਿਉ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਵੈ ਹੀ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।੧॥
ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਦਸਾਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯਾ ਬਡੀ ਅਰਜਦਾਸ਼ਤ ਦੇ ਵਿਚ ਆ
ਯਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਕਰਾਮਾਤ ਲਗਾ ਮੰਗਣੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਮ ਕਹਿਰ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੰਗ ਲੈ ਜਦ ਏਹੁ ਬਚ
ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹੇ ਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਆਇ ਚੁੰਮੇ ਅਤੇ ਕਹਿ
ਆ ਇਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਮੂਹੋ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਸਭੋ ਹੀ ਮਿਲਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਲਾਮੀ ਆਣ ਹੋਏ ਸਭ ਸਲਾਮਾਂ ਕਰਨ
ਲਗੇ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ

੪੭੬ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਰਬਾ
ਬਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੋ ਹੈਸੀ ਸੋ ਬਲਿ ਭੀ ਦੇਸ ਕੀਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਦਿਨ ਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਨੀ
ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗਲ ਪਾਇਕਰ ਸਿਰ ਤਲਵਾਇਆ ਹੋਇਕਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦ
ਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਉਠਕਰ ਨਿਮਾਜ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਫੇਰ ਤੀਹ ਸਪਾਰੇ ਕੁ
ਰਾਨ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਿਛੋਂ ਤੇ ਭੰਗ ਖਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬ
ਦ ਪੜ੍ਹਨ ਗਾਵਨ ਲਗੇ ਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਦੀਵਾਨ ਹੈਗੇ ਸਾਨ ਪਾਸ ਓਨਾ ਵਲੋਂ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਵਡਾ ਗਮ ਖਾਵੈਂ ਤਰਸ ਕਰੈਂ ਦਇਆਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਡਰਾਇਆ॥ਆਪੈ ਦੋਸ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮ ਕਰ ਮੁਗਲ ਚੜਾਇਆ
॥ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦ ਨ ਆਯਾ॥੧॥ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ
॥ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੈ ਕਉ ਮਾਰੈ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸ ਨ ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਾ ਸੀਹ ਮਾਰੇ
ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ
ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥੨॥ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕ
ਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ॥੩॥੧॥ ਏ
ਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੁ ਦੇ ਆਦਮੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ
ਏਹੁ ਜੋ ਤੁਮਨੇ ਆਵਾਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੋ ਅਬ ਕੇ ਫੇਰ ਭੀ ਕਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਹੁ ਸਬਦ
ਫੇਰ ਭੀ ਕਹਾ ਤਾਂ ਸਬਦ ਸੁਣਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਬਰ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਤਾ ਬਾਬਰ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਭੰਗ ਤੁਸੀ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਰ ਜੀ
ਮੈ ਭੰਗ ਐਸੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਓਹੁ ਭੰਗ ਕੈਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ
ਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ
ਚੀਤੁ॥ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ॥ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ॥ਮੈ ਦਰ ਮਾਗਉ
ਨੀਤਾ ਨੀਤ॥੧॥ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ॥ਮੈ ਦਰ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ॥ਚੰਦਨ ਭ
ਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ॥੨॥ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥
ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ॥ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦ

ਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੩॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ। ਸੁਣੋ ੪੧੧
ਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰਦਾਭਉ ਜੇਹੜਾਹੈ ਸੋ ਭੰਗਹੈ ਅਰਮੇਰਾਚਿਤ ਜੋਹੈ ਸੋਖਲੜੀ
ਹੈ ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਰਸਨਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਅਤੀਤਹੋਇਆਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂਕੇ ਲੋਭਿਖਿਆ
ਮਿਲੇ ਜੋਕਰਤੇਪੁਰਖਦਾ ਦਰਸਨ ਮੈਨੂੰਹੋਵੈ ਕੇਸਰ ਤੇ ਫੁਲਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗਛਾਲਾ
ਸਭਸੇਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਾਸਦੀਹੈ ਤੇ ਘਿਉ ਦਾ ਭਾਂਡਾਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਸੁਣੋ ਪਾਤ
ਸਾਹੁ ਜੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤਿ ਤੂੰ ਭੀ ਕਰੇਂਗਾ ਤਉ ਤੂੰ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵੈਂਗਾ ਅਰ ਜੇਹੜੇ
ਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨ ਸੋ ਜੇਹੜੀ ਉਨਕੀ ਇਛਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਵਦੇਹੈਨ ਤੇ ਅਰਚਲਕਾ
ਜਕਿਸੇਦਾ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਸੋ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸਾਹਿਬਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋਗੇ ਤੇ ਸੰਤਾਸਾਧਾਂਕੀ
ਸੇਵਾਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਦਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਭੋਗੋਗੇ ਸੰਤਾ ਸਾਧਾਂਨੂੰ ਦੁਖਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਨਸਟ
ਹੋਵੋਗੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਮੀਰਬਾਬਰ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦਿਆ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਢਹਿਪਿਆ
ਅਤੇ ਮੀਰਬਾਬਰਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਫਕੀਰਜੀ ਮੁਝਕੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੁਸਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਆਉ ਕਰਨਾ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ
ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੀਰਬਾਬਰਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲਵਿਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ
ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਫਕੀਰਸਾਹਿਬ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਰਹਾਂਗਾ ਫੇਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇ ਕਹਾ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰਹਿਣਾਜੀ ਗੁ
ਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਿਨ ਦਿਨ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਬੰਦੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ
ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਮਖਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇਗਏ ਤੇ ਜ਼ਿ
ਮੀਪਰ ਪਏ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹੁ ਵਿਚ ਗਏ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਕਿਉ ਆਯਾ ਹੈ ਕੁਛ ਕਹੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤੁਸਾ ਆਪ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਆਉਣੇ ਨਾਲ ਸਭ ਬੰਦਾ ਖਲਾਸ
ਕੀਤੀਆ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਕਰਾਇ ਦੇਹੁ
ਤਾਂ ਦਰਗਾਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਮਿਹਰ ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਦਰਗਾਹ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਪਹਿ
ਨਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੁ ਭੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਇਸ ਫ
ਕੀਰ ਕੋ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਫਕੀਰ ਬਹੁਤ ਦਰ
ਦਵੰਦ ਹੈ ਏਹੁ ਬੰਦੀਵਾਨਾਂ ਵਲੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ

੪੭੮ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਯਾਰੋ ਖੁਦਾਇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੋ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਉਠ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸਭਨਾ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਕਿ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਉਠ ਬੈਠੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਉਠ ਬੈਠਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਸੂਰਜ ਚੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਤੇਜ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਸਹਾਰ ਨ ਸਕਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਕਦਮ ਚੁੰਮੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੈਨੂੰ ਕਿ
ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਸਤ ਤਸਬੀਮਾ ਕੀਤੀਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੇ ਤੂੰ ਮਿਹਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਜੋ ਅਗਲੀਆ ਪਿਛਲੀਆ ਹੈਨ ਸਭ
ਖਲਾਸ ਕਰ ਦੇਹ ਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਬੰਦਾ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦਿਤੀਆ ਫੇਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ-
ਜੀ ਇਕ ਅਰਜ ਏਹੁ ਹੈ ਤੁਸ ਕਰੋ ਤਾ ਮੈਂ ਕਰਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਤੂੰ ਕੁਛ ਮੰਗ ਲੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਚਿਰ ਤਾਈਂ
ਚਲੇ ਜੀ ਅਰ ਕੁਰਸੀ ਬਕੁਰਸੀ ਤਾਈ ਚਲੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸ
ਹ ਤੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਚਿਰ ਤਾਈ ਚਲੈਗੀ ਪਰ ਜਦ ਤੀਕ ਰ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਨਿਆਉ
ਰਹੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨੇ ਆਖਨ ਦਾ ਬਚਨ ਦੇਹੁ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਪਾ
ਤਸਾਹੀ ਚਿਰ ਤੀਕ ਰ ਚਲੈਗੀ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਭ ਬੰ

ਦੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਅਰ
ਉਨਾਂ ਦੀਆ ਵਸਤੂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦਿਤੀਆ
ਤੇ ਬੰਦੀਵਾਨ ਜਿਤਨੇ ਹੈਸਨ ਸੋ ਸਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਬਿਨਾ ਜਾਵਨ ਨਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਕਰਾਇ ਕਰ ਸੈਦਪੁਰੇ ਆਏ ਤੇ ਆਇ ਕਰ
ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕਤਲਾਮ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਹਾਂ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਿਨਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ
ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ-
ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਹਿ ਜ

ਰਵੰਡਿਦੇਵਹਿਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁਦਰਿਘਰੁਮੰਡਪਮਹਿਲਕਹਾਂਸੁਬੰਕਸਰਾਈ ੪੭੯
॥ਕਹਾਂਸੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਜਿਸਵੇਖਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋਲੀਹਰਮਾ
ਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸਜਰਕਾਰਣਘਣੀਵਿਗੁਤੀਇਨਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ਪਾ
ਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੋਇਆਸਾਥਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੂੰਆਪਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਲਏਚੰਗਿ
ਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਰਹਾਏਜਾਮੀਰਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥ਥਾਨਮੁਕਾਮ
ਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁੱਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈ
ਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਭਈਲੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓ
ਨੀਤੁਪਕਤਾਣਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਚਿੜਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਿਫਟੀਤਿਨਾ
ਮਰਣਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਭਟਿਆਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕ
ਨਾਪੇਰਨਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨਵਾਸਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਆ
ਤਿਨਕਿਉਰੈਣਵਿਹਾਣੀ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੂੰਆਖਸੁਣਾਈਐ
॥ਦੁਖਸੁਖਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੂਆਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਚਲਾਏਵਿ-
ਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੭॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਇਨਾਦੇਘੋੜੇਕਿਥੇਗਏਹੈਨ ਅਤੇਭੇਰੀਆਸਰਣਾਈਆਕਿਥੇਗਈ
ਆਹਨ ਅਤੇ ਕਿਥੇਗਏਜੋ ਆਰਸੀਆਵਿਚੋਂਮੂੰਹਦੇਖਦੇਹੇਸਨ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਗਤ
ਤੇਰਾਹੈ ਤੇ ਤੂੰਗੁਸਾਈਹੈਂ ਅਤੇਜਗਤਨੂੰ੧ਘੜੀਵਿਚਥਾਪਦਾਹੈਂ ਅਰਪਰਲੋਭੀਕ
ਰਦਾਹੈ ਏਹੁਘਰਤੇ ਮੰਦਰ ਸਰਾਈ ਤੇ ਮਹਿਲਕਹਾਂਗਏ ਕਿਥੇਹੈਨ ਸੇਜਾ ਸੁਖਾਲੀ-
ਆ ਅਤੇ ਤੰਬੋਲਪਾਵਣਵਾਲੀਆਕਿਥੇਗਈਆ ਇਸਜਰਵਾਸਤੇ ਘਣਿਆ
ਨੇਦੁਖਪਾਯਾਹੈ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁਜਰਇਕਠੀਨਹੀਹੁੰਦੀ ਅਤੇਮੋਇਆ ਲੋਕਾਂਦੇ ਸਾ
ਥਨਹੀਜਾਂਦੀ ਅਰਜਿਸਨੂੰਗੁਰੂਦਿਆਲਗੀਕਰਦਾਹੈ ਸੋਪਰਉਪਕਾਰ ਉਤੇ ਜਰਲ
ਗਾਂਵਦਾਹੈਜਿਸਨੂੰਗੁਰੂ ਭੁਲਾਇਦੇਂਦਾਹੈ ਸੋ ਜਰ ਵਿਕਾਰਾਂਤੇ ਲਾਉਂਦਾਹੈ ਅਤੇਜਿਸਵੇ
ਲੇਬਾਬਰਕਾਬਲੋਂਧਾਇਆਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾਂ ਫਕੀਰਾਂਨੂੰਵਰਜ ਰਖਿਆਸੀ ਸੋਮਖ
ਰਜ ਆਪੇਹੀ ਆਯਾਹੈ ਪਾਪੀਆਂਦੇਸਜਾਇਵਾਸਤੇਭੇਜਿਆਹੈ ਜਿਸਨੂੰਏਹੁਮਾਰ
ਗਾ ਤਾਂਤੂੰਜਾਕਰਾਮਾਤ ਨਹੀ ਦਿਖਾਵਣੀ ਮੈ ਬਾਬਰ ਤੇ ਸਹਾਈ ਹਾਂ ਤੌਂਰਾਤ ਕੋ ਬਾਬ
ਰਤੇ ਪਠਾਣਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪਠਾਣਨੇਹਾਥੀ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਅਗੇ
ਖੜਾਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬਰਨੇ ਤੁਫੰਗਾ ਚਲਾਈਆਂ ਪਠਾਣਚੀਰੀਆਂਨੂੰ ਲਗਪਈਆਂ ਤਾਂ
ਪਠਾਣਨੇ ਕਿਲਾ ਛਡਦਿਤਾ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਅੰਦਰਜਾਇਵੜਿਆ ਬਾਂਕੇ

੪੮੦ ਖਤਲਾਮਾਰੇਹੋਈਜੋਪਿੰਡਵਣੀਆਭਾਣੀਆਂਨੂੰਕਰਾਣੀਆਂਸਭਫਤਲਹੋਈਆ
ਉਨ੍ਹਾਂਭੀਲਈਆਂਬਹੁਤੀਆਇਕਮਾਰੀਦਿਆਂਗੀਮਰਗਈਆਂਅਤੇਜਿਨਾਂਦੇਆਦ
ਮੀਮਰਗਏਉਨਾਨੂੰਦੁਖਦੀਰੋਣਛਿੜਣੀਦੁਖਸੁਖਤੋਆਪਕਰਤਾਹੀਦੇਂਦਾਹੈਪ੍ਰਕ
ਿਰਤਿਸਅਰੈਫਰੀਐਸਭਕੁਛਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਹੁਕਮਵਿਚਹੈਕਰਤਾਰਦੇਖਦੇਖਵਿਗ
ਸਦਾਹੈਅਤੇਜੀਵਪਏਪਾਪਪੁੰਨਦੇਫਲਭੋਗਦੇਹੈਨਤਾਂਬਾਬਰਦਣੀਪੂਰੀਹੋਈਤੇ
ਖੁਦਿਆਂਲੈਕਰਲੋਕਘਰੀਆਏਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਅਸਥਾਨਵਿਚਇਕਹੋਰਸ
ਬਦਉਚਰਿਆ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਾ ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾਰਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕ
ਰਮਨਜਾਣਾਧਰਮਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮਪਰਿਓਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਕਾ
ਇਹੁਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂਮਾਣੁ॥ਨਿਚੀਜਿਆਚੀਜ
ਕਰੇਂਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲ
ਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਝਿੜਕੇਬਹੁਭਾਤੀਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥
ਪਿਛਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ-
ਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਤਾਂਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦ
ਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਓਟਮੈਂਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਓਟਰਹਾਈ
ਹੈ॥ ੩॥ਹੋਇਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਆਪੇਸੁਣੈਬੇਨੰਤੀ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁ
ਰਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਵਖਧਮੁਖਪਾਇ
ਜਨਨਾਨਕਸੁਖਵਸੰਤੀ॥ ੪॥੧॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਣ
ਕੇਬੈਠੇਹਿੰਦੂਲੋਕਆਪਨੇਮੁਰਦਿਆਨੂੰਸਾੜਨਲਗੇਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਆਪ
ਨੇਮੁਰਦੇਦਬਣਲਗੇਘਰਘਰਵਿਚਰੋਵਣਦਾਸਬਦਹੋਵੇਤੇਲਗੇਪਿਟਣਅ
ਰਓਹਓਹਲਗੇਕਰਨਇਸਕਉਤਕਨੂੰਦੇਖਕੇਗੁਰੂਜੀਹੋਰਸਬਦਕਹਿਆ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਆ
ਦਮੀਬਾਂਧੈਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹ
ਾਉ॥ਨੀਤਿਨੀਤਿਘਰਬਾਂਧੀਐਜੇਰਹਿਣਾਹੋਈ॥ਪਿੰਡੁਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈ
ਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕਰਹੁਹੈਹੋਸੀਸੋਈ॥ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੋਤੁਮਕਉ
ਕਉਣੁਰੋਈ॥੩॥ਧੰਧਾਪਿਟਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮਕੂੜੁਕਮਾਵਹੁ॥ਓਹਨਸੁਣਈਕਤਹੀ
ਤੁਮਲੋਕਸੁਣਾਵਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ॥ਜੇਘਰਬੂਝੈਆ
ਪਣਾਤਾਨੀਦਨਹੋਈ॥੫॥ਜੇਚਲਦਾਲੈਚਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਲੇ॥ਤਾਧਨਸੰਚ

ਹੁਦੇਖਕੈਬੂਝਹੁਬੀਚਾਰੋ॥ਵਣਜਕਰਹੁਮਖਸੂਦਲੈਹੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ਅਵਗੁਣ
ਛੋਡਹੁਗੁਣਕਰਹੁਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਹੁ॥੭॥ਧਰਮਭੂਮਿਸਤਿਬੀਜਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸ
ਕਮਾਵਹੁ॥ਤਾਂਵਪਾਰੀਜਾਣੀਐ ਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮਵਖਾਣੈਸੁਣੈਨਾਮਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥ਜਿਉਲਾਹਾਤੋਟਾ
ਤਿਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧॥

ਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਹੇਗੁਰੂਜੀਇਸਅਸਥਾਨਿਇਕਸਨੇਬਿਗਾੜੁਕੀਤਾਹੈਸੀਅਤੇਇਤਨੇਲੋਕਮਾਰੇਗਏਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆਉਸਬਿਰਛਹੇਠਜਾਇਕਰਿਸੋਇਰਹੁਜਾਤੂੰਫਿਰਸੋਂਕਰਕੇਉਠੇਗਾਤਾਤੈਨੂੰਜਬਾਬਦਸਾਂਗੇਤਾਂਮਰਦਾਨਾਮਥਾਟੇਕਕੇਉਸਬਿਰਛਦੇਜਾਇਹੇਠਸੁਤਾਤਾਂਇਕਬੂੰਦਚਿਕਨਾਈਦੀਮਰਦਾਨੇਦੇਸੀਨੇਉਪਰਜਾਇਪਈਜਾਮਰਦਾਨਾਸੁਤਾਸੀਤਾਂਤਿਉਹੀਕੀੜੀਆਆਇਚੰਮੜੀਆਇਕਕੀੜੀਨੇਲੜੀਤਾਂਹਥਨਾਲਸਭੇਹੀਮਲਸੁਟੀਆਤਾਂਮਰਦਾਨਾਸੁਤਾਸੁਤਾਜਾਗਿਆਅਤੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਏਹੁਕਿਆਕੀਤੋਈਤਾਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਸਾਹਿਬਜੀਇਕਕੀੜੀਸੁਤਿਆਨੂੰਲੜੀਤਾਮੈਂਸਭੇਹੀਹਥਨਾਲਮਲਸੁਟੀਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਹਸਕਰਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਸੇਤਰਾਂਹੀਮਰਦੀਆਂਆਈਆਂਹੈਨਏਹੁਉਤ੍ਰਸੁਣਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਪਇਆਅਤੇਸਬਦਸੁਣਿਆਲੋਕਾਂਨੇਤਾਂਸੈਦਪੁਰਦੇਲੋਕਭੀਗੁਰੂਜੀਦੇਸਿਖਹੋਏਪਰਨਾਉਧਰੀਕਾਸਿਖਹੋਏਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗੇਜਪਣਇਕਸਾਨੂੰਕਲਾਲਭੀਬੰਦਵਿਚਆਇਆਸੀਉਸਨੇਭੀਏਬਾਰਤਾਗੁਰੂਜੀਕੀਆਲਿਖਲੀਤੀਆਹੈਸਨਫੇਰਗੁਰੂਜੀਉਸਅਸਥਾਨਤੇਚਲੇ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਕਸਮੀਰਦੀਧਰਤੀਦੀਚਲੀ

ਭਾਈਬਾਲੇਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਕਸਮੀਰਕੀਧਰਤੀਜੋਹੈਉਸਦਾਭੀਸੈਰਕਰੀਏਕਸਪਜੀਕੀਬਨਾਈਹੋਈਹੈਜੈਸੇਸਿਵਜੀਕੀਕਾਸੀਪੁਰੀਰਚੀਹੋਈਹੈਤੇਸ੍ਰਬਤੀਰਥਕਾਨਿਵਾਸਹੈਸੀਗੰਗਾਨਦੀਕੇਕਨਾਰੇਪਰਕਾਸੀਹੈਤੇਉਸੀਤਰਾਂਕਸਪਨੇਕਾਸਮੀਰਰਚੀਹੈਸਾਰੇਤੀਰਥਹੈਨਅਮ੍ਰਨਾਥਤਹਾਂਸਿਵਜੀਰਹਿਤੇਹੈਂਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਅਤੇਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਚਲੋਗੁਰੂਜੀਜਾਂਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇਹੈਤੁਹਾਡੀਚਲੀਏਅਸੀਆਪਦੇਪਿਛੇਪਿਛੇਚਲਣਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀ

੪੯੨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਸਮੀਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਕੋ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਸਮੀਰ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ।

ਅਰ। ਸਾਖੀ। ਇਕ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਪਾਲੀ ਨਾਲ।।

ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਸਮੀਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਗਏ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਉਥੇ ਦੇਖਨ ਤੇ ਬੜਾ ਧਰ
ਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਸਮੀਰ ਵਿਚ ਸਭ ਕਸਮੀਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੀਸ ਕਸਪ ਕੀ ਸੰਤਾਨ ਕਹੀ
ਦੇ ਹੈਨ ਪਹਾੜ ਪਰਬਤ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਇਕ ਪਰਬਤ ਪੁਜਾਇ ਬੈਠੇ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਓ
ਥੇ ਪੈ ਰਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੀਤ ਗਏ ਕਿਸੇ ਭੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਲੀਤੀ ਜਦ ਤੇਹਰਵਾਂ ਦਿਨ
ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਲੀ ਦੂਬੇ ਚਾਰਦਾ ਆਇਆ ਕਸਮੀਰੀ ਉਸ ਪਾਲੀ ਨੇ ਦੇਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਕਿਉ ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕੌਨ ਹੁੰ
ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਕਉਣ ਨਜਰ ਆਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਸ
ਮੀਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭਲੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਿਆ ਜਾਣੀ
ਏ ਤੁਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਧਾੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਫਕੀਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਆਖ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਕਾਸਮੀਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਏਥੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਿਆਏ ਹੋ ਨਹੀ ਤਾਂ ਏਥੇ ਕੋਈ ਭੀ
ਨਹੀ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫੇਰ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਏਥੋਂ ਹੁਣ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਤਾਂ
ਓਹੁ ਕਸਮੀਰੀ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਉਠਿ ਗਿਆ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ
ਅਯੜ ਮੋਇਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕਸਮੀਰੀ ਦੇਖ ਕੈ ਹੈਰਾਨ ਪ੍ਰੇਸਾਨ ਹੋਇ ਗਿ
ਆ ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਹੁਣੇ ਮੈਂ ਏਸ ਅਯੜ ਨੂੰ
ਰਾਜੀ ਬਾਜੀ ਚਰਾਉਂਦਾ ਚਰਾਉਂਦਾ ਛਡ ਗਿਆ ਥਾ ਏਹੁ ਤਾਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਹੀ ਸਾਰਾ ਅ-
ਯੜ ਮਰ ਗਿਆ ਏਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਆ ਜਬਾਬ ਦਿਆਂਗਾ ਏਨਾਂ ਦੇ ਖਾਵਿੰਦ ਤਾਂ
ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਬਚਾ ਖਚਾ ਘਾਣੀ ਪਾਵਣਗੇ ਏਹੁ ਵਡੀ ਕੁਦਰਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਲੀਕਾਂ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੇਗੀ ਮੇਰੇ ਲੜਕੇ ਕਿਉਂ ਕ
ਰ ਪਲਨਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕਸਮੀਰੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੋ ਕੁ-
ਛ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਓਸੇ ਫਕੀਰ
ਦੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਵਾਂ ਤਾਂਹੀ ਮੇਰਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਸਮੀਰੀ ਦੂਬੇ ਓਹੁ ਓਥੇ ਹੀ ਛ
ਡਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਜਜੀ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਗਾ
ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਇਕ ਵਡੀ ਕੁਦਰਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕਹੁ ਭਾ
ਈ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਸਮੀਰੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਈ ਲੋਕ ਜੀ ਮੈਂ ਪਰਾਏ

ਦੂਖੇ ਕਰਾਉਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਨਿਤ ਹੀ ਇਸ ਤਰਾਂ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਘਰੋਂ ਮੈਂ ਆ
ਯਾ ਹਾਂ ਤੇ ਦੂਖੇ ਕਰਦਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਦੂਖੇ ਹਛੇ ਕਰਦੇ ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆ
ਇਆ ਤਾਂ ਰੰਗੇ ਭੁਲੇ ਛਡ ਆਯਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਮੁੜ ਕੇ ਲਿਆ ਹੁਣ ਜਾਇ ਕਰ ਗਿਣੇ ਹੈ
ਨ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਅਸਬਾਬ ਮੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਰਾਕ
ਰ ਦੀਬਿਆਂ ਦੇ ਖਾਵੰਦ ਘਾਣੀ ਪੀੜਨਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਹੁੰਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹੁ
ਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਝ ਲਈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਕੀ
ਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਇਕ ਇਕ ਦੂੰਬੇ ਨੂੰ ਉਠਾਲ ਤੇ ਤੇਰਾ ਸਾ
ਰਾ ਹੀ ਅਸਬਾਬ ਜੀਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਕਸਮੀਰੀ ਆਇਆ ਆਪਣੇ ਅਸਬਾਬ ਦੇ ਕੋਲ ਤੇ ਆਨ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਦਕਾ ਇਹ ਅਸਬਾਬ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕੇ ਤੇ ਦੂੰਬੇ ਨੂੰ [illegible]
ਦੂੰਬਾ ਉਠ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਗ ਪਵੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਾਰਾ ਅਸਬਾਬ ਜੀ ਉਠਿਆ ਤਾਂ [illegible]
ਸਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਉਹ ਅਸਬਾਬ ਨੂੰ ਛਡ ਕੇ ਕਸਮੀਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਨ ਲਗਾ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਘਰ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਓਹੁ ਅਯਾਲੀ ਘਰ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪ
ਾਸ ਬੈਠਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਓਸ ਅਸਬਾਬ ਦੇ ਖਾਵੰਦ ਢੂੰਢਦੇ ਢੂੰਢਦੇ ਓਥੇ ਆਏ ਦੇ
ਖਨ ਤਾਂ ਅਸਬਾਬ ਸਭ ਸੁੰਦਾ ਪਿਆ ਚਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਓਹੁ ਅਸਬਾਬ ਦੇ ਮਾਲਕ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਖਰੇ ਮਸਤ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਭੀ ਮਸਤ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜੀ ਏਹੁ ਅਯਾਲੀ ਨਿਤ ਦੂੰਬੇ ਚਾਰ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤੇ
ਕਲ ਦਾ ਆਯਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭੀ ਨਹੀ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਏ ਸਾਂ ਪ
ਰ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਇਸ ਨੂੰ ਢੂੰਢਦੇ ਆਪ ਕਾ ਭੀ ਦਰਸਨ ਦੀਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਅਯਾਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਓਨਾ ਅਸਬਾਬ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਫਕੀਰ
ਹੈ ਸੋ ਅਕੇ ਏਹੁ ਆਪ ਖੁਦਾ ਇਹੈ ਯਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮਤ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਜਾਣ
ਦੇ ਹੋਵੋ ਓਨ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੀ ਹੈ ਸਚ ਕਹੁ ਤਾਂ ਅਯਾਲੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣੋ ਏਹੁ ਅਸਬਾਬ ਮੈਂ ਕਲ ਚਾਰਦਾ ਏਥੇ ਤੀਕਰ ਆਯਾ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਚਰਦਾ ਇਸ ਨੂੰ
ਛਡ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਰਾਹ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਧਾੜਵੀ
ਹੋ ਏਥੇ ਕਿਉਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਫਕੀਰ ਨਹੀ ਫਕੀਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵਸਤੀ —— ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਐਸੀ

੪੮੪ ਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਬਿਅਦਬੀਦੀਆਂ ਸਖਤ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਨਦੇ ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਆਪਨਾ ਕੰਮ ਕਰ ਜਾ ਮੈਂ ਮੁੜਕੇ ਜਾਇਕੇ ਅਯੜ ਨੂੰ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਸਭੋ ਹੀ ਮਰਿਆ ਪਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਇਕੇ ਇਨਾ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਿਆ ਤਾ ਇਨਾ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾ
ਇਕਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਦੂੰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਇਕਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆ
ਖਕੇ ਦੂੰਬੇ ਉਠਾਇ ਲੀਤੇ ਸਾਰਾ ਅਯੜ ਜੀਵ ਉਠਿਆ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਆਪਨੇ ਦੂੰਬੇ ਆ
ਪਣੇ ਘਰੀ ਲੈ ਜਾਵੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਤ ਰਖੋ ਤਾ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ
ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਓਹੁ ਸਾਰਾ ਅਯੜੁ ਘਰੀ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਓ
ਨਾਨੇ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਆਇਕੇ ਧੁੰਮ ਪਾਇ ਦਿਤੀ ਕਹਿਓਨੇ ਭਾਈ ਇਕ ਦੋ ਬੇ ਫਕੀਰ ਆ
ਏ ਹੈਨ ਸੋ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸੂਰਤ ਹੈਨ ਤੇ ਰੋਂਦਾ ਵਿਨ ਓਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੈਠਿਆ ਗੁਜ
ਰ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤ ਦਾ ਲੋਭੁ ਲਾਲਚ ਹੈ ਓਨਾ ਨੂੰ ਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕ
ਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵਸਤੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਏ ਅਤੇ ਵਡੀ ਬੇਨਤੀ
ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਪੁਰਖੋ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਜੋ ਏਤਨੇ ਦਿਨ ਤੋ ਏਹੋ
ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋ ਤੁਹਾਡੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
ਏ ਬਖਸੀਏ ਅਸੀ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰਾਂ ਬਡੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਹੋ ਬਖ
ਸਨਹਾਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਨਾ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ
ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਓਹੁ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਣ ਉਸ ਕ
ਸਮੀਰ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮਦਾਸ ਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਏਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰ
ਆਯਾ ਹੈ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਦੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਬਹੁਤ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪ
ਨੇ ਗਲ ਵਿਚ ਸੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਰਖਦਾ ਸੀ ਓਹ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਏ
ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਭੇਖ ਦੇਖਕਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ
ਮਨ ਮੇਂ ਬਡਾ ਹੰਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਬਡੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਉਸਕੇ
ਚਿਤ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਭੀ ਓਹੁ ਜਿਤਨੀ ਕਰੈ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਕਰੇ ਅਤੇ
ਮਨ ਵਿਚ ਕਹੇ ਜੋ ਏਹੁ ਸੇਵਾ ਮੈਂ ਅਗੇ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸਾ ਹੁਣ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਹਉਮੈ
ਕਾ ਸਦਕਾ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਪੰਡਿਤ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਹੋ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਜਾਵੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਾ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਉਦਿਆਨ ਵਿਖੇ ਚਾਰ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਓਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ

ਤਾਂਓਹੁਤੈਨੂੰਦਸਨਗੇਸੋਤਿਸਨੂੰਤੂੰਸਾਗੁਰੂਕਰਨਾਤਾਂਓਹੁਪੰਡਿਤਪੁਛਕੇਓਨਾਂਦੇਪਾ
ਸਗਇਆਅਤੇਪੈਰੀਪਉਨਾਕਰਕੇਬੈਠਗਿਆਓਨਾਂਕਹਿਆਆਓਪੰਡਿਤਜੀ
ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਸੰਤਜੀਮੈਗੁਰੂਕਰਨਾਹੈਜਿਸਨੂੰਤੁਸੀਦਸੋਓਸਨੂੰਮੈਂਗੁਰੂ
ਕਰਾਂਜੀਤਾਂਓਨਾਫਕੀਰਾਂਨੇਕਹਿਆਓਹੁਜੋਉਰਾਮੰਦਰਦਿਸਦਾਹਈਉਥੇਤੂੰਜਾ
ਹੁਓਥੇਤੇਰਾਗੁਰੂਤੈਨੂੰਮਿਲੇਗਾਤਾਂਪੰਡਿਤਓਥੇਗਿਆਜਾਇਕਰਮੰਦਰਕੇਬੂਹੇ
ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਓਥੇਅਗੇਸੂਹੇਬਸਤ੍ਰਪਹਿਨੇਹੋਏਇਕਇਸਤ੍ਰੀਰੂਪਆ
ਪਨੇਧਿਆਨਮੇਂਬੈਠੀਖੇਡਦੀਸੀਉਸਨੇਪੈਜਾਰਲੈਕਰਪੰਡਤਦੇਸਿਰਪਰਮਾਰੀ
ਤਾਂਪੰਡਿਤਬੁਰੇਹਾਲਰੋਂਦਾਪਿਟਦਾਆਯਾਫਕੀਰਾਂਕਹਿਆਕਿਉਂਪੰਡਿਤਜੀਗੁਰੂਜੀ
ਮਿਲਿਆਹਈਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇਆਪਨੀਹਕੀਕਤਕਹਿਸੁਣਾਈਤਾਂਓਨਾਸਾਧਾਂਨੇ
ਕਹਿਆਪੰਡਿਤਜੀਓਹੁਤਾਂਮਾਯਾਹੈਸੀਜਿਸਦੀਤੂੰਸੇਵਾਕਰਦਾਹੈਂਤਾਂਪੰਡਿਤਗੁ
ਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਆਇਲਗਾਓਹੁਪੂਜਾਦੀਸਮਗ੍ਰੀਸਭਸੁਟਪਾਈਪੋਥੀਆਂਭੀ
ਬਾਦੇਉਠਭੀਲੁਟਾਇਦਿਤੇਤਾਂਓਹਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆਅਤੇਸੁਧਾ
ਤਮੇਲਗਾਗੁਰੂਜਪਣਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਪੰਡਿਤਦੇਪ੍ਰਥਾਇਇਕਸਲੋਕੁਕਹਿਆ

੪੯੬ ।ਭੁਰਗਿਮਾਲਿਓਮਨਰਹਿਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰਣਮੀਗਾਰ।ਸਭਦਿਸੈਹਰਿਆਵਲੀ
ਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲ।ਅੰਦਰਰਸਚੇਰੰਗਿ।ਜਿਉਮਜੀਠੈਲਾਲ।ਭੁਲਾਲ।ਕਮਲਬਿਗ
ਸੈਸਚਮਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲ।ਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲ
।ਫਾਹੀਫਥੇਮ੍ਰਿਗਜਿਉਸਿਰਦਿਸੈਜਮਕਾਲ।ਖੁਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿੰਦ੍ਰਾਬੁਰੀਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਵਿਕਰਾਲ।ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਆਵਈਜਿਚਰਸਬਦਨਕਰੇਬੀਚਾਰ।ਤੁਧ
ਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਂਚੁਕੈਆਲਜੰਜਾਲ।ਮੂਲਰਹੈਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਥ।।
ਨਾਨਕਲਗੀਤਤਲੈਤੂੰਸਚਾਮਨਸਚ।।੧।। ਤਾਂਫੇਰਹੋਰਪੰਡਿਤਕਸਮੀਰਦੇਰ
ਲਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸਆਇਬੈਠੇ ਤਾਂਉਨਾਨੇਕਹਿਆਹੇਸੰਤਜੀਮਹਾਪੁਰ
ਖਜੀਅਸੀਂਨਿਤਵੇਦਪੁਰਾਣਸੁਣਦੇਹਾਂਜੀਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਦੇਹਾਂਪਰਸਾਡੇਵਿਚੋਹੰਕ
ਰਨਹੀਦੂਰਹੋਂਦਾਅਤੇਐਸੀਆਪਕਿਰਪਾਕਰੋਜੀਜੋਕਿਸੇਤਰਾਂਸਾਨੂੰਸਾਂਤਆਵੈਜੀ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ।।
ਲਬਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰ।ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਿ
ਨਕ੍ਰੋਧਚੰਡਾਲ।ਰਸਕਸਆਪਸਲਾਹਣਾਏਹੁਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ।੧।।ਬਾਬਾਬੋ
ਲੀਐਪਤਿਹੋਇ।ਊਤਮਸੇਦਰਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ।੧।ਰ
ਸਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਰਸਮਣਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ।ਰਸਘੋੜੇਰਸਸੇਜਾਮੰਦ
ਰਰਸਮੀਠਰਸਮਾਸੁ।ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ।੨।।ਜਿਤੁਬੋ
ਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ।ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣਿਮੂਰ
ਖਮਨਅਜਾਣ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਕਿਕਹਣਵਖਾਣ।੩।।ਤਿਨਮਤਿ
ਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲਾ
ਹਣਅਵਰਸੁਆਲਿਓਕਾਇ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ।।੪।।
੧।। ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਰਨਨਕਰਦੇਹੈਨਸੁਣੋਪੰਡ
ਤਜੀਲੋਭਜੋਸਰੀਰਮੇਂਹੈਸੋਕੁੱਤਾਹੈਅਤੇਝੂਠਬੋਲਣਾਜੋਹੈਸੋਚੰਡਾਲਹੈਅਤੇ
ਠਗੀਕਰਨੀਜੋਹਨੀਹੈਸੋਮੁਰਦੇਦੇਸਮਾਨਹੈਅਤੇਪਰਾਈਨਿੰਦਾਜੋਹਨੀਹੈਸੋ-
ਪਰਾਈਮਲਹੈਕ੍ਰੋਧਜੋਹੈਸੋਅਗਨਕੇਸਮਾਨਹੈਅਤੇਰਸਕਸਖਾਵਨੇਅਤੇ
ਆਪਨੂੰਸਲਾਹਿਣਾਏਹੁਮੇਰੇਵਿਚਕਰਮਪਏਹੋਏਹੈਂਜੋਕੁਇਤਨੀਆਂਬਲਾ
ਈਹਿਰਦੇਵਿਚਹੈਨਤਾਂਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਹਿਰਦੇਵਿਚਕਿਉਂਕਰਰਹੇਅਤੇਜਬਲ
ਗਸਰਬਸੰਗਨਹੀਹੁੰਦਾਇਸਜੀਵਨੂੰਤਬਲਗਮਨਸੁਧਨਹੀਹੁੰਦਾਜੋਉਤਮ

ਮਕਰਦੇਹੈਨਸੋਉਤਮਕਹੀਦੇਹੈਨ ਜੋਨੀਚਕਰਮਕਰਦੇਹੈਨਸੋਨੀਚਕਹੀਦੇਹੈਨ ਏਹੁਮਨ ੪੮੭
ਸਰੀਰਦੇਰਸਾਂਵਿਚਫਾਥਾਹੋਇਆਹੈਇਸਨੂੰਨਾਮਦਾਰਸਕਿਉਆਵੈ ਕਿਸੇਕੋ ਸੁਣਿਨੇ
ਦਾਰਸਕਿਸੇਕੋਰੂਪੇਕਾਰਸਕਿਸੇਕੋਇਸਤ੍ਰੀਆਰਸਕਿਸੇਕੋਹੰਦਨਕੀਦਾਸਨਕਾਰ
ਸਕਿਸੇਕੋਘੋੜੇਚੜ੍ਹਨੇਕਾਰਸਕਿਸੇਕੋਮੰਦਰਬਨਾਵਨੇਕਾਰਸਕਿਸੇਕੋਮਿਠੇਖਾਵਨੇ
ਕਾਰਸਸਲੂਣੇਖਾਨੇਕਾਰਸਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੋਵਿਖੇਹੈਂਤਉਨਾਮਕਾਕਿਉਕਰਸੀ
ਰਮੇਨਿਵਾਸਹੋਵੈਮਿਠੇਬੋਲਣਤੇਪਤਿਰਹਿੰਦੀਹੈਫਿਕਾਬੋਲਿਆਂਪਤਿਜਾਂਦੀਹੈਵਾ
ਹਿਗੁਰੂਕਾਭਾਣਾਮੰਨਣਵਾਲਿਆਂਕੀਮਤਿਉਜਲਹੁੰਦੀਹੈਪਤਿਭੀਤਿਨਕੀਰਹਿੰ
ਦੀਹੈਨਾਮਰੂਪਧਨਭੀਤਿਨਕੇਪਲੇਹੈਜਿਨਕੇਗੁਰੂਕੇਚਰਨੁਸਮਾਵਦੇਹੈਨਤੇਸੋ
ਈਸੁੰਦਰਹੈਨਤਾਂਓਹੁਪੰਡਿਤਗੁਰੂਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏਤਿਨਾਂਨੂੰਗੁਰੂਜੀਨੇਨਾਮਕਾਉ
ਪਦੇਸਕੀਤਾਭਾਉਭਗਤਿਵਿਚਨਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਨਾਮਜਪਹੁਸਿਖਾਸਾਧਸੰਤ
ਆਇਆਂਕੀਸੇਵਕਰਨੀਭਾਉਭਗਤਿਨਾਲਤਾਂਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾਤੇਪਰ
ਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕਾਭਰੋਸਾਕਰਨਾਫੇਰਗੁਰੂਜੀਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਾਲਹੋਈਹੈਜੀ॥ ੮॥ ੮॥

ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੂੰਰਾਹੁਪਾਇਆਵੀ
ਏਓਹੁਬਹੁਤਜੁਲਮੀਕਰਦਾਹੈਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਚਲੋਗੁਰੂਜੀਜੇਤੁਹਾਡੇ
ਰਿਮਾਂਓਸਦਾਭਲਾਹੋਵੈਜੀਨਹੀਤਾਂਅਗਲੇਕਾਰੂਕੀਤਰਾਂਏਹੁਭੀਹਲਾਕਹੋਇਜਾ
ਵੈਗਾਰੂਮਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜੋਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਹਾਰੂਨਦੇਨੇਭਾਈਥੇਸੁਲ
ਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨਜੋਥਾਸੋਵਡਾਸੀਵਡਾਪਰਜਾਲਮਸੀਜੁਲਮਕਰਦਾਸੀ
ਅਤੇਜਿਥੋਤੀਕਰਰੂਮਦੀਪਾਤਿਸਾਹੀਸੀਸੋਸਭਓਸਨੇਲੁਟਲੀਤੀਹੈਸੀਅਗ
ਲੇਕਾਰੂਨੇਚਾਲੀਗੰਜਦਾਖਜਾਨਾਜਮਾਕੀਤਾਸੀਅਤੇਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇ
ਪੈਂਤਾਲੀਗੰਜਦਾਖਜਾਨਾਜਮਾਕੀਤਾਹੈਸਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਭਾਈਬਾ
ਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਦੇਸਹਿਰਜਾਇਪਹੁੰਚੇਅਤੇਓਸਦੇਦਰ
ਵਾਜੇਅਗੇਜਾਇਖੜ੍ਹੇਹੋਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਦਰਵਾਜੇਪਰਪੁਛਣਕੀਤੀਜੋ
ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਕਾਦਰਬਾਰਏਹੀਹੈਜੀਜਿਸਨੇਪੈਂਤਾਲੀਗੰਜਖਜਾ
ਨਾਜਮਾਕੀਤਾਹੈਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾਹੇਭਾਈਦਰਵਾਨੇਏਹੁਪਾਤਿਸਾਹ
ਕੈਸਾਹਿਕਨਿਆਉਕਰਦਾਹੈਅਤੇਖੈਰਾਇਤਕੈਸੀਕਰਦਾਹੈਦਰਵਾਨਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਫਕੀਰਜੀਏਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਬਹੁਤਜਾਲਮਹੈਅਤੇਨਿਆਉਅਦਾਲਤਕੁਛਨਾ

੪੮੯ ਨਹੀਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੇਆਖਿਆਅਰੇਦਰਵਾਨੋਇਸਪਾਤਸਾਹਨੇਇ
ਤਨਾਖਜਾਨਾਕਿਉਂਕਰਜਮਾਕੀਤਾਹੈਤਾਂ ਦਰਵਾਨਨੇਕਹਿਆਹੇਫਕੀਰਜੀਏਹੁਐਸਾ
ਜਾਲਮਹੈ ਜਦਾਂ ਕੀਰੁਪਯਾ ਮੁਹਰਸੁਣਦਾਹੈ ਆਪਨੀਪਾਤਿਸਾਹੀਮੇਂਤਿਥੋਂ ਹੀ
ਮੰਗਾਇਲੈਂਦਾਹੈ ਛਡਦਾਨਹੀ ਭਾਵੇਂਕੈਸਾਹੀ ਬਲੀਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਫਕੀਰਜੀਇਕ
ਦਿਨਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂੰ ਨੇ ਆਪਨਿਆਂਵਜੀਰਾਨੂੰਕਹਾਜੋਭਾਈਕਿਤੇਰੁਪਯਾ
ਰਹਿਆਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਵਿਚ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂਨੇਕਹਿਆਹੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀ
ਹੁਣ ਕੋਰੁਪਯਾਕਿਤੇਭੀਨਹੀਰਹਿਆ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਸੁਣਕੇਚੁਪਕਰਰਹਿਆ ਤਾਂ
ਫੇਰਕਿਤਨੇਦਿਨਾਂਪਿਛੋਂ ਏਹੁਕੰਮਕੀਤਾਇਕ ਟਹਿਲਣਸੀ ਬਡੀਖੂਬਸੂਰਤ ਤਾਂਉ
ਸਨੂੰਬਸਤ੍ਰਪਹਿਨਾਇਕਰ
ਅਤੇਭੂਖਣਪਹਿਨਾਇਕ
ਰਬਹੁਤਹੀ ਸਜਾਇਆ-
ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਨਫਰਾਂਨੂੰਕ
ਹਿਆ ਤੁਸੀਇਸਲੌਂਡੀ ਨੂੰ
ਲਜਾਇਕਰਚਬੂਤਰੇਮੇਂ
ਬਜਾਰਵਿਚਬੈਠਾਇਆ
ਵੋ ਅਤੇ ਕਹਿਦੇਵੋ ਜੋਕੋਈ
ਇਕਰੁਪਯਾਦੇਜਾਵੇਗਾ ਸੋ
ਇਸਨੂੰਲੈਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਹ

ਪਿਆਦੇਉਸਟਹਿਲਣਨੂੰ ਨਾਲਲੈਕੇ ਬਜਾਰਵਿਚ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਰੇਸਹਿਰਵਿ
ਚਉਸਟਹਿਲਣਨੂੰ ਲੈਕਰਫਿਰੇ ਤਾਂਇਕ ਸੌਦਾਗਰਦੇਬੇਟੇਨੇਦੇਖਿਆਉਸਲੌਂਡੀ
ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਦੇਨਫਰਾਂਨੇਕਹਿਆਇਸਲੌਂਡੀਕਉਪਾਤਿ
ਸਾਹਇਕਰੁਪਯੇਤੇਂ ਬੇਚਦਾਹੈ ਜੋਰੁਪਯਾਦੇਵੇ ਸੋ ਲੈਲਵੇ ਤਾਂਉਸਲੜਕੇ ਨੇਆਪ
ਨੀਮਾਤਾਨੂੰ ਜਾਇਕਰਕਹਿਆ ਹੇਮਾਤਾਇਕਰੁਪਯਾਦੇਵੇ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪਨੀ
ਸਹੇਲੀਕੋਬੇਚਦਾਹੈ ਉਸਨੂੰਮੈਂ ਮੁਲਲੈ ਆਵਾਂ ਅਗੋਂ ਉਸਨੇਜਬਾਬਦਿਤਾਹੇਬੇਟਾ
ਹੁਣਰੁਪਯਾਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇਕਿਤੇਰਹਿਣ ਦਿਤਾਹੈ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂੰਦੀਪਾ
ਤਿਸਾਹੀਹੈ ਪਰਹੇਬੇਟਾਇਕ ਰੁਪਯਾਤੇਰੇਬਾਪਦੇਮੂੰਹਵਿਚਪਾਇਕੇਕਬਰਮੇਦ
ਬਿਆਹੋਇਆਹੈ ਤੂੰ ਓਥੋਂ ਜਾਇਕੇਕਢਲੈ ਤਾਂਉਸ ਸਉਦਾਗਰਦੇਬੇਟੇਨੇ ਜਾਇ

ਕਰਬਾਪਦੀਕਬਰਪੁਟੀ ਅਤੇਰੁਪਯਾ ਲੈਕਰ ਸਹਿਰਆਯਾ ਉਹਰੁਪਯਾ ਸਿਪਾਹਿ ੪੮੯
ਕੋਪਿਆਦਿਆਦੇ ਹਥਦਿਤਾ ਅਤੇ ਸਹੇਲੀ ਮੁਲ ਲੈਆਯਾ ਤਾਂਪਿਆਦਿਆਂਨੇਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਨੂੰ ਆਇਕਰਕਹਿਆ ਏਹੁ ਰੁਪਯਾ ਲੇਵਹੁਜੀ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇ
ਸਹੇਲੀ ਕਿਸਨੇਲਈਹੈ ਮੁਲ ਤਾਂਪਿਆਦਿਆਂਨੇਕਹਿਆਜੀ ਇਕਸੌਦਾਗਰਦੇਬੇਟੇ
ਨੇਮੁਲਲੀਤੀਹੈ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇ ਤੁਮਜਾਇਕਰ ਉਸਕੋ ਪਕੜ
ਲਿਆਵੋ ਤਾਂਪਿਆਦੇਗਏ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਸੌਦਾਗਰਦੇ ਲੜਕੇਕੋ ਪਕੜਕਰ ਲੈ
ਗਏ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਏਹੁ ਰੁਪਯਾ ਤੈਂਕਹਾਂਸੇ ਆਂਦਾਹੈ
ਤਾਂ ਸੌਦਾਗਰਕੇਬੇਟੇਨੇ ਕਹਾ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰੇਬਾਪਦੇ ਮੂੰਹਿਵਿਚ ਕਬਰ
ਮੇ ਰੁਪਯਾਇਕ ਦਬਿਆਹੋਇਆਸੀ ਸੋਮੈਂ ਉਥੋਂ ਆਂਦਾਹੈ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇ ਏ
ਹੁਬਾਤਸੁਣਕੇ ਆਪਨੇਵਜੀਰਾਂਨੂੰਕਹਿਆ ਜਹਾਂਤੀਕਰ ਮੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮੇਂ
ਗੋਰਸਤਾਨਸੇ ਸਭਪੁਟਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਦੇ ਹੁਕਮਨਾਲ ਵਜੀਰਾਂਨੇ ਸਭਕ
ਬਰਾਂਪੁਟਵਾਈਆਂ ਪਰਰੁਪਯਾ ਕਿਤੇਭੀਨਾਨਿਕਲਿਆ ਸੋਏਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁ-
ਐਸਾਜਾਲਮਹੈ ਇਸਨੇਤਾਂਰੁਪਯਾ ਕਿਤੇਰਹਿਣ ਦਿਤਾਹੀਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਵਡਾ ਗੁਨਹਗਾਰਹੈ ਖੁਦਾਇਕੀਦ
ਰਗਾਹਿਵਿਚ ਵਡੀਸਜਾਇਪਾਵੇਗਾ ਇਸਕੀਕਮਾਈਕੋ ਲਾਨਤਹੈ ਇਸਕੇਜੀ
ਵਨੇਕੋਭੀ ਹੈਫਹੈ ਦਰਵੇਸਾਏਹੁ ਖੁਦਾਇਕੀਦਰਗਾਹਮੇ ਬੜਾਖੁਆਰਹੋਵੇ-
ਗਾ ਪਰ ਅਗਲੇਕਾਰੂੰਕੋ ਜਿਮੀਂਨੇ ਨਿਗਲਿਆਸੀ ਇਸਕੋਕੋਈਜਾਹਰਾਨਾ
ਹੀਨਿਗਲੇਗੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਦਰਵੇਸ ਤੁਸੀਜਾਇਕੇ ਸੁ
ਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂੰਕਉ ਇਤਨਾਕਹੋ ਜੋਇਕਫਕੀਰ ਤੇਰੀਡਿਉਢੀਪਰ ਖੜਾਹੈਅ
ਤੇਓਹੁਕਹਿੰਦਾਹੈ ਇਕਵਾਰੀ ਅਸਾਂਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤਕਰੇ ਤਾਂਦਰਵੇਸਨੇਪਾਤਿ
ਸਾਹਕੋ ਜਾਇਕਰਕਹਾ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਕਫਕੀਰ ਤੇਰੀਡਿਉਢੀਪਰਖ
ੜਾਹੈ ਅਤੇਓਹੁਕਹਿੰਦਾਹੈ ਇਕਵਾਰੀ ਅਸਾਂਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤਕਰਹੁ ਤਾਂਪਾਤਿਸ
ਹੁਸੁਣਕਰ ਬਾਹਰਆਯਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇਠੀਕਰੀਆ ਰਗਦੇਸੇ ਪ
ਤਿਸਾਹਨੇ ਆਇਕਰ ਸਲਾਮਕੀਤੀ ਅਰਕਹਿਆ ਹੇਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀ
ਆਤੁਮਕਿਆਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆ
ਅਸੀਂਖੁਦਾਇਦੀ ਦਰਗਾਹਵਿਚ ਲੈਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਕਹਾ ਹੇਦਰਵੇ
ਸਏਹੁਠੀਕਰੀਆ ਤਾਂਅਗੇਨਹੀ ਪਹੁੰਚਣੀਆ ਮੋਇਆਹੋਯਾ ਏਥੇਹੀ ਰ

੪੯੦ ਹਿਜਾਣਗੀਆਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਹੇਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਤੈਨੇਜੋਪੈਤਾਲੀਸਗੰਜ
ਖਜਾਨਾਜੁਲਮੀਕਰਕੇਇਕਠਾਕੀਤਾਹੈਸੁਓਹੁਤੇਰੇਨਾਲਕਿਉਂਕਰਚਲੈਗਾਅ
ਤੇਹੋਰਜੋਤੇਰੇਥੀਵਡਾਕਾਰੂੰਥਾਉਸਨੇਭੀਚਾਲੀਗੰਜਖਜਾਨਾਜੁਲਮਕਰਕੇਜੋੜ੍ਹਿਆ
ਸੀਪਰਓਹਭੀਨਹੀਨਾਲਲੈਜਾਇਸਕਿਆਅਤੇਤੈਂਨੇਇਤਨੇਗੰਜਜੋੜਕੇਕਿਉਂ
ਕਰਨਾਲਲੈਜਾਣੇਹਨਤਾਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੇਕਹਿਆਹੇਦਰਵੇਸਜੀਕਿ
ਵੇਂਏਹਖਜਾਨਾਮੇਰੇਨਾਲਅਗਲੀਦਰਗਾਹਪਹੁੰਚੇਭੀਸਹੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਸੁਣੋਪਾਤਿਸਾਹਏਹੁਖਜਾਨਾਤੇਰੇਨਾਲਅਗੇਤਾਂਪਹੁੰਚੇਗਾਜਾਤੂੰਖੁਦਾਇਕੇ
ਨਾਮਪਰਖਰਾਇਤੁਕਰਦੇਵੈਂਨਹੀਤਾਂਏਥੇਹੀਸਭਕੁਛਰਹਿਜਾਵੈਗਾਇਸਖ
ਜਾਨੇਕੇਵਾਰਸਹੋਰਹੀਹੋਇਜਾਵੇਗੇਅਰਪਹਿਲੇਤਾਂਤੇਰਾਖਜਾਨਾਅਰਮਿਲ
ਖਸਭਕੁਛਜਪਤਕਰਲੈਵੈਂਗੇਤੇਪਿਛੋਤੇਰੀਗੋਰਖਫਣਦਾਆਹਰਕਰਨ
ਗੇਅਤੇਤੇਰੇਥੋਂਜੋਵਡਾਕਾਰੂੰਹੈਸੀਉਸਨੇਚਾਲੀਗੰਜਖਜਾਨਾਜੁਲਮਕਰਕੇਇ
ਕਠਾਕੀਤਾਸੀਅਰਓਹਗੰਜਐਸੇਥੇਜਿਨਕਾਇਕਸਿਰਾਜਿਮੀਨਨਾਲਹੈਸੀ

ਅਤੇਦੂਸਰਾਸਿਰਾ | ਅਸਮਾਨਹੈਸੀਜਾਬ
ਹੁਤਹੀਲਸਕਰਅ | ਰਖਜਾਨਾਹੋਇਆ
ਸੀਤਾਂਕਾਰੂੰਬਹੁਤ | ਮਗਰੂਰਹੋਇਆ
ਲਸਕਰਦੌਲਤ | ਸੇਤਾਂਫੇਰਹੋਰਕਿਸੀ
ਕੋਜਾਣੇਨਹੀਰਬਕੋ | ਭੀਨਜਾਣੇਤਾਂਕਾਰੂੰ
ਆਪਣੇਆਪਹੀ | ਕੋਖੁਦਾਇਸਮਝ
ਨਲਗਾਅਤੇਲੋਕ | ਪਾਸੋਂਭੀਆਪਕੋਖੁ
ਦਾਇਕਹਾਵਣੇਲ | ਗਾਐਸਾਜੁਲਮ
ਕਰਨੇਲਗਾਤਾਂਇਕਦਿਨਦਰਗਾਹੋਆਵਾਜਆਈਮਹਤ੍ਰਮੂਸੇਕੋਹੇਮੂਸਾਪੈ
ਕੰਬਰਤੂੰਕਾਰੂੰਕੋਜਾਇਕਰਇਹਖਬਰਹੇਕਾਰੂੰਇਨਾਚਾਲੀਗੰਜਖਜਾਨੇਵਿਚੋ
ਦਸਵਾਂਹਿਸਾਖੁਦਾਇਕੇਨਾਮਪਰਖੈਰਾਇਤਕਰਦੇਹੁਤਾਂਮੂਸਾਪੈਕੰਬਰਖੁਦਾ
ਇਕਾਹੁਕਮਲੈਕਰਕਾਰੂੰਪਾਸਆਇਆਅਤੇਕਹਿਆਹੇਕਾਰੂੰਖੁਦਾਇਕੇਨਾ
ਮਪਰਕੁਛਦੌਲਤਖਰਾਇਤਕਰਦੇਹੁਤਿੰਨਵਾਰੀਮੂਸੇਪੈਕੰਬਰਨੇਆਕਰਕ
ਹਾਤੇਕਾਰੂੰਨੇਨਹੀਮੰਨਿਆਸੀਕਾਰੂੰਐਸਾਮਗਰੂਰਹੋਇਰਿਹਾਕਿਸੀਕੋਜਾਣੇ
ਨਾਹੀਕਾਰੂੰਨੇਤਿੰਨੇਹੁਕਮਖੁਦਾਇਕੇਮੋੜਦੀਏਤਾਂਮੂਸੇਨੇਖੁਦਾਇਕੀਦਰਗਾਹ

ਵਿਚ ਅਰਜਕੀਤੀਹੈਖੁਦਾਇਤਾਲਾਮੈਂਤੁਮਾਰੇਨਾਮਕੇਚਾਰਹੁਕਮਕਾਰੂਪਰਕਰੇ
ਥੇਪਰਓਹਮੰਨਦਾਨਹੀਂਜੀ॥ ਫੇਰਖੁਦਾਇਨੇਜਮੀਨਨੋਹੁਕਮਕੀਤਾਜੋਇਸ
ਕਾਰੂਕੋਪੈਰਾਂਤੇਪਕੜਕਰ ਸਮੇਤਖਜਾਨਿਆਂਕੇਗਰਕਾਬਕਰਦੇਹੋਤਾਂਜਿਉਂ
ਰੂਸੁਤਾਹੋਇਆਸੀਤਿਉਂਜਮੀਨਨੇਪੈਰਾਂਤੇਪਕੜਕਰ ਸਮੇਤਖਜਾਨਿਆਂਕੇਗਰ
ਬਕਰਦੀਆਂਤਾਂਕਾਰੂਬਹੁਤਹਲਾਕਹੋਇਗਿਆਅਰਵੈਰਕਿਆਅਫਸੋਸ
ਲਿਆਗਿਆਸੁਣਕਾਰੂਜਿਮੀਨਨੇਭੀਉਸਨੂੰਤਾਂਹੀਗਰਕਾਬਕੀਤਾਜੀ ਜਾਂਓ
ਹਬਹੁਤਜਾਲਮਸੀਅਤੇਸੂਮਸੀਤੇਦੂਸਰਾਕਾਰੂਨਕਾਭਾਈਹਾਰੂਨਥਾ ਜੋ ਉਸ
ਨੇਖੁਦਾਇਕੀਇਨਾਇਤਮੰਨੀਸੀਤਾਂਓਹਮੂਸੇਪੈਕੰਬਰਕੀਉਮਤਹੋਇਆ
ਅਤੇਮੂਸੇਦੇਪਿਛੋਉਸਕੋਪੈਕੰਬਰੀਖਤਾਬਮਿਲਿਆਸੀਯਕੀਨਕਰਕੇਅਤੇ
ਤੈਨੇਉਮਤਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਕੀਹੋਇਕਰਐਸਾਜੁਲਮਕੀਤਾਹੈਜੋਜਹਾਂਤੀਕ
ਪੈਸੇਕੀਜਾਤਹੈਸੋਸਭੋਲੁਟਲੀਤੀਹੈਅਤੇਏਹੁਜੁਲਮਕੇਖਜਾਨੇਤੇਰੇਨਾਲਕਿ
ਉਕਰਹੋਵਨਗੇਦੂਨਅਗੇਜਾਲਮੀਤੇਤੂੰਬਾਜਆਉਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੇਰਾਮਨਤਾਂਦੁਨੀਆਂਦੀਹਿਰਸਵਿਚਗਰਕਾਬਹੈਜੀਜੋਪਿਛੇ
ਹੋਇਗੁਜਰੀਹੈਸੋਬੀਤਚੁਕੀਅਤੇਅਗੇਮੈਨੂੰਰਾਹਿਪਾਵੋਜੀਜੋਖੁਦਾਇਕੇਰਾਹਿ
ਵਲਮੇਰਾਸਿਦਕਆਵੇਜੀਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂ
ਕੇਪ੍ਰਥਾਇਨਸੀਹਤਨਾਮਾਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਕੀਚੈਨੇਕਨ
ਮੀਜੋਦੇਵੈਖੁਦਾਇ॥ਜੋਦੀਸਹਿਜਿਮੀਪਰਸੋਹੋਸੀਫਨਾਹਿ॥ਵਾਇਮਦਦੌਲਤਕ
ਸੋਬੇਸੁਮਾਰਾਨਾਰਹੈਗੇਕਰੋਨੀਨਾਰਹੈਗੇਹਜਾਰਾਂਦਮਨਾਤਿਸੀਕਾਜੇਖਰਚੈਅਰਖੇ
ਇਾਦੇਵੈਦਿਲਾਵਰਜਾਂਦੇਖੁਦਾਇ॥ਹੋਰਨਾਰਾਖੇਇਕਿਲਾਨਾਖਾਇ॥ਕਾਰੂਕੀਕ
ਨੀਓਗੀਤਿਸਤਜਾਇ॥ਕੀਚੈਤਦਜਿਆਨਕੀਚੈਗੁਮਾਨਾਨਾਰਹੈਗੀਦੁਨੀਆਨਾਰਹੈਸੋ
ਦੀਵਨਾਹਾਬੀਦਪੋਨੈਦਲਸਕਰਹਜਾਰਾਹੋਵੈਂਗੇਗਰਕਲੁਛਲਰੇਗੀਨਥਾਦੁਨੀ
ਆਕਾਦਿਵਾਨਕਹੈਂਨਾਨਕਮੇਰਾਆਈਮੌਤਜਿਰਪਰਨਤੇਰਾਨਾਮੇਰਾ॥ਕੇਤੀਗਈ
ਦੇਖਥੇਅਥਜਾਇ॥ਰਹੈਗਾਦਹੀਏਕਸਾਚਾਖੁਦਾਇ॥ਆਇਆਇਕੇਲਾਇਕੇਲਾਰ
ਲਾਇਆਰਲਤੇਦਖਤਕੇਈਕਾਨਆਇਆ॥ਲੇਖਾਮੰਗੀਜੈਕਿਦੀਜੈਜਬਾਬ
ਤੇਬਾਪੁਕਾਰੇਤੇਪਵੈਂਅਜਾਬ॥ਦੁਨੀਆਪੈਕਰਜੋਰਦਮਨਾਕਮਾਇਆ॥ਖਾਇਆਹੈ
ਇਆਅਜਾਈਗਵਾਇਆ॥ਆਖਰਪਛੋਤਾਣਾਕਰੇਹਾਇਹਾਇ॥ਦਰਗਾਹਗਇਆਤੋ
ਨੂੰਪਾਈਤਿਸਜਾਇ॥ਲਾਨਤੁਹੈਤੂੰਦਤੈਨੀਕਮਾਈ॥ਦਗੇਬਾਜੀਕਰਕੇਦੁਨੀਆਲੁਟ

੪੮੨ ਖਾਈਆਪੀਈਏਪਿਆਲੇਅਰਖਾਇਕਬਬਾਦੇਖੋਰੇਛੋਕੋਜੋਹੋਤੇਖਰਾਬਾ।ਜਿਸਕਾਤੂੰਇੰਦ
ਤਿਸੀਕਾਸਵਾਰਿਆ।ਦੁਨੀਆਕੇਲਾਲਚਤੇਸਾਹਿਬਵਿਸਾਰਿਆ।ਨਕੀਤੀਇਬਾਦਤ
ਨਰਖਿਓਈਮਾਨਾ।ਨਕੀਤੀਹੁਕੂਮਤਪੁਕਾਰੈਜਹਾਨਾ।ਅਵਿਰਮਾਹਿਲਕੇਤੂੰਬੈਠਾਹੈਂਜ
ਇਹਰਮਾਂਸੇਖੇਲੇਖੁਸੀਏਂਹਵਾਇ।ਨਾਪੂਛੈਨਾਬੂਝੇਜੁਬਾਹਰਕਿਆਹੋਇ।ਹਰ
ਮੀਗਰੀਬਾਂਕੋਮਾਰੇਬਗੋਇ।ਬਸਤੀਉਜਾੜੈਤਾਂਫਿਰਨਬਸਦੇ।ਕੂਕੈਪੂਕਾਰੈਂਤਉਦਿ
ਵਲਾਪਾਵੈਂ।ਕਰੇਨੀਲਖੇਨੀਕਰੇਬੇਸੁਮਾਰਾ।ਕਈਕਿਰਸਾਣਬਪੁਨੇਮਰੀਕਾਇਹਜਾਰ
।ਹਾਕਮਕਹਾਵਹਿਹਕੂਮਤਨਾਹੋਇ।ਦੁਨੀਆਕਾਦਿਵਾਨਾਫਿਰੇਮਸਤਲੋਇ।ਲੂਟੈ
ਮੁਲਖਔਰਪਾਹਿਤੇਵਿਖਾਇ।ਦੋਜਖਕੀਆਤਸਮਾਰੇਗੀਜਲਾਇ।ਗਾਫਲਾਸਿਉਨਾਦੇ
ਖਦੁਨੀਆਕੇਦਿਵਾਨੇ।ਹਮੇਸਾਨਾਰਹਿਗੀਤੂੰਐਸੀਨਾਜਾਨੈ।ਉਠਦੇਸਭਾਤਿਸਕੇ-
ਲਾਗੇਨਬਾਰਾ।ਕੈਸਕੀਦੁਨੀਆਕਿਸਕੇਘਰਬਾਰਾ।ਇਦਰੋਜਚਲਣਾ।ਕਿਛੁਪਰ
ਨੇਕਰਾਰਾ।ਕੀਚੈਨਾਹਿਰਸਬਹੁਤਦੁਨੀਆਕੇਯਾਰਾ।ਸਰਮਿੰਦਾਨਾਹੋਕਿਛੁਨੇਕੀਕਮਾ
ਇਲਾਨਤਕਜਾਮਾਤੂੰਪਾਹਿਰੈਨਜਾਇ।ਗਾਫਲਤਕਰੇਗੇਤੋਪਾਵੇਗੇਮਾਰਾ।ਬੇ
ਟੀਦਬੇਟਾਕੋਛਡੈਗਾਨਾਸਾਰਾ।ਤੋਬਾਕਰੋਬਹੁਤਕੀਚੈਨਾਜੋਰਾ।ਦੋਜਖਕੀਆਤਸ
ਜਲਾਵੈਗੀਗੋਰਾ।ਮਸਾਇਕਪੈਗੰਬਰਕੇਤੇਸਾਹਿਖਾਨਾ।ਨਾਦੀਸੈਜਿਮੀਪਰਚੂਨੋਂ
ਕੇਨਿਸਾਨਾ।ਚਲਤੇਕਬੂਤਰਜਨਾਵਰਕੀਛੁਉਾਂ।ਕੇਤੇਖਾਕਹੂਏਕੋਈਪੂਛੈਨਾਨਾ
ਉਾਂ।ਚਾਲੀਗਜਿਜੇਨੇਨਰਖਿਓਈਮਾਨਾ।ਦੇਖੋਰੇਕਾਰੂਹੋਤੇਪਰੇਸਾਨਾ।ਨਾਦਾਨੀਨਦੁ
ਨੀਆਵਰਨੀਮੁਕਾਮਾ।ਤੂੰਖੁਦਸਮਝਬੀਨੀਏਹੁਚਲਨਾਜਹਾਨਾ।ਹਰਦਖਤਬੇ
ਦੇਤੂੰਖਿਦਮਤਨਾਵਿਸਾਰਾ।ਗਾਫਲਤਦੇਮਸਤੀਸੇਬਾਜੀਨਾਹਾਰਾ।ਤੋਬਾਨਕੀਤੀ
ਆਕਰਦਿਆ।ਗੁਨਹਾ।ਨਾਨਕਐਸੇਆਲਮਮੋਤੇਤੇਰੀਪਨਾਹ।੧॥

ਜਦ ਏਹ ਨਸੀਹਤਨਾਮਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸੁਨਾਯਾ॥

ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦਕਾਰੂ ਸੁਣਕੇ
ਹੈਰਾਨ ਹੋਰਿਆ ਅਤੇ ਮੋਮ ਦਿਲ
ਹੋਗਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਸੰਤਜੀ
ਮੈਂ ਆਜੀਮ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਗਰਕਾਬ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਹਿ
ਬਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜ
ਤੂੰ ਦਾਇ ਸਜੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰੋਖਾਂ

ਮੇਰਾਫਲਸੂਰਾਪਿਆਸਾ ਮੈਨੂੰਏਹੁ ਮਲੂਮਨਹੀਸੀ ਅਤੇਹੇਬਾਬਾਜੀ ਆਪਕਾਮ
ਸਲਾਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤਡਰਗਇਆਹਾਂ ਮੇਰੇਨਾਲਕਿਆਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤੇਗਾ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਹੇ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦ ਗਲਾਨਾਲਨੇਹੁ ਕਦੀਨਹੀਲਗਦਾਅ
ਤੇਖੁਦਾਇਭੀਗਲੀਨਹੀਰੀਝਦਾ ਜਿਤਨਾਚਿਰਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਵਿਚਮੁਕ
ਸਦਨਾਹੋਈਏ ਸੋਤਿਤਨਾਚਿਰ ਛੁਟਨਾ ਮੁਸਕਲਹੈ ਖਲਕਤਦੀਦੋਸਤੀ ਕਿਸੇਕੰ
ਮਨਾਹੀ ਆਵਦੀ ਅਤੇਖਲਕਤਪਿਆਲੇ ਨਵਾਲੇਦੀਯਾਰਹੈ ਜਿਤਨਾਚਿਰਖਾ
ਦੇਤਿਤਨਾਚਿਰਮਿਤ੍ਰਹੈ ਜਿਸਦਿਨਨਾਖਾਵੇਤਿਸੇਦਿਨਦੁਸਮਨਹੋਇਖਲੋਂਦੀਹੈ
ਜੋਐਸਾਰਵਾਜਖਲਕਤਦਾਹੈ ਕਿਆ ਆਪਨਾਤੇਕਿਆਪਰਾਇਆ ਸਭਸੁਖ
ਦੇਹੀਮਿਤ੍ਰਯਾਰਹਨਦੁਖਦੇਵੇਲੇਕੋਈਮਿਤ੍ਰਯਾਰਨਹੀਹੋਇਸੇਵਾਸਤੇ ਸੰਸਾਰਦੀ
ਦੋਸਤੀਕਿਸੇਕੰਮਨਾਹੀ ਅਉਦੀਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂੰਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਬਾਬਾ
ਜੀ ਸੰਸਾਰਨਾਲਦੋਸਤੀਨਹੀਹੋਇਆਵਦੀ ਅਤੇਜੀ ਖੁਦਾਇਨਾਲ ਦੋਸਤੀ
ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ੧ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧
ਦੋਸਤੀਯਾਰੋਦੋਸਤੀਜਾਸਚਪਰਜਾਣੈ ਹੁਕਮਪਛਾਣੈਸਾਹਿਬਕਾਚਲੈਖਸਮੈ
ਭਾਣੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੋਸਤੀਤਾਂਪਰਜਾਣੀਐਜਾਗੁਰਚਰਨਪਖਾਲੈਹੋਇਨਿਮ
ਲੀਆਵੈਖਸਮੈਦੁਆਰੈਤਾਂਰਿਦੈਸਮਾਲੈ॥੧॥ਜੋਰਨਾਲਫਰੋਦੋਸਤੀਕਾਲੂਖਤ
ਗਈਤਾਂਨਨਕਦੇਖਦਿਆਹੀਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨੀਆਇਪਈ॥੨॥੧॥
ਜਦਏਹੁਸਬਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇਕਹਿਆ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਸੁਣਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾ
ਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਢਹਿਪਇਆ ਅਤੇਕਹਿਓਸ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉਤੁਸੀਫੁਰਮਾਓ
ਗੇਤਿਉਹੀਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇਤੇਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਵਿਚਬੰ
ਦੀਵਾਨਹੈਨ ਸੋ ਸਰਬਤੀਖਲਾਸਕਰਦੇਹੁ ਤਾਂਤੇਰਾਦੁਹੀਜਹਾਨੀਭਲਾਹੋਵੇਗਾ-
ਅਤੇਅਗੇ ਅਜਤੇਲੈਕੇ ਗਰੀਬਾਂਦੀਰਖਿਆਕਰਨੀ ਤੈਨੂੰਖੁਦਾਇਦੇਜਾਹਿਰੀਖ
ਬਰਹੋਜਾਵੈਗੀ ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਜੋਬੰਦੀਵਾਨਪਾਤਿਸਾਹੀਵਿਚਹੈਸਨ ਸਭਖਲਾ
ਸਕਰਦਿਤੇ ਅਰਥਨਾਵਾਂਜੋਕੁਛਜਬਤਕੀਤਾਹੋਯਾਸੀ ਸਭਉਨਾਨੂੰਦਿਵਾਇਦਿ
ਤਾਪਾਤਿਸਾਹਦੇਘਰੋਂ ਅਤੇਉਨਾਨੂੰਇਜਤਦੇਕੇਤੋਰਦਿਤਾ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿ
ਆਹੇਪਾਤਿਸਾਹਅਜਤੇ ਅਗੇਤੂੰਕਿਸੇਗਰੀਬ ਪਰਜੁਲਮਨਾਹੀਕਰਨਾ ਤਾਂਸੁ-
ਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂੰਲਗਾਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਕਰਨ ਜਹਾਂਤਕਉਸਦੀਪਾਤਿਸ
ਹੀਸੀ ਤਦਾਂ ਫਕੀਰ ਲਗਾਏਗਏ ਸਭਗਰੀਬਗੁਰਬਾਹੂਮਕੀਪਾਤਿਸਾਹੀ

੪੮੪ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਤੇ ਸਰਬ ਬਾਣੀ ਰੈਨ ਵਰਤਾਰਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਸਦਕਾ ਅਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਹੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂੰ ਆਇ
ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਹਰ ਇਕ ਜੀਆਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਣਿ
ਆ ਕਰੋ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਆਪਕ ਹੈ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਰਫ ਹੋ
ਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਖੁਦਾਇ ਆਪ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਰਾਸ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਦ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੁੰ
ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋ-
ਇਆ ਤੌ ਜਾਣੋ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਏ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇਰੇ ਪਰ ਸਾਈ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ।
ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਡੇ ਕਾਰੂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਤੂੰ ਭੀ ਹਲਾਕ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਤੈਨੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤਾਰਿਆ ਹੈ ਅਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਤਰਫ ਆਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂੰ ਪਾ
ਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸਾ ਬਡੀ ਮੇਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡੁਬ
ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਬੰਨੇ ਲਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦੋਜਖ ਦੀ ਅਗ ਤੇ ਬਚਾਯਾ ਹੈ ਜੀ ਪਾਤਿਸ
ਾਹ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਸਤਿ ਤਸਲੀਮਾ ਕੀਤੀਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਰੂ ਤੇਰਾ

ਅਬ ਹਮ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ਭਲਾ ਕਰੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੇ ਤਾਂ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂੰ ਨੇ
ਰਕਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁ ਰ ਆਪ ਕਦੀ ਦਿੱਦਾ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾ ਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ-
ਮਨੇ ਮੇਰਾ ਖੀਰ ਚਖ ਤਿਸਾਹ ਦੀ ਵਾਰ
ਲੀਚੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁ ਦਾਹੂ ਲਾਮਤਜਾ
ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੂੰ ਨੀਵੀ ਚਰਨੀ
ਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸਹਿਤ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਸੀ ਔਰ ਅਸਥਾਨ
ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਵਹਾਂ ਕੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤੇ
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਇ ਇਕਠੀ ਹੋਂਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਹੋਈ ਤੇ ਸਬ
ਦਕਾ ਉਚਾਰ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਚਰਭਾਪੁ
ਰਖ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪ ਕੀ ਮਿਹਰ ਹੋਇ ਤਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ

ਨਕਾ ਫਲ ਸੁਨਾਵੀਏ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵ ਕੀਏ ਕਾ ਫਲ ਕਹੀਏ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਕ ੪੯੫
ਲਿਆਣ ਕਰੀਏ ਜੀ ॥ ੧ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਫਲ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਾਈ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸਾਰਾ ਤੋ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਜ
ਦਾ ਪਰ ਥੋੜਾ ਜੈਸਾ ਕਹਿਤਾ ਹੋ ਤੁਮ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਸ
ਤਿ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੀ ਗੰਗਾ
ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਕਿਸੀ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਓਥੇ ਇਕ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈਸੀ ਵਹਾਂ ਅਨੇਤ ਸੰ
ਤਾਂ ਦਾ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੈ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਵਹਾਂ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਿਵਹਾ
ਰੀ ਸੀ ਚਮੜੇ ਖਰੀਦਨੇ ਵੇਚਨੇ ਦਾ ਢਾਲਾ ਸਿੰਗੜੇ ਬਨਵਾਇ ਕੇ ਵੇਚੇ ਏਹੁ ਵਿਹਾਰ ਕਰੇ-
ਅਤੇ ਮਾਸ ਸੁਰਾਪਾਨ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ ਠਿਕਾਣਾ ਉਸ ਠਾਕੁਰ ਮੰਦਰ ਕੇ ਪਾਸ
ਥਾ ਆਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਉਸ ਕੋ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਸੰਤ ਸਾਧ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇ ਭਜ
ਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਅਤੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਓਨਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਭਾਵ ਭਗ
ਤੀ ਭੀ ਲਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਰਬਲਾ ਗੁਜਰ ਗਈ ਇਕ ਦਿਨ ਧਰਮਰਾ
ਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਪਾਪੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਲੈ ਆਵੋ ਉਸ ਕੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਭੁਏ ਹੈਂ
ਅਰ ਉਸ ਕੋ ਤਾ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਦੀਯਾ ਥਾ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤੋ ਪਾ
ਪ ਕਰਮ ਮੇਂ ਬਤਾਯਾ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਜਮਦੂਤ ਉਸ ਬ੍ਰਾ
ਮਣ ਕੋ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਗਏ ਮਾਰਦੇ ਘਸੀਟਦੇ ਹਾਥ ਹਥੌੜੀਆ ਪਾਵ ਬੇੜੀਆ ਪਾ
ਇ ਕੇ ਜਾਇ ਹਾਜਰ ਕੀਯਾ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕੋ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੇਂ
ਪਾਵੋ ਉਸ ਨਰਕ ਕਾ ਮੁਖ ਘੋੜੇ ਕੇ ਗਲੇ ਜੈਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਸਥਾਰ ਉਸ ਕਾ ਕਈ ਲਾਖ
ਜੋਜਨ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪਾਯਾ ਤੋ ਐਸੀ ਆਵਾਜ ਹੋਈ ਜਿਉ ਖੂਹੇ
ਮੇਂ ਪਥਰ ਸੁਟੇ ਤੇ ਆਵਾਜ ਆਵਦੀ ਹੈ ਬਣੀ ਦੁਰਗੰਧ ਸਤ੍ਰਿਹਾਨ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ
ਬਣੀਜ ਲਨ ਕਰਕੇ ਵਹਾਂ ਕੇ ਜੀਵ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸੇ ਜਬ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਉਸ ਨਰਕ
ਮੇ ਪੜਾ ਤੋ ਨਰਕ ਸੀਤਲ ਹੋ ਗਇਆ ਤੇ ਨਰਕ ਕੇ ਜੀਵ ਸਾਂਤੀ ਹੋਇ ਗਏ ਉਸ ਬ੍ਰਹ
ਣ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪ
ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਭਾਈ ਵਹੁ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪਾਪੀ ਥਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਪੜਨੇ
ਕਰ ਨਰਕ ਭੀ ਸੀਤਲ ਭਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਛਾ ਉਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਵ
ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਥਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਨਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਕਰ ਛੋਡ ਧਰਮ ਗ੍ਰਹ

੪੯੬ ਣਕੀਯਾਥਾ ਮਾਸ ਅਹਾਰੀ ਸੁਰਾਪਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਨੇ ਉਸੀਕੋ ਆਪਕੇਹੁਕਮਸੇ ਪਕੜਕਰ
ਨਰਕਮੇ ਪਾਇਆਹੈ ਆਗਿਆ ਭਈ ਇਸਕੇ ਕਰਮਦੇਖੋ ਕੌਨ ਸੁਭਕਰਮ ਇਸਪਾਸੋ
ਭਇਆਹੈ ਉਸਕਾਕਾਗਦਦੇਖਾ ਸਾਰੀ ਉਮਰਮੇਂ ਸੰਤਾਂਕੇ ਦਰਸਨਹੋਏ ਤੇਰਾਂ ਪੂਰਨਸੰ
ਤਾਂਕੇ ਦਰਸਨਕਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਔਨਾਂਦੇ ਚਰਨਾਂਦੀ ਧੂੜ ਉਡਕਰ ਇਸਦੇ ਸਰੀਰਪਰ ਪੜੀ
ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਕਰਕੇ ਇਸਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਸਰੀਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਹੁਕਮ ਕੀ
ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਨਰਕ ਤੇ ਨਿਕਾਲੋ ਦੂਤਾਂਨੇ ਕਢਿਆ ਉਤੁਭੈ ਆਸੈਤੈਨੂੰ ਭੁਲਕੇ ਏ
ਥੇ ਪਾਯਾਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇ ਕਹਾ ਇਨ ਸਭ ਜੀਵਾਂਕੋ ਨਿਕਾਲੋਗੇ ਤਬ ਮੈ ਈਹਾਂ
ਤੇ ਨਿਕਲਾਂਗਾ ਤਾਂ ਦੂਤਾਂਨੇ ਰਾਜਾਸੇ ਕਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਤੋਂ ਰਾਜਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਸਭ ਜੀਵਾਂਕੋ ਭਾਈ ਨਿਕਾਲੋ ਰਾਜਾ ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਆਗਿਆਸੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਕੋ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਸਮੇਤ ਨਿਕਾਲਕੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ ਭੇਜਦੀਯਾ ਨਰਕ ਖਾਲੀ ਕੀਯਾ
ਅਰ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋ ਸਚਖੰਡਕੇ ਦਰਬਾਰਮੇਂ ਸੰਤਾਂਕੇ ਸੰਗ ਮੇ ਭੇਜਦੀਯਾ ਵ
ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਸਤਸੰਗ ਮੇ ਭੇਜਦੀਯਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ
ਭਾਈ ਏਹੁ ਸੰਤਾਂਕੇ ਸੰਗਕਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਾਖੀ ਸੁਣਕੇ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂਜੀਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਸਤਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਰੂਪ ਹੋ ਪ
ਰਮੇਸਰਮੇ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇਮੇ ਭੇਦ ਨਹੀ॥ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਬਦਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸੰਤਾਂ ਸੇ ਹੋਈ

ਸਬਦ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਲੋ
ਭਿ ਵਿਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਕੇ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ
ਛਲੀਆ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਇਆਲੀਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਲੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕੈ ਸ੍ਰਮ ਕਰ ਗਾਡੀ ਗਡੈ ਹੈ॥ ਇਕੈ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮ ਨ ਛਡ
ਹੈ॥ ਰਾਜ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨ ਥੈਲੀ ਤਾਕੈ ਸੰਗ ਨ ਚੰਚਲ ਚਲੀਆ॥੨॥ ਇਕੈ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ॥ ਇਕ ਸੰਚੀ ਤਜ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ
ਤਾਕੇ ਨਿਕਟ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ॥੩॥ ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾੜੀ॥ ਜੋਗੀ ਜ
ਤੀ ਪੰਡਤ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਉਠ ਤਿਨਾਕੈ ਲਾਗੀ ਪ
ਲੀਆ॥੪॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਕੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੇ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ॥੫॥੧॥
ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਬੈਠੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਇਕ ਖੜੀ

ਸੀ ਓਹ ਚਾਰਕੁੰਟ ਕੁਪਆਜਮਾਰਖਦਾਸੀ ਦੇਂਦਾਕਿਸੀਕੋ ਨਹੀ ਸੀ ਸੈਨਬੰਧੀਉਸਕੇ ਦਿ ੪੮੭
ਰਦੇਥੇ ਕਿਸੀਧਰਮਕੇ ਰਾਹੁਪਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾਵਦਾਸੀ ਕਿਸੀ ਮਿਤ੍ਰਕੋ ਕਿਸੀ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਕੇ ਅਰਥਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾਵਦਾਸੀ ਇਕਦਿਨ ਓਹ ਧਨੀ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬਤ੍ਰੇ
ਭੈਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਅਰੁ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕਲਿ
ਆਣ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਜੈਸਾ ਇ
ਕ ਪਦਾਰਥ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਸੰਕਟ ਉਸ ਭੋਗਿਆ ਸੀ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਣਾਵਦੇਹਾਂ ਤੂੰ ਸੁਣ
ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਉਸ ਪਾਸ ਹੈਸੀ ਉਸ ਦੌਲਤ ਕੇ ਉਪਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਦਿਸਾਹੁ ਕਿਸੀਕ
ਕਰੇ ਨਾਹੀ ਦੇਵੇ ਕਿਸੀਕੋ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਖਾਵੇ ਨਾਹੀ ਬਡਾ ਸੰਕਟ ਸਹਾਰ ਪ-
ਦਾਰਥ ਕੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਿਆ ਉਸ ਕੀ ਆਰਬਲਾ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਨਿਰੰਕ
ਰਕੀ ਹੋਈ ਜੋ ਅਮਕੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਉਸ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਕੋ ਪਕੜ ਲਿਆਵੋ ਤਾਂਓ
ਹਨਾ ਜਮਦੂਤਾਨੇ ਉਸਕੋ ਕੇਸਾਤੇ ਆਇ ਪਕੜਿਆ ਧਰਤੀ ਸੇ ਪਟਕਾਯਾ ਤਾਂਗੇ
ਰੂਤੇ ਹੂਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਇ ਹਾਇ ਤਮੇਕੋ ਨ ਹੋਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਬਦ ਭੀ ਨਾ ਉਸਕੇ ਮੁੰ
ਖਤੇ ਨਿਕਸਿਆ ਜਮਦੂਤ ਮਾਰਨੇ ਲਗੇ ਤੇ ਕਹਾ ਹਮ ਧਰਮਰਾਜ ਕੇ ਦੂਤ ਹੈਂ ਤੇਰੇ
ਕੋ ਜਮਪੁਰੀ ਮੈਂ ਲੈ ਜਾਵੈਂਗੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਤੋ ਸੁਣ
ਲੇਵੋ ਦੂਤਾਨੇ ਕਹਾ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈਂ ਮਾਯਾਧਾਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜਿਤਨਾ ਪਦਾਰਥ ਮੇਰਾ
ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਕਾ ਇਕ ਹਿਸਾ ਲੇਵੋ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੋਡ ਜਾਵੋ ਦੂਤਾਨੇ ਉਸਕੋ ਬਹੁਤ ਮਾਰ ਮਾਰੀ
ਤੇ ਘਸੀਟਕੇ ਉਸਕੋ ਘਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਧਾ ਧਨ ਤੁਮ ਲੈ ਜਾ
ਵੋ ਅਰ ਮੁਝਕੋ ਛੋਡ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਦੂਤਾਨੇ ਉਸਤੇ ਭੀ ਅਧਿਕ ਮਾਰਿਆ ਅਰ ਕਹਾ ਧ
ਨ ਤੇਰੇਕੋ ਹੀ ਲੈ ਜਾਵੈਂਗੇ ਫੇਰ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੀਨ ਹਿਸੇ ਤੁਮ ਲੇਵੋ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੋਡਦੇ
ਹੁ ਦੂਤਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕ ਮਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਤੁਝਕੋ ਨਹੀ ਛੋਡਨੇ ਕੇ ਔਰ ਧਨ ਹਮ ਨਹੀਂ
ਲੇਤੇ ਫਿਰ ਧਨੀ ਕਹਾ ਸਭ ਦੌਲਤ ਲੇਵਹੁ ਤੇ ਮੇਰੇਕੋ ਮਤ ਲੈ ਜਾਵੋ ਦੂਤਾਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ
ਬੇਧੇ ਇਸ ਲਛਮੀ ਜਾਬਤੇ ਹਮਾਰਾ ਕਾਮ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾ ਰ
ਜ ਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਨਹੀ ਹਮਾਰਾ ਤੋ ਤੇਰੇ ਕੋ ਪਕੜ ਲੈ ਜਾਨੇ ਕਾ ਕਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਧਨੀ
ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਲਛਮੀ ਸਾਥ ਵੀਚਾਰ ਬਾਤਾ ਕਰ ਲੈਨੇ ਦੋ
ਪੀਛੇ ਲੈ ਜਾਵੋ ਦੂਤਾਨੇ ਉਸ ਧਨਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਲ
ਛਮੀ ਤੁਝਕੋ ਮੈਨੇ ਅਤ ਸਲੋਂ ਸੇ ਰਾਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਆਵੈਂ
ਗੀ ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਮੈ ਤੁਝਕੋ ਬਡੀ ਪਿਆਰੀ ਕਰ ਜਾਨਤਾ ਥਾ ਖ

੪੯੮ ਰਚਨਹੀ ਕਰਤਾਥਾ ਜੋਲਿਖੁਟੇਨਾਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇਇਸ ਦੇਹੀ ਕੋਭੀ
ਸੁਕਾਯਾ ਦਿਨਰਾਤ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੀਕਰਦਾਰਿਹਾ ਰਜਕੇ ਖਾਧਾਪਹਧਾਭੀ ਨਹੀ ਕਿਆਂ
ਤਕੋ ਮੇਰੇਕੋ ਛੁਡਾਵੈਗੀ ਜਿਤਨਾਚਿਰ ਮੈਂ ਜੀਵਿਆ ਤੇਰੇ ਅਰਥਹੀ ਦੇਹਸੁਕਾਈ ਸਭ
ਨਾਤੇ ਤੁਝਕੋ ਪਿਆਰੀ ਕਰਕੇ ਰਖਦਾਰਿਹਾ ਹੈ ਹੋਰ ਗੁਨਤੇ ਸਭਰਹੇ ਚਾਰਕਦਮ ਮੇਰੇਸ
ਥਪਹੁੰਚਾਵਨੇਤੇ ਚਲ ਮੇਰੇਕੋ ਛੁਡਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਨਕੇ ਲਛਮੀ ਬੋਲੀ
ਹੇਪਾਪੀ ਜਿਸਤਰਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਖੋਦਕੇ ਤੈਨੇ ਗਾਡਿਆ ਹੈ ਤਿਸੀ ਤਰਾਂ ਮੈ ਤੁਝਕੋ ਨਰਕ ਮੈਂ ਪ
ਵੇਗੀ ਹੇਦੁਸਟ ਤੈਨੇ ਮੇਰੇਕੋ ਕਿਸੀ ਮਿਤ੍ਰਕੇ ਅਰਥ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੀ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾ ਮੈ ਨਾ
ਕਿਸੀ ਸੰਤਸੇਵਾ ਮੈਂ ਨਾ ਕੋਈ ਖੂਹਬਾਵਲੀ ਤਾਲਾਵ ਬਾਗਬਣਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ
ਸੀ ਅਤਿਥਕੋ ਸੀਤਧੂਪ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰਨੇਕੋ ਬਸਤ੍ਰ ਬਨਾਇ ਦੀਏ ਕਿਸੀ ਧ
ਰਮਕੇ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਮੁਝਕੋ ਨਹੀ ਖਰਚ ਕੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੇ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਭੀ ਨਹੀ ਕੀ
ਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੀ ਸੰਨਬੰਧੀ ਕੋ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਸੁਖਦੀਆ ਅਤੇ ਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾਜ
ਸ ਕੀਨੀ ਸੁਨਿਆ ਮੁਖੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਨਹੀ ਲੀਆ ਹੇਪਾਪੀ ਮੇਰੇ ਹੁਦਿਆਂ ਤੈ
ਨੇ ਮਨਭਾਵਦੇ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਨਹੀ ਖਾਧੇ ਪੀਤੇ ਪਹਿਨੇ ਇਸ ਜੀਐਸੇ ਸਾਪਰਾਹੁਣ ਹੋ
ਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਸਕੋ ਭੀ ਤੂੰ ਤਰਸਾਵਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹੇ ਅਭਾਗੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੇਰੇ
ਹੁੰਦਿਆ ਕੋਈ ਸੁਭਕਰਮ ਕਰਦਾ ਕਿਸੀ ਧੀਆ ਭੈਣ ਕੇ ਅਰਥ ਖਰਚ ਕਰਦਾ
ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਭੀ ਸੋਭਾ ਲੇਤਾ ਤੌਭੀ ਆਜਕੇ ਦਿਨ ਬਾਜੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਜਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਤੁਝਕੋ ਲੇਜਾਤੀ ਬੈਕੁੰਠ ਮੈਂ ਬਸਾਤੀ ਤੁਝਕੋ ਸੁਖ ਮਿਲਤਾ ਸੁਣ ਹੇ
ਪਾਪੀ ਦਈਕੇ ਮਾਰੇ ਇਸ ਆਪਨੇ ਮਨਕੋ ਭੀ ਨਹੀ ਸੁਖਦੀਆ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ
ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੀਕੋ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਕਿਆ ਹੇਪਾਪੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਜੂਨ
ਮੈ ਤੂੰ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤਹਾਂ ਹੀ ਦਾਲਿਦ੍ਰੀ ਰਹੇਂਗਾ ਓਹੁ ਧਨੀ ਜੈਸਾ ਸੀ ਤੈਸਾ ਹੀ ਰੂਪ ਕਰ
ਰਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਮਗਣ ਉਸਕੋ ਮਾਰਤੇ ਪੀਟਤੇ ਧਰਮਰਾਜ ਕੇ ਪਾਸ ਲੈਗਏ
ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਉਸਕੋ ਅੰਧਘੋਰ ਨਰਕ ਮੈਂ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ
ਕੇ ਬਡਾ ਭੈਭੀਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਇਕਰ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਭੁਖੇ ਕੋ
ਅੰਨ ਨੰਗੇ ਕੋ ਕਪੜਾ ਦੇਹੁ ਤੇ ਮਿਠਾ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਨਿ
ਮ੍ਰੋ ਹੋਇਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਭੀ ਤੇ ਸੁਣੋ ਭੀ ਅਰ ਧਰਮ ਦੀ
ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਜੋ ਲਭੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨਮਿਤ ਦੇਣਾ ਤੇ

ਰੀਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹ ਮਾਯਾ ਮੋਹਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਨੀ ਜਾਣ ਕੇ ਸੰਚੀ ਹੈ ਤਿਸ ੪੯੯
ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਏਹ ਛਲਰੂਪ ਹੈ ਜੀਅਜੰਤ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਭੀ ਇਸੀ ਕਰ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਣ ਕੇ ਮੋਹ ਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਅਰਥ ਖਰਚੈ ਤਉ ਹੀ ਭਲੀ ਹੈ॥ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਧਿਆਨੂ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਥੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦਾ ਸੀ ਦੂਰ ਪਰੇ ਇ
ਕ ਮਿਤਕ ਪੜਾ ਥਾ ਇਕ ਬਧਿਆਨੂ ਭੁਖਾ ਆਇਆ ਉਸ ਮਿਤਕ ਕੋ ਸੁੰਘ ਕਰ ਚਲਦ
ਰਿਹਾ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਫੇਰ ਮੁੜਿਆ ਤੇ ਮਿਤਕ ਕੇ ਹਾਥ ਪਾਂਵ ਸੁੰਘ ਕਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਫੇਰ
ਮੁੜ ਕੇ ਰਿਦਾ ਮਸਤਕ ਸੁੰਘ ਕੇ ਮੁੜ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਧਿਆ
ਨੂ ਭੁਖਾ ਮਿਤਕ ਕੋ ਸੁੰਘ ਕਰ ਉਠ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰਬ ਸਾਮਰਥ ਨੇ ਉਸ ਬ
ਧਿਆਨੂ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਤੇ ਪੁਛਾ ਜੋ ਤੂੰ ਖੁਧਿਆਰਥੀ ਹੈਂ ਤੇ ਮਿਤਕ ਕੋ ਸੁੰਘ ਕੇ ਛੋੜ ਚਲਿ
ਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਧਿਆਨੂ ਨੇ ਕਹਾ ਆਪ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਸੁਧ ਹੋਯਾ
ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇ ਸਭ ਅੰਗ ਸੁੰਘੇ ਹੈਂ ਨ ਸੋ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਵਿਚੋਂ ਸੁਭ ਵਾਸਨਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀ ਅ
ਈ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਇਸ ਕਾ ਨਹੀ ਨਿਵਿਆ ਰਸਨਾ ਕਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਸ
ਨਹੀ ਕਹਾ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀ ਹਥਾਂ ਕਰ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਕੀ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀ
ਕਰੀ ਰਿਦੇ ਕਰ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਚਿਤਾਵਿਆ ਪੈਰਾਂ ਕਰ ਫੁਰ ਕੇ ਭਗ
ਵੰਤ ਮੰਦਰ ਸੰਤ ਦੁਆਰੇ ਫੁਰ ਕਰ ਨਹੀ ਗਇਆ ਇਸ ਕਾ ਮਾਸ ਖਾਨੇ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਅ
ਧੋਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਵਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੁੜ ਕੇ ਭੁਖ ਕੇ ਧੋਖੇ ਮਰਨਾ ਹਛਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਏਹੁ ਮਾਸ ਖਾਨਾ ਹਛਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਬਧਿਆਨੂ ਕੀ ਅਤੇ ਮਿਤਕ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋ
ਇ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀ ਕਰਦੇ
ਦੇਹ ਧਾਰ ਕੇ ਸੋ ਨਿਸਫਲ ਹੈਂ ਨ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਜੋ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸੋ ਪਰਉਪਕ
ਰ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨੇ ਕੇ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਕੋ ਸੋ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਕੀਏ ਤੇ ਦੇਹੀ
ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਤਿਸੰਗ ਕਰਨੇ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਂਵਦੀ ਹੈ ਨਾਮ ਦੇ ਪਤਾਪ ਤੇ ਸਦਗ
ਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹਾਰੂ ਸਹਿਰ ਕੀ ਚਲੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਧਰਤੀ ਕੋ ਚਲੀਏ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਮਰਦਾਨਾ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਾਂ ਆਖ

੫੦੦ ਵੇਆਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਤੇ ਧਰਤੀ ਵੀਤਰਾ ਚਲੇ ਜਾਨ ਮਗਰ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ
ਚਲੇ ਜਾਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋਹੰ ਸੋਹੰ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਭੀ ਸੋਹੰ ਸੋਹੰ ਲਗਾ ਕਹਨ ਤੇ ਲਗਾ ਗੋਤੇ ਖਾਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰਨੀ ਵਲ ਨਹੀ ਵੇਖਣਾ ਸੋ ਕਰਨਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਵਾਹਿਗੁ
ਰੂ ਕਹਨ ਲਗਾ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਲਗਾ ਤੁਰਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਪਰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ
ਬਡਾ ਸੁੰਦਰ ਦਿਸੈ ਅਸਥਾਨ ਹੰਸ ਵਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਮੋਤੀ ਆਦੀ ਚੋਗ ਚੁਗਦੇ ਹੈਨ ਦ
ਰਸਨ ਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਅਸਥ
ਾਨ ਡਿਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟੋ ਜਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿ
ਵੇਖਨ ਜੋ ਹਾਰੂ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤੇ ਓਥੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜੋਗੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੈਸੀ ਤੇ ਓਹੁ
ਜੋਗੀ ਸਰੇਵੜਾ ਸੀ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਕਹਾਵਦਾ ਸੀ ਉਸ ਸੇਵੜੇ ਪਾਸੋ ਮੀਂਹ ਮੰਗਨ
ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਮੜ੍ਹ ਜੋੜ ਕਰ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਵਦਾ ਸੀ ਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੰ
ਗੈ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਦੇਵੈ ਜੋ ਲੋਕ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਸਾਨ ਸਭ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਸਾਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਓਥੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਪਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਆਇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਉ ਨਹੀ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਓਨ
ਆਖਿਆ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਹੀ ਜੈਸੇ ਬੀਜ ਤੇ ਬ੍ਰਿ
ਛ ਹੋਤਾ ਹੈ ਘਾਸ ਤੇ ਘਾਸ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਸੀ ਉਸ ਜੋਗੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ
ਹਾਂ ਤੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਕਾਮਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਜੋਗੀ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਕਲਾ ਸਾਰੀ ਖਿਚ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਮੀਂਹ ਬਰਸਨ ਤੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਓਥੇ ਦੇ ਬਿ
ਨਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਓਥੋਂ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸੌਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਨ ਤੇ
ਮੀਂਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਜੋਗੀ ਪਾਸ ਗਏ ਅਤੇ ਜੋਗੀ
ਨੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਬਰਖਾ ਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਪਾਸੋਂ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਕੇ ਸਭ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੀਂਹ ਤੇ ਬਰਸੇਗਾ
ਜਾਂ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਕੜਾਹ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੋ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਜੋਗੀ ਕੀ ਮੰਨਤ ਛੋ
ਡੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਤਾ ਮੀਂਹ ਬਰਸੇਗਾ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਨੇ ਤਿਵੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਕੜ੍ਹ
ਾਹ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਹ ਜੋਗੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ
ਹੋਇਆ ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਸਭ ਲੋਕ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਤਾਂ ਓਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕ

ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਇਥੇਹੀਰਹੋਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਦਾਬਾਣੀਨਾਲਪਿਆਰਕਰੋਜਦਕਾਮਨਾਹੋਵੇ
ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੋਤੇ ਅਰਦਾਸਕਰੋਖੜੇਹੋਇਕਰਇਕਮਨਹੋਇਕਰਮਥਾਟੇਕ
ਨਾਤੁਹਾਡੀਕਾਮਨਾਸਭਪੂਰੀਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਰੇਗਾਇਹੁਉਪਦੇਸਦੇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਟੁਰਨਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾਨੇਜਵਾਹਰੇਕਾਥਾਲਭਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਆਣ
ਰਖਿਆਤੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਮੇਰੀਭੇਟਾਲੇਵਹੁ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਹੇਰਾਜਾ ਸਾਡੇਪਾਸ
ਸਤਿਨਾਮਪਰਮੇਸਰਦਾਵਡਾਜਵਾਹਰਹੈਇਹੁਝੂਠੇਜਵਾਹਰਸਾਡੇਕੰਮਨਾਹੀਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਨੇਦੇਖਕਰਕਹਾਹੇਗੁਰੂਜੀਇਕਦੋਇਜਵਾਹਰਤਾਂਲੈਲਵੀਏਤਾਂਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਇਹੁਮੋਤੀਜਵਾਹਰਸਭਦੁਖਰੂਪਹੈਨਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਸੁ
ਖਦਾਇਕਹੈ ਸੋਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂਕਾਨਾਮਤੈਨੂੰ ਪਰਾਪਤਹੈਤੂੰਗੁਰੂਜਪਿਆਕਰ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਗੁਰੂਜੀਰਾਜੇਪਰਖੁਸੀਹੋਇਕਰਓ
ਥੋਂਚਲਤੇਭਏ॥ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥ ॥ ॥

ਆਗੇਸਾਖੀਰਾਕਸਾਂਨਾਲਹੋਈ॥

ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਗੁਰੂਜੀਬਡਾਇਕਜੰਗਲਹੈਸੀਤਹਾਂਜਾਇਬੈਠੇਤਿਸਉਦਿਆਨਵਿਖੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਨੂੰਰਾਕਸਮਿਲੇਅਤੇਰਾਕਸਾਵਿਚਜੋਸ੍ਰਦਾਰਹੈਸੀਜਿਸਦੀਬਤੀਸ
ਹੀਦੇਹਬਡਾਡਰਾਵਣਾਤੇਉਚੇਦੰਦਕਾਲਾਰੂਪਉਸਦੀਦੇਹਉਪਰਖਾਲਪਏਹੋਇ
ਹੈਨਤਾਂਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕੇਡਰਿਆਤੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਡਰਨਾਹੀਸਬਦਪੜ੍ਹ
ਤੇਰੇਨੇੜੇਕੋਈਨਹੀਆਵੇਗਾਤਾਂਮਰਦਾਨਾਸਬਦਪੜ੍ਹਨਲਗਾਤਾਂਪਹਿਲੇਓਹਰਾਕ
ਸਖੁਸੀਹੋਏਸਾਡਾਅਹਾਰਸਾਨੂੰਮਿਲਿਆਹੈਇਨਾਨੂੰਖਾਵਾਂਗੇਓਹਹੈਸਨਬਹੁਤ
ਸਾਰੇਜਦਸਬਦਦੀਆਵਾਜਸੁਣੀਤਾਂਰਾਕਸਾਂਦੇਮਨਸਾਂਤਹੋਗਏਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰ
ਸਨਕਾਪ੍ਰਤਾਪਤਾਲਗੇਆਣਕੇਮਥਾਟੇਕਨਤੇਪਾਸਬੈਠਦੇਜਾਵਨਹਿਰਦੇਓਨਾਦੇ
ਸੁਧਹੋਗਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇਤੇਮਥਾਟੇਕਕੇਰਾਜਾਓਨਾਦਾਲਗਾਕ
ਹਿਣਅਸੀਤਾਮਸੀਜੀਵਹਾਂਤੇਮਾਨੁਖਾਂਦੇਅਹਾਰਕਰਨੇਵਾਲੇਹਾਂਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ
ਸਾਨੂੰਭੀਖਾਵੋਓਨਾਕਹਾਤੁਹਾਨੂੰਦੇਖਕਰਸਾਨੂੰਸਾਂਤਆਇਗਈਹੈਠੰਢੇਪਏਹੋਏ
ਹਾਂਅਰਇਹੁਜਾਣਿਆਹੈਜੋਤੁਹਾਡੇਪਾਸਤੇਸਾਡੀਕਲਿਆਣਹੋਵੈਗੀਸੋਤੁਸੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੋਸਾਡੀਕਲਿਆਣਕਰੋਜੀਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸਤਿਨਾਮਕੇਜਪੋਤੇਹਾਰੂਸਹਿ
ਰਮੈਂਸਿਖੀਵਿਡਾਇਆਹੈਹਾਂਤੁਸੀਓਥੇਜਾਇਕੇਸਤਿਸੰਗਮੈਂਟਹਿਲਕਰਿਆਕ
ਰੋਉਸਅਸਥਾਨਨੂੰਝਾੜੂਦਿਆਕਰੋਤੇਜਲਭਰਿਆਕਰੋਉਸਅਸਥਾਨਕੇਲੇਪਨ

੫੦੨ ਕਰਿਆਕਰੋਗੇਤੇ ਸਭ ਸੰਗਤਨਾਲਮਿਲਕੇ ਸਬਦ ਸੁਣਿਆਪੜ੍ਹਿਆਕਰੋਗੇਤੇਨਾਮਜ
ਪਨ ਓਥੇ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤੇਗਾਵਾਹਾਂ ਸੇ ਲੈਕਰ ਖਾਣਾ ਜਿਉਂਏਹੁਕਰਮਕਰੋ
ਗੇਤਿਉਂਤੁਹਾਨੂੰਸਾਂਤਹੋਵੈਗੀ ਤਾਮਸੀ ਏਹੁਦੇਹ ਤੁਹਾਡੀਕਟੀਜਾਵੈਗੀ ਸਿਖੀਨੂੰਧਾਰ
ਨਕਰੋਗੇ ਅਤੇਨਾਮਜਪੋਗੇਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ ਨਿਰਸੰਦੇਹਹੀ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਧਾਨਾਲਚਰਚਾ॥

ਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਗੋਰਖਦੇਤਪਦੀਜਾਹਿਗਾਹੈ ਜਿਥੇਗੋਰਖਨੇਤਿ
ਲਖਾਇਕੇਸਾਧਨਾਕੀਤੀਹੈ ਜਿਸਦਾਨਾਉਤਿਲਗੰਜੀਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂਓਥੋਂਦਾਦਰਸਨ
ਭੀਕਰਚਲੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂਜਿਉਂਉਠਾਗੀਲੀ
ਤੀ ਤਿਲਗੰਜੀਜਾਇਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਸਿਧਆਇਮਿਲੇ ਤਾਂਇਕ ਤਿਲਬਾਬੇ
ਜੀਦੇ ਅਗੇ ਆਣਰਖਿਆ ਅਤੇਜਿਤਨਾਜਲਓਥੇਹੈਸੀ ਸਿਧਾਂਨੇ ਸਭਛਪਾਇ
ਲਿਆਤੇਮਨਵਿਚਕਹਿਓਨੇ ਏਹੁ ਤਿਲਬਾਬਾਜੀ ਕਿਸਤਰਾਂਵਰਤਾਵੇਗਾਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਸਪਹਾੜੀਉਪਰਕਪਲਮੁਨੀਜੀਤ
ਪਕਰਦੇਹੈਨਸਮਾਧਮੈਂ ਅਸਥਿਤਹੈਂ ਤੇਜਲਦਾਤੂੰਬਾ ਓਨਾਂਦੇ ਅਗੇਪਿਆਹੈਤਾਂ
ਜਾਇਕੇ ਰੁੜ੍ਹਾਇਦੇਹਤੇ ਪਿਛਾਹਾਂਮੁੜਕੇਨਾਂਤਕੀਂ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਜਾਇਕੇਤਿਵੇਂਹੀਕੀ
ਤਾ ਤਾਂਓਹ ਪਾਨੀਦੀਹੋਇਗਈ ਤੇਇਧਰਬਾਲੇਪਾਸੋਂਤਿਲਘੁਟਾਯਾਅਤੇ ਓਹ
ਪਾਣੀ ਪਾਇਕੇਕੂੰਡਾਭਰਪੂਰਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇਸਿਧਓਥੇਹੈਸਨ ਸਭਕੋਬਾਲੇਵਰ
ਤਾਯਾ ਤਾਂਏਹੁਕੁਦਰਤਦੇਖਕੇ ਸਿਧਭੈਮਾਨਹੋਏ ਤੇਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਾਹੇਤਪਾ
ਜੀਏਥੇਬਹੁਤਹੀਤਪਵਾਨਆਏਹੈਨ ਤੇਂ ਓਨਾਦੇਉਪਰਸਿਧਾਂਦਾਬਲਪੇਰਿਆ
ਹੈ ਅਤੇਤੁਹਾਡਾਸਿਧਾਂਤੇਬਲਪੜ੍ਹਾਹੈ ਤੁਸੀਬੜੇਸਚਿਆਰਪੁਰਸਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਿਆਜਿਨਾਦੇਰਿਦੈਮੇਂ ਮਾਇਆਦਾ ਮੋਹਹੈ ਸੋਜਗਤਨੂੰਪ੍ਰਬੋਧਦੇਂਹੈਂ ਤੇਮ
ੜ੍ਹੀਆਬਿਨਬੈਠਦੇਹੈਂ ਆਸਨਛੋੜਕੇ ਦੁਆਰੇਦੁਆਰੇਫਿਰਦੇਹੈਨ ਓਨਾਂਨੂੰਸਚਕਿਸ
ਤਰਾਂਪਰਾਪਤਹੋਵੈਗਾ ਮੋਹਮਮਤਾਦੇਮੋਹਿਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਹੈਨਨ
ਓਹ ਔਧੂਤਹੈਤੇਨਾਸੰਸਾਰੀਹੈਨ ਸੁਣੋਜੋਗੀ ਜੇਕਰਤੁਸੀ ਆਪਨੇਆਸਣਤੇਬੈਠੇ
ਹੋਜੋਤੁਮਾਰੀਪਰਾਰਬਧਹੈ ਸੋਓਥੇਹੀਪਹੁੰਚੇਗੀ ਪਰਜੇਦੁਬਧਾਤੁਹਾਡੇਮਨੋਦੂਰ
ਹੋਵੈ ਅਤੇਜੋਘਰਘਰਮੰਗਦੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰਸਰਮਨਹੀਆਵਦੀ ਤੁਸੀਕਰਤਾਰਤੇ
ਸਿਦਕਰਖੋਰਿਦੇਮੇਂ ਸਾਂਤਿਕਰੋ ਸਬਦਤੁਸੀਗਾਵਦੇਹੋਤੇ ਆਪਨੇਰੂਪਨੂੰਨਹੀਚੀ
ਨਦੇ ਏਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਦੀਅਗਨਭੁਲੀਤਰਾਂਜਲਾਵਦੀਰਹਿੰਦੀਹੈ ਤੇਸਾਂਤਬਿਨਾਨਾਹ

ਬ੍ਰਹਮਦੀਪਰਜੋਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦ ਨਾਲ ਕਰੇਭਾਉਭਗਤਿਕਰੇ ਸਜਿਦੀ ਭਿਖਿਆਵਿਚਾਰਕੇਖ ੦ ੫੦੩
ਵੇਤਾਂਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੇਤੇਜਬ ਲਗ ਗੁਰਾਂਨੂੰ ਮਿਲਕੇਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਭਿਖਿਆਨਖਾ
ਵੇਤਾਂ ਸੀਰਦਾਆਵਾਗੌਨਭੀਛੁਟਦਾਨਹੀ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਬੰਧਨਜਨਮਜਨਮਦੀ ਫਾਹੀਵਿ
ਚਪੈਕੇਆਵੇਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇਜੋ ਬਿੰਦ ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਅਤੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਦੇਹੈਨ ਮਾਯਾਵਾਸ੍ਤੇ
ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਵਿਚ ਮੰਗਦੇਫਿਰਦੇਹੈਨ ਤੇ ਜੀਆਂ ਪੁਰ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਉਨਾਂਨੂੰ ਗਿਆ
ਨਦੀਜੋਤਿ ਦਾਉਜਾਲਾਨਹੀ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਜੀਆਂਲਾਵਿਚ ਡੁਬੇਹੈਨ ਉਤੇ ਭੇਖਬਨਾ
ਇਕੇਤੇ ਅੰਦ੍ਰੋਚਿਤ ਕਰ ਦਬਾਧ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਸੋਨਾਮਦਾਨਾਬਿਨਾਪਾਰਕੈਸੇਉਤਰਨ
ਗੇਤੇ ਫਟਕਦੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇਕੇ ਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਯਾਂ
ਦੇ ਰਸਾਦੇ ਸੁਆਦਵਿਚ ਬੂਡੇਹੈਨ ਸੋਗਿਆਨਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤੇ ਜੋਸ
ਤਿਗੁਰੂਦਾ ਸਬਦਵਿਚਾਰਦੇਹੈਨ ਸੋ ਤਤਕਾਲ ਮੁਕਤਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨ ਤੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ਨਵੇਨਿਧਾਹੈਨ ਗੁਰੂ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰਨਜੋਗ ਹੈਨ ਓਹ ਚਾਹਨਤਾਂ
ਅਗਿਆਨੀਆਂਨੂੰ ਗਿਆਨਦੇਕਰ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇਨ ਤੇ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਜਿਸਦੇ
ਮਨਵਿਚਹੈ ਸੋਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਦਾ ਮਿਤ੍ਰਹੈ ਤਾਇਤਨਾ ਸੁਨਕੇ ਜਾਂਸਿਧ ਗੁਰੂ
ਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤੇ ਸਿਧਗੋਸਟ ਓਥੇ ਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਸਿਧਾਂਦੇ ਮਨਸ
ਤਿਆਈ ਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਨਲਗੇ ਤੇ ਭੰਗਰ ਨਾਥਨੇ ਏਹ ਉਤਨਾਕੀ
ਤੀ ਕਹੇ ਮੈਂ ਅਵਧੂਤਹਾਂ ਤਾਂ ਭੰਗਰ ਨਾਥਕਹਾਤਪਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਓਤੇ
ਤੁਮਾਰੇ ਆਗੇ ਨਿਵਗੇ ਹਮ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਰਬਾਬ ਲੈਕੇ ਉਡਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਕੇ ਆਪਨੀ ਖੜਾਉਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਕੀਆ ਤੇ ਭੰਗਰ ਨਾਥਨੂੰ ਖੜੀ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਆਕਾਸੋਂ ਉਤਾਰ ਲਿਆਈ ਤਾਂ ਮਾਰਖਾਇਕੇ ਭੰਗਰਨਾਥਨੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਕੋ ਰਬਾਬ ਦੀਯਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ
ਓ ਭੰਗਰ ਨਾਥਕੀ ਕਰਾਮਾਤ ਵੇਖੀ ਮਾਰਖਾਧੀ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਰਹਿਸਕਿਆ ਤਾਂ ਸ
ਭਨਾ ਸਿਧਾਂ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਏਹ ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਆਪ
ਨੇ ਸਿਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤੀਹੈ ਕਿਜੋ ਸਿਖ ਸੁਣੇਗਾ ਪ੍ਰੇਮਕਰ ਉਸਕਉ ਸਿਖੀਪ੍ਰਾ ੦
ਪਤ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਸਿਖ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਨਾਂਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੇਂ ਗ
ਤਿ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਂਮ ਸੁਣਨੈਂ ਸੁਣਾਵਨੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪੜ੍ਹਾਵ
ਨੇ ਮੇਂ ਪਾਪ ਨਸਟ ਹੋਨਗੇ ਫੇਰ ਸਭ ਸਿਧ ਵਿਦਾ ਹੋਏ॥

ਸਾਖੀ ਸੇਤਬੰਦ ਰਾਮੇਸ੍ਰ ਕੀ ਚਲੀ

੫੦੪ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਪੁਲ ਬਾਂਧੀ ਸੀ ਸ
ਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਸੈਨਾ ਕੋ ਪਾਰ ਕੀਯਾ ਹੈ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਦੇਖ ਲੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਖੀ ਮੀਟੋ ਜਾ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਆ
ਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਸਿਵ ਲਿੰਗ ਕੈਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲ ਬੰਨਨ ਲਾਗੇ ਤੇ ਬਾਨ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਖ ਲਿਆਵਨ ਵਾਸਤੇ ਪਰਬਤ
ਦੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਏਸ ਕਾਰਜ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜੁ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਪੂਜਾ ਕਰੀਦੀ
ਹੈ ਕਾਰਜ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲਾ ਸਿਵ ਲਿੰਗ ਪੂਜ ਕਰ ਅਸ
ਥਾਪਨ ਕੀਆ ਸੀ ਫੇਰ ਪਰਬਤਾਂ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਕੇ ਪੁਲ ਬੰਧਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
ਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਸੁਕਾਇ ਦੇਂਦੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਮ ਜੀ
ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਲਿਖਾਯਾ ਕਿ
ਨਾਮ ਜਪ ਕੇ ਸਭ ਪਾਰ ਉਤਰਨਗੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਲੰਕਾ ਵਿਖਾਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪੁਲ
ਉਪਰੇ ਹੀ ਚਲੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁਲ ਟੁਟੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਮ ਦੇ ਆ
ਸਰੇ ਪੁਲ ਬਧਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਪਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਉਤੇ ਤੁਰੇ ਗਏ ਲੰਕਾ ਮੇਂ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਗੇ ਰਾਕਸ ਫਿਰਦੇ ਹੈਸਨ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਖ ਕੇ ਡਰਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾ
ਣੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਦੇਹ ਦਾ ਅਧਿਆਸ ਰੂਪ ਭੂਤ ਤੇਰਾ ਟਲ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੁਣਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਆਪ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰ ਮੇਰੀ ਨਿ
ਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਰਸ ਜੀਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵਾਂ ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪਰੇਜ
ਨਹੁੰ ਛਨਦੀ ਜਿਉਂ ਸਪ ਕੁੰਜ ਨੂੰ ਛਡ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ
ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਛੁਟਿਆ ਏਹ ਬਚਨ ਚਲਾ ਦੇਂਆ ਦੇ ਪਾਸ ਦੋ ਰਾਖਸ ਆਇ ਖਲੋ
ਤੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਸੀ ਰਾਮ
ਜੀ ਕੇ ਦੂਤ ਹਾਂ ਭਭੀਛਨ ਕੋ ਮਿਲਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਕਸਾਂ ਜਾਇ ਭਭੀਛਨ ਕੋ ਜਾਇ
ਕਹਾ ਤੀਨ ਮਾਨੁਖ ਬਨ ਮੇਂ ਆਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਭਭੀਛਨ ਸੁਨ ਕੇ ਦੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਲੇ ਕਰ ਨੰ
ਗੀਂ ਪੈਰੀ ਆਯਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਫਲ ਫੂਲ ਮੇਵੇ ਭੇ
ਟਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਜਦੋ ਦੇ ਤੁਸੀ ਦੇ
ਛੁਟੇ ਹੋ ਭਭੀਛਨ ਜਦੋ ਦਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਭੀਛਨ ਕਹ

ਹੇਸੀਤਜੀਮੈਂਆਪਨੂੰਰਾਮਜੀਤੇਵਿਛੜਿਆਨਹੀਜਾਣਦਾਰਾਮਜੀਮੇਰੇਕੋਲਹਾਸੀ
ਸੀਰਦਾਵਿਛੋੜਾਨਭੀਤਦੋਹੀਹੂੰਦਾਹੈਜਾਂਰਿਦੇਤੇਰਾਮਨਾਮਵਿਸਰਦਾਹੈਅਤੇਜੋਨਾਮ
ਨੂੰਰਿਦੇਤੇਧਾਰਦੇਹੈਨਜੋਕਦੀਨਹੀਵਿਛੜਦੇਮੈਨਾਮਨਾਮੀਨੂੰਅਭੇਦਕਰਜਾਣਦਾਹੈ॥
ਤੇਜਦਮੈਰਾਮਜੀਨੂੰਮਿਲਿਆਸਾਤਾਂਮੇਰੇਮਨਰਾਜਦੀਸਰਦਾਸੀਜੋਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀ
ਲੰਕਾਦਾਰਾਜਮੈਨੂੰਦੇਵਨਜੋਦੇਂਦਰਸਨਜਾਇਕੀਤਾਤਾਂਰਾਜਨੂੰਅੰਧੇਕੂਪਦੀਤਰੰ
ਜਾਣਿਆਕਿਉਂਧੰਧਿਆਵਿਚਪਿਆਕਦੇਦਰਸਨਹੋਵੇਗਾਨਿਹਕਾਮਹੁਇਕੇਤੇ
ਭੇਟਕੀਤੀਤਾਂਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਨੇਕਹਿਆਆਉਲੰਕੇਸਤਾਮੈਂਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੇਮਹਾ
ਰਾਜਮੇਰੇਮਨਰਾਜਦੀਆਸਾਨਹੀਤਾਂਰਾਮਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਭਭੀਛਨਪਹਿਲੇਤੂੰਕ
ਆਤਾਂਰਾਜਦੀਆਸਾਹੋਈਸੀਸੋਸਾਡਾਬਿਰਦਹੈਪਹਿਲਾਜਗਿਆਸੀਕੀਕਾਮ
ਨਾਪੂਰੀਕਰਨੀਤੇਪੀਛੇਨਿਹਕਾਮਪਦਵੀਦੇਤਾਹਾਂਜੋਰਾਮਨਾਮਸਭਕਾਉਧਾ
ਰਕਰਤਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਭਭੀਛਨਤੂੰਧੰਨਹੈਂਰਾਮਜੀਨੇਚਿਰਜੀਵਪਦਵੀ
ਤੈਨੂੰਤਦੇਹੀਦਈਹੈਤਾਂਭਭੀਛਨਕਹਾਸੰਤਾਂਵਿਚਤੇਪਮੇਸਰਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਾ
ਹੀਤੁਸੀਮੈਨੂੰਕੋਈਉਪਦੇਸਕਰੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜਿਸਵੇਲੇਪੁਲਬੰਧਿਆਸੀ
ਗੁਰਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰਕੇਪਰਬਤਾਂਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਖਿਆਸੀਤੇਜਲਉਤੇਪਥ
ਰਤਾਰੇਤੇਲੰਕਨੂੰਭੁਲਿਆਤੇਦੈਤਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਰਾਮਜੀਨੇਤੇਤੀਕ੍ਰੋੜਦੇਵਤਿਆਂ
ਦਾਉਧਾਰਕੀਤਾਭਾਵਏਹੁਜੋਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਭਵਜਲਦੀਪੁਲਹੈਤੇਲੰਕਾਅਵਿ
ਦਿਆਰੂਪਨਾਲੁਟੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਆਦਿਦੈਂਤਾਂਨੂੰਮਾਰਕੇਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਦਾਨਾਮਜੋਹੈਸੋਜੀ
ਵਮਾਤ੍ਰਉਸਕੇਅਭਿਆਸਕਰਕੇਮਨਰੂਪਭੁਜੰਗਕੋਮਾਰਕੇਉਸਕੋਵਸਕੀ
ਤਾਗੁਰਮੁਖਸੰਤਾਂਨੇਮਨਮਾਰਨਦਾਭੇਦਦਸਿਆਹੈਤੇਗੁਰਾਂਦੇਵਚਨਾਂਕਰਕੇਗਿ
ਆਨਰੂਪਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਂਅਗਿਆਨੀਪਥਰਾਂਨੂੰਤਾਰਿਆਹੈਸਅਤੇਤੇਤੀਸਕ੍ਰੋੜ
ਦੇਵਤਿਆਂਦੀਨਿਆਈਹੈਨਤਿਨਾਂਦਾਉਧਾਰਮਹਾਰਾਜਨੇਕੀਤਾਹੈਸੁਣੋਭਭੀਛ
ਨਤੁਸਾਂਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਾਂਦਾਅਭਿਆਸਕਰਕੇਸੰਤਾਂਦਾਸੰਗਕਰਨਾਰਾਮਨਾਮ
ਦਾਭਜਨਕਰੋਗੇਤਾਂਤੁਸੀਭੀਉਧਰੋਗੇਤਾਂਭਭੀਛਨਨੇਗੁਰੂਜੀਅਗੰਮਬਾਟੇਕਿ
ਆਤਾਂਪਾਸੋਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਮਹਾਰਾਜਹਨੂੰਮਾਨਸੁਣਦੇਹੈਨਲੰਕਾਸੇਤਾਂਭ-
ਭੀਛਨਨੇਕਹਾਰਾਵਨਦੀਰਿਖਤੇਬੈਠਾਹੈਤੁਸੀਕਹੋਤਾਂਸੁਣੇਦੀਏਪਰਰਾਮ
ਜੀਤੇਬਿਨਾਹੋਰਸਅਗੰਮਬਾਟੇਕਦਾਨਾਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਉਸਨੂੰਅਸੀ
ਰਾਮਰੂਪਦਾਹੀਦਰਸਨਕਰਾਵਾਂਗੇਤਾਂਭਭੀਛਨਨੇਹਨੂੰਮਾਨਕੋਸਦਵਾਇਆ

੫੦੬ ਤੇਗੁਰੂਜੀ ਰਾਮਬਾਲਾਲਛਮਨਮਰਦਾਨਾਸੀਤਾਦਾਰੂਪਹੋਇਬੈਠੇਹਨੂੰਮਾਨਨੇਗੁਰੂਜੀ
ਅਗੈਮਥਾਟੇਕਿਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਹਨੂੰਮਾਨਸਾਨੂੰਸਰਬਬਿਆਪੀਕਰਕੇਜਾ
ਣੇਗਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਤੇਵਿਛੜੇਂਗਾਨਹੀਸੋਤੂੰਏਹੁਜਾਣਕਿਜੋਰੂਪਹੈਨ ਸਭਸੀਤ
ਕੇਧਾਰੇਹੂਏਹੈਨ ਉਸੀਸੀਤਾਨੇਰਾਮਲਛਮਨਕਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਓਹੁ ਸੀਤਾਨੇ
ਜਾਮਵੰਤਸੁਗ੍ਰੀਵਬਾਲੀਅੰਗਦਹਨੂੰਮਾਨਕਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਤੇ ਰਾਮਜੀਦੀ-
ਸਤਿਆਕਰਕੇਸੀਤਾਜਗਤਕੋਉਤਪਤਿਕਰਤੀਹੈ ਉਸੀਸੀਤਾਨੇਰਾਵਣਖਿਭੀ
ਖਨਤੇਹੋਰਰਾਕਸਾਂਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਅਸਾਬਿਤਕਰਕੇਪ੍ਰਲੈਭੀਕਰਤੀਹੈਅ
ਤੇਰਾਮਜੀਸਰਬਬਿਆਪੀਹੈਨਤਾਂਹਨੂੰਮਾਨਨੇਕਹਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੈਂਆ
ਪਨੂੰਠੀਕਜਾਣਦਾਹਾਂਉਪਾਸਨਾਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡਾਦਾਸਹਾਂ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਰ
ਕੇ ਜਾਣਦਾਹਾਂ ਰਿਆਨਕਰਕੇਵੀ ਤੁਸੀਬਿਆਪੇਹੋ ਮੈਂਕੁਛਨਾਹੀਇਤਨੀਚਰ
ਚਾਕਰਹਨੂੰਮਾਨਜੀਮੱਥਾਟੇਕਕੇਆਪਨੇਅਸਥਾਨਕੋਗਏਤੇਭਭੀਛਨਭੀ
ਰਲਦਾਰਿਹਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਆਗਿਆਪਾਇਕਰ ਤਾਂਮਹਾਰਾਜਨੇਆਪਨੇ
ਰੂਪਕੋਧਾਰਨਕੀਤਾ ਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇਭੀਆਪਨਾਰੂਪਧਾਰਿਆ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾਗੁਰੂਜੀਬਗਦਾਦਭੀਦਿਖਾਵੇਂਗੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲਭਾਈਬਾ-
ਲਾਮਰਦਾਨੇਨਾਲਸਾਡੇਚਲਮਹੈਬਗਦਾਦਦੇਖੋ॥ ॥ ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਗਨੂਬਗਦਾਦਦੀਚਲੀ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਗਨੂਬਗਦਾਦਦੇਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇਮਰਦਾਨਾਲਗਾਸ
ਬਦਪੜ੍ਹਨੇਤਾਂਓਥੋਂਦੇਲੋਕਾਂਨੇਮਨਾਕੀਤਾਸ਼ੋਰਨਾਕਰੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜੇਤੁ
ਹਾਡਾਪੀਰਆਵੇਗਾਤਾਂਸ਼ੋਰਬੰਦਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂਦੇਕਹੇਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਦੇਸ
ਮੇਤ ਆਇਬੈਠੇਤੇਪੀਰਕਹਾਸ਼ੋਰਬੰਦਕਰੋ ਤਾਬਾਬੇਕਹਾਜਰੋਦਾਬਿਨਾਰੂਹਖੁਸ
ਨਹੀਹੁੰਦਾ ਜਿਸਵੇਲੇਬਾਬੇਆਦਮਨੇਬੁਤਆਦਮੀਦਾਬਨਾਯਾਸੀਤੇਰੂਹਵਿ
ਚਦਾਖਲਨਹੀਸੀਹੁੰਦਾ ਤਾਂਪ੍ਰਮੇਸੁਰਫਰੇਸਤਿਆਂਨੂੰ ਹੁਕਮਕੀਤਾਇਸਦੇਸਿਰ
ਮੇਂ ਸਰੋਦਕਰੋ ਜਾਂਸ੍ਰੋਦਹੋਯਾਤਾਂਰੂਹਨੇਭੀਬੁਤਮੇਂਪਰਵੇਸਕੀਯਾਤੇਤੁਸੀਸੋ
ਦਕਿਓਂਨਹੀਕਰਦੇਹੋ ਤੇਜੇਕਰਪੈਗੰਬਰਨੇਕਹਾਹੈ ਤਾਂਪੈਗੰਬਰ ਬਦਫੈਲੀਸੋ
ਦਾਕੋਬੰਦਕੀਤਾਹੈ ਜੋਬਦਫੈਲੀਦੇਸ੍ਰੋਦਨਾਸੁਣੇ ਉਮਰਜਾਯਾਨਾਰਾਦਾਓਖ
ਦਾਦੇਯਾਦਦਾਸ੍ਰੋਦਸੁਣੇ ਏਹੁਖੁਦਾਈਸਿਫਤਹੈ ਕਹੀਦੀਅਰਸ੍ਰੋਦਮਨੇਕੀਤ
ਹੈਬਦਫੈਲੀਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਲਖਾਪਾਤਾਲਤੇਲਖਾਂਆਕਾਸਤਿਨਾਦੇਓਰੂਕ

ਨੂੰਭਾਲਕੇਥਕਪਏਤੇਫੇਰਭੀਏਹੋਬਚਨਕਰਦੇਹੈਨਕਿਅੰਡੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਹੀਨ ੫੦੭
ਹੀਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਿਆਸਾਡੇਪੈਕੰਬ੍ਰਨੇਸਤਪਤਾਲਤੇਸਤਆਕਾਸਕਹੇਹੈਨਤਾਂਬਾਬ
ਹੁਤੇਕ੍ਰਿਤੇਹੈਨਪੀਰਕਹਿਆਕਿਥੋੜਿਤੇਹੈਨਬਾਬੇਕਹਾਇਕਦਿਨਹਜਰਤਜਬਰਾ
ਈਲਪੈਕੰਬਰਨੂੰਮਹਿਰਾਜਮੇਂਲੈਗਏਸਾਨਓਥੇਰਸਤੇਵਿਚਊਠਾਦੀਆਕਤ
ਰਾਲੰਘਦੀਆਹੈਸਨਪੈਕੰਬਰਖਲੋਰਹਿਆਜਦਕਤਾਰਾਂਲੰਘਜਾਨਗੀਆ
ਤਾਂਜਾਵਾਂਗੇਤਾਂਜਬਰਾਈਲਕਹਾਜਦੇਮੈਂਭੀਪੈਦੇਨਹੀਸਾਹੋਇਆਤਦੇਦੀਆਂ
ਏਹੁਕਤਾਰਾਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨਤਾਂਪੈਕੰਬ੍ਰਨੇਕਹਾਇਕਊਠਤੇਇਕਸੰਦੂਕਹੈਨਦੇ
ਖੀਏਤਾਂਸਹੀਇਕਊਠਕਤਾਰਵਿਚੋਂਖੋਲਕੇਸੰਦੂਕਾਜੋਦੇਖਲਗੇਹੋਏਸਾਨਤਾਂ
ਤਾਲੀਨਾਲਖੋਲਕੇਤਿਸਵਿਚਅੰਡਿਆਨਾਲਭਰਪੁਰਕੀਤੇਹੋਏਸਨਤਾਂਇਕਅੰਡਾਖੋਲ
ਕੇਪੈਕੰਬ੍ਰਭੀਤੇਜਬਰਾਈਲਭੀਅੰਡੇਵਿਚਪ੍ਰਵੇਸਕੀਤਾਵੇਖਨਤਾਂਸਤਆਕਾ
ਸਤੇਸਤਿਪਾਤਾਲਤੇਚੰਦਸੂਰਜਤੇਪੈਕੰਬਰਤੇਜਬਰਾਈਲਓਥੇਭੀਹੈਸਨ
ਏਹੁਕੁਦਰਤਿਵੇਖਕੇਜਬਰਾਈਲਨੇਕਹਾਬਾਕੀਅੰਡਿਆਵਿਚਭੀਏਸੇਤਰ
ਹਕਾਕਤਾਰਾਹੋਵਨਗੀਆਂਤੇਅਸੀਭੀਇਕਅੰਡੇਵਿਚਰਹਿਨਵਾਲੇਹਾਂ
ਤੇਮਹਾਰਾਜਦੀਕੁਦਰਤਦਾਅੰਤਨਹੀਤਰਾਂਤੇਸਰੀਰਮੇਰੋਮਜੇਹੈਨਸੋਬਿਰ
ਛੇਹਨਤਿਨਾਬਿਰਛਾਨੂੰਬ੍ਰਹਮੰਡਰੂਪੀਫਲਲਗੇਹੈਨਅਨੰਤਹੀਜੈਸੇਗੁਲਰ
ਦੇਬਿਛਨੂੰਫਲਹੁੰਦੇਹੈਨਤੇਤਿਨਾਫਲਾਂਮੇਂਅਨੰਤਹੀਸ੍ਰਿਸਟੀਹੁੰਦੀਹੈਤਾਂਤੇਕ
ਈਆਕਾਸਤੇਪਾਤਾਲਤੇਜੀਅਜੰਤਅਨੇਕਹੈਨਤਾਂਅੰਡੇਵੇਖਕਰਸੰਦੂਕਨੂੰ
ਬੰਦਕਰਕੇਊਠਕੇਕਤਾਰਮੇਂਬਾਂਧਦੀਆਤਾਅਗੇਦਰਗਾਹਮੇਂਗਏਹਜੂਰ
ਦਰਕੇਪਹੂੰਚੇਅੰਦਰਜਾਲਕਾਜਵਾਬਆਵਦਾਸੀਤਾਂਪੈਕੰਬ੍ਰਨੇਦਾਦਰਉਠਾ
ਇਕੇਦੇਖਿਆਤਾਂਜਿਸਤ੍ਰਾਂਪੈਕੰਬਰਦਾਦਰਦੇਬਾਹਰਪਗੜੀਬਾਂਧਦਾਸੀਤੈ
ਸੇਹੀਸਬੀਹਖੁਦਾਇਦੀਦੇਖੀਤਾਂਖੁਦਾਇਦਾਫੁਰਮਾਨਹੋਇਆਮੈਤੇਰੀਸਬੀ
ਹਨਹੀਤੂੰਮੇਰੀਸਬੀਹਹੈਤਾਂਤੇਆਪਨੇਰੂਪਦੀਸੂਰਤਜਾਣਾਹੈਸਾਫਸੀਸੇਵਿ
ਚਨਜਰਆਵਦੀਹੈਏਸੇਤਰਾਂਮੈਂਸਭਜਾਗਾਹੂੰਪਰਤੇਰਾਆਈਨਾਸਾਫਨ੍ਹਿ
ਮਲਹੈਤੇਰੇਵਿਚਮੇਰੀਸਬੀਹਜਾਹਰਹੈਪਰਏਹੁਸਾਰਾਮੇਰਾਗਾਇਬਰਖੀਂ
ਜਾਹਰਨਾਕਰੀਂਮੇਂਤੈਨੂੰਸਾਹਰਗਾਥੀਨਜੀਕਹਾਂਪਰਤਾਇਸਦਾਛਪਿਆਹੋਇਆ
ਹੈਏਹੁਸੁਣਕੇਪੈਕੰਬ੍ਰਮੁੜਆਯਾਅਗੇਵੇਖਨਾਮਜਹੂਲਰਾਹੁਵਿਚਆਵਾਜ
ਕਰਕੇਕਹੇਹੈਪੈਕੰਬਰਖੁਦਾਨੇਆਦਮੀਨੂੰਆਪਨੀਸੂਰਤਿਬਨਾਯਾਹੈਅਤੇ

ਤੈਂਖੁਦਾਨੂੰਕਿਥੇ ਢੂੰਢਦਾਫਿਰਦਾਹੈਂ ਦੂਜੇਦਿਨਪੇਕੰਬਨੇਦਰਗਾਹਿਮੇਂਜਾਇਕੇ-
ਪੁਛਿਆਜਿਸਭੇਦਨੂੰਗਾਇਬਰਖਨਦਾਹੁਕਮਹੋਯਾਸੀਉਸੀਭੇਦਕੋਇਕਮਸ
ਤਾਨੇਕੀਜੁਬਾਂਨੀਰਾਹਵਿਚਸੁਣਿਆਹੈ ਮੈਨੇ ਤਾਂਹੁਕਮਹੋਯਾ ਜੋਦਾਨੇਦਵਾਨੇਮ
ਸਤਾਨੇ ਏਹੁਮੇਰੇਸਾਦਕਹੈਨ ਤਿਨਾਪਾਸੋ ਮੈਂਲੁਕਿਆਨਹੀ ਤੇ ਦਾਨੇਜੋਹੈਨਓਨ
ਦੇਪਿਛੇ ਸਭਲਗਦੇਹੈਨ ਤੇਗਾਫਲਾਜਿਸਦੇਮਗਲਗੇਉਸਨੇਸਿੱਧੇਰਾਹਜਾ
ਣਦਾਜਬਹੈ ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਕੁਦਰਤਿਦਾਬਿਆਨਨਹੀਕੀਤਾਜਾਂਦਾ ਅਤੇਤੈ
ਨੂੰਮੁਹਜਦਦੀਨਨਾਮਧਰਾਯਾਹੈ ਸੋਕਿਉਂ ਤਾਂਪੀਰਕਹਾ ਪੇਕੰਬੂਨੂੰਦਫਤਰਪਾਯ
ਬਹੁਤਮੁਦਤਿਗੁਜਰੀਹੈ ਸਭਮੁਸਲਮਾਨਈਮਾਨਥੀਫਿਰਗਏ ਨਿਵਾਜਰੋਜਾ
ਬੰਦਗੀਛੋੜਗੇ ਤਕਬਰਸਾਹਿਬਤ ਬਖੀਲੀਮੇ ਵਰਤਗਏ ਦੀਨਵਡਾਆਜ
ਜੋਹੋਯਾ ਤਾਂਮੇਰਾਜਨਮਖੁਦਾਦੇਹੁਕਮਨਾਲਹੋਯਾ ਦੀਨਨੂੰਫੇਰਰਯਾਤੀਦਿਤੀ-
ਨੈਂਮੁਆਫਕੀਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੂੰਨਿਵਾਜਰੋਜਾਬੰਦਗੀਤਸਬੀਸਿਖਾਈ ਤੇਤੁ
ਸੀਂਏਸਜਮਾਨੇਵਿਚ ਕਿਸਵਾਸਤੇਆਏ ਤੇਕਿਸਖਾਨਦਾਨਤੇਤੁਸੀਂਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਅਵਲਤੌ ਤੁਸਾਡੇਪੀਰਹੋਏ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਤਿਸਨੇਨੌਖਾਨ
ਦਾਨਕੀਤੇ ਦੂਜਾ ਅਬਦੁਲਕਾਦਰ ਪੰਜਖਾਨਦਾਨਉਸਕੀਤੇ ਚੌਦਹਖਾਨਦਾਨਾਂਬਾਬੋਂ
ਫਿਰਦੇਸੋਆਜੀ ਤਿਨੋਂ ਖਾਨਦੇਨਾਹੀ ਧਰਮਦੀਹਾਨਹੋਈ ਹਿੰਦੂਆਨੇਕਰਮਧਰ
ਮਸਭਛੋਡਦਿਤੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਦਾਂਦੀ ਰਯਾਤੀ ਤੇ ਧਰਮਦੀਰਯਾਤੀਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਮੇ
ਸ਼ਰਦੇਭੇਜੇ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾ ਈਮਾਨਬਾਬੇਦੇ ਕਿਸਖਾਨਦਾਨਕੇਮੁਰੀਦਹੋਵੋ
ਨਹੀ ਮੈਂਯਾਜਾਣਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਉਚੀਸੁਰਕਰਕੇਆਵਾਜਬੁਲੰਦਕੀਤੀ
ਗੁਰਬਾਣੀਆਕਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਚਿਤਚਰਣਨਾਮਧਰਧਰਪ੍ਰਣਾਮ
ਸਭਪਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜੋਰਸਜਦਾਲ ਜਾਂ ਏਹੁਸਬਦਮੁਸਲਮਾਨਾਨੇਕੰਨੀਸੁਣਿ
ਆ ਤਾਂ ਸਭਮੂਰਛਾਹੋਇਗਏ ਬੋਲਣੇਦੀ ਵੇਖਣੇਦੀ ਸਕਤਨਰਹੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾ
ਬੇਜੀਇਕਪੀਰਨੂੰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਕਰਕੇ ਤਕੜਾਕੀਤਾ ਤਾਂਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਨੂੰਦੇਖ
ਕੇਹੈਰਾਨਹੋਯਾ ਤੇ ਏਸਕੁਦਰਤਨੂੰਦੇਖਕੇਪੀਰਨੇਕਹਾ ਏਹੁਫਕੀਰਵਡੀਤਾਕਤ
ਵਾਲਾਹੈ ਜੋ ਇਸਨੇਸਭਖਾਨਦਾਨਾਂ ਨੂੰਰਦਕੇ ਤੇਇਕਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਪਛਾਤਾਹੈ ਤੇਖੁ
ਦਾਨੇਧਰਤੀਅਸਮਾਨਵਿਚ ਇਸਦੇਤਾਂਈਮਸਹੂਰਕੀਤਾਹੈ ਤੇਖੁਦਾਇਦੇ
ਸਾਦਾਬਿਨਾਇਕਦਮ ਇਸਦਾਖਾਲੀ ਨਹੀਜਾਂਦਾ ਜਾਂਪੀਰਦੀਗਸਖੁਲੀ ਤਾਂ
ਅਰਜਕੀਤੀ ਹੇਨਾਨਕਫਕੀਰ ਜੈਸੇ ਮੈਨੂੰਮਿਹਰਦੀਨਜਰਕਰਸੁਚੇਤਕੀ

੫੦੯

ਡਾਹਈਤੈਸੇਇਨਲੋਕਾਨੂੰਭੀਕਰਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੁਸੀਤਾਂਪਥਰਸੰਗਸਾਰਕਰਣੇਨੂੰਆ
ਏਸੀਹੁਣਕਿਉਂਨਹੀਕਰਦੇਤਾਂਪੀਰਨੇਬਾਬੇਜੀਦੇਕਦਮਪਕੜੇਤੇਕਹਾਇਸਬਗਦਾਦਵਿ
ਚਕਰਾਮਾਤਕਿਸੇਦੀਨਹੀਚਲੀਤੂੰਵਡਾਫਕੀਰਹੈਜਿਸਨੇਏਹੁਕਲਾਦਿਖਾਈਹੈਹੁਣਸ
ਭੀਆਤਕਸੀਰਮਾਫਕਰੋਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕ੍ਰਿਪਾਦੀਨਜਰਕੀਤੀਤਾਂਸਭਲੋਕਸੁਰਤਵਿਚ
ਆਏਤੇਬਾਬੇਦੇਅਗੇਸਭਲੋਕਾਂਦਸਤਬਸਤਾਹੋਕੇਤਾਜੀਮਾਂਕੀਤੀਆਂਤੇਪੀਰਕਹਾ
ਲਖਪਾਤਾਲਾਂਦੇਤੁਸਾਂਕਹੇਸਾਨੂੰਖਬਰਨਹੀਦੇਹੋਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਤੁਹਾਡੇਪੈਕੰਬਰਕ
ਤਾਬਾਂਕੀਤੀਆਂਸੋਇਕਇਕਫਲਕਹੈਸੂਤਰਦਾਉਪਦਾਇਆਸਤਿਆਕਾਸਹੈਨਤੇਹੇ
ਠਸਤਪਤਾਲਤੇਜਿਮੀਨਬਹਿਸਤਦੋਜਕਤਿਨਮੈਦੂਕਹੈਸਨਸੁਣਿਓਜਿਤਨੇਜਿਤਨੇ
ਖਲਕਤਦੇਬਚਨਹੈਨਸੋਸੰਦੂਕਵਿਚਅੰਦਰਹੈਨਤੇਏਹਆਦਮੀਵਿਚਭੀਰੋਦਾਤਬ
ਕਹੈਨਸੋਖੁਦਾਇਦੀਕੁਦਰਤਿਬਿਅੰਤਹੈਜਿਸਤਰਾਂਨੂੰਦੀਨਦੀਰਜਾਈਦਾਸਤੇਦੁਨੀਯ
ਮੈਂਆਯਾਹੈਸੋਏਸੇਤਰਾਂਕਰਤਾਰਨੇਧਰਮਦੀਰਖਯਾਦੇਵਾਸਤੇਸਾਨੂੰਭੇਜਿਆਹੈਕਿ
ਕਲਜੁਗਮੇਂਧਰਮਦੇਤ੍ਰਿਨਪੈਰਟਲਗਏਹੈਨਚੌਥੇਪੈਰਤੇਖੜੋਤਾਹੈਸੋਕੂੜਕੁਸੁ
ਭਅਭਸਕਰਮਵਧਹੁੰਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨਮੈਂਕਰਤਾਰਕੇਹੁਕਮਸੇਕੂਕਾਂਅਮ੍ਰਿਤਰੂਪੀਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸੇਹਿੰਦੂਜੋਮੁਰਦੇਹੈਨਤਿਨਾਨੂੰਜਿਵਾਲਹਾਂਗਾਸਤਿਨਾਮਕਾਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹਨਗੇਸਚਕ
ਮਾਵਨਗੇਤਾਂਧਰਮਨੂੰਫੇਰਬਲਹੋਵੇਗਾਦਸਵਾਂਜਾਮਾਪਾਇਕੇਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰਸਸ
ਤ੍ਰਪਕੜਾਵਾਂਗੇਜੇਸਚਕਮਾਵਨਗੇਤਾਦੇਨੋਦਿਨਪ੍ਰਤਾਪਵਧੇਗਾਜੋਇਤਫਕੀ
ਕਰਨਗੇਤਾਂਪ੍ਰਤਾਪਘਟਜਾਵੇਗਾਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾਅਕਾਸਪਤਾਲਦਿਖਾਓ
ਤਾਬਾਬੇਜੀਪੀਰਦੇਪੁਤ੍ਰਦਾਹਥਪਕੜਕੇਕਹਾਅਖੀਮੀਟਜਾਅਖੀਂਮੀਟੀਆਂ
ਤਾਦੋਵੇਂਓਥੋਂਗਾਇਬਹੋਗਏਤਾਂਪਹਿਲੇਆਕਾਸਦਿਖਾਏਲਖਾਂਹੀਫੇਰਪਤਾਲ
ਦਿਖਾਏਲਖਾਂਹੀਦੇਖਦਾ੨ਥਕਾਤਾਪੀਰਦੇਪੁਤ੍ਰਨੇਕਹਾਪਿਛਾਹਾਂਚਲੀਏਤਾਂ
ਬਾਬੇਕਹਾਤੇਰਾਪੀਰਮੰਨੇਗਾਨਹੀਏਥੋਂਕੜਾਹੁਦੀਕਚਕੌਲਭਰਲੈਤਾਂਓਥੇਸੰਗ
ਤਇਕਠੀਹੋਈ੨ਹੈਸੀਕੜਾਹੁਵਰਤਦਾਸੀਪੀਰਦੇਪੁਤ੍ਰਨੇਕੜਾਹੁਲੈਕਰਕਰ-
ਕੌਲਭਰੀਧੁਰੋਂਪਤਾਲੋਂਲਈਕੜਾਹੀਤੇਪੀਰਅਗੇਲਿਆਰਖੀਪੀਰਪੁਛਣ
ਲਗਾਬਾਬੇਕਹਾਪੁਤ੍ਰਤੇਪੁਛੋਤਾਂਪੁਤ੍ਰਕਹਾਆਕਾਸਪਾਤਾਲਦੇਖਦਾਥਕਿਆ
ਜਿਥੇ੨ਜਾਵਾਂਓਥੇਸੰਗਤਾਂਇਕਠੀਆਂਹੋਵਨਬਾਬੇਨਾਨਕਦਾਨਾਮਲੈਕੇਪਰਮੇਸ੍
ਦਾਜਸਕਰਨਜਹਾਂਕਹਾਂਦੇਖਕੇਅੰਤਨਾਆਯਾਮੈਂਏਥੇਏਨਾਂਨੂੰਲੈਆਯਾਹਾਂਪੀ
ਰਨੇਕਹਾਏਸਦੀਜਾਹਰਕਲਾਹੈਫੇਰਪੀਰਨੇਪੁਛਿਆਬਾਬੇਆਦਮਨੇਆਦਮੀ

੫੧੦ ਵੇਖੁਗੁਰੂਪਾਤ੍ਰੂਹੈਨਸੋਓਨਿਸਤਾਪਾਤ੍ਰੂਹੈਨਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਕੁਝਬਲਕਦੇਉਪਰਭਾਂਡੇਬਨਾ
ਵਦਾਹੈਜਿਉਂਚਕਫਿਰਦਾਹੈਤਿਉਂਭਾਂਡਾਘੜੀਦਾਹੈਪਰਕਰੇਭਾਂਡੇਕਾਰਜਨਹੀਸਵਾਰਦੇ
ਆਕੇਮੈਂਪਕੜੇਕਾਰਜਸਵਾਰਦੇਹੈਨਤੈਸੇਬਾਬੇਆਦਮਕੁਲਬਲਅਸਮਾਨਚੱਕਜਿਓਂ
ਅਸਮਾਨਦੀਗਰਦਸਹੋਂਦੀਹੈਤਿਉਂਖਲਕਤਪੈਦਾਹੁੰਦੀਹੈਤੇਬਜੁਰਗਾਂਦੀਸੁਹਬਤਨੂੰ
ਪੀਆਵੇਮੈਂਪਰਵਰਦਗਾਰਹੋਂਦਾਹਾਂਸੋਸੁਖੀਰਹਿੰਦਾਹੈਨਹੀਤਾਂਖੁਆਰਹੁੰਦਾਹੈਪੀਰਕਹਾਮੁ
ਸਲਮਾਨਕਹਿੰਦੇਹਨਰੂਹਆਦਮੀਆਂਦੇਫੇਰਨਹੀਜਮਦੇਤੇਹਿੰਦੂਕਹਿੰਦੇਹੈਨਜਮਦੇ
ਮਰਦੇਹੈਨਬਾਬੇਕਹਾਮੁਸਲਮਾਨਸੇਵੀਹਿੰਦੂਹੈਜੋਗਿਆਨਅਗਨਕਰਪੁਖਤਾਹੈ
ਜੈਸੇਕਚੇਦਾਣੇਉਗਦੇਹਨਤੇਭੁੰਨੇਨਹੀਉਗਦੇਤੈਸੇਅਗਿਆਨੀਜਿਤਨੇਹੈਨਸੋਜ
ਮਦੇਮਰਦੇਹੈਨਤੇਗਿਆਨਵਾਨਨਜਮਦੇਨਮਰਦੇਹਨਤੇਜੋਆਪਣੇਦਿਲਾਂਨੂੰਤਰਕਨ
ਕਰਕੇਖੁਦਾਦੀਸਿਫਤਕਰਦੇਹੈਨਸੋਖੁਦਾਦੇਹਜੂਰੀਹੁੰਦੇਹੈਨਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਣਕੇ-
ਲੋਕਾਂਨੇਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਸਿਜਦਾਕੀਤਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ।

ਅਗੇਸਾਖੀਮਰਦਾਨੇਦੇਚਲਾਣੇਦੀਚਲੀ

ਗੁਰੂਜੀਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਕਿਨਾਰੇਆਏਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਕਿਥੇਆਏਹਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਰਾਜੇਪੁਲਸੁਦਾਰਜਹੈਮਰਦਾਨੇਕਹਾਏਥੋਂਘਰਕਿਤਨੀਦੂਰਹੈਤੇਤੁਸੀਕਦੋਂਘ੍ਰ
ਚਲੋਗੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਾਨੂੰਜਦੋਂਕਰਤਾਰਲੈਜਾਵੈਗਾਤਾਂਜਾਵਾਂਗੇਤੂੰਉਤਾਵਲਾਹੈਂ
ਤਾਂਤੈਨੂੰਲੈਚਲਦੇਹਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਾਹੁਣੇਧਕਾਵਦੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਅਸੀਨਹੀਧ
ਕਾਵਦੇਤੇਰਾਹੀਆਪੇਘਰਚਿਤਕੀਤਾਹੈਮਰਦਾਨੇਕਹਾਮੈਸੁਭਾਵਤੇਗਲਕੀਤੀਹੈਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਵਲਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਸਾਥੋਂਅਗੇਹੀਵਿਦਾਹੋਂਦਾਹੈਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਜੇਹੀਚਾਕਰੀਨਾਲੇਰੀਨਿਬਾਹੁਣਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆ
ਕਰਤਾਰਦੀਵਡੀਕਿਰਪਾਹੈਸਾਡੇਉਤੇਤੇਅਸੀਭੀਬਡੇਪਸੰਨਹਾਂਜੋਸਾਥੀਓਥੇਨ
ਹੀਮੰਗਿਆਅਤੇਤੂੰਆਖੇਹਾਂਜੋਮੈਂਭੁਖਦੇਧੋਖੇਮੁਆਹਾਂਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ:
ਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਤੇਪੁਰਖਬਡੇਸੁੰਦਰਮਿਲੇਹੈਨਤੇਓਨਾਂਵਾਲਾਦੀਮਾਲਾਮੈਨੂੰਪੰਦੀਹੈ
ਸੋਅਸਤ੍ਰਨਾਕੁਲੈਹੈਨਮੈਕਦੀਕ੍ਰ। ਲਾਂਵਦੇਨਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਓਹੁ
ਹੰਸਬਡੇਤੇਲੈਣਵਾਸਤੇਆਏਹੈਨਇਸਵਾਸਤੇਤੈਨੂੰਸੁਰਗਦੇਦਲਆਣਦਿਖੰ
ਦੇਹੈਨਅਸੀਂਸਤੁਲੋਕਵਿਚਜਦਆਏਸਾਂਤਾਂਤੈਨੂੰਗੰਧ੍ਰਬਲੋਕਤੇਲੈਆਏਸਾਂ
ਸੋਹੁਣਤੂੰਅਗੇਚਲਸਚਾਚਿਆਰਜਕਰਕੇਅਸੀਭੀਆਵਾਂਗੇਤੇਬੈਕੁੰਠਧਾਮਜਾਂ
ਵਾਂਗੇਤੇਗੰਧਰਬਲੋਕਤੇਤੈਨੂੰਨਾਲਲੈਜਾਵਾਂਗੇਮਰਦਾਨੇਕਹਾਜਿਵੇਤੁਸਾਡੀਆ

ਕਿਆਮੇਰੀਦੇਹਕਿਥੇਛੁਟੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭੁਲੀਜਾਹਗਾ ਪੰਜਾਦਿਨਾਨੂੰ ਤੇ ਅਸੀਂਪ
ਸਰੋਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਦੇਹ ਛੁਟੈਗੀ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਦਾ ਜਲ ਦਾਗਧ
ਤੀਆਂਦਾ ਅਗਨਦਾਗ ਵੈਸ ਪਵਣਮੇਂ ਸੁਟਦੇਹੈਨ ਸੂਦ੍ਰ ਦਬੀਦੇਹੈਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀਮੇਂ
ਤੈਨੂੰ ਕੌਨ ਦਾਗ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸਾਡੇ ਸਬਦ ਕਰ ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੂ
ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੇਹ ਦਾ ਸਾਖੀ ਹਾਂ ਜਿਉ ਤੁਸਾਡੀ ਇਛਾ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਤੇਰੀ
ਮੜ੍ਹੀ ਬਨਾਇਕੇ ਜਗਤ ਤੇਂ ਪੁਜਾਵੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਸਰੀਰ ਮੜ੍ਹੀ ਵਿਚੋਂ ਕਢ ਦੇਵੋਗੇ ਤੇ
ਫੇਰ ਪਥਰਾਂਦੀ ਮੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਪਾਵਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ
ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਯਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੋ ਏਥੇ ਸਾੜ੍ਹੀਦੇ
ਹਨ ਸੋ ਪਾਕ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦਬੀ ਦੇਹਨ ਸੋ ਅਗੇ ਸਾੜ੍ਹੀ ਦੇਹਨ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀ ਦਰਬੇਲਾ ਨਾਮ ਸਹਿਰ ਮੇਂ ਆਇ ਉਤਰੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਏਥੇ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈ
ਗੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਏਥੇ ਤੇਰੀ ਔਲਾਦ ਰਹੇਗੀ ਤੈਨੂੰ ਖੁਰਮੇ ਸਹਿਰ ਮੇਂ ਲੈ ਚਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉ
ਥੇ ਖੁਰਮੇ ਖਾਹ ਤੇਰਾ ਬਾਕੀ ਅਹਾਰ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਖੁਰਮੇ
ਫਲ ਆਇ ਖਾਧੇ ਤੈ ਪਹਰ ਦਿਨ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ
ਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਹ ਖਬਰ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ
ਤੂੰ ਕਿਉਂਕਰ ਜਾਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਨਭ ਤੇ ਪਵਣ ਦੀ ਰਗ ਖੁਲ ਗਈ ਹੈ ਨਬੇ
ਸਿਆ ਮਰ ਹਿਰਦੇ ਹੈਨ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗਿਣ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਲਗਾ ਗਿਣਨ ਜਾਂ ਨਬੇ ਸਾਸ
ਪੂਰੇ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੇਹ ਠੰਢੀ ਹੋਇ ਗਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਹਥ ਲਾਯਾ ਤਾਂ ਦੇਹੀ ਦਿ
ਰ ਜਾ ਸਕੇ ਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੂਰਾ ਭਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਕਰੇ ਗੀ-
ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਪਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁ
ਸੀਹੋ ਉਸ ਪੁਰ ਕਿਉਂ ਨ ਕਰਤਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸ
ੜੀਏ ਖੁਰਮੇ ਦੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਇਕਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਇਕਚਾਰ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪਣੀ
ਇਕ ਬਾਲੇ ਦੀ ਤੇ ਇਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਉਨਾਂ ਤਿਸ ਚਾਦਰਾਂ ਦਾ ਖਫਣ ਸੀਤਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਪਾਇਕੇ ਸਾੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਏਥੇ ਬੋਲਿਆ ਦਵਸਾਈਏ ਇਤਨਾ ਕ
ਰਿਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਨਾਲ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਲਤਾਨੋਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਮਸਤਬਰੇਜ ਜਿਥੇ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪ

੫੧੨ ਸਆਏ ਉੜੇ ਤੇ ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਪੀਰਾਂਨੂੰ ਖਬਰਹੋਈ ਤਾਂਪੀਰਾਂਨੇ ਕਟੋਰਾਦੁਧਦਾ ਭਰਕੇ ਭੇਜਿ
ਆਂਕਹਿਆ ਮੁਲਤਾਨਪੀਰਾਂਨਾਲ ਪੁਰਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਚੰਬੇਲੀ ਦਾਫੁਲ ਕਟੋਰੇ ਤੇਰਖ
ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਅਸੀਫੁਲਦੀ ਨਿਆਈਰਹਾਂਗੇ ਏਹੁ ਸੁਨਕੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰਆ
ਕਠੇ ਹੋਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤੇ ਸੁਾਲ ਕੀਤੋਨੇ ਵਰਮੀ ਮਾਰਿਆ ਸਪ ਨਹੀ
ਮਰਦਾ ਅਤੇ ਸਪ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਵਸਆਂਵਦਾ ਹੈ ਓਹ ਕੇਹੜਾ ਸਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮ
ਨ ਵਸ ਆਵੈ ਅਰ ਸੁਧ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਗਤ ਨੂੰ ਝੂਠ ਜਾਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ
ਸਤਿ ਜਾਣੇ ਜਿਤਨਾ ਜਗਤ ਹੈ ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਚ ਖੜਾ ਹੈ ਮਨ ਸਬਦ ਵਲ ਲਗਾਵੀ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਧ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹਾਵਲਹਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਾਯਾ ਨੂੰ ਝੂਠ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮ
ਯਾ ਬਿਨਾ ਵਿਹਾਰ ਸੁਧ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਹੀ ਮਾਯਾ ਝੂਠੀ ਹੈ ਤੇ ਤੇ ਵਿਹਾ
ਰ ਭੀ ਝੂਠੇ ਹੈਨ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਚਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਚਾ ਹੈ ਰੁਕਨਦੀਨ ਕਹਾ
ਸੈਤਾਂ ਕੇ ਲਛੰਣ ਕਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਜੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੀਯਤ ਰਾਸ ਪਰ
ਮੇਸ੍ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਜਿਨਾ ਪਾਸ ਗੁਣ ਹੋਵੇ ਉਨਾ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰੇ
ਅਤੇ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਪੀਰ ਦੀ ਕਰ ਜਾਣੇ ਜੈਸਾ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਪਹਿਰ
ਣ ਦਾ ਅਭਿਯਾਸ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾਂ ਸਬਦ ਦਾ ਅਤੇ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ
ਭੀ ਕਰੇ ਬੇਗਾਨੀ ਔਰਤ ਦਾ ਸੰਗ ਨਾ ਕਰੇ ਸਬਧੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਗ
ਲੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਾਦ ਪਵੇ ਸੋ ਛੋਡ ਦੇਵੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਣਾਵੇ ਨਹੀ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਨਾ ਕਰੇ ਏਹੁ ਗਲਾ ਸੁਣਕੇ ਪੀ
ਰਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਖੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ ਸਾਨੂੰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਪਾਹ ਦੇ ਸਿਰ ਕੇਹੀ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਖਾਵਣ ਪੈਨਣ
ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੇਤੇ ਬੇਗੁਮਰਾਹ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿ ਧਰਮ ਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੈਨ
ਲਬ ਕਰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਕੁਪਾਹੁ ਵਾੜੀ ਤੇ ਚੁਣੀ ਧੁਪੇ ਸੁਕਾਈ ਲਾਠੀਨਾਲ
ਛੰਬੀ ਚੁਖ ਚੁਖ ਕਰਕੇ ਖੋਹੀ ਫੇਰ ਵੇਲਣੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਿਤੀ ਸਖਤ ਪੀੜਾ ਝਲੀ ਫੇਰ
ਤੂੰਬੀ ਫੇਰ ਪਿੰਜੀ ਕਤੀ ਫੇਰ ਤੰਦ ਤਣੀਆਂ ਤੇ ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਉਣੀ ਛਿਕ ਕੇ ਮਰੋੜ ਕੇ ਸ
ਦਿਤੀਆਂ ਕਪੜਾ ਬਣਿਆ ਤੇ ਦਰਜੀਯਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀਤਾ ਛੀਬੇ ਖੁੰਭ ਚੜਾਕੇ ਪਟ
ਕੇ ਤੇ ਪਟਕਾਯਾ ਧੋਬੀ ਸਿਰ ਮੁਗਾਲੀ ਮਾਰਕੇ ਕੁਟਿਆ ਤਾਉ ਦੇਕਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਪੜਾ
ਪਹਿਰਨ ਦੇ ਜੋਗ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਖਕੇ ਹਸਦੇ ਹੈਨ ਦੇਖੋ ਕਪਾਹ ਦੇ ਸਿਰ ਏਹ ਬ
ਣੀ ਅਤੇ ਆਪ ਗਰਭ ਜਿਆਂ ਦੀ ਕਿਉਂਕਰ ਬੀਤੇਗੀ ਤਾਂ ਪੀਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਨਾਨਕ

ਜੀਤੇਰੀਸਿਫਤਹੈ ਜਿਸਦੀ ਏਹੁਵਡਿਆਈਹੈ ਫਕੀਰੀਨਾਮਇਸੀਕਾਹੈ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ੫੧੩
ਫਕੀਰੀਤੇਰੀਹੈਤੇ ਗੁਰਿਆਈਭੀ ਤੇਰੇਕੋਹੀ ਮਿਲੀਹੈ ਤੇ ਜੋਹਦ ਸੇਖਫਰੀਦਨੇਕੀ-
ਆਭਗਤੀਕਬੀਰਭਗਤਿ ਨੇਕਰੀ ਜੋਗਗੋਰਖਨੇਕੀਤਾ ਤਿਆਗਰਾਜੇਜਨਕਨੇਕੀ
ਤਾ ਤਿਆਗਦੇਵਦਤਨੇਕੀਤਾ ਤੇ ਜਤਲਛਮਨਨੇਕੀਤਾ ਜੋਗਹਨੂਵੰਤਨੇਕੀਤਾ ਜੁਧ-
ਦਾਸ੍ਰਨੇਕੀਤਾ ਬੈਰਾਗਰਾਮਜੀਕੀਤਾ ਹਠਧ੍ਰੂਹਭਗਤਿਨੇਕੀਤਾ ਸਤਸੀਤਾਦਾਰਿਹ
ਸਤਬਾਵੇ ਆਦਮਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੇਕਹਾ ਪੀਰਜੀਖੁਦਾਇਦਾਯਾਦਕਰਨਾਬਜੁ
ਰਗਾਂਦੀ ਸੁਹਬਤਕਰਨੀ ਖੁਦਾਇਦਾਖੌਫਦਿਲਅੰਦਰਕਰਨਾ ਉਨਾਂਨੂੰਮੁਕਤਿਪ
ਦਵੀਮਿਲੈਗੀ ਏਹੁਗੋਸਟ ਸੁਣਕੇ ਮੁਲਤਾਨਦੇ ਪੀਰਾਂਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇ
ਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇ ਸਰੂਪਖੁਦਾਇਦਾਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਭਪੀ
ਰਾਂਨੂੰਖੁਸ਼ੀਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇਰਹੇ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕਧਨੀ ਨਾਲ ਨੇਸਹਰੇ ਹੋਈ।

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਸਹਰੇਨਗ੍ਰਮੇਂਆਇ ਬੈਠੇ ਓਥੇ ਏਕਸ਼ਾਹਧਨੀਪੁਰਸ਼ਹੋਇਦਾਸੀ
ਉਸਦੇਵਡੇਗੁਮਾਸਤੇਹੈਸਨ ਗੁਰੂ ਜੀਉਸਦੇਸਾਮਨੇਦੁਕਾਨਪੁਰਬੈਠਰਹੇ ਓਹਧ
ਨੀਆਪਨੇਵਿਹਾਰਾਵਿਚ ਲਗਾਰਿਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਵਲਧਿਆਨਭੀ ਨਾਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾ
ਲੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਦਾਨਪੁੰਨਭੀਕੁਛਨਹੀਕਰਦਾ ਏਹੁਬੜਾਸੁਖੀਨਜ਼ਰਆ
ਵਦਾਹੈ ਤੇਸਾਧਸੰਤ ਦੀਸੇਵਾਨਹੀਕਰਦਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਕਹਾ ਦੁਖਪਾਪਾਦਾਧਰ
ਮਹੈ ਤੇਰਿਆਨਬਿਨਾਸੁਖਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰਇਸਨੂੰਪੁਛਦੇਖੋ ਤਾਂਬਾਲੇਜਾਇਕੇਪੁ
ਛਿਆਸਾਹਜੀ ਤੁਸੀਵਡੇਸੁਖੀਹੋ ਤਾਂ ਓਹਸਾਹਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਯਾ ਤੇ
ਨਿਗਲਬੈਠਕੇਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੁਣੋਸੰਤਜੀ ਮੇਰੇਜੇਸਾ ਤਾਂ ਦੁਖੀਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਿਉ
ਜੋ ਮੇਰਾਇਕਾਇਸਤ੍ਰੀਨਾਲਪਿਆਰਸੀ ਤਾਂ ਸਮਾਧਾਇਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਂਦੀ ਹੋਇਗਈ
ਮਰਨਪ੍ਰਯੰਤ ਤਾਂਮੈ ਉਸਦੇਰੋਗ ਬੇਂਦਾਨਪੁੰਨਬਹੁਤਕਰਾਇਆ ਤੇ ਰੁਦਨਕਰਨਲਗਾ
ਤੇਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਸਤਰਾਜੀਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀਕਹਿਆ ਤੂੰਪੁਰਖਹੈਂ ਹੋਰਵਿਆਹਕ
ਰਾਲਵੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰਮੈਂਭੁਲਜਾਵਾਂਗੀ ਤਾਂਮੈਂ ਮੋਹਦੇਅਧੀਨਹੋਇਕੇ ਆਪਨੀਇੰਦ੍ਰੀਕ
ਟਾਰੀ ਤਾਂ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹਛੀਹੋਇਗਈ ਤੇ ਮੈਂ ਭੀਕਸਟਪਾਇਕੇਰਾਜੀਹੂਆ ਤੇ
ਓਹ ਮੇਰੇਹੁਣ ਦੇਖਦੇਹੋਰ ਪੁਰਖਨਾਲ ਭੋਗਕਰਦੀਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਦੇਖ ਦੁਖੀਹੁੰਦਾਹਾਂ
ਤੇਦਗਧਹੁੰਦਾਹਾਂ ਮੈਂਬੜਾਦੁਖੀਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਦੁਖਸੁਖਤਾਂਪੁਰਬਲੇਜਨ
ਮਦੇਹਨ ਪਾਪਾਂਬੀਦੁਖਪੁੰਨਬੀ ਸੁਖਹੁੰਦੇਹਨ ਈਸਰਬੀ ਆਦਲੈਕੇ ਜੋ ਪਾਪ-

੫੧੪ ਪੂਨਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋਤਿਸਕਾਫਲਦੁਖਸੁਖਭੋਗੇਬਿਨਾ ਨਹੀਹਟਦਾਤੇਗਿਆਨੀਮਾਤਭੋ
ਕਦੀਕੀਲਭੋਗਦੇਹਨ ਅਤੇਅਗਿਆਨੀਦੁਖੀਸੁਖੀਹੁੰਦੇਹੈਨ ਹੇਸਾਹਜੀਗਿਆਨ
ਵਾਨਤਾਂਸੀਰਨੂੰਤੇਦੁਖਸੁਖਨੂੰਵੀਅਨਿਤਹੀਕਰਜਾਣਦੇਹਨਤੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰਸਤ-
ਅਤੇਆਪਨਾਮਿਤ੍ਰਕਰਜਾਣਦੇਹਨਹੇਸਾਹਜੀਕਰਮਕੀਏਕਾਫਲਕਿਨਾਨੇਭੋਗਿ
ਆਹੇਜੈਸੇਇੰਦ੍ਰਨੇਹਜਾਰਜਗਕੀਤੇਤਾਂਦੇਵਤਿਆਂਦਾਰਾਜਭੁਗਤਾਕੇਅਪਛਰਾਂਭੋਗ
ਦਾਭੋਗਦਾਗੋਤਮਦੀਇਸਤ੍ਰੀਦੇਲਪਾਪਕਰਨਆਯਾਸੋਗੋਤਮਨੇਸ੍ਰਾਪਦੀਆ
ਜੋਇਕਭਗਵਾਸਤੇਤੂੰਆਯਾਹੈਂਜਾਹਸਹਸ੍ਰਭਗਤੈਨੂੰਹੋਵੇਂਗੀਜੋਹੋਏਈਤਾਂਜਲਮੇਂ
ਜਾਇਕੇਛਪਿਆਤਾਂਤੇਰੂੰਨਾ॥੧॥ਪਰਸਰਾਮਨੇਇਕੀਵਰੀਨਿਹਖਤ੍ਰਾਇਣਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਕੀਤੀਫੇਰਰਾਮਜੀਨੇਉਸਦਾਬਲਖੋਹਲੀਤਾਸੋਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਪਕੇਬੇਲੇਵਿਚਜਾਇ
ਛਪਿਆਓਹਫਿਰਜੀਂਵਦਾਹੈਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰਭਿਖਿਆਮੰਗਦੇਦੇਖਕਰਰੋਂਦਾਹੈ॥੨॥ਰਾ
ਜੇਰਾਜਛਡਕੇਅਤੀਤਹੋਏਤਾਂਓਹਭੀਰੂੰਨੇ॥੩॥ਅਤੇਪਾਪਾਂਨੂੰਦਰਗਾਹਿਵਿਚਸ
ਜਾਇਹੁੰਦੀਹੈਤੇਰਾਮਨੂੰਪਿਤਾਨੇਨਿਕਾਲਦਿਤਾਤੇਸੀਤਾਨੂੰਰਾਵਨਲੈਗਿਆਤੇਲ
ਛਮਨਨੂੰਯੁਧਵਿਚਮੂਰਛਾਆਈਤਾਂਰਾਮਜੀਭੀਰੂੰਨੇ॥੪॥ਰਾਮਜੀਰਾਵਨਨੂੰਮਾ
ਰਕੇਭਭੀਛਨਨੂੰਰਾਜਦੀਆਂ ਛਿਕਾਦਾਤੇਸਾਰਾਕੁਟੰਬਰਾਵਨਦਾਖੇਤਮੇਂਭੁਲਿ
ਤਾਰਾਵਣਭੀਰੂੰਨਾ॥੫॥ਪਜਾਪਾਂਡਵਾਂਦੁਰਜੋਧਨਨਾਲਜੂਆਖੇਡਕੇਤਾਂਫੇਰਬਾਂ
ਰਾਂਬਰਸਬਨਮੇਂਰਹੇਪਾਂਡਵਬੈਰਾਟਰਾਜਾਦੇਨਗਰਮੇਂਮਜੂਰਰਹੇਤਾਂਪਾਂਡਵਾਂਦੇ
ਰੂਬਰੋਂਦੁਰਜੋਧਨਨੇਦ੍ਰੋਪਤੀਨੂੰਲਤਮਾਰੀਤਾਂਪਾਂਡਵਭੀਰੂੰਨੇ॥੬॥ਤੇਜਿਸਵੇ-
ਲੇਮਹਾਰਾਜਨੂੰਪਾਂਡਵਯਾਦਕਰਦੇਸੇਤਾਂਮਹਾਰਾਜਓਨਾਂਦੇਪਾਸਆਂਵਦਾਂਸੀਫੇ
ਰਰਾਜੇਜਨਮੇਜੇਨੇਬਿਆਸਨੂੰਪੁਛਿਆਸੀਰਾਜੇਜੁਧਿਸ੍ਟਰਧਰਮਪੁਤ੍ਰਜੂਆ
ਕਿਉਂਖੇਡਿਆਸੀਕਿਸੇਵਰਜਿਆਨਹੀਸੀਬਿਆਸਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾਅਜੀਸਭ
ਵਰਜਦੇਸਾਪਰਈਸਰਦੀਨੇਤਹੋਣੀਸੀਜਨਮੇਜੇਨੇਕਹਾਜੇਅਗੇਹੀਖਬ
ਰਹੋਵੈਤਾਂਨੇਤਕਿਸਤਰਹੋਵੈਤਾਂਬਿਆਸਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾਤੂੰਇਕਘੋੜਾਲੇਵੇਂਗਾ
ਮੁਲਤੇਸਿਕਾਰਚੜੇਂਗਾਉਸਨੂੰਵਡਿਆਈਘੋੜਾਲਗੇਗਾਕਾਲੇਕੰਨਵਾਲਾਤਾਂਦ
ਛੋਰਾਅਜੀਮੇਰਾਫੇਰਤੂੰਜਗਕਰੇਗਾਤੇਰੀਇਸਤ੍ਰੀਪਦਣਸੋਕਪੜਾਉਡਕੇਨਗਨੋ
ਵੇਗੀਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਹਸਣਗੇਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨੂੰਮਾਰੇਗਾਤੈਨੂੰਛਤੀਕੁਸਟਹੋਵਨਗੇ
ਅਠਾਰਾਂਪਰਬਮਹਾਂਭਾਰਤਸੁਣੇਂਗਾਤੇਭੀਮਦੇਰਲਾਏਹਾਥੀਆਕਾਸਮੰਡਲ
ਮੇਂਭਰਮਦੇਹੈਨਦ੍ਰਿਸਟੀਕਰਾਇਸਕਥਾਨੂੰਨਮੰਨੇਗਾਤਾਂਇਕਕੁਸਟਨਹਟੇਗਾ

ਗਾਉਸ ਰੋਗ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮਰੇਂਗਾ ਏਹੁ ਸਭ ਗਲਾਂ ਠੀਕ ਹੋਈਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਭੀ ਗੁ
ਨਾਇਕ ਬਰਨਦੇ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥ ਹੋਰ ਸੇਖ ਪੀਰ ਮਸਾਇਕ
ਸਭ ਰੋਂਦੇ ਹੈਨ ਮਤ ਅੰਤਕਾਲ ਕੋ ਸਾਨੂੰ ਜਮਦੀ ਭੀੜ ਪੌਂਦੀ ਹੋਵੈ ਤੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਆਦਿ
ਕਈ ਕੰਨਪਾੜੇ ਇਕ ਰੂੰਨੇ ਜੋ ਘਰ ਘਰ ਮੇਂ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਕ੍ਰਿ
ਪਨਾ ਦਾ ਧਨ ਸੀਰਿਆ ਭੀ ਏਵੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਭੀ ਰੋਂਦੇ ਹੈਨ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਅਗਿਆ
ਨ ਕਰ ਦੁਖੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਗਵੰਤ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਜਿਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ
ਇਨ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਸਰਾਫ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸ
ਸ ਸਾਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਜਾਵੈਗਾ
ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਬਿਗਾਨੇ ਪੁਰਖ ਭੋਗਦੀਆਂ ਹੈਂਨ ਸੋ
ਅੰਧ ਘੋਰ ਨਰਕ ਮੇ ਪਾਈਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਪਦੇ ਥੰਮਾਂ ਨਾਲ ਲਾਈਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਦੋਹਾਂ ਬਜੇ ਨੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੇਂ ਭਲਾ ਕਰੋ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਰਾਫ ਦੀ ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਕਰਕੇ ਨਵੀ ਨਰੋਈ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਦੋ
ਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤੇ ਲਗੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ॥੧॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਵਦੇ ਇਕ ਵਡੇ ਉਦਿਆਨ ਮੇਂ ਬੈਠ ਗਏ ਸੀ ਧਿਆਨ ਕਾ ਸਮਾ ਥਾ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ ਓਥੇ ਨਜੀਕ ਇਕ ਝੁੰਗੀ ਸੀ ਓਥਾ ਇਕ ਕਨਿਆ ਰ
ਹਿੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਬੜੀ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਦੇਖਕੇ ਪਾਸ ਆਈ ਤੇ ਆਇਕੇ ਕ
ਹਾ ਉਸ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਏਥੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਏਥੇ ਰਾਤ ਗੁਜਾ
ਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਏਹੁ ਛੁਰਾ ਲੈਕੇ ਅੰਦ੍ਰ ਗਈ ਤਾਂ ਮਾਸ ਕਾ ਰ
ਤਲਾ ਲੈ ਆਈ ਉਸ ਨੂੰ ਤਕੜੀ ਮੇਂ ਤੋਲਿਆ ਦੋਇ ਸੇਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਏਕ ਸੇਰ ਖਾਵੋ ਤੁਸੀ ਤੇ ਏਕ ਸੇਰ ਮੇਂ ਖਾਂਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਮਾ
ਸ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੇਖੋ ਬਿਨਾ ਮਾਸ ਖਾਣ ਦਾ ਜਬ ਨਹੀ ਤਾ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਹਾ
ਜੇ ਰਿੰਨ ਣੇਦਾ ਕਸਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਿਧਾ ਹੋਯਾ ਲੈ ਲਵੋ ਪਰ ਇਸ ਸਿਰ ਨੂੰ
ਜਾਹਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਏਹ ਕੰਨ
ਆ ਬੜਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਕੂ ਸ਼ਿਕੂ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜਾਹਰ ਨਹੀ ਕਰ
ਦੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਦਸ ਏਹੁ ਮਾਸ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤ
ਾਂ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਤੁਸੀ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਚਲੋ ਦੇਖ ਲਵੋ ਜਾ ਅੰਦਰ-

੫੧੬ ਜਾਇਕੇਡਿਠ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਲਟਕਦਾ ਹੈ ਤਾ ਲੜਕੀ ਕਹਾ ਇਸਦਾ ਮਾਸ ਕਟ ਕੇ
ਖਾਂਦੀ ਹਾਂ ਏਹੁ ਦੇਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ ਤੇ ਮਾ
ਸ ਸੁਟ ਆਏ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਕੀ ਡਿਠਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਏਹ ਮਨੁਖ
ਦਾ ਮਾਸ ਲੜਕੀ ਖਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁਛੋ ਤਾ ਸਹੀ ਜੋ ਹੇ ਲੜਕੀ ਤੂੰ ਏਹੁ
ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੀ ਹੈਂ ਹੋਰ ਕਛ ਖਾਣ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਰਾਕਸੀ
ਹੈਂ ਜਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਤਾ ਲੜਕੀ ਬੋਲੀ ਜੁ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾ
ਲੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੜਕੀ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਹਥ ਕੀ ਆਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਪ
ੜਦਾ ਨ ਜਾਹਰ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਤੈਨੂੰ ਸਪਤ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ
ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜਦ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਘਰ ਜਨਮੀ ਸ
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ਭੋਜਨ ਖਿਲਾਵੈ ਸੁੰਦ੍ਰ ਬ
ਸੜ ਪਹਿਨਾਵੈ ਜਦ ਮੈਂ ਸੋਲਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਭਈ ਤਾਂ ਦੇਹੁ ਮੇਰੀ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਭਈ
ਏਕ ਖੜੇ ਟਕੇ ਘਰ ਮੁਝਕੋ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਸੀਰ ਕੋ ਇਸਨੇ ਬੇਚਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਦ
ਰਥ ਉਸਦੇ ਪਾਸੋ ਲਿਆ ਇਸਨੇ ਸੋ ਮੈ ਰਾਕਸੀ ਨਹੀ ਏਹੁ ਰਾਕਸ ਹੂਆ
ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਜੀਵਦਿਆ ਬੇਚ ਖਾਧਾ ਜਬ ਇਸਦੇ ਸਾਸ ਪੂਰਨ ਹੂਏ
ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ ਜਮਦੂਤੋ ਕੋ ਇਸ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਥੇ ਨ ਲਾਵੋ ਇਸ
ਕੋ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾ ਇਸ ਕੋ ਨਰਕ ਮੇ ਪਾਯਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਉ
ਸਖਸ਼ੀ ਕਾ ਸੰਜੋਗ ਹੂਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਮੇਰੇ ਸਾਤ ਬੇਟੇ ਹੂਏ ਏਕ ਕੰ
ਨਿਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਹਾ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਮਾਰਦੇ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਕੰਨਿਆ ਮੈ ਨਹੀ
ਮਾਰਦੀ ਤਾ ਮੇਰੇ ਭਰਤੇ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਰੇਗੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸੰਨਬੰਧ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ
ਭਰਤੇ ਕੇ ਕਹੇ ਕੰਨਿਆ ਮਾਰੀ ਤੇ ਸਮਾ ਪਾਇਕੇ ਮੇਰਾ ਭੀ ਕਾਲ ਭਇਆ ਤਾਂ ਜ
ਮਦੂਤ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮਰਾਜ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਰਾਜੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਪਨੀ
ਤੈ ਐਸਾ ਅਪਰਾਧ ਕੰਨਿਆ ਮਾਰੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕੰਨਿਆ ਹੋਇਕਰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇਂ
ਉਦਿਆਨ ਕੇ ਬੀਚ ਆਪਨੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਮਾਸ ਖਾਯਾ ਕਰ ਸੋ ਕੰਨਿਆ ਕਾ ਜ
ਨਮ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਉਸ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਬਦਲੇ ਇਸ ਕਾ ਮਾਸ ਖਾਤੀ ਹੂੰ ਕਦੀ ਕੋ
ਈ ਭੁਲਾ ਭੁਕਾ ਮਾਨੁਖ ਏਥੇ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤੋ ਮੈ ਮਨੁਖ ਕੋ ਦੇਖਤੀ ਹੂੰ ਕੰਨਿਆ
ਮਾਰੀ ਕੇ ਬਦਲੇ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਮੇਰਾ ਵਾਸਾ ਹੈ ਏਹ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਯਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ

ਗੁਰੂਜੀ ਕਲਜੁਗਮੇਂ ਏਹਜੀਵ ਕਿਸਤਰਾਂਤਰਨਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਨੇਸਬਦ ਤਿਲੰਗਮੇ ਕਹਾ ੫੧੧
॥ ਕੰਨਿਆਭ੍ਰੂਣਬਧਕਰੈਂਅਹਾਰਸੋਨਰਕੇਜਾਹੀਜਨਮਪਾਇਕੇਸੁਕ੍ਰਿਤਜੋਕੀਆ
ਸੋਸਭਬਿਰਥਾਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਰਖਾਕਿਉਂਜਨਮਲੀਆਸੰਸਾਰਾ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤ
ਕਾਰਨਮਾਨਸਦੇਹੀਧਾਰੀਕਿਓਂਪਾਪਉਠਾਏਭਾਰਾ॥੧॥ਅੰਤਸਮੇਂਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇ
ਲੀਕੀਤਾਆਪਣਾਪਾਵੈ॥ਇਸਧਨਕਾਰਨਜਨਮਗਵਾਯੋਫਿਰਏਹੁਹਾਥਨਆ
ਵੈ॥੨॥ਕੀਆਕਮਾਇਆਖੋਇਓਪ੍ਰਾਣੀਜੇਤੇਪਾਪਕਮਾਯਾ॥ਆਪਨਕੀਆ
ਭੋਗੇਤੂੰਆਪੇਅਗੇਤੇਰੇਆਯਾ॥੩॥ਕੰਨਿਆਭ੍ਰੂਣਅਰਨਿੰਦਾਪਰਾਈਏਹੁਦੋਨੋਹਤ
ਯਾਭਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਹੁਕਬੀਨਾਉਤਰੈਭਾਵੈਗੰਗਾਜਾਹੁਕਿਦਾਰੀ॥੪॥੧॥
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹੁ ਬੜੀਭਾਰੀਹਤਿਆਹੈ ਕੰਨਿਆਦਾਭ੍ਰੂਣਬੱ
ਣਾਤੇਕੰਨਿਆਮਾਰਨੀ ਪਰ ਸੰਸਾਰਇਸਹਤਿਆਵਿਚ ਲਗਾਰਿਹਾਹੈ ਜੋ ਪਦਾਰਥ
ਲੈਕੇਖਾਂਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾਦੀ ਸਤਿਆਨਹੀਰਹਿੰਦੀਕਰਮਕੀਰੇਖਪੀਛੇ ਲਗੀਰਹਿੰ
ਦੀਹੈ ਸਦਾਨਿਰਧਨਰਹਿੰਦੇਹੈਨਤੇਪਰਾਈਨਿੰਦਾਵਾਲਾਭੀਐਸਾਪਾਪੀਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਤੇਰੀਆਤੂੰਹੈਜਾਣੈਜੀ ਪਰਇਸਕੰਨਿਆਕੀਬਿਪਤਾਕ
ਟੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਉਸਕੰਨਿਆਕੇਪਾਸ ਗਏਉਸਕੰਨਿਆਨੇਦਰਸਨਕਰਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਕੰਨਿਆਕੀਪੀਠਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਥਾਪੀਦਈ ਤਾਕੰ
ਨਿਆਕੋ ਗੁਰਮਤਹੋਈ ਤੇ ਹਤਿਆਉਡ਼ਗਈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਰਤਾਰਕਾ
ਨਾਮਲੈਕੇ ਉਸਲੜਕੀਕੇਮੁਖਪਜਲਕੇਛੀਟੇਮਾਰੇਤਾਂਇਕਛਿਟਕਾਉਸਮੁ
ਰਦੇਪਭੀਪਾਯਾਤਾਂ ਮੁਰਦਾਭੀ ਮੁਕਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆਤੇਕੰਨਿਆਕਾਭੀਉ
ਧਾਰਹੂਆ ਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਭੀ ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਧੰਨਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਧੰਨ
ਹੋ ਤੇਧੰਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਿਨਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ਐਸੇ ੨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਧਰੇਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਮਰਦਾਨੇਦੇ ਪੁਤ੍ਰਸਜਾਦੇਨੂੰਖੁਰਮੇਸਹਿਰ ਲੈਜਾ
ਇਕੇਮਜੀਥਾਹਾਵਣਾਹੈ ਤੇਦੋਇ ਸਾਧ ਕੰਧਾਰਾਵਿਚਹੈਨ ਉਨਾਨਾਲ ਅਸਾਂਭਾਥ
ਰਨਾਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਸਜਾਦਾਤਿਲਵੰਡੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਉਸਨੂੰਖੁਰਮੇਸਹਰਜਰੂਰਪਹੁੰਚਾਵਣਾਹੈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਜੀਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇਹੈ
ਜਿਧਰਚਲੋ ਤੁਹਾਡੇਮਗਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲਭਾਈ ਬਾਲਾਪਾਣੀਵਾਦੇਤ
ਖਤਵੀਜਾਗਾਦੇਖਚਲੀਏ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਹਸਤਨਾਪੁਰਦਿਲੀਕੀਚਲੀ

੫੧੮ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦਿਲੀਦੇਇਕ ਬਾਗਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇਤੇ ਓਥੇਪਾਤਿਸਾਹ
ਦੀਅਸਵਾਰੀਦਾਹਾਥੀ ਮਰਗਿਆਸੀ ਤੇਹਾਥੀਵਾਨਰੋਂਦੇਸਾਨ ਜੋਇਸਦੇਪਿ
ਛੇਸਾਡਾਰਿਜਕਸੀ ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਡਾਕੁਟੰਬਪਾਲਦਾਸੀ ਹੁਣਸਾਨੂੰਕਿਸਦੇਵ
ਣਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਭਸੇਦਾਰਿਜਕਈਸ੍ਵਰਦੇਹਥਹੈ ਸਭਨੂੰਓਹਪਾਲਦਾਪ
ਲਦਾਭੀਈਸਰਹੈ ਕਿਸੀਹੋਰ ਸਬਬਤੁਹਾਨੂੰਦੇਵੇਗਾ ਮਹਾਵਤਾਕਹਾ ਸਾਨੂੰ
ਕਿਸਦੇਵਣਾਹੈ ਏਹੁਹਾਥੀਭੀ ਸਭਨਾਨਾਲੋਂ ਸੁੰਦਰਸੀ ਪਾਤਿਸਾਹਇਸਤੇ
ਖੁਸੀਹੈਸੀ ਤੁਸੀ ਸਾਹਿਬਲੋਕਹੋਤੇ ਸਮਰਥਹੋ ਤੁਸੀਜੀਵਾਲਦੇਵੋ ਤਾਸਾਡਾ
ਭਲਾਕਰੇ ਤੇਤੁਹਾਡਾਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇਭੀਮੰਨਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਦੇਦਰਦੇਚਾਕਰਹਾਂ ਜੋਹੁਕਮਰਬਦਾਹੁੰਦਾਹੈ ਸੋਅਸੀਮੰਨਦੇਹਾਂ ਜਿਸਤ੍ਰਾਤੁਸੀ
ਪਾਤਸਾਹਦਾਹੁਕਮਮੰਨਦੇਹੋ ਜੇਹੁਕਮਅਦੂਲੀਕਰੋਤਾਂ ਰਿਜਕਭੀਹਟਜਾਵੈ
ਤੇਨਿਕਾਲੇਭੀਜਾਓ ਜੇਖੁਨਾਮੀਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂ ਬੇਨਤੀਕਰਕੇ ਬਖਸਾਲੈਂਦੇਹਾਂ ਏ
ਸਤਰਾਂ ਜੇਕੰਮਜਰੂਰਕਰਾਵਣਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਅਰਜਕਰਕੇ ਕਰਾਇਲੈਂਦੇਹਾਂ
ਤਾਂਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਅਗੇ ਹਥਜੋੜੋ ਜੋ ਏਹਹਾਥੀਜੀਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਮਨਦਇਆਆਈ ਕਹਾ ਜਲਲਿਆਵੋ ਤਾਂਓਹ ਲੈਆਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਨੂੰਕਹਾ ਸਤਿਨਾਮੁਕਹਿਕੇ ਜਲਹਾਥੀ ਤੇਛਿੜਕੋ ਜੀਆਮਾਰਜੀਵਾਲੇ
ਸੋਈ ਅਵਰਨਾਕੋਈਰਾਖੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਏਹਤੁਕਪੜੀ ਤੇਬਾਲੇਦੀਹਥੀ
ਜਲਛਿੜਕਾਯਾ ਤਾਂਹਾਥੀਜੀਵਿਆ ਤਾਮਹਾਵਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹਨੂੰਜਾਇਕੇ
ਖਬਰਕੀਤੀ ਇਕਫਕੀਰਨੇਤੁਸਾਡਾਹਾਥੀ ਜਿੰਦਾਕੀਤਾਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇਪਾਤ
ਸਾਹਆਇਆ ਤੇਪੀਰਭੀ ਆਯਾ ਕਾਜੀਨੇਆਵਦੇਹੀਕਹਾਹੇਫਕੀਰਜੀਹਾ
ਥੀਤੁਸਾਂਜੀਵਾਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਣਵਾਲੇਤੇਜੀਵਾਲਣਵਾਲਿਆ
ਸੀਕਉਣਹਾਂ ਆਪਖੁਦਾਇਹੀਮਾਰਦਾਹੈ ਤੇ ਜੀਵਾਲਦਾਹੈ ਕਾਜੀਨੇਕ
ਹਾਹੇਫਕੀਰ ਤੇਰੇਮੇਂ ਸਕਤਹੈ ਤਾਂਹਾਥੀਕੋ ਫੇਰਮਾਰਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਜਿਉਮਰਜੀਕਰਤਾਰਦੀਹੈ ਸੋਈਹੋਵੇਗੀ ਇਤਨਾਕਹਿਦੇਹੀ ਸੋਹਾਥੀਮ
ਰਗਿਆ ਨਿਜਾਮਦੀਨਪੀਰਨੇਕਹਾ ਤੇਕਾਜੀਫਕੀਰਦਾਕਹਿਣਾ ਖੁਦਾਇ
ਮੰਨਦਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰਕਾਜੀਨੇਕਹਾ ਫਕੀਰਜੀਹਾਥੀ ਫੇਰਜੀਵਾਇਦੇਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾ ਕਾਜੀਖੁਦਾਇਦੇਮਾਰੇਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੀਵਾਇ ਸਕਦਾ ਸੰਤ
ਦੇਮਾਰੇਨੂੰ ਸੰਤਹੀਜੀਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰਦਾਪਾਰਵਾਰਨਹੀਪਾਇਆਜਾਂਦਾ

ਜੋਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਸੋ ਕਰਦਾਹੈ ਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਜੀਆਨੂੰ ਸੁਖਦੇਂਦਾਹੈ ਜੇਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਜੀਵਾਂਨੂੰਜਿ ੫੧੯
ਵਾਇੰਦਾਹੈ ਚਾਹੇਤਾਂਮਾਰਦੇਂਦਾਹੈ ਜੇਹੇਜੀਆਂਦੇ ਕਰਮਹੈ ਤੇਹੇਹੀ ਜੀਆਂਨੂੰ ਭੁਗਾਇੰਦਾ
ਹੈਪਾਪੀਆਂਨੂੰ ਨਰਕ ਧਰਮਾਤਮਾ ਪੁੰਨਵਾਨਾਂਨੂੰ ਸੁਖਤੇ ਸ੍ਵਰਗ ਭੁਗਤਾਇੰਦਾਹੈ।
ਕਰਨਕਾਰਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪਹੀਹੈ ਤੇਅਸੀਂਕਿਸਨੂੰ ਆਖੀਏ ਜਿਸਨੇ ਜਗਤਬਨ ੦
ਯਾਹੈ ਉਸਨੇਹੀ ਸਾਰਕਰਨੀਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਸੁਣਕੇ ਨਜਾਮਦੀਨ ਪੀਰ
ਤੇ ਪਤਸਾਹ ਕਾਜੀਭੀ ਸਭਨਾਹਥ ਜੋੜਕੇ ਤੇਕਹਾ ਹੇ ਫਕੀਰ ਸਾਂਈਂ ਮਿਹਰਦੀ ਨਜ਼
ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਵਲੀਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਮੰਨਦਾਹੈ ਹਾਥੀ ਫੇਰ-
ਜੀਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਲ ਮੰਗਾਇਕੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਹਿਕੇ ਹਾਥੀ ਉਤੇ ਪਾਣੀ ਛਿਣਕਿਆ ੦
ਤਾਂ ਹਾਥੀ ਜੀਵਿਆ ਪਤਸਾਹ ਨਜਾਮਦੀਨ ਕਾਜੀ ਹੋਰ ਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਏ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਾ॥ ॥ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣ ਦੇਇ॥ ਇਕ
ਨੀ ਦੁਧ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰ
ਰਹਨਿ ਖੜੇ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ
ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮ ਦੇ ਜੀ
ਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਏ
ਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸੁਣ
ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਪਾਤਸਾਹ ਧਰ
ਮਦਾ ਨਿਆਉ ਕਰਨਾ ਤੇ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਵਢੀ ਨਾ ਲਿਆ ਕਰੋ ਜੋ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਆਉ ਕ
ਰਦੇ ਹੈਂ ਵਢੀ ਨਹੀ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਇਸ ਪਰ ਸਾਖੀ ਸੁ
ਣੋ॥ ਇਕ ਸੌਦਾਗਰ ਸੀ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਨਫੇ ਵਿਚੋਂ ਦਸਵੰਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਨਮਿਤ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਉਹ ਜਹਾਜ ਲਦਕੇ ਹੋਰ ਮੁਲਕ ਮੇਂ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨੇਤ ਪਾਇ ਜ
ਹਾਜ ਡੁਬ ਗਿਆ ਉਸਨੇ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਤੇ ਕਾਜੀ ਭੀ ਵੱਢੀ ਨਹੀ ਸੀ ਲੈਂਦਾ ਸੌਦਾਗ
ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਤਰਫ ਤੇ ਸੌਦਾਗਰ ਲਿਖਿਆ
ਲੈਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੇਂ ਜਾਇ ਸੁਟਿਆ ਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੇਂ ਹਲਚਲੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜ
ਹਾਜ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸੌਦਾਗਰ ਮਾਲ ਲੈਕੇ ਘਰ ਆਇਆ ਜੋ ਤੂ ਸਾਭੀ ਧਰਮ ਦਾ
ਨਿਆਉ ਕਰਨਾ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾ
ਮ ਜਪਨਾ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਦਸਵੰਧ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ
ਹ ਕਹਿਕੇ ਦਿਲੀ ਚਲੇ ਤੇ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲ ਜੰਮੂ ਜਾਮਦੇ ਤਦੀ ਜਾ

੫੩੦ ਹਿਗਾਵਿਖਾਇਲੈਚਲੀਏਤਾਂਓਥੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜੰਮੂਵਿਚਜਾਇਪਹੁੰਚੇਕਹਾ
ਣਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਜਾਗਾਜਾਮਵੰਤਦੀਹੈਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇਂਮਹਾਰਾਜਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀ
ਦੇਨਾਲਹੋਇਆਹੈਏਥੇਉਸਜਾਮਵੰਤਦੀਗੁਫਾਹੁੰਦੀਸੀਤੇਜਦੋਂਏਥਾਂਵਨਅਵਤ
ਰਹੋਏਹੈਨਤੇਓਨਾਨੇਦੇਹਵਧਾਈਬਲਰਾਜਾਦੀਦੇਹਮਿਣਨਵੇਲੇਜੋਇਕਰੂ
ਕੀਤੀਆਤਿੰਨਾਂਲੋਕਾਂਦੀਆਤੇਅਧੀਕਰੂੰਵਾਸਤੇਬਲਰਾਜਾਦੀਦੇਹਤੇਪਾਤਾ
ਲਦਾਰਜਾਦਿਤਾਉਤਨੇਚਿਰਵਿਚਚਾਰਪ੍ਰਕਰਮਾਜਾਮਵੰਤਨੇਕੀਤੀਆਹੈਸ
ਨਤੇਬ੍ਰਹਮਾਦਾਅਵਤਾਰਹੈਸੀਦੁਆਪਰਜੁਗਵਿਚਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਦੇਨਾਲ-
ਜੁਧਕੀਤਾਮਣੀਦੇਸਨਬੱਧਕਰਕੇਤੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਨੇਜਾਮਵੰਤੀਵਿਆਹੀਸੀਤੇ
ਮਣਭੀਲਈਸੀਏਹੁਬਾਰਤਾਕਰਦੇਹੀਸੇਜੰਮੂਦਾਰਾਜਾਭੀਆਇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਾਤੇਕਹਿਓਸੁਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਮੇਰੇਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਉਪਦੇ
ਸਦਿਓਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੂਸਾਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਨਾਪਰਉਪਕਾਰਕਰ
ਨਾਜਗਤਨੂੰਸੁਪਨੇਵਤਜਾਣਨਾਤੇਨਾਮਜਪਣਾਤੁਸੀਬਾਈਧਾਰਾਂਦਾਰਾਜਕ
ਰੋਗੇਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੋਗੇਤਾਂਸੁਖਪਾਵਹੁਗੇਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਦੇਨਾਮਦਾਉ
ਪਦੇਸਦੇਕੇਗੁਰੂਜੀਤਿਆਰਹੋਏਤਾਂਰਾਜੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਾ
ਮਹਾਰਾਜਏਥੇਹੀਰਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੂੰਨਾਮਜਪੇਂਤੁਹਾਡਾਜਨਮਸਉਰੇਗਾ-
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਉਡਾਰੀਲੀਤੀਤਿਲਵੰਡੀਚੰਦ੍ਰਭਾਨਦੇ
ਖੂਹਤੇਆਇਉਤਰੇਓਹੁਖੂਹਬਾਲੇਦੇਪਿਉਦਾਸੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲ
ਰਾਇਬੁਲਾਰਤਾਂਚਲਿਆਹੈਤੇਭਾਈਲਾਲੂਸਾਨੂੰਰੱਬਨੂੰਪੁਛਿਸੀਤੇਅਸ
ਜਰੂਰਮਰਦਾਨੇਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਲੈਜਾਵਣਾਹੈਤੂੰਚੁਪਾਤਾਹੋਜਾਇਕੇਓਸਨੂੰਸਦਲੈ
ਆਉਪਰਦੇਸੀਜਾਣੈਨਾਹੀਚਾਰਪਹਰਰਾਤਗਈਭਾਈਬਾਲਾਸਾਹਿਜਾਦੇ
ਨੂੰਘਰੋਸਦਣਗਿਆਤਾਂਸਾਹਿਜਾਦਾਘਰੋਂਬਾਹਰਨਿਕਲਆਯਾਦੇਖੇਤਾਂਬਾ
ਲਾਸੀਪੁਛੈਜੋਨਾਨਕਤਪੇਦੇਨਾਲਆਹਾਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀਏਹਨਾਦੇਨਾਲਹੈਸੀਏ
ਗਲਸੁਣਕੇਸਾਹਜਾਦੇਭਾਈਬਾਲੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ
ਕਰਤਾਰਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੈਨੂੰਸਦਦੇਹੈਨਤਾਂਓਸਕ
ਹਾਮੇਰਾਭਾਗਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਆਹੈਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਜਾਈਤਾਂਸਜਾਦਾ
ਕਰਮਾਂਦਾਬਲੀਆਹਾਭਾਈਬਾਲੇਨਾਲਉਠਟੁਰਿਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅ
ਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਆਇਕੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਤੇਰਾਬਾਪਤਾਕਾਲਵਸ

ਤੇਰਿਆਹੈ ਸਾਨੂੰਜੋਗਹੈਸਿਰੋ ਪਾਉਦੇਣਾਸੋ ਤੂੰਜੋਹਨਾਸਿਰੋਪਾਉਕਿਹਦੇਦੀਏਤਾਸਾਹ ੫੨੧
ਜਾਦੇਕਹਾਜੋਹਨਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾਸੀ ਸੋਮੈਂਨੂੰਭੀ ਓਹੋਸਿਰੋਪਾਉਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਤੇਰੇਬਾਪੁਨੇਸਾਨੂੰਨਾਕਿਹਾਸੀ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਅਸਾਂਸਾਨੂੰਆਹੈ ਜੇਤੂੰ ਓਥੇਚਲਰਹੇ
ਗਾ ਤਾਂਤੂੰਭੀਓਸੇਜੇਹਾਹੋਵੈਂਗਾ ਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਿਆਮੈਨੂੰਬਾਬੇਦੇਥਾਨਉਤੇਘੈਜਾ
ਵੇਗੇ ਤਾਂਕਰਤਾਰਮੇਰੇਉਤੇਭੀਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਚਲੋ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਹੁਣਸਜਾਦੇਨੂੰਲੈਚਲੀਏ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਪਹਿਲੇ
ਗੁਰੂਜੀਲਹੌਰਆਏ ਅਰਕਸਾਬਪੁਰੇਵਿਚ ਆਇਖਲੋਤੇ ਤਾਂਓਦੋਂਸਵਾਪਹਿਰ
ਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੀਕਰਲਾਹੌਰਮੇਂ ਗਊ ਬਧਹੁੰਦੀਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੇਖਕੇਸਲੋਕਕਹਿਆ
॥ਲਾਹੌਰਸਹਿਰਜਹਿਰਕਹਿਰਸਵਾਪਹਿਰ॥੧॥ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅਸੀਲਊਦੀ
ਨਗਰੀਜਾਣਕੇਆਏਸਾਂ ਸੋਮਲੇਛਾਂਦਾਜੋਰਕਨਕੇਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇ ਤੀਕਜ
ਹਰਕਹਰਵਰਤਦਾਹੈ ਅਸੀਂਦਸਵੰਜਾਮਾਪਹਿਰਾਂਗੇ ਤਾਂਮਲੇਛਾਂਦਾਨਾਸਕਰਾ
ਗੇ ਹੁਣਚਲੋਬਾਲਾਸਹਿਰਦੇਬਾਹਰ ਚਲਰਹੀਏ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਹਰਦੇਰਾਤਰ
ਹੇ ਤੇ ਫੇਰਸਿਆਲਕੋਟ ਬੇਰਦੇਹੇਠ ਗੁਰੂਜੀ ਆਇਬੈਠੇ ਅਤੇਸਜਾਦੇਨੂੰਗੁਰੂਜੀਦੋਪੈ
ਸੇਦੇਕੇ ਸਹਿਰਭੇਜਿਆ ਜੋਕੂੜ੍ਹ ਝੂਠ ਸਚ ਖਰੀਦਲਿਆਵੇ ਤਾਂਸਜਾਦਾ ਢੂੰਡਦਾਪੁ
ਛਦਾਟੋਲਦਾ ਸਹਿਰਵਿਚਰਿਹਾ ਤੇਸਾਰੇਫਿਰਿਆ ਇਕਬਜਾਰਮੇਂਮੂਲਾਨਾਮਮ
ਟਵਾਣੀਆਸੀ ਓਹੁਧਰਮਸਾਲਾਰਾਤਨੂੰਰੋਜਜਾਵਦਾਸੀ ਉਸਨੇਟਕਾਪਾਸਰ
ਖਿਆ ਤੇਕਹਾਜੀਵਣਾਕੂੜਤੇਮਰਨਾਸਚਹਈ ਸੋਸਾਹਜਾਦੇਨੇਬਾਬੇਨੂੰਆਇਕ
ਹਿਆ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਚਲੋ ਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਉਸਦੀਹਟੀਆ
ਇਬੈਠੇ ਤਾਂਕਹਾਭਾਈ ਤੂੰਏਹੁਮਰਨਾਸਚਜਾਣਦਾਹੈ ਉਸਕਹਾਜੀਮੈਂਸੁਣਿਆਹੈਤੂੰ
ਹਾਜੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਜਾਣਲਵਾਂਗਾ ਬਚਨਹੋਇਆਸਾਡੇਨਾਲਚਲੋ ਤਾਂਤੈਨੂੰ
ਸਚਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਈਏਗੇ ਤਾਂਮੂਲਾਹਟੀਲੁਟਾਇਕੇ ਬਾਬੇਜੀਦੇਨਾਲਟੁਰਪਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਤਲੰਭੇਸਹਿਰਵਿਚ ਆਏ ਓਥੇਇਕਸਜਣਨਾਮਵੈਸਨਵਭੇਸ
ਰਖਦਾਸੀ ਬਡੀਪਵਿਤ੍ਰਗਹਿਣੀਰਹੇ ਤਾਂਸਜਾਦੇਨੂੰਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਨੇਕਹਾ ਇਸ
ਗਿਰਾਉਦੀਮੈਲਕਰਆਉ ਪਰਛੀਨ ਤਾਂਸਾਹਜਾਦੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਹਾਡੇ
ਹੁੰਦਿਆਮੈਨੂੰਕੈਸਾਡਰਹੈ ਤਾਂਸਜਾਦੇਸਜਣਨੂੰਮਿਲਕੇ ਰਾਮਸਤਿਕਹੀ ਸਜਾਦੇ
ਦੇਕਪੜੇਭੀਚੰਗੇਸਾਨਿ ਸਜਣਨੇਦੇਖਕੇਕਹਾ ਆਓ ਬੈਠੋ ਅਰਪੁਛਿਆ ਤੂੰਕੌ
ਣਹੈਂ ਤੇਆਯਾਕਿਥੋਂਹੈ ਤੇਕੋਈ ਹੋਰਭੀਤੇਰੇਨਾਲਹਈ ਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਾਪਰਦੇ

੫੨੨ ਸੀਹਾਂ ਤਲਵੰਡੀਓਂ ਆਯਾਹਾਂ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜ
ਣ ਨੇ ਕਹਾ ਓਹ ਕੌਣ ਹੈ ਸਜਾਦੇ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ ਪਰਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਲੋ
ਕ ਹੈ ਤੁਹਾਬੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਸਜਣ ਨੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਏ
ਹੁ ਵਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਟਹਿਲ ਚਾਕਰੀ ਤਰਾਂ ਕਰਨੀ ਭਲੀ ਤਰਾਂ
ਸੋਈ ਖਿਲਾਵੇ ਜਾਹੁ ਸਜਾਦਾ ਇਨਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਆਦਮੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਸ
ਜਾਦੇ ਦੀ ਯਾ ਮੁਸਕਾਂ ਬੰਨੀਆਂ ਤੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹ ਕੇ ਕਹਿਓ ਨੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਹਈ ਸੋ ਦਸ
ਦੇਹ ਸਜਾਦੇ ਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਭਲੀ ਜਾਗਾ ਮੇਂ ਆ
ਇ ਫਸਿਆ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ
ਜਾਦੇ ਦੀ ਖਬਰ ਲਈਏ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਏਹ ਭੀ ਬਧਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੁਰਤ ਹੀ ਸਜਣ
ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜੇ ਸਜਣ ਦੇ ਸੋਨੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਿਆ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਸਜਣਾ ਏਥੇ ਸਾਡਾ ਮਿਰਾਸੀ ਆਯਾ ਸੀ ਸਜਣ ਨੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਥੇ ਆ
ਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੁਕਰਦਾ ਕਿਉ ਹੈ ਸਜਣ ਨੇ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਤੀਤ ਫ
ਕੀਰ ਹੋ ਮੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋ ਕਿਉ ਮੁਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਜਾਦੇ
ਨੂੰ ਅੰਦਰੋ ਕਢ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਅੰਦਰੋ ਸਜਾਦੇ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਸਜਾ
ਦੇ ਕਹਾ ਜਜਮਾਨ ਤੁਸਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਕਿਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਏਹਨਾ ਮੇਰੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ
ਬਹਾਲਿਆ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਚਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦਦੇ ਹੈਨੀ ਤੇ ਓਥੇ ਤੈ ਨੂੰ ਕਪੜੇ ਭੀ ਲੈ
ਦੇਵਾਂਗੇ ਤੇ ਜਿਨਾ ਸਜਾਦੇ ਨੂੰ ਬਧਾ ਸੀ ਓਹ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋ ਕੇ ਲਗੇ ਕਹਿਣ ਏਹ ਤਾਂ ਏ
ਹੁਨੇ ਹੀ ਆਯਾ ਸੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਚਲ ਸਜਾਦਾ ਤੇ ਰੇਬ ਸਤ੍ਰ ਓਥੇ ਹੀ ਪਹੁ
ਚਨਗੇ ਤਾਂ ਸਜਾਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਜਾਦੇ ਕਹਾ ਏਹੁ
ਭਲਾ ਸਜਣ ਭਗਤ ਹੈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਠਗ ਹੈ ਖਵਾਵਨੇ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅੰਦਰ ਵਾੜ ਕੇ ਮੇਰੇ
ਕਪੜੇ ਲਹ ਲੀਤੇ ਨੇ ਏਹੁ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸਜਣਾ ਏਹੁ ਕੀਹ
ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਜਣ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਾ॥ ਸੂ
ਹੀ ਰਾਗ ਮ੧॥ ਉਜਲ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ॥ ਧੋਤਿਆ
ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚ
ਲੰਨਿ੍॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ...

ਕੈਨੇਮਿਤ੍ਰਪਮਾਣੀਆਪਾਸਹੁਰਿਦਵੀਆਂਹਾਢਠੀਆਂਛੀਮਨਾਆਵਨੀਦਿਰੇਸਖਣੇ ੫੨੩
ਆ॥੪॥ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਸੰਨਾ॥ਘੁਟਘੁਟਜੀਆਖਾਵਨੇਬਗੇਨਕ
ਹੀਅਨਾ॥੫॥ਸਿੰਮਲਰੁਖਸਰੀਰਮੈਮੈਜਨਦੇਖਭੁਲਿਨਾਸੇਫਲਕੰਮਨਾਆਵਨੀ
ਸੇਗੁਨਮੇਤਨਹੰਨਾਅਧੁਲੇਭਾਰਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤਾ॥ਆਖੀਲੋੜੀਨਲ
ਹੰਹਉਚੜਿਲੰਘਾਕਿਤਾ॥੭॥ਚਾਕਰੀਆਚਗਿਆਈਆਅਵਗਣਸਿਆਣਪਾਕਿਤਾ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਲਤੂਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤਾ॥੮॥੧॥ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇਸਜਣਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਢਹਿਪਿਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਣਏਹੁਕੰਮਛਡੇਗਾਤਾਂਕਰ
ਤਾਰਤੇਰੇਪੁਰਮਿਹਰਕਰੇਗਾਤੇਕਰਤਾਰਦਨਾਮਜਪਿਆਕਰਤਾਂਤੇਰੇਜੀਦਦਾਕ
ਸ਼ਭੁਲਾਹੇਵੈਗਾਤਾਸਜਣਨੇਕਹਾਸਤਜੀਮੈਨੂੰਰਖਲੈਣਾਮੈਬਹੁਤਅਵਗਣਕੀ
ਤੇਹੈਨਤੇਤੁਸੀਮੇਰੇਹੀਕਰਮਾਨੂੰਇਧਰਆਏਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣਭਾਈਏਹ
ਸਜਾਦਾਮਿਰਾਸੀਤੇਰਾਗੁਰੂਹੋਇਆਇਸਤਾਂਈਮੰਨੇਗਾਤਾਂਕਰਤਾਰਮਿਹਰਬਾਨ
ਹੋਵੈਗਾਤੇਬੁਰੇਕੰਮਾਨੂੰਛੋੜਦੇਹੁਤਾਂਸਜਣਨੇਕਹਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਪਿਛਲੇਗੁਨ
ਹਮੈਨੂੰਬਖਸੋਅਗੇਹੋਰਨਹੀਕਰਾਂਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਣਤੇਰੇਵਾਸਤੇਹੀਆ
ਏਹਾਂਤਾਂਸਜਣਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਗੁਰੂਜੀਸਜਣਨੂੰਨਿਵਾਜਕੇਅਗੇਨੂੰਚਲੇ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਜਾਦੇਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇਖੁਰਮੇਸਹਿਰਵਿਚਜਾਇਪਹੁੰਚੇਤੇਕਹਿਓਨੇਹੇ
ਸਜਾਦਾਇਹਤੇਰੇਬਾਪਮਰਦਾਨੇਦੀਸਮਾਧਹਈਤਾਂਸਜਾਦੇਨੇਓਥੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂ
ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਤੂੰਏਥੇਆਇਰਹੁਮਰਦਾਨਾਸਾਡਾਯਾਰਆਹਾਤਾਂਸਜਾ
ਦੇਕਹਾਟਬਰਓਥੇਹੀਰਹੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨੇਦੀਤੇਰੀਮੰਜੀਏਥੇਹੀਹੋਵੇਗੀਟੁਟ
ਭਜੀਏਥੇਹੀਲੈਆਉਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਹੁਣਕਿਧਰਨੂੰਹੋਵੇਗੇਅਤੇ
ਮੈਕਿਸਆਧਾਰਰਹਾਂਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਜਿਸਵੇਲੇਤੂੰਸਾਨੂੰਯਾਦਕਰੇਂ
ਗਾਅਸੀਓਸੇਵੇਲੇਤੇਰੇਪਾਸਆਵਾਂਗੇਤੂੰਸਤਪਰਤੀਤਰਖੀ॥ਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਾਗੁ
ਰੂਜੀਮੈਨੂੰਸਤਪਤੀਤਹੈਤਾਂਸਜਾਦਾਆਪਣੇਟਬਰਨੂੰਲੈਕੇਖੁਰਮੇਸਹਰਜਾਰਿਹਾ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਕੰਧਾਰਵਿਚਫਕੀਰਨਾਲ॥

ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕੰਧਾਰਵਿਚਯਾਰਾਅਲੀਕੇਲਪਹੁੰਚੇਤਾਂਅਗੋਇਕਮੁਗਲਫਕੀ
ਰਆਹਾਉਸਨਾਲਗੁਰੂਜੀਦੀਭੇਟਾਹੋਈਤਾਂਉਸਕਹਾਤੂਮਾਰਾਨਾਮਕਿਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਤੇਮੁਗਲਨੇਕਹਾਪੀਰਕੌਣਹੈਤੁਮਾਰਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਇਕਖੁਦਾਇਹੀਪੀਰਮੁਰਸਦਹੈਜਿਸਦੇਕੁਲਆਲਮਮੁਰੀਦਹੈਨਅਸੀ

੫੨੪ ਭੀਉਸਦੇਮੁਰੀਦੀਆਂਤੇਫਕੀਰਨਿਗਾਹਵਾਲਾਰਹੋਹੇਜਿਸਦੀਨਿਗਾਹਬੀਵੂਜਗਤ
ਵਦੂਰਗੋਏਆਹੇਜਹਾਂਕਹਾਂਖੁਦਾਇਨੂੰਹਾਜਰਨਾਜਰਵੇਖਦਾਹੈਤਾਂਏਹੁਬਾਤਸੁਣ
ਕੇਮੁਗਲਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਪੁਰਢਹਿਪਿਆਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਮੁਰੀਦਹੋਇਆ
ਇਕਸੇਖਸਰਫੂਪਠਾਣਥਿਦਰਸਹਰਦਖਣਦੀਧਰਤੀਦਾਆਹਾਓਸਮੁਗਲਦ
ਯਾਰਆਹਾਓਹਪਠਾਣਮੁਗਲਨਾਲਪੁਛਨਵਾਸਤੇਆਵਦਾਹੈਸੀਜਾਂਇਕਦਿ
ਨਉਸਪਠਾਣਨੇਮੁਗਲਨੂੰਆਇਕੇਦੇਖਿਆਤਾਂਕੁਛਹੋਰਰਹੀਤੋਰਹੇਤੇਅਗੇਕੁ
ਛਹੋਰਰਵਸੇਹੈਸੀਤਾਪਠਾਣਨੇਪੁਛਿਆਏਮੀਰਜੀਤੂਮਾਰਾਵਖਤੁਕੈਸਾਹੈਮੁ
ਗਲਨੇਕਹਾਤੁਮਕੋਕਿਆਨਜਰਆਵਦਾਹੈਪਠਾਣਨੇਕਹਾਮੇਰੇਕੋਕੁਛਔਰ
ਹੀਦਿਸਤਾਹੈਮੁਗਲਕਹਾਖੁਦਾਵਾਰੀਚਿਰਾਮਦਾਰੀਪਠਾਣਨੇਕਹਾਕੋਹੇਤਾਂ
ਮੁਗਲਨੇਕਹਾਹਮਕੂਹਵਾਲਮਸਤਪਠਾਣਕਹਾਕਿਸਤਰਾਮੁਗਲਨੇਕਹਾ
ਇਕਫਕੀਰਹਮਕੂਪੀਰਮੁਦੀਪਠਾਣਨੇਕਹਾਉਸਕੇਦੀਦਾਰਕੇਮਤਲਬਪੂ
ਰਾਹੂਆਹੈਮੁਗਲਕਹਾਬੰਦਾਓਹਾਖਲਾਸਬੇਮਤਲਬਦੇਰੋਗਨਾਮੇਆਬਿਰਾ
ਤੁੰਪਠਾਣਕਹਾਸੁਮਾਬਿਦਰਸੁਮਾਰਜਾਇਸੁਦੀਮੁਗਲਕਹਾਮਤਲਬਦੀਕ
ਰਕੂਰਜਾਇਪਠਾਣਕਹਾਗੁਫਤਸੁਮਾਬਿਰਾਦੇਯਾਰਵਫਾਦਾਰਾਤਾਂਮੁਗਲਕ
ਹਾਈਲਤਫਖੁਦਾਈਪਠਾਣਕਹਾਆਰੇਆਰੇਆਗੇਜੋਪਠਾਣਆਵਦਾਸੀ
ਸੋਦੋਤ੍ਰੈਦਿਨਪਰਚਕੇਚਲਾਜਾਂਦਾਸੀਤੇਹੁਣਧਰਨਾਮਾਰਬੈਠਾਜਾਂਦੇਨਾਹੀਤਾਂ
ਪਠਾਣਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਪਿਆਅਤੇਮੁਰੀਦਹੋਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇ
ਰਹੇ॥

ਅਗੇਸਾਖੀਦੀਨਨਾਥਬਿਮਲਨਾਲ ॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇ੨ਇਕਸਦੇਸਵਿਚਜਾਇਨਿਕਲੇਤੇਇਕਸਹਰਦੇਬਾਹਰਰ
ਤਰਹੇਰਖੀਂਇਕਖੜੇਟੋਰੁੰਨਾਪਟੂਆਸਾਦਾਸਦਾਪਹਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਬਾਹਰਸ
ਨਿਰੋਆਯਾਤੇਇਕਸੁਟੇਉਪਰੋਂਬਰਫਦੀਗਾਰੀਲਾਹਕੇਨਾਤਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕ
ਹਾਭਾਈਤੂੰਕੋਣਹੈਂਅਤੇਤੇਰਾਨਾਉਕੀਹੈਤੇਸਿਖਕਿਸਦਾਹੈਂਉਸਕਹਿਆਤੁਸੀ
ਕਿਉਪੁਛਦੇਹੋਗੁਰੂਜੀਕਹਾਏਥੇਇਕਬਿਮਲਜੇਤਨਾਮਤੂੰਬੋਲੀਰਹਿੰਦਾਹੈਰ
ਜੇਜਨਕਜੀਕਾਬੇਟਾਹੈਤਾਂਖੜੇਟੇਕਹਾਸੰਤਜੀਤੁਮਕਬਕੀਆਬ੍ਰਾਤਾਕਰਤੇਹੋ
ਰਾਜਾਜਨਕਤੋਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੈਂਥੇਅਬਕਲਜੁਗਹੈਤਾਂਗੁਰਜੀਕਹਾਹੇਭਾਈਜੇਓ
ਹੋਵੇਗਾਤਾਂਹਮਕੋਪਛਾਣਲੇਵੇਗਾਤਾਂਖੜੇਟੇਕਹਾਤੁਮਾਰਾਨਾਮਕਿਆਹੈਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਮੇਰਾਨਾਮਤੋਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਉਸਖੜੇਟੇਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਪ

ਛੇਕੀ ਨਿਸਾਨੀ ਤੋ ਖੁਸ਼ ਤੁਮਨੇ ਦਈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਹੋ ਤੋ ਮੈਂ ਜਾਨੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੋ ਤ ੦
ਖੜੇ ਟੇਕਹਾ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕਬ ਛੁਟੈਗੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤੇਰ ੦
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਹੈ ਦੇਹ ਤੇਰੀ ਤਬ ਛੁਟੈਗੀ ਜਬ ਹਮ ਦੇਹ ਛੋੜੈਂਗੇ ਸੈ ਬਰਸ ਪਿਛੇ ਦੇਹ ਛੋੜੈਂ
ਗੇ ਤਾਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਤੇ ਫੇਰ ਕਹਾ ਤੇ ਮੈਂ ਹਮ ਤੁ
ਮ ਇਕਠੇ ਥੇ ਤੇ ਅਬ ਭੀ ਮਿਲੇ ਤੇ ਦੂਆ ਪੂਰਮੈਂ ਹਮ ਤੁਮ ਕਹਾ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ
ਹਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਥੇ ਤੇ ਹਮ ਪਾਂਡਵ ਕੇ ਘਰ ਥੇ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮ ਸੁਦਿਰਥ
ਤੇ ਰਾਨਾਮ ਰਾਮਸਾਹਬ ਤਾਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੂਆ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ
ਮਿਲੇ ਭਲੀ ਨਿਸਾ ਭਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਅਬ ਹਮ ਕਉ ਰਜਾ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਦੀ
ਨਾਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਤੇ ਇਤਨੇ ਉਭਾਵ ਲੋ ਕਿਉ ਹੋਏ ਹੋ ਏਕ ਤੋ
ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਦੇਹ ਛੋੜਨੇ ਤੇ ਬਾਦ ਸੈ ਬਰਸ ਪੀਛੇ ਦੇਹ ਛੋੜੋਗੇ ਦੂਸਰਾ ਇਤਨੇ ਉਤਾ
ਵਲੇ ਕਿਉ ਹੋਏ ਹੋ ਅਬੀ ਆਏ ਅਰ ਅਬੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਤੁਮ ੦
ਰਾਬਰ ਨਬਾ ਸੋ ਉਸ ਬਚਨ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਆਏ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਹ ਬਚਨ ਕੀਏ ਤਾਂ
ਜਾਇਆ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤਾਂ ਰਹੋ ਹੇ ਏਹੁ ਭੀ ਤੁਮਾਰੀ ਜ
ਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਧਰ ਉਧਰ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਹਮਾਰੇ ਜਿਤ ਪ੍ਰਕਿਮ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾਂ
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਮੇਰਾ ਨਥੇ ਨਾਤ ਰਖੋ ਜਾਤੇ ਤੇ ਬਹੁਤ
ਕੁਲਾਸੀ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਨਾਲ ਚਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸੋ ਕ
ਰਤਾਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਮੇਰੇ ਹਥ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਸਤ ਕਹਿ
ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰਹਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਦਾ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਗ
ਏ ਅਗੇ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਸਲਾਮ ੦
ਲੇਕ ਕਰੀ ਆਉ ਤਪਾ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਕਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੂਆ ਕਰਮ ਬਖਸ਼
ਸੀ ਹੂਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦਾ ਗੁਮਰਾਹੀ ਕਰਮ ਬਖਸ਼ੀਸ ਇਲ ੦
ਹੀ ਤੇ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਟੋਪੀ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੁਲ ਕੁਲਾਇ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਸਭ ਤੇਰਾ ਹੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਿਫਤ ਧਰੇ ਏਕ
ਨਿਜਾਨ ਤਬ ਸਭ ਤੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬੇਗਾਨਾ ਤਬ ਖੁਲੇ ਦਰੁਸਤ ਆਇਨਾ ਤਾਂ ਸਰਫ
ਨੇ ਕਹਾ ਖਫਨੀ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ਦਿਦਾ ਵੇਖ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਭੇਸ ਜੁਮਲਾ ਜਹਾਨ
ਅਲਾ ਨੇ ਕੀਯਾ ਖਾਲਕ ਏਕ ਅਵਰ ਨਹੀ ਹੂਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਨੋ ਸਰ
ਫ ਦਰੁਸਤ ਮਾਇਣਾ ਏਹੁ ਜੋ ਹਕ ਪਛਾਣੈ ਤਾਂ ਸਰਫ ਨੇ ਪੂਛਾ ਸੇਲੀ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੀ

੫੨੬ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ ਸਾਲ ਸਹੋਇ ਇਕਰ ਜਹਾਨ ਮੇਂ ਰਹੈ ਰਹੁ ਕਠਾ ਬਾਦੀ ਕਾਣ ਛਡੇ ਸ
ਰਾ ਸ੍ਰੀਅਤ ਨਾਮ ਨੇ ਤ੍ਰੀਕਤ ਮਾਰਫਤ ਦਾ ਦਾਵਾ ਰਖੇ ਬਾਰੇ ਸਾਹੀ ਅੰਦੇ ਲਾਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹੈ ਤੂੰ ਛੇਤੀ ਮਹਿਲ ਮੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰਫ ਪੂਛਾ ਕਰਮਾਤ ਮੁਕਤ ਕੈਸੇ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰ
ਜਾ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮੇਹਰ ਹੋਵੇ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਛਡੇ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਓਨੂ ਕਦਾ ਪਾਵੈ ਏਹ ਗਲਿ
ਰਹੈ ਤਾਂ ਈਮਾਨ ਦ੍ਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋਰ ਤੇ ਜੁਲਮ ਛੋਡੇ ਤੇ ਹਲੀਮੀ ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਫ
ਪੁਛਿਆ ਗੋਦੜੀ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਗੋਦੜੀ ਗਿਆਨ ਇਕ ਖੁਦਾਇ
ਸਮਝੇ ਸਬੂਰੀ ਕਰਨੀ ਸੂਈ ਪਕੜੇ ਸਚ ਦਾ ਧਾਗਾ ਪਾਇ ਕਰ ਸਭੁ ਤੇ ਆਪ ਕੋ ਸਿ
ਵਾਜਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਰਜਾਇ ਪਰ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਰਫ ਪੂਛਾ ਕੇ ਸਾ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੌਂਸ ਕੇਹੜੀ ਪਹਿਨੇ ਸਰਬ ਕਾਮਨਾ ਬਉਰੇ ਕੋ ਜੋ ਮਨਾ ਕਿ ਤੇ ਜਾਵੈ ਨਾ
ਹੀ ਏਹੁ ਨਸੀਹਤ ਜੋ ਮੰਨੈ ਸੋ ਆਪਨੇ ਨਿਜ ਘਰ ਕੋ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜਹ ੦
ਕਹਾਂ ਜਾਵੇ ਇਹ ਹੀ ਦਲੀਲ ਹਰ ਵੇਲੇ ਰਹੇ ਤਾ ਫਕੀਰ ਕਹੀ ਦਾ ਹੈ ਠੀਕਰਾ ਹਾਥ ਮੇਂ ਵਜੂਦ
ਕਾ ਸਮਝੈ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੇ ਦੈਤ ਭਾਵ ਛੋਡੇ ਏਹ ਮਸਲਤ
ਮੇ ਰਹੇ ਤੌ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਕੈਦ ਤੇ ਛੁਟੇਗੇ ਜੋ ਕੁਝ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਕਰ ਛੋਡਿਆ ਹੈ
ਉਸ ਪਰ ਗੁਮਾਨ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਫ ਨੇ ਪੂਛਾ ਬੈਰਾਗ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਬੇਐਬ ਹੋਣਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਏਕ ਖੁਦਾ ਕੋ ਪਛਾਣੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ
ਢਠਾ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਪੀਰ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ ਤੇ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬਿਦ੍ਰ ਸਹਿਰ
ਬੀ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਪਰਚਣ ਨੂੰ ਆਯਾ ਸੀ ਕੰਧਾਰ ਮੇਂ ਏਹੁ ਗੋਸਟ ਹੋਈ
ਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇਖ ਸਰਫ ਤੂ ਮਾਬਿਦਰ ਸਹਰ ਕੋ ਜਾਉ ਤਾਂ ਸਰਫ ਕਹਾ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਪੀਰ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹਮੇਂ ਫੇਰ ਕਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਦੀਦਾਰ ਦਿਲ ਮੈਂ ਰਾਖੀਓ ਜੇ ਬਹੁਤ ਤਲਬ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮਜਾਵਾਂ ਮਿਰਾਸੀ ਖੁ
ਰਮੇਂ ਸਹਿਰ ਮੇ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਹੀ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਯਾ ਵਲੀ
ਕੰਧਾਰੀ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਪੀਰ ਜੀ ਵਡੀ ਅਨਾਇ
ਤ ਹੂਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਿਹਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਦੂਜਾ ਦਾਵਾ ਦੂਰ ਕਰੋ ਸੁੰਨੀ ਤੇ ਰਾਫਜੀ ਜਿਤਨੇ
ਫਿਰਕੇ ਹੈਂ ਨ ਸਭ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਏਹ ਫਕੀਰੀ ਕੀ ਰਵਸ ਹੈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੰਧ ੦
ਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਜੀ ਜਬ ਕਾ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਦਾਵਾ ਸਭੁ ਦੂਰ

ਰੋਗੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸ੍ਰਫਰਾਜੀ ਹੂਈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਕਹਿਆ ਤੁ ੫੨੧
ਪਾਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਾਥ ਹੀ ਲੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਈਹਾਂ ਹੀ ਰਖਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਲੀ
ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਗੀਰ ਜਾਇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਾਬਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਆਏ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਵਲੀ ਕੰਧਾ
ਰੀ ਪੁ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਥਾਥੇ ਕਹਾ ਏਸ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀ
ਤੀ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਏਹ ਤੁਰਕ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਏ
ਸਨੇ ਕੁਤਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈਸੀ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਰਕ ਘਰ ਜਨਮ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨ
ਲ ਸਾਡਾ ਬਚਨ ਹੈਸੀ ਤੇ ਵਲੀ ਪਿਛੇ ਸਰਫ ਭੀ ਪੂਰਨ ਹੂਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ •
ਸਰਫ ਵਲੀ ਜੇਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਵਲੀ ਬਹੁਤ ਵਰੇ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰਫ ਭੀ
ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋਇਆ ਪਰ ਆਪਨੇ ਜੋਗਾ ਕੋਈ ਇਕ ਅਧ ਇਸ ਤੇ ਸਿਖ ਹੋਗਾ
ਤੇ ਵਲੀ ਪਾਸੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਉਧਰਨਗੇ ਵਲੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਨਾਨਾਥ ਕਿਹਾ ਹਿਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੀ
ਨਾਨਾਥ ਅਗੇ ਪੂਰਨ ਆਹਾ ਤਿਸ ਦੀ ਬਿਹੰਗਮ ਭੁਗਤ ਹੋਈ ਤੇ ਸਾਡੀ ਪੰਖ ਭੁ
ਗਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਉਸ ਦੀ ਬਿਹੰਗਮ
ਭੁਗਤੀ ਇਉਂ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਲਗੀ ਜੰਮਦਿਆ ਹੀ ਭੁਗਤ ਲੀ
ਤੇ ਆਪ ਨਾ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਨਾ ਕਸਬ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਾ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਨਾ ਇਸ
ਨੂੰ ਘਾਟੇ ਦਾ ਸੋਗ ਨਾ ਵਾਧੇ ਦਾ ਹਰਖ ਹੈ ਤੇ ਵਡੇ ਹੋਇਆ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਕਰੇਗਾ ਇ
ਸਦੀ ਔਲਾਦ ਭੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹੁ ਬਿਹੰਗਮ ਭੁਗਤੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪ
ਹਿਲੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਹੋਇਆ ਇਸੀ ਤੇ ਸਾਡੀ ਪੰਖ ਭੁਗਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਕ •
ਬਲ ਵਿਚ ਭੀ ਕੋਈ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਕ ਸਾਧ ਹੈ ਪਠਾਣਾਂ ਵਿਚ
ਬਾਲੂ ਖੇਲਾਂਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਮੁਸਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਰੂਰ
ਮਿਲਾਂਗੇ ਤੇ ਮੂਲਾ ਖਤ੍ਰੀ ਭੀ ਨਾਲ ਸੀ ਨਿਤ ਸਤਸੰਗ ਕਰੇ ਚਰਚਾ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ੧ ਪਠਾਣ ਨੇ ਆ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀ ਕੌਣ
ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾ ਕੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਬੰਦੇ ਤੋ ਸਭ ਹੈ
ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਈਹਾਂ ਹਮਾਰਾ
ਮਾਨ ਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ ਕਾ ਨਾਉ ਖਾਨਚੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਪਠਾਣ
ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਮੈਂ ਤੁਮ ਕੋ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਨਹੀ ਜਾਤੇ

੫੨੮ ਤਾ ਆਪਹੀ ਹਮਾਰੇਪਾਸਆਵੈਗਾ ਤਾਂਪਠਾਣਨੇ ਤਿਸਕੋ ਖਬਰਕੀਤੀ ਹੇਮਾਨ
ਚੰਦ ਤੇਰੇ ਅਸਨਾਊ ਬਜਾਰਮੇਂ ਬੈਠੇਹੈਂ ਓਹ ਕਹਤੇਹੈਂ ਖਾਨਚੰਦਕਾਬੇਟਾ ਮਾਨਚੰ
ਦਹਮਾਰਾਅਸਨਾਊਹੈ ਅਰ ਆਪੇਹੀ ਸੁਣਕੇ ਹਮਾਰੇਪਾਸਆਵੇਗਾ ਤਾਂਮਾਨ
ਚੰਦਬੋਲਾਹੇ ਪਠਾਣਫਕੀਰ ਤਾਮੇਰਾਅਸਨਾਊਕੋਈਨਹੀ ਅਰਪਠਾਣਨੇਕ
ਹਾਤੇਰਾਨਾਮਲੇਤੇਹੈਂ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਵਿਚਾਰਕੀਆ ਭਾਈਚਲੀਏ ਤੋਸਹੀ ਤਾਂਮਾਨ
ਚੰਦ ਦੋਸੇਰਮੇਵਾਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਯਾ ਦੇਖੇਤਾਗੁਰੂਜੀਕਾਭੇਖਕੁ
ਛਸਹੀਨਹੀਂਹੁੰਦਾ ਪਰਮਾਨਚੰਦਨੇਕਹਾਫਕੀਰਸਾਈਜੀਪੇ ਮੇਵਾਆਗੇਰਖਿਓਸ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾਆਉਮਾਨਚੰਦ ਸਤਕਰਤਾਰ ਆਇਬੈਠੋਤਾ ਮਾਨਚੰਦਬੈਠਕੇਕਹਾਹੇਅਤੀਤਜੀ ਫਕੀਰਸਭਕੇ
ਅਸਨਾਊ ਤੇਅਤੀਤਫਕੀਰਕਾ ਸਭਕੋਈਸੇਵਕ ਤੇਫਕੀਰ ਸਭਕੇ ਸਾਹਿਬਹੈਂ ਤੁਮਮੇਰੇਕਬਕੇਅ
ਸਨਾਊਹੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੁਮਕੋਆਪੇਹੀਖਬਰਹੋਇਰਹੀਗੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰ
ਦਕਹਾ ਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ ਮਾਨਚੰਦਕਹਾ ਦੇਸਵਤਨਕੌਨਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਾਨਚੰਦਤੂੰਦੇਸਵਤਨਭੀ
ਭੁਲੇਗਾ ਤੈਨੂੰਖਬਰਹੈ ਦੇਸਵਤਨਦੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਕਹਾ ਹੇਸਾਧਜੀ ਦੇਖੇਤਾਂ
ਨਹੀ ਪਰਸੁਣੇਤਾਹੋਸਨ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬੇਗਮਪੁਰਵਤਨਸੇਆਏਹਾਂ
ਤਿਸਕਾਰਾਜਾਏਕੰਕਾਰਹੈ ਤਿਸਨੇਏਭੇਜੇਹਾਂ ਜੋਮਾਨਚੰਦਕੋਮਾਰਗਬਤਾ
ਵਨਕੇਵਾਸਤੇ ਸੋਇਸੀਤੇ ਤੁਮਕੋਬੁਲਾਭੇਜਾਹੈ ਮਾਨਚੰਦਨੇਕਹਾ ਸੰਤਜੀ
ਤੁਮਤੋ ਔਰਬਾਤਾਂਕਰਤੇਹੋ ਏਹੁਬਾਤਸੰਸਾਰਮੇਂਨਹੀਵਰਤਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾਮਾਨਚੰਦ ਅਸਲਬਾਤਾਂਤੋਏਹੀਹੈ ਔਰ ਸਭਬਾਤਾਂਨਕਲਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਤਿਲੰਗਮੇਂ ਸਬਦਕਹਿਆ ॥ ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇਖਿਆਕਿਆਕ
ਹੀਐਰੇਭਾਈ ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਜਿਨਵਾੜੀਹੈਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਇਸਾ
ਪਿਆਰੇਕਾਰਾਇਸਾਜਿਤਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨ
ਰਾਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ ॥ ਹਾਥਪਛੋੜੈਸਿਰੁਧੁਣੈਜਬਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਪਛੋ
ਤਾਵਾਨਾਮਿਟੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸਾਰੀ ॥ ਤਾਂਫਿਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵੀਐਜਬਆਵੈ-
ਗੀਵਾਰੀ ॥੩॥ ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਮੈਤੇਵਧਵੀਏਹ ॥ ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਆਵ
ਨੀਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਹ ॥੪॥ ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਪੂਛਉਗੀਜਾਏ
॥ ਪਾਇਲਗਉਬੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਨਾਨਕਾ
ਭਉਚੰਦਨੁਲਾਵੈ ॥ ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ ॥

ਜੋਦਿਲਮਿਲਿਆਸੋਮਿਲਰਹਿਆਮਿਲਿਆਕਹੀਐਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਬਾਤੀ
ਮੇਲਨਹੋਈ॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਤਉਅ
ਨਭਉਪਾਵੈ॥ਪਾਨਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਉਫੂਲਪ
ਛਾਣੈ॥ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪ
ਦਪਾਵੈ॥੧੦॥੧॥ ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇਮਾਨਚੰਦਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ
ਇਸਜੀਵਦਾਭਲਾਕਿਉਕਰਹੋਵੇਗਾਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆਭਾਈਮਾਨਚੰ
ਦਇਸਜੀਵਦਾਭਲਾਤਬਹੁੰਦਾਹੈਜੋਬਿਨਾਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਦੇਕੋਈਗਲਯਾਦਨਾਰਖੇਸਾਸਕ
ਰਤਾਰਚਿਤਕਰੇਤਾਂਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆਸੋਈਬਿਧਿਬਤਾਵੋਜਿਸਬਿਧਿਪਰਮੇਸਰਯਾਦ
ਰਹੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਨਿਰਭੁਖਦਾਸੰਸਾਨਕਰੇਕਰਤਾਰਦਾਸਿਮਰਨਕਰਕਰਤਾਰ
ਨਵਿਸਰੇਮਾਨਚੰਦਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਢਹਿਪਿਆਗੁਰੂਜੀਨੇਆਪਨੇਹਥਦਾਠੂ
ਮਾਨਚੰਦਨੂੰਦਿਤਾਕਹਾਇਸਨੂੰਖਬਰਦਾਰਰਖੀਮਾਨਚੰਦਨੇਆਪਨੇਸਿਰਤੇਰਖਿ
ਆਤਾਂਕਪਾਟਖੁਲਗਏਤੇਮਸਤਹੋਇਗਿਆਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਲੈਮਾਨਚੰਦਸ
ਤੂੰਕਰਤਾਰਦਾਹਈਮਾਨਚੰਦਮਹਾਪੁਰਖਹੋਇਆਕਹਿਓਸੁਸਤਕਰਤਾਰਤੇਮੂ-
ਲਾਖਤ੍ਰੀਭੀਚਰਚਾਸੁਣਕੇਬੜਾਆਨੰਦਹੋਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਹੋਏਤੇਮੂਲਾ
ਮੰਗਪਿਛੇਛਡਿਆਗਯਾਸੀਇਕਨਾਂਦਾਵਿਆਹਦੇਖਕੇਚਿਤਮੇਂਕਹਿਓਸੁਮੇਂਭੀਘ
ਰਹੁੰਦਾਤਾਏਨਾਦਿਨਾਵਿਚਮੇਰਾਭੀਵਿਆਹਹੋਜਾਂਦਾਤੇਮੂਲੇਦੇਘਰਭੀਬੜੀਉਡੀ
ਕਲਗੀਹੋਈਸੀਜੇਅਠਪਹਿਰਨਾਪਹੁੰਚਦਾਤਾਂਮੂਲੇਦੇਭਾਈਨੂੰਵਿਆਹਿਦੇਣੀ
ਸੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਦੇਖਕੇਕਹਾਕਿਉਂਭਾਈਮੂਲਾਵਿਆਹਨੂੰਚਿਤਹਈਤਾਂਮੂਲੇਕ
ਹਾਗੁਰੂਜੀਦੂਰਦੇਸਹੈਕਿਸਤਰਾਮੈਂਪਹੁੰਚਾਂਗਾਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੂਲਾਅਖੀਮੀ
ਟਤਾਮੂਲੇਕਹਾਪਦਾਰਥਨਹੀਮੈਂਕਿਆਕਰਾਂਗਾਜਾਇਕੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੂਲਾਐ
ਹਥੀਮਉਠਾਇਜਿਤਨਾਚੁਕਸਕੇਚੁਕਲੈਮੂਲੇਜਾਕੇਦੇਖਾਤਉਬਿਅੰਤਪਦਾਰਥਪੈਂਦਾਖੜੀਥੈ
ਲੀਭਰੀਮੁਹਰਾਂਤੇਰੁਪਏਲੈਕੇਅਖੀਮੀਟੀਆਂਤੁਰਤਸਲਕੋਟਮੈਂਪਹੁੰਚਾਘਰਦਿਆਂਨੇ
ਦੇਖਕੇਬੜੀਖੁਸ਼ੀਕੀਤੀਮੂਲੇਨੂੰਤੁਰਤਤੇਲਚੜ੍ਹਾਯਾਤੇਰਾਤਨੂੰਵਿਆਹਹੋਗਿਆਤੇਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਾਬੁਲਦੀਧਰਤੀਓਬਲਗੁਦਾਈਦੇਕਿਲੇਆਏਤੇਗੁਰੂਜੀਅਧਕੋਹਪਾਸਤੇਓਥੇਬਾਲਗੁਦਾ
ਈਜੋਗੀਓਥੇਰਹਿੰਦਾਸੀਉਸਦੀਚਲਗੀਪਕੀਆਈਭੰਡਾਰੇਦੀਜਗਾਜੁਦੀਰਸੋਈਖਨੇਦੀਜਗ
ਜੁਦੀਅਨਿਆਟੇਦਾਣੇਦਾਭੰਡਾਰਜੁਦਾਕਪੜਿਆਂਦੀਜਗਾਜੁਦੀਤਿਸੇਖਾਨਾਜੁਦਾਘੋੜਿਆਂਦਾਤ
ਬੇਲਾਜੁਦਾਤੇਸਭਸਾਮਿਗ੍ਰੀਉਹਜੁਦੀਰਖਦਾਸੀਤੇਦੋਕੋਸਉਦਾਲੇਆਦਮੀਛਡੇਹੋਏਜੋਕੋਈ

੫੩੦ ਬਕਾਮਦਾਂਹੋਵੇ ਓਹਦੀ ਟਹਿਲਕਰਨੀ ਜੈਸੀਕੋਹੈ ਬਕੇਨੂੰਸਵਾਰੀਦੇਣੀ ਨੰਗੇਨੂੰਕਪੜ੍ਹ
ਭੁਖੇਨੂੰਰੋਟੀ ਬੂਡ੍ਹੇਹੋਏਨੂੰਪਦਾਰਥਭੀ ਦੇਣ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਬਡਾਪਰਸੁਆਰਥੀਥ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਭੀਉਸਦੇਚੇਲੇਆਏ ਕਹਿਓਨੇ ਚਲੋ ਅਤੀਤੋ ਮੰਦਰਮੇਂ ਚਲਕੇਰਹੋ
ਭੋਜਨ੍ਹਾਲੇਵੋ ਆਸਣਪਰਬੈਠੋ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਾਜਾਵੋ ਜੋਗੀਸਰੋਹਮਨਹੀ ਆਵਤੇ
ਉਨਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕੋ ਆਇਕਹਿਆ ਦੋਇ ਅਤੀਤਹੈਂ ਸੋਨਹੀਆਵਤੇ ਬਾਲਗੁੰਦ
ਈਨੇਕਹਾ ਤੁਮਸਵਾਰੀਸੁਖਪਾਲਕੀ ਲੇਜਾਵੋ ਅਰਕਹੋਹੇ ਸੰਤਜੀ ਤੁਮਸਵਾਰਹੋਕੇ
ਵੈਚਲੋਮੰਦਰਮੇਉਪਰਤੇ ਮੇਘਆਇਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਮਨਹੀਜਾਤੇ ਫੇਰ
ਬਾਲਗੁੰਦਾਈਆਪਆਇਆ ਜੋਗੀਓਂ ਤੇ ਸੁਨਕਰਕਹਾਹੇ ਸੰਤਜੀ ਉਪਰਤੇਬਰ
ਖਾਬਰਸੇਗੀ ਈਹਾਦੁਖਪਾਵੋਗੇ ਤੇ ਆਸਨਮੰਦਰੋਮੇਂ ਚਲਕਰੋ ਬਸਤ੍ਰ ਅਰਭੋਜ
ਨਲੇਵੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਜੋਗੀਸਰਜੀ ਜੈਸੇਗੁਜਰੇਗੀ ਹਮਗੁਜਾਰਲੈਵੇਂਗੇ॥
ਕਹਾ੨ ਆਸਨਮੰਦਰ ਢੂੰਢਤੇਫਿਰੇਂਗੇ ਅਰਫਕੀਰ ਅਤੀਤਕੋਚਾਹੀਏ ਜਹਾਂਕਹਾਂ
ਜੈਸੀਕੈਸੀਗੁਜਰੇ ਤਊਂਤੈਜੀਹੀਂਗੁਜਰਗਈ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈਨੇਕਹਾਹੇ ਅਤੀਤ
ਜੀਜੇਨਾਹੋਵੈਤਾਂਜਹਾਂਜੈਸੀਆਈ ਤਹਾਂਹੀਗੁਜਰਗਈ ਪਰਅਲੇਖਪੁਰਖਕੀ
ਦਇਆਸੇ ਆਇਮਿਲੇ ਤੋ ਨਾਹ ਨਕਰਨੀਚਾਹੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਸੀਗੁਰੂਜੀਕੋ ਸਾਥਲੈਕੇ
ਆਸਨਮੰਦਰੋਮੇਂਕਰਾਯਾ ਤੇ ਮੰਦਰਗੁਰੂਜੀਕੋਦਿਖਾਏ ਜੋਦੇਖੇ ਸੰਤੋਕੇਸੇਮੰਦ
ਰਹੈਂ ਅਲੇਖਪੁਰਖਕੀਰਚਨਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕਿਰਾਜ ਲੀਲਾਕਾਕਿਆਦੇ
ਖਨਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਭੋਜਨਕਾਭੰਡਾਰਾਦਿਖਾਯਾ ਘੋੜ੍ਹਿਆਂਦਾਤਬੇਲਾਦਿਖਾਯਾ
ਬਸਤ੍ਰੋਂਕਾਤੋਹੋਰ ਸਭ ਖਜਾਨੇਕੇਮੰਦਰਦਿਖਾਏ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇਖ੨ਕਰਕਹਾਰਾਜ-
ਲੀਲਾਕਾਕਿਆਦੇਖਨਾਹੈ ਏਹਹੀਕਹਿਤੇਰਹੇ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾਹੇ ਸੰਤਜੀ
ਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਇਸਕਾਨਾਮਭਾਈਬਾਲਾਹੈ ਤੇਮੇਰਾਨਾ
ਮਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾਨਾਨਕਤਪਾਤੁਮਾਰਾਹੀਨਾਮਹੈਂਕੇ
ਕੋਈਹੋਰਹੈ ਸਾਚਕਹੋ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ ਮੇਰੀਹੈਂ ਤਾਂਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾਹੇਸਿਧ
ਜੀ ਜੋਉਪਰਤੇਮੇਘਬਰਸਤਾਹੈ ਜੇਮੰਦਰਮੈਨਾਹੋਤੇ ਤੋਦੁਖਪਾਵਤੇਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਗੁਜਰਜਾਤੀ ਸੁਖੀਗੁਜਰਤੀ ਯਾਦੁਖੀਗੁਜਰਤੀ ਸਚਕਹੋਤਾਂਦੁਖੀਹੀ
ਗੁਜਰਤੀ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈਕਹਾਹੇ ਤਪਾਜੀ ਜਹਰਦੇਸਾਗਕੀ ਪਿੰਨੀਤੇਭ
ਖੜ੍ਹੇਕੇਆਟੇਕੀਰੋਟੀਏਹ ਮੇਰਾਅਹਾਰਹੈ ਹਮਕੋਦੇਖਤਬਲਾਰੋ ਜਬਭੂਲੇ

ਬਸਤ੍ਰਪਹਿਨੇ ਭਲੇਭੋਜਨਖਾਵੈਂਭਲੇਘੋੜਿਆਂਪਰਚੜ੍ਹੈਂ ਸੋਹਮਾਰਤੇ ਇਸਮੇਂਕੁਛਨਾਹੀਸ ੫੩੧
ਭੁਅਲੇਖਪੁਰਖਕਾਹੈ ਸਤੀਜਿਆਵੈ ਸੰਤੋਖੀਖਾਵੈ ਧਮਕੋਲੇਪਕਛੁਨਾਹੀਕਈਜੀ
ਵਸੁਖਪਾਵਤੇਹੈਂ ਏਹਉਤ੍ਰਮਰੋੜੇਦੇਵੇ ਤਾਂਬਾਬੇ ਜੀਕਹਾਭੁਮਅਸਲਜੋਗੀਸਰਹੇ ਏਹੁਬ
ਤਤੁਮਨੇ ਭਲੀ ਸਮਝੀਹੈ ਏਹਫਹਿਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇਕੋ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕਿਉ ਭਾਈਬਾਲਾ
ਏਹੁ ਬਾਤਤੇਭਲੀਹੈ ਤੂੰ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇਭਲੀਹੈ ਬਾਤ ਤਾਂ ਤੁਮਭੀਭਲੀ ਕਹਿਤੇਹੋ
ਏਹਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ ਇਕਖੂਹੇ ਤੇ ਆਏ ਲਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਓਥੇਆਹਾਉਸ
ਨੇਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਆਇਕਿ ਮਿਲਿਆ ਮੱਥਾਟੇਕਕੇ ਕਹਿਓਸੁ ਹੇਸੀਗੁਰੂ ਜੀਕਰਤਾਰਕਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਆਉ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸਤਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਲਾਲੇਨੇਕਹਿਆ ਅਜਮੇਂਨਿਹਾਲਹੋਯ
ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀਖੁਸੀਹੋਈਹੈ ਅਜਮੈਂਮਿਲਕਜੀਰਿਆਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਤ੍ਰਾਦਿਨ ਲਾਲੋਪ
ਸਰਹੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਮੂਲੇਦੇਨੇ ਪਾਸ ਆਏ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਮੂਲੇਨੂੰ ਖਬਰਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕਜੀ
ਆਯਾਹੈ ਮੂਲੇਕਹਾ ਵਡਾਆਯਾਹੈ ਮੇਰੀ ਹਿਕਜਾਲਣਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਮੂਲੇਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਮੂਲਿਆਕਿਛੁਖਾਵਨਨੂੰ ਲੈਜਾਹੁ ਦੇਖਕਛੁਕਪੜ੍ਹੇ ਵੀਸਾਰਲੈ ਤਾਂਮੂਲਾ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਦੀਥਾਲੀ ਲੈਆਯਾ ਪਰਕੋੜੀ ਲਜੇਹਾਜਾਇ ਆਖਿਓਸ ਨਾਨਕਜੀਲੈਪ੍ਰਸ
ਦਿਖਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੈਂਨਹੀਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਮੂਲੇਦਾਨਹੀਪਾਯਾ ਤਾਂਅਜਿਤੇ ਘਰੋਂਪ੍ਰਸਾਦਿਬਨਾਇਕੇ ਲੈਗਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸਦੀ
ਭਾਇਭਗਤੀਦੇਖਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕਣਲਗੇ ਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀਪਾਸ ਆਈ ਕਹਿਓਸੁ ਬਚ
ਏਨ੍ਹੇ ਤੇਰੇ ਕਾਰਖਾਨੇਵਲ ਦੇਖੋਸੁਨ ਏਹ ਤੇਰੀ ਆਮਦਨੀ ਆਵੈ ਤੇ ਇਜਤਪਤ ਬਣੀਹੋ
ਈਘਰਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਭਕਾਸੇਵਾਲਾਹੋਕੇ ਬਣੇ ਰਿਜਕਨੂੰ ਸਟਕੇ ਫਕੀਰੀ ਪਕੜੀ ਤੁਹਿ
ਕੀਕੀਤਾ ਸਾਡੀਧੀਏਹੁ ਜੇਹੇਕਰਮਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਸਨ ਹੁਨਭੀ ਓਨਾਨੂੰ ਸੰਭਾਲਕੇ ਬਹਿਕੁ
ਬਹੁਤੇਰਾਫਿਰਿਆਹੈਂ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਚੁਪਕਰਰਹੇ ਬੋਲੇਕੁਛਨਾਹੀ ਤੇਮਾਤਾਚੰਦੋਣੀਭੀ ਚ
ਰਣੀਆਇਲਗੀ ਲਖਮੀਦਾਸਭੀਚਰਨੀਲਗਾ ਤੇ ਮਾਤਾਚੰਦੋਣੀਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂਥੀ ਜਲਜ
ਹੈ ਬੈਰਾਗਕਰਨਲਗੀਹੇਮਹਾਰਾਜ ਏਹ ਸੁਖਈਸ੍ਰਜਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਲਹੁ ਇਕਵਾਰ
ਗੀਸਟਦਿਤੋ ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋ ਸਾਡੇ ਔਗਣਨੂੰ ਬਖਸੋ ਆਪਨੇਘਰਵਾਹੋ ਬਹੁਤਫਿਰੇਹੋ
ਯਾਮੇਨੂੰ ਆਪਨੇਪਾਸਰਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਾਡੇਪਾਸਨਿਰਭੁਖਹਈਜੇ ਕਭੁਖਹ
ਈ ਤਾਂਰਹੁ ਚੰਦੋਣੀਨੇਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾ ਆਪਦਾਸਥਰਲੇਫਨਿਹਾਲੀਯਾਹੈ ਤੈਨੂੰ ਨਿਰ
ਭੁਖਸਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂਭੂਲਹੈ ਇਤਨੇਚਿਰ ਨੂੰ ਸੀਗੀਚੰਦਭੀ ਮਥਾ ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਤੇਕ
ਹਾਜੀ ਬੇਧੋਜੀ ਹ[illegible] ਤੇ ਏਥੋਂ [illegible] ਭੀ ਦੇ[illegible] ਦੀਜਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ [illegible] ਸਭ

ਚਲਨੀਸਰਾਂਹੈਅਸੀਭੀਕਿਸੇਦਿਨਨੂੰਚਲਣਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮੂਲੇਆਇਕੇਕਹਾ
ਜੇਤੁਸੀਕੁਛਖਾਂਦੇਪੀਂਦੇਨਹੀਤੇਏਹਕਪੜੇਪਹਿਨੋਲਾਲਕਢਾਇਨੀਲੀਸਲਵਾਰਪ
ਟਕਾਪਗਾੜ੍ਹੀਸੁਫੈਦਫਰਗਲਸਿਜਾਲਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ॥ ਸਭਿਰਸ
ਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੇ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਬੋਲਣਾਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ਛ
ਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਬਾਬਾਹੋਰਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਜਿਤ
ਖਾਧੈਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲੈਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸ
ਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖ
ਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਬਾਬਾਹੋਰਪੈਨਣੁਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀ
ਐਮਨਮੈਚਲੈਵਿਕਾਰ॥ ਮੂਲੇਜਾਇਕੇਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਨੂੰਆਖਿਆਨਾਖਾਂ
ਦਾਹੈਨਾਪਹਿਨਦਾਹੈਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤਾਨਾਲਆਯਾਘੋੜੀਲੀਤੇਆਯਾਆਖਿਓ
ਸਤਪਾਜੀਘੋੜੀਤੇਸਵਾਰਹੋਕੇਘਰਚਲੋਗੁਰੂਜੀਕਹਾਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਣਇਨੇਸਾਖਤ
ਸੁਝਣਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਨਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪ-
ਤਸਿਉਪ੍ਰਗਟਕਰਮਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥ਬਾਬਾਹੋਰਚੜਨਾਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਜਿ
ਤਚੜਿਐਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲੈਵਿਕਾਰ॥੩॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰ
ਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮਸੋਈਤੁਧਭਾਵਸੀਹੋਰਆਖਣਬਹੁਤਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸ
ਚਾਪਾਤਿਸਾਹਪੂਛਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਬਾਬਾਹੋਰਸੌਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰ॥ਜਿਤਸੁਤੈਤਨ
ਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲੈਵਿਕਾਰ॥੪॥ ਫਬੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਧਰਮਸਾਲਬਧੀਤੇ
ਲੋਕਬਹੁਤੇਆਇਕਰਮਿਲਨਲਗੇਤੇਇਕਮਹੀਨਾਗੁਰੂਜੀਰਹੇਇਕਦਿਨਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਕਿਤਨੀਬਰਸੀਂਏਥੇਆਏਹਾਂਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਯ
ਤੂਹੈਜਾਣੇਮੈਂਕਿਆਜਾਣਾਤੁਸੀਹੀਦਸੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਾਲਾਅਠਾਰਾਂਬਰਸ
ਪਿਛੋਆਏਹਾਂਬਾਲੇਕਹਾਸਤਜੀਸਤਦੋਇਮਹੀਨੇਰਹੇਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਤੇਸਿਰੀਚੰ
ਦਲਖਮੀਦਾਸਬਾਲਾਭੀਕਰਤਾਰਪੁਰਨੂੰਆਏਅਗੇਪਕੇਘਰਅਤੇਧਰਮਸਾ
ਲਬਨੀਹੋਈਹੈਸੀਰਿਖੇਰਹਿਣਲਗੇਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਤਲਵੰਡੀਘਲਿਆਮਾਤਾਪਿ
ਤਾਨੂੰਮੰਗਵਾਯਾਬਾਲਾਆਪਨੇਘਰਗਇਆਨੂੰਭੀਮਿਲਿਆਮਾਤਾਗੁਰੂਜੀਦੀਬੈ
ਰਾਗਕਰਨਲਗੀਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਚਲੋਮਾਤਾਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਦਦਾਹ
ਈਤੇਭਾਈਕਾਲੂਭੀਤਿਆਰਹੋਯਾਤਾਂਮਾਤਾਜੀਭੀਟੁਰਨਲਗੇਤਾਂਲਾਲੂਬਹੁਤ
ਬੈਰਾਗਕੀਤਾਬਾਲੇਨੂੰਕਹਿਆਜੋਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖੇਬਚਾਤੁਸੀਤਲਵੰਡੀਆ

ਓ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਇਥੇ ਆਹੀ ਤੇ ਉਡੀਕਸੀ ਕਦੀ ਨਾ ਕਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਥੇ ਆਵੇਗਾ ਇਹ ਭੀ ਏਥੋਂ ਚਲੇ ਪੈਨ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਏ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਮਿਲੇ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਬਾਬੇ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਖਰਾ ਲਾਇ ਚਲੀਤਾ ਮਥਾ ਚੁਮਿਆ ਅੰਮਾ ਜੀ ਭੀ ਮਥਾ ਚੁਮਿਆ ਤੇ ਮਿਲੀ ਪੋਤ੍ਰੇ ਭੀ ਮਿਲੇ ਚੋਣੀ ਭੀ ਜਸ ਸਹੁਰੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਓਨਾ ਅਸੀਸਾ ਦਿਤੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਧਿ ਅਸਾਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਹਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਸਬਦ ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਮੈਂ ਕਹਾ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰ ਨ ਹੋਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹੁ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਹਿਬ ਕੈ ਨਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਸਾਰਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਸੀ ਫਕੀਰੀ ਦੇ ਸ ਛੋੜੋ ਤੇ ਗਿਰਸਤੀ ਦਾ ਦੇਸ ਕਰੋ ਤੇ ਨਵੇ ਕਪੜੇ ਪਾਹਿਨੋ ਇਸ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤ੍ਰਿਲਕ ਲਗਾ ਪਾ ਕਰੋ ਤੇ ਸਿਧੇ ਮਾਰਗ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਕੇ ਆਰਾਧਨੇ ਕੀ ਗਤ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਾ ॥ ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਇਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਤਾ ਅਗਰ ਵਾਸ ਤਨ ਸਾਸਾ ॥ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖ ਟਿਕਾ ਤਿਤ ਘਟ ਮਤ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਓਤ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਇਕ ਸਿਧ ਪੀਰ ਹੈਨ ਓਨਾ ਨੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਓਨਾ ਅਗੇ ਪੂਜਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਲੋਗ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਪਿਛੇ ਸੰਸਾਰ ਛੁਟੇਗਾ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਭਾਉ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਨ ਹੀ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ॥ ਪੂਜ ਲਗੈ ਪੀਰ ਆਖੀਐ ਸਭ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਾਏ ਆਪਣਾ ਹੋਵੈ ਸਿਧ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰਾ ॥੨॥ ਕਾਲੂ ਪੁਛਿਆ ਓਹ ਵਸਤ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਛੁਟੀਐ ਇਸ ਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਰਹਿਆ ਵੈ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਭੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨ ਮੇਟ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥ ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਅਖੰਡ ਸਦਾ ਸਚ ਸੋਇ ॥੩॥ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇਹੜੇ ਨਾਮ ਨਹੀ ਸਿਮਰਦੇ ਓਨਾ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿਰਤ ਕਰਦਿਆ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਗੁਜਰ ਗਈ ਓਨਾ ਦਾ ਦਰਗਾਹ ਮੈਂ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥ ਜਲੀਆ ਸਭ ਸਿਆਣਪਾ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰੀਐ ਦਰ ਗਇਆ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮ

੫੩੪ ਨਹੀਜਪਿਆਤਿਨਾਨੂੰਅਗੇਢੋਈਨਹੀਹੁੰਦੀ ਤਾਂਕਾਲੂਕਹਿਆਬਚਾਠੀਕਹੈਪ੍ਰਹੇਥੇ
ਦਾਤੂਮਹਾਪੁਰਖਹੈਂਤੇਅਸਾਤੈਨੂੰਜਾਤੋਨਹੀ ਪਰ ਬਚਾਸਾਡਾਕਿਆਹਾਲਹੋਵੈਗਾ॥
ਤੇਅਸਾਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਕਦੇਨਹੀਲੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਦੇਮੁਖਤੇ ਸਹਿਜਸੁਭਾਵਤੇ
ਨਿਕਲੀਹੈਪਿਤਾਜੀਜੋਸਾਡਾਹਾਲਸੋ ਤੁਹਾਡਾਹਾਲ ਤਾਂਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲੂਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਗੁਰੂਜੀਮਾਤਾਪਿਤਾਉਤੇਦਿਆਲਹੋਏਲਗੇਵਾਹਿਗੁਰੂਜ
ਜਪਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਵਿਚ ਉਦਾਸੀਭੇਖਉਤਾਰਕੇ ਸੰਸਾਰੀਕਪੜੇਪ
ਹਨਕੈਠੇਪਿਤਾਦੀਆਗਿਆਮੰਨਕਰਮੰਜੀਬੈਠਕਰਸਿਖਾਂਨੂੰਦਰਸਨਦੇਵਨਤੇਬਾਣੀ
ਉਚਰੀਐਜੋਸਿਖਸੰਗਤਬਾਣੀਸੁਣੈਉਸਕੇਮਨਵਿਚਗਿਆਨਕਾਉਜਾਲਾਹੋਆ
ਵੈਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਪ੍ਰੀਤਵਧਦੀਜਾਵੇ ਸਵੇਰੇ ਜਪਪੜ੍ਹਨ ਸੰਧਿਆਕੋ ਸੋਦਰਪ
ੜ੍ਹਨਾਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਆਰਤੇਗਾਵਨ ਆਰਤੀਸੁਣਕੇਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤੇ ਸੋਦ
ਰਸੁਣਕੇਦੇਗਵਰਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤ ਓਥੇਇਕਠੀਹੋਵੇ ਅਠੇਪਹਿਰਗਿਆਨਚਰਚ
ਹੁੰਦੀਰਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕੇਮਾਤਾਪਿਤਾਸਚਖੰਡਮੇਂਜਾਇਵਸੇਨਾਮਜਪਕੇਪਰਮਪ
ਦਕੇਅਧਿਕਾਰੀਭਏ ॥ ਇਕਵਾਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਹਜੂਰਸਿਧਆਏਚਰਚਾਬ
ਹੁਤਹੋਈਸਿਧਾਂਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਜਗਤਕੌਕਰਾਮਾਤਾਦਿਖਾਈਆਹੈਨ ਸਾਨੂੰਭੀ
ਦਿਖਾਉ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਰਾਮਾਤਾਸਭਨਿਰੰਕਾਰਮੇ ਹੈ॥ਸਿਧਾਂਨੇਕਹਾ ਅਸੀਲੁਕ
ਨੇਹਾਂ ਤੁਸੀਸਾਨੂੰ ਲਭੋ ਫੇਰਤੁਸਾਂਲੁਕਨਾਅਸੀ ਲਭਾਂਗੇ ਜਿਤਨੇਸਿਧਹੇਸਨ ਸਭਲੁ
ਕੇ ਜਹਾਂਤਹਾਂਲੁਕੇਹੈਸਨ ਤਹਾਂਤੇਪਕੜ੍ਹਮੰਗਾਏ ਮਹਾਰਾਜਨੇ ਫੇਰਕੋਈਸਿਧਉਡ
ਗਿਆ ਆਕਾਸਕੋ ਗਿਰਗਾਨੀਤੇ ਚੜ੍ਹਬੈਠਾ ਪਥਰਾਂਦੀ ਬ੍ਰਖਾਕੀਤੀਓਨੇ ਕੋਈ ਸੇਰਕੋਈ
ਬਘਿਆੜਬੰਦਰਹੋਏਜੇਨਵਧੂਪਬਣੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਲਾਠੀਲੈਰਾ
ਮਕਾਰਅਸਾਂਜਸੁਨਾਵੇਉਵਾਲੇਕਰਦੇ ਬਾਲੇਨੇਹੁਕਮਮੰਨਕੇਰਾਮਕਾਰਕੀਤੀਓਹ
ਬਾਲਬਾਹਰਹੀਰੇਖਾਵਣਕਾਰਦੇਅੰਦਰਕੋਈਨਆਸਕੇ ਸਭੀਹਾਰਗਏਮਥਾ
ਟੇਕਿਓਨੇਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਮੈਲੁਕਨਾਹਾਂਮੈਨੂੰ ਲਭੋ ਜੇਕਰਤੁਸੀਨਾਲਭਸਕੇ
ਤਾਂ ਭਾਈਬਾਲਾਟਿਕਟਕਾਰਖਕੇ ਅਰਦਾਸਕਰਨੀ ਮੈਂਹਾਜਰਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਜੋਤਿਨੂੰ ਤਤੁੰਦੇਨਾਲਤਤਮਿਲਾਇਦਿਤੇਚੇਤਨਪੁਰਖਕੋਨਿਰੰਕਾਰਕਰਤਾਰਮੇਂਲੀ
ਨਕੀਤਾਸਿਧ ਜਹਾਂ ਢੂੰਡਹੋਏਬਹੁਤਜਤਨਕਰਰਹੇਕਿਸੇਨੇਨਾਲਭਿਆਬਹੁਤਚਿਰ
ਤੀਕਫੇਰਭੁਲਾਈਬਾਲੇਨੂੰਕਹਿਓਨੇਤੁਸੀਲਭੋਤੁਹਾਡੀਬਾਲੇਟਕਾਰਖਕੇ ਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਤੁਰਤਹੀਪ੍ਰਤਖਹੋਏ ਸਭਸਿਧਾਂਮਥਾਟੇਕਿਆ ਜੈਜੈਕਾਰਕੀਤੇ

ਨੇਧੰਨਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਇਕਦਿਨਦਰੀਅਧੇਰੀਵਲੀਝਖੜੂਦੇਸਬਬਕਰਕੇਪੰਛੀਬਹੁਤਮੋ ੫੩੫
ਏਗੁਰੂਜੀਦੇਖਕਰਬੜਾਤਰਸਕੀਤਾਸਤਿਨਾਮਨਿਰੰਕਾਰਕਹਿਕਰਕਹਾਪੰਛੀਓਤੁਮਉਡਿ
ਜਾਓਪੰਛੀਉਡਿਗਏਪਿਛੋਗੁਰੂਜੀਨੇਮਨਵਿਚਵਿਚਾਰਕੀਤਾਮੈਕੌਨਸਾਕੀਟਹਾਂਪਰਮੇਸ੍ਰ
ਦੇਭਾਣੇਨੂੰਮੋੜਿਆਏਹੁਸਮਝਕਰਬੜੇਦੁਖੀਹੋਏਆਪਨੇਸਰੀਰਨੂੰਜਲਕਰਕੇਪੂਰਨਕੀ
ਆਸੁਆਸਕੇਪੌਨਮੇਂਮਿਲਾਯਾਸੀਰਕੇਬੜਾਖੇਦਦੀਯਾਬਹੀਸਜਾਕੇਦੇਖਕਰਸ੍ਰੀਨਿ
ਰੰਕਾਰਜੀਪ੍ਰਤਖਹੋਏਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਸੀਰਕੋਸਾਬਤਕਰਕੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰ
ਸੀਰਕੋਕਿਉਂਦੁਖਦੇਤਾਹੈਂਮੇਰੀਮਰਜੀਹੋਤੀਹੈਸੋਤੇਰੇਸਰੀਰਕਰਕਾਰਜਕਰਤਾਹੈਂਤੇਰੇਦੋ
ਸਨਹੀਜੋਮੇਰੀਮਰਜੀਹੋਤੀਹੈਸੋਈਮੈਂਕਰਤਾਹੋਂਤੂੰਸੀਰਕੋਦੁਖਨਾਦੇਹਏਹੁਦੁਖਮੇ
ਰੇਸੀਰਕੋਹੋਤਾਹੈਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਹੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਹੇਕਰਤਾਰਪੁਰਖਜੀਮੇਰੀਕਿਆਮਜਾ
ਲਹੈਮੈਂਦੁਖਦੇਵਾਂਮੈਂਕੌਨਕੀਟਹਾਂਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤੇਰੇਅਰਮੇਰੇਮੇਕੁ
ਛਭੇਦਨਹੀਹੈਜੋਕੁਛਤੂੰਕਰਤਾਹੈਂਸੋਤੇਰੇਪਾਸੋਂਮੇਰੀਪ੍ਰੇਰਨਾਤੇਹੋਤਾਹੈਤੇਰੇਪਾਸੋਕੁਛਨਹੀ
ਹੋਤਾਤੇਰਾਕੁਛਇਖਤਿਆਰਨਹੀਤੂੰਭੀਮਤਕਰਹਿਜੋਕੁਛਤੇਰੇਪਾਸੋਹੂੰਦਾਹੈਸੋਸਭਮੈਂ
ਕਰਤਾਹੋਂਫੇਰਕਰਤਾਰਕਾਹੁਕਮਹੂਆਹੇਨਾਨਕਜੋਕੁਛਤੂੰਕਰੇਂਗਾਸੋਮੈਂਮੰਨਾਂਗਾਤਿ
ਵੈਸੀਹੋਵੈਗਾਸਿਦਕਸਬੂਰੀਅਰਨਾਮਕਾਸਿਰੋਪਾਉਦੀਯਾਕਹਾਹੇਨਾਨਕਅਬਤੀ
ਰਥਾਂਪਰਮੇਰੇਨਾਮਕਾਚਕ੍ਰਫੇਰੋਜੋਤੇਰੇਪੀਛੇਲਗੇਗਾਸੋਉਧਰੇਗਾਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਕਹਾਚਲਭਾਈਬਾਲਾਬੇਨੀਜੇਗੀਉਦਾਸੀਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾਦੀਕਰਆਵੀਏ
ਤਬਬਾਬਾਜੀਕੁਲਛੇਤ੍ਰਮੇਂਗਏ ॥ ਖਟਦਰਸਨਮੇਲੇਮੇਇਕਠੇਹੋਏਹੈਸਨਬਹੁਤ
ਮੇਲਾਅਣਗਿਣਤਕੁਛਗਿਣਤੀਨਹੀਪਟਨੇਕੇਰਾਜੇਕਾਪੁਤ੍ਰਦੁਸਮਣਾਂਦਾਭਜਾ
ਯਾਹੋਯਾਉਸਸਮੈਂਆਯਾਕੁਲਛੇਤ੍ਰਮੈਂਸਿਕਾਰਖੇਲਕੇਮਿਰਗਮਾਰਲਿਆਯਾ
ਓਨਾਂਦੇਪਾਸਸੰਪਦਾਨਹੀਸੀਉਤਸਮੇਂਓਹੀਭੋਜਨਕੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸ੍ਰਬਸਾਮਰ
ਥਨੇਬਾਲੇਕੋਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਲਿਹਨਪੂਜਨਨਹੀਆਏਸੋਰਭਰਸਾਲਨਦੇ
ਗਾਲੇਆਇਕੇਧਰੋਬਾਲੇਕਹਾਸਤਬਚਨਚੂਲਾਬਣਾਇਕੇਮਾਸਦੇਗੇਮੇਂਧਰਦੀ
ਆਅਤੇਲੋਕਵਡੇਹੋਮਕਰਦੇਜਗਕ੍ਰਦੇਨਾਵਦੇਦਾਨਕਰਦੇਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਦੇਗਾਚੜ੍ਹਾਦਿਤਾ
ਲੋਕਧੂੰਆਨਿਕਲਦਾਦੇਖਕੇਸੋਟਾਲਕੜੀਹਥਿਆਰਲੈਕੇਦੌੜੇਆਕੇਆਖਣਲਗੇ
ਤੁਮਕੌਨਹੋਜੀਆਜਕੇਦਿਨਤੁਰਕਭੀਤ੍ਰਾਸਕ੍ਰਦੇਹੈਨਤੁਮਹਿੰਦੂਧਰਮਹੋਸਚਕਹੋਹਾਂਡੀ
ਮੇਕਿਆਹੈਧਰਿਆਹੋਯਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਾਨੂੰਭੁਖਲਗੀਸੀਹਾਂਡੀਧਰੀਹੈਜੀਨਿਆ
ਸੀਕਹੈਂਹਾਂਡੀਮੇਂਕਿਆਹੈਮਹਾਰਾਜਨੇਕਹਾਮਾਸਹੈਓਨੇਨੇਕਹਾਇਧਰਗਹਣਲਗਾਹੈ

੫੩੯ ਤੂੰਮਾਸਰਿੰਨਕਰਖਾਤਾਹੈਂਬਾਬੇਕਹਾਗਿਆਨਮੈਂਬਾਤਕਰੋਤਾਮੈਂਬਾਤਕਹਿਤਾਹੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਕਹੋਤਾਂਮੈਂਨਹੀਕਹਿਤਾਹੋਰਲੋਕਾਂਕੋਹਟਾਇਕੇਇਕਸੰਨਿਆਸੀਨੇਕਹਾਗਿਆਨਕੀ
ਬਾਤਕਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕਕਹਾ॥ ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ॥
ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾ
ਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ॥ਮੁਹਿਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ॥ਵਡਾਹੋਆਵੀਆਹਿ
ਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਕੋਆਵੈਰਾਸਿ॥ਆਪਿਛੁਟੈਨਹਿਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿ
ਣਾਸੁ॥੧॥ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ॥ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉ
ਣੁਸਾਗੁਕਹਾਵੈਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ॥ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੈ
॥ਮਾਸੁਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੁਪਕੜਹਿਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੇ॥ਫੜੁਕਰਿਲੋਕਾਂਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਨਹੀਸੂਝੈ॥ਨਾਨਕਅੰਧੇਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ॥ਅੰਧਾਸੋ
ਇਜੁਅੰਧੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨਨਾਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿੰਪੰਨੇਮਛੀ
ਮਾਸੁਨਖਾਹੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮੰਧੁਕਮਾਹੀ॥ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁ
ਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ॥ਬਾ
ਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇਰਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਮਾਸਹੁਹੋਇਜੀਅ
ਲਇਆਵਸੇਰਾ॥ਅਭਖੁਭਖਹਿਭਖੁਤਜਿਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰਾ॥ਮਾਸੁਪੁਰਾਣੀ
ਮਾਸੁਕਤੇਬੀਚਹੁਜੁਗਿਮਾਸੁਕਮਾਣਾ॥ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ
॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ॥ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂ
ਦੇਤਾਂਉਨਕਾਦਾਨੁਨਲੈਣਾ॥ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਲੈਂਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਙਾਣਾ॥ਆਪਿਨ
ਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ॥ਪਾਂਡੇਤੂਜਾਣੈਹੀਨਾਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸੁਉਪੰਨਾ॥ਤੋਇ
ਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋਇਅਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਗੰਨਾ॥ਤੋਇਆਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿ
ਧਿਹਛਾਤੋਇਐਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ॥ਏਤੇਰਸਛੋਡਿਹੋਵੈਸੰਨਿਆਸੀਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ
॥੧॥ਏਹੁਸਬਦਸੁਨਕਰਖਟਦਰਸਨਕੀਨਿਸਾਹੋਈਸਭਲੋਕਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀ
ਲਗੇਪਟਣੇਦਾਰਾਜਾਉਸਦੀਮਾਇਬਡੀਨਿਮਤਾਹੋਇਕੇਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਾਮਜਪੋਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾਤੇਰਾਜਭੀਤੁਹਾਨੂੰਮਿਲੈਗਾਇਤ
ਨੇਰਿਨੂੰਗਾਹਿਣਹਾਰਿਆਸਭੁਖਟਦਰਸਨਕੇਪੈਰੀਭਲਗਾਇਕੈਉਸਦੇਰੋਤੇਤ
ਸਮਈਉਸਰਾਜਕੁਮਾਰਦੇਹਬੀਸਭਕੋਛੁਡਾਇਕੇਵਿਦਾਕੀਯਾਤਾਂਓਹਮਾਂਪੁਤ

ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏਗੁਰੂਜੀਨੇਖੁਸੀਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਗੰਗਾਜੀਪੁਰਬਦੇਮੇਲੇਗਏਤਾਂਓਥੇਬ
ਡਾਮੇਲਾਸੀਜਾਂਤ੍ਰੀਲੋਕਾਇਕਠੇਹੋਏਹੈਸਨਜਤੀਸਤੀਚਰੰਜੀਵਸਾਧਸਿਧਨਾਥਬਦੇ
ਜੋਬੀਰਦੇਵਤੇਰਾਖਸਗਣਗੰਧ੍ਰਬਖੇਤ੍ਰਪਾਲਦਾਨਵਭੈਰਵਅਪਛਰਾਂਸੁਰਗਮ੍ਰਤੀਬ
ਣਪ੍ਰਜਤੀਜੋਗੀਜੰਗਮਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਣਹੋਰਸਭਲੋਕਓਥੇਹੈਸਨਜਿਸਦਿਨਪੁਰਬੀ
ਸੀਉਸਦਿਨਬਾਬੇਜੀਇਸਨਾਨਕਰਕੇਗੰਗਾਕੇਕਿਨਾਰੇਚੌਤ੍ਰੇਪਰਬੈਠੇਮੇਕਰਤ
ਰਦਾਧਿਆਨਕਰਤੇਥੇਮਰਦਾਨੇਦਾਭਾਈਦਾਨਾਹਬਾਬੀਮਿਲਿਆਉਸਸਬਦਪੜ੍ਹਿ
ਆਹਰਿਕੇਭਜਨਕੋਨਕੌਨਨਤਾਰੇ॥ਖਗਤਨਮੀਨਤਨੀਮ੍ਰਿਗਤਨਬੈਰਾਧਨਸ
ਧੁਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵਕੁਲਦੈਤਕੁਲਜਖਕਿੰਨਰਨਰਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰੇ॥
ਜੋਜੋਭਜਨਕਰੇਸਾਧੂਸੰਗਤਾਕੇਦੂਖਬਿਦਾਰੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਹਾਬਿਖਿਆਰਸਇ
ਨਤੇਭਏਨਿਰਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਪਹੁਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥
ਤਾਂਲੋਕਸਭਚਰਚਾਕਰਨੇਕੋਆਏਤਾਂਬਾਬੇਜੀਤਿਨ੍ਹਾਂਇਨਮੈਗੁਰਮੁਖਕੋਈਨਹੀ
ਸਭਹੋਮੈਹੰਕਾਰਕੇਲਦੇਹੋਏਹੈਨਸਭਚੌਫੇਰੇਆਇਬੈਠੇਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕਿਅੰਤਕ
ਤਾਂਇਕਪੰਡਿਤਬੋਲਿਆਮਹਾਰਾਜਕੋਬਿਅੰਤਸਭਕਹਿਤੇਹੈਂਅਵਤਾਰਭੀਪ
ਮੇਸ੍ਰਕਾਅੰਤਜਾਣਤੇਹੈਂਕਿਨਹੀਤਾਬਾਬੇਜੀਕਹਾਅਵਤਾਰਅੰਤਜਾਣਤੇਹੈਂ-
ਤੋਭਗਵੰਤਅੰਤਵੰਤਕਹੀਏਬਿਅੰਤਨਹੀਰਹਿੰਦਾਹੈਅਵਤਾਰਉਸਦਾਅੰਤਨਾ
ਹੀਜਾਣਦੇਤਾਂਓਹਪਰਮੇਸਰਨਹੀਕਹੀਦੇਤਾਂਤੇਅਵਤਾਰਭੀਏਹੀਜਾਣਤੇਹੈਂਪਰ
ਮੇਸ੍ਰਬਿਅੰਤਹੈਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕੋਟਨਬਰਸਾਂਦੀਉਮਰਹੋਵੇਤਪਕਰੀਏਪਵਣਅਹਾ
ਰੀਰਹੀਏਗੁਫਾਐਸੀਹੋਵੇਜਹਾਂਚੰਦਸੂਰਜਦਾਪ੍ਰਕਾਸਨਾਹੋਵੇਸੁਪਨੇਭੀਨਾਸਵੀ
ਏਨਾਮਜਪੀਏਤੋਂਭੀਅੰਤਨਹੀਆਂਵਦਾਓਹਨਿਰੰਕਾਰਸਰਾਹੇਫੇਰਆਪਨੇਸਰੀਰ
ਨੂੰਕਟੀਏਪੀਸੀਏਜਲਾਈਏਭਸਮਸੇਤੀਰਲਾਈਏਤੋਂਭੀਬਿਅੰਤਕਾਅੰਤਨਹੀ
ਸਿਧਤਾਹੋਵੇਪੰਛੀਦੀਤਰਾਂਆਕਾਸਮੇਂਭਵੀਏਖਾਣਪੀਣਛਡਦੇਈਏਸੂਖਮ
ਐਸੇਹੋਵੀਏਕੋਈਦੇਖਨਾਸਕੇਤੋਂਭੀਅੰਤਨਹੀਗੁਰੂਜੀਕਹੈਂਲਿਖਣੇਕਾਗਦ-
ਜਿਸਾਹੀਬਿਓਤ੍ਰਕੀਹੋਵੈਲਿਖੇਪਵਣਦੇਵਤਾਭੁਉਕਰਕੇਤੋਂਭੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਅੰ
ਤਨਹੀਆਂਵਦਾਏਹੁਸ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਰਚੀਹੈਸੋਆਪਨੀਕੁਦਰਤਿਕਰਕੇਰਚੀ
ਹੈਜਿਨਾਨੇਭਗਵੰਤਕੋਸਚਜਾਣਾਹੈਤਿਨਾਦਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾਭਾਵੇਂਭਗਤਕਰਣੀ
ਨਾਮਜਪਣਾਮਾਨੁਖਜਨਮਕਾਏਹੁਫਲਹੈਏਹੁਸੁਣਕੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੀਕੁਨੀ
ਸਭਲੋਕਲਗੇਬਾਬੇਸਤਿਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਦ੍ਰਿੜਾਏ[illegible]ਤਦੇਪਰਮਾ

੫੩੮ ਗੰਗਾਜੀਮਾਨੁਖਦੇਹਧਾਰਕਰ ਏਹੁਬਚਨਸਭਸੁਨੇਸੰਤਾਂਦੀਆਵਜਪਛਾਤੀਤੇਕਹਿਆ ੦
ਏਹੁਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਭਗਤਹੈਂਇਕਬਾਲਭ੍ਰਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਾਥਾਟੇਕ
ਯਾਤੇਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾਹੇਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇਵਿਚਬਡੇਪਾਪਾਂਵਾਲੇਲੋਕਇਸ਼ਨਾਨਕਰਦੇਹੈ
ਨਅਤੇਕਲਜੁਗਦੇਲੋਕਕੁਬੁਧੀਹੈਂ ਮੈਂਬਡੀਖਿਆਕੁਲਹੁੰਦੀਹਾਂ ਪਾਪਾਂਦੇਭਾਰਕਰ
ਕੇਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਹੇਗੰਗਾਮਾਤਾਜੋਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਦੇਭਜਨੀਕਹੇਨ ਸੰਤਹੈਨਤਿਨਾਂਦੇ
ਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰੋ ਜੋਸੰਤਨਿਰਲੋਭਹੈਨਨਿਰਹੰਕਾਰਹੈਨਨਿਰਵੈਰਹੈਨਜਿਨਾਂਨੇਜਗਤ
ਕੋਝੂਠਕਰਜਾਣਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਦੀਬੰਦਗੀਕਰਦੇਹੈਨਤਿਨਾਂਦੇਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰੋ ਅਰਤੇ
ਰੇਪ੍ਰਵਾਹਵਿਚ ਉਨਾਂਦੇਚਰਨਪਵੈਂਗੇਤਾਂਤੂੰਸੁਧਹੋਜਾਵੈਂਗੀਜੈਸੇਆਕਾਸਨਿਰਮਲ
ਹੈਤੇਰੇ ਸਪਰਸਕੀਏਤੇਕਲਜੁਗਕੇਜੀਵਭੀਸੁਧਹੋਜਾਵੈਂਗੇ ਏਹੁਸੁਣਗੰਗਾਮਾ
ਤਾਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਪਦਾਰਥਭੇਟਕੀਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਸਕਾਭੰਡਾਰਾਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਨਮਿਤਕਰੋ ਮਾਯਾਪਰਮੇਸਰਦੀਹੈ ਗੰਗਾਜੀ ਨੇਕਹਾਤੁਸੀਭੀਛਕੋ ਤਾਂਬਾਬੇ-
ਜੀਕਹਾਤੁਸੀਭੰਡਾਰਾਕਰਵਾਓ ਅਸੀਭੀਖਾਵਾਂਗੇਮਾਤਾਗੰਗਾਨੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਂਤੇ
ਜਨਕੀਆ ਸ੍ਰਬਤਜੀਵਜਾੜੀਕੋਤਿਨਾਂਨੇਪਰੋਸਿਆਸਿਧਸਾਧਦੇਵਤੇ ਜਤੀ ਸ
ਤੀਚੰਦ ਸੂਰਜ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸ਼ਨੁਸਿਵ ਮਾਨੁਖਰੂਪਧਾਰਕਰ ਪੌਣਪਾਣੀਭੀਭੋਜਨ
ਕੀਯਾਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਪਖੇਪਾਣੀਕੀਸੇਵਾਕਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀ ਕਾਭੰਡਾਰਜਾਣਕਰ
ਗੰਗਾਮਾਈਸਭਕੋਭੋਜਨਜਿਵਾਯਾ ਜਦ ਸਭਲੋਕਛਕਕੇਆਪਨੇਅਸਥਾਨ
ਕੋਵਿਦਾਹੋਏ ਤਾਂਮਾਤਾਗੰਗਾਜਲਰੂਪਹੋਈ ਜੈਸੇਖਰਫਕੀਪੁਤਲੀਜਲਹੋਜਾਵੈ
" ਅਗੇਗੁਰੂਜੀਮਥਰਾਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਗੋਕਲਗਏ।। ਚਲੇਭਾਈਬਾਲਾਮ
ਥਰਾਪੁਰੀਜਿਥੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰਹੋਯਾਹੈ ਜਮਨਾਨਦੀਕਿਨਾਰੇਗੁਵਰਧਨ
ਪਬਤਪਰਗਊਆਂਚਾਰੀਆਂਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਮਥਰਾਮੈਂਪਹੁੰਚੇਬਾਲੇਕਹਾਪਬਤ
ਕੈਸੇਆਯਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਰਾਮਜੀਪੁਲਬੰਨਣਵੇਲੇਬਾਂਦਰਾਂਨੂੰਭੇ
ਜਿਆ ਪਬਤਾਲਿਆਵਣੇਕੋ ਤਾਂਹਨੂੰਮਾਨਜੀਇਸਪਬਤਨੂੰਚੁਕਣਲਗੇਤਾਂਗੁਵ
ਰਧਨਕਹਾ ਮੈਨੂੰਕਿਥੇਲੈਚਲਿਆਹੈਂ ਹਨੂੰਮਾਨਨੇਕਹਾਰਾਮਜੀਕੇਦਰਸਨਕਰੋ
ਇਸਤਕਰਾਰਸੇਉਠਾਯਾਅਥਰਾਮੇਂਲਿਆਏਤਾਸਨੇਹਾਮਿਲਿਆਪੁਲਤਿਆਰ
ਹੋਗਿਆਹੈਜਿਥੇਕੋਈਆਂਵਦਾਹੈਪਬਤਰਖਆਓ ਤਾਂਹਨੂੰਮਾਨਜੀਥੇਠਗਏ
ਰਾਮਜੀਨੇਸੁਣਿਆਹਨੂੰਮਾਨਕੋਕਹਿਭੇਜਿਆ ਹਮਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਵਤਾਰਧਾਰਕੇਲੀ
ਲਾਧਹੂਤਾਰਿਰਇਸਪਰਕਰੈਂਗੇਤੁਮਆਓਹਨੂੰਮਾਨਜੀਏਥੇਛੋਡਗਏਜੋਕ੍ਰਿਸਨਅਵ

ਤਾਂਧਾਰਕੇਏਥੇਰਾਸਰਚੀਹੈਗੁਰੂਜੀਜਮਨਾਮੈਂਸਨਾਨਕੀਤਾਸਭਅਸਥਾਨਡਿਠੇਧਰਮ
ਣਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਵਹਾਂਕੇਲੋਕਹੰਕਾਰੀਲੋਭੀਲੰਪਟਦੇਖੇਪਰਮੇਸਰਦੀਪ੍ਰੀਤਵਾਲਾਕੋਈਨਾ
ਮਿਲਿਆਥੈਸਨੋਬੈਰਾਗੀਕਰਮਾਕੇਬੰਧਨੋਮੈਂਬੰਧੇਹੂਏਦੁਬਧੀਹੈਂਕੁਕਰਮਕਰਤੇਹੈਂ
ਸੁੰਦ੍ਰਔਰਤਤੇਲੜਕਿਆਸੇਭੋਗਕਰਤੇਹੈਂਅੰਧਧੁੰਧਵਰਤਿਆਹੈਜਤਕਪੁਰਬੀਕ ੦
ਰਾਸਮੇਲਾਜਾਇਕੇਦੇਖਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ॥ ॥ਸੋਈਚੰਦਚੜ੍ਹੇਸੇਤਾਰੇਸੋਈ
ਦਿਨੀਅਰਤਪਤਰਹੈ॥ਸਾਧਰਤੀਸਾਪਵਣਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਅਖੇਲੈਥਾਵਕੈਸੇ॥
ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰ॥ਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣਾਕਰੈਧਿਗਾਣਾਕਲਲਖਣਵੀਚਾਰ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤੈਦੇਸਨਾਆਯਾਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਨਬੈਠਾ॥ਦਾਤਾਦਾਨਕਰਹਿ
ਤੇਨਾਹੀਮਹਿਲਉਸਾਰਨਬੈਠਾ॥ਜੇਕੋਸਤਕਰੈਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਤਪਨਾਹੋਈ॥
ਜੇਕੋਨਾਏਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਕੇਲਖਣਏਈ॥ਜਿਸਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸੀਖੁਆਰੀ
ਚਾਕਰਕੇਹੇਡਰਨਾ॥ਜਾਂਸਿਕਦਾਰਪਵਹਿਜੰਜੀਰੀਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਨਾ॥ਆਖ
ਗੁਣਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁਜੁਗਕੇਰਾਰਹਿਆਤਪਾਵਸਜੇਗੁਣਦੇਹਤਾਪਾਈ
ਐ॥ਕਲਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਬੇੜੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਆ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦਅ
ਥਰਬਣਕਰਣੀਕੀਰਤਲਹਿਆ॥ਪਤਿਵਿਣਪੂਜਾਸਤਿਵਿਣਸੰਜਮਜਤਵਿ
ਣਕਾਹੇਜਨੇਊ॥ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕਚੜ੍ਹਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣਸੋਚਨਾਹੋਈ॥ਕਲ
ਪਰਵਾਣਕਤੇਬਕੁਰਾਨਾ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣਾ॥ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਿ-
ਮਾਣਾ॥ਕਰਕਰਤਾਤੂੰਏਕੋਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਮਿਲੈਵਡਿਆਈਏਦੂੰਉਪਰਕ
ਰਮਨਹੀ॥ਜੇਘਰਹੋਂਦੇਮੰਗਣਜਾਈਐਫਿਰਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮॥੧॥
ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਹਸਬਦਕਹਿਆਤਾਸਭਲੋਕਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਭਾਈਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਕਰਕੇਛੁਟਕਾਰਾਹੈਨਾਮਜਪਨੇਕਰਸੁਖਤੇ
ਵਡਿਆਈਮਿਲਦੀਹੈਨਾਮਜਪਣਦੇਤੁਲਹੋਰਕੋਈਕਰਮਨਹੀਪਰਮੇਸਰ
ਸੰਤਾਕੇਰਿਦੇਮੈਂਵਸਦਾਹੈਸੋਨਾਮਜਪੋਸਤਸੰਗਕਰੋਵੰਡਖਾਓਤੇਆਏਸੰਤਦੀ
ਸੇਵਾਕਰੋਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾ ਗੁਰੂਜੀਮਥਰਾਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਗੋਕਲਮੇਸਬਦਕਹਾ ੦
॥ ਸੁਣਸੁਣਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਭੁਲਾਏਠੌਰਨ
ਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵੈਮੇਲਮਿਲਾਉ॥ਨਾਮਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲ॥ਬਿਨਨਾਵੈਬਾਧੇ
ਜਮਕਾਲ॥ਖੇਤੀਵਣਜਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪਪੁੰਨਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੀ
ਅਮੈਚੋਟ॥ਨਾਮਵਿਸਾਰਚਲੈਮਨਖੋਟ॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨਮਨਸੀ

੫੪੦ ਤਲਸਾਚਪਰੀਖਾਜਲਪੁਰਾਇਣਰਸਕਮਲਪਰੀਖਆਸਬਦਰਤੇਮਨੈਰਸ
ਦੀਖਾਹੁਕਮਸੰਜੋਗੀਗੁਣੂਦਸਵੰਞੂਅਗਾਪਰਿਵਜਹਿਮਿਲਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥
ਪਭੁਛੈਆਪੇਵਣਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇ
ਨਾਮਨਾਲਪ੍ਰੀਤਕਰਦੇਹੈਨਨਾਮਕੀਓਟਲੈਂਦੇਹੈਨਤਿਨਾਦੇਸਭਕਾਰਜਸਵਾ
ਰਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕਾਸੀਮੇਂਗਏ ਪੰਡਤਨਾਲਭੇਟਾਹੂਈਪੰਡਤਨੇਕਹਾਨਾ
ਨਕਜੀਇਸਪੁਰੀਦਾਮਹਾਤਮਵੇਦਾਮਹਿਲਿਖਾਹੈਜੁਕੋਈਇਸਕਾਸੀਪੁ
ਰੀਵਿਚਪਾਪੀਪੁੰਨੀਜੀਵਸਰੀਰਤਿਆਗਦੇਹੈਨਸੋਸਭਸਿਵਪੁਰੀਕੋਜਾਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਹੁੰਦੇਹੈਨਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਤੀਬੇਰਸਿਵਜੀਰਾਮਨਾਮਮੰਤ੍ਰਕੀਆਵਾਜਕੰਨ
ਮੇਂਪਾਵਤੇਹੈਂਤਬਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈਸੁਣੋਪੰਡਿਤਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਕੈਸਾ
ਹੈਤੁਵੇਂਕਿਸੇਦੇਸਮੇਂਪੜ੍ਹੇਸੁਣੈਓਥੇਹੀਮੁਕਤਕਰਦਾਹੈਕਬੀਰਭਗਤਕਾਸੀ
ਕੋਤਿਆਗਕੇਮਗਹਾਦੇਸਮੇਂਜਾਇਬਸੇਊਹਾਸਾਧਸੰਗਤਕਰਜੀਵਮੁਕਤਹੋਤੇ
ਹੈਂਗੁਰਾਦੇਤਕਾਨਾਮਮੁਕਤਕਰਤਾਹੈਕਾਸੀਨਹੀਮੁਕਤਕਰਤੀਪੰਡਤਕਹਾਨਾਮ
ਤੋਹਰਿਜੀਕੇਅਨੇਕਹੀਹੈਂਪ੍ਰਜੀਵਕੋਮੁਕਤਕੋਣ੍ਹਾਨਾਮਕਰਤਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਬੇੜੀਆਤੋਨਦੀਮੇਂਅਨੇਕਹੋਤੀਹੈਂਸੋਸਭਹੀਪਾਰਉਤਾਰਤੀਹੈਂਜਿਸਬੇੜੀਤਰ
ਣੀਏਤੋਬੇੜੀਨਾਲਪ੍ਰੋਜਨਨਹੀਪਾਰਉਤਰਨੇਮੇਪਰੋਜਨਹੋਤਾਹੈਤੈਸੇਹੀਪਰਮੇ
ਸਰਦੇਨਾਮਸਭਮੁਕਤਦੇਤੇਹੈਜੋਨੂੰਗੁਰਮੁਖਤੇਨਾਮਉਪਦੇਸਕੀਤਾਹੈਸੋਈ
ਜੀਵਦੀਕਲਿਆਣਕਰਤਾਹੈਤਾਂਸੁਣਕੇਪੰਡਿਤਦੀਨਿਸਾਹੋਈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਸਭਪੰਡਿਤਾਂਕੋਸਤਿਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਕੀਤਾਤੇਪੰਡਤਭੀਨਾਮਧਰੀਕਸਿਖ
ਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਗਇਆਕੋਗਏ ਵਹਾਂਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਗਇਆਕੈਸੇਹੋਈਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਗਇਆਸੁਰਦੈਤ
ਹੋਯਾਹੈਤਿਸਨੇਬਹੁਤਤਪਕੀਯਾਹੈਤਿਸਕੋਮਹਾਰਾਜਕੀਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਈਤਿਸਨੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਆਰਾਧਨਾਕੀਤੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਸੰਨਭਇਆਕਹਾਵਰ
ਮਾਂਗਤਾਂਗਇਆਸੁਰਨੇਕਹਾਆਜਤੇਸੰਸਾਰੀਜੀਵਕੋਈਨਰਕਕੋਨਹੀਜਾ
ਵੈਤਾਂਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਕਹਾਏਹਜੀਵਆਪਨੇਕਰਮਾਨੂੰਭੋਗੇਗੇਨਾਤਾਂਜਗਤਕੀਤਾਂਕ੍ਰਿ-
ਸਟਹੋਇਜਾਵੈਗੀਤਾਂਰਾਕਸਨੇਕਹਾਸਾਰੇਜੀਵਾਂਦੇਕਰਮਾਦਾਫਲਮੈਨੂੰਭੁਗ
ਰਤਾਂਮਹਾਰਾਜਕਹਾਗਇਆਸੁਰਤੂੰਇਸੀਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਸੈਨਕਰਜਾਕੋਈ
ਇਸਪ੍ਰਿਥੀਪਰਦੇਹਆਣਕੇਤਿਆਗੇਗਾਸੋਮੇਰੀਪੁਰੀਮੇਂਪਰਾਪਤਹੋਵੈ

ਗਾ ਅਰਜਿਜਕੇਪਿਤ੍ਰ ਅਵਿਗਤਗਏਹੋਵੈਂਸੋਈਹਾਂਪਿੰਡਪਤਲਕਰੇਤਿਨਕਾ ਉਧਾਰਹੋ
ਗਾ ਤਬਬੇਦੇ ਪੰਡਿਤਾਨੇਕਹਾ ਤੁਸੀਭੀ ਆਪਨੇਪਿਤ੍ਰਾਂਦਾ ਉਧਾਰਕਰੋ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ
ਅਸਾ ਆਪਨੇਪਿਤ੍ਰਾਂਦਾਤੇ ਆਪਨੇਜਾਰਿਮਾਸੂਆਂਦਾ ਉਨਾਂਦੇਪਿਤ੍ਰਾਂਦਾ ਉਧਾਰਕਰ
ਛਡਿਆਹੈ ਐਸੀ ਕਿਰਿਆਕਰਮਦੀਵਾਪਿੰਡਪਤਲ ਕੀਤੀਹੈ ਜੋਅਭਿਮਾਨਦਾ ਅਧੇ
ਰਾ ਦੂਰਕਰਛਡਿਆਹੈ ਸੁਰਗਨਰਕਦੋਨੋ ਅਭਿਮਾਨਮੇਂ ਹੈ ਜਿਨਨੇਅਭਿਮਾਨ ਦੂਰੀਕੀਤ
ਬਹਿਆਹੈ ਤਿਨਦਾਉਧਾਰਹੂਆਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸਬਦਕਹਿਆ॥ ॥ਦੀਵਾਮੇਰਾ
ਏਕਨਾਮਦੁਖਵਿਚਪਾਇਆਤੇਲ॥ ਉਨਿਚਾਨਣਓਹੁਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲ॥
ਲੋਕਾਮਤਕੋਫਕੜਪਾਇ॥ ਲਖਮੜਿਆਕਰਏਕਠੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਹਿ॥ ਪਿੰਡਪਤ
ਲਮੇਰੀਕੇਸੋਕਿਰਿਆਸਚੁਨਾਮਕਰਤਾਰ॥ ਐਥੈਓਥੈਆਗੈਪਾਛੈਏਹੁਮੇਰਾਆਧਾ
ਰ॥ ਗੰਗਬਨਾਰਸਿਸਿਫਤਤੁਮਾਰੀਨਾਵੈਆਤਮਰਾਉ॥ ਸਚਾਨਾਵਣਤਾਂਥੀਐਜਾ
ਅਹਿਨਿਸਲਾਗੈਭਾਉ॥ ਇਕਲੋਕੀਹੋਰਛਮਛਰੀਬਾਮਣਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਪਿੰਡਬਖਸੀਸਕਾਕਬਹੂਨਿਖੂਟਸਿਨਾਹਿ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਏਹਗਾਇਆਕੇਪੰਡਿਤਲੋਕ
ਭੀਸਭਲੋਕ ਆਇਚਰਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ ਸਤਿਨਾਮਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਜਾ
ਪਜਪੋ ਤੁਹਾਡਾਕਲਿਆਣਹੋਵੈਗਾ ਮਨੋਨਾਸਵਾਸਨਾਖੈ ਤਤਾਭਿਮਾਨਕਾ ਅਭਿ
ਆਸਕਰੋ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਕਰਮਨੋਨਾਸਹੋਤਾਹੈ ਜਗਤਕੇਅਨਿਤ੍ਰਜਾਣਨੇਤੇਵਾਸਨਾ
ਖੈਹੁੰਦੀਆਹੈ ਨਵੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਕੇਆਭਿਆਸਤੇ ਤਤਾਭਿਮਾਨਹੋਤਾਹੈ ਨਾਮਜਪੋਤੁਹਾਨੂ
ਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ ਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕੇ ਸਭਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਜਗਨਨਾ
ਥਕੀਜਾਤ੍ਰਾਕੋਗਏ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਭੀਸਾਥਹੈ ਬਾਬਾਜੀ ਜਗਨਨਾਥਕੇਮੰਦਰਮੈਂ
ਇਥੈਠੇ ਜਬਆਰਤੀਕਾਸਮਾਂਆਇਆ ਤਾਂਪੰਡਿਤਨੇ ਆਰਤੀਕਰੀ ਬਾਬਾਜੀਸਮ
ਧਮੇਅਸਥਿਤਬੈਠੇਥੇ ਪੰਡੇਆਰਤੀਕਰਕੇਆਏ ਬਾਬੇਜੀਕੋਕਹਿਣਲਗੇ ਤੁਸੀ
ਜਾਤ੍ਰੀਹੋ ਆਰਤੀਦੇਵੇਲੇ ਕਿਉਨਹੀਖੜੇਹੋਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਕਆਰਤੀਈਸ੍ਵ
ਰਕੀਹੈ ਏਕਜੀਵਕੀਆਰਤੀਹੈ ਤੁਮਕਹੋਹਮਕੈਸੀਆਰਤੀਕਰੇਂ ਤਾਂਪੰਡਿਆਂਨੇਕ
ਹਾ ਤੁਮਕੇਹੜੀਆਰਤੀਕਰਤੇਹੋ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਸਬਦਕਹਾ ॥ਗਗਨਮੈਥਾ
ਲੁਰਵਿਚੰਦਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ ਧੂਪਮਲਆਨਲੋਪ
ਵਣਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ ਭਵਖੰ
ਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨ
ਹੈ ਤੋਹਿਕਉ ਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁ

੫੪੨ ਗਜਤਵਰੀਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ।ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਹੈਸੋਇ।ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਸਭਮੈ
ਚਾਨਣਹੋਇ।ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟਹੋਇ।ਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਆਰਤੀਹੋਇ।ਹਰਿ
ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ।ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇ
ਹਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ। ਤਾਂਪੰਡਿਆਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਜਾਇਪੈਰੀਂਭੀਗਲਗਾਵਨਲਗੇਠਾਕੁਰਬੋਧਅਵਤਾਰਕੇ ਤਾਂਭੀਗਲਨਹੀਂਨਾਗੀਤਾਂ
ਪੰਡਿਆਹਥਜੋੜਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਸੁਆਮੀਹਮਾਰੇਮੈਂਕਿਯਾਅਦਰਾਜਹੈਜੋਠੋਰ
ਨਹੀਂਲਗਾਤਾ ਤਾਂਠਾਕੁਰਜੀਕਹਾਕਲਜੁਗਮੇਂਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਮੇਰਾਭਗਤਹੈਉਸਕੋਤੁ
ਮੀਅੰਦਰਕਿਉਂਨਹੀਂਲਿਆਏਉਸਕੋਆਦਰਸਹਿਤਭੋਜਨਕਰਾਉ ਅਰਆਗੇਕੋ
ਜੋਨਾਨਕਕੇਪੰਥਕਾਆਵੈਉਸਕੋਪਹਿਲੇਭੋਜਨਮਿਲੈ ਏਹੁਸੁਣਕੇਪੰਡਤਦੌੜਿਆਏ
ਕਹਾਨਾਨਕਤਪਾਜੀਅੰਦਰਚਲੋਬਾਂਟਾਲੇਓਦਰਸਨਕਰੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਮ
ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾਦਰਸਨਈਹਾਂਬੈਠੇਕਰਤੇਹੈਂਤਾਂਪਾਂਡੇਗਲਮੇਂਪਲਾਪਾਕੇਖੜੇਹੋਏ
ਕੁਮਰਚਲੋਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਅੰਦਰਿਠਾਕੁਰਬੋਧਜੀਕਾਦਰਸਨਕੀਆ ਤੇਪ੍ਰਸਾਦਿਲੀਆ
ਤਾਂਠਾਕੁਰਜੀਭੀਗਲਲਗਾਯਾ ਤੇਆਗੇਕੋਜੋਨਾਨਕਪੰਥੀਆਵੈਸੋਖੁਲਾਸਾਦਰਸਨਕ
ਰੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੇਧਰਮਸਾਲਰਚੀ ਬਾਬੇਜੀਕੀਬਾਵਲੀਵਹਾਂਹੈਜਲਵਹਾਂਕਾਮਿਠ
ਆਹੈ ਕੋਭੋਜਨਮਿਲਤਾਹੈਓਥੇਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ। ਰੁਤਆਈਲੇਸ
ਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿ।ਰੰਗਰਾਤੇਰਵਹਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇ।ਕਿਸਪੂਜਚੜਾਵਉਲਗਉਪਾ
ਇ।ਤੇਰੇਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ।ਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਨਾਮਿਲੈਕਾਇ।ਤੇਰੀਮੂਰ
ਤਿਏਕਾਬਹੁਤਰੂਪ।ਕਿਸਪੂਜਚੜਾਵਉਦੇਉਧੂਪ।ਤੇਰਾਅੰਤਨਪਾਯਾਕਹਾਂਪਾਇ
।ਤੇਰੇਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ।ਤੇਰੇਸਠਸੰਬਤਸਭਤੀਰਥਾ।ਤੇਰਾਸਚਨਾਮਪ
ਰਮੇਸਰਾ।ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਆ।ਅਣਜਾਣਤਨਾਮਵਖਾਣੀਐ
।ਨਾਨਕਵਿਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ।ਸਭਲੋਕਸਲਾਹਿਏਕਸੈ।ਸਿਰਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵ
ਹੈ।ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਉਹੈਂ। ਤਾਂਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕਰਸਭਪੂਜਾਰੀਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਸਤਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਦਿਤਾ ਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਜਪਣਜਗੀਨਾਥਭੀਪ੍ਰਸੰਨਭਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੇਅਜੁਧਿਆਕੀਜਾਤ੍ਰਾਕੀਤੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਕੀਨਗਰੀਹੈਇਸਕਾਭੀਦਰਸਨਕਰਦੇਚਲੀਏ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਰਜੂਨਦੀਦੇਕਿਨਾਰੇਪਜਾਇਉਤਰੇਓਥੋਂਦੇਲੋਗਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀ
ਆਇਲਗੇ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਰਾਮਜੀਇਸਨਗਰੀਕੋਸਾਥਲੈਗਏਥੇਏਹਕਹਾਂਤੇਆ

ਈ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਹੁ ਪਰਤਾਪ ਨਹੀ ਜਾਨਨਾ ਜਾਂਦਾ ਏ ਅਤੇ ਜੋ ਮੀਰ ੫੪੩
ਮਜੀਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਤੇ ਥੇ ਅਰ ਜੋ ਓਨਕਾ ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਥੇ ਸੋ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਮੇ ਜਾਇ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਤੁਸੀ ਭੀ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਲੋਕਾਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਕਿਤਨੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੈਂ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੋ ਹੈਂ ਔਰਕੋ ਉਪਦੇ
ਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਆਪ ਨਹੀ ਕਮਾਵਦੇ ਤਿਨਕੋ ਮਿਲਨ ਕਾ ਪੁੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਵਧੂਤ ਗੁਰੂ
ਹੈਂ ਸੋ ਓਨਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰੂਪੀ ਹਾਥ ਪਾਉਂ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਤਜਨ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਨਿਰਬਾਣ
ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸੋ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੈ ਦੂਜੇ ਕੋ ਪਾਰ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਜੋ ਮਹਾ
ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਸੋ ਆਪ ਤੋ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈਨ ਤੇ ਜੋ ਉਨਕੋ ਮਿਲੈ ਉਸਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ
ਕਰਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਅਯੁਧਿਆ ਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਸਾਡੀ ਭੀ ਕਲਿਆਣ ਕ
ਰੋ ਤੁਸੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਗਤ ਅਨਿਤ ਜਾਣੋ ਤੇ ਆਏ ਸੰਤ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਮਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਤੁਹਾਡੀ ਭੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ

॥ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਾਗਰਾਜ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਨਦਰ ਦਾ
ਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕੋਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਜਪ ਮਾਲਾ ਸੇ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਕੋ
ਈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਭੀ ਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਤੋ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਨਹੀ
ਜਾਨਦਾ ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ ਆਇਆ
ਨੀਗਾਂ ਪ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਂ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤਿ ਰਖਣੀ ਏਹ ਮੇਰਾ ।
ਨਿਕਲ ਪਾਂਦਾ ਬੰਧਾਂ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨੂੰ ਪਿਆ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਪੰ
ਤ ਕੀਤਿਆਂ ਈ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਬੰਧਾ ਪਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟ ਭਾਲਦਾ ਹੈ ਇਕ ਤੇਰਾ
ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਦਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਏਹ ਜੀਵ ਮਾਤਾ ਦੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਆਯਾ ਉਸੀ ਦਿਨ ਮ
ਰਨ ਦਾ ਲੇਖ ਇਸ ਦੇ ਮਥੇ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਜੀਵਣ ਦੇ ਸਾਜ ਬਨਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅ
ਖੀਂ ਨਾਲ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਉਮਰ ਬੀਤਦੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਦਿ
ਖਾਦੀ ਅਗਨੀ ਬਲਦੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਭੀ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਦਾ ਤੇ ਆਪ ਗੁਮਾਨ ਕ
ਦਾ ਹੈ ਏਹ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਈ ਬਾਪ ਤੇ ਮਾਈ ਤੇਰੇ ਲੋ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ ਸੋ ਏਹੁ ਸਭ
ਝੂਠੇ ਹੈਂ ਜਿਨਾਂ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੁਆਰਿਓਨਾ ਮਿ
ਲਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਪਰਾਗ
ਬਾਸੀ ਸਿਧ ਸੰਤ ਪੰਡਿਤ ਹੋਰ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ

੫੪੫ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਾਂਈਕਲਿਜਣੁਹੋਵੈ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਭਾਈ ਇਕਮਨਹੋਇਇਕਰਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀ
ਆਰਾਧਨਾਕਰੇਨਾਮਜਪੇਨਿਰਅਭਿਮਾਨਹੋਵੇ ਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰੇ ਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋ
ਵੈਗਾਹੋਰਤੀਰਥਨਿ ਦੁਆਰਕਾਗੋਦਾਵਰੀ ਸਭਤੀਰਥੋਂਕਾ ਧਰਤੀਕਾਰਟਨਕੀਤਾ
ਜਹਾਂਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਖਦੇਫਿਰਦੇ ਭਗਵੰਤਕੇਨਾਮਕੇਉਪਾਸਕੋਂਕਾਦਰਸਨਕੀਆ
ਲੀਆ ਭਾਈਬਾਲੇਕੋਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਹੁਣ ਸਭਤੀਰਥਾਂਕਾਫਲਲੀਤਾਹਈਹੁਣ
ਚਲੋਪੰਜਾਬਦੀਧਰਤੀਚਲੀਏ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਰਸਤੇਮੈਂ
ਆਵਤੇਬਾਬੇ ਅਗੋਂ ਗੋਰਖਨਾਥਮਿਲਿਆ ਤੇਸਿਧਬਹੁਤੇਨਾਲਹੈਸਨ ਗੋਰਖਨਾ-
ਥਕਹਾ ਆਈਏਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਆਦਿਪੁਰਖਕੋ
ਆਦੇਸ ਜਿਥੇਨਾਥੇਜਤੀਸਿਧਾਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਤੂੰਪੂਰਾਮਹਾਪੁਰਖ
ਹੈਤੁਮਧੰਨਹੋਤੁਮਕੋਐਸਾਸਬਦਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆਹੈ ਤੇਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾਕਹੋਤਪ
ਜੀਕੁਛਸਬਦਉਚਰੋ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇਆਪੇਆ
ਪਿਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾ
ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁ
ਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕ
ਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿ
ਸਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ ਹੇਗੋਰਖਨਾਥ ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਦਾਤਾਮੈਨੂੰਕਦੇਨਾਵਿਸ
ਰੈ ਮੈਂਏਹੁਕੁਛਮੰਗਦਾਹਾਂ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾ ਸਿਧਮਹਾਪੁਰਖਾਂਮਿਲੇਕਾਫਲਏਹ
ਹੈਕਿਕੋਈਕੈਸਾਪਾਪੀਹੋਵੈ ਸੋਮੁਕਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ ਤੇਆਰਜਾਬਹੁਤੀਹੁੰਦੀਹੈਤੇ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੈਨੂੰਹੋਰਕੁਛਨਹੀਚਾਹੀਦਾ ਇਕਪ੍ਰਮੇਸਰਮੇਰੇਹਿਰਦੇਤੋਂਨਾਵਿਸ
ਰੈਰਾਜਮਾਲਵਡੀਆਰਜਾ ਸਭੋਮਿਥਿਆਹੈਨ ਮੈਨੂੰਏਹਾਹੀਮਿਲੈ ਜੋਪਰਮੇਸ
ਰਚਿਤਰਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੀ ਅਖੰਡਭਗਤਹੋਈਹੈ ਕਲਜੁਗਮੈ
ਤੁਹਾਡੇਜੈਸਾਕੋਈਨਹੀਹੋਇਆ ਨਾਕੋਈਹੋਰਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਸਭਸਿਧ ਆਦੇਸਕਰਕ
ਹਿਕੇਵਿਦਾਹੋਏ॥ ਗੁਰੂਜੀਰਾਵੀਨਦੀਤੇਬਿਆਸਾਦੇਵਿਚ ਆਇਬੈਠੇ ਸੇਖਫਰੀ
ਦਦੇਪਟਨਦੇਕੋਸਦੋਫਰਕਵਿਚ ਪਟਣਦਾਪੀਰ ਸੇਖਫਰੀਦਦੀਔਲਾਦ
ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਆਹਾ ਤੇਸੇਖਬ੍ਰਹਮਦਾਮੁਰੀਦਖੁਦਾਇਦਾਪਿਆਰਾ ਲਕੜੀਆਚੁਗ
ਣਬਾਹਰਵਰਆਇਆਆਸੀ ਕਮਾਲਦਰਵੇਸ ਖਬਦਾਰਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਵਾਲਾਸੀ

ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕਕਹਿਆ ॥ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਉਪਰਿਲੇਖਭਿਤੂੰ ਏਕੋਕ
ਹੀਏਨਾਨਕਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂੰ ਏਹੁਸੁਣਕੇਫੇਰਸੇਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇਕੇਸਲਾਮਕ
ਤੀਤੇਬੈਠਾਅਰਜਕੀਤੀਪੀਰਸਲਾਮਤਏਹੁਬੈਤਫੇਰਸੁਣਾਵੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਫੇਰਸੁ
ਣਾਯਾਅਰਥਕਰਕੇਜੋਸਭਕੁਛਖੁਦਾਇਹੀਹੈਏਹਖਲਕਤਖਾਲਕਦੀਹੈਖ
ਲਕਖਲਕਮੈਂਵਸਦਾਹੈਏਹੁਸੁਣਕੇਫਕੀਰਨੇਸੇਖਬ੍ਰਹਮਪਾਸਜਾਇਕੇਕਹਾਪੀਰ
ਸਲਾਮਤਨਾਨਕਵੇਦੀਸੋਐਨਖੁਦਾਇਕੀਸੂਰਤਹੈਮੈਂਵੇਖਆਯਾਹਾਂਅਲਾਹਨੂੰ
ਪਛਾਤਾਹੈਸੁ ਸੋਹਕਤਾਲਾਨੂੰਅਪੜਿਆਹੈਪੀਰਨੇਕਹਾਹਿੰਦੂਲਿਆਹੈਤੇਖੁਦਾ-
ਇਦੀਸੂਰਤਕਿਆਕਮਾਲਨੇਕਹਾਪੀਰਸਲਾਮਤਨਾਨਕਹਿੰਦੂਐਨਖੁਦਾਇਹੈ
ਤਾਪੀਰਕਹਾਮੇਰਾਸੁਖਲਲੈਜਾਹੁਜਵਾਬਦਿਤੋਸੁਤਾਂਹੋਤੇਸਚਨਹੀਤਾਂਕੂੜਾ।
ਇਕਸਾਹਿਬਦੋਇਹੱਦੀ। ਕੇਹਨੂੰਸੇਵੀਕੇਹਨੂੰਰੱਦੀ। ਹਿੰਦੂਕਹਿੰਦੇਹਨਖੁਦਾਇ
ਸਾਡੇਵਿਚਸਹੀਹੈਤੇਮੁਸਲਮਾਨਕਹਿੰਦੇਹਨਅਸਾਹੀਵਿਚਸਹੀਹੈਖੁਦਾਇਇਕੋ
ਹੈਤਾਂਕਮਾਲਨੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਹਾਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸਾਹਿਬਇਕੋਹੈਉਸਨੂੰਸੇਵੀ
ਐਦੂਜੇਨੂੰਰਦਕਰੀਐ। ਸਲੋਕੁ। ਦੂਜਾਕਾਹੇਸਿਮਰੀਐਜੰਮੈਤੇਮਰਜਾਇ
ਏਕੋਸਿਮਰੋਨਾਨਕਜਲਥਲਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਜੇਕੋਦੂਜੇਨੂੰਭੁਲਦੇਹੈਨਸੋ
ਖੁਦਾਇਨਾਲਵਾਸਲਹੁੰਦੇਨਾਹੀਦੂਜੇਨੂੰਮਾਰਇਕੋਨੂੰਸਿਮਰ ਜੋਸਭਕੇਬੀਚ
ਰਵਿਆਹੈਤਿਸੈਸਾਥਮਿਲਹਿੰਦੂਕੌਨਅਰਮੁਸਲਮਾਨਕੌਨਸਭਮੇਂਏਕੋ
ਖੁਦਾਇਹੈਸੇਖਬ੍ਰਹਮਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕੇਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਯਾਪੀਰਕਹਾਬਚ
ਇਸਮੈਂਬਹੁਤਅਜਮਤਹੈਮੁਰੀਦਨੇਕਹਾਪੀਰਜੀਸਭਕੁਛਤੁਮਾਰੇਕੋਰੋਸਨ
ਹੈਪੀਰਕਹਾਚਲੋਮੈਂਚਲਦਾਹਾਂਪੀਰਸੁਖਪਾਲਪ੍ਰਸਵਾਰਹੋਕੇਮੁਰੀਦਕੋਨਾ
ਲਲੇਕੇਰਿਆਜਾਬਾਬੇਜੀਪਾਸਪਹੁੰਚੇਤਾਂਪੀਰਸਵਾਰੀਤੇਉਤ੍ਰਕੇਕਹਾਯਾਰ
ਸਲਾਮਾਲੇਕਬਾਖੁਦਾਈਸਚੋਂਦਰਗਾਹਿਕਦਨਾਵਿਸੇਖਆਖਾਨੇਖਾ
ਉਸਚੂਮੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ। ਸਚਅਲਾਈਪੀਰਦਰਗਾਹਿਸੋਹਨਿਸਰੀਆ
ਕੂੜੈਕੂੜਾਭੇਖਫਿਰਚੌਰਾਸੀਸੁਧੀਯਾਂ। ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾਧੰਨਨਾਨਕਵੇਦੀਖੁ
ਦਾਇਕੋਪਿਆਰੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਆਉਪੀਰਜੀਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈਗੁਰੂਜੀਤੇਪੀ
ਰਜੀਆਪਸਵਿਚਗਲਮਿਲੇਬਹੁਤਭਾਉਕਰਕੇਪੀਰਕਾਦਿਛਾਵਨਾਵਿ
ਛਿਆਗੁਰੂਜੀਤੇਪੀਰਬੈਠੇਪੀਰਕਾਮੁਖਕਾਬੇਵਲਗੁਰੂਜੀਕਾਮੁਖਪੂਰਬਕੀ
ਤਰਫਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੀਰਜੀਤੁਸਾਇਤਫਲਕਾਬਾਸਹੀਕੀਤਾਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕ

੫੪੬ ਹਨਾਨਕਜੀਮੁਸਲਮਾਨਕਾਦੀਨਤੇਪੀਰਕੀਠੌਰਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੀਰਜੀਖੁ
ਦਾਇਤੇਭੁਲਣਦੀਨਿਸਾਨੀਏਹਾਹੈਤਾਪੀਰਕਹਿਆਤੁਹਾਡਾਬੈਤਸੁਣਕੇਮੈਂਬਹੁ
ਤੁਹੈਰਾਨਥੀਆਅਰਕਹਾਜਿਸਦਾਏਹੁਬੈਤਹੈਤਿਸਦਾਦੀਦਾਰਕਰੀਏਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਅਸੀਜੀਵੇਤੁਹਾਡੇਦੀਦਾਰਤੇਸਾਨੂੰਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈਅਸੀਨਿਹਾਲ
ਹੋਏਪੀਰਨੇਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਗੰਧਿਨਨੇਦਾਸਵਾਲਕੀਤਾਪਾਕੁਪਟੋਲਾਧ-
ਜਕਹੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਉਹਾਜਿਨੀਦੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੋਈਵੇਸਕਰੇਉਹਾਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾਕੁਕੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇਹਾਧਰਤੀਬੈਠੇਸਹੁ
ਮਿਲੈਜੇਨੀਯਤਰਾਸਕਰੇ॥ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹਾ ॥ਨਵੀਕਤਨਰਾਦਿਆਵ
ਤੀਥੀਮੁਈਆਸਾ॥ਧਨਕੋਫੇਰੀਗੋਰਮਹਿਤੈਸਹਿਨਾਮਿਲਿਆਸ॥ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ॥ ਮਹਿਲਕੁਚਜੀਮੜਵੰਨੀ॥ਕਲੀਮਨਹੂਕਸੁਧਾ॥ਜੇਗੁਣਨਾ॥
ਭਰਵੈਨਾਨਕਔਗਨਸੁੰਧਾ॥ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਪੁਛਿਆ॥ਕਦੇਣਸੁਅਖਰਕਵਨ
ਗੁਨਕਵਨਸੁਮਣੀਆਮੰਤਾ॥ਕਵਨਸੁਵੇਸੋਹੌਂਕਰੀਜਿਤਵਸਆਵੈਕੰਤ॥
॥ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ॥ ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰਖਿਵਨਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤਾ॥ਏ
ਹੁਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਤਾਵਸਆਵੀਕੰਤਾ॥ਸੇਵਾਕਰੈਜੁਕੰਤਕੀਕੰਤਤਿਸੀਕਾਹੋਇ॥ਰ
ਰਬਕੰਤਨਾਪਾਈਐਜੇਖਰੀਸੁਆਲਿਓਹੋਇ॥ਸੇਵਾਸਾਤਿਸਭਾਦਸੀਜਾਕੋਨਦ
ਰਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸਭੇਸਗੀਆਪਲਰਨਕੰਤਤਿਸੀਕਾਹੋਇ॥ ਤਾਂਸੇਖਬ੍ਰਹਮ
ਨੇਏਹਬਚਨਸੁਣਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਹਥਰਖਕੇਆਪਨੇਮਥੇਤੇਲਾਇ
ਕੇਕਹਿਓਸਵਾਹੁਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਂਸਚੇਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਦਿਤੀਹੈਹੁਣਖੁਦਾਇ
ਦੇਰਾਹਦੀਸਾਨੂੰਭੀਖਬਰਹੋਈਖੁਦਾਇਦਾਕਰਮਹੋਯਾਤੇਅਸੀਜੀਵੇਸਾਨੂੰਖੁ
ਦਾਇਹੀਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇਕਾਮਹਿਲੀਮਿਲਿਆਹੁਣਖੁਦਾਇਦੇਮਿਲਨਦਿ
ਚਹੁਸ਼ਕਨਹੀਹੋਰਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨਾਲਗੋਸਟਹੋਈ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹਿਆਹੇਨਾ
ਨਕਜੀਇਕਖੁਦਾਇਦੇਨਾਮਦੀਵਾਰਥੀਦੇ ਤਾਂਅਸੀਨਿਹਾਲਹੋਵੈਜੀਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਸਾਦੀਵਾਰਓਥੇਕਹੀਨੌਪੌੜੀਆਂਤਾਂਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨੇਸੁਣਕੇਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਦਿਆਪੈਰਾਂਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਪੀਰਹੈਂ-
ਮੈਤੇਰਾਮੁਰੀਦਹਾਂ ਅਤੇਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨੇਬਹੁਤਦਾਜੇਆਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਕੀਤਾਂ
ਟੋਰਗੁਰੂਜੀਵਿਦਿਆਓਥੋਹੋਏ॥ ਅਗੇਰੁਮਾਵਿਚਸਾਖੀਸਾਹਅਬਦੁਲਰ
ਹਿਮਾਨਨਾਲ॥ ॥ਰੁਮਵਿਚਉਥਾਰੇਧਾਪਬਾਨੇਜਾਇਕੇਸਾਹਅਬਦੁਲ

ਰਹਿਮਾਨਪਾਸਗੁਰੂਜੀਦੀਤਾਰੀਫਕਰੀ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨੇਗੁਰੂਜੀਕਾਨਾਮਸੁਣਕੇਬਡ਼ਾ
ਗੁਮਾਨਖਾਧਾਤੇਕਹਿਆਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਬਾਤਕਰਦੇਹੋਓਠਾਇਕਰਦੂਰਕਰਦੇਵਾਂਗਾ ਪਠਾ
ਣਨੇਕਹਾਕਿਸਕੋਉਠਾਵੇਂਗੇ ਸੇਖਕਹਾਜਿਸਕੀਤਾਰੀਫਕਰਦੇਹੋ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾਸੇਖਜੀ
ਖੁਦਾਇਕੋਉਠਾਵੇਂਗੇ ਓਹਖੁਦਾਇਹੈ ਸੇਖਕਹਾਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਾਰੀਫਕਰਤਾਹੈਹਿੰਦੂਕੋ
ਖੁਦਾਇਕਹਿਤਾਹੈ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾਸੇਖਜੀਓਹਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਤੇਫਾਰਗਹੈਓਹ
ਬਜਿਨਸਖੁਦਾਇਹੈ ਏਹੁਕਹਿਣੇਤੇਲਾਜਮਹੋਵੇਂਗੇ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਗੁਸਾਖਾ
ਧਾਪਠਾਣਕੋਕੁਛਕਹਿਨਾਸਕੇਅਗਲੇਭਲਕਉਬਾਰੇਖਾਂਇਕਰੇਜਾਬਾਫਤੇਦਾਰੰਗਾ
ਸੋਲਾਗਜਾਂਦਾਗੁਰੂਜੀਕੇਹਜੂਰਲਿਆਇਰਖਿਆਅਰਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਂਤੇਹਥਰਖੇ
ਅਰਆਪਨੇਮੂੰਹਤੇਫੇਰੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੀਆਂਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਰਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇਆਪਨੇਨਾਮਦੀ
ਸਿਹਤਕਰੇਮੀਆਂਅਸੀਫਕੀਰਹਾਂਸਾਨੂੰਐਸੇਚੰਗੇਕਪੜੇਨਹੀਂਲੋੜੀਦੇਸਾਨੂੰਪਹੁੰਚ
ਤੁਸੀਂਪਹਿਨੋ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂਕਹਾਮੇਰੇਕੋਖੁਦਾਇਤੇਬਖਸਾਵੋ ਮਰਦਾਓਨਹੀਂਏਹਰੇਜਾਤੁ
ਮਾਰੀਅਨਾਇਤਸੇਹੂਆਤੁਮਾਰਾਹੈ ਤੁਸੀਂਲੇਵੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇਕਹਾਤੁਮਾਰੀਮਰਜੀਦਰਜੀ
ਪਾਸੋਦੋਇਚਾਦਰਾਬਨਵਾਓ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂਦੋਇਚਾਦਰਾਬਨਵਾਇਕੇਲੈਆਇਆ
ਇਕਚਾਦਰਬਾਬੇਜੀਆਪਲੀਤੀਦੂਸਰੀਬਾਲੇਲੀਤੀ ਤਾਂ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾਹੁਣਮੈਂਨਿਹਾ
ਲਹੋਇਆਹਾਂ ਅਜ ਏਹੁਰੇਜਾਖੁਦਾਇਨੇਪਹਿਨਿਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਹੋਖਾਨ
ਜੀਸੇਖਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਦੀਖਬਰ ਤਾਂ ਖਾਨਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋਸਭਰੋਸਨ
ਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਹਮਾਰੇਪਖਫਾਹੈ ਉਬਰੇਖਾਂਕਹਾਤਪਾਜੀਓਹਫਕੀਰਕਹਾ
ਤਾਹੈ ਪ੍ਰਫਕੀਰੀਦੂਰਹੈ ਫਿਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾਖਾਨਜੀਤੁਮਸਚਕਹਿਤੇਹੋ ਖਾਨਨੇਕਹਾ
ਤਪਾਜੀਜੋਕੁਛਉਸਨੇਕਹਾਹੈਮੈਂਨਹੀਕਹਿਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਿਸੰਗਕਹੁ ਤਾਂ ਖਾ
ਨਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਓਹਕਹਿਤਾਹੈਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਾਰੀਫਕਰਤਾਹੈ ਮੈਨੇਕਹਾਨਾਨਕ
ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਤੇਫਾਰਗਹੈ ਐਨਖੁਦਾਇਕੀਸੂਰਤਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖਨੇਗੁਸਾਖਾਧਾ
ਪਰਦਸਕੁਛਨਹੀਂਚਲੇਸਤੇਹੋਰਕਹਿਓਸਉਠਾਇਕੇਦੂਰਕਰਦੇਵਾਂਗੇ ਮੈਨੇਕਹਾ
ਓਹੁਖੁਦਾਇਹੈ ਤੂੰਕਿਸਕੋਉਠਾਵੈਂਗਾ ਏਹੁਸੁਣਕੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾ
ਸੇਖਦੀਦੀਦੂਕਨੀਲਾਹਆਈਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇਆਖਿਆਚਲੋਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂ ਖਾਨਕਹਾ
ਮੈਭੀਨਾਲਚਲਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਮਅਗੇਚਲੋਹਮਆਵਤੇਹੈਂ ਖਾਨਕਹਾਤਪਾਜੀਮੇਰੇ
ਕੋਉਸਕਾਕੁਛਡਰਨਹੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਡਰਨਹੀਪ੍ਰਫਕੀਰੀਕਾਪੇਵੰਦਹੈਏਹਅਦਬ
ਹੈਤਾਂ ਖਾਨਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਏਹੁਬਖਸਸਖੁਦਾਇਨੇਆਪਹੋਹੀਕਰੀਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ

੫੬੮ ਅਤੇਆਪਜਾਣੇਭੁਾਈਬਾਲਤੇਗੁਰੂਜੀਪਿਛੇਤੇਗਏ ਤਾਂਸਾਹੁਅਬਦੂਲਰਹਿਮਾਨਪਲ
ਕੀਤੇ ਸਵਾਰਸੀ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆਨਾਨਕਤਪਾਆਯਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਨੇਸਵਾਰੀਛੋਡਦੀਤੇਗੁ
ਰੂਜੀਕੀਤੇਟਾਕੀਤੀ ਅਤੇਸੇਖਦਸਤਬੋਸੀ ਕੀਤੀ ਮੂਹੋਂਕਹਿਓਸਤਪਾਜੀਖੈਰਹੈਤ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਖੈਰਹੈ ਪਰਨਹੀਖੈਰ ਸੇਖਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀਮੁਝੇਹੈਰਾਨਗੀਹੈ ਤੁਮਨੇਕਿ
ਆਕਹਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਕਹਾਤੁਮਨੇਜੋਕਹਿਆ ਉਠਾਇਦੇਵੈਂਗੇ ਤੁਮਾਰੀਕੌਨਸੀਜਾਗਾ
ਰੋਕੀਹੈ ਜੋਹਮਕਉਉਠਾਇਕੇ ਛੁਡਾਵਤੇਹੋ ਸੇਖਨੇਕਹਾਕੌਨਕਹਿਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਤੂਮਹੀਕਹਿਤੇਹੋ ਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾ ਜੋਕਹਿਤਾਹੈ ਝਖਮਾਰਤਾਹੈ ਤਾਂ ਉਥਰੇਖਾਂਕਹਾ ਸੇਖ
ਜੀ ਤੁਮਕਹਿਤੇਥੇਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਾਰੀਫਕਰਤਾਹੈ ਉਠਾਇਦੇਵੈਂਗੇ ਅਬਮੁਕਰਦੇ
ਹੋ ਸੇਖਨੇਕਹਾ ਖਾਨਜੀ ਤਪਾਜਾਣੇ ਹਮਜਾਣੇ ਤੁਮਕੋਕਿਆਪਹੂੰਚਤਾਹੈ ਹਮਦੋਨੋ
ਫਕੀਰਹੈਂ ਆਪਸਮੇਂ ਸਮਝਲੈਵੈਂਗੇ ਤੁਮਆਪਨੇਠਿਕਾਣੇ ਬੈਠਰਹੋਤਾਪਠਾਣਨੇਕ
ਹਾਹਮਤਾਠਿਕਾਣੇਤਪੇਕੇ ਸਾਥਹੈਂ ਹਮਤਪੇਕੇ ਮੁਰੀਦਹੈਂ ਐਸਾ ਕਲਮਾਪੀਛੇਕਹ
ਣ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੇਖਜੀਤੁਮਕਹਿਤੇਹੋ ਹਮਫਕੀਰਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇਕੋਏ ਸੇਤਰਾਰਾਹੀ
ਰਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਨੇਭੀ ਸਾਥਾਇਕੇਕਹਾ ਕਹੁਤਪਾਜੀ ਤੂੰਹਿੰਦੂਹੈਂ ਕਿਮੁਸਲਮਾਨਹੈਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਨਾਹਮਹਿੰਦੂ ਨਾਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨਹੂਬੀਚਬਸੈ ਸੈਤਾਨਾਇਕਾਇਕੀ
ਏਕ ਸੁਬਹਾਨਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਂ ਸੁਣਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਾ ਦਾਵਭੁਲੋਤੇਏਕਪਛ
ਾਨਾ ਸੇਖਕਹਾ ਤੇਰਾਮਜਹਬਕੌਨਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਜਹਬਹਮਾਰਾਸਚਾਨਾਮਾ
ਜਿਸਏਕਤੇ ਅਨੇਕਕੀਏ ਸਚਪੂੰਜੀਵਾਪਾਰ ਛੀਸਚਕਾ ਦੂਜਾਝੂਠਾਹੈ ਖੁਆਰੀ
ਹੈ ਜੋਆਜਸੋਜਵੈਗਾ ਏਕਪਨਜਰਰਖੀਐ ਖੁਦਾਸਚਾਹੈ ਬੇਦਝੂਠਾਹੈ ਦਾਦੇਦ
ਅਗਨਦਾਝੂਠਾਹੈ ਹੇਪਰਜੀ ਖੁਦਾਦਾਦੇਮੈਂਨਹੀ ਸੇਖਨੇਕਹਾ ਖੁਦਾਇਕੇਪਿਆਰੇ
ਲੂਛਨਾਦੂਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜੋਖੁਦਾਇਕੇਪਿਆਰੇਹੈਂ ਤਿਨਾਖੁਦਾਇਪਿਆਰਾਹੈ ਉਨ
ਕੇਦਿਲਮੇਂ ਏਕੰਕਾਰਹੈ ਸਭਸੂਰਤਮੇਂਖੁਦਾਇਹੀਕੋਦੇਖਤੇਹੈਂ ਹਲਾਲਖਾਤੇਹੈਂ
ਰਾਮਕੋਨਹੀਖਾਤੇ ਜੋਬੰਦਾਇਕਦੀਸਿਫਤਮੇਂਰਹਿਆਹੈ ਸੋਦਰਗਾਹਮੇਂਕਬੂਲਪ
ਵਤਾਹੈ ਸੇਖਕਹਾ ਤਪਾਜੀਤੇਰੀਨਜਰਤਲੇਕੋਈਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਮਾਰੀ
ਨਜਰਖੁਲੀਹੈ ਉਹੀਖਾਲਕਕੇਨਜੀਕਰਹਿੰਦੀਹੈ ਏਕਦਮਖਾਲਕਨਹੀਭੂਲ
ਦਾ ਐਸਾਰਾਹਹਮਕੋਮਿਲਾਹੈ ਏਕਖਾਲਕਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਭਖਲਕਤਕੋਪੈਦਾਕੀ
ਤਾਹੈ ਬੁਰਾਕਿਸੇਕੋਨਹੀਜਾਣਤਾ ਸੋਖਾਲਕਕਾਨਜੀਕੀਹੈ ਸੁਣੋਸੇਖਜੀਜਿਸਨੇਅ
ਪਣੇਸਭਤੁਮੰਦਾਜਾਣਿਆਹੈ ਤਿਸੀਨੇਸਾਹਿਬਕੋਪਾਯਾਹੈ ਤਾਸੇਖਨੇਕਹਿਆ ਤਪਜੀ

ਖੁਦਾਇਕੀਆਪਉਪਰਬਹੁਤ ਅਸਾਇਤ ਹੋਈਹੈ ਹਮਤੇਦੀਦਾਰਦੀਆਂ ਮੇਹਰਵ
ਨਗੀਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬੰਦੀਮੇਹਰਵਾਨਗੀ ਖੁਦਾਕੀਹੈ ਤੁਮਕੀਤੇਕੇਕੀਤਾਹੀਜਾਣੇ
ਦਾਵਨਬੀਨਿਆਕਰੋਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ ਸਭਖੁਦਾਇਕੀਹੈ ਆਪਤੇ ਚੰਗਾਮੰਦਾਹੋਈਨ
ਹੀਜੈਸਾਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਨੇਕਿਸੀਕੋਬਨਾਯਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀਹੋਤਾਹੈ ਏਹਬਚਨਸੁਨਕੇਸੇਖਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਪੈਰਾਤੇਹਥਰਖਕੇ ਕਹਿਆਭਪਾਜੀਜੋਮੇਰੀਕੋਈਗੁਸਤਾਖੀਹੋਵੇਤਾਮੈ
ਨੂੰਬਖਸਨੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਖੁਦਾਦੇਪਿਆਰਿਆਂਦੀਕੋਈਗੁਸਤਾਖੀਨਹੀਂਹੁੰਦੀਤਿਨਾਂਨੂੰ
ਅਠੇਪਹਿਰਖੁਦਾਇਕੀਰਿਤਰਹਿੰਦਾਹੈ ਗਾਫਲਨਹੀਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇਉਨ੍ਹਾਂਦੇਅਕਲਾਂ
ਦੇਖਾਤੁਮਭਪੇਕੋਉਠਾਵਤੇਥੇਤਾਸੇਖਅਗੋਂਕਹਿਆਮੇਜਾਣਦਾਸਾਹਿਂ ਤੂੰਖੁਦਪ੍ਰਸਤ
ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਦੋਦਿਨਰਹਿਕੇਓਥੋਂਵਿਦਾਹੋਏ॥ ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਨਹੋਈ

ਅਗੇਸਾਖੀਸਯਦਜਲਾਲਨਾਲਹੋਈ

ਭਾਈਬਾਲਾਤੇਗੁਰੂਜੀਸਯਦਜਲਾਲਦੀਉਰਨੂੰਗਏ ਦਖੇਦਿਨਗੁਰੂਜੀਇਸਨਾ
ਨਕੀਤਾਬਾਣੀਉਚਰੀ ਤਾਂਇਕਸਿੰਘੀਨਵਦਾਸੀ ਓਹੁਸਿੰਘੀਬਾਣੀਬਹੁਤਸੁਣਕੇ
ਹੋਜਾਵਾ ਅਟਕਿਆ ਇਕਗੁਰਮੁਖਨਾਮ ਇਕਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ
ਰਕੇਲਆਯਾਤਾਂਪੀਰਕਹਾ ਫਕੀਰੇਵਕਰਕੇ ਆਯਾਹੈ ਉਸਨੇਕਹਾਇਕਹਿੰਦੂਫ
ਕੀਰਨੇਬਡਾਕੁਫਰਬਕਿਆਹੈ ਮੇਦਨਾਹੈਰਨਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾਨਨੇਚੌਦਾਤਬ
ਕਕਹੇਹੈਤੇਏਸਨੇਲਖਾਂਹੀਕਹੇਹੈਂ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾ ਤੂੰਜਾਇਕੇਓਸਨੂੰਬੁ
ਲਾਇਲਿਆਉ ਤਾਂਸਿੰਘੀਗਇਆ ਜਾਕੇਕਹਿਓਨੁਮੇਰਾਪੀਰਸਦਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਚਲਭਾਈਤੇਰੇਪੀਰਦਾਭੀਦੀਦਾਰਕਰਦੇਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਤੇਭਾਈਬਾਲਾਪੀਰਪ
ਸਆਏ ਮੀਰਨੇਕਹਾਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਦਰਵੇਸ ਖੁਦਾਇਦੇਘਰਦੀਖਬਰਲਿਆਂਦੇ
ਵੋਲੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ॥ ਗਾਲੀਅਪਾਰਸੰਦੀਆਂਜੇਮਹਿਗੋਸੇਦੇਨਾ ਪੀਰਕਹਾ
ਦਰਗਾਹਕੇਤਾਵਿਸੇਖ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਦਰਗਾਹਿਸੋਹਨਸਰੀਯ ਝੂਠਿਆਂਦੀਜ
ਗਾਨਹੀ ਚੂਗਸੁਟੀਦੇਹੈਨ ਓਜਸਿੰਘੀਕਹਾਤੁਸੀਆਪੇਵਿਚਪਰਚੋਹੋਤੇਮੇਰਾਜ
ਬਖਸ਼ੀਦੇਹੋ ਪੀਰਨੇਕਹਾ ਕਹੁਕਿਆਕਹਿੰਦਾਹੈ ਸਿੰਘੀਨੇਕਹਾ ਪੈਕੰਬਰ ਅਠੇਕੁ
ਰਾਨਮੇਂਲਿਖਿਆਹੈ ਚੌਦਾਤਬਕਹੈਨ ਅਤੇ ਇਸਦਰਵੇਸਨੇਲਖਾਂਹੀਕਹੇਹੈਂ ਮੈਂ
ਏਹੁਆਖਦਾਹਾਂ ਪੈਕੰਬਰਝੂਠਾਹੈ ਕਿਕੁਰਾਨਝੂਠਾਹੈ ਕਿਏਹੁਝੂਠਾਹੈ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕ
ਹਾ ਨਾਏਹੁਝੂਠਾਹੈ ਨਾਕੁਰਾਨਪੈਕੰਬਰਝੂਠਾਹੈ ਜਿਨਾਂਨੂੰਚੌਦਾਂਤਬਕਾਂਦੀਖਬਰਹੈ-
ਰਨਾਚੌਦਾਂਤਬਕਦਸੇਹੈਨ ਜਿਨਾਂਨੂੰਲਖਾਂਦੀਖਬਰਹੋਈ ਓਨਾਲਖਾਂਹੀਦਸੇਪੀ

੫੫੦ ਰਨੇਕਹਾਕਹੁਦਰਵੇਸਜੀਲਖਾਵੇਅਗੇਕਿਆਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਿਅੰਤਜਿਥੋਤੋੜੀਨ
ਜਰਖੁਲੀਹੈਤਿਤਨੀਹੀਆਖੀਹੈਤਾਂਸਿੰਧੀਨੇਕਹਾਗੁਰਮੁਖਕਿਸਨੂੰਆਖਦੇਹੈਨਪੀ
ਰਨੇਕਹਾਤੂਪਾਜੀਕਹੁਗੁਰਮੁਖਕਿਸਨੂੰਕਹੀਦਾਹੈਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮੈਨਹੀਜਾਣਦਾ
ਪੀਰਕਹਾਟਾਲਾਨਕਰੋਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੁਸਾਪਾਸੋਂਪੁਛਣਮੈਆਯਾਹਾਂਪੀਰਕ
ਹਾਸਾਡੇਮੰਡਲਦੀਬੋਲੀਨਹੀਤੁਹਾਡੇਮੰਡਲਦੀਬੋਲੀਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੈਂਤੁਹਾਥੋਪੁ
ਛਦਾਹਾਂਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਨੇਆਪਨੇਸਭਸਿੰਧੀਮੁਰੀਦਬੁਲਾਇਕੇਸਭਨਾਂਨੂੰ
ਕਹਾਮੇਰੇਮਕਾਨਤੇਏਹੁਦਰਵੇਸਉਤ੍ਰੇਹੈਨਇਨਾਦੀਖਿਜਮਤਕਰਨੀਮੈਂਇਨਾਂਨੂੰ
ਬਿਠਾਇਚਲਿਆਹਾਤੁਸਾਮੇਰੇਨਾਲੋਇਹਨੂੰਬਹੁਤਕਰਕੇਜਾਣਨਾਕੋਈਉਜ
ਰਨਾਕਰਨਜੋਆਖਨਸੋਬਜਾਇਲਿਆਵਣਪੀਰਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਂ
ਮੇਰੇਆਵਦਿਆਤੀਕਰਏਥੇਬੈਠੇਰਹਿਣਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੀਰਜੀਤੁਸੀਕਿ
ਥੇਜਾਂਦੇਹੋਤਾਂਪੀਰਕਹਾਮੈਗੁਰਮੁਖਦਾਜਬਾਬਲੈਣਜਾਂਦਾਹਾਂਮਕੇਸਰੀਫਤਾਂਇ
ਕਕਬਾਗਲਪਾਯਾਤੇਖੋਲਸਿਰਦੇਉਤੇਰਖਕੇਹਥਅਸਤਾਵਾਤੇਆਸਾਲੀਤਾ
ਪੈਰੀਂਕੌਸਪਾਈਆਪੀਰਟੁਰਗਿਆਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਮਕਾਓਹਹੈ
ਜਿਥੇਮਰਦਾਨਾਗਾਇਆਸੀਬਾਬੇਕਹਾਓਹੋਹੈਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਕਿਸਪਾਸੋਂਜਬਾਬ
ਲਿਜਾਵੇਗਾਬਾਬੇਕਹਾਫਕੀਰਬੰਦਗੀਦਾਪੂਰਾਹੈਪਰਅਸਲੀਕਚਾਹੈਸਯ
ਦਜਹਾਜਜਾਚੜ੍ਹਿਆਤਾਂਇਕਪਹਾੜ੍ਹਹੇਠਜਾਜਹਾਜਲਗਾਪੀਰਉਤ੍ਰਪਿਆ
ਤੇਓਹਜਹਾਜਰਵਾਨਾਹੋਗਿਆਪਹਾੜ੍ਹਉਪਰਇਕਮੰਦਰਹੈਓਥੇਭਲੇਬਸ
ਤ੍ਰਬਿਛੇਹੈਸੇਹਜਾਬਿਛੀਹੈਹੋਰਕਈਵਸਤਾਉਤਮਪਈਆਹੈਨਪਰਹਲਵ
ਲਕੋਈਨਹੀਪੀਰਨੇਮਨਵਿਚਜਾਤਾਇਸਸਾਮਗ੍ਰੀਦੇਭੋਗਨਵਾਲੇਭੀਹੋਵ
ਨਗੇਏਹਦੇਖਕੇਸਮੁੰਦਰਦੀਤ੍ਰਫਭੀਡਿਠਾਤਾਂਬਾਰਸਹੁੰਦੀਹੈਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾ
ਹੇਖੁਦਾਇਜਿਥੇਲੋੜ੍ਹੀਦਾਹੈਓਥੇਵਸਦਾਨਹੀਜਿਥੇਨਹੀਲੋੜ੍ਹੀਦਾਓਥੇਵਸਦਾ
ਹੈਪੀਰਦੇਆਖਨਨਾਲਬਰਖਾਹਟਗਈਪੀਰਉਸਮੰਦਰਮੈਂਜਾਇਕਰਦੇ
ਖੇਤਾਂਓਥੋਂਦੇਵਸਕੀਨਆਇਬੈਠੇਹੈਨਆਪਨੇਕਆਸਣਤੇਪਰਓਨਾਦਾ
ਸਾਯਾਭਾਰੀਹੈਪੀਰਇਕਸਾਧਪਾਸਬੈਠਰਿਹਾਤਾਂਓਨਾਂਨੂੰਕੁਦਰਤੀਖਾਣਉਤ੍ਰ
ਵਿਆਪੀਰਨੂੰਨਾਆਹਾਰਆਯਾਜਿਸਦੇਪਾਸਬੈਠਾਸੀਜਾਕੇਉਸਨੇਆਪਨੇ
ਗੁਰੂਨੂੰਕਹਾਇਕਆਦਮੀਕਿਸੇਮੰਡਲਦਾਆਯਾਹੈਉਸਨੂੰਆਹਾਰਨਹੀਆ
ਯਾਗੁਰਦੇਵਕਹਾਅਹਾਰਕੀਉਸੀਦਾਓਹਭੀਕਰਤਾਰਦਾਤੂੰਕੌਣਹੈਜੋਹਰ

ਫਲਿਆਵਦਾਹੈ ਸਯਦਰਾਤਜਾਗਦਾਰਿਹਾਜੋਵੇਖਾਂ ਏਹਕਿਥੇਜਾਂਦੇਹਨਪ੍ਰਭਾਤਹੋ
ਈਪੀਰਦੀਆਅਖੀਲਗਗਈਆ ਤਾਂਓਹ ਚਲਦੇਹੋਏ ਪਿਛੋਪੀਰਨੇਜਾਗਕੇ
ਡਿਠਾਓਹਚਲੇਗਏ ਫੇਰ ਸਯਦ ਜਲਾਲਸਮੁੰਦ੍ਰਦੀਯਾਲਹਿਰਾਂਦੇਖਦਾਰਿਹਾਦੇ
ਖੇਤਾਂਇਕਜਹਾਜਡੁਬਦਾਹੈ ਪੀਰਨੇਕਹਾ ਹੇਖੁਦਾਇਕੋਈਰੰਨਪੁਤ੍ਰਛਡਕੇਆ
ਯਾਸੀਕੋਈਕਰਜਲੈਕੇਆਯਾਹੋਵੈਗਾਤਰਸਕਰੋਇਤਨੇਕਹਿਣਨਾਲਜਹਾਜ
ਡੁਬਣੋਰਹਿਗਿਆ ਤੇਪਤਨਭੀਜਾਇਲਗਾ ਪੀਰਨੇਕਹਾਸਵੇਰੇਜਾਂਦੇਨਹੀਡਿਠੇ
ਹੁਣਆਵਦੇਦੇਖੀਏ ਜਾਂਉਸਮੰਦਿਰਆਯਾਤਾਂਓਹਅਗੇਹੀਬੈਠੇਹੈਨਫੇਰਇਕ
ਸਦੇਪਾਸਪੀਰਬੈਠਰਹਿਆ ਤਾਂਓਹਨਾਨੂੰਆਕਾਸਥੀ ਅਹਾਰਉਤਰਿਆ ਸਭਨਾ
ਖਾਧਾਪੀਰਨੂੰਨਾਆਯਾਉਸਸਾਧਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕੋ ਜਾਇਕਹਾ ਕਲਦਾਆਯਾਪ੍ਰ
ਦੇਸ ਅਜਤੀਭੁਖਾਹੈ ਗੁਰੂਕਹਾਉਸਕੋਬੁਲਾਵੋ ਕਿਆਉਸਤਾਖੀਹੈ ਸਾਹਿਬ
ਤੇਂਅਭੁਲਹੈ ਸਾਧਨੇਸਯਦਕੋਬੁਲਾਯਾਤਿਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਯਾਗੁਰਦੇਵਜੀ
ਨੇਪੁਛਾਪ੍ਰਦੇਸ ਤੂੰਕਿਥੋਂ ਆਯਾਹੈਂ ਤਾਂਪੀਰਕਹਾ ਮੈਉਰਥੀਆਯਾਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਆਪਨੀਉਮਿਮੈਂਕਦੀਅਗੇਭੀਭੁਖਾਰਿਹਾਹੈ ਇਨਾਦੋਦਿਨਾਤੇਬਿਨਾ ਸਯ
ਦਕਹਾਨਹੀਤਾਂਉਸ ਸੰਤਕਹਾਤੈਨੇਕਿਆਗੁਨਾਹੁਕੀਯਾਹੈ ਦੋਦਿਨਆਹਾਰਨ
ਹੀਮਿਲਿਆਪੀਰਨੇਕਹਾ ਮੈਕੁਛਨਹੀਕੀਤਾਗੁਰੂ ਨੇਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਤਕਸੀ
ਰਨਹੀਲਈਜਾਦੀ ਤੂੰਆਪਨੀਤਕਸੀਰਜਾਹਰਕਰ ਪੀਰਨੇਕਹਾਮੈਸਮੁੰ
ਦ੍ਰਦੀਯਾਲਹਿਰਾਦੇਖਦੇਨੇ ਮੇਹਦਸਦਾਦੇਖਕੇਕਹਾ ਖੁਦਾਪਾਣੀਮੈਂਬਾਰਸ਼-
ਦੀਕਿਆਲੋੜਹੈ ਤਾਂਮੀਂਹਹਟਗਿਆਤੇ ਜਹਾਜਡੁਬਦਾਦੇਖਕੇ ਕਹਾਹੇਖੁਦਾ
ਤਰਸਕਰੋ ਜਹਾਜਕਿਉਂਡੋਬਦੇਹੋ ਇਤਨੇਆਦਮੀਏਦੇਮਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂਜਹਾਜ
ਪਤਣਲਗਗਿਆ ਗੁਰਦੇਵਨੇਕਹਾ ਇਸਬੇਮੁਖਿਕੋਏ ਥੋਕਦੇ ਇਸਮੰਡਲ
ਮੈਂਏਹੁ ਭਲਾਨਾਹੀ ਏਹੁਬਡਾਬੇਮੁਖਹੈ ਸੁਣਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇ ਤਾਂਆਪਣਾਭਾਣਾ°
ਕਰਨਾਆਹਾ ਤੇਤੂੰਉਸਦਾਸਰੀਕਹੋਇਉਸਦੇਕੀਤੇਨੂੰ ਲਗੋਮੇਟਣ ਤੂੰਆ [illegible]
ਨੇਆਪਨੂੰਵਡਾਜਾਣਨਲਗੋ ਜੋਮੈਰਾਕੀਤਾਹੋਵਣਲਗਾਹੈ ਤੂੰਬਡਾਸਿ [illegible]
ਹੈ ਤਾਂਪੀਰਕਹਾਗੁਰਮੁਖਿਕੌਨਹੁੰਦੇਹੈਨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਹੈਨਜੋਉਸਦੇ [illegible]
ਨੂੰਸਕੰਨਾਜਾਣਨ ਜੋਹੁਕਮਮੰਨਦੇਹੈਨ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹੈਨ ਤਾਂ [illegible]
ਲਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਬਹੁਤਭਲੀਹੋਈ ਜੋਨੇਕੀਜਬ [illegible]
ਨੇਆਕਾਲ [illegible] ਕਦਰਦੇ ਮਨੂੰ [illegible]

੫੫੨ ਹੀਕਰਨੇਨੂੰ ਸੋਤੁਸਾਡੀਮੇਹਰਤੇਹਾਸਲਹੋਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਕਹਾਓਹੁਸਭਕੁਛਜਾਣ
ਦਾਹੈ ਤਾਂਜਲਾਲਨੇਕਹਾ ਸਚਹੈ ਤਾਂਫਿਰਸਯਦਨੂੰਅਹਾਰ ਉਤਰਿਆ ਸਯਦਨੇ
ਖਾਧਾਤੇਰਾਤਜਾਗਦਾਰਿਹਾਓਨਾਨੂੰਜਾਂਦੇਦੇਖਨਵਾਸਤੇ ਓਨਾਦਾਜਾਂਜਾਨਦਾਵੇਲਾ
ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਜਲਾਲਦੀ ਪਲਕਲਗਗਈ ਤਾਂ ਓਹੁਚਲਦੇਰਹੇ ਜਾਗਕੇਡਿਠਾ ਤਾਂ
ਕਹਿਓਸ ਧੰਨਜੀ ਧੰਨਪ੍ਰਮੇਸਰਥਿਅਤਿਦਾਅਤਿਨਗੀ ਆਂਵਦਾ ਚਲੋਹੁਣਉਸ
ਦਰਵੇਸਪਾਸਚਲੀਏ ਦਿਲਮੇਂ ਆਈਕੋਈਜਹਾਜ ਆਵੇਤਾਂਅਸੀਭੀਪਾਰਉ
ਤਰੀਏ ਤਾਂਜਿਸਤ੍ਰਫ ਫ਼ਿਕਰਕਰਕੇ ਅਗੇਓਥੇਜਹਾਜਭਰਗਾਸੀਤਿਸੀਤ੍ਰਫਾਂ
ਫੇਰਜਹਾਜਆਇਲਗਾ ਤਾਪੀਰਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰਮਿਲਿਆ ਅਰਦਸਤਬੋਸਾਲੀ
ਆ ਅਤੇਕਹਿਆਤੁਹਾਨੂੰਸਭਕੁਛਰੋਸਨਹੈਜੀ ਅਰ ਜੋਖੁਦਾਇਦੇਕੀਤੇਨੂੰਮੰਨੇਓ
ਹ ਗੁਰਮੁਖਿਹੈ ਅਤੇਜੇ ਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਫੇਰੇਓਹਮਨਮੁਖਿਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓ
ਥੇਦਿਵਾਨਹੋਏ॥ ਸਿਕਾਰਪੁਰਦੀਹਦਮੇਂਗਏ॥ ਓਥੋਂਇਕ ਨੂਰਨੁਸਤਰਨਾਮ
ਸਰਾਫੀ ਖਤ੍ਰੀ ਆਰਾਉਂਦਾ ਆਹਾ ਉਸਬਾਬੇਜੀਨੂੰਦੇਖਕੇ੧ ਲੋਟਾਦੁਧਦਾਲਿ
ਆਂਦਾ ਬਾਬੇਕਹਾ ਭਾਈ ਕਿ ਸਰਧਾ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾਹੈ ਉਸਕਹਾਧਨਹੀਨ ਬਡਾਦੁਖੀ
ਹਾਂਤੇਮੈਂ ਸੁਣਿਆਹੈ ਫਕੀਰਪਾਤਿਸਾਹੀਬਖਸਦੇਹੈਨ ਮੈਚਾਹੁੰਦਾਹਾ ਇਸਦੇਸ
ਦਾਰਾਜਮੈਨੂੰਮਿਲੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪਿਛਲੀਰਾਤਨਾਇਕੇਨਾਮਜਪਿਆਕਰਅ
ਏਸਤਿਦੀਸੇਵਕਰ ਤੇਰੀਭਾਵਨੀਪੂਰੀਹੋਵੇਗੀ ਤੇਓਥੇਹੀਇਕਦਾਊਦਜੁਲਾ
ਹਾਗਲੀਚਾਵੁਣਲੈਆਯਾ ਤੇਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਗਲੀਚਾਵਿਛਾਲਵੋ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਪਰਮੇਸਰਨੇਐਸਾਗਲੀਚਾਧਰਤੀਦਾਵਿਛਾਯਾਹੈਕਦੇਪੁਰਾਣਾਨਹੀਹੁੰ
ਦਾ ਏਹ ਕੂੜੀਸੂਈਪਈਹੈ ਤੇਪਾਲੇਨਾਲਠਰਦੀਹੈ ਗਲੀਚਾਇਸਦੇ ਉਤੇ ਪਾਇਦੇ
ਹ ਨਿਤ ਕੂਰੀ ਖਵਾਯਾਕਰ ਅਤੇਤੇਰੀਭਾਵਨੀਕਿਆਹੈਉਸਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਮੇਰੇਘਰ ਬਹੁਤਔਲਾਦਹੋਵੈ ਤੇਮੈਸੁਖਪਾਵਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਸਾਧਾਂਦੀਟਹਿ
ਲਕੀਤਾਕਰ ਤੇਸਾਈਂਦਾਭਜਨਕੀਤਾਕਰਤੇਰੀਭਾਵਨੀਪੂਰੀਹੋਵੈਗੀ ਓਥੋਂਉ
ਠਕੇਸਿਧਕੋਟਦੇਆਇਬੈਠੇ ਓਥੇਇਕਤਪਕਰਦਾਸੀਤੇਸੁੰਦਰਨਾਮਉਸਦ
ਹੈਸੀ ਬਾਬੇਜੀਸਬਦਕਹਾ॥ ਦੇਵਤਿਆਂਦਰਸਨਕੇਤਾਈਦੂਖਭੂਖ
ਤੀਰਥਕੀਏ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਮੈਂਰਹਿਤੇਕਰਕਰਭਗਵੇਂਭੇਸਭਏ॥ ਤਉ
ਕਾਰਨਸਾਹਿਬਾਰੰਗਰਤੇ॥ ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਰੂਪਅਨੰਤਾਕਹਣਨਜਾਈਗੁ
ਣਤੇਰੇ॥੧॥ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਸਰਵਗਚਿਲੇਦਿਲੋਂ ਉਠਕੇਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪ

ਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕਹੁਭਾਈਤੇਰੀਕਿਆਭਾਵਨੀਹੈਤੂੰਚਿਲੇਕਦਦਾਹੈਉਸਕ
ਹਾਮੁਲਤਾਨਦੇਪੀਰਾਦੀਵਡੀਮੰਨਤਾਹੈਇਜਤਹੈਸੋਮੈਂਚਾਹੁੰਦਾਹਾਂਮੇਰੀਭੀਮੰਨਤਾਹੋ
ਵੈਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਜਿਉਂਮਿਠੇਤੇਮਖੀਆਂਭਿਨਭਿਨਕਰਦੀਆਂਹੈਨਤੈਸੇਭਜਨ
ਬੰਦਗੀਵਾਲਿਆਨੂੰਲੋਕਾਂਦੀਮੰਨਤਖੁਆਰਕਰਦੀਹੈਪਰਜੇਤੇਰੀਏਹੁਮਨਸਾ
ਹੈਤਾਂਤੇਰੀਮੰਨਤਾਉਨਾਤੋਂਵਧੀਕਹੋਵੇਗੀਜਿਥੇਅਸੀਬੈਠੇਹਾਂਏਸਜਾਗਾਸ਼੍ਰਧਾਦਿਤ
ਕਰਅਤੇਦੀਵਾਬਾਲਿਆਕਰਤੇਸਤਿਨਾਮਦਾਜਾਪਕਰਿਆਕਰਨਿਰਅਭਿਮਾਨ
ਹੋਇਕੇਟਹਿਲਕਰਨੀਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵਾਥੀਂਨਿਹਕਾਮਪਦਵੀਭੀਤੈਨੂੰਮਿਲੇਗੀਤੇਤੇ
ਰੀਮੰਨਤਭੀਬਹੁਤਹੋਵੈਗੀਏਹੁਕਹਿਕਰਗੁਰੂਜੀਰਖੋਂਚਲਦੇਰਹੇ। ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲਭਾਈਬਾਲਾਕਰਤਾਰਪੁਰਚਲੀਏਗੁਰੂਜੀਚਲੇਆਂਵਦੇਸੇ
ਅਤੇਦਿਲੀਦਾਪਾਤਿਸਾਹਬ੍ਰਹਮਖਾਂਲੋਦੀਤੇਇਕਖਤ੍ਰੀਤਿਸਦਾਮੁਸੱਦੀਆਹਾਉ
ਸਨੇਬਾਬੇਜੀਦੀਸਿਫਤਸੁਣੀਤੇਓਹਜਲਰਿਆਪਾਤਸਾਹਪਾਸਉਸਚੁਗਲੀਖ
ਧੀਦੇਖੋਪਾਤਿਸਾਹਸਲਾਮਤਇਕਹਿੰਦੂਨਾਨਕਫਕੀਰਹੈਓਹਨਾਬੇਦਕੋਨਾਕਤੇ
ਬਕੋਮਾਨਤਾਹੈਤੁਮਉਸਕੋਪੂਛੋਬ੍ਰਹਮਖਾਂਨੇਕਹਾਫਕੀਰਾਕੋਪਕੜੋਤਾਂਲਗੇਪ
ਕੜੀਵਨਗੁਰੂਜੀਭੀਪਕੜੇਆਏਤਾਂਬ੍ਰਹਮਖਾਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾਸਭਕੋਚੱਕੀਆ
ਰਸਵਾਮਣਕਣਕਦਿਤੀਜਾਵੇਤੇਆਟਾਪੀਸੈਮੁਫਤਮੇਂਨਾਪਾਤਿਸਾਹੀਮਾਲਖਾ
ਵੈਂਤਾਂਸਭਕੇਸਾਥਹੀਬਾਬੇਜੀਕੋਤੇਬਾਲੇਕੋਭੀਚਕੀਅਰਦਾਣੇਮਿਲੇਹੋਰਲੋਕ
ਸਭਕਣਕਪੀਸੈਤੇਬਾਬੇਜੀਕੀਚੱਕੀਪਈਆਪੇਹੀਫਿਰੇਸਾਰੇਪ੍ਰੇਮਪਈਜੋਨਾ
ਨਕਤਪਾਇਹੋਹੈਦੌਲਤਖਾਂਕਾਮੋਦੀਆਹਾਤੇਓਹਫਕੀਰਹੋਗਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਖਾਂ
ਨੇਉਸਦਾਨਾਮਸੁਣਕੇਬਹੁਤਗੁਸਾਖਾਧਾਤੇਕਹਿਆਮਜਬੂਤਰਖੋਬ੍ਰਹਮਖਾਂਦੇ
ਪਾਸਖਬਰਗਈਨਾਨਕਤਪਾਕਾਮਲਫਕੀਰਹੈਹਿੰਦੂਹੈਉਸਦੀਚਕੀਆਪੇਪ
ਈਫਿਰਦੀਹੈਤਾਂਫੇਰਬ੍ਰਹਮਖਾਨੇਕਹਾਅਰੇਉਸਕੋਖਲਾਸਕਰੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰ
ਆਇਕੇਨੌਕਰਨੇਕਹਾਆਪਜਾਈਏਪਾਤਿਸਾਹਨੇਆਪਕੋਰੁਖਸਦਦਈਹੈਆ
ਪਜਾਓਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਮਬੈਠੇਹੈਂਕਹੀਂਨਹੀਜਾਤੇਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁ
ਸੀਚਲੋਅਟਕਾਉਕੋਈਨਹੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਜੋਕੀਮਕਰਤਾਰਨੇਕਰਨੇ
ਹੈਨਸੋਈਕਰੇਗਾਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮਏਵੇਂਹੀਹੈਇਨਾਦੀਸਫਉਠਜਾਵੇਗੀਸਤ
ਮਹੀਨੇਸਤਾਂਰਾਦਿਨਰਹਿੰਦੇਹੈਨਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਕਿਉਂਕਰਉਠੈਗੀਬਾਬੇਕਹਾ
ਦੇਖੋਗੇਜਾਪੰਜਮਹੀਨੇਗੁਜਰੇਤਾਂਪਾਣੀਪਤਬ੍ਰਹਮਖਾਂਲੋਦੀਅਤੇਬਾਬਰਦਾ

੫੫੪ ਤੇਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਦੁਹਾ
ਈ ਫਿਰ ਗਈ ਤੇ ਬਾਬਰ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੰਦੀ ਦੀਵਾਨ ਪਕੜੇ ਗਏ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜਾ ਸਤਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਬਾ
ਬਰ ਦੇ ਅਗੇ ਖਾਣਾ ਆਣਿਆ ਕਪੜਾ ਲਾਹ ਕੇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਵਿਚ ਕੀੜੇ ਦੇਖੇ ਬਬਰ ਰੀ
ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਦਰੋਗਾ ਭੀ ਆਇਆ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਕਿਆ ਗੀਆ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਕਹਾ ਪਾ
ਤਸਾਹ ਹਮ ਕੋ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀ ਰਾਤ ਲੋਕ ਜਗਾ ਕੀੜੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਦਰੋਗੇ ਕਹਾ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਇਨ ਮੇਂ ਤਕਸੀਰ ਨਹੀ ਬਾਬਰ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਕਹਾ
ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਬੀਰ ਆਯਾ ਹੈ ਏਹ ਅਜਮਤ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਉ
ਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਉਹ ਕਿਉਂ ਕੈਦ ਕੀਆ ਹੈ ਤਬ ਮੀਰਹੁ
ਸੈਨ ਕੋਤਵਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹਜਰਤ ਓਹ ਬੰਦ ਮੇਂ ਆਯਾ ਹੈ ਕੁਤਵਾਲ ਕੋ ਕਹਾ ਉਸ ਕੋ
ਇਜਤ ਸੇ ਲਿਆਵੋ ਤਾ ਕੋਤਵਾਲ ਨੇ ਆਇਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ
ਪਾਕ ਫਕੀਰ ਸਾਹਿਬ ਬਾਬਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਤੁਮ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਥ ਲੈਕੇ ਬਾਬਰ ਕੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਉਠਕੇ ਸਲਾਮ ਕੀ
ਆ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਸਹੀ ਕੀਯਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹਾਂ ਖੁਦਾ
ਇਕੋ ਸਹੀ ਕੀਯਾ ਹੈ ਬਾਬਰ ਕਹਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸਹੀ ਕੀਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ॥ਸਲੋ
ਖ ਮਹਮਦ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਇਆ ਅਲਖ ਸਾਚਾ ਬੇਪਰਵਾਹਿ ॥ ਕੇਈ ਮਹਮਦ ਖੜੇ
ਦਰਬਾਰ ॥ ਸੁਮਾਰ ਨ ਪਾਵੈਂ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ਰਸੂਲ ਰਸਾਲ ਦੁਨੀਆ ਮੇਂ ਆਯਾ ਜ
ਬ ਰਾਹਿਆ ਤਬ ਫੇਰ ਮੰਗਾਯਾ ॥ ਇਉ ਸਹੀ ਕੀਯਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ
ਔਰ ਸਭ ਗੀਦੇ ॥੧॥ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਆ ਮਹਮਦ ਭੀ ਗੀਦਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਜਿਨ ਰਬੀ ਗੋਈ ਸੋ ਪਾਕ ਨਹੀ ਹੈ ਕਾਮ ਸੈਤਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਤਿਸ ਦੀ
ਇਜਤ ਨਹੀ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਕੀਏ ਕੀ ਕਿਆ ਤਾਰੀਫ ਕਰ
ਨੀ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਬਾਲ ਤੇ ਬੁਢਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੰਮਦਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਕ ਨਹੀ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬ
ਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਜਰ ਖੁਲੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮਾਰੀ ਨਜ
ਰ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨੂਰ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੂਰ ਨਜਰੇ ਆਪਨੇ ਪ
ਸੋ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੱਕ ਤਾਲਾ ਕਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ ਫਕਰ ਹੁੰਮਾਰੀ ਜਾਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਹਕ ਤਾਲਾ ਬੋਲਣੇ ਤੇ ਪਾਕ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਦੂਜੇ ਵਿਚ [illegible] ਪਰਮਾਤਮੇ
ਨ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਤੈਂ ਕਿ ਮਭਾਮੁਨੀ ਦੇਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]

ਦਹੋਂਜਿਸਨੇਜਗਤਕੋਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕਫਕੀਰ ਤੂੰਪੂਰਣ ੫੫੫
ਕੀਰਹੈਂ ਤੂੰਕੁਛਮਾਂਗ ਲੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਿਸਖੁਦਾਇਕਾਦੀਯਾਹੂਆ ਸਭਕੋਈਖ
ਤਾਹੈਉਸਖੁਦਾਇਨੇਹਮਕੋ ਸਭਕੁਛਦੀਯਾਹੈ ਬੰਦੇਕੀਓਟਜੋਕੋਈਲੇਤਾਹੈ ਉਸਕੋਦੋ
ਨਦੁਨੀਆਕਾਤੋਟਾਹੋਤਾਹੈ ਉਸਦਾਤਾਰਕੋਹਮਨਹੀਛੋੜਤੇ ਜਿਸਕੇਭਿਖਾਰੀਸਾਹ
ਪਾਤਿਸਾਹਸਭਹੈਂ ਜੋ ਉਸਕੋ ਛੋੜਕੇਤੇਰੇਤੇ ਮਾਂਗੇ ਸੋ ਅਹਿਮਕਬੇਪੀਰਹੈ ਤਾਂਬਾਬ
ਰਨੇਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਜਹਾਂਆਪਕੀਮਰਜੀਹੈ ਤਹਾਂਰਹੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਤੇਰਵਾਨਾਹੂਏ ਆਗੇਇਕਮਾਲੋਸ਼ੇਖਨਬਹੁਤਪੜ੍ਹਿਆਸੀ ਓਹਭੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਦਾਨਾਮਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤਖੁਸ਼ੀਵਿਚਆਯਾ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਇਕੇਅ
ਖਿਓਸ ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਮਨੇਕਿਆਸਮਝਕੇਬੈਠੇਹੋ ਜੋਤੁਮਕਿਸੀਕੋਮਾਨਤੇਨਹੀ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਰਾਗਬਸੰਤਮੈਕਹਿਆ। ਨੌਸਤਚੌਦਹਤੀਨਚਾਰਕਰਮਹਿ
ਲਤਚਾਰਬਹਾਲੀ। ਸਾਰਾਸਬਦਸੁਣਕੇ ਸੇਖਮਾਲੋਕਹਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ ਜੇਕੁ
ਛਨਹੀਤਾਂਖੁਦਾਇਨੇਪੈਦਾਕਿਉਂਕੀਤੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤਿਨਾਂਗੁਣਾਂਤੇਸ੍ਰਿਸਟਸਾ
ਜੀ ਹਿੰਦੂਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਰਹੀਮਰਸੂਲ ਮੁਸਲਮਾਨਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਤੇਦੋਨੋਹੀ
ਗੀਫਲਹੈਨ ਏਕਖੁਦਾਇਕੋਕਿਸੀਨਹੀਜਾਤਾ ਦੋਵੇਂ ਭਰਮਮੇਂਭੁਲੇਹੋਏਹੈਨ ਬੇਦ
ਕਤੇਬਤੇ ਦੋਵੇਂਦੀਨ ਦੋਜਕੀਹੈਨ ਜਿਨਾਸਚਨੂੰਜਾਤਾਹੈ ਸੋਈਪਾਰਉਤਰਨਗੇ ਤਾਂ
ਸੇਖਮਾਲੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਤੇ ਢਹਿਪਿਆ ਤੇਕਹਿਓਸ ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਮੇਰ
ਪੀਰਹੈਂ ਤੇਮੈਂ ਤੇਰਾਮੁਰੀਦਹਾਂ ਪਰਗੁਰੂਜੀ ਹਿੰਦੂਏਤਾਦਾਵਾ ਕਿਉਂਬੰਨਦੇਹੈਨ ਤੇਤੂ
ਰਕਭੀਦਾਵਾਬੰਨਦੇਹੈਨ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫਝੂਠੀਆਂਹੈਨ ਕਿਕੋਈਧਿਰਸਚੀਭੀਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣਸੇਖਮਾਲੋ ਆਪਣੇਮੂੰਹਦੇਆਖੇ ਸਭਸਚੇਹੈਨ ਅਤੇਜੇਹੜ੍ਹੇ
ਦਰਗਾਹਮੇਂਸਚੇ ਸੋਈ ਸਚੇਭਾਵੈਂ ਕੋਈ ਹੋਵੈ ਸੇਖਮਾਲੋਨੇਕਹਾ ਦਰਗਾਹਦੇਸ
ਚੇਦੀਨਿਸਾਨੀਦਸੋ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾ ਜਿਸਦੇਵਿਚੋਂਦਾਵਾ ਉਠਗਿਆਹੈ ਤੇਹਰਸੂਰਤ
ਨਾਲਰਾਜੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਪਰੇਹੈਨ ਨਿਗਾਹ ਜਿਨਾਦੀ ਸੋਜਾਣੋ ਦਰਗਾ
ਹਮੇਂਸਚੇ ਤਾਂਸੇਖਮਾਲੋਮਬਾਟੇਕਿਆ ਤੇਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀਤੁਸੀਐਨਖੁਦਾਇਦੀ
ਸੂਰਤਹੋ ਜੋਕਹਿੰਦੇਹੋ ਸੋਸਭਸਚਕਹਿੰਦੇਹੋ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਸੇਖਮਾਲੇਦਾਯਾਰ
ਆਹਾ ਸੋਣੀਆਦਾਸੀ ਉਸਨੇਸੇਖਮਾਲੋਪਾਸੋਂ ਸੁਣਿਆਸੀ ਜੋਨਾਨਕਤਪਾ
ਫਕੀਰਹੈ ਓਸਭੀਆਇਕੇ ਸਲਾਮਲੇਕਮਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੇਬਾਬੇ
ਜੀਨੇਕਹਾ ਆਉ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਵਾਲੇਕਮਸਲਾਮ ਬੈਠੀਏ ਖਾਨਸਾਹਿਬ ਤਪਾਕ

੫੫੬ ਨਕਹਾਤਪਾਜੀਮੈਂਆਪਕੀਤਾਰੀਫਬਹੁਤਸੁਣੀਹੈਪਰਤੁਸੀਹਿੰਦੂਹੋਕਿਮੁਸਲਮਾਨ
ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਖਾਨਸਾਹਿਬਹਿੰਦੂਭੀਦੋਹਦਿਨਚਾਰਕੋਹੈਤੇਖੈਤਾਨਾਮਜੂਮੁਸਲ॰
ਮਿਟੈਨਜਾਇਨਾਨਕਆਸਥਿਰਏਕਖੁਦਾਇਹਿਹਿੰਦੂਜਾਇਮਸਾਣੀਜਲਤੇਮੁ
ਸਲਮਾਨਗੋਰਪਾਰਕਰਤੇਹੈਦੋਵੇਂਭੁਲੇਹੂਏਹੈਨਹਿੰਦੂਕਿਆਮੁਸਲਮਾਨਮਹੀਮ
ਦਖੁਦਾਇਕੋਦੂਜਾਕੋਨਹੀਜਾਣਤਾਜਿਸਪਰਖੁਦਾਇਮੇਹਰਕਰੇਗਾਓਹਨਾਨੂੰਆ
ਪਨੀਪਛਾਨਬਖਸੇਗਾਤੇਬਖਸਦਾਭੀਹੈਓਹਬੰਦਾਕਹੀਦਾਹੈਉਬਾਰੇਖਾਂਕਹਾ
ਤਪਾਜੀਜੈਸਾਤੂੰਸੁਣਿਆਸਾਤੈਸਾਹੀਮੈਂਦੇਖਿਆਹੈਹੇਤਪਾਜੀਆਪਨੇਪੈਰ
ਹਮਕੋਚੁਮਣੇਦੇਹੁਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਉਬਾਰੇਖਾਨੇਚੁਮੇਅਤੇਹਥਬਾਬੇਜੀਦੇ
ਪੈਰਾਂਤੇਲਾਇਕੇਆਪਣੀਆਂਅਖੀਆਂਤੇਲਾਏਉਬਾਰੇਖਾਂਸੇਖਮਾਲੋ
ਦੋਵੇਂਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂਵਿਦਿਆਹੋਏਅਤੇਕਹਿਓਨੇਆਜਹਮਨੇਖੁਦਾਇਕਾਦੀ
ਦਾਰਪਾਯਾਸਭੁਸਕਾਮਾਰਾਦੂਰਹੂਆਹੈਤਪਾਜੀਫਿਰਭੀਦੀਦਾਰਆਪ
ਕਾਹਮਕੋਦੈਣੋਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮੇਹਰਖੁਦਾਇਕੀਤਾਉਬਾਰੇਖਾਂਸੇਖਪਾਸੋਂਵਿ
ਦਿਆਹੋਯਾ॥ ਗੁਰੂਜੀਪਖੋਕੇਰੰਧਾਵੇਆਏ॥ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂ
ਜੀਜੇਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂਮੈਂਤਿਲਵੰਡੀਜਾਵਾਂਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਕੇ
ਈਦਿਨਅਸਾਨਾਲਗੁਜਰਾਨਕਰਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਭਲਾਗੁਰੂਜੀਇਕਦਿਨ
ਅਜਿਤੇਦੇਖੂਹਤੇਬੈਠੇਹੈਸਨਅਜਿਤੇਨੇਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪਰਮਥਾਆਇ
ਟੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਨਾਹੀਅਜਿਤਾਉਠੇਨਾਹੀਰਹਿਗੁਜਰਗਿਆਬਾਬੇ
ਜੀਸਮਾਧੀਵਿਚਧਿਆਨਤੇਉਬਰੇਹੋਏਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਕਰਤਾਰਕੇਪਿਆਰੇਤੂੰਉਠ
ਖੜਾਹੋਤੀਸਰੇਬਚਨਅਜਿਤਾਉਠਬੈਠਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਅਜਿਤਾਮ
ਨੋਰਥਕਹੁਅਜਿਤੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਸਭਕੁਛਜਾਣਤੇਹੋਮੇਰੇਆਖਣਦੀ-
ਗਲਨਾਹੀਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਅਜਿਤਿਆਕੰਮਤਾਂਪੂਰਾਹੋਰਹਿਆਹੈਜਾਹੁਕਰਮਾਂ
ਦਾਬਲੀਹੈਰਾਇਬੁਲਾਰਨਾਲੇਹਜਾਰਕਦਮਅਗੇਹੋਇਆਹੈਉਸਦੀਨਜਰ
ਦੇਗਵਿਚਨਹੀਖੁਲੀਤੇਤੇਰੀਨਜਰਦੇਗਵਿਚਖੁਲੀਹੈਇਤਨਾਸੁਣਕਅ-
ਜਿਤੇਦੇਕਪਾਟਖੁਲਗਏਅਜਿਤੇਦਾਹੋਰਹੀਰੂਪਹੋਇਗਿਆਇਕਦਿਨਭੁ
ਲਾਰੰਧਾਵਾਅਪਣਾਚਾਰਦਾਆਯਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਭੇਜਕੇਸਦਿਆ॰
ਤਾਂਭੁਲਾਆਇਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਨੀਗਾਹਤੂੰਕਉਣਹੁੰਦਾਹੈਂ
ਭੁਲੇਕਹਿਆਜੀਜਟਹੁੰਦਾਹਾਂਸਿਧੂਰੰਧਾਵੇਦਾਪੁਤਰਹਾਂਤੁਹਾਡੇਨਜੀਕਹੀਰਹੈਂ

ਦਾਹਾਂ ਬਾਬੇਜੀਕਾ ਜਾਹੂ ਕੀਤਾ॥ ਬੂੜ੍ਹੇਕਹਾ ਤੇ ਬਾਬਾਜੀ ਤੁਸਾਸਦਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਮੁਛਨਹੀ ਏਦੇਂਹੀਭੁਜਦੇਹੋਮਨੋਰਥਦਸੋਜੋਮੇਰੀਬਿਣਤੀਮਿਟੈਬਾਬੇਜੀਕਹਾਨੀ
ਕਾਮਨੋਰਥਭੀਪੂਰਾਹੋਵਿਰਹੇਗਾਬੂਹ੍ਰਾਚਲਿਆਗਿਆਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀ
ਭਗਤੀਨਿਸਾਕੀਤੀਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਪੂਰਾਸਾਧਹੋਸੀਪਰਚਾਂਦਨ
ਨਹੀਖੁਲਾਭੁਲਕੇਤੂੰਦੇਖਲਵੇਂਅਗਲੇਭੁਲਕਫਿਰਓਹੁਪਿਉਲੈਆਯਾਪਰ
ਮਾਪਿਆਤੇਵੈਰੀਤੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਓਸਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪਿਉਕਿਬੋਲਿ
ਆਯਾਹੈਂਬੂਹ੍ਰੇਕਹਾਘਰੋਂਲਿਆਦਾਹੈਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕੋਈਘਰਭੀਸਗੀਕੀਤ
ਹਈਬੂਹ੍ਰੇਕਹਾਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪਹੈਨਓਨਾਦਿਤਾਹੈਪਿਉਤੁਸੀਲਵੋਬਾਬੇਕਹਾ
ਏਹੁਸਾਡੇਕੰਮਦਾਨਾਹੀਤੂੰਲੈਜਾਹੁਪਿਉਮਾਰੀਗਾਤਾਂਬੂਹ੍ਰੇਨੇਰੋਇਦਿਤਾਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਰੋਂਦਾਕਿਉਂਹੈਂਅਸਾਂਤੈਨੂੰਮਾਰਿਆਤਾਨਹੀਬੂਹ੍ਰੇਕਹਿਆਮਾਪਿਉ
ਮਾਰਨਗੇਕੇਨਹੀਮਾਰਨਗੇਤੁਸੀਤਾਂਹੁਨਮਾਫਦੇਹੋਕਹਸੋਂਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਂ
ਇਸਨੂੰਬੁਛਕਹਾਹੈਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਤਾਂਇਸਨੂੰਭਲਾਹੀਕਹਾਹੈ
ਇਸਬੁਛਬੁਰਾਸਮਝਿਆਹੋਸੀਬੂਹ੍ਰੇਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਇਹੁਗੁਰੂਹੈਨਏਹ
ਨਾਲਬਰਾਬਰੀਹੈਨਹੀਪਰਗੁਰੂਜੀਦੀਵਾਲਾਕੇਕਿਉਂਬੁਲਾਵਦੇਹੋਤੁਸੀ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਿਰੰਕਾਰਦਾਰੂਪਹੋਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਬੂਹ੍ਰਾਤੂੰਕਰਤਾਰਅਗੋਮਬਾ
ਟੇਕਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਇਸਨਨਕਰਕਰਕੇਕਰਤਾਰਜਪਿਆਕਰਬੂ
ਹ੍ਰੇਕਹਾਤੁਹਾਡਾਦਰਸਨਕਰਕੇਅਜੇਇਸਨਨਜੋਗਾਹੀਰਖਦੇਹੋਜਿਤਨੀ
ਮੇਲਆਹੀਤੁਹਾਡੇਦਰਸਨਕੀਤੇਹੀਲਹਿਗਈਹੈਬਾਬੇਕਹਾਂਕਰਤਾਰਤੇਰੀ
ਮੇਲਤਾਂਲਾਹੀਹੈਪਰਏਹਬਾਹਾਨਾਹੈਤੈਨੂੰਬਹੁਤਲੋਕਮਿਲਣਗੇਤੇਰੀਵ
ਲੋਂਦੇਖਕੇਬਹੁਤਲੋਕਨਾਵਣਗੇਤੇਓਨਾਦਾਭੀਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾਤਾਂਬੂਹ੍ਰੇਕਹਾ
ਭਲਾਗੁਰੂਜੀਤਾਂਬੂਹ੍ਰੇਗੁਰੂਜੀਅਗੋਮਬਾਟੇਕਿਆਆਈਨਬੂਹ੍ਰੇਦਾਖੁਲ
ਗਿਆਪੂਰਨਸਾਧਭਇਆਲਗਾਕਰਤਾਰਜਪਣਦੂਜੇਦਿਨਤੀਜੇਦਿਨ-
ਬੂਹ੍ਰਾਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਰਹੇਹੋਰਇਕਦਿਨਆਪਨੇਘਰਰਹਿਆਬੇ
॥ ਗੁਰੂਜੀਤੇਭਾਈਬਾਲਾਕਰਤਾਰਪੁਰਆਏਤੇਓਥੇਇਕਤਪਸਿਆ
ਆਰੰਭੀਦੇਇਕੋਥਾਂਵਿਚਦੇਇਕਦੇਰੀਯਾਂਕੀਤੀਯਾਂਇਕਸਿਰੇਤੇਜਪਜੀ
ਪੜ੍ਹਦੇਦੂਜੇਪਾਸੇਆਵਨਾਤੇਆਹਾਰਇਕਖਖੜ੍ਹੀਅਕਦੀਇਸਜੁਗਤਤੇਂ
ਨਬਰਸਤਪਕੀਤਾਇਕਦਿਨਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮਹੋਯਾਹੇਨਾਨਕਜੀਤੇਰੀਤ

੫੫੮ ਪਸਿਆਕਬੂਲਪਈਹੈਪਰਹੁਣਕੋਈਓਹਕੰਮਕਰਜਿਸਕਰਕੇਤੇਰੇਬੀ-
ਅਗਾਹਾਂਮੇਰੇਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸ਼ਸੰਸਾਰਨੂੰਹੋਵੈਤੇਜਗਤਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਚਿਤਵਿਚਵੀਚਾਰਕੀਤਾਕਿਤੇ
ਰਥਾਉਪਰਹੋਰਸਾਰੀਧਰਤੀਉਪਰਮੈਂਫਿਰਕੇਦੇਖਿਆਕਿਕੋਈਐਸਾਨ
ਮਦਾਪ੍ਰੇਮੀਮਿਲੇਤਿਸਦੀਢੂੰਡਕਰਦੇਫੇਰਰੀਗਾਵੋਮੇਲੇਗਏਓਥੇਲੋਕ
ਕੋਈਲਾਖਾਹੀਨਾਂਵਦੇਹੈਨਪਰਪਰਮੇਸਰਦਾਪਿਆਰਾਭਗਤਕੋਈਨਾ
ਮਿਲਿਆਲਖਾਹੀਲੋਕਨਾਤੇਪਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਭਾਣੇਕੋਈਨਾਨਾਤਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਤੇਲੋਕਾਂਦੀਚਰਮਦ੍ਰਿਸਟਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਸ
ਲੋਕਕਹਾ॥ ਤੀਰਥਨਾਤੇਕੋਨਗਨਔਗੁਨਕਰਤਰਹਿਆ॥ਚਾਰੇਬੇਦ
ਪੜੰਤਿਆਤੇਪਥਰਪੂਜਦਿਆ॥ਉਮਗਵਿਹਾਣੀਮਛੀਆਰੀਗਾਨਾਵ
ਦਿਆ॥ਜਮਕੁੰਡੀਪਤਫਹੀਆਆਸਣਲਾਤਲੀਆ॥ਮਨਦੀਆਖੁਸੀ
ਆਮਾਣੀਆਆਮਲਾਨੂੰਫੜੀਯਾਂ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨਧ੍ਰਿਗਧ੍ਰਿਗ
ਜੀਵਦਿਆਂ॥੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕਪੜਕੇਗੁਰੂਜੀਨਾਤੇਲੋਕਨਾਵਨਉਗਵ
ਨਦੀਵਲਮੂੰਹਕਰਕੇਤੇਗੁਰੂਜੀਆਥਵਨਵਲਮੂੰਹਕਰਕੇਨਾਵਨਫੇਰ
ਪਾਨੀਦੇਨਲਗੇਤਾਂਲੋਕਾਂਦੇਖਕੇਕਹਾਹੇਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਪਿਆਰੇਤੂੰਹਿੰ
ਦੂਹੈਕਿਮੁਸਲਮਾਨਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਿੰਦੂਹਾਂਲੋਕਾਂਕਹਾਇਧਰਪਾਨੀਕਿ
ਸਨੂੰਦੇਂਦੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਸੀਪਾਨੀਕਿਸਨੂੰਦੇਂਦੇਹੋਲੋਕਾਂਕਹਿਆਪਿ
ਤਰਾਂਨੂੰਬਾਬੇਜੀਕਹਾਪਿਤਰਤੁਹਾਡੇਏਥੋਕਿਤਨੀਕੁਦੂਰਹੈਨਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਾ
ਸਾਡੇਉਨੰਜਾਕ੍ਰੋੜਜੋਜਨਹੈਨਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਓਨਾਨੂੰਪਾਣੀਪਹੁੰਚੇਗਾ
ਏਹੁਬਾਤਸੁਨਕੇਬਾਬਾਜੀਬਹੁਤਪਾਣੀਸੁਟਣਲਗੇਫੇਰਲੋਕਾਂਕਹਾਏ
ਹਪਾਨੀਕਿਸਵਾਸਤੇਸੁਟਦੇਹੋਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮੇਰੇਘਰਇਕਖੇਤਹੈ
ਹਰਦਸਲਸੁਕਜਾਂਦਾਹੈਮੈਂਪਾਣੀਉਸਖੇਤਨੂੰਦੇਂਦਾਹਾਂਮੀਹਭੀਬੜੇਰਪੈ
ਦੇਹੈਨਓਥੇਪਾਨੀਟਿਕਦਾਨਹੀਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਾਹੇਸਾਈਲੋਕਜੀਇਹਪਾਨੀ
ਕਿਸਤਰਾਂਪਹੁੰਚੇਗਾਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੁਹਾਡੇਪਿਤਰਾਂਨੂੰਇਤਨੀਦੂਰਪਾ
ਨੀਪਹੁੰਚੇਗਾਮੇਰੇਖੇਤਕੋਕਿਉਂਨਾਪਹੁੰਚੇਗਾਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆਏਹਕੋਈ
ਮਹਾਪੁਰਖਹੈਅਸੀਤਾਂਏਵੈਹੀਭਰਮਦੇਫਿਰਦੇਹਾਂਤਾਂਓਹਗੁਰੂਜੀਦੀਚ
ਰਨੀਲਗੇਤੇਲੋਕਨਾਇਕੇਲਗੇਪਰਮੇਸਰਦਾਸਿਮਰਨਕਰਨਕੋਈ

ਮਾਲਾਲੈਕੇਕੋਈਗਾਇਤ੍ਰੀਜਪੇਕੋਈਤ੍ਰਪਣਸੰਧਿਆਕਰੇਆਪੋਆਪਣੀਸੇਵ ੫੫੯
ਪੂਜਾਮੇਲਰਹੇ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਦੇਖੋਭਾਈਹਿੰਦੂਨਰਕਨੂੰਜਾਂਦੇਹੈਨ ਲੋਕਾਂਕਹਿਆਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਦਾਨਾਮਲੈਂਦੇਭੀਕਦੀਨਰਕਕੋਜਾਏਹਨ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮਨਤਾਤੂਹਾਡ੍ਰਾਕਿ
ਹਰਾਂਦੇਝਗੜਿਆਂਤੇਦੁਨੀਆਦਿਆਂਕੰਮਾਂਵਿਚਹੈਉਤੋਂਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਲੈਂਦੇਹੋ
ਤਾਂਓਹਲੋਕਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਕਹਿਓਨੇਮਹਾਰਾਜਸਾਨੂੰਆਪਣਾਸਿਖਕਰੋ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਮੈਂਆਪਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰਿਆਂਨੂੰਲਭਦਾਫਿਰਦਾਹਾਂਤੁਹਾ
ਨੂੰਸਿਖਕਿਸਦਾਕਰਾਂਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆਜੁਦੈਂਖੁਛਹੋਵੇਸਾਡਾਗੁਰੂਤੂੰਹੀਹੈਤਾਂਓ
ਨਾਂਰਸੋਈਕੀਤੀਭਾਵਭਗਤੀਸੋਕਹਿਓਨੇਬਾਬਾਜੀਉਠਕੇਪ੍ਰਸਾਦਪਾਲੇਵਜੀ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਨਮਿਤਉਠੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਸੁਣਕੇਉਠਕੇ-
ਓਨਾਂਦੇਚੌਕੇਮੇਜਾਇਬੈਠੇਤੇਓਨਾਂਦੀਆਂਕਾਰਾਂਕਢੀਆਂਦੇਖਕਰਕਹਾਏਹਚੌਕਾ
ਸੁਚਾਨਹੀਜਿਤਨਾਚਿਰਚੌਕੇਵਿਚਤੁਸੀਨਹੀਆਏਸੋਉਤਨਾਚਿਰਸੁਚਾਸੀਤੁਸਾਂ
ਤੇਨਾਲਨੀਚਚੜ੍ਹੇਹੈਨਬਾਬੇਸਲੋਕਕਹਾ ॥ਕੁਬੁਧਡੂਮਣੀਕੁਦਾਇਆਕਸ
ਇਣਪਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਚੰਡਾਲਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਥੀਐਜਾਂਚ
ਰੇਬੈਠੀਆਂਨਾਲ ॥ ਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆਚੌਕਾਪਵਿਤ੍ਰਕਿਉਂਕਰਹੋਵੈ ਤਾਂਬਾਬੇਹੋਰ
ਸਲੋਕਕਹਾ ॥ਸਚਸੰਜਮਕਰਣੀਕਾਰਾਂਨਾਵਣਨਾਮਜਪੇਹੀਨਾਨਕਅ
ਗੈਉਤਮਸੋਈਜੋਪਾਪਾਂਪੰਧਨਦੇਈ॥ ਏਹੁਸੁਣਕੇਲੋਕਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀ
ਲਗੇਕਹਿਓਨੇਮਹਾਰਾਜਸਾਡੀਗਤਿਕਰੋ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਦੇਨਾਮਪਰਸਭਜੋਖੋਪੁੰਨਕਰਦੇਹੋ ਤੁਸਾਂਬਾਬੇਜੀਦਾਹੁਕਮਮੰਨਕੇਤਿਵੇਂਹੀਕੀਤਾ
ਬਾਬੇਜੀਓਨਾਂਤੇਮਿਹਰਕੀਤੀਤਾਂਓਹਲੋਕਬਾਬੇਦੇਸਿਖਹੋਏਪ੍ਰਮੇਸੁਰਦਾਨਾਮਜਪ
ਕੇਸਦਗਤੀਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏ ਬਾਬਾਜੀਫੇਰਕਰਤਾਰਪੁਰਆਇਟਿਕੇਤੇਬਾਬੇ
ਦੇਆਤਮੇਵਿਚਆਈਆਪਣੇਅੰਗਤੇਅੰਗਦਪੈਦਾਕਰੀਏਤਿਸਦੇਹਥਨਾਮ
ਦਾਭੰਡਾਰਾਸਪੁਰਦਕਰੀਏਨਿਰੰਕਾਰਦਾਹੁਕਮਹੈਜੀਆਂਦੀਗਤਿਮੁਕਤਹੋਵੈਬਾ
ਬੇਦੇਮਨਇਤਨੀਵਰਤੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੁਕਮਆਯਾਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਮੇਰੇਪਾਸਆ
ਉਗੁਰੂਜੀਹਥਜੋੜਕੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਆਪਕਾਹੁਕਮਹੈਜੀਜੋਤੇ
ਰਾਪੰਥਚਲੇਗਾਅਰਮੇਰੇਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਜਗਤਕੋਦੇਵੇਕਲੀਕਾਲਮੇਂਜਗਤ
ਕੇਲੋਕਨਾਮਜਪਕਰਉਧਰੈਂਸੋਕੋਈਆਪਨਾਭਗਤਭੇਜੀਐਉਸਨੂੰਮੈਂਜਗਤ
ਕੋਉਪਦੇਸਤੇਰੇਨਾਮਦਾਦੇਣੇਵਾਲਾਤੇਗੁਰੂਕਰਕੇਥਾਪਾਂਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਾ

੫੬੦ ਹਿਨਾਨਕਜੀ ਜਬਮੇਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰਲੀਯਾਥਾ ਤਾਮੇਂ ਬਿਲੋਚਨ ਰਿਖੀਕੋਗੁਰੂ
ਕਰ ਥਾਪਿਆਥਾ ਬਿਲੋਚਨਰਿਖੀ ਪਿਛੇਭੀ ਮੁਨੀਸਰਾਂਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂਕਾਗੁਰੂਅ
ਹਾਂਤਪਾਸਿਆਭੀਕਰਤਾਥਾ ਅਰਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇਂ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇ ਉਸਪਾਸੋਭ
ਗਤਭੀਕਰਾਈਥੀ ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੇ ਮਨਮੇਆਈ ਤਿਸਆਪਨੇਗੁਰੂਕੋ ਭੇ
ਜੋਂ ਬਿਲੋਚਨਜੀਕੋ ਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਤੁਮ ਕਲਜੁਗਕੇਜੀਵਾਂਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੇ
ਕਰ ਸੰਸਾਰਕੇਜੀਵਾਂਕੋ ਉਧਾਰਹੁ ਮੇਰੀਭਗਤਕਉ ਦ੍ਰਿੜਾਵੋ ਜੀ ਨਾਨਕਜੀਕ
ਪੰਥਚਲਾਵੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿਆਲੈਕਰ ਬਿਲੋਚਨਜੀ ਵਿਦਿਆਹੋ
ਏਤੇਕਲਜੁਗਮੇਂਆਇਜਨਮਲੀਯਾ ਪੰਜਾਬਦੀਧਰਤੀ ਜੰਗਲਮੇਂ ਮਤੇਕੀ
ਸਰਾਇ ਤ੍ਰੇਹਣਖਤ੍ਰੀਕੀਵੰਸ ਫੇਰੂਕੇ ਘਰ ਅਵਤਾਰਲੀਤਾ ਜਿਮਦੇਹੀ ਭਗ
ਤ ਲੈਕਰ ਜਨਮੇ ਬਾਲਕਅਵਸਥਾਮੇਹੀ ਬੁਧਸ੍ਰੇਸ੍ਟਥੀ ਚੌਦਾਂਬਰਸਕੇਹੂਏ
ਖਹਿਰਿਆਂਕੀ ਖਡੂਰਮੇਂ ਬਿਵਾਹੇ ਬਾਸੀਖਤ੍ਰੀਕੇਘਰ ਅਠਾਰਾਂਬਰਸਕੇਭਏ ਤੋ
ਪੁਤ੍ਰਭਇਆ ਨਾਮਦਾਸੂਰਖਿਆ ਏਕਬੀਬੀਅਮਰੋਹੋਈ ਏਕ ਸਭਰਾਈਭ
ਈ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਮਹਿਲਕਾ ਨਾਮਖਿਰਾਈਥਾ ਜਬਦਾਸੂ ਪਾਂਚਬਰਸਕੇਭਏ ਤਬਬ
ਲੋਚਾਂਕੀ ਲੜਾਈਭਈ ਉਨਾਮਤੇਕੀ ਸਰਾਇਘੇਰਲਈ ਤਬਫੇਰ ਲਹਿਣਾਜੀਸ
ਹੁਰੇਦੀ ਖਹਿਰਿਆਂਦੇ ਖਡੂਰਮੇਂ ਆਇਬਸੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ ਸਬਦਉਥੇਗਾਵ
ਦੇਥੇ ਇਕਸਿਖਭਲਾਜਾਤਕਾਸੀ ਸੋਖਡੂਰਮੇਂ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਪਦਾਸੀ ਹੋਰਸਭਖਡੂ
ਰਦੇ ਦੇਵੀਜੀਕੋ ਪੂਜਦੇਸਾਨਿ ਤੇ ਭਲਾਸਿਖ ਤ੍ਰੇਹਨਾਦੇ ਮਹਲੇ ਰਹਿੰਦਾਸੀ ਤੇਇਕ
ਦਿਨ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹਦੇਨੂੰ ਲਹਿਣੇਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਬਦਕਿਸਦਾਹੈ ਉਸ
ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਸਬਦ ਨਾਨਕਜੀਕਾਹੈ ਤਾਂਲਹਿਣੇਦੇ ਮਨਮੇਂ ਬਸੀ ਜਿਸਦਾ ਏਹੁ ਸ
ਬਦਹੈ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰੀਏ ਤਾਂਲੋਕਾਂਦੇਨਾਲ ਲਹਿਣਾਜੀ ਦੁਰਗਾਪੂਜਨੇ ਚਲੇ ਤਾਂ
ਸੰਗ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਉਤਰਿਆ ਤਾਂ ਸੰਗੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਗਿਰਾਉਦੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿ
ਆ ਜੋ ਏਹੁ ਗਿਰਾਉ ਕਿਸਦਾਹੈ ਤਾਂਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀਦਾਹੈ ਇਕਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇ ਕਹਾ ਲਹਿਣਿਆ ਜਿਸਦੇ ਸਬਦ ਗਾਉਂਦਾਹੈ ਉਸੇਦਾ ਗਿਰਾਉ ਹਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀ ਨੂੰਭੀ ਅਗੰਮਹੋਯਾ ਜੋ ਸੇਵਕ ਮੇਰਾ ਰਜਕਾਧਨੀ ਆਯਾਹੈ ਜਿਸ ਮੇਰਾਪੰਥ
ਚਲਾਵਨਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਬਾਹਰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਆਇ ਖੜ੍ਹੇਹੂਏ ਪਰਲੋਕ
ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋਏ ਖਲੋਤੇ ਲਹਿਣੇਕੋ ਮਿਲੇ ਤਾਂਲਹਿਣੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਕਿਦੇਂ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀਕਾ ਦਰਸਨ ਮੇਨੂੰ ਕਰਾਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲਭਾਈਆ

ਗੇਤੇ ਲੈ ਬਾਬਜੀ ਪਿਛੈਹੋਏ ਧਰਮਸਾਲਾਦੇਅਗੇ ਆਇਖਲੋਤੇ ਤਾ ਬਾਬੇਕਹਾਏ ੫੬੧
ਹ ਮੇਰਹੇਨਾਲ ਘੋੜੀਬੰਨਦੇਹ ਤੇਉਸਦਰਵਜੇਜਾਇਖਲੋ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੂਜੇ
ਪਾਸਿਓ ਅੰਦਿਰਗਏ ਤਾਂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਰਗਏ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਲਹਿ
ਣੇਡਿਠਾਜਿਸਨੇਮੈਨੂੰ ਰਾਹਵਿਚਦਰਸਨ ਦੇਕੇਏਥੇ ਆਂਦਾਸੀ ਏਹਤਾਓਹਹੀ
ਹੈ ਵੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨਹੋਯਾ ਤੇ ਕਹਿਓਸਜੇ ਮੈਨੂੰਖਬਰ ਹੁੰਦੀ ਜੋਏਹਹੀ ਬਾਬਾਨਾਨ
ਕਜੀਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈ ਇਨਾਦੇਪਿਛੇ ਘੋੜੀਤੇ ਲਹਿਕੇ ਇਨਾਨੂੰ ਚੜਾਕੇ ਲਿਆਉਂਦ
ਮੈ ਬੜਾ ਔਗਨਹਾਰਾ ਹਾਂ ਇਨਾਨੂੰ ਸਿਞਾਨਨਹੀ ਸਕਿਆ ਜੇ ਜਾਣਦਾ ਤਾਏ
ਹਨਾਦੀ ਪੈਰੀ ਪੌਂਦਾ ਏਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਬਾਬੇਜੀਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਜਾਇਮਥ
ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਸੁਖਹੈ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਆਪਦੇ ਦਰਸਨਕ
ਤੇ ਸਭ ਸੁਖਹੋਏ ਲਹਿਣ ਭੈਕਰਕੇ ਕੁਛ ਬੋਲਨਾ ਸਕੇ ਹਥਬੇ ਘੁੰਘਰੂ ਤੇ ਟੂਸੁ
ਟੇਤੇ ਕਹਿਓਸ ਐਤਕੀ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਭੇਜਨਗੇ ਤਾ ਮੈ ਭੈਕਰਕੇ ਏਨਾਪਾਸ ਆਵ •
ਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਪੁਛਿਆ ਪੁਰਖਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਨ
ਮਲਹਿਣਾਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਾਥੋ ਲਹਿਣਾ ਤੇ ਅਸਾਂਨੇ ਰਾਦੇਣਾ ਹੁਣ
ਤੇਰਾਨਾਉ ਅੰਗਦ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਤੇ ਪੈਦਾਹੋਯਾਹੈ ਮੈਂ ਥੋੜਕਹੀ ਜੁਦਾਨਾਹੋਵੈਂਗਾ ਤੇ •
ਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਕਲ ਫੇਰ ਆਵੀ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਬੜਾ
ਮਹਾਪੁਰਖਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਨਲੀਤੀਹੈਸ ਤਾਂ ਲਹਿਣਾ ਮਥਾਟੇਕਕੇ ਆ
ਪਨੇ ਸੰਗਾਵਿਚ ਆਇਮਿਲਿਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਸਭਨਾਨੂੰ ਦੇਰੀਕਿਸੰਭਾਂਅਰ
ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਏਥੇਰਹੇਂਗਾ ਤਾਂ ਸੰਗਦਾਵਾਲੀ ਕੌਣਹੈ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਭਾ
ਈਜਿਸਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਉਣਪਰਸਨ ਜਾਂਦਾਸਾਂ ਸੋ ਮੇਰੀਨਿਸਾਏਥੇਹੀਹੋਈਹੈ
ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਸਾਡਾ ਕੀਹਾਲ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਨਪਰਸੋ ਜਦਆਵੇਗੇ
ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀ ਭਲਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਸੰਗਵਿਦਾਹੋਯਾ ਲਹਿਣਾ ਆਪਣੇ
ਘਰ ਆਯਾ ਏਹ ਕਿਸੇਨੂੰ ਨ ਕਹਿਓਸ ਜੋ ਮੈਂ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਗਿਆਸਾ ਘਰ
ਦਿਆ ਕਹਿਆ ਦੇਵੀਦੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਕਿਉਂ ਮੁੜਿਆਏ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਸੰਗਨੂੰ ਦਿ
ਦਾਰ ਆਯਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਲੋਕ ਚੁਪਕਰ ਰਹੇ ਤੇ ਲਹਿਣੇ ਕਾ ਮਨ ਗੁਰੂ
ਜੀਕੇ ਦਰਸਨ ਬਿਨਾ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਗਦਨੂੰ ਤਨ ਫੇਰ ਰਾਤ ਬੀਤੀ ਤਾਂ ਭਣੇਵੇਨੂੰ ਕ
ਹਿਓਸ ਇਕ ਮਣ ਰਸਤ ਤੇ ਲੂਣ ਲੈਆਉ ਓਸਨੇ ਲੈ ਆਂਦੀ ਲਹਿਣਾ ਪੰਡ
ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੇ ਚਾਇਕੇ ਲੈ ਟੁਰਿਆ ਭਣੇਵੇਂ ਕਹਾ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਚੁਕਾਇਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ

ਯਾਮੇਲੈਚਲਦਾਹਾਂਲਹਿਣੇਕਹਾਜੇਤੈਂਨੂੰਜਰਹਬਲਗੇਤਾਂਹੋਰਕਿਸੇਨੂੰਦੇਵੈਂ
੫੬੨
ਯਾਨਤੀਦੇਵੈਂਉਸਕਹਾਮੈਂਆਪਰਖਾਂਤਾਂਲਹਿਣਾਇਕਲਾਹੀਪੰਡਚੁਕਕੇਕ
ਰਤਾਰਪੁਰਲੈਪਹੁੰਚਾਮਾਤਾਜੀਕੀਪੈਰੀਜਾਇਪਿਆਅਗੋਮਾਤਾਰੋਣੀਕ
ਤੂੰਕੌਣਹੈਂਲਹਿਣੇਕਹਾਜੀਮੈਂਸਿਖਹੋਣਾਹੈਮੇਰੇਤੇਭੇਟਾਲਈਏਤੇਮੈਨੂੰਦਸੋਜੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਿਥੇਹੈਨਤਾਂਮਾਤਾਜੀਨੇਭੇਟਾਅੰਦਰਰਖੀਤੇਕਹਾਓਹਧਾਨਾਂਦਾਖੇਤ
[illegible]ਨਦੀਣਕਢਾਉਂਦੇਹੈਨਤਾਂਅੰਗਦਉਥੇਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਜਾ
ਇਪਿਆਤਾਂਬਾਬੇਜੀਅੰਗਦਦਾਸਿਰਹਥਾਂਤੇਲੀਤਾਤੇਜੋਤਨਾਲਜੋਤਮਿਲ
ਗਈਲਹਿਣੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਮੈਂਭੀਸੇਵਾਕੀਕਰਾਤਾਂਬਾਬੇਜੀਰਖੀਫਨਾਈਧ
ਈਸਮੇਤਅੰਗਦਜੀਘਾਸਕਢਸੁਟਣਲਗੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਚਾਤੂੰਏਹ
ਨਹੀਕਰਜਾਣਦਾਪਰਪੂਲਾਚੁਕਕੇਘਰਲੈਚਲਪਾਣੀਵਹਿੰਦਾਪੂਲਾ
ਚੁਕਾਇਦਿਤਾਲਹਿਣੇਦੇਗਲਖਰਾਮਹੀਨਜਾਮਾਸੀਚਿਕੜਨਾਲਭਰ
ਗਿਆਤਾਬਾਬੇਜੀਦੇਨਾਲਹੀਲਹਿਣੇਪੂਲਾਆਣਸੁਟਿਆਘਰਦੇਵਿਚ
ਤਾਂਮਾਤਾਜੀਦੇਖਕੇਕਹਾਮਹਾਰਾਜਆਪਕਾਕੈਸਾਸੁਭਾਵਹੈਇਸਭਲੇਅ
ਦਮੀਦੇਕਪੜੇਸਾਰੇਚਿਕੜਨਾਲਭਰਗਏਹੈਨਕਿਸੇਹੋਰਨੂੰਚੁਕਾਇੰਦੇਫੇਰ
ਕਿਉਂਆਵੈਗਾਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸੁਣਭੋਲੀਏਏਹਚਿਕੜਨਹੀਕੇਸਰਹੈਪੰਡ
ਨਦੀਣਦੀਨਹੀਏਹਤਾਦੀਨਦੁਨੀਆਦਾਛਤ੍ਰਹੈਏਹੁਮੇਰੇਅੰਗਤੇਪੈਦਾਹੋਯਾ
ਹੈਅੰਗਦਜੀਸੁਣਕੇਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਮਥਾਟੇਕਿਆਬਾਬੇਜੀਅੰਗਦਨੂੰਅ
ਪਨੇਗਲਨਾਲਲਾਇਆਤੇਭਰਪੂਰਕਰਦਿਤਾਅਗਮਨਿਗਮਦੀਸੋਝੀਹੋ
ਈਅੰਗਦਜੀਲਗੇਟਹਿਲਕਰਨਬਾਬੇਦੀਤਾਂਫੇਰਓਹਸੰਗਦੇਵੀਪਰਸਕੇ
ਆਯਾਤੇਸਭਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਆਏਪਏਬਾਬੇਸਕੁਕੇਸੰਤੋਖਿਆਤਾਂਓਹਘ
ਰਨੂੰਗਏਅੰਗਦਬਾਬੇਪਾਸਰਹਿਆਂਟਹਿਲਕਰਕੇਚਰਨਧੋਵੇਪਖਾਕਰੇਏ
ਕਾਦਿਨਪਿਛਲੀਰਾਤਸੁਤੇਬਸਤ੍ਰਪੈਧੇਹੂਏਇਸਤ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦੇਮੰਦਰਦੀਟਹਿ
ਲਕਰਕੇਚਲੀਅੰਗਦਜੀਇਸਨਾਨਵਾਸਤੇਜਲਲੈਕੇਆਏਪੁਛਿਆਤੂੰ
ਕੌਣਹੈਂਉਸਨੇਕਹਾਮੈਦੁਰਗਾਭਵਾਨੀਹਾਂਇਸਮੰਦਰਦੀਟਹਿਲਕਰਕੇਏਹਸ
ਕਤੀਏਨਾਸਿਤਾਨੇਮੈਨੂੰਦਿਤੀਹੈਲਹਿਣੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਫੇਰਇਕਦਿਨਬ
ਬੇਜੀਦਾਚਰਨਹਿਲਦਾਦੇਖਕੇਲਹਿਣੇਪੁਛਿਆਏਹੁਕਿਆਹੈਬਾਬੇਜੀਕਹਾ
ਗੁਪਤਾਸੰਗਤਾਦਰਸਨਕਰਕੇਜਾਂਦੀਯਾਹੈਨਲਹਿਣੇਮਥਾਟੇਕਿਆਇਕ

ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੀਰਤੇ ਸੁਰਤੀਂ ਆਈਆਂ ਦੇਖਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਏਹ ਖਿਆਲ ਕੈਸਾ ਹੈ ਆਪ ਕਿਧੇ ਗਏ ਥੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾਇਕ ਅਯਾਲੀ
ਸੁਨ੍ਹਾ ਮੇਂ ਬਕ੍ਰੀਆਂ ਚਰਾਵਦਾ ਥੈ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣ ਬੱਚ
ਜੇਥੇ ਕੋਈ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਮੈ ਓਥੇ ਜਾਇ ਵਸਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਅਯਾ
ਲੀ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਤ ਕੋ ਸੌਂਦੀ ਵਾਰੀ ਬਿਸਤੇ ਪੁਰ ਬੈਠ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੇ
ਤੁਹਾਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੇਗਾ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੀਯਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਿਨ ਬਰਸ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਚੌਥੇ ਬਰਸ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਮਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਗਏ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ
ਲਹਿਣਾ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਭੀ ਨਹੀ ਗਿਆ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਹੈ ਹਰੀਕੇ ਗਿ
ਰਾਇ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਯਾ ਸੁਣਕੇ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਭਨਾ
ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਮਿਲੇ ਇਕ ਤਖਤ ਮਲ ਚੌਧਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਮੇਲੀ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਿਆ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਗਲਿ ਮਿਲੀਏ ਚੌਧਰੀ ਕਹਾ ਲਹਿਣਾ
ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਪਾਸੋ ਆਏ ਹੋ ਇਸ ਤੇ ਪੈਰੀ ਪੌਣਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮਹਾ
ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਜੀ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਰਲੇ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਤੂੰ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਬਡਾ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤੋਟ ਭੀ ਕਿਸੇ ਗ
ਲਦੀ ਨਾ ਰਹੈਗੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਕੁਛ ਸਾਡੇ ਤੇ ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਸੂਹੀ ਮੇਂ ਸਬਦ ਕਹਾ   ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥ ਸੂਖੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਦੂਖ
ਵਿਸਾਰਸੀ ॥ ਸਹਿਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ॥ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ
ਲਿਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ॥ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ
ਭੀਖਿਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ
ਤਿਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥ ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮ
ਤੈ ਕੋਇ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ
ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਬੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਘਰ ਜਾਵਨ ਦਾ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆਸੀ ਬਰਸ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਰਹੁ ਤਾਂ ਟਬਰ ਸਮੇਤ ਖਡੂਰ ਆਇ ਬਸੇ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਅੰਗਦ ਦਿਲ ਦੀ
ਵਗੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜੋਤਿ ਬਖਸੀ ਤੇ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਭਾਣੇ ਦਾ ਖਸਮ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਤੂੰਹੀ ਜਾਣੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ

੫੬੪ ਲਾਯਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਭਾਣੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾ
ਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਬੈਠੇ ਸੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਤੇ ਡੂਢ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਅਸਨਾਨ ਕੀਤਾ
ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰ ਕੇ ਲਗੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਕਹਾ ਵਾਹੁ-
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਮੈ ਤੇਰ ਜੀ
ਤ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੈਂ ਮੈ ਓਨਾ ਦੀ ਭੀ ਸਲਾਹਿਤ
ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਨਾ ਨੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸਭ ਆਸਰੇ ਛ
ਡਕੇ ਇਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਆਸਰਾ ਲੀਆ ਹੈ ਧਿਆਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹੈ ਓਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਏ
ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਮੈ ਓਨਾ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪਦਾ ਹਾਂ ਓਹੁ
ਬਡੇ ਧਨੀ ਹੈਨ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਹੈਨ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕੇ ਰਖਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੈ
ਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਤੇ ਆਪ ਕਰਮ ਕਰਾਵਦੇ ਹੈਨ ਭਲੇ ਮਾਰਦਾ ਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਫੇਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ
ਕਰਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਸੁਖਾ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਸੂਰਮੇ ਏਹ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦਾ
ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀ ਓਨਾ ਅਗੇ ਠਹਿਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਕਦਾ ਓਹੁ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਲੈਵਨ ਦੇਂਦੇ ਹੋਰ ਜੋਧੇ ਇਕ ਦਿਨ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ ਹਟ ਜਾਂਦੇ
ਹੈਨ ਤੇ ਏਹੁ ਜੋਧੇ ਨਿਤ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਏਹ ਨਾਲ
ਨਿਤ ਲੜਾਈ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਦਾ ਰਹਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਬਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਜੈ
ਸਾ ਮਨ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੇਂ ਸਿਮਰਨ ਮੇਂ ਲਗਾ ਹੋਯਾ ਸੀ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਮੇਂ ਮੇ ਨਾ
ਲਗਾ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਮਾਯਾ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਭੁਜ
ਗਾ ਰੰਦ ਲਲਾਲ ਚੰਚਲ ਜਾਇ ਪਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਗਾ ਨਾਲ ਲਗਾ ਗੋਤੇ ਖਾਵਨ
ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਭੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਆਜਜ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਅੰਨ ਖਾਇਕੇ ਪਾਣੀ
ਪੀਤਾ ਫੇਰ ਊਂਘ ਆਈ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕੇ ਸੁਤਾ ਨੀਂਦ ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਓਨਾ ਹੀ ਖ
ਲਚਾ ਨੂੰ ਲਗ ਪਿਆ ਗਲਾ ਨਾਲ ਸੈਂਵਰਿਆ ਦੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ਲਾਹਣ ਲਗਾ ਹੁਣ ਮੈ
ਨੂੰ ਡਰ ਭਉ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਪਿੜ ਬੰਨ ਬੈਠਾ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾ
ਦ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਰ ਸਭ ਵੇਲੇ ਵਖਤ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲੇ ਭਾਉ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਹੀ ਥਾਇ ਪਉਂਦੇ ਹੈਨ ਅ
ਠਾਠ ਤੀਰਥ ਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਾ ਫਲ ਹੋਰ ਭੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਏਹੁ ਬਚਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁ
ਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਇਕ ਪਹਿ
ਰ ਦਾ ਭਾਉ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਭਗਵੰਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਨਾ ਬੀ ਮੈ ਬਲਿ

ਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਹਥ ਰਖਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਭੀ ਉਸ ਤਤਕ ੫੬੫
ਹੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੂੰ ਹੀ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੀ ਤੁਸਾਹੀ
ਪਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨਾਨੂੰ ਤੁਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਹੋ ਓਹ ਭੀ ਪੂਰੇ ਸਾਹੂਹਨ ਓਨਾਨੂੰ ਅਠ
ਪਹਿਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰੰਗ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਓਹ ਮਾਯਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਕਮਲ ਕੀ
ਨਿਆਈ ਅਲੇਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਦੇ ਰੰਗ ਮੈ ਰਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰ
ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਦਾ ਕਰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤਿਨਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਕੇ ਸੁਣਕੇ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ
ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਜਾਗੇ
ਦਾ ਹੋਰ ਭੀ ਫਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਏਹ ਜੀਉ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਗਾਯਾ
ਨਹੀ ਜਾਗਦਾ ਹਠ ਕਰਕੇ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਗ ਸਕਦਾ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਇਸ ਜੀਵ ਤੇ ਮੇ
ਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅੰਦ੍ਰ ਆਪਨਾ ਕਰਮ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੁਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤ
ਏਹ ਜੀਵ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਜੀਵ ਪਿਛਲੀ
ਰਾਤ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਕਾ ਫਲ ਏਹੁ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦ੍ਰਗਾ
ਹ ਮੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀਦਾ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਸ੍ਰ
ਉ ਹੋਯਾ ਜਿਉ ਸੋਨਾ ਸਰਾਫ ਕੀ ਨਜਰ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇ ਕਸੌਟੀ ਲਗਕੇ ਤਾਉ ਖਾਣੇ ਤੇ ਰਹਿ
ਚੁਕਦਾ ਹੈ ਖਜਾਨੇ ਕੀ ਲਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸਨ
ਨ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਮੇਂ ਵਾਸਾ ਪਾਵ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬਾਕੀ ਸਤਿ ਪਹਿਰ
ਕਾ ਫਲ ਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਬਾਕੀ ਸਤਾ ਪਹਿਰ ਮੇਂ ਸਤਿ ਹੀ ਕਮ
ਵੈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਢਿਲ ਨਾ ਕਰੈ ਇਕ ਪਹਿਰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮ
ਰੈ ਅਤੇ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਓਥੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰੀ
ਦਾ ਹੈ ਪੁੰਨ ਭਲਾ ਹੈ ਕੂੜ ਬੋਲੇਂ ਤੇ ਰਾਜ ਘਟਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਮੇਂ ਝੂਠਿਆ
ਦੀ ਠੌਰ ਨਹੀ ਹੈ ਖੋਟੇ ਓਹ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦੇ ਮਨ ਕਪਟ ਹੈ ਝੂਠ ਬੋਲੇ ਕੂੜ ਕੱਪਟ ਕਮਾ
ਵਦੇ ਹੈਨ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਸੁਟ ਘਤੀਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਸਚ ਕਮਾਯਾ ਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰ ਦਰਗਾਹ
ਵਿਚ ਸਾਬਾਸ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਓਹ ਸਦਾ ਹੀ ਅਟਲ ਹੈਨ ਉਸਕੈ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜੋ ਬੋ
ਲਣਾ ਹੈ ਸੋ ਬਾਦ ਹੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਸ ਹੈ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭਾਵਦਾ ਹੈ ਤਿ

੫੬੬ ਉਂ ਰਖਦਾ ਹੈ ਏਹ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹੀ ਬੋਲੇ ਜਿਸ ਤੇ ਇਸ
ਦਾ ਸਾਸ ਸੁਫਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕਿਥੇ ਵਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਚਾ ਅਠ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹੈ ਨਾਵਖੰ
ਡ ਏਹੁ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਅਠ ਖੰਡ ਦਾ ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ
ਇਸੀ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤਿ ਇ
ਸ ਦੇਹ ਵਿਚ ਖੋਜਦੇ ਭਗਵੰਤ ਨੂੰ ਪਾਵਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਈਸਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਕ
ਰਮਵੰਤ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਉਸੀ ਕੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਕਾ ਪਰਤਖ ਦਰਸ
ਨ ਹੋਵਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਗੁਰੂ ਭੀ ਤੁਸੀਂ
ਹੋ ਬਿਦ ਭੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਹੈ ਤੇ
ਰੇ ਪਿਛੇ ਭੀ ਜਗਤ ਨਾਮ ਆਰਾਧੇਗਾ ਜਿਨਾ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਬਸਿਆ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਭੀ ਓਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਭੀ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਚ ਸਬਦ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਪਰਉਪਕਾ
ਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ
ਟਹਲ ਕਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅੰਗਦ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਰਿਆਇ ਰਾਵੀ ਪਰ ਨਾਵਦੇ ਸਾਨ ਸਿਆਲ ਦੇ ਦਿਨ
ਮੀਹ ਝਖੜ ਬਹੁਤ ਸੀ ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨਾਇਕੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਸਾਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦ
ਰਿਆ ਮੇਂ ਖੜੇ ਸਾਨਿ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਠੰਢ ਕਰਕੇ ਬੇਸੁਰਤ ਹੋਇ ਗਏ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਆਏ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਡੰਡਉਤ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬਸ
ਤ੍ਰ ਪਹਿਰਕੇ ਅੰਗਦ ਕੋ ਦੇਖਾ ਬੇਸੁਰਤ ਲਮਾ ਪਿਆ ਹੈ ਚਰਨ ਨਾਲ ਹਿਲਾਯਾ ਤਾਂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਰਤਿ ਆਈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਬਚਾ ਕਿਆ ਹੈ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਕਹਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਆਪ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੋ ਮੇਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਮੀਹ ਸੇ ਭੀਗ ਗਏ ਸੇ
ਤੇ ਨਮੇਂ ਹਥੋਂ ਭੁਲਾਹਾਂ ਠੰਢ ਹਟਗਈ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋਕਰ ਕਹਾ ਬਚ ਜੋ ਸੇਵ
ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾ ਸੋ ਤੂ ਸਾਹਿ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਿਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੰਥੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਤਪਆ
ਰੀਭਿਆ ਇਕ ਚਾਦ੍ਰ ਤੇੜ ਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਪਟਕਾ ਸਿਰ ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਏ
ਹ ਆਖਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਹਾਵਾ ਵਖਤ ਸੁਹਾਵਾ ਅਤੇ ਕਦੀ ਧਰਮਸਾਲ ਆਇ
ਬੈਠਣ ਸਿਖਾ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਵਾਈਐ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਕੁਛ ਲਿਆਵੈ

ਤਾਂ ਲਈਏ ਨਾਹੀ ਤੇ ਜੋ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਅਤੀਤ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨਸਾ ਕਰਕੇ ਆਵੈ ਤਿਸਦੀ ੫੬੧
ਮਨਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜ
ਪੀਏ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਆਣ ਕੇ ਮਿਲਦੇ ਜਾਵਨ ਵਡਾ ਇਕਠ ਹੋਯਾ ਤੇ ਡੰਡ ਪਈਪ
ਵੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪਰਕਿਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕੇ ਇਕੰਤ ਹੋਇ
ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਭੀ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਵਨ ਉਧਰੇ ਹੀ ਮਗਰ ਜਾਵਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਨ ਮੇਂ ਕ
ਹੈ ਏਸ ਜੰਜਾਲ ਤੇ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁਤਿਆਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਾਹ
ਰ ਨਿਕਲ ਗਏ ਅਗੋ ਗੋਰਖਨਾਥ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਇਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਕ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਇਕ ਗੋਰਖਨਾਥ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਅੰਗਦਾ ਏਹੁ ਗੋਰਖਨਾਥ ਹੈ ਗੋਰਖ
ਕਹਾ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸ ਫੇਰ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸਾ ਬਡਾ ਅਡੰਬਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਭੀ ਕਰਤੇ
ਮੇਂ ਚਾਹੇ ਫੁਟਾ ਭੁਲੀਆ ਹੈ ਨ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਸਾਥੀ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਜੈਸਾ ਮਨ ਹੈ ਐਸਾ ਸੰਗੀ ਹੋਇ ਤਾਂ
ਰਖੀਏ ਜੈਸਾ ਗੁਰੂ ਹੋਵੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਚੇਲਾ ਮਿਲੈ ਤਉ ਰਾਖੀਏ ਜੋ ਹਨੀ ਜੁਗਤਿ ਸਬਦ ਮੇ
ਕਹੀ ਹੈ ਐਸਾ ਚੇਲਾ ਮਿਲੈ ਤੌ ਭਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਚੇਲੇ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਉਸ ਚੇਲੇ
ਕਾ ਖਣਾ ਦੇਖਹੈ ਇਸਤੇ ਮੇਂ ਏਕਾਏਕੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਅੰਗਦ
ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੋ ਆਦੇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੋ ਆਦੇਸ ਕਹੀ ਤਾਂ ਗੋ-
ਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਲਕੇ ਖੁਸੀ ਰਹੁ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋ ਤੂੰ ਭੀ ਬਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿਗਾ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਬਡਾ ਵਿਕਠ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਲਿਗ ਏਕ ਵਖਤ ਕਰਾ ਓਲੋ
ਕ ਆਪੇ ਹਟ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡੇਰੇ ਆਇ ਲਿਗ ਏਕ ਵਖਤ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀਯਾ ਅ
ਰ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਹਲ ਵਾਹਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਲਗੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਨ ਤਾਂ ਕਈ ਲੋਕ ਸੁਣਕੇ
ਉਠ ਗਏ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜੇਹੇ ਰਹਿ ਗਏ ਓਹ ਮਰਣ ਮਤਿ ਬੈਠੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਪੈ
ਲੀ ਬੀਜੋ ਤਾਂ ਓਹ ਪੈਲੀ ਬੀਜਣ ਗਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲਾਂਗੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਮੇਰਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਰ
ਜ ਕੇ ਛਕਾਵੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋ ਜਾਵੈ ਜਾ ਪੈਲੀ ਆ ਪਕੀਆ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ-
ਸਿਖਾਂ ਵਢਕੇ ਖਲਵਾੜੇ ਲਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਖਲਵਾੜੇ ਡਿਠੇ ਤੇ ਕਹਾ ਸਾਬਾਸ ਮੇ
ਰੇ ਸਿਖੋ ਪਰ ਇਕ ਬਾਤ ਮੇਂ ਕਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਹੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਕਹੋ ਤੁਹਾਡੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ
ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰੀ ਹੈ ਆਸੈ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋ ਕਰੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਖਲਵਾੜੇ ਅਗ ਲਾ
ਇਕੇ ਸਾੜ ਦੇਹੋ ਅਸਾਂ ਇਸ ਲਾਲਚ ਵਿਚੋਂ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਅ

੫੬੮ ਸਾਥਡੇ ਦੂਖਨਾਲ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਪਾਲੀ ਹੈਸੀ ਆਪਣੀ ਹੱਥੀ ਅਗਨਿ ਸਤਰਾ ਲਾਵੀਏ ਤੇ
ਇਕਨਾ ਭੁਆਤੀ ਫੜਕੇ ਲਾਇ ਦਿਤੀ ਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਏ ਪਏ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨਿਠ ਜੋਅਜੇ ਥੇਹੇ ਜੇਹੇ ਸਿਖ ਰਹਿਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਹਿ ਗਏ ਆ ਸਿਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹੋਰ ਸਾਂਗ
ਕੀਤਾ ਸੂਰੀਆ ਤੇ ਕੁਤੇ ਅਗੇ ਲਾਇ ਲੀਤੇ ਤੇ ਇਕ ਛੁਰਾ ਲਕ ਬਧਾ ਏਹ ਸਾਂਗ ਵੇਖ
ਕੇ ਲੋਕ ਡਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਖ ਭੀ ਨਸ ਗਏ ਲੋਕ ਆਖਨ ਲਗੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਬਡਾ
ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਸੀ ਹੁਨ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰ ਜੀ ਧਾਨਕ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਸਬਦ
ਕਹਾ॥ ਏਕ ਸੁਆਨ ਦੋਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਾ ਭਲਕ ਹਿ ਭੌਕਹਿ ਸਦ ਬਾਇਆਲ
ਕੂੜ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰਾ ਧਾਨਕ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਕਰਤਾਰ॥੧॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰ
ਣੀ ਕੀ ਕਾਰਾ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਬਿਕਰਾਲਾ ਤੇਰਾ ਏਕ ਨਾਮ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ਮੈਂ
ਏਹਾ ਆਸ ਏਹਾ ਆਧਾਰਾ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨ ਰਾਤਾ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾ
ਤਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤਨ ਵਸੈ ਚੰਡਾਲਾ ਧਾਨਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰਾ ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂ
ਕੀ ਵੇਸਾ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸਾ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰਾ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰ
ਹਾਂ ਕਰਤਾਰਾ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰਾ ਨਾਨ
ਕ ਨੀਚ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾਂ ਕਰਤਾਰਾ॥੪॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ
ਕੇਈਆ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਹੋਰ ਸਾਂਗ ਕੀਤਾ ਲਗੇ ਇਟਾਂ ਵਟੇ ਚੁਕ ਚੁਕ ਮਾਰਨ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਭੱਜ ਗਏ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦਾ ਏਹੁ ਖਿਆਲ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਟੈ ਨਾਹੀ ਸਿਖ ਕੋਈ ਨੇੜੈ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕ ਦਿਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੱਥ ਜੋੜ੍ਹੇ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਏਹ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਭੀ ਤੇਰੇ ਅਰਬ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੂੰ ਭੀ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਤੇ ਹਟ ਜਾਹ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਏਹਾ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਨਾਲ ਨ ਰਹੁ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਅੰਗਦਾ ਮੁਝਕੋ ਦੇ
ਖੇ ਨਾਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਪਾਵੇਂਗਾ ਇਥੇ ਖੜੋਵੇ ਨਾਹੀ ਧੁਰ ਹੀ ਜਾਵੀ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਘਰ
ਨੂੰ ਆਯਾ ਜਿਉ ਕੋਈ ਧਾੜਦਾ ਮੁਠਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੀਬਨਿਵਾਜ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਦੇਹੋ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਪ
ਰਤਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਤੁਸਾ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਭਰਮਣਾ ਨਾਹੀ ਹੁਣ ਬਾ
ਬਾ ਜੀ ਆਵੈ ਤਾਂ ਡਰਨਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਾਂਗ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਪਿਛੇ ਭੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅ
ਵਿਅੰਤ ਏਹੁ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਾਖੀ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਸੁਣੋ।

ਰਾਮਜੀ ਲਛਮਨ ਕੋ ਵਸਿਸ੍ਟ ਜੀ ਭੀ ਸਾਂਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਸਾਖੀ ਕੋ ਜੋ ਸੁਣੇਗਾ ਸੋ ਨਿ
ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਲਛਮਣ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਦੂ
ਕਣਾ ਹੈ ਤੇ ਸੀਤਾ ਵਿਆਹੁ ਕੇ ਲਿਆਵਣੀ ਹੈ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਮਣ ਹੈ ਨਹੀ ਲਛਮਣ ਕ
ਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਅਨੇਕ ਬ੍ਰਾਮਣ ਹੈਂਨ ਜਿਸ ਕੋ ਚਾਹੋ ਬੁਲਾਵੋ ਰਾਮਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭ੍ਰਾਤਾ
ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕੀ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕੋ ਜੋ ਉਠਾਵੇਗਾ
ਸੋ ਕੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਲਛਮਣ ਕਹਾ ਫੇਰ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਕੌਣ ਬ੍ਰਾਮਣ ਆਵੇ ਜੋ ਤੇ
ਰਾ ਵਿਵਾਹੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮਜੀ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਕੁਲਗੁਰੂ ਤੇ ਪੋਹਤ ਰਘੁਬੰਸੀਓਂ ਕਾ ਗੁਸਾਂਈ
ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਹੈ ਗਜਨੀ ਮੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹੁ ਹੋਵੇ ਓਹੁ ਮੇਰੀ ਸੇ
ਵਾ ਸਹੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਲੈ ਆਓ ਪਰ ਦੇਖੀਂ ਓਹ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹਈ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਂਗ ਕਰ
ਦਿਖਾਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਨਹੀ ਉਸ ਤੇ ਡਰਦਾ ਰਹੀ ਲਛਮਣ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਗਜਨੀ ਗਿਆ
ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਿਆਨਾਹੀ ਢੂੰਢ ਭਾਲ ਕੇ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿ
ਚ ਲਛਮਣ ਨੂੰ ਊਂਘ ਆਈ ਸੁਪਨਾ ਆਯਾ ਜੋ ਗਜਨੀ ਤੇ ਪਰੇ ਇਕ ਪਰਬਤ ਹੈ
ਉਸ ਉਤੇ ਗੁਸਾਈ ਵਸਿਸਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਜਾਹੁ ਮੁੜ ਨਹੀ ਪਰ ਡਰੀ ਨਾਹੀ ਲਛ
ਮਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਡਿਠਾ ਉਸ ਪਰਬਤੀ ਤੇ ਇਕ ਅਵਧੂਤ ਖੜਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਤਾ
ਨਹੀ ਫੇਰ ਮੁੜ ਆਯਾ ਫੇਰ ਲਛੱਮਣ ਨੂੰ ਰਾਮਜੀ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਹਾ ਲਛਮਣ ਭੁਲਨ
ਹੀ ਏਹੋ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਹੈ ਲਛਮਣ ਮੁੜ ਕੇ ਗਿਆ ਤੇ ਜੀ ਮੇਂ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਮੈ ਤਿਸ
ਕੀ ਡਰਨੀ ਜਾਇ ਲਗਤਾ ਹੋਂ ਜਬ ਗਿਆ ਤੋ ਵਸਿਸ੍ਟ ਜੀ ਕਹਾ ਅਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਬਾਰ
ਬਾਰ ਆਵਤਾ ਹੈਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਏਹੁ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਹੈਂ ਏ
ਹ ਕਹਿਕੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਛੁਰਾ ਲੈਕੇ ਪਏ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੋ ਰੰਡਾ ਲਹਾਂ
ਆਪਨਾ ਖਾਜ ਭਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੋਂ ਤੈ ਮੇਰਾ ਖਾਜ ਗਵਾਯਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਕਹਾ ਗੁ
ਸਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਬਖਸੋ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ ਫੇਰ ਕਦੀ ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਖਾਇ ਮਾਰੇਂਗਾ ਲਛਮਣ ਕਹਾ ਹੁਣ ਛੋਡੋ ਫੇਰ ਨਹੀ ਆਵਾਂਗਾ ਲਛਮਨ
ਡਰਦਾ ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਜੀ ਮੇਂ ਕਹੈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਖਾਇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਸੀ ਜਿਉਂ ਤਿਉਂ ਕ
ਰ ਮੈ ਬਚਿਆ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੁੜ ਚਲਿਆ ਰਾਤ ਕੋ ਸੁਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭ੍ਰਾ
ਈ ਤੂੰ ਭੁਲਨਾਹੀ ਏਹੁ ਗੁਸਾਂਈ ਵਸਿਸਟ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਜਾਇ ਮਿਲ ਲਛਮ-
ਣ ਕਹਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਾਰਨ ਪੌਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖੋਂ ਕਾ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀ ਭਰ
ਨਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਮਾਰਨਗੇ ਤਿਵੇਂ ਨਿਵਾਜਨਗੇ ਨਿਸੰਗ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਮਿਲ ਲਛਮਣ

੫੭੦ ਫੇਗਰਿਆ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸੂਰੀ ਮਾਰਕੇ ਉਸਦਾ ਮਾਸ ਸੂਰੀਆ ਦੇ ਵੁਧ ਮੇਂ
ਰਿਨਦਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆਵ
ਨਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਕਹਾ ਹੇ ਗੀਬਨਿਵਾਜ ਮੈਂ ਲਛਮਣ ਰਾਜੇ ਦਸਰਥ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ
ਰਘਬੰਸੀ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਾ ਅ
ਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਯਾ ਸਮਝਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸੰਗ੍ਹ ਲਹਾਂ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਨਹੀ ਓਹ ਕੋ
ਈ ਹੋਰ ਹੋਵੈਗਾ ਵਸਿਸਟ ਤੋ ਮਹਾਪੁਰਖ ਰਖੀਸਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇਵਤਾ ਮੈਂ ਚੰਡਾਲ
ਸੂਰੀਆ ਚਰਾਉਣੇ ਵਾਲਾ ਦੇਖ ਚਮੜੇ ਕੇ ਵਧਾਰ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਮੇ ਹੈਂ ਮਾਸ ਖਾਤਾ
ਹਉਂ ਤੂੰ ਭੁਲਤਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਵੇ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛੋਡ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਯਾ
ਹਾਂ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਛਮਣ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਵਸਿਸਟ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਖਾਜ
ਖਾਵੇਂਗਾ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਖਾਵਾਂਗਾ ਕਹਾ ਖਾਹ ਜਬ ਖਾਣੇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਦੇਖੇ
ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚੌਂਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹੈਂ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਦੁਆਦਸ ਤਿਲਕ ਲਗਾਈ ਮੁਕਟ ਧਾਰੀ
ਬੈਠਾ ਹੈ ਕੇਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਥਾਲ ਮੇ ਪਰੋਸੇ ਹੈਂ ਲਛਮਣ ਦੇਖਕਰ
ਪੈਰੀ ਪਿਆ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰ ਤੂੰ ਸਦਾ ਰਾਮਜੀ ਕੇ ਸਨਮੁ
ਖ ਰਹੇਗਾ ਅਬ ਤੂੰ ਕਿਸ ਨਮਿਤ ਆਯਾ ਹੈ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ
ਆਪਕੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾਵਣੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਾ ਹੈ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਬਿਆਹ ਹੈ ਜਨਕ ਬਿਦੇ
ਹੀ ਕੇ ਘਰ ਢੁਕਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਕੋ ਲਛਮਨ ਸਾਥ ਲੈ ਰਾਮਜੀ ਪਾਸ ਆ
ਯਾ ਰਾਮਜੀ ਗੁਰੂ ਕੋ ਦੇਖ ਉਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਆਪਸ
ਮੈ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੂਈ ਬਸਿਸਟ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਵਿਆਹੁ ਕਰਾਯਾ ਫੇਰ ਮੁੜ ਗਏ
॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਏਹ ਸਾਂਗ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਹਾਪੁ
ਰਖ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹੈਨ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਭੀ ਚਿਤ ਬਾਇਰ ਖਣੇ ਡੋਲਣਾ ਨਹੀ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਵਨ ਤਾਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੇਦੀ ਰੂਪੀ
ਨਤੇ ਨ ਸਿਰ ਤੇ ਟੋਪੀ ਹਥ ਵਿਚ ਕੁਤਿਕਾ ਧਾਰਿਆ ਹੋਯਾ ਹੋਰ ਬਸਤ੍ਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵਿ
ਰੀਬ ਗਹਿਮੀ ਤਾਂ ਆਇਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਕੌਣ ਹੋ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਬਿ
ਤਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਹਥ ਕੁਤਿਕਾ ਸੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਇਕ ਕੁ
ਤਿਕਾ ਬਾਹਸਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨਸ ਗਏ ਕੁਛਕ ਬੈਠੇ ਭੀ ਰਹੇ ਓਹਨਾ ਮਾਰਿਆ ਭੀ ਸਿਖਾਂ ਕ
ਹਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛਡ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ
ਕਦ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਆਪਕੇ ਕਯਾ ਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਕਰਨੇ ਕੀ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ

ਸਿਰ ਤੇ ਧਰਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਅਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨੋ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜਿਉਂ ਤੁਸੀ ਮਨਾਵੋਗੇ ਤਿਵੇਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਹਾ ਆਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਸਿਖ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗੇ ਜਾਵਨ ਇਕ ਉਜਾੜ ਮੈਂ ਗਏ ਇਕ ਰਿਖਾਰਿਣੀ ਹੈ ਪਾਸ ਮੁਰਦਾ ਰਿਟੇ ਖਫਣ ਨਰਿਬੰਦ ਬੰਦ ਬਧਾ ਮੋਇਆ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਕਹਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੁਸੀ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਖਾਓ ਏਹੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਆਖਣ ਸਭ ਸਿਖ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਹੋਕੇ ਲਗੇ ਲੁਕਣ ਤੇ ਕੁਝ ਨਸ ਭਜ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੜੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਜਾਈਏ ਤੁਸਾਡੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੁਤਕਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਸਿਖ ਕਹਾਵਦੇ ਹੋ ਤੇ ਬਚਨ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸਾਡੇ ਵਸ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਜਿਉਂ ਤੁਸੀ ਬਚਨ ਮਨਾਓ ਤਿਉਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੁਰਦਾ ਖਾਓ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਾ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੀ ਮੁਰਦੇ ਦੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਤਰਫੋਂ ਕਹੋ ਉਸ ਤਰਫੋਂ ਖਾਵੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੈਰਾਂ ਵਲੋ ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਪੜਾ ਲਾਹਿਕੇ ਮੂੰਹ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਮੁਰਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਸੀ ਰੇਤ ਦੀ ਲੋਥ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਧੰਨ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬਣ ਦੀਯਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹਸਕੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਹੈਂ ਸੋ ਮੈ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਹੈਂ ਹੁਣ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਹੋਯਾ ਜਗਤ ਤੇਰਾ ਚੇਲਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਰਖ ਲੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਸਰਾਸੀਸਾਰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਰਬਤ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇਗਾ ਸੋ ਸਭ ਭੌਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਪਰੇਗਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਖਸ ਲੇਵੇਂਗੇ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਬੈਠੇ ਥੇ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ਮਾਯਾ ਹੀ ਕੋ ਸਿਮਰਦਾ ਹੈ ਦੇਖੀਏ ਏਨ ਲੋਕਾਂ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਆਪਨੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਨ

੫੭੨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਖਾਨ ਪਹਿਰਾਨ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਚੌਰਾਸੀਹ ਲਖ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਦੀ ਤੁਫ ਵੇਖਤੇ ਹਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਪਦੇ ਹਨ ਤਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਭਈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਗਾਉ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈਂ ਪੰਜ ਤ
ਤ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਲ ਮੂਤ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪ ਕੋ ਕਿਉਕਰ ਗਾਵਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੁ
ਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਈ ਧਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰਾ ਗਾਵਣਾ ਧਿਆਵਣਾ ਮੈ ਥਾਇ ਪਾਯਾ ਹੈ ਅਬ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਗਾਉ ਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਾਉ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਗਾਵਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਨਾਨੂੰ ਗਾਵਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਗਾ
ਉ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਗੇ ਉਸਤਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਖਾਣਾ
ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਧਰਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਖਾਣਾ ਖਾਇ ਲੈ ਏਹੁ ਨਾਮ ਕਾ ਖਾਣਾ ਹੈ
ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਆਪਨਾ ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਬਖਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰ-
ਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਸਤ ਵਾਰੀ ਨਮਸਕਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁ
ਸੀ ਹੋਏ ਸਿਫਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਲਗੇ ਕਰਨ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਭ ਕੋਈ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁ
ਹਾਨੂੰ ਵਡਾ ਵਡਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ
ਹੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਹੈ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸਮਾਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈਂ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਹੈਂ ਗੁਣ ਗਾਹੀ
ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਖਬਰ ਕਿਸੈ ਨੂੰ ਨਹੀ ਹੈ ਕੇਡਾ ਕੁ ਹੈਂ ਸਾਰੇ ਸੁਰਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਸੁਰਤ ਭੀ ਕਮਾਈ ਕੀਮਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੀਮਤ ਭੀ ਪਾਈ ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਏਨਾ ਸਭਨਾ ਨੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਾਲਾਹਿ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਥਕ ਪ
ਏ ਤੇ ਤਿਲ ਭੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀ ਕਹੀ ਸਭ ਜਿਤਨਾ ਸਤਿ ਹੈ ਤੇ ਤਬ ਹੈ ਸਾਰੀ
ਆਂ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਹੈਨ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਦੀਯਾਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਕਿ
ਸੇ ਸਿਧੀ ਨਹੀ ਪਾਈ ਸਭ ਸਿਧੀ ਕਾ ਮੂਲ ਤੂਹੀ ਹੈਂ ਜ੍ਹਿਨਾ ਪਰ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਤਿਨਾ
ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਿਫਤ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਸਚ ਕਰਕੇ ਸ
ਵਾਰਨਾ ਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਭਈ ਕੁਛ ਹੋਰ ਸਿਫਤ ਕਹੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਸੋ
ਦਰ ਸਬਦ ਕਹਾ ਫੇਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਫਤ ਕਹੁ ਮੈਨੂੰ
ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਬਹੀ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਂ ਵ

ਠਨਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵ ੫੭੩
ਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਜਾਪੁਛਣਦਾਤਾ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥
ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਏਹੁਸਲੋਕਸੁਣਕਰਬਹੁਤ
ਖੁਸੀਹੋਏਤੇ ਬਾਬੇਜੀਨੂੰ ਸਚੀਸਿਫਤਕਾਖਾਣਾਹੋਰਮਿਲਿਆਤੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀ
ਏਹਸਚੀਸਿਫਤਕਾਖਾਣਖਾਹੁਤੈਨੂੰਕੋਈਦੁਖਭੁਖਕੀਪੀੜਨਹੀਬਿਆਪੇਗੀਨਾ
ਮਕਾਖਾਣਾਖਾਹੁਅਰਕੁਦਰਤਕਾਸਿਰੋਪਾਉਦੇਕਰਬਿਦਾਕੀਆਤੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕ
ਜੀਤੂੰਮਾਤਲੋਕਮੇਂਜਾਇਕਰਸੰਗਤਕੀਖਬਰਲੇਹੁਨਾਮਜਪਾਉਜੋਤੂੰਕਹੇਗਾਸੋ
ਮੈਂਕਰਾਂਗਾਜੋਕੋਈਤੇਰਾਦਰਸਨਕਰੇਗਾਨਾਮਜਪੇਗਾਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਗਾਤਿਸਕੋਮੈਂ
ਮੁਕਤਕਰਾਂਗਾਸੰਸਾਰਤੇਮੇਰੀਸਿਫਤਕਰਾਉਤੂੰਮੇਰਾਹੈਂਮੈਂਤੇਰਾਹਾਂਤੇਰੇਮੇਰੇਮੇਂ
ਭੇਦਕੋਈਨਹੀਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨਿਰੰਕਾਰਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਆਏਅੰਗਦਜੀਕੋਕਹਾਬਚਾਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀਆਗਿਆਹੈਮੇਰੀਸਿਫਤਕਰ
ਨੀਪ੍ਰਿਥਮੀਮੇਰੇਨਾਲਲਾਵਣੀਬਚਾਇਕਐਸੀਸਿਫਤਕਾਜੋੜਬੰਧੀਏਜਿਸ
ਕਰਲੋਕਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲੈਕਰਪਾਪੀਪੁੰਨੀਧਰਮੀਅਧਰਮੀਸਭਮੁਕਤਹੋ
ਜਾਵਨਗ੍ਰਿਹਸਤਵਿਚਬੈਰਾਗਖੇਲੀਏਅੰਗਦਜੀਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾਬਾਬਾਜੀਜੋ
ਕੁਛਤੁਹਾਡੀਰਸਨਾਤੇਨਿਕਲੇਗਾਤਿਸੀਤੇਜੀਆਂਕਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾਬਾਬੇਜੀਕ
ਹਾਜਿਤਨਾਚਿਰਮੈਂਹਾਂਜਿਉਤੂੰਆਖਦਾਹੈਤਿਵੇਹੀਹੋਵੇਗਾਪਰਇਕਮੰਤ੍ਰਹੋਵੈਜਿ
ਸਕਰਕੇਸਭਜੀਵਾਂਕੀਮੁਕਤਹੋਇਅਰਬਚਾਇਕਨਾਨੂੰਮੇਰਾਦਰਸਨਹੋਵੈਗਾ
ਪਰਮੇਸਰਕੀਸਿਫਤਐਸੀਕਰਜਿਸਕੇਪੜ੍ਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਂਏਹੁਜੀਵਲੀਨਹੋ
ਇਜਾਵੇਬਾਣੀਕਾਮੂਲਬੰਧੀਏਜੀ॥ ਤਾਂਜਪਦਾਆਰੰਭਕਰਜੋਮੇਰੇਪਿਛੇਜ
ਪਜੀਪੜ੍ਹੇਗਾਸੋਮੈਨੂੰਆਇਮਿਲੈਗਾਐਸਾਜਪਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਾਕਰੀਏ-
ਜਿਤਪੜ੍ਹੇਏਹੁਜੀਵਮੁਕਤਹੋਵੈਬਿਨਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਸਿਫਤਕੀਤੇਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕਤਨ
ਹੀਹੁੰਦੇਸੰਸਾਰੀਜੀਵਾਂਕੋਮਾਇਆਨੇਮੋਹਲੀਤਾਹੈਮਾਯਾਭਗਵੰਤਜੀਕੋਮਿਲਣ
ਨਹੀਦਿੰਦੀਅਤੇਪ੍ਰਾਣੀਦੀਬਿਨਾਨਾਮਜਪੇਗਤਿਨਾਹੀਮੁਕਤਿਦੀਪਉੜੀਨਾਮ
ਹੈਬਚਾਸਾਨੂੰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈਸੰਸਾਰਕੋਮੁਕਤਲੈਜਾਣਤੇਅੰਗਦਹ
ਥਜੋੜਕੇਕਹਾਹੇਗੁਰੂਜੀਜੋਕੁਛਤੁਸੀਕਹੋਗੇਸੋਈਜਪਹੋਵੇਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਸੰਸਾਰਕੇਤਾਰਨੇਨੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿਆਨਾਲਜਪਜੀਕੀਤਾਤਿਸ

੫੭੪ ਸਕਾਪਹਿਲਾ ਸਲੋਕੁ॥ ੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ ॥ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ
ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ ਬਚਾਜੋਮੇਰੇਆਖਣਦੀਆਪਉੜੀਆਹੈ
ਨਸੋਦਰਤੇਛੇਕਰਸੋਤੂੰਪੜ੍ਹਦਾਜਾਹੁਤੇਰਾਸਕਰਕੇਸੁਨਾਉ॥ ਏਹੁਸਾਰਜ
ਪਜੀਮੁਖਵਾਕਬਾਬੇਜੀਦੇਹੈਨਅੰਗਦਜੀਪੜ੍ਹਸੁਣਾਇਆਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋ
ਏਤੇਕਹਾਸਾਬਾਸਬਚਾਅੰਗਦਾਏਹੁਸਲੋਕਤੇਪਉੜੀਆਂਇਥਾਉਂਹੀਬੋਲ੍ਹੀ
ਦੀਆਹੈਨਹੋਰਸਭਬਾਣੀਗੁਰੂਜੀਕੇਮੁਖਵਾਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪਹੈਂ॥ ਜਿਉਸਾ
ਹਦੇਸਰੀਰਨੂੰਖੋਟਾਖਰਾਦੇਖੇਕਾਰੂਪਜਾਪਰਖਣਾਆਵਦਾਹੈਤਾਂਉਸਤਾਦਾਪ੍ਰ
ਸੰਨਹੋਕਰਆਪਨਹੇਦਾਭਾਈਵਾਲਕਰਬਹਾਵਦਾਹੈਤਿਸੀਤਰਾਂਅੰਗਦਜੀਪ
ਬਾਬਾਜੀਪਸੰਨਹੋਇਕਰਬਾਣੀਦਾਖਜਾਨਾਅੰਗਦਦੇਹਵਾਲੇਕੀਤਾਸੰਸਾਰਕੋ
ਤਾਰਨੇਕੋਅਠਤੀਪਉੜੀਆਜਪਜੀਕੀਤਾਸਭਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਬਾਬੇਜੀ
ਤੇਅੰਗਦਜੀਇਸਨਾਨਕਰਕੇਜਪਜੀਸੁਣਿਆਬਾਬਾਜੀਤਾੜੀਲਾਇਬੈਠੇ
ਅੰਗਦਜੀਸੁਣਾਇਆਤਾਂਬਾਬਾਜੀਸਚੀਦਰਗਾਹਿਕੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੋਸੁਣਾ-
ਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏਠਾਕੁਰਜੀਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀਜੋਪ੍ਰਾਣੀਇ
ਸਜਪਕੋਪੜ੍ਹੇਗਾਸੰਸਾਰਭਉਜਲਤੇਪਾਰਪਰੇਗਾਤੂੰਸੰਸਾਰਵਿਚਇਸਜਪ
ਕੋਪ੍ਰਗਟਕਰਤਾਂਬਾਬਾਜੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੋਆਇਕਰਕਹਾਬਚਾਇਤਸਿ
ਜਮਜਪਪੜ੍ਹਨਾਇਸਨਾਨਕਰਕੇਹਿਤਚਿਤਲਾਇਕੇਹੋਰਸਪਾਸਿਓਂਮਨਹਟ
ਇਕੇਜਪਜੀਪੜ੍ਹਨਾਜੋਪਹਿਰਰਾਤਰਹੇਨਾਇਕੇਜਪਪੜ੍ਹੇਗਾਸੋਸਾਧਸੰਗਤ
ਮੈਂਵਾਸਾਪਾਏਗਾਤਿਨਘੜੀਰਾਤਰਹੇਤੇਜਪਪੜ੍ਹੇਤਾਂਜਮਕੀਸਾਸਨਾਤੇਬਚ
ਰਹੈਗਾਜੋਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਰਾਤਰਹੇਨਾਇਕੇਜਪਜੀਪੜ੍ਹੈਮੇਰੀਪੁਰੀਮੇਂਵਾਸਾਪਾ
ਵੈਗਾਜੋਪ੍ਰਾਣੀਸਦੀਵਕਾਲਮੇਰੀਬਾਣੀਨਾਲਰਚੇਗਾਕੀਰਤਨਕਰੇਗਾਅ
ਠਮੇਰੇਧਿਆਨਮੈਂਰਹੇਗਾਮੈਂਉਸਕੇਸਦਾਹੀਅਧੀਨਰਹਾਂਗਾਉਸਕੇਅੰਗਸੰ-
ਗਹੋਵਾਂਗਾਜੋਕੁਛਓਹੁਕਹੇਗਾਮੈਮੰਨਾਂਗਾਉਸਕਾਪਾਪਪੁੰਨਸਭਬਖਸਾਂਗਾ
ਫੇਰਅੰਗਦਜੀਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਮਹਾਦੇਵਕੇ
ਮੰਤ੍ਰਜੋਹੈਨਚਲਾਏਚਲਦੇਕਰਾਏਕਰੀਦੇਸਦਿਆਆਵਦਾਹੈਮਾਰਿਆਮ
ਰਦਾਹੈਰਖਿਆਰਹਿੰਦਾਹੈਮੋਹਨਵਸੀਕਰਨਉਚਾਟਨਮਾਰਨਸਭਕੁਛਹੁੰਦਾ
ਹੈਉਸਕੀਆਬਿਧਾਮੰਤ੍ਰਸਭਕੁਛਹੈਨਇਸਜਪਮੰਤ੍ਰਦੀਬਿਧਿਕਿਉਕਰਹੈ

ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਓਹ ਮੰਤ੍ਰ ਅਪੇ ਆਪਣੀ ਮਖਸੂਦੀ ਚਲਦੇ ਹੈਨ ਇਉ ਨਹੀ ਚਲਦੇ ਤੇ ੫੭੫
ਓਨਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਵਾਲੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਪਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਮੁਕਤ ਕਰਨੇ ਕੋ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰਹੈਗਾ ਉ
ਸ ਦੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨਗੇ ਸਭ ਮਖਸੂਦ ਹਾਸਲ ਹੋਨਗੇ ਸਭ ਕਾਰਜਾਂ
ਕੋ ਇਕ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਨਾਇਕੇ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਓਹ ਜੀਵਦਾ ਹੀ
ਮੁਕਤ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਲੋਕ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਗਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਮੇਰਾ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਹੋਵੈਗਾ ਸੁ
ਣ ਬਚਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਏਹੁ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨਾ ਬਾਣੀ ਮੈਂ ਲਾਵਣਾ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਮੁਕਤ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਨਾਰੇ ਪ੍ਰ
ਜਪੁ ਮਹਾਤਮ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸੁਣਾਯਾ॥ ਏਹੁ ਜਪ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਆਖਯਾ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਆ ਫੁਰਮਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚ ਨਾਮ ਜਪ
ਜਪੀਐ ਕਰ ਇਸਨਾਨਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ ਜਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨਾ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਕਟੀਐ ਜੋ ਜਪ ਸੰਗ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨਾ ਜਿਉ ਕਿਉ ਕਰ ਕੈ ਜਪ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਅਉ ਸਰ-
ਜਿਤੇ ਨਿਦਾਨਾ ਜੋ ਮਨਸਾ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਸੋ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਭਗਵਾਨਾ ਅਹਿਨਿਸ ਜਪ ਜਪਦ
ਰਹੈ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੈ ਦਾਨਾ॥੧॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬਚਾਂ ਤੁਧ
ਸੇਵ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਛ ਮੰਗਿਓ ਨਾਹੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਲੋੜ
ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਸਭ ਮਿਟਾਇ ਛਡੀ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਯਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕੰਢੇ ਜਾਹੁ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਆਉ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗਏ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੋਤੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਧੂ ਆਯਾ ਤਿਸ ਨਾਲ ਰਲਕੇ ਪਾਰ ਗਏ ਇ
ਕ ਵਸਤੀ ਮੈਂ ਜਾਇ ਵੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਥੋ ਆਯਾ ਹੈਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਆਯਾ ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਏਹੁ ਸਭ ਵਸਤੀ
ਆਓਸੇ ਦੀ ਯਾਹੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਸਿੰਘਾ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਸਵੇਰੇ ਤੁਰਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਕੀਤੇ
ਹੋਏ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆ ਦੀ ਨਗ੍ਰੀ ਏਹੋ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਾ
ਅਗਲੀ ਹੈ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਗੇ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਤ ਰਹੇ ਓਨਾ ਬਹੁਤੰ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਠੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰ ਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਭੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ
ਆਂ ਦੀ ਨਗ੍ਰੀ ਅਗਾਹਾਂ ਹੀ ਦਸੀ ਓਥੋਂ ਟੁਰਕੇ ਅਗੇ ਰਾਤ ਜਾਇ ਰਹੇ ਓਨਾ ਭੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ
ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਓਨਾ ਭੀ ਅਗਾਹਾਂ

੫੧੬ ਦਸੀ ਤਾਂ ਚਲੇ ਜਾਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਧੌਣ ਵਿਚ ਕਿਲੀਆਂ ਠੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਜੋ ਉਥੋਂ
ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾ ਭੀ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀ ਜਾ ਦੀ ਨਗਰੀ ਅਗੇ ਹਈ ਤਾ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾਂ ਅਪਛਰਾਂ ਦੇ ਦੇਸ
ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਅਪਛਰਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈਨ ਉਨਾ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਟੰਗ ਦਿਤਾ
ਕਿ ਜੋ ਹੇਠ ਇਕ ਕਿਸੇ ਹੇਠ ਦੋਇ ਬੈਠੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਵਢ ਵਢ ਕੇ ਖਾਣ ਤਾਂ ਮ
ਰਦ ਹਾਇ ਹਾਇ ਪੁਕਾਰਨ ਤੇ ਅਪਛਰਾਂ ਛਡਨ ਨਾਹੀ ਜੋ ਉਨਾ ਥੀ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾ ਭੀ
ਅਗਾਹਾਂ ਹੀ ਨਗਰੀ ਦਸੀ ਤੇ ਅਗੇ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਕਿਲੇ ਠੋਕੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮਨੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਰਾਤ ਪਈ ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਆਏ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਉਤਰੇ ਮੰਜੀ
ਆਂ ਪਾਈਆਂ ਤੇ ਇਕ ਮੰਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਭੀ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਥਾਲੀਆਂ ਰਖੇ ਥੀਆਂ
ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਆਯਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਸਭਨਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ
ਕੇ ਸੁਤਾ ਤੇ ਉਹ ਭੀ ਸੁਤੇ ਸਵੇਰ ਹੁੰਦੀ ਨੂੰ ਸਭ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਪੁਛਿ
ਓਨਾਹੀ ਜੋ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀ ਏਹੁ ਹੈਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਆਏ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ
ਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਿਆ ਸਾਡਾ ਕਿ
ਸੇ ਨਾਲ ਕੀ ਪਰੋਜਨ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੋਲੀਏ ਤੈਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੇਜਿਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀ ਬੋਲੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਕੰਨ ਲਾਇਕੇ ਵੇਖ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਕੰਨ ਲਾਯਾ ਉਨਾਂ ਦੇ ਰੋਮਾਂ ਥੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀਆਂ
ਵਾਜ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਕ ਬਾਰਤਾ ਦਸੋ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਗਰੀ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਡਿਠੇ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਅਰ
ਦਾਸ ਕਰਾਈਆਂ ਤੇ ਕਰਜ ਚੁਕਿਆ ਜਿਨਾ ਦਿਤਾ ਨਾਹੀ ਇਸ ਤੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਹੈਨ
ਉਨਾਂ ਦੇ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਦੂਜੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਮਨੁਖ ਦਾ ਤੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰ ਦਾ
ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਉਨਾਂ ਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹੰਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ
ਕੀਤੀ ਸੰਤਾ ਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਸਿਰ ਨਹੀ ਨਿਵਾਯਾ ਇਸ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰ-
ਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਤੀਜੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ∘∘∘∘ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਹਾ ਕਿਉਂ ਸਾਨਿ ਤਾਂ ਉਨਾ
ਕਹਿਆ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਉਨਾ ਅਗੇ ਕਿਸੇ ਗੀਬ ਸੁਆਲ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨ
ਮਿਤ ਕੁਛ ਦਿਤੇ ਨਾਹੀ ਸੁਆਲੀ ਦਾ ਸੁਆਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਨਾ ਕੁਛ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ
ਇਸ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਚੌਥੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧੌ
ਣ ਵਿਚ ਕਿਲੇ ਠੋਕੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਉਨਾਂ ਨੇ ਸਿ
ਖ ਸੰਤ ਸਤਪੁਰਖ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਧਰਮਸਾਲ ਸਤਸੰਗ ਅਗੇ ਮਥਾ ਨਹੀ ਟੇਕਿਆ ਅ

ਪਨੇ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇ ਹੈਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪੌਣ ਵਿਚ ਫਿਥੀਆ ਨੂੰ ਕੀਆ ਹੈ ੫੧੧
ਨਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਜਿਵੀ ਨਹੀ ਪੁਛੀ ਜੀ ਅਪਛਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਸਾਨਿ ਤੇ ਮਨੁਖਾਂ
ਨੂੰ ਵਢ ਵਢ ਕੇ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੈ ਜਿਨਾ ਲੜਕੀਆਂ ਤੇ
ਭਣੇਵੀਆਂ ਭਤੀਜੀਆ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈ ਖਾਧੇ ਹੈਨ ਇਸਤੇ ਓਹ ਓਨਾ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਵਢ ਵ
ਢਕੇ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਸਾਡੇ ਟਕੇ ਲੈ ਖਾਧੇ ਹੈਨ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡਾ
ਮਾਸ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਆਸਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ
ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਸੁਆਸਾ ਨਾਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਿਆ ਹੈ ਇਕ ਧਰ
ਮਸਾਲ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੈ ਰਹਰਾਸ ਨਹੀ ਜਾਇਕੇ ਸੁਣੀ ਹੋਰ ਤਪਸਿਆ ਬ
ਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਦੂਖਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਕਰ
ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਰਹਰਾਸ ਦੇ ਵੇਲੇ ਛਟੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਛੜੀ ਬਰਦਾਰ ਸਾਨੂੰ
ਕਢ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾ ਰਹਰਾਸ ਨਹੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਪਹਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸਾਨੂੰ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਏ
ਹ ਕੌਤਕ ਹੀ ਵੇਖਣ ਆਯਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨ ਸ
ਮਾਧੀਆ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਜਦ ਖੋਲੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹ
ਜੂਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾ
ਧੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰਾ ਸਦਕਾ ਮੈਂ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਏ ਤਾਂ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਮਿਲਕੇ ਵੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗਾ ॰
ਤੇ ਕਹਨ ਲਗਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਮਾ ਬੀਬੀ ਦੋਨੋ ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਬਾ
ਪੂ ਬੇਲੀ ਹੋ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਜਾਵੋ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਚਾਚਾ ਜੀ ਅਸਾ ਭੀ ਚਲਣਾ ਹੈ ਏਥੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਚਾਚੇ ਕਹਾ ਹਛਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਨ ਆਵੈ ਅਸਾਂ ਸੋਈ ਮੰਨਣੀ ਜੀ ਤਾਂ ਪੰਦ੍ਰਾ ਦਿਨ ਤਿਲ
ਵੰਡੀ ਰਹਿਕੇ ਫੁਰ ਆਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਨੀ ਨੇ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਭਾਂ ਤਪੇ ਨੂੰ ਟਿਕਣ ਦੇਹੁ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਲਈ ਫਿਰ
ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਟਿਕਣ ਦੇਹ ਬਬੇਰਾ ਫਿਰ ਲਿਆ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਡੇ
ਗੁਜਰਾਨ ਤਪੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਦੇ ਵਿਚ ਗੁਜਰਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ
ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਤੇ ਜੀ ਆਵਿਚ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਠੀਕ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਜਿਥੇ ਰਹੋਗੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਚਲਣਾ—

੫੭੮ ਕਿਰਹਿਣਕਰਤਾਰਗੋਚਰਹੈਪਰਗ੍ਰੀਬਨਿਵਾਜਪਿਛੇਕੌਣਹੋਸੀਬਾਬੇਕਹਾਲਹਿ
ਣਾਖੜੇਣਫੇਰੂਤ੍ਰੇਹਣਦਾਪੁਤ੍ਰਮਿਲੇਗਾਓਹੁਸਾਡੇਪਿਛੇਥਹੈਗਾਤੇਸਾਡੇਜੇਹਾਹੀਹੋ
ਵੇਗਾਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਤੇਲਖਮੀਦਾਸਹੋਰਨਾਨੂੰਰੋਟੀਕਪੜੇਦੀਕਮੀਕਾਈਨਾਰਹੇਗੀ
ਓਨਾਦੇਪਿਛੇਫਿਰਸੀਪਰਜੋਹਨੀਵਸਤਹੈਸੋਤਾਂਲਹਿਣੇਦੀਹੈਇਤਨਾਸਬਦਸੁ
ਣਤੇਹੀਬਾਲੇਕਹਾਹੇਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਫੇਰਮੈਂਤਿਲਵੰਡੀਨੂੰਚਲਿਆਰਿਮਾਸਾਂਪਿ
ਛੇਕਰਤਾਰਜਾਣੈਕਿਸਤ੍ਰਾਹੋਯਾਤਾਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਕਹੋਤੁਸੀਗੁਰੂਬਾ
ਬੇਜੀਨੂੰਕਿਸਤ੍ਰਾਮਿਲੇਸੋਹੇਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਤੁਸਾਂ
ਸਾਨੂੰਨਵੇਸਿਰੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦਾਦਰਸਨਕਰਾਯਾਹੈਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੇ
ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਹੀਇਕਰੂਪਹੋਤੇਇਕਾਜੋਤਿਹੈਜੋਮੈਂਆ
ਪਣੀਅਖੀਹੈਸੋਕਹਿਆਹੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦਾਰੂਪਹੈਸਨਓਨਾ
ਦੀਯਾਂਅਨੰਤਕਥਾਹੈਜਿਨਾਦਾਸੁਮਾਰਨਾਹੀਅਸੀਜੀਵਹਾਂਤੇਓਹੁਪਰਮੇਸਰਹੈ
ਤਿਸਦੇਅੰਤਕਾਅੰਤਨਾਹੀਤੇਹੁਣਜੀਤੁਸੀਕਹੋਬਾਬੇਦੇਚਰਣਾਂਦੀਕਥਾਤੇਆਪ
ਣੇਮਿਲਣਦੀਕਥਾਕਹੋਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਕਾਂਗੜੇ.ਦੇਵੀ
ਪਰਸਨਸਣੇਟਬਰਚਲੇਆਹੇਤਾਂਰਸਤੇਵਿਚਸੁਣਿਆਨਾਨਕਤਪਾਵੇਦੀ
ਏਥੇਰਹਿੰਦੇਹਨਮੈਂਜਾਦਰਸਨਕੀਤਾਤਾਂਮੇਰਾਰੋਮਰੋਮਸਭਸੀਤਲਹੋਇਗਿਆ
ਤਾਂਬਾਬੇਪੁਛਿਆਜੋਭਾਈਕੌਣਹੁੰਦੇਹੋਨਾਮਕਿਆਹੈਤੇਜਾਣਾਕਿਥੇਹੈਤੇਆਏ
ਕਿਥੋਹੋਤੇਪੁਤ੍ਰਕਿਸਦਾਹੈਤਾਂਮੈਂਹਥਜੋੜਕੇਕਹਾਬਾਬਾਜੀਜੰਗਲਮਤੇਦੀਸ
ਰਾਇਥੀਆਇਆਹਾਂਤੇਚਲਿਜਾਹਾਂਦੇਵੀਪਰਸਨਤੇਨਾਮਲਹਿਣਾਹੈਫੇਰੂਤ੍ਰੇ
ਹਣਦਾਪੁਤ੍ਰਹਾਂਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਜਾਵੋਦੇਵੀਪਰਸਆਵੋਤਾਂਮੈਂਕਹਾਆਵਣਜਾ
ਣਾਰਹਿਚੁਕਾਜਿਸਮਤਲਬਨੂੰਜਾਣਾਸੀਸੋਪੂਰਾਹੋਇਮਿਲਿਆਹੈਬਾਬੇਕਹਾ
ਭਾਈਜੋਤੁਧਿਲਹਿਣੀਯਾਹੋਸੀਸੋਲੇਸੀਤਾਂਏਤਨਾਸੁਣਕੇਭਾਈਬਾਲਾਮੇਰੇ
ਸੀਰਦੇਬੰਧਨਟੁਟਗਏਜੇਮੈਂਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂਕਿਤੇਜਾਵਾਂਤਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਹਤਹੋ
ਜਾਵਣਜਾਮੈਨੂੰਗੁਰੂਜੀਕਹੋਘਰਜਾਹਤਾਂਮੈਂਜਾਵਾਂਨਾਹੀਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਅੰ
ਗਦਨਾਮਕਿਉਕਰਹੋਯਾਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਤੁਹਾਨੂੰਗੁਰੂਜੀ
ਕਾਰੂਪਕਰਜਾਣਦਾਹਾਂਇਕਦਿਨਗਊਆਵਾਸਤੇਘਾਸਦੀਪੰਡਸਿਰਤੇਚੁ
ਕਕੇਮੈਂਆਂਦੀਤਾਂਮਾਤਾਜੀਦੇਖਕੇਕਹਾਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕੁਛਦਈਦਾਭਉਕੰ
ਤਾਕਰੇਏਹੁਖੜੀਦਾਪੁਤ੍ਰਹੈਇਸਦੇਕਪੜੇਖਰਾਬਹੋਏਹੈਨਤਾਂਬਾਬੇਬਚਨ

ਸੁਣ ਮੂਲੇ ਦੀਏ ਧੀਏ ਏਹੁ ਛਿਟਨਾਹੀ ਕੇਸ ਕੰਗੂਹੈ ਏਹੁ ਖਰਾਬ ਨਾਹੀ ਸੌਂਗਿਆਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਬਗਲ ਮੇ ਲੀਤਾ ਗਲ ਲਾਯਾ ਤੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਤੇ ਹੋਯੋਂ ਤੇ ਰਨਾਮ ਹੁਣ ਅੰਗਦ
ਹੋਯਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਈ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ
ਹਥ ਜੋੜ੍ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਟੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨ ਤੇ ਤੁਸੀ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਸ
ਦੇ ਹੋ ਏਹੁ ਗਲ ਭਲੀ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਹੁ ਮੂਲੇ ਦੀਏ ਧੀਏ ਦੇਖ ਆਪਨੀ ਅਖੀ ਕਿ
ਤਨਾ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਇਕ ਚੂਹੀ ਮੂਈ ਪਈ ਆਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਵਡੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਚਾ
ਏਹ ਚੂਹੀ ਏਥੇ ਭਲੀ ਨਾਹੀ ਪੈਰ ਨਾਲ ਟੁਬੋ ਤਾਂ ਪਰੇ ਜਾਇ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕਹਾ ਏਹੋ ਜੇਹੇ
ਇਸਟ ਬਖੇਰੇ ਡਿਠੇ ਹੈਨ ਖਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕਬੂਤ ਉਤਾਵਣੇ ਖਲੜੀ ਦੀਯਾਂ ਬਿਲੀਯਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸੁਣਕੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਜਾਂ ਕਿਤਨਾ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਉਸ ਭੀ ਕ
ਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਕੇ ਅਸੀ ਮੁਰਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਟਦੇ ਹਛੇ ਲਗਦੇ ਹਾ ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਜੇ
ਸਿਖ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੁਕਾਇਕੇ ਸੁਟਾਇ ਦੇਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਵਲ ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਬਚਾ
ਅੰਗਦਾ ਚੂਹੀ ਮੂਈ ਪਈ ਹਈ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ ਟੁੰਬਦੇ ਹੋ ਕਿਤੇ ਜਾਇ ਪਵੇ ਮੈਂ ਉਠ
ਕੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਚੂਹੀ ਕਿਤੇ ਜਾਇ ਪਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਚੋਹਣੀਏ ਏਹ ਪਰਾਯਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਹਈ ਤੇ ਏਹੁ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦੇਵੇ ਸੋਈ ਲੇਵੈ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਵਸ ਹੈ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਭੀ ਹਾਜਰ ਆਹਾ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਭੀ ਹਾਜਰ ਆਹਾ ਅਧੀ ਰਾਤ
ਦੇ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਧੀ ਰਾਤ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਨਹੀ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਹੈ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਏਹੋ ਬਚਨ ਹੋਏ ਜੋ ਬੁਢ
ਕਹੇ ਰਾਤ ਅਧੀ ਹੈ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਹੈ ਤੇ ਹੈਸੀ ਭੀ ਰਾਤ ਅਧੀ ਤੇ ਬੁਢੇ ਦੇ ਜੀ
ਅ ਮੇਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਰ
ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮੇਰੇ ਉਪ੍ਰ ਉਤਨੀ ਖੁਸੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਏਸ ਭਰਮ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰ
ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਬਚ
ਨ ਕੀਤਾ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇਖਕੇ ਕਹਾ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਰਾਤ ਅਧੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਫੇਰ ਦੇਖ ਰਾਤ ਅਧੀ ਨਹੀ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਦੇਖਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀ ਜੋ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅਧੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਹਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣਨ ਨ ਜਾਣੀਏ ਕੋਈ ਪਰਖ ਵਿਚਾਰ ਖਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆ
ਕੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਭੁਲ ਗਿਆ ਹਾ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਪਾਸ ਮੈ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੀ ਹੈ
ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅੰਗਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਨੂੰ ਭਾਵਦੀ ਹੈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੇ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮਜਾਰ ਕੇ ਸਮੇ ਬਿਰਾਜੇ ਹੂਏ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਵੇਖ ਪੁਰਖਾ ਦਿਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਅ
ਧੀ ਕਰੀ ਹੋਈ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਰਾਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈ ਭੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੁਰਖਾ ਜੇ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕਰ ਹਮਾਰੇ ਚਾਦਰੇ ਧੋਇ ਲਿਆ
ਊ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਕਰ ਬਾਹਰ ਚਾਦਰੇ ਧੋਨ ਚਲੇ ਗਏ-
ਨਗ੍ਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕਰ ਕਿਆ ਵੇਖਾ ਜੁ ਦਿਨ ਕੀ ਦੁਪਹਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਚਾਦਰੇ ਧੋ ਕਰ ਨਗ੍ਰ ਮੈਂ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸੀ ਤਰਾ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਪੁਰਖਾ ਦਿਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ
ਸੀ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਸਭ ਆਪ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੇ ਹੈਨ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ
ਕਰੋ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਰ ਖੁਸੀ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜੋ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੋਈ

ਏਕ ਸਮੇਂ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਕੋ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਇਕਤ੍ਰ
ਹੋਈ ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਆਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਤਿਸੀ ਸਮਾ
ਐਸੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਜੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਜਲ ਬਰਸਤਾ ਰਹਿਆ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਏ ਵਰਖਾ ਬੰਦ ਨ
ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਲੰਗਰ ਭੀ ਦੇਗ ਨਾ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਤੀਸਰੇ ਰੋ
ਜ ਬਦਲ ਫਟੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ
ਸੰਗਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਾਨੂੰ ਭੁਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਲਦੀ ਮਿਲਨਾ ਚਾਹੀ
ਏ ਤੇ ਏਤਨੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੋ ਸੁਣ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਬਚਾ ਜੀ ਆਪ ਜਾ ਕਰ ਬਾਹਰ ਕਿਕ੍ਰ ਜੋ ਖੜ੍ਹੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾਨੂੰ ਹਲੂਣ ਕਰੇ ਸੰਗਤ
ਨੂੰ ਮਨ ਭਾਵਦੇ ਭੋਜਨ ਮਿਠਾਈਆ ਛਕਾਓ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਦੀ ਕਿਕਰਾਂ ਨਾਲ ਭੀ ਮਿਠਾਈਆਂ ਭੋਜਨ ਲਗੇ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਕੋ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਬਚਾ ਤੁਮ ਜਾਓ ਤਾਂ
ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਭੀ ਓਹੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਫਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਤਬ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇ ਵਲ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੀਤੀ ਤੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹੇ ਆਪ ਪੁਰਖਾ ਜਾ

ਹੂ ਆਪ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮੂਹਰੀ ਬਣੇ ਜਾ ਕਰ ਕਿਣ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਲੂਣ ਕਰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਛਕਾਉ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਤ ਬਚਨ ਕੋ ਮੰਨ ਕੇ ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰ ਆਇ ਕਰ ਸੰਗਤਿ
ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਤੇ ਆਪ ਕਿਣ੍ਹਾਂ ਪਰ ਨੂੰ ਕਰ ਹਲੂਣਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹਲੂਣਾ ਦੇਣ ਸਾਥਹੀ ਕਿਕਰ ੦
ਉਪਰੋਂ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਡਿਗ ਪਈ ਲਡੂ ਪੇੜਾ ਜਲੇਬੀ ਬਰਫੀ ਹੋਰ ਅਨੇ
ਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮਠਿਆਈਆਂ ਡਿਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਕ ਛਕ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ-
ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੁਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਾਥ ਲੈ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਆਨ ਕਰ ਨਮ
ਸਕਾਰ ਕਰੀ ਤੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਸਮੇਤ ਸੰ
ਗਤ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਹਾਲ ਹੈਂ ਏਹ ਸੰਗਤ ਜੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੇ
ਲਨੂੰ ਲਾਈ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਭੀ ਕਾਮਨਾ ਸੀ ਸੋ ਭੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਥਾ
ਟੇਕ ਕੇ ਵਿਦਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਜੋਤਿ ਨਾਲ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ
ਤੇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਕ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਿਣ ਧੰਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਹਿਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਟੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਨਿ ਇਕ ਬਡਾ ਗੰਦਾ ਚਬੱਚਾ ਦੇਖ ਕੇ
ਹਥ ਵਿਚੋਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਟੋਰਾ ਸੁਟ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਹਿਰ ਦਾ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਤੇ
ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ ਭੀ ਸੰਗ ਹੀ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੋ ਕਹਾ ਬੇਟਾ ਕਟੋਰਾ ਕਢ ਲਵੋ ਤਾਂ ਜ
ਬਾਬ ਦਿਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਐਸੇ ਗੰਦੇ ਚੁਬਚੇ ਵਿਚ ਇਸ ਕਟੋਰੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਤੇ ਨਹੀ ਪੈਂਦੇ
ਹੋਰ ਕਟੋਰੇ ਘਰ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਕਟੋਰਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੂਜੇ ਬੇਟੇ ਕੋ ਕਹਾ ਤਾਂ ਓ
ਨਾਨੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਕਢਵਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪ ਜਿ ਸਕਾਰਜ ਕੋ
ਚਲੇ ਹੋ ਸੋ ਕਰੀਏ ਕਢਵਾਇ ਕੇ ਲੈ ਆਵਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਵੀ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰਤ ਕਰ
ਦੇਹੀ ਸੇ ਤਾਂ ਮੇਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕਟੋਰਾ ਕਢ ਲਿਆਯਾ ਤੇ ਸਿਰ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਸਾਰਾ ਇਕੋ
ਜੇਹਾ ਭਿਜ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਲਹਣਿਆ ਤੂੰ ਲਹਿਣਾ ਤੇ ਮੈਂ ਦੇਣ
ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਮੰਨ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ
ਸਾਨਾਲ ਤਾਂ ਇਉਂ ਹੀ ਹੋਈ ਆਹੇ, ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਬਚਨ
ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਸਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਹੈਨ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਤੇ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਔਗੁਣ ਪ ੦
ਪ ਸਭ ਧੋਤੇ ਜਾਣਗੇ ਖੁਲੇ ਬੰਧਨ ਜੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਜਹਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੰਗੇਗਾ ਸੋ ਬਾਬਾ
ਨਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾ

੫੯੨ ਕ ਵਿਚ ਭਰਮ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਧ੍ਰੂ ਤੇ ਦਤਾ੍ਰੇ
ਜਨਕ ਰਾਜਾ ਏਹੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਉਰੇ ਹੀ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਲੀਨ ਕਰੇਗਾ ਏ
ਹ ਸਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਨਗੇ ਜਿਨਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ
ਨਹੀ ਅਰ ਕੀਤੀ ਭੀ ਨਹੀ ਤੇ ਸਿਖ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਾਂਛਾ ਨਹੀ ਲੀਤੀ ਸੋ ਰਾਮ
ਕਬੀਰ ਰੈ ਭੇਦਨ ਭਾਈ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੇਂ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਿਖ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿ
ਨਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਸਿਖਾ ਦੀਆ ਕਾਰ
ਭੇਟਾ ਨਹੀ ਲੈਂਦੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਕਰ ਮਲੀਨ ਬਿਹਾਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਲੀ
ਨ ਹੋਏ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖ ਭੀ ਮਲੀਨ ਹੋਏ ਹੈ ਜੋ ਹਨਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨ ਤੇ ਨਹੀ ਟੁਰਦਾ ਏਹੁ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਨਜਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਪਾ ਜੋ ਪਾਈ ਹੈ ਨਹੀ ਤੇ ਭੁਲੇ ਗੁ
ਰੂ ਸਿਖਾ ਦੀਆ ਕਾਰਾਂ ਭੇਟਾ ਦੇਖ ਕੇ ਭਉਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸਾਬਤ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੇ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਲਾਣੇ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਚਲਾਣੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਪਾਸ ਹੈ ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਤ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ
ਖਡੂਰ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਢੇਰ ਜਣੇ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਇ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਰ
ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਹਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਚਲੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਹਾ
ਡੀ ਰਜਾਇ ਜਾਂ ਇਛਾ ਹੋਇ ਤਾਹੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਰੀਰ
ਤੇ ਅਸੀ ਨਿਆਰੇ ਹਾਂ ਮਰਨਾ ਤੇ ਜਨਮਣਾ ਦੇਹ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਸੀ ਸਾਖੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ
ਦਰਸਨ ਦੀ ਅਭਲਾਖਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਚਲੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆ
ਏ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬੇਦੀ ਨੂੰ ਸਾਮਿਗ੍ਰੀ ਘਰ ਦੀ ਅੱਧੀ ਦੋਨੋ ਪੋਤ੍ਰੇ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਦੇ ਦਿਤੀ
ਤੇ ਅਧੀ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪਦਮ ਆਸਣ ਕਰ ਪੌਣ ਦਸ
ਮੇ ਦੁਆਰ ਚੜਾਇ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ੍ਰ ਫੋੜ ਕਰ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਨੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਕੇ ਦਿਨ ਸਭੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਅਚਾਰਜ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਕਪੜੇ ਗਹਿਣੇ
ਭੋਜਨ ਛਾਦਨ ਸਭ ਚੰਗਾ ਦਿਤਾ ਵੇਦ ਰੀਤ ਕੁਲਾਚਾਰ ਦੇਸਾਚਾਰ ਸਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੜਾ
ਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਇਆ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਕੇ ਬਾਦ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਨੇ ਭੀ ਦੇਹ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਦੀ

ਦੇਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠਕੇਤਿਆਗੀਮਾਤਾਦਾਦਾਹਕਿਰਿਆਕਰਮਧਰਮਬੇਦਰੀਤਕੁਲਾਰੀਤ ੫੯੩
ਦੇਸਾਚਾਲਮੂਜਬਕੀਤੀਬਡੇਦਾਨਪੁੰਨਕੀਤੇਅਠੇਪਹਿਰਕੀਰਤਨਹੁੰਦਾਰਹੈਤੇਸੰਗ
ਤਾਂਦਰਸਨਕਰਕੇਮਨਬਾਂਛਤਵਰਪਾਇ੨ ਆਪਨੇਘਰਾਂਨੂੰਜਾਵਨਤੇਸਤਿਨਾਮਦਾ ः
ਉਪਦੇਸਗੁਰੂਜੀਸਰਬਤਕੋਕਰੈਤੇਕਰਤਾਰਪੁਰਬਾਬੇਜੀਦੇਦਰਬਾਰਇਕਪਿਪ
ਲਸੀਅਤੇਉਸਪਿਪਲਦੇਹੇਠਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਦੀਮੰਜੀਵਿਛੀਰਹੇਤੇਉ
ਸਦੇਉਪਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਬੈਠਰਹੇਂ ਅਤੇਬਾਬੇਜੀਦੇਘਰਇਕਕਮਲੀਆ
ਨਾਮਟਹਿਲੀਯਾਸੀਓਹਗਊਆਂਦੇਵਾਸਤੇਘਾਹਲੈਣਗਿਆਕਰੇਤੇਇਕਦਿਨ
ਘਾਹਲੈਣਗਿਆਤੇਬਨਮੇਂਜਾਇਕਰਡਿਠਾਤਿੰਨਜੋਗੀਸਰਬੈਠੇਹੈਨਓਨਾਕਮਲੀ
ਏਨੂੰਸਦਕੇਕਹਾਹੇਕਮਲੀਆਏਹਢੀਮਮਿਟੀਦੀਸਾਡਾਸਨੇਹਾਲੈਜਾਹਬਾਬੇਜੀ
ਪਾਸਤਾਂਕਮਲੀਏਕਹਾਜੀਘਾਸਲੈਕੇਜਾਵਾਂਗਾਤਾਂਲੈਜਾਵਾਂਗਾਤਾਂਓਨਾਜੋਗੀਸ
ਰਾਵਿਚੋਂਇਕਨੇਉਠਕੇਕਮਲੀਏਦੀਦਾੜੀਨਾਲਇਕਮੁਠਘਾਸਦੀਕਟਕੇਖਿਲਾ
ਰੀਤਾਂਘਾਹੁਦਾਢੇਰਉਸਰਗਿਆਕਹਿਆਜਿਤਨਾਚੁਕਸਕਦਾਹੈਚੁਕਲੈਜਾਹੁਕਮ
ਲੀਏਘਾਸਦੀਪੰਡਬਧੀਤੇਚੁਕਲਿਆਇਆਓਹਢੀਮਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਸੁਟੀਰਿਖੀ
ਸਰਾਂਦੇਕਹੇਮੂਜਬਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕਮਲੀਯਾਉਤਾਵਲਾਆਯੋਂਘਾਸਕਿਸੇਦਾ
ਚੁਕਆਂਦਾਹਈਤਾਂਸਾਡੀਯਾਗਾਈਮਹੀਅਗੇਨਾਪਾਵੀਤਾਂਕਮਲੀਏਕਹਾਹੇਤਪ ०
ਜੀਘਾਸਤਾਂਚੁਰਾਇਨਹੀਆਂਦਾਬਨਵਿਚਤਿੰਨਾਰਿਖੀਸਰਾਂਨੇਸਨੇਹਾਦਿਤਾਹੈਏਹ
ਮਿਟੀਦੀਢੀਮਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਸੁਟੀਤੇਘਾਹੁਦੀਓਨਾਵਿਚੋਂਇਕਨੇਕਟਦਿਤਾਹੈ
ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਕਮਲੀਯਾਤੂੰਅਸਾਡਾਸਨੇਹਾਆਂਦਾਹੈਤਿੰਨਵਰੀਏਹੁਬਰਨਕ
ਹਾਫੇਰਕਹਾਕਮਲੀਯਾਸਧਾਰਣਨੂੰਸਦਲਿਆਉਉਸਨੂੰਕਹੋਦੋਇਬਾਗੀਅਲ
ਮੀਆਂਤੇਮੁੰਦ੍ਰਦਾਵਨਲੈਕੇਚਲਛੇਤੀਨਾਲਆਉਤੇਸਧਾਰਣਦੇਘਰਦਾਪਾਸ ०
ਦਿਬਾਬਾਜੀਛਕਦਾਹੁੰਦਾਸੀਹੋਰਕਿਸੇਦਾਨਹੀਛਕਦਾਸੀਤੇਚਾਦਰਭੀਸਧਾ
ਰਣਦੇਘਰਦਾਬਾਬਾਜੀਪਹਿਨਦਾਸੀਕਮਲੀਏਸਧਾਰਣਨੂੰਜਾਇਕਹਾਬਾ
ਬੇਜੀਤੈਨੂੰਸਦਿਆਹੈਤੇਬਾਗੀਆਤੇਦਾਣਮੁੰਦ੍ਰਦਾਲੈਕੇਛੇਤੀਚਲਤਾਂਸਧਾਰਣ
ਕਹਾਮੈਰੋਟੀਖਾਇਲਵਾਂਕਮਲੀਏਕਹਾਹੁਕਮਨਹੀਪਰਤੂੰਖਾਇਲੈਤਾਂਕਮ
ਲੀਆਸਧਾਰਣਨੂੰਲੈਕੇਆਯਾਤੇਬਾਬੇਜੀਕਾਦਰਸਨਕੀਤਾਚਰਨੀਲਗਾ
ਤੇਅਰਜਕੀਤੀਓਸੁਬਾਬਾਜੀਵਡੇਉਤਾਵਲੇਸਦਿਆਜੇਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸਧਾ
ਰਣਕਮਲੀਯਾਦਰਗਾਹਦੇਚਲਣਦਾਸਨੇਹਾਲੈਆਯਾਹੈਤੇਚਲਅਸੀਦੇ

੫੯੪ ਵੇਂਬੇਲੇਚਲੀਏਤਾਂਬਾਬਾਜੀਤੇਸਧਾਰਣਦੋਵੇਂਬੇਲੇਗਏਤੇਬਾਬੇਦਾਖੇਤਅਠਵਿਘੇ
ਹੇਸੀਉਸਖੇਤਮੈਂਜਾਇਕੇਕਹਾਸਧਾਰਣਾਏਹੁਬਾਉਕੇਹਾਹੈਸਧਾਰਣਨੇਕਹਾਬਾਬਾ
ਜੀਹਛਾਬਾਉਹੈਫੇਰਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸਾਡੀਆਲਕੜੀਆਏਥੇਪਾਵਣੀਆਪਰਏ
ਹਬਾਤਕਿਸੇਨੂੰਆਖੀਨਹੀਫੇਰਬਾਬਾਜੀਘਰਆਏਕਹਾਸਧਾਰਣਾਮੇਰੀਆਚਾਦ੍ਰ
ਧੋਇਆਣਸਧਾਰਣਚਾਦਰਾਧੋਇਲਿਆਯਾਕਹਿਆਕੋਠੀਤੇਧਰਛਡਫੇਰਬਾ
ਬੇਜੀਕਹਾਸਧਾਰਣਾਮੇਰਾਘਰਹਛਾ ਲਿਬਪੋਚਦੇਹ ਅਤੇਜਪਜੀਪੜ੍ਹਦਾ
ਰਹੈਤਾਂਸਧਾਰਣਘਰਪੋਚਕੇਆਣਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਗਾਬਾਬੇਕਹਾਸਧਾਰਣ
ਘਰਲਿਬਿਆਪੋਚਿਆਹਈਤਾਂਸਧਾਰਣਕਹਾਚਲਕਰਦੇਖੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਜਾ
ਇਕੇਡਿਠਾਬਹੁਤਖੁਸ਼ੀਹੋਏਸਧਾਰਣਨੂੰਕਹਿਆਨਿਹਾਲਸਿਖਾਨਿਹਾਲਤਾਂਬਾ
ਬੇਬੁਢੇਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਜੀਇਕਦਿਨਕਰਤਾਰਪੁਰਧਰਮਸਾਲਾਬੈਠੇਸੇਬਾਬੇ
ਜੀਮਨਵਿਚਵਿਚਾਰਕੀਤਾਹੁਣਹੋਵੈਤਾਂਸਚਖੰਡਮੇਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੇ
ਚਰਨਕਮਲਮੇਂਚਲੀਏਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਘਟਜੀਆਕੀਜਾਣਨਹਾਰੇ
ਭਗਤਿਵਛਲਭਗਤਾਂਕੇਅਧੀਨਭਗਤਾਂਕੇਮਾਨਰਾਖਨਹਾਰੇਸਚਖੰਡਮੇਂਸਭਾਲ
ਗਾਈਬੈਠੇਥੇਹੋਰਸਭਭਗਤਆਪਨੇਅਸਥਾਨਹਾਥਜੋੜੀਖੜੇਸੇਇਤਨੇਮੇਂਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਬੋਲੇਜੋਨਾਨਕਭਗਤਭੀਮੇਰੇਅਸਥਾਨਕੋਆਵਨਾਚਾਹ
ਤੇਹੈਤਾਸਭਭਗਤਾਏਹੁਬਾਰਤਾਸੁਣਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਮਹਾਰਾਜਨਾਨਕਜੀ
ਤੇਰਾਵਡਾਭਗਤਿਹੈਜਿਉਉਸਕੇਮਨਮੇਂਬਸੀਹੈਤਿਉਹੀਕਰੀਏਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁ
ਰਜੀਆਪਨੇਨਿਜਸੇਵਕਾਕੋਹੁਕਮਕੀਤਾਨਾਨਕਭਗਤਕੋਬਡੇਆਦਰਸਤ
ਕਾਰਸੇਤੀਮੇਰੇਹਜੂਰਲੈਆਵੋਤਾਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਆਗਿਆਪਾਇਕੇਸੇਵਕ
ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਏਦੋਨੋਹਾਥਜੋੜਕੇਸੇਵਕਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਨਾ
ਨਕਭਗਤਜੀਤੁਮਾਰੇਮਨਮੇਂਬਸੀਹੈਮੈਂਸਚਖੰਡਮੇਂਜਾਵਾਂਸੋਤੁਮਾਰੇਕਹੇਠਾਕੁਰ
ਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈਤੁਮਸਚਖੰਡਮੇਂਚਲੋਜੀਹਮਕੋਭੇਜਾਹੈਤੁਮਾਰੇਰਹਿਣੇਕੇਮੰਦਰ
ਸਚਖੰਡਮੇਂਸਵਾਰੇਹੈਂਤੁਮਆਇਕੇਦੇਖਜਾਵੋਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮੇਰੇਪ੍ਰ
ਭਜੀਬਿਨਾਹੋਰਕੋਣਹੈਜੋਮੇਰੇਜੀਅਕੀਜਾਣੈਸੋਮੈਂਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂਆਪਨੇਸ
ਹਿਬਉਪਰੋਂਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਚਖੰਡਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਪਾਸਜਾਇਕੇਚਰਨਾ
ਪੁਰਮਥਾਟੇਕਕੇਹਥਜੋੜਖੜੇਭਏਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਹਾਨਾਨਕਜੀਤੂੰਮੇਰਾਪ
ਰਮਭਗਤਹੈਂਰਾਜੀਹੈਂਖੁਸੀਹੈਂਤੇਹੇਨਾਨਕਜੀਤੇਰੇਜੀਅਮੇਂਈਹਾਆਵਨੇਕੀਥ

ਸੀ ਹੈ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ
ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਮੇਰਾ ਕੌਣ ਹੈ ਮੈਂ ਕੌਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹਥ ਹੈ ਜਿਉਂ ਭਾਵੈ ਸੋ
ਈ ਕਰੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅੰਗਦ ਕੋ ਸਮਝਾਵਣਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਮੇਰੇ
ਨਾਇ ਲਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝੇ ਅਰ ਕਮਾਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਮੈਂ ਭ
ਲਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਚਖੰਡ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਕੋ ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਹੁ
ਕਮ ਸੇਤੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ ਆਇਕੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸਭ ਬਾਰਤਾ ਸਮਝਾਈ ਅਤੇ ਪੰ
ਜ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਨਲੀਏਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਰੋੜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਆਪ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੇ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਸਟ ਪੈ
ਜਾਵੇਗਾ ਮੈਂ ਆਜਜ਼ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਜੋ ਅੰਗਦਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ
ਨੂੰ ਪਛਾਨ ਸ੍ਰਾਂਗ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਜਿਤ ਤਕਾਹੀ ਹੈ ਹੈ ਤੇਂ ਨਕਲਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਇਕੋ ਜੋਤੀ
ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੂਰਜ ਸਭ ਘਟਾਂ ਮੇਂ ਇਕ ਜੈਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਆਤਮ ਸਤ
ਸਭ ਸਰੀਰਾਂ ਮੇ ਇਕੋ ਜੋਤੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸਮਝ ਸਭ ਗਿਆਨ ਕਾ ਜਾਨਣਹਾਰਾ ਹੈਂ ਅਚਰਜ ਜਾ
ਦੀ ਰੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਿਖੀ ਦਾ ਭਾਵ ਰਖਦੇ ਆਹਿ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਨ ਭੀ ਨਹੀ ਅਨ
ਥਾ ਕਰਨ ਕੁਛ ਰੋਗ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨਾਂ ਮੇਂ ਰਹੈਗਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਵੇਗਾ ਜੋ
ਹਰੀ ਸਮਝ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਅਗੇ ਅਸਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹੈ
ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਲਾਇਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬੈਠਾ
ਯਾ ਤੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਜਾਣਨਾ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਬੇਟਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੇ ਆਵਨ ਵਿਚ ਢਿਲ ਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
ਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਖਡੂਰ ਜਾਇ ਰਹੋ ਨਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਰੀਕਾ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਵਾਦ ਖੜਾ ਹੋ
ਇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚਲਾਣੇ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦ
ਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਮੈ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰਦੀ ਹੋਇਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਪਾ
ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਗਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਹਜ਼ੂਰ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਇ ਲਾਵਣੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਆਗਿਆ ਸੇ ਏਹ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ
ਭੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੰਤੋਖ ਕ
ਰਾਯਾ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਉਦਾਸ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਹਰਖਵਾਨ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁ
ਣ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਮਨ ਟਿਕਾਣੇ ਆਯਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਦਾ

੫੮੬ ਨ ਇਸਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਭਾਉ ਭਗਤ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਭਲਿ
ਆਈ ਦੇਇ ਕਰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਅਗੇ ਤਰੇ ਹੀ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕਰ ਖਡੂਰ ਘਰ ਵਿਚ ਆਇ ਰਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਲਗੇ ਰਹਿਣ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣੈ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਭੀ ਜਪਜੀ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰ
ਨ ਹੋਰ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀਏ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਤੇ ਵੇਦ ਪਾਠ ਭੀ ਸੁਣੀਏ ਲੀਗ੍ ਦੋਵੇਂ
ਵੇਲੇ ਹੋਵੇ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਜਾ ਸੰਗਤਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੇ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋ ਚਾਹੇ ਜੋ ਕਬ ਰਲਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਦੇਖੀਏ ਜਬ ਅਸੂ ਕਾ ਮਹੀਨਾ ਆਯਾ ਸਪਤਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ
ਅਜ ਅਸਾ ਸਮਾਵਣਾ ਹੈ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੋ ਕੁਸਾ ਘਤੋ ਚੌਂਕਾ ਦੇਇਕੇ ਤਾਂ
ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਸੇਵਕਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਕ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ-
ਉਨਕੋ ਸੰਤੋਖ ਦਿਤਾ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੋ ਸੇਵਕ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਚਲਾਣੇ
ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਢਿਲ ਮਠ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੀਦਾ ਹੈ ਸਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਆਏ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਸੁ
ਣ ਕੇ ਆਈ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਲ ਮਹਿਤੇ ਕਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਅਗੇ ਜੈਸੀ
ਆਪ ਕੀ ਮਰਜੀ ਸਰਾਧ ਕਰਕੇ ਚਲੀਏ ਜੀ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਹੋਇ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਇ
ਰਹੀ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਲਗੀ ਕਰਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਚੰਗੇ ਣੀਏ ਸਰਾਧ ਭੀ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਦਸਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਚਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਚੋਣੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਇਕਠੀ ਕਰਾਇ ਰਖੀ ਤਾ ਅਸਟਮੀ ਕੋ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਧ
ਕੀਤਾ ਤੇ ਨੌਮੀ ਕੋ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਲੋਕ ਸੁਣ ਕੇ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦਾ ਸੁਣ ਕੇ ਜੋ ਦਸਮੀ ਕੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵੈਂਗੇ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਿੰ
ਦੂਆਂ ਕਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਾ ਪੀਰ ਦੋਨੋ ਕਾ ਗਵਾਹ ਖੜੀ ਮਹਾ ਜਨ ਪੈਂਚ
ਪੰਚਾਇਤ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕੇ ਆਵਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਪੈਰੀ ਪਵਨ ਤੇ-
ਵਿਦਾ ਹੋਵਨ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਵਨ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੈਂ ਨਿਹਾਲ
ਹੋ ਜਾਵਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਤੇਜ ਕੋਟ ਚੰਦਰਮਾ ਕੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੀ
ਰਤਨ ਭੀ ਹੋਵੈ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਘਨਘੋਰ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਕਾ ਪਰਵਾਰ ਸਭ ਆਇ ਬੈਠਾ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗਏ

ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਢਿਲ ਲਾਇ ਦਿਤੀ ਓਨਾਂ ਕਹੈ ਜੇਹਾ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਰਹਿਆ ਸੀ ਤੇਹਾ ਹੁਣ ਭੀ ਰ-
ਹਣੇ ਲਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਕਹਾ ਦੇਹੜੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਲੇਪੋ ਸੇਵਕਾਂ ਚੌਕਾ ਦੇਕਰ ਕੁਸ ॰
ਲਿਆਇ ਕੇ ਬਿਛਾਈ ਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਪਾਸ ਲਿਆਇ ਰਖੀ ਤੇ ਫਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ
ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਬੇਟਿਆਂ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰੀ ਢਿਲ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵਣੇ ਕੋ ਤਿਆ ॰
ਰ ਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਸਚ ਜਾਣ ਕੇ ਆਇ ਦੇਖੇ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਚ ਹੀ ਸਮਾਇ ਗਏ ਨੇ
ਤ੍ਰ ਮੂੰਦ ਲੀਏ ਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰੀਚੰਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਰ
ਤਾਰ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਹਈ ਦੋਇ ਘੜੀ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਨਾ ਚਲਣਾ ਜੀ ਕ
ਰਤਾਰ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇਤ੍ਰ ਖੋਲੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸਾਂ ਦੋਇ ਘੜੀ ਕਹੀਆਂ
ਹੈਨ ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਜਿਤਨੇ ਵਰੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਬਚਾਂ
ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗਲਾਂ ਤੁਸਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਕਰੋ
ਬੇਟਿਆਂ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਭ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਅ ਆ
ਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਆਖੋ ਬੇਟਿਆਂ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਸੀ ਮਹਰ ਕੋ
ਵਡਿਆਈ ਸਾਰੀ ਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਸ ਨਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਅਸਾਂ ਮੰਨਣੀ
ਸਾਡਾ ਕੁਛ ਚਾਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਮੁਹੋਇ ਕਰ ਦੋਹਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ
ਬੇਟਾ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈ ਕੀ ਬਾਤ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਸ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿੰ
ਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਚਾਹੇ ਮੈ ਕਿਸੇ ਯਤਨ ਕਰਕੇ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤਿਆਂ ਸੂ
ਰਬੀਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੀਤਿਆਂ ਤੇ ਨਾ ਸੁਰਤੀ ਨਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੀਤੇ ਹਥ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸ ॰
ਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਥ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੇ ਹਥ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਉਪਰ
ਤਪ ਕੀਤਿਆਂ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀ ਬੇਟਾ ਏਹ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਨੇ ਏ
ਹ ਲੇਖ ਲਿਖ ਛਡਿਆ ਹੈ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਤੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣ ਤੇ ਏਹੁ ਵਡਿ
ਆਈ ਉਸੀ ਕੇ ਹਥ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਥ ਨਾਹੀ ਪਰ ਬੇਟਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਵ
ਡਿਆਈ ਸੋਈ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਕਹਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਜ ਹੋਇ ਫਿਰ
ਗੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਬਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਰਮ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਬਹੁਤ ਹੈ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ
ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਕੌਣ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰੋ ਗੁਰਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਕੁਤੇ
ਭੀ ਮੰਨੀਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਹੈ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੁਹਾਡੇ
ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਸੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ

੫੯੮ ਬਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਤੇਸਾਰਾਪਰਵਾਰਭੀਹੋਰਸਿਖਸੰਗਤਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਮਥਾ
ਟੇਕਿਆਤਾਂਬੁਢੇਜੀਕਹਾਸੁਣੋਭਾਈਬਾਬਾਜੀਮੈਂਹਥਜੋੜਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਮਹਾ
ਰਾਜਆਪਸੰਗਤਨੂੰਸਤਿਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਕਰਦੇ ਕਰਦੇਰਹੇਹੋਤੇਅਗੇਅੰਗਦ
ਜੀਭੀਏਹੀਸਤਿਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਕਰੈਂਗੇਤਾਂਤਿਸਦਾਮਹਾਤਮਕਹੀਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਹੇਬੁਢਿਆਜਿਉਪਰਮੇਸਰਅਗਾਧਹੈਤਿਉਤਿਸਦਨਾਮਭੀਅਗਾਧਹੈ
ਤੇਬਾਬੇਜੀਪਦਮਆਸਣਬੈਠਕਰਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਨਾਮਦਾਮਹਾਤਮਕਹਾਸਤਿ
ਜੁਗਮੇਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਵਾਸਦੇਵਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਸੀਦੁਆਪਰਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਰੂਪਹੋ
ਏਤ੍ਰੇਤੇਰਾਮਾਅਵਤਾਰਪਰਮੇਸਰਨੇਧਾਰਨਕੀਤਾਤੇਕਲਜੁਗਮੇਂਗੋਬਿੰਦਕਾਰੂ
ਪਪਰਮੇਸਰਜੀਭੁਏਚਾਰੋਜੁਗਾਦੇ ਅਵਤਾਰੋਕਾਨਾਮਇਕਤ੍ਰਕਰਕੇਏਕਏਕ
ਅਖਰਲੈਕੇਤੇਵਾਹਿਗੁਰੂਨਾਮਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕਾਸਾਰੇਸੰਸਾਰਮੇਜਾਪਜਪਨੇ
ਕਾਹੁਕਮਪਰਮੇਸਰਕਾਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਸਤਚਿਤਆਨੰਦਰੂਪਤਿੰਨਾਗੁਣਾਤੇ
ਰਹਿਤਹੈਜਨਮਮਰਨਦੁਖਸੁਖਹਾਣਲਾਭਇਨਾਵਿਕਾਰਾਥੀਅਤੀਤਹੈਹਰਖਸੋ
ਗਤੇਰਹਿਤਹੈਸੋਪਰਮੇਸਰਜਿਸਕਾਨਾਮਵਾਹਿਗੁਰੂਤਿਸਕੋਜੋਪ੍ਰਾਣੀਜਪੇਗਾ
ਤਿਸਪਰਮੇਸਰਮੇਂਜਾਇਸਮਾਵੈਗਾਪਰਮੇਸਰਰੂਪਹੀਹੋਇਜਾਵੈਗਾਫੇਰਬਾਬੇ
ਜੀਹੁਕਮਕੀਤਾਇਕਕਨਾਤਖੜੇਸਭਸਾਮਿਗ੍ਰੀਇਕਤ੍ਰਕਰਕੇਮੇਰੇਪਾਸਰਖਦੇ
ਦੇਫੇਰਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਲੇਪਨਕਰਾਇਕਰਾਇਤੇਭੁਸਾਵਿਛਾਇਕੇਅਸਨਾਨਕਰ
ਕੇਨਵੀਨਬਸਤ੍ਰਦੋਇਚਾਦਰਾਪਹਿਨਕਰਪਦਮਆਸਨਕਰਬੈਠੇਤੇਹੁਕਮ-
ਕੀਤਾਕਨਾਤਦੇਅੰਦਰਕੋਈਆਵੈਨਾਹੀਸਭਪਰਵਾਰਕੇਲੋਕਸਿਖਸੰਗਤਬ੍ਰ
ਹਰਕਨਾਤਕੇਬੈਠਿਣਾਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿਗਈਤਾਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਧਿਆਨਬਿਖੇਲੈ
ਲੀਨਹੋਇਗਏਤਬਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਸਰਬਬਿਆਪਕਪਰਮੇਸਰਜੀਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਟਵ
ਸ੍ਰੀਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਭਗਤਵਛਲਪਤਤਪਾਵਨਜੀਗਰੜਪਰਚੜ੍ਹਕਰ
ਆਏਗੋਪਾਲਤਾਂਕਨਾਤਕੇਅੰਦ੍ਰਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਇਆਕੋਟਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰਮਾਜੈਸਾ
ਸੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਦਰਸਨਦਿਤਾਤੇਸਚਖੰਡਵਿਚਬਡਾਸਬਦਹੋਇਆਸਭਭਗ
ਤਆਪਸਮੇਂਬਾਤਾਕਰਨੇਲਗੇਕੋਧੰਨਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੈਜਿਸਨੂੰਮਾਤਲੋ
ਕਮੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਆਪਲੈਣੇਕੋਗਏਸਚੇਖੰਡਤੇਪਵਣਕੇਚਲਾਵਨੇਹਾਰੇਸੁ
ਖਆਸਨਲੈਕਰਪਾਰਖਦਆਏਹੋਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ
ਗਣੇਸਚੰਦ੍ਰਮਾਂਸੂਰਜਇੰਦ੍ਰਵਰਨਕੁਬੇਰਹੋਰਸੁਬਤ੍ਰਭਗਤਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੇਸਾਥ

ਆਏਤੇਤੀਸਕ੍ਰੋੜੀਦੇਵਤਾਭੀਆਏਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨਗਣਗੰਧ੍ਰਬਸਭਆਏਤੇਧ੍ਰੂਅਭ
ਗਤਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਸੁਖਦੇਵਜੀਅੰਮ੍ਰਿਕਭਗਤਕਬੀਰਭਗਤਨਾਮਦੇਵਗੁਸਾਂਈਜੀ
ਧੰਨਾਭਗਤਸਦਨਾਭਗਤਅਰਜਨਊਧੋਅਕ੍ਰੂਰਤੇਗੋਰਖਨਾਥਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਰਵਿ
ਦਾਸਜੈਦੇਵਜੀਸੈਨਪੀਪਾਜੀਬੇਣੀਜੀਸਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾ
ਰਜੀਆਏਹੋਰਸਰਬਰਿਖੀਮੁਨੀਤਪੀਸਰਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨਦੇਵਤਾਭੀਆ
ਏਸਰਬਤ੍ਰਮੂਰਤਾਧਾਰਕਰਆਏਤੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਾਜੈਜੈਕਾਰਕੀਤਾਬਾਜੇਬ
ਜੰਤ੍ਰਬਜਦੇਅਨੰਦਮੰਗਲਕਰਦੇਅਨਹਦਸਬਦਵਜਦੇਕੁਦਰਤਕਾਸਿੰਘਾਸ
ਨਲੈਕਰਦਰਵਰਕਰਦੇਜੈਜੈਕਾਰਕਰਦੇਸਭਭਗਤਰਿਖੀਮੁਨੀਦੇਵਤਾਆਏਤੇ-
ਗੁਰੂਜੀਕਾਧਿਆਨਖੁਲਗਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਡੰਡੌਤਤੇਪ੍ਰਣਾਮਕਰਤੇਕਰਤੇ
ਆਏਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਅਰਮੁਖਤੇਕਹਾਜੋਮੈਂਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂਜੀ
ਮੇਰੇਅਧਮਪਾਪੀਊਪਰਆਪਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹੈਜੀਤੇਮੈਂਕਉਣਕੀਟਹਾਜੀਸ੍ਰੀ
ਠਾਕੁਰਜੀਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀਮੈਤੇਰਾਪੰਥਸਭਬਖਸਿਆਹੈਜੋਕੋਈਪ੍ਰਾਣੀਤੇਰਾਨਾ
ਮਲਵੇਗਾਜਾਸੁਣੇਗਾਸੋਮੁਕਤਕੋਪਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਆਗਿ
ਆਸੇਸੰਮਤਬਿਕ੍ਰਮੀ੧੫੯੬ਅਸੂਦੀਦਸਮੀਕੇਦਿਨਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ
ਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਕੀਰਤਨਵਿਚਆਨੰਦਧੁਨਨਾਲਸਬਦ
ਲਾਕੇਧਰਮੈਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਬਆਨੰਦਰੂਪਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੇਚਰਨਾਸਾਥਸਮਾਣੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਜੋਤਿਮੈਜੋਤਿਰੂਪਹੋਇਕਰਲੀਣ
ਭੁਏਜਿਉਜਲਮੈਂਜਲਮਿਲਕਰਏਕਰੂਪਹੋਇਜਾਤਾਹੈਤਿਉਪਰਮੇਸਰਮੈਂ
ਲੀਣਭੁਏਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਿਰਪਾਕਰਕੇਆਪਨੇਅੰਗਨਾਲਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰਮਿਲਾਯਾਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਹੂਆਤੇਵਾਹਕਹਾਇਪੜਗਈਜਿਤੇਗੋਬਿੰਦਲੋਕ
ਸੇਵਕਥੇਅਰਮਹਾਂਗਿਆਨਲੋਕਤੇਪਰਵਾਰਕੇਲੋਕਥੇਸੋਸਭਇਕਤ੍ਰਹੋਇ
ਕੇਸੰਸਾਰਕੇਕਰਮਧਰਮਕਰਨੇਲਗੇਇਤਨੇਮੈਂਗੁਰੂਜੀਕੇਮੁਰੀਦਜੋਪਠਾਣ
ਲੋਕਸੇਓਨਾਕਹਾਜੋਅਸੀਬਾਬੇਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰਾਂਗੇਤੇਹਿੰਦੂਲੋਕਾਂਕਹਾ
ਜੋਅਬਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਕਾਸਮਾਨਹੀਓਨਾਕਹਾਹਮਾਰਾਪੀਰਮੁਹੰਮਦੀਦਾ
ਰਜਰੂਰਕਰੇਂਗੇਤਾਓਨਾਕਹਾਤੁਮਾਰਾਸਮਾਨਹੀਦੇਖਨੇਕਾਤਾਂਪਠਣਕਹਾ
ਹਮਾਰਾਪੀਰਹੈਜੋਕੁਛਪੀਰਾਂਕਾਰਾਹਹੈਸੋਹਮਕਰੈਂਗੇਹਿੰਦੂਤੇਮੁਸਲਮਾਨਾ
ਕਾਝਗੜਾਪੜਗਿਆ [illegible] ਅਜਾਈਦਾਰ [illegible] ਨਹੀਦੇਨਾਤੇਮੁਸਲ

ਮਾਨਛਹਿਨਅਸਾਂਵੀਦਫਨਕਰਨਾਹੈਬਾਬੇਜੀਕੀਗੋਰਮਜਲਸਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗਾਦੋਨੋਤ੍ਰ
ਫਦਾਵਦਵਧਿਆਤਾਂਕਿਸੀਭਲੇਲੋਕਕਹਿਆਕਨਾਤਕੇਅੰਦ੍ਰਜਾਇਕੇਦੇਖੋਤਾਂ
ਸਗੀਜਾਂਜਾਇਕੇਦੇਖਾਤੇਚਾਦਰਉਠਾਈਤੇਦੇਹਬਾਬੇਜੀਕੀਹੈਨਹੀਬਾਬਾਜੀਸਣੇ
ਦੇਹਸਚਖੰਡਕੋਗਏਤਾਂਏਹਬਾਤਦੇਖਕਰਦੋਹਾਂਧਿਰਾਂਦਾਝਗੜਾਚੁਕਿਆਜਿਤ
ਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਸਿਖਸੇਵਕਥੇਸੋਸਭਰਾਮਰਾਮਕਰਉਠੇਲਗੇਸਿਫਤਸਲਾ
ਹਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਕੀਕਰਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਧੰਨਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ
ਪ੍ਰਤਖਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਮੂਰਤਿਥੀਉਨਕੀਕੁਦਰਤਿਕੁਛਲਖੀਨਹੀਜਾਂਦੀ
ਅਸਾਂਉਨਕੀਸੇਵਭੀਨਾਕਰਲਈਤੇਮੁਸਲਮਾਨਲੋਕਭੀਬਾਬੇਜੀਕਾਖੇਲ
ਦੇਖਕੇਖੁਦਾਇਕਾਨਾਮਲੈਣੇਲਗੇਜੋਵਾਹਿਖੁਦਾਇਵਾਹਿਖੁਦਾਇਧੰਨਤੇ
ਰੀਕੁਦਰਤਹੈਤੇਧੰਨਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੈਜਿਸਕਲਜੁਗਵਿਚਸਭਪਾਪੀਪੁੰ
ਨੀਤਾਰੇਹੈਨਫੇਰਜਿਤਨੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕੇਸਿਖਥੇਸੇਵਕਪ੍ਰਵਾਰਕੇਲੋਕਹੈਸਨ
ਤਿਨਾਨੇਬਾਬੇਦੀਚਾਦਰਚਿਖਾਮੇਦੇਕੇਲੰਬੂਦੇਕਰਜਲਾਈਤੇਮੁਸਲਮਾਨਾਂਬਾ
ਬੇਦੀਅਧੀਚਾਦਰਦਫਨਕੀਤੀਦੋਨੋਨੇਆਪਨੇਆਪਨੇਕਰਮਧਰਮਕੀਤੇ
ਤੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਸਣੇਦੇਹਬੈਕੁੰਠਧਾਮਗਏਬਾਬੇਬੁਢੇਜੀਚਲਾਣੇਕੀਕਥ ·
ਭਾਈਬਾਲੇਤੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੇਹਜੂਰਹੋਰਸਿਖਾਂਸੰਗਤਾਂਕੋਵੇਰਵੇਕਹਿਸੁ
ਣਾਈਤੇਹੋਰਰਟਨਕੀਕਥਾਭੀਬਾਲੇਕੇਮੁਖਤੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣਕੇਬਾ
ਬੇਜੀਕੀਸਿਫਤਸਲਾਹਿਕਰੀਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆਸਤਿਕਰਤਾਰਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਅਗੇਤੇਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਪੰਥਮੇਂਆਵੇਗਾਆਪਾਭਾਵਮਿਟਾਇਕੇਸੇ
ਵਕਰੇਗਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਬਿਨਾਹੋਰਸਮਾਰਗਨਾਚਲੈਂਗੇਤਿਨਾਦੀਮਹਿਮਾਕੁਛ
ਕਹੀਨਹੀਜਾਂਦੀਤੇਪ੍ਰਭਜੀਨੂੰਭਾਣੇਹੈਨਪਰਮੇਸਰਰੂਪਹੋਵਨਗੇਤੇਮੈਪਾਪੀਅਧ
ਰਮੀਕੀਟਤੇਰੇਗੁਣਾਦਾਪਾਰਾਵਾਰਨਹੀਪਾਇਸਕਦਾਤੇਰੇਗੁਣਅਪਾਰਹੈ
ਨਤੇਕਹਿਣੇਵਾਲਾਤੇਸੁਣਨੇਵਾਲਾਤੂਹੀਹੈਂਅਤੇਜੋਪ੍ਰਾਣੀਤੇਰੇਜਸਕੋਗਾਵੈ-
ਗਾਤੇਸੁਣੇਪੜ੍ਹੇਲਿਖੇਲਿਖਾਵੇਗਾਚਿਤਲਾਇਕੇਸੋਤੇਰੇਘਰਵਿਚਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੈਗਾਹੇਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਸਰਣਹੋਂਬਖਸਲੈਣਾਤੇਰਾਹੋਂਤੇਆਪਣੀਸਰਣ
ਵਿਚਮੈਨੂੰਰਖਣਾਜੀਮੈਜੈਸਾਹਾਂਤੇਰਾਹੀਹਾਂਜੀ। ਸੰਪੂਰਣੰ" "
ਸੰਮਤਬਿਕ੍ਰਮੀ੧੯੪੭ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ੪੨੧ ਈ:੧੮੯੦ ਮਾਹਚੇਤ